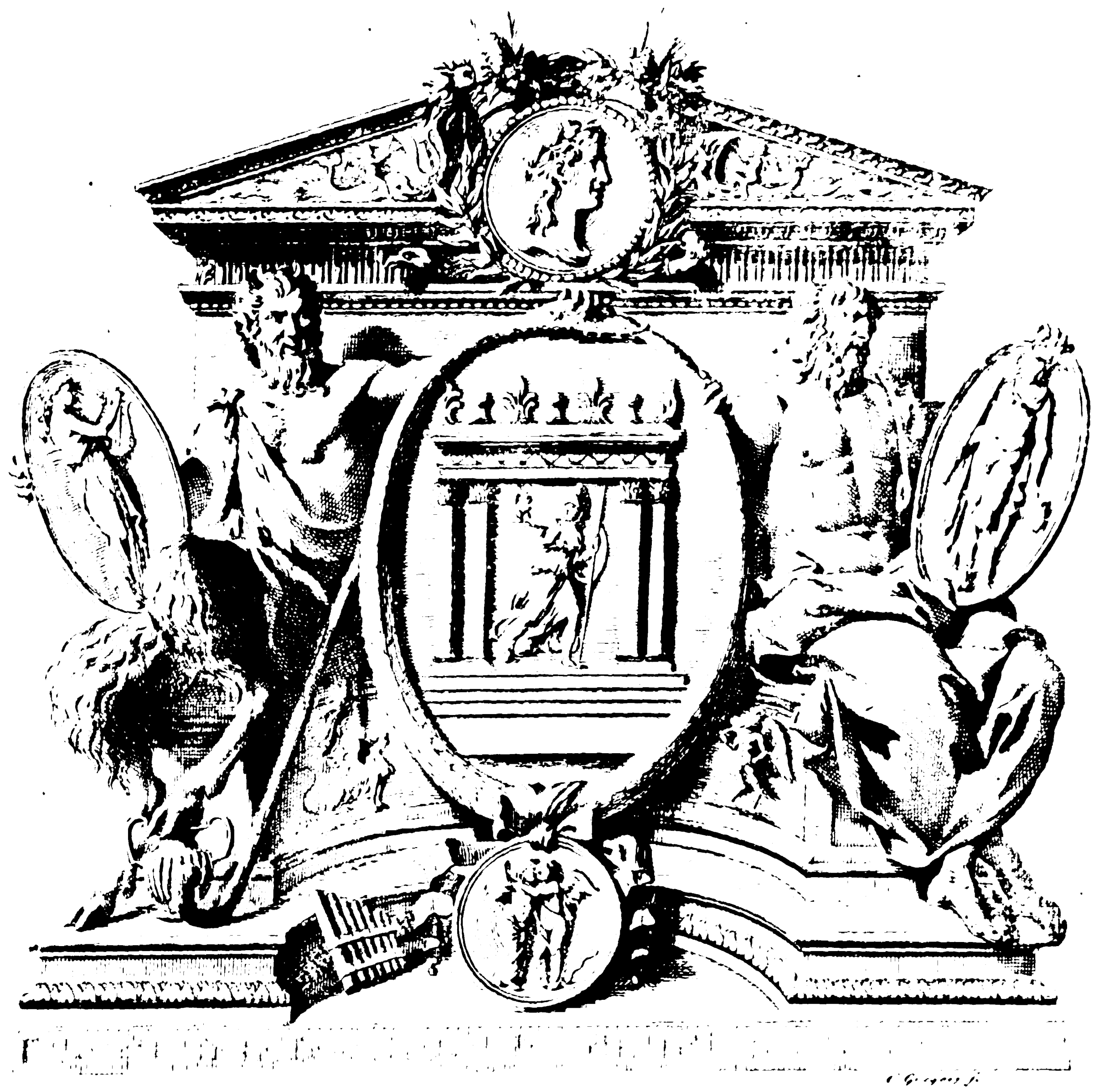
Meursius

Dom. Ferretti inv. et del. — Carol. Gregory Sculp.

IOANNIS MEVRSI
OPERVM
VOLVMEN QVARTVM
EX RECENSIONE
IOANNIS LAMI

LVCVBRATIONES QVAE IN EO CONTINENTVR
SEQVENS PAGINA INDICAT.

FLORENTIAE. CIↃ. IↃ. CC. XLIIII.
REGIIS MAGNI ETRVRIAE DVCIS TYPIS
APVD TARTINIVM ET FRANCHIVM
CVM ADPROBATIONE.

Denarivs Pythagoricvs, sive de nvmerorvm, vsqve ad denarivm, qvalitate, ac nominibvs, secvndvm Pythagoricos.

Theophrastvs, sive de illivs libris, qvi inivria temporis interciderunt.

Lectiones Theophrasteae.

Glossarivm Graeco - Barbarvm.

Glossarii Tactici Mixo-Barbari Rigaltiani Emendationes nvnc primvm editae.

Anonymi Galli svpplementa Glossarii Graeco - Barbari hactenvs inedita, in Praefatione.

PRAEFATIO

Quartum Meursianorum Commentariorum Volumen disparia quaedam, ut ita dicam, complectitur, & non omnino inter se cohaerentia quidem in eo, quod ad materiam spectat; sed tamen Graecanica omnia, & quae, propter varietatem, Lectorem detinere possint, ac delectare multimodis. Adyta penitiora Pythagoricae Philosophiae *Denarius Pythagoricus* nobis aperit; & nescio quid Peripateticae doctrinae ingerit Liber, qui inscribitur *Theophrastus*, *sive De illius libris*, *qui iniuria temporis interciderunt*. Huic ipse, ad numerum LVIII. περὶ κινήσεως γ′ addiderim, *Aegid. Menagium*, Virum eruditissimum, subspicatum esse, a *Theophrasto* idem *De motu* argumentum non semel tractatum fuisse, ideoque non mirum si alias tres Libros scripsit, alias duos, alias multo plures. Verba *Menagii* in *Observationibus ad Laertii Vitas*, *Lib. V. segm.* 44. sunt, quae sequuntur: *Sed fortasse Theophrastus exemplo Praeceptoris sui*, *Aristotelis*, *idem argumentum saepius tractaverat*. Ad n. LXX. ex eodem *Menagio* observaverim, ex Libris *Theophrasti De legibus* vix esse dubitandum, quin non sint ea, quae in Digestis *Tit. De Legibus* non uno loco ex *Theophrasto* referuntur. Citantur ἁπλῶς etiam *Iosepho Lib. I. contra Apionem*; *Athenaeo Lib. VIII. cap. XVI. Zenobio Centuria IV.* 36. Decimum Librum citat quoque *Suidas* in συςομώτερος, & *Harpocration* in σκαφηφόρος; undecimum idem Harpocration in ἰσοτέλης; decimumtertium idem in ὅτι οἱ ἁλόντες; decimumsextum idem *Harpocration* in φρεάτλοι & ὑποφονία, & in iisdem vocibus Etymologista; decimum octavum idem in ὑσίας δίκη; & ex his quaedam refert *Stobaeus*. Ad n. LXXVII. transferenda sunt verba eiusdem *Menagii*, ubi scribit. Πολιτικῶν, *MS. Regius*. *Et ita Harpocration in* Ε'πίσκοπος: Θεόφραστος γῦν, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Πολιτικῶν πρὸς τὺς καιρὺς, φησὶν ὕτω. *Parthenius quoque Librum primum citat in Inscriptione cap. XVIII. Libri sui* Ε'ροτικῶν; *ubi*, *quam de Neaera historiam refert*, *ex Libro primo Politicorum Theophrasti* Πρὸς τὺς καιρὺς, *depromtam esse testatur*: ἱςορεῖ Θεόφραςος ἐν α′. τῶν Πρὸς καιρύς. *Citat & Librum undecimum in Inscriptione cap. IX. de Polycrite*: Γράφει περὶ αὐτῆς ϗ Θεόφραςος ἐν τῷ ια′. Πρὸς τὺς καιρύς. *Sed quum Laertius quatuor duntaxat eius operis libros recenseat*, *corruptum ibi locum existimabat Maussacus ad Harpocrationem*, *& legendum* ἐν τῷ α′. *Sane Cornarius*, *Parthenii Interpres*, *legerat* ἐν τῷ δ′: *siquidem vertit* in quarto. *Horum Librorum meminit*, *& Suidas in* Α'ρχὴ Σκυρία· Ο'ςρακισθῆναι δὲ πρῶτον Α'θήνησι Θησέα ἱςορεῖ Θεόφραςος ἐν τοῖς Πρὸς τὺς καιρύς: *si vera est Maussaci emendatio*, *ita hunc locum magna fiducia legentis*: *pro eo quod hodie legitur in vulgatis codicibus*, ἐν τοῖς πρώτοις καιροῖς. *Sed recepta lectio recta est*, *nam &* περὶ καιρῶν *Libros duos scripserat Theophrastus*: *de quibus infra*. *Certe*, *eodem modo legitur apud Apostolium Cent. IV. Proverb.* 31. *quod Meursius observavit*; *qui vulgatam lectionem amplecti videtur*. *Ceterum*, *in his Politicorum* Πρὸς τὺς καιρὺς *Libris*, *tractabat Theophrastus quae essent in Rep. inclinationes rerum*, *& momenta temporum*. *Observabat Meursius ex Cicerone de Finib. V.* Theophra-

ftus (*fcripfit*) quae efsent in Rep. inclinationes rerum, & momenta temporum: quibus efset moderandum utcumque res poftularet. Πολιτεύεσθαι πρὸς τὰς καιρὰς *dicunt Graeci, quod Latini* fervire tempori : *qua de re videndus omnino Valefius ad Harpocrationem. Ad hos vero Theophrafti Libros Librum fingularem Plutarchus fcripferat. Auctor Lamprias in Elencho Librorum patris fui Plutarchi, numero LI.* Περὶ Θεοφράςυ Πρὸς τὰς καιρὰς. *id eft, de Theophrafti libro, infcripto* Πρὸς τὰς καιρὰς, *ubi tamen Valefius ad Harpocrationem, malebat* πρὸς Θεόφραςον, *id eft*, adverfus Thephraftum, *vel potius* κατὰ: *nifi forte* ὑπὲρ. *Voffius de Hiftor. Graecis libro I, cap. IX. Libros Theophrafti* Περὶ καιρῶν *a Libris* Πρὸς καιρὰς *non diftinguit ; in quo vir magnus fallitur*. Hunc *Meurfii* Librum *Lectiones Theophrafteae* confequuntur, propter argumenti adfinitatem. At cur hifce tribus operibus *Gloffarium Graeco-Barbarum* fubiungitur? Res ex verbis intelliguntur. Hactenus de rebus Graecorum antiquis in fuperioribus Voluminibus actum eft, quae ut plurimum ab Auctoribus Graecis clafficis, & linguae Graecae purae, ac fincerae tenaciffimis, referuntur ; in fubfequentibus Tomis plura quidem habebuntur a fequioris aevi Graecis Scriptoribus elucubrata. Par erat igitur exhibere Lectori praefidium in anteceffum, quo Scriptores Graecos, etiam Semibarbaros, intelligere poffet, atque in eorum fenfa penetrare. Id quidem praeftat hoc Gloffarium, quod ex fecunda quidem editione auctiore, & caftigatiore, heic iterum in vulgus proditur. Aft id mihi fat non fuit; quum exemplar nactus effem, quod *Io. Baptiftae Donii* Patricii Florentini, doctrinae fama percelebris, fuerat; & in ora Libri ille quaedam adnotaviffet, eas obfervationes in hanc editionem, locis opportunis, derivavi; & quafdam etiam de meo addidi. Sed mea de hoc Glofsario locupletando, perficiendoque, cura ulterius progrefsa eft. Vir Celeberrimus *Io. Chriftophorus Wolfius* Hamburgenfis, quum meam *Meurfii* operum editionem adiutum illuftratumque venire animum pro fua humanitate, & eruditione, induxifset; & *Iacobi Palmerii*, in Meurfianas de *Populis Atticae*, & *Archontibus Athenienfibus* Commentationes, Animadverfiones iam mififset, ut in Praefatione primi Voluminis *pag.* XXIII. XXIV. XXV. & XXXIII. iam opportune dixi; & quas quidem edidi in eadem Praefatione *pag.* LVI. fignificavit infuper mihi per V. Cl. *Io. Balthaf. Starkium* in Bibliotheca publica Lubecenfi exftare Anonymi cuiufdam Galli Supplementa Glofsarii Graeco-Barbari Meurfiani, feque exfcripturum, & mihi mifsurum promifit ; prout ex illa eadem Praefatione *pag.* XXIII. elucet, atque eminet. At diu mihi exfpectandum fuit, ut Vir praeftantiffimus fidem fuam liberaret; multis negociis eruditis, & litterariis occupationibus, ut puto, diftractus. Tamdem anno MDCCXLV. mifit ille partem horum Supplementorum laudato *Starkio*, qui ftatim mecum communicavit, cum Literis, quae ita habent:

Viro Celeberrimo D. Io. Lamio S. P. D. Io. Balth. Stark.

Stat promiffis fuis Wolfius nofter. Accipe hic quod reliquum habuit Adnotationum MSS. Anonymi Galli in Meurfii Gloffarium Graeco-Barbarum, iifdemque bene utere &c. Dabam Venetiis die 28. *Aug. MDCCXLV.*

Non multo poft, menfe Decembri fcilicet, reliquam partem, a *Wolfio* pariter acceptam, mifit, & infequentem Epiftolam:

Vi-

Viro celeberrimo D. Io. Lamio S. P. D. Io. B. Stark

Eo ipso tempore, quo ad officiosissimum nostrum Wolfium cista abiit, libris ab ipso desideratis, atque hic loci inventis referta, ad me venere, quae restant adnotata Anonymi Galli ad Glossarium Meursianum, quorum priores paginas ex dono incomparabilis Viri iamdudum possides. Iniunxit mihi, ut abiecta omni cunctatione spicilegium hocce Tecum communicem, ut convincaris Germanos non sibi solis natos esse, sed aliis, qua possunt promtitudine, ut inserviant factos. Obtempero inde Viri precibus, utque semper bene valeas ex animo voveo. Dat. Venetiis IV. Non. Decemb. A. R. S. CIↃ IↃCCXLV.

Hisce Supplementis acceptis, diligentiae meae, ac solicitudinis testimoniis clarissimis, gavisus sum maximopere, quod praesidia aliqua quaesivissem, quibus ἀνεκδότοις Meursianum Glossarium locupletarem: id enim mihi a principio proposueram. Sed quum post *Meursii* aeatem, Vir litteratissimus *Carolus Dufresnius Du Cangius* Lexicon mediae, & infimae Graecitatis copiosissimum, & absolutissimum publici iuris fecisset; si augere vellem, & perficere Meursianum Glossarium, *Cangii* Lexicon totum huc transscribendum esset, atque iterum recudendum: iamque non *Meursii*, sed *Cangii* opus evaderet. Quid igitur mihi faciendum existimavi? Subdere heic Supplementa Anonymi Galli; deinde vero adnectere Meursianas Emendationes *Glossarii Tactici Mixobarbari Rigaltiani*, de quibus actum est in *Praefatione* primi Voluminis *pag.* xx. & quas mecum perhumaniter communicavit nunquam satis laudatus *Io. Christoph. Wolphius*; quum enim *Meursii* opus sit, & apte alibi interseri non posse videatur, heic ubi de *Glossario* agitur, *Glossarii* alterius, & quidem Mixobarbari, Emendationes adponendae fuerant. Id satis fortasse non esset, sed alicui optime factum videretur, si ea multa, quae *Meursius* in suo Glossario erravit, emendarentur heic, & verae intelligentiae restituerentur. At plurima haec quidem sunt, & in tantam molem excrescerent, quae minus Praefationi convenirent; quum enim *Meursius* de Sacris Ecclesiasticisque vocabulis egit, fere semper hallucinatus est. Illa quidem corrigenda essent ex iis, quae postea *Leo Allatius*, *Iacobus Goar*, *Io. Casp. Suicerus*, *Carolus Dufresnius*, *Gulielm. Caveus*, aliique doctissimi Viri, literarum monumentis super hac materia commendarunt; sed quum heic tot, ac tanta repetere pro supervacaneo haberi possit, quum Auctores illi ad manus fere omnium Eruditorum sint; hinc consultius meliusque existimavi supervacaneo inutilique labori parcere, & hac de re monitos Lectores ad Auctores illos remittere, uno, aut altero exemplo contentus, ex quo quid praestandum fuisset, facile diiudicare sit. Etenim non defuerunt eruditi Viri, qui arbitrarentur, atque consulerent, *Glossarium Graecobarbarum* omnino in hac editione, tamquam hodiedum mancum, imperfectum, & inutile, omittere; quorum tamen consilio, pace eorum dixerim, acquiescere non potui, quum nullum *Meursii* opus in tam generali editione, quacumque de caussa omitti recte laudabiliterque possit. Sed adducamus exempla: Vt vero exemplum supplementorum, quae ex Lexico Ducangiano fieri possent, adducamus, sufficit heic initium eiusdem producere: nam quum Meursianum a voce ABAPT incipiat, ante eam vocem Ducangianum habet, quae sequuntur:

ΑΒΑΚΤΙΣ, *Ab actis*, *Actuarius*, Ὑπομνηματοφύλαξ. Extat Epistola Nili Monachi 207. lib. 2. inscripta Theophilo ἀβάκτις.

ΑΒΑΛΑ. *Vah*, *Heu*, vox indignationis: Lexicon MS. Cyrilli: Ἄβαλε, φεῦ καὶ μοι. Philemon in Lexico Technologico MS. οὕτως ὃν φασὶ ἢ ῥάβδος, σεσημείωται τὸ Ἄβαλε. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. p. 228. κ) περιβλεψαμένη τὰς πολίτας, λέγει, Αὐτὴ ὑμῶν ἐςὶ ἡ μετ' ὅρκα ὑπόσχεσις; ὅτως ἀληθεύετε περὶ πάντων; ἀβάλα λοιπὸν τῷ πιςεύοντι τῷ χερσωνίτῃ πολίτῃ. Ioannes Moschus in Limon. cap. 110. εἶπεν πάλιν, Ἄβαλαι, πόσα κλαύσωμεν κ) μετανοήσωμεν, ἐφ' οἷς νῦν ἐ μετανοοῦμεν. Vide Notas eruditissimi Cotelerii ad hunc locum p. 669. tom. 2. Monument. Eccl. Gr.

ΑΒΑΝΙΑ, *Calumnia*, *criminatio*, *delatio*, διαβολὴ, συκοφαντία. Vox a Graecis recentioribus ad nos traducta, quibus idem sonat *Avanie*. Hinc Ἀβανιάρης, Ἀβανιςὴς, *Calumniator*, *Delator*, συκοφάντης: Ἀβανίζειν, *calumniari*, *criminari*, διαβάλλειν, συκοφαντεῖν, Ἀβανιςικὰ, *criminose*, & Ἀβανιςικὸς, *calumniosius*.

Ἄβαξ, *Abacus*, locus ita dictus, in Theatris: Planities in podiis, quae sedilis vicem praebet, Vitruvio lib. 7. cap. 4. Basilius Seleucensis de S. Thecla lib. 1. p. 96. ἀθρόον καταφέρεται τῦ θεάτρυ παρὰ τὰς ἄβακας· τόπος δὲ ἦν ὅτω καλόμενος Ἄβακες. Vide Suidam in hac voce.

ΑΒΑΝΠΑΡΛΙΕΡΗΣ, *Praelocutor*, *Advocatus*, ex Gallico *Avantparlier*, quae vox crebro occurrit, in Assisis Hierosolymitanis Gallicis MSS. Eaedem Assisae Graecae MSS. cap. 126. ἐὰν γὰρ ὁ εἷς ἄνθρωπος ἐγκριτέβι ἕτερον ἄνθρωπον ἐς τὴν αὐλὴν, δίκεον ὁρίζι τὸ νὰ ἔχι προπεῖος νάπι τὸ δίκεον, κ) τὸν δύο μέριον κ) διὰ τῦτο πρέπι νὰ ἔνι ἀβανπαρλιέρης, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Praelocutor*.

ΑΒΑΝΤΑΤΖΙΟΝ, *Lucrum*, *Emolumentum*, ex Gallico *Avantage*. Assisae MSS. Regni Hierosolymitani cap. 13. κ) νὰ ἔχι πολλὰ κέρδη λεγόμενα ἀβαντάτζια. Vide Gloss. med. Lat. in *Avantagium*.

ΑΒΑΠΤΙΣΜΟΣ, Instrumentum Chirurgicum, quod ita describit Paulus Aegineta lib. 6. cap. 91. εἰ δὲ ἰσχυρὸν εἴη τὸ ὀςῦν, πρότερον τῦτο περιτρυπήσαντες τοῖς ἀβατισμοῖς λεγομένοις, τοιαῦτα δέ ἐςι τὰ ἔχοντα μικρὸν ἐσωτέρω τῆς ἀκμῆς ἐξοχὰς κωλυέσας τὰ πρὸς τὴν μήνιγγα βαπτίζεσθαι, &c. Infra τρύπανον adpellat: φυλαττομένων ἡμῶν ἅψασθαι τὸ τρύπανον τῆς μήνιγγος. Vbi ad marg. τῦτο καλεῖ τρύπανον, ὅπερ ἄνωθεν εἶπεν ἀβατισμόν. Ita MS. Cod. at editus habet τοῖς ἀβαπτισμοῖς. p. 212 Inde nostrorum Trepanum, *Trepan*, quo terebratur cranium.

ΑΒΑΠΤΙΣΤΟΙ, Germano Patr. CP. in Theoria, dicuntur οἱ μὴ φωτισθέντες διὰ τῦ λυτρῦ τῦ βαπτίσματος. παιδίον ἀβάπτισον Chrysostomo Homil. 61. ἀβάπτιςα νήπια, in Quaestionibus ad Antiochum. Vide Theophylactum in cap. 14. Matthaei, & al.

ΑΒΑΡΟΙ, ἰχθυοφόροι, in Lexico MS. Cyrilli.

Quum vero de Vocabulo ΑΒΒΑΣ satis ieiune *Meursius* loquatur, *Ducangius* de illo luculente, ac multipliciter, in hunc modum agit:

ΑΒΒΑΣ, *Pater*, Glossae MSS. Ἀββᾶς ὁ γέρων, ὁ πατὴρ. Samonas Gazae Archiepiscopus in Dial. πατὲρ ἀββᾶ, εὐχαριςῶ σοι, ubi sic Samonam compellat Saracenus. Ita etiam vulgo compellabantur Monachi omnes, praesertim senio venerandi. Sacra Constantini Imp. in VI. Synodo ante actionem I. ἐκ δὲ τῶν Βυζαντίυ μοναςηρίων ἐξ ἑκάςυ μοναςηρίυ ἀββάδας τέσσαρας. Theophanes an. 38. Iustiniani, de Ioanne, quodam Monacho: τὸν πώγονα τῦ ἀββᾶ σὺν τῷ δέρματι κ) τῇ σαρκὶ ἐξέδειραν. Idem an. 31. Copronymi; Λέων ἀπὸ ἀββάδων, *Exmonachus*. In Leone Chazaro an. 1. ἐκ τῶν ἀββάδων ἐν τοῖς πρωτίςοις θρόνοις μητροπολίτας προεβάλετο. Ita anno 1. Iustiniani iun. & 9 Rhinotmeti Continuator eiusdem Theophanis, lib. 4. n. 25. Leo Grammaticus in Basilio p. 473. 476. Anonymus Combefisianus in Leone Philosopho n. 5. Acta S. Maximi Confess. n. 46. 71. Vita S. Marci Atheniensis n. 1. 2. &c. Vita S. Mariae Aegyptiacae n. 14 15. 17. &c. Epiphanius Hagiopolita de locis sanctis p. 55. 62. Anonymus de locis Hierosol. cap. 9. Apophthegmata Patrum, & alii passim. Vide Notas ad Alexiadem p. 256. & Gloss. med. Lat. in v. *Abbas*. Sed & Monachi ad dignitates Ecclesiasticas provecti Abbates indigitabantur. Ioannes Moschus in Limon. n. 31. ὄντος μυ ἐν Θευπόλει πρὸς τὸν Ἀββᾶν Γρηγόριον τὸν Πατριάρχην.

Ἀββᾶς, Hegumenus, Praefectus Monasterii. Nov. 123. Iustiniani cap. 34. κελεύομεν τοίνυν τὸν Ἀββᾶν, ἢ τὸν Ἀρχιμανδρίτην, τὰς ἐν ἑκάςῳ μοναςηρίῳ προβάλλεσθαι, &c. ubi lib. 4. Basilic. tit. 1. §. 7. habet ἀβᾶν. Dorotheus Doctr. 11. ἐποίησέ με ἀββᾶς ξενοδόχον μετὰ γνώμην τῶν γερόντων.

Ἀββάδιον, diminut. quasi *Monachulus*. Stylianus ad Stephanum Pap. in Synodo VIII. Constantinopolit. ἀββάδιον ἀγενὲς κ) ἄσημον, γοητικόν τε κ) μαγικὸν οἰκειώσατο. Vbi Interpres: *Abbatulum quendam obscurum praestigiatorem, insuper & magum sibi adiunxerat*. Georgius Cyprius Patr. Constantinopolit. Epist. 121. Εὐςάθιος τὸ ἀββάδιον ἑαυτὸν δι' αἰτίαν, ἣν αὐτὸς εἰδείη, τῆς ὑμετέρας ἀδελφότητος ἀποῤῥήξας, ἧκε πρὸς ἡμᾶς &c.

Ἀββαδίσκιον. Acta S. Eliae iunioris p. 199. κ) ἐπισυναξάντες τὰ παιδίσκια αὐτῶν, & τὰ ἀββαδίσκια αὐτῶν, χορὸς περιέςησαν κύκλῳ τοῦ ςαυρῦ αὐτῦ.

Ἀββαδοπρεσβύτερος, *Monachus qui Presbyter est*. Nomocanon editus a Cotelerio n. 44. ὁ δεχόμενος τὰς ἐξομολογήσεις, χρὴ ἵνα ἱερεὺς ἀπὸ βίυ, ἢ ἀββαδοπρεσβύτερος.

Ψευδάββας, *falsus monachus*. Theophanes an. 21. Heraclii, & ex eo Saracenica Sylburgii

gii: *αὐτὴ οὖν ἡ γυνὴ, καὶ αἱ λοιπαὶ τοῖς λόγοις τοῦ ψευδάββα πεισθεῖσαι*, &c. idem Theophanes anno 22. Heraclii: *αὐτὴ δὲ ἡ πρώτη δεξαμένη τὸν λόγον τοῦ ψευδάββα*, &c. Vtitur etiam pag. 319. Ducas Hist. cap. 21. *ὁ δὲ ἀληθὴς ἀββᾶς πλανητὴς ὑπὸ τοῦ ψευδαββᾶ*. Occurrit praeterea apud Theophanem Cerameum Homil. 20.

Κλεπτάββαδες, qui *Patres* ex monasteriis falso sese indigitant: iidem qui *ψευδάββαδες*. Ioannes Tzetzes Chil. 9. v. 330.

Ἐγὼ δὲ ἀστείως εἴρηκα τῶν μοναστῶν τοὺς νόμους,
Θύραν τῶν ζώντων, μᾶλλον δὲ σεμνῶς ἐν κοινοβίῳ,
Μὴ διὰ θύρας βαίνοντας δὲ λέγω κλεπταββάδας,
Τοῦτο νῦν θέλω καὶ πρός σε πάλιν εἰπεῖν προσφόρως,
Εἰ λίτρας κλεπταββᾶσι, καὶ τζυριχοαγίοις,
&c.

Ἀββατεία, *Abbatia*, *Κοινόβιον*.

Vt vero emendationum specimina praebeam, ecce corrigendus est *Meursius* in AHP, & cum eo pariter errans *Suicerus* iis, quae habet *Iac. Goar*, & *Ducangius*, cuius secundi verba heic proferre subfecerit:

AHP, *Aer*, in Sacris Liturgiis, dicitur tertium ex tribus velis, quibus sancta Dona conteguntur; quod scilicet & *Discum*, in quo ea reponuntur, & *Calicem* operit: quia per modum aeris circa terram expansi ea ambit, ut ait Germanus Patr. Constantinop. in Theoria pag. 153. *διάτι ἄλλο γὰρ τὸ κάλυμμα τοῦτο Ἀὴρ ὀνομάσθη, ἢ πάντος διὰ τὸ τὸν ἐπικαλυπτόμενον παρ' αὐτοῦ σκοτεινὸν ἀέρα τῆς εἰρημένης νυκτὸς εἰκονίζεσθαι*. Idem Scriptor infra: *τὸ δὲ καταπέτασμα, ἤγουν ὁ Ἀὴρ, ἐστὶ καὶ λέγεται ἀντὶ τοῦ λίθου, οὗ ἠσφάλισε τὸ μνημεῖον ὁ Ἰωσὴφ, ὅνπερ ἐσφράγισεν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία*. His consonant, quae scribit Isidorus Peleusiota lib. 1. Epist. 123. *ἡ καθαρὰ σινδὼν ἡ ὑφαπλουμένη τῇ τῶν θείων Δώρων, διακονία ἡ τοῦ Ἀριμαθέως ἐστὶν Ἰωσὴφ. λειτουργία*. Rursum idem Germanus: *ἡ διὰ τοῦ λεγομένου ἀέρος τῶν θείων ἐπικάλυψις, ὡς οἶμαι, τὴν νύκτα ἐκείνην δηλοῖ, καθ' ἣν ἡ τοῦ μαθητοῦ προδοσία προέβη, διὰ τί ἄλλο γὰρ τὸ κάλυμμα τοῦτο Ἀὴρ ὠνομάσθη, ἢ πάντως διὰ τὸ τὸν ἐπικαλυπτόμενον παρ' αὐτοῦ σκοτεινὸν ἀέρα, τῆς εἰρημένης νυκτὸς εἰκονίζεσθαι. καθ' ἣν καὶ Πέτρος*, &c. Atque hanc quidem nomenclaturam ex Ecclesia Hierosolymitana in Graecanicam fluxisse tradit Typicum S. Sabae cap. 30. extremo, & Triodium in 2. Feria 1. hebdomadis ieiuniorum, in Lychnico: *αἴρει δὲ ὁ ἱερεὺς τὰ καλύμματα ἐκ τῶν ἁγίων, καὶ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τῆς ἀναφορᾶς, ἤτοι τοῦ ἀέρος. οὕτω γὰρ καλεῖν εἰώθασιν αὐτὰ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμων μέρεσιν*. Liturgia Chrysostomi: *θυμιᾷ ὁ διάκονος τὴν ἁγίαν τράπεζαν γύροθεν, τὸ ἱερατεῖον ὅλον, καὶ τὸν ἀέρα*. Rursum: *καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιῶν τὸν ἀέρα, καὶ σκεπάζων ἀμφότερα, λέγει*, &c. Infra: *ὁ δὲ ἱερεὺς ἄρας τὸν ἀέρα, ἐπιτίθησιν τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ διακόνου, λέγων*, &c. Mox: *τὸν δὲ ἀέρα λαβὼν ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ διακόνου, καὶ θυμιάσας αὐτὸν, ἐπισκεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ ἅγια*. Adde p. 76. apud Goarum. Liturgia Praesanctificatorum: *αἴρει δὲ ὁ ἱερεὺς τὰ καλύμματα ἐκ τῶν ἁγίων δώρων, καὶ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τοῦ ἀέρος*. Adde p. 200. Prima & secunda Synodus Constantinopolit. can. 10. *διόπερ ἡ ἁγία σύνοδος τοὺς τὸ ἅγιον ποτήριον, ἢ τὸν Δίσκον, ἢ τὴν Λαβίδα, ἢ τὴν σεβασμίαν ἐνδυτὴν, ἢ τὸν λεγόμενον Ἀέρα, ἢ ἁπλῶς τοὺς ἕν τι τῶν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ἱερῶν καὶ ἁγίων σκευῶν, ἢ ἀμφιασμάτων εἰς ἴδιον κέρδος ὑφαρπάζοντας, ἢ εἰς χρῆσιν ἀποχρωμένους ἀνίερον παντελεῖ καθαιρέσει καθυποβάλλεσθαι*. Eusebius Monachus in Vita S. Philippi Presbyr. num. 17. *ὁ δὲ κελεύει τῷ διακόνῳ διακομισθῆναι αὐτῷ τὸν προτιθέμενον τῆς ἐκκλησίας Ἀέρα, καὶ ἐν αὐτῷ κεκαλυφθῆναι τὴν κόρην ὡσεὶν ὥραν μίαν*. Demetrius Gemistus de Ordinat. Ex Cod. MS. *ὄπισθεν δὲ πάντων οἱ κρατοῦντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀέρα διάκονοι*, &c Symeon Thessalonic. de sacris Ordinat. cap. 5. *τῶν θείων τῶν Δώρων τεθέντων, καὶ τοῦ καταπετάσματος, ὅ ἐστιν Ἀὴρ, ἤτοι ὁ ἀμνὸς, κάθησαι ὁ Ἀρχιερεύς*. In Euchologio p. 561. Sacerdotis mortui, & tumulandi *τὸ πρόσωπον μετὰ τοῦ Ἀέρος καλύπτεται*. Vide *Δισκοκάλυμμα*, *Κωνστρίνσιος*, & *Νεφέλη*.

AHP, Sciadii, seu *umbellae*, qua caput tegebant Imperatores, & Regii sanguinis, ac Palatini Principes, pars inferior, in longum & acumen producta versus faciem, uti effingitur in Ioannis Palaeologi Imp. ad Concilium Florentinum venientis imaginibus. Sic autem adpellata, quod ut *ἀὴρ λειτουργικὸς* sacra Dona, ac discum, & calicem, in quibus ea reponuntur, operit; ita *Aer* ille sciadii caput universum contegeret, & involveret. Codinus de Offic. aulae Constantinopolit. cap. 3. num. 1. *τὸ περικάλυμμα τῆς κεφαλῆς τοῦ Δεσπότου τὸ καλούμενον σκιάδιον, ὁλομάργαρον. ὁ ἀὴρ αὐτοῦ ἔχει ὀνόματα τοῦ φοροῦντος αὐτὸ, χρυσοκλαβαρικὸν, συρματέϊνον*. Ita num. 16. 22. cap. 4. num. 1. 6. Quod vero *Aerem* Codinus, Nicephorus Gregoras lib. 6. pag. 122. Edit. Genev. *Inferiorem, & cavam superficiem* vocat. Ita ille ubi de Muzalone: *δι' ἃ δὴ καὶ τιμήν τινα ταύτην ἔσχεν ἐξαίρετον μόνος τῶν πάλαι τὸ ὅμοιον αὐτῷ προειληφότων ἀξίωμα, καλύπτραν φέρειν ἐπὶ κεφαλῆς χρυσοκοκκίνῳ κεκαλυμμένην ἐνδύματι, ὅσον τὸ ἄνω, καὶ πρὸς τῇ πυραμίδι τῆς ἐπιφανείας χῦμα· ἐν τούτῳ παραλλαττίουσαν μόνῳ τοῦ παραπλησίον εἶναι τῇ τῶν τοῦ Βασιλέως ἐγγόνων, ὅτι μὴ καὶ τὴν κάτω, καὶ τὴν κοίλην ἐπιφάνειαν εἶχε κυκλίσκοις πεποικιλμένην χρυσοειδέσιν, ἀλλὰ λείαν τελείως*. Vbi licet advertere, inferiorem istam *ἐπιφάνειαν* in Sciadiis Principum Regii sanguinis fuisse *circellis auratis variegatam*, quod *χρυσοκλαβαρικὸν* vocat Codinus. Id iam olim adnotaveram in Dissertat. 24. ad Ioinvillam p. 295. ubi eiusmodi Pileos a nostris *Chapeaux a bec* adpellatos docuimus.

Ἀὴρ, alia notione, in Cod. Reg. MS. 618. f. 284. *περὶ τοῦ χρυσώματος τοῦ ἀέρος τοῦ μαλάγματος*.

Item

Item, quae *Meursius* habet in voce ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ castiganda veniunt ex iis, quae egregie de more commentatur idem *Ducangius*:

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ, nempe Κανὼν, sic dictus, quod a populo, ob Vrbem ter servatam ope B. Virginis, per totam noctem stante *sine sessione* caneretur Sabbato in matutinis hebdomadis quintae ieiuniorum. Synaxarion: ἀκάθιςος δὲ εἴρηται, διότι ὀρθοςάδην τότε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην τὸν ὕμνον τῇ τοῦ Λόγου μητρὶ ἔμελψαν, καὶ ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις καθῆσθαι ἐξ ἔθους ἔχοντες, ἐν τοῖς ταρῦσι τῆς Θεομήτορος ὀρθοὶ πάντες ἀκροώμεθα. Edita est a Combefisio post Historiam Monothelitarum p. 805. Διήγησις ὠφέλιμος, ἐκ παλαιᾶς ἱςορίας συλλεγεῖσα, καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος, ἡνίκα Πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν Βασιλίδα ταύτην πολέμῳ περικύκλωσαν· οἱ καὶ ἀπώλοντο θείας δίκης παρασθέντες· ἡ δὲ πόλις ἀσινὴς συντερηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἐτησίως ἔκτοτε ᾄδει εὐχαριςήριον· Ἀκάθιςον τὴν ἡμέραν ὀνομάζουσιν. Describitur vero ὕμνος ἀκάθιςος integer in Horologio. Edit. 1535. & seqq. hoc titulo: Ἀκολουθία εἰς τὸν ἀκάθιςον ὕμνον τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, &c. Pachymeres lib. 4. cap. 3. τῶν συνήθων νηςειῶν τελουμένων ἑορτῆς ἀγομένης, ἣν Ἀκάθιςον συνήθες ὀνομάζειν. Vide Codinum de Offic. aulae Constantinopolit. cap. 12. numero 10.

Aliud exemplum adducam, quod quidem erit postremum, & non tam emendationis necessariae, quam subplementi, locum obtinebit. Ad vocabulum enim Meursianum ΑΝΤΙΔΩΡΟΝ, quae in ΔΩΡΟΝ *Ducangius* habet, adscribam:

ΔΩΡΟΝ, vel τὰ Δῶρα, *Sacra Eucharistia*, *Sacrificium*, *Hostia Sacra*, *Oblatio*. Basilius Seleuciensis Homilia in Cain, & Abel p. 36. ubi de utriusque sacrificio, ad illud Scripturae Sacrae. Ἐπεῖδεν Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ, καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ Κάϊν, καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ πρόσεσχεν. Ὁρῶν τὸν τρόπον, τὴν θυσίαν βδελλύττεται· πρῶτον ὁρᾷ τὴν προσφέρουσαν χεῖρα· διὰ τοῦτο τὰ μὲν τοῦ Ἄβελ δῶρα καλεῖ, τὰ δὲ τοῦ Κάϊν θυσίαν ἐπονομάζει· ἃ γὰρ μισεῖ τὴν θυσίαν ἀποςρεφόμενος· ἃ δὲ προσίεται Θεὸς, ταῦτα κέκληκε δῶρα, ἐνήλλαξε τὴν κλῆσιν παρὰ τὴν φύσιν, &c. Gregorius Nazianzenus in Definit. Iambo 15.

Θεῷ δὲ δῶρον, θυσίαι καθάρσιοι.

Clemens lib. 8. Constitut. Apostol. cap. 5. καὶ προσφέρειν σοι τὰ δῶρα τῆς ἁγίας σου ἐκκλησίας. cap. 10. καὶ ἀξιοῦμέν σε ὅπως εὐμενῶς ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα ἐνώπιόν σου. Concilium Chalcedon. Act. 10. τὰ ἅγια δῶρα ἄνω ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ ἐκοινώνησαν μετ' ἀλλήλων. S. Cyrillus contra Anthropomorphitas cap. 12. τὸ δέ γε δῶρον, ἤτοι τὴν προσφορὰν ἣν τελοῦμεν μυςικῶς, ἐν ἁγίαις ἐκκλησίαις ταῖς τῶν ὀρθοδόξων χρὴ προσφέρεσθαι μόναις, καὶ οὐχ ἑτέρωθί που. Infra: τοίνυν τὰς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δωροφορίας ἁγιάζεσθαι πιςεύομεν καὶ εὐλογεῖσθαι τελειοῦσθαι παρὰ Χριςοῦ. Palladius in Hist. Lausiaca, cap. 75. ἐν τῷ προσφέρειν τῷ Θεῷ τὰ δῶρα. Pachymeres lib. 7. Hist. cap. 6. εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θείων δώρων μετοχῇ ἐπιτιμῶντες τοῖς μείζοσιν. Τὰ θεῖα δῶρα, in Euchologio Goari, pag. 295. Ἁγία δωρεὰ, apud Theophanem an. 6. Leonis Isauri.

Δῶρα προηγιασμένα, in Chronico Alexandrino an. 5. Heraclii. Vide in Προηγιασμένα.

Sed & antequam Hostia consecretur, δῶρον dicitur, cum scilicet in Prothesi deponitur, priusquam deferatur ad altare. Palladius in Vita S. Chrysostomi: καὶ μετὰ τὰ ἀναγνώσματα τῶν θείων λογίων, παρακαλέσας Πανσόφιον τῆς Πισίδης προαγαγεῖν τὰ δῶρα, αὐτὸς συνεξῆλθεν τοῖς λοιποῖς ἐπισκόποις. Theodoritus lib. 4. Hist. Eccl. c. 19. de' Valente Imp. καὶ τῷ θυσιαςηρίῳ τὰ εἰωθότα προσενήνοχε δῶρα. Et lib. 5. cap. 19. de Theodosio M. ὁ καιρὸς ἐκάλει τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ τὰ δῶρα προσενεγκεῖν. Nicolaus Cabasilas de Sacra Liturgia MS. πρότερον δὲ ἀνατίθεναι τὰ δῶρα τίμια τῷ Θεῷ, καὶ γὰρ καὶ καλεῖναι· οὕτως ὁ Χριςὸς ἐποίησεν· ὅτε γὰρ ἄρτον καὶ οἶνον ταῖς χερσὶ λαβὼν, ἀνεδείκνυ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὡς δῶρα ταῦτα προσάγων αὐτῷ καὶ ἀνατιθεὶς ἀνεδείκνυ· καὶ πόθεν δῆλον ἐξ ὧν ἡ ἐκκλησία τοῦτο ποιεῖ, καὶ δῶρα ταῦτα καλεῖ· οὐ γὰρ ἂν ἐποίει, εἰ μὴ τὸν Χριςὸν ἔγνω τοῦτο ποιήσαντα, ἤκουσε γὰρ αὐτοῦ κελεύοντος. τοῦτο ποιεῖτε, καὶ οὐκ ἂν ἀνομοίως αὐτὸν ἐμιμήσατο, ἀλλὰ τὸ σχῆμα τῶν δώρων. Adde Euchologium, pag. 630. 631.

Ἅγια, nude, id est, ἅγια δῶρα, *Sacra Eucharistia*. Concil. Laodic. cap. 14. περὶ τοῦ μὴ τὰ ἅγια εἰς λόγον εὐλογιῶν κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα εἰς ἑτέρας παροχίας πέμπεσθαι. S. Chrysostomus apud Palladium in eius Vita, pag. 18. ἀλλ' ἔνθα τὰ ἅγια ἀπέκειντο ἐλθόντες οἱ ςρατιῶται, &c. Liturgia eiusdem Chrysostomi: καὶ αὖθις ὁ διάκονος δεικνύων μετὰ ὠραρίου ἀμφότερα τὰ ἅγια, λέγει, &c. Etiam ante consecrationem ἅγια dicuntur, ut supra Δῶρα usurpari diximus, in Euchologio p. 684. apud Codinum, cap. 17. num. 36. &c.

Ἀντίδωρον, *Panis Benedictus*, qui a Sacerdote ἀντὶ τῶν ἁγίων δώρων, seu vice divinae Eucharistiae, ac Sacrae Communionis, datur iis, qui ad sacra Mysteria recipienda sunt imparati, post Sacram Liturgiam, ut est apud Balsamonem, qui illius primam institutionem Synodo Antiochenae adscribit, ad Can. 2. quod iure in dubium vocant alii: Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ παρόντος ἐπενοήθη, ὡς ἔοικεν, ἡ τοῦ Ἀντιδώρου διάδοσις, ὥςε πᾶσαν ἀνάγκην ἔχειν, καὶ αὐτοὺς μὴ δυναμένους μεταλαβεῖν τῶν ἁγίων καὶ ζωοποιῶν μυςηρίων, προσκαρτερεῖν μέχρι τέλους τῆς ἱερᾶς τελεςίας, καὶ ἐκ χειρὸς ἱερατικῆς λαμβάνειν αὐτὸ εἰς ἁγιασμόν. Portius: *Antidorum*, χάρισμα, κανίσκι καμώμενον εἰς μνήμην ἄλλου χαρί-

ρίσματ@, Α'ντίδωρον. Christophorus Angelus de Hodierno Graecorum Statu cap 14. καλῦσι δὲ τὸν ἄρτον ἐκᾶνον Α'ντίδωρον, ὅτι δίδωσιν ὁ ἱερεὺς ἐκᾶνον τὸν ἄρτον πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνυσι, ϗ μὴ μεταλαμβάνυσιν, ὡς δῶρον θεῖόν τι. Liturgia S Chryfoftomi: μετὰ τὴν εὐχὴν ἐξέρχεται ὁ ἱερεύς, ϛ ςὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δίδωσι τὸ ἀντίδωρον, εἶτα ποιεῖ ἀπόλυσιν, &c. Ita etiam Liturgia S. Bafilii Morelliana, & Liturgia Praefanctificatorum. Gregorius Decapolita de vifione Saraceni in aede Sacra S. Georgii Mart. num. 46. μετὰ ὧν τὴν συμπλήρωσιν τῆς θείας λειτυργίας, μετέδωκε τὸ ἀντίδωρον ὁ ἱερεὺς πᾶσι τοῖς Χριςιανοῖς. Vita S. Nili Iunioris pag. 31. τὴν ϑ ἁγίαν Τεσσαρακοςὴν διήρχετο πᾶσαν μηδενὸς ἄλλυ μετέχων, εἰ μὴ τῦ ἀντιδώρυ ϗ μόνον. Nomocanon Cotelerianus num. 132. ἐὰν διδέσθω ὁ ἱερεὺς τὸ ἀντίδωρον ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας, λέγοντός τιν@, ὅτι Πέμψαι μυ ἀντίδωρον ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας, ἔχει ὁ ἱερεὺς ἁμαρτίαν μεγάλην, εἰ μὴ ἂν εἰς ἀσθενεῖς διδέσθω. Concilium Florentin. ἐν δὲ τῷ τέλει ἔλαβον πάντες ἀντίδωρον παρὰ τῶν χειρῶν τῦ Πατριάρχυ. Pachymeres lib. 5. cap. 8. ἐν μεταλήψει τῦ θείυ ἄρτυ, ὃν Α'ντίδωρον λέγυσιν. Adde Codinum de Offic. Palat. cap. 6. num. 28. Conficitur autem Α'ντίδωρον ex facro pane unde defumitur particula ad Sacrificium, reliquo quibufdam precibus confecrato, vel benedicto, quod plebi, quae Sacrorum Donorum particeps non fuit, a Sacerdote, exacta Liturgia, diftribuitur paulo ante dimiffionem: Benedicitur porro in Prothefi. Id pluribus explicat Symeon Theffalonic. de Templo pag 230 ἐπεὶ μετὰ τὸν Χριςόν, ὡς εἴπομεν, ὁ ἀρχιερεὺς εἰκονίζει, αὐτὸν δὲ ϗ ἱερύργησε ϗ μετέσχε, ϗ τοῖς ἱερωμένοις μετέδωκεν, ἁγιασμῦ δὲ χρέια μετασχᾶν ϛ τὸν λαόν, ὅσοι μὲν ἀπὸ τῶν προσευχῶν ὁ ἁγιασμὸς, ϗ τῆς φρικτῆς ἱερυργίας, νοητῶς τοῖς πιςοῖς μετεδόθη. ἐπεὶ δὲ ϗ δι' αἰσθητῶν τινῶν ὡς σῶμα περικειμένοις, τὸν ἁγιασμὸν ἔδει λαβᾶν, διὰ τῦ ἀντιδώρυ γίνεται τῦτο γὰρ ἡγιασμέν@ ἐςὶν ἄρτ@ ἐν τῇ Προθέσει προσευχθεὶς, ἐξ ὗ τὸ μεσαίτατον ἐκβληθὲν, ϗ ἱερυργηθὲν προσευχθὲν, ὑτ@ ὕςερον ὡς ϗ τῇ λόγχῃ σφραγισθεὶς, ϗ θεῖα δεξάμεν@ ῥήματα ἀντὶ τῶν δώρων τῶν φρικτῶν, δηλαδὴ μυςηρίων τοῖς μὴ μετασχῦσι τύτων παρέχεται τῦτο ποιήσας, ϗ εὐλογίαν ἐπευξάμεν@ τῷ λαῷ ὁ Α'ρχιερεὺς, τέλ@ ἐπιτίθησι τῇ ἱερᾷ τελετῇ. Sed de Antidoro feu Pane Benedicto apud Graecos, egre prae ceteris Goarus ad Euchologium, pag. 154. & Leo Allatius lib. 3. de utriufque Ecclefiae confenfione, cap. 9 §. 1. Vide fupra in Α'γιασμός. De alia vero huius vocis Α'ντίδωρον, confulendus Cuiacius ad Novellam 7. Iuftiniani.

ΔΩΡΑ. Vide in Ζωρά.

ΔΩΡΕΑΣΤΙΚΟΝ, *Donationis inftrumentum*, in Bafilicis tom. 3. pag. 10. 66 &c.

Hifce igitur expofitis, ad memorata Anonymi Subplementa deveniamus.

Anonymi Subplementa Gloffarii Meurfiani.

Col. 210. *lin.* 28.

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ.

Α'ρχιςράτηγος. Erat primus ex principibus officialibus aulae Conftantinopolitanae apud Codinum.

Ibidem lin. 38.

ΑΡΧΩΝ ΜΕΓΑΣ.

"Αρχων μέγας. Magnus princeps apud Codinum. id eft, (ut coniicit Interpres) toti cuftodiae praefectus. Gallice: *Colonel de l'infanterie*.

Ibidem lin. 39. Praefectus monafteriorum habebat ius in monafteria cum magno Sacellario. *Codinus*.

Ibid. Praefectus Ecclefiarum habebat ius in res pertinentes ad Ecclefias cum curatore Sacelli. Σακέλλιον antique fumitur pro rebus ad ecclefiam pertinentibus.

Ibid. lin. 40 Praefectus Evangelii differt ab Evangelii doctore, de quo Codinus. Nam ille docebat & interpretabatur Evangelium; hic vero librum Evangelii ferebat in fupplicationibus.

Ibid Praefectus luminibus praeibat catechumenis baptizandis, quod fynecdochice fub lumine fignificatur. Nam quum aliquis effet baptizandus, luminaria accendebantur, ut figna effent lucis fpiritualis Chriftiano homini praelucentis, operaque eius debeant lucere coram hominibus.

Ibid. Praefectus antemenfalium, feu anteceffui menfae erat is, qui accedentes ad facram communionem facrae menfae admovebat.

Ibidem. Praefectus Canticorum diverfus erat a Protopfalte, ut videre eft apud Codinum.

Col. 216. *lin.* 23 'Ατεγία) Leo Conft 5. Iuvenal Sat. 14. dixit Maurorum attegias, id eft cafas. Vid. vocem Τέντα.

Col. 218. *lin* 27. 'Αυγῦςοι) Augufti dicti funt Imperatores ufque ad Alexium Comnenum.

Col. 221. *lin.* 44. Α'φέλετρα) Leonis Conftit. 6. Lipfius de Militia Rom. lib. 3. & Plinius.

Col. 224 *lin.* 59. Βαίυλος) Graeci recentiores baiulos dicebant παιδοκόμυς puerorum educatores.

Col. 231. *lin.* 1. Βαρδύκιον) vid. Leonis Conftit. 7.

Col. 234. *lin.* 15. Βαςάγιον) vid. Leonis Conftit. 5.

Col. 238 *lin.* 21. Βεργίον) βεργία erant virgae, & fibulae, quibus milites utebantur in fuis exercitationibus, & incruentis pugnis. Ita cenfet vir doctus Rigaltius in Gloffario, & allegat Leonis Conftit. 7.

Col. 243. *lin.* 44. Βηρύττα) Scribit Rigaltius βηρύττα, vid. Leonis Constit. 6.

Col. 244. *l.* 40. βίγλα) ἡμερο βίγλιον, hemerobiglium apud Codinum est vigilia diurna.

Col. 247. *lin.* 48. Βίξιλα) Vid. Lipsium lib. 4. de militia Romana.

Col. 250. *lin.* 12. Βλάτιον) in exemplaribus Codini habetur βλάτινον textilis tela cuiusque materiae.

Col. 259. *lin.* 11.

ΒΟΥΤΙΟΝ.

Βουτίον. Batillum Latine, & Gallice *bout*, sumiturque apud Codinum pro scopo, vel hastilis ima extremitate.

Col. 279. *lin.* 52. Γυςεῖον) in eo foro Iustinianus templum Sophiae exstruxit.

Col. 280. *lin.* 36. Γράνατζα) interpres Codini dicit Granatzam ab Assyriis mutuatam esse vestem ex duobus vocabulis Charana Tzach i. e. trabea, & vestis nitens liberis, laxis, & fluentibus manicis.

Col. 292. *lin.* 6. Δεφένσωρ τῶν κουρσευόντων) defensor cursorum apud Codinum de officiis aulae. Cursores autem hic sumuntur pro iis, qui nulli agmini, aut signo, adscripti sunt. Ita defensor cursorum idem est, quem Gallice dicimus *Prevost des Mareschaux*.

Col. 295. *lin.* 37.

ΔΙΑΔΗΜΑ.

Διάδημα. Apud Codinum dicebatur olim zona militaris, honorem indicans; quam tyranni martyribus Christum confitentibus auferebant, eosque tortoribus tradebant. Nunc autem pro insigni regio ponitur, estque aureum textile Margaritis ornatum, quod ad frontem Imperatoris ponebatur. Vid. infra vocem ςέμμα.

Col. 297. *lin.* 43. Διβέλλιον) Sozomenus interpretatur labarum Imperatoris, id est, signum.

Ibid. Διβόλεον, quod ex licio bicolore contextum est. Codinus.

Col. 298. *lin.* 5.

ΔΙΚΑΝΙΚΙΟΝ.

Δικανίκιον. Nota, quod cum sceptrum iudiciale Imperatoris in involucrum recondebatur, sub id significabatur diem illum non esse rebus forensibus occupandum.

Col. 294. *lin.* 8.

ΔΙΑΚΕΝΙΣΙΜΟΣ ΕΒΔΟΜΑΣ.

Διακενίσιμος ἑβδομας. Id est hebdomas Rogationum. Dicitur autem diakenismos, id est, rogationi dicata, ceu exinanitioni, quia eo tempore corpora ieiuniis exinaniuntur.

Col. 301. *lin.* 19. Διοικηταὶ) ab interprete Codini μέγας διοικητὴς vertitur magnus procurator, sive dispensator, qui res Imperatoris iter facientis agebat.

Col. 302. *lin.* 14. Διποτάτοι) apud Codinum in nono quinario officialium Ecclesiae Constantinopolitanae deputatus adiungitur tamquam adiutor, & administer chartulario, [qui chartarum, aut tabularum publicarum curator erat] non erat proprie officialis, sed tanquam illud, quod Gallice dicimus *Controlleur*.

Col. 312. *lin.* 56. Δραγόμενοι) δραγόμενος est vox corrupta pro ταργύμενος; estque vox orientalis, nam τάργυμ orientalibus est interpretamentum, & Turgeman, sive Metargem, interpres.

Col. 313. *lin.* 33. Δρακόντειον) Signum illud ab Assyriis profectum est; aliter Isidorus lib. 18. Origg.

Col. 314. *l.* 23.

ΔΡΟΜΟΣ.

Δρόμος. Cursus publicus. V. apud Codinum in officiis aulae. Λογοθέτης τῦ δρόμυ, Gallice, *Maitre des postes*, summus cursorum praefectus. Differt autem ab illo, qui dicebatur Πρωτοκύρσωρ, de quo infra.

Col. 314. *l.* 46. Δρυγγάριος) Drungarius biglorum praefectus vigiliarum, quasi bigla sit vox corrupta e voce vigilia, ut autumat Interpres Codini. Habebat Drungarius magnam iurisdictionem, vid. Manuelis Comneni Novellam 2.

Col. 322. *l.* 49. Εἰκονοςάσιον) Interpres Codini vertit delubrum.

Col. 323. *lin.* 22. Εἰρηνικὰ) verba pacis, Dominus vobiscum.

Col. 326. *lin.* 18. Ἐκκλησιάρχης) putant viri docti Εκκλησιάρχην esse eum, qui coetui dispescendo, atque ordinando praeest. A Codino numeratur ultimus quinarii octavi officialium magnae Ecclesiae Constantinopolitanae.

Col. 335. *lin.* 22.

ΕΞΑΡΧΟΣ.

Ἔξαρχος. Inter Officiales Ecclesiae numeratur a Codino, dicique eum putant viri docti ducem, & praesidem Ministrorum Ecclesiae in ordinanda singulorum functione, & ministerio.

Col. 340. *lin.* 1. Ἐξωκατάκοιλοι) vid. infra vocem κατάκοιλος.

Col. 343. *lin.* 17. ἔπαρχος quibusdam videtur is, qui coryphaeus dicebatur in palatio τῶν ἐπαρχιωτῶν Praefectorum, sive Praesidum provincialium.

Ibidem lin. 53. Ἐπιγονάτιον) genuale cum Patriarcha semper ferebatur ad significandum eius in fundendis precibus officium perpetuum, eique ad genua procumbere volenti substernebatur.

Col. 346. *lin.* 51. Ἐπιριπτάριον) Interpres Codini vertit superum, seu superarium, seu amiculum.

Ibid. lin. 57. Illa sunt Divi Hieronymi, quae a Sedulio referuntur.

Col. 348. *lin.* 1. Ἐπιτραχήλιον, vulgo stola.

Col. 353.

Col. 353. *lin. ult.*

ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ.

Εὐεργεσία. Codino illud eſt, quod Patriarcha Eccleſiae nomine apud Imperatorem exorat. Interpres Codini vertit beneficium.

Col. 364. *lin.* 19.

ΗΓΕΜΩΝ.

Ἡγεμών. Dux qui praeibat exercitui terreſtri. μεγάδυκος qui exercitui maritimo praeerat, Magnus Dux.

Col. 371. *lin.* 24.

ΘΩΜΑΙΤΗΣ.

Θωμαΐτης. Codino erat triclinium Palatii Conſtantinopolitani, quod tempore Conſtantini, & Irenes conflagraſse cum quibuſdam Chryſoſtomi commentariis in Scripturam ſacram, auctor eſt Zonaras.

Col. 374. *lin.* 22.

ΙΔΡΟΜΑΧΙΑ.

Ἱδρομαχία. Quaſi ſudori repugnantia.

Ibidem lin. 37. Ἱερομνήμων) id eſt, praeſul ſacrorum, qui ſuffragia eligentium ſuſcipiebat, ſedens a tergo Patriarchae, deinde electum in throno eccleſiae, ad quam electus erat, collocabat, & certis precibus & canticis praecedentibus conſecrabat.

Col. 383. *lin.* 26. Καββάδιον) veſtis honorata, ſive tunica, gravitatem redolens, Aſsyriis regibus communis, vid. Codinum.

Col. 388. *lin.* 1.

ΚΑΙΣΑΡ.

Καῖσαρ. Erat nomen dignitatis aulae, ſive palatii Imperat. Graecorum. Primum Caeſar fuit ſecunda dignitas (ut in occidente Caeſares ſecundi ſunt in Imperio) quod uſque ad Alexium Comnenum manſit; ſed ille volens honorare fratrem Iſaacium, eum Sebaſtocratora adpellavit fecitque; & Sebaſtocratoris dignitas Caeſaris dignitati praecellens, quum ante inferior eſſet.

Col. 696. *lin.* 16. Interpres Codini κάμαραν vertit apſida.

Col. 398. *lin.* 44. Camiſia, ſeu induſium.

Col. 400. *lin.* 33. Κάμπος) Interpres Codini tradit campum dici pro area aquilis conſperſa; ſic Galli dicunt *Champ d' argent ſemè d'aigles.*

Col. 405. *lin.* 12.

ΚΑΝΙΚΛΕΙΟΝ.

Κανικλεῖον. Viri docti dicunt, fuiſſe nomen arcis & Monaſterii in urbe Conſtantinopolitana, cuius praefectura erat longe honoratiſſima; item fuiſſe palatium Conſtantinopoli, quod dabatur in colendo ſocero Imperatoris, de quo Codinus.

Col. 405. *lin.* 56. a voce κάνον fit κάναστρον, & κανάστριον, & κάνστριον. Vid. Syncellum.

Col. 411. *lin.* 11.

ΚΑΠΟΥΛΙΟΝ.

Καπούλιον. Apud Codinum de officiis aulae pro ſcapula ponitur.

Col 423. *lin.* 1. Κατάκοιλοι. Dicuntur Codino, qui κατὰ τὰς κοιλάδας, id eſt, ceteris Eccleſiis, quas vulgus Parochias vocat, praeerant tanquam paſtores. Erant autem Conſtantinopoli ſeptem Eccleſiae principales, quarum maximae praeerat Patriarcha. Vid. ſupra vocem ἐξωκατάκοιλος.

Col. 424. *lin.* 41.

ΚΑΤΑΣΙΟΝ.

Κατάσιον. Id eſt, quod Itali dicunt *capa*, a capitis tegmine, ſeu cucullo, cui caput facile indi poteſt.

Col. 427. *lin.* 42. κατηχούμενα) Interpres Codini dicit fuiſſe locum editum ſupra Auguſteana; (auguſtean autem erat forum Conſtantinopoli) ibi catechumeni inſtituebantur. Vid. Nicetam in Alexio Comneno.

Col. 429. *lin.* 45. κατυνοτόπιον. Codino eſt caſtrorum locus, vox compoſita ex Arabica, vel Syra voce, & Graeca. Katuna enim, vel katina, vel kittuna, Syris eſt tentorium, ſeu velum militare; & kattanta, miles contubernalis.

Col 436. *lin.* 40. Κεφαλαρία) pars autem freni, quae pertinet ad os iumentorum, dicitur *orea*.

Col. 442. *lin.* 44. Κλάβη, ſive κλάπη vehiculum habens ſquamae formam; inde clabularis curſus in L. *curſum*. Cod. *de curſu publ. & angar.* & clabula, ſive clavula, id eſt, velox vehiculum.

Col. 447. *lin* 4. κλίβανον) apud Codinum exſtat κλίβανον, quod Interpres vertit integram militis loricam, qualem ferunt haſtati pedites, aut equites lancearii, dictam a colore albo; atque hinc κλιβανάριοι, clibanarii apud Lampridium, quos Graeci καταφράκτες vocant. Eſt autem vox Perſica, ut ipſe Lampridius notat.

Col. 450. *lin.* 9. Κυαίστωρ. Hic ſignificat quaeſitorem, nam alias λογοθέτης quaeſtorem ſignificat, & cancellarium. Cancellarii enim in iure dicuntur quaeſtores ſacri palatii.

Col. 453. *lin.* 48.

ΚΟΛΛΙΚΙΟΝ, vel ΚΟΛΙΚΙΟΝ.

Κολλίκιον, vel Κολίκιον. Collicium panis eſt rotundus delicatus apud Codinum, qui miniſtrabatur in menſa Imperatoris. Vid. Athenaeum lib. 3. Dipnoſophiſt.

Col. 457. *lin.* 56. Κομητιανή) Comitiva eſt cura, ſeu dignitas Comitum, puta Imperatorum reſpectu. Nam omnes Imperatoris officiales dicebantur Comites, quaſi Imperatorem adiuvantes, & ſequentes. Comes cuiuſque dicitur, qui cum altero eſt, eumque adiu-

adiuvat. Alii vero ſimpliciter, & citra Imperatoris refectum dicebantur comites, praefecti, & magiſtri.

Col. 468. *lin.* 10. Κοντόςαυλος) hanc dignitatem aliqui adaequant Comiti ſtabuli, de quo lex unica Co. *de Comitibus, & Tribunis ſchol.* tamen non eſt eadem dignitas. Nicephorus Gregoras, Contoſtaulon vocat caput Francorum ſtipendia facientium. Notandum autem eſt, Francorum nomine apud recentiores Graecos non tantum Gallos, ſed etiam Italos, & Siculos intelligi, eo quod Siciliae regnum, ac Italiae pars, illis temporibus a Francis tenebatur.

Col. 470. *lin.* 35. *Fimocaudium*) tradunt aliqui hanc vocem eſſe compoſitam ex fimo, & cauda, quod poſtilenae pars extima, caudae equi ſubdita, fimo infici ſoleat.

Col. 473. *lin.* 31. Κόρτη) Gall. *cour*.

Col. 485. *lin.* 28. Curopalatam Galli dicunt *Maitre d' hoſtel*.

Col. 488. *lin.* 15.

ΚΟΥΡΤΟΥΒΑΚΙΑ.

Κυρτυβάκια: vox deſumta a Gallico *bas des chaus les couris*.

Col. 496. *lin.* 44.

ΚΥΝΗΓΙΟΝ.

Κυνήγιον, Codino de origin. Conſtantinopolit. eſt locus publicus Conſtantinopoli, in quem corpora condemnatorum coniiciebantur.

Col. 507. *lin.* 21.

ΛΑΟΣΥΝΑΚΤΗΣ.

Λαοσυνάκτης) concio] a Codino memoratur inter minores Eccleſiae officiales. Dicebatur concio tam in foro, quam in Eccleſia a conciendo, i. e. convocando populo. Verum illa vox poſtea abiit in contemtum, unde proverbium: *nihili concio eſt*.

Ibid. Λαπατζᾶς) principes Conſtantinopolitanos intelligi archontas officialium aulae Conſtantinopolitanae puto, cuiuſmodi autem veſtis erat conſtricta trabea, non fluentibus manicis (quemadmodum veſtis Imperatoria *Granatza* dicta, de qua ſupra) ſed cincta & in zonam impacta.

Col. 522. *lin.* 1. Λογαριαςής] Gallice, *le grand Controlleur*.

Ibid. l. 40. Λογοθέτης) Logotheta, id eſt Cancellarius. Μέγας λογοθέτης magnus Cancellarius apud Codinum de officiis aulae Conſtantinopol. τȣ γενικȣ λογοθέτης, Logotheta rerum publicarum, quem Codini Interpres coniicit eſſe praeſidem magni concilii. Λογοθέτης τῶν οἰκείων apud Codinum eſt theſaurarius domanii regii. Λογοθέτης ςρατιωτικὸς, Logotheta caſtrenſis, quem Galli dicunt *Treſorier du Camp*, ut vult Codini Interpres. Λογοθέτης τῶν ἀγελῶν i. e. Logotheta pecuariae videtur eſſe Giton, vel Girocomus, de quo iure fit mentio. Ita autumat Codini Interpres.

Col. 526. *lin.* 37. Λυπάϊλος) eſt Magiſtratus Venetorum Nicephoro Gregorae lib. IV.

Col. 533. *lin.* 19. Καλκλάβιον) Gallice, *bourres*, quia foeno, aut villo, fomentatae ſunt.

Col. 543. *lin.* 1. Μάνδυον) mandyas, aut mandyum, erat genus veſtis Perſicae non ſolum militaris, ſed etiam in foro & pace uſitatae, ex eo dictum, quod corpori coniunctum preſſum, non autem laxum, & ei admenſum eſſet. Ebraei vocant hoc genus veſtis *Midda*.

Col. 553. *lin.* 12.

ΜΑΤΖΟΥΚΑ.

Ματζȣκα, apud Codinum matzuca, id eſt clava, Gallis *maſſue*. Vid. infra vocem σειρομάςιξ.

Col. 556. *lin.* 14. Μεγαδȣκος) Magnus Dux. Praeibat exercitui maritimorum.

Col. 563. *lin.* 50. Μέταξα) apud Codinum ſunt fimbriae ſericae, ſive ſegmentatae, vulgo, *paſſementerie*.

Col. 570. *lin.* 25. Μίνσος) Gallice *le couvrier*, Inde apud eundem Codinum μινσάλιον i. e. miniſterium menſale.

Col. 577. *lin.* 5. Μονοβάμβυλον) viri docti aliquot exiſtimant, μονοβάμβυλον fuiſſe ſecretiorem locum ſingularis electionis, quod ut intelligatur, ſciendum eſt moris fuiſſe, ut defuncto clerico omnes in unum locum convenirent, & aliquorum electione facta promiſcue, electores poſtea in alium locum intromitterentur, iis remotis, qui nominati erant (iuxta Laodicenſis Synodi Can. 5. quo iubetur, ne electiones fiant praeſentibus auditoribus) tuncque coram Patriarcha, & praeſule ſacrorum unuſquiſque liberam electionem faciebat, & intrepide dicebatur, is vel ille eligendus eſſet, vel non. Vid. Zonaram in Canon. primum Apoſtol.

Ibid. lin. 47. Μονοκάβαλλοι) Gallice, *chevaux legers*, equites levis armaturae.

Col. 582. *lin.* 21. Μȣσα) dicitur muſivum, vel muſeum opus, pro muſacium. Eſt autem muſacium dictum a voce Ebraea *maſag* quod idem eſt ac Graecum μίσγω, & Latinum *miſceo*, ſive opus miſcellum facere, ſive congeſtum ex minutiis materia, forma, & colore variis.

Col. 589. *l.* 36. Μυρταΐτης) Interpres Codini putat myrtaitam eſſe iaculatorum principem.

Col. 595. *lin.* 12.

ΝΙΚΟΠΟΙΟΣ.

Νικοποιός. Nomen ſtatuae, quae erat in Conſtantinopolitano palatio, explicat Codini Interpres, pariens & efficiens victoriam.

Col. 605. *lin.* 29.

ΞΗΡΟΛΟΦΟΝ.

Ξηρόλοφον. Eſt Codino in originbus Conſtantinopolit. locus Conſtantinopoli antea dictus Θέμα, in quod multa oracula reddita ſunt, eratque ibi triplex Θεμάτιον.

Col. 611.

Col. 611. *lin.* 25.

ΟΔΗΓΗΤΡΙΑ.

Ὁδηγητρία. Erat ſtatua in Monaſterio Conſtantinopolit. de qua Codinus, ſignificatque ducem viae, unde monaſterium illud, in quo erat illa ſtatua, a Nicephoro Gregora lib. 11. vocatur ὁδηγήτριον.

Ibid. lin. 39 Senſus Codini eſt huiuſmodi, quod Oeconomus procurat tam rem Eccleſiae, quam Patriarchae, quem vocat ibidem Codinus ἀρχιερέα, id eſt Summum Pontificem.

Col. 612. *lin.* 9. Interpres Codini οἰκονόμον vertit Procuratorem.

Ibidem lin. 31. Οἰνοχεῖον Codino eſt capis vinaria.

Col. 616. *lin.* 37.

ΟΞΥΣ.

Ὀξύς. Id eſt rubentiſſimus Codino.

Col. 630. *lin.* 26. Παιγνιῶται apud Codinum organici, ſive ludentes muſicis inſtrumentis.

Col. 635. *lin.* 6. Παναγία. Eſt vox compoſita e Latino, & Graeco, ſcilicet a voce panis & ἅγιος. Vocatur vulgo *Painbenit*.

Col. 637. *lin.* 21.

ΠΑΝΥΠΕΡΣΕΒΑΣΤΟΣ.

Πανυπερσέβαστος. Quaſi omnium auguſtiſſimus.

Col. 639. *lin.* 23.

ΠΑΠΟΥΤΖΗ.

Παπούτζη. Vox Orientalis eſt, nempe Orientalibus *Patze* ſignificat ambulare.

Ibidem lin 42. Παππίας) Interpres Codini opinatur, Magnum Papiam dictum fuiſſe ſummum illum iudicem, ad quem commentarienſes de perſonis reorum, & numero, de qualitate delictorum, de clauſorum ordinibus referre debent *L. de his C de cuſtodia reorum*.

Col 642. *l.* 38 Παρακοιμώμενος) Galli vocant accubitorem fundae *Garde des Sceaux*. Codinus habet: παρακοιμώμενος τῆς σφενδόνης, accubitor fundae, ſigilli cuſtos. Item apud eumdem Codinum legitur παρακοιμώμενος τῶν κοιτῶνος, id eſt, magnus cubicularius, Gallice, *Grand Chambellan*, & κοιτωνάριος cubicularius.

Col. 668. *lin.* 17.

ΠΙΚΕΡΝΗΣ.

Πικέρνης. Quaſi ἐπὶ κέρνη, a poculis.

Ibid. Pileata (inquit Codini Interpres) Orientalibus eſt rerum ignotarum, & obſcurarum diſquiſitio, & perveſtigatio, ſive πιλατίκιον, pilaticion, diſquiſitionis & accuratiſſimae cognitionis monimentum, quam a iudice opus eſt adhiberi, antequam iudicet, aut ſententiam ferat.

Col. 677. *lin.* 48. ὁ ἐπὶ τῆς πόλεως) haec verba Interpres Codini vertit; praefectus inſtrumento ſacro, ſic dicto a forma, quod ad commoditatem anſata ſunt inſtrumenta, & aucta manubrio, quod Graeci πόδα, ſive ποδεῶνα dicunt.

Col 697. *lin* 33. Primicerii etiam Primi ordinum, ſive functionum tam in Eccleſia, quam in palatio, & militia. Male Alciatus docet, Primicerium dici primum Notariorum Principis, quod acta Principis εἰς τὸ κήρωμα, in ceram tabulaſve cereas, ſive matriculam referant. In voce πριμμικήριος μ geminatur ex abuſu recentiorum Graecorum, qui literam geminare ſolebant in medio vocum. Μέγας πριμμικήριος apud Codinum idem, ac ille, quem Galli vocant Magnum Magiſtrum Duplex ille, eius functio nempe in palatio, & in foſſata.

Col 706. *lin. ult.*

ΠΡΩΤΑΠΟΣΤΟΛΑΡΙΟΣ.

Πρωταποστολάριος apud Codinum dicitur primus Doctor Apoſtoli, ſive primus Doctor, qui in Eccleſia magna Conſtantinopolitana Apoſtolum legebant: alii enim Evangelium, alii Apoſtolum, interpretabantur.

Col. 709 *lin.* 6 Πρωτοασηκρῆτις) Interpres Codini exiſtimat hunc eſſe, qui praeſes concilii dicitur. Nam ſecretum tam apud Graecos, quam apud Latinos dicitur locus, in quo iudicia exercebantur.

Ibidem lin. 45 Πρωτοβεστιαρίτης Interpres Codini dicit, Protoveſtiaritem differre a Protoveſtiario, quum Protoveſtiarius ſignificet Praefectum rei veſtiariae Imperatoris, Protoveſtiarites vero Praefectum veſtibulo imperatorio, quod Graeci recentiores βεστιάριον dicunt veſtibulum.

Col. 710. *lin.* 23. Gallice *Grand Veneur*.

Ibid. lin. 36 Πρωτοκανόναρχος Erat primus, cui incumbebat officium cogendi canones ſynodales, & alia.

Col. 711. *lin. ult.* Gallice, *Grand Veneur*.

Col. 712. *lin.* 28. Protonotarius eſt ianua Catacoelorum, id eſt, Parochorum ſeu Parochiarum urbis Conſtantinopolitanae pallorum; qui enim accedere volebant ad Patriarcham, Protonotario utebantur, tanquam admiſſionali, ſive ut Feſtus loquitur, admiſſivo, & viciſſim ea, quae deferenda erant his Parochis a Patriarcha, pittaciis, ſive brevibus deferebat.

Col 715. *lin* 7. Πρωτοστάτορ, ſive Πρωτοστάτης, differt a Protoſtratore, qui ſignificat Gallice *Mareſchal de camp*, quorum duplex erat munus, alterum, ut praeirent ad caſtrorum commodam metationem, alterum, ut excurrentes transfugas, & praedones coercerent; huncque Latini curſorum defenſorem vocant, Galli vero, *Prevoſt des Mareſchaux*. Protoſtator vero, vel Protoſtates praeſidem ſignificat, & protoſtalia praeſidatum L. 8. C. *de muneribus matrim.*

Col. 716. *lin.* 30. Πρωτοψάλτης. Erat inter dignitates magnae Eccleſiae Conſtantinopolit., ut refert Codinus; differebat a Praefecto

cto canticorum, de quo etiam Codinus.

Col. 720. *lin.* 11. Referendarius poteſt dici Latine Relator. Tullius ad Atticum: *Incipiam ſperare etiam conſilio Senatus, auctore te illo Relatores, Pompeium, & Caeſarem coniugi poſſe.*

Col. 735. *lin. ult.*

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΙΣ ΛΑΖΑΡΟΙΣ.

Σάββατον τοῖς Λαζάροις. Apud Codinum eſt vigilia feſti Palmarum. Vid. Man. Comneni Novell. I.

Col. 736. *lin.* 26. Σάγισμα. Idem eſſe quod σάγμα (de quo infra) docet Codini Interpres.

Col. 737. *lin.* 7. Σαγμάριος. Apud Codinum de officiis aulae ſcribitur τζαγμάριος.

Col. 739. *lin.* 11. Codinus dicit, Sacellarium magnum eum eſſe, qui virilia, & muliebria monaſteria obtinet, & ad hanc rem adminiſtrum habet praefectum monaſteriis, ubi Iunius docet, cum ſacellarium dici, modo qui Deo dicatis hominibus praeeſt, modo eum qui templis domibuſque ſacris.

Col. 741. *lin.* 21. Σάλιβα. Vox eſt Arabica militarem clavam ſignificans vocantque *Tzalibam*: Ita etiam Capitanei Turcae geſtant *Tzauzlar*, (quod idem eſt) quando ante Imperatorem Turcicum praecedunt.

Col. 747. *lin.* 31. Non dicit expreſſe Zonaras, Sebaſtocratoris dignitatem, ſive honorem & titulum tanquam novum ab Alexio Comneno fratri ſuo datum; ſed dicit, quod Alexius, quum fratrem honorare vellet, hanc dignitatem praetulit Caeſareae dignitati, quum tamen Sebaſtocratoris dignitate prior, & nobilior eſſet. Nam Caeſar erat primus ab Imperatore: vide ſupra in voce Καῖσαρ. Nota etiam, quod Sebaſtocrator ab Alexio Comneno, quum Irenem filiam Alexio Palaeologo deſpondiſſet, δεσπότης dictus eſt, quem titulum Sebaſtocratores retinuerunt.

Col. 748. *lin.* 33.

ΣΕΙΡΟΜΑΣΤΙΝ.

Σειρομάςιν. Alii haſtam, alii lanceam, alii ſpeciem iaculi, alii inſtrumentum quoddam ferreum anſam, vel manubrium habens ligneum interpretantur. Σειρομάςις, vel σειρομάςιξ componitur ex σειρὸς, id eſt ſcrobs, cavum, & μάςιξ, id eſt flagellum; ferream clavam ſignificat, quo laterones principum Turcarum utuntur ad arcendos, & pellendos homines. Galli vocant maſsue d'armes. Vid. ſupra vocem ματλοῦκα.

Col. 753. *lin.* 12. Σεκρέτον. Dicitur Codino locus Conſtantinopolitanus, in quo codicilli cuſtodiebantur, eoſque patricii ibi accipiebant.

Col. 755. *lin.* 53.

ΣΗΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Σηπτέμβριος. September menſis? notandum ex Codino, & aliis, Graecos Hebraeorum uſu, annum civilem coepiſſe a calendis Septembribus.

Col. 763. *lin.* 10.

ΣΚΑΛΑ.

Σκάλα. Codino eſt, quod Budaeus vertit *ſubicem pedaneum*; Tuſanus, *ſtapedem*; & Interpres Codini, *ſtapiam*.

Col. 765. *lin.* 1.

ΣΚΑΡΑΝΙΚΟΝ.

Σκαράνικον. Interpres Codini vertit pallam, ſive veſtem laxam & fluentem, dicitque hanc vocem mutuatos eſſe Graecos a Chaldaeis & Aſsyriis, apud quos Secharani ſonat, quicquid in ambitum late funditur.

Col. 767. *lin.* 11.

ΣΚΕΠΤΡΟΝ.

Σκήπτρον, ſceptrum ſignificat inſigne regium, baculum, fuſtem, contum, cui appenſum eſt flammeolum, ſive vexillum. Interpres Codini.

Col. 772. *lin.* 1. Σκουτάριον. Interpres Codini docet non eſſe ſimplex ſcutum, ſed ſcutum cum theca.

Col 780. *lin.* 10. Σύλτανος. proprie dominatorem haec vox ſignificat.

Col. 782. *lin.* 15. Σορύλιον, vocatur Macrobio ſabulum, vel ſabbulum, unde ſabulones, qui illud inſtrumentum geſtant. Erat autem inſtrumentum grande vaſtitate, & ſono, quod fidibus tendi, & plectro pinſi poteſt.

Col. 793. *l.* 15. Στέμμα erat textile aureum cum margaritis & lapillis poſitum ad Imperatoris frontem, & pone revinctum cerebrumverſus.

Ibid. Interpres Codini explicat gyratam coronam.

Col. 794. *lin.* 38.

ΣΤΗΛΗ.

Στήλη, id eſt columna. Codinus hac voce uſus eſt pro conto, cuius veruto erat impoſita equeſtris ſtatua Imperatoria in copiis navalibus.

Col. 809. *l.* 53. Cauſa haec eſt, quod quum Theophilus equum aſcendiſſet extra Conſtantinopolin equitaturus, & mulier quaedam exclamavit, equus in quo adſidet Imperator, meus eſt; hoc audito interrogavit eam Imperator, quomodo hoc eveniſſet, & ſcivit ex ea, ſtratorem (is eſt qui dominum equo imponit) vi ſubſtuliſſe. Hac de cauſſa, de equo deſcendit, mulierique reſtituit. Exinde ſtatutum eſt, ut equi ſemper parati eſſent, quoties Imperator equitare vellet.

Col. 811. *lin.* 28.

ΣΦΕΝΔΟΝΗ.

Σφενδόνη. Apud Codinum ſumitur pro funda,

da, Pala annuli, unde παρακοιμώμενος τῆς σφενδόνης, accubitor fundae, id est custos sigilli regii, gallice, *Garde des Sceaux*.

Col. 812. *lin.* 3. alii σφραγίδα interpretantur suffragium eligentium clericorum, quorum alterum vocabatur sigillum minus nempe suffragium obsignatum, quod singuli ex iis, qui ius eligendi habebant, exhibebant in electione Clerici; alterum dicebatur sigillum maius, nempe illud suffragium, quod praecipui ex sacerdotum coetu in designatione, sive praesentatione, (ut vulgus vocat) Clerici electi ferebant, ut intronisaretur, & consecraretur a praeside sacrorum, qui ἱερομνήμων a Codino vocatur.

Col. 815. *lin.* 25. Σωλέας. Codino pars templi interior, quae solem Orientem spectat, id est Chorum, ut vult Codini Interpres.

Col. 820. *lin.* 6. Ταμπάριον. Germani inferiores dicunt *tabbart*.

Col. 822. *lin.* 23.

ΤΑΒΕΙΑ.

Ταβεῖα. Apex, sive superior umbellae pars in conum adsurgens, fastigiata. Codinus de Imperatoris Constantinopolit. vestimentis loquens.

Col. 828. *lin.* 43.

ΤΕΤΡΑΣΤΥΛΟΝ.

Τετράςυλον. Vestibulum inferius palatii Constantinopolitani a quatuor columnis, quibus distinguebatur, dictum: nulli licebat ultra illud vestibulum equitare.

Col. 833. *lin.* 32.

ΤΖΑΚΟΝΕΣ.

Τζάκονες. Quasi λάκονες, ut vult Nicephorus Gregoras lib. IV. Hi constituebant quartum ordinem custodiae Imperatoris, ferebantque hastas praelongas, Gallice, *piques*.

Col. 835. *lin.* 7.

ΤΖΑΤΣΙΟΙ.

Τζάτσιοι. Apud Codinum μεγάλοι dicuntur, quasi dicas (ut coniicit Interpres Codini) magnos copiarum duces. Vox Orientalis.

Col. 846. *lin.* 23. Τυβία. Sunt parvi tubi propendentes in longitudinem tibiae, unde est τύβλοι recentioribus Graecis, qui Latinis tubuli.

Col. 852. *lin.* 29. Τρεύα. Gallice, *treves*, induciae belli.

Col. 854. *lin.* 41.

ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΝ.

Τρικλίνιον. Triclinium apud Codinum, quod erat ante cellam Imperatoris.

Col. 861. *lin.* 44.

ΤΡΟΥΛΗ.

Τρύλη. Vocem Interpres Codini explicat cavum, putatque esse vocem gallicam *trou*. Trulla erat locus palatii Constantinopolitani concameratus, unde synodus in Trulla, quae sexta dicitur universalis, habitaque fuit in eo loco.

Col. 878. *lin.* 22.

ΦΑΚΕΟΛΙΔΑ.

Φακεολίδα. Sudarium, sive Strophium, Itali vocant *fazzolo*.

Col 884. *lin.* 41 Φλάμουλον. Flammeum, vel flammulum labarum, sive signum Imperatorium, Gallice *l' oriflambe*, quod signum praefertur, cum Rex, vel Imperator. adest.

Col. 887. *lin.* 18 Φοίνικες, vittae oblongae, quibus tanquam loris obtectae sunt suturae apicis, sive superioris partis umbellae. Codinus vestitum Imperatoris Constantini describens: eius Interpres vertit taeniam.

Col. 889. *lin.* 34.

ΦΟΣΣΑΤΟΝ ΕΛΑΦΡΟΝ.

Φοσσάτον ἐλαφρὸν. Codino est manus militum levis armaturae.

Col. 894. *lin.* 36. Φοῦτα dicitur Orientalibus puella ab Arabica voce *pabuta*, sive *plaabuta*, id est, puella, a *pabut* parvulus. Itali, & Hispani vocant puellam *puta*.

Col. 895 *lin* 38. Φράγγος. Francus. Notandum est, per Francos intelligi apud Nicephorum Gregoram, & recentiores Graecos non tantum Gallos, sed etiam Siculos, & Italos, quia illis temporibus Franci Siciliae regnum, & maximam Italiae partem tenebant.

Col. 900 *lin.* 9. Futilia dicit esse Interpres Codini, quae nihil ad rem militarem conducunt, sed potius sunt impedimenta.

Col. 906. *lin.* 23.

ΧΑΡΤΩΝ.

Χαρτῶν. Tessera quadraria, Gallice, *quartier*.

Col. 906. *lin.* 23. Chartularius multum, & dignitate, & officio a Chartophylace differebat, constituturque erat chartis publicis, tabulis, & instrumentis curandis, ut ex 13. Cod. de canone larg tit. patet. Vulgus Germaniae *Registratorem* vocat.

Col. 908. *l.* 15. Illa constitutio est Novell. 4. Alexii Comneni.

Col. 910. *lin.* 16. Manica est insigne accipitrarii.

Ibid. lin. 17. Χειροτονία, saepe pro electione, saepe pro ordinatione Clericorum accipitur.

Col. 917. *lin* 24.

ΧΡΥΣΑΣΠΡΟΝ.

Χρύσασπρον, id est, aureum album. Vox composita ex Graeco, & Arabico. Χρυσὸς enim Graece significat aurum, & *aspra* Arabibus est album, unde *aspri* apud Turcas, & Orientales est species nummi.

Col. 918. *lin.* 6. Χρυσόβουλλα. Erant consti-

tu-

tutiones, quae ex Imperatorum, Principum, ordinumque sententia summa consensione fiunt, vimque habent contractus publici.

Ibid. lin. 39. Χρυσοκλαδάριον, ramus, sive ramusculus aureus. Codini Interpres.

Post haec Supplementa addamus Castigationes Glossario Rigaltiano a *Meursio* adscriptas, quae sunt insequentes.

Io. Henr. a *Geelen* ad *Henr. Brakerum* Epistola, notas, & emendationes Meursianas Glossario Rigaltiano adscriptas complectens, transcriptas e *Bibliothecae Lubecensis* Volumine IV. obs. 4. pag. 646. 652. Lubec. 1726. 8.

QUam valde tua multam, reconditamque doctrinam spirans epistola, adfinis honoratissime, ad me humanissime perscripta, ornat primum huius Bibliothecae volumen, tam recentes tibi pro hoc insigni favoris documento persolvo gratias, atque ut nostram Bibliothecam porro doctissimis tuis, ac minime vulgaribus meditationibus illustres, & illorum, quos in colligenda eadem, atque edenda laboris habeo socios, & meo nomine, ea, qua par est, ratione rogo. Utinam vero possem ex meo penu talia reddere, qualia ex tuo suppeditasti, polita scilicet, selecta, acuta, elegantia! Sed quum frustra hoc tentarem; mecum enim habito haud ignorans, quam curta mibi sit supellex; opportune recordabar cimelii cuiusdam literarii, quod ante aliquot annos in manus meas incidit, ex quo spero me posse depromere, quae tibi forsan haud displiceant. Amas enim studium criticum, & praestantissimam litteraturam Graecam habes in deliciis. Patere igitur, Fautor optime, ut mearum loco tecum hac vice communicem observationes quasdam Io. Meursii *Antiquarii, Philologi, & Critici cum paucis comparandi. Scilicet possideo* Nic. Rigaltii Glossarium Τακτικὸν μιξοβάρβαρον, de verborum significatione, quae ad Novellas Impp. qui in Oriente post *Iustinianum* regnaverunt, de re militari Constitutiones pertinent. *Lutet.* 1601. 4. *& illud quidem exemplar, quod* Meursio Rigaltius *donavit. Indicant hoc verba, quae manu pereleganti* Rigaltius *in fine tituli scripsit*: Eruditiss. Humaniss. que Viro D. Io. Meursio Nicolaus Rigaltius D. D. *Huic Glossario manu sua, quae doctis male pingentibus eundem adscribit, varia adlevit* Meursius, *quibus vel emendat aliquid, vel illustrat, vel supplet, digna, quae non lateant in tenebris, sed protrahantur in lucem, & aliquando novae perrari huius Glossarii editioni inserantur. En ergo illa, bona fide excerpta.*

P*AG.* 5. *lin.* 10. ἀλλαξιμάριον) ἀλλαξιμάτιον παρὰ τὸ ἀλλάσσειν τὰ ἱμάτια. Atque *sic* (hoc) rectius quidem esset, sed medio illo aevo ἀλλάσσειν simpliciter pro *permutare vestem*, & ἀλλάγματα, sive ἀλλαγὰς pro *mutatis vestibus* dicebat. Itaque non temere ausim mutare. Invenies apud Curopalatem pag. 135. 137.

Pag. 17. *lin.* 10. ὀπισθοκαρβίων) ὀπισθοκυρβίων.

Pag. 21. *lin.* 6. δομόσια) δημόσια.

Pag. 24. *lin.* 5. Ασία) Ansula vid. pag. 156 v. antep.

Pag. 32. *lin.* 5. φρονοῦντας) φορνοῦντας.

Pag. 33. *lin.* 9. Βηρύτται) Veruta Latinorum. Nihil aliud.

Pag. 46. *lin.* 5. μονοήρεις) μονήρεις:

Pag. 50. *lin.* 4. Iustinian. Novv. πέ) item Basilic. Lib. LVII. pag. 479.

Pag. 58. Ἔμφωτον, intervallum, vid. pag. 67. lin. 16.

Pag. 59. *lin.* 17. Dagus) Gallicum [Vng] Dais.

Pag. 92. *lin.* 13. κονταρέτοι) Analogia iubet utrobique rescribere κονταριάτοι a κοντάριον.

Pag. 93. *lin.* 2. 3. Κονδὰ. Corona pretiosa: Corto. κονδὸς 'μικρός) id est, *curtus*. Porro haecce [Graeca] verba iuvanda interpunctione: κονδὸς, μικρός. Hoc item vult significare, κονδὸν, nihil aliud esse quam *curtum*. Id quod ex citatis hic locis satis apparet. Et expresse in glossario: κονδὸς, curtus. Item. κολοβὸς, ὁ κονδὸς Curtus. Infra in hoc ipso Rig. 131. 144.

Pag. 114. *lin.* 6. Μάτα, δρουγγιστὶ, ὁμοῦ simul) Errat Rigaltius. Nam μάτα non est *simul*, quod existimat, sed Latina vox *massa*, Gloss. graeco-lat. μάτα, ὁ βῶλος, massa. Item latino-graecae: Massa, μάτα, φύραμα. Hinc apud Leonem Naumachicis: μάτας ξιφοειδεῖς. Cum vero idem auctor dicit δρουγγιστὶ, ἤγουν ὡς μάτα, vult dicere *dense*, vel *massa aliqua*. Clarius alibi loquitur: δρουγγιστὶ τάσσεται (τάσσονται) ἤγουν ὁμοῦ ὡς μάτα. Hinc ματίον forma ὑποκοριστικῇ (ριστικῇ) apud Suidam in κυμβία. Κυμβία, ματία τῶν χρυσίων.

Pag. 115. *lin.* 2. Ματλούκια) Ματλούκης etiam nomen proprium apud Nicetam in Man. Comneno lib. VII.

Pag 138. *lin.* 1. Fortasse legendum εἴδους ἀλεύρου) Nihil est mutandum. Glossae veteres: Βουκελάος (Βουκελάτου) ἄρτου ἐλαφροῦ, ὃς λέγεται κολλίκιον.

Pag.

Pag. 141. *lin.* 14. τράφυ) fortasse τάφρυ.

Pag. 149 *l.* 5. Μπόρτα) Praeponebant recentiores Graeci τὸ μ vocibus. Sic infra p. 203. μπούλτερ. Porro hinc πορτιόν, & πορτίκιον dicebant ὑποκοριστικῶς. Codin. Constantinop.

Pag. 154 *lin.* 1. κονταράτοι) κονταριάτοι a κοντάριον.

Ibid. lin. 9. 10. Ρογεύεσθαι, τὸν ὀψονιασμὸν παρέχεσθαι) Balsamon in responsis: οἱ στρατιῶται, φασὶν, ἰδίοις ὀψονίοις ὐκ ἀνατρέφονται.

Ibid. l. 10. Roga) Niceta in Man. Comn. lib. I. καὶ ῥόγαντῶν ἐν τοῖς κατέργοις στρατιωτῶν τεταγμένων.

Ibid. lin. 16. Opinator) lege Opsonator. Firmat quod supra. Ρογεύεσθαι, τὸν ὀψονιασμὸν παρέχεσθαι. In Latinis quoque Glossis stipendium vertitur ὀψώνιον στρατιωτικὸν, μισθὸς στρατιωτικός. Glossae Graecae videntur pro quovis stipendiario milite accipere, sed non recte, & error est. (*Haec primum scripserat Meursius, deinceps vero addidit sequentia:*) Sed iam muto sententiam, & rursum τὸ *Opinator*. L. Missi. C. Th. de Exactoribus: *Missi opinatores cum delegatoriis indicibus, eorumque officiis insistant, ut intra anni metas id quod debent accipiant.* Hinc illud in Glossis Isidori: *Militaris opinatus*, id est, vetus miles. Item istud: *Opinatores, existimatores, vel arte militares:*.

Pag. 165. *lin.* 9. Interscapulum) Gloss. Interscapulum, μετάφρενον. Sed leg. *Interscapulium*, qua forma Interfluminium, Intermetium, Intermodium, & talia.

Pag. 190. *lin.* 2. τὰ σινάκια) leg. τασινιρίκια.

Pag. 191. *lin.* 5. τζιττά) Sica, itaque fortassis erit τζικά.

Pag. 195. *lin. ult.* ὀπισθοτελίνων καὶ ἀντελίνων) Postilena. Antelena.

Pag. 207. *lin.* 19. Μύλτω) vid. Glossar.

Pag. 211. *lin.* 12. χουτία) χυτία sunt, quae nos vocamus, Goelinghen.

Pag 214. *lin. ult.* ἐν ταῖς κύλκαις) lege ἐν ταῖς σκύλκαις. Sunt autem σκύλκαι *stationes*, quas vulgo Sentinellas ex Gallico idiomate adpellamus.

Haec sunt, Vir doctissime, quae Meursius ad illud, quod adservo, Glossarii Rigaltiani exemplum adnotavit. Ipsam magni huius Critici manum, & ex aliis documentis, & ex eiusdem Glossarii Graeco-Barbari collatione indubitato cognovi. Hoc enim si evolvamus, praesertim in voce μάτα, *deprehendemus, ea, quae ibi commentatus est, cum iis quae Glossario Rigaltiano adscripsit, exacte in plerisque convenire.*

NB. Parenthesews signis inclusa indicant MS. Meursiani veras lectiones, a quibus Cl. Selenius aberravit.

Specimen Supplementorum Glossarii Graeco-Barbari, quae in margine exempli, quod in Bibliotheca Wolfiana adservatur, eruditus quidam Gallus scripsit.

COl. 148. *lin.* 37. Interpres Codini dicit ἀγγυρωτὸν esse vocem Persicam, & significare petasum, ceu camisiam tabellariorum; angari enim Persis tabellarii dicuntur.

Ibidem lin. 32. τὰ ἅγια, id est, sacramenta corporis, & sanguinis Domini.

Ibidem lin. 41. Ἁγία θυρία apud Codinum pro porta Chori; & notae Codini interpretis. Τὸ ἅγιον βῆμα Codino est adscensus sacer, quo ad altare summum itur.

Col. 151. *lin.* 18. Ἀγρυπνίαι. Codino vigiliae festorum cum ieiunio.

Col. 153. *lin.* 30. Vid. Constit. 10. Leonis, Mauritii, Strat. lib. 1. cap. 9.

Col. 154. *lin.* 64. Adnumiastum Censorem interpretatur Codini Interpres, qui lustrat, & recenset copias secundum nominum descriptionem, quae singuli professi sunt, & post lustrationem nummos erogat viritim.

Col. 156. *lin. ult.* Interpres Codini vertit replum, seu imam umbellae partem.

Col. 169. *lin.* 9. de hac voce vid. Codinum de officiis aulae, ubi dicit ἀλόγιον, id est equitatum, ceu cohortem equitum; deducunt hanc vocem a voce orientali *halac*, quod est ire, nam maximus equorum usus est in itinerum commoditate. Ita ex halac dicitur etiam ἄλογον, id est, brutum, unde Galli dicunt: *ma beste*, & Itali *mia bestia*, pro equus meus. Ἀλογάτορ dicitur equitatus praefectus, & μεγαλοαλογοῖται, qui magnis equis pugnant apud Codinum.

Col. 171. *lin.* 39. ἀμηράλιος, alia voce thalassiarchus vocatur, estque vox Arabica, & Graeca. Nam amira, vel amiras Arabibus, id. est Imperium obtinens, & ἅλιος est marinus.

Col. 176. *lin.* 53. Anekara Arabibus sunt lebetes vocales.

Col. 177. *lin.* 4. Interpres Codini vertit pluteum, manuale quod vice manuum fungatur sustinendis librorum similiumque sarcinis.

Col. 185. *lin.* 8. ἀντιμίνσιοι, antemensales dicebantur, qui ad communionem sacram primum recipiebantur, scilicet praeeunte praefecto antemensalium, de quo Codinus, qui eos sacrae mensae admovebat.

Col. 186. *lin.* 3. Dux levis armaturae, Leo Constitut. 3. *Col.* 192. *lin.* 38. Vid. Suidam Leonis Constit. II. Porphyrog. Them. 1.

Col. 193. *lin.* 1. Vid. Leonis Constit. 6. Mauritii Strateg. lib. I. cap. 2.

Col. 196. *lin.* 51. Apocrisiarius etiam apud Codinum significat eum, qui legationibus audiendis referendisque & responsis ab Imp. dandis constitutus erat.

Reliqua quoque lubens mittam, simulatque intellexero, haec Viro Praestantissimo non displicere.

Cur cetera Vir eruditiſſimus & humaniſſimus mittere non perrexerit, mihi divinare non eſt; nam rem gratiſſimam mihi facturum litteris ad Amicum datis ſignificavi. Itaque, quando aliter fieri non poteſt, hoc ſpecimine contenti erimus, & eo magis, quo evidentius haec omnia poſt Ducangiani Gloſſarii mediae, & infimae Graecitatis minime neceſſaria deprehenduntur. Habe igitur, Lector Benevole, ita inluſtratum ornatumque Lexicon Graeco-Barbarum Meurſianum, non inutile ſaltem, ac ſupervacaneum futurum Eruditis, qui litterarum Studiorum origines, & progreſſiones cognoſcere amant: poſt Meurſianum enim tamdem, aliorumque doctorum virorum eiuſmodi commentationes, *Ducangius* illud ſuum locupletiſſimum, & abſolutiſsimum Lexicon elaborare & perficere potui. Vale.

DE-

DENARIVS
PYTHAGORICVS

SIVE

DE NVMERORVM, VSQVE AD DENARIVM, QVALITATE, AC NOMINIBVS, SECVNDVM PYTHAGORICOS.

LIBER SINGVLARIS.

VIRO CLARISSIMO, AC PRAESTANTISS.

GERARDO IOANNI VOSSIO

ELOQVENTIAE, CHRONOLOGIAE,
ET LINGVAE GRAECAE
PROFESSORI:
VT MVLTIPLICIS DOCTRINAE
FAMA CELEBRI
SIC VIRTVTE ETIAM
VARIA EXCELLENTI:
PIETATIS, PROBITATIS,
HVMANITATIS, ET CANDORIS
EXPRESSO EXEMPLO:
HOC MEI IN IPSVM AFFECTVS
MONVMENTVM,
A QVO DOLVS MALVS ABEST,
APVD EXTEROS, POSTEROSQVE,
EXSTARE VOLVI

IOANNES MEVRSIVS

DABAM SORAE DANORVM,
AD DIEM x. MARTII
cIↃ IↃc xxx.

IOANNES MEVRSI
DENARIVS PYTHAGORICVS
SIVE
DE NVMERORVM, VSQVE AD DENARIVM, QVALITATE, AC NOMINIBVS, SECVNDVM PYTHAGORICOS.
LIBER SINGVLARIS.

CAPVT PRIMVM.

Numeros invenit Minerva, aut Palamedes; Arithmeticen Pythagoras: eiusque, & sectatorum de numeris opinio; atque illa libris propriis pertractata ab Aristaeo, Megillo, Nicomacho, Philolao, & Auctore innominato. Gregorii Nysseni liber, De anima, ex Nemesii duobus capitibus transscriptus: aut contra. Gregorii in eo locus emendatus. Numerus Anima, Mundus, Deus *adpellatus. Lysis, & Opsimus Pythagorici: ac de Opsimo Athenagoras restitutus. Numerus etiam* Principium *dictus.*

NVmerorum inventio attribuitur Minervae. Livius lib. VII. *Eoque Minervae templo dicatam legem, quia numerus a Minerva inventus sit.* Ab aliis, numeros invenisse Palamedes memoratur. Athanasius in Orat. adversus gentes. Τῶν δὲ γραμμάτων τὴν σύνταξιν, καὶ ἀριθμὸς, καὶ μέτρα, καὶ σάθμια, Παλαμήδης ἐφεῦρε. *Litterarum structuram, & numeros, & mensuras, & pondera Palamedes invenit.* Plato De republ. lib. VII. Παγγέλοιον γῦν, ἔφlω, σρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγῳδίαις Παλαμήδης ἑκάστοτε ἀποφαίνει. ἢ ὐκ ἐννενόηκας, ὅτι, φησιν ἀριθμὸν εὑρὼν; *Ridiculum omnino, inquam, Imperatorem in tragoediis Agamemnonem Palamedes passim ostendit; nonne animadvertisti, ipsum dicere, quod numerum invenerit?* Iocasta, apud Euripidem in Phoenissis, ab AEqualitate eos constitutos esse dicit.

Καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι, καὶ μέρη σαθμῶν,
Ἰσότης ἔταξε, κἀριθμὸν διώρισε.

Etenim mensuras hominibus, & partes ponderum,
AEqualitas ordinavit, & numeros constituit.

Sunt qui Arithmeticen Pythagorae inventum tradant. Auctor Altercationis Synagogae, & Ecclesiae cap. I. *Arithmeticam Samius Pythagoras invenit, Nicomachus scripsit.* Isidorus in Chronico. *Pythagoras quoque, philosophus, & Arithmeticae artis inventor; & Pherecydes, Historiarum primus scriptor; atque Xenophanes, tragoediarum inventor, insignes habentur.* Iterum Orig. lib. III. cap. II. *Numeri disciplinam primum apud Graecos Pythagoram autumant conscripsisse: ac deinde a Nicomacho diffusius esse compositam.* Et ex eo Beda lib. De Computo. *Primus scientiam numeri habuit Pythagoras apud Graecos.* Deinde ipsum hunc Isidori locum citat. Ac scripsisse etiam de ea sunt qui velint. Cedrenus. Πυθαγόρας δὲ ὁ Σάμιος, τὴν ἀριθμητικὴν ἔγραψε. *Pythagoras vero Samius Arithmeticam scripsit.* Quo pertinent etiam illa Isidori verba, statim citata ex Orig. lib. III. cap. II. *Numeri disciplinam primum apud Graecos Pythagoram autumant conscripsisse.* Ac summum sane in ea scientia bonum situm existimabat. Theodoretus Therapeut. XI. Ὁ δὲ πολυθρύλλητος Πυθαγόρας, τὴν τελεωτάτην τῶν ἀριθμῶν ἐπιστήμην, ἔσχατον ὑπελάμβανεν ἀγαθόν. *Celeberrimus autem Pythagoras, summum hominis bonum in exactissima numerorum scientia positum esse existimabat.* Quin & eius sectatores, varias numeris qualitates, ut & nomina, tribuerunt; ac de iis propriis quoque monumentis tradiderunt, Aristaeus, Megillus, & Philolaus: quorum testimonia profert Auctor quidam innominatus in eo Opere, quod inscripsit, Τὰ θεολογούμενα τῆς ἀριθμητικῆς. Quod praeclarum Antiquitatis in eo genere monumentum ad manus nostras pervenisse est quod nobis gratulemur. Edidit autem id Lutetiae olim Christianus Wechelus anno CIϽ IϽ XLIII. Scripsit etiam Nicomachus de eodem argumento libros duos, quos iniuria nobis temporis intercepit; ita tamen, ut non toti interciderint: nam excerpta conservavit, & exhibuit in praecla-

ra Bibliotheca sua Photius. Ex his, & incerto Auctore, quem laudavi, ac Scriptoribus item aliis, dabo operam, ut resarciam iacturam, quam Respublica literaria, ex amissis his operibus, passa fuit. Ac initio exponam, quae de numero in genere; inde, quae de pari, & impari; denique etiam, quae de singulis usque ad decimum censuerunt. In primis vero Animam numerum statuerunt, vi movendi praeditum. Hermias in irrisione Philos. gent. Οἱ μὲν γὰρ φασὶν αὐτῶν τὴν ψυχὴν εἶναι τὸ πῦρ, οἷον Δημόκριτος· οἱ δὲ ἀριθμὸν κινητικὸν, οἷον Πυθαγόρας. *Nam alii dicunt, animam suam esse ignem, ut Democritus; alii numerum, movendi vi praeditum, ut Pythagoras.* Nemesius De natura hominis cap. II. Θαλῆς μὲν γὰρ, πρῶτος τὴν ψυχὴν ἔφησεν ἀεικίνητον, καὶ αὐτοκίνητον· Πυθαγόρας δὲ, ἀριθμὸν, ἑαυτὸν κινοῦντα. *Thales enim primus dixit, animam moveri semper, & per se moveri; Pythagoras vero, numerum adseruit, seipsum moventem.* Quae totidem verbis apud Gregorium Nyssenum occurrunt, in Orat. De Anima; quae tamen tota, ut inpraesens per occasionem id moneam, transscripta est ex Nemesii libro citato, duobus capitibus, secundo, ac tertio; nisi quispiam dicere velit, Nemesium potius duo haec capita, in rem suam accommodata, ex Gregorii Oratione transscripsisse. Porro, ut illud quoque moneam, apud Gregorium minus recte ἀκίνητον scribitur; nam quo pacto ἀκίνητος esse anima potest, si est ea αὐτοκίνητος? Et hoc obiter. Pythagorae hunc De Anima sensum, & Cicero nobis refert Tusc. Quaest. lib. I. *Xenocrates animi figuram, & quasi corpus negavit esse, verum numerum dixit esse; cuius vis, ut iam antea Pythagorae visum erat, in natura maxima.* Philoponus ad Phys. lib. I. Ξενοκράτης ὁ τούτου διάδοχος, ἀπ' ἀμφοτέρων ὁρίζεται τὴν ψυχὴν, εἰπὼν αὐτὴν ἀριθμὸν, κινοῦντα ἑαυτόν· διὰ μὲν τὸ γνωστικὴν εἶναι αὐτὴν τῶν ὄντων ἀριθμὸν εἰπὼν ὡς Πυθαγόρας. *Xenocrates, qui fuit huius successor, ex utrisque animam definit; dicens, eam numerum esse, seipsum moventem, numerum quidem illam dicens, ob rerum exsistentium cognitionem, ut Pythagoras.* Huc respexit Tertullianus lib. De Anima capit. XXXII. *Ceterum si, & atomos Epicuri tenerem, & numeros Pythagorae viderem, & ideas Platonis offenderem, & entelechias Aristotelis occuparem, invenirem fors his quoque speciebus animalia, quae nomine contrarietatis opponerem.* Videndus quoque Theodoretus Therap. V. Proprie vero, sic binarium adpellarunt; ut ostendam, quum de eo sum acturus. Porro Substantiam vocabant. Alexander Aphrodisieus in pr. Anal. Οὐσία γὰρ κατὰ τοὺς Πυθαγορικοὺς οἱ ἀριθμοί. *Nam, secundum Pythagoricos, numeri sunt substantia.* Atque proprie sic dicebant unitatem, ut ostendam, cap. III. Etiam Mundum dicebant. Philoponus ad Metaphys. lib. I. *Numerum vero (Pythagorei) dicebant, universum mundum, veluti qui ordinem numeri ferret.* Et hoc proprie quaternario, ac denario tribuebant; uti infra, suis locis, sum dicturus. Praeterea illum Deum esse statuebant. Photius in Iudicio de Nicomachi Theologumenis Arithmeticis. Θεοὺς τε καὶ θεὰς ἐπιθυμήσας ἰδεῖν τοὺς ἀριθμοὺς, καὶ τοῦτο διδοὺς αὐτοῖς διὰ μόνην τὴν ἰδιάζουσαν, καὶ ὡρισμένην ἑκάστου ποσότητα· οὐ φυλάττει ταύτην ἀκέραιον, εἰς τὸ θεῶν γένος ἀναφέρων αὐτούς. *Deos, & Deas, videre numeros cupiens, idque ipsis tribuens propter solam, proprium, & definitam uniuscuiusque quantitatem, hanc ipsam integram non servat, dum in Deorum ordinem numeros refert.* Et postea. Ἵνα γὰρ τοὺς ἀριθμοὺς θεοποιήσῃ, καὶ τῶν ὄντων τῆς οὐσιώσεως αἰτίας ἀναπλάσῃ, ἀφ' ἑκάστης τῶν εἰρημένων ἐπιστημῶν ἔνιά τινα τῶν θεωρημάτων τῇ πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς ἐνυφαίνει θεοπλαστίᾳ. *Vt enim e numeris deos efficiat, eosdemque omnis essentiae rerum subsistentium auctores, ac causas effingat, e singulis iam nominatis disciplinis theoremata quaedam huic deorum effictioni intexit.* Lucianus in Icaromenippo. Τοῖς μὲν, ἀριθμός τις, ὁ θεὸς ἦν· οἱ δὲ, κατὰ κυνῶν, καὶ χηνῶν, καὶ πλατάνων, ἐπώμνυντο. *His quidem, numerus quispiam deus erat; illi vero per canes, anseres, ac platanos iurabant.* Irridet nempe eo loco Pythagoreos, ac Socraticos. Iterum in Vitarum auctione. Καὶ ἐπὶ τουτέοισι δὲ γνώσεαι τὸν θεὸν ἀριθμὸν ἐόντα. *Ad haec etiam deum numerum esse cognosces.* Elegans quoque in hanc rem locus exstat apud Athenagoram in Apologia pro Christianis; sed corruptus, atque a nobis per occasionem istam emendandus. Λύσις δὲ καὶ ὄψει· ὁ μὲν ἀριθμὸν ἄρρητον ὁρίζεται τὸν θεόν· ὁ δὲ, τοῦ μεγίστου τῶν ἀριθμῶν τὴν παρὰ τῶν ἐγγυτάτων ὑπεροχήν. Conradus Gesnerus, vir insignis, qui Orationem eam in Latinam linguam transtulit, vocem ὄψει, quum mendosam animadverteret, & Philosophi hic alterius nomen quoddam delitere admodum recte iudicaret, neque tamen id erueret; sic vertendum exsistimavit. *Porro Lysis, & alius quidam Pphilosophus.* Sed omnino rescribendum, Λύσις δὲ καὶ Ὄψιμος. *Lysis vero, & Opsimus.* Lysis, & Opsimus, Philosophi ambo Pythagorici fuerunt; & uterque a Iamblicho memoratur, inter Pythagorae Sectatores, in Catalogo eorum, quem contexit lib. I. cap. XXXVI. ubi Lysis inter Tarentinos ponitur; Opsimus, inter Rheginos. Porro numerum esse Deum existimatum, etiam iste Pythagoricorum versus indicat, apud Simplicium in Phys. lib. III.

> Κέκλυθι κύδιμ' ἀριθμὲ, πάτερ μακάρων, πάτερ ἀνδρῶν.
>
> *Audi clare numere, pater deorum, pater virorum.*

Observare etiam licet apud Hieroclem, in Commentario ad Pythagorae aurea Carmina. Et hoc proprie tribuebant Vnitati, uti illic ostendemus. Denique Principium rerum statuebant. Simplicius ad Phys. lib. I. Οἱ Πυθαγόρειοι τοὺς ἀπὸ μονάδος ἄχρι δεκάδος ἀριθμοὺς ἀρχὰς ἔλεγον τῶν ἁπάντων. *Pythagorici numeros ab unitate usque ad denarium rerum omnium principia esse dicebant.* Alexander Aphrodisieus ad Metaphysic. libro III. *Quae quidam in eos dicta sunt, quibus numeros*

meros omnium rerum principia, & elementa esse placebat, ut etiam magnitudinum essent principia. In hac autem sententia fuerunt Pythagorici. Et hoc ipsum ad Vnitatem referendum. Diogenes Laertius in Pythagora lib. VIII. Φησὶ δὲ κ̔ ὁ Ἀλέξανδρος, ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διαδοχαῖς, κ̔ ταῦτα εὑρηκέναι ἐν Πυθαγορικοῖς ὑπομνήμασιν· Ἀρχὴν μὲν τῶν ἁπάντων, μονάδα. *Refert autem Alexander in successionibus Philosophorum, etiam ista in Pythagoreorum Commentariis invenisse; Principium quidem omnium unitatem esse.* Hermias in Irrisione Philos. gent. Ἄλλοι πάλιν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς φυλῆς, Πυθαγόρας, κ̔ οἱ τούτου συμφυλέται, σεμνοὶ, κ̔ σιωπηλοὶ παραδιδόασιν ἄλλα μοι δόγματα, ὥσπερ μυστήρια. κ̔ τοῦτο δὴ τὸ μέγα, κ̔ ἀπόῤῥητον, τὸ, Αὐτὸς ἔφη· Ἀρχὴ τῶν πάντων ἡ μονάς· ἐκ δὲ τῶν σχημάτων αὐτῆς, καὶ τῶν ἀριθμῶν, τὰ στοιχεῖα γίνεται. *Alii rursum ab antiqua tribu, Pythagoras, eiusque contribules, graves, ac taciturni, alias mihi opiniones tradunt, tamquam Cereris quaedam initia; atque illud magnum sane, & arcanum,* IPSE DIXIT; *Principium rerum omnium est Vnitas, e figuris vero eius, numerisque, elementa fiunt.* Theodoretus Therapeut. II. Καὶ Πυθαγόρας δὲ ὁ Μνησάρχου, ἀρχὴν τῶν πάντων ἔφησε τὴν μονάδα. *Pythagoras autem, Mnesarchi filius, principium rerum omnium dixit esse Vnitatem.*

CAP. II.

Numerus par infinitus, impar finitus. Themistii locus restitutus. Par, egenus, & imperfectus; impar, plenus, & perfectus. Par, mas; impar, femina; quique ex pari, imparique constitutus, ἀῤῥενόθηλυς. *Zaratae, praeceptori Pythagorae, quaenam placita. Numeri paris initium sinistrum, imparis dextrum. Numeri impares,* Γνώμονες *dicti, ac praestantiores habiti: prospera quoque significare, & vivorum proprii esse, diisque superis dedicati, & immortales putabantur. Convivia, pari convivarum numero, obmutescere credebantur.*

NVmerus omnis par, aut impar, atque hunc finitum esse, illum vero infinitum statuebant. Servius ad Virg. Ecl. VIII. *Varro dicit, Pythagoreos putare, imparem numerum habere finem, parem esse infinitum.* Eustrathius in Ethic. lib. I. Δύο συστοιχίας ὁ Πυθαγόρας ἐξέθετο, μίαν μὲν ταύτην, πέρας, περιττὸν· ἑτέραν δὲ ταύτην, ἄπειρον, ἄρτιον. *Duos ordines statuerat Pythagoras; unum quidem finem impar, alterum vero infinitum par.* De pare, atque infinito, Psellus in Phys. lib. III. *Et Pythagorici quidem, parem numerum infinitae esse naturae iudicabant.* Et postea. *Pythagorici parem (numerum) infinitum decernebant, ac celebrabant.* Themistius ad eumdem librum, mutilus est. Οἱ μὲν γὰρ ἐκ Πυθαγόρου τὸν ἀριθμὸν τὸ ἄπειρον λέγουσιν. *Pythagorei quidem numerum infinitum dicunt.* Omnino restitue, Τὸν ἀριθμὸν τὸν ἄρτιον ἄπειρον λέγουσιν. *Numerum parem infinitum dicunt.* Neque enim simpliciter numerum quemvis infinitum statuebant, sed dumtaxat parem. Ipse paulo post. Διαφέρονται δὲ κ̔ ταύτῃ πρὸς τὸν Πλάτωνα οἱ Πυθαγόρειοι, οἱ τὸν ἀριθμὸν, οὐχ ἅπαντα ἄπειρον λέγουσιν, ἀλλὰ τὸν ἄρτιον μόνον· τοῦτον γὰρ εἶναι τῆς εἰς τὰ ἴσα τομῆς αἴτιον, ἥτις ἄπειρος· κ̔ τῇ μὲν αὐτοῦ φύσει, γεννητικὸν ἀπειρίας τὸν ἄρτιον εἶναι, ἐν οἷς ἂν ὑπάρξῃ· περαίνεσθαι δὲ, ὑπὸ τοῦ περιττοῦ. τοῦτον γὰρ κωλύειν τὴν εἰς ἴσα διαίρεσιν, προστιθέμενον τῷ ἀρτίῳ. *Sed & in eo a Platone differunt Pythagorei, qui non omnem numerum infinitum dicunt, sed solum parem; nam hunc esse caussam sectionis in partes aequales, quae infinita, ac natura quidem sua, quibus inest, infinitatem generare; finiri vero ab impari, quod pari adpositus, sectionem in aequales partes vetet.* Et mox. Οὕτως οὖν τοῖς Πυθαγορείοις ὁ ἄρτιος μόνος ἀριθμὸς ἄπειρος γίνεται. *Hunc igitur in modum numerus par solus Pythagoricis infinitus est.* Eadem illic etiam Simplicius dicit, & Philoponus. Praeterea, parem item egenum, & imperfectum, imparem, plenum, & perfectum dictitabant. Plutarchus, libro De Homeri Poesi. Ὁ γὰρ Πυθαγόρας, τοὺς ἀριθμοὺς μεγίστην δύναμιν ἔχειν ἡγούμενος, καὶ πάντα εἰς ἀριθμοὺς ἀναφέρων, τὸν μὲν ἄρτιον, ἐνδεῆ, κ̔ ἀτελῆ. τὸν δὲ περισσὸν, πλήρη τε κ̔ τέλειον ἀπέφηνεν. *Pythagoras enim, qui numeros maximam habere potentiam existimabat, omniaque ad eos referebat; parem quidem indigentem, & imperfectum; imparem vero plenum, ac perfectum ostendit.* Censorinus De die Natali capit. XX. *Impar numerus plenus, & magis faustus habebatur.* Masculum porro etiam imparem, feminam parem existimabant. Anonymus in Ptolemaei Tetrabiblum lib. I. Ὅσα μὲν γὰρ, φασιν, ὑπὸ περιττοῦ ἀριθμοῦ πέφυκε, ἐκεῖνα ἀρσενικά ἐστιν. ὅσα δὲ ὑπὸ ἀρτίου, θηλυκά. κ̔ γὰρ εἰώθασιν οἱ Πυθαγόρειοι λόγον τινὰ λέγειν τοιοῦτον. ὅτι ὁ ἄρτιος ἀριθμὸς, τὸ τμητικὸν ἔχει, κ̔ παθητικόν· ὁ δὲ περιττὸς, τὸ ἄτμητον, κ̔ ἀπαθὲς, κ̔ δραστήριον. διὸ ὁ μὲν, θῆλυς ὀνομάζεται· ὁ δὲ, ἄῤῥην. *Nam quaecumque, aiunt, ab impare numero generantur, ea mascula sunt; quaecumque vero a pari feminina, etenim solent Pythagorici sic statuere; numerum parem, sectioni, atque passioni, obnoxium; imparem utriusque expertem, & efficacem; ideoque ille quidem, femina ipsis nominatur, hic vero mas.* Alexander Aphrodiseus in Metaphys. lib. I. *Quinque vero adpellabant (Pythagorei) Nuptias, quia nuptiae sunt maris, & feminae coniunctio; quum autem impar numerus istis sit mas, par vicissim femina, hic primus ex primo numero pari, id est, duobus, & primo impari, idest, tribus gignitur. His enim, ut dixi, impar erat mas, par vero femina.* Macrobius in Somnium Scipionis lib. I. cap. VI. *Mas idem, & femina, est par idem, atque impar.* Ac postea. *Et esse imparem marem, parem feminam, superius expressimus.* Observare etiam licet apud Martianum Capellam De Nuptiis Philologiae lib. VII. tribus locis, ubi agit, de pentade, hexade, & heptade; item Anonymum in Theologumenis Arithmeticis, ubi de septenario agit; tum Iohannem Protospatharium ad Hesiodi ἡμέρας, Philonem de septe-

septenario; Clementem Strom. vi. & Homeri Scholiasten ad Iliad. τ'. Certe marem esse imparem numerum etiam Lutatius prodit ad Statii Thebaid. lib. v. *Dicitur impar numerus a Pythagora repertus, & masculinae virtutis*. Ideo numerus, qui ex pari, atque impari comparatus, idest, mare, atque femina, ἀῤῥενόθηλυς, quasi dicas *Virofemina*, vocabatur. Anonymus in Theologumenis Arithmeticis, ubi de numero senario. Ἐξ ἀρτίου, καὶ περιττοῦ, τῶν πρώτων, ἄῤῥενος, καὶ θήλεος, δυνάμει καὶ πολλαπλασιασμῷ γίνεται· διὸ καὶ ἀῤῥενόθηλυς καλεῖται. *Ex pari, & impari primis, mare, & femina, potentia, & multiplicatione nascitur, unde & virofemina dicitur*. Et hoc ante Pythagoram statuit Zaratas, eius praeceptor, qui primus numeri matrem dyadem, patrem unitatem dixit. Plutarchus De Animae creatione. Καὶ Ζαράτας, ὁ Πυθαγόρου διδάσκαλος, ταύτην μὲν (τὴν δυάδα) ἐκάλει τοῦ ἀριθμοῦ μητέρα· τὸ δὲ ἓν, πατέρα. *Et Zaratas, Pythagorae doctor, hanc quidem (dyadem) vocabat numeri matrem; unitatem vero patrem*. Praeterea imparis numeri initium, dextrum esse statuebat; paris vero sinistrum. Observare est apud Iamblichum de Vita Pythagorae lib. i. cap. xxviii. Εἰσιέναι δὲ εἰς τὰ ἱερὰ κατὰ τοὺς δεξιοὺς τόπους παρηγγέλλει· ἐξιέναι, κατὰ τοὺς ἀριστερούς. τὸ μὲν δεξιὸν ἀρχὴν τοῦ περιττοῦ λεγομένου τῶν ἀριθμῶν τιθέμενος· τὸ δὲ ἀριστερὸν, τοῦ ἀρτίου σύμβολον. *Templa ingredi per loca dextra praecipiebat, egredi vero per sinistra; quippe dextrum numeri, qui impar dicitur, initium esse; sinistrum autem paris symbolum*. Porro etiam numeri impares Γνώμονες adpellabantur. Simplicius in Phys. lib. iii. Γνώμονας δὲ ἐκάλουν τοὺς περιττοὺς οἱ Πυθαγόρειοι, διότι, προστιθέμενοι τοῖς τετραγώνοις, τὸ αὐτὸ σχῆμα φυλάττουσι, ὥσπερ καὶ οἱ ἐν γεωμετρίᾳ γνώμονες. *Gnomonas autem vocabant impares (numeros) Pythagorei, quoniam adiecti quadratis eamdem servant figuram, quemadmodum gnomones in Geometria*. Themistius ad eumdem Aristotelis librum, simpliciter de Arithmeticis illud dicit. Διὰ τοῦτο γνώμονας καλοῦσιν οἱ Ἀριθμητικοὶ τοὺς περιττοὺς, ὅτι φυλάττουσι τὸ εἶδος τοῦ τετραγώνου. *Propterea gnomonas vocant Arithmetici numeros impares, quod speciem quadrati retineant*. Philoponus ibidem. Καὶ οἱ ἀριθμητικοὶ δὲ γνώμονας καλοῦσι πάντας τοὺς περιττοὺς ἀριθμούς. *Et Arithmetici vero gnomonas adpellant numeros impares omnes*. Etiam praestantiorem imparem esse existimabant. Iulianus in epistola ad Sarapionem. Καὶ οὐκ ἀγνοῶ μὲν, ὡς παλαιῶν, καὶ σοφῶν, ἀνδρῶν ὁ λόγος, τὸν ἀρτίου τὸν περιττὸν προκεῖσθαι. *Equidem non sum nescius veteres, eosdemque sapientes, imparem numerum pari praeposuisse*. Plinius lib. xxviii. cap. ii. *Impares numeros ad omnia vehementiores credimus*. Hinc Virgilius Ecloga viii.

——— *numero Deus impare gaudet*.

Atque id Pythagorei accepere a Zarata, qui Pythagorae praeceptor. Plutarchus De Animae procreatione. Καὶ Ζαράτας, ὁ Πυθαγόρου διδάσκαλος, ταύτην μὲν, ἐκάλει τοῦ ἀριθμοῦ μητέρα· τὸ δὲ ἓν, πατέρα· διὸ καὶ βελτίονας εἶναι τῶν ἀριθμῶν, ὅσοι τῇ μονάδι προσεοίκασι. *Zaratas quoque, Pythagorae doctor, hanc quidem vocabat numeri matrem; unitatem vero patrem; ideoque meliores esse dicebat eos numeros, quicumque unitati adsimiles essent*. Et Homeri haec sententia multo ante ipsum fuit, ut Plutarchus idem observat libro De Poesi Homeri. Ἀεὶ δὲ τῷ περιττῷ ἀριθμῷ χρῆται ὡς κρείσσονι. *Semper vero impari numero utitur tamquam meliori*. Et huc pertinet, quod convivia, pari convivarum numero, obmutescere crederentur. Plinius lib. xxviii. cap. ii. *Quin & repente obmutescere* (a) *convivium adnotatum est, nonnisi in pari praesentium numero*. Prospera quoque significare, & vivorum proprius esse censebatur. Lutatius ad Statii Theb. v. *Omnis impar numerus prospera significat, & vivis adscribitur*. Ac prosperum quidem fuisse etiam testis nobis Festus. *Imparem numerum antiqui hominibus prosperiorem esse crediderunt*. Ideo nempe in honorem eius numeri, Numa mensi Ianuario diem adiecit. Macrob. Saturn. lib. i. cap. xiii. *Paulo post Numa in honorem imparis numeri, secretum hoc, & ante Pythagoram parturiente natura, unum adiecit diem, quem Ianuario dedit*. Ac diis superis dedicatus. Idem ibidem. *Dicitur autem impar numerus a Pythagora repertus, & masculinae virtutis, & deorum superum*. Servius ad AEneid. lib. iii. *Inferi pari gaudent numero; superi vero impari*. Lutatius, loco citato. *Denique immortalis etiam putabatur: par, mortalis*. Servius ad Eclogam viii. *Et impar numerus immortalis, quia dividi integer non potest; par numerus mortalis, quia dividi potest*.

CAP. III.

Vnitas, eiusque nomina, Νοῦς. Ἀρσενόθηλυς. Θεός. Ὕλη. Πανδοχεύς. *Simplicii dissidium*. Χάος. *Syriani dissidium*. Σύγχυσις. Σύγκρασις. Anonymus in Theologumenis Arithmeticis emendatus. Ἀλαμπία. Σκοτωδία. Χάσμα. Τάρταρος. Στύξ. Φρικωδία. Ἀμιξία. Βάραθρον Λήθη Στίφρα παρθένος. Ἄτλας Ἄξων. Ἥλιος. Μορφώ. Ζανὸς πύργος. *Procli, & Simplicii diversae sententiae*. *Simplicii locus emendatus*. Σπερματίτης λόγος. Ἀπόλλων. Προμηθεύς. *Photii locus restitutus*. Γονὴ Οὐσία. Αἴτιον ἀληθείας. Ἁπλοῦν παράδειγμα. Τάξις συμφωνίας. Ἴσον. Μέτρον Μέτριον. Νῦν. Ναῦς. Ἅρμα. Φίλος. Ζωή. Εὐδαιμονία. Εἶδος. Ζεύς. *Martiani Capellae locus correctus*. Ἔρως. Ὁμόνοια. Εὐσέβεια. Φιλία. Πρωτεύς. Μνημοσύνη. *Ignis, & Vestae communio*. *Anonymi locus illustratus*. Πυράλιος. Πολυώνυμος.

VNitatis varia habebant nomina; quae nos scimus ex Nicomacho Geraseno, cuius excerpta exstant hodie in Bibliotheca Photii, istis verbis. Λέγει δὲ τὴν μονάδα, ἀλλὰ τε οὐκ ὀλίγα τῶν πλασμάτων τῇ περὶ αὐτὴν ἀληθείᾳ, καὶ τοῖς προσοῦσι φυσικοῖς ἰδιώμασι καταμιγνύς· καὶ ὡς Νοῦς τε εἴη, εἶτα Ἀρσενόθηλυς, καὶ Θεός.

(a) *Gronovius* observat in Plinii textu haberi *conticescere*.

Θεὸς, καὶ Ὕλη δ᾽ ἔ πως· πάντα χρήματα μιγνὺς ὡς ἀληθῶς, καὶ Πανδοχεὺς λοιπὸν, κ̀ χωρητικὴ, κ̀ Χάος, Σύγχυσις, Σύγκρασις, Ἀλαμπία, Σκοτωδία, Χάσμα· Τάρταρος, κ̀ Στύγα δὲ αὐτὴν τερατολογῦσι, κ̀ Φρικωδίαν, κ̀ Ἀμιξίαν, κ̀ Βάραθρον ὑποχθόνιον, κ̀ Λήθην, κ̀ Στίφραν παρθένον, κ̀ Ἄτλαντα. Ἄξων τέ ἐστιν αὐτοῖς, κ̀ Ἥλιος, κ̀ Πυράλιος, κ̀ Μορφὼ δὲ, κ̀ Ζανὸς πύργος, κ̀ Σπερματίτης λόγος· Ἀπόλλων τε κ̀ Προφήτης, κ̀ Λόγιος. *De Vnitate vero, praeter alia figmenta non pauca, quae rebus de ea veris, naturalibusque proprietatibus, in eam quadrantibus, admiscet, etiam illud refert; mentem banc esse, deinde Virofeminam, ac Deum, & materiam quodammodo. Eamdem res omnes revera miscere, & deinceps omnium receptricem esse, atque capacem; Chaos, Confusionem, Contemperationem, Obscuritatem, Tenebras, Hiatum. Tartarum insuper banc, imo Styga esse nugantur, & Horrorem, atque Impermistionem; Barathrum quoque subterraneum, Lethen, Rigidam Virginem, & Athlantem. Axis praeterea ipsis est, & Sol, & Pyralios, Morpho, Iovis arx, ac Seminalis ratio. Apollo adhaec, & Propheta, & Fatidicus.* Ecce autem, non dumtaxat Deum esse Vnitatem statuerunt, sed & Νῦν, *Mentem*, & Ἀρσενόθηλυν, *Virofeminam*. Idem adfirmat Anonymus in Theologumenis Arithmeticis. Λέγυσιν οὖν ταύτην (de Monade loquitur) ὐ μόνον Θεὸν, ἀλλὰ καὶ Νῦν, καὶ Ἀρσενόθηλυν. *Vocant itaque eam non tantum Deum, sed & Mentem, & Virofeminam.* Macrobius in Somn. Scip. lib. I. cap. VI. *Vnum autem, quod* Μονὰς, *idest, Vnitas dicitur, &* MAS *idem, &* FEMINA *est, par idem, atque impar; ipse non numerus, sed fons, & origo numerorum. Haec monas initium, finisque omnium, neque ipsa principii, aut finis sciens, ad summum refertur Deum, eiusque intellectum a sequentium numero rerum, & potestatum sequestrat; nec in inferiore post Deum gradu eam frustra desideraveris. Haec est illa* MENS *ex summo enata Deo.* Quod ad *Mentis* adpellationem attinet, eam quoque alii nobis repraesentant. Protospatharius in Hesiodum. Τὸ ἓν, ἔλεγον τὸν Νῦν. *Vnum dicebant* MENTEM. Hesychius. Νῦς, ψυχὴ, ποταμὸς, κ̀ ἡ μονάς. *Mens, anima, fluvius, & Vnitas.* Hermias in Irrisione Philosoph. Gent. Οἱ δὲ τὸν νῦν (φασὶ) τὴν κίνησιν, οἷον Ἡράκλειτος· οἱ δὲ ἡ Μονάδα, οἷον Πυθαγόρας. *Alii autem* MENTEM *dicebant esse motum, ut Heraclitus; alii Vnitatem, ut Pythagoras.* Aristoteles huc respexit, Metaphysici maioris cap. V. Ἐπεὶ δὲ τύτων οἱ ἀριθμοὶ φύσει πρῶτοι, ἐν δὲ τοῖς ἀριθμοῖς ἐδόκυν (οἱ Πυθαγόρειοι) θεωρεῖν ὁμοιώματα πολλὰ τοῖς ὖσι κ̀ γιγνομένοις μᾶλλον, ἢ ἐν πυρὶ, κ̀ γῇ, κ̀ ὕδατι· ὅτι τὸ μὲν τοιονδὶ τῶν ἀριθμῶν Δικαιοσύνη, τὸ δὲ τοιονδὶ Ψυχὴ, κ̀ Νῦς. *Quoniam autem numeri sunt primi natura, & in numeris magis videbantur (Pythagorici) videre similitudines multas eorum, quae sunt, & fiunt, quam in igne, terra, & aqua, statuebant, talem quidem numerorum affectum esse* IVSTITIAM, *talem autem* ANIMAM, *atque* MENTEM. Ad quem locum Alexander Aphrodiseus. *Ad baec* MENTEM *adpellabant Vnum; quia mens stabilis est, ut undique similis, & principatum obtinet.* Philoponus ibidem. *Pythagorei, dum volunt eorum sapientiam occultam facere cerdonibus, symbolice tradiderunt disciplinas, dicebant ergo Vnitatem* MENTEM. Videndus quoque ad eum locum Pachymerius; meminitque Syrianus in Metaphysic. lib. XIII. & Simplicius De Anima lib. I. Inde est, Θεὸς, *Deus*. Quam in rem est iste locus Athenagorae in Apologia pro Christianis. Μονάς ἐστιν ὁ Θεός· τῦτ᾽ ἔστιν, εἷς. *Vnitas est Deus; idest, Vnus.* Inde Ὕλη, *Materia*; & πανδοχεὺς, *Hospes*; in Nicomachi Excerptis occurrebat, cuius etiam utriusque Anonymus meminit in Theologumenis suis Arithmeticis. Καὶ ὕλην αὐτὴν καλῦσι, κ̀ πανδοχέα, ὡς παρεκτικὴν ὖσαν καὶ δυάδος, τῆς κυρίως Ὕλης. *Et Materiam vocant eam, & Hospitem; ceu quae dyadem exhibeat, quae proprie Materia existit.* Simplicius in Comment. ad Phys. lib. I. Τῆς Ὕλης nomen ad dyadem refert. Eius locum mox producam. Hinc Χάος, sequitur. Anonymus idem. Ὡσαύτως δὲ Χάος αὐτὴν φησι τὸ παρ᾽ Ἡσιόδῳ πρωτόγονον· ἐξ ὗ τὰ λοιπὰ, ὡς ἐκ μονάδος. *Eodem vero modo illam Chaos adpellant, quod apud Hesiodum primogenium est; e quo reliqua, veluti ex unitate.* Syrianus nomen hoc ad dyadem refert Comm. in Metaphysic. lib. XIII. *Interminatam dualitatem, quam Chaos Pythagoras in sacro sermone vocavit; associans eam Menti; banc namque tribuit unitati adpellationem.* ΣΥΓΧΥΣΙΣ, ΣΥΓΚΡΑΣΙΣ, ΑΛΑΜΠΙΑ, ΣΚΟΤΩΔΙΑ. Eadem Anonymus habet, nisi quod Ἔγκρασις apud illum, & non Σύγκρασις, legatur. Verum emendandum censeo. ΖΑΝΟΣ ΠΥΡΓΟΣ. Proclus tradit, eos centrum isto nomine adpellasse ad Timaeum Comment. IV. Μεγάλην γὰρ ἔχει τὸ κέντρον ἐν τῷ παντὶ δύναμιν, ὡς συνεκτικὸν ἁπάσης τῆς περιφορᾶς· διὸ κ̀ Πυθαγόρειοι Ζανὸς πύργον ἐκάλυν τὸ κέντρον, ὡς δημιυργικῆς φρυρᾶς ἐν ἐκείνῳ τεταγμένης. *Magnam enim in universo vim babet centrum, utpote quod cobibere universam circumlationem valeat; ideo etiam Pythagorei id vocabant* IOVIS TVRRIM, *ceu in eo constituta opificii custodia.* Simplicius refert, igni eos adpellationem illam tribuisse, De Coelo lib. II. Οἱ δὲ γνησιώτερον αὐτῶν μετασχόντες, τὸ μὲν πῦρ ἐν τῷ μέσῳ φασὶ τὴν δημιυργικὴν δύναμιν, ἐκ τῦ μέσυ ὅλην τὴν γῆν τρέφυσαν, καὶ τὸ ψυχόμενον αὐτῆς ἀνεγείρυσαν, δι᾽ ὃ οἱ μὲν, ΖΗΝΟΣ ΠΥΡΓΟΝ αὐτὸ καλῦσιν· ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς Πυθαγορείοις διηγήσατο. οἱ δὲ ΔΙΟΣ ΦΥΛΑΚΗΝ· ὡς ἐν τύτοις. οἱ δὲ, ΔΙΟΣ ΘΡΟΝΟΝ· ὡς ἄλλοι φασίν. ἄντρον δὲ τὴν γῆν ἔλεγον, ὡς ὄργανον καὶ αὐτὴν τῦ χρόνυ· ἡμερῶν γάρ ἐστιν αὕτη, κ̀ νυκτῶν, αἰτία. *Qui autem sincerius ista callent, ignem in medio dicunt potentiam conditivam, e medio totam terram alentem, & quod est in illa frigidum refocillantem, quapropter bi quidem* IOVIS TVRRIM *ipsum vocant; ut in Pythagoricis ipse retulit; bi vero,* IOVIS CVSTODIAM; *velut in bis; isti rursum,* IOVIS SOLIVM, *ut alii volunt; antrum autem terram dicebant, velut ipsam temporis quoque instrumentum, quippe quae dierum, &*

no-

noctium, *caussa existat*. Verum mendum illic puto, & legendum, κέντρον δὲ τὴν γῆν ἔλεγον, *centrum vero terram dicebant*. ΣΠΕΡΜΑΤΙΤΗΣ ΛΟΓΟΣ. Huc pertinet, quod Martianus Capella ait lib. VII. *Nec dissimulabo ex eo, quod Monas retractantibus unum est, solum ipsam esse, ab eaque cetera procreari, omniumque numerorum solam seminarium esse*. Et ista Anonymi. Ὡς δὲ σπέρμα συλλήβδην ἁπάντων, ἄρσενά τε καὶ θήλειαν τὴν αὐτὴν τίθενται. *Velut semen denique omnium, marem ipsam, ac feminam statuunt*. ΑΠΟΛΛΩΝ. Plutarchus De Iside, & Osiride. Δοκῶ δὲ ἔγωγε καὶ τὴν μονάδα τοὺς ἄνδρας (de Pythagoricis loquitur) ὀνομάζειν Ἀπόλλωνα. *Ego vero existimo etiam viros unitatem adpellare Apollinem*. Et postea iterum. Οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ ἀριθμοὺς, καὶ σχήματα, θεῶν ἐκόσμησαν προσηγορίαις. τὸ μὲν γὰρ ἰσόπλευρον τρίγωνον, ἐκάλουν Ἀθηνᾶν κορυφαγενῆ, καὶ τριτογένειαν· τὸ δὲ ἓν, Ἀπόλλωνα. *Pythagorei vero, quum numeros, tum figuras, Deorum nominibus ornavere, nam triangulum aequilaterum vocabant Minervam, e vertice natam, & Tritogeniam; unum vero, Apollinem*. Et huc respectum a Porphyrio De Abstin. lib. II. Πυθαγόρειοι περὶ τοὺς ἀριθμοὺς, καὶ τὰς γραμμὰς, σπουδάζοντες, ἀπὸ τούτων τὸ πλέον τοῖς θεοῖς ἀπήρχοντο, τὸν μέν τινα ἀριθμὸν, Ἀθηνᾶν καλοῦντες· ὥσπερ αὖ ἄλλον, Ἀπόλλωνα. *Pythagorei circa numeros, & lineas, studiosi ex his plerumque diis primitias libabant, hunc quidem numerum, Minervam vocantes; illum autem rursum Apollinem*. ΠΡΟΦΗΤΗΣ. Corruptum ego hic Photium puto, & legendum, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ. Anonymus in Theologumenis Arithmeticis. Καὶ Προμηθέα μυθεύουσιν αὐτὴν, δημιουργὸν ζωότητος, ἀπὸ τοῦ πρόσω μηδενὶ τρόπῳ θεῖν. *Et Prometheum fabulantur ipsam, vivendi facultatis opificem, quia nullo modo currat in anteriorem partem*. Et haec quidem a Nicomacho Vnitatis nomina memorata erant, praeter quae, & alia alii tradiderunt. In his ΓΟΝΗ. Anonymus. Ἀνατόλιος ΓΟΝΗΝ αὐτήν φησι καλεῖσθαι, καὶ Ὕλην· ὡς ἄνευ αὐτῆς μὴ ὄντος μηδενὸς ἀριθμοῦ. *Anatolius ait, ipsam vocari* GENITVRAM, *& Materiam, tamquam numero sine illo nullo existente*. Etiam, Οὐσία, Αἴτιον ἀληθείας, Ἁπλοῦν παράδειγμα, Τάξις συμφωνίας, Ἴσον, Μέσον, Μέτριον, Νῦν, Ναῦς, Ἅρμα, Φίλος, Ζωὴ, Εὐδαιμονία. Anonymus. Ἐκάλουν δὲ (τὴν μονάδα οἱ Πυθαγόρειοι) Οὐσίαν, Αἴτιον ἀληθείας, Ἁπλοῦν παράδειγμα, Τάξιν συμφωνίας· ἐν μείζονι, καὶ ἐλάσσονι, τὸ Ἴσον· ἐν ἐπιτάσει τε καὶ ἀνέσει, τὸ Μέσον· ἐν πλήθει, τὸ Μέτριον· ἐν Χρόνῳ, Νῦν, τὸν ἐνεστῶτα· ἔτι δὲ καὶ Ναῦν, Ἅρμα, Φίλον, Ζωὴν, Εὐδαιμονίαν. *Adpellabant vero unitatem Pythagorei Substantiam, Caussam veritatis, Constitutionem concentus, in maiori, & minori AEquale, in intensione, & remissione, Medium, in multitudine Mediocre, in tempore, Nunc id, quod est praesens, insuper vero etiam Navem, Currum, Amicum, Vitam, Felicitatem*. Quod *Substantiae* nomen attinet, eius meminit Alexander Aphrodisieus in Metaphys. lib. I. *Ad haec Mentem, & Substantiam adpellabant unum; Substantiam, quia substantia primum est*. Et in priora Analytica. Λέγουσι γὰρ τὴν μονάδα, Οὐσίαν. *Vnitatem enim dicunt Substantiam*. Item postea. Δόξῃ δὲ προσχρῆται τῶν Πυθαγορικῶν, οἷς ἐδόκει ἡ μονὰς Οὐσία εἶναι. *Sequitur vero opinionem Pythagoricorum, qui censebant, Vnitatem esse Substantiam*. Quod vero *Nunc* in tempore sit adpellata, eo pertinent haec Macrobii ad Somn. Scip. lib. I. capit. VI. *Haec (Monas) illa est Mens, ex summo enata Deo, quae, vices temporum nesciens, in uno semper, quod adest, consistit aevo*. Etiam Εἶδος dicebatur. Simplicius in Physic. lib. I. Εἰκότως ἓν μὲν τὸ Εἶδος ἔλεγεν (κατὰ τὸ Πυθαγόρειον ἔθος,) ὡς ὁρίζον, ὅπερ ἂν καταλάβῃ, καὶ περατοῦν. *Merito Vnum Formam dixit, ut quae finiat, quod comprehenderit, atque terminet*. Idem dicit in Commentario De Anima lib. I. Anonymus, ubi de dyade agit. Τὴν γὰρ τῆς μονάδος, ὡς εἴδους, πρόσοδον δι' ἔρωτα ἐπισπωμένη, τὰ λοιπὰ ἀποτελέσματα γεννᾷ. *Etenim, quum Vnitatis, ceu speciei adcessum propter amorem adtraxerit, reliquos effectus generat*. Martianus Capella lib. VII. *Si (monas) Species est, accidens cuilibet exstantium primo priusque est*. Item Ζεύς. Anonymus, ubi de dyade. Καὶ Διομήτορα ταύτην (τὴν Δυάδα) ὠνόμαζον, ὡς Διὸς μητέρα. Διὰ δ' ἔλεγον, τὴν Μονάδα. *Et hanc (Diadem) Iovi matrem adpellabant, ceu quae Iovis mater esset. Iovem vero nominabant Vnitatem*. Proclus in Platonem De Republic. Ὁ Ζεὺς μονάς ἐστι. *Iupiter est Vnitas*. Martianus Capella, libro citato. *Hanc igitur patrem omnium Iovem rite esse memoratum, quod quidem Idalis illius intellectualisque species, vis caussativa testatur*. Sed legendum illic puto, *idealis illius*; quemadmodum capite sequenti ait, ubi de triade. *Triadem idealibus formis consequenter aptamus*. Ac de Iovis adpellatione quidem, ille idem iterum postea. *Tamen rectius Iupiter nuncupatur, quod sit idem pater, ac caput deorum*, Sic Ἔρως, Ὁμόνοια, Εὐσέβεια, Φιλία. Martianus loco citato. *Licet Aristoteles Cupidinem adferat nominatam, quod se cupiat. Hanc quoque alii Concordiam, hanc Pietatem, Amicitiamque dixere; quod ita nectatur, ut non secetur in partes*. Item Πρωτεύς. Anonymus. Οὐκ ἀπιθάνως δὲ καὶ Πρωτέα προσηγόρευον αὐτὴν, τὸν ἐν Αἰγύπτῳ πάμμορφον ἥρωα, τὰ πάντων ἰδιώματα περιέχουσαν. *Non absurde vero etiam Proteum, illum in AEgypto omniformem heroem, ipsam adpellarunt, omnium proprietates complectentem*. Et Μνημοσύνη. Anonymus, ubi de decade. Ἀφ' ὧν καὶ μονὰς Μνημοσύνη ὠνομάσθη. *A quibus & Vnitas adpellata est Mnemosyne*. Praeterea, ignem uti Vestam, ita quoque Vnitatem adpellabant. Plutarchus in Vita Numae. Λέγεται καὶ τὸ τῆς Ἑστίας ἱερὸν ἐγκύκλιον περιβαλέσθαι τῷ ἀσβέστῳ πυρὶ φρουράν. ἀπομιμούμενος οὐ τὸ σχῆμα τῆς γῆς, ὡς Ἑστίας οὔσης, ἀλλὰ τοῦ σύμπαντος κόσμου, οὗ μέσον οἱ Πυθαγορικοὶ, τὸ πῦρ ἱδρῦσθαι νομίζουσι· καὶ τοῦτο Ἑστίαν καλοῦσι, καὶ Μονάδα. *Fertur & rotundum Vestae templum igni inextincto circumiecisse, ut ibi adservaretur, non ad imitationem Terrae, ut quae Vesta sit, verum mundi universi, in cuius medio Pythagorici ignem collocatum censent, eumque Vestam vocant, & Vnitatem*.

Et

Et huc pertinet insignis iste Anonymi locus. Πρὸς τούτοις φασὶ, περὶ τὸ μέσον τῶν τεσσάρων στοιχείων κεῖσθαί τινα ἐναδικὸν διάπυρον κύβον, οὗ τὴν μεσότητα τῆς θέσεως εἰδέναι καὶ Ὅμηρον λέγοντα.

> Τόσσον ἔνερθ' ἀΐδος, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.

Ἐοίκασι δὲ κατά γε ταῦτα κατηκολουθηκέναι τοῖς Πυθαγορείοις, οἵ τε περὶ Ἐμπεδοκλέα, καὶ Παρμενίδην, καὶ σχεδὸν οἱ πλεῖστοι τῶν πάλαι σοφῶν, φάμενοι, τὴν μοναδικὴν φύσιν, Ἑστίας τρόπον, ἐν μέσῳ ἱδρύσθαι· καὶ διὰ τοῦτο ἰσόῤῥοπον φυλάσσειν τὴν αὐτὴν ἕδραν. *Ad haec dicunt, circa medium quatuor elementorum situm esse quemdam Vnitatis ignitum cubum, cuius cursus medietatem etiam scivisse Homerum, quum dicit:*

> *Tantum infra tartarum, quantum Coelum Terra distat.*

Ac videntur secundum haec Pythagoreos sequi quum Empedocles, tum Parmenides, ac plerique fere veterum Sapientum, inquientes, Vnitatis naturam instar Vesta in medio collocatam esse; ideoque in neutram partem propendentem custodire illam sedem. Atque huc omnino spectat, quod Πυράλιον etiam dictam Vnitatem, velut ducto ab igne nomine, e Nicomacho tradit Photius. Dicebant etiam Πολυώνυμον. Hesychius. Πολυώνυμον. Τὴν μονάδα οὕτως ἐκάλουν. *Multinominem. Vnitatem sic vocabant.*

C. A P. IV.

Binarius. eiusque nomina. Τόλμα. Ὕλη. Ἀνομοίων αἰτία. *Simplicii locus illustratus.* Ἴση. Ἄνισος. Ἔλλειψις. Πλεονασμός. *Anonymus correctus.* Ἀσχημάτιστος. Ἀόριστος. Ἄπειρος. *Anonymus iterum correctus.* Πηγὴ τῆς συμφωνίας. Ἐρατώ. Ἁρμονία. Τλημοσυνη. Δύναμις. *Arnobius illustratus.* Πόδες πολυπίδακος Ἴδης. Κορυφή. Φάνης. Δίκη. Ἴσις. Φύσις. Ῥέα. Διομήτηρ. Πηγὴ διανομῆς. Φρυγία. Λυδία. Δινδυμένη. Δήμητρα. Ἐλευσινία. Ἄρτεμις. *Porphyrii locus illustratus.* Ἵμερος. Δικτύννα. Ἀερία. Ἀστερία. Δίσαμος. Ἑστώ. Ἀφροδίτη. Διώνη. Μυχαία. Κυθαιρεία. Ἄγνοια. Ἀγνωσία. Ψεῦδος. Ἀδιοριστία. Ἑτερότης. Νεῖκος. Διχοστασία. Μόρος. Θάνατος. *Simplicii dissensus, ac Philoponi.* Κίνησις. Γένησις. Μεταβολή. Διαίρεσις. Ὁρμή. Δόξα. *Aristoteles, & Martianus Capella illustrati.* Διαίρεσις. Διάκρισις. *Anonymi locus emendatus.* Μῆκος, *aut potius* Πρῶτον Μῆκος. Αὔξησις. Σύνθεσις. Κοινωνία. Δύη. Ὑπομονή. Ἔρις. Ἐπίθεσις. Ἥρα. Γάμος. Ψυχή. Ἐπιστήμη. Μαία.

Binarii nomina, ista Photius repraesentat. Ἡ δὲ δυὰς, Τόλμα τέ ἐστιν αὐτοῖς, καὶ Ὕλη, καὶ τῶν Ἀνομοίων αἰτία, καὶ Μεταίχμιον πλήθους, καὶ μονάδος. ἐκ συνθέσεώς τε καὶ κατακράσεως μόνη Ἶσον ποιεῖ, διὸ καὶ Ἴση. ἀλλὰ καὶ Ἄνισος, καὶ Ἔλλειψις, καὶ Πλεονασμὸς, καὶ μόνη Ἀσχημάτιστος, καὶ Ἄοριστος, καὶ Ἄπειρος, ἀρχή τε ἀρτίου μόνη, καὶ ἄρτιος. οὐ μὴν οὐδ' ἀρτιάκις ἀρτία, οὔτε περισσάρτιος, οὔτε ἀρτιοπέριττος· ἀλλὰ τούτων μὲν τὰ πλείω ἐγγύς ἐστι τῇ δυάδος φυσικῇ ἰδιότητι. ἃ δὲ τῆς τερατείας, πηγή ἐστι πάσης, συμφωνίας, καὶ Μουσῶν ἡ Ἐρατὼ, καὶ Ἁρμονία, καὶ Τλημοσύνη, καὶ Ῥίζα, οὐ κατ' ἐνέργειαν πως, καὶ Δύναμις, καὶ Πόδες πολυπίδακος Ἴδης, καὶ Κορυφὴ καὶ Φάνης, ἀλλὰ καὶ Ἶσον, διὰ τὴν δυάδα, ἡ μυθοπλαστία θεολογεῖ, καὶ Δίκην, καὶ Ἶσιν, καὶ Φύσιν, καὶ Ῥέαν, καὶ Διομήτερα, καὶ Πηγὴν διανομῆς. ἐστι δ' αὐτοῖς, ὡς Ῥέα, καὶ Φρυγία, καὶ Λυδία, καὶ Δινδυμένη, καὶ Δήμητρα, καὶ Ἐλευσινία, καὶ Ἄρτεμις, καὶ Ἵμερος, καὶ Δικτύννα, καὶ Ἀερία, καὶ Ἀστερία, καὶ Δίσαμος, καὶ Ἑστὼ, καὶ Μὴν, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Διώνη, καὶ Μυχαία, καὶ Κυθαιρεία, καὶ Ἄγνοια, καὶ Ἀγνωσία, καὶ Ψεῦδος, καὶ Ἀδιοριστία, καὶ Ἑτερότης, καὶ Νεῖκος, καὶ Διχοστασία, καὶ Μόρος, καὶ Θάνατος. τοιαῦτα μὲν αὐτοῖς, καὶ ἡ δυὰς θεολογεῖται. *Binarius, Audacia ipsis est, ac Materia, dissimiliumque causa, & interstitium multitudinis, atque unitatis. Ex compositione, atque permixtione, solus hic aequalitatem efficit, quare etiam AEqualis est, sed & Inaequalis est, Defectusque, & Abundantia; solus item Informis, & Indefinitus, & Interminatus. Solus paritatis principium; nec tamen par, neque rursum pariter par, neque impariter par, neque pariter impar. Verum horum plurima adfinia sunt naturali binarii ipsius proprietati. Quae vero ad prodigiosa commenta pertinent, haec fere sunt. Fons est omnis concentus, & inter Musas, Erato, Harmonia item; ad haec Tolerantia, Radixque, etsi non actu quodammodo; Potestas praeterea, Pedesque fontibus abundantis Idae, ac Vertex, & Phanes. Sed & aequum, propter binarium, fabularum haec figlina theologice disserit; & Iustitiam, & Isin, & Naturam, & Rheam, & Iovis matrem, ac Fontem distributionis. Est vero ipsis, tamquam Rhea, etiam Phrygia, & Lydia, & Dindymene, & Ceres, & Eleusinia, Diana, Cupido, Dictynna, Aeria, Asteria, Disamus, Status, & Mensis. Quin etiam Venus, Dione, Mychaea, Cythereia. Etiam Ignorantia, Ignobilitas, Mendacium, Permixtio, Diversitas, Contentio, Discidium, Fatum, & Mors. Atque istum quidem in modum illi Theologice de binario disserunt.* Haec quoque alii partim dicunt, partim omittunt, partim item alia tradunt. Videamus. Inter prima occurrit, Τόλμα. Anonymus. Εἴκαζον δὲ αὐτὴν ἐν ἀρεταῖς ἀνδρείᾳ. προβέβηκεν γὰρ ἤδη ἐπὶ πρᾶξιν, διὸ καὶ Τόλμαν ἐκάλουν. *Similem vero ipsum statuebant in virtutibus fortitudini, quod in actionem processisset; unde etiam Audaciam dixerunt.* Ac postea. Πρώτη ἡ δυὰς διεχώρησεν αὐτὴν ἐκ τῆς μονάδος, ὅθεν καὶ Τόλμα καλεῖται. *Primus binarius secrevit se ab unione, unde & Audacia dicitur.* Plutarchus, lib. De Iside, & Osiride. Οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ ἀριθμοὺς, καὶ σχήματα, θεῶν ἐκόσμησαν προσηγορίαις. τὸ μὲν γὰρ ἰσόπλευρον τρίγωνον, ἐκάλουν Ἀθηνᾶν κορυφαγενῆ, καὶ Τριτογένειαν· τὸ δὲ ἓν, Ἀπόλλωνα· Ἔριν δὲ, τὴν δυάδα, καὶ Τόλμαν. *Pythagorei autem numeros pariter, & figuras deorum, ornavere nominibus; nam triangulum aequilaterum vocabant Minervam, e vertice natam, & Tritogeniam; unitatem vero Apollinem; binarium autem, Contentionem, & Audaciam.*

Ὕλη. Simplicius ad Phys. lib. I. Εἰ δὲ τὸ εἶδος ἕν, τὴν δὲ Ὕλην δύο, κατὰ τὸ Πυθαγόρειον ἔθος, διὰ τῶν ἀριθμῶν σημαίνων τὰ πράγματα· εἰκότως ἓν μὲν τὸ εἶδος ἔλεγεν, ὡς ὁρίζον, ὅπερ ἂν καταλάβῃ, ϗ περατοῦν· δύο δὲ τὴν Ὕλην, ὡς ἀόριστον, ϗ ὄγκου, ϗ διαιρέσεως, αἰτίαν. *Si autem formam unum, materiam vero duo, more Pythagorico res numeros significans; merito unum quidem formam dixit, ut quae finiat terminetque, quod comprehenderit; duo autem materiam, ut indefinitam, & quae tumoris causa sit, & divisionis.* Ἀνομοίων αἰτία. Simplicio dicitur, Ὄγκου αἰτία, in citatis statim verbis. Ἴση. Anonymus. Δύο γὰρ, καὶ δύο, ἴσα τῷ δὶς δύο· ἔνθεν Ἴσην αὐτὴν ἐπεκάλουν. *Duo enim, & duo, idem valent, quod bis duo, unde & eum (binarium) AEqualem cognomento dicebant.* Ἄνισος, Ἔλλειψις, & Πλεονασμός. Anonymus. Οἱ παλαιοὶ Ἄνισον τὴν δυάδα ἐκάλουν, ϗ Ἔλλειψιν, ϗ Πλεονασμὸν, κατὰ τὴν τῆς ὕλης ἔννοιαν. *Veteres binarium vocabant Inaequalem, & Defectum, & Abundantiam, secundum materiae notionem.* Et paulo post. Ἔλλειψις δὲ, ϗ Πλεονασμὸς λέγεται, ϗ Ὕλη· ἣν ϗ ἀόριστον δυάδα ὁμωνύμως ταύτῃ καλοῦσι, διὰ τὸ μορφῆς, ϗ εἴδους, ϗ ὁρισμοῦ τινος ἐστερῆσθαι, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ· οἷον τε διορισθῆναί τε ϗ ὁρισθῆναι ὑπὸ λόγου, ϗ τέχνης. Sed corruptum in fine locum hunc in modum interpungo, & emendo, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ οἷόν τε διορισθῆναι. *Defectus vero, & Abundantia dicitur, & Materia, quam & indefinitum binarium eodem cum ipso nomine vocant, quia forma, & specie, & definitione aliqua privata sit; quantum quidem in seipso explicari, atque definiri poterat.* Ἀσχημάτιστος, Ἀόριστος, Ἄπειρος. Idem Anonymus, verum iterum corrigendus. Ἡ δυὰς φαίνεται Ἀσχημάτιστος, εἴπερ ἀπὸ μὲν τριγώνου, καὶ τριάδος, τὰ ἐπ' Ἄπειρον πολύγωνα ἐνεργείᾳ προχωρεῖ· ἐκ δὲ μονάδος, πάνθ' ὁμοῦ κατὰ δύναμιν ὑπάρχει, ὑπὸ δὲ δύο ὄντες εὐθειῶν ποτὲ, εἴ τε γωνιῶν, εὐθύγραμμον συνίσταται σχῆμα· κατὰ μόνην ἄρα αὐτὴν τὸ ἀόριστον, ϗ ἀσχημάτιστον, ἔτι δὲ ϗ τὸ ἄπειρον, φαίνεται. Neque verba hic dumtaxat laborabant, sed & tota interpunctio, quae nunc omnia satis recta. Quod ad vocem Ἀόριστος attinet, eo & Plutarchi locus referendus, De placitis Philos. lib. I. c. III. Διὰ τοῦτο οὖν νοῦς ἡ μονὰς, ᾧ ταῦτα νοοῦμεν. καὶ ἡ δυὰς δὲ, ἡ ἀόριστος, ἡ ἐπιστήμη· εἰκότως πᾶσα γὰρ ἀπόδειξις, ϗ πᾶσα πίστις ἐπιστήμης, πρὸς δὲ ϗ πᾶς συλλογισμὸς, ἔκ τινων ὁμολογουμένων τὸ ἀμφισβητούμενον συνάγει, καὶ ῥᾳδίως ἀποδείκνυται ἕτερον, ὧν ἡ ἐπιστήμη κατάληψίς ἐστι. *Ideo igitur mens est unitas, qua haec intelligimus, binarius vero, qui indefinitus, est scientia; idque merito; omnis enim demonstratio, ac scientiae omnis fides, tum & ratiocinatio universa, controversum ex confessis quibusdam colligit, alterumque sine negotio demonstrat, quorum comprehensio est scientia.* Et Themistii De Anima lib. I. Ἀόριστον δυάδα ἐκάλουν. δυάδα μὲν, ὅτι μεριστὴ, ϗ πλήθους ἤδη ποιητική. ἀόριστον δὲ, ὅτι μὴ εἶχεν οἰκεῖον ὅρον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἑνὸς αὐτῇ ὁ ὅρος ἑκάστου εἴδους ἐχορηγεῖτο. *Indefinitum binarium adpellant. Binarium idcirco, quia iam & dividi possit, & multitudinem efficere; indefinitum, quod terminum proprium non habeat, sed ab unitate terminum uniuscuiusque speciei accipiat.* Diogenes Laertius in Pythagora lib. VIII. Ἐκ δὲ τῆς μονάδος, ἀόριστον δυάδα, ὡς ἂν ὕλην τῇ μονάδι, αἰτίῳ ὄντι, ὑποστῆναι. *Ex unitate vero indefinitum binarium, ceu materiam unitati, causae exsistenti subiecisse.* Meminitque & Simplicius, in citatis statim verbis. Ἐρατώ. Anonymus. Ἡ δυὰς ϗ Ἐρατώ, φασι, καλεῖται· τὴν γὰρ τῆς μονάδος, ὡς εἴδους, πρόσοδον δι' ἔρωτα ἐπισπωμένη, τὰ λοιπὰ ἀποτελέσματα γεννᾷ. *Binarius, inquiunt, etiam Erato vocatur; etenim quum unitati, ceu speciei, accessum propter amorem attraxerit, reliquos effectus generat.* Τλημοσύνη. Anonymus. Ὅτι ἄρα ὑπέμεινε τὸν Χωρισμὸν πρώτη, (ἐκλήθη) ϗ Τλημοσύνη. *Quod prima separationem sustinuerit, (vocatur) etiam Tolerantia.* Δύναμις. Arnobius lib. II. *Quadragenarium istum ad te voca, & ex eo percontare, non abstrusum aliquid, non involutum, non de triangulis, non de quadratis quid sit dibus, aut dynamis, sesquioctavus, aut sesquitertius numerus; sed quod in medio situm est, bis bina, bis terna, quam efficiant summulam, quaerito.* Ergo Δύναμις est numeri binarii adpellatio mystica Pythagoreorum, uti Photius ex Nicomacho nos hic docet; itaque minime posthac dubitari potest, quonam modo sit intelligendus iste Arnobii locus. Ante hos triginta annos quum criticum Arnobianum primum ederem, traxi ad numerum quaternarium, quia Hierocles dicat: Τῆς δὲ δεκάδος δύναμις ἡ τετράς. *Denarii vero numeri potentia est quaternarius.* Et Martianus Capella libro II. *Quaternarius suis partibus complet Decadis potestatem.* Quibus addere licet ista Nicephori, ad Gregorii Nazianzeni Orat. XLIV. Τὸν Πυθαγόραν διὰ τὴν τετρακτὺν θεώσαντες ὤμνυον, ὡς παραδόντα τούτοις τὴν ἀπόῤῥητον αὐτοῦ, καὶ μυστικὴν, δύναμιν. *Pythagoram, propter quaternarium divinis honoribus adficientes, iurabant; ut qui ipsis vim arcanam illius numeri, mysticamque tradidisset.* Et haec Plutarchi De placitis Philos. lib. I. cap. III. Καὶ τῶν δέκα πάλιν φησὶν, ἡ δύναμίς ἐστιν ἐν τοῖς τέσσαρσι, ϗ τῇ τετράδι. *Ac rursum denarii vim esse ait in quaternario.* Sed inanis mihi opera ea fuit, liquet enim ex Nicomacho, esse mysticum numeri binarii nomen, quamquam sane alias Δύναμις etiam adpellabatur numerus quadratus. Diophantus Arithm. lib. I, Defin. II. Καλεῖται οὖν ὁ μὲν τετράγωνος (ἀριθμὸς) δύναμις. *Adpellabatur igitur (numerus) quadratus quidem, Potentia.* Hero Alexandrinus. Αὐτὸς δὲ ἀριθμὸς, καλεῖται πλευρὰ τοῦ τετραγώνου· ὁ δὲ τετράγωνος, δύναμις. *Ipse numerus, vocatur latus quadrati; quadratus vero, Potentia.* Porro numerus hic binarius etiam Δίκη, dicebatur. Anonymus. Ἀπὸ δὲ τῆς εἰς δύο τομῆς, Δίκη. *A sectione vero in duo, Iustitia.* Martianus Capella libro VII. *In bonis vero eadem (dyas est) Iustitia, quod duobus aequis gaudeat pariter ponderatis.* Etiam Ἶσις, Φύσις, Ῥέα, Διομήτηρ, quae Anonymus quoque tradit. Est & Ἄρτεμις. Plutarchus De Iside. Δοκῶ δὲ ἔγωγε καὶ τὴν μονάδα τοὺς ἄνδρας (τοὺς Πυθαγορικοὺς) ὀνομάζειν Ἀπόλ-

Ἀπόλλωνα· κ) δύαδα τὴν Ἄρτεμιν. *Ego vero censeo viros (Pythagoricos) unitatem adpellare Apollinem ; binarium autem numerum , Dianam*. Et huc respexit Porphyrius De Abstin. lib. II. Πυθαγόρειοι περὶ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς γραμμὰς, σπουδάζοντες, ἀπὸ τούτων τὸ πλέον τοῖς θεοῖς ἀπήρχοντο. τὸν μέν τινα ἀριθμὸν, Ἀθηνᾶν καλοῦντες· τὸν δέ τινα, Ἄρτεμιν. [*Pythagorei circa numeros, & lineas studiosi, ex his plerumque diis primitias libabant ; hunc quidem numerum Minervam vocantes , illum autem Dianam*. Et Anonymus in fine capitis De Dyade. Καὶ τῇ σελήνῃ δέ φασιν ἐφαρμόζειν τὸ δυάς ὄνομα ὅτι τε καὶ πλείονας δύσεις ἐκ πάντων τῶν ἀπλανῶν δέχεται, κ) ὅτι ἐδυάσθη, κ) ἐδιχοτομήθη· ἡμίτομος γὰρ καὶ διχότομος, λέγεται. *Et Lunae* , (quae eadem est , ac Diana) *aiunt convenire binarii nomen , quod plures occasus ex omnibus fixis excipiat ; tum quod duplex sit, ac bifariam secta . Dimidiata enim, & in duas partes divisa dicitur* . Cetera, quae Photius nobis repraesentat, alibi non memini mihi observata, sed eorum loco ista. Ὁρμὴ, Δόξα, Κίνησις, Γένεσις, Μεταβολὴ, Διαίρεσις, Μῆκος, Αὔξησις, Σύνθεσις, Κοινωνία. Anonymus. Ἐκάλουν κ) Ὁρμὴν, καὶ Δόξαν δὲ ὠνόμαζον, ὅτι τὸ ἀληθὲς, κ) τὸ Ψεῦδος, ἐν δόξῃ, ὠνόμαζον τε αὐτὴν Κίνησιν, Γένεσιν, Μεταβολὴν Διαίρεσιν, Μῆκος, Αὔξησιν, Σύνθεσιν, Κοινωνίαν. *Vocabant etiam Impetum , item Opinionem , quod opinioni insit verum , ac falsum ; tum & Motum , Generationem , Mutationem , Divisionem , Longitudinem , Augmentum , Compositionem , Communionem*. Ex his Δόξα memoratur Alexandro Aphrodisieo in Metaph. lib. I. *Quem ordinem dualitatem habere rebantur, hunc Opinionem in mundo obtinere confirmabant* . Philoponus, ibidem . *Dualitas , Opinio est apud ipsos (Pythagoreos ,) inclinat enim in opinando in duo opinator* . Hinc intelligendus Aristoteles maiorum Metaphysic. cap. VII. Ἔτι δὲ πῶς δεῖ λαβεῖν, αἴτια μὲν εἶναι τὰ τοῦ ἀριθμοῦ πάθη, καὶ τὸν ἀριθμὸν, τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν οντων, κ) γιγνομένων, κ) ἐξ ἀρχῆς, καὶ νῦν· ἀριθμὸν δὲ ἄλλον μηδένα εἶναι παρὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐξ οὗ συνέστηκεν ὁ κόσμος; ὅταν γὰρ ἐν τῳδὶ μὲν τῷ μέρει Δόξα κ) Καιρὸς αὐτοῖς ᾖ, μικρὸν δὲ ἄνωθεν ἢ κάτωθεν Ἀδικία, κ) Διάκρισις, ἢ Μίξις, ἀπόδειξιν δὲ λέγωσιν, ὅτι τούτων μὲν ἓν ἕκαστον ἀριθμός ἐστι, &c. *Praeterea quonam pacto sumere oportet , numeri quidem adfectus , ac numerum, causas eorum esse, quae a principio , & nunc , in coelo sunt , atque fiunt ; numerum autem nullum alium esse, praeter hunc ex quo mundus est constitutus ? quando hac quidem in parte is illis est Opinio, & Opportunitas ; parum autem supra , aut infra , Iniustitia , Diiudicatio , Mixtioque ; idque eo demonstrent , quod eorum unum quodque numerus sit, &c*. Et huc etiam verba Martiani Capellae referenda, ubi de Dyade illi sermo est lib. VII. *Et est Opinabilis corporatio , motusque primi probamentum* . Simplicius ad ternarium refert in Commentario ad primum De Anima . Τὴν δὲ Δόξαν, εἰς τὴν τριάδα· διὰ τὸ τὴν δύναμιν αὐτῆς μὴ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀεὶ, ἀλλὰ τότε μὲν ἐπὶ τὸ ἀληθὲς, τότε δὲ ἐπὶ τὸ Ψεῦδος κλίνειν. *At Opinionem in ternarium , quod vis eius non in idem semper vergat , sed interdum in veritatem, interdum vero in Mendacium*. Itidem Philoponus ibidem. Τριὰς μὲν ἡ Δόξα, διὰ τὸ ὁρμᾷν μὲν ἀπό του, μὴ ὡρισμένως δὲ ἐπί τι φέρεσθαι. ἀλλ' ἢ ὧδε, ἢ ὧδε. *Ternarius quidem est Opinio , quod quum impetu alicunde ruat, sed non terminate ad aliquid feratur ; & modo huc, modo illuc*. Ita facit, & Plutarchus De plac. Philos. lib. I. cap. III. Κίνησις, & Γένεσις, postea iterum ab Anonymo memorantur. Tum mentio quoque utriusque est apud Martianum, ac illius quidem in citatis statim verbis : *Motusque primi probamentum* ; huius vero isto loco. *Quae dyas , quod sit prima procreatio , a nonnullis Genesis dicta* . Ac Κίνησις quidem etiam ab Alexandro Aphrodisieo Metaphys. lib. I. *Duo autem vocabant Opinionem , quia in utramque partem flecti potest, Motum item, & Impositionem* . Διαίρεσις. Malim, Διάκρισις, *Diiudicatio* ; uti habet Aristoteles in citatis statim verbis. Μῆκος. Huc pertinent, quae postea idem Anonymus dicit. Δύναται δὲ κ) ἀπείρου παρεκτικὴ λέγεσθαι, ὅτι μήκους πρώτη ἔμφασις ἐν δυάδι, ὡς ἀπὸ σημείου τῆς μονάδος. *Potest vero etiam promta ad infinitum exhibendum dici , quia primum longitudinis simulacrum est in binario , veluti a nota unitatis* . Et ista Sexti Empirici adversus Mathematicos libro IV. Ἡ δὲ δυὰς, μήκους ἐστὶν ἀπεργαστική. καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν γεωμετρικῶν ἀρχῶν ὑπεδείξαμεν πρῶτον, τίς ἐστιν ἡ στιγμή· εἶτα μετ' αὐτὴν ἡ γραμμὴ, μῆκος ἀπλατὲς τυγχάνουσα· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἡ μὲν μονὰς τὸν τῆς στιγμῆς ἐπέχει λόγον· ἡ δὲ δυὰς, τὸν τῆς γραμμῆς, καὶ τοῦ μήκους. *Binarius autem est efficiens longitudinis. Quomodo autem in principiis geometricis ostendimus , primum , quid sit punctum , deinde post eum linea , quae est longitudo expers latitudinis ; eodem modo etiam in praesentia unitas quidem habet rationem puncti , binarius autem, lineae , & longitudinis* . Dicebant autem Pythagorici non Μῆκος, simpliciter, sed Πρῶτον Μῆκος. Simplicius Commentario primo De Anima. Καὶ ἐκάλουν, (οἱ Πυθαγόρειοι,) ὡς ἐκ τῶν ὑπ' Ἀριστοτέλους λεγομένων τεκμαίρεσθαι, τὴν Δυάδα Πρῶτον Μῆκος. οὐ γὰρ ἁπλῶς, Μῆκος, ἀλλὰ τὸ Πρῶτον· ἵνα τὸ αἴτιον σημαίνωσιν· *Ac vocabant (Pythagorei,) ut ex iis, quae sunt dicta ab Aristotele, coniicere licet , binarium numerum Primam Longitudinem , neque enim simpliciter Longitudinem , sed Primam , uti causam indicarent* . Themistius ibidem . Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ νοητῷ κόσμῳ δεῖ πάντως τὰς ἀρχὰς παρεμφαίνεσθαι τοῦ αἰσθητοῦ· ὁ δὲ αἰσθητὸς ἐκ μήκους ἤδη, κ) πλάτους, κ) βάθους· τοῦ μὲν μήκους ἰδέαν εἶναι τὴν πρώτην ἀπεφήναντο δυάδα. ἀπὸ γὰρ ἑνὸς, ἐφ' ἓν τὸ μῆκος. *Siquidem in intelligibili mundo oportet omnino spectare principia sensilis, ac sensilis mundus ex longitudine, latitudine, & profunditate constat ; primam longitudinis ideam statuerunt binarium ; nam longitudo est ab uno ad unum* . Κοινωνία. Martianus Capella , libro citato . *Eademque Societas , quod vinculum , quo media connectantur , habeatur utrimque commune* . Δύη , & Ὑπομονή. Anonymus . Ὅτι ἄρα ὑπέμεινε τὸν χωρισμὸν πρωτίστη, (ἐκλήθη)

Δύη, καὶ Ὑπομονή. *Quod prima separationem sustinuerit, (vocata est) Infortunium, & Tolerantia*. Et haec sunt, quae praeter Photium, aut Nicomachum, Anonymus suppeditabat; nunc, quae restant apud alios Auctores, veluti sparsa, colligamus. Etiam Ἔρις dicebatur. Plutarchus lib. De Iside, & Osir. Οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ ἀριθμοὺς, καὶ σχήματα, θεῶν ἐκόσμησαν προσηγορίαις· τὸ μὲν γὰρ ἰσόπλευρον τρίγωνον, ἐκάλουν Ἀθηνᾶν κορυφαγενῆ, καὶ Τριτογένειαν. τὸ δὲ ἓν, Ἀπόλλωνα. Ἔριν δὲ, τὴν δυάδα. *Pythagorei quum numeros, tum figuras, Deorum adpellationibus ornabant; itaque aequilaterum triangulum vocabant Minervam e vertice natam, & Tritogeniam; unum vero Apollinem, at binarium, Contentionem*. Martianus *Discordiam* vertit, loco citato. *Eadem (dicitur) Discordia, ex qua adversa oriantur; utpote, quae prima potuerit ab adhaerente separari*. Item Ἐπίθεσις. Hesychius. Ἐπίθεσις, ὁ τῶν δύο ἀριθμὸς, παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς. *Impositio, numerus binarius apud Pythagoricos*. Neque causa est, quare id mutatum velint viri docti, & Ἐπίθετος rescribant. Alexander Aphrodisieus in Metaphysic. lib. 1. *Duo autem vocabant Opinionem, quia in utramque partem flecti potest; Motum item, & Impositionem*. Etiam Ἥρα, & Γάμος. Eulogius in Somn. Scip. ubi de Dyade agit. *Primumque Connubium poetae fabulose dixerunt sororis, & coniugis, quod videlicet unius generis numero coeunte copuletur, & Iunonem vocant, uni scilicet Iovi accessione alterius inhaerentem*. Martianus eadem in hunc modum protulit. *Quod autem inter eam, ac monadem, prima coniunctio est, consortiumque consimile, Iuno perhibetur, vel coniux, vel germana praecedentis*. Et postea, ubi de numero octonario. *Octonarius numerus primus cubus est, & perfectus, Vulcano dicatus; nam ex primo motu, idest, dyade, quae Iuno est, constat*. Certe ad Γάμου adpellationem pertinent etiam ista Procli ad Hesiodi Dies. Τὴν δὲ τετάρτην εἶναι γαμικὴν, εἰκότως, ὡς πρώτην, καὶ κατὰ σύνθεσιν, καὶ κατὰ πολλαπλασιασμὸν, ἐκ τῆς γονίμου γινομένην δυάδος, ἧς τὸν γάμον ἱερὸν εἶναι φαμέν. *Quartum vero diem esse nuptialem, merito, ut primum, tam secundum compositionem, quam secundum multiplicationem, natum e foecundo binario, cui sacrum esse connubium dicimus*. Quamquam Γάμος etiam ternarius numerus, & senarius adpellentur, uti suis locis dicam. Ψυχή. Philoponus in Metaphysic. libro 1. *Pythagorei quidem volunt sapientiam suam cerdonibus occultam facere. Symbolice tradiderunt disciplinas; dicebant ergo unitatem mentem, dualitatem animam; illud quidem, ob impartibilitatem; hoc vero, ob motum hinc inde*. Et postea. *Dicebant (Pythagorei) unitatem, mentem, quia impartibilis; dualitatem autem animam, ut unde, & quo motus*. Pachymerius quoque videndus, eo loco. Ἐπιστήμη. Plutarchus De Plac. Philos. lib. 1. c. III. Νοῦς μὲν οὖν, (κατὰ τοὺς Πυθαγορικοὺς,) ἡ μονάς ἐστιν· ὁ γὰρ νοῦς κατὰ μονάδα θεωρεῖται. καὶ ἡ δυὰς δὲ, ἡ ἀόριστος, ἡ ἐπιστήμη· εἰκότως. πᾶσα γὰρ ἀπόδειξις, καὶ πᾶσα πίστις ἐπιστήμης, πρὸς δὲ καὶ πᾶς συλλογισμὸς, ἔκ τινων ὁμολογουμένων τὸ ἀμφισβητούμενον συνάγει, καὶ ῥαδίως ἀποδείκνυται ἕτερον, ὧν ἡ ἐπιστήμη κατάληψίς ἐστι. *Mens quidem igitur (secundum Pythagoricos,) est unitas; quippe, quae in unitate spectatur; binarius vero, qui indefinitus, est scientia, idque merito. Omnis enim demonstratio, ac scientiae omnis fides, tum & ratiocinatio universa, controversum ex confessis quibusdam colligit, alterumque facile demonstrat, quorum comprehensio, est scientia*. Aristoteles De Anima lib. 1. cap. II. Ἔτι δὲ καὶ ἄλλως, νοῦν μὲν, τὸ ἕν· ἐπιστήμην δὲ, τὰ δύο. *Tum vero etiam alias, mentem quidem unum, scientiam vero duo*. Vbi videndi Simplicius, & Philoponus. Denique Μαία, unde Μαιάδης, quaternarius. Photius in Excerptis e Nicomacho, ubi de nominibus agit quaternarii. Μαιάδης· ὁ γὰρ Μαίας υἱὸς, ἢ δυάδος, ἡ τετράς· *Maiades, quippe Maiae, sive numeri binarii, filius est quaternarius*. Vim etiam huius numeri quamdam esse putabant, ad cohibendos scorpionum ictus. Plinius lib. XXVIII. cap. II. *Attalus adfirmat, scorpione viso, si quis dicat* Dvo, *cobiberi, nec vibrare ictus*.

CAP. V.

Ternarius sanctus, & supra alios omnes numeros, censebatur. Primus perfectus, idque quare, & quo modo controversiis dirimendis maxime aptus, & in sacris usitatus. Iamblichi locus correctus. Secundum tria sacra item fieri solita, ex oraculorum iussu, atque legum. Mortuorum quoque nomina ter vocari consuevisse; tum ternarii quoque usus in deprecatione, & furunculorum, ac lippitudinis curatione, ac trifariam omnia item distributa, idque, uti volunt a Zoroastre. Anonymus emendatus. Nomina eius, Κρονία. Λατώ. Ἀμαλθείας κέρας. Ὀφίων. Θέτις. Ἁρμονία. Ἑκάτα· Ἐράνα. Χαριτία. Πολύμνεια. Ἀΐδας. Λοξίας. Ἄρκτος. Ἕλιξ. Δαματράμη. Διοσκορία. Μῆτις. Τριδύμη. Τρίτων. Θαλασσοῦχος, Τριτογένεια. *Opus aliquod Democriti ita etiam inscriptum*. Ἀχελῷος. Ναέτις. Ἀγυιοπέζα. Κερῆτις. Κραταιΐς. Συμβουλία. Γάμος. Γοργονία. Φορκία. Τρίσαμος. Λύδιος. *Anonymus iterum correctus*. Φιλία. Εἰρήνη. Ὁμόνοια· Δίκη Εὐβουλία. Φρόνησις. *Anonymus tertium correctus*. Εὐσέβεια. Πρῶτον πλάτος.

NVmerus ternarius sanctus esse censebatur. Marbodeus de Gemmis, sive est. AEmilius Macer lib. V.

Haec tribus, ut multum, dandum censemus amicis;

Qui numerus sacer est. ———

Atque supra alios omnes censebatur. Ausonius in Grypho ternarii.

Ter bibe, tris numerus super omnia. ———

Primus perfectus habebatur. Pollux lib. VI. cap. II. Ὁ δὲ τρίτος (κρατὴρ,) Διὸς Σωτῆρος Τελείου. ὅτι καὶ τὰ τρία πρῶτος τέλειος ἀριθμός. *Tertius vero (crater,) Iovis Servatoris Perfecti, quia & ternarius numerus primus Perfectus*. Ac Perfectum quidem, etiam Phurnutus dicit, ubi de Musis. Τρεῖς μὲν, διὰ τὴν προειρημένην τῆς τριάδος τελειότητα. *Tres quidem ob commemoratam antea ternarii perfectio-*

ctionem. Ausonius in Grypho Ternarii Idyll. XI.

Tris coit in partes numerus perfectus. ——

Plutarchus rationem reddit, quod principium, medium, & finem habeat. Symposiac. lib. IX. Quaest. III. Καὶ μὴν ὁ πάντων ἀριθμῶν πρῶτος τέλειος, ἡ μὲν τριάς· ὡς ἀρχὴν, καὶ μέσον ἔχουσα, καὶ τέλος. *Et omnium numerorum primus perfectus, est quidem ternarius; ut qui habeat principium, medium, & finem.* Aristoteles De Coelo lib. I. cap. I. Παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄλλο μέγεθος, διὰ τὸ τὰ τρία πάντα εἶναι, καὶ τὸ τρὶς πάντῃ. καθάπερ γάρ φασι καὶ οἱ Πυθαγόρειοι, τὸ πᾶν, καὶ τὰ πάντα, τρισὶν ὥρισται. Τελευτὴ γὰρ, καὶ ἀρχὴ, τὸν ἀριθμὸν ἔχει τὸν τοῦ παντός. *Praeter haec non est alia magnitudo, quod tria sint omnia, & ter, undequaque; quemadmodum etiam Pythagorici dicunt; omne, & omnia, tribus determinata sunt; finis enim, medium, & principium, eum numerum habent, qui est omnis.* Martianus Capella. *Trias vero, princeps imparium numerus, perfectusque censendus. Nam prior initium, medium, finemque sortitur; & centrum medietatis ad initium, finemque intervallorum aequalitate componit.* Huc pertinet & Malchi locus, qui Porphyrius postea nomine notiori adpellatus, libro De Vita Pythagorae. Πάλιν γὰρ ἐστί τι ἐν τῇ φύσει τῶν πραγμάτων, ἔχον ἀρχὴν. καὶ μέσον, καὶ τελευτήν· καὶ τὰ τοιούτου εἴδους, καὶ τὰ τῆς φύσεως, τὸν τρία ἀριθμὸν κατηγόρησαν. *Rursum enim est aliquid in natura rerum, habens principium, medium, finem; ac, quae sunt eius speciei, aut naturae, ea numerum ternarium dicebant.* Videndus etiam Chalcidius in Timaeum. Et hunc numerum eapropter controversiis dirimendis maxime idoneum existimabant. Dionysius Halicarnasseus Antiq. Rom. lib. III. ubi de conflictu agit trium Curiatiorum cum Horatiis. Τρεῖς δὲ ἄνδρας ἐπιλέκτους ἀφ᾽ ἑκατέρας πόλεως συνεβούλευεν ὑπὸ τῶν ἁπάντων ὄψιν. Ἀλβανῶν τε καὶ Ῥωμαίων διαγωνίσασθαι. ἐπιτηδειότατον γὰρ εἶναι τόνδε τὸν ἀριθμὸν εἰς πᾶσαν ἀμφισβητουμένου πράγματος διαίρεσιν· ἀρχήν τε, καὶ μέσα, καὶ τελευτὴν, ἔχοντα ἐν αὐτῷ. *Auctor vero erat, ut terni ex utraque urbe viri selecti, ante omnium oculos, Albanorum pariter, & Romanorum, decertarent; etenim idoneum maxime hunc numerum esse, ad negotium controversum qualecumque dirimendum; quippe, qui principium, medium, atque finem, in se contineat.* In sacris quoque numerus iste usitatus. Itaque ter libabant, ter sacra item faciebant. Nicomachus in Eclogis, τῶν θεολογουμένων ἀριθμητικῶν, apud Anonymum. Τρὶς δὲ καὶ σπένδουσι, καὶ τρὶς ἐπιθύουσιν, οἱ τελειωθῆναι τὰς ἑαυτῶν εὐχὰς αἰτοῦντες παρὰ θεοῦ. *Ter vero etiam libant, & ter sacrificant, qui preces suas perfici a Deo petunt.* Anatolius. Εὐχαὶ, καὶ σπονδαὶ, τρὶς γίνονται. *Vota, & libationes, ter fiunt.* Martianus Capella. *Preces tertio, ac libamina, repetuntur.* Aristoteles De Coelo lib. I. cap. I. ubi de ternario numero ei sermo. Διὸ παρὰ τῆς φύσεως εἰληφότες ὥσπερ νόμους ἐκείνης, καὶ πρὸς τὰς ἁγιστείας τῶν θεῶν χρώμεθα τῷ ἀριθμῷ τούτῳ. *Quapropter tamquam acceptis a natura eius legibus, ad Deo sacra hoc numero utimur.* Corruptus est hac in re Iamblichi locus, De Vita Pythagorae lib. I. capit. XXVIII. Λέγειν δὲ αὐτὸν, περιστένδειν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ μαντεύεσθαι τὸν Ἀπόλλωνα ἐκ τοῦ τρίποδος, διὰ τὸ κατὰ τὴν τριάδα πρῶτον φῦναι τὸν ἀριθμόν. Legendum arbitror, Λέγειν δὲ αὐτὸν τρὶς σπένδειν τοὺς ἀ. *Dicere vero ipsum, ter libare homines, & oracula Apollinem reddere, ex tripode, quod in ternario primum numerum ostenderit.* Quin secundum tria etiam legibus, oraculisque, sacra facere iubebantur; nempe stato anni tempore, mense, ac die. Geminus in Introduct. in Phaenomena. Τὸ γὰρ ὑπὸ τῶν νόμων, καὶ τῶν χρησμῶν, παραγγελλόμενον, τὸ θύειν κατὰ τρία· ἤγουν, τὸ κατὰ μῆνας, ἡμέρας, ἐνιαυτοὺς, τοῦτο διέλαβον ἅπαντες οἱ Ἕλληνες τῷ τοὺς μὲν ἐνιαυτοὺς συμφώνως ἄγειν τῷ ἡλίῳ, τὰς δὲ ἡμέρας, καὶ τοὺς μῆνας σελήνῃ. ἔστι δὲ, τὸ μὲν καθ᾽ ἥλιον ἄγειν τοὺς ἐνιαυτοὺς, τὸ περὶ τὰς αὐτὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ τὰς αὐτὰς θυσίας τοῖς θεοῖς ἐπιτελεῖσθαι. καὶ τὴν μὲν ἐαρινὴν θυσίαν, διὰ παντὸς κατὰ τὸ ἔαρ συντελεῖσθαι. τὴν δὲ θερινὴν, κατὰ τὸ θέρος· ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τοὺς λοιποὺς καιροὺς τοῦ ἔτους τὰς αὐτὰς θυσίας πίπτειν. τοῦτο γὰρ ὑπέλαβον προσηνὲς, καὶ κεχαρισμένον εἶναι τοῖς θεοῖς. *Quod enim a legibus, & oraculis praecipiebatur, ut sacrificarent secundum tria; nempe, secundum mensis, dies, annos, sic distincte illud Graeci universi faciebant, ut cum sole congruenter annos agerent, dies, & menses, cum luna. Est vero, secundum solem annos agere, circa eadem anni tempora diis eadem sacra facere; ac vernum quidem sacrificium, semper vere; aestivum, aestate; reliqua, pariter stato tempore celebrare. Hoc enim acceptum, & gratum, diis esse existimabant.* Ter quoque sortes, quas consulebant, tollere solebant. Tibullus lib. I. eleg. III.

Illa sacras pueri sortes ter sustulit. ——

Mortuorum quoque nomina ter vocare, moris erat. Anonymus. Διὸ καὶ τὰς τῶν νεκρῶν ἀνακλήσεις τρὶς εἰθίσαμεν ποιεῖσθαι. *Quocirca & mortuos ter vocare consuevimus.* Didymus ad Odyss. IX. Ἀρχαῖον ἔθος, τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων τὰς ψυχὰς ἀνακαλεῖν τρίτον τοὺς περιλειφθέντας, ἐπ᾽ ἂν ἀπίωσιν οἴκαδε. *Vetus mox est, peregre mortuorum animas ter vocare superstites, quum domum habeant.* Vide, quae de more isto olim mihi adnotata in Spicilegio Theocritico ad Idyll. XIII. Sic aliquod mali, aut morbi, deprecantes, ter despuebant. Plinius lib. XXVIII. cap. IV. *Eadem ratione terna despuere deprecatione in omni medicina mos est, atque effectus adiuvare.* Theocritus Idyll. VI.

Ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ, τρὶς ἐς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.

Ne vero fascinarer, ter in sinum meum despui.

Iuvenalis Sat. VII.

Tunc immensa cavi spirant miracula folles,

Conspuiturque sinus. ——

Vbi Interpres eius vetus. *Propter fascinum verborum ter sibi in sinum spuunt, & videntur fascinum arcere.* Petronius Satyrico. *Mox turbatum sputo pulverem medio sustulit digito, frontemque repugnantis signavit; hoc pera-*

peracto carmine, ter me iussit exspuere. Tibullus lib. I. eleg. II.

Haec mihi composuit cantus queis fallere posses;

Ter cane, ter dictis despue carminibus.

Furunculos quoque, quum inciperent, ter saliva ieiuna, praesignabant. Plinius, citato libro, item capite. *incipientes furunculos (mos est) ter praesignare ieiuna saliva.* Lippi etiam quum lavarent pedes, oculos, sumta ea aqua, ter tangebant. Plinius ibidem. *Oculorum vitia fieri negant, nec lippire eos, qui, quum pedes lavant, aqua inde ter oculos tangant.* Lucinam quoque parturientes ter invocabant. Horat. Carm. lib. III. Od. XXII.

Quae laborantes utero puellas

Ter vocata audis. ———

Et Graeci multitudinem demonstrare cupientes, per ternarium isthuc numerum faciebant; dicentes, Τρισόλβιος, & talia multa. Anonymus. Καὶ εἰς πλήθους ἔμφασιν τῇ τριάδι χρώμεθα. Τρὶς μύριοι, λέγοντες, ἀντὶ τοῦ, πολλάκις πολλοί. καὶ, τρισόλβιοι. *Et, ad multitudinem repraesentandam, ternario utimur; dicentes, ter decem millia, pro, admodum multi; item, ter felices.* Arethas in Apocalypsin cap. XXIII. Ὁ τρία ἀριθμὸς. ἀρχὴ πλήθους ἐστὶν, ὡς ἡ ἀριθμητικὴ βούλεται μέθοδος. *Numerus ternarius, initium est multitudinis, ut Arithmetica vult ars.* Quin trifariam omnia esse distributa adfirmabant, atque hinc dixisse Homerum, Τριχθὰ πάντα δέδασται. Anonymus. Καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἁρμόσοι τις ἂν τούτοις· Τριχθὰ γὰρ πάντα δέδασται. *Et illud apud Homerum aliquis istis aptet; trifariam enim omnia sunt divisa.* Ita restituo; nam male hodie vulgatur δεδέσθαι. Vsurpavit hoc etiam Cydonius lib. De contemnenda morte. Οὐκοῦν τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον, Τριχθὰ πάντα δέδασται, τριχῆ συμβαίνει καὶ τοὺς τὸν θάνατον κακίζοντας διῃρῆσθαι. *Vt autem proverbio dicitur; trifariam omnia divisa sunt; ita quoque, qui mortem vituperant, trifariam divisos esse contingit.* Maximus Tyrius Dissertat. XXIV. Πείθομαι γὰρ Ὁμήρῳ λέγοντι·

Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται.

Homero enim adsentior, dicenti:

Trifariam omnia divisa sunt.

Et Psellus De Op. Daem. Οἳ κατὰ μηδὲν τῆς ἑλληνικῆς ἐστι μυθολογίας ἀπολειπόμενοι· κατὰ τὸ,

Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται. ———

Quod quidem nihil a Graeca illa fabulatione differt,

Trifariam omnia divisa sunt. ———

Refertur autem ad distributionem illam, quam Poetae factam esse fabulantur, inter Iovem, & Neptunum, ac Plutonem; de qua & Neptunus ipse ita loquitur apud Homerum Iliad. ο.

Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκε Ῥέη·

Ζεὺς, καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης, ἐνέροισιν ἀνάσσων·

Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.

Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos peperit Rhea;

Iupiter, & ego, tertius vero Pluto, inferis imperans;

Trifariam vero omnia divisa sunt, & unusquisque nactus est honorem.

Meminit Apollodorus Biblioth. lib. I. Καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν· Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ· Πλούτων δὲ, τὴν ἐν ᾅδῃ. *Ac sorte accipit Iupiter quidem, coeli potestatem; Neptunus, maris: Pluto vero, inferorum.* Occurrit quoque cum apud Lactantium lib. I. cap. XI. tum alios plures. Alii hanc distributionem referunt ad auctorem Zoroastren: qui primae parti Horomazen, mediae Mithram, ultimae vero Arimanen praeposuerit. Pletho in Scholiis ad Oracula Magica, ex Plutarcho illud tradit. Φησὶ δὲ περὶ Ζωροάστρου Πλούταρχος, ὡς τριχῆ τὰ ὄντα διέλοι, καὶ τῇ μὲν πρώτῃ αὐτῶν μοίρᾳ Ὡρομάζην ἐφιστώη· τῇ δ' ἐσχάτῃ, Ἀριμάνην· Μίθρην δὲ, τῇ μέσῃ. *Refert autem de Zoroastre Plutarchus, quod res omnes, quae exsistunt, tripliciter distribuerit; & primae quidem parti illarum Horomazen praeposuerit; ultimae autem, Arimanen: mediae, Mithram.* Plutarchi locus, quem respexit, exstat libro De Iside, & Osiride. De hoc numero, eiusque nominibus, ista nobis ex Nicomacho refert Photius. Ἡ δὲ τριὰς ἐστι μὲν πρῶτος περισσὸς κατ' ἐνέργειαν, καὶ τέλειος πρῶτος καὶ μεσότης, καὶ ἀναλογία. τήν τε τῆς μονάδος δύναμιν ἐς ἐνέργειαν, καὶ ἐπέκτασιν, προχωρεῖν ποιεῖ. ἀλλὰ καὶ πρωτίστη, καὶ κυρίως μονάδων σύστημα. εἶτα λοιπὸν ἐντεῦθεν αὐτοῖς πρὸς τὸ φυσιολογικὸν αἴρεται ὁ ἀριθμὸς. αἰτία τε γὰρ τοῦ τριχῆ διαστατοῦ, καὶ περατωτικὴ τῆς ἀπειρίας τῆς ἐν ἀριθμῷ, καὶ ὅμοιον, καὶ ταυτὸν, καὶ ὁμόλογον, καὶ ὡρισμένον. ἀλλ' οὕτω ταῦτα φορτικά. τὰ δ' οὐχ ὅμοια. καὶ νοῦς τις ἡ τριὰς, καὶ εὐβουλίας, καὶ συνέσεως αἰτία· καὶ γνῶσις ἀριθμοῦ τὸ κυριώτατον, μουσικῆς τε πάσης κυρία, καὶ σύστασις. καί γε καὶ γεωμετρίας ὅτι μάλιστα· καὶ μὴν καὶ τῶν κατὰ ἀστρονομίαν καὶ οὐρανίων φύσιν τε καὶ γνῶσιν αὕτη τὸ κράτος ἔχει, καὶ συνέχει, καὶ εἰς οὐσίωσιν ἄγει. καὶ ἡ ἀρετὴ δὲ πᾶσα ταυτης ἐξῆπται, καὶ ἐκ ταύτης πρόεισιν· εἶτα λοιπὸν τὰ μυθώδη. διὰ ταῦτα, αὐτοῖς ἡ τριὰς, Κρονία, καὶ Λατὼ, καὶ Ἀμαλθείας κέρας. Ὀφιονά τε αὐτὴν τερατολογοῦσι, καὶ Θέτιν, καὶ Ἁρμονίαν. Ἑκάταν τε καὶ Ἐράναν, καὶ Χαριτίαν καὶ Μουσῶν Πολύμνειαν, Ἀΐδαν τε καὶ Λοξίαν· Ἄρκτον, Ἕλικα, καὶ ποτὶ βυθὸν οὐδυμέναν, Δαματράμην τε καὶ Διοσκορίαν, καὶ Μῆτιν, καὶ Τριδύμην, Τρίτωνα, Θαλασσοῦχον, Τριτογένειαν, Ἀχελῷον, Ναέτιν, καὶ Ἀγυιοπέζαν, Κουρητίδα, Κραταιΐδα, Ἁρμονίαν, Συμβηνίαν, Γάμον, Γοργονίαν, Φορκίαν, Τρίσαμον, καὶ Λύδιον. *Ternarius vero primus omnium actu impar est, primusque perfectus numerus, & medietas, & proportio: qui unitatis vim in actum, atque exporrectionem procedere facit. Idem prima est omnium & quidem propria, unitatum coagmentatio. Hinc porro ad physiologiam numerum hunc traducunt: causa enim est rei tripliciter separabilis, & infinitatem numerorum definiens, simile quoque, & idem, & eiusdem proportionis, ac determinatum. Verum haec nondum adeo solida: quibus isthaec nequaquam similia. Mens quidem Ternarius est; & sapientiae, atque intelligentiae, causa: cognitio ad haec, quae numeri est pars maxime pro-*

propria : Musicae quoque universae potestas , ac compositio : & vero Geometriae vel maxime . Quin etiam hic rerum ad Astronomiam , sive ad caelestium naturam , ac scientiam , pertinentium vim omnem habet , ac continet , eamque ad substantiae productionem impellit . Virtutes quoque omnes ab hoc numero dependent , atque ab eo proficiscuntur . Deinceps , quae ad fabulas spectant , refert . Hinc ternarius ipsis dicitur Saturnia , & Latona , & Amaltheae cornu . Ophiona item esse nugantur , ac Thetyn , & Harmoniam . Hecaten quoque , & Eranam , & Charitiam , & e Musis Polymniam , Plutonemque , & Loxiam. Vrsam praeterea , & Helicen , eamque , quae aequore non mergitur , Damatramen , Dioscoriam , Metin , Trigeminam , Tritona , Maris praesidem , Tritogeniam , Acheloum , Naetin , Agyiopezam , Curetidem , Crataeidem , Harmoniam , Symbeniam , Nuptias , Gorgoniam , Phorciam , Trisamum , & Lydium . Vbi observa , Ἁρμονίαν , bis referri ; minus recte, ut existimo ; ac posteriore loco inducendum esse censeam. Porro ex nominibus his tantum Ἁρμονία, & Γάμος , alibi , & apud unum Anonymum , in Theologumenis suis Arithmeticis, memorantur : apud quem haec quoque nomina , Φιλία , Εἰρήνη , & Ὁμόνοια , referuntur : *ἔτι γε μὴν καὶ Φιλίαν , καὶ Εἰρήνην , καὶ προσέτι Ἁρμονίαν τε καὶ Ὁμόνοιαν , προσαγορεύουσιν , ἐναντίων γὰρ καὶ οὐχ ὁμοίων , συνακτικὰ , καὶ ἑνωτικὰ , ταῦτα . διὸ καὶ Γάμον αὐτὴν καλοῦσι . Praeterea etiam Amicitiam , & Pacem ; adhaec & Harmoniam , & Concordiam , adpellant ; nam contraria , ac non similia , colligunt , & uniunt . Vnde etiam Nuptias vocant.* Ita corrigo eum locum : nam non recte hodie editur , καὶ Γαμόνα αὐτὴν καλοῦσι . Quod ad Τριτογένεια , quod Minervae cognomentum est , isthuc etiam referendum , quod Minervae , ut ternarium in numeris , sic in mense tertium diem dedicabant , quia eo nata esset . Isaacius Tzetzes , Comm. in Lycophronem . *Κατὰ Καλλισθένην τρίτη δὴ τοῦ μηνὸς (ἡ Ἀθηνᾶ) ἐγεννήθη · διὸ παρ' Ἀθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς . Vt Calisthenes auctor est , tertio certe mensis die nata est Minerva ; unde etiam apud Athenienses tertius dies est Minervae consecratus .* Ac sane natam tertio die Minervam esse , tradit quoque Etymologici auctor , & Suidas : uterque , in Τριτογένεια . Erat & Democriti Abderitae opus quoddam , hunc in modum inscriptum : Τριτογένεια , τοῦτο δέ ἐστιν , ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς ἃ πάντα τὰ ἀνθρώπινα συνέχει . Docet id Diogenes Laertius in Democrito lib. IX. & Suidas in Τριτογένεια . Dicebatur adhaec etiam Δίκη . Plutarchus , de Iside , & Osiride. *Οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ ἀριθμοὺς , καὶ σχήματα , θεῶν ἐκόσμησαν προσηγορίαις . Τὸ μὴν γαρ ἰσόπλευρον τρίγωνον , ἐκάλουν Ἀθηνᾶν κορυφαγενῆ . καὶ τριτογένειαν . τὸ δὲ ἕν , Ἀπόλλωνα . Ἔριν δὲ τὴν δυάδα , καὶ Τολμάν . Δίκην δὲ , τὴν τριάδα . Pythagorei vero cum numeros , tum figuras deorum ornavere nominibus . Itaque aequilaterum triangulum , vocabant Minervam , vertice enatam , & Tritogeniam : Vnitatem vero , Apollinem : binarium , Contentionem , & audaciam : ac ternarium , Iustitiam .* Item Εὐβουλία , & Φρόνησις . Anonymus . *Ἡ Τριὰς εὐβουλία καλεῖται , καὶ Φρόνησις , οἷα τῶν ἀνθρώπων τάτε παρόντα διορθούντων , τάτε μέλλοντα προορωμένων , καὶ ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων* (ita rescribendum censeo , pro γενάτων , quod vulgatum) *λαμβανόντων πεῖραν . Ternarius Prudentia vocatur , & Sapientia ; quod homines nempe praesentia dirigant , futura prospiciant , & ex praeteritis experientiam accipiant .* Etiam , Εὐσέβεια . Anonymus , ibidem . *Τὴν τριάδα Εὐσέβειαν καλοῦσι · Ternarium vocant Pietatem .* Denique & Σωφροσύνη . Anatolius . *Ἔικασαν δὲ αὐτὴν (τὴν τριάδα) ἐν ἀρεταῖς Σωφροσύνῃ . Adsimilant vero ipsum (ternarium) in virtutibus Temperantiae .* Quo respexit Porphyrius , de Abstin. lib. II. *Οἱ γοῦν Πυθαγόρειοι περὶ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς γραμμὰς , σπουδάζοντες , ἀπὸ τούτων τὸ πλέον τοῖς θεοῖς ἀπήρχοντο · τὸν μέν τινα ἀριθμὸν , Ἀθηνᾶν καλοῦντες · τὸν δέ τινα , Ἄρτεμιν · ὥσπερ αὖ ἄλλον , Ἀπόλλωνα . καὶ πάλιν , ἄλλον μὲν , Δικαιοσύνην , ἄλλον δὲ Σωφροσύνην . Pythagorei itaque circa numeros , & litteras , studiosi , ex his plerumque diis primitias libabant : hunc quidem numerum , Minervam vocantes ; illum autem , Dianam : quemadmodum alium rursum , Apollinem ; ac rursum , alium quidem , Iustitiam ; alium vero Temperantiam .* Et Πρῶτον πλάτος . Simplicius de Anima lib. I. *Καὶ ἐκάλουν (οἱ Πυθαγόρειοι) ὡς ἐκ τῶν ὑπ' Ἀριστοτέλους λεγομένων τεκμαίρεσθαι , τὴν δυάδα , Πρῶτον Μῆκος . οὐ γὰρ ἁπλῶς Μῆκος , ἀλλὰ τὸ Πρῶτον · ἵνα τὸ αἴτιον σημαίνωσιν . ὡσαύτως δὲ καὶ Πρῶτον πλάτος , τὴν τριάδα . Ac vocabant (Pythagorei) ut ex iis , quae sunt dicta ab Aristotele , coniicere licet , binarium numerum Primam Longitudinem ; neque enim simpliciter , Longitudinem , sed Primam ; uti causam indicarent . Eodem modo Primam quoque Latitudinem , ternarium dicebant .* Qui vero plurimas , easque admodum elegantes , de ternario observationes velit , is Ausonii de hoc ipso gryphum legat ; certe dignum , qui legatur .

CAP. VI.

Quaternarius , Mercurio sacer , ut & Herculi ; qui uterque quarto mensis die natus : ac Mercurio placenta illo die ab Atheniensibus offerri solita . A Pythagoricis colebatur , ut perfectus . Denarii parens , fons naturae : eorumque per Pythagoram , & Pythagorae per ipsum , iusiurandum . Martiani Capellae locus emendatus . Auctorum aliquot veterum hallucinatio indicata . Anonymi locus restitutus . Sex & triginta continere , ac quomodo , & qua de causa , censebatur ; tum vim habere in medicina . Principium *quoque* sanitatis *dicebatur . Omnes numeri eo nomine adpellati : quam ob causam .* Potentia denarii *etiam nuncupatus : neque a quibusdam Thracum ultra eum numeratum . Perfectior multo ternario , unde ad felicitatem mortuorum praedicandam usurpatus . Anonymus iterum correctus . Eius nomina :* Κλειδοῦχος τῆς φύσεως , Ἀιόλη φύσις . *Photii locus emendatus .* Ἡρακλῆς . Ἔξαρμα . Ἀλ-

Ἀλκιμωτάτη. Ἀῤῥενική. Ἀθῆλυντος. Ἑρμῆς. Ἥφαιςος. Διόνυσος. Σωριτάς. Μαιάδης. Ἐριούνιος. Σῶκος. Διόσκορος. Βασσαρεύς. Διμάτωρ. Θηλύμορφος. Ἔπανδρος. Ἀῤῥενουργός. Βακχασμὸν ἀνεγείρων. Ἁρμονία. Οὐρανία. Κόσμος. Σῶμα. Πρῶτον βάθος. Δικαιοσύνη. *Aristoteles, & Porphyrius, illustrati.*

CEleberrimus numerorum quaternarius, cum ob alia, tum ob Pythagoricorum iusiurandum; de quo statim sum dicturus. Erat autem Mercurio sacer; quod nimirum quarto mensis die natus crederetur. Plutarch. Symposiac. lib. IX. cap. III. Ἑρμῇ δὲ μάλιςα τῶν ἀριθμῶν ἡ τετρὰς ἀνάκειται· πολλοὶ δὲ καὶ τετράδι μηνὸς ἱςαμένου γένεσθαι τὸν θεὸν ἱςοροῦσι. *Mercurio vero potissimum quaternarius est dicatus; multique quarto mensis die deum esse natum tradunt.* Martianus Capella lib. VII. ubi de hoc numero agit. *Hic numerus quadratus ipsi Cyllenio deputatur, quod quadratus Deus solus habeatur.* Etiam Herculi, qui natalem eumdem habere credebatur. Proclus in Hesiodi Dies. Ἡ τετρὰς Ἡρακλέους καὶ Ἑρμοῦ ἐςιν. Quaternarius numerus Herculis est, & Mercurii. *Et paulo post.* Ἡ τετρὰς, Ἡρακλέους· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτέχθη. *Quaternarius Herculis est: quia is eo die natus.* Quamquam sane illo loco Τετρὰς, malim interpretari, *quartus mensis dies.* Ac certe, uti numerus quaternarius, ita quartus mensis dies, eamdem ob causam Herculi, Mercurioque, consecratus. Qua de re videndus etiam Eustathius ad Iliad. ά. Porro Herculem quarto mensis die natum, plures attestantur. Hesychius in his; Ioh. Tzetzes Chil. XII. Hist. CCCCXVII. Zenobius Cent. VI. Proverb. VII. item Suidas; & Anonymus in Theologumenis suis. Quin Mercurii quoque nomine, Herculisque, inde numerus quaternarius dicebatur, ut ostendam paulo infra, ubi de nominibus eius sum acturus. Quod Mercurium vero attinet, ac sacratum ei diem mensis quartum, illuc etiam referendum, quod Athenienses ipsi quarto quoque mensis die placentam offerre consuevere. Inde querela est Mercurii, apud Aristophanem, Pluto:

Οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ἐν τετράδι πεπεμμένου.

Hei mihi ob placentam quarto die pinsi solitam.

Ad quem Scholiastes: Ἡ τετρὰς ἐνομίζετο Ἑρμοῦ. καὶ καθ' ἕκαςον μῆνα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πλακοῦντα ἀπετίθεντο τῷ Ἑρμῇ. *Quaternarius sacer Mercurio putabatur: itaque etiam quarto quoque mensis die placentam illi offerebant.* Videatur quoque Suidas in Πεπεμμένου πλακοῦντος. & Πέπλωσα. Ac colebant eum etiam Pythagorici. Ioannes Protospatharius ad Hesiodi Dies. Τελεία ἄρα ἡ τετρὰς, καὶ ἀξία τιμᾶσθαι· ἐτιμᾶτο δὲ καὶ παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις. *Perfectus itaque est quaternarius, atque dignus honorari; ideoque honorabatur a Pythagoricis.* Anonymus de eodem. Ἐτίμων δὲ αὐτὴν οἱ Πυθαγόρειοι, ὡς δεκάδος γεννητικήν. *Honorabant vero ipsum Pythagorei tamquam qui denarium gigneret.* Ac naturae fontem existimabant. Themistius Phys. lib. III. Οἱ μὲν γὰρ ἐκ Πυθαγόρου τὸν ἀριθμὸν τὸ ἄπειρον λέγουσιν. ἀριθμὸν δὲ οὐ χωριςὸν, οὐδὲ ἀσώματον· ἀλλ' ὡς ἀρχὴ τῶν αἰσθητῶν ἐςὶ κατ' ἐκείνους. πάντα γὰρ ἐκ τῶν ἀριθμῶν παράγουσι τὰ αἰσθητὰ, κἀντεῦθεν τῷ ἀριθμῷ δὲ πάντ' ἐπέοικεν· καὶ ἡ πηγὴ τῆς φύσεως ἡ τετρακτύς. *Pythagorici numerum adserunt esse infinitum, non illum quidem separatum, & incorporeum, sed qui sensilium secundum ipsos sit principium; illi enim omnia sensilia ex numeris deducunt: atque inde cuncta in numerum conferunt; quin & fons naturae esse quaternarius censebatur.* Proclus in Theol. Plat. lib. IV. cap. XXXII. Ἐπειδὴ δὲ τὴν αἰτίαν ἐν ἑαυτῷ περιέχει τοῦ σύμπαντος ἀριθμοῦ, τετράδα προσείρηκεν αὐτὸ, τεττάρων τῶν πρωτουργῶν αἰτίων περιληπτικὴν, ὁ Τίμαιος: πάσης γὰρ εἰδοποιΐας ἡ τετρὰς αὕτη πηγὴ προὔφεςηκεν. *Quoniam vero causam in se continet universi numeri, quaternionem id Timaeus adpellavit, quatuor primo operantes causas comprehendentem; omnis enim formarum procreationis fons prius exstitit.* Sextus Empiricus adversus Mathem. lib. IV. Ὥςε εἰκότως τὸν τέσσαρα ἀριθμὸν παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς εἰρῆσθαι πηγὴν, ἀενάου φύσεως ῥιζώματ' ἔχουσαν. *Ut merito apud Pythagoricos quaternarius numerus dictus sit fons, qui naturae sempiternae radices habeat.* Irenaeus lib. I. cap. I. Συμπροβεβλῆσθαι δὲ αὐτῷ (λέγουσιν) ἀλήθειαν, καὶ εἶναι ταύτην πρῶτον, καὶ ἀρχέγονον, Πυθαγορικὴν τετρακτὺν, ἣν καὶ ῥίζαν τῶν πάντων καλοῦσι. *Simul autem cum eo emissam esse veritatem (dicunt) atque hunc Pythagoricum quaternarium primum, ac primigenium, esse; quem & radicem omnium vocant.* Huc pertinent illa Simplicii ad Phys. lib. IV. Αἱ τετράδες, αἱ νοεραὶ πᾶσαι, πηγαίαν ἔχουσαι τάξιν, καὶ διὰ τοῦτο ἐμπύριον τὴν ἐπιςασίαν, συμπεριέρχονται ὁμοῦ τοῖς κόσμοις, ὡς καὶ τοῦ ἐμπυρίου διὰ πάντων χωροῦντος. *Quaternarii, qui sunt omnes intellectuales, fontanum habentes ordinem, ideoque empyriam praefecturam, simul cum mundis circumeunt, ut qui etiam empyrius omnia pervadat.* Et ista Hieroclis. Καὶ ἁπλῶς, τὰ ὄντα πάντα ἡ τετρὰς ἀνεδήσατο, ςοιχείων, ἀριθμῶν, ὡρῶν τοῦ ἔτους, ἡλικιῶν συνοικισμῶν. καὶ οὐκ ἔςιν εἰπεῖν, ὃ μὴ τῆς τετρακτύος, ὡς ῥίζης, καὶ ἀρχῆς, ἤρτηται. ἐςὶ γὰρ, ὡς ἔφαμεν, δημιουργὸς τῶν ὅλων, καὶ αἰτία ἡ τετράς. *Et, ut semel dicam, quaecumque exsistunt, quaternarius colligavit: in elementis, in numeris, in anni tempestatibus, in aetatum contuberniis, neque dici quidquam potest, quod a quaternario, veluti radice, ac principio, non dependeat; siquidem est, ut dixi, omnium opifex, atque causa.* Itaque in iuramento quoque erat, quod exstat in Aureis, quae vulgo inscribuntur, Carminibus:

——— τετρακτὺν,
Παγὰν ἀενάου φύσεως. ———

——— *quaternarium,*
Fontem aeternae naturae.

Atque ita a Pythagora acceperant; per quem ideo iurabant, hunc in modum, uti notum.

Ναὶ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν,
Παγὰν ἀενάου φύσεως. ———

Per eum, qui nobis tradidit quaternarium,

Fon-

Fontem aeternae naturae. ——

Iamblichus De vita Pythagorae libro I. cap. XXVIII. Ἀναφέρεται γε μὴν εἰς τὺς Πυθαγορικὺς, κ̧ τοιόσδέ τις ὅρκος, αἰδῶ μὲν · ποιυμένων ὀνομάζειν Πυθαγόραν, ὥσπερ κ̧ θεῶν ὀνόμασι χρῆσθαι πολλὴν φειδὼ ἐποιῦντο· διὰ δὲ τ̃ εὑρέσεως τῆς τετρακτύος δηλῦντων τὸν ἄνδρα. *Ad Pythagoricos quidem refertur, & tale quoddam iusiurandum; qui prae pudore quidem Pythagoram non nominant, ut deorum quoque nominibus uti admodum verecundantur; sed per quaternarii inventionem virum indicant.* Ac videndus idem iterum cap. XXIX. Hierocles. Ὥστε καὶ κατὰ τῦτο εἴποι ἄν τις, ἰδίᾳ μὲν τηρεῖσθαι τὸ Σέβυ ὅρκον, ἐπὶ τ̃ ἀεὶ κ̧ ὡσαύτως ἐχόντων θεῶν. ἰδίᾳ δὲ νῦν ὀμνύσθαι κατὰ τῦ παραδόντος ἡμῖν τὴν τετρακτὺν διδασκάλυ, ὃς ὐκ ἦν ἐκ τῶν ἀθανάτων θεῶν, ὐδὲ τῶν φύσει ἡρώων, ἀλλ' ἄνθρωπος, ὁμοιώσει θεῦ κοσμηθεὶς, κ̧ πρὸς τὴς ἀφ' ἑαυτῦ θείαν ἀποσώζων εἰκόνα. ὅθεν καὶ ἔνορκον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὕτω μεγάλων ποιεῖται, λεληθότως ἐπεμβάλλων τὸ περὶ Πυθαγόραν τ̃ ἀκροατῶν σέβας· κ̧ τὴν ἀξίαν αὐτῦ δεικνὺς, δι' ὧν παραδέδωκε μαθημάτων. *Ita ut ista ratione dicat aliquis, peculiariter quidem servare praeceptum de colendo iureiurando in diis, qui semper, & eodem modo, exsistunt; peculiariter autem iurari huc loco per Doctorem, qui nobis quaternarium tradidit; qui nec erat ex deorum immortalium numero, nec ex heroum genere; sed homo, Dei similitudine praeditus, divinaeque imaginis auctoritatem apud suos retinens; unde fit, ut in magnis adeo rebus ipsum adhibeat in iuramentum: tacite innuens, qua ratione Pythagoras a suis auditoribus coleretur, quantumque sibi dignitatis, illis ipsis, quas tradiderat, disciplinis, peperisset.* Atque ut discipuli per Pythagoram praeceptorem iurabant, ita ipse per quaternarium. Itaque Pythagoram loquentem introducit Lucianus in Vit. Auct. Ὁρᾷς, ἃ σὺ δοκέεις τέτταρα, ταῦτα δέκα ἐσὶ, κ̧ τρίγωνον ἐντελὲς, κ̧ ἡμέτερον ὅρκιον. *Vides, decem esse ea, quae tu quatuor existimas, & perfectum triangulum, ac nostrum iusiurandum.* Et subiungit mercator. Οὐ μὰ τὸν μέγιστον τοίνυν ὅρκον τὰ τέτταρα, ὔ ποτε θειοτέρυς λόγυς ἤκυσα, ὐδὲ μᾶλλον ἱερύς. *Per maximum igitur iuramentum quatuor, numquam neque diviniores, neque sanctiores, sermones audivi.* Et in Philopatri [a]. Μὴ τὴν τετρακτὺν φῂς, τὴν Πυθαγόρυ. *An quaternarium dicis illum Pythagorae?* Corruptus in hac re est Martiani Capellae locus libro II. *Quaternarius suis partibus complet decadis ipsius potestatem; ideoque perfectus est, & habetur, ut ipse Cyllenius; cui anni tempora, coeli climata, mundique elementa conveniunt. An aliud illa senis deieratio, qui* μὰ τὴν τετράδα *non tacuit, confitetur, nisi perfectae rationis numerum?* Quid enim est istud? *senis Dei ratio*. Rescribendum, si quid iudico: *senis deieratio*. Per *senem* intelligit Pythagoram; qui per numerum quaternarium, ut iam dixi, deierabat. Ergo constat, ut Pythagoras per quaternarium iurabat, ita per Pythagoram, qui quaternarium tradidisset, iu-

[a] *Philopatridos* non est auctor *Lucianus*.

ravisse eius deinde sectatores; ac iuramenti verba erant illa, ubique apud auctores celebrata.

Ναὶ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τέτρακτὰν
Παγὰν, ἀενάυ φύσιος ῥιζώματ' ἔχυσαν.

Per eum, qui animae nostrae tradidit quaternarium,
Fontem, sempiternae naturae radices habentem.

Quam ob caussam, admirandum est in primis, plurimos Scriptores veteres, ita huius iuramenti meminisse, tamquam si per quaternarium, non auctorem eius Pythagoram, deierare consuevissent. Macrob. in Somn. Scip. lib. I. cap. VI. *Quaternarium quidem Pythagorei, quem* τετρακτὺν *vocant, adeo, quasi ad perfectionem animae pertinentem, inter arcana venerantur, ut ex eo & iurisiurandi religionem sibi fecerint.* Plutarchus De Iside, & Osiride. Ἡ δὲ καλυμένη τετρακτὺς, μέγιστος ἦν ὅρκος, ὡς τεθρύλληται. *Qui vero vocatur quaternarius, maximus erat iusiurandum; sicuti omnium sermonibus tritum est.* Ac videndus ille iterum, De plac. Phil. lib. I. cap. III. Lucianus, Pro lapsu in salutatione admisso. Εἰσὶ δὲ κ̧, οἱ τὴν τετρακτὺν τὸν μέγιστον ὅρκον αὐτῶν (τῶν Πυθαγορέων) κ̧ τὸν ἐντελῆ αὐτοῖς, ἀριθμὸν ἀποτελεῖν. *Sunt vero, & qui dicant, quaternarium maximum ipsorum (Pythagoreorum) iuramentum esse, ac perfectum ipsis conficere.* Corruptus est hac de re Anonymus in Theologumenis, ubi de quaternario agit. Ταιαύτης δὲ οὔσης, ἐπώνυμον δι' αὐτῆς οἱ τὰ Πυθαγόρυ οἱ ἄνδρες θαυμάζοντες. Rescribendum, ἐπώμνυον δι' αὐτῆς. *Talis quum sit, iurabant per ipsum viri, qui Pythagorae dogmata admirabantur.* Gregorius Nazianzenus Orat. in S. Pentecosten XLIV. Τὴν ἑβδομάδα τιμῶσιν Ἑβραίων παῖδες, ἐκ τῆς Μωϋσέως νομοθεσίας· ὥσπερ Πυθαγορικοὶ τὴν τετρακτὺν ὕστερον, ἣν δὴ κ̧ ὅρκον πεποίηνται. *Septenarium numerum ex legis Mosaicae praescriptio, Ebraei in honore habent: quemadmodum postea Pythagorici quaternarium, quem etiam iuramentum fecere.* Theologi hallucinationem, cum aliis, quos iam dixi, ei communem, videt Nicetas, & excusat, in Orationis illius Paraphrasi. Καὶ μὴν, ὁ θεολόγος, ὐ τὴν τετρακτὺν, ἀλλὰ τὸν Πυθαγόραν, ὤμνυον οἱ μαθηταί. ναί, φησιν, ἀλλὰ κ̧ τὸν Πυθαγόραν διὰ τὴν τετρακτὺν θεώσαντες ὤμνυον, ὡς παραδόντα τύτοις τὴν ἀπόρρητον αὐτῦ, κ̧ μυστικὴν, δύναμιν, ὥστε δεύτερος αὐτοῖς τῆς τετρακτύος ὁ Πυθαγόρας εἰς τιμὴν, κ̧ δι' ἐκεῖνο ταύτην ὤμνυον ἄντικρυς. *At vero, Theologe, dicet quispiam, non per quaternarium, sed per Pythagoram, iurabant discipuli. Ita sane, inquit, verum Pythagoram propter quaternarium divinis honoribus adficientes hac iuramenti formula utebantur: ut qui ipsis arcanam, ac mysticam, illius numeri vim tradidisset. Quare secundus a quaternario ab illis collocatus Pythagoras, ac per eum plane in hanc formam iurabant.* Nec se extricat Sextus Empiricus, qui iuratum per utrumque esse dicit; nempe numerum quaternarium, & Pythagoram, eius auctorem; adversus Mathemat. lib. IV. Καθόλυ μὲν ὖν οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων Πυθαγορικοὶ μεγάλην

γάλην ἀπονέμουσι δύναμιν τοῖς ἀριθμοῖς, ὡς τῆς τῶν ὅλων φύσεως κατ᾽ αὐτοὺς διοικουμένης. ὅθεν κὴ ἀεί ποτε ἐπεφώνουν.

——— ἀριθμῷ δέ τε πάντ᾽ ἐπέοικεν,

ὀμνύοντες οὐ μόνον τὸν ἀριθμὸν, ἀλλα κὴ τὸν ὑποδέξαντα αὐτοῖς τοῦτον Πυθαγόραν, ὡς θεὸν, διὰ τὴν ἐν ἀριθμητικῇ δύναμιν. *Atque universim quidem Mathematici Pythagorici magnam vim tribuunt numeris, utpote quod universarum rerum natura ex iis administretur. Vnde etiam semper acclamabant,*

——— *numero vero omnia similia videntur,*

iurantes non solum numerum, sed etiam illum, qui eum ipsis ostenderat, Pythagoram, tamquam deum, propter vim, quae est in Arithmetica. Simplicius multo, & rectius agit rursum postea lib. VII. Καὶ τοῦτο ἐμφαίνοντες οἱ Πυθαγορικοὶ, ποτὲ μὲν εἰώθασι λέγειν, τὸ,

——— ἀριθμῷ δέ τε πάν τ᾽ ἐπέοικεν·

Ὁτὲ δὲ, τὸν φυσικώτατον ὀμνύναι ὅρκον οὑτωσί·

Οὐ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ κεφαλᾷ παραδόντα τετρακτὺν,

Πηγὴν, ἀενάου φύσεως ῥιζώματ᾽ ἔχουσαν.

τὸν μὲν παραδόντα, λέγοντες Πυθαγόραν· τοῦτον γὰρ ἐθεοποίουν· τετρακτὺν δὲ ἀριθμόν τινα, ὃς, ἐκ τεσσάρων ἀριθμῶν τινῶν τῶν πρώτων συγκείμενος, τὸν τελειότατον ἀπήρτιζεν, ὥσπερ τὸν δέκα. *Et hoc significantes Pythagorici, aliquando quidem dicere consueverunt, illud;*

——— *numero vero omnia similia videntur: aliquando autem, iuramentum omnium maxime naturale iurare, hunc in modum:*

Non per eum, qui capiti nostro tradidit quaternarium,

Fontem, sempiternae naturae radices habentem.

eum quidem, qui tradidisset, Pythagoram dicentes, ceu quem Deum faciebant: quaternarium vero, numerum quemdam, qui, ex quatuor primis numeris compositus, numerum efficiebat perfectissimum ut denarium. Malchus in vita Pythagorae, communem aliis errorem sequitur. Non recte Auctor Altercationis Synagogae, & Ecclesiae tradit, fuisse librum, De doctrina quadrivii: ita enim ait cap. I. *Hic etiam Pythagoras Mathentetraden fecit: id est, librum de doctrina quadrivii.* Sed initio illic scribendum: *Pythagoras* Μὰ τὴν τετράδα *fecit*. Id est, iusiurandum per quaternarium instituit. Cetera illa, *id est, librum de doctrina quadrivii*: glossema censeo, & lectoris cuiusdam indocti interpretamentum. Continebat vero ille numerus sex, & triginta; nempe quatuor primos pares numeros, binarium, quaternarium, senarium, octonarium: item quatuor primos impares; unitatem, ternarium, quinarium, & septenarium: qui collecti eum numerum repraesentant. Plutarchus de Iside & Osiride. Ἡ δὲ καλουμένη τετρακτὺς, τὰ ἓξ κὴ τριάκοντα, μέγιστος ἦν ὅρκος, ὡς τεθρύλληται, κὴ κόσμος ὠνόμασται, τεσσάρων μὲν ἀρτίων τῶν πρώτων, τεσσάρων δὲ τῶν περισσῶν, εἰς τὸ αὐτὸ συντιθεμένων, ἀποτελούμενος. *Qui vero quaternarius vocabatur, e sex & triginta constans, maximum erat iuramentum, ut sermone omnium tritum est, & adpellabatur Mundus: e primis quatuor paribus, ac primis quatuor imparibus, constitutus.* Iterum De animae procreatione, quae in Timaeo. Ἡ μὲν οὖν ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν ὑμνουμένη τετρακτὺς, τὰ ἓξ καὶ τὰ τριάκοντα, θαυμαστὸν ἔχειν δοκεῖ, τὸ συγκεῖσθαι μὲν ἐκ πρώτων ἀρτίων τεσσάρων, κὴ πρώτων περισσῶν τεσσάρων. *Equidem quaternarius ille, a Pythagoricis praedicatus, scilicet sex & triginta, illud habet admirandum, quod compositus sit, e primis quatuor paribus, & primis quatuor imparibus.* Ac vim habere in medicina numerus iste censebatur. Plinius lib. XXVIII. cap. VI. *Vulnera nodo Herculis praeligare, mirum quantum ocyor medicina est; atque etiam quotidiani cinctus tali nodo, vim quamdam habere utilem dicuntur: quippe quum Hercules eum prodiderit; numerum quoque quaternarium Demetrius, condito volumine: &, quare quaterni cyathi, sextariive, non essent potandi.* Hippocrates in Prognostico. Οἱ δὲ πυρετοὶ κρίνονται ἐν τῇσιν αὐτέῃσιν ἡμέρῃσιν τὸν ἀριθμὸν, ἐξ ὧν τε περιγίνονται οἱ ἄνθρωποι, κὴ ἐξ ὧν ἀπόλλυνται. οἵ τε γὰρ εὐηθέστατοι τῶν πυρετῶν, κὴ ἐπὶ σημείων ἀσφαλεστάτων βεβῶτες, τεταρταῖοι παύονται, ἢ πρόσθεν. οἵ τε κακοηθέστατοι, κὴ ἐπὶ σημείων δεινοτάτων γινόμενοι, τεταρταῖοι κτείνουσιν ἢ πρόσθεν. *Febrium iudicationes iisdem numerantur diebus, quibus homines & evadunt, & moriuntur; nam & mitissimae febres, & quae securissimis nituntur signis, die quarto, aut ante, desinunt: maxime vero malignae, & quae cum gravissimis signis fiunt, quarto, vel prius, intersiciunt.* Et paulo post. Ἀλλὰ χρὴ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρης ἐνθυμέεσθαι, κὴ καθ᾽ ἑκάστην τετράδα προστιθεμένην σκέπτεσθαι· κὴ οὐ λήσεται, ὅπη τρέψεται τὸ νόσημα. *Verum a primo die advertere animum oportet, & pro singulorum quaternariorum additione, considerationem adhibere: nec latebit, quonam se morbus vertat.* Quo pertinent illa Anonymi in Theologumenis. Ἐπεὶ δὲ μονάδος ἀνὰ μέσον καὶ ἑβδομάδος κυβικῶν χωρίων κυβικὸς ἡ τετρὰς εἰκότως, κριτικοῦ μάλιστα τῆς ἑβδομάδος ἐν τοῖς ἀρρωστήμασιν οὔσης, ἐπιδηλότερον οἱ ἰατροὶ, καθάπερ Ἱπποκράτης, τὴν τετράδα λέγουσιν κοινωνοῦσαν ὁλοσχερέστερόν πως τῇ ἑβδομάδι ἐν τῇ διὰ πάντων ἐνεργείᾳ. *Quandoquidem vero in medio locorum cubicorum unitatis, & septenarii, cubicus quaternarius, merito, quandoquidem in morbis dies septimus maxime sit decretorius, manifestius medici, ut Hippocrates, dicunt, quaternarium penitius quodammodo septenario, in sua per omnia efficacia, communicare.* Adeoque a nonnullis *Sanitatis principium* esse dicebatur. Lucianus, pro lapsu in salutatione admisso. Οἱ δὲ κὴ ὑγείας ἀρχὴν (τὴν τετρακτὺν) ἐκάλεσαν· ὧν καὶ Φιλόλαός ἐστι. *Sunt & qui sanitatis principium (quaternarium) adpellent: inter quos & Philolaus est.* Quin etiam omnis numerus quaternarius adpellatus. Photius in Excerptis ex Anonymo de vita Pythagorae. Τὰ ὄντα πάντα, ἀριθμοὺς προσηγόρευον (οἱ ἀπὸ Πυθαγόρου) ὁ δὲ ἀριθμὸς, συμπληροῦται τοῖς δέκα· ὁ δὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων, κατὰ τὸ ἑξῆς ἀριθμούντων ἡμῶν· κὴ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα, τετρακτὺν ἔλεγον. *Omnia, quae sunt, numerum adpellant; decimo tamen numerus completur. Decimus*

cimus vero fit a quatuor nobis ordine numerantibus: ideoque omnem numerum, quaternarium adpellant. Suidas in Ἀριθμῷ. Οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν τετρακτὺν προσηγόρευον. ὁ δὴ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα. ὁ δὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων. ϗ διὰ τοῦτο ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον. *Pythagorei autem omnem numerum adpellabant quaternarium; qui sane denario completur. Denarius vero est compositio quaternarii: ideoque quemvis numerum quaternarium vocabant*. Vbi vides adpellationis eius etiam caussam: nempe quod Denarium complecteretur, qui in sese numerum omnem comprehendit. Philo Iudaeus De plant. Noe. Καλεῖται δὲ τετρὰς ϗ πᾶς ἀριθμὸς, ὅτι τὰ ἄχρι δεκάδος, ϗ αὐτὴν τὴν δεκάδα, περιέχει. *Vocatur quaternarius etiam omnis numerus, quia reliquos usque ad denarium, & ipsum quoque denarium, complectitur*. Et mox. Δεκὰς δὲ, ϗ τετρὰς, πᾶς μὲν ἀριθμὸς εἶναι λέγεται· ἀλλὰ δεκὰς μὲν, ἀποτελέσματι· τετρὰς δὲ, δυνάμει. *Denarius autem, & quaternarius, omnis numerus esse dicitur; ac denarius quidem, actu, quaternarius vero, potentia*. Et in libro de mundi opificio. Ὁ δ' οὐρανὸς διεκοσμεῖτο αὖθις ἐν ἀριθμῷ τελείῳ, τετράδι. ἣν δεκάδος τῆς παντελοῦς οὐκ διαμάρτοι τις εἶναι λέγων ἀφορμήν τε ϗ πηγήν. ὃ γὰρ ἐντελεχείᾳ δεκὰς, τοῦτο τετρὰς, ὡς ἔοικε, δυνάμει. *Coelum vero exornatum est in numero perfecto, quaternario: quem denarii, omnino absoluti, caussam fontemque non falso quis dixerit; nam quod actu est denarius, hoc potentia, ut videtur, quaternarius*. Procopius Gazaeus in Genesin. *Quaternarius, qui potentia est denarius, pretiosus, & insignis, habetur numerus: unitas, binarius, ternarius, & quaternarius, inter se additi, denarium constituunt*. Atque res se ita habet; quaternarius, si coniungas unitatem, & binarium ac ternarium, quos complectitur, mox denarium, si quis simul computaverit, repraesentat. Martianus Capella lib. VII. *Decasque plena bis quatuor numeris gradatim plicitis integratur: id est, uno, duobus, tribus, quatuor*. Artemidorus Onirocrit. lib. II. cap. LXXV. Ὁμοίως τὰ τέσσαρα, σὺν τῷ τῶν ἔμπροσθεν στοιχείων ἀριθμῷ, γίνεται δέκα. *Similiter quatuor, cum praecedentium elementorum numero, fiunt decem*. Inde Potentia quoque *denarii* dicebatur. Hierocles. Τῆς δὲ δεκάδος δύναμις ἡ τετράς. πρὸ γὰρ τῆς κατὰ διέξοδον τελειότητος, τῆς ἐν τῇ δεκάδι, ἡνωμένη τις τελειότης ἐν τῇ τετράδι θεωρεῖται· κατὰ γὰρ σύνθεσιν, τῶν ἀπὸ μονάδος ἕως τετράδος, δεκὰς τὸ πᾶν ἄθροισμα γίνεται. ἓν γὰρ, ϗ δύο, ϗ τρία, ϗ τέσσαρα, τὴν δεκάδα πληροῖ. *Est vero denarii potentia quaternarius, antequam enim ad denarii perfectionem veniatur, unita quaedam perfectio in quaternario deprehenditur; compositione siquidem, quae fit ab unitate ad quaternarium, quidquid inde colligitur, fit denarius; quippe unum, duo, tria, quatuor, denarium implent*. Martianus Capella lib. II. *Quaternarius suis partibus complet decadis ipsius potestatem; ideoque perfectus est, & habetur, quadratus ut ipse Cyllenius*. Et haec caussa, cur tantopere eum numerum Pythagorici, uti paulo ante dixi, honorarent. Anonymus in Theol. Ἐτίμων δὲ αὐτὴν (τὴν τετράδα) οἱ Πυθαγόρειοι, ὡς δεκάδος γεννητικήν. *Honorabant vero ipsum (quaternarium) Pythagorici, tamquam qui denarium gigneret*. Quidam Thraces numerum hunc non transscendebant. Aristoteles Probl. Sect. XV. Quaest. IV. Μέχρι δὲ ἀριθμοῦσι τῶν Θρακῶν γένος τι εἰς τέτταρα, διὰ τὸ ὥσπερ τὰ παιδία μὴ δύνασθαι μνημονεύειν ἐπιπολὺ, μηδὲ χρῆσιν μηδενὸς εἶναι πολλοῦ αὐτοῖς. *Soli Thracum populi quidam usque ad quatuor numerant; quia puerorum instar, non memoria multum valeant: nec multarum quoque rerum usum habeant*. Denique perfectiorem numerum hunc ternario existimabant. Itaque, cum ter beatos vivos dicerent, mortuos quatuor, ceu plenissime iam beatos, nec mutationi obnoxios, praedicabant. Itaque est apud Homerum Odyss. lib. V.

> Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, ϗ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο
> Τροίῃ ἐν εὐρείῃ. ———
> *Ter beati Graeci. & quater, qui tunc perierunt*
> *Troia in lata*. ———

Quod expressit & Virgilius AEneid. I.

> ——— *o terque quaterque beati,*
> *Queis ante ora patrum, Troiae sub moenibus altis*
> *Contigit oppetere!* ———

Anonymus in Theolog. Arithmeticis. Ἀλλ' οὐν οὔτε σωρεία ἐπινοηθῆναι ἄνευ τετράδος δύναται, καθ' ἣν ϗ ἡ πυραμὶς φύσει ἐν ἀλληλουχουμένοις λαμβάνει τὸ δυσδιάλυτον σχῆμα δυσδιαλύτου σώματος. πλήθους δὲ ἐπίτασις ὁ σωρὸς πως ϗ βιαιότερον ἢ κατὰ τετράδα. ἀμέλει κατὰ τὸ Σόλωνος ἀπόφθεγμα, τὸ, τέλος ὁρᾶν μακροῦ βίου· δύνατον ἐκδέξασθαι παρὰ τῷ ποιητῇ· τοὺς μὲν ἔτι ζῶντας, Τρὶς μόνων ἐπ' εὐδαιμονίαν μακαριζομένους, ἀδήλου τοῦ τῆς μεταπτώσεως, ϗ μεταβολῆς, ἔτι ὑπάρχοντος· τοὺς δὲ τεθνεῶτας, βεβαίως ἔχοντας τὸ εὔδαιμον, ϗ μεταβολῆς ἐκτὸς τελειότερον. Τετράκις γὰρ λέγει ἐπὶ τοῦ ζῶντος, Τρισμάκαρ Ἀτρείδη μόνον· ἐπὶ δὲ τῶν ἄριστα μετηλλαχότων, Τρισμάκαρες Δαναοὶ, ϗ τετράκις, οἵτ' ὄλοντο. Quem locum luxatum, & corruptum, circa finem, sic restituo. Τελειότερον, τετράκις· λέγει γὰρ ἐπὶ τοῦ ζῶντος,

> Τρισμάκαρ Ἀτρείδη. ———

μόνον· ἐπὶ δὲ τῶν ἄριστα μετηλλαχότων,

> Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο,

Neque vero cumulatio ulla excogitari potest sine quaternario, iuxta quem etiam pyramis, in iis quae se mutuo continent, natura sumit figuram non facile dissolubilem corporis vix dissolubilis; multitudinis vero intensio est acervus, idque aliquanto vehementior, quam in numero ternario; ac Solonis certe dictum, respiciendum longae vitae finem esse, ex poeta capi potest; qui viventes etiamnum, ter beatos tantum dicit, tamquam eorum sit incerta, & mutabilis, felicitas: sed defunctos, ceu felicitate firma, & extra mutationis aleam collocata, iam fruentes, quater beatos pronunciat; nam de vivo, ita inquit;

> *Ter beate Atride*. ———

at de iis, qui praeclare obierunt,

> *Ter beati Graeci, & quater, qui tunc perierunt*.

Nunc, quae nomina eius fuerint, videamus. Photius in Excerptis suis e Nicomacho. Ἡ δὲ τετρὰς πάλιν αὐτοῖς θαῦμα μέγιστον, ἄλλη θεὸς, πολύθεος, μᾶλλον δὲ πάνθεος. ἔστι γὰρ αὐτοῖς τῶν τε φυσικῶν ἀποτελεσμάτων Πηγὴ, καὶ κλειδοῦχος τῆς φύσεως. ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ τὰ μαθήματα συστάσεως καὶ διαμονῆς αὕτη προαγωγὸς καὶ αἰτία. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ φύσις καὶ Αἰόλα· ἔστιν αὐτοῖς καὶ Ἡρακλῆς, καὶ Ἔξαρμα, καὶ Ἀλκιμωτάτη, καὶ Ἀῤῥενικὴ, καὶ Ἀθήλυντος, Ἑρμῆς τε καὶ Ἥφαιστος, καὶ Διόνυσος, καὶ Σωρίτας, καὶ Μεαδεύς. ἢ Μαιάδης· τῆς γὰρ Μαίας υἱὸς, ἤτοι τῆς δυάδος, ἡ τετράς. καὶ Ἐριούνιος, καὶ Σῶκος, καὶ Διόσκορος καὶ Βασσαρεὺς, καὶ Διμάτωρ, μητρὸς τετευχὼς δυάδος. Θηλύμορφός τε καὶ Ἔπανδρος, καὶ Ἀῤῥενουργὸς, καὶ Βακχασμὸν ἀνεγείρων. καὶ Ἁρμόνιτα, ἢ Ἁρμονία, καὶ τῶν Μουσῶν ἡ Οὐρανία. *Quaternarius item magno ipsis est miraculo, novus Deus, & quidem multiplex, vel potius omnideus. Fons enim ipsis est naturalium effectuum, atque naturae claviger. Sed & suam his disciplinis constitutionem, ac permansionem, adfert, atque conciliat: immo natura ipsa est, & varietas. Idem quoque iis Hercules, & Impetus, & Robustissimus, & Masculinus, & Ineffeminatus. Mercurius item, & Vulcanus, Bacchus, Soritas, Maiadeus, vel Maiades; est enim Maiae filius, hoc est binarii, quaternarius. Eriunius ad haec, & Socus, atque Dioscorus. Bassareus insuper, & Bimater, matrem nactus binarium; Femineam formam habens; Virilitatem prae se ferens, ac Bacchationem excitans. Item Harmonita, seu Harmonia; & inter Musas, Vrania.* Quod Κλειδοῦχος autem τῆς φύσεως, & φύσις Αἰόλου (ita enim in Photio scribendum putem, non, φύσις, καὶ Αἰόλα) adpellatus ab antiquis numerus iste fuerit, testis etiam est Anonymus in Theologumenis suis. Αἰόλου φύσιν κατωνόμαζον τὴν τετράδα, τὸ ποικίλον ἐμφαίνοντες τῆς οἰκειότητος καὶ ὅτι οὐκ ἄνευ ταύτης ἡ καθολικὴ διακόσμησις. διὸ καὶ κλειδοῦχόν τινα τῆς φύσεως αὐτὴν πανταχοῦ ἐπωνόμαζον. *Aeoli naturam adpellabant quaternarium, varietatem proprietatis indicantes: & quod absque eo non sit universalis constitutio: unde etiam clavigerum naturae quemdam ipsum ubique cognominabant.* Cur vero Ἁρμονία diceretur, caussam exponit Ioannes Protospatharius ad Hesiodi Dies. Ἡ τετρὰς Ἁρμονία λέγεται. ἔχει γὰρ τὸν ἐπίτριτον. *Quaternarius Harmonia adpellatur, quia habeat sesquitertium.* Ac cur Ἡρακλῆς, apud Anonymum est videre. Πάλιν δὲ Ἡρακλέα παρὰ τὴν αὐτὴν τοῦ ἔτους ἔννοιαν τὴν τετράδα καλοῦσι. *Rursum Herculem vocant quaternarium, propter eamdem anni considerationem.* Praeter vero ea nomina in Nicomachi Excerptis apud Photium etiam Κόσμος dicebatur. Plutarchus De Iside, & Osiride. Ἡ δὲ καλουμένη τετρακτὺς, τὰ ἓξ καὶ τριάκοντα, μέγιστος ἦν ὅρκος, ὡς τεθρύλληται, καὶ Κόσμος ὠνόμασται. *Qui vero quaternarius vocabatur e sex & triginta constans, maximum erat iuramentum, ut sermone omnium tritum est, & adpellabatur Mundus.* Item Σῶμα. Philoponus in Metaphys. lib. I. *Pythagorei dum volunt sapientiam suam occultam facere cerdonibus, Symbolice tradiderunt disciplinas. Dicebant ergo Vnitatem, Mentem: binarium, Animam: ternarium vero, Opinionem: quaternarium, Corpus simpliciter.* Ac postea iterum. *Symbolice enim Pythagorei Physicas formas numeros dicebant; unitatem, Mentem, quia impartibilis: binarium autem, Animam, ut unde, & quo, motus; ternarium vero, Opinionem, quia non sit definitus; sed primus indivisibilis, & instabilis: quaternarium vero, ipsum simpliciter Corpus.* Pachymerius Metaphys. lib. x. cap. III. *Qui Pythagorici fuerunt adpellati, primique Mathematica tractarunt, ac in eis sunt enutriti, arbitrati sunt, rerum Mathematicarum principia cunctorum esse principia. Hinc unitatem, par & impar, extremitatem & cultum, aliaque nonnulla rerum naturalium principia posuerunt; unitatem quidem, Mentis: binarium, Animae: ternarium, Opinionis: quaternarium, Corporis.* Hinc ista Anonymi in Theologumenis. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ἀριθμῷ στοιχειωδέστατα ἰδιώματα τέσσαρα· ταυτὸν, ἐν μονάδι· ἕτερον, ἐν δυάδι· χροιὰ, ἐν τριάδι· σῶμα, ἐν τετράδι. *Verum etiam in numero proprietates maxime elementares quatuor: in unitate, idem; in binario, alterum; in ternario, color; in quaternario, corpus.* Et postea. Οὐ μόνον δὲ τὸν τοῦ σώματος ἐπέχει λόγον τετρὰς, ἀλλὰ καὶ τὸν τῆς ψυχῆς. *Non solum corporis obtinet rationem quaternarius, sed & animae.* Neque alio referenda haec Philonis lib. De mundi opificio. Ἔστι δὲ καὶ δύναμις ἄλλη τετράδος, λεχθῆναί τε καὶ νοηθῆναι θαυμασιωτάτη· πρώτη γὰρ αὕτη τὴν τοῦ στερεοῦ φύσιν ἔδειξε, τῶν πρὸ αὐτῆς ἀριθμῶν τοῖς ἀσωμάτοις ἀνακειμένων. *Est & alia vis quaternarii, dictu cogitatuque miranda: primus enim hic solidi naturam ostendit, quum praecedentes eum numeri rebus incorporeis sint dedicati.* Dicebatur & Πρῶτον βάθος. Simplicius De anima lib. I. Καὶ ἐκάλουν (οἱ Πυθαγόρειοι) ὡς ἐκ τῶν ὑπ᾽ Ἀριστοτέλους λεγομένων τεκμαίρεσθαι, τὴν δυάδα, Πρῶτον μῆκος. οὐ γὰρ ἁπλῶς μῆκος, ἀλλὰ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ αἴτιον σημαίνωσιν. ὡσαύτως δὲ Πρῶτον πλάτος, τὴν τριάδα· καὶ Πρῶτον βάθος, τὴν τετράδα. *Ac vocabant (Pythagorei) ut ex iis, quae sunt dicta ab Aristotele, coniicere licet, binarium numerum, Primam longitudinem; neque enim simpliciter, longitudinem; sed primam; uti caussam indicarent; eodem modo Primam quoque latitudinem, ternarium dicebant: ac Primam profunditatem, quaternarium.* Denique Δικαιοσύνη. Anonymus in Theologumenis. Καλεῖται δὲ αὕτη (ἡ τετρὰς) ὥς φησιν ὁ Ἀνατόλιος, Δικαιοσύνη. *Vocatur vero hic (quaternarius) ut Anatolius ait, Iustitia.* Huc pertinet locus Aristotelis in Metaphys. maioribus cap. v. Καὶ πρὸ τούτων, οἱ καλούμενοι Πυθαγόρειοι τῶν μαθημάτων ἁψάμενοι πρῶτον, ταῦτα προήγαγον, καὶ ἐντραφέντες ἐν αὐτοῖς, τὰς τούτων ἀρχὰς, τῶν ὄντων ἀρχὰς ᾠήθησαν εἶναι πάντων. ἐπεὶ δὲ τούτων οἱ ἀριθμοὶ φύσει πρῶτοι, ἐν δὲ τοῖς ἀριθμοῖς ἐδόκουν θεωρεῖν ὁμοιώματα πολλὰ τοῖς οὖσι καὶ γιγνομένοις μᾶλλον ἢ ἐν πυρὶ, καὶ γῇ, καὶ ὕδατι· ὅτι μὲν τοιονδὶ τῶν ἀριθμῶν πάθος, Δικαιοσύνη· τὸ δὲ τοιονδὶ, Ψυχὴ, καὶ Νοῦς. *Ante hos, qui Pythagorei vocantur, primi tetigere mathemata, & auxere, atque in iis educati, horum principia, omnium rerum exsistentium principia*

pia esse existimabant. *Quoniam vero in bis numeri primi natura; atque in numeris magis videbantur sibi videre similitudines multas eorum quae sunt, & fiunt, quam in igne, terra, & aqua: hunc quidem numerorum affectum, Iustitiam; illum vero, Animam, atque Mentem, censebant.* Ad quem locum Alexander Aphrodisieus. *Quia (Pythagorei) proprium Iustitiae compensationem, & aequabilitatem esse rebantur, idque in numeris reperiebant, idcirco numerum pariter parem primum, Iustitiam esse dicebant; nam, quod est primum in singulis, habentibus eamdem rationem, hoc maxime, id esse, quod dicitur, adserebant. Hunc autem numerum alii quaternarium esse dicebant; quia, quum primus sit quadratus, in paria dividitur, & est par: alii vero novenarium, qui est primus numerus solidus, ex impari numero ternario, in se multiplicato.* Nominis huius, quamquam non expresso numero, meminit item Porphyrius De Abstin. Anim. lib. II. Οἱ γοῦν Πυθαγόρειοι περὶ τοὺς ἀριθμοὺς, καὶ τὰς γραμμὰς, σπουδάζοντες, ἀπὸ τούτων τὸ πλέον τοῖς θεοῖς ἀπήρχοντο. τὸν μέν τινα ἀριθμὸν, Ἀθηνᾶν καλοῦντες. Τὸν δέ τινα, Ἄρτεμιν· ὥσπερ αὖ ἄλλον, Ἀπόλλωνα· καὶ πάλιν, ἄλλον μὲν Δικαιοσύνην· ἄλλον δὲ, Σωφροσύνην. *Pythagorei, circa numeros, lineasque studiosi, ex his plerumque Diis primitias libabant; hunc quidem numerum Minervam vocantes; illum autem, Dianam; quemadmodum etiam alium Apollinem; ac rursum, alium quidem, Iustitiam: alium vero, Temperantiam.*

CAP. VII.

Quinarius, Minervae sacer. Pluto, Furiae, & gigantes, quinta luna nati esse credebantur. Quintus quoque mensis dies ab Atheniensibus cultus. AEgyptii, quinarium indicare cupientes, sidus pingebant, Nomina eius, Ἀνεικία. Ἀλλοίωσις. Φάος. Δικαιοσύνη. *Megilli locus, ex Opere* Περὶ ἀριθμῶν *emendatus. Anonymus correctus, & Aristoteles. Alexandri Aphrodisiei error. Anonymus iterum correctus.* Ἀκρότης ἐλαχίστη τῆς Ζωότητος. Νέμεσις. Βουβάστεια. Δίκησις, *sive* Δίκη. Ἀφροδίτη. Γαμηλία, *sive* Γάμος. Ἀνδρογυνία. Κυθέρεια. Ζωναία. Κυκλοῦχος. Ἀμίθεος. Ζανὸς πύργος. Διδυμαία. Ἄξων ἑδραία. Ἄμβροτος. *Anonymus tertium emendatus.* Παλλάς. Κρεδεᾶτις, *sive potius* Καρδιᾶτις. *Photii locus restitutus.* Ἁγεμονία. Ἀκρεῶτις. Ἀτάλαντος. Ἄζυξ. Ὀρθιᾶτις. Μελπομένη. Τροφός. Πρόνοια. Φύσις. Θεός. Νοῦς. Κόσμου Ψυχή.

NIcomachus Gerasinus, quem de Arithmetica Theologia libros duos conscripsisse supra dixi, primum eorum quum in numero quaternario finiisset, secundum a quinario incipit. Id testatur clare Photius Excerptis. Ἀλλ' οὕτω μὲν αὐτοῖς (τοῖς Πυθαγορείοις) καὶ ἡ τετρὰς τετραλογουμένη θεολογεῖται, καὶ τὸ πρῶτον τῶν θεολογουμένων Ἀριθμητικῶν Νικομάχου συναπαρτίζεται βιβλίον. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μετὰ τὸ προοίμιον, ἡ πεντὰς αὐτῷ πληροῖ τὸν ἀγῶνα. *Ad hunc fere modum de quaternario nugantur, ac primus quoque Nicomachi Arithmeticorum Theologumenorum liber finitur; in secundo vero, post prooemium, quinarius ipsi certamen implet.* Erat vero numerus hic Minervae sacer: unde etiam quinta luna nati esse tradebantur, Pluto, Furiae, & gigantes. Servius ad Georgic. lib. I. *Quinta luna nullius operis initium sumas. Dicitur enim hic numerus Minervae esse consecratus, quam sterilem esse constat: unde etiam omnia sterilia quinta luna nata esse dicuntur; ut Orcus, Furiae, gigantes.* Virgilius illic.

> *Ipsa dies alios alio dedit ordine Luna*
> *Felices operum; quintam fuge: pallidus Orcus,*
> *Eumenidesque satae, tum partu Terra nefando*
> *Coeumque, Iapetumque creat, saevumque Typhoea,*
> *Et coniuratos coelum rescindere fratres.*

Ac de Furiis, etiam Ioannes Protospatharius dicit in Hesiodi Dies. Ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ φασὶν ὅτι ἐγγεννήθησαν αἱ Ἐριννῦς. *Quinta luna natas esse aiunt Furias.* Quod ad quintum diem attinet, eum certe Athenienses celebrabant. Aristoxenus Elem. Armonic. lib. II. Παντελῶς ἔοικε τῇ τῶν ἡμερῶν ἀγωγῇ τῶν ἁρμονικῶν ἡ περὶ τῶν τόνων ἀπόδοσις· οἷον, ὅταν Κορίνθιοι μὲν, τὴν δεκάτην ἄγωσιν· Ἀθηναῖοι δὲ πέμπτην· ἕτεροι δέ τινες ὀγδόην. *Omnino similes esse videntur, dierum subductio, & harmonicorum de tonis traditio: ut, quum Corinthii quidem, decimum celebrant; Athenienses vero, quintum: alii autem quidam, octavum.* Quinarium vero AEgyptii quum indicare vellent, sidus pingebant. Horapollo Hieroglyphic. lib. I. cap. XIII. Σημαίνοντες τὸν πέντε ἀριθμὸν, ἀστέρα ζωγραφοῦσιν· ἐπειδὴ, πλήθους ὄντος ἐν οὐρανῷ, πέντε μόνοι ἐξ αὐτῶν κινούμενοι, τὴν τοῦ κόσμου οἰκονομίαν ἐκτελοῦσι. *Significantes quinarium numerum, sidus pingunt: quoniam, quum quamplurima sint in coelo; sola ex his quinque, quae moveantur, orbis moderationem efficiunt.* Nomina eius hunc in modum repraesentat nobis Photius in Nicomachi Excerptis. Ἀλλ' οὕπω ταῦτα κομψὰ, καὶ σοφά. Τὰ δ' ἐφεξῆς σκόπει. Ἀνεικία γὰρ ἡ πεντὰς, καὶ Ἀλλοίωσις, καὶ Φάος, καὶ Δικαιοσύνη, καὶ ἐλαχίστη Ἀκρότης τῆς ζωότητος, καὶ Νέμεσις, καὶ Βουβάστεια, καὶ Δίκησις, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Γαμηλία, καὶ Ἀνδρογυνία, καὶ Κυθερεία, καὶ Ζωναία, καὶ Κυκλοῦχος, καὶ Ἁμίθεος, καὶ Σανὸς πύργος, καὶ Διδυμαία, καὶ Ἄξων ἑδραία. Ἄμβροτόν τε ὑψηλολογοῦσι, καὶ Παλλάδα, καὶ Κρεδεάτην, καὶ Ἁγεμονίαν, καὶ Ἀκρεῶτιν, καὶ Ἀτάλαντον, καὶ Ἄζυγα, καὶ Ὀρθιάτιν, καὶ Μουσῶν Μελπομένην. *Sed nondum haec elegantia, aut scita: sed considera, quae sequuntur. Est enim quinarius, Quies a rixis, & Alteratio, Lumen quoque, ac Iustitia: minimaque Extremitas facultatis vivendi: Nemesis adhaec, & Bubastia, Iurisdictio, Venus, Gamelia, Androgynia, Cythereia, Zonaea, Circulorum praeses, Semidea, Ars Iovis, Didymaea, & Axis stabilis. Hanc etiam Divinam esse sublimibus verbis, & Pallada, & Credeaten, Ductricem, Acreotin, AEquilibrem, Iniugem, Orthiatin, ac de Musarum numero Melpomenem.* Ex his Ἀνεικία, Ἀλλοίωσις, Φάος, Δικαιοσύνη, etiam in

Frag-

Fragmento quodam Megilli, ex Opere Περὶ ἀριθμῶν, apud Anonymum commemorantur nominumque rationes exponuntur; ſed corrupto admodum loco, mutiloque: nam pro Α᾽νεικία illic Α᾽νοικία nunc vulgatur, ac Δικαιοσύνη quidem ſemel iterumque excidit, hunc in modum. Ἡ δὲ πεντὰς Α᾽λλοίωσις, Φάος, Α᾽νοικία. Α᾽λλοίωσις μὲν, ὅτι τριχῆ διαςατὸν ἐς ταυτότητα τῆς σφαίρας ἤμειψε, κυκλικῶς κινήσασα, καὶ φάος ἐνεργασαμένη, διόπερ καὶ Φάος. Α᾽νοικία δὲ. παρὰ τὴν πάντων προδιεςώτων σύςασιν, καὶ ἕνωσιν· καὶ διὰ τὴν δύο εἰδεῶν σύνοδον, καὶ φίλωσιν. ὅτι τῆς δικαιοσύνης ἐμφαντικοτάτα. Ita autem reſtituendum eſſe cenſeo. Ἡ δὲ πεντὰς Α᾽λλοίωσις, Φάος, Α᾽νεικία, Δικαιοσύνη. Α᾽λλοίωσις μὲν, ὅτι τριχῆ διαςατὸν ἐς ταυτότητα τῆς σφαίρας ἤμειψε· κυκλικῶς κινήσασα, καὶ φάος ἐνεργασαμένη, διόπερ καὶ Φάος. Α᾽νεικία δὲ παρὰ τὴν πάντων προδιεςώτων σύςασιν, καὶ ἕνωσιν· καὶ διὰ τὴν τῶν δύο εἰδεῶν σύνοδον, καὶ φιλίωσιν. Δικαιοσύνη δὲ ὅτι τῆς δικαιοσύνης ἐμφαντικωτάτη ἡ πεντάς. *Eſt quinarius, Alteratio, Lumen, Quies a rixis, & Iuſtitia. Alteratio quidem, quia id, quod trifariam diremtum eſſet, in ſphaerae identitatem mutaverit, circulariter movens, ac lumen ingenerans, unde etiam Lumen dicitur. Quies vero a rixis, quod, quaecumque antea inter ſe diſtabant, conſtituat, ac conciliet. Iuſtitia autem, quod iuſtitiam maxime omnium quinarius oſtendat.* Ac Α᾽νεικίας quidem nomen, etiam antea corruptum, ibidem legitur, in ipſius Anonymi verbis. Καὶ ἀνοικίας προσηγόρευον τὴν πεντάδα. Reſcribo. Καὶ Α᾽νεικίαν προσηγόρευον τ. π. Apud Ariſtotelem maiorum Metaphyſ. capit. VII. ubi Pythagorica quaedam numerorum aliquorum nomina commemorantur, inter cetera etiam Α᾽δικία ponitur: quo in loco legendum eſſe Α᾽νεικία, adfirmare haud dubitaverim: ac confirmat coniecturam iſthic meam, quod nonnulla exemplaria aevo vetere ibi Α᾽νικία habuerint: quod profecto ad hanc emendationem claram ſatis facem praefert. Atque ita in antiquis exemplaribus olim lectum, Commentarius Alexandri Aphrodiſiei in hunc locum nobis indicat ita autem habent verba, ut Latine quidem ea, ſiquidem non exſtant Graece, Sepulveda nobis dedit. *In quibusdam exemplaribus, pro iniuria* (Α᾽δικία) *legitur invictum* (quod in Graeco eius textu Α᾽νικία fuiſſe exiſtimo, ut conveniat dictioni praecedenti, cum qua commutata fuit) *quod a Pythagoricis idcirco quinque adpellari tradunt, quoniam in rectangulis triquetris, quae latera primum dicibilia continent, laterum angulum rectum complectentium alterum eſt trium, alterum quatuor: baſis vero, quinque; ergo, quoniam baſis aequivalet utrique ſimul, ideo victrix ipſa, latera vero debellata eſſe dicuntur; ergo numerus quinque Invictum ab illis adpellabatur, quaſi non ſuperatus, ſed invictus, ſuperiorque ſit. Ceterum, ſeu Invictum, ſeu Iniuria, ſcribendum ſit, verborum intellectus perſpicuus eſt.* Vbi fallitur Alexander, qui, non animadverſo mendo, explicationem adducit, loco non convenientem; nam quod numerus hic quinarius Α᾽νεικία, non Α᾽νικία, dictus fuerit, ſatis conſtat, e Megilli antea citatis verbis: & Anonymus quoque ipſe nimis manifeſtum facit, duplicem iſtius nominis rationem nobis reddens. Καὶ Α᾽νεικίαν (ita iam legendum monui) προσηγόρευον τὴν πεντάδα, οὐ μόνον ἐπειδὴ τὸ πέμπτον, καὶ κατ᾽ αὐτὸ τεταγμένον, ςοιχεῖον, ὁ αἰθὴρ κατὰ ταυτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντα διατελεῖ, νείκους, καὶ μεταβολῆς, ἐν τοῖς ὑπ᾽ αὐτὸν ὑπάρχουσιν ἀπὸ σελήνης μέχρι γῆς· ἀλλ᾽ ὅτι τὰ πρώτιςα διαφέροντα, καὶ οὐχ ὅμοια τοῦ ἀριθμοῦ, δύο εἴδη ἄρτιον καὶ περιττὸν αὐτὸς ὡσανεὶ ἐφιλίωσεν, καὶ συνήρτησεν σύςημα, τῆς αὐτῶν γενομένου συνόδου. Quae verba, corrupta partim, & ab interpunctione vehementer laborantia, ſic reſtituo. καὶ ὡσαύτως ἔχων διατελεῖ νείκους, καὶ μεταβολῆς: & poſtea: ἀλλ᾽ ὅτι τὰ πρώτιςα διαφέροντα, καὶ οὐχ ὅμοια, τοῦ ἀριθμοῦ δύο εἴδη, ἄρτιον καὶ περιττὸν, αὐτὸς ὡσανεὶ ἐφιλίωσεν, καὶ συνήρτησεν, σύςημα τῆς αὐτῶν γενομένου συνόδου. Α᾽κρότης ἐλαχίςη τῆς ζωότητος. Meminit idem Anonymus in Theologumenis ſuis. Τριῶν δὲ ὄντων τῶν ζωοποιητικῶν κατὰ τοὺς φυσικοὺς μετὰ τὴν σωμάτωσιν φυσικοῦ, ψυχικοῦ, λογικοῦ. καὶ τοῦ μὲν λογικοῦ κατὰ τὴν ἑβδομάδα τασσομένου, τοῦ δὲ ψυχικοῦ καθ᾽ ἑξάδα, τὸ φυτικὸν ἀναγκαίως κατὰ τὴν πεντάδα πίπτει. ὥςε καὶ Α᾽κρότης τις ἡ ἐλαχίςη τῆς ζωότητος ἡ πεντάς. *Quum tria ſint ſecundum Phyſicos, quae vivificent poſt corporationem; facultas vegetativa, animalis, & rationalis: ac rationalis quidem, iuxta ſeptenarium ſit conſtituta; animalis, iuxta ſenarium; vegetativa neceſſario in quinarium incidit: ita ut etiam Extremitas quaedam minima facultatis vivendi exſiſtat.* Inſuper, Νέμεσις dicebatur. Anonymus. Νέμεσιν καλοῦσι τὴν πεντάδα· νέμει γοῦν προσηκόντως τά τε οὐράνια, καὶ θεῖα, καὶ φυσικὰ ςοιχεῖα. *Nemeſin vocant quinarium: quippe diſtribuit convenienter cum coeleſtia, tum divina, & naturalia elementa.* Item Βουβάςια, quia Bubaſti in AEgypto colebatur. Anonymus. Καὶ Βουβάςειαν (ὀνομάζουσι) διὰ τὸ ἐν Βουβαςῷ τῆς Αἰγύπτου τιμᾶσθαι. *Et Bubaſtium* (*vocant*) *quia in AEgypti urbe Bubaſto coleretur.* Δίκησις. Apud Anonymum eſt, Δίκη. Et ita Ioannes Protoſpatharius in Heſiodi Dies. Ὁ πέντε ἀριθμὸς, Δίκη λέγεται· ἐπίσης γὰρ τὸν δέκα τέμνει. *Quinarius, Iuſtitia dicitur: ex aequo enim denarium ſecat.* Proclus in eosdem dies. Ὅτι μὲν ἡ πεμπτὰς Δίκης ἐςὶν ἀριθμὸς, καὶ Πυθαγορείων ἠκούσαμεν λεγόντων. καὶ λέγονται σαφῶς αἰτίαι παρ᾽ ἐκείνοις διτταί. τῶν δὲ τῶν ἔργων τῆς Δίκης ἢ τὸ παραβαῖνον κολάζειν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἀφαιρεῖν, ἢ τὸ ἔλασσον ἐπανισοῦν, καὶ εὐεργετεῖν. *Quod quinarius Iuſtitiae ſit numerus, Pythagoreos dicentes audivimus, eiuſque ipſis duae cauſae manifeſto memorantur; tamquam inter Iuſtitiae opera ſit, tranſgreſſionem punire; &, quod alter altero plus habeat, tollere: atque minus exaequare, & bene facere.* Α᾽φροδίτη, Γαμηλία, Α᾽νδρογυνία, Κυθέρεια, & Ζωνυία, ab eadem certe cauſa; ac trium priorum nominum meminit etiam Anonymus, & hanc rationem reddit. Καὶ Α᾽φροδίτην (ὀνομάζουσι) διὰ τὸ ἐπιπλέκεσθαι ἀλλήλοις ἄρρενα καὶ θῆλυν ἀριθμόν. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ Γαμηλίαν καὶ Α᾽νδρογυνίαν. *Ac Venerem* (*nominant*) *quod inter ſe implicentur maſculinus atque femininus numerus;*

rus; *eodem modo etiam Gameliam, & Androgyniam*. Et quod Γαμηλίαν attinet, nulla alia de caussa etiam Γάμος vocabatur. Anonymus. Ἡ πεντὰς πρώτη περιέλαβε τὸ τοῦ παντὸς ἀριθμοῦ εἶδος. ἤτοι τὸν δύο τὸν πρῶτον ἄρτιον. καὶ τὸν τρία, τὸν πρῶτον περιττόν. διὸ καὶ Γάμος καλεῖται. ὡς ἐξ ἄρρενος, καὶ θήλεος. *Quinarius primus complectitur omnis numeri speciem*; *& binarium, primum parem*: *& ternarium, primum imparem*; *unde item nomen illi matrimonium*: *tamquam, qui ex viro, atque femina, constet*. Plutarchus de Ει apud Delphos. Τὰ δὲ πέντε γίνεται τούτων πρὸς ἀλλήλους μιγνυμένων. εἰκότως ἔσχηκε τιμὴν, πρῶτος ἐκ πρώτων ἀποτελέσμενος καὶ Γάμος ἀπονόμασται τῇ τοῦ ἀρτίου πρὸς τὸ θῆλυ, περιττοῦ δὲ αὖ πρὸς τὸ ἄρρεν ὁμοιότητι. *Quinarius vero ex bis inter se mixtis nascitur*; *ac merito bonorem est nactus, utpote primus ex primis confectus*; *diciturque Matrimonium, ob paris cum femina, imparis cum mare similitudinem*. Ac non ita multo post. Ὡς ὂν ἄρρενος τοῦ πρώτου καὶ θήλεος ὁμοιότητι τὰ πέντε γινόμενα Γάμον οἱ Πυθαγόρειοι προσεῖπον. *Proinde quinarium Pythagorici, ob similitudinem congressus primi maris, ac feminae, Matrimonium adpellarunt*. Alexander Aphrodisieus in Metaphysica maiora. *Quinarium vero adpellabant* (*Pythagorici*) *Matrimonium, quia id est maris & feminae coniunctio*; *quum autem impar numerus istis sit mas, par vicissim femina, bic primus ex primo numero pari, id est, duobus, & primo impari, id est tribus, gignitur*. Atque huc respexit Philoponus in Metaphys. lib. XIII. *Pythagorei vero de Tempore, Iustitia, & Matrimonio, quae in numeris conspiciebant, definierunt*. Quamquam possit ad binarium, etiam referri, aut senarium: nam uterque ille numerus, uti suis locis dico, hunc in modum adpellabatur. Sed de quinario item clare Protospatharius in citatos Hesiodi dies. Ὁ γὰρ πέντε Γάμος λέγεται· ἐκ γὰρ ἀρτίου τοῦ δύο, καὶ περιττοῦ τρία, συνέστηκεν. *Nam quinarius Matrimonium adpellatur*: *quippe, e binario pari, & ternario impari constat*. Denique illuc referendus Plutarchi locus in Romanis Quaestionibus. Τοῦ δὲ περιττοῦ μάλιστα γαμήλιος ἡ πεντάς ἐστι· τὰ γὰρ τρία πρῶτος περιττὸς, καὶ τὰ δύο πρῶτος ἄρτιος. ἐκ δὲ τούτων, ὥσπερ ἄρρενος καὶ θήλεος, ἡ πεντὰς μέμικται. *Inter imparem vero numerum omnium maxime Matrimonio congruit quinarius*; *nam ternarius primus est impar, ac binarius primus par*; *ex istis vero, tamquam mare atque femina, mixtus est quinarius*. Κυκλοῦχος. Huc referenda ista Martiani Capellae, ubi de eo numero agit lib. VII. *Hunc numerum quis neget esse diametrum? nam decadis perfectio, circulusque, huius bemisphaerio dissecatur*. Ἀμίθεος, & Διδυμαία, etiam Anonymo memorantur, nisi quod Ἡμίθεος, & Δίδυμος, illic scribatur. Καὶ Ἡμίθεος, οὐ μόνον ὅτι τοῦ δέκα, θείου ὄντος ἡ μίσειά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐν τῷ ἰδίῳ διαγράμματι ἐν τῷ κατὰ μέσον ἐτέτακτο. καὶ Δίδυμος δὲ, ὅτι τὴν δεκάδα διχάζει, ἀδιχάστων ἑτέρως οὐσαν. *Ac Semideus adpellatur, non dumtaxat quod denarii, qui divinus, sit dimidium, verum etiam, quod in propria forma sua in medio sit constitutus. Geminus vero, quod denarium, alias inseparabilem in duo dividat*. Ἄμβροτος, & Παλλὰς, itidem sunt apud Anonymum: nisi quod male Ἄμετρος illic legatur. Restituo. Ἄμβροτον δὲ, καὶ Παλλάδα, κατ' ἔμφασιν τῆς πέμπτης οὐσίας καλοῦσιν. *Divinum vero vocant, & Palladem, ad indicandam quintam essentiam*. Pro Κρεδεάτην, apud Photium alia lectio Κραδεάτην repraesentat: sed scribendum, Κραδιάτην; sive etiam Καρδιάτην. Ita rectius apud Anonymum, qui & caussam adpellationis tradit. Καρδιάτιν δὲ, (καλοῦσι) κατ' εἰκόνα τῆς ἐν τοῖς ζώοις καρδίας. μέσης τεταγμένης. *Cordialem vero* (*vocant*) *iuxta similitudinem cordis, quod in medio animalia positum habent*. Praeter ista, quod in Photio non occurrit, etiam Πρόνοια dicebatur. Anonymus. Διὰ δὲ τὸ ἰσοῦν τὰ ἄνισα, καὶ Πρόνοιαν ὀνομάζουσι, καὶ Δίκην. *Quia vero inaequalia aequet, quum Providentiam adpellant, tum Iustitiam*. Praeterea Τροφός. Plutarchus lib. De animae procreatione e Timaeo. Τούτων γὰρ τῶν ἀριθμῶν οἱ Πυθαγορικοὶ. τὰ μὲν πέντε, Τροφὸν, ὥσπερ ἐστὶ φθόγγον, ἐκάλουν· οἰόμενοι, τῶν τοῦ τόνου διαστημάτων πρῶτον εἶναι φθεγκτὸν τὸ πέμπτον. *De bis enim Pythagorici quinarium Τροφὸν, id est, sonum, adpellaverunt*: *rati, de tonorum intervallis, quod sonare possit, primum esse quintum*. Denique & Φύσις. Idem Plutarchus de Ει apud Delphos. Ὡς ὂν ἄρρενος τοῦ πρώτου καὶ θήλεος ὁμοιότητι τὰ πέντε γινόμενα Γάμον οἱ Πυθαγόρειοι προσεῖπον. ἐστὶ δὲ ᾗ καὶ Φύσις λέλεκται τῷ περὶ αὑτὸν πολυπλασιασμῷ πάλιν εἰς ἑαυτὸν περαίνων. ὡς γὰρ ἡ φύσις, λαβοῦσα πυρὸν ἐν σπέρματι, καὶ χεαμένη, πολλὰ μὲν ἐν μέσῳ φύει σχήματα, καὶ εἴδη, δι' ὧν ἐπὶ τέλος ἐξάγει τὸ ἔργον, ἐπὶ πᾶσι δὲ πυρὸν ἀνέδειξεν, ἀποδοῦσα τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ τέλει τοῦ παντός· οὕτω τῶν λοιπῶν ἀριθμῶν ὅταν αὐτοὺς πολλαπλασιάζωσιν εἰς ἑτέρους τελευτώντων τῇ αὐξήσει, μόνος ὁ τῶν πέντε καὶ ἓξ γεννώμενος, τοσαυτάκις αὐτοὺς ἀναφέρουσι, καὶ ἀνασώζουσι. *Proinde quinarium Pythagorici ob similitudinem congressus primi maris, atque feminae, Matrimonium adpellarunt*. *Idem etiam Natura dicitur, quod sui multiplicatione in se redit*; *sicut enim natura triticum in semine accipiens, multas alterando eo mutandoque formas interim inducens, tamdem triticum reddit, in fine totius mutationis Principium restituens*: *ita quum reliqui numeri in se multiplicati, incremento facto, in alios desinant, soli quinarius & senarius, in se ducti, seipsos referunt, & conservant*. Macrobius in Somn. Scip. lib. I. cap. VI. ubi de quinario agit. *Hic ergo numerus simul omnia & supera, & subiecta, designat*; *aut enim Deus summus est*; *aut* MENS *ex eo nata, in qua species rerum continentur*: *aut* MVNDI ANIMA, *quae animarum omnium fons est*: *aut coelestia sunt usque ad nos*: *aut terrena* NATVRA *est*; *& sic quinarius rerum omnium, numerus impletur*. Vbi observa, alia quoque eius nomina exstitisse; uti Θεὸς, Νοῦς, & Κόσμου ψυχή: quae Latine Macrobius protulit, *Deus*, *Mens*, *& Mundi anima*.

CAP.

CAP. VIII.

Senarius, perfectus admodum, atque generationi maxime aptus; ideoque Veneri sacer, cui etiam ob hanc causam die sexto sacra sua faciebant. Sextus dies proprius Dianae erat, quia illa hunc natalem sibi habebat. Senarius Latinis Vncia, *Graecis vero plurimis nominibus dictus; inter quae,* εἶδος εἴδους. Διάρθρωσις τοῦ παντός. Ψυχοποιός. Ἁρμονία. *Anonymi Theologumena restituta.* Οὐλομέλεια. Ἀφροδίτη. Ζυγία. Γαμηλία, *sive* Γάμος. Ἀνδρογυναία, *sive* Ἀῤῥενόθηλυς, Ζυγῖτις. Φιλοτησία, *sive* Φιλίωσις. Εἰρήνη. Φιλία. Ὑγεία. Ἄκμων. Ἀλήθεια. Λάχεσις. Ἀρχή. Ἥμισυ παντός. Ἑκατηβελέτις. Τριοδῖτις. Διχρονία. *Anonymus iterum emendatus.* Περσεία. Τρίμορφος. Ἀμφιτρίτη. Ἀγχιδίκη. Θάλεια. *Anonymus tertium correctus.* Πανάκεια. Μεσευθύς. Κόσμος.

Senarius perfectus esse censebatur, qui partibus suis impleretur. Martianus Capella lib. VII. *Senarium autem perfectum analogicumque esse, quis dubitet, cum suis partibus impleatur? Nam & sextam sui intra se continet, quod est unus, & tertiam, quod duo; & medietatem, quod tria.* Cassiodorus lib. De Amicitia. *Senarius numerus, perfectus, constans ex partibus suis, si enim coniunxeris unum, duo, tria, perfectum habebis senarium.* Anonymus. Ἡ ἑξὰς πρώτη τέλειος. τοῖς γὰρ αὐτῆς μέρεσιν ἀριθμεῖται. *Senarius primus est perfectus; nam suis partibus numeratur.* Eulogius in Somn. Scip. *Senarius vero, qui sequitur, numerus, potentem, ac divinam naturae suae obtinet potestatem; siquidem τέλειος primus, idest, perfectus, etiam reperitur.* Philippus Abbas Bonae spei, De silentio Clericorum cap. CXVI. *Senarius autem, quia ex suis partibus constat, perfectus adpellatur; & ei primo huiusmodi perfectionis dignitas adsignatur, quia nullus ante illum meruit obtinere, ut suae partes eius summam valeant adimplere. Dividitur enim in sex aequaliter unitates, in tres binarios, in duos ternarios; quorum unitas, & binarius, & ternarius, qui sunt aequales partes senarii, si pariter coniungantur, eumdem complent senarium, nec excedunt.* Nempe, ut Euclides ait lib. VII definit. XXII. Τέλειος ἀριθμός ἐστιν, ὁ τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσιν ἴσος ὤν. *Perfectus numerus est, suis partibus aequalis existens.* Plura de perfectione huius numeri testimonia, si quis volet, videat Origenem in Ioannem, ipso initio Tomi XXVIII. Macrobium in Somn. Scip. lib. I. cap. VI. & Saturnal. lib. VII. cap. XIII. Plutarchum Symposiac. IX. Quaest. III. Censorinum De die natali cap. XI. Gregorium Nyssenum, in verba, *Faciamus hominem*, Orat. II. Augustinum De Civ. Dei lib. XI. cap. XXX.(a) Philonem Iudaeum De Opificio hominis, & Allegoriarum Legis lib. I. Pachymerium De V. vocibus cap. II. Clementem Strom. VI. Boethium Arithm. lib. I. cap. XIX. & XX. Chalcidium in Timaeum, Rhabanum Maurum De Instit. Cler. lib. III. cap. XXII. Procopium Gazaeum in Genesin cap. II. & Nicetam in Gregorii Nazianzeni Orationem XLII. Ac generationi quoque maxime aptus credebatur. Philo De Mundi opificio. Τοῖς γινομένοις, ἔδει τάξεως· τάξει δ' ἀριθμὸς οἰκεῖον· ἀριθμῶν δὲ, φύσεως νόμοις, γεννητικώτατος ὁ ἕξ. τῶν τε γὰρ ἀπὸ μονάδος πρῶτος τέλειός ἐστιν, ἰσούμενος τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι, καὶ συμπληρούμενος ἐξ αὐτῶν· ἡμίσεος μὲν τριάδος, τρίτου δὲ δυάδος, ἕκτου δὲ μονάδος· καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἄῤῥην τε καὶ θῆλυς πέφυκε, κἀκ τῆς ἑκατέρου δυνάμεως ἥρμοσται. *Rebus, quae creabantur, opus erat ordine; ordini autem numerus est proprius, inter numeros vero, lege naturae, aptissimus generationi est senarius; nam post unitatem primus est perfectus, ex suis partibus aequatus, atque ex iisdem completus; e dimidio quidem, ternario; tertia vero parte, binario; uti sexta, unitate; &, ut ita dicam, mas simul, & femina exsistit, atque ex viribus utriusque est concinnatus.* Censorinus cap. XI. *Nec immerito senarius fundamentum gignendi est, nam eum* τέλειον *Graeci, nos autem perfectum vocamus, quod eius partes tres, sexta, & tertia, & dimidia, idest, unus, & duo, & tres, eumdem ipsum perficiunt.* Et ab ista causa nempe existimandum est, quod hunc Veneri attribuerint. Martianus Capella libro VII. *Hic autem numerus Veneri est attributus, quod ex utriusque sexus commixtione conficitur; idest, ex triade, qui mas, quod impar est, numerus habetur; & dyade, quae femina paritate; nam bis terni, hexas fit.* Itaque Pythagoras iubebat, sexto die mensis ei sacra facere. Iamblichus De Vita Pythagorae lib. I. cap. XXVIII. Ἀφροδίτῃ δέ τι θυσιάζειν ἕκτῃ· διὰ τὸ πρῶτον τοῦτον ἀριθμὸν, πάσης μὲν ἀριθμοῦ φύσεως κοινωνῆσαι, κατὰ πάντα δὲ τρόπον μεμιζόμενον. ὅμοιον λαμβάνειν τήν τε τῶν ἀφαιρουμένων, καὶ τὴν τῶν καταλειπομένων, δύναμιν. *Veneri vero aliquid sacrificandum esse die sexto, quod hic numerus primus universae numeri naturae communicaverit, ac quocumque demum modo distributus, eorum, quae vel auferuntur, vel quae etiam relinquuntur, aequalem potestatem accipiat.* Vt vero in numeris senarius Veneri consecratus, sic Dianae sextus dies. Proclus in Timaeum Platonis lib. III. Τὴν ἑβδόμην τοῦ θεοῦ ἱερὰν ἔλεγον, καθάπερ τὴν ἕκτην Ἀρτέμιδος. *Septimum diem Deo sacrum esse dicebant, uti & Dianae sextum.* Causam video, quamquam ille minime indicet, quia nata eo die, mensis nempe Thargelionis, dea esset. Diogenes Laertius in Vita Socratis lib. II. Ἐγεννήθη δὲ Θαργηλιῶνος ἕκτῃ, ὅτε καθαίρουσι τὴν πόλιν Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Ἄρτεμιν γενέσθαι Δήλιοί φασιν. *Natus autem est sexto die Thargelionis, quo Athenienses Vrbem lustrant, Dianamque natam esse Delii tradunt.* Latinis porro numerus senarius *Vncia* adpellabatur. Cassiodorus Var. lib. I. ep. X. *Senarium vero, quem non immerito perfectum docta antiquitas definivit, Vnciae, qui mensurae primus gradus est, adpellatione signavit.* Plurimis nominibus Graeci dixerunt. Photius in Excerptis suis e Nico-

(a) Et libris *De Genesi ad litteram*.

Nicomacho. Ἡ δὲ ἑξὰς, εἶδος εἴδους αὐτῷ αἰτιολογεῖται, καὶ τῇ ψυχῇ μόνος ἀριθμῶν ἁρμόζων, καὶ Διαρθρωσις τοῦ παντος, Ψυχοποιος, καὶ τῆς ζωτικῆς ἕξεως ἐμποιητική· παρὸ καὶ ἑξας, καὶ Ἁρμονία, καὶ Ουλομέλεια, καὶ κυρίως αὐτὴ μᾶλλον Ἀφροδίτη, Ζυγία τε καὶ Γαμηλία, καὶ Ἀνδρογυναία, θεολογεῖται. ἀλλὰ καὶ Ζυγῖτις, καὶ Φιλοτησία, καὶ Εἰρήνη, καὶ Φιλία, καὶ Ὑγεία, Ἄκμων τε καὶ Ἀλήθεια. καὶ Μοιρῶν δὲ Λάχεσιν αὐτὴν ποιοῦσι, καὶ Ἀρχὴν, καὶ Ἥμισυ παντὸς, καὶ Ἑκατηβελέτιν, καὶ Τριοδῖτιν, καὶ Διχρονίαν, καὶ Περσείαν, καὶ Τρίμορφον, καὶ Ἀμφιτρίτην, καὶ Ἀγχιδίκαν, καὶ Μουσῶν Θάλειαν, καὶ Πανάκειαν. *Senarius ab illo forma formae ratione reddita dicitur, & ſolus inter numeros animae accommodus, atque univerſi Articulatio, Animae effector, & qui vitalem habitum ingenerandi vim habet. Vnde etiam ſenarius, Harmonia, ac Perfectio partium, & magis proprie ipſamet Venus, quum Iuga, tum Nuptialis, & Androgynaea Theologice ab eo conſtituitur. Iugalis ad haec, & Illecebra; Pax quoque, Amicitia, Sanitas, Incus, ac Veritas. Et inter Parcas Lacheſin faciunt, ac Principium, & Dimidium totius; sum Longe iaculantem, & Triviam, & Bitempoream, & Perſeam, & Triformem. & Amphitriten, & Anchidicen, & inter Muſas Thaliam, ac Panaceam.* Ex his, εἶδος εἴδους, Διάρθρωσις τοῦ παντὸς, Ψυχοποιὸς, & Ἁρμονία, etiam Anonymo commemorantur in Theologumenis ſuis. Εἶδος οὖν εἴδους οὐκ ἂν διαμάρτοιμεν αὐτὴν ἡγούμενοι. τρόπον δ' ἕτερον διαρθρωτικὴ καὶ συντακτικὴ σώματος ψυχὴ, καθάπερ ψυχικὸν εἶδος ἀμόρφου ὕλης. τῇ δὲ ψυχῇ τὸ παράπαν οὐδεὶς ἐφαρμόζειν δύναται μᾶλλον ἑξάδος ἀριθμὸς· οὐκ ἄλλος ἂν οὕτω Διάρθρωσις τοῦ παντὸς, λέγοιτο, ψυχοποιὸς ἱστάμενος. εὑρισκομένη καὶ τῆς ζωτικῆς ἕξεως ἐμποιητική, παρὸ ἑξὰς καὶ Ἁρμονία, ὅτι μὲν ἁρμονικὴ πᾶσα ψυχή. *Itaque, ſi formam formae eam eſſe arbitremur, nihil certe erraverimus; quin alio modo anima vim corporis articulandi, & componendi habet, velut forma animalis materiae informis; animae vero nullus omnino numerus magis convenire poteſt, quam ſenarius; nec aliis itidem articulatio univerſi, & animae effector, quum inveniatur vim habere ingenerandi habitum vitalem; unde etiam ſenarius nomen habet: tum etiam Harmonia, quod omnis anima ſit harmonica.* Sic reſtituo eum locum, in quo hodie exciderunt iſta verba, Καὶ Ἁρμονία. *Tum etiam Harmonia.* Οὐλομέλεια. Apud Anonymum. Ὁλομέλεια ſcribitur. Τὴν ἑξάδα Ὁλομέλειαν προσηγόρευον οἱ Πυθαγορικοὶ, κατακολουθοῦντες Ὀρφεῖ, ἤτοι παρόσον ὅλη τοῖς μέλεσιν, ἢ μέρεσιν, ἴση ἐστὶ μόνη τῶν ἐντὸς δεκάδος· ἢ, ἐπειδὴ ὅλον, καὶ τὸ πᾶν, κατ' αὐτὴν διαμεμέρισται καὶ ἐμμελὲς ὑπάρχει. *Pythagorici, Orpheum imitati, ſenarium adpellabant, Perfectionem omnium partium, ſive quatenus, totus ſuis membris, ſive partibus, ſit aequalis, ſolus eorum numerorum, qui conſiſtunt intra denarium, ſive quod totum, atque univerſum, ſecundum ipſum ſit diviſum, atque concinnum exſiſtat.* Ἀφροδίτη. Martianus Capella lib. VII *Senarius harmonias oſtenditur genuiſſe; quippe ſex ad duodecim, eſt ſymphonia diapaſon; ſex ad novem, hemiolos; ſex ad octo, epitritos, ideſt, ſymphonia diateſſaron; unde Venus, harmoniae mater perhibetur.* Γαμηλία. Anonymo Γάμος; Ἀνδρογυναία vero Ἀρρενόθηλυς dicitur. Ita eius verba habent. Ἐξ ἀρτίου, καὶ περισσοῦ, τῶν πρώτων ἄρρενος καὶ θήλεος δυνάμει, καὶ πολλαπλασιασμῷ, γίνεται. διὸ καὶ Ἀρρενόθηλυς καλεῖται. ἔτι δὲ Γάμος καλεῖται, ὅτι αὐτὸς τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσίν ἐστιν ἴσος. γάμου δὲ ἔργον, τὰ ὅμοια ποιεῖν τὰ ἔγγονα τοῖς γονεῦσι. *Ex pari, & impari primis, mare, ac femina, potentia, & multiplicatione, fit ſenarius; unde etiam Virofemina adpellatur; ac praeterea etiam Matrimonium dicitur, quod ſuis ipſe partibus ſit aequalis; eſt vero opus Matrimonii, prolem parentibus ſimilem facere.* Ac Γάμος quoque etiam Plutarcho dictus memoratur, lib. De Animae procreatione, e Timaeo. Καί ἐστιν ὁ μὲν ἓξ (ἀριθμὸς) τέλειος ἴσος ὢν τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι, καὶ Γάμος καλεῖται, διὰ τὴν τοῦ πρώτου ἀρτίου καὶ περιττοῦ σύμμιξιν. *Ac ſenarius quidem numerus eſt perfectus, ſuis partibus aequalis exſiſtens; diciturque Matrimonium, ob primi paris, impariſque mixtionem.* Et Clementi Stromat. VI. Οἵ τε Πυθαγόρειοι ἐντεῦθεν, οἶμαι, ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου κατὰ τὸν προφήτην γενέσεως, τὸν ἓξ ἀριθμὸν τέλειον νομίζουσι, καὶ καλοῦσι τοῦτον καὶ Γάμον. ὡς γὰρ ὁ γάμος ἐξ ἄρρενος καὶ θηλείας γεννᾷ, οὕτως ὁ ἓξ ἐκ περισσοῦ μὲν τοῦ τρία, ἄρρενος ἀριθμοῦ λεγομένου· ἀρτίου δὲ τοῦ δύο, θήλεος νομιζομένου, γεννᾶται. δὶς γὰρ τὰ τρία, γίνεται ὁ ἕξ. *Et Pythagorei hinc, ut arbitror, a mundi ortu, iuxta Prophetam, numerum ſenarium perfectum exiſtimant, eumque etiam Matrimonium adpellant; uti enim Matrimonium generat ex maſculo, & femina; ſic ſenarius, ex ternario quidem impare, qui mas dicitur, & binario item pari, qui exiſtimatur femina, generatur; nam bis tria fiunt ſex.* Φιλοτησία, apud Anonymum Φιλίωσις dicitur. Φιλίωσιν οἰκείως κατονομάζουσιν. αὕτη γὰρ συμπλεκτικὴ ἄρρενος, καὶ θήλεος. *Conciliationem adpoſite nominant; quippe complectitur marem, & feminam.* Εἰρήνη. Anonymus. Καὶ εἰρήνη δὲ καλεῖται εἰκότως. *Merito vero etiam Pax adpellatur.* Ὑγεία. Meminit quoque Anonymus. Ac dicebatur item hoc nomine triplex triangulus, qui alternatim inter ſe iunctus, figuram quinquelinearem exhibebat; quo & tamquam ſymbolo inter ſuae doctrinae ſodales utebantur. Lucianus pro lapſu in ſalutatione admiſſo. Ὁ μέν γε θεσπέσιος Πυθαγόρας εἰ καὶ μηδὲν αὐτὸς ἡμῖν ἴδιον καταλιπεῖν, τῶν αὐτοῦ ἠξίωσεν, ὅσον Ὀκέλλῳ τῷ Λευκανῷ, καὶ Ἀρχύτᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμιληταῖς αὐτοῦ, τεκμαίρεσθαι, οὔτε τὸ εὖ πράττειν προὔγραφεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὑγιαίνειν ἄρχεσθαι ἐκέλευεν. ἅπαντες γοῦν οἱ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλήλοις ἐπιστέλλοντες, ὁπότε σπουδαῖόν τι γράφοιεν, ὑγιαίνειν εὐθὺς ἐν τῇ ἀρχῇ παρεκελεύοντο, ὡς καὶ αὐτὸ ψυχῇ τε καὶ σώματι ἁρμοδιώτατον, καὶ συνόλως ἅπαντα περιειληφὸς τἀνθρώπου ἀγαθά καὶ τό γε τριπλοῦν αὐτοῖς τρίγωνον, τὸ δι' ἀλλήλων, τὸ πεντάγραμμον, ᾧ συμβόλῳ πρὸς τοὺς ὁμοδόξους ἐχρῶντο, Ὑγεία πρὸς αὐτῶν ὠνομάζετο. *Ac divinus quidem ille Pythagoras, tameiſi ipſe nihil proprium ſuorum ſcriptorum nobis relinquere voluerit, quantum tamen ex Ocello Lucano, & Archyta, ceteriſque eius diſcipulis, coniectura adſequi datur, nec* Εὖ πράττειν, *bene agere, in initio ſcribebat; ſed ab* Ὑγιαίνειν,

quod est, Valere, *exordiri iubebat. Itaque eius sectatores, quum inter se literas darent, quoties serium aliquid scriberent, statim ab initio valere suos iubebant; tamquam id ipsum & animae, & corpori maxime accommodatum foret, ac summatim hominis, bona universa comprehenderet. Praeterea & triplex illorum triangulus, qui, alternatim inter se iunctus, quinque linearem figuram constituit, quo tamquam symbolo ad sodales suae sectae utebantur, Valetudo, ab iis nominabatur*. Ἄκμων. Anonymus. Ἐκάλουν δὲ αὐτὴν καὶ Ἄκμονα, τὴν οἷον ἀκάματον· ὅτι εὐλόγως τὰ τῶν κοσμικῶν στοιχείων ἀρχικώτατα τρίγωνα μετέχει αὐτῆς. καθ᾽ ἕκαστον ἓξ ὑπάρχοντα, εἰ καθέτοις τρισὶ διανέμοιτο. *Vocabant vero ipsum etiam incudem, qui sit quasi Indefessus, quod potissimi elementorum mundi trianguli convenienter partem eius habeant; singulaque, si distribuantur tribus perpendiculis, sex exsistant*. Ἑκατηβελέτις, Τριοδῖτις, & Διχρονία. Anonymus. Ἑκατηβελέτιν δὲ αὐτὴν καὶ Τριοδῖτιν, καὶ Διχρονίαν, πρὸς τούτοις ἐκάλουν. Ἑκατηβελέτιν μὲν ἀπὸ τοῦ ἢ τριάδα, ἣν Ἑκάτην οὖσαν παρειλήφαμεν, βολήσασαν, καὶ οἷον ἐπισυντεθεῖσαν, ἀπογεννῆσαι αὐτήν. Τριοδῖτιν δὲ, τάχα παρὰ τὴν τῆς θεοῦ φύσιν. εἰκὸς δὲ, ὅτι καὶ ἡ ἑξὰς τὰ τρία τῶν διαστάσεων κινήματα πρώτη ἔλαχε, διχόθεν πεπερασμένα ἀμφοτέραις καθ᾽ ἕκαστον παραστάσεσι. Διχρονίαν δὲ, παρὰ τὴν ἀπονέμησιν τοῦ παντὸς χρόνου ἣν ἑξὰς τῶν ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν ζωδίων διατελεῖ. ἢ ὅτι τῇ τριάδι προσωκείωθη ὁ χρόνος, τριμερὴς ὢν διὰ δὲ δύο τριῶν, ἡ ἑξάς. Ita restituo eum locum, qui male hodie sic vulgatur, διὰ δὲ τριῶν. Neque enim tria simpliciter, sed bis tria, senarium faciunt. Ἀμφιτρίτη. Anonymus. Παρὰ δὲ τὸ αὐτὸ, καὶ Ἀμφιτρίτην ἐκάλουν αὐτήν, ἀμφὶς ἑαυτῇ δύο παρέχουσαν τριάδας. *Eamdem ob causam, etiam Amphitriten ipsum adpellabant, quae utrimque duos praebeat ternarios*. Ἀγχιδίκη. Anonymus. Τὸ δ᾽ Ἀγχιδίκης ὄνομα καθ᾽ ἁπλὴν ἔννοιαν προσήρμοζον αὐτῇ· ὅτι γείτων μάλιστα τῇ πεντάδι ἡ ἑξάς. *Nomen vero Anchidices, simplici notione illi adaptabant, quod quinario maxime vicinus sit senarius*. Observa caussam. Senarius a Pythagoricis Ἀγχιδίκη dicebatur, quod quinario proximus esset, qui nimirum Δίκη ab ipsis vocabatur, ut ostendi capite antecedenti. Θάλεια. Corrupte, Θυλεια, apud Anonymum hodie editur, sed restituo, Θάλεια δὲ ἡ αὐτὴ, διὰ τὴν τῶν ἑτέρων ἁρμονίαν. *Thalia vero ipse dicitur, propter ceterorum concentum*. Πανάκεια. Anonymus. Καὶ Πανάκεια, διὰ τὰ περὶ ὑγείας προειρημένα εἰς αὐτήν. ἢ, οἷον Πανάρκεια, ἀρκετῶς κεχορηγημένη τοῖς μέρεσιν εἰς τὴν ὁλότητα. *Et Panacea, propter ea, quae de valetudine ante in eum dicta; vel, tamquam Panarcea, Omnisufficientia, quasi partibus sufficienter ad totalitatem instructus*. Et haec quidem ista nomina, quae excerpsit e Nicomacho noster Photius; praeter quae, & duo alia observavi; nempe, Μεσευθὺς, & Κόσμος. De priori est Clementis iste locus, Strom. VI. Οἵ τε Πυθαγόρειοι ἐντεῦθεν, οἶμαι, ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου κατὰ τὸν προφήτην γενέσεως, τὸν ἓξ ἀριθμὸν τέλειον νομίζουσι, καὶ Μεσευθὺν καλοῦσι τοῦτον, διὰ τὸ μέσον αὐτὸν εἶναι τοῦ εὐθέος, τουτέστι δέκα, καὶ τοῦ δύο. Φαίνεται γὰρ ἴσον ἀμφοῖν ἀπέχων. *Et Pythagorei hinc, ut arbitror a mundi ortu, iuxta Prophetam, numerum senarium perfectum exsistimant; eumque etiam Medirectum adpellant, quia medius sit recti, idest, decem, ac duorum; videtur enim aequaliter ab ambobus abesse*. De altero, sic Anonymus ait. Καὶ πολὺ πρότερον ἀπὸ τῆς διατάξεως τῆς δὲ (καλεῖται) Κόσμος. καὶ γὰρ ὁ κόσμος, καθάπερ καὶ ὁ ἕξ, ἐξ ἐναντίων πολλάκις ὤφθη συνεστὼς καθ᾽ ἁρμονίαν. *Et multo ante ab eiusmodi constitutione vocatus est Mundus, quia mundus, ut etiam senarius, ex contrariis saepe visus est constitisse secundum harmoniam*.

CAP. IX.

Septenarius inter plenos, & perfectos collocatus; unde etiam vitalis partus septimestris creditus. Medicinae quoque corporis attributus, & Apollini consecratus; uti septimus mensis dies, quod is illo natus esset; quare etiam is Ἑβδομαγένης *dictus. Ioannes Protospatharius, item Proclus emendantur. Plato plane, atque Apollo, septimo Thargelionis die natus. Summa autem in veneratione habitus; atque inde* Ἑπτὰς *dictus, tamquam* Σεπτάς. *Virgo quoque, & matre carens censebatur, atque istud, qua de caussa. Nomina eius, & de his Anonymi locus restitutus.* Τύχη. Καιρός. *Aristoteles illustratus.* Ἀθηνᾶ. Ἀγελία, *sive etiam* Ἀγελέη, & Ἀγελαίη, *quod Minervae quoque epitheton. Hesychius correctus. Anonymi locus varie interpolatus.* Ἀτρυτώνη. Φυλακῖτις. *Anonymus iterum emendatus.* Ὀβριμοπάτρα. Τριτογένεια. Γλαυκῶπις. Ἀλαλκομένεια. Παντευχία. Ἐργάνη. Πολυαρέτη. Οὐλομέλεια. Ἀμαλθείας γένος, *sive potius*, Ἀμαλθείας κέρας. Αἰγίς. Ὄσιρις. *AEgyptii Sacerdotes septem vocalibus Deos suos celebrabant.* Ὄνειρος. Φωνή. Αὐδή. Κλειώ. Κρίσις. *Anonymus tertium restitutus.* Ἀδράστεια. Τελεσφόρος.

SEptenarius inter plenos, & perfectos habebatur. Alexander Aphrodisieus Probl. lib. II. Quaest. XLVII. Ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς τέλειός ἐστι τῇ φύσει, ὡς μαρτυρεῖ Πυθαγόρας, καὶ οἱ ἀριθμητικοὶ, καὶ οἱ μουσικοί. *Numerus septenarius est perfectus natura, ut testatur Pythagoras, & Arithmetici, ac Musici*. Cicero in Somnio Scipionis. *Sed eius temporis ancipitem video quasi fatorum viam; nam quum aetas septenos octies solis anfractus, reditusque converterit; duoque hi numeri, quorum uterque plenus, alter altera de causa habetur, circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint; in te unum, atque in tuum nomen se tota convertet civitas*. Et mox iterum. *Septem efficiunt distinctos intervallis sonos*. Et huc referunt, quod partus Septimestris sit vitalis. Iulius Paulus Recept. Sentent. lib. IV. Titul. IX. *Septimo mense natus, matri prodest. Ratio enim Pythagorei numeri hoc videtur admittere, ut aut septimo pleno, aut decimo mense, partus maturior videatur*. Quo pertinent ista Fulgentii lib. De cont. Virg. *Cum septem navibus evadet, quo ostendatur, secundum*

Arith-

Arithmeticam numerum septenum harmonicum esse partui. Multa in hanc rem adfert Alexander, loco citato, paulo post. Ὅτι δὲ τέλεως ὁ ἑπτὰ φύσει ἀριθμὸς. δῆλον ἐκ τοῦ διοικεῖν τὸν θεὸν τὸν περίγειον κόσμον ἑπτὰ ἄστροις. ἑπταμηνιαῖα δὲ τὰ βρέφη, τοὺς ὀδόντας ἀναφέρει· ἑπταετῆ δὲ, ἀποβάλλει. δὶς ἑπτὰ δὲ, ἡβάσκει, τρὶς ἑπτὰ δὲ ἀνδροῦται. καὶ τὰ νοσήματα δὲ ἀναλόγως τῷ ἑπτὰ ἀριθμῷ κρίνεται. ὁμοίως, καὶ ἡ σελήνη τῷ ἑπτὰ ἀριθμῷ σχηματίζεται· ἑβδομάσι δὲ καὶ ὁ μὴν διατυποῦται. ἑπτὰ δὲ καὶ τὰ φωνήεντα. *Numerum septenarium natura perfectum esse constat ex eo, quod Deus terrarum orbem septem astris regat. Homini septimo mense dentes prodeunt, septimo anno eiiciuntur; bis septimo, idem pubescit; ter septimo vir fit; morbi quoque eodem modo, septenario numero iudicantur, ac Luna itidem per septenarium formatur; mensis quoque per septenarios constituitur, ac vocales septem exsistunt.* Censorinus De die natali cap. VII. *In omnibus numerus septenarius plurimum potest. Siquidem septem formemur mensibus, additisque alteris, recti consistere incipiamus, & post septem menses dentes nobis innascantur, iidemque post septimum cadant annum, quartodecimo autem pubescere soleamus.* Ac mox iterum cap XIV. *Ex iis omnibus proxime videntur accessisse naturam, qui hebdomadibus humanam vitam emensi sunt; fere enim post septimum quemque annum, articulos quosdam, & in his aliquid novi, natura ostendit, ut & in Elegia Solonis cognoscere datur; ait enim, in prima hebdomade dentes homini cadere, in secunda pubem adparere, in tertia barbam nasci, in quarta vires, in quinta maturitatem ad stirpem relinquendam, in sexta cupiditatibus temperari, in septima prudentiam, linguamque consummari, in octava eadem manere, in qua alii dixerunt oculos albescere, in nona omnia fieri languidiora, in decima hominem fieri morti maturum.* Multa quoque in hanc rem est observare apud Anonymum in Theologumenis suis Arithmeticis, capite De septenario; Philonem De opificio Mundi; Chalcidium in Timaeum; Macrobium in Somn. Scip. lib. I. cap. VI. A. Gellium lib. III. cap. X. Martianum Capellam lib. VII. Iustinum Martyrem Quaest. LXIX. & Solonem in eo fragmento, cuius initium est:

> Παῖς μὲν ἄνηβος ἐὼν ἔτι νήπιος, ἕρκος ὀδόντων,
> Φύσας, ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἑπτ' ἔτεσιν.

Medicinae quoque corporis attributum, & Apollini sacrum esse, existimabant. Censorinus cap. XIV. *Plerique, aliter moti, duos istos numeros subtiliter discreverunt, ut dicentes, septenarium ad corpus, novenarium ad animum pertinere; hunc. Medicinae corporis, & Apollini attributum; illum, Musis, quia morbos animi, quos adpellant pathe, Musica lenire, ac sanare consueverit.* Quod ad Medicinam attinet, eo pertinent ista verba Alexandri Aphrodisiei, loco citato. Καὶ τὰ νοσήματα δὲ ἀναλόγως τῷ ἑπτὰ ἀριθμῷ κρίνεται. *Morbi quoque eodem modo septenario numero iudicantur.* Iustinus Martyr Quaest. LXIX. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑπτὰ τὴν αὔξησιν, καὶ τὴν λῆξιν, τῶν ἀνθρώπων ἐργάζεται· καὶ τῶν νοσημάτων ποιεῖται διάκρισιν. *Numerus septenarius in hominibus incrementum, atque decrementum efficit; & morborum diiudicationem facit.* A. Gellius lib. III. cap. X. *Discrimina etiam periculorum in morbis maiore vi fieri putant in diebus, qui conficiuntur ex numero septenario, eosque dies omnium maxime, ita ut Medici adpellant,* κριτικοὺς, ἢ κρισίμους, *cuique videri,* Corrigendus est Ioannis Protospatharii locus ad Hesiodi dies. Ἡ ἑβδόμη ἡμέρα καὶ παρὰ τοῖς ἰατροῖς κρισίμη καθέστηκεν, ἐν ταύτῃ γὰρ κρίνουσι τὰ νοσήματα. *Septimus dies etiam apud Medicos est decretorius, quia in eo de morbis iudicium ferunt.* Non recte hodie editur, παρὰ τοῖς ἰατροῖς χρησίμη καθέστηκεν. *Apud Medicos utilis est.* Apollini vero sacrum esse, ut & septimum mensis diem, quia eo natus esset, Proclus nobis tradit in Timaeum lib. III. Καὶ τῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἑπτάδα ἀνεῖσαν, ὡς συνέχοντι πάσας τὰς συμφωνίας. διὸ καὶ ἑβδομαγέταν ἐκάλουν τὸν θεὸν, καὶ τὴν ἑβδόμην τοῦ θεοῦ ἱερὰν ἔλεγον.

> Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.

Et Apollini septenarium dedicarunt, veluti qui concentus omnes contineret, unde & Hebdomagetam vocabant deum, diemque septimum illi sacrum esse dicebant:

> *Hac enim Apollinem auriensem peperit Latona.*

Sed legendum ibi potius, διὸ καὶ ἑβδομαγένην ἐκάλουν. *Quapropter etiam Hebdomagenam vocabant.* Quia nimirum septimo die natus esset. Et ita est apud Plutarchum Sympos. lib. VIII. cap. I. Ἑβδόμη δὲ ἀμφοτέρας ἑορτάζουσι, καὶ τὸν θεὸν, (Ἀπόλλωνα,) ὡς ταύτῃ γενόμενον, ὑμεῖς, εἶπεν οἱ προφῆται, καὶ οἱ ἱερεῖς, Ἑβδομαγένην καλεῖτε. *Utrumque festum in diem septimum incidit, & vos vates, atque sacerdotes, inquit, deum (Apollinem) ut ea die natum, Hebdomagenam adpellatis.* Ac videndus idem iterum lib. IX. cap. IV. De Apolline, septimo mensis die nato, est & alter Procli locus ad Hesiodi dies. Ἡ δὲ ἑβδόμη, ἱερὰ Ἀπόλλωνος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτέχθη. *Septimus vero dies, sacer est Apollini, quia ille eo natus.* Ac meminit Diogenes Laertius, qui Thargelionem quoque mensem nominat, & Platonem eodem item natum dicit. Locus exstat in Platone lib. III. Καὶ γίνεται Πλάτων, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς, ὀγδόῃ καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, Θαργηλιῶνος ἑβδόμῃ· καθ' ἣν Δήλιοι τὸν Ἀπόλλωνα γενέσθαι φασί. *Ac nascitur Plato, ut refert Apollodorus in Chronicis, Olympiade octogesima octava, Thargelionis die septimo, quo Apollinem Delii natum esse dicunt.* Summa autem in veneratione habebatur. Apuleius Miles. XI. *Confestimque discussa pigra quiete, alacer exsurgo; meque protinus purificandi studio, marino lavacro trado; septiesque submerso fluctibus capite, quod eum numerum praecipue religionis aptissimum divinus ille Pythagoras prodidit, laetus, & alacer, Deum praepotentem lacrimoso vultu sic adprecabar.* Inde etiam Ἑπτάδα, veluti Σεπτάδα, dici cupiebant. Photius in Excerptis e Nicomacho. Ἡ δὲ ἑπτὰς τί ἄν τις καὶ εἴποι; εὐθὺς μὲν γάρ ἐστι Σεπτάς. κἂν τὸ Σ φθέναται

ρει ἡ συνήθεια, ἕλκει τοῦτο ῥᾶστα ἐκ διπλοῦ τοῦ Ξ. ὅπερ τῷ πρὸ αὐτοῦ ἀριθμῷ ἡ φύσις πρὸς τῷ τέλει ἀπεκλήρωσεν· ἵν᾽ ᾖ τοῦτο ἐπικούρημα τῷ σεβαστῷ ἀριθμῷ πρὸς τὴν ἐπιβουλὴν τὴν ἀπὸ τῶν πολλῶν. τοιαύτη μὲν ἡ ἀπόδειξις θαυμαστὴ, ὡς ἔστιν οὕτω σεπτὰς, καὶ σεβασμοῦ ἄξιος ὁ ἑπτά. *Iam heptas; quid dicas, confestim fit septas; ac si consuetudo exstaret Σ, trahit hoc facillime ex duplici litera Ξ, quam ipsa natura ad praecedentis numeri finem veluti sorte attribuit; ut haec adminiculo adversus vulgi insidias venerando numero esset. Atque haec admiranda illa demonstratio est, qua ita exsistere docet vocem* Σεπτὰς, *ut & numerum septenarium veneratione dignum.* Macrobius in Somn. Scip. lib. I. cap. VI. *Hic numerus* ἑπτὰς *nunc vocatur, antiquato usu primae literae, apud veteres enim* Σεπτὰς *vocitabatur, quod Graeco nomine testabatur venerationem debitam numero.* Etymologici Auctor. Ἑπτὰς, ἀπὸ τοῦ Σέβω, Σεπτάς τις οὖσα. ὡς θεία, καὶ ἀμήτωρ, καὶ παρθένος. *Septenarius a* Σέβω, *quod est, veneror; veluti* Σεπτὰς, *qui sit veneratione dignus, ceu divinus, & matre carens, atque virgo.* Idem tradit, & Anonymus in Theologumenis suis, & Nicetas in Gregorii Nazianzeni Orationem XLIV. Virgo quoque, & matre carens, censebatur; quod nec gigneret ex se alium, neque genitus ipse esset. Oribasius in Hippocratis Aphorismorum lib. II. Aphor. XXIII. *Septenarius numerus maxime versatur in Arithmetico numero, &, criticis diebus, quia in se continet parem, & imparem; & intra denarium solus neque generat, neque generatur, quum alii aut generent, aut generentur.* Nicetas in Gregorii Nazianzeni Orat. XLIV. Μόνος τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος ἀριθμῶν οὔθ᾽ ὑφ᾽ ἑτέρου γεννᾶται, οὔτε ἕτερον γεννᾷ· καὶ οἱ ἀριθμητικοὶ παρθένον λέγουσι τὴν ἑπτάδα. *Solus hic numerus, eorum, qui intra denarium sunt, nec ab alio gignitur, neque alium gignit; Arithmeticique virginem adpellant septenarium.* Hierocles in Aurea Carmina. Ἡ δὲ ἑβδομὰς, ὡς ἀμήτωρ, καὶ παρθένος, τὴν τῆς μονάδος ἀξίαν δευτέρως ἔχει. οὔτε γὰρ γεννᾶται ἐξ ἀριθμοῦ τινος τῶν ἐντὸς δεκάδος, οὔτε γεννᾷ τινα. *Septenarius vero, tamquam matre carens, atque virgo, unitatis dignitatem habet secundario; non enim ab ullo numero gignitur, qui denario contineatur, neque alterum quemquam gignit.* Philo De Mundi opificio. Μόνος δὲ, ὡς ἔφην, ὁ ἑπτὰ οὔτε γεννᾶν πέφυκεν, οὔτε γεννᾶσθαι· δι᾽ ἣν αἰτίαν οἱ μὲν ἄλλοι φιλόσοφοι τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἐξομοιοῦσι τῇ ἀμήτορι Νίκῃ καὶ παρθένῳ, ἣν ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναφανῆναι λόγος ἔχει. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι, τῷ ἡγεμόνι τῶν συμπάντων. Τὸ γὰρ μήτε γεννῶν, μήτε γεννώμενον, ἀκίνητον μένει. *Solus, ut dixi, septenarius, nec natura gignit quidquam, neque gignitur, quam ob causam alii quidem Philosophi, numerum eum similem statuunt Victoriae, matrem non habenti, atque virgini, quam prognatam e Iovis capite vulgo ferunt; at Pythagorici, universitatis principi; etenim, quod neque gignitur, neque gignit, immotum manet.* Arethas in Apocalypsin cap. XX. De hoc ipso numero agens. Οὗτος ὁ ἀριθμὸς οὐκ ἐξ ἑτέρου ἀριθμοῦ, τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος, ἀποτίκτεται. *Hic numerus ex alio eorum, qui intra denarium sunt, non generatur.* Videndus item Clemens Strom. VI. Chalcidius, loco uno, atque altero, & Anonymus, atque Etymologici Auctor, in citatis statim verbis. Nomina eius haec a Photio in Nicomachi Excerptis referuntur. Τύχη, καὶ Καιρὸς, Ἀθηνᾶ, καὶ Ἄρης, καὶ Ἀκρέωτις, καὶ Ἀγελία, καὶ Ἀτρυτώνη, Φυλακῖτις, Ὀβριμοπάτρα, Τριτογένεια, Γλαυκῶπις, Ἀλαλκομένεια, Παντευχία, Ἐργάνη, Πολυαρέτη, Οὐλομέλεια, Ἀμαλθείας, γένος, Αἰγὶς, Ὄσιρις, Ὄνειρος, Φωνὴ, Αὐδὴ, καὶ Μουσῶν ἡ Κλειώ. εἰ βούλει δὲ, καὶ Κρίσις, καὶ Ἀδράστεια. *Fortuna, & Occasio, Minerva, Mars, Acreotis, Agelia, Atrytone, Capta, Valido patre nata, Tritogenia, Caesiocula, Alalcomenia, Panteuchia, Ergana, Multis precibus expetita, Perfectio omnium partium, Amalthea Stirps, AEgis, Osiris, Somnium, Vox, Sonus, ac de Musarum numero Clio. Si libet vero, etiam Iudicium, & Arastia.* Ex his Τύχη, Καιρὸς, Ἀθηνᾶ, Τριτογένεια, & Φωνὴ ab Anonymo memorantur, verum loco valde mutilo, ac corrupto; quem proponam, ut restituam. Τί γὰρ δεῖ νῦν καὶ περὶ τῶν ἀλημματήρων λεπτολογεῖν ἑβδοματικὸν μάλιστα παρὰ τοῖς ἀποτελεσματολόγοις δογματιζομένων, ὅτι Ἀθηνᾶν, καὶ Καιρὸν, καὶ Τύχην, τὴν ἑπτάδα ἐπωνόμαζον; Ἀθηνᾶν μὲν, ὅτι παραπλησίως τῇ μυθευομένῃ παρθένος τις καὶ ἄζυξ, ὑπάρχει. οὔτε ἐκ μητρὸς γεννηθεῖσα, ὅ ἐστιν ἀρτίου ἀριθμοῦ. οὔτε ἐκ πατρὸς, ὅ ἐστι περιττοῦ πλὴν, ἀπὸ κορυφῆς τῶν πάντων πατρὸς, ὅπερ ἂν εἴη ἀπὸ τῆς τῶν ἀριθμοῦ κεφαλῆς μονάδος. καὶ ἔστιν οἷον Ἀθηνᾶ ἀθηλυντός τις. θῆλυ δὲ, ὁ εὐδιαίρετος ἀριθμός. Καιρὸν δὲ, ὅτι οὐ χρόνῳ μακρῷ τὰς ἐνεργείας ἀνυομένας ἐν ταῖς κρίσεσιν ἔχει· ὑγείαν, ἢ νόσον, ἢ εἰς γένεσιν, καὶ φθοράν. Τύχην δὲ, ὅτι παραπλησίως τῇ μυθευομένῃ Τύχῃ τὰ θνητὰ διέπει. ὅτι οὐ μόνον τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς, ἀλλὰ καὶ ὀργανικῆς, καὶ κοσμικῆς, καὶ ἁπλῶς ἐναρμονίου φωνῆς, ἑπτὰ ὑπάρχει τὰ στοιχειώδη φθέγματα· οὐ μόνον παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ἀφίεσθαι μόνα, καὶ πρώτιστα, ὡς ἐμάθομεν, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ τὸ πρῶτον διάγραμμα παρὰ τοῖς μουσικοῖς ἑπτάχορδον ὑπέπεσε, ὅτι τριῶν ὄντων τῶν τῆς ψυχῆς εἰδῶν, ἢ μερῶν, φρονητικοῦ, θυμικοῦ, ἐπιθυμητικοῦ, τέσσαρες ἀρεταὶ καὶ τελειόταται, γίνονται καθάπερ τριῶν διαστημάτων τέσσαρες ὅροι ἐπὶ σωματικῆς διαυξέσεως. Vbi initio sic legendum. Περὶ τῶν κλιμακτήρων λ. λ. ἑβδοματικῶν; deinde post, Καὶ Τύχην, inserendum, Καὶ Φωνὴν, καὶ Τριτογένειαν, nam istorum quinque nominum septenarii, rationem sibi reddendam Auctor ipse proponebat, quod & ordine suo fecit; quamquam etiam duo illa, Φωνὴ, & Τριτογένεια, uti istic, ita infra suis locis exciderunt; itaque post τὰ θνητὰ διέπει, repone omnino, Φωνὴν δὲ, ὅτι οὐ μόνον, & post, ἑπτάχορδον ὑπέπεσε, Τριτογένειαν δὲ, ὅτι τριῶν ὄντων. Nullus aliter indicabit, nisi qui iudicio caret; nam subiuncta utrobique verba clare satis id evincunt. Sed de iis singulatim nunc agamus. Primo autem in Nicomachi Excerptis apud Photium, occurrit Τύχη, de quo nomine hunc in modum etiam Anonymus. Τοιγαροῦν Τύχη τε, ὡς πᾶσι παρεπομένη τοῖς ἀποβαίνουσιν, ὀνομάζεται. *Itaque & Fortuna dicitur, ceu quae accidentia omnia comi-*

comitetur. Iterum. Διὰ τὸ ὧν τυχαίως, καὶ ἐπὶ καιρόν τινα τρόπον ἀπαντᾷν, καὶ ἀποκρίνεσθαι, ἑκάστα τὴν τῆς ἑβδόμης χώραν, Καιρὸν αὐτὴν καὶ Τύχην, ἐπωνόμαζον. *Quia vero fortuito, ac tempestive accurrat, ac respondeat, ad singula locus septenarii, Occasionem ipsum, & Fortunam, cognominarunt*. Rursum in citato paulo ante loco, & correcto. Ἀθηνᾶν, καὶ Καιρὸν, καὶ Τύχην, καὶ Φωνὴν, καὶ Τριτογένειαν, τὴν ἑπτάδα ἐπωνόμαζον. *Minervam, & Occasionem, & Fortunam, & Vocem, & Tritogeniam, septenarium cognominabant*. Ac postea, quum singulorum nominum rationem reddit, de hoc ait. Τύχην δὲ, ὅτι, παραπλησίως τῇ μυθευομένῃ Τύχῃ, τὰ θνητὰ διέπει. *Fortunam vero, quod pariter, ac Fortuna ea, de qua fabulantur, res mortalium administret*. Καιρός. Habes etiam apud Anonymum, locis iam a me productis, quae non repeto. Hesychius. Καιρὸς, χρόνος, ἢ τόπος, καίριος· ἢ ὁ τῆς ἑπτὰ ἀριθμός. *Occasio, tempus, aut locus opportunus, aut etiam numerus septenarius*. Philo, lib. De die septimo. Ἔνιοι δ' αὐτὴν Καιρὸν προσηγόρευσαν, ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν τεκμηράμενοι τὴν νοητὴν αὐτῆς οὐσίαν. Ὅσα γὰρ τῶν ἐν αἰσθητοῖς ἄριστα, δι' ὧν αἱ ἐτήσιοι ὧραι, καὶ τῶν καιρῶν αἱ περίοδοι, τεταγμένως ἐπιτελοῦνται, μετέσχηκεν ἑβδομάδος. *Nonnulli vero ipsum Occasionem adpellarunt; ex sensibilibus coniecturam facientes de intelligibili eius essentia; quaecumque enim inter sensibilia optima sunt, per quae anni tempora, eorumque circuitus, ordinate perficiuntur, septenarii partem habent*. Huc respexit Aristoteles, maiorum Metaphysicorum cap. VII. ubi de Pythagoreis agit, eorumque circa numeros doctrina. Ἔτι δὲ πῶς δεῖ λαβεῖν, αἴτια μὲν εἶναι τὰ τῶν ἀριθμῶν πάθη, καὶ τὸν ἀριθμὸν, τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ὄντων, καὶ γιγνομένων, καὶ ἐξ ἀρχῆς, καὶ νῦν· ἀριθμὸν δὲ ἄλλον μηδένα εἶναι, παρὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, ἐξ οὗ συνέστηκεν ὁ κόσμος; ὅταν γὰρ ἐν τῳδὶ μὲν τῷ μέρει Δόξα, καὶ Καιρὸς, αὐτοῖς ᾖ, μικρὸν δὲ ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν, Ἀδικία, καὶ Διάκρισις, ἢ Μίξις· ἀπόδειξιν δὲ λέγωσιν, ὅτι τούτων μὲν ἓν ἕκαστον ἀριθμός ἐστι &c. *Praeterea quonam pacto sumere oportet, numeri quidem adfectus, & numerum, causas eorum esse, quae a principio, & nunc in Coelo sunt, atque fiunt; numerum autem nullum alium esse, praeter hunc, ex quo Mundus est constitutus? quando hac quidem in parte is illis est Opinio, & Occasio, parum autem supra, aut infra, Iniustitia, Diiudicatio, Mixtioque; idque eo demonstrent, quod eorum unumquodque numerus sit*, &c. Ad quem locum Alexander Aphrodisieus. *Pythagorici, quem ordinem numerus septenarius obtineret, hunc in Mundo Occasioni adsignabant; utique, quoniam hunc numerum Occasionem esse censebant*. Ioannes Philoponus ibid. *Pythagorei, qui, dum volunt sapientiam suam occultam facere cerdonibus, symbolice tradiderunt, disciplinas dicebant unitatem, Mentem; binarium, Animam; ternarium, Opinionem; quaternarium, Corpus simpliciter; quinarium, Corpus physicum, vel etiam Iustitiam; senarium, Corpus animatum; septenarium, Occasionem; postquam luna septem dies habens, quadrat totum tempus*. Vide etiam Ioannem Protospatharium ad Hesiodi dies. Porro etiam dicebatur. Ἀθηνᾶ. Anonymus. Ἀθηνᾶν μὲν (ἐπωνόμαζον τὴν ἑπτάδα,) ὅτι παραπλησίως τῇ μυθευομένῃ, παρθένος τις, καὶ ἄζυξ, ὑπάρχει· οὔτε ἐκ μητρὸς γεννηθεῖσα, ὅ ἐστιν ἀρτίου ἀριθμοῦ, οὔτε ἐκ πατρὸς, ὅ ἐστι περιττοῦ· πλὴν ἀπὸ κορυφῆς τῶν πάντων πατρὸς, ὅπερ ἂν εἴη, ἀπὸ τῆς τῶν ἀριθμῶν κεφαλῆς μονάδος. *Minervam quidem (septenarium cognomento adpellarunt,) quod, ut ea, de qua fabulae commemorant, virgo quaedam sit, & expers coniugii; neque nata ex matre, numero impari; neque ex patre, sive pari; sed ex vertice patris omnium unitatis*. Chalcidius in Timaeum. *Solus septenarius numerus, neque ex duplicatione nascitur alterius alicuius, nec intra decumanum limitem parit quemquam. Proptereaque Minerva est a veteribus cognominatus; item, ut illa, sine matre, perpetuoque virgo*. Eulogius in Somn. Scip. *Numerus septenarius Minervae tribuitur, quae ex Iovis capite, sine matris utero procreata memoratur; videlicet, quod ad senarium, sapientem, convenientemque suis partibus, numerum, monas, quae est caput numerorum, quum accesserit, septenarium creat, qui ab Arithmeticis Minerva dictus est, quod neque creatus ex duobus sibi similibus, neque procreare ipse alios potest, intra limitem primi versus*. Nec multo post. *Septimus, qui solus nec creatus ex binis unius generis numeris, nec ipse alium geminatus effundit; unde merito Minerva, sine matre virgo, sine procreatione perhibetur*. Videndi quoque, qui idem tradunt, Philo De Mundi Opificio, in citatis ante verbis, Martianus Capella lib. VII. Ioannes Protospatharius in Hesiodi dies, Macrobius in Somn. Scip. lib. I. cap. VI. Alexander Aphrodisieus in Metaphys. lib. I. & Plutarchus De Iside, & Osiride. Etiam Ἀγελεία illis dicebatur; ac de eo quidem nomine sic Anonymus. Ἀγελεία μὲν λέγεται, ἀπὸ τοῦ συνειλῆφθαι, καὶ συνῆχθαι· ἑνοειδῆς τὴν σύστασιν αὐτῆς, ἐπάπερ πάντως ἄλυτος, πλὴν εἰς τὸ ὁμώνυμον· ἢ ἀπὸ τοῦ πάντα ἀγαγεῖν δι' αὐτῆς τὰ φυσικὰ ἀποτελέσματα εἰς τελείωσιν. ἢ μᾶλλον, ὃ καὶ Πυθαγορικώτερον, ἐπειδὴ καὶ Βαβυλωνίων οἱ δοκιμώτατοι, καὶ ὁ Στάνης, καὶ ὁ Ζωροάστης, ἀγέλας κυρίως καλοῦσι τὰς ἀστερικὰς σφαίρας. ἤτοι παρ' ὅσον τελείως ἄγονται περιόντι κέντρον μοναὶ παρὰ τὰ σωματικὰ μεγέθη. ἢ ἀπὸ τοῦ σύνδεσμοί πως, καὶ συναγωγαὶ χρηματίζειν, δογματίζεσθαι παρ' αὐτῶν τῶν φυσικῶν λόγων, ἃς ἀγέλας κατὰ τὰ αὐτὰ καλοῦσιν ἐν τοῖς ἱεροῖς λόγοις· κατὰ παρέμπτωσιν δὲ τοῦ γάμμα, ἀγγέλους. διὸ καὶ τοὺς καθ' ἑκάστην τούτων ἀγγέλων ἐξάρχοντας ἀστέρας, καὶ δαίμονας, ὁμοίως ἀγγέλους, καὶ ἀρχαγγέλους προσαγορεύεσθαι, οἵπερ εἰσὶν ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν, ὥστε ἀγγελία κατὰ τοῦτο ἐτυμότατα ἡ ἑβδομάς. Quae verba haud uno mendo infessa, ac initio rectius censeam, Ἀγγελία, ut in Photio est, quod confirmant etiam postrema ista, ὥστε ἀγγελία κατὰ τοῦτο ἐτυμότατα ἡ ἑβδομάς. Aut certe, si Ἀγελεία retinemus, statuendum nobis erit, quemadmodum Ἀθηνᾶ fuit adpellatus septenarius, ita quoque isto eius epitheto vocatum fuisse; uti etiam, quod adparet in sequentibus, Ἀτρυτώνη, Ὀβριμοπάτρα, Τριτογένεια, Γλαυκῶπις, Ἀλαλκομένεια, & Ἐργάνη.

Fuis-

Fuisse autem Α'γελέη inter epitheta Minervae, docet Hesychius. Α'γελείης, (ita illic obiter scribendum moneo, non Α'γελείη,) λαφυραγωγȣ̃, κ̀ ἡγȣμένης τοῦ πολέμȣ. Α'θηνᾶς τὸ ἐπίθετον. Etymologici Auctor. Α'γελείη, ἡ Α'θηνᾶ, ἡ ἄγȣσα λείαν ἀπὸ τοῦ πολέμȣ, ὅ ἐςι λαφυραγωγίαν. ἤτοι ἡ λαφυραγωγὸς Α'θηνᾶ. ἢ, ὅτι ἡγεῖται λαῶν. Suidas. Α'γελείη, ἡ Α'θηνᾶ, ἡ ἀπὸ τοῦ ἄγειν λείαν, τȣτέςι ςρατιωτική. Idem est apud Homeri Scholiasten Anonymum ad Iliad. δ'. & Eustathium ad Iliad. δ'. κ'. ρ'. Atque istuc quidem obiter; nunc regredior ad Anonymi Theologumena, quae sic porro emendanda, κ̀ Ο'ςάνης, κ̀ Ζωροάςρης, ἀγέλας κυρίως καλȣ̃σι τὰς ἀςρικὰς σφαίρας. ἤτοι παρ' ὅσον τελείως ἄγονται περὶ τὸ κέντρον. Et mox. Ο'μοίως ἀγγέλȣς, κ̀ ἀρχαγγέλȣς, προσαγορεύεσθαι. Sequitur inde Φυλακῖτις, cuius item mentio est apud Anonymum; verum itidem corrigendum. Μή τι δὲ κ̀ Φυλακῖτις ἡ αὐτὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ; ȣ̓ γὰρ μόνον παρὰ τὸν τῶν Φυλάκων ἀριθμὸν, ἑπτ' ἔσονται ἡγεμόνες, ἀλλὰ κ̀ ὅτι οἱ φυλάσσοντες τὸ πᾶν, κ̀ ἐν συνοχῇ, κ̀ αἰωνίῳ μονῇ, διακρατοῦντες τοσοῦτοί εἰσιν ἀςέρες. *Numquid vero etiam capta ex hoc ipso? non enim tantum praeter numerum custodum septem erunt duces; verum etiam, quod stellae, quae custodiunt universum, retinentque in continuatione, ac perpetua mansione, tot sint numero.* Minus recte editur hodie, μή τι δὲ κ̀ φυλακή τις ἡ αὐτή; *Numquid vero etiam custodia quaedam haec ipsa?* Est deinde apud Anonymum, Α'μαλθείας γένος. Puto rectius fortasse scriptum iri, Α'μαλθείας κέρας, quod ternario quoque nomen, uti supra est videre, & huiusmodi multa nomina pluribus numeris attributa, qui attendet, observabit. Τριτογένεια, & Φωνὴ, itidem apud Anonymum occurrunt, in citatis paulo ante, & correctis a me verbis. Φωνὴν δὲ (τὴν ἑπτάδα) ἐπωνόμαζον, ὅτι ȣ̓ μόνον τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς, ἀλλὰ κ̀ ὀργανικῆς, κ̀ κοσμικῆς, κ̀ ἁπλῶς ἐναρμονίȣ φωνῆς, ἑπτὰ ὑπάρχει τὰ ςοιχειώδη φθέγματα. ȣ̓ μόνον παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἑπτὰ ἀςέρων ἀφίεσθαι μόνα, κ̀ πρύτιςα, ὡς ἐμάθομεν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ πρῶτον διάγραμμα παρὰ τοῖς μȣσικοῖς ἑπτάχορδον ὑπέπεσε. Τριτογένειαν δὲ, ὅτι, τριῶν ὄντων τῶν τῆς ψυχῆς εἰδῶν, ἢ μερῶν, φρονητικȣ̃, θυμικȣ̃, ἐπιθυμητικȣ̃, τέσαρες ἀρεταὶ τελείοταται γίνονται, καθάπερ τριῶν διαςημάτων τέσαρες ὅροι ἐπὶ σωματικῆς διαυξήσεως. Etiam Ο'σιρις dicebatur: atque huc referri potest, quod AEgyptii diis suis, inter quos Osiris erat, hymnos canebant septem vocalibus. Demetrius Phalereus De Elocut. Ε'ν Αἰγύπτῳ δὲ κ̀ τȣ̀ς θεȣ̀ς ὑμνȣ̃σι διὰ τῶν ἑπτὰ φωνηέντων οἱ ἱερεῖς. ἐφεξῆς ἠχȣ̃ντες αὐτά. κ̀ ἀντὶ αὐλȣ̃, κ̀ ἀντὶ κιθάρας, τῶν γραμμάτων τȣ́των ὁ ἦχος ἀκȣ́εται, ὑπ' εὐφωνίας. *In AEgypto autem & deos septem vocalibus sacerdotes laudant, deinceps ipsas sonantes: & pro tibia, ac pro cithara, litterarum harum sonus auditus, ob suavitatem vocis.* Denique Κρίσις inter cetera vocabatur, quod de morbis die septimo medici iudicium ferrent. Photius uti solet facere, contentus fuit solum nomen posuisse; sed Anonymus, rationem quoque dedit: nomen tamen illic excidit. Ecce enim, ita hodie vulgatur. Καλεῖται κ̀ Τελεσφόρος· γόνιμα γὰρ τὰ ἑπτάμηνα. Ε'ν νόσοις κρίσιμος ἡ ἑβδόμας. Quis est qui vel paulum modo naris habeat, qui non videat, ex postremis illis verbis, mutilum hunc locum esse? neque enim ea ad nomen Τελεσφόρος quidquam pertinent. Omnino est restituendum. Καλεῖται κ̀ Τελεσφόρος. γόνιμα γὰρ τὰ ἑπτάμηνα· κ̀ Κρίσις, ὅτι ἐν νόσοις κρίσιμος ἡ ἑβδομάς. Ac, quod attinet ad praecedens, Τελεσφόρος, eius meminit etiam Philo lib. de mundi opificio. Καλεῖται δ' ἡ ἑβδομὰς ὑπὸ τῶν κυρίως τοῖς εἰωθόσιν ὀνόμασι χρωμένων κ̀ Τελεσφόρος. ἐπειδὴ ταύτῃ τελεσφορεῖται τὰ σύμπαντα. *Vocatur vero septenarius ab iis, qui consuetis nominibus proprie utuntur, etiam Ad finem perducens: quia eo omnia ad finem perducuntur.*

CAP. X.

Octonarius, primus cubus, & perfectus: quamquam alii imperfectum eum statuant. Vulcano sacer; vel, ut alii volunt, Neptuno: cui etiam octavus quisque dies mensis esse dedicatus credebatur. Πάντα ὀκτὼ *proverbium; unde ortum. Stesichori sepulcrum.* Στησίχορος, *iactus, in talorum lusu. Nomina eius* Παναρμονία. Καδμεία. Μήτηρ, Ρ'έα. Θηλυποιὸς. Κυβέλη. Κυβήβη. *Strabo correctus, & Hesychius.* Δινδυμένη. *Photii locus emendatus: & Hesychii item alter.* Πολιȣ̃χος. Ε'ρως. Φιλία. Μῆτις. Ε'πίνοια. Ο'ρεια. Θέμις. Η'λιτόμηνα. Εὐτέρπη. *Anonymi locus restitutus.* Α'σφάλεια. Ε'δρασμα. Δικαιοσύνη. Ποσειδών.

OCtonarius, primus cubus. Anonymus in Theologumenis Arithmeticis. Τὴν ὀκτάδα πρῶτον ἐνεργείᾳ κύβον, κ̀ μόνον ἐντὸς δεκάδος ἀρτιάκις ἄρτιον ἔφαμεν. *Octonarium primum actu cubum diximus, ac solum intra denarium pariter parem.* Clemens Strom. VI. Η' δεκὰς δὲ, ὁμολογεῖται παντέλειος εἶναι· ὁ δὲ ὀκτὼ, κύβος ὁ πρῶτος. *Denarius est omnium confessione undiquaque perfectus: octonarius vero, primus cubus.* Eulogius in Somn. Scip. *Octo, primus cubus.* Κύβον *Graeci, nos Quadrantal dicimus.* Et mox. *Ne de primo cubo dicentes, ad alium transeamus: & fiat mutilantis subtilitatis adsertio.* Martianus Capella lib. VII. *Octonarius cubus ita omnium cuborum est primus, ut monas omnium numerorum.* Videndus quoque Plutarchus extremo Theseo: &, de Iside ac Osiride. Locum utrumque mox citabo. Et perfectus. Martianus ibidem. *At octonarius numerus primus cubus est & perfectus.* Macrobius in Somn. Scip. lib. I. cap. V. *Qualiter autem octonarius numerus solidum corpus efficiat, ante satis probatum est; ergo singulariter quo plenus iure dicetur, propter corporeae soliditatis effectum.* Et lib. II. cap. II. *A pari numero accessio usque ad octo, soliditas est corporis: ideo inter principia huic numero plenitudinem deputavit.* Cicero in Somn. Scip. *Quum tua aetas septenos octies solis anfractus, reditusque converterit: duoque bi numeri, quorum uterque plenus, alter altera de causa, habetur, circuitu naturali summam*

mam tibi fatalem confecerint. Alii tamen imperfectum statuebant: ideoque partum quoque octimestrem minime vitalem esse. Alexander Aphrodisieus Problem. lib. II. quaest. XLVII. Διὰ τί τὰ ἑπτάμηνιαῖα βρέφη ζώσιμα, τὰ δὲ ὀκταμηνιαῖα, οὐκέτι; ὅτι ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς τέλειός ἐστι τῇ φύσει, ὡς μαρτυρεῖ Πυθαγόρας, καὶ οἱ ἀριθμητικοὶ, καὶ οἱ μουσικοί. ὁ δὲ ὀκτὼ, ἀτελής. *Quare pueri septimestres sunt vitales; octimestres vero, non item? quia numerus septenarius est perfectus, ut Pythagoras testatur, & arithmetici, musicique: octonarius autem, imperfectus.* Ac Vulcano sacer esse putabatur. Martianus Capella. *Octonarius primus cubus est, & perfectus, Vulcano dicatus.* Alii Neptuno eum proprium existimabant: eoque spectant haec Plutarchi in fine Thesei. Θυσίαν δὲ αὐτῷ ποιοῦσι τὴν μεγίστην ὀγδόῃ Πυανεψιῶνος, ἐν ᾗ μετὰ τῶν ἠιθέων ἐκ Κρήτης ἐπανῆλθεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις ὀγδόαις τιμῶσιν αὐτὸν, νομίζοντες, ἑτέρου μᾶλλον ἐκείνῳ προσήκειν τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, ἐκ Ποσειδῶνος γεγονέναι λεγομένῳ. καὶ γὰρ Ποσειδῶνα ταῖς ὀγδόαις τιμῶσιν. ἡ γὰρ ὀγδοάς. κύβος ἀπ' ἀρτίου πρῶτος οὖσα, καὶ τοῦ πρώτου Τετραγώνου διπλασία, τὸ μόνιμον, καὶ δυσκίνητον, οἰκεῖον ἔχει τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως. *Sacra illi maxima faciunt octavo Pyanepsionis, quod eo die cum iuvenibus e Creta rediisset; sed & alias octavo quoque mensis die eum honorant, existimantes, numerorum hunc illi maxime convenire, qui Neptuno natus esse diceretur; & Neptunum octavo mensis die colunt; etenim quum primus cubus sit octonarius e pari, ac quadrati primi geminus, vim illius dei stabilem, neque facilem moveri, repraesentat.* Quin Ποσειδῶν inde quoque vocabatur, ut mox dicam. Certe octavum mensis diem sacrum Neptuno fuisse, etiam testatur Proclus ad Hesiodi dies. Τὴν ὀγδόην τοῦ μηνὸς τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὰν, ὡς ἐπὶ τρία διαστᾶσαν, πρώτην τῷ τριαινούχῳ θεῷ προσήκειν εἰκότως λέγουσι. *Octavum mensis diem, Neptuno sacrum, velut in tria divisum, primum deo tridentifero convenire merito dicunt.* Ad honorem octonarii, & perfectionem eius, de qua paulo ante dixi, indicandam, illud etiam referendum, quod, si quae perfecta esse, ac magnifica, dicere vellent, illa Πάντα ὀκτὼ dicerent: orto proverbio a Stesichori sepulcro. Suidas. Πάντα ὀκτώ. οἱ μὲν Στησίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς, πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείοις λεγομέναις πύλαις. καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας. καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς, καὶ ὀκτὼ γωνίας. *Omnia octo. Quidam dicunt, Stesichorum Catanae splendide sepultum, prope portam, ab ipsius nomine dictam Stesichoream: ipso monumento habente columnas octo, & octo gradus, & angulos octo.* Sed proverbii aliam caussam mox subiungit. Οἱ δὲ, ὅτι Ἀλήτης, κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας, καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν. *Quidam vero tradunt, quod Haletes, quum Corinthios iussu oraculi in unam civitatem cogeret, octo civium tribus fecerit; atque octo urbis partes.* Aliae quoque caussae sunt apud Tarrhaeum in proverbiis. Πάντα ὀκτώ. Εὔανδρος ἔφη, ὀκτὼ τοὺς πάντων εἶναι κρατοῦντας θεοὺς, Πῦρ, Ὕδωρ, Γῆν, Οὐρανὸν, Σελήνην, Ἥλιον, Μίθραν, Νύκτα. ἄλλοι δέ φασιν, ἐν Ὀλυμπίᾳ τὰ πάντα εἶναι ἀγωνίσματα ὀκτὼ, στάδιον, δίαυλον, ὁπλίτην, πυγμὴν, παγκράτιον, καὶ λοιπά. ἀφ' οὗ εἰρῆσθαι πάντα ὀκτώ. *Omnia octo. Evander tradit, deos rerum omnium potentes, octo esse: Ignem, Aquam, Terram, Coelum, Lunam, Solem, Mithram, Noctem. Alii vero dicunt, octo fuisse in Olympiis certamina, Stadium, Diaulum, Armaturam gravem, Caestum, Quinquertium, & reliqua: atque inde dictum esse, Omnia octo.* Quae totidem verbis etiam Zenobius dicit Cent. V. Proverb. LXXVIII. Aliter rursum Anonymus in Theologumenis suis, ex Anatolio; ab octava nempe sphaera. Ἡ περιέχουσα τὰ πάντα σφαῖρα ὀγδόη. Ὅθεν ἡ παροιμία, Πάντα ὀκτώ φησιν. *Quae omnia complectitur sphaera octava, unde proverbium natum, inquit, Omnia octo.* Apostolius sententiam Suidae, ipsis quoque eius verbis repraesentat Cent. XV. Proverb. LXVII. Ac de Stesichori quidem sepulcro, idem quoque Pollux tradit, quamquam Himerae is commemorat, & non Catanae: atque addit, in talorum item lusu iactum quemdam octonarium Στησίχορον dictum fuisse. Eius verba ista exstant lib. IX. cap. VII. Καὶ μὴν καὶ Στησίχορος ἐκαλεῖτό τις παρὰ τοῖς ἀστραγαλίζουσιν ἀριθμὸς, ὃς ἐδήλου τὰ ὀκτώ. Τὸν γὰρ ἐν Ἱμέρᾳ τοῦ ποιητοῦ τάφον ἐξ ὀκτὼ πάντων συντιθέντα, πεποιηκέναι τὴν Ἅπαντ' ὀκτώ φασι παροιμίαν. *Tum & Stesichorus nuncupatur ab iis, qui talis ludunt, numerus, qui octonarium ostendebat. Poetae enim huius sepulcrum Himerae, ex octonis omnibus compositum, proverbium illud, omnia octo fecisse dicunt.* Quod Eustathius quoque tradit ad Iliad. Ψ. Ἐλέγετο δέ τις ἐν αὐταῖς (ταῖς τῶν ἀστραγάλων πτώσεσι) καὶ Στησίχορος, ὁ τὴν ὀκτάδα δηλαδὴ σημαίνων· ὅτι ἐπεὶ ὁ ἐν Ἱμέρᾳ τῇ Σικελικῇ τάφος τοῦδε τοῦ μελοποιοῦ ἐξ ὀκτὼ γωνιῶν συνέκειτο. *Dicebatur etiam in talorum casibus quidam Stesichorus is nimirum, qui octonarium significabat; quandoquidem eius poetae Himerae Siciliae monumentum ex octo angulis constabat.* Meminitque iterum obiter ad Odyss. ά. De eo autem, eiusque nominibus, ita Photius in Nicomachi Excerptis. Ἡ δὲ ὀκτὰς, εἰ καὶ μὴ τοῖς ἴσοις μετὰ ὀγδόῳ μέρει, ἀλλ' οὖν τῷ θεὸς αὐτοῖς εἶναι, οὐ διὰ αὐτὴ τοῦ θρόνου ἀπερρίφη. παναρμονίαν γὰρ αὐτὴν προσκυνοῦσι, καὶ Καδμείαν, Μητέρα, καὶ Ῥέαν, καὶ Θηλυποιὸν, καὶ Κυβέλην, Κυβήβην τε καὶ Δινδύμην, καὶ Πολιοῦχον, Ἔρωτά τε καὶ Φιλίαν, Μῆτιν, Ἐπίνοιαν, Ὀρείαν, Θέμιν, Νόμον, Ἠλιτόμηναν, καὶ τῶν Μουσῶν τὴν Εὐτέρπην. *Octonarius deinde, etsi nequaquam tantam laudem, ne octava quidem ex parte obtinuit: quando tamen pro deo hic ipsis est, e sede sua non excidit. Adorant enim ipsum nomine Panharmoniae, Cadmeiae, Matris, Rheae, Mulierificae, Cybeles, Cybebes, Dindymes, Urbis custodis, Amoris, Amicitiae, Metis, Prudentiae, Oreiae, Themidis, Legis, Exterricinei, & inter Musas Euterpes.* Ac Παναρμονίαν quidem adpellatum, testis etiam Anonymus in Theologumenis. Παναρμόνιος ἐπεκαλεῖτο ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν (τῶν Πυθαγορείων) ἡ ὀγδοὰς, διὰ τὴν ὑπερφυῆ καθάρμοσιν ταύτην. *Vocatur vero Panharmonius a viris (Pythagoreis) propter excellentem hanc*

con-

convenientiam. Huc pertinent ista Macrobii ad Somn. Scip lib. I. capit. v. *Sed & ad ipsam coeli harmoniam, id est continentiam, hunc numerum magis aptum esse, non dubium est, cum sphaerae ipsae octo sint, quae moventur*. Καδμεία, Μήτηρ, Ῥέα, Ἔρως, Φιλία, Μῆτις. Ἐπίνοια, Ἀλιτόμηνα, & Εὐτέρπη, etiam ibidem occurrunt. Κυβέλη etiam Martiano memoratur. *Sane hic octonarius cubus ita omnium cuborum primus est, ut monas omnium numerorum; cubus autem omnis etiam matri Deum tribuitur: nam ideo Cybele nominatur*. Κυβήβη, Rhea dicebatur, uti etiam Δινδυμήνη: de quo postea sum acturus. Ac corruptus in hac re Strabonis locus, libro decimo, quem restituo. Καὶ τὴν Ῥέαν (ἐκάλουν) Κυβέλην, καὶ Κυβήβην, καὶ Δινδυμήνην. *Ac Rheam (vocabant, Cybelen, & Cybeben, & Dindymenen*. Non recte hactenus, media eiecta syllaba, Κύβην editur, pro Κυβήβην. Etymologici Auctor. Καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσιν· αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τοῖς μύσαις γίνεται. *Et matrem deorum a fanatico furore Cybeben dicunt: quod mystas eo corripi faciat*. Eustathius ad Odyss. β'. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δέ, φασι, κυφῶ, καὶ Κυβήβη, διὰ τοῦ α, ἡ Κυβήβη. διὰ τοῦ η, ἡ Ῥέα. Itaque restituendus etiam Hesychius. Κυβήβη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν. Male hodie vulgatur: Κυβήλη. Porro in Photio, pro Δινδύμην, rescribendum, Δινδυμήνην: quippe Rhea a Dindymis, Phrygiae monte, Δινδυμήνη adpellata. Stephanus. Δίνδυμα, ὄρη τῆς Τρωάδος· ἀφ' ὧν, Δινδυμήνη ἡ Ῥέα. *Dindyma, montes Troadis: a quibus Rhea nuncupatur Dindymena*. Eodem modo in citatis antea Strabonis verbis. Καὶ τὴν Ῥέαν (ἐκάλουν) Κυβέλην, καὶ Κυβήβην, καὶ Δινδυμήνην. Itaque mendosus quoque in cognomine isto Rheae est Hesychius: apud quem non recte legitur. Δινδύμην, μήτηρ θεῶν ἀπὸ Δινδύμων, ὀρῶν τῆς Φρυγίας. Rescribo, Δινδυμήνη, μήτηρ θεῶν. Res est clara, & vel pueris ipsis nota. Vltimum est apud Photium nomen, Εὐτέρπη. Meminit huius quoque Anonymus, & adiungit rationem. Τῶν τῶν Μουσῶν ἀριθμῶν, τὸ Εὐτέρπη ὄνομα τῇ ὀγδοάδι πρέπειν ἔλεγον· παρόσον εὔτρεπτος μάλιστα τῶν ἐντὸς δεκάδος, ἀρτιάκις ἄρτιος οὖσα, καὶ μέχρι τῆς φύσει ἀτόμου μονάδος αὐτῆς. Sed legendum eo loco existimaverim: παρόσον εὐτρεπτὸς μάλιστα. *Ex Musarum vero numen Euterpe octonario potissimum convenire dicebant, quod eorum, qui intra denarium sunt, facillime mutari possit, pariter par exsistens, etiam usque ad unitatem, quae natura sectionem non admittit*. Dicit, εὔτρεπτον μάλιστα τῶν ἐντὸς δεκάδος ἀριθμῶν; quia plurimum converti possit; nempe in unitatem ac septenarium, in binarium ac senarium, in ternarium ac quinarium, in quatuor binarios, & denique binos quaternarios. Sed quo modo ob hanc caussam eum Εὐτέρπην adpellaverint, minime video; nam haec Musa ita ab oblectatione fuit, ἀπὸ τοῦ τὰς ὁμιλίας τῶν πεπαιδευμένων εὐτερπεῖς, καὶ εὐαγώγους εἶναι: *quod colloquia eruditorum sint iucunda, & facile adliciant*: ut ait Phurnutus. Videndusque etiam Plutarchus Symposiac. lib. IX. quaest. XIV. Verum ita infra quoque, cum de novenario agit, & exponit, quare is Τερψιχόρη dictus caussam refert: ἀπὸ τοῦ τρέπειν, καὶ ὡς χόρον ανακυκλεῖν τὴν τῶν λόγων παλιντρέπειαν. *A convertendo, & chori instar revolvendo disciplinarum circum*. Hactenus, quae apud Photium ex Nicomac o recensetur: verum insuper Ἀσφάλεια, & Ἔδρασμα dicebatur. Anonymus. Ἡ ὀγδοὰς Ἀσφάλεια καλεῖται, καὶ Ἔδρασμα, ἀγωγὸς οὖσα. Etiam Ποσειδῶν. Plutarchus de Iside & Osiride. Δοκῶ δὲ ἔγωγε καὶ τὴν μονάδα τοὺς ἄνδρας (τοὺς Πυθαγορικοὺς) ὀνομάζειν Ἀπόλλωνα, καὶ δυάδα τὴν Ἄρτεμιν, Ἀθηνᾶν δὲ τὴν ἑβδομάδα, Ποσειδῶνα δὲ τὸν πρῶτον κύβον. *Ego arbitror viros (Pythagoricos) etiam unitatem vocare Apollinem, ac binarium Dianam, Minervam vero septenarium, & Neptunum primum cubum*. Denique & Δικαιοσύνη. Macrobius, de hoc numero agens in Somn. Scip. lib. I. cap. v. *Pythagorici vero hunc numerum* IUSTITIAM *vocaverunt: quia primus omnium ita solvitur in numeros pariter pares, hoc est, in bis quaterna, ut nihilominus in numeros aeque pariter pares divisio quoque ipsa solvatur, id est, in bis bina. Eadem quoque qualitate contexitur: id est, bis bina bis. Cum ergo & contextio ipsius, pari aequalitate procedat, & resolutio aequaliter redeat, usque ad monadem, quae divisionem Arithmetica ratione non recipit, merito, propter aequalem divisionem*, IUSTITIAE *nomen accepit*.

CAP. XI.

Novenarius Musis sacer. Phurnuti locus emendatus. Etiam primus quadratus, animoque attributus; perfectissimus novies multiplicatus. Quem quandoquidem Plato moriens implevisset, ei a Magis sacra facta. Nomina eius Ὠκεανός. Ὁρίζων. *Anonymus correctus*. Προμηθεύς. *Anonymus iterum correctus*. Ὁμόνοια. Περσεία, *sive* Περατία. Ἅλιος. Ἀνεικία. Ὁμοίωσις. *Anonymus tertium emendatus*. Ἥφαιστος. Ἥρα. Διὸς ἀδελφή, καὶ σύνευνος. Ἑκάεργος. Παιάν. Νυσσηΐς, *sive* Νυσσείδας. *Anonymus quartum correctus*. Ἀγυιεύς. Ἐνυάλιος. Ἀγελία. Τριτογένεια. Πίθω. Κουρῆτις. *Anonymus quintum restitutus*. Κόρη. Ὑπερίων. Τερψιχόρη. Τελεσφόρος. Τέλειος. *Martianus emendatus, & eius error indicatus; tum Anonymus sextum correctus*.

NOvenarius Musis sacer habebatur. Plutarchus Sympos. lib. XI. quaest. I. Τὸ ἔνατον τῶν συμποσιακῶν, ὦ Σόσσιε Σενεκίων, περιέχει λόγους τοὺς Ἀθήνησιν ἐν τοῖς Μουσείοις γενομένους, καὶ μάλιστα τὴν ἐννεάδα ταῖς Μούσαις προσήκειν. *Nonus Symposiacorum liber, Sossi Senecio, continet sermones Athenis habitos in Museis, quia novenarius numerus maxime Musis convenit*. Et mox quaest. III. Ἡ γὰρ ἐννεὰς δή που ταῖς Μούσαις, ἡ δὲ ἑβδομὰς τῷ Μουσηγέτῃ προσκεκλήρωται. *Novenarius Musis, septenarius Apollini est consecratus*. Phurnutus, lib. De Nat. Deor. ubi de Musis agit. Ἐννέα δ' εἰσὶ διὰ τὸ τετραγώνους, ὥς φησί τις, καὶ περὶ τοὺς προσήκοντας αὐταῖς ἀποτελεῖν. τοιοῦτος γάρ ἐστιν ὁ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς, συνιστάμενος κα-

κατὰ τὸ ἐφ' ἑαυτὸν γίνεσθαι, κ̀ τὸ τοῦ πρώτου ἀπὸ τῆς τελειότητος κατά τινας μετέχειν δοκοῦν ἀριθμοῦ. Sed corrupta initio verba sic restituenda censeo, κ̀ περιττοὺς τοὺς προσήκοντας. Dicit novem Musas tradi, quod quadratos, ut quidam ait, & eximios eos facerent, qui cum ipsis versarentur; quippe talem numerum novenarium esse. Vbi observa, etiam quadratum tradi; & hoc verum, nam quadratus primus esse ferebatur. Ioannes Protospatharius ad Hesiodi Dies. Ἐτίμων οὖν οἱ παλαιοὶ τὴν ὀγδόην, κ̀ ἐνάτην, ὡς αὐξητικὰς τοῦ σεληναίου φωτὸς, κ̀ τῶν καρπῶν. Ἐτίμων δὲ τὴν ἐνάτην, κ̀ διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν Μουσῶν· Ἐννέα γὰρ, αἱ Μοῦσαι. ὁ γὰρ ἐννέα ἀριθμὸς πρῶτος τετράγωνός ἐστι, κ̀ ἴσος πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι. τοιαῦται δὲ καὶ αἱ Μοῦσαι, τετράγωνοι, καὶ ἴσαι πανταχόθεν. *Honorabant itaque veteres octavum, ac nonum, ceu quae luminis lunaris, fructuumque augendorum, vim haberent; vel etiam ob Musarum numerum: novem enim eae exsistunt; numerusque novenarius primus est quadratus, & aequalis partibus suis universis, atque tales etiam Musae, quae & ipsae sunt quadratae, & aequales undiquaque.* Anonymus in Theologumenis. Ἐννεὰς ἀπὸ περισσοῦ πρῶτος τετράγωνος. *Novenarius ab impari primus quadratus.* Eulogius ad Somn. Scip. *Est igitur quadratus numerus novenarius, quia ex tribus in se triplicatis exoritur.* Videndus quoque Eustathius ad Iliad. β'. Itaque erat cubus generis imparis masculinus. Idem Eulogius paulo ante. *Vt a numero pari, qui femineus habetur, tribus illis limitibus duplicatis, natus est cubus; ita, tribus per naturam ter triplicatis, efficitur alius cubus generis imparis masculinus.* Musis sacrum, ac praeterea animo attributum, cuius morbi Musica leniri soliti, & sanari; refert item Censorinus cap. XIV. *Plerique, aliter moti, duos istos numeros subtiliter discreverunt, ut dicentes, septenarium ad corpus, novenarium ad animum pertinere; hunc medicinae corporis, & Apollini attributum, illum Musis, quia morbos animi, quos adpellant πάθη. Musica lenire, ac sanare consueverit.* Sciendum vero, quum quadratum numerum dicerent, eum illos censuisse, novies multiplicatum, & octoginta, atque unum exhibentem. Censorinus idem indicat, loco eodem. *Ad quam opinionem plurimorum consensus inclinat. Nam quadrati numeri potentissimi ducuntur; denique Plato, ille, venia ceterorum, Philosophus sanctissimus, qui quadrato numero annorum vitam humanam consummari putavit, novenario, qui complet annos octoginta, & unum.* Et hunc perfectissimum numerum exsistimabant; adeoque Magi Platoni, qui illo aetatis suae anno obiisset, plus quam hominem arbitrati, immolarunt. Seneca epist. LVIII. *Nam hoc scis, puto, Platoni diligentiae suae beneficio contigisse, quod natali suo decessit, & annum unum, atque octogesimum implevit, sine ulla deductione. Ideo Magi, qui forte Athenis erant, immolaverunt defuncto; amplioris fuisse sortis, quam humanae, rati, quia consummasset perfectissimum numerum, quem novem novies multiplicata componunt.* De illo, ac no-minibus eius, ita Photius in Excerptis e Nicomacho. Καὶ ἡ ἐννὰς δὲ, ὑστερεῖ μὲν καὶ τῆς θεότητος, καὶ τῆς μακρᾶς συγγραφῆς, ἧς ἑβδομὰς ὑπερῆρτο. πλὴν τῆς ἐκτάδος ἐγγὺς θεολογεῖται· Ὠκεανὸς γὰρ αὐτοῖς αὐτὴ περιφέρεται, κ̀ Ὁρίζων ανυμνεῖται. Προμηθέα τε αὐτὴν, κ̀ Ὁμόνοιαν, καὶ Περσείαν, κ̀ Ἅλιον, ἱερολογοῦσιν. Ἀνεικίαν, Ὁμοιῶσιν, Ἥφαιστον, Ἥραν, Διὸς ἀδελφὴν καὶ σύνευνον, Ἑκάεργον, Παιᾶνα, Νυσσηΐδα, Ἀγυιέα, Ἐνυάλιον, Ἀγελίαν, Τριτογένειαν, Πειθὼ, Κουρητίδα τε καὶ Κόρην, καὶ Ὑπερίονα, καὶ Μουσῶν Τερψιχόρην. *Novenarius item posthabetur, & in deitate, & in longa descriptione, qua septenarius in altum nimium quantum evectus fuerat; at proximum saltem in divinitate gradum ab octonario obtinet. Circumfunditur enim ab ipsis tamquam Oceanus, atque ut visum finiens circulus celebratur. Promethea quoque ipsum faciunt, & Concordiam. Perseiam, & Halium indigetant. Quietem quoque a rixis, & Similitudinem. Vulcanum, Iunonem, Iovis sororem, & coniugem, Hecaergum, Paeanem, Nysseida, Agyiea, Enyalium, Ageliam, Tritogeniam, Suadam, Curetidem, Proserpinam, & Hyperionem, atque inter Musas Terpsichoren.* Ac Ὠκεανὸς quidem, & Ὁρίζων, quare adpellatus fuerit, docet Anonymus in Theologumenis. Ὅτι δὲ οὐδὲν ὑπὲρ τὴν Ἐννεάδα ὁ ἀριθμὸς ἐπιδέχεται ἀλλὰ ἀνακυκλεῖ πάντα ἐντὸς ἑαυτῆς, δῆλον ἐκ τῶν παλινῳδιῶν. μέχρι μὲν γὰρ αὐτῆς, φυσικὴ πρόβασις. μετὰ δ' αὐτὴν, παλιμπετής. Τὰ γὰρ δέκα, μονὰς γίνεται, κατὰ ἑνὸς ἀφαίρεσιν στοιχειώδη ποσοῦ, τουτέστι κατὰ μονάδος μιᾶς. Τὰ δὲ ἕνδεκα, κ̀ πάλιν δυὰς, ἤτοι μιᾶς, ἢ δυοῖν ἀφαιρεθεισῶν. Δώδεκα δὲ κ̀ Τριάκοντα, Τριάς, καὶ πάλιν, τὰ ἑκατὸν, μόνον ἕνδεκα ἐννεάδων ἀφαιρεθεισῶν. κ̀ τὸ αὐτὸ μέχρι κ̀ ἀπείρου. ὥστε μηδεμιᾷ μηχανῇ δυνατὸν εἶναι ἀριθμὸν ἄλλον ὑπὲρ τὰ ἐννέα στοιχειώδη συστῆναι. κ̀ διὰ τοῦτο Ὠκεανόν τε προσηγόρευον αὐτὸν, κ̀ Ὁρίζοντα, ὅτι ἀμφοτέρας ταύτας περιείληφεν οἰκήσεις, κ̀ ἐντὸς ἑαυτῆς ἔχει. Sed non recte illic legitur, ἐκ τῶν παλινῳδιῶν. *Ex recantationibus.* Neque enim recantationibus hic quidquam loci, ac scribendum potius censeo, ἐκ τῶν παλινοδιῶν, *ex regressionibus.* Hoc magis convenit praecedentibus istic verbis, ἀνακυκλεῖ πάντα ἐντὸς ἑαυτῆς, *revolvit omnia intra seipsum.* Dicebatur & Προμηθεὺς, de quo nomine, atque eius ratione, sic Anonymus. Κατ' ἄλλο δὲ σημαινόμενον Προμήθεια (προσηγόρευον,) ἀπὸ τῶν μηκέτι ἐάν τινα πρόσω αὐτῆς χωρεῖν ἀριθμόν. καὶ εὐλόγως γε, τρεῖς γὰρ τελείως ὑπάρχουσα οὐδ' ἐπίδοσιν αὐξήσεως ἀπέλιπεν, ἀλλὰ κ̀ δύο κύβον ἅμα σύνθεσις, τῶν α' καὶ τῶν η', καὶ τετράγωνος οὖσα, τὴν πλευρὰν Τρίγωνον ἔχει μόνην τῶν μέχρις αὐτῆς. Quae verba varie corrupte sic emendo. Κατ' ἄλλο δὲ σημαινόμενον Προμηθέα προσηγόρευον, ἀπὸ τοῦ μὴ ἐᾶν τινα πρόσω αὐτῆς χωρεῖν ἀριθμόν. κ̀ εὐλόγως γε, τρὶς γὰρ τέλειος ὑπάρχουσα. Ac deinde, Τὴν πλευρὰν τρίγωνον ἔχει μόνη τῶν μέχρις αὐτῆς. Quae sequuntur, Ὁμόνοια, Περσεία, Ἅλιος, itidem apud Anonymum memorantur; nisi, quod illic Περασία, pro Περσεία habeatur. Διὰ γοῦν τὸ μὴ ἀφιέναι σκορπίζεσθαι ὑπὲρ αὐτὴν τὴν τοῦ ἀριθμοῦ σύμπνοιαν, συνάγειν δὲ εἰς τὸ αὐτὸ, κ̀ συγκυλίζειν. Ὁμόνοιά τε καλεῖται, καὶ Περασία, καὶ Ἅλιος. *Quia vero non permittat dissipari supra ipsum nume-*

numeri inter se consensum, sed potius in unum cogat, congregetque, Concordia vocatur, & Perasia, & Halius. Ἀνεικία, & Ὁμλιῶσις, occurrunt etiam apud Anonymum, sed corruptis quoque verbis. Ἐκαλεῖτο δὲ ϗ Ἀνοικία, διὰ τὴν ἀνταπόδοσίν τε ϗ ἀμοιβὴν τῶν ἀπ᾽ αὐτῆς μέχρι μονάδος· ὡς εἴρηται ἐν τῷ περὶ Δικαιοσύνης διαγράμματι. ὁμοίως δὲ τάχα μὲν παρὰ τὸ πρῶτος περισσὸς τετραγωνος ὑπαρχειν. Ὁμοιωτικὸν γὰρ διόλȣ παρ᾽ αὐτῆς λέγεται, τὸ περισσὸν εἶδος ἀνόμοιον δὲ τὸ ἄρτιον. ϗ πάλιν, ὁμοιωτικὸν μὲν, τὸ τετράγωνον· ἀνόμοιον δὲ, τὸ ἑτερόμηκες. τάχα δὲ, κἀπειδὴ μάλιστα τῇ πλευρᾷ ὡμοιώθη. ὡς γὰρ ἐκείνη τρίτην χώραν ἐν τῇ φυσικῇ εἴληχεν, ὕτω ϗ ἡ ἐννεὰς τρίτη ἐν τῇ καθ᾽ αὐτὴν ἀναλόγῳ προβάσει. In ipso initio ita lego, Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ἀνεικία, διὰ τ. ἀ. Et mox, διαγράμματι. Ὁμοίωσις δὲ, τάχα μὲν π. Occurrunt post haec apud Photium nomina, Ἥφαιστος, Ἥρα, Διὸς ἀδελφὴ ϗ σύνευνος, & Ἑκάεργος, de quibus itidem in hunc modum Anonymus scribit. Καὶ Ἥφαιστον ἢ αὐτὴν ἐπονόμαζον, ὅτι μέχρι αὐτῆς, ὥσπερ κατὰ χώνευσιν, ϗ ἀναφορὰν, ἡ ἄνοδος. καὶ Ἥραν, παρὰ τὸ κατ᾽ αὐτὴν τετάχθαι τὴν τȣ ἀέρος σφαῖραν, ἐπὶ ταῖς ὀκτὼ ἐνάτην ὖσαν, ϗ Διὸς ἀδελφὴν, ϗ σύνευνον, διὰ τὴν πρὸς μονάδα συζυγίαν. Ἑκάεργον, ἀπὸ τȣ εἴργειν τὴν ἑκὰς πρόβασιν τȣ ἀριθμȣ. *Vulcanum vero ipsum cognominarunt, quod usque ad eum, tamquam conflaturam, ac relationem, sit reditus; ac Iunonem, quod secundum ipsum posita sit aeris sphaera, quae inter octo nona exsistat; item Iovis sororem, & coniugem, propter coniunctionem cum unitate; & Hecaergum, quia probibeat, ne longius procedat numerus.* Νυσσηΐς, apud Anonymum est Νυσσηΐοτας. Νυσση όταν (δ᾽ ἐπωνόμαζον) ἀπὸ τȣ ἐπινύσσαν, ϗ ὡσανεὶ τέρματι τῆς προόδȣ τετάχθαι, sed scribendum, ἀπὸ τȣ ἐπὶ νύσσαν, καὶ ὡσανεὶ τέρμα τι τῆς προόδου τ. Deinde sequitur Ἐνυάλιος, quod quum Martis sit cognomen, Mars pro eo apud Martianum legitur, quod eodem sane recidit. *Deinde, quod primi versus finem tenet, & ideo (enneas) Mars adpellata, a quo finis omnium rerum.* Κȣρῆτις, & Κόρη, etiam Anonymo commemorantur; nisi quod Κυρῖτις illic, pro Κȣρῆτις, minus recte nunc legatur. Etiam cur Ὑπερίων nuncupetur, & Τερψιχόρη sic exponit. Καὶ Ὑπερίνα (ἐπωνόμαζον) διὰ τὸ ὑπὲρ πάντας τȣς ἄλλȣς εἰς μέγεθος ἐληλυθέναι· ϗ Τερψιχόρην, ἀπὸ τοῦ τρέπειν ϗ ὡς χορὸν ἀνακυκλȣν τὴν τῶν λόγων παλιμπέτειαν, ϗ σύνευσιν. Denique, quae nomina non habet Photius, Τελεσφόρος, item Τέλειος vocabatur. Id Anonymus nobis tradit, istis verbis. Καλεῖται δὲ καὶ αὐτὴ Τελεσφόρος, τελειοῖ δὲ τὰ ὀννεάμηνα. *Vocatur etiam ipse Finem ferens, quod perficiat foetus novimestres.* Martiano *Perfector* dicitur. *Enneas quoque perfecta est, & Perfector dicitur, quoniam ex triade perfecta, forma eius multiplicata perficitur.* Male hodie eo loco *perfectior* editur, & in causa exponenda errat quoque Martianus; non ob illam, ut perfectus plane erat novenarius, ita proprie praeter ceteros etiam adpellabatur. Anonymus. Ἔτι τέλειος (καλεῖται,) ὅτι ἀτελέȣ τȣ τριῶν γίνεται. Sed corrupta item illa isthic verba, & corrigenda, ὅτι ἀπὸ τελέȣ τȣ τριῶν γίνεται. *Etiam Perfectus dicitur, quia ex perfecto ternario fit.*

C A P. XII.

Denarius, quadratus habitus, atque maxime honoratus. Omnium maximus dicebatur: perfectissimusque esse, & perfectionis symbolum, putabatur. Natura numeri, *etiam* Perfecta unitas, *&* Perfectionis *item* generatrix, *vocabatur. Eius quoque sanctimonia manuum porrectione, in promissis confirmandis indicata. Perfectissimus, decies multiplicatus: quem Albani numerando non transibant. Nomina eius; & Anonymus de illis emendatus.* Κόσμος. Οὐρανός. Εἱμαρμένη. Αἰών. Πίστις. Κράτος. Ἀνάγκη. Ἄτλας. *Anonymus iterum emendatus.* Ἀκάμας. Θεός. Φάνης. Ἥλιος. Οὐρανία. Μνήμη. Μνημοσύνη. Πάμωχος. Πρῶτος τετραγωνισμός. Σφαῖρα. Κλαδȣχος, sive Κλαδȣχος. Παντέλεια. *Denarius numerus, ceu perfectus, in conviviis observatus.*

DEnarius inter quadratos etiam, atque maxime honoratos, censebatur. Philostratus De vita Apollonii lib. III. cap. IX. Ὀκτωκαίδεκα δὲ ὁρῶν τȣς σοφȣς, πάλιν τὸν Ἴαρχον ἤρετο, τί βȣλοι τὸ αὐτοῖς τὸ εἶναι τοσȣτους; ὔτε γὰρ τῶν τετραγώνων ὁ ἀριθμὸς, ὔτε τῶν εὐδοκιμȣντων τε καὶ τιμωμένων, καθάπερ ὁ τῶν δέκα. *Videns autem sapientes octo & decem, iterum Iarchum interrogabat, quidnam istud sibi vellet, quod tot essent? quia nempe nec quadratus ille numerus, neque item in bona existimatione, aut bonoratus, ut denarius.* Ac maximus omnium dicebatur, ut qui alios in se omnes contineret. Athenagoras in Apologia pro Christianis. Μέγιστος μὲν ἀριθμὸς ὁ δέκα, κατὰ τȣς Πυθαγορικȣς, ὁ τετρακτύς τε ὤν, ϗ πάντας τȣς ἀριθμητικȣς, ϗ τȣς ἁρμονίȣς, περιέχων λόγȣς. *Maximus quidem numerus est denarius, secundum Pythagoricos, quum quaternarius exsistens, tum & rationes omnes numerales, ac harmonicas, comprehendens.* Huc pertinent ista Martiani Capellae lib. VII. *Decas vero ultra omnes habenda, quae omnes numeros diversae virtutis, ac perfectionis, intra se habet.* Philippus Presbyter in Iobum lib. III. cap. XXXVIII. *Decimus autem numerus perfectus est, quia per ipsum iterando, omnis numerus in infinitum multiplicatur.* Atque omnium perfectissimus habebatur, adeoque symbolum perfectionis. Cyrillus in Oseam cap. III. Σύμβολον δὲ τελειότητος ὁ δέκα ἐστὶν ἀριθμὸς, παντέλειος ὤν. *Symbolum vero perfectionis est denarius numerus, ut qui omnino perfectus exsistit.* Nicomachus Arithmetices lib. II. Μεθ᾽ ἃς ϗ ἄλλας τέσσαρας οἱ νεώτεροι εὑρίσκȣσι, συμπληρȣντες τὸν δέκα ἀριθμὸν, κατὰ τὸ τοῖς Πυθαγορικοῖς δοκȣν, ὡς τελειότατον. *Post quas recentiores etiam alias quatuor inveniunt, implentes numerum denarium, veluti, iuxta Pythagoricorum placitum, perfectissimum.* Philoponus in De anima lib. I. Τέλειος γὰρ ἀριθμὸς ὁ δέκα· περιέχει γὰρ πάντα τὸν ἀριθμὸν ἐν ἑαυτῷ. οἱ γὰρ μετὰ τὴν δεκάδα, εἰς τȣς ἀπὸ μονάδος πάλιν ἀνακάμπτον. *Perfectus enim nume-*

rus

rus est denarius; quippe omnem in se numerum comprehendit; etenim, postquam ad denarium pervenerunt, ad eos numeros, qui sequuntur unitatem, recurrunt. Vitruvius lib. III. cap. I. *Eas distribuerunt in perfectum numerum, quem Graeci* Τέλειον *dicunt. Perfectum autem antiqui constituerunt numerum, qui decem dicitur.* Videndi porro, Aristoteles Problem. Sect. XV. quaest. III. Sextus Empiricus adversus Mathem. lib. IV. Philo de congressu eruditionis gratia; & De Decalogo. Malchus De vita Pythagorae. Chalcidius in Timaeum. Alexander Problem. lib. II. quaest. XLVII. Protospatharius in Hesiodi Dies. Clemens Strom. VI. Boethius Arithm. lib. II. cap XLI. Theodorus Metochites, sive is Michael Glycas Annal. II. & III. Item Radulphus Flaviacensis in Leviticum lib. XII. cap. I. Etenim, aliquid numerare instituentes, quum pervenerint ad denarium, denuo ad unitatem, a qua initium fecere, revolvuntur. Hierocles in Aurea Carmina. Τῦ δὲ ἀριθμῦ πεπερασμένον διάστημα, ἡ δεκάς. ὁ γὰρ ἔτι πλέον ἀριθμεῖν ἐθέλων, ἀνακάμπτει πάλιν ἐπὶ τὸ ἓν, καὶ δύο, καὶ τρία. καὶ δευτέραν ἀριθμεῖ δεκάδα πρὸς τὴν τῆς εἰκοσάδος συμπλήρωσιν, καὶ τρίτην ὁμοίως. ἵνα τριάκοντα εἴπῃ· καὶ τῦτο ἑξῆς, ἕως ἄν, δεκάτην ἀριθμήσας δεκάδα, εἰς ἑκατὸν προέλθῃ. καὶ πάλιν ἑκατὸν τὸν αὐτὸν τρόπον ἀριθμεῖ. καὶ οὕτω μέχρις ἀπείρυ, τῷ τῆς δεκάδος διαστήματι ἀνακυκλυμένῳ προχωρεῖν δύναται. *Est porro numeri intervallum finitum denarius. Qui enim ulterius numerare statuat, ad unum iterum duoque, & tria, regreditur: ac denarium secundum numerat, donec vicenarium compleat: & tertium item, ut ad tricenarium veniat; tum deinceps idem facit, quoad, decimo denario numerato, centenarium attingat; ac rursum centum eodem modo numerat: inde sic in infinitum, repetito denarii intervallo, progredi potest.* Nicetas in Gregorii Nazianzeni Orat. XLII. *Decas enim dicitur, quod omnes numerus capiat; nam quum ad eam numeri pervenerint, progrediendi finem faciunt: ac deinceps iterantur solum, & revolvuntur.* Cassiodorus Var. lib. I. ep. X. *Denarius numerus, more coeli, & in seipsum revolvitur, & numquam deficiens invenitur; crescit nova conditione per se redeundo, addita sibi semper ipsa calculatio: & quum denarius non videatur excedi, ex modicis praevalet maiora complecti.* Radulphus Flaviacensis in Leviticum lib. XX. cap. VII. *Numeri sui plenitudinem denarius continet: &, sicut numerus idem ab uno incipitur, sic in decimo consummatur.* Hac de causa etiam *Natura numeri* dicebatur. Plutarchus de plac. philosoph. lib. I. cap. III. Πυθαγόρας Μνησάρχυ Σάμιος, εἶναι (φησι) τὴν φύσιν τῦ ἀριθμῦ δεκάδα. μέχρι γὰρ τῶν δέκα πάντες Ἕλληνες, πάντες βάρβαροι ἀριθμῦσιν. ἐφ᾽ ἃ ἐλθόντες, πάλιν ἀναποδῦσιν ἐπὶ τὴν μονάδα. *Pythagoras Mnesarchi Samius, denarium ait Naturam numeri esse; quippe ad eum numerare omnes Graecos, barbarosque: atque, quum ad illum venerint, regredi ad unitatem.* Etiam, *Perfecta unitas:* & *Generatrix perfectionis.* Nicetas in Gregorii Nazianzeni iam citatam Orationem. *Decas autem prima, unitas perfecta, & Generatrix perfectionis dicitur: quoniam est alia quoque unitas, nempe, prima unitas; verum illa, tametsi principium numerorum est, eosque procreat, nequaquam tamen perfecta est; at prima decas, has duas praerogativas habet; alteram, quod perfecta est, quatenus ad hanc usque numeri progrediuntur, ac rursus revolvuntur: alteram, quod perfectionis est procreatrix: centenarium enim numerum, qui perfectissimus est, producit.* Quod autem sit, *Perfecta unitas;* huc referri etiam debent haec Mercurii Trismegisti in Poemandro (a) cap. XIII. Ἡ ἑνὰς ὖν κατὰ λόγον τὴν δεκάδα ἔχει, καὶ ἡ δεκὰς τὴν ἑνάδα. *Vnitas itaque secundum rationem denarium complectitur, ac denarius unitatem.* Atque, ut *Perfectionis generatricem* adpellabant, ita *Animae.* Ecce tibi apud eumdem Mercurium loco citato. Εἰκότως ὖν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τὴν ἀπόστασιν ποιῦνται, καθὼς μὲν ἀπὸ δέκα δυνάμεων ἐλαυνόμεναι, τυτέστιν ἀπὸ τῆς δεκάδος· ἡ γὰρ δεκάς, ὦ τέκνον, ἐστὶ ψυχογόνος. *Iure igitur secundum rectam rationem deficiunt, veluti a decem facultatibus, id est, numero denario, repulsae; denarius enim, o fili, animae genitor est.* Numeri huius sanctimoniam etiam eo ostendebant, quod, quum sancte quid promitterent, mutuo id porrecta manu, ac consertis decem digitis, confirmarent: tamquam tacite innuerent, rem promissam ita sese perfecturos, ut perfectus digitorum, quos inter se conferebant, numerus esset. Alexander Aphrodisieus istud tradit Probl. lib. II. quaest. XLVII. Καὶ ὁ δέκα ἀριθμὸς παρὰ Ἀριστοτέλει, καὶ τοῖς φιλοσόφοις, συμπεριλαμβάνει τὰ ἐν γενέσει, καὶ φθορᾷ. καὶ πᾶς δὲ ἀριθμὸς διὰ τῦ δέκα γίνεται, κατὰ ἀνακύκλωσιν. καὶ οἱ τότε δὲ δικαιότατοι ἄνδρες, τὰς δεξιὰς ἑαυτοῖς παρεῖχον, ὑπὲρ ἀσφαλείας πράγματος, τὸν δέκα ἀριθμὸν προβαλλόμενοι. *Ac denarius numerus apud Aristotelem, & philosophos, quaecumque nascuntur, aut intereunt, comprehendit: omnisque numerus a denario, iuxta revolutionem, generatur; & interdum iustissimi viri, dextras sibi porrigebant; denarium numerum, ad negotii, de quo agerent, certitudinem, proferentes.* Vti vero novenarius, novies multiplicatus, perfectissimus, & quadratus, habebatur, sicut docui capite superiori; sic denarius, itidem decies repetitus, centenarium efficiens, etiam quadratus habitus, omniumque perfectissimus. Theodoretus in Canticum Canticorum. *Centenarius vero numerus, est perfectissimus; tum quia a sinistra manu separatus, dextrae principium tenet: tum quia denario completur, decies multiplicato. Quadratum autem vocant, qui res eiusmodi profitentur.* Ac de centenarii perfectione, ecce quoque in Nicetae, quae produxi paulo ante, istis verbis. *Centenarium enim numerum, qui perfectissimus est, producit.* Iulianus in Epistola ad Sarapionem. Ὅγε μὴν τῶν ἑκατὸν ἀριθμός, ἐστι τῶν ἄλλων τιμιώτερος, καὶ τὸ τέλειον ἐν αὐτῷ τῶν ἀριθμῶν περιγραφων. *Centenarius certe numerus, aliis est honoratior, ac perfectionem in se numerorum comprehendit.*

(a) Opus ὑποβαλιμαῖον.

dit. Vide plura, quae epiſtola ea tota, in iſtius numeri laudem, ille profert. Et, ut Thraces quaternarium numerando non tranſibant, ſicut dixi capite ſexto; ita nec Albani etiam centenarium. Strabo, ubi de iis agit lib. XI. Οὐδὲ γὰρ νομίσματι τὰ πολλὰ χρῶνται ȣ̓δὲ ἀριθμὸν ἴσασι μείζω τῶν ἑκατόν. *Neque enim numiſmate utuntur plerumque, neque numerum noverunt centenario maiorem*. Porro, quod denarium attinet, quibus ille ſit nominibus adpellatus, tradit Photius in Excerptis e Nicomacho, toties a me citatis. Αὐτοῖς Κόσμος ἡ δεκὰς, ϗ Οὐρανὸς, Εἱμαρμένη, Αἰὼν, Κράτος, Πίστις, Ἀνάγκη, Ἄτλας, Ἀκάμας, Θεὸς, Φάνης, Ἥλιος, Οὐρανία, Μνήμη, Μνημοσύνη. *Ipſis denarius eſt Mundus, Coelum, Fatum, AEvum, Potentia, Fides, Neceſſitas, Atlas, Indefeſſus, Deus, Phanes, Sol, Vrania, Memoria, Mnemoſyne*. Anonymus in Theologumenis. Καὶ ἐπωνόμαζον αὐτὴν θεολογȣ̃ντες οἱ Πυθαγορικοὶ ποτὲ μὲν Κόσμον, ποτὲ δὲ Οὐρανὸν, ποτὲ δὲ Πᾶν, ποτὲ δὲ Εἱμαρμένην, καὶ Ἀγῶνα, Κράτος τε, ϗ Πίστιν, ϗ Ἀνάγκην, Ἄτλαντά τε, ϗ Ἀκάμαντα, ϗ Θεὸν Ψιλῶς ϗ Φάνητα, καὶ Ἥλιον. Sed legendum eo loco, καὶ Αἰῶνα, Κράτος τε: ut mox oſtendam. Ac de Κόσμȣ, ſive *Mundi* adpellatione quidem, tradit etiam Philoponus in Metaphyſ. lib. I. *Denarium vero, Mundum vocant: ut enim denarius ſuſceptivus eſt numerorum, ita mundus ſuſcipit omnes formas*. Anonymus. Ἀπὸ μὲν τȣ̃ κατ' αὐτὴν διατετάχθαι τὰ ὅλα καθόλȣ τε, ϗ κατὰ μέρος, Κόσμον. *Quod ſecundum eum ordinata ſunt omnia univerſim, & per partes, Mundum illum adpellarunt*. Protoſpatharius in Heſiodi dies. Τὴν δὲ δεκάδα, δεχάδα ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, ὡς δεχομένην πάντα ἀριθμὸν ἐφ' ἑαυτȣ̃. Τὸ δὲ ἓν, ἔλεγον τὸν νȣ̃ν τὸν πρῶτον· ϗ τόνδε τὸν κόσμον, δεκάδα φασί. *Denarium autem, veteres* Δεχάδα *adpellabant, ut qui omnem in ſe numerum comprehenderet. Vnitatem vero, mentem primam nuncupabant: & mundum denarium dicunt*. Atque huc pertinent iſta Procli in Timaeum lib. V. Καὶ γάρ ἐστιν ἡ δεκὰς κοσμικὴ, καθάπερ ὁ ὕμνος ὁ Πυθαγόρειος λέγει. *Etenim denarius ad mundum pertinet, ut hymnus Pythagoricus dicit*. Deinde Οὐρανὸς dicebatur: cuius rei hanc Anonymus nobis rationem reddit. Ἀπὸ δὲ τȣ̃ ὅρον τὸν τελειότατον ἀριθμȣ̃ εἶναι, παρ' ὃ δεκὰς, οἱονεὶ δεχὰς, καθάπερ ὁ ȣ̓ρανὸς τῶν πάντων δοχεῖον (ἐπωνόμαζον) Οὐρανόν. *Coelum vero cognomento adpellabant, quod is numeri terminus perfectiſſimus eſſet; unde &* Δεκὰς *quaſi* Δεχὰς *dicebatur: quemadmodum coelum rerum omnium receptaculum eſt*. Huc referri etiam debent iſta Caſſiodori verba Var. lib. I. ep. X. *Iuvat inſpicere, quemadmodum denarius, more coeli, & in ſe ipſum revolvitur, & numquam deficiens invenitur*. Pachymerius Metaphyſ. cap. III. *Quoniam denarius numerus perfectus eſt, quum ii ipſi (Pythagorici) cuperent ea, quae in coelo continentur, denario attribuere, & novem in coelo invenirent (ſeptem enim planetarum orbes ſunt, & coelum, in quo ſidera fixa habentur, & terra) adiecerunt antichthona, ac decem fecerunt: eoque modo decem iſta denario accomodarunt*. Ad τȣ̃ Εἱμαρμένης nomen referenda iſta Procli in Tim. lib. V. Τὴν δεκάδα ϗ τῷ δημιȣργῷ προσοικειȣ̃σι, ϗ τῇ Εἱμαρμένῃ, Πυθαγορείων παῖδες. *Denarium Pythagorei accommodant opifici, & Fato*. Cauſa exponitur ab Anonymo. Εἱμαρμένην δὲ πάλιν ἔλεγον, παρ' ὅσον ȣ̓δεμία ἰδιότης, ȣ̓́τε ἐν ἀριθμοῖς, ȣ̓́τε ἐν τοῖς ȣ̓̃σι κατ' ἀριθμȣ̃ σύστασιν, ἐστιν· ἣ ȣ̓κ ἐν δεκάδι, ϗ τοῖς ἐντὸς αὐτῆς, σπερματικῶς καταβέβληται· κατὰ εἱρμὸν δὲ λοιπόν, ϗ ἀκολȣθίαν, διατείνει ϗ ἐπὶ τὰ μετ' αὐτήν. Εἱμαρμένη δὲ, ὡς εἱρομένη τις ϗ εὐτακτȣμένη, ἀπόβασις. Sic reſcribo eo loco; nam mendoſe hodie editur: κατὰ δὲ ἕρμον δε λοιπον κατ' ἀκολȣθίαν, διατείνει. Inde rationem reddit, cur Αἰῶνα, Κράτος, Πίστιν & Ἀνάγκην, adpellaverint. Mox & addit de Atlantis cognomento. Ἄτλας δὲ παρόσον ὁ μὲν τιτὰν, μυθεύεται φέρειν ἐπὶ τοῖς ὤμοις τὸν ȣ̓ρανὸν, φησὶ γάρ· ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς μακρὰς, αἳ γαῖαν τε ϗ ȣ̓ρανὸν ἀμφὶς ἔχȣσιν· ἡ δὲ δεκὰς, τὸν τῶν σφαιρῶν συγκρατεῖ λόγον, οἷον πασῶν τις διάμετρος ȣ̓̃σα, ϗ περιάγȣσα ταύτας, ϗ περικλείȣσα συνεκτικώτατα. De Atlante, qui cum ceteris Titanibus poſtquam coelum oppugnaſſet, victus tamquam in ſupplicium, coelum ferre ſit coactus, vide Hyginum Fab. CL. Sed quis ille, quem dicere ait? ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς μακράς. Eius nomen iſthic excidit, quod reſtituo in hunc modum: φησὶ γὰρ Ὅμηρος. Nam Homeri eſt hic locus, quem reſpexit Odyſſ. lib. I.

—— θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει,
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακρὰς, αἳ γαῖάν τε ϗ ȣ̓ρανὸν ἀμφὶς ἔχȣσι.

Ad cognomen Ἀκάμαντος, pertinet illud ex hymno Pythagoricorum apud Proclum in Tim. lib. V.

Ἄτροπον, ἀκαμάτην, δεκάδα κλείȣσί μιν ἁγνήν.
Immutabilem, indefeſſum, denarium vocant
ipſum caſtum.

Quae deinde cognomenta memorantur, Οὐρανία, Μνήμη, atque Μνημοσύνη, ea quoque ab Anonymo referuntur. Verum & nonnulla alia, a Nicomacho praetermiſſa, apud alios Auctores obſervare eſt. In his Πάμωχος: de quo ſic Heſychius tradit. Πάμωχος, ὁ κύριος, Ἰταλοί. ϗ ἡ δεκάς. *Pamochus, dominus, Itali: & denarius*. Πρῶτος τετραγωνισμός. Chalcidius in Timaeum Platonis. *Decumanum numerum Pythagorici adpellant* PRIMAM QVADRATVRAM, *propterea quod ex primis quatuor numeris conſit, uno, duobus, tribus, quatuor*. Σφαῖρα. Philoponus in Metaphyſ. lib. I. *Denarium vero dicebant Mundum, ut ſuſceptivum; illum quidem, numerorum: hunc vero, omnium corporum. Ideo & vocabant ſphaeram*. Κλειδȣ̃χος. Anonymus in Theologumenis. Κράτος δὲ (ἔλεγον) ὅτι κρατύνεσθαί τε τὰ κοσμικὰ δι' αὐτȣ̃ συμβέβηκε, ϗ τῶν ἄλλων κρατεῖν ἀριθμῶν ὁ δέκα φαίνεται· πάντων τε λόγων ἕρκος τι, ϗ περίκλεισις, ϗ δοχεῖον. διόπερ ϗ Κλειδȣ̃χος ἐκαλεῖτο. Apud Cedrenum Κλαδȣ̃χος ſcribitur: quia ceteri inde numeri, tamquam rami pullularent. Ἡ δεκὰς, δεχὰς προσαγορεύεται· ὡς δεκτικὴ τȣ̃ ἀπείρȣ. ἡ αὐτὴ ϗ Κλαδȣ̃χος, διότι, ἐξ αὐτῆς οἱ ἀριθμοὶ πάντες, ὡς κλάδοι τινὲς, φύονται. Denique etiam Παντέλεια. Anatolius apud Anonymum. Καλεῖται δὲ Κράτος, καὶ

Παν-

Παντέλεια (ἡ δεκὰς) ἐπεὶ πάντα περαίνει τὸν ἀριθμὸν, περιέχουσα πᾶσαν φύσιν ἐντὸς ἑαυτῆς, ἀρτίου τε καὶ περισσοῦ, κινουμένουτε καὶ ἀκινήτου, ἀγαθοῦ τε καὶ κακοῦ. Vbi iterum obſerva, Παντέλειαν dictum a perfectione: ad quam, ut hoc item moneam, illud quoque pertinebat, quod in numero convivarum Pythagorici, ſic edocti a praeceptore, eum numerum minime ſibi excedendum exiſtimarent. Ac de hoc ipſorum more ita Iamblichus de vita Pythagorae lib. I. capit. XXI. Μὴ πλείω ἢ δέκα ἀνθρώπους συνευωχεῖσθαι. *Homines non plures decem convivari.* Quem locum reſpexit Euſtathius ad Iliad. β'. Ἱστορεῖ γοῦν καὶ ὁ σοφώτατος Ἰάμβλιχος, τὰ Πυθαγορικὰ συσσίτια μὴ ἔχειν πλέον ἢ δέκα ἀνθρώπους συνευωχουμένους. *Itaque memorat ſapientiſſimus Iamblicbus, convivia Pythagorica non habere plus, quam decem homines.*

F I N I S.

NOMINVM
QVIBVS
PYTHAGORICI
NVMEROS ADPELLARVNT,
INDEX.

Numerus deſignat Capita.

Ἀγελαίη. 9.
Ἀγελείη. 9
ἀγελία. 9. 11.
ἀγεμονία. 7
ἄγνοια. 4.
ἀγνωσία. 4
ἀγυιεύς. 11.
ἀγυιοπέζα. 5.
ἀγχιδίκη. 8
ἀδιοριστία. 4
Ἀδράστεια. 4.
ἀερία. 4.
ἄζυξ. 7.
ἀθήλυντος. 6.
Ἀθηνᾶ. 9.
αἰγίς. 9.
Ἀΐδας. 5.
Αἰόλου φύσις. 6.
αἰτία ἀνομοίων. 4.
αἴτιοι ἀληθείας. 3
αἰών. 12.
ἀκάμας. 12.
ἄκμων. 8.
ἀκρεῶτις. 7.
ἀκρότης ἐλαχίστη τῆς ζωότητος. 7
Ἀλαλκομένεια. 9.
ἀλαμπία. 3.
ἀλήθεια. 8.
ἄλιος. 11.
ἀλκιμωτάτη. 6.
ἀλλοίωσις. 7.
Ἀμαλθείας κέρας. 5. γένος. 9.
ἄμβροτος. 7.
ἀμιθεος. 7.
ἀμιξία. 3.
Ἀμφιτρίτη. 8.
ἀνάγκη. 12.
ἀνδρογυνία. 7. 8
ἀνεικία. 7. 11
ἄνισος. 4
ἀνομοίων αἰτία. 4
ἄξων. 3. 7.
ἀόριστος. 4.
ἄπειρος. 4
ἁπλοῦν παράδειγμα. 3
ἄρκτος. 5.
ἅρμα. 3.
ἁρμονία. 4. 5. 6. 8.
ἀρρενική. 6.
ἀρρενόθηλυς. 2. 3. 8.
ἀρρενουργός. 6.
Ἄρτεμις. 4.
ἀρχή. 8.
ἀστερία. 4.
ἀσφάλεια. 10.
ἀσχημάτιστος. 4.
ἀτάλαντος. 7.
Ἄτλας. 3. 12.
Ἀτρυτώνη. 9.
αὐδή. 9.
αὔξησις. 4.
Ἀφροδίτη. 4. 7. 8.
Ἀχελῷος. 5.
βάθος πρῶτον. 6.
βακχασμὸν ἀνεγείρων. 6.
βάραθρον. 3.
Βασσαρεύς. 6.
Βυβάστεια. 7.
γαμηλία. 7. 8.
γάμος. 4. 5. 7. 8.
γένεσις. 4.
γένος Ἀμαλθείας. 9.
γλαυκῶπις. 9.
Γοργονία. 5.
γνώμονες. 2.
Δαματράμη. 5.
Δήμητρα. 4.
διαίρεσις. 4.
διάκρισις. 4.
διάρθρωσις τοῦ παντός. 8.
διδυμαία. 7.
δικαιοσύνη. 6. 10.
δίκη. 4. 5. 7.
δίκησις. 7.
Δικτύνα. 4.
διμάτωρ. 6.
Δινδυμήνη. 10.
Διόνυσος. 6.
Διὸς ἀδελφὴ καὶ σύνευνος. 11.
Διοσκορία. 5.
Διόσκορος. 6.
δίσαμος. 4.
διχοστασία. 4.
διχρονία. 8.
Διώνη. 4.
δόξα. 4.
δύη. 4.
δύναμις. 4.
ἑδραία. 7.
ἕδρασμα. 4.
εἶδος. 3.
εἱμαρμένη. 12.
εἰρήνη. 5. 8.
ἑκάεργος. 11.
Ἑκάτα. 5.
Ἑκατηβελέτις. 8.
Ἐλευσίνια. 4.
ἕλιξ. 5.
ἔλλειψις. 4.
ἐνυάλιος. 11.
ἔξαρμα. 6.

ἔπαν-

ἔπανδρος.	6.	Λατώ.	5.	Ποσειδῶν.	10.
ἐπίθεσις.	4.	Λάχεσις.	8.	Προμηθεύς.	3. 11.
ἐπίνοια.	10.	λήθη.	3.	πρόνοια.	7.
ἐπιστήμη.	4.	λόγος σπερματίτης.	3.	Πρωτεύς.	3.
ἐρόνα.	5.	Λοξίας.	5.	Πρῶτον βάθος.	6.
ἐρατώ.	4.	Λύδιος.	5.	πρῶτον μῆκος.	4.
Ἐργάνη.	9.	Μαῖα.	4.	πρῶτον πλάτος.	5.
Ἐριούνιος.	6.	Μαιάδης.	6.	πρῶτος τετραγωνισμός.	12.
Ἔρις.	4.	Μελπομένη.	7.	πυράλιος.	3.
Ἑρμῆς.	6.	μεσευθύς.	8.	πύργος Ζανός.	3.
Ἔρως.	3. 10.	μεταβολή.	4.	Ῥέα.	4. 10.
Ἑστώ.	4.	μέτριον.	3.	σκοτωδία.	3.
ἑτερότης.	4.	μέτρον.	3.	σπερματίτης λόγος.	3.
εὐβουλία.	5	μῆκος.	4.	στίφρα.	3.
εὐδαιμονία.	3.	μήτηρ.	10.	Στύξ.	3.
εὐσέβεια.	3. 5.	Μοῦσις.	5. 10.	σύγκρασις.	3.
Εὐτέρπη.	10.	μνήμη.	12.	σύγχυσις.	3.
Ζανος πύργος.	3. 7.	μνημοσύνη.	3. 12.	συμβιωία.	5.
Ζεύς.	3.	μόρος.	4.	συμφωνίας τάξις.	3.
Ζυγία.	8.	Μορφώ.	3.	σύνθεσις.	4.
Ζυγῖτις.	8.	μυχαία.	4.	Σῶκος.	6.
ζωή.	3.	ναέτης.	5.	σῶμα.	6.
ζωναία.	7.	ναῦς.	3.	σωρίτας.	6.
ἥλιος.	3. 12.	νεῖκος.	4.	σφαῖρα.	12.
ἠλιτομήνα.	10.	Νέμεσις.	7.	τάξις συμφωνίας.	3.
Ἥρα.	4. 11.	νοῦς.	3. 7.	τάρταρος.	3.
Ἡρακλῆς.	6.	νῦν.	3.	τέλειος.	11.
Ἥφαιστος.	6. 11.	νυσσηϊότας.	11.	τελεσφόρος.	9. 11.
θαλασσοῦχος.	5.	νυσσηΐς.	11.	Τερψιχόρη.	11.
Θάλεια.	8.	ὀβριμοπάτρα.	9.	Τετραγωνισμὸς πρῶτος.	12.
θάνατος.	4.	ὁμοίωσις.	11.	τλημοσύνη:	4.
Θέμις.	10.	ὁμόνοια.	3. 5. 11.	τόλμα.	4.
θεός.	3. 7. 12	ὄνειρος.	9.	τριδύμη.	5.
Θέτις.	5.	ὀρεία.	10.	τρίμορφος.	8.
θηλύμορφος.	6.	ὀρθιᾶτις.	7.	τριοδῖτις.	8.
θηλυποιός.	10.	ὁρίζων.	11.	τρίσαμος.	5.
ἵμερος.	4.	ὁρμή.	4.	Τριτογένεια.	5. 9 11.
ἴση.	4.	Ὄσιρις.	9.	Τρίτων.	5.
Ἶσις.	4.	οὐλομέλεια.	8. 9.	τροφός.	7.
Ἶσον.	4.	Οὐρανία.	6. 12.	τύχη.	9.
Καδμεία.	10	οὐρανός.	12.	ὑγεία.	8.
καιρός.	9.	οὐσία.	3.	ὕλη.	3. 4.
καρδιᾶτις.	7.	Ὀφίων.	5.	Ὑπερίων.	11.
κέρας Ἀμαλθείας.	5. 9.	Παιάν.	11.	ὑπομονή.	4.
κίνησις.	4.	Παλλάς.	7	φάνης.	4. 12.
κλαδοῦχος.	12.	πάμωχος.	12.	φιλία.	3. 8. 10.
κλειδοῦχος.	12.	πανάκεια.	8.	φιλίωσις.	8.
κλειδοῦχος τῆς φύσεως.	6	παναρμονία.	10.	φίλος.	3.
Κλειώ.	9.	πανδοχεύς.	3.	φιλοτησία.	8.
κοινωνία.	4.	παντέλεια.	12	φορκία.	5.
Κόρη.	11.	παντευχία.	9.	φρικωδία.	3.
κορυφή.	4.	παράδειγμα ἁπλοῦν.	3.	φρόνησις.	5.
Κόσμος.	6. 8. 12.	παρθένος.	3.	φυλακῖτις.	9.
κόσμου ψυχή.	7.	Πειθώ.	11	φύσις.	4. 7.
Κουρῆτις.	5. 11.	περασία.	11.	φωνή.	9.
κραταιΐς.	5.	Περσεία.	8. 11.	χάος.	3.
κράτος.	12	πηγὴ τῆς συμφωνίας.	4.	χαριτία.	5.
κρεδεᾶτις.	7.	πίστις.	12.	χάσμα.	3.
κρίσις.	9.	πλεονασμός.	4	ψεῦδος.	4.
Κρονία.	5.	πόδες πολυπίδακος Ἴδης.	4.	ψυχή.	4. 7.
Κυβέλη.	10	πολιοῦχος.	10.	ψυχοποιός.	8.
Κυβήβη.	10.	πολυαρέτη.	9.	Ὠκεανός.	11.
Κυθαιρεία.	4. 7.	Πολύμνια.	5.		
κυκλιοῦχος.	7.	πολυώνυμος.	3.		

THEOPHRASTVS

S I V E

DE ILLIVS LIBRIS, QVI INIVRIA TEMPORIS INTERCIDERVNT.

LIBER SINGVLARIS.

VIRO VIRTVTE,
ET DOCTRINA
PRAECELLENTI,

ADOLPHO VORSTIO

MEDICINAE, ET BOTANICES
IN ACADEMIA
LVGDVNO-BATAVA
PROFESSORI,
AMICITIAE VETERIS,
ET ILLIBATAE,
MONVMENTVM
QVALECVMQVE
D. D. C.

IOANNES MEVRSIVS

SORAE DANORVM,
AD DIEM
SEPTEMBRIS XXVIII.
ANNI CIƆ IƆC XXXVIII.

THEOPHRASTVS

S I V E

DE ILLIVS LIBRIS, QVI INIVRIA TEMPORIS INTERCIDERVNT.

LIBER SINGVLARIS.

THEOPHRASTI, praeſtantiſſimi philoſophi, Opera fuerunt plurima; ſed quae. paucis conſervatis, pleraque interciderunt. Digeſſit ea in tractatus Andronicus peripateticus. Teſtis mihi eſt Porphyrius in Vita Plotini. Μιμησάμεν۞ δ᾽ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀθηναῖον, καὶ Ἀνδρόνικον τὸν περιπατητικόν. ὧν ὁ μὲν, Ἐπίχαρμον τὸν κωμῳδιογράφον ἀν δέκα τόμυς φέρων συνήγαγεν· ὁ δὲ, τὰ Ἀριστοτέλυς, καὶ Θεοφράστυ, εἰς πραγματείας διεῖλε. *Imitatus Apollodorum Athenienſem, & Andronicum peripateticum: quorum ille quidem. Epicharmi comici fabulas in decem tomos coegit; hic vero, Ariſtotelis, & Theophraſti, opera in tractatus diſtribuit.* Tituli nobis recenſentur a Diogene Laertio; qui illius Vitam ſcripſit, & in ea iſtos quoque repraeſentat:

I. Ἀναλυτικῶν προτέρων, γ΄.
II. Ἀναλυτικῶν ὑστέρων, ζ΄.
III. Περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν, ά.
IV. Ἀναλυτικῶν ἐπιτομὴ, ά.
V. Ἀνηγμένων τόπων, β΄.
VI. Ἀγωνιστικῶν τῆς περὶ τὺς ἐριστικὺς λόγους θεωρίας.
VII. Περὶ αἰσθήσεων, ά.
VIII. Πρὸς Ἀναξαγόραν, ά.
IX. Περὶ τῶν Ἀναξαγόρου, ά.
X. Περὶ τῶν Ἀναξιμένους, ά.
XI. Περὶ τῶν Ἀρχελάου, ά.
XII. Περὶ ἁλῶν νίτρου, στυπτηρίας, ά.
XIII. Περὶ τῶν λιθουμένων, β΄.
XIV. Περὶ τῶν ἀτόμων γραμμῶν, ά.
XV. Ἀκροάσεως, β΄.
XVI. Περὶ ἀνέμων, ά.
XVII. Ἀρετῶν διαφοραὶ, ά.
XVIII. Περὶ βασιλείας, ά.
XIX. Περὶ παιδείας βασιλέως, ά.
XX. Περὶ βίων, γ΄.
XXI. Περὶ γήρως, ά.
XXII. Περὶ τῆς Δημοκρίτου ἀστρολογίας, ά.
XXIII. Τῆς μεταρσιολεσχίας, ά.
XXIV. Περὶ τῶν εἰδώλων, ά.
XXV. Περὶ χυμῶν, χροῶν, σαρκῶν, ά.
XXVI. Περὶ τῦ διακόσμου, ά.
XXVII. Περὶ τῶν ἀνθρώπων, ά.
XXVIII. Τῶν Διογένους συναγωγὴ, ά.
XXIX. Διορισμῶν, γ΄.
XXX. Ἐρωτικος, ά.
XXXI. Περὶ ἔρωτ۞, ά.
XXXII. Περὶ εὐδαιμονίας, ά.
XXXIII. Περὶ εἰδῶν, β΄.
XXXIV. Περὶ ἐπιλήψεως, ά.
XXXV. Περὶ ἐνθουσιασμῦ, ά.
XXXVI. Περὶ Ἐμπεδοκλέους, ά.
XXXVII. Ἐπιχειρημάτων, ιή.
XXXVIII. Ἐνστάσεων, γ΄.
XXXIX. Περὶ ἑκουσίου, ά.
XL. Ἐπιτομὴ τῆς Πλάτων۞ πολιτείας, β΄.
XLI. Περὶ ἑτεροφωνίας ζώων τῶν ὁμογενῶν, ά.
XLII. Περὶ τῶν ἀθρόον φαινομένων, ά.
XLIII. Περὶ τῶν δακετῶν καὶ βλητικῶν, ά.
XLIV. Περὶ τῶν ζώων, ὅσα λέγεται φρονεῖν, ά.
XLV. Περὶ τῶν ἐν ξηρῷ διαμενόντων, ά.
XLVI. Περὶ τῶν τὰς χρόας μεταβαλλόντων, ά.
XLVII. Περὶ τῶν φωλευόντων, ά.
XLVIII. Περὶ ζώων, ζ΄.
XLIX. Περὶ ἡδονῆς, ὡς Ἀριστοτέλης, ά.
L. Περὶ ἡδονῆς ἄλλο, ά.
LI. Θέσεις, κδ΄.
LII. Περὶ θερμῦ, καὶ ψυχρῦ, ά.
LIII. Περὶ ἰλίγγων, καὶ σκοτώσεων, ά.
LIV. Περὶ ἱδρῶτ۞, ά.
LV. Περὶ καταφάσεως, καὶ ἀποφάσεως, ά.
LVI. Καλλισθένης, ἢ Περὶ πένθους, ά.
LVII. Περὶ κόπων, ά.
LVIII. Περὶ κινήσεως, γ΄.
LIX. Περὶ λίθων, ά.
LX. Περὶ λοιμῶν, ά.
LXI. Περὶ λειποψυχίας, ά.
LXII. Μεγαρικὸς, ά.
LXIII. Περὶ μελαγχολίας, ά.
LXIV. Περὶ μετάλλων, β΄.
LXV. Περὶ μέλιτ۞, ά.
LXVI. Περὶ τῶν Μητροδώρου συναγωγῶν, ά.
LXVII. Μεταρσιολογικῶν, β΄.
LXVIII. Περὶ μέθης, ά.
LXIX. Νόμων κατὰ στοιχεῖον, κδ΄.
LXX. Νόμων ἐπιτομῆς, ί.
LXXI. Πρὸς τὺς ὁρισμὺς, ά.
LXXII. Περὶ ὀδμῶν, ά.
LXXIII. Περὶ οἴνου, καὶ ἐλαίου.
LXXIV. Πρώτων προτάσεων, ιή.
LXXV. Νομοθετῶν, γ΄.
LXXVI. Πολιτικῶν, ς΄.
LXXVII. Πολιτικῶν πρὸς τὺς καιρὺς, δ΄.
LXXVIII. Πολιτικῶν ἐθῶν, δ΄.
LXXIX. Περὶ τῆς ἀρίστης πολιτείας, ά.
LXXX. Προβλημάτων συναγωγῆς, έ.
LXXXI. Περὶ παροιμιῶν, ά.
LXXXII. Περὶ πήξεων, καὶ τήξεων; ά.
LXXXIII. Περὶ πυρὸς, β΄.
LXXXIV. Περὶ πνευμάτων, ά.

LXXXV. Περὶ παραλύσεως, ά.
LXXXVI. Περὶ πνιγμοῦ, ά.
LXXXVII. Περὶ παραφροσύνης, ά.
LXXXVIII. Περὶ παθῶν, ά.
LXXXIX. Περὶ σημείων, ά.
XC. Σοφισμάτων, β'.
XCI. Περὶ συλλογισμῶν λύσεως, ά.
XCII. Τοπικῶν, β'.
XCIII. Περὶ τιμωρίας, β'.
XCIV. Περὶ τριχῶν, ά.
XCV. Περὶ τυραννίδος, ά.
XCVI. Περὶ ὕδατος, γ'.
XCVII. Περὶ ὕπνου, ϗ ἐνυπνίων, ά.
XCVIII. Περὶ φιλίας, γ'.
XCIX. Περὶ φιλοτιμίας, β'.
C. Περὶ φύσεως, γ'.
CI. Περὶ φυσικῶν, ιή.
CII. Περὶ φυσικῶν ἐπιτομῆς, β'.
CIII. Φυσικῶν, ή.
CIV. Πρὸς τοὺς φυσικοὺς, ά.
CV. Περὶ Φυσικῶν ἱςοριῶν, ί.
CVI. Φυσικῶν αἰτίων, ή.
CVII. Περὶ χυλῶν, έ.
CVIII. Περὶ ψευδοῦς ἡδονῆς, ά.
CIX. Περὶ ψυχῆς, θέσις, ά.
CX. Περὶ τῶν ἀτέχνων πίςεων, ά.
CXI. Περί τῶν ἀπλῶν διαπορημάτων, ά.
CXII. Ἁρμονικῶν, ά.
CXIII. Περὶ ἀρετῆς, ά.
CXIV. Ἀφορμαὶ, ἢ Ἐναντιώσεις, ά.
CXV. Περὶ ἀποφάσεως, ά.
CXVI. Περὶ γνόμης, ά.
CXVII. Περὶ γελοίου, ά.
CXVIII. Δειλινῶν, β'.
CXIX. Διαιρέσεις, β'.
CXX. Περὶ τῶν διαφορῶν, ά.
CXXI. Περὶ τῶν ἀδικημάτων, ά.
CXXII. Περὶ διαβολῆς, ά.
CXXIII. Περὶ ἠπαίνου, ά.
CXXIV. Περὶ ἐμπειρίας, ά.
CXXV. Ἐπιςολῶν, γ'.
CXXVI. Περὶ τῶν αὐτομάτων ζώων, ά.
CXXVII. Περὶ ἐκκρίσεων, ά.
CXXVIII. Ἐγκώμια θεῶν, ά.
CXXIX. Περὶ ἑορτῶν, ά.
CXXX. Περὶ εὐτυχίας, ά.
CXXXI. Περὶ ἐνθυμημάτων, ά.
CXXXII. Περὶ εὑρημάτων, ά.
CXXXIII. Ἠθικῶν σχολῶν, ά.
CXXXIV. Ἠθικοὶ χαρακτῆρες, ά.
CXXXV. Περὶ θορύβου, ά.
CXXXVI. Περὶ ἱςορίας, ά.
CXXXVII. Περὶ κτίσεως συλλογισμῶν, ά.
CXXXVIII. Περὶ κολακείας, ά.
CXXXIX. Περὶ θαλάττης, ά.
CXL. Πρὸς Κάσανδρον, περὶ βαηιλείας, ά.
CXLI. Περὶ κωμῳδίας, ά.
CXLII. Περὶ μετεώρων, ά.
CXLIII. Περὶ λέξεως, ά.
CXLIV. Λόγων συναγωγὴ, ά.
CXLV. Λύσεις, ά.
CXLVI. Περὶ μουσικῆς, γ'.
CXLVII. Περὶ μέτρων, ά.
CXLVIII. Μεγακλῆς, ά.
CXLIX. Περὶ νόμων, ά.
CL. Περὶ παρανόμων, ἀ.
CLI. Τῶν Ξενοκράτους συναγωγῆς, ά.
CLII. Ὁμιλητικὸς, ά.

A CLIII. Περὶ ὅρκου, ά.
CLIV. Παραγγέλματα ῥητορικῆς, ά.
CLV. Περὶ πλούτου, ά.
CLVI. Περὶ ποιητικῆς, ά.
CLVII. Προβλήματα πολιτικὰ, ἠθικὰ, φυσικὰ, ἐρωτικὰ, ά.
CLVIII. Προοιμίων, ά.
CLIX. Προβλημάτων συναγωγῆς, ά.
CLX. Περὶ τῶν προβλημάτων φυσικῶν, ά.
CLXI. Περὶ παραδείγματος, ά.
CLXII. Περὶ προθέσεως, ϗ διηγήματος, ά.
B CLXIII. Περὶ ποιητικῆς ἄλλο, ά.
CLXIV. Περὶ τῶν σοφῶν, ά.
CLXV. Περὶ συμβολῆς, ά.
CLXVI. Περὶ σολοικισμῶν, ά.
CLXVII. Περὶ τέχνης ῥητορικῆς, ά.
CLXVIII. Περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν, εἴδη, ιζ'.
CLXIX. Περὶ ὑποκρίσεως, ά.
CLXX. Ὑπομνημάτων ῥητορικῶν, ς'.
CLXXI. Φυσικῶν δοξῶν, ις'.
CLXXII. Φυσικῶν ἐπιτομῆς, ά.
CLXXIII. Περὶ χάριτος, ά.
C CLXXIV. Περὶ ψευδοῦς, ϗ ἀληθοῦς, ά.
CLXXV. Τῶν περὶ τὸ θεῖον ἱςορίας, ς'.
CLXXVI. Περὶ θεῶν, γ'.
CLXXVII. Ἱςορικῶν γεωμετρικῶν, δ'.
CLXXVIII. Ἐπιτομῶν Ἀριςοτέλους περὶ ζώων, ς'.
CLXXIX Ἐπιχειρημάτων, β'.
CLXXX. Θέσεις, γ',
CLXXXI. Περὶ βασιλείας, β'.
CLXXXII. Περὶ αἰτίων, ά.
CLXXXIII. Περὶ Δεμοκρίτου, ά.
CLXXXIV. Περὶ γενέσεως, ά.
D CLXXXV. Περὶ ζώων φρονήσευς, ϗ ἤθους, ά.
CLXXXVI. Περὶ κινήσεως, β'.
CLXXXVII. Περὶ ὄψεως, δ'.
CLXXXVIII. Πρὸς ὅρους, β'.
CLXXXIX. Περὶ τοῦ δίδοσθαι, ά.
CXC. Περὶ μείζονος, ϗ ἐλάττονος, ά.
CXCI. Περὶ τῶν μουσικῶν, ά.
CXCII. Περὶ τῆς θείας εὐδαιμονίας, ά.
CXCIII. Περὶ τοὺς ἐξ Ἀκαδημίας, ά.
CXCIV. Προτρεπτικὸς, ά.
CXCV. Πῶς ἄριςʼ ἂν πόλις οἰκοῖτο, ά.
E CXCVI. Τὰ ὑπομνήματα, ά.
CXCVII. Περὶ ῥύακος τοῦ ἐν Σικελίᾳ, ά.
CXCVIII. Περὶ τῶν ὁμολογουμένων, ά.
CXCIX. Περὶ προβλημάτων φυσικῶν, ά.
CC. Τίνες οἱ τρόποι τοῦ ἐπίςασθαι, ά.
CCI. Περὶ τοῦ ψευδομένου, γ'.
CCII. Τὰ πρὸ τῶν τόπων, ά.
CCIII. Πρὸς Αἰσχύλον, ά.
CCIV. Ἀςρολογικῆς ἱςορίας, ς'.
CCV. Ἀριθμητικῶν ἱςοριῶν, ά.
CCVI. Περὶ αὐξέσεως, ά.
F CCVII. Ἀκίχαρος, ά.
CCVIII. Περὶ δικανικῶν λόγων, ά.
CCIX. Ἐπιςολαὶ, ἐπὶ τῷ Ἀςυκρέοντι, Φανίᾳ, Νικάνορι.
CCX. Περὶ εὐσεβείας, ά.
CCXI. Εὐιάδος, ά.
CCXII. Περὶ καιρῶν, β'.
CCXIII. Περὶ οἰκείων λόγων, ά.
CCXIV. Περὶ παίδων ἀγωγῆς, ά. ϗ ἄλλο διάφορον, ά.
CCXV. Περὶ παιδείας, ἢ Περὶ ἀρετῶν, ἢ Περὶ σωφροσύνης, ά.
CCXVI. Περὶ ἀριθμῶν, ά.

CCXXVII.

CCXVII. Ὁριστικὰ περὶ λέξεως συλλογισμῶν, ά.
CCXIII. Περὶ ὐρανῦ, ά.
CCXIX. Πολιτικῶν, β'.
CCXX. Περὶ καρπῶν.

Et haec quidem, quae Diogeni recensentur. Verum age, singillatim universa videamus, quaeque apud alios Auctores item memorantur, referamus.

I. Ἀναλυτικῶν προτέρων, γ'.
Analyticorum priorum, libri tres.

Alexander Aphrodisieus in priora Analytica Aristotelis. Ὁ γῦν Θεόφραστος, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν προτέρων Ἀναλυτικῶν, λέγων περὶ τ̃ ὑπὸ τῦ ἀναγκαίυ σημαινομένων, ὕτως γράφει. *Theophrastus itaque, in primo priorum Analyticorum libro, loquens de necessarii significatis, ita scribit.* Ac saepius citat in eodem Commentario. Et Simplicius De coelo lib. III. Καὶ ὁ Θεόφραστος δὲ, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν προτέρων Ἀναλυτικῶν, τὸ αἴτιον τῆς τοιαύτης χρήσεως ὑπέφηνεν. *Et vero Theophrastus, priorum Analyticorum libro primo, causam huius usus ostendit.* Meminit etiam Suidas in Θεόφραστος.

II. Ἀναλυτικῶν ὑστέρων, ζ'.
Analyticorum posteriorum, septem.

Galenus dicit, Ἀναλυτικὰ δεύτερα, *Analytica secunda*, De Hippocr, & Plat. dogm. libro II. Γεγράφθαι δὲ λέγω ὑπὲρ αὐτῆς ἄριστα τοῖς παλαιοῖς φιλοσόφοις, τοῖς περὶ Θεόφραστόν τε καὶ Ἀριστοτέλην, κατὰ τῶν Ἀναλυτικῶν δευτέρων βιβλίων. *De hac vero optime scriptum esse dico a veteribus philosophis, Theophrasto, & Aristotele, in secundorum Analyticorum libris.* Suidas cum Diogene inscribit Ὑστέρων, *Posteriorum*. Et ex istis esse censeo, quae Eustratius nobis ad Aristotelis poster. Analyt. lib. II. Ἐπιστήμας ταύτας τὰς δύο τίθεται, ὁριστικήν τε, καὶ ἀποδεικτικὴν, ὡς Θεόφραστος μαρτυρεῖ. *Duas has scientias ponit, definitivam, & demonstrativam, ut testatur Theophrastus.*

III. Περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν, ά.
De resolutione syllogismorum, unus.

Excidit in Suida numerus; quem restituo ad Diogenis exemplar. Alexander Aphrodisieus in Annal. priorum lib. I. Γράφει δὲ τὴν αὐτὴν ταύτην μέθοδον καὶ Θεόφραστος, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ, Περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν. *Tradit vero hanc ipsam methodum etiam Theophrastus in libro inscripto, De resolutione syllogismorum.*

IV. Ἀναλυτικῶν ἐπιτομὴ, ά.
Analyticorum compendium, unus.

Meminit Suidas in Θεόφραστος; verum locus ille mutilus; exciditque ibi numerus, ex Diogene reponendus.

V. Ἀναγμένων τόπων, β'.
Reductorum locorum, duo.

Etiam hic numerus excidit apud Suidam, loco citato; itidem restituendus, ex Diogenis indiculo.

VII. Περὶ αἰσθήσεων, ά.
De sensibus, unus.

Scribendum censeo, numero singulari, Περὶ αἰσθήσεως, *De sensu*. Exstat hodie: edideitque, qui praeclara multa alia, Henricus Sthephanus, anno cIↃ IↃ LVII. Estque in eum Prisciani Lydi metaphrasis a Ioachimo Camerario, viro summo, una cum Operibus Theophrasti edita, anno cIↃ IↃ XLI. ac Latine a Marsilio Ficino versa, & excusa ab Aldo Manutio, cum quibusdam Auctoribus aliis, anno cIↃ CCCC. XCVII.

IX. Περὶ τῶν Ἀναξαγόρυ, ά.
De Anaxagorae placitis, unus.

Puto idem esse, quod Simplicius citat, Περὶ Ἀναξαγόρυ, *De Anaxagora*; & quidem secundum eius librum nominat, quum Diogenes unicum dumtaxat referat. Verba eius ita habent, ad Phys. Comment. I. Ὡς καὶ αὐτὴ ἡ λέξις τῦ Ἀναξαγόρυ δηλοῖ, καὶ μέντοι καὶ Θεόφραστος, ἐν τῷ Περὶ Ἀναξαγόρυ δευτέρῳ, τάδε γράφων. *Vt etiam ipsa Anaxagorae dictio ostendit, & Theophrastus, libro de Anaxagora secundo, haec scribens.* Sed respexerit Simplicius etiam praecedens Opus, Πρὸς Ἀναξαγόραν, quod legitur numero VIII. quod similiter librum tantum unicum complectebatur. Itaque Simplicius recte per secundum, hunc Περὶ τῶν Ἀναξαγόρυ intellexerit.

XIV. Περὶ τῶν ἀτόμων γραμμῶν, ά.
De lineis insecabilibus, unus.

Hodie exstat inter Opera Aristotelis. Diogenes Theophrasto adscribit, sicut & nonnulli alii ex antiquis. Simplicius, De coelo, Comment. III. Καὶ ὡς εἴπων (ὁ Ἀριστοτέλης) ἐν τῷ Περὶ ἀτόμων γραμμῶν· ὅπερ τινὲς εἰς Θεόφραστον ἀναφέρυσι. *Et ut qui dixit (Aristoteles) in libro De lineis insecabilibus: quem nonnulli Theophrasto adscribunt.* Et Philoponus de gen. & corrupt. lib. I. Εἴρηκε δὲ (ὁ Ἀριστοτέλης) κἀν τῷ ἑβδόμῳ τῆς Φυσικῆς Ἀκροάσεως· ἀλλὰ μὴν κἀν τῷ ἐπιγραφομένῳ Περὶ ἀτόμων γραμμῶν, ὅ τινες εἰς Θεόφραστον ἀναφέρυσι. *Dixit vero (Aristoteles) & libro septimo De Naturali Auscultatione: immo etiam in eo, qui inscribitur, De lineis insecabilibus; quem nonnulli referunt ad Theophrastum.* Et indidem est, quod memoratur a Simplicio iterum postea libro citato. Καὶ γὰρ, ὃ καὶ πρότερον ἔφην, τὸν Δημόκριτον διηγεῖται ὁ Θεόφραστος, ὡς ἰδιωτικῶς ἀποδιδόντων τῶν κατὰ τὸ θερμὸν, καὶ τὸ ψυχρὸν, καὶ τὰ τοιαῦτα, αἰτιωμένων ἐπὶ τὰς ἀτόμυς ἀναδραμεῖν. *Etenim, quod prius dixi, Democritum narrat Theophrastus, ce imperite attribuerent, qui secundum calidum, &*

& frigidum, atque alia ißiusmodi, causas ßatuunt, ad lineas insecabiles recurrisse.

XV. Ἀκροάσεως, β´.
Ausculationis, duo.

Respexit Galenus, De subst. nat. fac. Ὥσπερ ὐδ᾽ Ἀριστοτέλους, ἢ Θεοφράστου. τὰ μὲν, τοῖς πολλοῖς γεγραφότων· τὰς δ᾽ Ἀκροάσεις, τοῖς ἑταίροις. *Vt neque Aristotelis, vel Theophrasti: qui aliqua, plurimis scripserunt; at Ausculationes, sodalibus.*

XVI. Περὶ ἀνέμων, ά.
De ventis, unus.

Exstat: ac citatur ab Alexandro Aphrodiseo in Met. lib. II.

XVIII. Περὶ βασιλείας, ά.
De regno, unus:

Plutarchus in Themistocle. Θεόφραστος γὰρ, ἐν τοῖς Περὶ βασιλείας, ἱστορεῖ, Θεμιστοκλέα, πέμψαντος εἰς Ὀλυμπίαν Ἱέρωνος ἵππους ἀγωνιστὰς. καὶ σκηνήν τινα κατεσκευασμένην πολυτελῶς, &c. *Theophrastus enim in libris De regno, memoriae prodit, Themistoclem, quum Olympiam Hiero rex misisset equos certatores, & tentorium multo sumtu adparatum*, &c. Dionysius Halicarnasseus Antiquit. Rom. lib. V. Οἱ γὰρ αἰσυμνῆται καλέμενοι παρ᾽ Ἕλλησι τὸ ἀρχαῖον, ὡς ἐν τοῖς Περὶ βασιλείας ἱστορεῖ Θεόφραστος, αἱρετοί τινες ἦσαν τύραννοι. *Num qui olim aesymnetae apud Graecos vocabantur, ut in libris De regno refert Theophrastus, electi quidam tyranni erant.* Infra vero, in eodem hoc Catalogo, numero CLXXXI. a Diogene iterum commemoratur idem Opus, sed in duos illud libros distributum. Censeo vero, negligentia librarii, male repetitum esse; & hic numerum excidisse, ex eo loco reponendum. Nam, in duos illud Opus libros distinctum fuisse ut existimem, Auctores habeo; quos citavi, Dionysium, & Plutarchum: illi enim numerum pluralem referunt, ἐν τοῖς Περὶ βασιλείας, *in libris De regno.* Scripsit autem ad Cassandrum: nam & hoc est unum Opus, iterumque male denuo inculcatur, numero CXL. Dubitatum vero fuit, an id Theophrasti esset: ac Sosibio aliqui attribuerunt. Athenaeus libro IV. Θεόφραστος, ἐν τῷ πρὸς Κάσανδρον Περὶ βασιλείας, εἰ γνήσιον τὸ σύγγραμμα· πολλοὶ γὰρ αὐτό φασιν εἶναι Σοσιβίου, εἰς ὃν Καλλίμαχος ὁ ποιητὴς ἐπινίκιον ἐλεγειακὸν ἐποίησεν. *Theophrastus in Opere ad Cassandrum, De regno, si id legitimum est; multi enim hoc Sosibii esse dicunt, in quem Callimachus poeta epinicium elegiacum fecit.* Inscripsit vero Cassandro, qui benigne eum susceperat: uti narratur a Diogene in principio eius Vita. Diversum autem esse puto Περὶ βασιλείας Κυπρίων, *De regno Cypriorum*: cuius meminit Suidas in Τιάρα, istis verbis: Θεόφραστος δ᾽, ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων, τὴν κίδαριν ὡς διάφορον. *Theophrastus vero, in libro De regno Cypriorum, cidarin ut diversam memorat.*

XX. Περὶ βίων, γ´.
De Vitis, tres.

Ex hoc Opere esse censeo, quae citantur a Plutarcho in Vita Lycurgi, Solonis, Periclis, Alcibiadis, Aristidis, Lysandri, Niciae, Agesilai, & Demosthenis.

XXI. Περὶ γήρως, ά.
De senectute, unus.

Huius libri fragmentum censeo, quod profertur a Stobaeo Serm. XII. Ἀνὴρ εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Χῖος, γέρων ἤδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζὼν, ἠδεῖτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρᾳ· καὶ τὴν τρίχα, πολιὰν ὖσαν, ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν. *Vir quidam Chius, iam senex, Lacedaemonem venit; cetera quidem adrogans, sed senectutis eum suae pudebat; & capillum, qui canus erat, tinctura abolere conabatur.* Nisi forte aliquis desumtum malit ex libro Περὶ ψευδοῦς, καὶ ἀληθοῦς, *De falso, & vero.* De quo vide infra numero CLXXIV. Hinc petitum & vocabulum Τυμβογέρων esse arbitror: de quo Suidas, & Etymolog. Auctor in Τυμβογέροντες.

XXXIII. Τῆς μεταρσιολεσχίας, ά.
De rebus sublimibus disputationis, unus.

Censeo esse idem Opus, quod Περὶ μεταρσίων, *De rebus sublimibus*, inscribitur apud Plutarchum in Quaest. Graec. Τίνες αἱ πλωϊάδες νεφέλαι; τὰς ὑπόμβρυς μάλιστα, καὶ περιφερομένας, ἐκάλυν πλωϊάδας· ὡς Θεόφραστος, ἐν τετάρτῃ Περὶ μεταρσίων, εἴρηκεν. *Quaenam sunt ploiades nebulae? quae maxime imbrem conceptum haberent, & circumagitarentur, eas vocabant ploiadas; ut auctor est Theophrastus, De rebus sublimibus libro quarto.* Et fragmentum eius Operis mox subiungit. Observa autem, librum quartum hic citari, quum Diogenes unum tantum nobis tradat. Ergo numerus corruptus.

XXX. Ἐρωτικὸς, ά.
Amatorius, unus.

Athenaeus lib. III. Θεόφραστος δ᾽, ἐν τῷ Ἐρωτικῷ, Χαιρήμονά φησι τὸν τραγικὸν λέγειν. *Theophrastus vero in Amatorio, Chaeremonem tragicum ait dicere.* Et mox: Ἐρωτοδιδάσκαλε, ὐδὲν ἄρα διαφέρεις Ἀμάσιος τοῦ Ἠλείου. ὃν Θεόφραστος, ἐν τῷ Ἐρωτικῷ, περὶ τὺς ἔρωτας δεινὸν γεγονέναι λέγει. *Amoris doctor, nihil differs ab Amasi Eleo; quem Theophrastus in Amatorio, peritum amorum fuisse dicit.* Rursum, extremo fere libro. Τὸν δὲ παῖδα τῦτον Θεόφραστος, ἐν τῷ Ἐρωτικῷ, Ἀμφίλοχον καλεῖσθαί φησι. *Puerum vero hunc Theophrastus in Amatorio Amphilochum vocari dicit.* Diversum vero ab eo Opus a Diogene statuitur.

XXXI. Περὶ ἔρωτος, ά.
De amore, unus.

Ac meminit Strabo lib. X. Ἐκ δὲ Λεβήνου

ἦν

ἐν Λευκοκόμας τε καὶ ὁ ἐραςὴς αὐτῦ Εὐξύνθετος, ὡς ἱςορεῖ Θεόφρας☉, ἐν τῷ Περὶ ἔρωτ☉ λογῳ, &c. *Lebenaeus erat Leucocomas, & amator eius Euxynthetus quos Theophrastus tradit libro De amore*, &c. Incertum est, ex utro fuerit, quod refertur ab A. Gellio lib. VII. cap. VIII. *Aliquot seculis ante apud Naupactum, ut Theophrastus tradidit, amatores flagrantissimi quidam delphinorum cogniti compertique sunt.* Idem Plinio refertur, ex eodem Theophrasto lib. IX. cap. VIII.

XXXII. Περὶ εὐδαιμονίας, ά.
De vita beata, unus.

Athenaeus lib. XII. Ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατὰ τὴν τέχνην ἀηδῶς ἐποιᾶτο, ἀλλὰ ῥᾳδίως, ὡς καὶ ᾄδων γράφοντα· ὡς ἱςορεῖ Θεόφρας☉, ἐν τῷ Περὶ εὐδαιμονίας. *Sed nec in Operibus artis morosus erat, verum facilis, uti pingens etiam caneret; sicut refert Theophrastus, libro de vita beata.* Iterum lib. XIII. Θεόφρας☉, ἐν τῷ Περὶ εὐδαιμονίας, περιιόντα ἐπαγγέλλεσθαι διδάσκειν εὐτυχίαν. *Quem ait Theophrastus libro De vita beata, circumeuntem se felicitatem doctorum promisisse.* Cicero de Fin. lib. V. *Quod maxime efficit Theophrasti De beata vita liber.* Iterum postea. *Theophrasti igitur*, inquit, *tibi liber ille placet, De beata vita?* Et Tuscul. Quaest. lib. V. *Vexatur autem Theophrastus ab omnibus, primum in eo libro, quem scripsit De beata vita.* Censeo idem Opus esse, atque male repetitum, quod inferius memoratur, numero CXCII. Περὶ τῆς θείας εὐδαιμονίας, *De divina beatitudine.*

XXXIII. Περὶ εἰδῶν, β'.
De speciebus, duo.

An verus titulus? an scribendum?

Περὶ ἠθῶν.
De moribus.

Memorat Aspasius ad Ethic. lib. IV. capit. I. Φιλαργυρίας γὰρ τῆς αὐτῦ μέμνηνται ἄλλοι τε καὶ Θεόφρας☉, ἐν τῷ Περὶ ἠθῶν. *Avaritiae enim eius meminerunt cum alii, tum Theophrastus in Opere De moribus.* Ac priorem ex eo librum citat Michael Ephesius ad Ethic. lib. V. cap. I. Ἡ δὲ παροιμία, Θεόγνιδός ἐςιν· ὡς Θεόφραςός φησιν, ἐν πρώτῳ Περὶ ἠθῶν. *Proverbium vero, est Theognidis; sicut ait Theophrastus, libro primo De moribus.* De quaesitis autem in hoc Opere, quod historiam attinet, aut dictionem, quinque libros scripsit Andrantus: uti testis Athenaeus lib. XV. Ἐκδόντ☉ γὰρ τύτυ (τοῦ Ἀνδραντυ) πέντε μὲν βιβλία, Περὶ τῶν παρὰ Θεοφράςῳ, ἐν τοῖς Περὶ ἠθῶν, καθ' ἱςορίαν, καὶ λέξιν, ζητυμένων, &c. *Nam quum hic (Andrantus) quinque libros De quaesitis apud Theophrastum in Opere De moribus, iuxta historiam, & dictionem, edidisset*, &c. Eosque libros vendicavit sibi quidam Hephaestion: ut videre est apud eumdem Athenaeum eodem loco.

XXXIV. Περὶ ἐπιλήψεως, ά.
De morbo caduco, unus.

Apuleius in Apologia. *Longum est, si velim Theophrasti quoque sententiam de eodem morbo recensere. Est enim etiam eius egregius liber* DE CADVCIS.

XXXV. Περὶ ἐνθυσιασμῦ, ά.
De adflatu divino, unus.

Athenaeus lib. XIV. Ὅτι καὶ νόσυς ἰᾶται μυσική, Θεόφρας☉ ἱςόρησεν, ἐν τῷ Περὶ ἐνθυσιασμῦ. *Quod etiam morbis medeatur Musica, refert Theophrastus libro De adflatu divino.* Apollonius Alexandrinus, citat numero plurali, Περὶ ἐνθυσιασμῶν, Hist. Comment. cap. XLIX. Profert autem verba inde Theophrasti: Ἰᾶται ἡ καταύλησις καὶ ἰσχιάδα, καὶ ἐπιληψίαν. *Sanat tibiae cantus etiam ischiadem, & comitialem morborum.* Quae respexit Athenaeus loco citato, & Plinius lib. XXVIII. cap. II. *Dixit Homerus, profluvium sanguinis, vulnerato femine, Vlyssem inhibuisse carmine: Theophrastus, ischiadicos sanari.*

XLI. Περὶ ἑτεροφωνίας ζώων τῶν ὁμογενῶν. ά.
De diversitate vocis animalium eiusdem generis, unus.

Athenaeus lib. IX. Θεόφρας☉ γῦν, ἐν τῷ Περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν, οἱ Ἀθήνησι, φησι, πέρδικες ἐπὶ τάδε τῦ Κορυδαλῦ, πρὸς τὸ ἄςυ, κακκαβίζυσιν· οἱ δὲ ἐπέκεινα, τιτυβίζυσιν. *Theophrastus itaque libro De diversitate vocis animalium eiusdem generis, perdices Athenis, ait, circa Corydalum, versus urbem, caccabizant: ultra vero tittybizant.*

XLII. Περὶ τῶν ἀθρόως φαινομένων, ά.
De subito adparentibus, unus.

Eius fragmentum, quod exstabat apud Photium in Bibliotheca, edidit Henricus Stephanus, cui Respublica Litteraria plurimum debet anno CIↃ IↃ LVII.

XLIII. Περὶ τῶν δακετῶν, καὶ βλητικῶν, ά.
De morsu, aut ictu, laedentibus, unus.

Athenaeus lib. VII. Θεόφρας☉ δὲ, ἐν τῷ Περὶ τῶν δακετῶν, καὶ βλητικῶν, διαπέμπεσθαί φησι τὴν νάρκην τὴν ἀπ' αὐτῆς δύναμιν. *Theophrastus vero in libro De morsu, aut ictu, laedentibus, ait, torpedinem vim suam transmittere.* Apuleius in Apologia: *Gratulor nescire istos, legisse me Theophrasti quoque* Περὶ δακετῶν, καὶ βλητικῶν. Ita recte eum locum primus restituit Isaacus Casaubonus.

XLIV. Περὶ τῶν ζώων ὅσα λέγεται φρονεῖν, ά.
De animalibus, quae dicuntur sapere, unus.

Legendum puto ὅσα λέγεται φθονεῖν, *quae dicuntur invidere*. Ita enim est apud Photium in Bibliotheca: unde edidit Henricus Stephanus anno CIↃ IↃ LVII. Apuleius in cita-

citata proxime Apologia: *Quibus tamen (Theophrastus) in alio libro, quem* De invidentibus animalibus *conscripsit, remedio esse ait exuvias stellionum.* Ita recte eum quoque locum primus emendavit Casaubonus. Ac fragmentum eius exstat: estque ex hoc ipso libro, quod commemorat Plinius libro VIII. capp. XXIX. XXXI. & LVII. Item AElianus Hist. Anim. lib. III. cap. XVII.

XLV. Περὶ τῶν ἐν ξηρῷ διαμένόντων, α΄.
De iis quae in sicco permanent, unus.

Sine dubio mutilus numerus: quippe librum quintum citat Athenaeus libro VII. Θεόφραστος, ἐν πέμπτῳ Περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διατωμένων, ἔγχελύν φησι, καὶ μύραιναν, πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὑγροῦ ζῆν. *Theophrastus libro quinto De iis quae in sicco degunt, anguillam dicit, & muraenam, diu extra aquam vivere posse.* Moxque iterum citat, sed omisso libri numero: Ἐν δὲ τῷ Περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διατριβόντων ζώων, οὐ δέχεσθαί φησιν (ὁ Θεόφραστος) τοὺς πολύποδας τὴν θάλασσαν. *In libro vero De animalibus, quae in sicco degunt, ait (Theophrastus) polypos mare non admittere.*

XLVI. Περὶ τῶν τὰς χρόας μεταβαλλόντων, α΄.
De iis quae colores mutant, unus.

Eius fragmentum exstat in Bibliotheca Photii; ediditque, inter alia, Henricus Stephanus anno cIɔ Iɔ LVII. Ac citat Athenaeus lib. VII. Et inde est, quod tradit Plinius, Theophrastum auctorem nominans lib. X. cap. XXIX.

XLVII. Περὶ τῶν φωλευόντων, α΄.
De iis quae in specubus degunt, unus.

Athenaeus lib. II. Θεόφραστος δὲ, ἐν Περὶ φωλευόντων, οἱ κοχλίαι, φησὶ φωλεύουσι μὲν καὶ τοῦ χειμῶνος, μᾶλλον δὲ τοῦ θέρους. *Theophrastus vero, in libro De iis quae in specubus degunt, cochleae, inquit, hieme quidem in specubus degunt, magis vero aestate.* Meminitque iterum libro tertio, & septimo.

XLVIII. Περὶ ζώων, ζ΄.
De animalibus, septem.

Athenaeus lib. IX. Θεόφραστος δὲ ὁ Ἐρέσιος, Ἀριστοτέλους μαθητὴς, ἐν τρίτῃ Περὶ ζώων, μνημονεύων αὐτοῦ, οὑτωσί πως λέγει. *Theophrastus vero Eresius, Aristotelis discipulus, libro tertio De animalibus, mentionem eius faciens, ita inquit.* Ac citat saepe AElianus in libris de Hist. Anim. Nec petita aliunde, sine dubio, quae traduntur de perdicibus Paphlagoniae ab A. Gellio lib. XVI. cap. XV. & AEliano, quem iam dixi libro X. capit. XXXV. item XI. cap. XL.

L. Περὶ ἡδονῆς, α΄.
De voluptate, unus.

Athenaeus lib. XII. Οὐδεὶς δὲ λέγει τὸν Ἀριστείδου βίον ἡδὺν, ἀλλὰ τὸν Σμινδυρίδου τοῦ Συβαρίτου, καὶ τὸν Σαρδαναπάλου· καί τοι, κατά γε τὴν δόξαν, φησὶν ἐν τῷ Περὶ τῆς ἡδονῆς Θεόφραστος οὐχ ὁμοίως λαμπρός ἐστιν. *Nemo vitam Aristidis suavem dicit, sed Smindyridis Sybaritae, & Sardanapali; & quidem, ut videtur, inquit Theophrastus in libro De voluptate, non aeque splendida est.*

LI. Θέσεις, κδ΄.
Positiones, viginti quatuor.

Theon in Progymnasm. Παραδείγματα δὲ τῆς τῶν θέσεων γυμνασίας λαβεῖν παρά τε Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου. πολλὰ γάρ ἐστιν αὐτῶν βιβλία, θέσεων ἐπιγραφόμενα. *Exempla vero exercitii positionum accipere licet ab Aristotele, & Theophrasto, nam multi sunt ipsorum libri: qui Positionum nomine inscribuntur.* Athenaeus lib. IV. Σὺ, μόνος ἐν Ἀθήναις μένων, εὐδαιμονίζεις, τὰς Θεοφράστου Θέσεις ἀκούων. *Tu vero, tantum Athenis manens, felix es, Theophrasti Positiones audiens.* Male infra iterum commemorantur, numero CLXXX. Θέσεις, γ΄. *Positiones, tres.* Et Positiones illas respexisse puto Anonymum in Altercatione synagogae, & ecclesiae; quamquam nomen Theophrasti istic excidit, quod restituendum censeo: quippe Socratem tale aliquid scripsisse, nemo Veterum usquam tradit. Verba autem ecce ista: *Ethicae inventor Socrates fuit: de qua Theophrastus viginti quatuor libros secundum* POSITIVAM *iustitiam scripsit.* Sic paulo ante dicit: *Arithmeticam Samius Pythagoras invenit, Nicomachus scripsit.* Certe numerus librorum convenit cum eo, quem Diogenes tradit. Opus vero istud Crantor Philosophus ostro scriptum dictitabat. Diogenes Laertius in eius Vita lib. IV. Καὶ τὰς Θεοφράστου Θέσεις (εἶπεν) ὀστρέῳ γεγράφθαι. *Et Theophrasti Positiones (inquiebat) ostro scriptas.*

LII. Περὶ θερμοῦ, καὶ ψυχροῦ, α΄.
De calido, & frigido, unus.

Galenus in Hippocratis Aphorismos Comment. I. Καί ἐστιν ἡ χρῆσις ἤδη κατὰ τὸν βίον ἅπαντα, καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ὡς καὶ Θεόφραστος ἐδήλωσεν, ἐν τῷ Περὶ θερμοῦ, καὶ ψυχροῦ, γράμματι. *Estque usus hic frequens in vita universa, etiam apud antiquos: ut ostendit Theophrastus in Opere, quod scripsit, De calido & frigido.*

LIII. Περὶ ἰλίγγων, καὶ σκοτώσεων, α΄.
De vertiginibus, & oculorum obscurationibus, unus.

Fragmentum eius exstat apud Photium in Bibliotheca: ediditque Henricus Stephanus, anno cIɔ Iɔ LVII.

LIV. Περὶ ἱδρῶτος, α΄.
De sudore, unus.

Huius quoque est fragmentum apud Photium, itidem vulgatum ab eodem Henrico Stephano, anno cIɔ Iɔ LVII. Sed plurali

li ibi numero ſcribitur, Περὶ ἱδρώτων, *De ſudoribus*.

LV. Περὶ καταφάσεως, ϗ ἀποφάσεως, ά.
De adſirmatione, & negatione, unus.

Alexander Aphrodiſieus ſimpliciter inſcribit Περὶ καταφάσεως, *De adſirmatione* in Topic. lib. III. Περὶ τούτων ϗ Θεόφραστος, ἐπὶ τέλει τοῦ Περὶ καταφάσεως, δοκεῖ πεποιῆσθαι. *De his etiam Theophraſtus, in fine libri De adſirmatione, videtur verba feciſſe.* Et in priora Analytica lib. I. cap. I. Ὡς δὲ πολλαχῶς λεγομένης τῆς προτάσεως οἶμαι καὶ Θεόφραστος, ἐν τῷ Περὶ καταφάσεως, φρονεῖν. *Propoſitionem vero multis modis dici, videtur etiam ſentire Theophraſtus, libro De adſirmatione.* Iterum cap. V. Ἐμνημόνευσε δὲ τοῦ οὕτως ἀδιορίστου ϗ Θεόφραστος, ἐν τῷ Περὶ καταφάσεως. *Meminit huiuſmodi indefiniti etiam Theophraſtus, libro De adſirmatione.* Rurſum in Metaphyſica lib. IV. *Vt Theophraſtus, in libro De adſirmatione, auctor eſt, huius ſententiae demonſtratio violenta eſt, & praeter naturam.* Plene Boethius, in librum Ariſtotelis De Interpretatione, Edit. II. *Sicut ſe in* ADFIRMATIONIBVS *habet, ita quoque in* NEGATIONIBVS, *ut Theophraſtus acutiſſime perſpexit.* Eſtque inde deſumtum, quod ait Magentinus in librum eumdem Ariſtotelis; ubi de adfirmatione, & negatione, agit: Καὶ ταύτας μὲν τὰς ἐκ μεταθέσεως, αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἀορίστους ἐκάλεσεν· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ, οἱ περὶ Θεόφραστον, ἐκ μεταθέσεως· ἢ διὰ τὸ μετατεθεῖσθαι τοὺς ὅρους τῆς προτάσεως, ἢ διὰ τὸ τὴν ου δίφθογγον μὴ μένειν ἐν τοῖς ἰδίοις ὅροις, ἢ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν πρότασιν μετατεθεῖσθαι. *Et has quidem, quae e tranſpoſitione ſunt, Ariſtoteles ipſe infinitas vocat; eius vero diſcipulus, Theophraſtus, ex tranſpoſitione: ſive quod termini propoſitionis tranſponantur, ſive quod diphthongus* ου *in propriis terminis non maneat: vel, quod tota propoſitio commutetur.* Galenus in hoc Opus ſcripſit Commentariorum libros ſex: ut teſtatur ipſe in Opere De libris propriis, iſtis verbis: Εἰς τὸ Περὶ καταφάσεως, ϗ ἀποφάσεως, Θεοφράστου, Ὑπομνήματα ἕξ. *In librum Theophraſti De adſirmatione, & negatione, Commentariorum libri ſex.*

LVI. Καλλισθένης, ἢ Περὶ πένθους, ά.
Calliſthenes, ſive De luctu, unus.

Reſpexit Cicero, Tuſcul. III. *Theophraſtus, interitum deplorans Calliſthenis, ſodalis ſui, rebus Alexandri proſperis angitur: itaque dicit, Calliſthenem incidiſſe in hominem ſumma potentia, ſummaque fortuna, ſed ignarum quemadmodum rebus ſecundis uti conveniret.* Ac diſerte nominat Tuſcul. V. *Vexatur idem Theophraſtus & libris, & ſcholis, omnium philoſophorum, quod in* CALLISTHENE *ſuo laudarit illam ſententiam,*

Vitam regit fortuna, non ſapientia.

Alexander Aphrodiſieus De anima, extremo lib. II. Φανερώτατα δὲ Θεόφραστος δείκνυσι, ταυτὸν ὂν τῷ καθ' εἱμαρμένην τῷ κατὰ φύσιν, ἐν τῷ Καλλισθένει. *Apertiſſime vero oſtendit Theophraſtus, idem eſſe, quod ſecundum fatum eſt, cum eo, quod ſecundum naturam, in Calliſthene.*

LVII. Περὶ κόπων, ά.
De laſſitudinibus, unus.

Meminit Galenus Ὑγιεινῶν lib. III. Εἰκὸς τοίνυν ἐστὶ πρῶτόν τε ϗ μάλιστα, ϗ συνεχέστατα, περιπίπτειν ἁμαρτήματι νεανίσκον γυμναστικὸν, ὃ κόπος ἐστίν. ὑπὲρ οὗ πολλάκις μὲν ἤδη πολλοῖς, οὐκ ἰατροῖς μόνον, ϗ γυμνασταῖς, ἀλλὰ ϗ φιλοσόφοις, εἴρηται· ὥσπερ ϗ Θεοφράστῳ, βιβλίον ὅλον ὑπὲρ αὐτοῦ γράψαντι. *Conſentaneum itaque eſt primum & maxime, & frequentiſſime, iuvenem, exercitationibus deditum, incidere in peccatum, quod eſt laſſitudo; de qua ſaepe iam multi, non tantum medici, aut gymnaſtae, ſed quoque philoſophi, dixerunt: velut etiam Theophraſtus, qui integrum de ea librum ſcripſit.* Exſtat fragmentum apud Photium in Bibliotheca: ediditque cum quibuſdam aliis Henricus Stephanus, anno CIↃ IↃ LVII.

LVIII. Περὶ κινήσεως, γ'.
De motu, tres.

Excidere, ſine dubio, iſthic numeri: nam Simplicius decimum illius Operis nobis memorat, Phyſ. lib. I. Καὶ ὁ Θεόφραστος δὲ, ἐν τῷ δεκάτῳ Περὶ κινήσεως, τὰ αὐτὰ ταῦτα περὶ τούτων δοξάζων φαίνεται. *Et vero Theophraſtus, libro decimo De motu, manifeſto eadem de iſtis ſentit.* Male etiam infra repetitur, & dumtaxat duo libri memorantur, numero CLXXXV.

LIX. Περὶ λίθων, ά.
De lapidibus, unus.

Exſtat. Scripſit vero, archonte Athenis Praxibulo: cuius magiſtratus incidit in Olympiadis centeſimae, & decimaeſextae, annum ſecundum. Colligere id ex illo Plinii loco licet, ubi de minii inventore Callia agit lib. XXXIII. cap. VII. *Theophraſtus nonaginta annis ante Praxibulum, Athenienſium magiſtratum, tradit inventum minium, a Callia Athenienſi.* Locus autem Theophraſti, quem reſpexit, iſthic exſtat; Οὐ παλαιὸν δ' ἐστὶν ἀλλὰ περὶ ἔτη μάλιστ' ἐνενήκοντα εἰς ἄρχοντα Πραξίβουλον Ἀθήνησι. *Neque vero adeo antiquum eſt, ſed annis circiter nonaginta ante archontem Athenis Praxibulnm.*

LXI. Περὶ λειποψυχίας, ά.
De deliquio animi, unus.

Exſtat fragmentum apud Photium; editumque eſt ab Henrico Stephano, anno CIↃ IↃ LVII.

LXII. Μεγαρικὸς, ά.
Megaricus, unus.

Meminit Diogenes ipſe alibi in cognomine Cynico lib. VI. Κατά φησι Θεόφραστος, ἐν τῷ Μεγαρικῷ. *Vt dicit Theophraſtus in Megarico.*

LXIV.

LXIV. Περὶ μετάλλων, β'.
De metallis, duo.

Refert Suidas etiam in Θεόφραςος. Olympiodorus in Met. lib. III. Ο' μέντοι τούτου μαθητὴς, Θεόφραςος, ἔγραψεν ἰδίᾳ περὶ ἑκάςου μετάλλου. *Eius vero discipulus, Theophrastus, scripsit singillatim de unoquoque metallo.* Censeo idem Opus fuisse, quod ab aliis τὸ Μεταλλικὸν nominatur. Pollux in libro x. capit. XXXI Περίοδον δὲ, καὶ σάλακα, Θεόφραςος, ἐν Μεταλλικῷ. *Periodum vero, & salacem, Theophrastus in Metallico.* Nec aliter Hesychius in Προσφανῆ, Σκαρφῶν, & Σύζωσμα. Alexander Aphrodisieus inscribit, Περὶ τῶν μεταλλευομένων, *De metallicis* in Meteor. lib. III. Περὶ ὧν Θεόφραςος πεπραγμάτευται. ἐν τῷ Περὶ τῶν μεταλλευομένων, καὶ ἐν ἄλλοις τισίν. *De quibus tractavit Theophrastus in Opere De metallicis, & in aliis quibusdam.*

LXV. Περὶ μέλιτος, α'.
De melle, unus.

Exstat fragmentum apud Photium: ediditque Henricus Stephanus, anno cIɔ Iɔ LVII.

LXVII. Μεταρσιολογικῶν, β'.
Disputationum de rebus sublimibus, duo.

Idem est, quod Περὶ μεταρσίων, *De rebus sublimibus*, vocat Plutarchus in Quaest. Graec. Τὰς ὑπόμβρους μάλιςα, καὶ περιφερομένας (νεφέλας) ἐκάλουν πλωϊάδας. ὡς Θεόφραςος, ἐν τετάρτῃ Περὶ μεταρσίων, εἴρηκεν. *Quae (nebulae) maxime imbrem conceptum haberent, & circumagitarentur, has ploiadas vocabant: ut refert Theophrastus, libro quarto De rebus sublimibus.* Vnde observa, mutilatum eius Operis librorum numerum esse in Diogene cum Plutarchus quartum citet.

LXVIII. Περὶ μέθης, α'.
De ebrietate, unus.

Athenaeus lib. x. Θεόφραςος δὲ, ἐν τῷ Περὶ μέθης, ζωρότερόν φησιν εἶναι τὸ κεκραμμένον. *Theophrastus vero in libro de ebrietate, ζωρότερον dicit esse, quod dilutum.* Iterum lib. XI. Θεόφραςος δὲ, ἐν τῷ Περὶ μέθης, φησὶν, ὅτι τοῦ Διονύσου τροφοὶ αἱ Νύμφαι κατ' ἀλήθειαν. *Ait vero Theophrastus, in libro De ebrietate, vere Bacchi nutrices fuisse Nymphas.* Et occurrit iterum postea: Θεόφραςος δ', ἐν τῷ Περὶ μέθης, τὸ ῥυτὸν φησιν ὀνομαζόμενον, τοῖς ἥρωσι μόνοις ἀποδίδοσθαι. *Theophrastus vero in libro De ebrietate, quod rhytum adpellatum, solis ait heroibus tribui.*

LXIX. Νόμων κατὰ ςοιχεῖον, κδ'.
Legum secundum elementa, viginti quatuor.

Et

LXX. Νόμων ἐπιτομῆς, ι'.
Legum compendii, decem.

Varie citantur Νόμων, *Legum*, libri: sed, ex utro Opere, incertum. Harpocration citat tertium in Ε'φορία; ut quartum in Καταχειροτονία; decimum Pollux lib. x. cap. II. Ex priore certe, citant decimum quintum, Harpocration, & Suidas in Φαρμακὸς, decimum sextum, Etymologici Auctor in Φιαλοῖ; vicesimum denique, Harpocration in Α'ποβάτης. Tractaverat hic omnium Graeciae pariter ac Barbariae urbium leges. Cicero De Finibus lib. v. *Omnium fere civitatum non Graeciae tantum, sed etiam Barbariae, ab Aristotele Mores, Instituta, Disciplinas; a Theophrasto,* LEGES *etiam cognovimus.* Infra vero, numero CXLIX. aliud commemoratur, Περὶ νόμων, α'. *De legibus, unus.* Fueritque id diversum: atque libri, ut videtur, singularis. Estque ille, cuius meminit Pollux lib. VIII. cap. VI. Ε'γίγνοντο δὲ καὶ εἰσαγγελίαι κατὰ τῶν καταλυόντων τὸν δῆμον ῥητόρων, ἢ μὴ τὰ ἄριςα τῷ δήμῳ λεγόντων, ἢ πρὸς τοὺς πολέμους ἄνευ τοῦ πεμφθῆναι ἀπελθόντων, ἢ προδόντων φρούριον, ἢ ςρατιὰν, ἢ ναῦς· ὡς Θεόφραςος, ἐν τῷ Περὶ νόμων. *Dabantur vero accusationes in eos oratores, qui populum everterent, aut non optima populo consulerent, aut ad bellum non missi irent, vel praesidium, seu exercitum, sive naves, prodidissent; uti auctor Theophrastus in libro De legibus.*

LXXII. Περὶ ὀδμῶν, α'.
De odoribus, unus.

Exstat inter Opera, quae nunc habemus.

LXXV. Νομοθετῶν, γ'.
De legumlatoribus, tres.

Hinc desumtum esse censeo, quod Plutarchus in Solonis fine, citat: Ω'ς δὲ Θεόφραςος ἱςόρηκε, καὶ τὸν τῆς ἀργίας νόμον οὐ Σόλων ἔθηκεν, ἀλλὰ Πεισίςρατος. *Vt vero Theophrastus refert, legem de ignavia non Solon tulit, sed Pisistratus.* Et Cicero De Leg. libro II. QV. *Quid quod Zaleucum istum* (loquitur de legumlatoribus) *negat ullum fuisse Timaeus?* M. *Ait Theophrastus: auctor haud deterior, mea quidem sententia.* Ita enim emendandum locum illum esse iudico: quod iam olim frustra est conatus Lipsius, vir in hisce studiis magnus, Var. Lect. lib. II. capit. XI. Hactenus editur, *At Theophrastus.* Evidens est emendatio, ac perspicuus loci sensus: *Negat Timaeus, ait Theophrastus.*

LXXVI. Πολιτικῶν, ϛ'.
Politicorum, sex.

Meminit Harpocration libri quarti in Α'στασία. Ω'ς ἐςι μαθεῖν παρά τε Δούριδος τοῦ Σαμίου, καὶ Θεοφράςου, ἐκ τοῦ τετάρτου τῶν Πολιτικῶν. *Vt discere licet cum a Duride Samio, tum Theophrasto, libro quarto Politicorum.* Puto idem esse Opus cum eo, quod iterum infra memoratur, numero CCXIX. ac librorum illic numerum depravatum: sicut etiam hoc in loco nimis certum: nam octo sane libri erant, quot sunt item Aristotelis. Testis mihi ipse quoque est Diogenes: apud

apud quem in Indice librorum Aristotelis, exstant ea verba: Πολιτικῆς ἀκροάσεως ὡς Θεοφράστου, η. *Politicae auscultationis, sicut Theophrasti, octo*. Aliud vero fuerit istud,

LXXVII. Πολιτικῶν πρὸς τοὺς καιρούς, δ'.
Politicorum ad tempora, quatuor.

Memoratque idem illud Harpocration distincte in Ἐπίσκοπος. Θεόφραστος γοῦν, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Πολιτικῶν πρὸς τοὺς καιρούς, φησὶν οὕτω. *Theophrastus itaque, Politicorum ad tempora libro primo, ita inquit*. Parthenius Erotic. cap. IX. in inscriptione: Γράφει περὶ αὐτῆς καὶ Θεόφραστος, ἐν τῷ ιά. Πρὸς τοὺς καιρούς. *Scribit de ea etiam Theophrastus, libro undecimo Ad tempora*. Sed Diogenes quum dumtaxat quatuor esse Operis eius libros dicat, corruptum istic numerum Maussacus censet, vir insignis; corrigitque, ἐν τῷ ά. *in primo*. Ioannes Cornarius, vir egregia doctrina, qui Parthenium in Latinam linguam transtulit, videtur suo in exemplari habuisse, ἐν τῷ δ'. siquidem vertit, *in quarto*. Ac Parthenius ille ipse librum Operis primum citat, in inscriptione capitis XVIII. Ἱστορεῖ Θεόφραστος, ἐν πρώτῳ τῶν Πρὸς τοὺς καιρούς. *Memorat Theophrastus, libro primo eius Operis, quod inscripsit, Ad tempora*. Suidas in Ἀρχὴ Σκυρία. Ὀστρακισθῆναι δὲ πρῶτον Ἀθήνησι Θησέα, ἱστορεῖ Θεόφραστος, ἐν τοῖς πρώτοις καιροῖς. *Primum vero Athenis ostracismo eiectum esse Theseum, refert Theophrastus in primis temporibus*. Recte Maussacus, quem iam dixi, emendandum arbitratur, ἐν τοῖς Πρὸς τοὺς καιρούς· *in libris, quos Ad tempora inscripsit*. Nisi forte, quod non abnuo, ἐν τοῖς πρώτοις καιροῖς, vertendum sit, *libro primo De temporibus*: ut intelligat librum primum eius Operis, quod inscripsit, Περὶ καιρῶν, *De temporibus*, & in libros duos tribuit. Memoratque id Diogenes etiam infra numero CCXII. Certe eodem modo legitur apud Apostolium, Cent. IV. Proverb. XXXI. Quod vero attinet ad Πολιτικὰ πρὸς τοὺς καιρούς, iis libris id tractabat Theophrastus, quod ad rerum, ac temporum, inclinationes, & momenta, viro prudenti respublica administranda esset. Observo ex verbis Ciceronis, quibus Opus id respexit, sine dubio, De Fin. lib. V. *Theophrastus (scripsit) quae essent in republica* INCLINATIONES RERUM, *&* MOMENTA TEMPORUM; *quibus esset moderandum, utcumque res postularet*. De hoc vero librum Plutarchus singularem scripsit, qui intercidit, pariter ac Theophrasti istud Opus. Discimus illud ex Lampria in Catalogo Operum Plutarcheorum numero LII.

LXXIX. Περὶ τῆς ἀρίστης πολιτείας, ά.
De optima republica, unus.

Respexit Cicero, De divinat. lib. II. *His libris adnumerandi sunt sex* DE REPUBLICA; *quos tunc scripsimus, quum reip. gubernacula tenebamus. Magnus locus, philosophiaeque proprius; a Platone, Aristotele,* THEOPHRASTO, *totaque Peripateticorum familia, tractatus uberrime*. Iterum, De Leg. lib. III. *Pleraque sunt dicta in illis libris, quum* DE OPTIMA REPUBLICA *quaereretur. Sed huius loci de magistratibus sunt propria quaedam a* THEOPHRASTO *quaesita subtilius*.

LXXX. Προβλημάτων συναγωγῆς, έ.
Collectionis quaestionum, quinque.

Anonymus in posteriora Analytica lib. II. Θεόφραστος δὲ, καὶ ἐπραγματεύσατο Περὶ τῆς συναγωγῆς τῶν ὁμοίων προβλημάτων. *Theophrastus vero, etiam scripsit De collectione similium quaestionum*.

LXXXI. Περὶ παροιμιῶν, ά.
De proverbiis, unus.

Harpocration in Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι. Σοφοκλῆς μὲν οὖν, ἐν ταῖς Ἐλεγείαις, Σόλωνος αὐτό φησιν εἶναι ἀπόφθεγμα. Θεόφραστος δὲ, ἐν τῷ Παροιμιῶν, καὶ Ἀριστοτέλης, Βίαντος. *Sophocles quidem in Elegiis, Solonis illud apophthegma esse dicit: Theophrastus vero libro De proverbiis, & Aristoteles, Biantis*. Meminit quoque Apostolius Cent. IV. Proverb. LI. & Cent. VI. Proverb. XXXVI.

LXXXIII. Περὶ πυρὸς, β'.
De igne, duo.

Exstat hodie, sed dumtaxat unus liber.

LXXXIV. Περὶ πνευμάτων, ά.
De spiritibus, unus.

An scribendum numero singulari? Περὶ πνεύματος, *De spiritu*. Arbitror sane: ac fortasse est id ipsum, quod comparet inter Opera Aristotelis, subiunctum libris De generatione animalium. Certe Aristotelis non esse istud, viri docti antehac pronuntiarunt.

LXXXV. Περὶ παραλύσεως, ά.
De paralysi, unus.

Eius fragmentum est apud Photium in Bibliotheca: ediditque primus id Henricus Stephanus anno CIƆ IƆ LVII.

LXXXVI. Περὶ πνιγμοῦ, ά.
De suffocatione, unus.

Athenaeus lib. II. Ἐν δὲ τῷ Περὶ πνιγμοῦ, γράφει (ὁ Θεόφραστος) Ἡ δὲ τούτων ἀνάκτησις, ὄξους ἔγχυσις, καὶ πεπέριδος. *In libro vero De suffocatione, scribit (Theophrastus) Horum vero refocillatio, fit infusione aceti, piperisque*.

LXXXVIII. Περὶ παθῶν, ά.
De passionibus, unus.

Simplicius in Categorias. Ἅπερ φησὶν ὁ Θεόφραστος, ἐν τῷ Περὶ παθῶν, κατὰ τὸ μᾶλλον, καὶ ἧττον, ἔχει τὴν διαφοράν. *Quae Theophrastus, libro De passionibus, ait differre secundum magis, & minus*.

LXXXIX. Περὶ σημείων, ά.
De signis, unus.

Proclus in Timaeum Comment. IV. Πάντα δ' οὖν αὐτοὺς καὶ τὰ ἴδια, καὶ τὰ κοινὰ, προγινώσκειν ἀπὸ τῶν οὐρανίων, ἐν τῇ Περὶ σημείων βίβλῳ (ὁ Θεόφραστος) φησιν. *Omnia itaque, propria, communiaque, praenoscere ipsos ex caelestibus, ait (Theophrastus) in libro De signis.* Exstat autem inter Opera, edita a viro eximio, Ioachimo Camerario. Librarii in quatuor frustra temere dissecuerunt: quorum primum locum tenet, Περὶ σημείων ὑδάτων, *De signis aquarum:* alterum, Περὶ σημείων ἀνέμων, *De signis ventorum:* tertium, Περὶ σημείων χειμῶνος, *De signis tempestatis:* quartum vero, Περὶ σημείων εὐδίας, *De signis serenitatis.* Certe, quin unum librum, eumque continuum, fecerit Theophrastus, nullo modo dubitandum est: & Diogenes nobis testis, satis certus. Qui Lugduno-Batavam editionem adornarunt, peius etiam librum eum habuerunt: &, ceu frusta unaquaeque libri singulares essent, qui *De igne* est, nil omnino istuc pertinens, medium inter secundum, tertiumque, inseruerunt. Nimis sane negligenter.

XCII. Τοπικῶν, β'.
Topicorum, duo.

Alexander Aphrodisieus in Topic. lib. I. Καὶ Θεόφραστος δὲ, ἐν τοῖς αὐτοῦ Τοπικοῖς, καθολικὴν μέθοδον παραδιδόναι σπουδάσας, ἐχώρισε μὲν τῶν ἄλλων τὸ συμβεβηκός. *Theophrastus, in suis Topicis, quum unam methodum tradere studeret, accidens quidem a ceteris separavit.* Et occurrit ibi saepius. Iterum autem in Metaphys. lib. V. *Bonum, & malum contraria genera sunt: ut testatur Theophrastus, in primo Topicorum.* Ac rursum postea eodem libro. *Ad ea vero dici, in quibus habentur, declarant Theophrasti verba, qui sic in secundo Topicorum ait.* Simplicius in Categorias. Θεόφραστος δὲ, ἐν τοῖς αὐτοῦ Τοπικοῖς, τάδε γέγραφεν. *Theophrastus vero, in suis Topicis, ista scripsit.*

XCVI. Περὶ ὕδατος, γ'.
De aqua, tres.

Alexander in lib. de sensu & sens. Ἱστόρηται δὲ τὰ τοιαῦτα Θεοφράστῳ, ἐν τοῖς Περὶ ὕδατος. *Talia vero referuntur a Theophrasto, in libris De aqua.* Athenaeus numero plurali nominat, Περὶ ὑδάτων, *De aquis.* Ecce verba lib. II. Θεόφραστος δὲ φησὶν, ἐν τῷ Περὶ ὑδάτων, τὸ Νείλου ὕδωρ πολυγονώτατον, καὶ γλυκύτατον· διὸ καὶ λύειν τὰς κοιλίας τῶν πινόντων. *Theophrastus vero, in libris De aquis, Nili aquam ait esse foecundissimam, ac dulcissimam; ideoque & bibentium alvum solvere.* Ex eo Opere esse censeo, quod Olympiodorus refert in Meteor. lib. I. Θεόφραστος δὲ, οὐ μόνον τὴν ψύξιν λέγει αἰτίαν τῆς τοῦ ὕδατος γενέσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν πίλησιν. *Theophrastus vero, non tantum refrigerationem generationis aquae causam esse dicit, verum & densationem.* Ea quoque, quae traduntur ab AEliano Histor. Anim. lib. IX. cap. LXIV. & Antigono Carystio Hist. Mirab. CLXXIV.

XCVII. Περὶ ὕπνου, καὶ ἐνυπνίων, ά.
De somno, & insomniis, unus.

Hinc petita, quae a Plinio proferuntur lib. XXVIII. cap. IV. *Aristoteles, & Fabianus plurimum somniari circa vernum, & autumnum, tradunt: magisque supino cubitu, & prono nihil. Theophrastus, celerius concoqui dextri lateris incubitu, difficilius a supinis.*

XCVIII. Περὶ φιλίας, γ'.
De amicitia, tres.

A. Gellius lib. I. cap. III. *Super hac quaestione cum ab aliis, sicuti dixi, multis, tum vel diligentissime a Theophrasto disputatur, viro in philosophia Peripatetica modestissimo, doctissimoque. Eaque disputatio scripta est, si recte meminimus in libro* DE AMICITIA *primo.* Ac petita sine dubio inde fuerint, quae produxerat idem Gellius libro VIII. cap. VI. sicut in elencho capitum, siquidem liber ipse periit, est videre. Etiam ea, quae Plutarchus refert in Catone minore. Κινδυνεύει τὸ λίαν φιλεῖν, ὥς φησι Θεόφραστος, αἴτιον τοῦ μισεῖν γίνεσθαι πολλάκις. *Periculum enim est, ne nimius amor, sicut Theophrastus dicit, saepe odii causa fiat.* Item istud Hieronymi in Osee, in prooemio libri III. *Quamquam & amor recipiat errorem, pulcrumque sit illud Theophrasti,* Τυφλὸν τὸ φιλοῦν περὶ τὸ φιλούμενον.

XCIX. Περὶ φιλοτιμίας, β'.
De cupiditate honoris, duo.

Cicero ad Atticum lib. II. epistol. III. Θεοφράστου Περὶ φιλοτιμίας, *adfer mihi de libris Quinti fratris.*

C. Περὶ φύσεως, γ'.
De natura, tres.

Ioannes Philoponus De Nat. auscult. libro I. Θεόφραστος δὲ, καὶ ὅλον τὸν συλλογισμὸν ἔθηκεν, ἐν τῇ ἰδίᾳ Περὶ φύσεως πραγματείᾳ. *Theophrastus vero, totum etiam syllogismum posuit, in suo De natura opere.*

CI. Περὶ φυσικῶν, ιή.
De naturalibus, octodecim.

Simplicius in Phys. lib. I. cap. I. Ὁ μέντοι Θεόφραστος, ἐν ἀρχῇ τῶν αὐτοῦ Φυσικῶν, καὶ ταύτην ἀπέδειξεν. *Theophrastus sane, in principio Naturalium suorum, etiam hanc demonstravit.* Et sepissime meminit in toto libro Commentario. Ac De anima lib. III. Ἣν καὶ ὁ Θεόφραστος, ἐν τοῖς ἰδίοις Φυσικοῖς, ἀπορεῖ, πότερον λογικὴν, ἢ ἄλογον, θετέον. *De qua etiam Theophrastus, in suis Naturalibus, disputat, utrum ea rationalis, an irrationalis, statui*

statui debeat. Alexander Aphrodisieus, primum eorum librum nominat Comment. in Metaphys. lib. I. *De Parmenide, & eius opinione, meminit Theophrastus in primo libro Naturalium*. Ac Themistius, quintum citat in librum tertium De anima. Ἄμεινον δὲ, τὰ Θεοφράστου παραθέσθαι. *Praestat vero, verba Theophrasti adponere*. Mox vero postquam fragmentum eius egregium recitavit, ista addit: Ἔστι δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Φυσικῶν. *Est vero libro quinto Naturalium*. Decimumquartum, memorat Simplicius in Categorias. Ἐθέλω καὶ τὸν ἄριστον τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, τὸν Θεόφραστον, ἐπιδεῖξαι συμψηφιζόμενον· λέγει γὰρ, ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ τῶν Φυσικῶν, οὕτως. *Cupio etiam optimum discipulorum eius, Theophrastum, meis commentationibus suffragantem ostendere: ait enim, libro decimoquarto Naturalium, hunc in modum*.

CII. Περὶ Φυσικῶν ἐπιτομῆς, β′.
De Naturalium compendio, duo.

Simplicius in librum De anima II. Καὶ σαφέστερόν μοι ταῦτα ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Θεοφράστου Φυσικῶν, διώρισται. *Et haec a me clarius sunt explicata in Compendio Naturalium Theophrasti*. Vnde est discere, etiam in illud Opus commentatum esse Simplicium: cuius tamen Commentarius in doctorum hominum manus necdum venit. Aliud vero est, ne confundas, Φυσικῶν δοξῶν ἐπιτομῆς, ά. *Naturalium opinionum compendii, unus*. De quo postea sum dicturus, ad numerum CLXXII. Nam & alii plane erant libri, Περὶ Φυσικῶν, ab iis, quos inscripsit, Φυσικῶν δοξῶν: nam hi, sedecim numero erant; illi, octodecim. Alii quoque itidem erant, qui in Indice sequuntur.

CIII. Φυσικῶν, ή.
Naturalium, octo.

Idque ex librorum numero satis clarum.

CV. Περὶ Φυσικῶν ἱστοριῶν, ί.
De naturalibus historiis, decem.

Et

CVI. Φυσικῶν αἰτίων, ή.
Naturalium causarum, octo,

Vtroque loco rescribendum est, Φυτικῶν. Intelligit enim libros Περὶ φυτῶν ἱστορίας, *De plantarum historia*; & Περὶ φυτῶν αἰτίων, *De plantarum causis*: sicut ii hodie quidem inscribuntur: nam vera inscriptio, & a Theophrasto posita, est haec ipsa, quam Diogenes, etsi verbis leviter corruptis, profert. Retinetque Scholiastes Aristophanis ad Equites. Τὰς δὲ τελλατίας καὶ Ἀριστοτέλης ἀκαλήφας, ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ζώων· καὶ Θεόφραστος, ἐν ἑβδόμῳ Φυτικῶν. *Marinas vero etiam Aristoteles urticas, libro septimo De animalibus; & Theophrastus, septimo De plantis*. Et Clemens Stromat. III. Θεόφραστος γοῦν, ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Φυτικῶν Αἰτίων, κελύφη τῶν κυάμων, περὶ τὰς ῥίζας τῶν νεοφύτων δένδρων περιτιθέμενα, ξηραίνειν τὰ φυόμενα ἱστορεῖ. *Theophrastus quidem, libro quinto De causis plantarum, fabarum siliquas, si ponantur ad radices arborum, quae pridem plantatae, exsiccare enata refert*. Varro De re rustica libro I. cap. V. Operis posterioris pertinet inscriptionem, quam Diogenes repraesentat: at prioris, hactenus vulgatam habet: *Lego libros Theophrasti complures, qui inscribuntur*; Φυτῶν ἱστορίας, *& alteri*, Φυτικῶν Αἰτίων. Apollonius Alexandrinus Histor. Mirab. cap. XLVI. Θεόφραστος, ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Φυτικῶν Αἰτίων. *Theophrastus libro quinto De causis plantarum*. Respicit ibi eumdem locum, quem & Clemens, cuius verba iam citavi. Suidas tamen, citat titulo Περὶ φυτῶν, in Θεόφραστος. Eodem modo, & Galenus in Lexico Hippocrateo, in Ἀκόνῃ, & Γόγγρωνα. Scholiastes Apollonii lib. I. Apollonius Alexandrinus, cuius memini capp. XLI. XLIII. XLVIII. item Stephanus, sive ille est Hermolaus Byzantinus libro De Vrbibus, in Ἄψυντος. Athenaeus, varie citat: & interdum, Περὶ φυτῶν; interdum, Φυτικὰ inscribit. Exstant vero isti libri etiam hodie, verum mutili: decimi enim Φυτικῶν ἱστοριῶν, sive, ut alii, Περὶ φυτῶν ἱστορίας, vix exiguum fragmentum nobis restat: Φυτικῶν vero Αἰτιῶν, sive Περὶ φυτῶν αἰτίων, sex dumtaxat sunt superstites: nisi forte aliter olim distributum Opus fuerit, quam nos illud nunc habemus. Vtrumque Opus uno τῶν Φυτικῶν nomine designasse Veteres quidam videntur, & citasse indistincte: itaque apud Scholiasten Nicandri ad Alexipharmaca, citatur liber decimusquartus: Θεόφραστος μὲν οὖν, ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ τῶν Φυτικῶν, κάρυον αὐτὸ προσηγόρευσε. Isque erit De causis plantarum liber quartus. Scripsit vero Theophrastus eos libros, summum Athenis magistratum obtinente Nicodoro; id est, Olympiadis centesimae, & decimaesextae, anno tertio: ut ex Diodoro Siculo satis manifesto constat. Accipio autem id ex Plinio; cuius verba ita habent libro III. cap. V. *Circeii, quondam insula, immenso quidem mari circumdata, ut creditur Homero, at nunc planitie. Mirum est, quod hac de re tradere hominum notitiae possumus. Theophrastus, Circeiorum insulae mensuram posuit stadia octoginta, in eo volumine, quod scripsit Nicodoro, Atheniensium magistratui, qui fuit urbis nostrae CCCCLX. anno*. Sed ut obiter illud moneam rescribendum eo loco, *urbis nostrae* CCCCXL. *anno*. Nam Olympiadis, quam dixi, annus tertius incidit in Vrbis conditae quadringentesimum & quadragesimum. Ortum mendum ex confusione numerorum XL. & LX. Male transpositae litterae: qua in re peccatum saepe a librariis negligenter, uti solent, describentibus. Quin & ipse emendationem meam Plinius firmat lib. XIII. cap. XVI *Theophrastus, qui primus ab Alexandri Magni aetate scribit, quae circa Vrbis quadringentesimum quadragesimum gesta sunt annum, magnum iam huic arbori honorem tribuit*. Iterum lib. XV. cap. I.

Oleam Theophrastus, e celeberrimis Graecorum auctoribus, urbis Romae anno circiter quadringentesimo quadragesimo, negavit nisi intra quadraginta millia passuum a mari nasci. Theophrasti vero locus, ad quem Plinius respexit, est Histor. Plant. lib. v. cap. IX. Καὶ πρότερον μὲν οὖν, νῆσον εἶναι τὸ Κιρκαῖον· νῦν δὲ, ὑπὸ ποταμῶν τινῶν, προσκεχῶσθαι, καὶ εἶναι ἠϊόνα. τῆς δὲ νήσου τὸ μέγεθος, περὶ ὀγδοήκοντα σαδίους. *Ac prius quidem, insulam fuisse Circaeum; nunc vero, a fluminibus quibusdam adgeratum, & littus esse; insulae autem magnitudinem, stadia circiter octoginta.* Illud vero etiam hic observandum; Nicodoro, tum supremo apud Athenienses magistratui, libros hos a Theophrasto dedicatos. Clare satis indicant id verba Plinii citata. *In eo volumine, quod scripsit Nicodoro, Atheniensium magistratui.*

CVII. Περὶ χυλῶν, έ.
De succis, quinque.

Galenus numero singulari citat, Περὶ χυλοῦ, *De succo.* Verba eius ita habent libro, *adversus Lycum.* Οἴεται μηδεμίαν εἶναι ἐν αὐτοῖς διαφορὰν, ἀλλὰ μάτην μὲν Ἱπποκράτην διαφορὰν εἰρηκέναι, μάτην δὲ Θεόφραστον ὅλην πραγματείαν γεγραφέναι Περὶ χυλοῦ. *Existimat nullam in illis esse differentiam; sed frustra Hippocratem differentiam dixisse, frustra vero Theophrastum integrum tractatum scripsisse De succo.* Sed pluralem numerum tuetur ipse Theophrastus Hist. Plant. lib. I. cap. XIX. Ὑπὲρ ὧν ἁπάντων ἀκριβέστερον ἐν τοῖς Περὶ χυλῶν ῥητέον. *De quibus omnibus accuratius dicendum in libris De succis.*

CIX. Περὶ ψυχῆς, θέσις μία.
De anima, positio una.

Meminit pluribus locis Themistius in Aristotelem De anima. Ac secundum eius librum, quem Physicorum quintum dicit, citat alibi De animalib. III. Ἄμεινον δὲ καὶ τὰ Θεοφράστου παραθέσθαι. *Sed praestat etiam verba Theophrasti adponere.* Mox vero postquam egregium fragmentum eius recitavit, addit: Ἔστι δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Φυσικῶν, δευτέρῳ δὲ τῶν Περὶ ψυχῆς. *Est vero libro Physicorum quinto; qui secundus est eorum, quos De anima conscripsit.* Et observa, plures una libros hic commemorari, quum Diogenes unicam positionem tantum dicat. Sed omnino mendum illic esse censeo, ac, pro θέσις μία, *positio una*, rescribendum, θέσεις μά, *positiones quadraginta, & una.*

CXIII. Περὶ ἀρετῆς, ά.
De virtute, unus.

Ex hoc libro videtur esse istud Ciceronis Acad. Quaest. lib. I. *Theophrastus spoliavit virtutem suo decore, imbecillamque reddidit; quod negavit, in ea sola positum esse, beate vivere.* Iterum De fin. lib. v. *Theophrastum tamen adhibeamus ad pleraque, dummodo plus in virtute teneamus, quam ille tenuit firmitatis, & roboris.* Nisi forte aliquis haec petita malit ex libro Περὶ εὐδαιμονίας, *De vita beata.*

CXVII. Περὶ γελοίου, ά.
De ridiculo, unus.

Athenaeus lib. VIII. Θεόφραστος δὲ, ἐν τῷ Περὶ γελοίου, λεχθῆναι μέν φησι τὴν παροιμίαν ὑπὸ τοῦ Στρατονίκου. *Theophrastus vero, libro De ridiculo, ait, hoc proverbium a Stratonico dictum esse.*

CXX. Περὶ τῶν διαφορῶν, ά.
De differentiis, unus:

Plenius Athenaeus, Περὶ τῶν κατὰ τόπους διαφορῶν, *De differentiis secundum loca.* Et sic rescribendum puto. Eius verba, ita habent lib. VII. Ἐν δὲ τῇ Περὶ τῶν κατὰ τόπους διαφορῶν, ὁ Θεόφραστος πολύποδας οὐ γίνεσθαι περὶ Ἑλλήσποντον. *Theophrastus vero, in libro De differentiis secundum loca, ait, polypos non nasci circa Hellespontum.*

CXXII. Περὶ διαβολῆς, ά.
De calumnia, unus.

Male infra iterum bis repetebatur, ideoque expungendum illic esse existimavi.

CXXIII. Περὶ ἐπαίνου, ά.
De laude, unus.

Hinc videri sumtum potest, quod Plutarcho memoratur in Vita Agidis, & Cleomenis. Φυόμεναι γάρ ἐν τοῖς τηλικούτοις αἱ ἀρεταὶ, καὶ βλαστάνουσαι, ὥς φησι Θεόφραστος, ἐπιβεβαιοῦνται τοῖς ἐπαίνοις. *Nascentes enim in talibus virtutes, & germinantes, ut ait Theophrastus, laudibus firmantur.*

CXXV. Ἐπιστολῶν, γ'.
Epistolarum, tres.

Anne tres Epistolarum libros scripsit Theophrastus? sic videtur, ex hoc Indice: aliaeque ab iis fuerint, quae seorsim postea commemorantur, veluti seorsim editae; ad Astycreontem, Phaniam, & Nicanorem. Vide infra numero CCIX. Hoc vero Epistolarum Opus censeo, cuius mentionem facit Ptolemaeus Hephaestionis in Excerptis apud Photium Nov. Hist. lib. III. Οὗ καὶ Θεόφραστος ἐν Ἐπιστολαῖς μνημονεύει. *Cuius etiam meminit Theophrastus in Epistolis.*

CXXXI. Περὶ ἐνθυμημάτων, ά.
De enthymematis, unus.

Scholiastes Hermogenis in Prolegomenis. Θεοφράστῳ δὲ γέγραπται Τέχνη Ῥητορική, Περὶ ἐνθυμημάτων. *Scripta autem est a Theophrasto Ars Rhetorica, De enthymematis.*

CXXXII.

CXXXII. Περὶ εὑρημάτων, ά.
De inventis, unus.

Clemens Strom. I. Σκάμων μὲν οὖν ὁ Μιτυληναῖος, καὶ Θεόφραστος ὁ Ἐρέσιος, ἐν τοῖς περὶ εὑρημάτων, ταῦτα ἱστόρησαν. *Scamon igitur Mitylenaeus, & Theophrastus Eresius, in libris De inventis, haec memoriae prodiderunt*. Quae ex eo profert etiam Euseb. de Praep. Evang. lib. x. cap, VII. Scholiastes Homeri ad Iliad. ά. Ὡς γάρ φησι Θεόφραστος, ἐν τῷ Περὶ εὑρημάτων, πρὶν ἢ μάθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν Δημητριακὸν καρπὸν, οὕτω σώας αὐτὰς ἤσθιον. *Vt enim ait Theophrastus in libro De inventis, antequam homines molere fructum Cerealem didicissent, ita integras eas edebant*. Item Pindari Olymp. XIII. Θεόφραστος δὲ, ἐν τῷ Περὶ εὑρημάτων, Ὑπέρβιον τὸν Κορίνθιόν φησιν εὑρηκέναι τὴν τοῦ κεραμικοῦ τροχοῦ μηχανήν. *Theophrastus vero, libro De inventis auctor est, Hyperbium Corinthium rotae figulinae machinam invenisse*. Atque ex eodem Opere censeo petita esse, quae de igne, a Prometheo cum hominibus communicato, tradit nobis Scholiastes Apollonii libro II. Θεόφραστος δὲ, τὸν Προμηθέα φησὶ, σοφὸν γενόμενον, μεταδοῦναι πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις φιλοσοφίας· ὅθεν καὶ διαδοθῆναι τὸν μῦθον, ὡς ἄρα πυρὸς μεταδοίη. *Theophrastus vero, Prometheum ait quum sapiens esset, primum hominibus philosophiam impertiisse; unde traditam quoque fabulam, tamquam ignem communicasset*. Inde etiam, sine dubio, quae de rerum inventoribus varie commemorat Plinius, Theophrastum aliquoties auctorem nominans, libro XII. cap. LVI.

CXXXIII. Ἠθικῶν σχολῶν, ά.
Ethicarum scholarum, unus.

Haec sunt, puto, quae simpliciter Ἠθικὰ adpellant alii. Plutarchus in extremo Pericle. Ὁ γοῦν Θεόφραστος, ἐν τοῖς Ἠθικοῖς, διαπορήσας, εἰ πρὸς τὰς τύχας τρέπεται τὰ ἤθη, καὶ κινούμενα τοῖς τῶν σωμάτων πάθεσιν, ἐξίσταται τῆς ἀρετῆς, ἱστόρησεν. *Theophrastus itaque, in Ethicis, ubi disputat, an cum fortuna mutentur mores, & corporis agitati adfectibus, desciscant a virtute, scriptum reliquit*. Michael Ephesius ad Ethic. libro v. capit. I. Ἡ δὲ παροιμία, Θεόγνιδός ἐστιν, ὡς Θεόφραστός φησιν, ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ἠθῶν. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Ἠθικῶν, ὡς Φωκυλίδους αὐτῆς μέμνηται. *Proverbium vero, est Theognidis, ut Theophrastus dicit libro primo De moribus: in primo vero Ethicorum, meminit eius, tamquam si Phocylidis esset*. Licet vero ex hoc loco observare, *Ethicorum* horum libros plures uno scriptos fuisse, quum diserte primus illic nominetur. Itaque exciderunt numeri in Diogene.

CXXXIV. Ἠθικοὶ χαρακτῆρες, ά.
Ethici characteres, unus.

Male postea repetitur, post Περὶ χάριτος, ά. *De gratia, unus*, numero CLXXIII. Itaque expunxi. Exstat vero elegantissimus iste liber etiam hodie: & insigni Isaacus Casaubonus Commentario illustravit,

CXXXVI. Περὶ ἱστορίας, ά.
De historia, unus.

Alia fuerint, quae a Scholiaste Apollonii commemorantur, Ἱστορικὰ Ὑπομνήματα, *Historici Commentarii*: de quibus infra sum dicturus, numero CCXX.

CXXXVIII. Περὶ κολακείας, ά.
De adulatione, unus.

Athenaeus lib. VI. Θεόφραστος δ', ἐν τῷ Περὶ κολακείας, φησὶν, ὡς Μύρτις ὁ Ἀργεῖος, μύστης, Κλεώνυμον, χορευτὴν ἅμα καὶ κόλακα, παρακαθίζοντα πολλάκις αὐτῷ, &c. *Theophrastus vero, in libro De adulatione, ait, quomodo Myrtis Argivus, mysta, Cleonymum, saltatorem pariter & adulatorem, saepe sibi adsidentem*, &c.

CXXXIX. Περὶ θαλάττης, ά.
De mari, unus.

Hinc est, quod citat Alexander Aphrodisieus, de mari agens, in Met. libro I. Ταύτης τῆς δόξης ἐγένοντο, ὡς ἱστορεῖ ὁ Θεόφραστος, Ἀναξίμανδρός τε καὶ Διογένης. *Huius opinionis fuerunt, ut refert Theophrastus, Anaximander, & Diogenes*. Fortasse etiam istud Antigoni Carystii Histor. Mirab. cap. CXLV. Θεόφραστος δὲ, τὴν περὶ τὰς Αἰόλου νήσους (θάλατταν) ἀναζεῖν οὕτως, ἐπὶ δύο πλέθρων τὸ μῆκος, ὥστε μὴ δυνατὸν εἶναι, διὰ τὴν θερμασίαν, ἐμβαίνειν εἰς ταύτην. *Theophrastus vero, circa AEoli insulas (mare) ita fervere tradit, ad duorum iugerum spatium, ut, ob aestum, nemo id intrare possit*. Etiam haec Olympiodori, ubi disserit de mari in Meteor. lib. II. Οὐκ ἄρα ἡ ὑποκειμένη γῆ αἰτία τῆς ἁλμυρότητος γίνεται. καὶ τίς ἄρα; λέγομεν, ὅτι τις ἀπεστι..... οὐσία παρεμπίπτουσα ἐγχάζεται τὴν ἁλμυρότητα, τουτέστιν ἡ καπνώδης ἀναθυμίασις, οὐκ ἐκ τῆς ὑποκειμένης γῆς ἀνιοῦσα, ὡς Θεόφραστος ἔλεγεν, ἀλλ' ἐκ τῆς πέριξ γῆς. *Non igitur subiacens terra salsuginis causa fit: & quae igitur? discimus, incoctam quamdam substantiam intercidentem efficere salsuginem, non ex terra subiacente adscendentem, ut aiebat Theophrastus, verum ex circumiacente*.

CXL. Πρὸς Κάσανδρον, περὶ βασιλείας, ά.
Ad Cassandrum, de regno, unus.

Idem est, quod supra habuimus, numero XVIII. Illic vide, quae notavi.

CXLI. Περὶ κωμῳδίας, ά.
De comoedia, unus.

Athenaeus lib. VI. Τιρυνθίους δέ φησι Θεόφραστος, ἐν τῷ Περὶ κωμῳδίας, φιλογέλως ὄντας, ἀχρείους δὲ πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, ἀπαλλαγῆναι βουλομένους τοῦ πάθους. *Tirynthios vero ait Theo-*

Theophrastus in libro De comoedia, quum propensi admodum in risum essent, & inutiles ad negotia magis seria, liberari isto malo cupientes, ad oraculum Delphicum se contulisse.

CXLII. Περὶ μετεώρων, ά.
De meteoris, unus.

Olympiodorus in Meteor. lib. I. Τῆς δὲ λοξῆς κινήσεως τῶν ἀνέμων, ἄλλην μὲν αἰτίαν ὁ Θεόφραστος, ἐν τοῖς οἰκείοις Μετεώροις, ἀποδίδωσιν. *Obliqui vero ventorum motus, aliam quidem causam tradit Theophrastus, in suis Meteoris.*

CXLIII. Περὶ λέξεως, ά.
De dictione, unus.

Dionysius Halicarnasseus De Comp. Nom. Εἴρηται δέ τινα περὶ τούτων καὶ Θεοφράστῳ τῷ φιλοσόφῳ κοινότερον, ἐν τοῖς Περὶ λέξεως. *Quaedam vero de his etiam dicta sunt communius a Theophrasto philosopho, in libro De dictione.* Et in Lysia: Ἐν γοῦν τοῖς Περὶ λέξεως γραφεῖσι, τῶν ἄλλων (ὁ Θεόφραστος) καταμέμφεται. *In iis itaque, quae De dictione scripta sunt, alios (Theophrastus) reprehendit.*

CXLVI. Περὶ μουσικῆς, γ'.
De musica, tres.

Plutarchus Sympos. lib. I. quaest. V. Ὁ μέν τοι Σόσσιος, ἐπαινέσας ἐκείνους, εἶπεν, ὡς εἰς χαῖρον ἄν τις ἐπιχειρήσειεν ὁρμηθεὶς ἀφ' ὧν Θεόφραστος εἴρηκεν Περὶ μουσικῆς. καὶ γὰρ ἔναγχος, ἔφη, τὸ βιβλίον ἀνέγνων. *Sossius quidem, his collaudatis: Non minus commode, inquit, argumenta aliquis duxerit ex his, quae Theophrastus dixit, in libris De Musica: siquidem, ait, adeo nuper illos legi.* Et indicat Censorinus lib. De die natali cap. XII. *Nec vero incredibile est, ad nostros natales Musicam pertinere. Haec enim, sive in voce tantummodo est, ut Socrates ait, sive, ut Aristoxenus, in voce, & corporis motu; sive in his, & praeterea animi motu, ut putat Theophrastus; certe multum obtinet divinitatis, & animis permovendis plurimum valet.* Inde etiam esse puto, quod producit Syrianus in Metaphys. lib. XIII. *Nec est unamquamque ipsarum reducere ad singulas consonantias, ut ζ ad diatessaron, aut ξ ad diapente, aut ψ ad diapason: sed potius, quia tres sunt modi probationis, per singulum una perficitur. Hac quippe adsignatione etiam Archinus usus est, ut narrat Theophrastus.* Idem Opus, uno alteroque loco, respicit etiam Martianus Capella libro De Musica.

CXLVII. Περὶ μέτρων, ά.
De metris, unus.

Huc respexit Victorinus, ubi de vario carminum genere agit, Artis Gramm. lib. IV. *His accedentem, & consentaneam, & Theophrasti opinionem eruditioribus litteris haud praetermiserim, adserentis, incentivum, & non parvos impetus, his, quibus cordi est carmen, per metrorum numeros suggeri.*

CXLIX. Περὶ νόμων, ά.
De legibus, unus.

Vide quae notavi supra ad numeros LXIX. & LXX.

CLV. Περὶ πλούτου, ά.
De divitiis, unus.

Cicero de Off. lib. II. *Miror quid in mentem venerit Theophrasto, in eo libro, quem De divitiis scripsit.* Eustratius, sive Aspasius est, in Ethic. lib. IV. cap. I. Ὡς γὰρ φιλαργυρίας τῆς αὐτοῦ μέμνηνται ἄλλοι τε καὶ Θεόφραστος, ἐν τῷ Περὶ ἠθῶν, καὶ ἐν τῷ Περὶ πλούτου. *Avaritiae enim eius meminere cum alii, tum Theophrastus, in libris De moribus, & De divitiis.* Ac respexit Porphyrius De Abstin. Anim. lib. IV. Μεῖζον δὲ τούτου τὸ, τὸν πλοῦτον ἄζηλον, ὥς φησι Θεόφραστος, καὶ ἄπλουτον ἀπεργάζεσθαι, τῇ κοινότητι τῶν δείπνων, καὶ τῇ περὶ τὴν δίαιταν εὐτελείᾳ. *Maius vero istud, divitias, ut ait Theophrastus, non invidendas, & inopes efficere, caenarum vulgaritate, atque victus vilitate.* Quem locum repraesentat etiam Plutarchus in Lycurgo. Nisi forte id in Vitarum libris dixerit: de quibus supra a me actum numero XX.

CLVI. Περὶ ποιητικῆς, ά.
De poetica, unus.

Hinc censeo esse, quod a Diomede traditur de tragoedia lib. II. *A Theophrasto ita definita (tragoedia) est: Tragoedia est,* ἡρωϊκῆς τύχης περίστασις.

CLIX. Προβλημάτων συναγωγῆς, ά.
Collectionis quaestionum, unus.

Inde censeo petitum, quod a Plinio memoratur lib. XXVIII. cap. VI. *Theophrastus, senes laboriosius sternuere dicit.* Ac confirmat coniecturam, quod inter Problemata Aristotelis sectione XXXIII. id occurrat duodecimum: Διὰ τί οἱ πρεσβῦται χαλεπῶς πτάρνυνται. *Quare senes difficulter sternuunt.*

CLX. Περὶ προβλημάτων φυσικῶν, ά.
Quaestionum naturalium, unus.

Occurrit iterum infra numero CXCIX. itaque delendum illic, velut male repetitum. Atque inde esse censeo, quae a Seneca proferuntur, Naturalium quaest. libb. III. IV. VI.

CLXVII. Περὶ τέχνης ῥητορικῆς, ά.
De arte rhetorica, unus.

Scholiastes Hermogenis in Prolegomenis: Θεοφράστῳ δὲ γέγραπται Τέχνη ῥητορική. *A Theophrasto vero scripta est Ars rhetorica.* Quintilianus Institut. Orat. lib. III. cap. I. *Theophrastus quoque, Aristotelis discipulus* DE RHETORICIS *diligenter scripsit.* Ac respexit Cicero

cero

cero De divin. lib. II, *Aristoteles, itemque Theophrastus, cum philosophia* DICENDI *etiam* PRAECEPTA *coniuxerunt*. Et in Oratore: *Vnum aderit, quod quartum numerat Theophrastus in* ORATIONIS *laudibus*. Et saepe eius meminit, isto libro. Neque aliunde petita esse puto, quae Demetrius Phalereus, uti quidem vulgo inscribitur, tradit libro de eloquutione. Διόπερ Θεόφραςος παράδειγμα ἐκτίθειται μεγαλοπρεπείας τὸ τοιοῦτον κῶλον. *Quum ob causam Theophrastus exemplum exposuit magnificentiae eiusmodi membrum*.

CLXXI. Φυσικῶν δοξῶν. ις'.
Naturalium opinionum, sedecim.

Taurus, Commentario in Timaeum Platonis; cuius fragmentum exstat apud Philoponum, adversus Proclum, De aeternitate mundi lib. VI. cap. VIII. Καὶ Θεόφραςος μέντοι ἐν τῷ Περὶ φυσικῶν δοξῶν, κατὰ Πλάτωνά φησι, γενητὸν τὸν κόσμον. *Et Theophrastus quidem, in Opere De naturalibus opinionibus, mundum esse genitum dicit, secundum Platonem*. Quae totidem verbis etiam postea repetuntur, eodem libro cap. XXVII.

CLXXII. Φυσικῶν ἐπιτομῆς, ά.
Naturalium compendii, unus.

Scribendum, φυσικῶν δοξῶν ἐπιτομῆς, *Naturalium opinionum compendii*. Nam Theophrastus Opus suum Φυσικῶν δοξῶν, *Naturalium opinionum*, quod praecedit, in libros sedecim tributum, ipse in compendium redegit. Id Galenus sat disertis verbis tradit in Hippocratem De Nat. hom. Comment. I. Καὶ Θεόφραςος δ' ἂν, ἐν ταῖς τῶν Φυσικῶν Δοξῶν Ἐπιτομαῖς, τὴν Ξενοφάνους δόξαν, εἴπερ οὕτως εἶχεν, ἐγεγράφει. καὶ σοὶ πάρεστιν, εἰ χαίροις τῇ περὶ τούτων ἱστορίᾳ, τὰς τοῦ Θεοφράστου βίβλους ἀναγνῶναι, καθ' ἃς τὴν Ἐπιτομὴν ἐποιήσατο τῶν Φυσικῶν Δοξῶν. *Theophrastus vero, in Naturalium Opinionum Compendio, Xenophanis opinionem, si se ea hunc in modum habuisset, tradidisset: ac licet tibi, si vis scire, quae de his commemorantur, libros Theophrasti legere, secundum quos naturalium Opinionum Compendium fecit*.

CLXXIV. Περὶ ψευδοῦς, καὶ ἀληθοῦς, ά.
De falso, & vero, unus.

Huius libri fragmentum esse videri possit, quod profertur a Stobaeo, Serm. XII. qui est Περὶ ψεύδους, *De mendacio*. Ἀνὴρ εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Χῖος, γήρων ἤδη ὤν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζών, ἐδάτο δὲ ἐπὶ τῷ γήρᾳ· καὶ τὴν τρίχα, πολιὰν οὖσαν, ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν. Παρελθὼν οὖν, εἶπεν ἐκεῖνα, ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. ἀναςὰς οὖν ὁ Ἀρχίδαμος, τί ἄν, ἔφη, οὗτος, ὑγιὲς εἴποι, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει. *Vir quidam Chius, iam senex Lacedaemonem venit, cetera quidem adrogans, sed quem senectutis puderet: unde & comam, quae cana erat, tinctura abolere conabatur. Accedens igitur, exposuit ea, quorum causa advenisset. Surgens vero Archidamus, quid hic veri, inquit, diceret, qui mendacium non in animo dumtaxat, sed in capite etiam circumfert?* Nisi forte quis petitum esse velit e libro Περὶ γήρως, *De senectute*: de quo supra numero XXI.

CLXXV. Τῶν περὶ τὸ θεῖον ἱστοριῶν, ς'.
Rerum divinarum commentarii, sex.

Ex hoc Opere petiit Porphyrius, quae permultis locis praefert, in libris De Abst. Anim. & ex eo etiam Theodoretus, Therap. VII. & X.

CLXXVI. Περὶ θεῶν, γ'.
De diis, tres.

Hoc opus respexit Cicero, De Nat. deorum libro I. *Nec vero Theophrasti inconstantia ferenda est; modo enim menti divinum tribuit principatum, modo caelo; tum autem signis, sideribusque, caelestibus*. Minutius Felix in Octavio: *Heraclides quoque Ponticus deo divinam mentem, quamvis varie, adscribit. Theophrastus, & Zenon, & Chrysippus, & Cleanthes, sunt & ipsi multiformes, sed ad unitatem providentiae omnes revolventur*. Etiam Simplicius, in Epictetum. Πάντες γὰρ ἄνθρωποι, καὶ βάρβαροι, καὶ Ἕλληνες, καὶ κατὰ τὸν πρότερον ἄπειρον χρόνον, καὶ νῦν, κἂν ἄλλοι κατ' ἄλλας ἐννοίας, νομίζουσιν εἶναι θεόν, πλὴν Ἀκροθωϊτῶν· ὡς ἱστορεῖ Θεόφραςος, ἄθεοι γενόμενοι, ὑπὸ τῆς γῆς ἀθρόως καταποθῆναι. *Omnes etiam homines, cum barbari, tum Graeci, & olim infinito tempore, & nunc etiam, quamquam aliis sententiis alii, deum esse statuunt, exceptis Achrothoitis; quos refert Theophrastus, quum negarent esse deum, a terra simul omnes absorptos esse*.

CLXXX. Θέσεις, γ'.
Positiones, tres.

Vide, quae notata supra ad numero LI.

CLXXXI. Περὶ βασιλείας, β'.
De regno, duo.

Vide, quae notavi supra, ad numerum XVIII.

CLXXXIV. Περὶ γενέσεως, ά.
De generatione, unus.

An scribendum? Περὶ ζώων γενέσεως. *De animalium generatione?* uti, quod sequitur. Περὶ ζώων φρονήσεως, *De animalium solertia*. Certe sicut Aristoteles *De animalium historia* scripsit, ac seorsim etiam *De generatione animalium*; sic discipulus quoque eius Theophrastus, post libros septem De animalibus, supra memoratos, numero XLVIII. itidem seorsim scripsit hunc De generatione animalium. Clare indicat Apuleius in Apologia: *Legat veterum philosophorum monumenta, tantum ut intelligat, non me primum*

mum haec requisivisse , sed iam pridem maiores meos , Aristotelem dico , & Theophrastum , qui plurimos libros DE GENITU ANIMALIUM *reliquerunt .* Ac petita hinc videntur , quae commemorat Censorinus De die Nat. cap. IV. *Theophrastus , multique praeterea non ignobiles Peripatetici , idem scripserunt : eiusque rei exempla dicunt , quod negent omnino posse reperiri avesne ante , an ova , generata sint : quum & ovum sine ave , & avis sine ovo , gigni non possit .*

CLXXXV. Περὶ ζώων φρονήσεως , καὶ ἤθους , α΄.
De animalium solertia , & more , unus .

Hinc fortasse sunt petita , quae a Plinio memorantur lib. XI. cap. LIII. *Magna differentia est victus : ut in tractu pisce viventium Theophrastus prodidit , boves quoque pisce vesci , sed non nisi vivente .*

CLXXXVI. Περὶ κινήσεως , β΄.
De motu , duo .

Vide, quae notavi supra , ad numerum LVIII.

CXCII. Περὶ τῆς θείας εὐδαιμονίας , α΄.
De divina felicitate , unus .

Vide , quae notavi supra , numero XXXII.

CXCIV. Προτρεπτικὸς , α΄.
Exhortatorius , unus .

Male paulo post iterum ponitur : itaque expunxi .

CCIV. Ἀστρολογικῆς ἱστορίας , ς΄.
Astrologicae commentationis , sex .

Hinc existimo esse ea , quae citantur a Simplicio De coelo lib. II. Λέγει τοίνυν , ὅτι ἡ σφαῖρα , ἡ τὸ ἄστρον ἔχουσα , τὸ πλανᾶσθαι λεγόμενον , ἐν πολλαῖς σφαίραις , ἀνελιττούσαις καλουμέναις , ἢ , ὡς ὁ Θεόφραστος αὐτὰς καλεῖ , δηλονότι ἀστρωμένας , ἐνδεδεμένη φέρεται . *Dicit igitur , quod sphaera , quae astrum habet , quod errare dicitur , in multis sphaeris , quae vocantur revolventes , vel sideratae , ut eas Theophrastus adpellat , illigata fertur .* Iterum postea : Διὰ τοῦτ᾽ οὖν ἐν τρισὶν αὐτὸν ἔλεγον φέρεσθαι σφαίραις · ἃς ὁ Θεόφραστος ἀνάστρους ἐκάλει , ὡς μηδὲν ἐχούσας ἄστρον . *Propterea itaque in tribus ipsum sphaeris ferri dicebant : quas insideras , ut quae sidus nullum habeant , Theophrastus adpellabat .*

CCIX. Ἐπιστολαὶ , αἱ ἐπὶ τῷ Ἀστυκρέοντι , Φανίᾳ , Νικάνορι .
Epistolae ad Astycreontem , Phaniam , Nicanorem .

Epistolae ad Phaniam , meminit ipse etiam Diogenes , in eiusdem Theophrasti nostri Vita . Οὗτος τά τε ἄλλα , καὶ περὶ δικαστηρίου , τοιαῦτα διείλεκται , ἐν τῇ πρὸς Φανίαν τὸν Περιπατητικὸν Ἐπιστολῇ . *Hic cum alia , tum de iudicio , talia disseruit in Epistola ad Phaniam Peripateticum .* Et Scholiastes Apollonii lib. I. Θεόφραστος δὲ , ἐν τῇ πρὸς Φανίαν Ἐπιστολῇ , καὶ ὄνον αὐτὸν φησὶ καλεῖσθαι . *Theophrastus vero , in Epistola ad Phaniam , etiam asinum adpellari ipsum ait .*

CCXII. Περὶ καιρῶν , β΄.
De temporibus , duo .

Vt , quae notavi supra , ad numerum LXXVII.

CCXVI. Περὶ ἀριθμῶν , α΄.
De numeris , unus .

Puto scribendum , Περὶ ῥυθμῶν . Vt ita censeam , facit Cicero in Oratore . *In oratione iudiciali , & forensi , numerus Latine , Graece* ῥυθμὸς , *inesse dicitur . Versum (Isocrates) in oratione vetat esse , numerum iubet . Theophrastus iisdem de rebus accuratius .*

CCXVIII. Περὶ οὐρανοῦ , α΄.
De coelo , unus .

Simplicius De coelo lib. I. Καὶ τὸν Θεόφραστον δὲ εἰς μαρτυρίαν λαμβάνει , ἐν τῷ Περὶ οὐρανοῦ . *Et Theophrastum in testimonium capit , libro De coelo .*

Et haec quidem Theophrasti in Diogenis Indice commemorantur : verum etiam alia inveniuntur , quorum nulla istic mentio : sive illum haec effugerint , sive loco suo exciderint . Inter ista sunt ,

CCXXI. Ἱστορικὰ Ὑπομνήματα .
Historici Commentarii .

Scholiastes Apollonii lib. IV. Καὶ Θεόφραστος , ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι , φησὶ , τὸν βρόμον τοῦ πυρὸς , τὸν ἀπὸ τῶν Αἰόλου νήσων , ἀκούεσθαι ἕως χίλια στάδια . *Et Theophrastus Historicis Commentariis , ait , strepitum ignis ab insulis AEoli audiri ad mille usque stadia .*

CCXXII. Περὶ Τυρσηνῶν .
De Tyrrhenis .

Scholiastes Pindari , Pythionic. Ode II. Τὸ γοῦν ἀνθρωποθυτεῖν φησιν ὁ Θεόφραστος , ἐν τῷ Περὶ Τυρσηνῶν , παύσασθαι αὐτοὺς , Γέλωνος προστάξαντος . *Et homines quidem immolare , ait Theophrastus , in libro De Tyrrhenis , desiisse ipsos , ex mandato Gelonis .*

CCXXIII. Γεωργίας παραγγέλματα .
Agriculturae praecepta .

Iulianus in Epistola ad Sarapionem : Θεόφραστος δὲ ὁ καλὸς , ἐν Γεωργίας Παραγγέλμασι , τὰς τῶν ἑτεροφύτων δένδρων συμφυέσεις ἐκτιθεὶς , καὶ ὅσαι ἀλλήλαις ἐγκεντρίσεσιν εἴκουσι , πάντων , οἶμαι , τῶν φυτῶν μᾶλλον ἐπαινεῖ τῆς συκῆς τὸ δένδρον . *Theophrastus vero , ille egregius , in Agriculturae Praeceptis , quum de arborum , quae in aliis inseri possunt , mutua insitione verba facit , omnium plantarum maxime , ut opinor ,*

nor, ficum arborem commendat. Varro, de Scriptoribus antiquis Rei Rusticae agens, ejus Operis lib. I. cap. I. *Qui Graece scripserunt dispersim, alius alia de re, sunt plus quinquaginta. Hi sunt, quos tu habere in consilio poteris, quum quid consulere voles: Hieron Siculus, & Attalus Philometor: de philosophis, Democritus physicus, Xenophon Socraticus, Aristoteles, & Theophrastus, peripatetici.* Columella, lib. I. cap. I. *Magna porro & Graecorum turba est*, DE REBUS RUSTICIS *praecipiens: cuius princeps celeberrimus vates non minimum professioni nostrae contulit, Hesiodus Boeotius. Magis deinde etiam juvere, fontibus orti sapientiae, Democritus Abderites, Socraticus Xenophon, Tarentinus Archytas: peripatetici, magister ac discipulus, Aristoteles cum Theophrasto.* Suntque inde, quae citat Varro, Operis nominati lib. I. cap. XL. *Primum semen, quod est principium gignendi, id duplex: unum quod latet nostrum sensum: alterum, quod apertum. Latet, si sunt semina in aere, ut ait Physicus Anaxagoras; &, si aqua, quae influit in agrum, inferre solet, ut scribit Theophrastus.* Ac mox iterum: *Secunda semina videre oportet, ne, unde tollas nimium cito, aut tarde, tollas. Tempus enim idoneum, quod scribit Theophrastus, vere, & autumno, & caniculae exortu: neque omnibus locis, ac generibus, idem.* Etiam ista, apud Auctorem Geoponicorum, lib. III. cap. III. Θεόφραςος δὲ, ὗρον ταῖς ῥίζαις ἐπιχέειν φησί. *Theophrastus vero, urinam radicibus adfundendam dicit.* Et mox iterum, cap. IV. Θεόφραςος δὲ φησί, τούτῳ τῷ μηνὶ ἐλαίας, καὶ ῥοιὰς, καὶ μυρσίνας, εἰς πασσάλους κόψαντες, δύνασθαι φυτεύειν ἐν τοῖς ὑγροῖς τόποις ἀρδευομένοις. *Theophrastus vero, ait, hoc mense oleas, & arbores punicas, & myrtos, in taleas sectas, posse plantari in locis humidis, irrigatis.*

CCXXIV. Περὶ τοῦ λόγου στοιχείων.
De orationis elementis.

Simplicius De Coelo lib. IV. Καθὸ μὲν γὰρ λέξεις, ἄλλας ἔχουσι πραγματείας· ἃς ἐν τῷ Περὶ τοῦ λόγου στοιχείων ὅ τε Θεόφραςος ἀνακινεῖ, καὶ οἱ περὶ αὐτῶν γεγραφότες. *Nam quatenus sunt dictiones, alias habent difficultates; quas movet Theophrastus, in libro De Orationis elementis, & qui de ipsis scripserunt.*

CCXXV. Περὶ γενέσεως στοιχείων.
De generatione elementorum.

Simplicius De Coelo lib. IV. Αὐτὸς δὲ Ἀριστοτέλης, ἐν ἄλλοις φησί· καὶ Θεόφραςος, ἐν τῷ Περὶ γενέσεως στοιχείων. *Ipse vero Aristoteles dicit in aliis libris: & Theophrastus, in libro De generatione elementorum.* Forte hinc petitum fuerit, quod profertur a Philone in eo libro, quem inscripsit, De mundi incorruptibilitate. Θεόφραςος μέντοι φησί, τοὺς γένεσιν καὶ φθορὰν τοῦ κόσμου κατηγοροῦντας, ὑπὸ τεττάρων ἀπατηθῆναι τῶν μεγίστων, γῆς ἀνωμαλίας, θαλάττης ἀναχωρήσεως, ἑκάστου τῶν τοῦ ὅλου μερῶν διαλύσεως, χερσαίων φθορᾶς κατὰ γένη ζώων. *Theophrastus ait, eos, qui generationem mundi, & corruptionem, reprehendunt, quatuor maximis rebus falli, terrae inaequalitate, maris recessu, singularum universi partium dissolutione, & interitu terrestrium animalium secundum genera.*

CCXXVI. Ἀνηγμένων λόγων εἰς τὰ σχήματα, β΄.
Reductarum orationum in figuras, duo.

Alexander Aphrodisieus in prima Analytica. Οὐ ταυτὸν δέ ἐστιν ἀνάγειν τε λόγους εἰς τὰ σχήματα, ὡς ἔχει τὰ Θεοφράστου δύο, τὰ ἐπιγραφόμενα, Ἀνηγμένων λόγων εἰς τὰ σχήματα, καὶ μέθοδον ὑπογράψαι, δι᾽ ἧς πάντα τὰ προβλήματα ἀναλύειν, καὶ ἀνάγειν, δυνησόμεθα. *Neque vero idem est, reducere orationes in figuras, ut duo Theophrasti libri habent, qui inscribuntur, Reductarum orationum in figuras; & methodum tradere, qua quaestiones qualescumque resolvere, & reducere possimus.*

CCXXVII. Περὶ γάμου, α΄.
De nuptiis, unus.

Hieronymus, adversus Iovinianum lib. I. *Fertur aureolus Theophrasti liber* DE NUPTIIS: *in quo quaerit, an vir sapiens ducat uxorem.*

CCXXVIII. Τὰ μετὰ τὰ φυσικά.
Metaphysica.

Exstant, iuncta Aristotelis Operibus: quamvis quidam e veteribus Theophrasti esse negarint.

CCXXIX. Περὶ ἰχθύων.
De piscibus.

Exstat.

CCXXX. Περὶ ἀνθῶν.
De floribus.

Plinius lib. XXI. cap. III. DE FLORIBUS, *extra supra dictos, scripsit Theophrastus apud Graecos.*

CCXXXI. Σύγκρισις ἁμαρτημάτων.
Comparatio peccatorum.

Antoninus Imp. Τῶν εἰς ἑαυτὸν lib. II. Φιλοσόφως ὁ Θεόφραςος, ἐν τῇ Συγκρίσει τῶν ἁμαρτημάτων, ὡς ἄν τις κοινότερον τὰ τοιαῦτα συγκρίνει, φησί· βαρύτερα εἶναι τὰ κατ᾽ ἐπιθυμίαν πλημμελούμενα τῶν κατὰ θυμόν. ὁ γὰρ θυμούμενος, μετά τινος λύπης, καὶ λεληθυίας συστολῆς, φαίνεται τὸν λόγον ἀποστρεφόμενος· ὁ δὲ κατ᾽ ἐπιθυμίαν ἁμαρτάνων, ἀφ᾽ ἡδονῆς ἡττώμενος, ἀκολαστότερός πως φαίνεται, καὶ θηλύτερος, ἐν ταῖς ἁμαρτίαις. *Philosophice Theophrastus, in Comparatione peccatorum, ubi ostendit communiorem ea inter se conferendi rationem, inquit: ea peccata, quae per cupiditatem committuntur, graviora esse iis, quae per iram: etenim iratus, videtur cum dolore quodam, & occulta animi contractione, a ratione averti: qui vero per cupi-*

cupiditatem peccat, victus a voluptate, altero intemperantior, & effeminatior, videtur.

CCXXXII. Περὶ βασιλείας Κυπρίων.
De regno Cypriorum.

Vide, quae notavi supra, numero XVIII.

CCXXXIII. Et hi quidem Theophrasti libri sunt, qui referuntur ab Auctoribus: at nonnulla etiam vocabula commemorantur, sine ullo certo Opere. Hesychius: Ἀφρόδιτος. Θεόφραστος μὲν, τὸν ἑρμαφρόδιτόν φησιν. *Aphroditus. Theophrastus quidem, hermaphroditum dicit.* Idem in Σαλακωνίσαι. Ὁ δὲ Θεόφραστος, σαλακῶνά φησιν εἶναι, τὸν δαπανῶντα, ὅπου μὴ δεῖ. *Theophrastus vero, salaconem esse dicit, qui sumtus facit, ubi non oporteat.* Et in Σκυρθαλίας. Θεόφραστος τοὺς ἐφήβους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι. *Theophrastus adolescentes ita adpellari dicit.* Etymologici Auctor. Τυμβογέροντες, πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος. *Tumulisenes, quinta aetas senum: sicut etiam Theophrastus.* Quae, & apud Suidam habes, totidem verbis, in eadem dictione. Ac vocabulum quoque quoddam, Κεφαλοτομεῖν, quo is usus, reprehenditur a Phrynicho in Ecloga Dict. Attic. Κεφαλοτομεῖν· ἀπόρριπτε τοὔνομα, καὶ Θεόφραστον, κεχρημένον αὐτῷ. Κεφαλοτομεῖν. *Reiicito vocabulum istud, & Theophrastum, eo usum.*

CCXXXIV. Denique & illud nobis per occasionem istam referendum, quod initio Dialogos scripserit; ac destiterit, quum Platoni imparem se animadverteret. Basilius Magnus epist. CLXVII. Ἐκεῖνο γὰρ πάντως συνοῖδέ σου ἡ ἀγχίνοια, ὅτι καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων, οἱ τοὺς διαλόγους συγγράψαντες, Ἀριστοτέλης μὲν καὶ Θεόφραστος, εὐθὺς αὐτῶν ἥψαντο τῶν πραγμάτων, διὰ τὸ συνειδέναι ἑαυτοῖς τῶν Πλατωνικῶν χαρίτων τὴν ἔνδειαν. *Illud enim omnino prudentiae tuae notum est, quod & inter externos philosophos, qui dialogos conscripsere, Aristoteles quidem, & Theophrastus, ad tractationem rerum ipsarum mox se contulerunt: quia conscii sibi essent, Platonica suavitate se destitui.*

FINIS.

LE-

LECTIONES THEOPHRASTEAE

IN QVIBVS

EORVM LIBRORVM, QVI SVPERSVNT, LOCA ALIQVOT EMENDANTVR.

LECTIONES THEOPHRASTEAE.

CAPUT PRIMUM.

Κολυτέα, apud Liparam, Κολοιτέα, sive ea est Κολυτέα, apud Idam montem nascens. Salix, cur, Ὠλεσίκαρπος Homero. Clidemus, & eiusdem scripta indicata; tum Hesychii quoque locus de eodem emendatus. Restituta in Theophrasto loca quaedam, ex Historia Plantarum, lib. I. cap. XVIII. lib. III. capp. II. IV. X. XI.

SIquidem in libros omnes Theophrasti, qui non exstant, inquisivi, non abs re futurum esse existimavi, si in illis, qui supersunt, loca quaedam emendarem. Occurrit itaque Histor. Plantar. lib. I. capit. XVIII. Καὶ ἡ κολοιτία περὶ Λιπάραν. *Et coloetia circa Liparam*. Rescribo, καὶ ἡ κολουτέα, *& colutea*. Firmat ipse, lib. III. capit. XVII. Ἴδιον δὲ καὶ ἡ κολυτέα περὶ Λιπάραν. *Proprium vero etiam colutea circa Liparam*. Alia erat, ne confundas, Κολοιτέα, uti quidem in Hesychii Glossis scribitur, sive, ut apud hunc eumdem Theophrastum, Κολυτέα, qui & circa Idam nasci hanc testatur, eodem libro, atque capite.

Lib. III. cap. II. Ἀλλὰ τὴν ἰτέαν ταχὺ προκαταβάλλειν, πρὸ τοῦ τελέως ἁδρύναι, καὶ πέψαι τὸν καρπὸν, διὸ καὶ τὸν ποιητὴν οὐ κακῶς αὐτὴν προσαγορεύειν ὠλεσίκαρπον. *Ceterum salicem celeriter fructum deiicere adseverant, antequam plene crassetur, ac coquatur; quapropter etiam poetam non male adpellare ipsam fructiperdam*. Per poetam, intelligit Homerum, cuius locum, quem respexit, exstat Odyss. κ'

Μακραί τ' αἴγειροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι.

Longaeque alni, & salices fructiperdae.

Sed hunc Theophrasti locum mutilum esse ex Eustathii ad Homeri locum istis verbis, facile est deprehendere. Ὠλεσίκαρποι δὲ ἰτέαι. ἢ ὅτι ἀποβάλλουσι, φασὶ, τὸ ἄνθος, πρὶν ἢ πεπανθῆναι. ἢ διότι οἱ πίοντες τοῦ κατ' αὐτὰς ἄνθους ὀλλῦσι τὸν καρπὸν, ἤτοι ἄγονοι γίνονται. ὡς καὶ Θεόφραστος ἱστορεῖ. *Fructiperdae vero salices, vel quia abiiciunt, ut aiunt, florem, antequam maturescat, vel quia, qui ex flore earum biberint, fructum perdunt, sive steriles redduntur, ut etiam Theophrastus tradit*. Excidit in Theophrasto posterior epitheti Homerici ratio.

Paulo post, eodem capite, scribitur, Κλεόδημος δὲ, *Cleodemus vero*. Sed scribendum est omnino, Κλείδημος, *Clidemus*. Atque ita recte est. De causis plant. lib. I. capit. X. lib. III. cap. VIII. & lib. V. cap. XII. Citatur varie a Plutarcho, Athenaeo, Harpocratione, Constantino Porphyrogeneta. Corruptum quoque eius nomen apud Hesychium in Ἀγαμεμνόνια Φρέατα, & καὶ Δῆμος, illic editur vitiose, pro Κλείδημος. Scripta eius memorantur, Ἐξηγητικὸν, Ἀτθὶς, Νόστοι, Πρωτογονία. De quibus singillatim dico, in Bibliotheca mea Graeca.

Eodem porro lib. III. cap. IV. pro Τέρμινθος, ἐρινεὸς, φιλύκη, *terebinthus, caprificus, philyca*, scribe, Τέρμινθος, πρῖνος, φιλύρα, *Terebinthus, ilex, philyra*. Auctor mihi est Macrobius, qui respexit ad hunc locum, Sat. lib. II. cap. XIV. Sicut Theophrastus ait. Ἴδια δὲ τῶν ὀρεινῶν, ἃ ἐν τοῖς πεδίοις οὐ φύεται τερέβινθος, πρῖνος, φιλύρη, ὀφάρκη, καρύα, Διὸς βάλανος. Quae sunt ista Theophrasti nostri verba. Vide capitis principium, in cuius fine iterum corrupta verba, aut mutilata, Καθάπερ ἐλέχθη περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ πλατάνου, καὶ δρυός. *Sicut dictum est de Cretae platano, & quercu*. In Creta, platanus tantum erat, at quercus, Sybari. Ecce locum, quem respexit, Hist. Plant. lib. I. cap. XV. Ἐν Κρήτῃ δὲ, λέγεται πλάτανόν τινα εἶναι, ἐν τῇ Γορτυναίᾳ, πρὸς πηγῇ τινι ἢ οὐ φυλλοβολεῖ. ἐν δὲ Σιβάρει, δρῦς ἐστιν, εὐσύνοπτος ἐκ τῆς πόλεως, ἢ οὐ φυλλοβολεῖ. *In Creta vero, fertur platanum quamdam esse, in Gortyniensi agro, prope fontem quemdam, folia non amittentem; Sybari vero quercus est, quae ex urbe conspici facillime potest, numquam folia abiiciens*. Itaque sic defectum suppleo, Καθάπερ ἐλέχθη περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ πλατάνου, καὶ δρυὸς ἐν Συβάρει. *Sicut dictum est de platano, quae est in Creta, & de quercu, quae est Sybari.*

Mox eiusdem quoque libri cap. X. ubi de taxo arbore agit. Φασὶ δὲ, τὰ μὲν λόφουρα, ἐὰν φάγῃ τῶν φύλλων ἀποθνήσκειν. *Aiunt vero, iumenta, si folia edant, mori*. Scripserat, τὰ μὲν κολόφουρα, ἐὰν φ. τ. φ. Indicat Scholiastes Nicandri ad Alexipharmaca. Ὁ δὲ Θεόφραστος, περὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲν εἴρηκεν. αὐτὸ δὲ μόνον ὅτι, τὰ κολόφουρα τῶν ζώων γευσάμενα, ἀποθνήσκει. κολόφουρα δέ εἰσι, βόες, ἡμίονοι. Sine dubio hunc ipsum locum ob oculos habuit.

Eodem libro cap. XI. circa finem, iterum lacuna quaedam est. Ἔνιοι δὲ, καλοῦσι τὴν μὲν, μελίαν, ὥσπερ οἱ περὶ τὴν Μακεδονίαν. *Quidam vero, hanc quidem adpellant fraxinum, ut Macedones*. Restituo, ut Basileensis editio habet, Ἔνιοι δὲ, καλοῦσι τὴν μὲν, μελίαν, τὴν δὲ, βουμελίαν· ὥσπερ οἱ περὶ τὴν Μακεδονίαν. *Quidam vero*

vero, hanc quidem, adpellant fraxinum; illam vero, magnam fraxinum, ut Macedones. Et agnoscit lectionem illam Gaza, quum sic vertit: *Quidam, alteram fraxinum, alteram, bubulam fraxinum vocant, videlicet Macedones.*

C A P. II.

Χαιρώνεια, non Χερώνεια scribendum esse. Pugna ad Chaeroneam. Ἀράχνιον, morbus olearum. Theophrasti loca quaedam emendata, lib. III. capp. XIII. XV. *&* lib. IV. capp. II. XII. XVII.

IN eadem Historia Plantarum, libro III. eodem, cap. XIII. hoc principium est. Ἴδιον δὲ τῇ φύσει δένδρον ὁ κέρασός ἐστι. μεγέθει μὲν μέγα, καὶ γὰρ εἰς τέσσαρας καὶ εἴκοσι πήχεις, ἐστὶ δ' ὀρθοφυὲς σφόδρα. πάχος δὲ, ὥστε καὶ δίπηχυν τὴν περίμετρον ἀπὸ τῆς ῥίζης ἔχειν. φύλλον δὲ, ὅμοιον τῆς μεσπίλης, σκληρὸν δὲ σφόδρα, καὶ πλατύτερον. *Arbor natura peculiaris est cerasus, magnitudine quidem excellens; quippe ad viginti quatuor cubitos crescit. Est autem recta valde; ea vero crassitudine, ut in ambitu a radice duos cubitos complectatur. Folium vero simile mespili folio, sed durum admodum, latiusque.* Eumdem locum paulo aliter, pleniusque citat etiam Athenaeus lib. secundo. Θεόφραστος, ἐν τῷ Περὶ φυτῶν Ἴδιον δὲ τῇ φύσει δένδρον ὁ κέρασός ἐστι, καὶ μεγέθει μέγα. καὶ γὰρ εἰς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πήχεις αὔξεται. φύλλον δὲ, ὅμοιον ἔχει τῷ τῆς μεσπίλης. *Peculiarem vero naturam habet arbor cerasus, proceritate magna; etenim ad viginti quatuor cubitos crescit; folium vero habet simile folio mespili: durum autem, sed crassius.* Ac malim certe equidem cum Athenaeo una voce amplius legere, καὶ γὰρ εἰς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πήχεις αὔξεται. Quod agnoscit quoque Gaza, qui sic vertit; *quippe, quae ad viginti quatuor cubita crescit.* Moxque item malim plenius, sicut est in Athenaeo. Φύλλον δὲ ὅμοιον ἔχει τῷ τῆς μεσπίλης, *folium vero simile habet folio mespili.*

Postea rursum in fine capitis decimiquinti, ubi de crataego arbore, sive crataegone agit. Ἔχει δὲ τὸ μὲν φύλλον ὅμοιον μεσπίλῃ, τετανόν. Apud Athenaeum, loco citato est, τεταμένον, pro τετανόν. Et mox. Καρπὸν δὲ ἔχει στρογγύλον, ἡλίκον ἡ κόψιμος. In Athenaeo est, ἡλίκον, ὁ κότινος, quod omnino rectum puto; nam vox κόψιμος, apud nullum sane Auctorem reperitur; ideoque Gaza etiam veluti non intellectam, in versione praetermisit. Deinde, Πεπαινόμενος δὲ, ξηρὸς γίνεται, καὶ ἐπιμελαίνεται. Athenaeus habet, Π. δ. ξανθός, τὲ ἐστι καὶ ἐ. Denique, Διόπερ οἷον ἀγρία δόξειεν ἂν εἶναι. Omnino scribe, una voce amplius, ubi Athenaeus habet, ἀγρία μεσπίλη δόξειεν ἂν εἶναι, *quapropter veluti silvestris mespilus videri potest.*

Lib. IV. cap. II. ubi de ficu Cypria in Creta agit. Πεπαίνει δὲ τέτταρας καρπούς, ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ αἱ βλαστήσεις. Rescribo, Π. δ. τ. καρποὺς, ὅσαιπερ αὐτοῦ καὶ αἱ β. *Perficit vero quatuor fructus, quot sunt eius etiam germinationes.* Neque aliter apud Athenaeum scribitur, ubi locum istum citat, lib. III. admonetque illic item Casaubonus.

Eodem libro, capit. XII. Τούτου δὲ μάλιστα μνημονεύουσι γεγονότος τῶν ὕστερον χρόνων, ὅτε συνέβη τὰ περὶ Χερώνειαν. *Huius vero maxime meminere facti posterioribus temporibus, quum illa ad Cheroneam acciderunt.* Scribendum est, περὶ Χαιρώνειαν, *ad Chaeroneam.* Innuit pugnam ad Chaeroneam, quae est nota ex Historicis; acciditque Olympiadis centesimae decimae anno tertio; uti tradit Diodorus lib. XVI. Leve est, nec admonerem, nisi in Basileensi editione, itidem hoc mendum esse animadverterem.

Postea, cap. XVII. Γίνεται δὲ καὶ ἄλλο νόσημα περὶ τὰς ἐλαίας, ἀραχίνιον καλούμενον. *Oritur vero etiam alius morbus olearum, quem adpellant arachinium.* Scribo, ἀράχνιον καλούμενον, *quem araneum adpellant.* Ita rectius est De Caus. Plant. lib. V. cap. XIII. Τῇ δ' οὖν ἐλαίᾳ καὶ τὸ ἀράχνιον ἐμφύεται. *Itaque vero etiam oleae araneus innascitur.* Plinius lib. XVII. cap. XXIV. *Est etiamnum peculiare olivis, & vitibus, araneum vocant.*

C A P. III.

Εἰλήθυια, *quid. Simulacrorum sudores, habiti inter prodigia. Ex quibus autem lignis maxime sudaverint, ac qua de causa. Sacra tum propitiatoria fieri solita, ad circulos, Hecaticos dictos; ac qui illi, item quales; tum, & quare eo nomine adpellati. Theophrastus illustratus pariter, & emendatus*, lib. V. cap. X.

LIB. V. cap. X. corrupta verba, & obscura; ideoque emendanda, & illustranda. Ὃ δὲ καλοῦσιν ἰλεῶν τῆς εἰληθυίας ἔφυδρον, ὑπὲρ οὗ καὶ ἐκθύονται πρὸς τοὺς ἐκατίνους, γίνεται συνισταμένης τῆς ὑγρότητος, τῷ σχήματι μὲν στρογγύλη, μέγεθος δὲ ἥλικον ἄπιος, ἢ καὶ μικρῷ μεῖζον, ἢ ἔλαττον, ἐκβλαστάνει δὲ μάλιστα τὰ ἐλάϊνα. Corrupta dico ea verba, & obscura, quae nec Gaza intellexit, qui tenuiter sic vertit: *Quod autem Lucinam adpellant, & sacrificiis observandum aruspices iubent, concreto quodam humore extuberat, magnitudine pyri, aut paulo maius, minusve. Germen potissimum producit materies oleagina.* Mihi quoque, ingenue fateor, aqua haeret; tamen explicabo, ut potero, & in partem emendabo. Ac primo quidem, Εἰλήθυια, in isto loco non est dea illa Veterum, quam Lucinam adpellabant, verum arboris germen quoddam, idque maxime abietis. Eius rei ipsum tibi testem dabo Theophrastum, cuius illa occurrunt verba, De Caus. Plant. lib. V. cap. IV. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ξύλων ἐκφυόμενα, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἐλατίνων, ἃ καλοῦσιν οἱ μάντεις εἰληθυίας. *Eodem modo etiam illa, quae ex lignis enascuntur, ac praecipue abietinis, quas lucinas augures vocant.* Itaque postrema verba loci initio citati ita sunt restituenda, Ἐκβλαστάνει δὲ μάλιστα τὰ ἐλάτινα. *Germinant vero maxime abietina*; non, ut editur, *oleagina.* Inde, quod sequitur,

ὑπὲρ

ὑπὲρ οὗ, καὶ ἐκθύονται πρὸς τοὺς Ἑκατίνους, *pro quo etiam sacra faciunt propitiatoria ad Hecatinos*, illustrandum, & corrigendum est. Vt rem autem recte omnem teneamus; agit ibi Theophrastus de arboribus, quae sudorem emittere soleant; inter quas, praecipue cedri, atque inde evenire etiam dicit, ut deorum simulacra sudorem aliquando emittant; quippe, quae e cedro facere usitatum. Ecce verba, quae praecedunt statim illa, quae citavimus. Ἀνίει δὲ τῶν ξύλων τὰ κέδρινα, καὶ ἁπλῶς, ὧν ἐλαιώδης ἡ ὑγρότης· διὸ καὶ ἀγάλματά φασιν ἱδρεῖν ἐνίοτε, ποιοῦσι γὰρ ἐκ τούτων. *Emittunt vero (sudorem) e lignis cedrina, & simpliciter, quorum est oleosus humor; unde, & sudare deorum simulacra interdum dicunt, quia ex istis ea faciunt*. Quamvis autem naturaliter istud fieret, ut ostendit Theophrastus, tamen vulgo in portentis censebatur. Illud cum ex aliis Auctoribus notum, tum ex ipso Theophrasto, De Caus. Plant. lib. v. cap. iv. quod citavi paulo ante. Ὁμοίως δὲ ὅσα ἱδροῖ τῶν ξύλων. καὶ γὰρ ταῦτα, νοτίῳ καὶ ὑγρῷ τῷ ἀέρι ὄντι, τοῦτο πάσχει. καὶ οὐ πάντα, ἀλλ' ἐν οἷς ἐστι λεπτὴ ὑγρότης· οἷον, κέδρου, κυπαρίττου, ἐλαίας. ἃ δὴ καὶ σημεῖα, καὶ τέρατα, νομίζουσιν. *Similiter vero etiam quaecumque lignorum sudant. Etenim haec patiuntur, austrino, & humecto aere; neque omnia, verum illa, quibus inest tenuis humor; ut cedri, cupressi, oleaeque, quae sane prodigia esse, & ostenta, arbitrantur*. Itaque in istis casibus sacra expiandi causa faciebant. Hoc est, quod vult indicatum Theophrastus, istis verbis iam citatis, ὑπὲρ οὗ καὶ ἐκθύονται πρὸς τοὺς Ἑκατίνους, *pro quo etiam sacra faciunt propitiatoria ad Hecatinos*. Sed scribendum rectius puto, πρὸς τοὺς Ἑκατικοὺς, *ad Hecaticos*. Dicebatur vero Ἑκατικὸς, *Hecaticus*, circulus aureus, qui in medio sapphirum habebat: in cetera vero superficie, characteres, & figuras, varii generis; eum autem circumagentes, invocationes suas, quas Ἴυγγας nominabant, faciebant. Inter Oracula Chaldaica legitur, Ἐνέργει περὶ τὸν Ἑκατικὸν στρόφαλον. *Operare circa Hecaticum circulum*. Citat haec Nicephorus Gregoras in Synesium De insomniis. Καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ. Ἐνέργει, φησὶ, περὶ τὸν Ἑκατικὸν στρόφαλον. ἔστι δὲ ὁ Ἑκατικὸς στρόφαλος, σφαῖρα χρυσῆ, μέσον μὲν ἔχουσα σάπφειρον λίθον· δι' ὅλης δὲ ἐπιφανείας, χαρακτῆρας, καὶ σχήματα διάφορα, ταύτην δὲ στρέφοντες, ἐποιοῦντο τὰς ἐπικλήσεις, ἃς δὲ καὶ Ἴυγγας ἔλεγον. *Itemque alibi; Operare, inquit, circa Hecaticum circulum. Est autem Hecaticus circulus, sphaera aurea, quae in medio habebat sapphirum lapidem; per totam vero superficiem, characteres, & figuras varias. Hanc vero vertentes, faciebant invocationes, quas etiam Iyngas vocitabant*. Dicebatur vero circulus ille Hecaticus, quia Hecatae sacer erat. Psellus in Scholiis ad Orac. Chaldaica. Ἑκατικὸς στρόφαλος, σφαῖρά ἐστι χρυσῆ, μέσον σάπφειρον περικλείουσα, διὰ ταυρείου στρεφομένη ἱμάντος, δι' ὅλης αὐτῆς ἔχουσα χαρακτῆρας· ἣν δὲ στρέφοντες, ἐποιοῦντο τὰς ἐπικλήσεις. καὶ τὰ τοιαῦτα καλεῖν εἰώθασιν Ἴυγγας, εἴτε σφαιρικὸν εἶχον, εἴτε τρίγωνον, εἴτε καὶ ὅτι σχῆμα. ἃ δὴ δινοῦντες, τοὺς ἀσήμους, ἢ κτηνώδεις, ἐξεφώνουν ἤχους, γελῶντες, καὶ τὸν ἀέρα μαστίζοντες. διδάσκει οὖν τὴν τελετὴν ἐνεργεῖν, ἤτοι τὴν κίνησιν τοῦ τοιούτου στροφάλου, ὡς δύναμιν ἀπόῤῥητον ἔχουσαν. Ἑκατικὸς δὲ καλεῖται, ὡς τῇ Ἑκάτῃ ἀνακείμενος. *Hecaticus circulus, est sphaera aurea, in medio sapphirum inclusum complectens, loro circumagitata taurino, undequaque characteres habens, quam circumagentes, faciebant invocationes, atque talia, quae Iyngas dicere solent, sive orbicularem, sive triangularem, sive alium quamcumque figuram haberent; quas sane quum circumagerent, sonos edebant inconditos, vel belluinos, ridentes, & aerem flagellantes. Docet itaque ritus operationem, sive circuli eiusmodi agitationem, tamquam vim arcanam habentem. Hecaticus vero adpellatur, tamquam Hecatae dedicatus*.

CAP. IV.

Radiculae genera, inter quae Amorea, & Liothalassia, sive Liothasia, quae & Thracia. Plinii locus restitutus. Radiculae fluviales, quae marinae a nonnullis adpellantur. De Hesychii loco quodam coniectura. Cepa Sardia. Chersonesus Arabiae. Theophrasti loca aliquot emendata, lib. vii. cap. iv. & lib. ix. capp. iv. xii. *Scholiast. Nicandri correctus*.

LIB. vii. cap. iv. ubi de radiculae generibus agit. Οἷον τῆς ῥαφανῖδος γένη, Κορινθίαν, Κλεωναίαν, Λειοθαλαττίαν, Βοιωτίαν. *Vti radiculae genera, Corinthiam, Cleonaeam, Liothalassiam, Boeotiam*. Adde illic Ἀμωρέαν, *Amoream*. Auctor mihi Athenaeus, qui & pro *Liothalassia*, dicit, *Liothasiam*, locum hunc eumdem citans, lib. ii. Θεόφραστος δ', ἐν τοῖς Περὶ φυτῶν, γένη, ῥαφανίδων φησὶν εἶναι πέντε, Κορινθίαν, Λειοθασίαν, Κλεωναίαν, Ἀμωρέαν, Βοιωτίαν. *Theophrastus vero in libris De Plantis, radicularum quinque esse genera dicit, Corinthiam, Liothasiam, Cleonaeam, Amoream, Boeotiam*. Plinius, ῥαφανίδα, *napum* vertit; &, de Liothasio confirmans, pro Amoreo nomen aliud substituit, lib. xix. capit. v. *Naporum quinque genera fecere; Corinthium, Cleonaeum, Liothasium, Boeotium, & quod per se viride dixerunt*. Ac, quod illic *per se viride* dictum ait, postea, in repetitione generum, *silvestre* dicit, Λειοθασίαν vero, iterum mox apud Athenaeum scribitur, uti quoque *Liothasium* apud Plinium. Estque porro *Liothalassia* radicula, sive *Liothasia* dicenda erit, etiam *Boeotia* dicta, ut testatur Theophrastus in subiunctis statim verbis. Τὴν δὲ Λειοθαλασσίαν, ἣν ἔνιοι καλοῦσι Βοιωτίαν, ἰσχυροτάτην πρὸς τοὺς χειμῶνας. *Liothalassiam vero, quam Boeotiam vocant quidam, validissimam adversus frigora*. Sed rescribe, ἣν ἔνιοι καλοῦσι Θρακίαν, *quam quidam vocant Thraciam*. Nam *Boeotia* ipsa inter genera erat. Ac confirmat emendationem meam Athenaeus loco citato. Καλεῖσθαι δὲ (φησὶν ὁ Θεόφραστος) τὴν Λειοθασίαν Θρακίαν. *Adpellari vero Liothasiam (ait Theophrastus) Thraciam*. Item Plinius, *Liothasium quidam Thracium adpellant*. Quin diserte in Basileensi quoque editione Θρακίαν legitur; tum & Gazae ita codicem habuisse, satis certum ex illius versione. Sed quod *Liothalassiam* attinet, ita in suis Athenaei exemplaribus Dalechampius etiam fuisse tradit; qua de causa & hoc praefero,

fero, & in Plinio ad eumdem modum scribo. Sane firmat vehementer, quod radiculae nonnullae a Veteribus fluviatiles, aut marinae dicerentur, quod Hesychius nos docet. Ἄπλυτοι ῥαφανίδες, ὅτως ἔνιοι, καὶ ὁ ποταμίαι, ἃς δὴ καὶ θαλασσίας τινὲς ἔλεγον. *Illotae radiculae, & non fluviatiles, quas sane etiam marinas nonnulli dixerunt.*

Sequitur in Theophrasto, eodem capite. Πλέω δὲ τῶ κρομμύω τὰ γένη, οἷον τὰ κατὰ χώρας ἐπικαλέμενα, Γάρδια, Κνίδια, Σαμοθράκια. *Sed ceparum genera plura, ut quae a locis cognominantur, Gardiae, Cnidiae, Samothraciae.* Sed quis Gardiae cepae meminit? aut quis locus eo nomine, a quo dictae? Omnino est rescribendum, Σάρδια, *Sardia*. Plinius docet, lib. XIX. cap. VI. *Cepae genera apud Graecos, Sardia, Samothracia.*

Lib. VIII. cap. IV. Γίνεται μὲν ὖν ὁ λίβανος, καὶ ἡ σμύρνα, καὶ ἡ κασία, καὶ ἔτι τὸ κιννάμωμον, ἐν τῇ τῶν Ἀράβων χώρᾳ, νήσῳ. *Nascitur itaque thus, & myrrha, & casia, atque etiam cinnamomum, in Arabum regione, insula.* Videtur Gaza legisse, ἐν τῇ τῶν Ἀράβων χώρᾳ μέσῃ, ut ex versione adparet, quae sic habet, *in regione Arabum media*. Ego censeam legendum, ἐν τῇ τῶν Ἀράβων χεῤῥονήσῳ, *in Arabum cherroneso*. Gemina autem in Arabia Felici cherronesus memoratur Ptolemaeo Geograph. lib. VI.

Et mox, cap. XII. Ἔχει δὲ τὸ μὲν Χειρώνειον φύλλον μὲν, ὅμοιον λαπάθῳ. μεῖζον δὲ, καὶ δασύτερον· ἄνθος δὲ, χρυσοειδές· ῥίζαν δὲ, μικράν. φιλεῖ δὲ τὰ χωρία τὰ πίονα. *Chironium vero, habet folium simile rumici, maius vero, & birsutius; florem autem auri speciem prae se ferentem; radicem autem parvam; amat vero loca pinguia.* Video in lectione eius loci variatum apud Veteres; nam pro λαπάθῳ, Scholiastes Nicandri, ad Theriaca, habet ἀμαράκῳ. Ecce verba, ubi de Chironio agit. Πολύστροφον δὲ αὐτό φησιν ὁ Θεόφραστος, λέγων ὅτω. Τὸ δὲ Χειρώνειον, ὅμοιον ἀμαράκῳ· μεῖζον δὲ, καὶ δασύτερον· ἄνθος δὲ, χρυσοειδές· ῥίζαν, μακράν. φιλεῖ δὲ μάλιστα χωρία ταπεινά. Et amaraco simile illi folium esse, dicit etiam Nicander in Theriacis.

Τῆς μὲν ἀμαρακόεσσα χυτὴ περιδρέδομε χαίτη.

Dioscor. lib. III. capit. LVII. Χειρώνειον φύεται μάλιστα ἐν τῷ ὄρει Πηλίῳ, φύλλα δὲ ἔχει, ἀμαράκῳ ἐμφερῆ. Neque aliter Coribasius Collect. Med. lib. XII. Contra tamen, de lapatho confirmat Plinius lib. XXV. cap. IV. ubi totum hunc Theophrasti locum transtulit, quamquam non indicato auctore. *Panaces Chironium cognominatur ab inventore; folium eius lapatbo simile; maius tamen, & birsutius; flos aureus; radix parva. Nascitur pinguibus locis.* Ecce tibi ipsa verba Theophrasti Latine prolata; sequitur porro, ῥίζαν δὲ, μικρὰν, *radicem vero, parvam*. Atque id confirmat Plinius, in citatis statim verbis. Et Dioscorides, loco citato, subdit, ῥίζαν, λεπτὴν, καὶ ὁ βαθεῖαν, *radicem tenuem, neque altam*. Item Nicander.

——— ἡ δ' ὑπὲρ αἴης
Ῥίζα, καὶ ὁ βυθόωσα. ———

Oribasius. *Radice tenui, non profunda*. Tamen aliqua exemplaria, etiam vetusta habuerunt, ῥίζαν δὲ, μακρὰν, *radicem vero longam*. Et Nicandri Scholiastes ita habet, in citatis ante verbis. Nec in Gazae exemplari aliter fuerit, qui vertit, *radicem longam*. Eodem modo editio Basileensis Camerarii. In fine vero emendandus est Nicandri Scholiastes, qui male habet, φιλεῖ δὲ μάλιστα χωρία ταπεινὰ, *amat vero maxime loca depressa*. Est enim recte in Theophrasto, Χωρία τὰ πίονα, *loca pinguia*. Ita & Plinius, *nascitur pinguibus locis*.

CAP. V.

Aconae, oppidulum Heracleae Ponticae, in Mariandinis; unde nomen aconito. Pumicis vis, ad refrigerandum; cuius vinum viros ad insaniam adigit, feminas foecundas facit. Theophrastus emendatus, lib. IX. capit. XVI. XVIII. XX. XXII.

LIB. IX. cap. XVI. ubi de aconito agit. Φύεται δὲ πανταχῦ, καὶ ὐκ ἐν ταῖς Ἀκόναις μόνον, ἀφ' ὧν ἔχει τὴν προσηγορίαν, αὕτη δέ ἐςι κώμη τις τῶν Περιανδύνων. *Nascitur vero, ubique, & non tantum Aconis, unde nomen illi datum. Est autem vicus quidam Periandynorum.* Periandynos nemo veterum Auctorum usquam memorat. Stephanus, Aconas dicit oppidulum, iuxta Heracleam. Ἀκόναι, πολίχνιον, πλησίον Ἡρακλέας. *Aconae, oppidulum prope Heracleam.* Et nominis originem mox inde tradit aconito, pariter ac Theophrastus. Κληθῆναι δὲ (τὸ ἀκόνιτον) φασι, διὰ τὸ προσφύεσθαι ἐν τότῳ Ἀκόναις καλυμένῳ, ὄντι περὶ Ἡράκλειαν. *Adpellatum vero (aconitum) dicunt, quod nascatur in loco, quem Aconas dicunt, iuxta Heracleam sito.* Intelligit vero Heracleam Ponticam, ut testatur clare Strabo in Descriptione Ponti, lib. XII. Ἐν δὲ τῇ Ἡρακλεώτιδι γίνεται ἀκόνιτον. *In Heracleotico vero tractu nascitur aconitum.* Erat vero Heraclea illa in Mariandynis, a Milesiis condita. Idem Strabo, eodem libro, paulo ante. Τὴν γὰρ δὴ Ἡράκλειαν ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἱδρῦσθαι φασὶ, Μιλησίων κτίσμα. *Heracleam enim in Mariandynis sitam aiunt, a Milesiis conditam.* Itaque in Theophrasti isto loco est legendum, αὕτη δέ ἐςι κώμη τις τῶν Μαριανδυνῶν. *Est vero is vicus quidam Mariandynorum.*

Eodem libro, cap. XVIII. ubi miram pumicis vim ad refrigerandum tradit. Τὴν δὲ τῆς κισσήριδος ὅτως ἰσχυρὰν εἶναι δύναμιν, ὥστε, ἐάν τις εἰς πίθον ζέοντα ἐμβάλλῃ, παύειν τὴν ζέσιν. ὁ παραχρῆμα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅλως. *Pumicis autem vim adeo magnam esse, ut, si quis in dolium immittat, fervere desinat, non quidem in praesens tantum, verum etiam universim.* Excidit vox, quam restituo; nec enim simpliciter de quovis dolio dicere id Theophrastum voluisse, est putandum, itaque scribo, ἐάν τις εἰς οἴνυ πίθον ζέοντα ἐμβάλλῃ, *si quis in dolium ferventis musti immittat*. Auctor mihi Dioscorides lib. V. cap. CXXV. Θεόφραστος δὲ ἱςορεῖ, ἐὰν εἰς ζέοντά τις οἴνυ πίθον καθῇ κίσσηριν, παύεσθαι παραχρῆμα τὴν ζέσιν τῶ οἴνυ. *Theophrastus vero refert, si quis in ferventis musti dolium immittat pumicem, confestim desinere fervorem vini.* Ac confirmat item Plinius, qui huc itidem respexit sine dubio, lib. XXVI. cap. XXI. *Theophrastus auctor est,* poto-

potores in certamine praesumere farinam eius; sed, nisi immenso potu impleantur, periclitari; tantamque refrigerandi naturam esse, ut musta fervere desinant, pumice addito.

Postea, eodem libro, cap. xx. Ἐν Ἡρακλέᾳ δὲ, ὥς φασι, τῆς Ἀρκαδίας οἶνός ἐστιν ὃς τοὺς μὲν ἄνδρας πινόμενος ἐξίστησι. τὰς δὲ γυναῖκας ἀτεκνούσας ποιεῖ. *Apud Heracleam vero Arcadiae, ut aiunt, vinum est, quod viri si bibant, insani fiunt; si mulieres, steriles efficiuntur.* Primo, nulla in Arcadia Heraclea est; tum id vinum feminas foecundas reddere, & non steriles, memoratum; itaque rescribendum censeo, Ἐν Ἡραίᾳ δὲ, ὥς φασι, τῆς Ἀρκαδίας οἶνός ἐστιν, ὃς τοὺς μὲν ἄνδρας πινόμενος ἐξίστησι· τὰς δὲ γυναῖκας τεκνούσας ποιεῖ. *Apud Heraeam vero Arcadiae, sicut aiunt, vinum est, quod viri si bibant, insani fiunt; si mulieres, foecundae efficiuntur.* Ecce vero, fundum emendationis Athenaeum tibi exhibeo, lib. I. Θεόφραστος δὲ, ἐν τῇ Περὶ φυτῶν ἱστορίᾳ, φησὶ, ἐν Ἡραίᾳ τῆς Ἀρκαδίας γίνεσθαι οἶνον, ὃς τοὺς μὲν ἄνδρας πινόμενος ἐξίστησι, τὰς δὲ γυναῖκας τεκνούσας ποιεῖ. *Theophrastus vero, in libris De Historia Plantarum, ait, in Heraea Arcadiae vinum nasci, quod potatum insaniam viris, feminis foecunditatem operetur.* Ac de feminis etiam confirmat Plinius, qui hunc Theophrasti locum procul dubio respexit, lib. xv. cap. XVIII. *Sunt & in vino prodigia. Dicitur in Arcadia fieri, quod foecunditatem feminis importet, viris rabiem.*

Eodem libro, cap. XXII. Τὸ δὲ πέπερι, καρπὸς μέν ἐστι· διττὸν δὲ αὐτοῦ τὸ γένος. τὸ μὲν γὰρ, στρογγύλον, ὥσπερ ὄροβος, κέλυφος ἔχον, καὶ σάρκα, καθάπερ αἱ δαφνίδες, ὑπέρυθρον. τὸ δὲ ἀτόμηκες, μέλαν, σπερμάτια μηκωνικὰ ἔχον· ἰσχυρὸν δὲ τοῦτο μᾶλλον θάτερον, σπερματικὰ δὲ ἄμφω. *Piper autem, fructus quidem est; duplex vero eius genus; unum enim rotundum, instar ervi, tegmen habens, atque carnem, veluti sunt baccae lauri, colore rubeo; alterum autem, oblongum, nigrum, semina habens ceu papaveris, & utraque quidem seminalia.* Initio pro ἀτόμηκες, scribe πρόμηκες, ut est in Basileensi editione, & Athenaeo, qui hunc locum universum repraesentat verbo tenus, lib. II. In fine vero, pro σπερματικὰ, *seminalia*, rescribe θερμαντικὰ, *calefactoria*. Ita multo rectius in Athenaeo est; & Basileensis item editionis margo habet. Ac videtur etiam in Gazae codice sic fuisse, qui sic vertit, *ambo autem vim calefactoriam obtinent.*

CAP. VI.

Althaea, urbs Olcadum. Στελίς. *Euboicum vocabulum. Hesychii locus restitutus. Theophrastus aliquot locis emendatus, De causis Plantarum*, lib. I. cap. XXIV. lib. II. cap. XXIII. & lib. IV. cap. II.

De Causis Plantarum, lib. I. cap. XXIV. Μέγα δὲ καὶ αἱ χῶραι διαφέρουσιν. ἐν γοῦν τῇ Ἀληθείᾳ φασὶν ὡς ἀεί τι καρποφορεῖ. *Magna vero etiam inter regiones est differentia; itaque Aletheae fructificare adsidue ferunt.* Aletheae, sive urbis, sive loci, nemo Veterum mentionem ullam facit; itaque scribendum puto, ἐν γοῦν τῇ Ἀλθαίᾳ, *itaque Althbeae*. Est Althea Olcadum urbs In Iberia. Stephanus. Ἀλθαία, πόλις Ὀλκάδων. οἱ δὲ Ὀλκάδες, ἔθνος Ἰβηρίας. *Althaea, urbs Olcadum. Olcades vero, gens Iberiae.* Meminit eius Polybius Histor. lib. III. Ἀννίβας δὲ παραλαβόμενος τὴν ἀρχὴν, εὐθέως ὥρμησεν ὡς καταστρεψόμενος τὸ τῶν Ὀλκάδων ἔθνος. ἀφικόμενος δὲ πρὸς Ἀλθαίαν, τὴν βαρυτάτην αὐτῶν πόλιν, κατεστρατοπέδευσε. *Hannibal autem, simul Imperator factus, ad evertendam Olcadum gentem, impetu fertur; ac Althaeam quum venisset, urbem illorum, maxime gravem, castra ante eam posuit.* Livius Carteiam dicit, lib. XXI. Sed Carolus Sigonius, vir insignis, recte *Althaeam* restituit, Polybium sequendum statuens.

Lib. II. cap. XXIII. Καθάπερ ἡ ἰξία, καὶ ἡ στελὶς, καὶ τὸ ὕφεαρ. ὧν τὴν μὲν καλοῦσιν Εὐβοεῖς, τὸ δὲ ὕφεαρ Ἀρκάδες. *Vt viscum, stelis, atque hyphear; quorum quidem vocant Euboenses, hyphear vero Arcades.* Locus mutilus, voxque excidit, quam restituo, ὧν τὴν μὲν στελὶν, καλοῦσιν Εὐβοεῖς· τὸ δὲ ὕφεαρ, Ἀρκάδες. *Ex quibus stelin quidem, Euboenses vocant; at hyphear, Arcades.* Viscum enim, ut ὕφεαρ ab Arcadibus, ita στελὶς ab Euboensibus dicebatur. Plinius lib. XVI. cap. XLIV. *Visci tria genera; namque in abiete, ac larice, stelin dicit Euboea nasci, hyphear Arcadia.* Mutilus quoque in explicatione huius dictionis est Hesychius. Στελὶς, περὶ φυτῶν, τὴν ἰξίαν ὑπὸ Εὐβοέων. *Stelin, de plantis, viscum ab Euboensibus.* Excidit nomen Theophrasti, quod restituo, Στελίς. Θεόφραστος Περὶ φυτῶν, τὴν ἰξίαν ὑπὸ Εὐβοέων. *Stelis. Theophrastus, in lib. De plantis, viscum ab Euboeensibus.* Concise admodum sicut alia complura in doctissimis istis Glossis. Respexit ad hunc ipsum locum.

Lib. IV. cap. II. Ἢ τὸ λίπος ἔχειν, ὥσπερ τὸ σήσαμον. ἢ τῷ δριμύτητά τινα καὶ πικρότητα χυλοῦ, καθάπερ ὁ θέρμος, καὶ ὁ ἐρέβινθος. *Aut quod pinguedinem habeant, ut sesamum, aut quod aliquam acritudinem, & amaritudinem succi, ut lupinum, atque cicer.* Mutilus hic etiam locus, & scribendum, καθάπερ ὁ θέρμος, καὶ ὁ ὄροβος, καὶ ὁ ἐρέβινθος, *ut lupinum, ervum, atque cicer.* Auctor mihi restitutionis eius Athenaeus lib. II. Θεόφραστος δ' ἱστορεῖ ἐν Αἰτίαις φυτικοῖς, ὅτι θέρμος, καὶ ὄροβος, καὶ ἐρέβινθος, μόνα οὐ ζῶται τῶν χεδροπῶν, διὰ τὴν δριμύτητα, καὶ πικρότητα. *Theophrastus vero, in libris de causis plantarum, tradit, lupinum, ervum, cicer, sola ex leguminibus animal non parere, ob acritudinem, & amaritudinem.* Est hic ipse certe locus, quem respexit.

Et haec quidem in Historia plantarum, ac De causis earumdem, obiter mihi, aliaque quaedam agenti, observata; quare ad minora nunc Opuscula trasgrediamur.

CAP. VII.

Rex Alexander, & sigillum ei missum ex gemma quadam Lampsacena. Idyrus, sive Idyris, urbs, & fluvius Pamphiliae, a quo ventus dictus Idyris. Κερκίας, *sive* Κιρκίας, *Latinorum* Circius. *Aristoteles emendatus; varieque Theophrastus, in libris De igne, ventis, piscibus.*

Libro De lapidibus. Ἐν Λαμψάκῳ δὲ ποτ', ἐν τοῖς χρυσίοις, εὑρέθη θαυμαστὴ λίθος, ἐξ ἧς ἀνενεχθείσης πρὸς σφύραν, σφραγίδιον γλαφυρὸν ἀλε-

ἀνεπέμφθη βασιλεῖ, διὰ τὸ περιττόν. *Ac Lampsaci, in aurifodinis, inventa est aliquando gemma admiranda, ex qua, quum ad malleum relata esset, sigillum sculptile missum est regi, propter praestantiam.* Et cuinam, quaeso, regum? Mutila verba, ac rescripserim, ἀνεπέμφθη βασιλεῖ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, διὰ τὸ περιττόν. *Missum est regi Alexandro, propter praestantiam.* Firmat Plinius, qui respexit sine dubio istum locum, lib. XXXVII. cap. XII. *Gemmae nascuntur, & repente novae, ac sine nominibus, ut Lampsaci, in metallis aurariis, una inventa; quae, propter pulcritudinem, Alexandro regi missa fuit, ut auctor est Theophrastus.* Aut est certe arbitrandum, regem eum per excellentiam adpellasse Alexandrum, cuius recens tunc memoria, pridem admodum defuncti. Atque sic obscurus locus, ac debebat illustrari.

Postea. Ἐλάχιστον δὲ γίνεται κριθή, εἶτα κόλυβον εἶτα τεταρτημόριον, ἢ ἡμιόβολος. ἐξ ὧν γνωρίζουσι τὸ καθῆκον. *Minimum autem est hordei granum, inde colybum, inde quarta oboli pars, aut dimidia; ex quibus agnoscunt, quod rectum est.* Mutilus hic item locus, itaque restitue, ἢ ἡμιόβολος, ἢ ὀβολός. ἐξ ὧν γ. τ. κ. *aut dimidius obolus, aut obolus; ex quibus a. q. r. e.* Sic fuisse in Gazae Codice, sat ex eius versione manifestum.

Lib. De ventis. Ἕωθεν μὲν γὰρ Δύρις. καλούμενος ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰδύρου, πνεῖ μέγας, καὶ πολύς. *Mane etiam Dyris, ab Idyro flumine adpellatus, flat magnus, & multus.* Malim scribere, ἕωθεν γὰρ Ἴδυρις, καλούμενος ἀπὸ ποταμοῦ Ἰδύρου. *Mane enim Idyris, ab Idyro flumine adpellatus.* Nam oportet ventum dictum eodem nomine, quo vocatus erat fluvius, a quo nomen nactus fuit. Idyris vero, sive Idyrus, nam utroque modo scribitur, urbs, & fluvius, Pamphyliae erat. Stephanus. Ἴδυρος, πόλις, καὶ ποταμὸς, Παμφυλίας· ἢ καὶ Ἰδυρὶς, ὀξυτόνως. *Idyrus, urbs, & fluvius, Pamphyliae, sive etiam Idyris, cum accentu acuto.*

Eodem libro. Αἱ δὲ ἐπ' Ὠρίωνος ἀνατολῇ, καὶ δύσει, τῶν πνευμάτων ἀκρασίαι συμβαίνουσιν, ὅτι μεταβολαῖς ἀεὶ πάντα μάλιστα πέφυκεν ἀοριστεῖν. Primo, lege, τῶν πνευμάτων ἀκρισίαι, ac deinde, ὅτι ἐν ταῖς μεταβολαῖς ἀεὶ π. μ. π. α'. Ita recte sane habet Alexander Aphrodisieus, ubi eum locum citat verbo tenus, ad Meteor. lib. II. Certe ἀκρισίαι legi debere, pro ἀκρασίαι, manifestum etiam est ex Aristotele Meteor. libro citato. Ἄκριτος δὲ, καὶ χαλεπὸς, ὁ Ὠρίων εἶναι δοκεῖ, καὶ δύνων, καὶ ἐπιτέλλων, διὰ τὸ ἐν μεταβολῇ ὥρας συμβαίνειν τὴν δύσιν, καὶ τὴν ἀνατολήν.

In fine libri. Ἐν Σικελίᾳ Καικίαν δὲ καλοῦσιν, ἀλλ' Ἀπηλιώτην. Necessario inserenda negativa, Καικίαν δ' οὐ καλοῦσιν, ἀ. Α'. Et sic recte editio Basileensis repraesentat.

Paulo post. Οἱ περὶ Σικελίαν, Δερκίαν, scribe Κερκίαν, sive Κιρκίαν, qui est *Circius* Latinorum. Aristoteles in Fragmento libri Περὶ σημείων. Ἐν δὲ Ἰταλίᾳ, καὶ Σικελίᾳ, Κιρκίας· διὰ τὸ πνεῖν ἀπὸ τοῦ Κιρκαίου. Vbi vides etiam rationem nominis. Sed nec recte eo loco, Κίρκας, scribitur pro Κιρκίας.

Denique in ipso fine. Βερεκυντίαν † δὲ ἐν τῷ Πόντῳ. Verba sunt omnino plena, nec in illis quicquam deest; itaque tollendus est defectus nota. Ac confirmat Alexander Aphrodisieus, locum hunc citans in Meteor. lib. II. Ἀπηλιώτην. ὃν Θεόφραστος λέγει, παρὰ μὲν Σικελιώταις, Ἑλλησποντίαν καλεῖσθαι· παρὰ δὲ Φρυξὶ, Κάρβαν· Βερεκυντίαν δὲ, ἐν Πόντῳ.

Libro De piscibus. Τούτους δ' ἐξιόντας νέμεσθαι, καὶ βαδίζειν ἐπὶ τῶν πτερυγίων, καὶ ἅμα κινεῖν τὴν οὐράν. Loquitur ibi de piscibus, qui circa Babylonem. Censeo vero scripsisse Theophrastum, καὶ θαμὰ κινεῖν τὴν οὐρὰν, *& crebro movere caudam.* Firmat Plinius, ubi de his ipsis piscibus, lib. IX. cap. LVII. *Piscium genera etiamnum a Theophrasto mira produntur; circa Babylonis rigua, decedentibus fluviis, in cavernis aquas habentibus; quosdam inde exire ad pabula, pinnulis gradientes, crebro caudae motu.*

CAP. VIII.

Scholiastes Theocriti, Hesychius, Plinius, Athenaeus, ex Theophrasto emendati.

POstquam Theophrasti loca quaedam aliis ex Auctoribus emendavi, nunc vicissim aliorum aliqua ex Theophrasto emendabo. Ait ille, Hist. Plant. lib. I. cap. XV. Τῶν δὲ ἀγρίων, ἐλάτη, πεύκη, ἄρκευθος, σμίλαξ, θυία, καὶ ἣν Ἄρκαδες καλοῦσι φελλόδρυν. Hunc locum respexit Scholiastes Theocriti Idyll. V. Ἄρκευθος, ὄνομα δένδρου ἀκάρπου. φησὶ γὰρ ὁ Θεόφραστος, ὅτι τῶν ἀγρίων ἐστὶν, ἐλάτη, πεύκη, ἄρκευθος, μελία, οἶτα, καὶ ἀνάρκα, ἣν καλοῦσι φελλόδρυν. Itaque rescribe, ἄρκευθος, σμίλαξ, θυία, καὶ ἣν Ἄρκαδες καλοῦσι φελλόδρυν.

Eiusdem Operis lib. II. cap. VIII. Ἀμυγδαλῇ δὲ καὶ πάτταλον ἐγκόψαντες σιδηροῦν, ὅταν τετράνωσιν, ἄλλον ἀντεμβάλλουσι δρύϊνον, καὶ τῇ γῇ κρύπτουσιν. ὃ καλοῦσί τινες κολάζειν, ὡς ὑβρίζον τὸ δένδρον. Huc Hesychius respexit, quum Κολάζειν explicaret Τιτραίνειν. Ita enim est legendum, non, ut hodie vulgatur, Περαίνειν.

Lib. III. cap. XIII. Ἴδιον δὲ τῇ φύσει δένδρον ὁ κέρασός ἐστι. μεγέθει μὲν μέγα. καὶ γὰρ εἰς τέσσαρας καὶ εἴκοσι πήχεις αὔξεται. ἐστι δὲ ὀρθοφυὲς σφόδρα. πάχος δὲ ὡς δίπηχυν τὴν περίμετρον ἀπὸ τῆς ῥίζης ἔχειν. Ea verba transscripsit Plinius, etiamsi Theophrasti nomine dissimulato, lib. XVI. cap. XXX. *Cerasus etiam in quadraginta cubitorum trabes, aequali per totum duum cubitorum crassitudine, reperitur.* Sed scribendum ad exemplar Theophrasti, *in quatuor & viginti cubitorum trabes.*

Denique, lib. IX. cap. XX. Κἂν οἱ κύνες φάγωσι τῶν βοτρύων, ἐξαμβλοῦσι καὶ αὐταί. Restituendus Athenaeus, qui nunc mutilus, ubi locum istum citat, lib. I. Κἂν τῶν βοτρύων δὲ, φησὶ, (de Theophrasto nostro loquitur) φάγωσιν, ἐξαμβλοῦσιν. Omnino restituendae voces, quae exciderunt, Κἂν τῶν βοτρύων δὲ, φησὶ, αἱ κύνες, φάγωσιν, ἐξαμβλοῦσιν.

F I N I S.

GLOSSARIUM
GRAECO-BARBARUM

IN QUO

PRAETER VOCABULA QUINQUE MILLIA QUADRINGENTA, OFFICIA ATQUE DIGNITATES IMPERII CONSTANTINOP. TAM IN PALATIO, QUAM ECCLESIA AUT MILITIA, EXPLICANTUR, ET ILLUSTRANTUR.

EDITIO ALTERA

Emendata, & circiter cIↄ. Iↄ. ccc. Vocabulis aucta.

I 2　　　　*NOBI-*

NOBILISSIMIS AMPLISSIMISQVE

D. HADRIANO a MATHENES

EQVESTRIS DIGNITATIS VIRO, DOMINO IN MATHENES, &c.

D. CORNELIO vander MYLE

EQVITI, DOMINO VANDER MYLE, &c.

ACADEMIAE CVRATORIBVS.

ET AMPLISSIMIS AC PRVDENTISSIMIS VIRIS

DD. CONSVLIBVS LEIDENSIBVS

EORVM COLLEGIS.

ITEM

CONSVLTISSIMO PRVDENTISSIMOQVE VIRO

D. NICOLAO SEYSTIO IC.TO

VRBIS SYNDICO, ET CVRATORIBVS A SECRETIS,

IOANNES MEVRSIVS Dedico, Consecroque.

ADmirabilis illa, Viri Nob. & Amplissimi, rerum humanarum vicissitudo, qua arbiter ille universi Deus eximiam suam potentiam ostendens, domino harum omnium homini clarissimis signis suam imbecillitatem ante oculos ponere voluit. Quippe ita aeterna ista summi Numinis providentia cuncta constituit, ut nasci, crescere, florere, stare, cadere, & demum intercidere quoque debeant. Ad quamcumque mundi partem respexerimus, per intervalla haec propelli adparebit. Vt minuta transeamus; quid in hac immensa mole maius exstat, quam Imperia? Et an ea legi isti non obnoxia? Ecce, quod maximum ex his Romanum! Illud quidem, ut lente creverat, ita firmius fundatum stetit, diuque cum fatali lege quasi luctatum, multo aegrius convelli posse visum fuit, tamdem tamen tractu temporis varie impulsum cecidit quoque: & quam longe a culmine suo prisco absit, norunt illi, qui Historiam veterem docti. Quin immo, si comparemus, adeo certe diminutum est, ut antiqui tristes reliquias, quam Imperium potius aliquod iudicare debeamus. Quippe in Orientem olim, Occidentemque distributum; quod in Oriente fuit, nunc omnino nullum exsistit: quod in Occidente restat, valde etiam detruncatum, tantum sustinet se, ac tuetur. Et Orientis quidem Imperium ita intercidit, ut memoria una supersit, quam adserere, quantum e monumentis veterum fieri potuit, mihi proposui. Et hoc libro statum Imperii repraesentare conatus sui; quo pacto administratum Palatium, aut Ecclesia; denique quid Militiae gestum. Quae ubique dignitates, atque officia: tum aeraria quae habuerit, quae tributa, ac vectigalia. Deinde ut pariter cum Imperio lingua quoque mutata fuerit. Quae adeo quidem ab antiqua illa diversa, ut Italica a Latina non possit magis. En vocabula hic exhibeo IↃↃ. CCCC. *e quibus* CIↃ. IↃ. CCC. *nunc adiecta: cetera passim emendata, atque aucta. Quum autem primam Operis huius editionem Illustrissimis Patriae Patribus pridem inscripserim, cur* SECVNDAS *hasce* CVRAS *vobis consecrare voluerim, quibus illi secundas partes in hac Academia sua demandaverint, causam non dicendam existimo. Debeo certe non uno nomine. Nam ex quo ante quadriennium inter Professores vestros me etiam esse voluistis, profiteor publice, & gratissimo quoque animo, vix quisquam est ex nostro ordine, qui tam exigui temporis spatio plus a vobis beneficiorum acceperit. Atque hunc talem in me adfectum ut conservetis, ac porro bene facere pergatis, etiam vos atque etiam rogo. Id si obtinuero, adfirmo vobis, ipsa licet Invidia audiat, & Obtrectatio, quod hactenus pro virili me fecisse constat, Academiae vestrae celeberrimae famam tueri, aliquis forsan meliore successu, nemo devotiore animo unquam conabitur. Valete Viri Nobilissimi, & Amplissimi; meque amare, mereri, cupientem, non desinite. Lugduni Batavorum pridie Kal. Aprileis* CIↃ. IↃ. C. XIV.

BENI-

BENIGNE LECTOR.

ECce tibi GLOSSARII nostri iteratam editionem, quam eo magis maturavi, & lubentiore animo, quod placere tibi Opus illud intellexi. Addidi vocabula circiter cIↃ. IↃ. ccc. cetera quoque emendavi alibi, & auxi. Quid meruerim praedicare, non est huius modestiae meae. Certe pretium non iniustum Candor atque AEquitas ponent. Ego quidem nihil aliud mihi postulo, quam favorem dignum conatu, & prona in Remp. litterariam voluntate. Et, ne diffitear, satis hactenus faventem mihi sum expertus. Ita perge. Quod si feceris, habebis aliquando cum bono Deo plures Auctores, numquam ad hoc tempus editos, cum tineis iam blattisque luctantes; quos Oblivioni eripere, & Posteritati vindicare, decrevi, si Deus vitam mihi dederit, tu favorem. Illum rogo, uti porro mihi benedicat, te servet. Vale, & quisquis es,

AETERNITATEM COGITA.

In CL. V.

IOANNIS MEVRSI IC.

GLOSSARIVM.

Ἤθεα καὶ λέξιες αἷς χρήσατο πρίν ποτε πᾶσα
Συζῶσ' αὐτονόμῳ Ἑλλὰς ἐλευθερίῃ.
Ἡσύχιος τάδε πάντα καὶ ἄλλοι λεξικοράπται
Γράψαν ἐνὶ γλαφυραῖς Μνημοσύνης σελίσιν.
Αὐτὰρ ὑπ' ἀλλογλώσσων ὁπότε ζυγὸν ἤλυθεν ἑλλὰς
Ἔγχεσι βαρβαρικοῖς κάρτα δαμαζομένη,
Ἤθεσιν ὀθνείοις, καὶ λέξεσι βαρβαροφώνοις,
Χώρα τε καὶ γλώσσῃ φύρετο πασσυδίῃ.
Δρεψάμενος δ' ἐκ συγγραφέων τινυτὸς τάδε πολλῶν
Μευρσιάδης βιβλίῳ ἐγκατέερξεν ἐνί.
Οὔ ἄτερ ἱστορικῶν νεαρῶν νόος οὐ καταληπτὸς,
Οὐδ' ἄτερ Ἡσυχίου τῶν παλαιῶν πέλεται.

BON. VVLCANIVS Brugensis.

Aliud.

Horrida barbaries linguam vitiarat utramque,
Qua nova, quaque vetus Roma loquuta fuit,
Multaque nativis peregrina vocabula miscens
Obruerat densis Historias tenebris.
Plurima MEVRSIADAE *debetur gloria, Romae*
Qui veteri lucem reddidit, atque novae.

BON. VVLCANIVS Brugensis.

IN IOANNIS MEVRSI

GLOSSARIVM

GRAECO-BARBARVM.

Accipe, quem tibi dat, Lector studiose, laborem
MEVRSIVS: *hac charta Graecia tota patet:*
Non quae Socratico quondam sermone loquuta est,
Quae Macedum linguae fulmine fregit opes;
Sed qualis moriens in regni sede superbi
Singultus olim moestaque verba dedit,
Quum Byzantinos habuit nova Roma Quirites,
Heu male vicinis praeda futura Getis.
Doctrinae cultusque parens (quis credere possit?)
Graecia, qua demta Barbarus orbis erat,
Huc cecidit, Graecos velit ut qui voluere libros,
Debeat hinc Graecam discere Barbariem.

H. GROTIVS.

IN GLOSSARIVM

GRAECO-BARBARVM

V. C. IOANNIS MEVRSI.

Ἑλλαδικῆς περίπυστον ἐτεὶ κλέος ὤλεσεν αἶης
Ἄρης παμδαμάτωρ, τῷ δ' ἅμα Βαρβαρίη,
Οὐκ ἔτι δὴ μένεν ἑλλὰς ἐν ἑλλάδι. τίς κε πίθοιτο;
Ἑλλαδικῇ γλώσσῃ μίγνυτο Βαρβαρική.
Φωναὶ δ' ἀλλήλῃσι πάλαι μίγεν. οὐδ' ἴα γῆρυς
Ὀψιγόνοισιν ἔην τοῖς ποτὲ γινομένοις.
Καὶ μόγις ἦν ξυνετὴ τοῖς ἀνδράσιν, οὓς ποτὲ γαῖα
Ἑλλάδος ἀρχαίης τίκτε παλαιγενέας.
Μούνῳ Μευρσιάδῃ καὶ τοῦτ' ἀνέθηκαν ἄεθλον
Ἀννάου Μοῦσαι μητέρες εὐκλείης.
Νῦν γὰρ Βαρβαρίῃ τόσσον χρόνον ἀντιπαλαίσας
Τὸ κλέος ἐξ αὐτῆς εὕρατο Βαρβαρίης.

ΔΑΝΙΕΛ ὁ ΕΙΝΣΙΑΔΗΣ.

Idem Latine.

Postquam Graiorum delevit nobile nomen
Mars domitor rerum, mixtaque Barbaries,
Graecia vix iam Graeca fuit; quis credere possit?
Linguam etiam traxit improba Barbaries.
Misceri & voces quondam coepere, nec illa,
Quae fuerat priscis, tunc quoque lingua fuit.
Vix illam capiant, quos olim tempore primo
Edidit antiquos Graecia docta viros.

Soli

Soli Meursiadae servarunt praemia tanta
AEterni matres nominis Aonides.
Nam qui Barbariem tam multos dispulit annos,
Huic venit ex ipsa gloria Barbarie.

DANIEL HEINSIVS.

Ad Clariss. & Praestantiss. Virum

D. D. IOANNEM MEVRSIVM CVM GLOSSARIVM GRAECO-BARBARVM ITERATO EDERET.

ACutus ille Martialis Interpres,
Quem Geldra tellus extulit, fovet Gallus,
Memphiticorum civium negat linguam,
Omnesque porro Barbaros ait mutos.
Credamne? credam, si taceret hic ipse
Lutetiani paedagogii doctor.
Quin immo falsi hunc arguit labor Meursi,
Tot barbararum testimoniis vocum.
Amice Meursi, grande lumen antiquae
Novaeque Romae, dextra litteratorum
Ad Sacra, seu res Bospori Palatinas,
Exoticorum proxeneta verborum,
Byzantiique promiconde thesauri,
Poten' iubere ut caprimulgus Interpres
Cum tot canoris vapulet soloecismus?

PETRVS SCRIVERIVS.

Ad Clarissimum Virum

D. IOANNEM MEVRSIVM I. V. D. *Amicum summum.*

THesauros multi fusos & Lexica condunt,
Queis purioris continentur seculi
Voces atque phrases, quibus aut orator Athenis
Aut entheus poetarum usus est chorus:
At tu Thesaurum nobis, tu Lexicon edis,
Amice MEVRSI, rem simul cum nomine
Quod praefert spondetque orbi. Namque haud tibi vocum
Spectata tantum barbararum copia,
In quam paulatim male Graecia degeneravit
Oblita multum puritatis pristinae,

A Quae viguit dum mansit honos virtutibus illic,
Cultusque fervens obtinebat artium,
Quas certum est mores hominum emollire, ferosque
Mox dedocere mentium impetus quoque.
At quae multa latent gestorum arcana legentes,
Statumque GRAECI ruminantes Imperi,
Tu clare pandis; dum Munera publica narras,
Et Dignitatum lubricas edis vices,
Quae cum sorte novi paulatim Principis auctae
Demtaeque, ne nomen quidem priscum sibi
B Servarunt. Quisnam te clarius explicat illa
Quae Sacra spectant, ritibusque vel novis
Vel quos laudarat vetus olim Ecclesia passim,
Velata, nunc patent tuo nobis bono.
Macte igitur virtute tua, doctissime MEVRSI,
Nec Lexicon nobis librum puta tuum,
Sed quia Thesauri nomen cum laude meretur,
Thesaurus illi nomen esto rectius,
Qui dum barbaricas voces explanat & ampli
Arcana pandit longe plurima imperi,
C Barbarica ut fugiat procul ignorantia praestat,
In posterumque ut barbarus nemo cluat.

I. LVNTIVS.

Ad Clariss. Virum

IOANNEM MEVRSIVM.

D REgnorum crevit variorum Roma ruinis:
In veterem inque Novam discidio interiit.
Quo vetus arctois infelix praeda colonis,
Exposita Eois altera praeda fuit.
E linguis miscella fuit variantibus una,
Facta e disparibus moribus una fuit.
Barbariesque sequuta involuit densa tenebris
Imperii Veteris notitiam atque Novi.
Sed Veteri prope sunt decora inclita reddita Romae,
E Certatim e priscis eruta ruderibus.
Complorata iacet nova, & exspes sola salutis;
Vine mali, incertum, an temporis invidia.
Rem princeps animo tentavit Meursius alto,
Vique mali evicta, & temporis invidia.
Atque suos sacris ritus, sua iura profanis,
Notitiamque Novi reddidit Imperii.
Macte ausu; vulgus operetur vilibus orsis;
Tu regna & gentes demeruisse velis.

IACOBVS GRVTERVS.

Occl-

Ocellus Lucanus de Nat. Vniversi, cap. III.

Πολλάκις γὰρ καὶ γέγονε καὶ ἔσται βάρβαρος ἡ ἑλλὰς, οὐχ ὑπ᾽ ἀνθρώπων μόνον γενομένη μετάστατος, ἀλλὰ καὶ ὑπ᾽ αὐτῆς φύσεως, οὐ μείζονος οὐδὲ μείονος αὐτοῦ γενομένης, ἀλλὰ καὶ νεοτέρας ἀεὶ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀρχὴν λαμβανούσης.

Horatius in Arte Poetica.

—— mortalia facta peribunt,
Nedum sermonum stet honos & gratia vivax.
Multa renascentur quae iam caecidere, cadentque
Quae nunc sunt in honore vocabula, si volet usus:
Quem penes arbitrium est, & ius, & norma loquendi.

GLOSSARIVM GRAECO-BARBARVM.

ΑΒΑΡΥ.

Ἀβαρύ. Non abludit a nostri idiomatis herba, quam *Avaru* adpellamus; estque abrotonum masculum antiquorum. Sed Hesychius origanum facit. Ἀβαρύ. ὀρίγανον. Itidem est in Glossario Graecobarbaro.

ΑΒΒΑΣ.

Ἀββᾶς. *Abbas*. Iustinianus Novell. CXXIII. Κελεύομεν τοίνυν τὸν ἀββᾶν, ἢ τὸν ἀρχιμανδρίτην, τὰς ἐν ἑκάστῳ μοναστηρίῳ προβάλλεσθαι μὴ πάντως κατὰ τοὺς βαθμοὺς τῶν μοναχῶν.

ΑΒΔΟΜΙΟΝ.

Ἀβδόμιον. *Abdomen*. Iulius Africanus De apparatu bellico. Ὁ δὲ μεσόσκιος ὀνομαζόμενος, ὁ μᾶλλον ἁπάντων γάρων ἐπαινοῦσι, τῶν καλουμένων ἀβδομίων.

ΑΒΕΙΝ.

Ἄβειν. *Habere*. Glossae Graecobarbarae. ἄβεις· ἔχεις. Totidem verbis Hesychius. Favorinus adscribit Pamphiliis. ἄβεις. ἔχεις. παμφίλιοι. Corrigendae Glossae Basilicorum. Βίτιον ἄβεῖ. μέμψιν ἔχει. Hodie editur. Βιτονάδε, μέμψιν ἔ.

ΑΒΕΡΤΑ. ΑΒΕΡΤΗΣ.

Ἀβέρτα, sive Ἀβέρτης. *Averta*, Equi ornamentum laterale, pectori substrictum. Glossae Servii. *Averta*. Ἀβέρτης. Suidas. Ἀορτὴν λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἀβέρτην. μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ ὄνομα. Sed ἀβέρτα non est Macedonica dictio, ne quid erres in intellectu verborum Suidae, at ἀορτής. Hesychius tibi explicabit, cuius ista verba. Ἀορτής, ξιφιστὴς ὑπὸ μακεδόνων. Imo ad Latinam linguam refertur, cuius manifesta indicia prae se fert. Basilic. Eclog. LVIII Ἐπειδὴ καὶ τῶν ἵππων χρὴ φροντίζειν, ἑξήκοντα λίτρας ἐχέτω ἡ σέλλα, καὶ ὁ χαλινός· ἡ δὲ ἀβέρτα, τουτέστι τὸ ὑπομάσχαλον, ὅπερ ἐπιφέρεται καὶ τῷ νώτῳ (καλεῖται δὲ ἀβέρτα ἐκ τοῦ ἀπεστράφθαι) ἔσω δὲ καὶ αὐτὸ ἑξήκοντα λιτρῶν. εἰ δέ τις ὑπὲρ τοῦτο ποιήσει τὸ ὡρισμένον μέτρον, ἡ σέλλα αὐτοῦ κατακλασθήσεται, καὶ ἡ ἀβέρτα δημευθήσεται. Et in l. *quoniam*. XII. C. de Curs. Publ. *Sexaginta libras sella cum frenis, sexaginta itidem averta non transeat, ea conditione, ut si quis praescripta Imperatorii moderaminis libramenta transscenderit, eius sella in frusta caedatur, averta vero fisci iuribus deputetur*. Videatur quoque l. *rhedae*. XLVII. Cod. Theodos. eodem Titulo. & l. *si aurum*. XLVII. ibidem. Hinc *Avertarius* in l. *cunctis*. LII. Cod. Theod. titulo citato. *Praeterea illud adiungimus, ut parhippum vel avertam nullus accipiat, nullus impune praesumat*. Invenio etiam in Glossis veteribus. *Liba*. ἀβέρτης. Hodie καβέρτα dicunt.

ΑΒΕΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Ἀβεστιάριος. *A vestiario*. Vestiarii praefectus. Constantinus De administr. Imper. Παρῆν ἐν τῇ πόλει καὶ ὁ δομέστικος τῶν σχολῶν, καὶ ὁ παρακοιμώμενος, καὶ ὁ ἀβεστιάριος. Vide Βεστιάριος.

ΑΒΗΝΑΙ. ΑΒΙΝΑΙ.

Ἀβῆναι, sive ἀβίναι. *Habenae*. Cedrenus. Τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀναστασίαν τὴν αὐγοῦσταν δι' ἀβηνῶν ἐμαστίγωσεν. Oppiani Scholiastes Halieut. I. Σκυτάλαι, ἀβίναι λεγόμεναι. Habenae autem pro flagellis usurpari solitae. Ecce in l. *Cum aliter* I. §. *impuberi*. D. de SC. Silan. *Solet hoc in usu observari, ut impuberes non torqueantur: terreri tantum solent, & habena vel ferula caedi*. Horatius lib. II. epist. II.

In scalis latuit metuens pendentis habenae.

Hoc quoque per occasionem dicendum, flagelli manubrium fuisse deauratum, puta, si Constantinopoli, & de viris illustribus, & Imperatoris nomine, supplicium sumeretur. Clare ingeruit Luitprandus in Legat. *Pauperes sunt, si eos occidimus, manus nostras sanguine vili polluimus; pannosi sunt, servi sunt, rustici sunt; si eos flagellamus, non ipsos sed nos dedecoramus, qui nec Romana scutica deaurata, nec huiusmodi sunt crucibus digni. O utinam alter Episcopus, alter Marchio esset*.

ΑΒΙΣ.

Ἄβις. *Abies*. Glossae Graecobarbarae. Ἄβιν, ἐλάτην, πεῦκον. Hesychius. Ἄβις, ἐλάτη. οἱ δὲ, πεύκη.

ΑΒΙΤΕΥΕΙΝ.

Ἀβιτεύειν. *Habere*. Glossae Basilic. ῥάτομ ἀβιτεύσας. δεκτὸν ἡγητάμενος. Itaque corrigendae eaedem. Ῥατζίωνα ἀβίτευσε. δικαίως κατέσχε. Editur, Ῥατζίωνα βητεῦσαι.

ΑΒΛΑΡΟΣ.

Ἄβλαρος. *Applare*. Cochlear. Hesychius lignum interpretatur. ἄβλαραι. ξύλα. Sic Glossae quoque Graecobarbare. Isidorus in Glos-

Glossis. *Applare. cochlear*. Ausonius epistol. xx.

Iam patinas implebo meas, ut parcior ille
Maiorum mensis applaria succus inundet.

Anastasius in vita Sergii. *Posuit in absida basilicae suprascriptae super sedem apallaream argenteam.*

ΑΒΟΛΛΑ.

Α'βόλλα. *Abolla*. Arrianus in Periplo maris rubri. Καὶ ἱματίων ἀβόλλαι, καὶ γαυνάκαι ἁπλοῖ. Perperam alibi apud eumdem ibidem. Προχορεῖ δὲ εἰς τὺς τόπυς τύτυς ἱμάτια βαρβαρικὰ ἄγναφα τὰ ἐν αἰγύπτῳ γινόμενα, ἀρσινοητικαὶ στολαὶ, καὶ ἄβολοι νόθοι χρωμάτινοι. Scrib. ἀβόλλαι.

ΑΒΟΥΚΑΤΟΣ.

Α'βυκάτος. *Advocatus*. Caussarum patronus. Alexius Rharturus Doctr. ix. Οὗτοι καυχῶνται καὶ λέγωσιν, ὅτι ἔχωσι τὸν χριστὸν ἀβυκάτον εἰς τὸν πατέρα. Zygomala in epistola quadam. Ε῎παρ τὴν τοιμάντα συ, καὶ ἄμεσον ἀβυκάτον συ.

ΑΒΟΥΛΛΩΤΟΝ.

Α'βύλλωτον. Vide Βύλλα.

ΑΒΟΥΝΚΟΥΛΟΣ.

Α'βύνκυλος. *Avunculus*. Glossae Basilicorum. Α'βύνκυλος, ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ἤγουν μητριδὸς. Ita corrigo. Perperam editur. ἀβυνκόνδος.

ΑΒΡΙΟΝ.

Α῎βριον, pro Αὔριον. Corona pretiosa. Α῎βριον. *Cras*. Αὔριον.

ΑΒΣΤΙΝΑΤΕΥΕΙΝ.

Α'βστινατεύειν. *Abstinere*. Iustinianus Novell. lxxxix. Διὰ τῦτο εἰς γνησίυς ἀναβάντας ὐκ ἐφίεμεν ἀβστινατεύειν ἑαυτὺς τῆς τῶν πατρώων κληρονομίας. Corrigendae sunt Glossae Basilicor. Α'βστινατεύσει, ἀποκατάστατος γένηται, ἤγυν ἀπόκληρος. Male editur hodie: αὐδιστινατεύσει. Item. Α'βστινατεῦσαι, τὸ ἀφιστάναι. Editur, ἀστινατεῦσαι, τὸ ἀφίσταμαι.

ΑΓΑΕΙΔΑΡΟΣ.

Α'γαείδαρος. Animalis genus. Bartholomaeus Monachus in Elencho Agareni. Λοιπὸν καὶ ὁ πρῶτος ἀγαείδαρος, καὶ ὁ κύων, καὶ ὁ ὄφις ἄνευ σπορᾶς ἐστιν, καὶ ὁ ἐοίκασιν κατὰ τὸ σῶν λόγων καὶ τῷ ἀδὰμ καὶ τῷ χριστῷ. Sed legendum existimo, ὁ πρῶτος γάδαρος, ut infra moneo, in illa voce.

ΑΓΑΛΙΑ.

Α'γάλια. Plane (a). Corona Pretiosa. ἀγάλια. *Plane*. ἠρέμα. Ex Italico, *Eguali*. *Meursii Tom. IV.*

ΑΓΑΠΗ.

Α'γάπη. Convivium clericis vel pauperibus exhibitum caritatis ergo. Origenes contra Celsum lib. i. Καὶ βούλεται διαβάλλειν τὴν καλυμένην ἀγάπην χριστιανῶν. Synodus Gangrensis Can. xi. Εἴ τις καταφρονοίη τῶν ἐκ πίστεως ἀγάπας ποιύντων, καὶ διὰ τιμὴν τῦ κυρίυ συγκαλύντων τὺς ἀδελφὺς, καὶ μὴ ἐθέλοι κοινωνεῖν ταῖς κλήσεσι, διὰ τὸ ἐξευτελίζειν τὸ γινόμενον, ἀνάθεμα ἔστω. Warnefrid. de gestis Longobardorum lib. i. cap. xxvi.

Signat adesse dapes agapes, sed lividus obstat.

Tertullianus Apolog. cap. xxxix. *Coena nostra de nomine rationem suam ostendit: vocatur* ἀγάπη, *id quod dilectio penes Graecos est* (b). Praeterea in litteris quoque aliquem compellantes dicebant. Ἡ ἀγάπη ὑμῶν. Theodoretus Eccles. Hist. v. cap. ix. Τῇ ἀποστολικῇ καθέδρᾳ τὴν ὀφειλομένην αἰδῶ ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἀπονέμει. Innocentius in Epist. ad Cler. Constantinop. Α'λλὰ γὰρ αὐτὴν τὴν ἀναγκαίαν παράκλησιν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ὑμετέρας ἀγάπης κειμένην ἐγκωμιάζοντες ὑμῶν τὴν πρόθεσιν ἐγνώκαμεν. Basilius in epistola ad Gregorium Theologum. Ὥστε μὴ δυνηθῆναι διαβῆναι πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην. Agnellus in epistola ad Arminium. *Frater Martinus exegit litteras ad tuam caritatem mittendas, adserens sollicitudinem tuam quaerere solatium defensionis fidei Catholicae*. Aunarius in epistola ad Stephanum presbyterum provinciae Africae. *Individuam mihi caritatem tuam divina custodiat pietas, venerabilis frater.*

ΑΓΑΠΗΤΟΙ.

Α'γαπητοὶ Qui cum diaconissis habitabant, sed remoti postea a Iustiniano Novell. vi. Βυλόμεθα δὲ καὶ αὐτὰς τὰς ἐπὶ τὴν χειροτονίαν ἀγομένας διακόνυς, εἴ τε ἐκ χηρείας, εἴ τε ἐκ παρθενίας, μή τινας συνόντας ἔχειν ἐν τάξει δῆθεν ἀδελφῶν, ἢ συγγενῶν, ἢ τῶν καλυμένων ἀγαπητῶν. Iulianus Antecessor Constitut. iii. *Nulla autem facultas diaconissis tributa est, habere secum quosdam veluti fratres, sive cognatos, vel quos dicere solent* ἀγαπητύς.

ΑΓΓΑΘΑ.

Α῎γγαθα. Stuppa. Glossae Latinograecae. *Stuppa*. Κάνναβις. στύβης. ἄγγαθα.

ΑΓΓΑΡΕΥΤΑΔΕΣ.

Α'γγαρευτάδες, Pro, ἀγγαρευταί. Glossae Graecobarbarae. Α'γγαρεύεται. ἐγγυᾶται. ὑπὸ τῶν ἀγγαρευτῶν κατέχεται. ἀπὸ τὺς ἀγγαρευτάδες κρατέται.

ΑΓΓΙΣΤΡΙ.

Α'γγίστρι. Pro, ἄγκιστρον. Corona pretiosa. ἀγγίστρι, *Hamus*. ἄγκιστρον.

(a) *Piano*. Repone pro *plane*, *quiete*, *leniter* aut quid simile. *Donius*.
(b) De Agapis vide plura apud *Cabassutium Notit. Concilior. Baronium Annal. Bonarotium ad Vitra Antiqua*, *Suicerum* in Α'γάπη, *Calmetium in Lexico*.

ΑΓΓΟΥΡΙΟΝ. ΑΓΓΟΥΡΟΣ. ΑΓΓΟΥΡΩΤΟΝ.

Ἀγγούριον, & ἄγγουρος. Placentae genus. Hesychius. Ἄγγουρος, εἶδος πλακοῦντος. Etiam cucumerem significat. Constantinus De Administr. Imp. Τετράγγουρον δὲ καλεῖται, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ μικρὸν δίκην ἀγγουρίου. Simeon Sethi De facultat. cib. Ἀγγούρια, τὰ λεγόμενα σίκυα. Achmes Onirocrit. cap. CCXLIII. Εἰ δὲ ἀγγούρια, εὑρήσει πλοῦτον ἄπιστον. Nicetas in Isaacio Angelo lib. III. Τὴν γὰρ ἐκ τῶν πατρικῶν ἀγγούρων πρὸς τοὺς υἱέας μεταῤῥεῦσαν αἱμωδίαν ὁ κομιδῇ οὗτος ἀλέξιος, ὡς ἔοικεν, παθεῖν κατακέκριτο. Et etiamnum ἀγκούρη est in idiotismo Graecobarbaro. Corona pretiosa. Ἀγκούρη. *Cucumer*. σίκυον. Hinc ἀγγουρωτὸν, gestamen capitis, cucumeris formam prae se ferens, quod Bardariotae gestabant. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. Ἐπὶ δὲ κεφαλῆς περσικὸν φόρημα, ἀγγουρωτὸν ὀνομαζόμενον. Nec adsentior viro magno, qui ab angaris deducit.

ΑΓΓΥΛΑΣ.

Ἀγγύλας. *Aquila*. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. III. Κεφαλὴν μικρὰν ὁμαλὴν ἐπαινῶ, ὡς ὁ ἀγγύλας καλούμενος ἀετὸς, γλῶσσαν μέλαιναν. [a]

ΑΓΓΩΝΕΣ. ΑΓΓΩΝΑΡΗ.

Ἄγγωνες. *Angones*. Hastae Francorum. Agathias lib. I. Ἤδη δὲ καὶ τοῖς ἄγγωσιν ἠμύνοντο βάλλοντες. οὕτω γὰρ αὐτοῖς τὰ ἐπιχώρια δόρατα ἐπωνόμασται. Suidas. Ἄγγωνες. ἐπιχώρια δόρατα παρὰ Φράγγοις. Erant vero neque parvae nimis, neque magnae; sed quibus & comminus ad ictum, & eminus ad iactum uti poterant. Maximam partem muniebant laminae ferreae, in extremo aduncis utrimque mucronibus prominentibus. Vide eumdem Agathiam haud ita longe ab initio lib. II. Etymologici Auctor. Ἄγγωνες, δοράτια οὐ λίαν σμικρὰ, ἀλλ' οὐδὲ μεγάλα, ἀλλ' ὅσον ἀκοντίζεσθαι, εἴ που δέησαι. Quae scire debes ex illo Historico esse desumta. Postea ἀγγωνάρη dixerunt. Anonymus De nuptiis Thesei.
Στὸ ἕνα χέρι βάσταζε σαΐτα μ' ἀγγωνάρη.

ΑΓΔΑΡΤΟΝ.

Ἄγδαρτον. Pro, ἄδαρτον. Glossae Graecobarbarae. Οὐ δεδαρμένον, ἄδαρτον. ἄγδαρτον.

ΑΓΕΛΑΔΑ.

Ἀγελάδα. Iuvenca. Corona pretiosa. Ἀγελάδα. *Iuvenca*. δάμαλις.

ΑΓΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Ἀγελλάριος. sive ἀγελάριος, dux gregis. Geminatur λ more recentioribus Graecis usitato. Cyrillus in Lexico. Ἀγελάριοι διὰ τὸ ἄγεσθαι παρά τινος τὰ ζῶα, ἢ τὰ κτήνη. In legibus Georgicis titulus V. est inscriptus, περὶ ἀγελλαρίων. Et occurrit illic pluries.

ΑΓΕΣΤΑ.

Ἄγεστα. Vide ἄκεστα.

ΑΓΖΕΣΤΟΣ.

Ἄγζεστος. Incoctus. Glossae Graecobarb ἀνέζεστα. τὰ μὴ ἐξεσμένα. ἄγζεστα. ἢ ἄβραστα.

ΑΓΙΑΔΕΣ.

Ἀγιάδες. Milites Asiatici. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VII. Ἄλλοι δ' αὖ οἱ ἀγιάδες καλούμενοι, πεζός τε ὅμιλος, ἐπί τε τὰς χρείας τοῦ στρατοῦ χρώμενος διατελεῖ.

ΑΓΙΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ἁγιοπολιτικόν. Troparium quoddam. In Breviario Graecorum. Καὶ τὸ ἁγιοπολιτικὸν δὶς, ὀκτὼ γὰρ στίχους κρατοῦμεν. Iterum alibi. Ψάλλομεν στιχηρὸν, τὸ ἁγιοπολιτικὸν πλαγίου β' δὶς, καὶ μαρτυρικόν.

ΑΓΙΟΣ.

Ἅγιος. Acclamatio in coronatione Imperatoris. Codinus de Offic. Aulae Constantinopol. Ὁ δὲ πατριάρχης χρίει σταυροειδῶς τὴν κεφαλὴν τοῦ βασιλέως τῷ θείῳ μύρῳ, ἐπιλέγων μεγάλῃ τῇ φωνῇ τὸ, ἅγιος. οἱ δὲ ὄντες ἐν τῷ ἄμβωνι πάντες περὶ τὸν πατριάρχην διαδεχόμενοι τὴν φωνὴν λέγουσι καὶ αὐτοὶ ἐκ τρίτου τὸ, ἅγιος. Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. *Patriarcha in formam crucis verticem Imperatoris sacro unguento perlinit, & elata voce addit*, ἅγιος, *quam excipientes, qui in ambone stant, ter pronuntiant.*

ΑΓΙΤΑ.

Ἀγίτα. Auxilium. Italicum, *Aita*. Glossae Graecobarbarae. Ἔχει βοήθειαν, καὶ ἀγίταν. Iterum alibi. Ἀρωγή. βοήθεια. ἀγίτα.

ΑΓΙΤΙΑΖΕΙΝ.

Ἀγιτιάζειν. Adiuvare. Opitulari. Ex Italico, *Aitare*. Glossae Graecobarbarae. Χράζει μοναῦτα τὸν θεὸν νὰ σὲ βοηθήσῃ, καὶ νὰ σὲ ἀγιτιάσῃ.

ΑΓΙΩΣΥΝΗ.

Ἁγιωσύνη. Hac voce utebantur in sermone, aut epistolis ad Episcopos, & Patriarchas. Alypius Presbyt. in Epist. ad Cyrillum Archiepiscopum. Τὰ γράμματα τῆς ἐμῆς βραχύτητος ἐπιδίδωσι τῇ σῇ ἁγιωσύνῃ. Ioannes Tzetzes, in epistola ad Metropolitanum quemdam. Εἰ δέ τινος καὶ δέοιμεν ἑτέρου, οὐκ ἂν τῇ σῇ ἁγιωσύνῃ ἐδήλωσα. Balsamon in Responsis ad Marcum Patriarcham. Τὸ γοῦν παρὰ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ συντεθὲν γράμμα διαλαμβάνει ταῦ-

[a] Num ex Italico *Aguglia*, quo utitur *Danthes*?

ταῦτα ῥητῶς. Basilius Cappadox in Quaesitis. Ἔτι δέομαι μαθεῖν παρὰ τῆς ἁγιωσύνης σου τί ὀφείλω ποιῆσαι εἰς τοὺς πρὸς ἐνα ἔχοντας οἰκέτῃ. Hoc praeterea admonendum per occasionem. Patriarcha Metropolitanos, & Archiepiscopos in literis ἱερωτάτους simpliciter adpellabat, ipsi autem sese mutuo πανιερωτάτους. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. Ὁ μὲν οὖν πατριάρχης γράφει τοὺς μητροπολίτας καὶ ἀρχιεπισκόπους ἱερωτάτους. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς πρὸς ἀλλήλους πανιερωτάτους. Et vis videre exemplum eius rei? Ioannes Metropolitanus Naupacti in Confess. Πανιερώτατε ἄρτης ἐν κυρίῳ συναδελφὲ, πολλάκις ἐγένετό μοι δι' ὄχλου ἡ ἁγιωσύνη σου περὶ τῆς ἐν ἄρτῃ μόνης.

ΑΓΚΑΡΕΥΤΑΣ.

Ἀγκαρευτάς. Glossae Graecobarbarae. Οἱ δοῦλοι τῆς αὐλῆς περισκοποῦντες πολλὰ τοὺς φορολόγους, ἤγουν ἀγκαρευτάδες.

ΑΓΚΟΝΑ. ΑΓΚΟΝΑΣ.

Ἀγκόνα. Palma manus. Glossae Graecobarbarae. Ἀγοσὸς, τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν. ἡ ἀγκόνα. ἡ παλάμα. At ἀγκόνας est pro ἀγκών. Cubitus. Eaedem Glossae. Ἄγος. ὁ ἀγκών. ὁ ἀγκόνας.

ΑΓΚΟΥΡΗ.

Ἀγκούρη. Vide Ἄγουρον.

ΑΓΚΟΥΡΙΔΑ.

Ἀγκουρίδα. Corona pretiosa. Ἀγκουρίδα. *Uva acerba*. Ὄμφαξ.

ΑΓΚΡΙΖΕΙΝ.

Ἀγκρίζειν. Offendere. Laedere. Glossae Graecobarbarae. Ἔνι ἀγκρισμένοι, καὶ μνησικακοῦσιν. ἔνι ἐχθρεμένοι, καὶ φυλάγουσιν τὴν κακίαν.

ΑΓΚΡΙΦΙΑ. (a)

Ἀγκρίφια. Cyrillus in Lexico. Σφρομάσιν, κοντάρια μετὰ ἀγκρίφια, ἤως πέρτζῳ.

ΑΓΝΑΤΟΙ. ΑΓΝΑΤΙΟΝ.

Ἀγνάτοι. *Agnati*. Basilius Achridenus in Responsis. Καὶ διαφορά τις οὐκ ἔσται ἀγνάτων καὶ κογνάτων. Glossae Basilicorum. Ἀδγνάτος λέγεται ὁ ἀπὸ ἀρσενικοῦ γένους καταγόμενος, ἤγουν ὁ ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ τεκθάς. Frequenter occurrit in libris Iureconsultorum Graecorum. Inde Ἀγνάτιων. Agnatio. Eaedem Glossae. Ἀδγνατίωνα. ἀῤῥενογονίαν.

ΑΓΝΩΓΙΝ.

Ἀγνώγιν, sive Ἀγνώγιον, pro Ἀνώγεων. Coenaculum. Glossae Graecobarbarae. Ἐν τῷ ὑπερώῳ. εἰς τῷ ἀνώγεων. εἰς τὸ ἀγνώγιν. Iterum alibi. Ἀνώγεων. ἀγνώγιον. ἀγνώγιν.

(a) Vertendum esse Vnci. *Donius*.

ΑΓΟΡ.

Ἀγόρ. Aquila. Vide infra Ἀϊτὸς.

ΑΓΟΡΑΔΑ.

Ἀγοράδα. Emtio. Glossae Graecobarbar. Ἀῤῥαβῶνα ἔνι ἡ πρώτη κατάθεσις, ἤγουν τὸ πρῶτον χέριν, ὅπου δίδεται εἰς ταῖς ἀγοράδαις καὶ πώλησες, διὰ τὰ πωλημένα καὶ ἀγορασμένα.

ΑΓΟΥΡΟΙ.

Ἄγουροι. Nicetas in Isaacio Angelo lib. III. Τὴν γὰρ ἐκ τῶν πατρικῶν ἀγούρων πρὸς τοὺς υἱέας μεταῤῥεύσαν αἱμωδίαν καὶ ὁ κομνηνὸς ἔτος ἀλέξιος, ὡς ἔοικε, παθεῖν καλαπέκριτο. Anna Comnena lib. VII. Καὶ μεταπαλεσάμενος τῶν ταλτίκιον, ἐνετέλλετο συμπαραλαβεῖν τούς τε καλουμένους ἠνδρωμένους ἀγούρους, καὶ των περὶ τὴν θεραπείαν αὐτοῦ οἰκειοτέρων τοὺς λογάδας, καὶ τοὺς λατίνους ἅπαντας.

ΑΓΡΑΚΤΟΝ.

Ἄγρακτον. Axis. Glossae Graecobarbarae. Ἄξων. τὸ ξύλον ὅπου διαβαίνει ἀνάμεσα τοὺς τροχοὺς, ὃ σήμερον καλεῖται ἄγρακτον. Proprie significat Fusum, depravatum ex Ἄτρακτος. Glossae Graecobarbarae. Ἄγρακτον. βέλος. σαγίττα. ἀγράκτιν. κλωστὴρ τοῦ νήματος.

ΑΓΡΑΡΙΟΝ.

Ἀγράριον. Navigii genus. Anna Comnena lib. VII. Καὶ Ναῦς κατασκευάσας πολλὰς πρὸς ἓξ καὶ τεσσαράκοντα ἀγράρια σκεπαστὰ, προσώρμιζε ταῖς κλυζομέναις.

ΑΓΡΙΑ.

Ἀγρία. Gramen. Suidas. Ἄγρωστις. εἶδος βοτάνης. ἡ κοινῶς ἀγρία.

ΑΓΡΙΑΓΚΟΥΡΕΑ.

Ἀγριαγκουρέα. Agrestis cucumer. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XLII. Ἀγριαγκουρέας ῥίζαν μετὰ ὄξους. Orneosophion. Ἢ ἀγριαγκουρέας ῥίζαν πελεκίσας ποίησον ὥσπερ ὑπόθετον.

ΑΓΡΙΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ἀγριάνθρωπος. Corona pretiosa. Ἀγριάνθρωπος. *Satyrus*. Σάτυρος.

ΑΓΡΙΟΘΩΡΕΙΝ.

Ἀγριοθωρεῖν. Torvum videre. Torvo vultu esse. Glossae Graecobarbarae. Ἀγρίως βλέπειν. νὰ ἀγριοθωρῇ.

ΑΓΡΙΟΜΑΛΑΧΟΝ.

Ἀγριομάλαχον. Malva silvestris. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. II. capit.

pit. XXXII. Ρ'ίζας ἀγριομαλάχης συνάξεις· καὶ τρίψεις, καὶ εἰς ὄξος δριμὺ ἐμβαλᾶς.

ΑΓΡΙΟΜΕΛΙΝΤΖΑΝΑ.

Α'γριομελιντζάνα. Oleris genus. Theocriti Scholiastes Idyll. x. Τρύχνος καὶ τρύχνη, εἶδος λαχάνου, ἡ κοινῶς λεγομένη ἀγριομελιντζανα, Apud Myrepsum est ἀγριομελίτζανον lib. de Antidotis cap. CCCCLXIV.

ΑΓΡΙΟΠΙΑΝΟΣ.

Α'γριοπίανος, pro ἄγριον πήγανον. Glossae Graecobarbarae. Α'γριοπήγανον· βοτάνη. ἀγρόχορτον. ἀγριοπίανος.

ΑΓΡΙΟΠΟΥΛΙΟΝ.

Α'γριοπούλιον. Avis fera. Orneosophion. Ο'φείλεις ἀηδόναι συχνότερον πρὸς τοὺς ζαγάνους ἀγριοπουλία, ἤτοι περιστέρια, τρυγόνια, καὶ ἕτερα ὅμοια.

ΑΓΡΟΣΚΙΛΛΑ.

Α'γρόσκιλλα. Scilla agrestis. Glossae Graecobarbarae. Α'σφόδελος, σκιλλῶδες φυτόν. ὁποῦ ἔχει εἰκόνα καὶ ἰδέαν τῆς σκίλλας, ἤγουν ἀγροσκίλλας.

ΑΓΡΙΟΣΥΚΗ.

Α'γριοσυκή. Marisca (a). Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. IX. Σπέρμα ἀγριοσυκῆς, μέλι ὀλίγον, οἶνον παλαιὸν, μίξας ὁμοῦ Iterum cap. XXXVI. Σπέρμα ἀγριοσυκῆς, καὶ κράμβην ὁμοῦ τρίψαντες, διὰ τῶν ῥινῶν ἐγχέουσιν ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις.

ΑΓΡΙΟΣΦΑΚΤΟΝ.

Α'γριόσφακτον. Caprea. Glossae Graecobarbarae. Αἴγαγρον. αἶγα ἄγριον. ἀγριόσφακτον.

ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΟΣ. ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΙΔΗ.

Α'γριόχοιρος. Aper. Nicetas in Isaacio Angelo. Καὶ δὴ καὶ τὸν καλυδώνιον ἀγριόχοιρον, ὃς ἐν τῷ ἱππικῷ φρίσσων τὴν ἐπινώτιον τρίχα ῥύδην φέρεται, τῆς βάσεως καθελὼν μετήνεγκεν εἰς τὸ μέγα παλάτιον. Recentiores dixerunt, ἀγριοχοιρίδη. Anonymus De nuptiis Thesei.

Α'λλος αὐτὴ μὲν ἔκαμε μὲν ὡς ἀγριοχοιρίδη,
Ο'ποῦ γρυκᾷ τοὺς κυνηγοὺς.

ΑΓΡΟΛΙΑ.

Α'γρολιά. Oleaster. Glossae Graecobarbar. Α'γριφος, γένος τι τῆς ἀγρίας ἐλαίας. γένος κάπιον τῆς ἀγρολιᾶς.

ΑΓΡΟΝΙΣΤΟΣ.

Α'γρόνιστος. Ignotus. Glossae Graecobarb. Α'γνωστον. ἀφανές. ἀγνώριστον. ἀγρόνιστον. κεκρυμμένον.

(a) Imo caprificus Marisca, ut liquet ex Scriptoribus Rei rusticae, non est ἀγριοσυκή. *Donius*.

ΑΓΡΥΛΗ.

Α'γρύλη. Silentium. Glossae Graecobarbar. Α'γρυξία. ἀγρύλη· μύλλωμαν.

ΑΓΧΙΑΛΛΟΣ.

Α'γχίαλλος. Lusus genus. Vide Μάρων.

ΑΓΩΓΙΑΤΙΚΟΝ.

Α'γωγιατικόν. Sarcina. Glossae Graecobarb. Α'γώγιμα. φορτία· ἀγωγιατικά.

ΑΔΒΕΝΗΣ.

Α'δβένης· *Advena*. Glossae Basilicorum. Α'δβένης· ἄποικος. Ita lego, non ἀβδένης.

ΑΔΕΛΦΑΔΕΣ.

Α'δελφάδες. Sorores. Glossae Graecobarb. Σύγγαμβροι. οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἐσχηκότες· ἐκεῖνοι ὅπου ἔχουσι δύο ἀδελφάδες γυναῖκες.

ΑΔΕΛΦΑΤΟΝ.

Α'δελφάτον. Fraternitas. Omnes enim eiusdem Monasterii Monachi ἀδελφοὶ dicebantur, inde deducta vox est. Et, aliquem adsumere εἰς τὸ ἀδελφάτον, nihil aliud est, quam inter *Fratres* recipere. In Constitut. quadam Alexii Comneni. Στερουμένων δὲ καὶ αὐτῶν διὰ τὸ τὴν ἐπιστασίαν τούτων ὑπελθεῖν τῶν προεστώτων αὐτοῖς ἡγουμένων. καὶ οἰκονομιῶν, καὶ ἑτέρων λειτουργιῶν, ἢ καὶ τῶν ἁπλῶς λεγομένων ἀδελφάτων. Item in alia eiusdem. Πλὴν εἰ κελεύει ὁ ἁγιώτατός μου δεσπότης λαμβάνειν χρέαν ἀδελφάτου. Balsamon De Privileg. Patriarch. Ο'σα πρὸ ταύτης ἔσχον κατὰ τὴν μεγαλόπολιν δίκαια, ἡγουμενείας δηλαδὴ, ἀδελφάτων σιτηρέσια, καὶ λοιπά. Et ad Syn. VI. Can. XXXVII. Ε'χέτω καὶ αὖθις τὰ προσόντα αὐτοῖς ἡγουμενεῖα, καὶ ἀδελφάτα, καὶ ὀφφίκια. Hoc est, quod *Fraternitatem accipere* vocat Irmbertus in epistola ad Abbatem Admontensem. *Capitulum Canonicorum intravi, & domino meo Brunone Episcopo pro me agente, fraternitatem ab ipsis accepi.*

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ.

Α'δελφότης. Hac voce utebantur inter se Imperatores, ac Reges, ut etiam hodie. Menander De Legat. Χάριν ἀπονέμομεν τῇ ἀδελφότητι τοῦ καίσαρος περὶ τῆς χρείας τῆς εἰρήνης τῆς μεταξὺ τούτων τῶν δύο πολιτειῶν. Iterum. Η' ἀδελφότης τοῦ καίσαρος πέτρῳ μαγίστρῳ τῶν ῥωμαίων καὶ εὐσεβίῳ ἐκέλευσε καὶ ἐπέτρεψε. Luitprandus in Legat. de Othone Imperatore loquens ad Nicephorum Phocam. *Sed & optimam amicitiae arrabonam fraternitati tuae nunc Dominus meus contulit.* Et ἀδελφοὺς, itidem sese mutuo vocabant. Apud eumdem Menandrum in epistola Chosroae. Χοσρόης βασιλεὺς βασιλέων &c. Ι'ουστινιανῷ καίσαρι. ἀδελφῷ ἡμετέρῳ. Et alio loco. Νῦν δὲ ὁ σὸς μὲν ἀδελφὸς, δεσπότης δὲ ἐμὸς, ἔθετο ἐν νῷ ἐμφρονέ-

φρονέσατα οἶμαι. Vtebantur quoque Patriarchae, Episcopi, & quivis de Clero. Synesius Episcopus Cyrenaeus in epistola LXXII. quae est ad Episcopos. Υ᾽πηγορεύσαμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα γράμματα τὴν ἐπ᾽ αὐτῷ γνώμην μηνύοντα. Musalon in Sancitis. Η᾽κουσεν ὑπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ τῆς συνεδριαζούσης ἀδελφότητος, ὡς οὐκ ἐπὶ μόνῳ τῷ γαμικῷ συναλλάγματι ἀῤῥαβῶνας νενόμισται δίδοσθαι. Theodosius item Patriarcha in Sancitis. Η᾽ξίωσε τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν ἱερὰν ἀδελφότητα μαθεῖν. Ivo Carnotensis Episcopus epist. CXXIII. ad Sanctionem Coepiscopum. *De Gervasio non debet fraternitas vestra mirari, vel indignari.* Adelmannus ad Berengarium. *Haec ante hoc biennium quum audissem, fraternitatem tuam per epistolam convenire, idque ex teipso certius esse sciscitandum decrevi.* Buggo Episcopus VVormaciensis in epist. ad Canonicos Bambergenses. *Memor fraternitatis vestrae, & dulcissimae educationis, ad lacrimas compungor.*

ΑΔΕΜΠΤΕΤΕΙΝ.

Α᾽δεμπτεύειν. *Adimere*. Glossae Basilicorum. Α᾽δεμπτευθὲν, ἀφαιρεθέν. ἀδεμπτεύει, ἀφαιρεῖται. ἀδεμπτεύων, ἀφαιρούμενος.

ΑΔΕΣΤΡΑΤΑ.

Α᾽δέστρατα. Impedimenta, & sarcinae militares. Vide Glossarium eruditissimi amici nostri, Nicolai Rigaltii.

ΑΔΕΦΕΝΔΕΥΤΟΙ.

Α᾽δεφένδευτοι. *Indefensi*. Iustinian. Nov. CLV. Πρὶν ἂν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἑαυτῶν προβολῆς κατάθεντο, μὴ τοὺς νέους καταλιμπάνειν ἀδεφενδεύτους. Glossae Basilic. Ο῞τι καταβάλλει τὰ κριθησόμενα ὁ πρωκουράτωρ, καὶ ὅτι ἀδεφένδευτον, ἤγουν ἀνεκδίκητον, οὐκ ἐᾷ τὴν δίκην.

ΑΔΙΑΝΟ.

Α᾽διανό. Vacuum. Corona pretiosa. Α᾽διανό. *Vacuum*. Κενόν.

ΑΔΙΝΑΤΕΥΕΙΝ. ΑΔΙΤΕΥΕΙΝ.

Α᾽δινατεύειν. *Adire*. Glossae Basilic. Α᾽δινατεῦσαι, ὑπεισελθεῖν. ἀδισινατεύει, ὑπεισέρχεται. Corrige, ἀδινατεύει. Sed rectius est, ἀδιτεύειν, & ἀδιτεύει. Sic postea in iisdem Glossis. Α᾽διτεύει, ὑπεισέρχεται.

ΑΔΙΟΥΔΙΚΑΤΕΥΕΙΝ.

Α᾽διουδικατεύειν. *Adiudicare*. Addicere. Glossae Basilicorum. Α᾽διουδικατεύειν, προσκυροῦν. Editur, Α᾽δινδικατεύειν.

ΑΔΝΟΥΜΙΟΝ. ΑΔΝΟΜΙΑΖΕΙΝ. ΑΔΝΟΥΜΙΑΣΤΗΣ.

Α᾽δνούμιον. Descriptio militum, ut inquit Suidas, cuius haec sunt verba. Α᾽δνούμιον· ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ ῥωμαίοις. οἱ δὲ ἀννυμῖνος. Vide eumdem in Α᾽ννυμῖνος, illic iterat. Glossae Basilicorum. Α᾽δνούμιον, κατ᾽ ὄνομα διέρχεσθαι. Est ergo delectus, & census militum. Haec actio ἀδνουμιάζειν dicebatur. Nicephorus περὶ παραδρομῆς πολέμου, cap. IV. Εἶτα οὕτω ἀπέρχεσθαι ἑτέρους εἰς τούτων ἀπαλλαγὴν καλῶς ἀδνουμιαζομένους, καὶ εὐτρεπιζομένους παρὰ τῶν ἀρχόντων. Sed fiebat is census, vel singulis, quandoque diebus per banda, & cohortes, vel generaliter per universum exercitum. Banda, & cohortes censebant merarchae; universum autem exercitum magnus Domesticus, & defectuum supplendorum curam habebat ille, qui μέγας ἀδνουμιαστὴς dicebatur. De merarchis accipio ex Mauricii Strateg. VII. Χρὴ παρασκευάσειν τοὺς μεράρχας τὰ βάνδα ἀδνουμιάζειν πρὸ μιᾶς ἢ δευτέρας ἡμέρας τοῦ πολέμου, καὶ οὕτως ἐπιδιδόναι τοῖς βανδοφόροις τῶν ταγμάτων. Et intelligendus de iisdem Anonymus περὶ καταστάσ. Α᾽πλίκτου. τὰ ἡμερήσια (ἀδνούμια) καθὼς ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς χρὴ γίνεσθαι. καὶ ἕκαστον τῶν μικρῶν ἀρχόντων τῶν ἱππέων τε καὶ πεζῶν τὸν ὑπ᾽ αὐτὸν λαὸν καθ᾽ ἑκάστην βλεπέτωσαν. De generali censu habes apud eumdem. Τὰ δὲ καθολικὰ ἀδνούμια οὐκ ἐλαχίστη μοῖρα πρὸς ἀσφάλειαν καὶ σύστασιν τοῦ παντὸς εἰσὶ στρατεύματος, καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν στρατηγῶν οὐ μετρίως γὰρ καὶ αὐτοὶ τῶν τοιούτων ἀδνουμίων ἐφρόντιζον. De munere vero illic magni Domestici, & magni Adnumiastae, clare est videre apud Codinum De Offic. Aulae Constantinop. Ο῾ μέγας ἀδνουμιαστὴς τοῦ φοσσάτου ἀδνουμιαζομένου παρὰ τοῦ μεγάλου δομεστίκου πάρεστι μὲν καὶ αὐτός. ἐὰν δέ τινες ὦσιν ἀπὸ τούτων στερούμενοι ἀλόγων, ἢ ἁρμάτων τινῶν, ἀπογραφόμενος οὗτος τὰ λείποντα, ἐπιμελεῖται ἀναπληρῶσαι ταῦτα. Sed quid factum in isto censum militum? In partem vides in verbis citatis Codini. Ε᾽ὰν δέ τινες ὦσιν ἀπὸ τούτων στερούμενοι ἀλόγων, ἢ ἁρμάτων τινῶν, &c. Quo loco falluntur egregie Viri docti, qui ἅρματα interpretantur *currus*, quum debuissent, *arma*. Et Leo in Tacticis Constit. VI. Χρὴ ἐπιμελῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς τε ῥόγας καὶ ἀδνουμίου καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν καὶ τὰ ἅρμα ἀπογράφεσθαι καὶ καταζητεῖσθαι. Plenissime autem omnium Anonymus loco citato. Ε᾽ξέσι τοίνυν πρὸ τοῦ τῆς πολεμίας ἐπιβῆναι γῆς ἅπαν ἀδνουμιάζειν τὸ στράτευμα δι᾽ οἰκείων καὶ πιστῶν ἀνθρώπων τοῦ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως, ὅπως γνωσθῶσιν ὅσοι μὲν πρὸς τὸ ταξιδεῦσαν σύνεισιν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ βασιλείᾳ, ὅσοι δὲ ὑπελείφθησαν οἴκοι, ὅσοι δὲ καὶ ἔφυγον, πρὸς τούτοις καί τινος μὲν ἐν ἀληθείᾳ δι᾽ ἀσθένειαν ὑπελείφθησαν, τίνες δὲ καὶ τεθνήκασιν. καί τινες καλῶς τούς τε ἵππους καὶ τὰς πολεμικὰς πανοπλίας κέκτηνται. Magni vero Adnumiastae insigne erat, sceptrum argenteum cum nodo, cui insidebat columba; nam habitu cum ceteris communi utebatur. Codinus, quem paulo ante citavi. Τὸ δικανίκιον (τοῦ μεγάλου ἀδνουμιαστοῦ) ἀχρύσωτον, ἔχον ἐπάνω κόμβον ἕνα καὶ μόνον, ἔχοντα ἐπικαθημένην περιστεράν.

ΑΔΟΝΙΝ.

Α᾽δόνιν, pro ἀηδών. Glossae Graecobarbarae.

Α᾽η.

Α'ηδῶν. εἶδ☉- πετεινοῦ. θεωρία πετομένου. ζώου. ἀδόνιον.

ΑΔΡΑΚΤΗ.

Α'δράκτη, pro ἄτρακτ☉-. Corona pretiosa. Α'δράκλη· *Fusus*, Α'τρακλ☉-.

ΑΔΡΑΣΚΕΛΗΜΑ.

Α'δρασκέλημα. Passus. Corona pretiosa. Α'δρασκέλημα. *Passus*. Βῆμα.

ΑΔΣΙΓΝΑΤΕΥΕΙΝ.

Α'δσιγνατεύειν. *Adsignare*. Theophilus Institut. lib. III. capit. VIII. Γέγονε δὲ κατὰ ταῦτα δόγμα συγκλήτε τὸ λέγον, ἐξεῖναι τῷ πάτρωνι πολλὰς ἔχονλι παῖδας, ἑνὶ τέτων ἀδσιγνατεῦσαι, ἤτοι προσκυρῶσαι τ ἀπελεύθερον. Et postea. Οὐ μόνον ᾗ ἀπελεύθερον, ἀλλὰ καὶ ἀπελευθέραν ἔξεστιν ἀδσιγνατεῦσαι τῷ πάτρωνι.

ΑΕΡΑ.

Α'έρα, pro ἀήρ. Ioan. Glycas De Van. vitae. Εἰς τόπον ἄλλον σκοτεινὸν, καὶ γῆν χωρὶς ἀέραν.

ΑΕΡΙΚΟΝ.

Α'ερικόν. Tributum liberi aeris nomine impositum praediis a Ioanne Michaelis Paphlagonis fratre. Cedrenus. Πονηρότατ☉- ᾗ ἦν πρὸς ἣν ἄν τις εἴπῃ κακίαν, πᾶσαν ἐφεῦρεν ὁδὸν ἀδικίας, προσθεὶς ἐπέκεινα τῶν τελεσμάτων διδόναι ἕκαστον τῶν χωρίων ὑπὲρ ἀερικῦ κατὰ τὴν ποιότηλα καὶ ἰσχὺν αὐτῦ, τῷ μὲν νομίσμαλα τέσαρα, τῷ ᾗ ἕξ, ἄχρι τῶν εἴκοσι. Leo Tactic. Constit. XX. Α'ρκεῖ γὰρ αὐτοῖς τελεῖν τούς τε δημοσίους φόρους, καὶ τὰ ἐπικείμενα αὐτοῖς ἀερικά. Et apud Harmenopulum lib. I. Tit. IV. Sectio est, περὶ τῶν ζητυμένων ἀερικῶν.

ΑΖΑΠΙΔΕΣ.

Α'ζάπιδες. Pedites Turcici. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. V. Ε'χων τότε εὐρώπης στράτευμα, καὶ ἀζάπιδας τὺς τύρκων πεζοὺς οὕτω καλυμένους. Occurrit illic pluries.

ΑΖΑΡΙΑ.

Α'ζαρία. Tesserae. Corona pretiosa. Α'ζάρη. *Taxillus*. Κῦβ☉-. Malaxus in Hist. Patriarch. Μιᾷ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκαθέζετο ὁ αὐτὸς πρωτοβεστιάρι☉- μετά τινων ἀρχόντων, καὶ ἔπαιζαν τὰ ἀζάρια, ἤγυν τὴ ταυλῆ, καὶ παίζοντα ἄπλωσε νὰ ἐπάρη τὰ ἀζάρια, νὰ ῥίξει. Sed & ζάρια dicebant truncate. Glossae Graecobarbarae. Α'ντίζηλον. Α'σραγαλῶδες ἐν κύκλῳ, καὶ εἰς τὸν γύρον ὅλον μέτυς ὄζυς. ἢ ὁ γύρ☉- γεμάτ☉- ζάρια. Nicetas, in Isaacio, & Alexio. Συνεμέθυε μετ' αὐτῶν, καὶ δύο ἡμέρας πολλάκις ἐποίει παίζων ταβλία καὶ τὰ ζάρια. Cyrillus in Lexico. Κύβοις, ταυλίοις. κύβοι λέγονται καὶ τὰ ζάρια· ἐξ ὧ καὶ κυβισαὶ οἱ ζαρισαί. Ergo hinc etiam, ut vides, ζαριστής. Aleator. (a)

(a) Apud nos *Zara* vocatur.

ΑΖΑΤΟΣ. (b)

Α'ζάτ☉-. Constantinus De Administ. Imp. Ω'ν καὶ τὰ ἴσα πρὸς ἡμᾶς ἀπέστειλε διὰ τῦ ζυρβανύλη ἀπ' τῦ ἀζάτυ αὐτῦ. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Καὶ τότες πάλι παλαμῶν ἐφώναζεν ἀζάτων,
Καὶ με τοιῦτω λαλιὰν συνάση τὺς ἰδίυς.

Constantinus lib. I. Them. XII. Ο' μέγας ἐκεῖν☉- καὶ γιγαντοειδὴς ἀρμένι☉- τ ἀγγερίνης τ λαικαστρίας γαμβρὸς ὁ μακρόχειρ ἐκεῖν☉- καὶ περιδέξι☉-, ὃν κατὰ τὴν τῶν ἀρμενίων διάλεκτον ἀζάτον ἐκάλυν. Huc pertinet, quod apud Hesychium legitur, Α'ζάτη. ἐλευθερία.

ΑΖΟΓΓΥΡΟΝ.

Α'ζόγυρον. Vox ignota. Occurrit apud Myrepsum lib. De Drosatis, cap. LXXVIII. Iterum lib. De Hedricis, cap. XIX. Et Α'ζόγηρον scribitur.

ΑΣΩΧΟΙΡΕΙΑ.

Α'σωχοιρέα. Apud Myrepsum lib. De Decoctis, cap. XXVI. Existimo depravatum ex *Cichorea*.

ΑΗΔΟΝΑΚΙΟΝ.

Α'ηδονάκιον, pro ἀηδών. Luscinia. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Καὶ τ' ἀηδονάκια τάμορφα στερκτ' ἀπετὴν ἡμέραν.
Ε'κηλαδῦσασι γλυκύα εἰς ταῖς κορφαῖς ἀπάνυ.

ΑΗΡ.

Α'ήρ. Sudarium, quo Sacerdos utebatur in Liturgia. In Lyturgia Chrysostomi. Ο' ᾗ ἱερεὺς ἄρας τὸν ἀέρα ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τῦ διακόνυ. Et postea. Εἶτα ἀποτίθησι τὰ καλύμματα ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῦ ἁγίυ δίσκου, καὶ τῦ ἁγίου ποτηρίου, τὸν δὲ ἀέρα λαβὼν ἀπὸ τῶν ὤμων τῦ διακόνου, καὶ θυμιάσας αὐτὸν, ἐπισκεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ ἅγια. Item in Liturgia Praesanctificatorum. Ο' δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ τὰ ἅγια, καὶ ἀσπάζεται τὸν ἀέρα προσκυνῶν. Euchologium. Καὶ σκεπάζει τὸ πρόσωπον αὐτῦ μετὰ τῦ ἀέρ☉-, καὶ τιθέασιν, τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτῦ. Proprie sic adpellabant in partibus Ierosolymorum. Typicum Sabae, cap. XXX. Αἴρει δὲ ὁ ἱερεὺς τὰ καλύμματα ἐκ τῶν ἁγίων, καὶ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τ ἀναφορᾶς, ἤτοι τῦ ἀέρ☉-. ὕτω γὰρ καλεῖν εἰώθασιν αὐτὰ ἐν τοῖς τῶν ἱεροσολύμων μέρεσιν. Eadem in Triodio, Mysticam significationem tradit Germanus in Hist. Eccles. Τὸ καταπέτασμα, ἤγυν ὁ ἀήρ, ἐστὶ καὶ λέγεται ἀντὶ τῦ λίθυ, ὃ ἠσφαλίζετο τὸ μνημεῖον ὁ ἰωσήφ. Et mox adpellationis quoque reddit rationem. Διὰ τι ἄλλο γὰρ τὸ κάλυμμα τῦτο ἀὴρ ὀνομάζεται; ἢ πάντως διὰ τὸ τὸν ἐπικαλυπτόμενον παρ' αὐτῦ σκοτεινὸν ἀέρα τῆς εἰρημένης νυκτὸς εἰκονίζεσθαι. Apud Codinum ponitur pro umbone sciadii.

(b) Vocabulum Armenium. *Donius*.

ΑΘΗΝΙΟΝ.

Ἀθήνιον, pro Ἄνηθον. Glossae Graecobarb. Ἀνθρήσκιον. λάχανον ἔχον ἄνθος. ἤγουν πᾶσα χόρτον ἀθθισμένον, ὡς ἀθήνιον, ἢ τὸ ἄννησον.

ΑΘΘΟΣ. ΑΘΘΕΙΝ.

Ἄθθος, pro Ἄνθος. Glossae Graecobarb. Ἀκακαλλὴς, ἄνθος ναρκίσσου. ἄθθος τοῦ ναρκίσσου. Et occurrit illic pluries. Sic Ἀθθᾶν, pro Ἀνθᾶν, Florere. Ibidem.

ΑΘΘΥΜΑΣΘΑΙ.

Ἀθθυμᾶσθαι, pro Ἐνθυμᾶσθαι. Glossae Graecobarbarae. Δὲν ἀθθυμᾶται τὰ κακὰ μηδὲν ἐνθυμᾶται τῶν κακῶν. Iterum alibi. Μνησικακοῦσιν, ἤγουν ἀθθυμοῦνται τὴν κακίαν.

ΑΙΓΕΙΟΠΡΑΤΗΣ.

Αἰγειοπράτης. Olimpiodorus in Platonis Gorgiam, cap. XLII. Ὁ ἰατρὸς ἔχει τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐτῷ, οἷον καπήλους διὰ καλὸν οἶνον, καὶ αἰγειοπράτας διὰ τὸ κελεύειν θάλπεσθαι τὸ σῶμα.

ΑΙΓΙΝΟΝ.

Ἄιγινον. Ponderis genus. Orneosophion. Καὶ πάλιν μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ δὸς αὐτῷ σκορδουλίου αἴγινα πέντε.

ΑΙΓΟΜΑΝΔΡΗ.

Αἰγομάνδρη. Caprile. Exstat apud Crusium in Turco-Graecia.

ΑΙΔΙΛΙΚΙΟΙ.

Αἰδιλίκιοι. *AEdilicii*. Paeanius in Metaphrasi Eutropii lib. v. Ἡ δὲ τῶν αἰδιλικίων ἀρχή τις ἦν ἧς πρώτης οἱ παρόντες ἐπὶ τὰ πράγματα τῆς πόλεως ἐτύγχανον.

ΑΙΜΗΜΟΝΤΟΣ.

Αἰμήμοντος. *Haemimontus*. Haemus mons. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Ὁ Ἀνδριανουπόλεως ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος μημόντου Corrige, Ἔξαρχος αἰμημόντου. Nam illud μημόντου nauci non est. Firmant correctionem meam sequentia. Σημείωσαι ὅτι οὕτω γράφει μητροπολίτης πρὸς τὸν ἀνδριανουπόλεως. πανιερώτατε μητροπολίτα ἀνδριανουπόλεως ὑπέρτιμε, καὶ ἔξαρχε αἰμημόντου.

ΑΙΤΑΝΙΟΝ.

Ἀϊτάνιον. Mitra. Moschopulus. Μίτρα, ἡ πολεμικὴ ζώνη, καὶ τὸ ἀϊτάνιον. Sed mendum est. Vide Γαϊτάνιον.

ΑΚΑ.

Ἄκα. Vide Ἀκία.

ΑΚΑΘΘΕΡΟΣ.

Ἀκαθθερὸς. Spinosus. Glossae Graecobarbarae. Ἄρκευθος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. θεωρία, ἢ ἰδέα, ἢ εἰκόνα χόρτου ἀκαθθεροῦ.

ΑΚΑΘΘΙΝ.

Ἀκάθθιν. Spina. Glossae Graecobarbarae. Ἄκανα. ἄκανθα. ἀκάθθιν. Graeci recentiores ν' sequente θ' convertebant in θ'. Sic ἄθθος, & ἀθθᾶν, pro ἄνθος, & ἀνθᾶν.

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ.

Ἀκάθιστος. Epitheton B. Mariae. Codinus. Τέσσαρες ἀγρυπνίαι γίνονται κατ' ἐνιαυτὸν. τοῦ μεγάλου κανόνος, τῆς ἀκαθίστου, τοῦ εὐαγγελισμοῦ, καὶ κατὰ τὴν μεγάλην ἑορτήν. Vbi loci, ut saepe, egregie errat V. Cl. Franciscus Iunius; dum ἀκάθιστος, ei est, *Iter faciens*; scilicet quum a Iosepho Bethlehemum deduceretur. Origo nominis a victoria, quam Heraclii tempore adversus Chosroae legatum Sarbarum obtinuissent, ob quam visum totam noctem, ac stantes hymnum B. Mariae dicere. Triodium. Ὅγε μὴν θεοφιλὴς τῆς κωνσταντίνου λαὸς, τὴν θεομήτορι τὴν χάριν ἀφοσιούμενοι, ὁλονύκτιον τὸν ὕμνον καὶ ἀκάθιστον ἐμελώδησαν, ὡς ὑπὲρ αὐτῶν ἀγρυπνησάσῃ, καὶ ὑπερφυεῖ δυνάμει διαπραξαμένῃ τὸ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τρόπαιον. ἐκ τότε οὖν εἰς μνείαν τοῦ τοσούτου καὶ ὑπερφυοῦς θαύματος ἡ ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἑορτὴν παρέλαβε τῇ μητρὶ ἀνατιθέναι τοῦ θεοῦ τῷ παρόντι καιρῷ, ὅτι καὶ τὸ τρόπαιον τῇ θεομήτορι γέγονεν. ἀκάθιστον δὲ ὠνόμασαν, διὰ τὸ τότε οὕτως πρᾶξαι τὸν τῆς πόλεως κλῆρον τε καὶ λαὸν ἅπαντα. Et postea. Διὰ ταῦτα τοίνυν ἅπαντα τὰ ὑπερφυῆ θαυμάσια τῆς πανάγνου καὶ θεομήτορος τὴν παροῦσαν ἑορτὴν ἑορτάζομεν. ἀκάθιστος δὲ εἴρηται, διότι ὀρθοστάδην τότε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην τὸν ὕμνον τῇ τοῦ λόγου μητρὶ ἔμελψαν. καὶ ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις οἴκοις καθῆσθαι ἐξ ἔθους ἔχοντες, ἐν τοῖς παροῦσι τῆς θεομήτορος ὀρθοὶ πάντες ἀκροώμεθα.

ΑΚΑΚΙΑ.

Ἀκακία. Aggestum aurei cuiusdam textilis, quod sinistra manu gestabat Imperator in signum humilitatis. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Ὃ βλάτιον ἔχει χῶμα ἐντὸς, καὶ καλεῖται ἀκακία. ὡς εἴποιμεν, τὸ τὸν βασιλέα ταπεινὸν εἶναι ὡς θνητὸν, καὶ μὴ διὰ τὸ τῆς βασιλείας ὕψος ἐπαίρεσθαι, καὶ μεγαλαυχεῖν. Item. Φέρων ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ σταυρὸν, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ τῷ μανδύλιον μετὰ τῆς ἀκακίας, ὡς ἔθος ἐστί.

ΑΚΑΚΙΑΡΗΣ.

Ἀκακιάρης. Homo expers malitiae. Probus. Glossae Graecobarbarae. Ἀκακήτης ἀκακιάρης. ὅπου δὲν ἔχει καμίαν κακίαν ἀπὸ μέσα του.

ΑΚΑΜΑΣΙΑ.

Ἀκαμασία. Negligentia. Ignavia. Corona pretiosa. Ἀκαμασία. *Ignavia*. Ἀπραξία.

ΑΚΑ-

ΑΚΑΜΑΤΗΣ.

Ἀκαμάτης. Ignavus. Laborem fugiens, Corona pretiosa. Ἀκαμάτης. *Negligens*. Ἀμελής. Iterum alibi. Ἀκαμάτης. *Ignavus*. Ἄπρακτος.

ΑΚΑΝΕΙΝ.

Ἀκανεῖν. Sufficere. Glossae Graecobarbar. Ἄκριον. τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον. ἐκεῖνο ὁ ἀκανεῖ.

ΑΚΑΝΕΤΑ.

Ἀκανετά. Satis. Sufficienter. Glossae Graecobarbarae. Ἅλις. ἱκανῶς. πλῆρες. ἀκανετά. Et alibi iterum. Ἀρκούντως ἔχει. αὐταρκετὰ καὶ ἀκανετὰ ἔνι.

ΑΚΑΝΘΟΧΟΙΡΟΣ.

Ἀκανθόχοιρος. (a) Ericius. Echinus. Corona pretiosa. Ἀκανθόχοιρος. *Echinus*. Ἐχῖνος.

ΑΚΑΡΤΕΡΙ.

Ἀκαρτέρι. Expecta. Corona pretiosa. Ἀκαρτέρι. *Expecta*. Ἀνάμεινον.

ΑΚΑΤΑΔΕΚΤΟΣ.

Ἀκατάδεκτος. Corona pretiosa. Ἀκατάδεκτος. *Immitis*. Ἀμείλικτος.

ΑΚΕΣΤΑ.

Ἄκεστα. *Aggestum*. Machinae bellicae genus. Suidas. Ἄκεστα, ῥωμαϊκόν τι μηχάνημα ἐκ δενδροτομίας πρὸς ἐρυμνότητα μετασκευαζόμενον. Auctor innominatus apud eumdem. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ξυνέθεσαν τὴν λεγομένην ἄκεσταν, τῇ ῥωμαίων φωνῇ. δενδροτομήσαντες γὰρ ἐπάλληλα στελέχη τῇ ξυνθήκῃ καταστορέσαντες, ἀπετείχισαν ὡς ἐνῆν τὴν ἐνθένδε πορείαν τῆς πόλεως. Ita corrigo; nam male hodie editur, ἄκεστα, & ἄκεσσαν. Optime Lucanus etiam describit lib. III.

> ——— *tunc omnia late*
> *Procumbunt nemora, & spoliantur robore silvae.*
> *Ut quum terra levis mediam, virgultaque molem*
> *Suspendant, structa laterum compage ligatam*
> *Arctet humum, pressus ne cedat turribus agger.*

Scribitur etiam ἄγεστα, & ἔγεστα. Idem Suidas. Ἔγεστα. πολεμικὸν μηχάνημα ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοῦ ἐγχεόμενον. τοῦτο δὲ οἱ ἐργαζόμενοι προκάλυμμα τιθέασιν ἐξ αἰγέων τριχῶν τῶν λεγομένων κιλικίων. Evagrius lib. IV. cap. XXVII. Λαγυνίδας μικρὰς ἀγαγόντες τε θείου, ἅμα συστείῳ, καὶ τῶν ἄλλων εὐκαταφλέκτων ὑλῶν, κατὰ τῆς καλουμένης ἀγέστας ἀπεσφενδόνιζον. Et semel, iterumque occurrit illo capite.

(a) Sic apud nos *Porcospino*.

ΑΚΕΦΑΛΟΙ.

Ἀκέφαλοι. Sectae genus. Suidas. Ἀκέφαλοι. αἵρεσίς τις, ἧς ἦν σεβήρος ἔξαρχος. Videndus Ioannes Moschus Limonarii cap CLXXXVIII. & CCXIII. Nicephorus lib. XVII. capp. VII. & VIII. Iterum lib. XVIII. capp. XLV. & XLIX. Leontius De Sectis. Ἀκέφαλοι ἐλέγοντο διότι τῷ πατριάρχῃ αὐτῶν μὴ ἀκολουθήσαντες καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐκοινώνουν. Vides ecce rationem nominis.

ΑΚΙΑ.

Ἀκία. *Acies*. Mauricius Strateg. VIII. Χρὴ τὰ κοντουβέρνια, ἤγουν τὰ βάθη τῶν ἀκιῶν. πρὸς τὴν ποιότητα τῶν ταγμάτων, καὶ τὴν προτεταγμένην καταγραφὴν γίνεσθαι ἀπὸ παλαιῶν τε καὶ νέων. Leo. Τοὺς δὲ ἐπιλέκτους τὰς ἀκίας ἔχειν καὶ ζάβας, ἤτοι λωρίκια. Idem. Ὁ γὰρ ἔσχατος τοῦ ὅλου στίχου, ἤγουν τῆς ἀκίας, ὡς ἐπὶ τῆς οὐρᾶς αὐτῆς, οὕτως ἵσταται. Vide Glossarium Rigaltii. Corrigendus autem Procopius est De Bello Vandal. lib. III. Ὃς ἐπιμελεῖται τῆς περὶ τὴν ἀκίαν δαπάνης ὀπτίωνα τοῦτον καλοῦσι. Hodie editur, περὶ τὴν οἰκίαν. Recentiores ἄκα dixerunt, ι absorpto. Glossae Graecobarbarae. Ἄκα, τὸ ὀξὺ καὶ ἄκρον τῆς φάλαγγος.

ΑΚΚΕΠΤΑ.

Ἄκκεπτα. *Accepta*. Ignatius in epistola ad Polycarpum Episcopum Smyrnae. Τὰ δεπόσιτα ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν. ἵνα τὰ ἄκκεπτα ὑμῶν ἄξια θεοῦ κομίζηθη.

ΑΚΛΙΔΙΑ.

Ἀκλίδια. *Aclides*. De quibus Virgil. AEneid. VII.

> ——— *teretes sunt aclides illis*
> *Tela, sed haec lento mos est aptare flagello.*

Mauricius corrigendus est Strateg. I. Βηρύτας, ἤτοι ἀκλίδια, σκλαβινίσκια, τοὺς ἀπείρως πρὸς τοξείαν ἔχοντας, ἢ καὶ λειπομένους, ὡς εἰκὸς, τόξων. Hodie perperam, λακίδια, exaratum est in Manuscripto.

ΑΚΛΟΥΘΑΝ.

Ἀκλουθᾶν, pro ἀκολουθεῖν. Sequi. Glossae Graecobarb. Ἀκολουθεῖν. νὰ ἀκλουθᾶν. Ioannes Glycas De Vanit. Vitae.

> Ποῦ εἶναι αἱ βαγίτες αἱ πολὺς, κ᾽ ἡ σκλάβες π. ἀκλουθοῦσαν;

ΑΚΛΟΥΘΗΤΙΚΑ.

Ἀκλουθητικά. Consequenter. Gloss. Graecobarbarae. Ἅμα καὶ ἐπακολούθως. ἀντάμα καὶ ἀκλουθητικά.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Ἀκολουθία. Ordo. Sequentia. Nomen frequentissimum in Ecclesia Graecanica. Et XXVIII. recensentur in Euchologio.

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ.

Ἀκόλουθος. Praefectus Barangorum. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Ὁ Ἀκόλουθος εὑρίσκεται μὲν ἔνοχος τῶν βαράγγων, ἀκολουθεῖ δὲ τῷ βασιλεῖ ἔμπροσθεν αὐτῶν. διὰ τοῦτο καὶ ἀκόλουθος λέγεται.

ΑΚΟΜΗ.

Ἀκομή. Etiam. Adhuc. Glossae Graecobarbarae. Ἔστι δὲ καὶ κογχυλίου γένος, ἔτι ἀκομὴ καὶ γενεὰ τοῦ κογχυλίου. Eaedem alibi. Ἀκμήν. ἔτι. ἀκομή. Bessarion in epist. Ἐκεῖνοι, ὡς νέοι ἀκομὴ, οὐδὲν τὰ ἐγροικοῦν καλά.

ΑΚΟΡΠΩΤΑ.

Ἀκόρπωτα. Non percussa. Glossae Graecobarbarae. Ἄβλητα, ἀπλήγωτα. ἀκόρπωτα. Vide Κόρπος.

ΑΚΟΥΒΙΤΟΝ.

Ἀκούβιτον. *Accubitum*. Onomasticon Vetus. *Accubitum*. Ἀνακλιντήριον. Lampridius De Commodo. *Non accubuit nisi in accubitis, quae pilum leporinum habuissent, aut plumas perdicum subalares*. Iuvenalis Scholiastes Sat. v. *Apud veteres accubitorum usus non erat, sed in lectulis discumbentes manducabant*. Suidas. Στιβὰς, χαμαικοίτιον ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. Paulus Diaconus in Leone corrigendus est. *Silentium contra sanctas, ac venerabiles celebravit iconas in tribunali decem, ac novem, accubituum*. Hodie editur, *novem cubituum*. Perperam. Ecce alterum eiusdem locum in Leone Constantini F. *Et in crastino Sabbato Sancto exivit Imperator in Tribunalibus decem, & novem, accubituum*. Codinus De Origin. Constantinopol. Καὶ τὰ δέκα ἐννέα ἀκούβιτα. καὶ τὸ στέψιμον, καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου στεφάνου. Aponius ad Cantica, lib. III. *Concurrat ad suffragia regis in humilitatis accubitu recubantis, antequam exaltatus sedeat Iudex*. Synodus Laodic. Can. XXVIII. Οὐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς συνεσθίειν, καὶ ἀκούβιτα στρωννύειν. Elegantissimus vero locus est in Responsis Ioannis Episcopi Cytri ad Constantinum Cabasilam. Οὐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς, ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὰς λεγομένας ἀγάπας ποιεῖν, καὶ ἔνδον ἐν τῷ οἴκῳ ἐσθίειν, καὶ ἀκούβιτα στρωννύειν. οἱ δὲ τοῦτο ποιεῖν τολμῶντες, ἢ παυσάσθωσαν, ἢ καθαιρείσθωσαν. ἀκούβιτον δὲ λέγεται ἅπαν στρωμνῆς κατασκεύασμα εἰς ὕψος ἠρμένον, καὶ μαλακόν. ἀκούμβου γὰρ παρὰ λατίνοις τὸ ἀνακλίνω. Corrige in Leg. Franc. lib. I. cap. LXXV. *Opera textilia non faciant, nec capulent vestitus, non consuant, vel acubitulae fiant*. Male editur, vel *acubiculae*. VVilramus Abbas in Cantica Canticor. *Reclinatoria* adpellat, cap. II. *Prospicis illum in reclinatoriis accumbentem, seque inclinantem ad eos, quos colloquutione sua dignatur*.

ΑΚΟΥΜΒΑ.

Ἀκούμβα. *Accubitum*. Cyrillus in Lexico. Ὑπερασικήν, ἀκουμβιλικήν, ἢ ἀκούμβαν.

ΑΚΟΥΜΒΙΖΕΙΝ.

Ἀκουμβίζειν. *Accumbere*. Reclinare. Incumbere. Chronicon Constantinop. Τὸ δὲ κλίσμα ἠκούμβιζεν εἰς τεῖχος τὸ χερσαῖον. Nicetas in Alexio, lib. III. Ἀφεὶς τὸν πόλεμον μέχρι καὶ τῶν τειχῶν ἀκουμβίσαι τῆς πόλεως. Glossae Graecobarbarae. Λέγεται καὶ εἰς κάποιον κυτζὶν, ὁ ὁποῖος ἀκουμπίζει δύο βακτηρίαις. Hinc compositum, ἐπακουμβίζειν. Inniti. Incumbere. Hero in παρεκβολαῖς. Καμελαύκιον ἀρκαδικὸν περιβαλλόμενος καὶ ῥάβδῳ ἐπιστηριζόμενος, καὶ ἐπακουμβίζων εἶπεν.

ΑΚΟΥΜΒΙΣΜΑ.

Ἀκούμβισμα. Fulcrum. Glossae Graecobarbarae. Ἀνάζυξις, ἔρεισμα, ἀκούμπισμα, κούμπισμα. Nicetas in Andronico, lib. I. Στόμα παρὰ πάσης τῆς συγκλήτου τοῦ ἀνδρονίκου καλούμενος, καὶ σύμβουλον καὶ ἀκούμβισμα τοῦτον ἔχων ἀνδρόνικος. Item in Alexio, lib. III. Ἀκούμβισμα καὶ ὀστίτιον ἀφρόντιστον. Restituenda haec vox quoque apud Etymologici Auctor. Τραπεζοποιὸς, ὁ περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος, τραπεζῶν, σκευῶν, ἀκουμβισμάτων. Perperam hodie editur, ἀκουσμάτων. Dicebant etiam truncate κούμπισμα, ut est observare ex Glossis Graecobarbaris, quas citavi.

ΑΚΟΥΜΒΙΣΤΗΡΙΟΣ.

Ἀκουμβιστήριος. In quo incumbitur. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. Τὸ γὰρ ἀκουμβιστήριον ξύλον, ᾧ ἦν βακτηρευόμενος, ὡς καχεξίας ἔνδοθεν παλαιῶν, σκεταῖος ἀναστὰς τῇ γῇ προσάρησε.

ΑΚΟΥΜΒΙΤΙΚΗ.

Ἀκουμβιλική. Cyrillus in Lexico. Ὑπερασικήν ἀκουμβιλικήν, ἢ ἀκούμβαν.

ΑΚΟΥΜΒΩΝ.

Ἀκουμβῶν. *Accumbens*. Cyrillus in Lexico. Ἐπερειδόμενος, ἐστηριζόμενος, ἀκουμβῶν.

ΑΚΡΙΒΕΙΑ. ΑΚΡΙΒΟΣ.

Ἀκρίβεια. Egestas. Penuria. Corona pretiosa. Ἀκρίβεια. *Penuria*. Σιτοδεία, & Ἀκριβός. *Avarus*. Eadem Corona. Ἀκριβός. *Avarus*. Φιλάργυρος.

ΑΚΡΟΔΑΚΤΥΛΟΝ.

Ἀκροδάκτυλον. Glossae Graecobarbarae. Ἀκροδάκτυλον. *Pollex*.

ΑΚΡΟΝΝΕΙΝ.

Α'κρόννειν. Audire. Glossae Graecobarbarae. Α'κροάζεσθαι. ἀκροᾶσθαι. νὰ ἀκούει. νὰ ἀκρόννεται.

ΑΚΡΟΞΙΦΙΔΙΟΝ.

Α'κροξιφίδιον. Extremitas gladii. Mucro. Glossae Latino-Graecae. *Mucrone*. Α'κροξιφίδιον.

ΑΚΡΟΧΝΑΡΟΝ.

Α'κρόχναρον. Extremum plantae pedis. Glossae Graecobarbarae. Α'κροβημάτιζε. ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμασιν ἵςατο· εἰς τὰ ἀκρόχναρά σου ςάθου.

ΑΚΡΟΩΜΕΝΟΙ.

Α'κροώμενοι. Auscultantes. Poenitentium ordines in Ecclesia Orientali erant quatuor. Primi προσκλαίοντες, alteri ἀκροώμενοι, tertii ὑποπίπτοντες, quarti συνεςῶτες dicebantur. Nunc de auscultantibus, de reliquis infra suo loco agemus. Basilius Magnus Can. LVIII. Ο' μοιχεύσας, πεντεκαιδεκαετίαν, τέσσαρα μὲν ἔτη προσκλαίων, πέντε δὲ ἀκροώμενος, τέσσαρα ὑποπίπτων, καὶ ἓν συνεςώς. Iterum Can. LXXVII. Ο' τὴν ἰδίαν ἀφεὶς, καὶ ἑτέραν λαβὼν, ἐνιαυτὸν προσκλαιέτω, διετίαν ἀκροάσθω, τριετίαν ὑποπιπτέτω, εἶτα ἐνιαυτὸν συνεςὼς τῆς κοινωνίας ἀξιούσθω. Et his quidem intrare Ecclesiam non licebat, sed extra eam stabant in loco, qui νάρθηξ dicebatur ex re, quod illic quasi sub ferula essent censurae Ecclesiasticae. Theorianus in Legat. Armen. Ο'ρᾷς ὅτι τοὺς τηλικούτῳ παραπεσόντας πτώματι τρία μόνα ἔτη ἀκροᾶσθαι διακελεύεται ὁ κανὼν, ἤγουν ἔξω τῆς ἐκκλησίας ἵςασθαι ἐν τῷ νάρθηκι, καὶ τῶν θείων ἀκούειν γραφῶν.

ΑΚΤΑ.

Α'κτα. *Acta*. Epiphanius. Κατὰ τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν. καὶ τὰ μυςήρια ἐπιτελοῦντες ἀπὸ τῶν ἄκτων δῆθεν Πιλάτου αὐχοῦσι τὴν ἀκρίβειαν εὑρηκέναι, ἐν οἷς ἐμφέρεται τῇ πρὸ ὀκτὼ καλανδῶν ἀπριλλίων τὸν σωτῆρα πεπονθέναι.

ΑΚΤΑΡΑ.

Α'κτάρα. Piscis genus. Aqua, in Scholiis ad Oppiani Halieut. lib. I. Α'φύης, ἐγγραύλεως, ἀκτάρας. Glossae Benedicti. *Albula*. Α'κτάρα. Male hodie editur, ἰκτάρα.

ΑΚΤΟΥΑ'ΡΙΟΣ.

Α'κτουάριος. *Actuarius*. Iustinianus Novell. CXVII. Εἰ δὲ σχολάριος εἴη ἐκεῖνος οὗ τινος περὶ τῆς τελετῆς ἡ ἀμφισβήτησις ἐςι. παρὰ τῶν πρώτων τῆς σχολῆς καὶ τοῦ ἀκτουαρίου. εἰ δὲ φοιδεράτος, παρὰ τοῦ ὀπτίονος αὐτοῦ τὴν εἰρημένην κατάθεσιν κομίζεσθαι τὴν ἐκείνου γαμετήν. Paeanius in Metaphrasi Eutropii lib. IX. Τοῦτο γοῦν αὐτὸν καὶ ἀπήνεγκεν ὡς τάχιςα τοῦ βίου, δεύτερον τῆς βασιλείας ἄγοντα ἔτος, δόλῳ τινὸς ἀκτουαρίου τὴν τελευτὴν ἐπαγαγόντος.

ΑΛΑΚΑΤΙΑ.

Α'λακάτια. Machinae bellicae genus. Adi Glossarium Rigaltii.

ΑΛΑΓΜΟΣ.

Α'λαγμὸς, pro Α'λλαγμα. Mutatio. Corona pretiosa. Α'λαγμός. *Mutatio*. Μεταβολή.

ΑΛΑΜΑΝΙΚΟΝ.

Α'λαμανικὸν. *Alamanicum*. Tributum, quod ab Alamanis solvebatur, institutum ab Alexio Comneno. Nicetas in eius Vita lib. II. Βασιλεὺς δὲ φάσκων ἀπορεῖν χρημάτων τάς τε χώρας ἐφορολόγει, τὸ καλούμενον εἰσπράττων ἀλαμανικὸν, τότε καινισθὲν πρώτως, καὶ τὸ τῆς πόλεως ἐκκλησιάσας πλήρωμα, τότε χερυσιάζον, καὶ ὅσον τοῦ βήματος τρόφιμον.

ΑΛΑΠΗ.

Α'λάπη. Glossae Latinograecae. *Pitana*. Α'λάπη, ὡς κικέρων.

ΑΛΑΤΗ.

Α'λάτη, pro Α'λας. Sal. Corona pretiosa. Α'λάτη. *Sal*. Α'λας.

ΑΛΑΤΙΣΜΑ.

Α'λάτισμα. Glossae Graecobarbarae. Α'γνιςήριον. καθαριςήριον. ἀλάτισμα.

ΑΛΑΦΗ. ΑΛΑΦΟΚΕΡΑΤΟ.

Α'λάφη, pro Ε'λαφος. Cervus. Corona pretiosa. Α'λάφη. *Cervus*. Ε'λαφος. Sic, Α'λαφοκέρατο. Cornu cervinum. Apud Crusium in Turcograecia.

ΑΛΑΦΡΟ. ΑΛΑΦΡΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Α'λαφρὸ, pro Ε'λαφρόν. Leve. Corona pretiosa. Α'λαφρό. *Leve*. Κουφόν. Hinc Α'λαφρυνίσκειν. In Glossis Graecobarbaris. Α'λαφρυνίσκων. κουφίζων. Iterum alibi. Α'ρας. κουφίσας. ἐλαφρυνίσκοντας. ἀλαφρυνίσκοντας.

ΑΛΒΑΝΟΥΡΙΟΝ.

Α'λβανούριον. Demetr. Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. LXV. Μέλιτι ἀλβανουρίῳ κατάχριε τὴν ὑπερῴαν αὐτοῦ.

ΑΛΕΙΒΓΕΙΝ.

Α'λείβγειν, pro Α'λείφειν. Linere. Vngere. Glossae Graecobarbarae. Α'λινεῖν, ἀλείφειν, νὰ ἀλείφῃ, νὰ ἀλείβγει.

ΑΛΕΙΠΤΑΡΕΑ.

Α'λάπλαρέα. Demetr. Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. CLIV. Χρίε αὐτῦ τὴν καλυμένlω ἀλάπλαρέαν λασσάρῳ. ἀλάπλαρέα δὲ ἐςὶ τὸ ἐπάνω τῶν ὀπισθίων τὸ ἐξιςάμβυον, ὅπερ τινὲς καλοῦσι κριθήν.

ΑΛΕΚΤΟΡΑΣ.
ΑΛΕΚΤΟΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Α'λέκτορας, pro Α'λέκτωρ. Gallus. Corona pretiosa. Α'λέκτορας. *Gallus*. Α'λέκτωρ. Sic, Α'λεκτορόπυλον. Eadem Corona. Α'λεκτορόπυλα. *Pulli*. Α'λεκτορίδια.

ΑΛΕΤΡΟΠΟΔΙΟΝ.

Α'λετροπόδιον. Orion. Scholiastes Arati incertus. Καρκίνυ ἀνατέλλοντ@- ἀνατέλλει ὅλ@- ὠρίων. ὠρίων δέ ἐςι τὸ λεγόμενον ἰδιώταις ἀλετροπόδιον.

ΑΛΕΥΡΟΠΙΤΤΑ.

Α'λευρόπιτlα. Placenta e farina. Glossae Graecobarbarae. Πλακοῦντας. πίτlας. ἀλευροπίτ-τας. πλακοπίτlας.

ΑΛΕΥΡΟΣΤΑΣΙ.

Α'λευροςάσι. Arca farinaria. Apud Crusium in Turcograecia.

ΑΛΕΩΣ.

Α'λέως, sive Α'λλέως, pro Α'λλως. Aliter. Bessarion in epist. Νὰ ἀκολυθῦσι τὴν ἐκκλησίαν κατὰ πάντα ὡσὰν λατῖν@-, κ᾽ ὐχὶ ἀλέως. Iterum postea. Καὶ μηδὲν γένη ἀλέως, ὅταν περιπατοῦν εἰς Ϟ ςράταν. Glossae Graecobarbarae. Α'λλοφώνους. ὅπου ἔχουν ἄλλlω φωνὴν. ὅπου μιλοῦσιν ἀλλέως.

ΑΛΗΣΜΟΝΕΙΝ.

Α'λησμονεῖν. Oblivisci. Corona pretiosa. Α'λησμονεῖν. *Oblivisci*. Ε'πιλανθάνεσθαι.

ΑΛΙΚΑΡΙΟΣ.

Α'λικάρι@-. Rei salariae praefectus. Chronicon Constantinop. Ω῞ καὶ ἐπόντες οἱ ἀλικάριοι, ἵνα κλέψωσι τὰ ἄσπρα Ϟ ἀλικῆς, ὐκ ἐπάσθη. Et occurrit illic pluries.

ΑΛΙΚΡΟΥΔΑ.

Α'λικρῦδα. *Alimenta cruda*. Suidas. Α'λικρῦδα, παρὰ ῥωμαίοις ἡ σχεδία τροφὴ, κ᾽ ἄπυρ@-. κρυδυμ᾽ γὰρ τὸ ἀνέψητον.

ΑΛΙΜΑ.

Α῎λιμα, pro Α῎λιμμα. Sed mutata significatione. Corona pretiosa. Α῎λιμα. *Liquor*. Ε῎μβαμμα.

ΑΛΙΝΙΚΑ.

Α'λινικά. Arma aenea. Laonicus Chalcocondyles Hist. lib. IX. Καὶ ὅπλα ἐπιτηδεύυσιν ἀπὸ χαλκῦ τὰ ἀλινικὰ καλύμβυα.

ΑΛΛΑΚΤΟΝ.

Α'λλακτόν. Flagellum (a). Nicetas in Andronico Comneno lib. II. Αὐτὸν μὲν δι' ἀλλακτῶν ἐπαίδευσε δώδεκα. Basilic. Eclog. IX. Ο῾ ἔχων γυναῖκα, καὶ πορνεύων, διὰ δώδεκα ἀλλακτῶν σωφρονιζέσθω. κ᾽ ὁ μὴ ἔχων δὲ, καὶ τῇ αὐτῇ περιπίπlων ἁμαρτίᾳ, δι' ἐξ ἀλλακlῶν σωφρονιζέσθω. Atque haec totidem verbis apud Harmenopulum lib. VI. tit. VIII. & Attaliatem tit. LXX. Ecloga LV. Leonis, & Constantini. Εἴ τις δοκιμάζει ἀπὸ ἐκκλησίας πρόσφυγα ἁπάραι τὸν οἷον δήποτε, ὁ τοιῦτ@- δώδεκα ἀλλακlὰ λαμβανέτω. Quid autem ea proprie sint, optime discimus ex Thoma Magistro in Argumento τῶν βατράχων Aristophanis. Πλάτlεται τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ διόνυσ@-, κ᾽ λεοντὴν κ᾽ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τῦ ἡρακλέυς μετὰ ξανθίυ οἰκέτυ ὄνῳ ἐποχυμένυ, τοῖς ὤμοις δὲ ἀνάφορον φέροντ@-, ὃ ἀλλακτὸν δημοδεςέρως καλεῖται. Ridicule faciunt, qui interpretantur Magistratus, aut Adparitores.

ΑΛΛΑΜΑΝ. ΑΛΛΑΞΙΜΟΝ.

Α῎λλαμαν, pro Α῎λλαγμα. Item Α'λλάξιμον. Glossae Graecobarbarae. Α'λλαγήν. ἀμοιβήν. ἄλλαμαν. ἀλλάξιμον.

ΑΛΛΑΞΙΜΑΡΙΟΝ. ΑΛΛΑΣΣΕΙΝ.
ΑΛΛΑΓΜΑΤΑ. ΑΛΛΑΓΑΙ.
ΑΛΛΑΓΙΟΝ.

Α'λλαξιμάριον. Vestiarium. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Ο῾πηνίκα γοῦν δεήσῃ τὸν βασιλέα καβαλλικεῦσαι, φέρει τὰ ὑποδήματα παιδόπυλον τῦ βεςιαρίυ ἐντὸς, ὕτω κοινῶς ὀνομαζομένυ ἀλλαξιμαρίυ. Nam ἀλλάσσειν recentiores Graeci simpliciter dicebant pro Vestem induere. In eodem Codino. Τοῦ γοῦν ὄρθου ψαλλομένου, ἀλλάσσῃ ὁ βασιλεὺς, κ᾽ ἐξέρχεται τῦ κελλίου αὐτοῦ. Et postea. Α'λλάσσυσιν ὡσαύτως καὶ οἱ ἄρχοντες. In Euchologio. Εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς, κ᾽ ἀλλάσσων τὴν ἱερατικὴν ςολὴν, ἀπέρχεται ἐν τῇ κολυμβήθρῃ. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. XLIII. Περὶ ὥραν δωδεκάτlω σημαίνει τὸ μέγα, κ᾽ ἀλλάσσοντ@- τῦ ἱερέως ςολὴν ἀρχόμεθα τῦ λυχνικῦ. Et ἀλλάγματα, pro indumentis. Idem μετὰ τῶν προῤῥηθέντων ἀλλαγμάτων. Dicebant quoque ἀλλαγὰς. Ille ipse Codinus. Ε῎πειτα ὁ πατριάρχης, μᾶλλον ἢ οἱ πατριάρχαι, εἰ παρόντες εἰσὶν, ἐνδεδυμένοι τὰς ἀλλαγὰς αὐτῶν (b). Sed hoc quoque per occasionem adnotandum, ἀλλαγὰς adpellari etiam consuevisse loca mutandis equis publici cursus destinata. Basilic. Eclog. LVIII. Ε᾽άν τις παρελάσῃ μίαν γῦν ἀλλαγὴν, τὸ τετραπλάσιον τῆς τοῦ ζώου τιμῆς διδότω. Glossae. Σταθμὸς ζώων δρομικὸν, ὃς λέγεται νῦν ἀλλαγή. Vocantur *mutationes* in *l. si quis* 15. *&* *l. nemo mul.* 17. *C. de*

(a) Α'λλακτὸν, non est flagellum, sed fustis, sive baculum. *Donius*.

(b) Adfine est, quod nos dicimus simpliciter *mutarsi*, pro *aliam vestem induere*.

C. de cursu publico. Item, *l. quia comperimus* 55. & *l. si quis* 58. *C. Theod. eod. tit.* Item Ἀλλάγιον. Cursus publicus. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. I. τοὺς λόγους interpretatur ἀλλάγια. Inde, Ὁ ἄρχων τοῦ ἀλλαγίους, eius praefectus; &, ὁ πρωταλλαγάτωρ. Generalis cursus publici; apud Codinum De Offic. Aulae Constantinop. nec causae quidquam erat, cur ἀλογίου, & πρωταλογάτωρα, illic rescriberent viri eruditi. Et legitur Senacherim Protallagator apud Cantacuzenum lib. I. cap. XXVI.

ΑΛΛΑΡΙΟΝ. ΑΛΑΤΙΚΟΝ.

Ἀλλάριον. *Salarium*. Suidas. Ἀλλαρίοις, λιτηρεσίοις. Innominatus Auctor apud eumdem. Ὁ δὲ μακεδόνιος συνέταξεν ἐκκλησιαστικοῖς ἀλλαρίοις ἀνατρέφεσθαι. In Glossis Latinograecis ἀλατικὸν invenio. Alii planius σαλάριον dicunt. Apollonius, lib. contra Phryges. Ὁ ἐπ' ὀνόματι προσφορῶν τὴν δωροληψίαν ἐπιτεχνώμενος, ὁ σαλάρια χορηγῶν τοῖς κηρύττουσιν αὐτοῦ τὸν λόγον. Incertus Auctor apud Eusebium Hist. Eccles. lib. V. cap. XXVII. Ἀνεπείσθη δὲ ὁ νατάλιος ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ σαλαρίῳ ἐπίσκοπος κληθῆναι ταύτης τῆς αἱρέσεως, ὥστε λαμβάνειν παρ' αὐτῶν μηνιαῖα δηνάρια ἑκατὸν πεντήκοντα. Modestinus lib. II. Excusat. Τὸν ἐν ῥώμῃ σοφιστεύοντα ἢ σαλαρίῳ, ἢ καὶ χωρὶς σαλαρίου ἄφεσιν ἔχειν νενομοθέτηται. Iustinianus Novell. CXXVIII. Ἐπικοινωνεῖν τοῖς χρήμασιν ἅτινα τοῖς ἔργοις καὶ σιτωνικοῖς τῆς πόλεων, ἤτοι ἀγωγοῖς, ἢ ἄλλοις οἷοις δή ποτε σολεμνίοις ἢ σαλαρίοις ἀφωρίσθησαν.

ΑΛΛΕΩΣ. ΑΛΛΙΩΣ.

Ἀλλέως. Aliter. Vide Ἀλέως. Dicebant etiam Ἀλλιώς. Glossae Graecobarbarae. Ἀλλοφώνους. ὅπου ἔχουν ἄλλην φωνήν. ὅπου μιλοῦσιν ἀλλέως. ἢ ὅπου συντυχάννουν ἀλλιώς. Occurrit illic pluries.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΝ.

Ἀλληλέγγυον. Tributum, quod pauperum vice solvebant divites. Glossae Graecobarbarae. Ἀλληλέγγυον, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις. Auctor eius primus Nicephorus Logotheta, ut testatur Cedrenus, & cum eo Zonaras Annal. III. cuius ista verba. Ἐθέσπισε καὶ τὰ τῶν ἀπόρων τέλη τοὺς εὐποροῦντας εἰσπράττεσθαι, ὃ ἀλληλέγγυον ὠνομάσθη. Sed exolevit, & abrogatum fuit non multo post, donec iterum instituit Basilius Porphyrogeneta. Cedrenus de eo. Δόγμα ἐξέθετο τὰς τῶν ἀπολολότων πτωχῶν συντελείας εἰσπράττεσθαι ἐκ τῶν δυνατῶν· κατωνομάσθη δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις ἀλληλέγγυον. Quae totidem paene verbis Zonaras. Mox bello cum Bulgaris pollicitus abolere, si victoria potiretur, quod tamen non praestitit, etsi multum supplicante Patriarcha Sergio. Ioannes Curopalates. Ὁ ὁ πατριάρχης σέργιος μετὰ νίκης εἰσελθόντα πολλὰ κατελιπάρει σβέσαι τὸ ἀλληλέγγυον. ἦν γὰρ ὑποσχόμενος ποιῆσαι τοῦτο, εἰ τῶν βουλγάρων ὑπερισχύσειεν. ἀλλ' οὐκ ἔπεισεν. Abolere rursum statuerat huius Basilii frater Constantinus, sed non potuit, morte praeventus; itaque successor eius Romanus Argyrus ei rei animum adiecit, & perfecit. Cedrenus. Ἐξέκοψε δὲ, καὶ τέλειον ἀπερρίζωσε τὸ ἀλληλέγγυον, ὅπερ ἐμελέτα μὲν ὁ κωνσταντῖνος ποιῆσαι, οὐκ ἔφθασε δέ. Et Zonaras in ipso Romani illius initio.

(a) Nos etiam adpellamus *Cambiatura*.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑΡΙΟΝ.

Ἀλληλουιάριον. Triodium. Ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν. Balsamon ad Synod. VI. Can. LXXV. Καὶ μὴ διὰ ψαλτῳδημάτων, καὶ ἀλληλουιαρίων λιτῶν, καὶ ψαλλομένων κατὰ τὸν θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας ἐκπληροῦντας τὴν παννύχιον ψαλμῳδίαν. Pentecostarium. Εἰς δὲ τὰ σάββατα τοὺς ἀναπαυσίμους μακαρισμοὺς ψάλλομεν· προκείμενον δὲ καὶ ἀλληλουιάριον εἰς πρόσωπον ἁγίου οὗ ψάλλομεν τὰ στιχηρά. Hericus Monachus De Vita Sancti Germani, lib. III.

—— *pactae praesul non immemor horae,*
Exigit ingentem pleno de pectore vocem,
Alleluia pium ternis concentibus urgens.

ΑΛΛΗΜΙΑ.

Ἀλλημία. Alia quaedam. Glossae Graecobarbarae. Αὖθις. πάλιν. ἀλλημίαν φορόν. Occurrit illic pluries.

ΑΛΜΗΡΕΥΕΙΝ.

Ἀλμηρεύειν. Idem, quod Ἀμηρεύειν. Ioannes Curopalates in Romano Constantini Fil. Καὶ τὸν ἀλμηρεύοντα τῆς νήσου, κουρέπην ὄνομα, λαβὼν αἰχμάλωτον.

ΑΛΟΓΑΤΩΡ.

Ἀλογάτωρ. Praefectus Stratiotarum. Vide Στρατιώτης.

ΑΛΟΓΕΥΟΜΕΝΟΙ.

Ἀλογευόμενοι. Qui cum equabus coeunt. Harmenopulus lib. VI. tit. IV. Οἱ ἀλογευόμενοι, ἤγουν οἱ κτηνοβάται, καυλοκοπείσθωσαν. Basilius Magnus Can. LXIII. Ὡσαύτως καὶ ὁ ἀλογευσάμενος, καὶ ἐξαγορεύσας. Can. XVI. Synodi Ancyranae. Ὁ ἀλογευσάμενος, εἰκοσαετὴς μὲν τελῶν, πεντεκαιδεκαετίαν ὑποπιπτέτω. Vide Capitula Karolina lib. VII. cap. CCLXXIII. Palamas Declamat. II. Ἱπποπόρνους adpellat, quod non intellexit Interpres. Οἱ ἱπποπόρνοι, inquit, καὶ ὅσοι εἰς τὰς παρὰ φύσιν χρήσεις ἐκκαίονται.

ΑΛΟΓΟΝ.

Ἄλογον. Equus. Nicetas. Ἄλογα αὐτῶν ἁρματωμένα μετὰ κεφαλαρέων, καὶ σαγισμάτων λωρικαινῶν. Hesychius. Καπητὸν, παράβλημα ἀλόγου. Glossae. *Animalia*. Ψυχικὰ. ζῶα ἄλογα. Corrigo interpungendo, ζῶα. ἄλογα. Nam homo etiam animal est, non minus, quam quaevis irrationalia. Ergo necessario interpungendum. Porro, ut Graeci recentiores

ἄλο-

ἄλογον, pro equo, ita *Animal* quoque usurparunt Latini. Diaconus in Heraclio. *Romani animalia sunt nocte, & adaequaverunt, & acceperunt*. In *l. tam Duces 9. C. Theodos. de re milit. Cum propriis animalibus eo usque veniendum est, ubi obsequium cursuale succedit*. Et in *l. quod 4. tit. de Murileg. Quod ad praesens remedium pertinet, decimum animal bastagiis pro reparatione praebeatur*.

ΑΛΟΓΟΣΤΑΒΛΟΣ.

Ἀλογόςαβλ@. Equile. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΑΛΟΥΠΟΥ.

Ἀλυπȣ̃, sive Ἀλωπȣ̃, pro Ἀλώπηξ. Vulpes. Anonymus De Vulpe, & Lupo.
Καὶ ἀλυπȣ̃ ςοχάζετον, λέγει κατὰ μαντάτα·
Occurrit illic pluries. Glossae Graecobarb. Ἀλωπηκίαι, αἱ τῶν ἀλωπήκων καταδύσεις. αἱ φολίαι, ἤγυν ἡ φωλιὲς, ἢ αἱ τρῖπαι, ἤγυν ἡ τρίπες τῆς ἀλωπȣ̃ς. Corona pretiosa. Ἀλυπȣ̃. *Vulpes*. Ἀλώπηξ.

ΑΛΟΥΤΑΡΙΟΝ.
ΑΛΟΥΤΗΡΟΝ.

Ἀλυτάριον. *Aluta*. Glossa Servii. *Aluta*. Ἀλυτάριον. Idem est Ἀλύτηρον, apud Demetrium Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. LIX. Καὶ εἰς ἀλούτηρον ἐπίθες, καὶ εἰς τὸν ἱέρακα δῆσον.

ΑΛΟΦΑΝΤΖΙΔΕΣ.

Ἀλοφάντζιδες. Mercenarii. Chalcondylae Hist. lib. V. Τέτων δὲ ἔχονται ἀλοφάντζιδες, οἱ μισθωτοὶ καλέμενοι, ἀμφὶ τὰς ὀκτακοσίους. Apud eumd. scribitur, Ἀλλοφάτζιδες in fine lib. VIII.

ΑΛΧΑΡΙΟΝ.

Ἀλχάριον. Scutella. Glossae Latinograec.

ΑΛΩΠΟΥ.

Ἀλωπȣ̃. Vide Ἀλυπȣ̃.

ΑΜΑΔΙΝ.

Ἀμάδιν. Vna. Simul. Glossae Graecobarbarae. Ὁμȣ̃. ἀντάμα. ὁμάδον. ἀμάδιν.

ΑΜΑΝΙΤΑΡΙΟΝ.

Ἀμανιτάριον. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XXIII. Καὶ ἀφοδεύῃ ὡς τεάφιν, ἢ φαίνεται ὡς ἀμανιτάριον. De significatione dictionis inquirendum est. An depravatum ex Ἀμήνιον; Erit ergo minium.

ΑΜΑΞΑΡΗΣ. ΑΜΑΞΑΡΙΟΣ.

Ἀμαξάρης, & Ἀμαξάρι@. Carrucarius. Basilic. Eclog. XX. Εἰ δὲ ἀμαξάρι@ φιλονεικῶν προλαβεῖν ςρέψει τὴν ἄμαξαν, ἢ κλάσει τὸν δοῦλον, ὃν ἐπὶ μισθῷ ἐφ' ἁμάξης ἦγεν, ἐνέχεται τῇ περὶ τῆς μισθώσεως ἀγωγῇ. Glossae Graecobarbar. Ἀμαξεύς. ἀμαξάρης. ζευγηλάτης.

ΑΜΑΞΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Ἀμαξόπυλλον. Currus. Glossae Graecobarbarae. Τὸ μικρὸν ἀμάξιον, ἢ ἀμάξιν, ἢ ἀμαξόπυλλον.

ΑΜΑΞΟΣΤΡΑΤΑ.

Ἀμαξόςρατα. Via publica. Glossae Graecobarbarae. Ἀμαξιτὸν ὁδὸν, δημόσιον ὁδὸν, καὶ ἁμάξαις διαπορευτὴν ὁδὸν. ἀμαξόςραταν.

ΑΜΑΧΕΥΕΙΝ. ΑΜΑΧΕΥΓΕΙΝ.

Ἀμαχεύειν, & Ἀμαχεύγειν. Pignus capere. Glossae Graecobarbarae. Ἀνδροληψία. ἐνεχύραζον γὰρ τὰς ἔχοντας ἀνδροφόνους. ὅπȣ ἀμαχεύει, ἢ ἀμαχεύγει ἐκείνους ὁπȣ̃ κρατȣ̃σιν ἢ ἔχουσιν τὰς φονιάδες.

ΑΜΒΙΤΙΩΝ.

Ἀμβιτίων. *Ambitio*. Suidas. Ἐξ ἀμβιτίων@. ἐκ περιδρομῆς τι πράττων παρὰ ῥωμαίοις.

ΑΜΒΛΑ.

Ἄμβλα. In Hippiatricis lib. II. cap. CXXIX. Lemma est. Μάλαγμα, τὸ καλέμενον ἄμβλα μῦλα. Investigemus quid sit.

ΑΜΒΟΝΑΣ. ΑΜΒΩΝ.

Ἄμβων. *Ambo*. Pulpitum. Suggestum. Walafridus Strabo de Reb. Eccles. cap. VI. *Ambo ab ambiendo dicitur, quia intrantem ambit, & cingit*. Sozomenus lib. VII. cap. II. Εἰκάζω αὐτὴν κάθεσθαι παρὰ τὸν ἄμβωνα. Blastares in Synopsi Concil. Οἱ γὰρ ἐξαρτῶντες τȣ̃το διάκονοι τοῖς ἱερȣργȣ̃σι παριςάμενοι, ἢ τὰς τῆς ἱερᾶς τελετῆς ἐπιτηρȣ̃ντες εὐχὰς, τῷ ὡραρίῳ τοῖς ἐν ἄμβωνι σημαίνεσι διακόνοις τὸν καιρόν. Diaconus in Anastasio. *Praecepit in templo Sancti Theodori Sparatii super ambonem Trisagii additamentum admittere*. Corrige Ioannem Curopalatem in Romano Constantini F. Στέφει ὢν τȣ̃τον ὁ πολύευκτ@ ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς τȣ̃ Θεȣ̃ μεγάλης ἐκκλησίας. Hodie in MS. Regio est, ἄμμωνι. Hinc ὀπισθάμβων@ εὐχὴ in Liturgia Chrysostomi. Porro mysticam interpretationem reddit Germanus in Histor. Eccles. Ὁ ἄμβων ἐςὶν ἐμφαίνων τὸ σχῆμα τȣ̃ λίθȣ τȣ̃ ἁγίȣ μνήματ@, ὃν ὁ ἄγγελος ἀποκυλίσας ἐκ τ̃ θύρας τȣ̃ μνήματ@ ἀνεβόα τὴν ἀνάςασιν τȣ̃ κυρίȣ ταῖς μυροφόροις. Hodie ἄμβονας dicunt. Corona pretiosa. ἄμβονας. *Pulpitum*. ἄμβων.

ΑΜΕ.

Ἄμε. Abi. Facesse te. Glossae Graecobarbarae. Ἄπερρε. πορεύȣ μετὰ φθορᾶς· ἄμε εἰς τὴν κακὴν ὥραν. ἄπελθε ἤγυν ἄμε εἰς τὰ τρία κακά. ἄμε μὲ χαλασμόν. Iterum alibi. Ἀπέλθετε. ἐλάτε. ἄμετε. ἢ πορεύθητε.

ΑΜΗ.

A

ΑΜΗ.

Α'μή. Sed. Verum. Bessarion in epist. Καὶ μηδὲν ἐνθυμῶνται ὅτι εἶναι βασιλέως ἀπόγονοι, ἀμὴ ὡς ἐνθυμῶνται, ὅτι εἶναι διωγμένοι ἀπὸ τὸν τόπον τῶν. Glossae Graecobarbarae. Ψάρια ὅπου δὲν ἔνι τοῦ πελάγους ἤγουν ὅπου δὲν κατοικοῦσι τὸ πέλαγος, ἀμὴ τὸν αἰγιαλόν.

ΑΜΗΡΑΔΙΑ.

Α'μηραδία. Amirae Praefectura. Vel cohors, aut navis praetoria. Constantinus de Administr. Imp. Καὶ εἶχεν ἀμηραδίας, ἤτοι στρατηγίδας, ταύτας. Et occurrit illic pluries.

ΑΜΗΡΑΙΟΣ.

Α'μηραῖος. Constantinus de Administ. Imp. Παραλαμβάνει οὖν ὁ μαβίας πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν συρίας, ἐπειδὴ ὡμωμόκεσαν οἱ ἀμηραῖοι πάντες. Significat autem ea vox praetorem. Sigebertus in Chronico. *In regno Sarracenorum quatuor praetores statuit, qui Amiraei vocabantur: ipse vero Amiras dicebatur, vel Protosymbulus*. Loquitur de Mahomete. Theophanes in Chronico. Ἦν δὲ προτελευτήσας ὁ μωάμεδ, ὃς ἦν στήσας τέσσαρας ἀμηραίους τοῦ πολεμεῖν τοὺς ἐξ ἀράβων γένους χριστιανούς.

ΑΜΗΡΑΛΙΟΣ.

Α'μηράλιος, & Α'μηραλής. *Amiralius*. Cod. de Offic. Aulae Constantinop. ubi de magno duce. Ἔχει δὲ ὑπ' αὐτὸν τόν τε μέγαν δρουγγάριον τοῦ στόλου τὸν ἀμηράλιον, τὸν πρωτοκόμητα. Anonymus de nuptiis Thesei.

Καὶ παρευθὺς ἀμηραλὴς ὁλόρθος ἐστικώθη,
Καὶ μὲ τοὺς ναύταις τοῦ γοργοῦ σύντομα ἐξορθώθη.

Auctor Supplementi ad Chronicon Sigeberti. *Stolus etiam Amiralii Babyloniae per mensem unum obsedit Accaron*. Non erat summus maris praefectus, ut hodie; sed subiectus & magno Duci, & magno quoque Drungario classis, at supra Protocomitem tamen, drungarios, & comites. Videmus apud Codinum loco citato.

ΑΜΗΡΑΣ.

Α'μηρᾶς. Saepissime occurrit apud Nicetam, Cedrenum, Zonaram, Phranzem, & eius notae atque aevi Scriptores. Achmes in Introduct. in Astrologiam. Μέσον τῶν μεγιστάνων ἀφροσύνην ἀμηράδων, καὶ ὁπλοφόρων, θάνατον παίδων. Ita corrigo: nam in exemplari MS. est. Α'μοιράδων. Iterum. Καλοσύνην τῶν ἀμοιράδων, καὶ τοῦ στρατοῦ. Corrige. Et apud Eleutherium Zebelenum de Significat. Eclips. Δύναμιν, καὶ φοσσάτου, καὶ στρατοῦ ὑποταγήν. Etiam illic in MS. est. ἀμοιράδων. Et saepe itidem illic occurrit, sed cum hoc mendo. Significat autem protosymbulum, sive praesidem Senatus. Vide ἀμηραῖος.

ΑΜΗΡΕΥΕΙΝ.

Α'μηρεύειν. Amiram vel Amiraeum agere. Constantinus de Administrat. Imp. Τελευτᾷ δὲ ὁ αὐτὸς ἀβουβάχαρ ἀμηρεύσας ἔτη τρία.

ΑΜΜΑΣ.

Α'μμᾶς. Mater spiritualis. Palladius Hist. Laus. in Piterum. Αὕτη γὰρ ὑμῶν καὶ ἐστὶν ἀμμᾶς. οὕτω γὰρ καλοῦσι τὰς πνευματικὰς μητέρας.

B

ΑΜΜΑΤΙΑ.

Α'μματιά. *Oculi*, pro ὀμμάτια; ut ἀρχίδια, ὀρχίδια: & alia plura. Glossae Graecobarbarae. Α'λαοσκοτιή. τύφλωσις τῶν ὀμμάτων. στραβάρα τῶν ἀμματιῶν. τύφλωμα τῶν ὀμμάτων. Iterum alibi. Α'ϋπνος. ὅπου δὲν κοιμᾶται, ὅπου δὲν θεωρεῖ τὸν ὕπνον εἰς τ' ἀμμάτιά του.

C

ΑΜΜΟΓΗ.

Α'μμόγη. Arena. Glossae Graecobarbarae. Α'μμῶδες χωρίον. ὅπου ἔνι μέσα εἰς ἀμμόγην κλισμένον.

ΑΜΜΥΔΑΡΙΟΣ.

Α'μμυδάριος. Vide Α'μμυρκάριος.

ΑΜΜΥΡΚΑΡΙΟΣ.

D

Α'μμυρκάριος. *Amurcarius*. Qui amurcae instituram exercet. Harmenopulus lib. II. tit. II. Ἡ τῶν ἀμμυρκαρίων καὶ τῶν καδηλείων τέχνη οὐ μόνον τὴν ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἔχει λύμην, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐλαίου ἀτμὶς βλάβην ἐπάγει τοῖς σώμασιν. Ita corrigo: hodie enim editur corruptissime, ἀμμυδαρίων, & καπηλείων. Torquent sese valde hic viri docti, nec immerito. In principio geminatur μ' qui mos est usitatus Graecis Barbaris, ut non semel est observare in hoc nostro Glossario. Cur autem restituerim, καδηλείων, vide in κάδη.

E

ΑΜΟΓΑΒΑΡΟΙ.

Α'μογάβαροι. Pedites. Nicephorus Gregoras lib. VII. Τοὺς δὲ ἑτέρους χιλίους ἀμογαβάρους ὠνόμαζεν. οὕτω γὰρ ἡ λατίνων φωνὴ τοὺς πεζοὺς ἐν πολέμοις καλεῖ. Corrupte vero ab eo ἀμογάβαροι dicuntur, qui Latinis erant *Ampsivarii*. Facit eorum mentionem Notitia.

F

ΑΜΟΝΙΝ.

Α'μόνιν. Incus. Truncate, quasi ἀκμόνιον. ἄκμων. Glossae Graecobarbarae. Α'κμων, σίδηρον ἐφ' ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἤγουν ἀμόνιν ὅπου κοπανοδρομεύει ὁ κοπανοδρόμος.

ΑΜΟΥΡΑΧΟΡΙΟΣ.

Α'μουραχόριος. Minister aulae Turcicae. Laonicus Chalcocondyles Hist. lib. v. Ἐκτὸς δὲ σκηνοῦσιν οἱ λοιποὶ τῶν θυρῶν ἄνδρες, οἵ τε ἀμουραχόριοι.

AM-

ΑΜΠΑΛΑΤΙΑΣΜΑΤΑ.

Α'μπαλατιάσματα. Glossae Graecobarbarae. Αἰνιά. νεικέοντα, ὀνειδίσματα. ἄλλοι τὰ ἐπαίνου ἄξια. ἢ φιλονεικείαις. ἀτιμίαις. ὕβραις. τιμαῖς, ἢ ἀμπαλατιάσματα.

ΑΜΠΑΡ.

Α'μπαρ, sive Α'μπρα. *Ambra*. Genus aromatis. Nicetas in Isaacio lib. III. Καὶ ἠλείφετο μυρίσματα ῥοδοσαμμάτων παντοῖα, μόσχους ζατέτια, ἄμπαρ, κ) ἐξωπλίσατο, κ) ἐκαλλωπίζετο πλεκόμενος. Simeon Sethi de facult. cib. Τὸ ἄμπαρ ἐν διαφόροις τόποις βλύζει. εἰσὶ δὲ τούτου πηγαὶ, καθάπερ πηγελβίου, κ) ἀσφάλτου, κ) θείου. Aetius lib. I. Κόστου λίτραν, μόσχου λίτραν, ἄμπρα λίτραν.

ΑΜΠΑΣΑΔΟΥΡΟΣ.

Α'μπασαδόρος. *Ambassator*. Legatus. Anthos. Ἦτον ἀμπασαδοῦρος τότε ὅπου τὴν ἀγάπην τὸν ἔταμε ὁ μισὲρ ἀνδρέας ὁ χρίτης, ὁποῖος ἔναι τὴν σήμερον πρίντζιπος. Petrus de Vineis in Querimonia Frederici II. cap. VIII. *Diversorum nuntii praelatorum, ambasiatores civitatum rebellium Lombardorum*. Chronica Augustensis ex epistola Frederici I. *Vltra centum ambassatoribus civitatum rebellium Lombardiae, qui ad praefixum ire concilium praeparabant*. Thvvrocz in Chron. Hung. *Ambasiatores extranei illius campestria dum veniebant ad hospitia eadem conspicientes, bis a quibus venerant redeuntes mirabundi referre non valebant*. Consuetud. Hannon. tit. XIX. *Si eum aut infirmitas, aut ambascia dominica detinuerit*.

ΑΜΠΟΤΕΣ.

Α'μποτες. Vtinam. Bessarion in epistol. Καὶ ἄμποτες τὸ μᾶς ἔταξαν νὰ τὼ φυλάξωσι τελείως καινὰ (lego, καὶ νὰ) μηδὲν μεταβληθῶσιν, ὥσπερ ἐποίησαν κ) ἄλλοτε. Glossae Graecobarbarae. Ὤφελον. αἴθε. εἴθε, ἄμποτες.

ΑΜΠΟΥΛΑ.

Α'μπουλα. *Ampulla*. Aetius lib. VII. Α'μπουλαν ὑελλίνην πλήσας ἐλαίου, κ) ἐμβαλὼν αὐτῷ μαράθου τὰ ἁπαλὰ φύλλα, τίθει εἰς τὸν ἥλιον ἡμέρας τεσσαράκοντα.

ΑΜΠΡΑ.

Α'μπρα. Vide Α'μπαρ.

ΑΜΥΓΔΑΛΕΛΑΙΟΝ.

Α'μυγδαλέλαιον. Amygdalinum oleum. Simeon Sethi De cib. facult. Εἰ δὲ βούλεταί φασί τις ἐλαίῳ ἀμυγδαλελαίῳ ἢ πισακελαίου γεῦσιν περιθάναι, τὸ ἔλαιον ἑψησάτω μεθ' ὕδατος τριπλασίου.

ΑΜΥΛΑΤΟΝ.

Α'μυλάτον. Gallicum, *Amulet*. Aristophanis Scholiastes ad Pacem. Πλακοῦντές τινες, οἱ δὲ ζυμοὶ πλακουντώδεις, ὃ νῦν ἀμυλάτον φασίν.

ΑΜΦΙΒΑΛΟΝ.

Α'μφίβαλον. Quod veteres. Α'μφίμαλλον. Isidorus in Glossis. *Amphibalum, birrum villosum*. Chronicon Laurishamense.

Et sunt immensis induti calceamentis,
Amphibalis longis utentes, & spatiosis.

Sulpitius in Vita S. Martini. *Nec mora, sanctus, paupere non vidente, intra amphibalum sibi tunicam latenter eduxit, pauperemque contectum discedere iubet*. Deinde iterum. *Diaconus vero nihil intelligens, quia extrinsecus indutum amphibalo veste, nudum interius non videbat, postremo pauperem non comparere causatur*. Apud Gregorium Turonensem *Amphibolum* scribitur de Glor. Confess. lib. II. cap. LIX.

ΑΜΦΙΘΥΡΑ.

Α'μφίθυρα. Tabulae bifores, quales in aris collocari hodie videmus. Simocatta Histor. Mauric. lib. V. cap. XIV. Α'λλὰ μὲν κ) σαυρὸν γλυφέσθαι, καὶ πηχθῆναι ὀφείλοντα ὑπὸ τῆς τιμίας τραπέζης, κ) θυμιατήριον, τὰ πάντα χρυσᾶ, καὶ ἀμφίθυρον ὑννικὸν κεκοσμημένον χρυσίῳ. Quem locum eruditus interpres non satis explicat. Occurrit quoque apud Nicephorum Callistum Hist. Eccles. lib. XVIII. cap. XXII.

ΑΜΩΜΟΣ.

Α'μωμος. Nicephorus Homologeta in Sancito. Οὐ δεῖ ἐργάζεσθαι τὴν ἑβδομάδα τῆς δικαιοσύνης, ἐν δὲ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμου ψάλλειν τὸ ἄμωμον. Typicum Sabae. Εἶτα ἀνερχόμενος κρούσας βαρέως σχολαίως ψάλλει τὸν ἄμωμον. Sciendum autem intelligi Psalmum CXVIII. ab initio, quod est. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι. Observo ex Euchologio. Καὶ ψάλλεται ἡ πρώτη στάσις τοῦ ἀμώμου εἰς ἦχον πλάγιον ά. ἐν δὲ τῷ τέλει ἑκάστου στίχου λέγομεν ἀλληλούια. Et deinde ponit Psalmum quem dixi.

ΑΝΑΒΡΕΙΝ.

Α'ναβρεῖν. Pro, Α'ναβρύειν. Glossae Graecobarbarae. Α'ναβρύει. ἀναβλύζει. Ρεῖ ἔξω. τρέχει ἔξω. ἀναβρεῖ.

ΑΝΑΓΙΟΝΝΕΙΝ.

Α'ναγιόννειν. Augeri. Crescere. Glossae Graecobarbare. Αὐξητική. ἡ δύναμις ὅπου αὐξάνει, κ) ἀναγιόννει. Et mox. Αὐξάνει, ἀναγιόννει, καὶ μεγαλυνίσκει.

ΑΝΑΓΙΟΤΡΙΑ.

Α'ναγιότρια. Nutrix. Glossae Graecobarbarae. Τιθήνη. ἀναθρέπτρια. ἀναγιότρια. ῥυζάστρια.

ΑΝΑΓΛΥΦΑΡΙΟΣ.

Ἀναγλυφάριος. Celator. Sculptor. Macarius Homil. XVI. Ὥσπερ δὲ ἀργυροκόπος, καὶ ἀναγλυφάριος ἀναγλύφων δίσκον κατὰ μέρος σκεπάζει ἅπερ γλύφει διάφορα ζώδια. Interpres Iuvenalis Sat. IX. *Opifices, servi argentarii, laboriosi, anaglyfarii.* Papias. *Anaglyfarius, sculptor.*

ΑΝΑΓΝΩΘΕΙΝ.

Ἀναγνῶθειν. Pro, ἀναγινώσκειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀναλόγιον. ὄργανον ἐφ' ᾧ ἀναγινώσκουσιν ἐργαλεῖον ἀπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγνώθουσιν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ.

Ἀναγνῶσται. Lectores in Ecclesia. Multa de iis ante decennium Animadvers. Miscell. lib. I. cap. I. quae non itero. Haec addo. Legitimum illis obeundi muneris tempus fuisse annum, ex statuto Synodi Constantinop. VIII. Eius Can. 5. Προβιβαζέσθω εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην, ὥστε ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀναγνώστου ἐνιαυτὸν πληρῶσαι, &c. Numerus eorum magnus, sed restrinxit Iustinianus, & vetuit ne in magna ecclesia essent supra centum ac decem Novell. III. Θεσπίζομεν μὴ περαιτέρω μὲν ἑξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τὴν ἁγιωτάτην μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι, διακόνους δὲ ἄρρενας ἑκατὸν, τεσσαράκοντα δὲ θηλείας, καὶ ὑποδιακόνους ἐνενήκοντα, ἀναγνώστας δὲ ἑκατὸν δέκα. Sed non obtinuit, & mox sub Heraclio legitimus numerus CLX. Patet ex eius Novella. In Blachernis erant tantum XX. ut adparet ex eadem Novella in fine. Dignitas autem huius ordinis magna, & in eo saepe viri genere illustri, imo Imperatorio. Ecce apud Glycam. *Patrueles Constantii Gallus & Iulianus Antiocheae lectorum, quos Anagnostas dicimus, munere aliquamdiu functi sunt.* Ducebat ordinem primicerius. Mentio eius apud Codinum de Offic. Aulae Constantinop.

ΑΝΑΖΕΝΝΕΙΝ.

Ἀναζέννειν. Vide Ζέννειν.

ΑΝΑΚΑΛΕΣΜΑΝ. ΑΝΑΚΑΛΗΜΑΝ.

Ἀνακάλεσμαν, sive Ἀνακάλημαν. Quiritatio. Lamentatio. Glossae Graecobarbarae. Θρῆνος. κλάμαν. κλάψιμον. ἀνακάλεσμαν. ἀνακάλημαν.

ΑΝΑΚΑΛΕΣΤΑΔΕΣ.

Ἀνακαλεστάδες. Glossae Graecobarbarae. Θρηνῳδοί. ἀνακαλεστάδες.

ΑΝΑΚΑΡΑ. ΑΝΑΚΑΡΙΣΤΑΙ. ΑΝΑΚΑΡΑΔΑΙ.

Ἀνάκαρα. Tympana inferiori parte rotunda. Ita recte olim explicavit V. Cl. Franciscus Iunius. Hinc ἀνακαρισταὶ, ipsi tympanistae. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. Ἑτοιμασθέντος δὲ καὶ καβαλλικεύοντος τοῦ βασιλέως, οἱ ἀνακαρισταὶ κρούουσι τὰ ἀνάκαρα. Apud Nicetam in Man. Comneno lib. V. & Isaacio Angelo lib. I. invenies, ἀνακαράδαι, pro tympanorum pulsationibus.

ΑΝΑΚΑΤΟΝΝΕΙΝ. ΑΝΑΚΑΤΩΣΙΣ.

Ἀνακατόννειν. Turbare. Miscere. Corona pretiosa. Ἀνακατόννειν. *Miscere.* φύρειν. Glossae Graecobarbarae. Ἄγαν θορυβεῖς. πολλὰ ταράττεις. πολλὰ ἀνακατόννεις. Theodosius Zygomala Themato epist. LIII. Καὶ ἀνακάτωσε μέσα ἀλεύρια λίγα, εἶτα τὸ ἔπιε. Hinc ἀνακάτωσις. Corona pretiosa. Ἀνακάτωσις. *Confusio.* Σύγχυσις. Iterum alibi. Ἀνακατωμένον. *Mixtum.* Φύραμα. Significat etiam, Expetere. Concupiscere. Glossae Graecobarbarae alibi. Ἀβέστει. ποθυμᾶ. ἀνακατόννει. ἐπιποθεῖ.

ΑΝΑΛΑΒΟΝ.

Ἀνάλαβον, sive Ἀνάλαβος. Vestis monachorum, sicut ἐπωμάδιον, ἐπιτραχήλιον, ὠμοφόριον, diaconorum, archidiaconorum, patriarcharum. Erant autem resticulae duae. Cassianus De Hab. Monach. cap. VI. *Gestant autem resticulas duplices, laneo plexas subtemine, quas Graeci ἀναλάβους, nos vero succinctoria, seu redimicula, vel proprie rebracchiatoria possumus adpellare. Quae descendentia per summa cervicis, & a lateribus colli divisa, utrarumque alarum sinus ambiunt, atque hinc inde succingunt, ut constringentia latitudinem vestimenti ad corpus contrahant atque coniungant.* Dorotheus Doct. I. Τὸ σχῆμα ὃ φοροῦμεν, κολόβιόν ἐστι μὴ ἔχον χειρίδια, καὶ ζώνη δερματίνη, καὶ ἀνάλαβος, καὶ κουκούλλιον. Erat autem humerale, & in crucis formam ponebatur. Dorotheus ibidem. Ὁ ἀνάλαβος τίθεται σταυροειδῶς ἐπὶ τοὺς ὤμους ἡμῶν. τουτέστι τοῦ σταυροῦ τὸ σύμβολον βαστάζομεν εἰς τοὺς ὤμους ἡμῶν. καθὼς λέγει. ἆρον τὸν σταυρόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Ecce vides illic etiam rationem. Beda De Tabernac. lib. III. cap. IV. *Ipsa enim est crux, quam sequentes Dominum quotidie ferre iubemur. Vnde merito talis species inter alias humero sacerdotis refulget, ut ipsum ad patienda adversa semper doceat esse paratum.* In Glossis Isidori legitur. *Armilaus, scapulare monachorum.* An scribendum? *Analauus,* sive *Analabus.* An? *Armilausus.* Quod magis probo. Porro de hoc ipso, sive analabo, sive armilauso, intelligendus Athanasius in vita D. Antonii. Ὁ δὲ Ἀντώνιος τοσοῦτον ἐφρόντιζεν, ὥστε καὶ μᾶλλον πλῦναι τὸ ἐπενδύτην.

ΑΝΑΛΟΓΕΙΟΝ.

Ἀναλογεῖον. Pulpitum. Suidas. Ἀναλογεῖον, ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία. Euchologium. Ὁ δὲ κελλαρίτης προτίθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ ἄρτους πέντε ἐξ ὧν ἐσθίομεν ἐν τῇ τραπέζῃ. Glossae Isidori. *Lectrum, analogium, super quo legitur.* Stephanus de Sacram. Altaris cap. IV. *Officium acolytorum est ante Diaconum ferre cereum accensum cum ceroferario usque ad analogium, & te-*

& tenere debent dum legitur Evangelium. Walafridus Strabo de Reb. Eccleſ. cap. VI. *Analogium, quod in eo verbum Dei legitur, & adnuntiatur.*

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

Ἀναμνήσεις. Laudationes eorum, qui militiae aut alibi fortiter ſe geſſiſſent, quae fiebant apud Imperatorem, ut iis in memoriam illi revocaretur, eſſe cohoneſtandos praemiis. Huic curae & muneri qui praefectus, ὁ ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων dicebatur. Sed hoc munus poſtea abrogatum eſt ſub malis illis Imperatoribus, & virtutem negligentibus. Codinus de Offic. Aulae Conſtantinop. Τὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων ὑπηρέτημα πάλαι μὲν ἦν τὸ ἀπογράφεσθαι τοὺς ἐν ταῖς στρατιαῖς καὶ ἀλλαχοῦ ἀριστεύοντας, ἀναμιμνήσκειντε ὑπὲρ αὐτῶν τῷ βασιλεῖ, ἵνα λαμβάνωσι τὰς προσηκούσας τιμάς. κατὰ δὲ τὸ παρὸν οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Cantacuzenus lib. III. cap. XV. *Curandae Reip. propoſiti erant Spanopulinus a memoria, & Ioannes Melitinenſis.* In Graeco textu erat, σπανοπουλῖνος ὁ ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων. Clarum autem huius moris monumentum exſtat apud Agathiam lib. IV. Οὐ πολλῷ ἔμπροσθεν ἐκ βασιλέως τὸ ῥυστίκῳ ἔχων ἐπίταγμα, ἐφ᾽ ᾧ ἕκαστά τε τὰ ποιούμενα εἰς τὸ ἀκριβὲς διαγγέλλειν, καὶ τῶν στρατιωτῶν τοὺς ἀριστεύοντας τοῖς βασιλείοις δώροις φιλοφρονεῖσθαι. Incumbebat primitus tota haec res Comiti theſaurorum, ſive largitionum: erantque duo iſta munera hominis unius; laudare eos qui militiae praeclare ſe geſſiſſent, & praemia virtutis ergo ab Imperatore decreta e theſauris eius perſolvere. Animadvertere licet ex hoc loco Agathiae. Poſtea diviſa fuerunt. Puto vero τὸν ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων eumdem eſſe, quem *Memorialem* adpellat Ambroſius in epiſtola ad Marcellam. *Palatina omnia officia, hoc eſt memoriales, agentes in rebus, adparitores diverſorum commodorum.* Ita quoque indigetatur in l. ult. C. de diverſ. Offic. & Adparit. Iud.

ΑΝΑΜΟΙΑΣΤΟΣ.

Ἀναμοίαστος. Diſpar. Diſſimilis. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀσυμφωνή. ἀνόμοια. ἀναμοίαστα.

ΑΝΑΝΕΟΝΝΕΙΝ.

Ἀνανεόννειν. Florere. Iuveneſcere. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀξαναπαιδιόνει. ἀνανεόννει.

ΑΝΑΠΑΜΟΣ.

Ἀναπαμός. Remiſſio. Quies. Gloſſae Graecobarbarae. Ἄνεσις. ἀνάπαυσις. ἀνάπαυμα. ἀναπαμός.

ΑΝΑΠΑΥΣΙΜΑ.

Ἀναπαύσιμα. Typicum Sabae. Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ στίχου πρῶτον, καὶ δύο ἀναπαύσιμα, καὶ θεοτόκιον. Vide Στιχηρά.

ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ.

Ἀνάργυροι. Ita dicti ſanctorum nonnulli. Suidas. Χριστόδωρος θηβαῖος ἰλλούστριος. ἔγραψεν ἰξευτικὰ δι᾽ ἐπῶν, καὶ θαύματα τῶν ἁγίων ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ. Plures vero recenſentur in Liturgia Chryſoſtomi, neque omnes tamen. Τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ, κύρου καὶ ἰωάννου, παντελεήμονος καὶ ἑρμολάου, σαμψὼν καὶ διομήδους, θαλλαλέου καὶ τρύφωνος, καὶ τῶν λοιπῶν. Aſceterium illis commune conſecravit Michael Paphlagon ante urbis muros. Zonaras. Καὶ ἄπεισιν εἰς ὅπερ αὐτὸς πρὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἱδρύσατο ἀσκητήριον, ὃ ἐπὶ τῇ κλήσει τῶν θαυματουργῶν ἀναργύρων ὠνόμασεν. Meminit quoque Cedrenus. Dies feſtus omnium communis celebrabatur Kalendis Iuliis. Ecce in Conſtitut. Manuelis Comneni. Ἡ πρώτη τοῦ ἰουλίου (ἄπρακτός ἐστι) ὅτι αὐτῇ τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων ἡ μνήμη τελεῖται. Seorſim vero Coſmae & Damiano Kalendae Novembres ſacrae. Eadem Conſtitutio. Ἡ πρώτη τοῦ νοεμβρίου, ἐπὶ τὸ τοὺς θαυματουργοὺς ἀναργύρους κοσμᾶν καὶ δαμιανὸν ἑορτάζεσθαι. Et in Menologio ita ille dies notatur. Κοσμᾶς καὶ δαμιανὸς ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἀνάργυροι. Sampſoni feſtum XVII. Iunii, Panteleemoni XXVII. Iulii, ut patet ex citata iam aliquoties Conſtitut. Comneni. Cyro & Ioanni pridie Kal. Februarii, ut ex Menologio accipimus.

ΑΝΑΣΙΚΟΝΝΕΙΝ.

Ἀνασικόννειν. Exſtruere. Attollere. Excitare. Gloſſae Graecobarbarae. Κτίζειν. ἀνεγείρει. ἀνασικόννει. Nihil aliud eſt, quam ἀνασηκοῦν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ.

Ἀναστάσιμον. Troparium diei Dominicae proprium. In Liturgia Chryſoſtomi. Ἢ λέγει τῆς ἡμέρας, ἢ τὸ ἀναστάσιμον, εἰ ἔστι κυριακή. Erant autem varia: vel στιχηρὰ, vel ἐξαποστειλάρια, vel καθίσματα, vel εὐαγγέλια. Habes στιχηρὰ in Breviario. Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας στιχηρὰ ἀναστάσιμα κατὰ τὸν ἦχον. Et in Typico Sabae. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τρία ἀναστάσιμα τὰ ἀρχαῖα, καὶ δύο ἀνατολικά. Vides ἐξαποστειλάρια in eodem Breviario. Ἀρχὴ τῶν ἀναστασίμων ἐξαποστειλαρίων, καὶ τῶν ἑωθινῶν ἰδιομέλων τῶν ια. εἰσὶ μὲν τὰ ἑωθινὰ λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως, τὰ δὲ ἐξαποστειλάρια τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κωνσταντίνου. Et obſerva illic a Conſtantino Leonis F. ea eſſe. Reliqua, nempe καθίσματα & εὐαγγέλια habes ibidem: poſtremum autem etiam in Menologio. Οὐ μέν τοι δὲ λέγομεν εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ἀναστάσιμον, ἀλλὰ προκείμενον, καὶ εὐαγγέλιον ἑωθινὸν τῆς θεοτόκου. Dicebantur autem ἀναστάσιμα ab ipſo die, quo canebantur: nam omnes Dominicas ἀναστασίμους indigetabant, propter reſurrectionem Domini ac Servatoris noſtri, quae in iſtum diem incidit. In Liturgia Chryſoſt. Καὶ εἰ ἔστι κυριακὴ, λέγει ὁ ἱερεὺς, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν χριστὸς, ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν. εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀναστάσιμος, λέγει, χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν. Vbi obiter obſervare licet

ipſa

ipsa verba τῦ ἀναςασίμυ de quo dixi. Porro quod ad dominicae adpellationem attinet, elegans locus est apud Palladium in disputatione Gregentii. Καὶ ἔςαι, φησὶ, μὴν ἐκ μῆνος, τὰς ποικίλων τῶν χριςιανῶν ἑορτὰς ἐμφαίνων, ᾗ σάββατον ἐκ σαββάτυ, καὶ ἀναςάσιμοι ἡμέραι.

ΑΝΑΣΤΕΝΑΜΑΝ.

Ἀναςέναμαν. Gemitus. Glossae Graecobarbarae. Ἀςεναχτί. ἄνευ ςεναγμῦ. χωρὶς ςεναγμὸν, ἢ ἀναστέναμαν. Iterum. Κλάννεις μὲ ἀναστέναμαν.

ΑΝΑΤΕΙΛΑΝΤΑ.

Ἀνατέλαντα. Hymnus qui canebatur in coronatione Imperatoris, quum is cum Domina in Catechumenis esset. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. Χρυσῶν δὲ βηλοθύρων τὴν ἀναβάθραν σκεπόντων, ὥςε μὴ ὁρᾶσθαι τὺς βασιλεῖς, οἱ ψάλται ᾄδυσι τὸ, ἀνατέλαντα.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ.

Ἀνατολικά. Troparia octoechi, qualia ἀναςάσιμα, & talia. Triodium. Καὶ ψάλλομεν τῆς ὀκτωήχυ ἀναςάσιμα τρία καὶ ἀνατολικὰ τρία, ᾗ τῦ τριωδίυ ἰδιόμελα δύο.

ΑΝΑΧΥΣΕΙΝ.

Ἀναχύσειν. Corona pretiosa. Νὰ ἀναχύσῃ. *Arare*. Ἀροτριῦν.

ΑΝΔΕΡΟ.

Ἀνδέρο. Pro, Ἔντερον. Intestinum. Exstat in Turcograecia Viri eruditissimi Martini Crusii.

ΑΝΔΡΑ.

Ἄνδρα. Pro, Ἀνήρ. Vir. Anonymus De bello sacro.

Ἔβρεν ἐκεῖ τὸν μισὲρ τζὰν τὸν ἄνδραν τῆς ἐκείνων.

ΑΝΔΡΕΙΩΝΝΕΙΝ.

Ἀνδρειώννειν. Virum se praestare. Glossae Graecobarbarae. Ἀνδρίζυ. καρτέρει. ἀνδρειώννυ. Occurrit quoque apud Nicetam in Man. Comneno lib. VII.

ΑΝΕΙΚΕΛΛΟΝ.

Ἀνείκελλον. Statua. Nicetas in Alexio Angelo lib. III. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον ἀναιδῶς διεπράττετο, ἀλλὰ ᾗ ἄλλων ἀνεικέλλων ἀφεῖρε μόρια.

ΑΝΕΜΗ.

Ἀνέμη. Girgillus. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΑΝΕΜΟΔΟΥΡΑ.

Ἀνεμοδύρα. In Canonio Mathematico. Ὅταν ἔλθῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀνεμοδύρα.

ΑΝΕΜΟΣΑΛΗ. ΑΝΕΜΟΖΑΛΙΖΕΙΝ.

Ἀνεμοζάλη. Vide Ἀνεμοτάραξις. Inde Ἀνεμοζαλίζειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀελλώδεις. ἀνεμοζαλισμένον. μετὰ ἀνέμυ ὁμιχλώδες.

ΑΝΕΥΚΑΙ.

Ἀνεύκαι. Si. Glossae Graecobarbarae. Αἴκα. ἐὰν ἄν. ἀνεύκαι.

ΑΝΕΜΟΠΟΛΕΜΟΣ.

Ἀνεμοπόλεμος. Velitatio. Apud Nicetam in Isaacio Angelo lib. I. Ἐκ μὲν ἐν ςαθηρᾶς μεσημβρίας τοξασμοὶ ᾗ ἀνεμοπόλεμοι παρ' ἑκατέρων ἐγίνοντο τῶν μερῶν.

ΑΝΕΜΟΤΑΡΑΞΙΣ.

Ἀνεμοτάραξις. Turbo. Glossae Graecobarbarae. Ἀέλλα. συςροφὴ ἀνέμυ. ἀνεμοζάλη. ἀνεμοτάραξις.

ΑΝΕΦΕΛΕΤΟΣ.

Ἀνεφέλετος. Stolidus. Ineptus. Glossae Graecobarbarae. Ἀνεφέλετον. λωλήν. πελλήν. Iterum. Μάταιον. ἀνωφελές. ἀνεφέλετον. ἀνίσχυρον. ἀδύνατον.

ΑΝΖΑ.

Ἄνζα. Vide Ἄντζα.

ΑΝΗΜΠΟΡΟΣ.

Ἀνήμπορος. Impotens. Invalidus. Imbecillus. Glossae Graecolatinae. Ἀσθενής. ἀδύνατος. ἄῤῥωςος. ἀνήμπορος.

ΑΝΗΞΕΥΡΑ· ΑΝΗΞΕΥΡΟΣ. ΑΝΗΞΕΥΡΙΑ.

Ἀνήξευρα. Stulte. Glossae Graecobarbarae. Ἀφρόνως. μωρικά. πελλικά. ἀνήξευρα. Et ἀνήξευρος. Stolidus. Imperitus. Stupidus. Eaedem Glossae alibi. Ἰδιώτης. ἀμαθής. ἀνήξευρος. Inde, ἀνηξευρία. Stultitia. Imperitia. Ibidem. Ἀπειρία. ἀμαθία. ἀνηξευρία.

ΑΝΘΡΑΚΑΡΙΟΣ.

Ἀνθρακάριος. Pro, ἀνθρακοπώλης. Glossae veteres. *Carbonarius*. Ἀνθρακάριος.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ἄνθρωπος. Famulus. Sic Gallis *Homme*. Constantinus De Administr. Imp. Καὶ πάλιν, ὅτε χωρήσυσι τὺς ἀνθρώπυς αὐτῶν, ζηλῦσι τὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν. Et alibi. Οὐς καὶ εὑρῶν

τῶν, μιμῶσι διὰ ἀνθρώπου αὐτοῦ ὁ βασιλικὸς ἔνδον τῶν χελανδίων μένων. Ioannes Glycas de Vanit. Vitae.

Πῶς ἐσκόρπισαν οἱ ἄνθρωποι τοὺς, του ἐδιέλη ἡ φαμελία τους.

Codinus de Offic. Constantinop. Τοὺς μίνσους λαμβάνοντες, καὶ μέχρι τῆς τοῦ τρικλίνου θύρας φέροντες πρὸς τοὺς ἑαυτῶν ἀνθρώπους διδόασι. Iterum postea. Καὶ ἐπελθὼν δίδωσιν ἀνθρώπῳ τοῦ αὐτοῦ πανυπερσεβάστου.

ΑΝΙΣΑΤΟΝ.

Ἀνισάτον. *Anisatum*. Aqua anisi. Alexander Trallianus lib. VIII. cap. VI. Καὶ οἰνόμελι, καὶ ἀψινθάτον, καὶ ἀνισάτον πίνομεν. Occurrit iterum lib. IX.

ΑΝΙΨΙΟΤΕΚΝΙΝ.

Ἀνιψιοτέκνιν. Glossae Graecobarbarae. Ὁ ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ, ἢ τῆς ἀνεψιᾶς, γεγονώς. ἤγουν ἀνεψιότεκνον. ἢ ἀνεψιότεκνος. ἢ ἀνιψιοτέκνιν.

ΑΝΝΟΥΜΙΝΟΣ.

Ἀννουμῖνος. Descriptio militum. Vide Ἀδνούμιον.

ΑΝΝΩΝΑ.

Ἀννῶνα. *Annona*. Stipendium. Suidas simpliciter dixisse contentus fuit, Ἀννῶνα, ῥωμαϊκὴ λέξις. Glossae veteres Graecolatinae explicant. Ἀννῶνα. *Salarium*. Iterum alibi. Ὁ ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀννώνας ἀπαιτητής. *Opinator*. Basilic. Eclog. LIV. Μηδενὶ παντελῶς ἀπὸ τῶν ἀννώνων, μηδὲ τῷ θείῳ οἴκῳ, σιτὸς παρεχέσθω. Corrigendae sunt Glossae Basilic. Ἀννόνα σημαίνει παροχὴν, ῥόγαν, καὶ τὴν ἐτήσιον διανομήν. Iterum. Ἀννῶνα, παροχὴ, ῥόγα. ἔστι δὲ καὶ ἐτησία διανομή. Perperam hodie editur, ἀγ·ρὰν, & ἀγορά. Petrus Chrysologus Serm. CLXIII. *Quis rex devotis militibus debitam non procurat annonam?* Occurrit passim.

ΑΝΤΑ.

Ἄντα. Vide Ἄνθζα.

ΑΝΤΑΜΑ.

Ἀντάμα. Vna. Simul. Sbirus in Epistol. Μίαν γραφὴ σε πέβω ἀντάμα με ἐτούτην. Glossae Graecobarbarae. Ἄμιπποι, δύο ἵπποι συνεζευγμένοι, δύο ἄλογα ζημένα ἀντάμα. Occurrit passim.

ΑΝΤΑΡΑΙΑ.

Ἀνταραῖα. Vela. In Scholiis ad Oppiani Hal. lib. I. Πέσματα, δι' ὧν τὸ πλοῖον κρατεῖται, ἐπὰν τῷ λιμένι προσπελάσῃ. κάλωες δὲ, τὰ ἄρμενα, τὰ λεγόμενα ἀνταραῖα. Corrige. Προσπελάσῃ, κάλωες. οἱ δὲ τὰ ἄρμενα.

ΑΝΤΕΓΚΥΚΛΙΑ.

Ἀντεγκύκλια. Vide Ἐγκύκλια.

ΑΝΤΕΛΙΝΗ.

Ἀντελίνη, *Antellina*, sive *Antelena*. Mauricius Strategic. lib. II. cap. II. Μικρὰ τυφία κατὰ τῶν ὀπισθελίνων καὶ αντελίνων τῶν ἵππων. Glossae. Στηθιστήρ. *Antellina*. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἡ σέλα τοῦ ὁλόχρυση, κιόλο τὸ σαληβάρη.
Τ' ἀνέλινο ἀμποσέλινο με τὸ μαργαριτάρη.

ΑΝΤΕΡΑ.

Ἄντερα. Intestina. Pro, ἔντερα. Glossae Graecobarbarae. Ἔντερα. ἀκραῖα, ἢ ἄντερα. Ibidem. Αἱ ἄκραι τῶν ἐντέρων. αἱ ἄκρες τῶν αντέρων.

ΑΝΤΖΑ. ΑΝΤΖΟΚΟΠΕΙΝ.

Ἄντζα, vel Ἄντα. *Ansa*. In Canonio Mathematico Adespoto. Ἡ ἄντζα, κεφαλὴν ἂν τυνοδεύσῃς. Iterum. Ἡ ἄντζα, ἐὰν ὁμιλέῃς, εὔδοξος. Eustathius ad Iliad. ψ'. Κωλέτα λέγει τὴν ἀγκύλην κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὴν ἐπὶ τὰς ἰγνύας. ἥν τινες ἄνταν ἢ ἄνζαν φασί. Quid significet discis ex his verbis. Laonicus Cretensis in Batrachom. Κνήμησιν. ταῖς ἄντζαις. Iterum. Κνήμας ἐκάλυπτον. τὰς ἄντας ἔκρυπτον. Hinc ἀντζοκοπεῖν. Chronicon Constantinopol. Καὶ καθ' ὃν τρόπον ἐντζοκόπησε τὰ κοντυρα ἐκ τῶν ἐκεῖσε. Et mox iterum. Μετὰ τὸ ἀνελθεῖν εἰς τὸ βασιλεῦσαι ἔστησεν ἐκεῖσε δύο ἵππους κοντύρους ἀντζοκοπημένους.

ΑΝΤΖΙΜΙΑ.

Ἀντζιμία. Glossae Graecobarbarae. Ἀμύρα. σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι σεμιδάλλιν ὀφθὸν μὲ τὸ μέλιν· ἢ ἑφθόν. ἀντζιμία.

ΑΝΤΙΔΩΡΟΝ.

Ἀντίδωρον. Panis praesanctificatus, qui populo post missam dividebatur. In Liturgia Basilii Magni. Μετὰ τὴν εὐχὴν ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ δίδωσι τὸ ἀντίδωρον. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. Πάντες ψάλται τε καὶ οἱ ἀναγνῶσται πολυχρονίζουσι τὸν βασιλέα εἰσερχόμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσκυνῆσαι, καὶ ἀντίδωρον, λήψεσθαι. Et alibi iterum. Τηλεσθείσης τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, καὶ διαδιδομένου τῷ λαῷ τοῦ ἁγιάσματος, ὃ φαμεν ἀντίδωρον, αὖθις μεταςχὼν, &c. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. XV. Ἐκκλησιάζειν μὲν γὰρ τοὺς πιστοὺς μέχρι τέλους τῆς θείας ἱεροτελεσθείας, καὶ τῆς τελευταίας τοῦ ἱερουργοῦντος εὐχῆς, καὶ τοῦ ἀντιδώρου τῆς μεταλήψεως, ψηφιζόμεθα. Pachymerius Hist. lib. V. Μεταλήψεις θείου ἄρτου, ὃν ἀντίδωρον λέγουσι. Diaconus in Leone *Munus* adpellat. *At vero Iudaei baptizati contra propositum suum diluebant baptismum, & comedentes sancto muneri participabantur, & contaminabant fidem.* Errat vir magnus, qui ab Eucharistia non distinguit.

ΑΝΤΙΚΑΝΘΑΡΟΝ.

Ἀντικάνθαρον. In Edicto Iustiniani XIII. Τετρακοσίους μὲν ἐνενήκοντα δύο χρυσοῦς τοῖς δημοσίοις βαλανείοις τῆς αὐτῆς πόλεως τετρακοσίους δὲ ἐννεακαίδεκα τῷ καλουμένῳ ἀντικανθάρῳ. Et mox. Τῇ γὰρ τῶν δημοσίων βαλανείων ἐγκαύσει, καὶ τῷ ἀντικανθάρῳ τοῖς δημοσίοις ναύλοις, ἐξ ἑτέρων αἰτιῶν ἀπογραφὴ τῷ δὲ τῷ θείῳ νόμῳ δηλοῦται. Inquirendum amplius quid sit.

ΑΝΤΙΚΕΝΣΩΡ.

Ἀντικένσωρ. *Antecessor*. Hesychius. Ἀντικένσωρ. ὁ τοὺς νόμους μεμαθηκώς. Attaliates in Pragmat. Μετὰ καὶ τῶν ὕστερον ἐκτεθέντων διὰ τοῦ ἀντικένσωρος θαλελαίου. Et hi togati, vulgoque *Professores*. Sed & militares fuerunt, qui adiuncti mensoribus castra metabantur. Mauritius Strateg. lib. III. capit. XII. Πρὸς τούτοις δεῖ καὶ τοὺς μίνσορας τοσούτους εἶναι τοὺς ὀφείλοντας μετὰ τῶν ἀντικενσώρων προλαμβάνειν, καὶ τὰ ἄπλιττα μετρεῖν. Leo in Tacticis. Ἀντικένσωρας δὲ ἄλλους τινὰς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ῥωμαῖοι, οὓς, ὡς ὑπολαμβάνω, νῦν τοῖς μινσουράτορσι συντάσσοντες ἰδίως οὐκ ὀνομάζουσιν. οὗτοι δέ εἰσιν ὁ προλαμβάνοντες ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις τὰς ἐπιτηδείας ὁδοὺς καὶ τόπους ἀνερευνῶντες, ἐν οἷς τὰ ἄπληκτα γίνεσθαι ὀφείλουσι, καὶ τὰς ὁδοὺς ταύτας ὁποῖαί εἰσι κατανοοῦντες. Et Anthologiae lib. II. duo epigrammata leguntur, ἰουλιανοῦ ἀντικένσωρος. Hunc tamen priori & togato ordini adscribendum censeo.

ΑΝΤΙΛΗΓΑΤΕΥΕΙΝ. ΑΝΤΙΛΗΓΑΤΑ.

Ἀντιληγατεύειν. Praelegare. Glossae Basilic. Πραεληγάτα δός. ἡ ἀντιληγατευθεῖσα προῖξ. Sic ἀντιληγάτα. *Ante legata*. Praelegata. In iisdem Glossis. Προληγάτα. ἀντιληγάτα.

ΑΝΤΙΜΙΝΣΙΑ. ΑΝΤΙΜΙΣΙΑ.

Ἀντιμίνσια, sive Ἀντιμίσια. Suidas. Ἀντιμίσιον, παρὰ ῥωμαίοις τράπεζα, πρὸ τοῦ δικαστηρίου κειμένη. Sed aliter in ecclesia: nam ibi sacrae mensae erant instrata, sive mensalia. Nicephorus Homologeta in Can. Ἐὰν κατὰ ἄγνοιαν πλυνθῇ ἀντιμίνσιον, οὐ μολύνεται, οὐ γὰρ ἁγιασμὸς ἐν αὐτῷ ἐστι. Constantinus Cabasilas in Quaesitis. Τὰ ἀντιμίνσια καὶ ἐν ἑτέραις ἄρα ἐπαρχίαις παῤῥησιάζονται, ἢ ἐν μόνῃ τῇ τοῦ διϊπεργήσαντος ταῦτα. Balsamon Resp. XIII. Διὸ κατὰ τὴν τούτων περίληψιν ὁ μετὰ ἀντιμινσίου ἱερουργήσας, ἢ βαπτίσας, &c. Ita vero fiebant. Quum antistes templum dedicasset, pannum humi stratum, & mensae circumvolutum, in partes discindebat, sacerdotibusque distribuebat, qui sacras iis mensas amicirent. Atque sine illis sacra facere non poterant. Clare ecce rem omnem discimus ex Quaesitis anonymi cuiusdam episcopi Bellensis. Ἀντιμίνσια ἴσμεν γινόμενα, ἐπὰν ὁ ἀρχιερεὺς δι' ἑαυτοῦ ἐνεργήσῃ τὸν ἐγκαινισμὸν, καὶ ἐκ τοῦ πανίου τοῦ ὑποστρωθέντος καὶ περιειλήσαντος τὴν τράπεζαν, εἰς βραχέα τεμνομένου, καὶ γραφομένου τοῖς ἱερεῦσι δίδοσθαι. καὶ ἄνευ τούτων μὴ δύνασθαι ἱερουργεῖν. Balsamon ad Concil. VI. Can. XXXI. Διὰ τοῦτο γὰρ, ὡς ἔοικεν ἐπενοήθησαν καὶ τὰ ἀντιμίνσια. καὶ γίνονται παρὰ τῶν κατὰ χώραν ἀρχιερέων, καθ' ὃν καιρὸν ποιοῦσιν ἐνθρονιασμὸν ἐκκλησίας. ἐφ' ᾧ τίθεσθαι αὐτὰ εἰς τὰς ἁγίας τραπέζας τῶν εὐκτηρίων, καὶ λογιζομένων μίνσων τῆς ἁγίας τραπέζας, ἤγουν τοῦ ἐνθρονιασμοῦ τῶν ἀνοιξίων καὶ τῶν ἐγκαινίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἀναφέρεσθαι τὸ κατ' ἐπιτροπὴν ἐπισκοπικὴν γίνεσθαι ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τὴν ἱερουργίαν. Eadem iterat ad Concil. VII. Can. VII. Nec necesse tamen haec omnibus mensis instrui; sed iis tantum, de quibus non constaret, utrum consecratae essent, nec ne. Manuel Patriarcha in Res. Τὰ ἀντιμίνσια οὐκ εἰς πάσας ἀνάγκη κεῖσθαι τὰς ἁγίας τραπέζας, ἀλλ' εἰς ἃς οὐ γνώριμόν ἐστι, εἴτε καθιερωμέναι εἰσὶν, εἴτε οὔ. τὰ γὰρ ἀντιμίνσια καθιερωμένων ἁγίων τραπεζῶν τόπον ἐπέχουσι, καὶ ἔνθα εἰσὶ γνώριμοι καθιερωμέναι, οὐ χρεία ἀντιμινσίων ἐκεῖ. Hoc est, quod Nicephorus Homologeta ait in Can. Κυρίως δὲ (τὰ ἀντιμίνσια) ἐπ' ἐκείναις τῶν τραπεζῶν τίθενται, ἃς καθιέρωσις, οὐχ ἡγίασεν. Vniversum autem consecrationis ordinem tradit nobis Euchologium Graecorum, his verbis. Τῶν ἱερέων ἐπιθέντων τῇ τραπέζῃ τὰ ἀντιμίνσια, τούτοις ἐκ τῆς οἰνάνθης τὸ ἀρκοῦν τρὶς ὁ ἱερεὺς ἐπιχέει, λεγομένου ψαλμοῦ, ΡΑΝΤΙΕΙΣ ΜΕ ΥΣΣΩΠΩ, ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΣΘΗΣΟΜΑΙ. ΠΛΥΝΕΙΣ ΜΕ, ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΧΙΟΝΑ ΛΕΥΚΑΝΘΗΣΟΜΑΙ. τοῦτο δὲ τρίτον εἰπὼν ἐπισυνάπτει καὶ τὰ τὰ ἑξῆς. τοῦ ψαλμοῦ. καὶ δοξάζων λέγει. ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ, ΠΑΝΤΟΤΕ, ΝΥΝ, ΚΑΙ ΑΕΙ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ, ΑΜΗΝ. εἶτα λαμβάνων τὸ ἀγγεῖον τοῦ μεγάλου μύρου, καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος, ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ. ποιεῖ δι' αὐτοῦ σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἕνα, καὶ ἑκατέρωθεν δύο, λεγομένου ψαλμοῦ. ΙΔΟΥ ΔΕ ΤΙ ΚΑΛΟΝ, Η ΤΙ ΤΕΡΠΝΟΝ, ἕως τέλους. καὶ δοξάζοντες λέγει ὁ ἀρχιερεύς. ΔΟΞΑ ΣΟΙ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ. εἶτα δίδοται τῷ ἀρχιερεῖ τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν λέγει. ΚΡΙΝΟΝ ΜΕ ΚΥΡΙΕ ΟΤΙ ΕΓΩ ΕΝ ΑΚΑΚΙΑ ΜΟΥ ΕΠΟΡΕΥΘΗΝ. καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος. ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΕΗΘΩΜΕΝ. εὔχεται ὁ ἀρχιερεὺς οὕτως. ΚΥΡΙΕ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΗΣ, &c. εἶτα λέγει ὁ ἱερεύς. ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΣΙΝ. ὁ διάκονος. ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ ΥΜΩΝ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΚΛΙΝΑΤΕ. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς λέγει τὴν εὐχήν. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ ΣΕ ΚΥΡΙΕ, &c. εἶτα προσαγομένων τῶν λειψάνων, καὶ ἐμβαλλομένων τῷ χηρομαστίχῃ, ἐπιχέει τούτοις ὁ ἱερεὺς μύρον. καὶ ἐνθέμενος αὐτὰ ὄπισθεν τοῦ ἀντιμινσίου ἐν τῇ ἑτοιμασθείσῃ θήκῃ, καὶ ἀσφαλισάμενος καλῶς, εὔχεται τὴν εὐχὴν ταύτην. ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΕΗΘΩΜΕΝ. ΚΥΡΙΕ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ, &c. καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ θεία λειτουργία. Vides ecce omnem rei caeremoniam. De ipso vero nomine elegans plane locus est apud Nicephorum Homologetam, quem iam semel iterumque citavimus. Καλοῦνται δὲ τὰ ἀντιμίνσια, ὡς ἀντιπρόσωπα, καὶ ἀντίτυπα τῶν πολλῶν μινσῶν, τῶν καταρτιζόντων τὴν ἁγίαν τράπεζαν. Item alter in Responsis Ioannis episcopi Citri. Ἡ προσηγορία δὲ αὕτη παράγεται ἀπὸ τοῦ μίνσου, τοῦ καθ' ἕλληνας μὲν τὸ κανοῦν δηλοῦντος, κατὰ δὲ τὴν ἰταλὴν γλῶσσαν τὸ πεπραγματευμένον τοῖς ὀψοποιοῖς ἔδεστόν. κατὰ τοῦτο καὶ τὰ ἐν ταῖς τραπέζαις ἐφαπλούμενα ὀθόνια ὀμινσάλια λέγονται. οἷα πρὸς κόσμον τῆς τραπέζης καὶ τῶν μίνσων τιθέμενα. κατὰ κοινολεξίαν δὲ ἀντιμίνσια λέγονται, ὥσπερ ἐν τοῖς ἱματίοις τὰ ἀντίπανα. Et erat his ali-

quis

quis etiam praefectus. Codinus de Offic. Aulae Constantinopol. Ο᾽ ἄρχων τῶν ἀντιμινσίων, ἀπάγων τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν ἁγίαν μετάληψιν. Errant autem viri docti in explicatione: nam ἀντιμινσίον non est *Antecessus mensae*, ut volunt; sed illud quod nos diximus.

ΑΝΤΙΝΑΥΛΟΝ.

Α᾽ντίναυλον. Census nautis impositus ab Alexio Comneno. Nicetas in eius vita lib. II. Διὰ τὸ ἐπιτεθὲν παρ᾽ αὐτῦ κεφάλαιον εἰς τὺς ναύτας, τὸ νῦν λεγόμενον ἀντίναυλον. Moschopulus. Τελώνης. ὁ τὰ τέλη ὠνέμενος. οἷοί εἰσιν οἱ τὰ τῆς θαλάττης, καὶ τὰ τῦ ἀντιναύλυ διενεργῦντες νῦν. In diplomate Andronici Iunioris, quod exstat apud Phranzen Chronici lib. III. cap. XXIV. Α᾽λλὰ δὲ καστροκτισίας, κατεργοκτοσίας, μαγκρίας, ἀντιναύλυ, ἐξοπρασίας, κοσμιατικῦ, &c.

ΑΝΤΙΠΑΝΑ.

Α᾽ντίπανα. *Antepanna*. Fimbriae in extremis vestibus. Hesychius. Παρατύριον, ἀντίπανον, κράσπεδον. Ioannes Episcopus Citri in Resp. Κατὰ κοινολεξίαν ἢ ἀντιμίνσια λέγονται, ὥσπερ ἐν τοῖς ἱματισμοῖς τὰ ἀντίπανα. Balsamon ad Concil. VI. Can. XXVIII. Τὰ πολυτελῆ χρυσοϋφαντα ἐπιβλήματα, τὰ δημοτικῶς λεγόμενα μαργέλλαια, γραμματα, καὶ ἀντίπανα. Et ad Concil. VII. Can. XVI. Αἰτωμένων δὲ τῶν λαμπρειμονύντων κληρικῶν δι᾽ ἱματίων λεγομένων ἐξαμίτων, ὐ μόνον ἑτερόχροα ἀντίπανα, ἀλλὰ καὶ χρυσόπαστα, πρὸς δὲ καὶ γράμματα πολυτελῆ χρυσᾶ.

ΑΝΤΙΠΑΡΑΤΟΥΡΑ.

Α᾽ντιπαρατύρα. *Anteparatura*. Praeparatio. Ornatus. Suidas. Α᾽ντιπαρατύρα, ἡ ἀντικόσμησις, ἢ ἄλλη εὐπρέπεια. παράτον γὰρ ἡ παρασκευὴ παρὰ ῥωμαίοις. Et alio loco. Παράτον, ἡ παρασκευὴ παρὰ ῥωμαίοις. ἐξ ὗ καὶ ἀντιπαρατύρα, ἡ κόσμησις, καὶ ἄλλη εὐτρέπεια.

ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ.

Α᾽ντίπασχα. Septimana secunda post pascha. Ioannes Curopalates in Michaele Calaphate. Φασὶ γὰρ ὡς ἀπώλοντο κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν, ἣν δὲ τρίτη τῦ ἀντιπάσχα, ἄνδρες ἀμφὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας. Pentecostarium. Α᾽πὸ τῆς δευτέρας τῦ ἀντιπάσχα μέχρι τῆς πεντηκοστῆς εἰ καὶ γόνυ ὐ κλίνομεν, ἀλλ᾽ ὖν κανόνας νεκρωσίμυς ψάλλομεν. Iterum. Τῇ παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος τῦ ἀντιπάσχα, ἑσπέρας εἰς τὸ, κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τῦ ἀντιπάσχα, καθὼς εἰσὶ γεγραμμένα τῷ σαββάτῳ τῆς διακαινισίμου. Typicum Sabae cap. IV. Καὶ σχολάζει ἀπὸ τῆς μεγάλης πέμπτης μέχρι τῷ σαββάτῳ τοῦ ἀντιπάσχα.

ΑΝΤΙΠΛΕΡΩΝΝΕΙΝ.

Α᾽ντιπλερώννειν. Pro Α᾽ντιπληρῦν. Glossae Graecobarbarae. Α᾽νταποδιδεῖ, καὶ ἀντιπλερώννει, ἢ φέρει τὸ χάρισμα.

ΑΝΤΙΣΑΓΙΤΑΤΩΡ.

Α᾽ντισαγιτάτωρ. *Antesagittator*. Dux sagittariorum. Vide Rigaltii Glossarium.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ.

Α᾽ντίφωνα. Cantus genus. Praedictiones prophetarum. Germanus in Histor. Eccles. Τὰ ἀντίφωνά εἰσι τῶν προφητῶν αἱ προρρήσεις προκαταγγέλλυσαι τὴν παρυσίαν τῇ υἱῦ τῦ θεῦ. Addit. I. Cap. Carolin. cap. XXIII. *In quadragesima, sicut & in alio tempore, vicissim sibi pedes lavent, & antiphonas huic officio congruentes decantent*. Haimo ad Psalm. VII. *Voluit ex diversis psalmis istum psalmum componere, quia vidit partes istas psalmorum in Christo convenire, & quae per se ad laudem Dei grata erant, coniuncta gratiora fuere. Ideo etiam ex diversis psalmis vel laudibus antiphona, vel cantus aliquis, coniungitur*. Hermias Sozomenus lib. VIII. cap. VIII. Κατὰ τῶν ἀντιφόνων τρόπον ἔψαλλον, ἀκροτελεύτια συντεθέντες πρὸς τὴν αὐτῶν δοξαν πεποιημένα. Psallebantur a Dominica nova ad Kalend. Novembris, item in Dodecaemero, festis Dominicis, & memoriis Sanctorum, cum reliquis Dominicis diebus τὰ τυπικὰ psallere moris esset. Typicum Sabae. Ι᾽στέον ὡς ἀπὸ τῆς νέας κυριακῆς ἕως τῶν ἁγίων πάντων ἀντίφωνα ψάλλει ἡ ἐκκλησία, καὶ ὐ τυπικά. ὁμοίως καὶ τῷ δωδεκαημέρῳ, ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς, καὶ εἰς τὰς μνημας τῶν ἁγίων, ἃς ἑορτάζομεν, τὰ ἀντίφωνα ψάλλομεν. τὰς δὲ λοιπὰς πάσας κυριακὰς τῦ χρόνυ ψάλλομεν τυπικά. Erant autem tria, ut discimus ex Liturgiis Graecorum. Natum inde nomen est, quod duo chori commutato ordine alternatim psallerent. Isidorus Orig. lib. VI. cap. XVIII. *Antiphona ex Graeco interpretatur vox reciproca; duobus scilicet choris alternatim psallentibus ordine commutato*. Atque hoc primi sub Constantio Flavianus & Diodorus instituerunt Antiochiae, unde per omnes ecclesias mox dimanavit. Radulphus de Can. Observant. Proposit. VIII. *Vt autem chori in duas partes divisi ipsos psalmos alternatim decantent, iam tempore Constantii Imperatoris in ecclesia Antiochena primi instituerunt Flavianus & Diodorus, viri probatae vitae & doctrinae: quod inde ad terminos totius orbis usque pervenit*. Quae totidem verbis Sigebertus in Chronico. Cedrenus solius Flaviani meminit, notatque accidisse anno eius XXIII. Τῷ κγ᾽ ἔτει τοῦ κωνσταντίυ φλαβιανὸς ὁ ἀντιοχείας τὺς τῶν ψαλλόντων χορὺς διελὼν ἐκ διαδοχῆς τὴν δαβιτικὴν ἐδίδαξε πρῶτος ᾄδειν μελῳδίαν. Alii ad Ignatium auctorem referunt. Photius in Bibliotheca. Α᾽ρχὴν δέ φασι τῶν ἀντιφώνων ἰγνάτιον ἄρξεσθαι τὸν θεοφόρον. ἀγγέλυς τὸ θεῖον ὑμνῦντας τῦτον τὸν τρόπον ἐκμιμησάμενον. Walafridus Strabo de Rebus Eccles. cap. XXV. *Dicendum est, & unde sumsit initium, ut in Ecclesia antiphonae decantentur. Ignatius Antiochiae Syriae tertius post Apostolum Petrum episcopus, qui etiam cum ipsis degebat Apostolis, vidit Angelorum visionem, quomodo antiphonas sanctae* Tri-

Trinitati dicebant, & hymnos. Isque modum visionis Antiochenae tradidisse probatur Ecclesiae, & ex hoc ad cunctas transivit Ecclesias. Primus autem a Graecis ad Latinos transtulit B. Ambrosius episcopus Mediolanensis. Radulphus Proposit. XII. *Ambrosius ritum antiphonarum in Ecclesia canendarum primus a Graecis transtulit ad Latinos.* Sigebertus in Chronico. *Ambrosius episcopus ritum canendi antiphonas in Ecclesia primus ad Latinos transtulit a Graecis apud quos hic ritus iam inoleverat ex instituto Ignatii Antiocheni episcopi.* Vbi hoc quoque observa, quod hic principium Ignatio etiam tribuat, cum antea retulerit ad Flavianum ac Diodorum. De antiphonarum significationibus vide Nicolaum Cabasilam de Explic. Liturg. capp. XIV. XVI. XVIII. XIX.

ΑΝΤΓΕΙΝ.

Α'νύγειν. Pro, ἀνοίγειν. Aperire. Corona pretiosa. ἀνύγειν. *Aperire*. ἀνοιγνύειν.

ΑΝΤΠΟΛΗΤΟΣ.

Α'νυπόλητος. Discalceatus. Vide Ξυπόλητος.

ΑΝΤΟΦΑΛΙ.

Α'ντόφαλι, sive ἀντόφαλον. Caryophillum magnum. Myrepsus de Antidotis cap. XXXIX. Καρυόφυλλον τὸ μέγα, τὸ ἐπονομαζόμενον ἰταλικῇ γλώσσῃ ἀντόφαλι.

ΑΝΦΕΘΙΖΕΙΝ.

Α'νφεθίζειν. Facere Efficere. Glossae Graecobarbarae. Α'νφετίζει. κάμνει. ἤγουν ποιεῖ.

ΑΝΩΓΙ.

Α'νῶγι. Superior contignatio domus. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΑΞΑΖΕΙΝ.

Α'ξάζειν. Vide ἀξίζειν.

ΑΞΑΝΑ.

Α"ξανα. Pro ἀνά. Saepissime occurrit in Glossis Graecobarbaris.

ΑΞΑΝΑΖΗΜΟΝΝΕΙΝ.

Α'ξαναζημόννειν. Miscere, Confundere. Glossae Graecobarbarae. Α'ματίζει. ἀναφυρᾷ. ἀξαναζημόννει.

ΑΞΑΝΑΖΗΝ.

Α'ξαναζῆν. Reviviscere. Glossae Graecobarbarae. Α'ναβιώσκεσθαι. ἀναζῆν. ἀξαναζῆν.

ΑΞΑΝΑΘΘΤΜΕΣΙΣ.

Α'ξαναθθύμησις. Reminiscentia. Glossae Graecobarbarae. Α'νάμνησις. ὑπόμνησις. ἀξαναθθύμησις. ἀξαναθύμισμα.

ΑΞΑΝΑΚΑΙΝΟΤΡΓΙΑΜΑΝ.

Α'ξανακαινουργίαμαν. Renovatio. Glossae Graecobarbarae. Α'ναβίωσις. ἀνανέωσις ζωῆς. ἀξανακαινουργίαμαν τῆς ζωῆς. ἢ ἀνακαίνωσις. Verbum ipsum est, ἀξανακαινουργιώνειν. Occurrit alibi in iisdem Glossis.

ΑΞΑΝΑΚΑΤΖΕΙΝ.

Α'ξανακάτζειν. Pro, ἀνακαθίζειν. Glossae Graecobarbarae. Α'νακαθίσαντες. ἐπειδὴ ἀξανακάτζασιν.

ΑΞΑΝΑΜΠΛΕΠΕΙΝ.

Α'ξαναμπλέπειν. Respicere. Glossae Graecobarbarae. Α'ναμύειν. ἀναβλέπειν. ἀξαναμπλέπειν.

ΑΞΑΝΑΠΑΙΔΙΟΝΝΕΙΝ.

Α'ξαναπαιδιόνειν. Puerilem aetatem excessisse. Adolevisse. Glossae Graecobarbarae. Α'κμάζει. νεάζει. νεωτερίζει αὔξει, ἀξαναπαιδιόννει. Iterum alibi. Νεάζουσα. θάλλουσα. ὅτι ἀξαναπαιδιόννει. ὅπου ἀνθεῖ καὶ ἀναθάλλει.

ΑΞΑΝΑΣΓΑΦΦΕΙΝ.

Α'ξανασγάφφει. Pro, ἀνασκάπτειν. Glossae Graecobarbarae. Α'ναβοθρεύουσιν. ἀνασκάπτουσιν. ἀξανασγάφφουσιν.

ΑΞΑΝΑΣΤΡΑΦΑ.

Α'ξανάστραφα. Ex alia parte. Glossae Graecobarbarae. Α'νάπαλιν. ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. ἀξανάστραφα.

ΑΞΑΝΑΤΙΝΑΞΙΜΟΝ.

Α'ξανατινάξιμον. Glossae Graecobarbarae. Μετάστασις. μετακίνησις. ἀξανατινάξιμον.

ΑΞΑΠΟΛΤΣΙΣ.

Α'ξαπόλυσις. Emissio. Dimissio. Glossae Graecobarbarae. Τῶν ἁρμάτων συνάφεσις. ἀξαπόλυσις τῶν ἁμαξιῶν.

ΑΞΑΦΝΟΤ. ΑΞΑΦΝΙΚΟΝ.

Α'ξάφνου. Pro, ἐξαίφνης. Subito. Glossae Graecobarbarae. Α'θρόως. ἐξαίφνης. ἀξάφνου. μοναὐτα. Inde ἀξαφνικός. Repentinus. Subitaneus. Eaedem Glossae. Α'δόκητον. αἰφνίδιον. ἀξαφνικόν.

ΑΞΑΤΤΕΙΝ.

Α'ξαύτειν. Movere. Concutere. Glossae Graecobarbarae. Ρ'ιπίζει. ἀξαύτει. ἀνασείει. ἀνακινεῖ.

ΑΞΑΦ-

ΑΞΑΦΤΕΙΝ.

Α'ξάφτειν. Fulgurare. Glossae Graecobarbarae. Α'στράπτω. ἀξάφτω. ἐγλαμπρίζω.

ΑΞΙΖΕΙΝ.

Α'ξίζειν, vel ἀξάζειν. Dignum esse. Valere. Glossae Graecobarbarae. Ε'νδυμάτι πολυτελὲς κάπιον ῥοῦχον ὅπου ἀξάζει πολλά. Exstat etiam in Crusii Turcogrecia.

ΑΞΙΝΟΡΥΓΙΟΝ.

Α'ξινορύγιον. Securis ad fodiendum quoque apta. In παρεκβολαῖς Heronis. Δεῖ ἐπιφέρεσθαι τὸν στρατηγὸν τζαπία, καὶ ἀξινορύγια, δι' ἐργασίαν σύδας.

ΑΞΙΟΣ.

Α'ξιος. Troparium. Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. *Quod si adest Imperator a Deo coronatus, cum Patriarcha novo Imperatori coronam imponit, & exclamat Patriarcha, ἄξιος: Idem tertium exclamant, qui in ambone sunt, & post eos populus.* Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Εἰ οὖν, ὡς προείπομεν, πάρεστιν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, αὐτός τε. καὶ ὁ πατριάρχης λαβόντες τὸ στέμμα, καὶ ἐπιτιθέασι τῇ κεφαλῇ τοῦ νέου βασιλέως, καὶ ἐκφωνεῖ ὁ πατριάρχης τὸ, ἄξιος, ὁμοίως καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ λαοῦ πλῆθος βοῶσιν ἐκ τρίτου τὸ, ἄξιος. Euchologium. Περιτίθησι τὸ ὠράριον τῷ χειροτονηθέντι κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων, ἄξιος.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ. ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΑ.

Α'ξιωματικοί. Qui in dignitate aliqua, & publica functione. Basilic. Eclog. VI. Συναπτομένης θυγατρὸς ἀξιωματικοῦ ἀπελευθέρῳ, κἂν ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀποκινηθῇ τῆς συγκλήτου, ὁ γάμος οὐ βεβαιοῦται. Modestinus Excusat. lib. VI. Εἰ δέ τις ἐπίτροπος, ἢ κουράτωρ, ἢ μὴ συγκλητικοῦ, ἢ ἄλλως ἀξιωματικοῦ, &c. Glossae veteres, *Honorati*. ἀξιωματικοί. Gulielmus Bibliothecarius in Hadriano II. *Plerique in equo, cuius sessione sanctissimus Papa Nicolaus ad sanctum Petrum pergens usus fuerat, eum cum Pontificali pallio impositum, praecedentibus axiomaticis, & subsequente reliqua turba, in urbem redire, patriarchiumque subire, conspexerant.* Et ἀξιωματικὰ dicuntur eorum salaria. Glossae Basilic. Σαλάριον. δαπάνη. δῶρον ἡμερήσιον, ἢ μηνιαῖον, ἢ ἐνιαύσιον. κυρίως δὲ τὸ διδόμενον ἀξιωματικόν. Occurrit quoque apud Photium Nomocan. Tit. VIII. cap. VII.

ΑΞΙΩΝΝΕΙΝ.

Α'ξιώννειν. Dignari. Glossae Graecobarbarae. Α'κυάζεσον. τιμῆς ἀξιοῦσθε. τιμῆς ἀξιώννεσθε.

ΑΞΟΥΓΓΙΟΝ.

Α'ξούγγιον. *Axungia*. Glossae veteres Latinograecae. *Axungia*. λίπος, ᾧ τοὺς ἄξονας χρίουσιν. Moschopulus. Λίπος τὸ ἐν σαρκὶ, ἀξούγγιον. Phaemon in Cynosophio cap. VIII. Βελόνην χελιδόνιαν μετὰ ἀξουγγίου κόψας δὸς μετ' ἄλλου φαγεῖν. In Constit. Alexii Comneni. Τῶν τὴν ἐξώνησιν ἢ ἀπαίτησιν τοῦ συτίου, καὶ τοῦ ἀξουγγίου κατὰ καιρὸν πεισμένων. Gotfridus Viterb. Chron. part. II. *In unoquoque animalium univit insensibilia sensibilibus, ut ossa, axungiam, ac pilos.* In Glossario Graecolatino est, ἀξούγγιον: item in Glossis Servii. Hodie ξούγγι dicunt truncate, ut plurima talia. Glossae Graecobarbarae repraesentant non semel; & Corona pretiosa. ξούγγη. *Axungia*. πιμελή. (a)

ΑΠΑΚΙΑ.

Α'πάκια. Musculi dorsales. Theophilus Protospatharius De Fabr. Hom. lib. V. Τούτους τοὺς ῥαχίτας μύας ὀνομάζει ὁ κοινὴ συνήθεια ἀπάκια.

ΑΠΑΛΟΤΗΤΑ.

Α'παλότητα. Mollities. Pro, ἀπαλότης. Vide Μαλακιοκοπία.

ΑΠΑΝΩΘΕΙΟΝ.

Α'πανωθιόν. Idem quod ἀπάνω, de quo statim diximus. Glossae Graecobarbarae. Υ'πὲρ τὸν κέρα. ἀπανωθιὸν τοῦ ἀέρος. Iterum alibi. Υ'πὲρ τὰ νέφη, ἀπανωθιὸν τῶν νεφῶν.

ΑΠΑΝΑΡΙΝ.

Α'πανάριν, sive ἀπανάριον. Superior molae lapis, quem Graeci veteres ὄνον, & μύλον, Latini *Catillum* adpellabant. Cyrillus in Lexico. Ο'νικός. (puta, ὀνίσκος) μύλος. τὸ απανάριν τοῦ μύλου.

ΑΠΑΝΝΟΣ.

Α'παννος. Sospes. Glossae Graecobarbarae. Σῶος. ὑγιής. σωθείς. ἀνέγγιστος ἄπαννος.

ΑΠΑΝΟΥ.

Α'πάνω, sive, ἀπάνου. Pro, ἐπάνω. Corona pretiosa. ἀπάνω. *Supra*. ἄνω. Glossae Graecobarbarae. Α'πλοα. τὰ τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα. ἐκεῖνα ὅπου πλέουσιν ἀπάνω εἰς τὴν θάλασσαν.

ΑΠΕΘΑΜΕΝΟΣ.

Α'πεθαμένος. Mortuus. Corona pretiosa. ἀπεθαμένος. *Defunctus*. τεθνεώς.

ΑΠΕΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Α'πελατίκιον. Nicetas in Man. Comneno lib. V. Ῥωμαῖοι δὲ τὰ μετὰ χεῖρας ἐκ σιδήρου ἀπελατίκια χειρισάμενοι (ἔθος δὲ αὐτοῖς καὶ τοιόνδε φέρειν ὁπλισμὸν, ἡνίκα ἂν εἰς πόλεμον ἴοιεν.) ἔπαιον τοὺς παίονας δι' αὐτῶν. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. Καὶ μετ' αὐτοὺς ἕτεροι παραμοναὶ μὲν καὶ οὗτοι, φέροντες ἐν χερσὶ πάντες τὰ στά-

(a) Sic apud nos *Sungia*.

σπάθας αὐτῶν. εἶτα εὑρίσκονται οἱ ὀνομαζόμενοι τζάκονες, φέροντες κ̀ οὗτοι ἀπελατίκια. Anonymus De Bello sacro.

Σαλίβας ἦχαν τυρκικὰς, ὁμοίως ἀπελατίκια.

Viri docti putant esse hastas praelongas: ego dissentio, &, si quid iudico, nihil aliud fuerunt quam gladii. Attendamus ipsa verba Codini, satis clare rem ingerunt. Post istos, inquit, adsunt alii, & hi quidem stationarii, ferentes gladios: post eos Tzacones, etiam hi cum apelaticiis. Aut potius ἀπελατίκιον, est omne teli genus, παρὰ τὸ ἀπελαύνειν. Nos in nostro idiomate dicimus, **Een Gheweer**: id quod itidem generale, & τῷ ἀπελατικίῳ plane respondet. Postea πελατίκη dixerunt. Anonymus De nuptiis Thesei.

Μὲ πελατίκη φελετὸν ἔμορφον κ̀ μεγάλον.

Iterum alibi.

Ἐβάςα καὶ τὸ χέρονἴυ σίδερον πελατίκη.

ΑΠΕΚΙΑ. ΑΠΕΤΚΗ.
ΑΠΕΤΚΟΠΟΤΛΛΟΝ.

Ἀπεκιὰ, sive, ἀπευκὴ, & ἀπευκόπυλλον. Vestis stragulae genus. Glossae Graecobarbarae. Ἱμάτιον. ἢ ῥοῦχον. ἢ ἀπευκήν. Et mox iterum. Ἀπευκοπύλλων. μικρῶν ἀπεκιῶν.

ΑΠΗΔΗΜΑ.

Ἀπήδημα. Saltus. Corona pretiosa. Ἀπήδημα. *Saltum*. ἅλμα.

ΑΠΗΛΟΓΙΑ.

Ἀπηλογία. Responsum. ἀπολογία. Occurrit saepissime apud Anonymum De nuptiis Thesei.

ΑΠΗΝΑΡΙΟΙ.

Ἀπηνάριοι. *Apenarii*. Aurigae. Carrucarii. Trebellius in Gallienis. *Carpenta cum mimis, & omni genere histrionum. Pugiles sacculis, non veritate pugnantes. Cyclopea etiam luserunt omnes apenarii, ita ut miranda quaedam & stupenda monstrarent*. Quem locum nollem sollicitari. Falluntur certe viri magni, qui *Apinarios*, putant esse *Apenarios*, quos Galli *Plaisantins* adpellant. Certe sunt aurigae, nam ἀπήνη currus est asinis aut mulis iunctus. Pausanias in Eliacis. Ἦν μὲν δὴ ἀπήνη κατὰ τὴν συνωρίδα ὄνους ἀντὶ ἵππων ἔχουσα. Homerus vocat ἡμιονείην ἅμαξαν Odyss. ζ.

Οἱ μὲν ἄρ ἐκτὸς ἅμαξαν εὔτροχον ἡμιονείην
Ὥπλεον, ἡμιόνους ὕπαγον ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ.

Item Iliad. ω.

Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην.

Inde etiam ἀπήνιον. agon mularum iunctarum. Vide Pollucem lib. VII. Ergo ἀπηνάριος, proprie est, qui *Mulocisiarius* dicitur in Glossario Graecolatino.

ΑΠΙΑΤΟΝ.

Ἀπιάτον. *Apiatum*. Aqua Apii. Alexander Trallianus lib. IX. Τῶν δὲ προπομάτων ἄριστόν ἐστι τὸ κονδῖτον, κ̀ τὸ ἀπιάτον, ἢ τὸ ἀνισάτον, κ̀ λιβυστικάτον, ἢ ἀψινθάτον.

ΑΠΙΔΗ.

Ἀπίδη. Pirum. Corona pretiosa. ἀπίδη. *Pirum*. ἄπιον.

ΑΠΙΚΡΑΘΘΟΣ.

Ἀπίκραθθος. Expers doloris, aut tristitiae. Glossae Graecobarbarae. Ἄλυπος. χωρὶς λύπης. ἀλύπητος. ἀπίκραθθος.

ΑΠΛΗΚΕΤΕΙΝ.

Ἀπληκεύειν. *Applicare*. Castra metari. Leo Constitut. XII. Χρὴ εἴτε ἐν φοσάτῳ διάγει τὸ βάνδον, ἤτοι τὸ τάγμα, εἴτε κ̀ καθ' ἑαυτὸ, ὅπου δήποτε ἀπληκεύῃ, πρωΐας εἰς αὐτὸν τὸν ὄρθρον, &c. Anonymus. Περὶ καταςάσ. ἀπλ. κατὰ τὸ βόρειον μέρος ὁ τῆς μεγάλης ἑταιρείας, ὁ λογοθέτης, κ̀ ὁ ἀσηκρῆτις, κ̀ οἱ ὑπ' αὐτοὺς τεταγμένοι ἀπληκευέτωσαν. Idem. Δέον ἐστὶ κ̀ εἰς τὰ ἕτερα τρία μέρη τοῦ βασιλικοῦ ἀπλήκτου ἔνδον μὲν τῶν δημοσίων ὁδῶν τὰς ἑταιρείας ἀπληκεύειν. Cedrenus. Ἀφυλάκτως τοῦ στρατοῦ ἀπληκεύσαντος. Reperitur quoque apud Suidam, & alios, frequenter.

ΑΠΛΗΚΤΑ. ΑΠΛΗΚΤΑΡΙΟΙ.

Ἄπληκτα. *Applicata*. Fossata. Castra. In Strategico Onosandri cap. IX. Titulus est, περὶ τοῦ συνεχῶς ὑπαλλάσσειν τὰ ἄπλακτα. Mauricius Strateg. IX. Ὁ ἐν πείρᾳ σκυλάτωρ δύναται ἐκ τινῶν σημείων, καὶ πρὶν ἢ τοὺς πολεμίους θεάσηται, κατανοῆσαι τὸ μέτρον τοῦ πλήθους αὐτῶν, ἐκ τῆς τῶν ἵππων καταπατήσεως, κ̀ ἐκ τῶν ἀπλήκτων αὐτῶν. Et in Basilicis Eclog. LVIII. Titulus est. Περὶ μιτάτων, ἤτοι ἀπλήκτων, καί τινες οὐχ ὑπόκεινται αὐτοῖς. Hinc ἀπληκτάριοι, famuli ad collocationem tentoriorum. Etymologici Auctor. Τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων ὁ νόμος καλεῖ, κ̀ ὑπηρετοῦντας ταῖς ἐγκληματικαῖς δίκαις, ὑπασπιζόντων αὐτῶν ἀπληκταρίων, κ̀ κυβικουλαρίων, μετὰ πλήθους ῥαβδούχων.

ΑΠΛΩΜΙΣΤΟΣ.

Ἀπλωμιστός. Implumis. Pro, ἀπλουμιστός. Orneosophion. Κοντὰ τὰ μηρία κ̀ τὰ παλάμια τῶν ποδῶν αὐτοῦ. οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ μακροί. ἡ οὐρὰ αὐτοῦ ἀπλωμιστή.

ΑΠΟΒΑΛΜΑ.

Ἀπόβαλμα. Abortus. Glossae Graecobarbarae. Ἐκτρώματα. ἀποβάλματα. καθαρίσματα. Iterum alibi. Ἀμβλωθρίδιον. ἔκτρωμα. παιδίον νεκρόν. ὃ ἡμεῖς λαλοῦμεν ἀπόβαλμα.

ΑΠΟΒΓΑΝΕΙΝ.

Ἀποβγάνειν. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Τί ἂν θέλης νὰ μᾶς μάχεσαι, ὅπου; μᾶς ἀποβγάνεις.

ΑΠΟ-

ΑΠΟΒΕΤΖΑΙ.

Α᾽ποβέτζαι. Leviora Zabarum tegmina. Vide Glossarium amicissimi doctissimique viri, Nicolai Rigaltii.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Α᾽πόδειπνον. Vulgo, *Completorium*. Anthos. Τὰ ἀπόδειπνα ψάλλεται, διότι μέλλομεν νὰ ὑπᾶμε νὰ κοιμηθῶμεν, κ̀ δίδωμεν εὐχαριςίαν τῷ Θεῷ, διὰ νὰ ςείλαι τὸ πανάγιον αὐτοῦ πνεῦμα, νὰ μας διαφυλάξῃ ἀπὸ τὰς παγίδας τοῦ πονηροῦ διαβόλου, νὰ μὲν μας ὑποσκελίζῃ εἰς τὸ αὐτοῦ θέλημα. Triodium. Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐπιλαχόντος ἁγίου ἐν τῇ κυριακῇ ψάλλομεν τῇ παρασκευῇ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, εἰ μήπου τύχῃ ἁγίου μνήμη. Corona pretiosa. ἀποδέπνη. *Completorium*. ἀπόδειπνον. Duplex autem erat: unum τὸ μέγα, alterum τὸ μικρόν. Exstat utriusque ἀκολουθία in Horologio Graecorum. Prius psallebatur per totam quadragesimam, alterum per reliquum omne anni tempus. Breviarium Graecorum. Οὕτω μὲν τελεῖται τὸ μέγα ἀπόδειπνον ἐν τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοςῇ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ παλαιοῦ κ̀ καθολικοῦ τυπικοῦ, καθὼς γέγραπται. τὸ δὲ μικρὸν ἀπόδειπνον, ὃ ψάλλεται ὅλῳ τῷ χρόνῳ παρεκτὸς τῆς μεγάλης τεσσαρακοςῆς, &c.

ΑΠΟΔΕΚΟΥΡΙΟΣ.

Α᾽ποδεκούριος. *A Decuria*. Decurionalis. Glossae veteres Latinograecae. *Decurionalis*. ἀποδεκούριος.

ΑΠΟΔΕΛΙΠΟΝ.

Α᾽ποδέλιπον. Reliquum. Corona pretiosa. ἀποδέλιπον. *Residuum*. ἀπολειπόμενον.

ΑΠΟΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Α᾽ποθηκάριος. *Apothecarius*. Horrearius. Glossae Graecolatinae. Α᾽ποθηκάριος. *Horrearius*.

ΑΠΟΚΑΙΣΑΡΟΥΣΘΑΙ.

Α᾽ποκαισαροῦσθαι. A Caesaris dignitate deiici. Antoninus τῶν εἰς ἑαυτὸν lib. VI. Ο῾ρᾶ μὴ ἀποκαισαρωθῇς, μὴ βαφῇς, γίνεται γάρ.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Α᾽ποκαλύψεις. Revelationum libri. In manibus Christianorum versatur ἀποκάλυψις Ioannis Theologi, quae ab Ecclesia recepta est. Olim etiam exstitit Petri, quae damnata. Eusebius Hist. Eccles. lib. III. cap. IV. Ε᾽ν τοῖς νόθοις κατατετάχθω κ̀ τῶν παύλου πράξεων ἡ γραφὴ, ὅ τε λεγόμενος ποιμὴν, καὶ ἡ ἀποκάλυψις πέτρου. Iterum meminit eius libro VI. cap. XIV. Retinuerunt tamen nonnullae Ecclesiae Palaestinae, in quibus quotannis die Parasceves legebatur. Sozomenus lib. VII. cap. XIX. Τὴν καλουμένην ἀποκάλυψιν πέτρου, ὡς νόθον παντελῆ πρὸς τῶν ἀρχαίων δοκιμασθεῖσαν, ἔν τισιν ἐκκλησίαις τῆς παλαιςίνης ἔτι νῦν ἅπαξ ἑκάςου ἔτους ἀναγινωσκομένην ἔγνωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς παρασκευῆς. Fuit quoque Pauli, itidem reiecta. Nicephorus Homologeta in Can. Τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ παύλου, κ̀ τὰ λεγόμενα βροντολόγια, κ̀ σεληνοδρόμια, ἢ καλανδολόγια, οὐ χρὴ δέχεσθαι. βέβηλα γὰρ πάντα. Sozomenus loco citato. Τὴν δὲ νῦν ὡς ἀποκάλυψιν παύλου τοῦ ἀποςόλου φερομένην, ἣν οὐδεὶς ἀρχαίων εἶδε, πλεῖςοι μοναχῶν ἐπαινοῦσιν. Videndus quoque Euseb. Hist. Eccles. libro III. cap. III. Item Adami. Epiphanius κατὰ γνωςικῶν mentionem facit. Α᾽ποκαλύψεις δὲ τοῦ ἀδὰμ ἄλλας λέγουσιν, εὐαγγέλια δὲ ἕτερα εἰς ὄνομα τῶν μαθητῶν συγγράψασθαι τετολμήκασιν. Esdrae quoque, & Zosimae, invenio. Nicephorus loco citato. Τὴν ἀποκάλυψιν ἐσδρᾶ κ̀ ζωσιμᾶ. κ̀ τὰ δύο μαρτύρια τοῦ ἁγίου γεωργίου, κ̀ τῶν ἁγίων μαρτύρων κηρύκου κ̀ ἰουλίτης, κ̀ τὴν βίβλον μάρκου κ̀ διαδόχου οὐ χρὴ δέχεσθαι. ἀπόβλητα γὰρ, κ̀ οὐ δεκτά. Gratianus Decret. Parte I. citat etiam Thomae, & Stephani. Erat item Mosis, quae λεπτὴ γένεσις alias dicebatur. Cedrenus. Ω῾ς ἐν λεπτῇ φέρεται γενέσει, ἣν κ̀ μωσέως εἶναί φασί τινες ἀποκάλυψιν. Erant quoque Zoroastris, Zostriani, Nicothei, Allogenis, Mesi. Porphyrius in vita Plotini. Α᾽ποκαλύψεις τε προφέροντες ζωροάςρου, κ̀ ζωςριανοῦ, κ̀ νικοθέου, κ̀ ἀλλογένους, κ̀ μέσου, κ̀ ἄλλων τοιούτων, πολλοὺς ἐξηπάτων.[a]

ΑΠΟΚΟΥΒΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Α᾽ποκουβικουλάριος. *Excubicularius*. Basilic. Eclog. LIV. Καὶ τοὺς κόμητας τοὺς κανςρησιανοὺς, κ̀ τοὺς κουβικουλαρίους, κ̀ τοὺς ἀποκουβικουλαρίους.

ΑΠΟΚΟΥΚΟΥΛΙΖΕΙΝ.

Α᾽ποκουκουλίζειν. *Excucullare*. Cucullam exsuere. In Euchologio Graecorum legitur, εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκουκουλίσαι.

ΑΠΟΚΡΕΕΥΕΙΝ.

Α᾽ποκρεεύειν. A carnibus abstinere. In Breviario Graecorum. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι, ἐὰν φθάσῃ ἡ τοιαύτη ἡμέρα τετάρτη, ἢ ἕκτη, οὐκ ἐσθίομεν κρεῶν, ἢ τυροῦ, ἢ ὠῶν, ἀλλ᾽ ἀποκρεεύομεν.

ΑΠΟΚΡΕΩΣ.

Α᾽πόκρεως. Carnisprivium. Quadragesima. Nicon de Relig. Armen. *Septimana quoque* τῆς τυροφάγου *carne vescuntur, ieiunantes septimana quae est ante* ἀπόκρεων *intensis ieiuniis, praeter panem & aquam nihil gustantes*. Balsamon in Resp. Υ῾πέξελέ μοι τὰς τετράδας κ̀ τὰς παρασκευὰς τῆς ἀπόκρεω. Et postea. Κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς πρώτης ἀπόκρεω. Nicetas in Alexio lib. III. Ἦν δὲ ὁ καιρὸς, καθ᾽ ὃν αὗται γεγόνασιν αἱ συνάφειαι ἐγγίζοντος ἀπόκρεω. Latini *Carnisprivium* dicebant. In Historia Australi, quae complectitur res gestas Rodulphi, Adolphi, & Alberti Caesarum. *Ante carnisprivium Andreas rex Vngariae cum magna solemnitate duxit in uxorem*

[a] De apocryphis huiusmodi Apocalypsibus consule *I. A. Fabricium* in Codicibus ψευδεπιγράφοις V. & N. Tt & Libellum meum *De eruditione Apostolorum*.

rem filiam Domini Alberti ducis Austriae. Sic, quod subsequebatur tempus, κρεωφάγος adpellabatur. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Καὶ ποιῶν εὐχὴν, διὰ τὸ τὴν τεσσαρακοστὴν παρελθεῖν, ἀρχὴν δὲ τὴν κρεωφάγον λαβεῖν, λαμβάνει ἄρτον, καὶ ἀπέρχεται. Armenii ieiunabant ante τὴν ἀπόκρεω, ut vidimus in verbis Niconis citatis; atque id faciebant propter Ninivitas, ut in dodecaemero propter Artziburium. Docet Balsamon in Resp. ad Marcum Patriarcham Alexandrinum. Κατὰ τὸ δωδεκαήμερον νηστεύουσιν οἱ ἀρμένιοι διὰ τὸν ἀρτζιβούριον, κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς πρώτης ἀπόκρεω διὰ τοὺς νινευΐτας. Et observa obiter dissensum, quum ante factum Nicon dicat, & Balsamon in prima septimana, nisi corruptus textus Graecus Niconis fuerit, quod arbitror. Ad Artziburii ieiunium quod attinet, etiam de eo Triodium. Χρὴ γινώσκειν ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἑβδομάδι νηστεύουσιν οἱ τρισκατάρατοι ἀρμένιοι τὴν βδελυρὰν αὐτῶν νηστείαν τὴν λεγομένην τοῦ ἀρτζιβουρίου. ἡμεῖς δὲ καθ᾽ ἑκάστην ἐσθίομεν τυρὸν, καὶ ὠά. ἀνατρέποντες τὸ ἐκείνων δόγμα τῆς τοιαύτης αἱρέσεως. Nicolaus Patriarcha De Ieiuniis.

> Τὴν ἑβδομάδα οὖν λαλῶ τὴν πρὸ τῆς ἀπόκρεω,
> Ἣν καὶ ἐπονομάζομεν τὴν τοῦ ἀρτζιβουρίου.

Sed hoc ὡς ἐν παρόδῳ. Redeo ad τὴν ἀπόκρεω. In hac alleluia non psallebatur. Triodium. Ὅτι τῇ ἑβδομάδι τῆς ἀπόκρεω ἀλληλουΐα οὐ ψάλλομεν. Et summa tunc hominum erat licentia, puta a principio usque ad diem cinerum; ut etiam nunc hodie. Gregoras lib. VIII. ἀπόκρεω γὰρ ἦν καιρὸς, ὁπότε πρὸς εὐωχίας ἁβροτέρας καὶ ἀκρατοποσίας διδόασιν ἄνθρωποι. Et rogas tunc quoque olim populus accipiebat, ad augendam scilicet temporis festivitatem; sed hoc postea reiectum in feriam tertiam magnam. Balsamon de Incensis Patriarchae die Catechef. Ἡ συνήθως διδομένη ῥόγα κατὰ τὴν κυρίως ἀπόκρεω, εἰς τὴν ἐτησίως προβαίνουσαν ἐκκλησιαστικὴν ῥόγαν κατὰ τὴν μεγάλην τρίτην κατέπεσε. Incepit vero hanc carnis abstinentiam populus tumultuans anno Iustiniani XIX. quarta Februarii. Diaconus in vita eius. *Anno Imperii Iustiniani decimo nono facta est inopia frumenti, vini, & olei, ac pluvia magna. Et factus est terrae motus magnus Constantinopoli, & eversio die sancto paschae, & coepit vulgus abstinere a carnibus mense Februario, die quarto*. Corrigo: *eversio diei sancti*. Cedrenus. Τῷ ιθ´ ἔτει γέγονε λεῖψις σίτου, καὶ οἴνου, καὶ χειμὼν πολὺς ἐν τῷ βυζαντίῳ. καὶ διαστροφὴ τοῦ ἁγίου πάσχα. καὶ ἐποίησαν οἱ δῆμοι τὴν ἀπόκρεων μηνὶ φευρουαρίῳ δ´. Sed, quando occasio est, libet plura dicere de Ecclesiae Orientalis ieiuniis, quae quatuor habuit, praeter magnum hoc quadragesimale, & quidem dierum septem. Primum erat Sanctorum Apostolorum, secundum Nativitatis Christi, tertium Transformationis Christi, quartum dormitionis sanctae Deiparae. Balsamon in Resp. Ἐξ ἀνάγκης προηγοῦνται νηστεῖαι πρὸ τῶν τεσσάρων τούτων ἑορτῶν. ἤγουν πρὸ τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τῆς γεννήσεως τοῦ χριστοῦ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῆς κοιμήσεως τῆς ἁγίας θεοτόκου. πλὴν ἑπταήμεροι. μία γὰρ τεσσαρακονθήμερος νηστεία ἐστὶν ἡ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου πάσχα. Erat & ieiunium mensis Augusti, sed hoc mutatum est, ne concurreret cum ieiuniis paganorum, quae in illud tempus incidebant. Observabatur tamen nihilominus a nonnullis. Idem Balsamon docet, loco citato. Ἡ ἐν κωνσταντινουπόλει ἁγία σύνοδος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιοτάτου ἐκείνου πατριάρχου ἐρωτηθεῖσα εἰ χρὴ τὴν ἐν τῷ αὐγούστῳ νηστείαν ἐπιτελεῖν, ἀπελογήσατο, ὡς αὕτη ἡ νηστεία μετετέθη, διὰ τὸ μὴ περιπίπτειν ταῖς κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον γινομέναις ἐθνικαῖς νηστείαις. πλὴν καὶ ἔτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ταύτην νηστεύουσιν.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΑΡΙΚΙΑ.

Ἀποκρισιαρίκια. Legationes. Achmes in Introduct. in Astrologiam. Εἰ οὖν ἐστιν ἐπίκαιρος σελήνη, δηλοῖ ὅτι ἔρχονται μαντάτα καὶ ἀποκρισιαρίκια πολλὰ εἰς τὴν μέσην τῶν βασιλέων.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΑΡΙΟΣ.

Ἀποκρισιάριος. Legatus Ecclesiae negotia tractans. Iustinianus Novell. VI. Διὰ τῶν τὰ πράγματα πραττόντων τῶν ἁγιοτάτων ἐκκλησιῶν, οὓς ἀποκρισιαρίους καλοῦσιν. Postea indifferenter pro quovis legato uti coeperunt. Nicetas in Man. Comneno lib. VI. Πέμψας ἀποκρισιαρίους πρὸς βασιλέα πάλιν περὶ εἰρήνης διαλέγεται. Stylianus in epistola ad Stephanum Papam. Τοὺς μὲν οἰκείους ἀποκρισιαρίους ῥαδούαλδον καὶ ζαχαρίαν, ὡς πεποιηκότας παρὰ τὰ διατεταγμένα, καθῄρησε. Contractus in Chronico. *Hoc tempore Gregorius tunc apocrisiarius moralia Iob scripsit*. Passim occurrit apud Scriptores. Incepit autem hoc nomen, & munus, temporibus Constantini Magni. Hincmarus epist. III. cap. XIII. *Cuius* (*apocrisiarii*) *ministerium eo tempore sumsit exordium, quando Constantinus Magnus Imperator Christianus effectus propter amorem, & honorem sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, quorum doctrina, ac ministerio, ad Christi gratiam baptismatis sacramenti pervenit, locum & sedem suam, urbem scilicet Romanam, Papae Silvestro edicto privilegii tradidit*. Ac primitus fungebantur episcopi: sed quia illos rectius censebatur curare ecclesias suas, plerumque diaconi, aut presbyteri adhiberi coeperunt. Regebat vero omnem clerum palatii, adiunctum habens Protocancellarium: dicebaturque etiam Capellanus, & custos palatii. Accipimus ex Hincmaro loco citato. Is tibi videndus.

ΑΠΟΛΥΣΙΜΟΣ.

Ἀπολύσιμος. Ita adpellata fuit certa quaedam septimana. Nicephorus Homologeta in Can. Οὐ δεῖ ἐργάζεσθαι τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινισίμου, οὐδὲ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμου ψάλλειν τὸν ἄμωμον.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ἀπόλυσις. Vltimus dies cuiusque festi, quod tunc illud quasi solveretur. Basilius Se-

Seleuciae episcopus, de S Thecla lib. II. capit. XVIII. Ἦν ἡ τῆς μάρτυρος αὐτῆς ἑορτὴ, καὶ ἡ τελευταῖα τῶν ἑορτῆς ἡμέρα, ἣν δὴ καὶ ἀπόλυσιν καλεῖν ἡμῖν ἔθος, ὡς ἂν καὶ πέρας ἐχούσης λοιπὸν τῆς ἑορτῆς. Nicephorus Homologeta in Can. Δεῖ νηστεύειν τοὺς μοναχοὺς τῇ τετράδι τῆς τυροφάγου, καὶ τῇ παρασκευῇ, καὶ μετὰ τὴν τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν ἐσθίειν τυρόν. Demetrius Chomatenus in Resp. ad Constantinus Cabasilam. Αἱ τοιαῦται δὲ παννυχίδες γίνονται μὲν καὶ ἐν ἄλλοις καιροῖς, ἐξαιρέτως δὲ ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, μετὰ τὴν τῆς ἱερουργίας τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. Τῇ κδ. τοῦ δεκεμβρίου μηνὸς, καθ᾽ ἣν τῶν χριστουγέννων ἡ παραμονὴ, τοῦ βασιλέως εἰς τὸν ὄρθρον μὴ ἐξελθόντος κατὰ τὴν ἐξ ἔθους αὐτῷ συνήθειαν, ἀλλ᾽ ἐν τῷ αὐτοῦ κελλίῳ εὑρισκομένου, φέρουσι μετὰ τὴν ἀπόλυσιν οἱ κανονάρχαι καὶ ἴσως ἀκονοστάσιον. Vbi gravissime errat Interpres, quum, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, vertit, *soluto conventu*. Debebat, *post finem*. s. festi.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΑΙ.

Ἀπολυτικαί. Epistolae dimissoriae, quae & εἰρηνικαὶ dictae Balsamon ad Concil. IV. Can. XI. Αἱ μέν τοι ἀπολυτικαὶ γραφαὶ, αἱ καὶ εἰρηνικαὶ λεγόμεναι, ἕτεραί εἰσι. λέγονται δὲ ἀπολυτικαὶ μὲν, ὡς παριστῶσαι κατὰ γνώμην καὶ ἀπόλυσιν ἀρχιερατικὴν τὸν κληρικὸν ἢ τὸν ἐπίσκοπον μεταπεσεῖν. εἰρηνικαὶ δὲ ὅτι τοιαύτης προσκομιζομένης γραφῆς παρὰ τοῦ χειροτονηθέντος εἰρήνη ἔσται μέσον τῶν ἀρχιερέων. Sine his itaque, & commendatitiis, recipi in alterius ecclesiae clerum aut monasteria non poterant. Item Balsamon ad Concil. VI. Can. XVII. Χρεία ἐστὶ παντὶ κληρικῷ ἔξω χειροτονήτῳ διπλᾶς γραφὰς ἀποφέρεσθαι τοῦ χειροτονήσαντος αὐτόν· συστατικὴν δηλαδὴ, καὶ ἀπολυτικήν. ὡς ἂν τῇ μὲν χρήζηται εἰς ἐπισύστασιν τοῦ λεγομένου προσεῖναι αὐτῷ βαθμοῦ. τῇ δὲ, εἰς τὸ ἀπαρεμποδίστως ἐφ᾽ ἑτέρας ἐκκλησίας κλήρῳ συγκαταλεγῆναι. Excipe tamen Constantinopolim, & Carthaginem, quae id ius habebant. Balsamon ipse ibidem in fine. Ὑπέξει λέμοι τὸν κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸν καρχηδόνος. οὗτοι γὰρ μόνοι δύνανται, ὡς πολλάκις εἴρηται, ἀλλοτρίους κληρικοὺς δέχεσθαι· παρὰ γνώμην τῶν χειροτονησάντων αὐτούς.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ.

Ἀπολυτίκιον. Oratio, aut formula, qua populus post liturgiam dimittebatur. Crebro occurrit in Triodio, Liturgiis Chrysostomi, atque Basilii. Ego exempla proferre supersedeo. Ita autem dicebatur a principio quod erat, ἀπόλυσις. Phranzes Chron. libro III. cap. XIX. *Deinde chori psallebant*. Εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα. *Idque tertio: & illud*, ἀπόλυσις. Erat autem ea formula multiplex, & unaquaeque diebus suis propria. Observo in Euchologio. Καὶ μετὰ τὴν εἴσοδον λεγομένου τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τὰ παρόντα ἀντίφωνα.

ΑΠΟΜΑΚΡΑ.

Ἀπόμακρα. Eminus. Glossae Graecobarbarae. Μακρόθεν, ἀπόμακρα. ἐξώμακρα.

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙΝ. ΑΠΟΜΑΚΡΙΖΕΙΝ.

Ἀπομακρύνειν. Longe abesse. Glossae Graecobarbarae. Ἀφεστᾶναι. νὰ ξομακρίζῃ. νὰ ἀπομακρύνει. Dicebant etiam. Ἀπομακρίζειν. Occurrit alibi in iisdem Glossis.

ΑΠΟΜΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Ἀπομινίσκειν, Ferre. Tolerare. Glossae Graecobarbarae. Ἀγγαρεύει. ὑπομένει. ἀπομινίσκει.

ΑΠΟΜΟΥΤΤΟΜΕΝΟΣ.

Ἀπομουττομένος. Risus expers. Glossae Graecobarbarae. Ἀγελάστως, χωρὶς γέλασμα ἢ γελοῖον, ἀπομουττομένα.

ΑΠΟΞΗΛΟΣ.

Ἀπόξηλος. Siccus Glossae Graecobarbarae. Ἀναλέος. κατάξηρος. ξηρὸς. ξηραμμένος. ἀπόξηλος.

ΑΠΟΡΙΒΓΕΙΝ.

Ἀπορίβγειν. Pro ἀπορίπτειν. Vide ῥίβγειν.

ΑΠΟΣΚΑΛΟΥΝ.

Ἀποσκαλοῦν. Exscendere. Constantinus De Administr. Imp. cap. IX. Ἡνίκα δὲ γένηται καιρὸς ἐπιτήδειος, ἀποσκαλώσαντες ἔρχονται εἰς τὸν ποταμὸν τὸν ἐπιλεγόμενον ἄσπρον. Anonymus De bello sacro.

Εἰς τὴν μορέαν ἔφθασαν τὴν πρώτην τοῦ μαΐου,
Ἐκεῖσε ἀπεσκάλωσαν στὴν ἀχαΐαν τὸ λέγουν.

Formatur a σκάλα, de qua voce infra.

ΑΠΟΣΚΕΛΩΤΟΣ.

Ἀποσκελωτὸς. Orneosophion. Οἱ ἐλάται αὐτῶν ἀποσκελωτοί. Iterum. Οἱ ἐλάται αὐτῶν στενοὶ, πλὴν ἀποσκελωτοί.

ΑΠΟΣΤΕΛΝΕΙΝ.

Ἀποστέλνειν. Vide στελένειν.

ΑΠΟΣΤΗΘΙΖΕΙΝ.

Ἀποστηθίζειν. Est illud, quod Galli dicunt: *Dire par coeur*. Palladius Hist. Laus. in vita Ammonii. Παλαίαν δὲ καὶ καινὴν γραφὴν ἀπεστήθιζεν, καὶ ἐν συγγράμμασιν ἀνδρῶν λογάδων ὠριγένους τε καὶ διδύμου, καὶ πιερίου, καὶ στεφάνου, διῆλθεν μυριάς ἑξακοσίας. Iterum in vita Marci. Μάρκος δὲ οὗτος νεώτερος ὢν παλαιὰν καὶ καινὴν γραφὴν ἀπεστήθιζεν. Paulus Monachus Collect. libro I. Ἐκεῖνος δὲ μηδ᾽ ὅλως γευσάμενος πεζεύων ἀπεστήθισε ψαλμοὺς τὸν μέγαν καὶ ἄλλους δεκαπέντε. Idem quoque. Ἀπὸ στήθους λέγειν, dicebant Eu-

Eustathius ad Iliad. ξ. κεςὸς δὲ διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἀμυχὰς τῶν γραμμῶν, καὶ οἷον κεντήσεις τῶν γραμμάτων. ὁ δὲ κεςὸς ὅτος, καὶ κατὰ ςῆθος φορεῖται, ἀφ' ὃ καὶ τὸ ἀποςηθίζειν παρονομάζεται, καθ' ἣν ἔννοιαν καὶ τῶν τις παλαιῶν γραμματικῶν τὸν οἰκεῖον διδάσκαλον ἐζωγράφησε φέροντα ἐπὶ ςήθους οἰκείαν τραγῳδίαν. αἰνιττόμενος τὸ ἐπὶ ςόματος ἐκεῖνον φέρειν, καὶ ὡς εἰπεῖν, ἐκςηθίζειν τὰ τραγικά. ὃ δὴ καὶ ἀπὸ ςήθους λέγειν φαμὲν, πρὸς διαςολὴν τοῦ, ἀπὸ βιβλίου. Sic, *Ex corde recitare*. Hildegardis in Explicat. Reg. S. Benedicti. *Praedictas lectiones ex corde, & memoriter, id est, sine libro, quoniam breves sunt, recitabunt*. Et, *corde tenus*. Andreas Abbas in vita Othonis Babebergensis episcopi cap. v. *Secretius eum compellans, an psalterium corde tenus psallere posset, inquisivit*.

ΑΠΟΣΤΟΛΕΙΟΝ.

Ἀποςολεῖον. Templum Apostolo alicui sacrum. Menologium. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀποςολείῳ τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου πέτρου τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. Occurrit illic pluries.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ.

Ἀποςολή. Missio tributi, quod Imperari mittebatur a Iudaeis. Iulianus in Epistola ad Iudaeos. Ἐπὶ πλέον δὲ ὑμᾶς εὐωχεῖσθαι βουλόμενος, τὸν ἀδελφὸν ἴουλον τὸν αἰδεσιμώτατον πατριάρχην παρήνησα καὶ τὴν λεγομένην παρ' ὑμῖν ἀποςολὴν κωλυθῆναι, καὶ μηκέτι δύνασθαι τὰ πλήθη ὑμῶν τινα ἀδικεῖν τοιαύταις φόρων εἰσπράξεσιν. Suidas. Ἀποςολάς. Ἀποπέμψεις. δῶρα. Sic Germanis est *Steur*, quod Imperatori mittunt principes civitatesque imperii bello cum Turca gerendo. Leonhartus Presbyter in Chron. Ban. *Haec gravamina cum prioribus taxata fuerunt ultra quadraginta millia florenorum Rhenensium. Per quae compulsi imponere steuram decimi denarii de omnibus bonis eorum*. Chronica Aulae Regiae cap. XXVII. *Interea vero Rex exercitum congregat, & ad bella, si necesse fuerit, se coaptat, generalem steuram, quae Berna dicitur, ab omnibus recipit*. Aeneas Silvius Hist. Bohem. cap. LXI. *Mos est Australibus, quoties repentina Principi necessitas ingruit, ex subditis pro modo facultatum pecuniam exigere, quam vocant steuram*.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ.

Ἀποςολικά. Typicum Sabae. Τῇ μὴν τετάρτῃ ἑσπέρας δύο ἀποςολικὰ, καὶ ἓν μαρτυρικόν. Vide infra, ςιχηρά.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΙΟΝ.

Ἀποςολίκιον. Habitus Apostolicus: id est, Pontificalis, sive Episcopalis. Achmes capit. CLVIII. Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει ἀποςολίκιον, τοῦτο εἰς τὴν πίςιν αὐτοῦ κρίνεται. Et postea. Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι φορεῖ παρὰ τὸ δέον ἀποςολίκιον ἐρυθρὸν, ἢ περισκέλισμα, ἢ ἔνδυμα ςρωμνῆς, εὑρήσει χαρὰν τοῦ κόσμου. Iterum occurrit cap. CCXLIX. Gulielmus Bibliothecarius in Hadriano II. *Quidam Hadrianum in sede Apostolica pallio humeris obducto reclinatum videbant: alii eum cum Apostolicis infulis missas celebrantem*. Nam pontifices & episcopi etiam *Apostoli* dicebantur, unde pontificatus & episcopatus, *Apostolatus*. Nicolaus Papa in Epist. *Pene totus nobis orbis undique ad limina, seu sedem Apostolicam confluens referebat, absentibus quoque id ipsum nostro scribentibus Apostolatui*. Stephanus presbyter in epist. ad Aunarium episcopum. *Decursis litteris Apostolatus tui, quod sancti desiderii ardor pertentat, luce clarius adprobavi*. Warnefridus De gestis Longobard. lib. IV. cap. XXX. *Tunc etiam beatus Gregorius migravit ad Christum, quum iam Focas per indictionem octavam anno regnaret secundo. Cuius in locum ad Apostolatus officium Sabinianus est ordinatus*. Adelbertus Archiepiscopus Moguntinus in epist. ad Innocentium II. *Intelleximus totius causae ordinem longe aliter, quam se veritas habet, summo Apostolatui vestro innotuisse*.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Ἀπόςολος. Pontifex. Episcopus. Godefridus Villahardovinus, qui Historiam Constantinop. scripsit Gallice ante annos CCCC. *La renomee de cel saint home alla tant, qu'elle vient a l'Apostoille de Rome Innocent: & l'Apostoille envoia en France, & manda al prodome*. Stero in Annal. *Apostolicus, & Imperator Saladinus Babylonicus, terram Hierusalem intravit*. Hinc *Apostolatus*, pro pontificatu, & episcopatu; de quo supra. Item quivis legati. Hesychius. Πρέσβεις. οἱ πρεσβευταὶ, μεςῖται, ἀπόςολοι. Luitprandus in Legat. *Iuramento firmata sunt, ut omnium gentium Apostolis, id est, nuntiis, penes nos Bulgarorum Apostoli praeponantur*. Et, litterae dimissoriae. In l. 106. D. De Verb. Significat. *Dimissoriae litterae dicuntur, quae vulgo dicuntur Apostoli*. Paulus Iurisconsultus Recept. Sentent. lib. V. Tit. XXXIV. *Ab eo a quo adpellatum est, ad eum, qui de adpellatione cogniturus est, litterae dimissoriae diriguntur, quae vulgo Apostoli adpellantur*. Eadem sunt in l. unica D. de Lib. Dimiss. Praeterea sic quoque indigetabant Imperatores ecclesiae, & ecclesiasticorum studiosos. Hismenius ostendit. Ἡ ςήλη πρὸς τῷ ζευξίππῳ ἰουςινιανοῦ ἐςιν, ἡ καθίδρυται κράζοντος τοῦ πρασίνου μέρους, ἰουςινιανὸς καὶ κωνςαντῖνος νέοι ἀπόςολοι. Sic Constantinus & Helena ἰσαπόςολοι dicuntur in Menologio. Τῶν ἁγίων μεγάλων βασιλέων, καὶ ἰσαποςόλων, κωνςαντίνου καὶ ἑλένης. In Constitut. Manuelis Comneni. Διὰ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων καὶ ἰσαποςόλων μεγάλων βασιλέων, κωνςαντίνου καὶ ἑλένης. Balsamon De Privileg. Patriarch. Παρὰ τοῦ ἁγίου ἰσαποςόλου μεγάλου κωνςαντίνου ἄρτι πρώτως ὀρθοδοξήσαντος. Ad Constantinum autem quod attinet, in veneratione Constantinopolitanis fuisse eius memoriam, ac quasi sanctam, certum est: adeoque, libet dicere per occasionem, corona illius

illius adservabatur in templo maximo S. Sophiae, pendens supra mensam mysticam. Observo apud Nicetam in Andronico Comneno lib. 11. Τινὸς τῶν νεωκόρων τὸ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου σέφος, ὅπερ ἄνωθεν ἀπῃώρητο τραπέζης τῆς μυστικῆς, κατενεγκόντος διὰ κλίμακος, καὶ τῇ τοῦ ἰσαακίου κεφαλῇ ἐφαρμόσαντος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΕΥΑΓΓΕΛΟΝ.

Ἀποσολοευάγγελον. Lectio ex Apostolo, & Evangelio composita. Euchologium. Ἀποσολοευαγγέλια τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἤγουν τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων. ἔτι δὲ καὶ ἀποσολοευάγγελα εἰς μάρτυρας γυναῖκας, ὁσίας γυναῖκας, καὶ ὁσιομάρτυρας γυναῖκας.

ΑΠΟΣΩΣΤΗΣ.

Ἀποσώςης. Dux viae, qui alias διασώςης. Constantinus De Administr. Imp. Αἰαἰδλω ἐπιζητοῦσι ξενάλια ἱκανά. οἱ μὲν ὄψιδες ἄλλα μὲν λόγῳ αὐτῶν, καὶ ἄλλα τῶν αὐτῶν γυναικῶν· οἱ δὲ ἀποσῶσαι τὰ μὲν ὑπὲρ τοῦ κόπου αὐτῶν, τὰ δὲ ὑπὲρ τοῦ κόπου τῶν ἀλόγων αὐτῶν.

ΑΠΟΥΤΖΙΠΠΟΤΟΣ.

Ἀπουτζίπποτος. Impudens. Vecors. Gloss. Graecobarbarae. Ἀδὴς, ἀναίσχυντος, ἀπουτζίπποτος. μωρός. Et occurrit illic pluries. Alexius Rharturus Doctr. VI. Σὲ ποιεῖ ποδάγρον, εἰς χεῖρας νεκρωμένον, τυφλὸν, κωφὸν, βωβὸν, καὶ ἡμίξηρον, λάλον, ἀπουτζίπποτον.

ΑΠΟΥΤΖΙΠΠΟΧΙΑ.

Ἀπουτζιπποχιά. Impudentia. Vecordia. Glossae Graecobarbarae. Ἀναιδὴς φαρος. ἡ ἀκρωτήριν τῆς ἀπουτζιπποχιᾶς. Iterum mox. Ἀναισχυντίαν. ἀπουτζιπποχιάν.

ΑΠΟΥΚΑΤΩ.

Ἀπουκάτω. Extra. Foris. Glossae Graecobarbarae. Ἄγραυλος. ὕπαιθρος ὅπου μηνίσκει ἀπουκάτω εἰς τὸν ἀέρα, ἢ νοτίαν, ἢ ἐξαςρίαν.

ΑΠΟΥΚΑΜΙΣΟΝ.

Ἀπουκάμισον. Vt. Ὑποκάμιζον. Saepe occurrit in Glossis Graecobarbaris. Vide κάμασος.

ΑΠΟΥ.

Ἀποῦ. Pro. Ἀπό. Glossae Graecobarbarae. Ἀλήιος. ἐλλειπὴς βοσκημάτων. λῆψος ἀποῦ βοσκήματα.

ΑΠΟΥΖΥΛΟΝ.

Ἀπουζύλον. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. 1. cap. CXVI. Τοὺς πόδας ἔχει ἐπιμελάνους καὶ ψυχροὺς ἀπὸ τῶν ὀνύχων μέχρι τῶν γονάτων, καὶ ἀπουζύλα διεσπαρμένα καὶ δυσώδη. Inquirenda est significatio.

ΑΠΟΥΚΟΡΦΗ.

Ἀπουκορφή. Glossae Graecobarbarae. Ἀκορυφῶσαι. ανατιθᾶσαι. σκεπάζοντα τῆς ἀπουκορφῆς.

ΑΠΟΥΠΑΝΩ.

Ἀπουπάνω. Glossae Graecobarbarae. Ἀνώ. ἀπάνω. εἰς τὸ ὕψος· ὑψηλά. απουπάνω.

ΑΠΟΦΙΣΚΟΥΝ.

Ἀποφισκοῦν. *Confiscare*. Vide infra. φίσκος.

ΑΠΟΦΡΟΥΚΑΛΙΔΙΑ.

Ἀποφρουκαλίδια. Sordes verrendo collectae. Glossae Graecobarbarae. Ἀπεργοὶ γωνίαι. εὐτελεῖς γωνίαι. εἰς ἃς τὰ σαρώματα συνῆγον, ἢ ἀποφρουκαλίδια.

ΑΠΠΑΡΙΟΝ.

Ἀππάριον. Equus. Glossae Graecobarbarae. Οἱ τέλειοι ἵπποι. τὰ τελειωμένα ἀππάρια. Saepissime illic obvium est.

ΑΠΠΗΔΗΜΑ. ΑΠΠΗΔΑΝ.

Ἀππήδημα. Saltus. Glossae Graecobarbarae. Ἅλμα. πήδημα. ἀππήδημα. Et Ἀππηδᾶν. Saltare. Eaedem Glossae. Ἀλλόμενος. ἐκεῖνος ὅπου πηδᾷ. ὅπου ἀππηδᾷ.

ΑΠΡΑΙΔΕΥΤΟΣ.

Ἀπραίδευτος. Non spolians. Suidas. Ἀπραίδευτοι. τουτέστιν αζήμιωτι. Vide infra, πραῖδα.

ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

Ἀπρίλλιος. *Aprilis* mensis. Nusquam non obvium est.

ΑΡΑΧΝΙΑΣΜΕΝΟΣ.

Ἀραχνιασμένος. Araneis similis. Ioannes Glycas De Van. Vitae.
Ὅλοι κατασενόμεσαν μαῦροι καὶ ἀραχνιασμένοι.

ΑΡΒΙΝΝΗ.

Ἀρβίννη. Hesychius. Ἀρβίννη, κρέας σικελοί. Quid si? Στέαρ; nam pura puta Latina vox est, *Arvina*. Glossae veteres. *Arvina*. Λίπος ἄνευ σαρκός.

ΑΡΓΑΒΙΑ.

Ἀργαβία. Vasculum, in quo lagenas suas milites recondebant. Vide Glossarium Rigaltii.

ΑΡΓΑΛΕΙΟΝ.

Ἀργαλεῖον. Instrumentum. Pro ἐργαλεῖον. Glossae Graecobarbarae. Τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ἀργαλεῖον τοῦ πελεκάνους.

ΑΡ-

ΑΡΓΑΛΙΚΟΝ.

Α'ργαλικόν. Fabulum. Τοσκύαμ@. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II, capit. XXXIII. Α'ργαλικῦ ῥίζαν, ἤγυν ὑοσκυάμυ κεκοπανισμένlω μετὰ κρέατ@ δῶσ{ς τύτῳ φαγεῖν.

ΑΡΓΑΤΗΣ.

Α'ργάτης. Agricola: Pro Ε'ργάτης. Glossae Graecobarbarae. Α'γροῖκ@. χαρικός. χωργιάτης ἐργάτης. ἀργάτης.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΑ. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΝ. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΣ.

Α'ργενταρία, sive Α'ργεντάριον. *Argentarium*. Armarium, in quo vasa argentea recondebant. Palladius Histor. Laus. in Pambone. Προτείνα αὐτῷ ἀργενταρίαν τριακοσίων λιτρῶν ἀργύρυ. Basilic. Eclog. XLIV. Τῷ ληγάτῳ τῦ ἀργύρου ὔτε ἡ ἀργυρᾶ κλίνη, ὔτε ἄλλ@ τῆς οἰκοσκευῆς ἄργυρ@ περιέχεται. εἰ μὴ κ̀ ταῦτα ὁ διαθέμlω@ εἶχεν ἐν αριθμῷ ἀργύρυ. ὐδὲ ὁ τῶν μύλων κόσμος, ὅτε μὴ ἐν ἀργενταρίῳ ἀπόκειται. Vlpianus l. cum aurum 19. D. de auro arg. mundo leg. *In iunctura argentea scio me dixisse, quod non in argentario paterfamilias ponebat*. Et Α'ργεντάρι@. *Argentarius*. ἀργυροκόπ@: quae vox exstat aliquoties in Anthologia Epigrammatum Graecorum.

ΑΡΓΙΑΚΙΝ.

Α'ργιάκιν, sive ἀργιάκιον. Glossae Graecobarbarae. Ρ'άξ, ἤγυν ἀργιάκιν, ἢ αὐλάκιν.

ΑΡΔΙΟΛΗ.

Α'ρδιόλη. *Ardeola*. *Ardea*. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XXVII. Α'ρδιόλης δὲ ληφθείσης, ἥνπερ κ̀ λάκραν τινὲς τῶν ἐπιχωρίων προσηγόρευσιν, ἐρωδιὸν ᾗ οἱ παλαιοὶ τ̃ ἑλλήνων ἐκάλεσαν, ἐγκέφαλον ἅμα τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ ἥπατι ἐσθιέτω.

ΑΡΗΝΑ.

Α'ρῆνα. *Arena*. Tzetzes Var. Hist. Chil. V. Α'ρῆναν δέ μοι γίνωσκε τὴν ἄμμον ὀνομάζειν.

ΑΡΙΝΙΟΝ.

Α'ρίνιον. Scobina. Suidas in Etymologico. Ρ'ινὴ ὀξυτόνως μὲν λέγεται τὸ ἐν συνηθείᾳ ἀρίνιον.

ΑΡΙΟΝ.

Α'ρίον. Cymbium. Patella. Scholiastes Nicandri ad Theriaca. Τὸ κύμβον λέγεται, καὶ κυμβίον, κ̀ ἐμβάφιον, κ̀ ὀξίς. κ̀ ᾗ συνήθ{α κ̀ ἀρίον καλεῖ.

ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ.

Α'ριστεροί. Sinistri. Ita dicti Sabbatiani, quod sinistram abominarentur, neque ea prehendere quidquam auderent. Harmenopulus De Sectis. Οἱ σαββατιανοὶ κ̀ ἀριστεροὶ καλῦνται, ὅτι τὴν ἀριστερὰν εἰσι βδελυσσόμlυοι χεῖρα, δι' αὐτῆς προσίεσθαι τὸ οἰνῦν μὴ τολμῶντες.

ΑΡΙΤΙΝΟΣ.

Α'ρίτιν@. Demetr. Constantinop. Hieracosophii lib I. cap. CXC. Ε'ὰν ᾗ φλεγμονὴ ἐπαναστῇ ἐκ τῆς ὀδύνης, τρίψας ὄστρακον τὸν ἀρίτινον λεγόμlυον, ἐπίχριε τὴν τῦ ὄνυχ@ ἐκβολήν.

ΑΡΚΑ. ΑΡΚΑΡΙΟΣ.

Α'ρκα. *Arca*. Iustinianus. Novell. CCXXVIII. Καί τι ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἄρκαν εἰσφέρεσθαι, ἢ ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ δίδοσθαι, ἢ δαπανᾶσθαι προσήκει. Hinc Α'ρκάρι@. *Arcarius*. Novell. CXLVII. Ταύτης ᾗ ἡμῶν τῆς φιλοτιμίας ἐγκλείομlυ καὶ τὰ ὁμολογηθέντα τυχὸν ἢ κ̀ ἀντεπεφανημένα τῷ δημοσίῳ παρὰ τρακτευτῶν, ἢ σκρινιαρίων, ἢ ἀρκαρίων. Et in Edicto Iustiniani XIII. Καὶ γένηται ἐπ' αὐτοῖς πᾶσα προθυμία, κ̀ εἴσπραξις, ὅσlω κ̀ ἐπὶ τοῖς ἀρκαρίοις γ{νέσθαι διεταξάμεθα. Balsamon ad Photii Nomocan. Tit. IX. cap. I. Δεῖ τοὺς οἰκονόμυς κωνσαντινοπόλεως κατὰ μῆνα, ἢ, τὸ μήκισον, ὑπὲρ δύο, λογοθετεῖν πρὸς τὺς ἀρκαρίυς.

ΑΡΚΕΤΓΕΙΝ.

Α'ρκεύγ{ν. Incipere. Glossae Graecobarbarae. Α'νθερεών. ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπ@ ἀφ' ὖ μέρ@ ὁ πώγων ἄρχεται. ὁ τόπ@ ὅπυ ἔνι ἀπυκάτω εἰς τὰ γένεια. ἀπὸ τῦ ὁποίυ μερτικὸν γένεια ἀρχεύυσιν, ἢ ἀρχlωίζυσιν, ἢ ἀρκεύγυσιν.

ΑΡΚΙΔΙΑ.

Α'ρκίδια, sive Α'ρχίδια. Testes. Glossae Graecobarbarae. Α'κυλλον τὸ αἰδοῖον. ὀρχίδον. ἀρχίδιν. ἢ ἀρκίδιν. Non semel illic occurrit.

ΑΡΚΙΟΚΛΕΠΤΗΣ.

Α'ρκιοκλέπτης. Antiquus fur. Glossae Graecobarbarae. Ο' ἀρχαῖ@ κλέπτης. ὁ παλαιὸς κλέπτης. ὁ ἀρκιοκλέπτης.

ΑΡΚΛΑΙ.

Α'ρκλαι. *Arculae*. Machinae extra muros urbis prominentes. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. Μίαν εἰσϊόντες τῶν ἐκκρεμῶν τῦ τέχυς, κ̀ προνευυσῶν ἔξωθεν μηχανῶν, ἄρκλας οἶδε ταύτας ἡ κοινὴ κ̀ πάνδημ@ φράσις καλεῖν, τῶν κυλεῶν τὰς σπάθας εἵλκυσαν. In Etymologico Suidae. Δρύφακτοι, ξύλινοι θώρακες πύργων· τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιτειχίσματα. ἢ αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. ἢ τὰ κάγκελα, ἢ αἱ λεγόμlυαι παρ' ἡμῖν ἄρκλαι. Et iterum alibi. Σκρινιάριοι. οἱ χαρτοφύλακες βασιλέων. σκρινία γὰρ αἱ ἄρκλαι. Gennadius in Explicat. Rhamplii. Οὗτοι βιβλία, ἄρκλαν, ἤτοι ἀρμάριον.

ΑΡΚΛΗΤΖΑ.

Α'ρκλήτζα. Idem quod, ἄρκλα. *Arcula*. Anonymus De nuptiis Thesei.

Κεῖς

Κεὶς τὴν κορφὴν τοῦ κοινοῦ ὁλόχρυσον ἀρκλήτζιν,
Μὲ τέχνη μορφοκάμωτη ἀπὸ ψηλὸν τεχνίτην,
Μέσα σεκεῖνο ἔποικαν, κ᾽ βάλασι τὴν τέφραν.

ΑΡΚΟΥΔΟΣ.

Α'ρκοῦδος. Pro ἄρκτος. Vrsus. In Scholiis ad Oppiani Halieut. lib. II. Α'ρκτοις. ἀρκούδοις. Alexius Rharthurus Doctr. VI. Τρέφει τὰ θηρία τὰ θανατηφόρα, τοὺς λέοντας, τὰς ἀρκούδας, τοὺς ὄφεις.

ΑΡΜΑΔΑ.

Α'ρμάδα. Exercitus. Classis. Ex idiomate Italico, *Armada*. Glossae Graecobarbarae. Φωσάτον ἢ ἀρμάδαν. ἤγουν στρατόν. Chronicon Constantinop. Ε'πεμψαν μετὰ πλοιαρίου μικροῦ κ᾽ ταχέως νέους τεσσαράκοντα, ὅπως πυροπολήσωσι τὴν ἀρμάδαν ἀγαρηνῶν κρυφίως. Iterum. Καὶ τοῦτο ἀκούσαζα ἡ λοιπὴ ἀρμάδα εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναύπακτον. Malaxus in Histor. Patriarch. Ε'καμεν ἀρμάδα μεγάλη, κ᾽ φωσάτα πολλὰ τῆς ςερέας.

ΑΡΜΑΔΟΝ.

Α'ρμάδον. Vehiculum. Cyrillus in Lexico. Ο'χεῖον, ἁρμάδον.

ΑΡΜΑΜΕΝΤΑΡΕΙΟΝ. ΑΡΜΑΜΕΝΤΗΡΙΑ.

Α'ρμαμενταρεῖον. *Armamentarium*. Chronicon Constantinop. Πρῶτον μὲν ὁ μαυρίκιος ἀρμαμενταρεῖον αὐτὸ ἔκτισε. Vel quoque ἀρμαμεντηρία. Suidas. Α'ρμαλιὰ, ἡ τροφὴ, τὸ ἁρμάμαξά τινες ψιλοῦσι παραλόγως. ἀρμαμεντηρία. Corrigo. Α'ρμαλία. ἡ τροφή. ἤτοι ἁρμάμαξα. τινὲς ψ. π.

ΑΡΜΑΜΕΝΤΟΝ.

Α'ρμάμεντον. *Armamentum*. Cedrenus. Ε'κτισεν ὁ βασιλεὺς τὸν ςρογγύλον ἠλιακὸν τῆς μαγναύρας, ςήσας ἐν τῷ μεσαυλίῳ τὴν ἰδίαν ςήλην. κ᾽ ἀπέθηκεν ἐκεῖ τὸ ἀρμάμεντον. Iustinianus Novell. LXXXV. Εἰ δὲ τινὲς ὧν κατασκευάζωσι, τοῦτο ἀφορεῖσθαι παρ᾽ αὐτῶν κ᾽ ἐν τῷ θείῳ ἡμῶν εἰς φέρεσθαι ἀρμαμέντῳ προσιθησόμενον τοῖς ἐκεῖσε ἀποκειμένοις δημοσίοις ὅπλοις. Chronicon Constantinop. Η' ςήλη ἱςαμένη ἐν τῷ ἀρμαμέντῳ φωκᾶ τοῦ ςρατιώτου ἐςί.

ΑΡΜΑΡΗ. ΑΡΜΑΡΙΟΝ.

Α'ρμάριον. *Armarium*. Nugatur ille Graecus magister, qui suae Graeciae tribuit, & putat ἑρμάριον esse dicendum. Τὰ λεγόμενα παρ᾽ ἡμῖν ἀρμάρια, ἑρμάρια φιλοῦσι λέγεσθαι, ὡς εὗρον ἐν τοῖς σχολίοις τοῦ ἁγίου διονυσίου. Basilic. Eclog. XLIV. Κάψαι, κ᾽ ἀρμάρια, τὰ μὴ ἕνεκεν βίβλων, ἢ ἐσθῆτος, ἢ ὅπλων εὐτρεπισθέντα. Corrigendus est Paxamus Geoponic. XVIII. Βάλλε γάλα εἰς τὰ αὐτὰ σκευάρια, κ᾽ θὲς αὐτὰ εἰς κιβωτάριον, ἢ ἀρμάριον ἔνθα ἂν ἀκίνητα μένῃ. Editur vulgo: κιβωτάριον, ἢ μαρμάριον. Hodie etiam ἀρμάρη dicunt, Corona pretiosa. Α'ρμάρη. *Promtuarium*. ταμιεῖον.

ΑΡΜΑΣΙΑ. ΑΡΜΑΣΜΕΝΟΣ.

Α'ρμασία. Coniugium. Glossae Graecobarbarae. Γάμου. τοῦ ὑπανδρεμάτου. καὶ ἀρματίας. Item ἀρμασμένος. Coniugatus. Occurrit pluries in iisdem Glossis.

ΑΡΜΑΤΑ.

Α'ρματα. *Arma*. Basilic. Eclog. LVII. Ο κλέψας ἀλλότριον ἄρμα, τοῦ βαθμοῦ τῆς ςρατείας ἐξωθεῖται. Thomas Magister. Α'ρμα ἐν ᾧ οἱ ἱπποζεύγνυνται. οἱ δὲ ἐπὶ ὅπλων λαμβάνοντες οὐ καλῶς χρῶνται. Occurrit saepissime in Glossis Graecobarbaris, Achmetem. Lex Burgund. Tit. XVIII. *Ille cuius arma est, nihil pro hoc solvat, nisi forte arma in manu teneat, ut homini periculum possit inferre*. Vides Latinos quoque Barbaros extulisse Graecorum more.

ΑΡΜΑΤΟΙ.

Α'ρμάτοι. *Armati*. Basilic. Eclog. LX. Οὐ μόνος ὁ ἁρπάζων, ἀλλὰ κ᾽ ὁ συνάγων ἀνθρώπους ἀρμάτους ἐπὶ τὸ ζημιῶσαι, ἢ ἁρπάσαι, δόλον ποιεῖ.

ΑΡΜΑΤΟΥΝ.

Α'ρματοῦν. *Armare*. Glossae Graecobarbarae. Ω'πλισαν. ἀρμάτωσαν. ἀρματώσασιν. ἢ ἀντιςάθησαν, ἢ ἔςησαν ἀρματωμένους ἐναντία. Corona pretiosa. Α'ρματωμένος. *Armatus*. Ο'πλίτης. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Ε'ξαφνήσαμεν αὐτοὺς ὅτι ἀμέριμνοί εισι, κ᾽ ἀρματώθησαν.

ΑΡΜΑΤΟΥΡΑΙ.

Α'ρματοῦραι. *Armaturae*. Milites gravibus armis utentes. Interpres in Ptolemaei Tetrabiblum lib. IV. Ο'πλορχηςὰς, οἵπερ εἰσιν οἱ μεθ᾽ ὅπλων ὀρχούμενοι, οὓς καλοῦσιν ἀρματούρας.

ΑΡΜΑΤΟΥΡΟΣ.

Α'ρμάτουρος. Armorum faber. Mauricius Strateg. I. Βουκινάτορας, ἀρματούρους, σαμμάτωρας, τοξοποιοὺς, σαγιττοποιοὺς, κ᾽ τοὺς λοιποὺς πρὸς τὴν διατύπωσιν. Sed ἀρματουργοὺς, legendum potius censeo.

ΑΡΜΑΤΩΝΕΙΝ.

Α'ρματώνειν. Idem quod Α'ρματοῦν. *Armare*. Alexius Rharturus Doct. VI. Ζητῶντες βοηθεῖαν ἀρματώνονται πολλὰ εἰς ὅλλον τοὺς κορμή. Laconicus Cretensis ad Bathracom. Καθοπλίζεσθαι, ἀρματόνεσθαι. Glossae Graecobarbarae. Ω'πλισαν ἀρμάτωσαν, ἀρματώσασιν.

ΑΡΜΑΤΩΡΙΟΝ.

Α'ρματώριον. *Armatorium*. *Armamentarium*. Cedrenus. Εἰσδραμὸν εἰς τὸ παλάτιον, ἥρπασε τὸ φιλιππικὸν, κ᾽ ἤγαγεν εἰς τὸ ἀρματώριον τῶν πρασίνων. In Lexico Stephani. Πέλται, μικρὰ ὅπλα ἔχον-

ἔχοντα κύμβαλα προσπεπηγότα, ἅπερ λέγουσιν οἱ ῥωμαῖοι ἀρματώρια.

ΑΡΜΕΓΕΙΝ.

Ἀρμέγειν. Pro Ἀμέλγειν. Mulgere. Corona pretiosa. Ἀρμέγειν. *Mulgere*. Ἀμέλγειν.

ΑΡΜΕΛΑΥΣΙΑ.

Ἀρμελαύσια. *Armelausia*. Suidas in Etymologico. Ἀρμελαύσιον, παρὰ τὸ ἅρμα τὸ ἐπάνω τῶν ὅπλων. Vide Glossas Rigaltii.

ΑΡΜΟΣΤΑΤΙΩΝ.

Ἀρμοστατίων. *Armistatio*. Armorum statio. Obsidio. Vide Rigaltii Glossarium.

ΑΡΜΥΡΟΝ.

Ἀρμυρόν. Pro Ἀλμυρόν. Salsum. Gloss. Graecobarbarae. Ἀλλάθαρον. ἀλμυρόν. ἀρμυρόν.

ΑΡΝΑΔΕΣ.

Ἀρνάδες. Agni. Glossae Graecobarbarae. Ἢ πρόβατα. ἢ ἀρνάδες.

ΑΡΝΗ.

Ἀρνή. Corona pretiosa. Ἀρνή. *Agnus*. Ἀμνός.

ΑΡΟΥΛΑ.

Ἄρυλα. *Arula*. Aristophanis Scholiastes ad Acharnenses. Ἐσχάραν, ἣ νῦν καλουμένην ἀρύλαν.

ΑΡΠΑ.

Ἄρπα. Italicum, *Harpa*. Barbitus. Instrumentum musicum. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Ἐκράτιεν εἰς τὴν χέραν τῆς μία ἅρπα, κ̀ σουνάρη.

Et occurrit illic pluries.

ΑΡΣΗΝΑΛΗΣ.

Ἀρσηνάλης. Navale. Armamentarium. Sumtum ex Italico idiotismo. *Arsenale*. Vetus inscriptio.

ΒΑCΙΛΕΥC. ΘΕΟΦΙΛΟC
ΥΙΟC. ΜΙΧΑΗΛΟC. ΒΗΓΑ
ΑΡΧΩΝ. ΔΙΚΑΙΟC. ΚΑΙ
ΕΥΛΑΒΗC. ΚΑΙ. ΠΡΟC. ΤΟΥC
ΠΑΡΟΙΚΟΥC. ΑΥΤΟΥ. ΑΝΗΡ
ΑΓΑΘΟC. ΕΚΤΙCΕΝ. ΠΡΟC
ΑΝΑΠΑΥCΙΝ. ΤΟΥ. ΛΑΟΥ
ΤΟΥΤΟΝ. ΜΕΓΑΛΟΤΑΤΟΝ
ΑΡCΗΝΑΛΗΝ.

ΑΡΣΗΣ.

Ἄρσης. Pro ἄρσην. Mas. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. III. Ἔσωθεν, ὡς ὁ ἄρσης τῶν περδίκων, ἔχει ἧλον ὄπισθεν κόρνον.

ΑΡΤΑΡΙΟΝ.

Ἀρτάριον. Pedulae Glossae. Πεδίλια, ποδῶν καλύμματα. τινὲς δὲ τὰ ἀρτάρια ἡρμήνευσαν. Suidas. Ἀρτάρια παρ' ἡμῖν, οἱ τῶν ποδῶν πῖλοι. Corrigo apud Etymologicum in πῖλος. σημαίνει δὲ κ̀ ἀρτάρια, παννία. Male hodie ὀρτάρια. Et apud Isaacium Tzetzem ad Lycophronem. Ἀσκέραι κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία λέγεται, ἤτοι τὰ ἀρτάρια. Editur illic quoque, Τὰ ὀρταρία. Atque ita quater illic scribitur eadem pagina, constanti mendo. Ioannes Tzetzes ad Hesiodi ἔργ. β'. νῦν δὲ πῖλα, τὰ ἀρτάρια.

ΑΡΤΕΛΑΡΙΑ.

Ἀρτελαρία. Italicum est, *Artigliaria*. Phortius. Περὶ στρατ. πραγματ'. lib. I.

Γίνονται κ̀ ἐνοχλία,
Καὶ δέκοντ' ἀρτελαρία.

Iterum lib. II.

Μετὰ τὴν ἀρτελαρία,
Θέτιν τὰ γαμπινία.

ΑΡΤΖΗΝΙΚΟΣ.

Ἀρτζηνικός. Masculus. Virilis. Gloss. Graecobarbarae. Ἄῤῥεν. ἄρσεν. ἀρσενικόν. ἀρτζηνικόν. Iterum alibi. Φωνὴν ἀρσενικήν, ἢ ἀρτζηνικήν.

ΑΡΤΖΙΒΟΥΡΙΟΣ.

Ἀρτζιβούριος. Septimanae nomen. Anastasius Caesariensis episcopus de Artziburio. Λελυμέναι ἀπὸ τῶν κανόνων ἐξ ἑβδομάδαι εἰσὶν ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ, ἤγουν ἡ προφωνήσιμος, ἣν κ̀ ἀρτζιβούριον ὀνομάζομεν. Vide. Προφωνήσιμος.

ΑΡΤΟΣΠΟΓΓΙΤΗΣ.

Ἀρτοσπογγίτης. In Lexico Stephani. Κλύσαι. ἀρτοσπογγῖται.

ΑΡΤΥΣΙΕΣ.

Ἀρτυσίες. Aromata. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΑΡΧΑΡΙΟΣ.

Ἀρχάριος. Novitius. Hesychius. Εἰσαγωγικοὺς, νεαροὺς, ἀρχαρίους. Palladius Hist. Laus. in Marco. Καὶ παρακαθέζομαι τῇ θύρᾳ τῆς κέλλης αὐτοῦ, ὡς ἅτε ἐγὼ ὁ ἀρχάριος νομίζων αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὥσπερ κ̀ ἦν. Anonymus de Silentio. Οὐ ποικίλον μόνον, ἀλλὰ κ̀ νόσιμον, κ̀ σωτήριον, κ̀ ὠφέλιμον τοῖς ἀρχαρίοις, κ̀ μέσοις, κ̀ τοῖς τελείοις. In Euchologio ἀκολουθία legitur, Εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα. In Querolo, ἀρχάριοι. *Incipientes* sunt. *Quid ad haec vos dicitis novelli atque incipientes nunc mei*.

ΑΡΧΗΝΙΖΕΙΝ. ΑΡΧΗΝΕΙΝ.

Ἀρχηνίζειν. Incipere. Glossae Graecobarbarae. Ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τόπου γένεια μερτικὸν ἀρχεύου-

χεύουσιν, ἢ ἀρχιμιζουσιν, ἢ ἀρχεύγουσιν. Dicebant etiam, ἀρχῆνειν. Ioannes Glyca de Van. Vitae.

Καὶ κείνη τορ' ἀρχήνησε, ϗ σὺ σπουδάζῃς πάλιν.

ΑΡΧΙΔΙΑ.

Α'ρχίδια. Pro Ο'ρχίδια. Vide Α'ρκίδια.

ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Α'ρχιδιάκονος. Primus diaconorum. Hic quidem non eligebatur a Patriarcha, aut sacrorum antistite, sed a tempore constituebatur: quippe qui inter diaconos diutissime fuisset, illum penes erat primitiva. Ideoque omnes alios diaconos, quibuscumque etiam officiis, & dignitatibus honoratos, tam in templo, & sacro tribunali, quam in sacra communicatione antecedebat. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ad Cabasilam. Τὸ ἀρχιδιακονικὸν ὀφφίκιον ὐκ ἔςιν ἀρχοντίκιον, ὐδὲ ἐκ φιλοτιμίας ἀρχιερατικῆς, ὥσπερ τὰ ἀρχοντίκια. περιφορᾶς ϧ πολλῶν ἡλίων συμπέρασμα. διὸ ϗ ὡς χρόνυ ϗ ἰδίυ κόπυ δώρημα ὁ ἀρχιδιάκονος ἔχει τὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ πάντων τῶν διακόνων, εἴτε ἀρχοντικίοις ὁποιοισῦν τετίμηνται, εἴ τε ϗ μὴ, ἔν τε τῷ ναῷ, ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, ϗ ἐν τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων μυςηρίων. Et olim quidem erat in clero tam Ecclesiae, quam Imperatoris: sed postea Ecclesia caruit, habuitque solus Imperator. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. Εἰς μὲν τὸ παλαιὸν εἶχε ϗ ἡ ἐκκλησία ἀρχιδιάκονον, νῦν ϧ ὐδαμῶς, ἀλλ' ἔχει τῦτον ὁ κλῆρος τῦ βασιλέως. Designabat autem eum Imperator ex ordine Exocatacoelorum. Idem Codinus. Ο' βασιλεὺς ὅτε προβάλλεται τὸν ἀρχιδιάκονον, ἐκ τῆς τοιαύτης τ̃ ἐξωκατακοίλων (ita legendum, non ἐξ κατακοίλων, infra ostendam) τάξεως, ὡς ἐντιμοτέρων τῶν ἄλλων ὄντων, προβάλλεται τῦτον, ϗ ὐκ ἄλλοθεν. Sed sunt ne haec contradictoria? a tempore constitui archidiaconum, & ab Imperatore. Sunt certe. At sciendum de isto loqui Episcopum Citri, qui olim erat in clero Ecclesiae, Codinum vero de Imperatoris. Atque ita concilio. Porro archidiacono succenturiatus erat, ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων, cuius munus, principibus, & antistitibus post ingressum benedicere, diebus non festis evangelium portare; connexiones & petitiones in iis facere: praeterea, absente archidiacono, tempora diaconis amboni inservientibus adsignare, & aliis quibusdam rebus eius vices supplere. Et haec etiam discimus ex Responsis eiusdem Episcopi, cuius ista verba sunt. Αὐτῦ ἐςιν ἡ μετὰ τὴν εἴσοδον εὐφημία τῶν βασιλέων ϗ τῶν ἀρχιερέων. τὸ ἐν ταῖς λιταῖς βαςάζειν τὸ εὐαγγέλιον, ϗ τὰς ἐν αὐταῖς συναπτὰς ϗ αἰτήσεις ποιεῖν. τὸ, ἀπόντος τῦ ἀρχιδιακόνυ διδόναι καιρὺς τοῖς ἐν τῷ ἄμβωνι διακόνοις, καὶ ἄλλα τινὰ τύτυ ὑςερήματα ἐκπληρῦν. Introducebat item diaconos communes in munus, ac stationem suam. Locum autem non tenebat proximum ab archidiacono, quippe praecedebant omnes Exocatacoeli, qui erant διάκονοι ἀρχοντικοὶ, ut infra dicemus; sed primum inter diaconos minores. Indicat hoc istis verbis Codinus. Ο' δευτερεύων τῶν διακόνων πρῶτος τῶν κοινῶν διακόνων.

ΑΡΧΙΖΟΥΠΑΝΟΣ.

Α'ρχιζυπάνος. Vestiarii principis praefectus summus apud Servios, qui πρωτοβεςιάριος apud Constantipolitanos. Vide ζῦπα.

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ.

Α'ρχιμανδρίτης. Praefectus coenobii. Henoticum Zenonis. Σὺν τοῖς θεοφιλεςάτοις ἐπισκόποις, ϗ θεοσεβεςάτοις κληρικοῖς, καὶ ἀρχιμανδρίταις, ϗ μονάζυσι. Iustinianus Novell. v. Καὶ τῦτο κωλύυσιν οἱ θεοφιλέςατοι ἐπίσκοποι, ϗ οἵ γε ἀρχιμανδρῖται λεγόμενοι. Novell. CXXIII. abbatem facit. Κελεύομεν τοίνυν τὸν ἀββᾶν, ἢ τὸν ἀρχιμανδρίτην, τὺς ἐν ἑκάςῳ μοναςηρίῳ προβάλλεσθαι μὴ πάντως κατὰ βαθμοὺς τῶν μοναχῶν. Huc pertinet illud, quod in vetere Onomastico legitur. *Abbatissa*. ἀρχιμανδρίτις.

ΑΡΧΙΣΑΓΙΤΤΑΤΩΡ.

Α'ρχισαγιτλάτωρ. Sagittariorum praefectus. Leo Constit. IV. Καὶ ἐπιςῆναι αὐτοῖς δεκάρχας χρησίμυς, ϗ ἄρχοντα ἕνα τὸν λεγόμενον ἀρχισαγιττάτωρα, ἤγυν ἀρχιτοξότην. Ita correxi in MS. erat, ἀρχισαγιττάτωνα.

ΑΡΧΙΣΜΑΤΟΝ.

Α'ρχίσματον. Saltatio. Glossae Graecobarbarae. Εἶδος ὀρχήσεως, ἤγυν ἰδέα τῦ ὀρχίσματος, ἢ ἀρχισμάτυ.

ΑΡΧΟΝΤΑΡΕΙΟΝ.

Α'ρχονταρεῖον. Tentorium ante cortem Imperatoris orientem versus collocari solitum. Vide Glossarium Rigaltii. Iacobus Diaconus in vita S. Pelagiae. Κελεύει αὐτῷ, ἀπελθεῖ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἀναγράψας πάντα τὰ ἐν τῷ βεςιαρίῳ μυ, ὡσαύτως ϧ ϗ τὰ ἐν τῷ ἀρχονταρείῳ, ϗ φέρε ὧδε. Sed illic legendum potius censeo. Ε'ν τῷ ἀργενταρείῳ.

ΑΡΧΟΝΤΕΣ.

Α'ρχοντες. Hi sex erant in ecclesia. Ο' τ̃ μοναςηρίων, ὁ τῶν ἐκκλησιῶν, ὁ τῦ εὐαγγελίυ, ὁ τῶν φώτων, ὁ τῶν ἀντιμινσίων, ὁ τῶν κοντακίων. Enumerat eos hoc ordine Codinus de Offic. Aulae Constantinop. & addit munera singulorum. Haec sunt eius verba. Ο' ἄρχων τῶν μοναςηρίων, ἔχων μετὰ τῦ μεγάλυ σακελλαρίυ τὴν τῶν μοναςηρίων ἐνοχήν. ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν, μετὰ τῦ σακελλίυ. ὁ ἄρχων τῦ εὐαγγελίυ, εἰς τὸ κρατεῖν τῦτο εἰς τὰς λιτάς. ὁ ἄρχων τῶν φώτων, ἔχων τὴν ἐνοχὴν τῶν νεοφωτίςων. ὁ ἄρχων τῶν ἀντιμινσίων, ἐσάγων τὺς εἰσερχομένους εἰς τὴν ἁγίαν μετάληψιν. Atque hi quidem in quinta pentade: sextus ab his ultimus est septimae. Quod vero attinet ad τὸν τῶν ἐκκλησιῶν, is non solus erat, sed duo adhuc alii cum eo. Observo ex Responsis episco-

pi Cirri ad Cabasilam. Μετ' αὐτὺς οἱ τρεῖς ὀστιάριοι, καὶ μετ' αὐτὺς οἱ τρεῖς ἄρχοντες ἐκκλησιῶν. Sed hoc monendum est, quod legitur apud Cabasilam in Quaesitis. Προΐσταται τῶν ὅλων διακόνων ὡς ἀρχιδιάκονος, καὶ αὐτῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων. Ne quis erret. Nam ibi. Οἱ ἄρχοντες ἐκκλησιαστικοὶ, non sunt isti de quibus hic agimus; sed Exocatacoeli, qui διάκονοι ἀρχοντικοὶ adpellabantur, ut infra in ἐξωκατάκοιλοι ostendemus,

ΑΡΧΟΝΤΙΚΙΟΝ.

Ἀρχοντίκιον. Dignitas. Τῦ ἄρχοντος. Balsamon ad Concil. VI. Can. VII. Ὀφφίκια μέντοι ἐκκλησιαστικὰ λέγονται τὰ ἀρχοντίκια. Ioannes Episcopus Citri in Resp. Τοιαύτην μὲν ὖν ἡ παλαιτέρα παράδοσις εἶχε τὴν τῶν ἀρχοντικίων τάξιν καὶ στάσιν. Et postea. Κἀντεῦθεν ὐδὲ ἡ στάσις τῶν ἀρχοντικίων ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως ἔμεινε, ἀλλὰ μετακεκίνηται τοῖς ἀρχιερεῦσι δοκῶν. Et aliquoties ibidem. Occurrit quoque apud Codinum, & alios plures.

ΑΡΧΟΝΤΙΝΕΙΝ. ΑΡΧΟΝΤΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Ἀρχοντίνειν, sive Ἀρχοντινίσκειν. Principem agere. Glossae Graecobarbarae. Πληθυνίσκει. πολυνίσκει. πλυτινίσκει. ἀρχοντινίσκει. Iterum alibi. Πότε θέλω πλουτίνειν. πότε θέλω ἀρχοντίνειν.

ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΟΙ.

Ἀρχοντόπυλοι. Anna Comnena libro VII. Ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὸ Βυλγαρόφυγον διατρίβων, μέρος τῦ στρατῦ ἐκλεξάμενος, λογάδας ἅπαντας, καὶ αὐτὺς τὺς ἀρχοντοπύλυς λεγομένυς, κατὰ τῶν σκυθῶν ἔπεμψεν. Et magnus eorum numerus erat. Ecce ibidem paulo post. Καὶ ἀρχεμάχυ τῆς συμπλοκῆς καταστάσης, πίπτυσι τῶν ἀρχοντοπύλων ὡσεὶ τριακόσια, ἐκθύμως μαχόμενοι.

ΑΡΩΜΑΤΙΚΟΣ.

Ἀρωματικός. Aromatarius. Corona pretiosa. Ἀρωματικός. *Aromatarius*. Μυρεψικός.

ΑΣΑΒΟΥΡΩΤΟΝ.

Ἀσαβύρωτον. Non saburatum. Gloss. Graecobarbarae. Ἀνερμάτιστος ναῦς. καράβιν ἀσαβύρωτον.

ΑΣΒΕΣΤΑΡΙΟΝ.

Ἀσβεστάριον. Calcaria. Domus coquendae calci. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΑΣΒΕΣΤΟΥΡΟΣ.

Ἀσβεστύρος. Ioannes Curopalates in Michaele Theophili, F. Δέξαι με ἐν τῇ οἰκίᾳ, ψωμῦ πιτυρώδυς ἔφεσιν ἔχοντα, καὶ ἀσβεστύρυ.

ΑΣΗΚΡΗΤΕΙΟΝ.

Ἀσηκρητεῖον. Conclave secretioris consilii. Cedrenus. Δεξάμενος τὰς μηνύσεις ὁ βασιλεὺς ἐπὶ βήματός τε ἐν τοῖς ἀσηκρητείοις ἐκάθισε, καὶ ἀκριβὴς ἐξετασμὸς τῶν μηνυθέντων ἐγίνετο. Quae totidem verbis apud Ioannem Curopalatem in Michaele Rhancabe: sed male illic. Ἀσηκρητέοις est in Regio Codice Manuscripto. Erat autem illud tempore Michaelis Theophili F. prope Hippodromum. Ioannes Curopalates in vita eius. Ὡς ὖν ὁ Θεόκτιστος προέκοπτεν ἔξω, τότε σύνθημα δοθὲν ἔγνω, φυγῇ τὴν σωτηρίαν πραγματεύσασθαι ὠήθη. ἡ φυγὴ δὲ πρὸς τὸν ἱππόδρομον κατὰ τὰ ἀσηκρητεῖα, ἐκεῖσε γὰρ τότε τὸ τῶν ἀσηκρήτις ἦν καταγώγιον.

ΑΣΗΚΡΗΤΙΣ.

Ἀσηκρήτης. Sive Ἀσηκρῆτις. *Asecretis*. Suidas. Γραμματεὺς, νοτάριος. τὸν τῶν ἀπορρήτων γραμματέα ἀσηκρῆτις καλοῦσι τὸ ἀξίωμα ῥωμαῖοι. Menander in Eclog. de Legat. Πρῶτον μὲν γὰρ κατὰ μέσον τῆς ὁδοιπορίας τῶν τοῖς παρὰ πέρσαις τοῖς βασιλικοῖς τε καὶ δημοσίοις πράγμασιν ἐξυπηρετυμένων (ὃς εἴ τις λατίνων χρήσαιτο φωνῇ, ἀσηκρῆτις σε προσαγορεύσειεν) ὑπαντιάσας εἴρετο σφᾶς, ὅτι βύλοιντο, καὶ ὅτι ἥκοιεν. Constantinus Manasses in Annalibus.

Ἀνάκτων ὑπογραμματεὺς, ὃν φασιν ἀσηκρῆτιν.

Eodem modo *Asecreta* Latinis. Carolus Magnus de Cultu Imag. lib. IV. cap. IX. *Mox ut Leontius Asecreta conspexit, magnum se sui erroris emolumentum invenisse putavit*. Et πρωτασηκρῆτις, sive πρωτοσηκρήτης, qui in eo ordine primus, ut infra dicemus. Hallucinantur vero viri docti, qui τὸν ἀσηκρῆτις, & τὸν ἐπὶ τῶν σηκρήτων eumdem esse existimant; quum hic ecclesiasticus fuerit, ille politicus. Dicemus infra in σιλέντιον. Postea πρωτοκαγκελλάριος indigitari coepit. Hincmarus epist. III. cap. XVI. *Cui sociabatur summus Cancellarius, qui Asecretis olim adpellabatur; erantque illi subiecti prudentes, & intelligentes ac fideles viri, qui praecepta regia absque immoderata cupiditatis venalitate scriberent, & secreta fideliter custodirent*.

ΑΣΗΜΑΔΕΥΤΟΣ.

Ἀσημάδευτος. Vide, Σημάδι.

ΑΣΗΜΕΝΟΣ.

Ἀσημένος. Vide Ἀσιμένος.

ΑΣΗΜΙΝ. ΑΣΗΜΙΚΟ.

Ἀσήμιν. Argentum. Corona pretiosa. Ἀσήμιν. *Argentum*. Ἄργυρος. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

Καὶ σίδερον, καὶ βολίμιν,
Καὶ χρυσάφη, καὶ ἀσήμιν.

Arithmetica Adespota. Χρυσάφιν ἦν ἐξαγίων κʹ. ἀσήμιν ἐξαγίων ιέ. Item, ἀσημικό. Argentarium. Corona pretiosa. Ἀσημικό. *Argentarium*. Ἀργυρεῖον.

ΑΣΙΚΟΜΕΝΟΣ.

Ἀσικομένος. Corona pretiosa. Ἀσικομένος. *Elevatus*. ἐπαιρόμενος.

ΑΣΙ-

ΑΣΙΜΕΝΟΣ.

Α'σιμένος, five Α'σημένος. Argenteus. Gloffae Graecobarbarae. Α'ργυρέα, ἀργυρή, ἀσιμένη. Occurrit illic pluries.

ΑΣΙΜΟΚΟΝΤΕΥΤΟΣ.

Α'σιμοκόντευτος. Inacceffus. Cui adpropinquari non poteft. Gloffae Graecobarbarae. Α'προσπέλαστος εἰς τὴν γῆν. ἀσιμοκόντευστος εἰς τὴν γῆν.

ΑΣΙΜΩΝΑ.

Α'σίμωνα. Opus argenteum. Gloffae Graecobarbarae. Α'ργυρώματα καὶ χρυσώματα. ἀσιμώματα, καὶ χρυσώματα.

ΑΣΙΜΩΤΟΣ.

Α'σίμωτος. Inacceffus. Gloffae Graecobarbarae. Α'προσπέλαστος. ἀπλησίαστος. ἀσίμωτος.

ΑΣΚΗΤΗΡΙΟΝ.

Α'σκητήριον. Quod funera curabat, conftabatque ex afceteriis five canonicis mulieribus pfallentibus octo, & acoluthis tribus. Iuftinian. Novell. LIX. Θεσπίζομεν ἑκάστῃ κλίνῃ προῖκα διδομένην ἓν ἀσκητήριον δίδοσθαι ἀσκητριῶν ἢ κανονικῶν μὴ ἔλαττον ὀκτὼ γυναικῶν ἡγουμένων τῆς κλίνης, καὶ ψαλλουσῶν, καὶ τριῶν ἀκολούθων. Inftituit Anaftafius Imperator, & poftea, quum infringeretur, confirmavit Iuftinianus. Videre eft ex loco citato, & Iuliano Anteceffore Novell. LIII. *Reditum funeribus deſtinatum a divae memoriae Anaſtaſio imperatore confirmavit, & funeribus deputavit, & dedit ſingulis cadaveribus, ſive ſingulis lectis mortuorum, unum aſceterium: id eſt, octo ſanctimoniales pſallentes, & tres acolytos.*

ΑΣΚΛΑΒΩΤΟΣ.

Α'σκλάβωτος. Liber. Nam σκλάβις, five σκλάβος, fervus eft, ex idiomate exotico, ut infra dicemus. Gloffae Graecobarbarae. Α'δέλευτος οἰκέτης, ἀσκλάβωτος δοῦλος.

ΑΣΚΟΔΑΒΛΑ.

Α'σκοδάβλα. Lagena. Vide Gloffarium amiciffimi Rigaltii.

ΑΣΚΟΚΗΛΗ.

Α'σκοκήλη. Planudes in Vita AEfopi. Πότερον, ςέλεχός ἐςι δένδρυ, ἢ ἄνθρωπος; ὅτος εἰ μὴ φωνὴν εἶχεν, ὠδὲν ἂν ἔδει μὴ ὄχι δοκεῖν ἀσκοκήλη.

ΑΣΠΑΜΕ.

Α'σπάμε. Corona pretiofa. ἀσπάμε. *Eamus.* πορευθῶμεν. Auctor Hiftoriae Apollonii Tyrii.

Κράζει τὸν ἀπολώνιον ἐκείνην τὴν ἡμέραν,
Λέγει τὸν, ἀσπάμε ὡς ἐδῶ, νὰ πάρωσαν ἀέρα·

Anonymus De Lupo & Vulpe.

Λέσιν ἂς δράμομε λοιπὸν, εἰς τὸ λιβάδη ἀσπάμε.

ΑΣΠΑΣΤΡΕΥΤΟΝ.

Α'σπάστρευτον. Vide Σπαςρεύειν.

ΑΣΠΡΑΔΑ.

Α'σπράδα. Albedo. Glofsae Graecobarbarae. Α'λφός. λευκή τις ἐν τῷ σώματι. ἀσπράδα, ἢ ἄσπρισμα. ἢ ἐγλάμπρυσμα κάτοιον εἰς τὸ σῶμα.

ΑΣΠΡΙΖΕΙΝ.

Α'σπρίζειν. Albicare. Dealbare. Anonymus de nuptiis Thefei.

Μὲ χέρια τῆς τὰ ἔμορφα τ' ἀσπρίζοντ' ὡς τὸ χιόνη.

Ioannes Glycas De Vanit. Vitae.

Η' τρίχες μας ἀσπρίζασιν, τὸ δέρμα μας ζαρώνει

Occurrit quoque apud Nicetam.

ΑΣΠΡΟΔΟΝΤΑΣ.

Α'σπροδόντας. Qui habet candidos dentes. Glofsae Graecobarbarae. Α'ργιόδων, ἀσπροδόντας.

ΑΣΠΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ.

Α'σπροκόκκινος. *Albococcinus.* Codinus. Τὸ δὲ λοιπὸν συβαλλαρέα ἀσπροκόκκινον, ἄνευ χρυσαφίου τινός. Anonymus De Nuptiis Thefei.

Τὰ πρόσωπα τὰ ἔμορφα μὲ ταῖς ἡσία ἐδέχναν,
Α'λλάσαν ἀσπροκόκκινα.

Iterum alibi.

Α'λήθεια ἐθαυμάζετον πῶς ἦν ἀλογριχτρεῖος,
Πῶς ἦτον ἀσπροκόκκινος, πῶς ἦτον μαυρισμένος.

ΑΣΠΡΟΝ.

Α'σπρον. Album. Gloffae Graecolatinae. Δηνάριον λευκόν. *Afprum.* Iterum. Ε'κλευκον. *Afprum.* Fafti Siculi. Φορέσας ςιχάριν ἄσπρον παραγαύδιν. Hinc ἀσπρότης, *Candor*, in citatis Gloffis, quod ἄσπραδα, in Graecobarbaris: & compofitum χρύσασπρον, apud Codinum de Offic. Aulae Conftantinop. Τὸ δὲ ἐφεξῆς, ἕως κάτω, χρύσασπρον κεκλωσμένον. Nicetas in Andronico lib. II. Α'πὸ δὲ τῶν γονάτων μέχρι καὶ τῶν ποδῶν ἐντετυλιγμένον ἄσπρον πανὸν μετὰ λωρίων. Et nummi quoque genus erat. Gloffae citatae. Δηνάριον λευκόν. *Afprum.* Chronicon Conftantinopol. Δέδωκεν αὐτῷ καὶ ῥόγαν ἐξόχως ἀνὰ ἑκατὸν ἄσπρα τὴν καθεκάστην ἡμέραν. Malaxus in Hift. Patriarch. Η'τον δὲ ἡ τιμὴ ὅλη τύτων τῶν πραγμάτων τῆς ἐκκλησίας ἄσπρα χιλιάδες ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Phranzes Chronici lib. III. cap. XXIX. *Dedit ei ex vectigalibus frumenti afprorum quinquaginta millia.* Simeon Hieromonachus in epiftola ad Zygomalam. Καὶ ἐχρεώσαν τῷ κυρίῳ μιχαὴλ τῦ πλαλυπόδυ ἄσπρα χίλια πενλακόσια. Hinc *Afpraturam* quoque Gloffae κόλλυβον interpretantur.

ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ.

Ἀσπροπόταμος. Achelous fluvius. Neophytus in epist. ad Ioannem Zygomalam: Τὰ γὰρ πάλαι διὰ χρυσοβούλλων καὶ σιγιλλίων καλῶς διακριθέντα τε καὶ τυπωθέντα πρωτοπαπαδίκια ἀποσπᾶσαι πειρᾶται, ἐξ ὧν ἦν τὸ τοῦ Ἀσπροποτάμου.

ΑΣΠΡΟΧΡΟΥΣ.

Ἀσπρόχρους. Albicolor. Achmes in Introduct. in Astrologiam. Ἀσπρόχρους, μέση θερμῆς καὶ ὑγρᾶς κράσεως ποιητική.

ΑΣΣΑΡΙΟΝ.

Ἀσσάριον. *As*. Suidas. Ἀσσάρια, ὀβολοί. Mathaeus Evangelista cap. x. Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται. Epiphanius. Περὶ μέτρων. ἐξ λεπτὰ ταλάντου, ἑπτὰ ἀσσάρια, τὰ δὲ ἑπτὰ λεπτὰ ἀσσαρίων ἑκατὸν ὑπάρχει δηνάρια. Corrigendus per occasionem Servius est in Glossis, *As*. ἀσσάριον. *Assis*. Hodie scribitur perperam. Ἀσσάριον. ἄβις. Atque hinc est τετράσσαρον, nummus quatuor assium. Arrianus in Epictetum lib. iv. cap. v. Τίνα ἔχει χαρακτῆρα τοῦτο τετράσσαρον.

ΑΣΤΕΡΟΠΕΛΕΚΙΟΝ.

Ἀστεροπελέκιον, sive, ἀστεροπελέκιν. Vide Ἀστροπελέκη.

ΑΣΤΗΛΑΙ.

Ἀστῆλαι. *Astellae*, sive *Astillae*. Hesychius. Φέρμια. ἃς ἔνιοι ἀστήλας. τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας. Corrige Gregorium Turonensem lib. ii. cap. xvi. *Inante absidem rotundam habens ab utroque latere astellas eleganti constructas opere*. Male hodie editur, *assellas*. Anastasius in Leone iii. *Supra altare maius fecit tetravela holoserica alithina quatuor, cum astillis*. Et corrige eumdem in Benedicto ii. *In Ecclesia beati Valentini via Flaminia fecit coopertorium super altare cum clavis, & astellis*. Hodie legitur, *& fastellis*. Littera una abundat.

ΑΣΤΗΦΙ.

Ἀστῆφι. Pectus. Occurrit in Turcograecia Crusii.

ΑΣΤΙΜΙΑΣΤΟΝ.

Ἀστιμίαστον, sive ἀστημίαστον. Inaestimatum. Inhonoratum. Glossae Graecobarbarae. Ἄτιμον. ἀτίμητον. ἀστιμίαστον. Iterum alibi. Ἀπότιμον. ἀστημίαστον.

ΑΣΤΙΛΙΟΝ.

Ἀστίλιον. *Hastile*. Leo Tactic. Constit. xiv. Ἐὰν ἕως ψιθυρισμοῦ ἀκούσωσιν παρά τινος τῶν μετ' αὐτῶν, μετὰ τῶν ἀστιλίων τῶν κονταρίων νύσσωσιν αὐτούς.

ΑΣΤΡΑΤΕΥΤΟΣ.

Ἀστράτευτος. Invius. Sine via, aut strata. Glossae Graecobarbarae. Ἀστράτευτος. ἄπορος. ὅπου μὲν ἔχει στράταν, ἤγουν ὁδόν.

ΑΣΤΡΑΦΤΕΙΝ.

Ἀστράφτειν. Pro, ἀστράπτειν. Corona pretiosa. ἀστράφτειν. *Coruscare*. ἐκλάμπειν.

ΑΣΤΡΙΔΙΑ.

Ἀστρίδια. Ostrea. Corona pretiosa. ἀστρίδια. *Ostrea*. ὄστρεα.

ΑΣΤΡΟΘΕΤΗΜΑ.

Ἀστροθέτημα. Sidus. Glossae Graecobarbarae. Ἄρκτος, τὸ ζῶον, καὶ τὸ ἀκίνητον ἀστροθέτημα. Scholiastes Homeri Iliad. iv. Ἀστὴρ δὲ ἄστρου διαφέρει. ὅτι ὁ μὲν ἀστὴρ ἕν τι ἐστί, τὸ δὲ ἄστρον ἐκ πολλῶν συνέστηκεν ἀστέρων, ζῴδιον ὄν, ὃ καὶ ἀστροθέτημα καλεῖται.

ΑΣΤΡΟΠΕΛΕΚΗ.

Ἀστροπελέκη. Fulmen. Corona pretiosa. ἀστροπελέκη. *Fulmen*. κεραυνός. Anna Comnena lib. iii. Ἀστεροπελέκιν. δεδεμένον μετὰ χρυσαφίου, καὶ ὀποβάλσαμον.

ΑΤΕΓΙΑ.

Ἀτεγία. *Attegia*. Vide Glossarium Rigaltii.

ΑΤΕΡΓΙΑΣΤΟΝ.

Ἀτεργιαστόν. Vide Τεργιάζειν.

ΑΤΖΑΛΙΝ.

Ἀτζάλιν, sive Ἀτζάλιον Chalybs. Ex Italico, *Acciaio*. Itali enim I pro L usurpant. Glossae Graecobarbarae. Ἀδάμας, γένος σιδήρου, ἢ σιδήρου. ἀτζαλίν. Latini *Azarum* dicunt. Diodorus Euchyon Polychemiae lib. ii. capit. ii. *Limaturae argenti puri, aeris rubri, ferri, azari, plumbi, stanni*. Gallis est, *Acier*.

ΑΤΖΙΚΑ.

Ἀτζικά. Idem quod ἄτλα. Glossae Graecobarbarae. Ἄτλα, προσφώνησις, ἤγουν ἀτλικά, ἢ ἀτζικά.

ΑΤΙΑ. (a)

Ἀτιά. Glossae Graecobarbarae. Ἥρα ἡ θέα. ἰτέα. ἀτιά.

ΑΤΟΣ.

Ἀτός. Pro, ἀετός. Aquila. Glossae Graecobarbarae. Ἀγόρ. ἀετός. ἀτός.

ATPE-

(a) Salix. *Donius*.

ΑΤΡΕΜΟΥΧΙΑΣΤΟΣ.

Ἀτρεμουχίαστος. Securus. Sine timore. Glossae Graecobarbarae. Ἀτρόμητοι. ἄπληκτοι. ἀτρεμουχίαστοι. χωρὶς τρόμου.

ΑΤΡΟΝ.

Ἄτρον. *Atrum*. Suidas. Ἄτρον, τὸ μέλαν παρὰ ῥωμαίοις. Glossae Graecobarbarae. Ἄτρον. μέλαν. μαῦρον.

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Αὐγερινός. Lucifer. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. III. Ἑωσφόρος. ἀστὴρ οὗτος, ὁ φέρων τὴν ἕω, καὶ τὴν ἡμέραν. ἢ ὁ περὶ αὐτὴν (lego αὐγὴν) φαινόμενος, ὃν οἱ πολλοὶ αὐγερινὸν λέγουσι.

ΑΥΓΙΤΖΑ.

Αὐγίτζα. Pro, αὐγή. Anonymus De nuptiis Thesei.

Αὐγίτζα στὴν ἀνατολὴν ἀρχήνιζε νὰ ἀσπρίζῃ.

ΑΥΓΟ.

Αὐγὸ, sive, αὐγὸν. Ovum. Glossae Graecobarbarae. Ὃ καλοῦσιν ὠόν. ἐκεῖνον ὅπου κράζομεν αὐγόν. Orneosophium. Εἰ δὲ οὐδὲν τρώγῃ, ἔψησον αὐγὸν ῥοφητὸν, καὶ ἔπαρον τὸν κρόκον αὐτοῦ. Occurrit illic pluries. Corona pretiosa. αὐγό. *Ovum*. ὠόν. Iterum alibi. αὐγά. *Ova*. ὠά. In Turcograecia Crusii. Αὐγὸ τάριχο. *Ova piscis condita*. Glossae Graecobarbarae. Οἱ κάνθαροι κυλίονται τὰ αὐγὰ τοῦ ἀτοῦ. Stamatius Cyprius interpretatur, *Pisum viride*, apud Crusium in Turcograecia. Hinc αὐγότιτες. Ovorum frusta. Demetrius Zenus in Batrochom.

Οὐδὲ καλλαῖς αὐγότιτες οἱ πολλοὶ σησαμάτες.

ΑΥΓΟΚΟΥΛΙΚΟΝ.

Αὐγοκούλικον. Simeon Sethi De Facul. Cib. Καὶ τὰ μὲν (ὠά) εἰσι ῥοφητὰ, τὰ δὲ μέχρι τοῦ μετρίως συστῆναι λέγονται τρομετά. τὰ δὲ ἐπὶ πλεῖον ἑψηθέντα, καὶ κοινῶς δὲ τούτων τὰ αὐγοκούλικα.

ΑΥΓΟΠΙΤΕΣ.

Αὐγόπιτες. Vide Αὐγό.

ΑΥΓΟΥΣΤΑ. ΑΥΓΟΥΣΤΑΛΙΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΑΛΙΑΝΟΣ.

Αὐγοῦστα. *Augusta*. Vxor Imperatoris. Theodorus Anagnosta Ecloga I. Καὶ ποιεῖ καίσαρα μάρκον τὸν ἴδιον υἱὸν, καὶ αὐγοῦσταν ζηνωνίδα τὴν γαμετὴν ἑαυτοῦ. Ioannes Metropolit. Euchaitensis in Iambis.

Δισσαῖς ἀνάσσαις αὐταδέλφαις αὐγούσταις
Δώρημα κοινὸν ἐξ ἑνὸς δούλου τόδε.

Achmes cap. CLXXXI. Τὸ πλοῖον ἐν ᾧ βασιλεὺς κάθηται, εἰς πρόσωπον τῆς αὐγούστης κρίνεται. Saepe apud eum Scriptorem & alios occurrit. Hinc αὐγουστάλιος. *Augustalis*. Palladius in Hist. Laus. de Melania. Τοῦ αὐγουσταλίου ἐξορίσαντος τοὺς ἁγίους πατέρας ἰσίδωρον, καὶ πισσίμιον, καὶ ἀδέλφιον. Menologium. Δοὺξ καὶ αὐγουστάλιος ἀλεξανδρείας γενόμενος, καὶ πατρίκιος τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου. Item αὐγουσταλιανός. *Augustalianus*. Obvium est in Novellis.

ΑΥΓΟΥΣΤΕΩΝ.

Αὐγουστεών. *Augustale*. Balsamon ad Concil. VI. Can. LXXVI. Διαφόρων ἁγιωτάτων πατριαρχῶν προσταξάντων, ἀπό τε τοῦ αὐγουστεῶνος, καὶ τῶν προσεχεστέρων μερῶν τῷ προνάῳ τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοὺς τραπεζίτας διωχθῆναι. Mentio quoque eius pluries apud Nicetam in Alexio Manuelis F. Vide infra Γουστεῖον.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΙΚΟΣ.

Αὐγουστιατικός. *Augustalis*. Constantinus De Administr. Imp. Δύναται ὁ τῆς τραπέζης τῆς αὐγούστης, τῇ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τὴν αὐγοῦσταν εὐνοίᾳ κρατούμενος, ἐξαπατῆσαι τοὺς ὑπ᾽ αὐτοῦ κρατουμένους αὐγουστιατικοὺς ἀγγαριώτας. Et mox. Δίδοται αὐτῷ καὶ ἡ τῶν αὐγουστιατικῶν ἀγγαρίων ἐξουσία. Idem est, αὐγουστικός. Ioannes Curopalates in Basilio Macedone. Καὶ ἕτερα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης χρυσωμάτων ἔργα διάφορα, καὶ βασιλικὰς στολάς.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Αὐγοῦστος. *Augustus*. Hesychius Flavius in Confess. Ἐξομνύμενος τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα, καὶ τὴν εὐσέβειαν καὶ νίκην τῶν φιλοχρίστων βασιλέων, φλαβίου θεοδοσίου καὶ φλαβίου οὐαλεντινιανοῦ, τῶν αἰωνίων αὐγούστων. Occurrit passim.

ΑΥΔΙΑ.

Αὐδία. Pro, ὠτία. Aures. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΑΥΘΕΝΤΗΣ. ΑΥΘΕΝΤΕΙΝ. ΑΥΘΕΝΤΙΖΕΙΝ.

Αὐθέντες. Dominus. Scholiastes Thucydidis lib. III. Αὐθένται κυρίως οἱ αὐτόχειρες, καὶ οἱ πολέμιοι. οἱ δὲ νῦν αὐθέντας τοὺς κυρίους, καὶ δεσπότας. Methodius in Homilia περὶ ὑπαντῆς. ἀπολαβεῖν ἔσπευδεν εἰς πρόσωπον τοῦ νόμου τὸν τοῦ νόμου πάροχον, τὸν αὐθέντην διδάσκαλον. Hesychius. Αὐθέντης, ἐξουσιαστής. Idem est, αὐθεντόπουλος, quod frequenter occurrit. Sed sciendum discrimen fuisse inter δεσπότης, sive αὐθεντόπουλος, & κύριος. Primum nomen δεσπότης est, & in compellatione Imperatoris, eiusque filiorum, generorum, fratrum, Despotae, Sebastocratoris, & Caesaris. Sed de solo Imperatore loquentes δεσπότης μου, dicebant: de reliquis istis, ὁ αὐθέντης, sive αὐθεντόπουλός μου. puta, quum ad Imperatorem verba facerent: inter se vero, ὁ αὐθεντόπουλός μας. Minister autem despotae, de eo. Ὁ κύριός μου καὶ αὐθέντης μου. Et non trasgrediebatur haec vox proceres illos. At principibus dicebant, κύριέ μου, & de iis, ὁ κύριός μου.

μυ. Pleniſſime tractat Codinus de Offic. Aulae Conſtantinopol. Hunc vide. Hinc vero, αὐθεντεῖν, Dominari. Heſychius. Αὐθεντεῖν ἐξουσιάζειν. Hippolytus de Conſummat. Mundi. Δεσπόται εἰς τὰς ἰδίας δούλας ἀπάνθρωποι αὐθεντήσονται, καὶ δοῦλοι πρὸς τὰς δεσπότας ἀνυπόταντον διάθεσιν περιβαλοῦνται. Item αὐθεντίζειν. Auctoritatem dare. Sophronius in vita D. Marci. Βραχὺ συνέταξεν εὐαγγέλιον, ὅπερ ἐντυχὼν πέτρος ἐδοκίμασε, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθησόμενον αὐθεντίσας ἐξέδωκεν.

ΑΥΘΕΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Αὐθεντόπουλος, ſive, αὐθεντόπουλον. Herus minor; vel, Herus quoque ipſe. Dominus. Conſtantin. De Adminiſt. Imp. Ἔχοντες καὶ ἀρχοντόπουλον παῦλον τὸν υἱὸν βράνου, ὃν ὁ πέτρος ὁ ἄρχων σερβλίας ἐτύφλωσε. Occurrit paſſim. Sub poſtremis Imperatoribus ita etiam dicti fuerunt milites e primaria nobilitate ſelecti. Anna Comnena Alexiad. lib. VII. Ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὸ βουλγαρόφυγον διατρίβων, μέρος τοῦ στρατοῦ ἱκανὸν ἐκλεξάμενος, λογάδας ἅπαντας, καὶ αὐτὰς τὰς ἀρχοντοπούλους λεγομένους, κατὰ τῶν σκυθῶν ἔπεμψεν.

ΑΥΛΑΝΑΙΟΝ.

Αὐλαναῖον. Tributum e quo ſtipendia ſolvebantur militibus aulam Imperatoris cuſtodientibus. Syneſius ad Anaſtaſium ep. LXXIX. Οὐ ἐπὶ τῶν δεσμωτῶν ὄντα τοῖς ἀπαιτήσεσιν ἔταξε τοῦ στρατιωτικοῦ χρυσίου τοῦ καλουμένου τιρωνικοῦ, καὶ συνῆψε τὰ αὐλαναῖα.

ΑΥΛΑΡΙΟΣ.

Αὐλάριος. *Aularius*. Aulicus. Heſychius. Αὐλάριος. αὐλωρός. οἰκοφύλαξ. Gloſſae Iſidori. *Aularius*. *Aulicus*. *Palatinus*.

ΑΥΛΑΣ.

Αὐλάς. Pro, αὐλή. Gloſſae Graecobarbarae. Αὐλαί. αὐλάδες. Iterum. Ἡλιακοὶ τῶν αὐλῶν, ἤγουν αὐλάδων.

ΑΥΞΙΛΙΟΝ.

Αὐξίλιον. *Auxilium*. Suidas. Αὐξίλια, οἱ ῥωμαῖοι τὰ τοιαῦτα τέλη προσαγορεύουσι. Gloſſae Graecobarbarae. Αὐξίλια, τὸ τῆς βοηθείας ὀξύ, καὶ περὶ τὰς χρείας εὐκίνητον.

ΑΥΡΕΛΑΤΕΙΝ.

Αὐρελατεῖν. Demetrius Conſtantinus Hieracoſophii lib. I. capit. CLV. Τίλλειν αὐτῶν τὰς μασχάλας χρή, καὶ βελόνῃ χαλκέᾳ κατακεντεῖν αὐτάς, καὶ οὐδέποτε αὐρελατήσῃ.

ΑΥΡΙΧΑΛΚΟΝ.

Αὐρίχαλκον. *Auricbalcum*. Veteres. ὀρείχαλκον dicebant. Exſtat in Gloſſis Graecolatinis.

ΑΥΣΠΙΚΕΙΟΝ.

Αὐσπίκειον. *Auſpicium*. Paeanius in Metaphraſi Eutropii lib. II. Ἐνεανιεύσατο κατὰ τῶν συμβόλων. αὐσπίκεια καλοῦσιν αὐτὰ οἱ ῥωμαῖοι. σημεῖα δὲ ἐν ταῦτα δαιμονίοις διδόμενα τοῖς ἐπὶ πόλεμον ἐξιοῦσι.

ΑΥΤΙΔΙΟΝ.

Αὐτίδιον. Oleris genus. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Λάχανα τὸν ἐφόρτωνε, αὐτίδια, καὶ μαρούλια,
Πράσα, ῥαπάνια, κάρδαμα, κρεμμύδια, καὶ γογγύλια.

ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΙ.

Αὐτοκέφαλοι. Nemini ſubiecti. Ita dicebantur Archiepiſcopi Bulgariae, & Cypri, item alii nonnulli Metropolitani, quod Patriarcham Conſtantinopolitanum ſuperiorem non agnoſcerent. Balſamon de Privileg. Patriarch. Ἄνευ μόνων τῶν αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκόπων, τοῦ βουλγαρίας φημί, καὶ τοῦ κύπρου, καί τινων ὀλίγων μητροπολιτῶν λαβόντων ἀπὸ φιλοτιμίας βασιλικῶς ἰδικῆς τοῦτο τὸ δίκαιον. De Bulgariae archiepiſcopo elegans eſt iſte locus Georgii Logothetae in Chronico. Ὁ δὲ βουλγαρίας ἀρχιεπίσκοπος τὸ βασιλικὸν περιτίθησι σχῆμα, καὶ διάδημα, ὡς ἔφασκεν αὐτονόμος ὤν, καὶ μηδενὶ εὐθύνας ὀφείλων διδόναι. Et obſerva obiter de Cypro, liberam illam fuiſſe; ſed hoc de ſpiritualibus tantum intelligendum, ſi quidem in temporalibus Antiochiae ſubiacebat, & ab eius duce praefectum accipiebat. Balſamon ad Concil. III. Πρὸ τοῦ ἀποξενωθῆναι τὴν βασιλείαν τῶν ῥωμαίων ἐκ τῆς ἀντιοχείας δοὺς ἐν αὐτῇ παρὰ τοῦ βασιλέως ἐπέμπετο. καὶ οὗτος στρατηγὸν εἰς κύπρον ἀπέστελλεν ὡς ὑποκειμένην τῇ ἀντιοχείᾳ. οἱ δὲ κύπριοι ἐπίσκοποι καθ᾽ ἑαυτοὺς δίηγον, καὶ ἐχειροτονοῦντο. Quod ad ſpiritualia attinet, voluit innovare Epiſcopus Antiochenus, & epiſcopum in Cyprum mittere, ſicuti dux praefectum; ſed oppoſuerunt ſeſe eius provinciae epiſcopi, Reginus, Zeno, & Evagrius, atque re ad Synodum Epheſinam relata cauſam ſuam obtinuerunt. Exſtat eius edictum Can. VIII. Πρᾶγμα παρὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς καὶ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων ἀποστόλων καινοτομούμενον, καὶ τῆς πάντων ἐλευθερίας ἁπτόμενον προσήγγειλεν ὁ θεοφιλέστατος συνεπίσκοπος ῥηγῖνος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι τῆς κυπρίων ἐπαρχίας, ζήνων, καὶ εὐάγριος. ὅθεν ἐπειδὴ τὰ κοινὰ πάθη μείζονος δεῖται τῆς θεραπείας, ὡς καὶ μείζονα τὴν βλάβην φέροντα, εἰ μὴ δὲ ἔθος ἀρχαῖον παρηκολούθησεν ὥστε τὸν ἐπίσκοπον τῆς ἀντιοχέων πόλεως τὰς ἐν κύπρῳ ποιεῖσθαι χειροτονίας, καθὰ διὰ τῶν λιβέλλων καὶ τῶν οἰκείων φωνῶν ἐδίδαξαν οἱ εὐλαβέστατοι ἄνδρες, οἱ τὴν πρόσοδον τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ποιησάμενοι, ἕξουσι τὸ ἀνεπηρέαστον καὶ ἀβίαστον οἱ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν τῶν κατὰ τὴν κύπρον προεστῶτες, κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν, δι᾽ ἑαυτῶν τὰς χειροτονίας τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ποιούμενοι. De Bulgariae Archiepiſcopo clarum ecce etiam teſtimonium apud Theophylactum in epiſtol. Τίς γὰρ ἐπὶ βουλ-

βουλγάροις μετουσία τῶ κωνςαντινουπόλεως πατριάρχῃ, μήτε χειροτονίας ἐπ' αὐτῇ δίκαια ἔχοντι, λαχέσῃ τὸν ἀρχιεπίσκοπον αὐτοκέφαλον, μήτ' ἄλλο τι διαδεξαμένῳ προνόμιον. Talis quoque in ecclesia Occidentali primitus (a) erat Archiepiscopus Ravennas, qui tamen mox Pontifici se Romano subiecit temporibus Constantini Pogonati, sedente Dono. Anastasius in Dono. *Huius temporibus ecclesia Ravennatum, quae se ab Ecclesia Romana segregaverat causa autocephaliae, denuo se pristinae sedi Apostolicae subiugavit.*

ΑΥΤΟΥΝΗΣ.

Αὐτύνης. *Autumnus*. Constantinus in Hist. Apollonii Tyrii.
Καὶ αὐτύνῳ τὴν καρποφορίαν πάντα νὰ τὴν διγύσι.

ΑΥΤΟΥΡΓΙΑ. ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ. ΑΥΤΟΥΡΓΙΚΟΝ.

Αὐτύργια. Praedia rustica. Can. XXVIII. Synodi in Trullo. Ε'πίσκοπ☉ ἐκποιῶν τι τῶν εὐπορόδων αὐτουργίων τῆς ἐπισκοπῆς ἢ μάλιστα ἄρχουσιν, ἐκδιωκέσθω. In Constit. quadam Manuelis Comneni. Οἵῳ ἂν καλοῖντο ὀνόματι, τούς τε παροίκους, τὰ αὐτύργια, &c. Et αὐτουργός. Colonus Moschopulus. Πονήρ☉ παροξυνθεὶς ὁ γεωργὸς, ἤγουν ὁ αὐτουργός. Constantinus Manasses in Annalibus.

Α'λλ' αὐτουργοὶ, ἢ πένητες, ἢ τῶν χειροβιώτων. Theodoretus De Provid. Serm. VII. Κτηνοτρόφοι τε ἦσαν, ἢ αὐτουργοὶ, ἢ ποιμένες, ἢ πολλαπλάσιον τῶν οἰκετῶν ὑπομένοντες πόνον. Hinc τὸ αὐτουργικόν. Multitudo rusticorum. Gemistus Peloponnes. II. Ε'στι δ' ἐν πόλει σχεδὸν ἁπάσῃ πρῶτον μὲν ἢ ἀναγκαιότατον μέρ☉ ἢ γέν☉ ἢ πλεῖστον τὸ αὐτουργικόν. ὅσον γεωργῶν τε, ἢ νομέων, ἢ ξυμπάντων τῶν τὰς ἐκ γῆς αὐτῶν δι' αὐτῶν πορίζομένων καρπούς.

ΑΦΑΛΗ. ΑΦΑΛΟΣ.

Α'φάλη. Pro, ὀμφαλός. Vmbilicus. Corona pretiosa. Α'φάλη. *Vmbilicus*. ὀμφαλός. Item, ἀφαλός. Eadem Corona alibi. Α'φαλός. *Vmbilicus*. ὀμφαλός.

ΑΦΕΛΕΤΡΑ.

Α'φέλετρα. Lanae coactae, sive pili, e quibus sellas faciebant. Leo Tactic. Constit. VI. Σκέπεσθαι τὰ ςήθη ἢ τοὺς τραχήλους αὐτῶν (de equis militaribus loquitur) εἰ δυνατὸν, ἢ τὰς χαλίας, διὰ μικρῶν ἀποκρεμασμάτων, ἀπὸ τ λεγομένων ἀφελέτρων τῆς σέλας. μεγάλων γὰρ ταῦτα κινδύνων πολλάκις τοὺς ἵππους διασώζουσι. Sed ego φελέτρων, legendum puto, quum sint *Feltra* Latinorum. Vide Glossarium Rigaltii.

ΑΦΕΝΤΕΥΓΕΙΝ.

Α'φεντεύγειν. Pro, ἀφεντεύειν, sive, αὐθεντεύειν. Dominari. Glossae Graecobarbarae. Α'ρχει. ἀφεντεύει. αὐθεντεύει. ἀφεντεύγει.

(a) Non tamen erat a principio, sed deinde se segregaverat, ut ait *Anastasius*.

ΑΦΕΝΤΗΣ.

Α'φέντης. Pro, αὐθέντης. Corona pretiosa. Α'φέντης, *Dominus*. κύριος. Hinc ἀφέντρα. Domina. Anonymus de Nuptiis Thesei.
Εἴ τι Κιὰν λέγ' ἀφέντρα μυ, ἀληθινὸν νὰ μεθύρης (b).

ΑΦΗΝΕΙΝ. ΑΦΙΝΝΕΙΝ.

Α'φήνειν, sive ἀφίννειν. Abire. Glossae Graecobarbarae. Φεύγω. ὑποχώρω. ἀφίννω. Ioannes Glycas De Van. Vitae.
Ε'πέρνετε τοὺς τοὺς γέροντες. ἢ ἀφήνετε τοὺς ἄλλους

ΑΦΙΟΝΙΟΝ.

Α'φιόνιον. Orneosophion. Α'φιόνιον κοκκία τρία μετὰ κρέατ☉ διδόμενον ὠφελεῖ.

ΑΦΟΠΛΙΣΤΑΙ.

Α'φοπλιςαί. Qui privatos homines, ad caedes & rapinas prohibendas, exarmabant. Iustinianus Novell. VIII. Η' ληςοδιώκτας, ἢ βιοκωλύτας, ἢ ἀφοπλιςὰς, ἢ τινας τοιούτους ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκπέμπειν. Iulianus Antecessor Constitut. XV. *Quumque in provinciis praesides iussi mittuntur, superfluum est latrunculatores mittere, & eos quos biocolytas, id est, qui violentias prohibent, vel aphoplistas vocant, id est eos, qui privatis hominibus arma habere non concedunt, ne rapinas aut caedes faciant.*

ΑΦΟΤΙΣ.

Α'φότις. Cum. Quando. Postquam. Exstat in Turcograecia Crusii, viri eruditissimi.

ΑΦΤΗ.

Α'φτή. Auris. Corona pretiosa. Α'φτή. *Auris*. οὖς.

ΑΧΑΜΝΟΣ (c). ΑΧΑΜΝΙΖΩ. ΑΧΑΜΝΙΣΙΣ.

Α'χαμνός. Debilis. Auctor Historiae Apollonii Tyrii. Εἶτονε ἡ κόρη πλία ἀχαμνή, καὶ σύσκλινε νὰ πέθη. Hinc ἀχαμνίζω. Debilito. Ioannes Glycas De Vanit. Vitae.
Ε'πεὶ λοιπὸν ἐβλέπομεν τι ἀχάμνισαν τὰ μέλη
Διὰ πλοῦτον, δόξαν, ἢ τιμήν.
Exstat quoque in Turcograecia Crusii. Hinc ἀχάμνισις, & ἀχάμνισμα. Debilitatio. Glossae Graecobarbarae. Α'σθένεια, ταλαιπωρία, νόσ☉, ἀδυναμία, ἀχάμνισις, ἀχάμνισμα.

ΑΧΕΛΙ.

Α'χέλυ. Corona pretiosa. Α'χέλυ. *Anguilla*. ἔγχελυς.

ΑΧΕΛΩΝ.

Α'χελών. Constantinus De Adminis. Imp.
Ε'γέ-

(b) Hinc apud Turcas *Efendis*.
(c) Ex Α'κμηνός. *Donius*.

Ἐγένετο δὲ καὶ κατὰ τὸν χαιρὸν ἐκεῖνον καὶ πόλεμος ἀχελῶν μεταξὺ τῶν ῥωμαίων καὶ τῶν βυλγάρων.

ΑΧΕΡΩΝΑ.

Ἀχερῶνα. Locus palearum, Ἀχυρῶν. Reperitur apud Crusium in Turcograecia.

ΑΧΟΡΤΑΓΟΣ.

Ἀχόρταγος. Noxius. Glossae Graecobarbarae. Ἄατον. βλαβερόν. ἢ ὅπϩδὲν βλάπτει. ἢ ἀχόρταγον. Iterum. Κακός. δύσκολος. ἀχόρταγος.

ΑΧΙΝΟΙ.

Ἀχινοί. Echini. Glossae Graecobarbarae. Ἀβρυτοί. ἐχίνων θαλασσίων εἶδος. σήμερον ἀχινοὶ καλοῦνται.

ΑΨΙΘΕΑ.

Ἀψιθέα. Corona pretiosa. ἀψιθέα. *Absynthium*. ἀψίνθιον.

ΑΨΙΝΘΑΤΟΝ.

Ἀψινθάτον. *Absynthatum*. Aqua apsynthi. Alexander Trallianus lib. I. cap. XV. Τῶν δὲ προπομάτων σπανίως προσφερέσθω μόνυ ἀψινθάτυ καλυμένυ· τῦτο γὰρ οἶδε καὶ ῥῶσαι τὸ σόμαχον. Iterum lib. VIII. cap. VII. Οἶνος τοίνυν θερμότερος τύτοις ἐπιτήδειος, καὶ οἰνόμελι, καὶ ἀψινθάτον, καὶ ἀνισάτον πινόμενον. Occurrit iterum lib. IX.

ΒΑΒΟΥΤΖΙΚΑΡΙΟΣ.

Βαβυτζικάριος. Morbi genus. Suidas. Ἡ ἐς τὴν κεφαλὴν ἀνατρέχυσα ἀναθυμίασις ἐξ ἀδηφαγίας καὶ ἀπεψίας παρὰ ἰατροῖς ἐφιάλτης λέγεται, ὁ λεγόμενος παρὰ πολλοῖς βαβυτζικάριος. Sed illic legendum censeo, καπυτζικάριος. Vide καπύτζιον.

ΒΑΓΕΥΕΙΝ.

Βαγεύειν. *Vagari*. Suidas. Βαγεύει, πλανητεύει. Ruffus in Legg. Milit. Εἴ τις τολμήσῃ βαγεῦσαι ὑπὲρ τὸν χρόνον τῦ κομμεάτυ, τῆς στρατείας ἐκβληθήσηται. Constantinus De Administr. Imp. Καὶ ἡνίκα παρὰ τὸ δέον εὑρίσκεν τινὰ ἢ ἐργαζόμενον, ἤ τινα ἀδικῦντα, ἢ εἰς τὴν ἰδίαν δυλείαν βαγεύοντα, τῦτον διὰ μαγκλαβίων σφοδρῶν ὑπεξήρχετο. Theodorus Prodromus in Lexico.

Βάθρον, τὸ βῆμα λέγεται· βαγεύει, πλανητεύει.

ΒΑΓΙΑ.

Βάγια. Nutrix. Glossae Graecobarbarae. Μήτηρ, τροφός, μάνα, ἀναθρέπτρια, βάγια, βυζάστρια. Idem puto esse βαγίτζα.

ΒΑΓΙΤΖΕΣ.

Βαγίτζες. Pueri honorarii. Diminutum e Gallico, *Pages*. Ioannes Glycas de Vanit. Vitae. Πῦ εἶναι οἱ βαγίτζες ὡς πολλές, οἱ σκλάβοι π' ἀκλυθῦσαν;

ΒΑΙΑ.

Βαΐα. Dona, quae ab Imperatore & Patriarcha quotannis distribuebantur septimana, quae ante diem Palmarum, unde & nomen, Balsamon de Incens. Patriarchae, die Catechel. Τὴν ὑψηλοτάτην τῶν θείων αὐτοκρατόρων περιωπὴν, καὶ τῶν πατριαρχῶν τὴν μεγαλειότητα, μετὰ τῶν ἄλλων ἐσέμνυν καὶ ἐτήσιοι ῥόγαι ποτὲ καὶ βαΐων φιλοτιμήματα. Et passim toto illo Tractatu. Et Imperator quidem palatinis suis, Patriarcha clericis dabat. Et de Imperatore elegantissime omnem ritum describit Luitprandus Levita Rer. Europ. lib. III. cap. V. *In ea quae est ante* βαϊοφόρον, *quod nos palmarum ramos dicimus, hebdomada, tam in militibus, quam in diversis constitutis officiis, numismatum aureorum erogationem, prout cuiusque meretur officium, Imperator facit. Cui erogationi quia me interesse voluit, me venire praecepit. Fuit autem huiusmodi. Erat adposita decem cubitorum longitudinis ac quatuor latitudinis mensa, quae numismata loculis congregata, prout cuique dabatur, numeris extrinsecus in loculis scriptis retinebat. Ingrediebantur denique ad Imperatorem non confuse, sed ordinatim, secundum vocantis vocem, quae scripta virorum nomina secundum officii dignitatem recitabat. Quorum primus vocatus est rector domus, cui non in manibus sed in humeris posita sunt numismata cum scaramangis quatuor. Post quem* ὁ *domesticos*tos *Ascalonas* (lego δομέστικος τῶν σχολῶν.) *&* ὁ *Delongaristis ploas* (lego δρυγγάριος τῆς πλώϊμς.) *sunt vocati: quorum alter militibus, navigantibus praeerat alter. Hi itaque paris numeri, quia dignitas par erat, numismata & sacramanga suscipientes, prae multitudine non iam in humeris portaverunt, sed adiuvantibus aliis post se cum labore traxerunt. Post hos admissi sunt magistri numero viginti quatuor, quibus erogatae sunt numismatum aureorum librae, unicuique secundum eumdem numerum viginti quatuor cum scaramangis duobus. Patriciorum deinde ordo hos pone est sequutus. & duodecim numismatum libris cum scaramanga una donatus. Turba post hos immensa vocatur, protospathariorum, spathariorum, candidatorum, & id genus clientum.* Nec in hoc festo tantum, sed in aliis quoque solemnitatibus id fiebat. Cedrenus. Πατήσαντος δὲ εἰς τὰς τραχήλυς αὐτῶν, ἄχρις ἀπολύσεως τῦ πρώτυ βαΐυ, ἐπεβόα ὁ δῆμος. Vbi loci fallitur interpres. Etiam quodcumque donum generaliter ita dictum. Palladius de Mon. AEgypt. in Ioanne. Βαΐα ὀλίγα παρὰ τῦ πρεσβυτέρυ αἰτησάμενος, τοῖς ζώοις ζώνας εἰργάσατο.

ΒΑΙΟΥΛΟΣ.

Βαΐυλος. *Baiulus*. Codinus de Offic. Aulae Constantinopol. Ὡσαύτως καὶ ὁ τῦ μεγάλυ βαΐύλυ τόπος ἀνεπίληπτος ἦν. Moschopulus. Παιδαγωγός, καὶ παιδοτρίβης, ὁ λεγόμενος βαΐυλος. Oppiani Scholiastes Halieut. lib. I. Διδάσκαλοι.

καλοι· κολάσαι ἐπίφρονες. ἐπιμεληταὶ αἰδοῦς ϗ τῶν τραπίδων. εἰσὶ δὲ οἱ λεγόμϑυοι βαίυλοι, Et Sophoclis ad Aiacem. Πολυδαμνεῖν, ἐπὶ τῶν ἀλόγων λέγεται κυρίως, ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων παιδαγωγεῖν. ἀφ' ὧν παιδαγωγὸς, ϗ παιδοτρίβης, ὁ λεγόμϑυ@ βαίυλ@. Lupus Abbas epist. LIV. *Non ergo admittentur a vobis monitores, quos baiulos vulgus adpellat, ne gloriam vestram inter se ipsi partiantur*. Fredegarius Chron. capit. LXXXVI. *Otto quidem filius domestici Beronis, qui baiulus Sigeberti ab adolescentia fuerat*. Hincmarus epist. II. ad Carolum Crassum cap. II. *Regibus nostris maturos ac prudentes atque sobrios baiulos singulis constituite*. Occurrit iterum apud eumdem mox eadem epistola capp. VI. & VII. & epistola III. ad Episcopos cap. I. Item apud alios complures. Itaque μέγας βαίυλ@, sine dubio is dictus fuit, qui Imperatoris filios instituebat. Mirum est hoc ignorasse Codinum. Accipiendus de eo Cedrenus est. Θεοδόσι@ ὁ βασιλεὺς ἀντίοχον πραιπόσιτον, ϗ πατρίκιον, τ̃ βαίυλον αὐτῦ, παπᾶν ἐποίησεν. Sed quis est, *baiulorum praecentor*, apud Ammianum Marcellinum lib. XIV. *Luscus quidam curator urbis subito visus, quumque eo Sthenelaus baiulorum praecentor*. An hic, qui postea ὁ μέγας βαίυλ@, de quo iam diximus? Non videtur, & amplius inquirendum est. Vocabatur praeterea etiam Βαίυλ@ Legatus Venetorum Constantinopolim. Vide infra μπαίυλος.

ΒΑΚΑΝΟΝ.

Βάκανον. Semen brassicae. Alexander Trallianus lib. VII. cap. XX. Βάκανόν ἐστιν ἡ πυρίνη τῦ ῥαφάνυ.

ΒΑΚΑΝΤΗΣ.

Βακάντες. *Vacans*. Suidas. Βακάντης. ὁ σχολαστής.

ΒΑΚΑΝΤΙΑ.

Βακαντία. Saburra. Glossae Basilicorum. Βακαντία· σαβύρα. Et alibi. Βαντία· σαβούρα. Corrigendum.

ΒΑΚΑΝΤΙΒΟΣ.

Βακάντιβ@. *Vacantivus*. Ignavus. Suidas. Βακάντιβ@, σχολαστής, μὴ περιμένων τῷ πράγματι αὐτῦ. Theodorus Prodromus in Lexico. Βακάντιβ@. σχολαστικός. Synesius epist. LXVIII. ad Theophilum. Περινοστῦσί τινες βακάντιβοι παρ' ἡμῖν (ἀνέξη γάρ με μικρὸν ὑπερβαρβαρίσαντ@, ἵνα διὰ συνηθεστέρας τῇ πολιτείᾳ φωνῆς τ̃ ἐνίων κακίαν ἐμφατικώτερον παραστήσαιμι) ἤτοι καθέδραν μὲν ἀποδεδασμένην ἔχειν ὐ βόλονται, οἵ γε τὴν ὗσαν ἀπολελοίπασιν, ὐ κατὰ συμφορὰν, ἀλλ' αὐθαίρετοι μετανάσται γινόμϑυοι. καρπῦνται δὲ τὰς τιμὰς ἐκεῖ περινοστῦντες, ὅπυ κερδαλεώτερον. Corrige Lampridium in Severo. *Iureiurando deinde constrinxit, ne quem adscriptum, id est, vacantivum haberet, ne annonis Remp. gravaret*. Hodie editur: *vacantium*; neque recte viri magni mutant in *vacantem*.

ΒΑΚΛΟΝ. ΒΑΚΛΑΙΟΝ. ΒΑΚΛΙΖΕΙΝ. ΒΑΚΥΛΙΟΝ.

Βάκλον. *Baculus*. Glossae. Fustis. Ῥάβδος. βάκλον· Suidas. Τύμπανα, βάκλα. Hesychius. Ἀμυντήριον, ξίφ@ δίσκμον, ἢ βάκλον. Theodorus Anagnosta Eclog. II. Τῇ δὲ ἐπιύσῃ κυριακῇ ὅμοια ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐποίησαν, μετὰ βάκλων εἰσελθόντες. Item βακλίον dicebant. Glossae Graecolatinae. βακλίον· *Bacillum*. Apud Suidam etiam legitur, βακύλιον, κύμβαλον. Hinc item βακλίζειν. Fustigare. Glossae Latinograecae. *Fustigatus*. βακλισθείς. [*]

ΒΑΚΟΣ.

Βάκ@. Pellis. Suidas in Etymologico. Σισύρνα, γῦνα, αἴγειον στέαρον τετριχωμένων τελέσι βάκ@, ὅ ἐστι δέρμα. Nisi legendum, νάκος.

ΒΑΚΡΙΖΕΙΝ.

Βακρίζειν. Latrare. Glossae Graecobarbarae. Βοᾷ ὥσπερ οἱ κύνες, ὡς γιὸν οἱ σκύλλοι, ἤγυν βακρίζει ἀποτζίπποτα.

ΒΑΛΘΕΙΝ.

Βαλθεῖν. Pro, βάλλειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀντιλεθήσεται· θέλει τεθεῖν ἢ βαλθεῖν κατάδικα, ϗ ἐναντία.

ΒΑΛΚΑ.

Βάλκα. Scapha. Harmenopulus lib. II. Tit. XI. Καὶ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ σκάφην, ἤγυν τὴν κοινῶς λεγομένην βάλκαν. Occurrit quoque apud Nicetam in Alexio Comneno lib. III. Quod ἐφόλκιον legitur in puriori textu. More recepto Ρ in Λ commutabant Graecobarbari; quemadmodum φαλκίμϑυα. *Farcimina*. καλδιναρί@. *Cardinalis*, & talia.

ΒΑΛΛΙΖΕΙΝ.

Βαλλίζειν. *Ballare*. Saltare. Glossae Graecolatinae. Βαλλίζω. *Salto*. Suidas. Βαλλίζειν, τὰ κύμβαλα κτυπεῖν, ϗ πρὸς τὸν ἐκείνων ἦχον ὀρχεῖσθαι. Synodus Laodicena capit. LIII. Οὐ δεῖ χριστιανὺς εἰς γάμυς ἐρχομένυς βαλλίζεσθαι, ἢ ὀρχεῖσθαι. Et in Photii Nomocan. Tit. XIII. caput est, Περὶ τῦ μὴ βαλλίζειν, ἢ ὀρχεῖσθαι ἐν γάμοις. Athenaeus extremo VIII. Καί τιν@ εἰπόντ@ ὅτι βαλλίζυσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἀτεχνῶς τῷ θεῷ, ὦ λῷστε, ὁ ἐλπιανὸς γελάσας ἔφη, καί τις ἑλλήνων τῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσεν; Isidorus in Glossis. *Choreis, ballationibus*. Benedictus Levita lib. VI. cap. CXCIII. *Illas vero ballationes, & saltationes, canticaque turpia & luxuriosa, & illa lusa diabolica non faciat*. In Notis quoque Tyronis ac Senecae, ut hodie quidem eas, sed falso, viri docti inscribunt, invenio: *Ballat. Ballator. Ballatrix*. Hinc βαλλιστεῖα. Vopiscus in Aureliano. *Adeo ut etiam ballistea pueri & saltatiun-*

[*] Graeci huiusmodi nomina Latina contrahunt, ut *Proculus*, πρόκλ@, *Titulus*, τίτλ@.

tatiunculas in Aurelianum tales componerent. Sed vero etiam antiquissimis Graecis usitatam fuisse hanc vocem conatur nos docere Athenaeus loco citato. Michael Scotus Physiognom. cap. VI. *In hoc loco suae sedis facile cadit, sive per saltum, sive per ballum.*

ΒΑΛΛΙΣΤΑΡΙΟΣ.

Βαλλιςάριος. *Ballistarius.* Iustinianus Novell. LXXXV. Αὐτὸ δὲ τοῦτο φυλάττειν βουλόμεθα καὶ τοὺς ἐν τοῖς τάγμασι τῶν βαλλισαρίων.

ΒΑΛΜΑΔΙΚΗ.

Βαλμαδική. Vide Μπολαμαλάρης.

ΒΑΛΝΕΑ.

Βάλνεα. Potus genus non sane delicati. Luitprandus in Legat. *Soli mensae adsident nudae, paximacium sibi adponentes, balneaque tunc vitro permodico non bibentes, sed sorbillantes.* Et antea. *Parcus, cupidus, allio, caepe, & porris vescens, balnea bibens.* Iterum in fine. *Non proderit tibi balneum, quo te adsiduo potas in amore beati Ioannis praecursoris.*

ΒΑΛΣΑΜΟΥΡΓΟΣ.

Βαλσαμουργός. Balsamarius. Palladius Hist. Laus. in Amoun. Διὰ πάσης ἡμέρας ἐσχόλαζεν ἐν τῷ κήπῳ, καὶ τῷ βαλσαμῶνι, βαλσαμουργὸς γὰρ ἦν.

ΒΑΛΤΗ. ΒΑΛΤΩΔΗΣ.

Βάλτη. Palus. Leo in Tacticis. Ἐκλέγου χωρία χρήσιμα, μὴ ὑλώδη, ἤγουν ὕλας καὶ πηλὰ καὶ βάλταν ἔχοντα. Hinc Βαλτώδης. Palustris. Constantinus De Administ. Imper. Ἡ βενετία τὸ μὲν παλαιὸν ἦν τόπος ἔρημός τις, ἀοίκητος, καὶ βαλτώδης.

ΒΑΜΜΟΝ.

Βάμμον. Vasculum aceti ad intingendum appositum in mensa. Vide Ὀξυτάριον.

ΒΑΜΠΑΤΖΙ.

Βαμπάτζι. Corona pretiosa. Βαμπάτζι. *Bombyx*, βάμβυξ.

ΒΑΝΔΟΝ.

Βάνδον. *Bandum.* Vexillum. Etymologici Auctor. Σημαίας ἰταλοὶ τὰ σίγνα καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα. Suidas. Βάνδον. οὕτω καλοῦσιν οἱ ῥωμαῖοι τὸ σημεῖον τὸ ἐν πολέμῳ. Simocatta Histor. Mauric. lib. III. cap. VI. Τά τε σημεῖα τῆς παρατάξεως, ἅπερ ῥωμαίοις εἴθισο τῇ πατρώᾳ φωνῇ βανδα ἀποκαλεῖν. Iterum lib VII. cap. III occurrit. Diaconus in Heraclio. *Tulerunt interea Romani banda Persarum viginti octo.* Hinc βανδοσέκιτε. *Bandum sequimini*, apud Mauritium Strateg. I. Παραγγέλλει ὁ μανδάτωρ σιλεντίου μανδάτα. ΚΑΒΕΤΕ ΝΕ ΒΟϹ ΤΟΥΡΒΕΤΙϹ. ΟΡΔΙΝΕΜ ΣΕΡΒΑΤΕ. ΒΑΝΔΟΣΕΚΙΤΕ. ΝΕΜΟ ΔΕΜΙΤΤΑΤ ΒΑΝΔΟΜ. Sed victoriam interpretatur Stephanus de Vrbibus. Ἄλα μὲν τῶν ἵππων, βάνδα δὲ τὴν νίκην καλοῦσι. ἔνθεν καὶ παρὰ ῥωμαίοις βάνδα τὴν νίκην φασίν. Locus est in ἀλάβανδα. At vero interpretationem illam suam unde accepit?

ΒΑΝΔΟΦΟΡΟΣ.

Βανδοφόρος. *Bandifer.* Signifer. Leo in Tacticis. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ἕτεροι κατὰ τὸ ἕκαστον τάγμα ἤτοι βάνδον διωρισμένοι, οἷον βανδοφόροι, σαλπιγκταί.

ΒΑΝΕΙΝ.

Βάνειν. Facere. Batholomaeus Monachus in Elencho Agareni. Εἶτα βάνης γονυκλισίας τρεῖς λέγων οὕτως, εὐχαριστοῦμέν σε Θεὲ καὶ κύριε τῶν ἁπάντων. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes.

Σίδηρα τὸν ἐφόρησαν, εἰς φυλακὴν τὸν βάνουν.

Item alius de nuptiis Thesei.

Γιατοῦτο βάνω δύναμιν με νόμον καὶ με κόπον.

ΒΑΝΝΑΣ.

Βάννας. Hesychius. Βάννας. βασιλεὺς παρὰ ἰταλιώταις. οἱ δὲ, μέγιστος ἄρχων. Ego vocem hanc Latinam [a] non agnosco. Investigemus amplius.

ΒΑΝΝΑΤΑΙ.

Βαννάται. Hesychius. Βαννάται, αἱ λοξαὶ, καὶ μὴ ἰθυτενεῖς ὁδοὶ παρὰ ταραντίνοις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ βάννατροι.

ΒΑΡΑΓΓΟΙ.

Βάραγγοι. Stationarii milites, qui observabant fores conclavis Imperatoris, & triclinii. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. Οἱ μὲν γὰρ βάραγγοι εὑρίσκονται ὑπηρετοῦντες εἴς τε τὰς θύρας τοῦ κελλίου τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὸ τρίκλινον. Apomasas in Mysteriis. Δηλοῖ τῶν βαράγγων εὐτυχίαν, ἤγουν τῶν αἱματεκχύτων. Horum arma secures erant; ut discimus ex Codino locis tribus quatuor. Nicetas in Andronico lib. II. Οἱ παριστάμενοι αὐτῷ βάραγγοι τὰς μανάρας κατεβίβασαν ἐπάνω αὐτῶν. Alibi simpliciter τοὺς πελεκυφόρους nominat, ut & Gregoras. Vide quoque Cantacuzenum lib. I. cap. XLI. Hi etiam claves urbium, in quascumque imperator venisset, servabant. Cantacuzenus ostendit lib. II. capit. XIII. *Securigeros Barangos claves urbis adferre (hos enim urbium claves Imperatore praesente custodire solemne erat) & Arego tradere imperavit.* Habitacula illis in excubitorum platea, qua ad Imperatoris palatium ibatur, ut nimirum istud tanto tutius esset.

[a] *Italiotae* non sunt Latini, aut Itali, ut liquet ex Ammonio, sed Graeci qui in Italia habitabant. Potuit igitur esse vocabulum Tarentinorum, Rheginorum, Iapygum &c. *Donius.*

fet. Haurio ex Zonara in Alexio Comneno. Τῷ δὲ ἦν ὁρμὴ εἰς τὸ μέγα ἀνάκτορον. ἀπιόντι δὲ ἀγγέλλεται, ὡς οἱ βάραγγοι τὴν ἐν τοῖς ἐξκουβίτοις διειληφότες ὁδὸν, ἔνθα περ τούτοις καὶ ἡ κατοίκησις, ἀπελθεῖν δι' ἐκείνης ὁ παραχωροῦσι τινὶ, οὐδὲ μὴν πλησιάσαι τοῖς βασιλείοις. Angli autem erant, ut discimus ex Codino. Ἔπειτα ἔρχονται καὶ οἱ βάραγγοι κατὰ τὴν πάτριον καὶ ἔτοι γλῶτταν αὐτῶν, ἤγουν ἐγκλινιστί. Praefectus eorum ἀκόλουθος dicebatur, ut supra docui. Vt autem ipsi βάραγγοι, ita eorum cohors βαραγγία dicebatur. Anna Comnena lib. VII. Καὶ τὸν ἰκαννάκιον, καὶ τὸν ἄρχοντα βαραγγίας τὸν ἀμπίτην, καὶ γυλήν τινα.

ΒΑΡΑΔΙΟΝ.

Γαράδιον, five βαράδιν; utroque enim modo fcribebant, ut innumera talia. *Parada*. Alveare. Achmes capit. CCLXXXIV. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρε βαράδιν, ἢ εὐπόρησε μελισσῶν ἡμέρων, &c. Aufonius ad Theon. epift. V.

Expofitum fubter paradas, lectoque iacentem,
Corporis ut tanti non moveatur onus.

Sidonius lib. VIII. epift. XII. *Hic fuperflexo crate paradarum fereni brumalis infida vitabis*. Sed ut animi fententiam dicam, non puto *Paradam* effe βαράδιον. Occurrit quoque apud Aimoinum lib. V. cap. XVII. in Diplomate Othonis III. & Privilegio Childerici.

ΒΑΡΑΚΑΡΗΣ.

Βαρακάρης. Gallicum *Berger*. Opilio. Tamen βαρακάκης apud Hefychium legitur, qui & facras pelles interpretatur. Haec eius verba funt. Βαρακάκαι, ἅγιοι διφθέραι παρὰ κελτοῖς. Sed puto illum vocem non fatis intellexiffe. Apud eumdem, βάριχοι, ἄρνες. Apud Theodorum Prodromum in Lexico βάριον invenio. [b]

Βακάντιβος, σχολαστικός. βάριον, προβατὸν τε. Hinc igitur. βαριχάριος, five βαριχάρης, aut βαρικάρης, vel βαρακάρης; ut ζιλεντιάριος, σιλεντιάρης: & alia. Quod autem βάριχες agnos explicat, confine eft Hifpanico, *Borrego*. Et cenfeo βρεκάριος idem effe, quod βαρακάρης, apud Dorotheum Doctr. XVIII. Βαβαὶ κύριε. ἰδὲ ὁ καλὸς δοῦλος. ἐγένου καλὸς βρεκάριος. Et vides veftigia in Gallico idiomate. *Berger*.

ΒΑΡΒΑΡΙΚΟΝ.

Βαρβαρικόν. Armamentarium, in quo Imperatores Graeci reponebant fpolia & donaria belli pacifque temporibus a Barbaris accepta. Simocatta Hift. Mauric. lib. V. capit. XIII. Ἐπιστολὴν δὲ δι' ἑλληνικοῖς γράμμασιν, ἅμα τῷ κειμηλίῳ, εἰς τὸ λεγόμενον βαρβαρικὸν παρεπέμπετο. Notitia Imperii. *Subadiuvae adiutoris duo, fabricarum tres, barbaricorum tres*. In Refcripto Zenonis, quod exftat l. I. C. de Praepof. Agent. in Reb. *Qui per ordinem confequi folent principatus infignia, in unoquoque fabricarum infignia, & barbaricorum.*

ΒΑΡΓΕΙΝ.

Βαργεῖν. Pro, βαρύνειν. Gloffae Graecobarbarae. Ἀδράτο. ἐβαρύνετο. ἐβάργετον. Occurrit illic pluries.

ΒΑΡΔΑΡΙΩΤΑΙ.

Βαρδαριῶται. Milites ftationarii cum baculis & virgis, qui aulae ianuam cuftodiebant, & equitante Imperatore populum praeeuntes fummovebant: atque his primicerius praeerat. Codinus de Offic. Aulae Conftantinop. Κρέμανται ἐπὶ ζώνης ἑκάστου τούτων (τῶν βαρδαριωτῶν) λῶροι, οὓς καλοῦσι μαγκλάβια, ἕως βακτηρίας, ἢ ῥάβδους, μαστίζειν τοὺς ἀξίους μαστίζεσθαι, φέροντες ἀεὶ δικανίκια. ὅτε δὲ καβαλλικεύσῃ ὁ βασιλεὺς, προηγοῦνται, καὶ φέροντες αὐτὰ ὄρθια εὐτακτοῦσι τὸν λαόν. ἔχουσι δὲ οὗτοι καὶ πριμμικήριον. Et primicerius hic *Primivirgius*, five ἀρχιραβδοῦχος, adpellatur in Gloffis Ifidori, fed locus corruptus valde eft. Ita hodie editur. *Primivirgius, caballarius, quod primus eft militiae in virgines*. Corrigo. *Primivirgius, clabarius* (five *clavarius*) *quod primus eft militiae in virgis*. Et obferva, *militiae in virgis*; id eft, *militum virgatorum*. Veftibus autem hi Bardoriotae infigniebantur ruffis, five coccineis. Codinus loco citato. Ἐνδύματα ἐρυθρὰ ἐνδύονται μὲν καὶ οἱ βαρδαριῶται διὰ πάντων. Nicetas in Andronico Comneno lib. II. Οὐ πελεκυφόρος βάρβαρος, οὐχ οἱ τὰ ὑσγινοβαφῆ φοροῦντες οἱ ῥαβδοῦχοι, οὐτῶν ἁπάντων τις ἕτερος. Vbi ὁ πελεκυφόρος eft Barangus, de quo fupra dixi: quem βάρβαρον adpellat, quia Anglus erat, non Graecus: ὁ ῥαβδοῦχος vero, eft hic nofter Bardariota. Ita autem dicti funt a Bardario fluvio. Τούτους πάλαι πέρσας κατὰ γένος ὄντας, ὁ βασιλεὺς μετοικίσας ἐκεῖθεν εἰς τὸν βαρδάριον ἐκάθισε ποταμὸν, ἀφ' οὗ καὶ βαρδαριῶται ἐκαλοῦντο. Veteribus ἄξιος dicebatur. Zonaras Annal. III. Καὶ ἐπανερχόμενος καλέλαβε παρὰ τῷ ἀξιῷ ποταμῷ τὸν ζαμουὴλ αὐλιζόμενον, ὁ βαρδάριος οὕτω παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὠνομάζετο. Et corrigendus eft Theophylactus in Epiftol. Θάτερον δὲ τὸ τοῦ γείτονος ποταμοῦ, ὃν ἡ παλαιὰ μὲν καὶ ἑλληνὶς ἄξιον, ἡ νέα δὲ, καὶ βάρβαρος, ὀνομάζει βαρδάριον. Perperam hodie eft in MS. ὀνομάζει βαραυάριον. Mendum quoque eft apud Georgium Logothetam in Chronico. Ὁ δὲ διαβὰς τὸν βαρδάριον, ὃν οἱ παλαιοὶ τὰξειον ὀνομάζουσι, καὶ τῷ λάσκαρι μιχαὴλ ἠνωθεὶς, τὴν βέρροιαν ἐλῄσατο. Refcribe. Ὃν οἱ παλαιοὶ ἄξιον ὁ.

ΒΑΡΔΟΣ.

Βάρδος. Via. Hefychius. Βάρδοι. αἱ ὁδοὶ γαλάται. [b] Eft igitur vox Gallica, & veftigium habes in *Bardocucullus*, quod pallium viatorium eft, annexum habens cucullum, quali uti etiam hodie viatores videmus in itinere. Effe autem Gallicam hanc veftem difcimus ex Martiale lib. I. epigr. LIII.

Vrbica Lingonicus Tyrianthina bardocucullus.

[a] Nos veftis genus quoddam *Baracane* adpellamus.
[b] In Hefychio legendum puto fic, Βάρδοι οἱ ᾠδοὶ παρὰ Γαλάταις Galli five poetas five cantores bardos vocabant, ut notum eft. *Dorius*.

ΒΑΡΔΟΥΚΙΟΝ.

Βαρδούκιον. Hastile, securicula levis, quae manu eiici posset. Cedrenus. Κυνηγεσίας δέ ποτε γινομένης τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ Φιλοπάτιον, προεπορεύετο τούτου ὁ πρωτοστράτωρ ἔφιππος, ἐπιφερόμενος ἐπὶ ζώνης καὶ τὸ βασιλικὸν βαρδούκιον. Et mox. Ἔρριψε κατ' αὐτοῦ τὸ βασιλικὸν βαρδούκιον, καὶ τυχὼν τοῦ θηρίου κατὰ τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς, ταύτην ἐδιχοτόμησεν. Apud Burchardum De Excid. Mediolan. legitur *Bareocium*; sed locum vitii suspectum habent viri docti. *Postea tertia feria venit populus cum bareocio*. Non potest tamen esse hoc nostrum βαρδούκιον, de quo agimus.

ΒΑΡΕΑ.

Βαρέα, Campana grandior. Typicum Sabae cap. v. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον κρούει ὁ κανδηλάπτης τὰς βαρέας πρῶτον σχολαιότερον. Occurrit illic pluries. Marcus Hieromonachus De Tub. Typ. cap. xxxiv. Περὶ δὲ τὴν ὥραν πρώτην τῆς νυκτὸς σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν.

ΒΑΡΕΛΗ.

Βαρέλη. Italicum, *Barile*. Cadus. Arsenius in Epist. Καὶ ἀποστέλλω σου μὲ τὸν ἀναγνώστην τὸ σημιφὸ ἕνα βαρέλη λάδι. Pachomius in Epistol. Περὶ ὅσους ἐμήνυσας ἡμῖν, καὶ στέλλομεν αὐτὸ, ἕνα βαρέλη γεμάτο, ἀπὸ τὸ καλλίτερο ὅπου εἴχαμεν.

ΒΑΡΕΜΑΤΑ.

Βαρέματα. Sarcinae. Impedimenta. Nicetas in Man. Comneno lib. vi. Ἔπειτα δ' ἐκεῖσε τὰ ὑποζύγια καὶ τὰ ἄλλα βαρέματα καταθέμενος ἄνεσιν ἐς νέωτα πρὸς τὸν χάρακα, κούφως ὡπλισμένην ἔχων τὴν στρατιάν.

ΒΑΡΙΟΜΟΙΡΑΣΜΕΝΟΣ.

Βαριομοιρασμένος. Infelix. Aerumnosus. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τότε λέγει ὁ ἄθλιος καὶ ὁ βαριομοιρασμένος.

ΒΑΡΙΟΝ.

Βαρίον. Ovis. Vide supra Βαρακάρης.

ΒΑΡΚΑ. ΒΑΡΚΟΠΟΥΛΑ.

Βάρκα. *Barca*. Navigii genus. Glossae Graecob. Ἀκάτια, ὑποδημάτων εἶδος, ἤγουν θεωρία τῶν ὑποδημάτων, ἢ τὰ μεγάλα ἄρμενα. ἢ οἱ βάρκες. Iterum. Ἀκάτιον. ἢ βάρκα. τὸ λέμβος. Corona pretiosa. βάρκα. *Rates*. ἀκάτιον. Arnoldus Presbyter in Chron. Slavorum capit. viii. *Cum abbate Bartholdo barcam ingrediens navigio eum insequitur*. Item βαρκοποῦλα dicebant, ut multa talia. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ στέκοντας με λογισμὸν ἐκεῖσε ὁ πενθέος,
Μία βαρκοποῦλα στέκηκε ἀπέσω τὸν λιμένα.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Βασιλεία. Maiestas. Codinus de Offic. Aulae Constantinopol. Ἀναγινώσκεται δὲ ὑπὸ τοῦ κανονάρχου, πολυχρόνιον ποιήσει ὁ θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σας πολλὰ ἔτη. καὶ πάλιν ἐκ τρίτου. πολυχρόνιον ποιήσει ὁ θεὸς τὸν θεοπρόβλητον, καὶ θεοφόρητον, καὶ κραταιὰν, καὶ ἁγίαν βασιλείαν σας εἰς πολλὰ ἔτη. Ecce ἡ ἁγία βασιλεία σας, est, *Sacra maiestas tua*; ut hodie loquuntur. Errant viri docti, qui veteris Graeciae significatione *Imperium*, aut *Regnum*, interpretantur. Et Diaconus quoque in Iustino. *Adsistente mihi Imperio tuo*, quod apud Graecos legerat, τῆς βασιλείας σας. Et quidem aliquoties peccat hoc peccatum. Erat hic titulus communis cum Imperatore Despotae, Sebastocratori, & Caesari. Vnicum hoc tamen discrimen, quod simpliciter de illis dicebant, ἡ βασιλεία αὐτῶν. Idem Codinus loco citato. Τὸν μέντοι δεσπότην ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως καλοῦσιν οὕτως ἁπλῶς. δέσποτά μου, καὶ, ἡ βασιλεία αὐτοῦ. τὸν καίσαρα, καὶ τοῦτον δέσποτά μου καῖσαρ, καὶ, ἡ βασιλεία αὐτοῦ. ὥσπερ καὶ τὸν σεβαστοκράτορα. Ad Imperatorem vero, aut de ipso loquuturi, addebant, ἁγία, ut adparet ex verbis iam citatis. At Imperator ipse si de se verba faceret, modestiae studio ἁγία omittebat, & simpliciter, ἡ βασιλεία μου, dicebat. Observo apud eumdem Cod. Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἱστάμενος οὕτως, ἡ βασιλεία μου προβάλλεταί σε δεσπότην. In Constitut. Basilii Porphyrogeniti. Ἐπειδήπερ ἡ βασιλεία μου, ἀφ' οὗ ηὐτοκρατόρησε, καὶ τὰς κινουμένας ὑποθέσεις παρά τε τῶν πλουσίων καὶ τῶν πτωχῶν ἐπεχείρησε ζητεῖν, εὗρεν, &c. Item in Constitut. Isaacii Comneni. Τυποῖ ἡ βασιλεία μου, καὶ ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τῶν ἱερέων, καὶ ἐπὶ τῷ κανονικῷ τὸν παλαιὸν ἐνεργεῖν τύπον.

ΒΑΣΙΛΕΟΠΑΤΩΡ.

Βασιλεοπάτωρ. Non sanguinis nomen erat, quod prima fronte videtur, sed dignitatis. Cedrenus. Ὃν μέγας Θεοδόσιος ἤγαγεν ἀπὸ ῥώμης ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸν μέγαν ἀρσένιον, ἀκούσας περὶ τῆς σοφίας αὐτοῦ, καὶ θείκης γνώσεως. καὶ τούτῳ ἀρκάδιον καὶ ὀνώριον τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δέδωκε παιδεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα, ὃν καὶ βασιλεοπάτορα πεποίηκεν. Menander de Legat. Ἔστειλε κατὰ τὴν ἰταλίαν χρυσίον συχνὸν ἄχρι κεντηναρίων τριάκοντα, ἅτινά γε δῆθεν παμφρόνιος ὄνομα, ἀξίωμα βασιλέως πατὴρ, ἐκομίσατο ἐκ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης. Munus, & rationem nominis, discimus ex Annalibus Constantini Manassis

Ὃ μὲν γὰρ ἄναξ ῥωμανὸν εὔνουν νομίσας εἶναι,
Καὶ κηδεμόνα τῆς ζωῆς, καὶ τηρετὴν τοῦ κράτους,
Πρῶτα μὲν μάγιστρον τιμᾷ, μέγαν ἑταιρειάρχην,
Εἶτα τῇ δόξῃ προσθεὶς ἄλλην μείζονα δόξαν,
Καὶ πρὸς ἀκρώρειαν ὑψῶν ἐκ τῶν χθαμαλωτέρων,
Πατέρα καὶ προφύλακα ποιεῖ τῆς βασιλείας.

Simocatta Hist. Mauric. lib. i. cap. x. Εἶτα μετ' ἐκεῖνο ἐστέφησαν ἐπὶ τὴν βασίλειον παστάδα οἱ τῆς κορυφαῖς τῶν ἀξιωμάτων περιλαμπόμενοι, οὓς καὶ γονέας ἀποκαλεῖν βασιλεὺς οὐκ ἀπηξίωσεν ἀντὶ σπορᾶς ὥσπερ καταβαλλομένους τὴν εὔνοιαν. Primus hoc honoris nomen excogitavit Leo philoso-

Iosophus, socerumque Zautzam in Zoes uxoris gratiam eo ornavit. Cedrenus. Ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ πρὸς ζωὴν τὴν θυγατέρα τῦ τζαυτζᾶ φίλτρῳ νικώμενος, τιμᾷ τὸν ταύτης πατέρα βασιλεοπάτορα, αὐτὸς τὸ ἀξίωμα καινουργήσας, μὴ πρότερον ὄν. Idem in epistola ad Senatum, de patricio Richimere. *Apud nos cum patre, patrioque nostro Richimere rei militaris pervigit cura*. Sed Cedrenus in Theodosio Magno dicit Arsenio tributam hanc dignitatem. Conciliabo. Abusus est dictione, & pro suo aevo loquutus, hoc vult dicere, tamquam patrem a Theodosio filiis suis, quos ei erudiendos tradiderat, constitutum fuisse. Certe verba eius etiam Zonaras confirmat. Τὸν πατέρα ταύτης (ζωῆς) μέγιστον ἐτίμησε, κ̀ λογοθέτην τῦ δρόμυ, μετέπειτα μέν τοι βασιλεοπάτορα, αὐτὸς τὸ ὄνομα ἐφευρών. Ergo certum est, & indubitatum, esse ab auctore Leone. Antea vero tales patricii censebantur. Iustinianus Novell. LXXXI. Οὐ γὰρ πρέπον ἐνομίσαμεν εἶναι, ὡς ἡμεῖς ἐν τάξει πατέρων ἄγομεν ἡμετέρων, τύτυς ὑφ' ἑτέρυ τελεῖν ἐξυσίαν. Et sic quoque licebit extricare locum Cedreni. (a)

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Βασιλεύς. Hoc nomine Constantinopolitani suum tantum Imperatorem ornabant, Romanorum vero communi cum regibus vocabulo ῥῆγα dicebant. Vide ῥήξ. Tamen Bulgarorum quoque regi hunc honorem postea habuerunt, ut βασιλεὺς itidem adpellaretur, & legati eius omnium gentium legatis praeponerentur. Observamus ex Luitprando in Legat. *Quumque indignans abire vellem, Leo Coroplates* (lego, *Curopalates*,) *Imperatoris frater, & Protoasecretis Simeon pone me sequuntur, haec latrantes. Quum Christophori filiam Petrus Bulgarorum Vasileus coniugem duceret, symphona, idest, consonantia scripta iuramento firmata sunt, ut omnium gentium Apostolis, idest, nuntiis, penes nos Bulgarorum Apostoli praeponantur, honorentur, diligantur*. Et calcei quoque ei rubri, sicuti Imperatori. Ioannes Curopalates in Tzimisce. Τὰ παράσημα τῆς βυλγαρικῆς βασιλείας ἐπ' ὄψει τῶν πολιτῶν τὸν θρίαμβον ἀποδιδύσκει. τὰ δ' ἦν στέφανος ἐκ χρυσῦ, κ̀ τιάρα νενησμένη ἐκ βύσσυ, κ̀ πέδιλα ἐρυθρά. Observa illic obiter omnia insignia regni Bulgarici.

ΒΑΣΙΛΙΣΚΑΡΙΟΝ.

Βασιλισκάριον. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. I. cap. IV. Καὶ ἐὰν τὰ βασιλισκάρια μακρὰ ἔχε ἴσα τ̃ πρωτελλάτων.

ΒΑΣΙΛΟΘΥΡΑ.

Βασιλόθυρα. Fores oratorii Imperatoris. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Καὶ παρευθὺς ἀνοίγυσι τὰ βασιλόθυρα, κ̀ ὕτε ὁ πρωτοβεστιάριος, ὕτε ὁ λαμπαδάριος, ὕτε μὴν ὁ τὴν βασιλικὴν φέρων σπάθην, φαίνονται ὅλως. Et postea. Τύτυ δ' ἔτι ψαλλομένυ, κλείυσι τὰ βασιλόθυρα.

(a) Ad rem quoque illi *Claudiani* versiculi:
Ereptas quid plangis opes, quas natus habebit?
Non aliter poteras principis esse pater.

ΒΑΣΜΟΥΛΟΙ.

Βάσμυλοι. Levis armaturae milites. Nicetas in Manuele Comneno, lib. III. Ἀμέλει κ̀ ὁ τῦ στόλυ ἀρχηγὸς τὸ ὁπλιτεῦον, κ̀ τὸ τῦ στρατῦ ἐλαφρὸν, τὺς παρ' ἡμῖν λεγομένυς βασμύλυς, εἰς τάξεις διαλαβών.

ΒΑΣΤΑ.

Βαστά. Italicum, *Basta*. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin.

Βαστὰ, βαστὰ, καινὰ βλέπεις ὅτε ἔλθε ὁ σαχείτζης.

Apud Hesychium invenio, βαστὰ, ὑποδήματα ἰταλιῶται. Sed ibi legendum censeo, βαυτὰ, (b) idest, *Botta*. Ocrea.

ΒΑΣΤΑΓΙΟΝ. ΒΑΣΤΑΓΙΑ. ΒΑΣΤΑΓΗ. ΒΑΣΤΑΓΑΡΗΣ. ΒΑΣΤΑΓΑΡΙΟΣ.

Βαστάγιον. Theca, sive repositorium, in quo recondita arma sua portabant milites. Leo Constitut. V. Καὶ ἕτερα τζικάρια ἀμφίστομα, ἐφ' ἓν μέρος οἱονεὶ σπαθίον, ἐπὶ δὲ τὸ ἕτερον, ξίφος κοντάριον, μετὰ θηκαρίων αὐτῶν δερματίνων, κ̀ βασταγίων. Ita corrigo. Hodie legitur, σπαθίυ, & κονταρίυ. Putant viri docti esse lora, quibus adpensa arma facilius ferrent. Non adsentior: βαστάγια vero erat onus portandarum rerum per iumenta. In *l. solita* 3. *C. de Cohortalibus. Solita cohortalibus Syriae privilegia, quae a divo Diocletiano porrecta sunt, atque concessa, nos quoque porreximus, ac iubemus eos non ad sollicitudinem bastagiae, non ad functionem navicularium devocandos*. In C. Theodos. §. 11. hoc ipso Titulo, legitur *vastagae*, sed tu corrige *vastagiae*; βασταγὴ enim erat onus ipsum, quod portaretur. Hesychius, βασταγὴ, βάρος. Hinc βασταγάρης, sive βασταγιάριος. Baiulus. Corona pretiosa. Βασταγάρης. *Baiulus*. ἀχθοφόρος. In *l. aeternam* 8. *C. de Murileg. Aeternam fiximus legem, ne umquam bastagiariis militiam suam deserere liceat*. Vide *ll.* 4. *&* 11. *C. Theodos. eod. Tit.*

ΒΑΣΤΑΝΝΕΙΝ. ΒΑΣΤΕΙΝ.

Βαστάννειν, pro βαστάζειν. Glossae Graecobarbarae. Ὑπομένει. ἢ καρτερεῖ. ἢ βαστάννει. Iterum alibi. Βαστάζει, ἢ βαστάννει. Etiam βαστεῖν dicebant. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Καὶ κάνυ τὰ χρειαζόμενα ἐδῶθεν νὰ βαστῶμεν.

ΒΑΣΤΕΡΝΙΟΝ.

Βαστέρνιον. *Basterna*. Basilic. Eclog. LVIII. Καὶ τὸ ἐμβαλὰν ξύλα τῷ τοίχῳ τῦ γείτονος, κ̀ τὸ ποιῆσαι σωλήριον, ἢ βαστέρνιον, καὶ τὰ ὅμοια. Ammianus lib. XIV. *Opertis capitibus, & basternis per latera civitatis cuncta discurrunt*. Harmenopulus lib. II. Tit. IV. Εἰ δέ τις ἀπὸ μαγειρίυ, ἢ ἀπὸ ἀφεδρῶνος, ἢ κλιμακῶνος, ἢ ἀπὸ βαστε-

(b) Retinendum Βαστὰ παρὰ τὸ βαστάζω. Vide Notas Salmasii ad Lampridium. *Dousius*.

βαςερνίων, ἤγυν τῶν λεγομένων παρέδρων, &c. In Novella quadam Zenonis. Ἠ διαβάσεων πρὸς πάροδον μόνλω χρησίμων, ἢ κὴ τύτων ἃ καλῦσιν οἱ πολλοὶ βαςήρνια. Ita ſcribo, non βαςέρνοια, Gloſſae Iſidori. *Baſterna, tecta manualis*. Emendo, *lectica manualis*. Sed quomodo, *Manualis?* Ipſe iterum Orig. lib. xx. capit. xii. *Baſterna, vehiculum itineris, quaſi via ſterna; mollibus ſtramentis eſt poſita, a duobus animalibus deportatur*. Ponit *Animalia* pro iumentis, ut ἄλογα Graeci; ergo haec convenire non poſſunt. Ita videtur, ſed videtur tantum. Nam *Animalia* etiam ſervos vocabant, ut Graeci ψυχάρια. Itaque hic oportet adhibere cautionem, Servius ad AEneid. viii. *Pilenta ſunt vehicula, ſicut nunc baſternas videmus. Erant autem Veneti coloris, non ut nunc ruſſati*. Ergo basternae ruſſatae erant, quod obſerva. Neſcio an aliunde diſces. Corrigendus autem eſt Metellus Quirinal. Eclog. x.

Ac pro placando ſibi Martyre iam meditando,
Quam retuli pridem languens petit ipſius aedem,
Baſterna vectus, qua ſtratus erat ſibi lectus.

Hodie editur, *Traſterna vertus*.

ΒΑΤΑΛΑΡΙΚΟΝ.

Βαταλαρικόν. Chronicon Cnnſtantinopolit. Ἐκᾶσε ἔκαμνον τὰ καρφία τὰ μικρὰ τὰ βαταλαρικὰ, ἅπερ λέγυσι σκυνδίλια.

ΒΑΤΖΕΛΗ.

Βατζέλη. Pelvis. Exſtat in Turcograecia Cruſii. Eſt Italicum, *Bacile*. Albertus Magnus De falcon. cap. xviii. *Pone in forti aceto omnia haec, & dimitte in eo per novem dies in aliquo bacili, ſive pelvi*.

ΒΑΤΙΟΝ.

Βατιόν. Coitus. Gloſsae Graecobarbarae. Μῖξιν, ἤγυν συνυσίαν, ἢ βάτευμα, ἢ βατιόν.

ΒΑΥΚΑΛΙΑ. ΒΑΥΚΑΛΙΟΝ. ΒΑΥΚΑΚΙΣ.

Βαυκαλία. Patera. Ex Italico, *Boccale*. Achmes cap. cxcviii. Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι μετὰ βαυκαλίας τῆς κλεοπάτρας πίνῃ οἶνον, εὑρήσῃ πλῦτον κὴ ἐξυσίαν μετὰ γυναικὸς, ἀναλόγως τῦ κάλλους τῶν ἀγγείων. Vbi erravit Interpres doctiſſimus, qui βαυκαλίαν eſſe *Faſcinum* putavit. Alexander Aphrodiſieus in Problem. βαυκάλιον dixit. Et in Epigrammate Nicarchi eſt βαύκαλις. Exſtat Antholog. lib. ii.

Μὴ φύσα, μὴ κάμνε, μάτlω τὸν κάπνον ἐγείρεις,
Εἰς τὸ θέρος χαλκῆν βαύκαλιν ἠγόρασας.

Pontificale Romanum. *Et bacile cum bucali pro manibus abluendis, quas ſinguli ad ſuas mappulas extergunt*. Liber Ceremon. ii. capit. 51. *Super credentiam debet eſſe vas cum bucali tantum pro lavandis manibus*. Anaſtaſio *Bauca* eſt, in Leone iv. *Obtulit cantharam exauratam unam, baucas exaratas tres*.

ΒΑΤΤΙΣΜΑ.

Βάυτισμα, pro Βάπτισμα. Corona pretioſa. Βάυτισμα. *Baptiſma*. Βάπτισμα.

ΒΓΕΝΙΚΟΣ.

Βγενικὸς, pro Εὐγενικὸς. Εὐγενής. Anonymus De nuptiis Theſei.

Πολλὰ ψελοὶ, κὴ βγενικοὶ, κιάπομεγάλο γένος.

ΒΕΖΗΡΙΔΕΣ.

Βεζηρίδες. Conſiliarii Imperatoris Turcici, quos *Viſiros* adpellant. Chronicon Conſtantinop. Εἶχε βεζήριδας φρονιμωτάτυς. Et poſtea. Οἱ δὲ βεζηρίδες ἰδόντες, &c. Malaxus in Hiſt. Patriarch. Ἦτον δὲ ὁ τυλφιτασιᾶς, ὁ πρῶτος βεζίρης. Phranzes Chronici lib. i. cap. xxxiii. *Quidam Vezires Amuratbem monuerunt, ne tantam regni molem aetati tam immaturae committendam putaret*.

ΒΕΚΑΡΙΟΣ.

Βεκάριος, pro Βικάριος. *Vicarius*. Gloſſae Baſilicorum. Βεκάριος. ἐκ προσώπυ.

ΒΕΚΤΙΓΑΛΙΟΣ.

Βεκτιγάλιος. *Vectigalis*. Gloſsae Baſilicor. Βεκτιγάλιοί ἐσιν ἀγροὶ πόλεων διlωεκῶς μισθέμενοι ἐπὶ τοιύτῳ τρόπῳ καὶ ὅρῳ. ἵνα ἐφ' ὅσον δίδονται τὸ ὑπὲρ αὐτῶν βεκτιγάλιον τέλος μὴ ἐκβάλλωνται.

ΒΕΛΑΝΙΔΗ.

Βελανίδη, pro Γαλανίδιον. Glans. Corona pretioſa. Βελανίδη. *Glans*. Βάλανος.

ΒΕΛΙΚΑΤΟΝ.

Πελικάτον. *Pellicatus*. Gloſſae Baſilicorum. Βελικάτυ. ἁμαρτήματος.

ΒΕΛΟΝΑΔΕΣ.

Βελονάδες. *Acuarii*. In Synodo Conſtantinopol. viii. Actione ix. Ἰγνάτιος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης εἶπε. κὴ ἕτεροι πολλοὶ, οἶδα, ἐσὶν, οἷον βελονάδες, ςαυλισιανοὶ ἱπποΐατροὶ, καὶ ἕτεροι ὅμοιοι.

ΒΕΜΒΡΑΝΑΙ.

Βεμβράναι. *Membranae*. β. pro μ. ponitur. Balſamon ad Conc. vi. Can. lxviii. Σημειῶσαι ταῦτα διὰ τὺς βιβλιοκαπήλυς τὺς ἀπαλείφοντας τὰς βεμβράνας τῶ θείων γραφῶν. (a)

BEN-

[a] Eiusdem organi voces facile inter ſe commutantur: ſic apud nos, *Melletta*, *Belletta*.

A

ΒΕΝΔΙΚΤΑ.

Βενδίκτα, sive Βινδίκτα, *Vindicta*. Glossae Basilicorum. Βενδίκτα. ἡ ῥάβδος μεθ' ἧς ὁ ἄρχων ἢ ὁ πραίτωρ τὴν τοῦ ἐλευθερουμένου κεφαλὴν ἔπαιεν.

ΒΕΝΕΤΙΑΝΟΣ.

Βενετιανός. *Venetianus*. Factio aurigarum. Suidas. Βενετιανὸς, ὄνομα κύριον. Antoninus Imper. τῶν εἰς ἑαυτὸν, lib. II. παρὰ τοῦ τροφέως· τὸ μήτε πρασιανὸς, μήτε βενετιανὸς γενέσθαι. Tzetzes Chil. IV.

Τοὺς συνταράξαντας ποτὲ μάχην βενετιανῶν.

ΒΕΝΕΤΟΣ.

Βένετος. *Venetus*. Coloris nomen. Etymologici Auctor. Ἔστι δὲ χρῶμα ἀνθηρὸν, ἢ τὸ βένετον χρῶμα οὕτω λεγόμενον. Eginhartus in Vita Caroli Magni. *Sago Veneto amictus, & gladio semper accinctus*. Arethas ad Apocalypsin cap. XXI. Οὕτως τοῦ καλαΐνου χρώματος καλουμένου, ὃ τινες βένετον φασι. Achmes, capit. LVII. Εἰ δὲ βένετον πλάσιος ἔσται, καὶ δυσώδης. Et pluries illic. Apud Myrepsum, lib. de Zulepiis, cap. XXVI. est nomen herbae, nisi legendum ibi Βενεδίκτου, pro βενέτου, quod existimo, & intelligetur de carduo benedicto.

ΒΕΝΕΦΙΚΗΣΙΑ.

Βενεφικησία. *Beneficentia*. Glossae Basilicor. Βενεφικησίαις. εὐεργησίαις. Ita corrigo; hodie perperam editur, βενιφικήσαις.

ΒΕΝΕΦΙΚΙΑΛΙΟΣ.

Βενεφικιάλιος. *Beneficialis*. Glossae Basilic. Βενεφικιάλοι, οἱ ἐπὶ θεραπείᾳ μεταράνων τεταγμένοι. Lego, βετεράνων. Item, *Veneficarius* (a). Eusebius Hist. Eccles. lib. IX. cap. IX. Ἵνα μήτε ὑπὸ τῶν βενεφικιαλίων, μήτε ὑπ' ἄλλων τῶν τυχόντων ὕβρεις μήτε σεισμοὺς ὑπομένοιεν. Vetus Inscriptio:

ΚΥΡΙΩ. ΑΣΚΛΗ
ΠΙΩ. ΚΑΙ. ΥΓΙΗ
ΘΕΟΙΣ. ΕΠΙΚΟΥΡΟΙΣ
ΜΑΡ. ΜΕΜΜ. ΛΟΝ
ΓΟΣ. ΒΕΝΕΦ. ΕΥΧΗΣ
ΧΑΡΙΝ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Iustinianus Novell. XIII. Ληστοδιώκτας τε, καὶ βενεφικιαλίους, καὶ βαλαντιοτόμους, καὶ ἕτερον πλῆθος.

ΒΕΝΕΦΙΚΙΟΝ.

Βενεφίκιον. *Beneficium*. Gelasius in Synodo Nicaena. Ὡς τινας καὶ ἀργύρια προΐεσθαι, βενεφικίοις κατορθῶσαι τὸ στρατεύεσθαι. Iustinianus in Edicto IV. Ὑπὲρ τῆς προίκων αὐτῷ δεδομένης δωρεᾶς, ὅπερ καὶ βενεφίκιον ὀνομάζεται.

(a) Quasi Veneficalis.

ΒΕΝΤΟΣ.

Βέντος. *Ventus*. Suidas. Βέντον λέγουσι πνευμάτων βίαν. Ita corrigo. Male hodie geminatione primae syllabae mendum irrepsit, & Βενέβεντον legitur.

ΒΕΡΒΕΡΙΖΕΙΝ.

Βερβερίζειν. Balbutire. Scholiastes Dionis Chrysostomi Orat. XI. Βατταρίζειν, τὸ ἐπισεσυρμένως φωνεῖν, ἢ συγκεχυμένως· ὃ καὶ βερβερίζειν οἱ ἰδιῶται φασι.

ΒΕΡΓΕΣΙΑ.

Βεργεσία, pro εὐεργησία. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἀπὸ πολλή μου βεργεσία ἐτούτη νὰ τὸ βλέπω.

ΒΕΡΓΕΤΗ.

C

Βεργέτη, *Veruta*. Anonymus De bello sacro.

Ἄρματα ἤχασιν καλὰ, γιαρήκια ἐφορῦσαν,
Ἡ μὲν κοντάρια ἐβάσταζαν, ἡ δ' ἕτεροι βεργέταις.

ΒΕΡΓΑ, ΒΕΡΓΙΟΝ.

Βέργα. *Virga*. Iulius Africanus De Bell. Appar. Ἀθροίζειν δὲ καὶ κληματίδας, καὶ βέργας ἰτεινάς. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii, lib. I. cap. CLXII. Καὶ διελάσας εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ πτεροῦ πέρδικος, ἀποσφήνου βέργα καλῶς. Et βεργίον quoque dicebant. Theocriti Scholiastes Idill. I. Ὁ δάφνις μεγαλορρημονήσας εἰς τὴν θεὸν, ταύτην ὑπέσχετο τὴν ποινὴν καὶ τιμωρίαν, ἢ λυγίζειν, τοῖς βεργίοις δῆσαι, ἤτοι δῆσαι λύγοις. Item Oppiani ad Halieut. III. Λύγοισι. ἀπαλοῖς βεργίοις. Achmes cap. CCIL. Εἰ δὲ εὕρῃ βεργίον, εὑρήσει ἐξουσίαν ἀπὸ ἀνδρὸς, ἀνάλογον τοῦ ξύλου τοῦ βεργίου. Hinc compositum, πολυβέργια. Oppiani Scholiastes Halieut. IV. Στάλικες, τὰ πολυβέργια. Item Βικεντροβέργια, & σκεθροβέργια. Sed de his, suo loco, & ordine, infra.

ΒΕΡΓΙΖΕΙΝ.

Βεργίζειν. *Virgare*. Virgis caedere. Theodorus Prodromus de Accentibus.

Ἀνὰ τὰ νιρὰ βέργιζε, καὶ οὐχ ἁμάρτης ὅλως.

ΒΕΡΕΔΑΡΙΟΙ.

Βερεδάριοι. *Veredarii*. Procopius Vandal. I. Ξυλληφθέντα δὲ καί τινα τῶν ἐς τὰς βασιλικὰς ἀποκρίσεις ἀεὶ στελλομένων, οὓς δὴ βερεδαρίους καλοῦσι. Iterum de AEdific. Iustiniani lib. V. Βαλανεῖον ἐν τῷ καταλυτηρίῳ τῶν βερεδαρίων καλουμένων.

ΒΕΡΕΔΕΥΕΙΝ.
ΒΕΡΕΔΟΣ.

Βερεδεύειν. Veredis uti. Apud Hesychium perperam legitur, βερρεύει· δραπετεύει. Corrige, βερεδεύει. Etymologici Auctor. Βέρης, ὁ δραπε-

δραπέτης. καὶ βερεδεύει, δραπετεύει. Et Βέρεδος. *Veredus*. Suidas nudam vocem ponit, nec explicat. Procopius de bello Perf. lib. II. Ο' δὲ ἵπποις δημοσίοις ὀχούμενος, οὓς δὴ βερέδους καλεῖν νενομίκασιν, ἅτε οὐ στράτευμα ξὺν αὐτῷ ἔχων, τάχιστα πολλῷ ἐς εὐφρατησίαν ἀφίκετο. Nicephorus περὶ παραδρομῆς πολέμου, cap. XIII. Καὶ εἰ μὲν ἴδῃ τὸ βέρεδον μήκοθεν πολὺ τῆς παρατάξεως τοῦ κούρσου ἐρχόμενον ἀποστέλλῃ ἄρχοντα τῶν χρησίμων. Fasti Siculi. Ποιήσας πρόκενσον ἐν χαλκηδόνι ἐκεῖθεν ἔφυγεν βερέδοις.

ΒΕΡΗΣ.

Βέρης. *Veredus*. Etymologici Auctor. Βέρης, ὁ δραπέτης. καὶ βερεδεύει, δραπετεύει.

ΒΕΡΙΚΟΚΚΙΑ. ΒΕΡΙΚΟΚΚΟΝ.
ΒΕΡΙΚΟΚΚΟΧΡΟΟΝ.

Βερικοκκία. Prunus. Achmes capit. CCI. Εἰς δένδρον, ὃ λέγεται βερικοκκία, ἀναβὰς ἤσθιον ἐκ τοῦ καρποῦ. Auctor Geoponic. lib. III. Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐγκεντρίσεις, ὅσα πρῶτα δωράκινα. δαμασκηνά, βερικοκκίας, ἀμυγδαλέας. Prunum autem ipsum βερίκοκκον dicebatur. Suidas. Κοκκύμηλα, εἶδος ὀπωρῶν, τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα βερίκοκκα. Glossae Graecobarbarae. Α'μάδρυα, κοκκύμηλα, βερίκοκκα, δαμασκηνά. Variat aliquantum Democritus Geopon. lib. X. Κοκκύμηλόν ἐστιν, ὃ καλοῦμεν δαμασκηνόν. ἀρμενιακὸν ἐστι τὸ βερίκοκκον. Corrige Artemidorum Onirocrit. lib. I. cap. LXXV. Περσικὰ δὲ καὶ βερίκοκκα, καὶ κεράσια, καὶ πάντα τὰ ὅμοια πλὴν συκαμίνων, προσκαίρους ἡδονὰς καὶ ἀπάτας σημαίνει. Hodie editur, βερόκκια. Sola literarum transpositione vera loci lectio restituitur. Hinc autem βερικοκκόχροον, apud Codinum de Offic. Aulae Constantinop. Τὸ τοῦ σκαρανίκου αὐτοῦ βλάτιον βερικοκκόχροον συρματένιον (a).

ΒΕΣΤΑΡΧΗΣ.

Βεστάρχης. Zonaras in Eudocia. Τετίμητο δὲ τῷ τῶν βεσταρχῶν ἀξιώματι. Et apud Ioannem Metropolitanum Euchaitensem leguntur Iambi, Εἰς τὸν βεστάρχην ἀνδρόνικον. Vide Βεστιάριον.

ΒΕΣΤΗΣ. ΒΕΣΤΙΟΝ.

Βέστης. *Vestis*. Basilic. Eclog. LIII. Ε'ὰν πλοῖον ὀθόνην ἢ βέστην κομίζῃ, ὁ ναύκληρος διφθέρας καλὰς παρεχέτω. Harmenopulus. Περὶ πλοίου βέστην κομίζοντος καὶ ἀπὸ ζάλης ἢ ἀντλίας βλάβης τῶν φορτίων γενομένης. Item Βέστιον dicebant. Moschopulus in Ecloga Voc. Artic. Βέστια παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια.

ΒΕΣΤΙΑΡΙΟΝ.
ΒΕΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Βεστιάριον. Res vestiaria. Balsamon ad Nomocan. Photii Tit. II. cap. I. Ληγατεύσω αὐτοῖς ἐτήσια πρὸς ἀποτροφὴν καὶ βεστιάριον. Vel *Vestiarium*. Moschopulus. Βέστια παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια. ἐξ οὗ καὶ βεστιάριον κυρίως, ἐν ᾧ τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα φυλάσσονται. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. I. Οὗ τινὸς εἰσι τὰ ἀργυρᾶ μινσούρια τὰ ἀνάγλυφα, ἅπερ καὶ νῦν ἐν τῷ βασιλικῷ βεστιαρίῳ. Apud Hesychium scribitur, Βιστιάριον. Sed de notione huius vocis dicam magis distincte. Primum accipiebatur pro armario, in quo reponebantur vestes Imperatoris, dicebaturque Βεστιάριον τὸ ἐντὸς, sive ἀλλαξιμάριον. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Φέρειν τὰ ὑποδήματα παιδόπουλλον τοῦ βεστιαρίου ἐντὸς, οὕτω κοινῶς ὀνομαζομένου ἀλλαξιμαρίου. Nicetas τὸ ἔσω ταμιεῖον adpellat in Alexio Comneno, lib. III. Τῷ βασιλεῖ τῷδε ὑπηρετούμενος, ταῖς δὲ παραλόγοις προσόδοις καὶ ἀναβάσεσι τῶν ἔσω λεγομένων ταμιείων φύλαξ ταχθείς. Nec vestes hic dumtaxat Imperatoris adservabantur, sed pretiosissima etiam quaeque κειμήλια, itaque multa ex eo promebat ad praemia, & remunerationem hominum bene de se, aut imperio meritorum, atque inde factum, ut etiam pro aerario abusive acciperetur. Et ita ipse hic Nicetas alibi utitur in Codice Barbarograeco, & hoc ipso loco, quem produxi. Sic Gulielmus Bibliothecarius in Stephano VI. *Quid mirum, si vestiariorum gazas ablatas reperit, qui sacraria perquirens de pluribus donariis, & Ecclesiarum ornamentis pene nihil invenit*. Anastasius in Severino. *Sigillaverunt omne vestiarium Ecclesiae, seu cimilia Episcopii, quae diversi Christianissimi Imperatores, seu Patricii, & Consules pro redemtione animarum suarum beato Petro Apostolo reliquerant*. Allaximario praefectus erat, ὁ βεστιάριος, qui & βεστάρχης Zonarae in Eudocia. Atque hic sub se iuvenem aliquem habebat, qui quotidianas Imperatori vestes porrigeret, eumque παιδόπουλλον τοῦ βεστιαρίου adpellat Codinus in verbis citatis. Alias dicebatur, ὁ ἀβεστιαρίου, & Imperatorem in castra sequebatur, tentoriumque a sinistra habebat, ut mensae domesticus a dextra Imperatoris tentorii. Et hic rursum subiectos sibi habebat τοὺς κοιτωναρίους, & τοὺς ἑβδομαρίους. Anonymus. Περὶ καταστάσ. ἀπλ. ἐκτὸς δὲ τοῦ τοιούτου χωρίου κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος πηγνύσθω ἡ τοῦ ἀβεστιαρίου σκηνὴ, κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν, τοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. ὄπισθεν δὲ τοῦ ἀβεστιαρίου, ἡ τοῦ φύλακος, καὶ καθ' ἑξῆς κοιτωνιτῶν, καὶ ἑβδομαρίων, καὶ λοιπῶν τῶν διακονούντων οἰκείων τῇ βασιλικῇ ὑπηρεσίᾳ. Ipse vestiarius tantum mari exercitum ducente Imperatore triremi propria vestes eius vehens proxima triremes quoque eius sequebatur. Codinus. Ο' βεστιάριος ἔχει ὑπηρέτημα θαλάσσιον. τοῦ γὰρ βασιλέως κατὰ θάλασσαν στρατεύοντος, ἄρχει οὗτος τοῦ τὸ βεστιάριον φέροντος κατέργου, ἕως τριήρεος, ἀκολουθεῖ τε κατόπιν τοῦ βασιλικοῦ κατέργου. Supra hunc erat ὁ πρωτοβεστιάριος, qui officii praestandi caussa extra urbem non sequebatur, ea molestia in Vestiarium incumbente. Vides eius munus apud eumdem Codinum pag. 97. & aliquot sequentibus. Tanta autem illius dignitas erat, ut ad adfinitatem quoque Imperatoris admitteretur. Gregoras de Georgio Musalone narrat, homine generis obscuri, lib. III. Δι' ἃ δὴ καὶ εἰς τὸ τοῦ πρωτοβεστιαρίου τάχιστα ἀνέχθη ἀξίωμα, καὶ γυναικὶ συνέζευκται, ἣ τῶν καθ' αἷμα προσηκουσῶν ὑπῆρχε τῷ βασιλεῖ. Et ipsis Impe-

(a) Nos tamen Armeniaca mala adpellamus *Bericocole*.

Imperatorum conſanguineis dabatur hoc munus. Obſervo ecce apud Cantacuzenum libro I. cap. XLIII. *Protoveſtiarius matrem habuit Annam ſororem Andronici ſenioris*. Phranzes Chronici lib. II. cap. VIII. *Marcus Palaeologus* (Vides Imperatorium genus) *lagrus, qui & poſtea Protoſtrator creatus eſt, Protoveſtiarii dignitate fungebatur, legationis ſocius mihi adiungitur*. Michael I. Palaeologus ſupra omnes dignitates evexit, & praſina Protoſebaſto ademta ei dedit, idque obtinuit etiam ſub Andronico I. & Michaele II. Palaeologis, donec mox iterum abrogavit Andronicus iunior in honorem Magni domeſtici, Ioannis Cantacuzeni. Codinus. Ὁ βασιλεὺς μιχαὴλ τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος ἀπὸ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ τὰ πράσινα ἀφελῶν, ὅ ἐστι ἀξίωμα ιγʹ. ἐφόρεσε ταῦτα τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ μιχαὴλ τὸν ταρχανιώτην, τιμήσας πρωτοβεστιάριον. ὃν καὶ ὑπερέχοντα πάντων, τοῦ τε μεγάλου δομεστίκου. καὶ τοῦ πανυπερσηβαστοῦ ἐποίησε, μετὰ τὸν καίσαρα. ὑπερεβίβασε δὲ πάλιν τοῦτον ὁ βασιλεὺς ἀνδρόνικος τῶν παλαιολόγων ὁ δεύτερος, ὅτε τὸν καντακουζηνὸν ἰωάννην, ὡς ἀνωτέρω προλέλεκται, ἐτίμησε μέγαν δομέστικον. ἀνεβίβασε δὲ αὐτὸν τοῦτο πάππου καὶ βασιλέως ἀνεψιῶν, ἑαυτοῦ δὲ θείων, καὶ ἑτέρων πάντων, καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ πανυπερσεβάστου, καὶ τοῦ πρωτοβεστιαρίου. Chlamys eius, calcei, & ſella equeſtris, coloris erant praſini, ut & dicanicium. Codinus. Τὸ δικανίκιον τοῦ πρωτοβεστιαρίου χρυσοπράσινον, χρυσοχοϊκὸν, ὑποϋέλιον. τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ πράσινα. ἔτι καὶ ἡ σέλα, ἔχουσα καὶ αὐτὴ μαργέλλιον, ὡς καὶ ἡ τοῦ πανυπερσεβάστου. καὶ τὸ ταμπάριον αὐτοῦ πράσινον μετὰ μαργελλίων. Ac de calceis quidem clare etiam Nicetas in Alexio Comneno, lib. III. Vbi de Ioanne Protoveſtiario. Καὶ τὰ ἐν τῇ σκηνῇ διελόμενοι, ἐν οἷς καὶ ἦν τὰ βατράχια τὸ χρῶμα πέδιλα τοῦ πρωτοβεστιαρίου. Adeoque ex omnibus Aulae Conſtantinopolitanae axiomaticis poſt Sebaſtocratorem, Caeſarem, ac Deſpotam, praeter Panhyperſebaſtum, qui citrinum colorem geſtabat, nemo alius honorem habebat diſtincti in calceis coloris. Satis clare indicat Nicetas in Iſaacio Angelo. Hoc enim volunt illa verba. Ἐπωκέωτο γὰρ ὑπὲρ ἅπαντας, τιμηθεὶς πρωτοβεστιάριος, καὶ τὰ τοῖς πολλοῖς ἑτερόχρωμα καθυποδέμενος πέδιλα. Atque haec de veſtiario proprie, eiuſque praefectis. A Erario vero, qui praeerat, is πρωτοβεστιαρίτης dicebatur, & cave confundas haec duo nomina, ſimilitudine deceptus. Erat enim, ut munere diverſus, ita & veſtitu diſtinctus; quum umbella uteretur clavata, tunica, & palla eadem cum Logotheta Generali, dicanicio autem primus nodus erat aureus, reliqui alternatim aurei, & coccinei. Codinus. Τὸ τοῦ πρωτοβεσταρίτου σκιάδιον κλαπωτὸν. τὸ καββάδιον καὶ τὸ σκαράνικον αὐτοῦ, οἷα τὰ τοῦ λογοθέτου τοῦ γενικοῦ. τοῦ δὲ δικανικίου αὐτοῦ ὁ πρῶτος μὲν κόνδυλος χρυσοῦς, τὸ δὲ ἐφεξῆς, συβαλταρέα χρυσοκόκκινα. Munus eius partim iam diximus, & praeterea pluribus explicat Codinus pag. 63. 65. Et dignitas huius quoque tanta, ut Imperatorum etiam conſanguineis daretur, ſicuti Protoveſtiarii. Ecce vides apud Codinum. Ὁμοίως λέγει καὶ τῷ ἀνεψιῷ τοῦ βασιλέως τῷ πρωτοβεστιαρίτῃ. Suberat ei, Ὁ προκαθημένος τοῦ βεστιαρίου. Codinus idem hoc nos docet. Ὁ προκαθημένος τοῦ βεστιαρίου ὑπὸ τὸν πρωτοβεστιαρίτην εὑρίσκεται, ὑπηρετεῖ δὲ καὶ εἰς τὰς προσφερομένας καὶ ἐξερχομένας εἰσόδους τε καὶ ἐξόδους. Vbi errant viri docti, qui τὸ βεστιάριον, *Veſtibulum*, & τὸν πρωτοβεστιαρίτην *Principem veſtibuli*, interpretantur.

ΒΕΣΤΙΟΠΡΑΤΗΣ.

Βεστιοπράτης. Sutor, qui veſtes vendebat. Moſchopulus. Βεστιοπράτης, ὁ ῥάπτης. βέστια γὰρ παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια.

ΒΕΤΕΡΑΝΟΣ.

Βετεράνος. *Veteranus*. Suidas. Βετεράνος παρὰ ῥωμαίοις ὁ ἀπολυθεὶς τῆς στρατείας. Gloſſae Baſilicorum. Βετράνος, ὁ πεπαλαιωμένος, καὶ ἀφεθεὶς τῆς στρατείας. Iterum. Βετράνος, ὁ γέρων. Scribitur illic etiam, Βιδράνος.

ΒΕΤΤΟΝΙΚΗ.

Βεττονίκη. *Betonica*. Vide Βιτονίκη.

ΒΗΑΙ.

Βήαι. Vox incognita. Exſtat apud Anonymum de bello ſacro.

Νὰ ἔχῃ τὰ καλάβρητα καὶ βήαι δεκαδύο.

Video veſtigium quoque dictionis in Gloſſis. *Balliſtae*. Κατάβηαι.

ΒΗΛΑΡΙΟΝ.

Βηλάριον. *Velarium*. Achmes cap. CCLXII. Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι τὰ βηλάρια αὐτοῦ διεάγησαν, εὑρήσει θλίψιν εἰς τὴν αὐγοῦσταν, καὶ εἰς τὰς γυναῖκας αὐτῆς, perperam ibi hodie σελάρια, legitur. Nam quid ſellis loci in iſto capite, cuius titulum promittit tractatum περὶ βήλων, καὶ ἐπικαλυμμάτων, καὶ ταπήτων. Bene itaque correximus.

ΒΗΛΟΘΥΡΟΝ.

Βηλόθυρον. Non eſt *Velatura*, de generi verbo Romano, quod exiſtimant viri docti, ſed παραπέτασμα, quod diductum ianuae inſtar tranſeuntes tranſmittit. Ariſtophanis Scholiaſtes ad Ranas. Παραπετάσμασι, ταῖς σκηναῖς, τοῖς περσικοῖς βήλοις, ἢ βηλοθύροις. Codinus de Offic. Aulae Conſtantinop. Χρυσῶν δὲ βηλοθύρων ἀναβάθραν σκεπόντων, ὥστε μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς βασιλεῖς, οἱ ψάλται ᾄδουσι τὸ ἀνατείλαντα. αἰρομένων οὖν εὐθὺς τῶν βηλοθύρων, εὐφημοῦνται οἱ βασιλεῖς. Et ſaepe illic occurrit. Corrige autem Guilielmum Bibliothecarium in Stephano VI. *Fecit & in eadem Baſilica egregii Doctoris gentium belothyra quatuor, ex quibus unum auro textum*. Et mox. *Contulit in eadem Baſilica Apoſtolorum cortinam lineam unam, velothyra ſerica tria in circuitu altaris*. Editur, *velothera*. Nemo de correctionis veritate eſt dubitaturus.

ΒΗΛΟΝ.

Βῆλον. *Velum*. Suidas. Παραπέτασμα, παρακάλυμμα, παράπλωμα, τὸ λεγόμενον βῆλον. Hesychius. Ι'βῶνα, τὸν οἶνον κρῆτες, οἱ ᾗ βῆλα. Constantinus de Administr. Rom. Imperii. Ε'νδον τοῦ βήλου τοῦ κρεμαμένου εἰς τὴν καμάραν. Item. Εἰσέρχονται τῷ βήλῳ κρεμαμένῳ εἰς τὸ ἅγιον φρέαρ. Achmes cap. CCLXII. Τὰ βῆλα, καὶ τὰ ἐπικαλύμματα, εἰς θλῖψιν δριμεῖαν. Et aliquoties illo capite. Arcadius Archiepiscop. Cypri in Vita S. Simeonis. Ι'δόντες δὲ αὐτήν τινες τῶν ἀπίστων οὕτως ἐντίμως μετὰ φώτων καὶ βήλων δοξαζομένην, καὶ πλησθέντες ζήλου συνετάραξαν τοὺς ὁμοίους αὐτῶν ἀτάκτους ἀνθρώπους.

ΒΗΜΕΡΙΑ.

Βημερία, pro εὐημερία (*). Anonymus de nuptiis Thesei.

Καὶ εἰς τὴν πρώτην βημερία σε θέλη ἀνεβάση.

ΒΗΝΑΤΩΡ.

Βηνάτωρ. *Venator*. Bestiarum praefectus. Martyrologium in Passione Glyceriae. Οὕτως δὲ οὔσης τῆς ἁγίας γλυκερίας ἀνακομίσας ὁ βηνάτωρ ἐπαίρει τὸ πλερὸν, καὶ ἐξέρχεται λέαινα παμμεγέθης βρυχωμένη.

ΒΗΞΙΛΛΟΝ.

Βήξιλλον. *Vexillum*. Vide Βίξιλον.

ΒΗΡΙΟΝ.

Βηρίον. *Birrus*. Chlamys. Lacerna. Artemidorus Onirocrit. lib. II. cap. III. Χλαμὺς δὲ, ἣν ἔνιοι μανδύην, οἱ δὲ ἐφεστρίδα, οἱ δὲ βηρίον καλοῦσι. Glossae Manuscriptae, Servii nomen praeferentes, praestantes illae quidem, & notae satis bonae, sed corruptissimae, quippe in quibus Graeca omnia charactere sunt Latino signata. Eae, inquam, Glossae. *Lucerna. filolin. berin.* Corrigo, & rescribo, *Lacerna*, Φελόνιν, βήριν. Iam Φελόνιν, & βήριν, corrupto illo aevo scribebant, pro Φελόνιον, βηρίον, ut mille talia. Synodus Gangrensis Can. XII. Καταψηφίσοιτο τῶν μετὰ εὐλαβείας τοὺς βήρους φορούντων. Zonaras. Καὶ κατηγοροῖεν τῶν φορούντων τοὺ βήρους, τὰ σηρικὰ δηλονότι ὑφάσματα.

ΒΗΡΟΥΤΤΑ.

Βηροῦτλα. *Verutum*. Glossae veteres Graecolatinae. Βηροῦτλα. εἶδος ἀκοντίου. *Canumentum* Vide Glossarium Rigaltii.

ΒΗΣΑΛΟΝ.

Βήσαλον. Later. Glossae. Βήσαλον. *Later coctus*. Et Βήσαλα. *Latercula*. Ioannes Tzetzes Chiliade IX.

Ο'πτὴν ᾗ πλίνθον γίνωσκε, ἣ βήσαλον καλοῦμεν.
Τὸ Βαβυλῶνος κτίσμα γὰρ ὑπῆρχεν ἐκ βησάλου.

(*) Praecisa prima littera, & Υ in Β converso, ut usuvenit.

Basilic. Eclog. LXVIII. Καμάραν ἀπὸ βησάλων ἔξεστιν ἔχειν πλησίον τοῦ κοινοῦ τοίχου. Theophilus de Rer. Divis. Α'λλὰ γὰρ καὶ ὁ λίθον, ἢ βήσαλον, ἢ κίονα. Sosipater Charisius lib. I. *Neutra semper pluralia, haec arma, avia, arbitria, battualia, bona*, ὑπάρχοντα, *brevia, besalia, iusta*. Et Leo Byzantinus librum scripsit, cum titulo, περὶ βησάλων. Auctor est Suidas. Apud Myrepsum lib. de Emplastris capit. CXCUI. scribitur, Βίσαλον. Vox Fuchsio non intellecta.

ΒΗΤΖΑ.

Βήτζα. Vide Βίσα.

ΒΗΤΙΟΝ.

Βητίον. *Vitium*. Glossae Basilicorum. Βητίον, αἰτία.

ΒΗΧΑΝΙΑ.

Βηχανία. Occurrit apud Myrepsum, lib. de Drosatis, cap. LXXXIII. Fuchsius explicare non potest. Ego *Tussilaginem* esse censeo, quae veteribus Medicis Graecis βήχιον, adpellatur.

ΒΙΒΑΡΕΥΤΗΣ.

Βιβαρευτής. Glossae Graecolatinae. Βιβαρευτής. *Cetarius*.

ΒΙΒΑΡΙΟΝ.

Βιβάριον. *Vivarium*. Tzetzes Chil. VIII.

Ε'χων ἰχθὺν καὶ μύραιναν ἔν τινι βιβαρίῳ,
Ζῶσαν ἐκόμισεν αὐτὴν στρεπτῷ τῷ διαλίθῳ.

Scholiastes Oppiani Halieut. I. Ε'νθα. ὅπου, ἐν τῷ βιβαρίῳ. Scholiast. Nicandri Theriacis. Ε'χέτλιον ᾗ, τόπος τοῦ πλοίου, ὅπου τοὺς ἰχθῦς τιθέασι καὶ συλλέγουσιν. ἢ ὁ ζωγρος. καὶ τὸ βιβάριον.

ΒΙΒΛΟΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Βιβλοθηκάριος. Bibliothecarius. Bibliothecae praefectus. Inter epistolas Photii una est cum hac inscriptione. Α'ναστασίῳ πρεσβυτέρῳ καὶ βιβλοθηκαρίῳ ῥώμης.

ΒΙΓΛΑ.

Βίγλα. *Vigilia*. Excubiae. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. I. Μήτε φυλακὰς ἔχων ἀκριβεῖς, ἢ βίγλας. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. Τὰ τοῦ μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλας φορήματα, &c. Etymologici Auctor. Φρυκτωρία ἐστὶν ἡ παρ' ἡμῖν λεγομένη βίγλα. ἢ φανὸς, ἢ λαμπάς. Plura in Glossario suo Vir eruditissimus, Nicolaus Rigaltius. Invenio etiam aliam significationem in Turcograecia Crusii. Βίγλα. *Crux ensis*.

ΒΙΓΛΑΤΩΡ.

Βιγλάτωρ. *Vigilator*. Excubitor. Nicephorus.

rus. Περὶ παραδρομῆς πολέμου. βιγλάτωρας ἐφιςῶντας ῥωμαλέους καὶ ἐπιτηδείους.

BIΓΛΕΥΕΙΝ.

Βιγλεύειν, sive Βιγιλεύειν. *Vigilare*. Excubias agere. Leo Constitut. XII. Καθ' ἑκάςην τέρμαν σκουλκάτορας, ἤγουν βιγλεύοντας, ἀφορίσεις. Hierocles. τῶν ἀςέων, cap. XXIX. Σχολαςικὸς, καὶ φαλακρὸς καὶ κουρεὺς συνοδεύοντες συνέθεντο πρὸς τέσσαρας ὥρας βιγιλεῦσαι.

BIΓΛΙΑΤΙΚΟΝ.

Βιγλιατικόν. AEs, quod vigiles, sive excubitores, accipiebant. In Diplomate Andronici, quod exstat apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. Καθελκόμενοι εἰς ἀπαιτήσεις καμπανιςικοῦ, μεςιτικοῦ, ζυγαςικοῦ, μετριατικοῦ, παχιατικοῦ, γομεριατικοῦ, ὀψωνίου, σκαλιατικοῦ, βιγλιατικοῦ.

BIΓΛΙΖΕΙΝ.

Βιγλίζειν. Idem quod Βιγλεύειν. *Vigilare*. Glossae Graecobarbarae. Νὰ ἀναβλέψῃ, ἤγουν νὰ βιγλίζῃ. Occurrit illic pluries.

BIZAKION.

Βιζάκιον. Lapillus. Fragmentum lapidis. Suidas. Βιζακίων. μικρῶν λίθων. Macarius Homil. XVII. Ὥσπερ γὰρ εἴ τις βιζάκιον λίθου ῥίψας εἰς τεῖχος οὐδὲν ἔβλαψεν ἢ παρεκίνησε τὸ τεῖχος. Antiochus Monachus in Pandecte, Homil. LXVI. Οἰκοδομὴ ἐκ μεγάλων, καὶ ἐντίμων λίθων συνιςαμένη χρῄζει τῆς τῶν μικρῶν βιζακίων συνοικοδομῆς.

BIZHEPA.

Βιζήερα. Italicum, *Visiera*. Buccula cassidis. Anonymus de nuptiis Thesei.

Α'ρκήτας ἀνασήκωσε τοῦ ἔλμου τὴν βιζήεραν,
Καὶ παρευθὺς ςὰ μάτιά του ἐβρέθηκεν ὀμπρός του.

Iterum alibi.

Ε'ξέβη καὶ ἐσήκωσεν, κεβγάνη τὴν βιζήεραν.
Γιανασεγνώσῃ ἵδρωτας, νὰ λάβῃ καὶ ἀέρα.

BIKANAΛIA.

Βικαναλία. Glossae Basilicorum. Βικαναλία, ὁδὸς ἡ εἰς κώμην ἄγουσα.

BIKAPIA.

Βικαρία. *Vicaria*. Vicariatus. Iustinianus Novell. VIII. Μήτε ἀνθυπατείαν μηδεμίαν, μηδὲ τὴν μέχρι νῦν καλουμένην βικαρίαν.

BIKAPIANOΣ.

Βικαριανός. *Vicarianus*. Iustinianus Novell. XXVI.

BIKAPIOΣ.

Βικάριος. *Vicarius*. Suidas. Βικάριος. παρὰ ῥωμαίοις διάδοχος. Glossae Basilicorum. Βικάριος, ὁ ἐκ προσόδου. Corrigo, ὁ ἐκ προσώπου. Sic rectius in iisdem alibi, βεκάριος, ἐκ προσώπου. Basilic. Eclog. LIV. Τῶν βικαρίων καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν προσδεχομένων τὰ τοιαῦτα, καὶ συγκεχρημένων τῷ κάνονι. Socrates lib. VII. cap. XII. Υ'πατικὸς τῆς ἰταλίας γενόμενος, μετὰ ταῦτα καὶ βικάριος τῶν βρεττανικῶν νήσων καταςάς. Scribebant etiam οὐικάριος, ut multa talia. Itaque tollendum est mendum ex epistola Constantini Magni ad Caecilianum, apud Eusebium Histor. Ecclesiastic. lib. X. Γίνωσκέ με ἀνυλίνῳ ἀνθυπάτῳ, ἀλλὰ μὴν καὶ πατρικίῳ τῷ οὐικαρίῳ τῶν ἐπάρχων, παροῦσι, τοιαύτας ἐντολὰς δεδωκέναι. Perperam editur, τῷ ἰουκαρίῳ. Simile mendum apud Suidam. ἰουέλσκοι. ὄνομα ἔθνους. Hodie est, οὐέλσκοι. Loquitur de Volscis. Quod autem ad Vicarios attinet, erant illi varii, quos non recenseo; licet omnes recognoscere ex Notitia Imperii. Hoc tamen unum monebo, quod in Notitia Consuetudinum bis in ordine legatur, Ο' τοῦ μακροῦ τείχους. Sed turbare id neminem debet, tamquam superfluum alterutrum sit, & male repetitum a supino, ac negligente librario. Quippe muri longi Vicarii duo fuerunt: alter politicus, alter militaris. Clare discimus ex Novell. XXVI. Ε'πὶ γὰρ τοῦ μακροῦ τείχους δύο τινὰς καθῆσθαι καὶ βικαρίους ὀνομάζεσθαι σύνισμεν ἅπαντες, τὸν μὲν ςρατιωτικῶν ἡγούμενον τάξεων, (πολλαὶ δὲ αἱ κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον δυνάμεις) τὸν δὲ τοῖς πολιτικοῖς πράγμασιν ἐφεςῶτα. ἄμφω δὲ οὗτοι πληροῦσιν, ὁ μὲν τῶν ἐνδοξοτάτων ὑπάρχων ἐκεῖσε τάξιν, ὁ δὲ τὴν τῶν ἀνδρειοτάτων ςρατηγῶν. Itaque in Notitia ista prior de militari, alter de politico capiendus est. Hoc ignoratum compulit interpretem Haloandrum, virum eruditissimum, in errorem, qui videtur censuisse repetitionem otiosam supini librarii. Sed quis porro hic longus murus? Libet dicere per occasionem illustrandi Imperii Constantinopolit. causa. Condidit illum Anastasius Imperator sexaginta ab Vrbe milliaribus, extenditque a magno mari versus meridiem milliaribus quinquaginta, latitudine pedum viginti. Suidas. Α'ναςάσιος ὁ βασιλεὺς ἔκτισε τὸ μακρὸν τεῖχος πρὸ μιλίων τῆς πόλεως ξ'. διατείνας ἐκ τῆς κατὰ ἄρκτον θαλάσσης εἰς μεσημβρίαν μῆκος μιλίων ν'. εὖρος δὲ ποδῶν κ'. Zonaras Annal. III. addit causam, nempe ad prohibendas invasiones Scytharum. Οὗτος ὁ ἀναςάσιος ἔκτισε τὸ μακρὸν λεγόμενον τεῖχος ἀπὸ μεγάλης θαλάσσης διήκον ἄχρι τῆς σελυβρίας, διὰ τὰς ἐφόδους τῶν μυσῶν, ἢ βουλγάρων, καὶ τῶν σκυθῶν. Et hinc a conditore ἀναςασιακὸν adpellat Cedrenus. At vero, ut ad Vicarios redeamus, primitus hi quoque impositi Isauriae, Galatiae, & Phrygiae Pacatianae; sed pro his dati illis postea Comites, Isauriae quidem ante tempora Iustiniani, sed Galatiae, & Phrygiae ab ipso demum Iustiniano, ad exemplum Isauriae. Vide Novell. XXVII. Theophanes in Chronographia. Καὶ ἦλθεν κατέναντι μυχέων κώμης

μης λεγομένης, ἐν ᾗ ὑπῆρχεν Θεόδωρος ὁ βικάριος. Apud Anastasium Bibliothecarium in Hist. Eccles. est, *Theodorus Bigarius*. Sed ille erravit, quum existimaret cognomen esse, quod erat nomen dignitatis. Apud Anonymum De Form. cap. x. scribitur, *Vigarius*.

ΒΙΚΙΑ. ΒΙΚΙΟΝ.

Βίκια, & Βίκιον. *Vicia*. Glossae Servii. *Vicia*. Βίκιον. Glossae Graecolatinae. Βίκια. χόρτος. *Vicia*.

Β Ι Κ Ο Σ.

Βίχος. *Vicus*. Glossae Graecolatinae veteres.

ΒΙΚΤΟΥΡΑ.

Βίκτυρα. *Victoria*. Glossae Basilicorum. Βίκτουρα. νίκη.

ΒΙΛΗ. ΒΙΛΙΟΝ.

Βίλη. *Villa*. Basilic. Eclog. II. Αἱ δὲ οἰκοδομίαι ἐν μὲν τῇ πόλει οἰκίαι λέγονται, ἐν δὲ τοῖς χωρίοις βίλαι. Vel βιλίον quoque, sive ὐίλιον. Basilic. Eclog. LVI. Σημαινούσας τὴν τῶν χρημάτων ποσότητα, καὶ τῶν εἰδῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ζευγῶν, ἤ τοι ὐϊλίων, εἴτ' οὖν κεντυρίων, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κτήσεων.

Β Ι Λ Λ Ο Σ.

Βίλλος. Liber. Darmarius in fine Synodici cuiusdam. Τὸ τέλος ἦν ἐξίτηλον καὶ οὐκ ἕτερον ἀντίγραφον ὑπὸ τῆς ἀρχαιότητος τῆς βίλλου, καὶ διὰ τοῦτο ἦν ἐλλιπές. Nisi legendum, τῆς βίβλου. Aut βίλλος postea depravate pro βίβλος Graeci dixerint. Observemus, si alibi forte occurrat.

ΒΙΝΔΙΚΑΤΙΩΝ.

Βινδικατίων. *Vindicatio*. Glossae Basilic. Βινδικατίονε, διεκδικήσει. Ita corrigo. Perperam editur. Βινδακτίονε, διεκδίκησις.

Β Ι Ν Δ Ι Ξ.

Βίνδιξ. *Vindex*. Exactor Basilic. Eclog. LVIII. Εἴτε οὖν ἐξάκτορες, ἢ βίνδικες, ἢ ταξεῶται παραλαμβάνουσιν. Et paulo post. Εἰ μὴ τὸ παρὰ τῆς προφάσεως τῶν ἐξακτόρων, ἢ βινδίκων. Evagrius lib. III. cap. XLII. Περιεῖλε δὲ καὶ τὴν τῶν φόρων εἴσπραξιν ἐκ τῶν βουλευτηρίων τοὺς καλουμένους βίνδικας. Iustinianus Novell. XXXVIII. Τὰς οὐσίας κατέσεισε, καὶ τὰς πόλεις οὕτως ἐλάττωσεν, ὥστε ὑπὸ τούτους εἶναι τοὺς ὀλεθρίους μισθωτὰς, οὓς δὴ βίνδικας καλοῦσι. Vide iterum Novell. CXXVIII.

ΒΙΞΙΛΑ. ΒΙΞΙΛΑΤΙΩΝΕΣ.

Βίξιλα. *Vexilla*. & Βιξιλατίωνες. *Vexillationes*. Cedrenus. Βιξιλατίωνες. οἱ ῥωμαίων ἱππεῖς. καὶ βίξιλα, παραπετάσματα ἐκ πορφύρας καὶ χρυσοῦ εἰς τετράγωνον σχῆμα πεποιημένα. εἶεν δ' ἂν τὰ λεγόμενα φλάμουλα. Methodius de Cruce. Ἐντεῦθεν ὡς τῆσδε βασιλέας πάσης πονηρᾶς ἕξεως ἐπὶ σκεδασμῷ, τὸ σταυροειδὲς παραλαμβάνεσθαι αἰσθόμενοι σχῆμα, τὰ καλούμενα τῇ ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ βήξιλα ἐμηχανήσαντο. Vegetius de Re. Mil. lib. II. cap. I. *Equitum alae ab eo dicuntur, quod ad similitudinem alarum ab utraque parte protegant acies: quae nunc vexillationes vocantur*.

ΒΙΟΚΩΛΥΤΗΣ.

Βιοκωλύτης. Basilic. VI. Titulus est. Περὶ τοῦ δουκὸς, ἤτοι βιοκωλυτοῦ λυκαονίας, καὶ λυδίας. Iustinianus Novell. VIII. Καὶ λῃστοδιώκτας, ἢ τοὺς καλουμένους βιοκωλύτας. Hi nimirum erant constituti in provinciis ad vim, & proterviam militum compescendam.

Β Ι Ρ Γ Ο Ν.

Βίργων. *Virga*. In Etymologico Suidae. Βίργον, τὸ κηρύκιον, ῥάβδος ἣν ἐκράτει ὁ κήρυξ.

Β Ι Ρ Ρ Ο Σ.

Βίῤῥος. *Birrus*. Vestis genus. Honorius Serm. de S. Brixio. *Prunas ardentes circa civitatem in birro suo portans ante sepulcrum S. Martini deposuit*. Gregorius libro VII. epist. V. ad Ianuarium. *Imaginem ille genetricis Dei, Dominique nostri, & venerandam crucem, vel birrum albam, qua de fonte surgens indutus fuerat, adposuisset*. Quae verba profert etiam Ionas de Cultu Imag. libro I. Sed hodie editur, *pyrrum albam*. Nos correximus. Martianus Capella De nupt. Philolog. lib. IV. *Et birrus, & tunica, nomen vestis habent, & diffinitionem possunt accipere*. Suidas. Ἐφεστρὶς, ἱμάτιον ῥωμαϊκόν. λέγεται δὲ καὶ μανδύης, καὶ βίῤῥον, ἅτινα ἐν ὀνείρῳ βλεπόμενα θλίψεις σημαίνουσι. Quae postrema ex Artemidoro desumta scias lib. II. cap. III. Sed quare? θλίψεις σημαίνουσι. Ratio, quia servilis haec vestis. Accipio ex l. fine exceptione I. Cod. Theod. De habitu, quo uti oportet intra urbem. *Servos sane omnium, quorum tamen dominos solicitudine militiae constat non teneri, aut birris uti permittimus, aut cucullis*. Dicebant etiam *Birretum*, ὑποκοριστικῶς. Liber Caeremon I. cap. VI. *Cingulo rubeo, cum aureis fibulis*, (a) *birreto rubeo, & demum mundo nitidoque rocheto*. Et passim illic. Vide quae olim in Critico Arnobiano, & Animadvers. Miscell. libro IV. cap. III.

ΒΙΣΕΚΤΟΣ. ΒΙΣΕΣΤΟΣ.

Βίσεκτος, sive Βίσεξτος. *Bisextus*. Cedrenus. Τούτου τῷ δευτέρῳ ἔτει αἱ ἰνδικτοι ἐπενοήθησαν, καὶ τὸ βίσεξτον. Photius in Bibliotheca. Περί τε γὰρ βισέκτου καὶ ἐμβολίμου μηνὸς, καὶ ἐπακτῶν ἡλίου, καὶ ἐπακτῶν σελήνης, λεπτομερῶς, καὶ σαφῶς διαλαμβάνει. Ioannes Damascenus De Orthodoxa fide. Τοῦ τετάρτου συντιθεμένου κατὰ τέσσαρα ἔτη μίαν ἀποτελεῖ.

[a] Aliud est Birretum. *Donius*.

τελᾶται ἡμέρα, ἥτις λέγεται βίσεξτος. Psellus libro De Astronomia. Καὶ ἀφίεναι ὑπὲρ τοῦ Φευρουαρίου δύο ἡμέρας, ἢ μίαν, ἐὰν ᾖ βίσεξτον. Isaac Argyrus in Can. Pasch. Αὕτη ἡ τελεία ἡμέρα προστίθεται ταῖς τοῦ ἡμέραις, καὶ γίνεται τὸ ἔτος ἐκεῖνο τοῦ ἡμερῶν. ὃ καλεῖται παρ' ἡμῖν ῥωμαϊκοῖς βίσεξτον.

BIΣKHNA.

Βισκήνα. Vide Πισκίνα.

BIΣΣA.

Βίσσα. *Bissa*. Vas. Hesychius. Λήκυθον, βίσσα ἐλαίου. Iterum. Ξυστρολήκυθον, καδὴ καὶ βίσσα. Tamen in Glossis Arabicolatinis legitur, *Bissa*, *corrigia*. Quo pertinet illud Auctoris incerti apud Suidam. Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τα δεξιὰ βίτζιον εἰργάσατο. Et observa, quod illic per τζ. scribitur. Sic apud Oppiani Scholiasten Halieut. II. Γμάσθλης, μάστιγος, βίτζαι. In Canonio Mathematico Adespoto. Ἐὰν πέσῃ βίτζα ἀπὸ τὸ χερὸν. Cyrillus in Lexico. Φραγέλιον. βίτζα. Vel etiam βήτζα: Anonymus de nuptiis Thesei.
Καὶ βήτζαν εἰς τὸ χέριν της ἐβάσταν ἀπὸ φίδι.

BIΣΣAΛON.

Βίσσαλον. Vide Βήσσαλον.

BITAΛIA.[a]

Βιταλιά. Galli *Victuaille*, Itali *Vettovaglia* dicunt, Latini recentiores, *Victualia*. Exstat in Turcograecia Crusii.

BITAΞIΔEΣ.

Βιτάξιδες. Milites Turcici. Laonicus Chalcondyles lib. VII. Καὶ ἰωάννης μὲν ὁ χωνιάτης ἔχων τὴν φάκελλον, τοὺς βιτάξιδας καλουμένους ἐπὶ ἐπὶ τὸν τῆς ἁγίας στρατηγόν. Puto eosdem esse, quos βιτέζιδας vocat sub finem libri. Ἐν μέσῳ δ' αὐτὸς ἐτάσσετο χωνιάτης, ἔχων τούς τε βιτέζιδας καλουμένους, καὶ τὸν ἀρδελίου στρατόν.

BITEZIΔEΣ.

Βιτέζιδες. Vide supra Βιτάξιδες.

BITZA.

Βίτζα. Vide Βίσσα.

BITION.

Βίτιον. *Vitium*. Occurrit apud Iurisconsultos Graecos. Corrigendae sunt Glossae Basilicor. Βίτιον ἄβετ. μέμψιν ἔχει. Hodie editur, βιτονάδε.

BITONIKH.

Βιτονική. *Betonica*. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XIV. & alibi. Apud AEginetam scribitur, Βετλονική.

(a) Quasi *Vitalia*. βίος pro *Victus*. *Vie* apud Gallos.

BITPANOΣ.

Βιτράνος. Pro, βετράνος. *Veteranus*. Glossae Basilicor. Βιτράνος, ὁ πεπαλαιωμένος.

BΛAMMAN.

Βλάμμαν. Pro, βλάβη. Glossae Graecobarbarae. Πόνος. κόπος. βλάβη. βλάμμαν. βλάψιμον.

BΛAΣTEMA.

Βλαστεμά. Ex Italico, *Biastemare*. Corona pretiosa. Νὰ βλαστεμά. *Blasphemare*. βλασφημεῖν.

BΛATION.

Βλάτιον. *Blatta*. Actuarius. Βλάττιον, βυζάντιον. ὀστοῦν τοῦ ῥινὸς τῆς πορφυρᾶς. Gregor. Turonensis lib. II. cap. XXXVIII. *Et Anastasio Imperatore codicillos de Consulatu accepit, & in basilica beati Martini tunica blatea indutus est, & chlamyde, imponens vertici diadema*. Saepe occurrit apud Codinum, Nicetam, Cedrenum.

BΛAΨIMON.

Βλάψιμον. Vide Βλάμμαν.

BΛEΘPON.

Βλέθρον. Moschopulus. Ἔλυθρον. ὁ τῶν καρπῶν φλοιός. καὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον βλέθρον.

BΛHΣKOYNEΛAION.

Βλησκουνέλαιον. Olei genus. Orneosophion. Κρινέλαιον, ἢ βλησκουνέλαιον, ἵνα ἀλείφῃς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μέχρι τριῶν ἡμερῶν.

BOEBOΔOΣ.

Βοεβόδος. Dignitatis nomen. *Vaiuoda*. Constantinus De Administr. Imp. cap. XXXVIII. Τὸ τῶν τούρκων ἔθνος πλησίον τῆς χαζαρίας τὸ παλαιὸν τὴν κατοίκησιν ἐποιεῖτο εἰς τὸν τόπον τὸν ἐπονομαζόμενον λεβεδία ἀπὸ τῆς τοῦ πρώτου βοεβόδου αὐτῶν ἐπωνυμίας· ὅστις βοεβόδος τὸ μὲν τῆς κλήσεως ὄνομα λεβεδίας προσηγορεύετο, τὸ δὲ τῆς ἀξίας, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μετ' αὐτὸν, βοεβόδος ἐκαλεῖτο.

BOΘPAKOΣ.

Βοθρακός. Rana. Vide Βορδακάς.

BOIA.

Βοία. *Boia*. Vinculi genus. Glossae. *Boia, torques damnatorum*. Aldhelmus de Laud. Virg. *Ad calumniam pontificis, & infamiam cleri, boias in collo & compedes in cruribus nectunt*, Cantacuzenus lib. I. cap. XLIX. *Si enim iusseris, ut pater, boia me seu collaria in collum iniecta venire, & illic carcerem habita-*

bitare, imperata promtissime exsequar. Maluissemus haec verba Graece ponere, nisi ipsum auctoris textum viri eruditi nobis invidissent; quibus tamen vel pro Interpretatione sua debitas gratias agimus. Iterum occurrit apud eumdem Cantacuzenum lib. II. cap. IV. Ac ne hoc interpretis potius eruditi verbum, quam Auctoris ipsius esse existimemus, facit, quod in Indicem libri relatum videamus. Prudentius περὶ στεφάνων Hymn. I.

Carcer illigata duris colla boiis impedit.

Glossae Graecolatinae. Κλοιός. *Boia*. *Eculeum*. κλοιὸν περιτίθημι. *Inboio*. Ita corrigo: hodie enim mendose editur. *In boia*. Anastasius Bibliothecarius in Theodoro. *Quem tollentes de ecclesia miserunt boiam in collum eius. Similiter & omnes, qui in consilio cum ipso fuerant, imboiatos misit Ravennam per manus Maurini scribonis*. Et postea. *Illos autem, qui cum ipso directi fuerant, omnes imboiatos iussit arcta custodia in carcerem mitti*. Vbi male vir magnus, Cardinalis Baronius, legit, *boiatos*.

ΒΟΚΥΔΙΟΝ.

Βοκύδιον. Bucula. Suidas in Etymologico. Σισύρνα, ἐκ τῶν βοκυδίων κώδιον βαπτόμενον.

ΒΟΛΓΑ.

Βόλγα. *Bulga*. Anonymus de arte Persica. Δηλοῖ δὲ καὶ παίγνια βόλγων, καὶ ζατρικίων, ἀγάπας γυναικῶν καὶ παιδίων ἀρρένων.

ΒΟΛΓΟΣ.

Βόλγος. Speculator. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ χρυσοόπωλος δώροις παρακρουσάμενος τοὺς βόλγους ἴσχυσεν ἀνδρόνικον ἐξελεῖν, ὡς δραπέτην ἑαυτοῦ δῆλον αἰτησάμενος.

ΒΟΛΕΡΟΣ.

Βολερός. Propugnaculum. E Gallico, *Boulevert*. Nicetas de Imperio Andronici lib. II. Μέχρι μοσυνοπόλεως καὶ βολεροῦ ἔφθασαν. Ioannes Curopalates in Basilio & Constantino. Καὶ ἐπεὶ μὴ ἑκουσίως παρεδίδωσαν αὐτοὺς οἱ ἔνδον, πολιορκία τοῦτο κατέσχε, καὶ τούτους ὁμοίως εἰς τὸ βολερὸν ἀπῴκισας.

ΒΟΛΙΑΣ.

Βολιάς. Machina bellica, ab eodem etymo quo βολίστρα. Constant. De Administr. Imp. Καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ βλασφήμερον ἐκράτησαν δέσμιον μετὰ καὶ βολιάδων δώδεκα μεγάλων.

ΒΟΛΙΚΙΟΝ.

Βολίκιον. Trabs. Glossae Graecobarbarae. Δοκοὶ δέ. μὰ τὰ βολίκια.

ΒΟΛΙΣΤΡΑ.

Βολίστρα. *Balista*. Constantinus De Administr. Imper. Κατασκευάσαντες ἅρματα πολεμικὰ, καὶ ἐνθέντες ἐν αὐτοῖς τὰς λεγομένας βολίστρας, παρεγένοντο κατὰ τὴν βοσπορικιανῶν πόλιν. Hinc compositum χειροβολίστρα, de quo infra.

ΒΟΛΟΥΝΤΑΡΙΟΣ.

Βολουντάριος. *Voluntarius*. Theophilus Institut. lib. II. Tit. XIX.

ΒΟΝΙΤΑΡΙΟΣ.

Βονιτάριος. Glossae Basilic. Βονιτάριος. φυσικὸς δεσπότης. Mendose postea scribitur, βονίρτος.

ΒΟΡΔΑΚΑΣ.

Βορδακάς. Rana. Corona pretiosa. Βορδακάς. *Rana*. βάτραχος. Apud Alexium Rharturum βοθρακὸς scribitur Doctr. VII. Πρῶτον ἔκαμε τὰ ὕδατα αἷμα. δεύτερον ἔβρεξε πολλοὺς βοθρακούς. Apud Demetrium Zenum est βορθακάς, in Batrachomyomachia.

Ὁ βορθακὰς τὸν ἐρωτᾷ, ξένε μου ποῖος ἦσαι;

Hesychius. Βόρταχος. βάτραχος.

ΒΟΡΔΟΝΙΟΝ. ΒΟΡΔΟΣ. ΒΟΡΔΩΝ. ΒΟΡΔΟΝΙΑΖΕΙΝ.

Βορδόνιον, βόρδος, & βόρδων. *Burdo*. Mulus. Glossae Graecobarbarae. Ἀγωνόμοχθος, ἡμίονος, βόρδος, βορδόνιν, μοῦλος, μοῦλα. Achmes cap. CCXXXV. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐκαβαλλίκευσε βόρδονα εὖ βαίνοντα, εὑρήσει ἑκουσίως ταξίδιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀγανάκτησιν. Basilic. Eclog. XLIV. Τῷ λεγάτῳ τῶν βορδονίων καὶ αἱ μύλαι περιέχονται. Victor de Persecut. Vandal. lib. I. *Ex transverso super burdonem vinctum, quasi quemdam ligni truncum, toto itinere portabamus*. Ioannes Moschus Limonarii cap. XXV. *Constituebat illum dispensator super burdones*. Et mox. *Porro burdonarii burdonesque viso leone timore correpti recesserunt*. Est etiam veli genus. Basilius Naumachicis. Ἐν οἷς δὲ ὁ κράβατος ὑπερείδεται, τροχαντῆρες, καὶ ἄφλαστα οἱ λεγόμενοι βόρδονες. Atque hinc est verbum. Βορδονιάζειν. Apud Demetrium Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. LXVIII. inscriptio est. Εἰς τοὺς βορδονιάσαντας.

ΒΟΤΑ.

Βοτά. Festum quoddam in honorem Panis. Synodus in Trullo Can. XLII. Καλάνδαι, καὶ βοτὰ, καὶ βρουμάλια, καὶ ἡ τῇ πρώτῃ τοῦ μαΐου πανήγυρις, τὴν τῶν πιστῶν πολιτείαν περιαιρείσθωσαν. Balsamon in Comment. Τὰ βοτὰ, καὶ τὰ βρουμάλια, ἑορταὶ ἑλληνικαὶ ἦσαν. ἡ μὲν τελουμένη χάριν τοῦ ψευδωνύμου θεοῦ τοῦ παντὸς. [lego πάνος·) τοῦ ἐφόρου τος, ὡς ἐφλυάρουν οἱ ἕλληνες, τὰ τῶν βοτῶν, ἤγουν τῶν προβάτων, καὶ τῶν λοιπῶν ζώων. ἡ δὲ χάριν τοῦ διονύσου, τοῦ δοτῆρος, ὡς ἐκεῖνοι ἐβλασφήμουν, τοῦ οἴνου. βρῶμος γὰρ, ἐπίθετον ἦν τοῦ διονύσου.

ΒΟΥ-

ΒΟΥΒΑΛΟΠΑΠΑΣ.

Βουβαλοπαπᾶς. *Boubalopapa*. Insulsus papa. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

Τοῦτο δὲ βουβαλοπαπᾶς τις σύρειν οὐκ ἀνῆκε.

Et aliquoties iterat.

ΒΟΥΔΙ.

Βοῦδι. Corona pretiosa. Βοῦδι. *Bos*. Βοῦς.

ΒΟΥΘΑΝ.

Βουθᾶν. Pro Βοηθᾶν. Auxiliari. Gloss. Graecobarbarae. Βοηθᾶν. νὰ βοηθᾶ. νὰ βουθᾶ. Iterum alibi. Α'παλεξήσῃ. βοηθήσῃ. νὰ βοηθήσῃ. νὰ βουθήσῃ.

ΒΟΥΘΗΛΕΙΑ. ΒΟΥΘΟΥΛΙΑ.

Βουθήλεια, & βουθουλιά. Vacca. Bos. Glossae Graecobarbarae. Αἱ πολλὰς βόας εὑρίσκουσαι ἀπὸ ἔθνων. ἐκεῖναι ὅπου εὑρίσκουσι πολλὰς βουθουλιὰς, ἤγουν πολλὰς βουθήλειας, ἀπὸ τὰ προικεῖα τῶν ἀνδράδων τῶν.

ΒΟΥΚΑΚΡΑΤΟΝ.

Βουκάκρατον. Bucca panis vino intincta. Dorotheus Doct. XVIII. Ὡς διασύρων αὐτὸν ἐν μιᾷ, λέγει αὐτῷ. βουκακράτου χρήζεις ἀπῆλθε. καλῶς. ὕπαγε, λάβε βουκάκρατον. ἐκεῖνος ἀκούσας ἀπέρχεται, φέρει φιάλην ἔχουσαν οἶνον ϗ ἄρτον. ϗ ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὡς ἵνα λάβῃ εὐλογίαν. ὁ δὲ ἀγνοήσας πρόσεσχεν αὐτῷ ὡς ξενιζόμενος, ϗ λέγει· τί θέλεις; ἀποκρίνεται. ἐπειδὴ ἐκέλευσάς με λαβεῖν βουκάκρατον, δός μοι εὐλογίαν.

ΒΟΥΚΑΜΙΣΟΝ.

Βουκάμισον. Indusium. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΒΟΥΚΑΝΙΖΕΙΝ.

Βουκανίζειν. *Buccinare*. Etymologici Auctor. Ἴβις, ὄρνεον ὀφιοφάγον, ϗ ἴβιξ, εἶδος ὀρνέου κρακτικοῦ· ἐξ οὗ ἴβυκος, ὄνομα κύριον. καὶ ἰβυκῆσαι ὅπερ κατὰ μεταφορὰν λέγεται βουκανίσαι. Hinc Βουκανιστής. Glossae Graecolatinae. Βουκανιστής. *Buccinator*. Et Βουκανιστήριον. Eaedem Glossae. Βουκανιστήριον. *Buccina*. *Buccinum*.

ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΝ.

Βουκελάτον. *Buccellatum*. Mauritius Strateg. II. Ἑτέρας ἁμάξας ὡσεὶ ι ἢ κ' βαστάζούσας πίστους ἢ βουκελάτα. Eustathius de Temp. intervallo. Ὀφείλουσιν οἱ στρατιῶται χορηγεῖσθαι ἐν ἐξπεδίτῳ δύο ἡμέρας βουκελάτου. Photius in Bibliotheca. Περὶ συνθέτων ὀξυπορίων, ϗ καθαρτηρίων διαφόρων, ϗ παστίλλων, ἢ βουκελάτων καθαρτικῶν. Adi quoque Glossarium Rigaltii.

ΒΟΥΚΚΕΛΛΟΣ. ΒΟΥΚΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Βούκκελλος. *Buccella*. Et Βουκκελλάριος. *Buccellarius*. Constantinus Them. Orient. VI. Βουκκελλάριος κατὰ ῥωμαίων διάλεκτον ὁ φύλαξ τοῦ ἄρτου καλεῖται. ὥστε εἶναι τοὺς στρατιώτας ἐλαφροὺς καὶ ἀβαρεῖς πρὸς τὸν πόλεμον. βούκελλος γὰρ τὸ κρικελοειδὲς ψωμίον καλεῖται. κελλάριος δὲ ὁ φύλαξ τοῦ ἄρτου. Cuius loci sex postrema verba profecto superflua sunt, & delenda: quippe nata a supina & negligenti repetitione oscitantis librarii. Nam agitur hic de buccellario, non de cellario, itaque legendum sit Βουκκελλάριος. Sed initio dixit, quid sit Βουκκελλάριος. Cur igitur fastidiose repetat? Hoc miror viros doctos non animadvertisse. Praeterea etiam parasiti hoc nomine dicebantur. Isidori Glossae. *Scurra, parasitus, buccellarius*.

ΒΟΥΚΕΝΤΡΟΒΕΡΓΙΟΝ.

Βουκεντροβέργιον. Boum stimulus. Nam Βεργίον, est *Virga*, ut supra exposui. Occurrit in Glossis Graecobarbaris. Α'ρευνά. κέντρον βοῶν ἀρότρου. βούκεντρον. βουκέντριν. βουκεντροβέργια. σκεθθοβέργια τῶν βουδιῶν τοῦ ἀλέτρου.

ΒΟΥΚΚΗ.

Βούκκη. *Bucca*. Glossae Graecobarbarae. Α'γχουσίζεται. ἐντρίβεται ταῖς παρειαῖς, τρίβει ταῖς βούκκαις τῆς. Iterum alibi. Α'ιστὴν. γνάθων. βούκκαν. ὅπου ἔχει μεγάλας βούκκας.

ΒΟΥΚΚΙΖΕΙΝ. ΒΟΥΚΚΙΣΜΟΣ.

Βουκκίζειν. Ientare. Buccam sumere. Glossae Latinograecae. *Gustare*. Βουκκίσαι. Et, *Ientat*. Βουκκίζει. Hinc Βουκκίσμη. Glossae citatae. *Gustarium*. Βουκκίσμη. Et Βουκκισμός. Glossae Graecolatinae. Βουκκισμός. *Ientaculum*.

ΒΟΥΚΚΙΩΝ.

Βουκκίων. *Bucco*. Glossae Graecolatinae. *Buccones*. Παράσιτοι. Βουκκίονες.

ΒΟΥΚΚΙΝΑΤΩΡ.

Βουκκινάτωρ. *Buccinator*. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. Σαλπίζουσι δὲ ϗ οἱ σαλπιστα̂ὶ ὁμοίως, ϗ οἱ βουκινάτορες, δι' ὀργάνων ἀργυρῶν. Et alibi. Ἵστανται πάντες οἱ λεγόμενοι παιγνιῶται, ἤτοι σαλπιγκταὶ, βουκινάτορες, ἀνακαμισταί. Cedrenus. Εἰσπηδήσας ὁ προλεχθεὶς υἱὸς τοῦ βουκινάτορος τὸν βασιλέα ἀφαρπάζει. Leo in Tacticis. Βανδοφόροι, σαλπιγταὶ, ἤτοι βουκινάτορες. Mauricius Strateg. lib. I. cap. XXII. Δεῖ τὸν στρατηγὸν περὶ αὐτὸν ἔχειν τουβάτοράς τε ϗ βουκινάτορας.

ΒΟΥΚΙΝΟΝ.

Βούκινον. *Buccina*. Nicetas in Man. Comneno lib. VI. Μακρὸς ὡσεὶ βούκινα. Anonymus. Περὶ καταστάσ. ἀπλ. ὁ δὲ πρώξιμος ϗ ὁ κόμης τῶν βουκίνων σὺν τοῖς μαγκλαβίταις στηκέτωσαν. Leo Constitut. VII. Εἰ δὲ στῆναι θέλει, ἢ τῇ τούβᾳ, ὅ ἐστι μικρὸν βούκινον, ἢ τῇ φωνῇ, ἢ νεύματι τῆς χειρός.

ειρός. Mauritius Strategic. lib. I. cap. II. Μηδὲ βούκινον ἢ τοῦβαν λέγειν εἰς ἕκαστον μένος. Iterum occurrit capp. XVI. XX. Vide Glossarium Rigaltii.

ΒΟΥΚΛΑ.

Βοῦκλα. *Bucula*. Fibula ex Gallico, *Boucle*. Nicetas in Man. Comneno lib. II. Τὸ δόρυ μετεωρίζων, χλαμύδα ἐσθημένος ἀστειοτέραν, περὶ τὸν δεξιὸν ὦμον μετὰ τρεναιτίου ἤτοι βουκλᾶς ἠσφαλισμένην. Isidorus in Glossis, *Angia, ferrum buculae fugit*. Iterum *Ancile scuti bucula*.

ΒΟΥΛΒΑ. ΒΟΥΛΒΙΟΝ.

Βοῦλβα. *Vulva*. Alexander Trallianus lib. VII. cap. XII. Οἷόν ἐστιν ἥτε βοῦλβα καλουμένη, καὶ τὸ στέρνιον, καὶ ἀστακοὶ, καὶ ἰσικοί. Item βούλβιον. Apud eumdem libro citato cap. I. Καὶ βούλβιον, καὶ στέρνιον τούτοις ἐπιτήδειον, καὶ οἱ σκληρόσαρκοι ἰχθύες. Iterum ibidem cap. V. Στέρναν, καὶ βούλβιον, καὶ δαμαλῶν πόδας.

ΒΟΥΛΓΙΔΙΟΝ. ΒΟΥΛΓΙΟΝ. ΒΟΥΛΓΙΟΠΩΛΗΣ.

Βουλγίδιον. *Boulgeta*. E Gallico, *Boulgette*. Suidas. Κώρυκος, θυλάκιον, τὸ παρ' ἡμῖν βουλγίδιον. Codinus in Origin. Constantinop. V. Καὶ ὑπηρέτας μέχρι τῶν ὀκτὼ, καὶ ἡμιόνους μετὰ βουλγιδίων εἴκοσι. Item Βουλγίον. Dicebant. Italicum, *Bolgia*. Hinc Βουλγϊοπώλης. Glossae Graecobarbarae. *Bulgetarius*. Βουλγιοπώλης.

ΒΟΥΛΛΑ.

Βοῦλλα. *Bulla*. Sigillum. Nicetas in Man. Comneno lib. II. Τὰ δὲ κιβώτια καταλείπει τούτων κενὰ, βούλλας τε τούτοις ἐπιβαλὼν τοῖς κατὰ χώραν μέγα δυναμένοις παρέθετο. Achmes cap. CCXX. Εἰ δὲ τὸ οὔσιον ἔχει ὡσεὶ βούλλας ἐρυθρὰς, εὑρήσει πλοῦτον διὰ χαρίσματος, ἀνάλογον τοῦ πλήθους. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Πρὸς δὲ δεσπότας, πατριάρχας, καὶ τοὺς λοιποὺς ἄρχοντας τῶν ἐντιμωτέρων, διὰ μολιβδίνης βούλλης. Chronicon Constantinop. Ἠσφάλισαν αὐτὸ διὰ βούλλης τοῦ βασιλέως. De variis autem bullarum generibus vide infra κηρόβουλλον. Atque hinc ἀβούλλωτον, quod bullam, aut sigillum non habet. Glossae Graecobarbarae. Ἀσήμαντα ἀσφράγιστα. ἀβούλλωτα. ἀφύλακτα.

ΒΟΥΛΛΑΤΟΣ.

Βουλλάτος. *Bullatus*. Suidas in Etymologico. Σατὴν, μόδιος βουλλάτος. Et mox. Σατὸν, μόδιόν ἐστι βουλλάτον.

ΒΟΥΛΛΕΥΕΙΝ.

Βουλλεύειν. *Bullare*. Signare. Nicetas in Man. Comneno lib. VII. Ὁ δὲ ὡς κερδοσυλλέκτης προεδρεύει, καὶ τὰ σακκούλια βουλλεύει, ἃ ἔμελλον εἰσφέρεσθαι βασιλεῖ.

ΒΟΥΛΛΙΟΝ.

Βουλλίον. *Bulla*. Orbiculus. Circulus. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. Ἔχον εἰς τὸ ἄκρον κάτω κεχρυσωμένον βουλλίον, καὶ κατὰ τὴν μέσην δέμα ὁμοίως κεχρυσωμένον. Ita corrigo. Perperam hodie editur Βουτίον: & viri docti non recte referunt ad idioma Gallicum, *Bout*. Etiam hodie βοῦλα dicunt, ut adnotat eruditissimus Crusius Turcograeciae lib. II. Anastasius in Sergio II. *Gabathas interrasiles deauratas, cum bullis duabus*. Et in Leone IV. *Gammadias de chrysoclavo, & gemmis, ac bullis aureis. Regnum ex argento intrinsecus, bullis aureis circumdatum*.

ΒΟΥΛΛΩΤΗΡΙΟΝ.

Βουλλωτήριον. *Bullatorium*. Forma in qua bullae exprimuntur. Incertus Auctor apud Etymologicographum. Ὥσπερ εἰς τὸ βουλλωτήριον τυπτόμενος ὁ μόλιβδος τύπον ποιεῖ, καὶ εἰκόνα ἀποτελεῖ. Harmenopolus lib. VI. capit. XIV. Μονίτα δὲ καλεῖται τὸ ἀρχέτυπον σφραγιστήριον. ἢ βουλλωτήριον. Constantinus Lycudes in Sent. Synod. Ἐγράφη τὰ διωρισμένα τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἔθει, καὶ σφραγισθένθα τῷ διὰ μολίβδου βουλλωτηρίῳ ἐπεδόθη. Balsamon de Chartoph. & Protect. Τὸ πατριαρχικὸν βουλλωτήριον τὸ παρὰ τῷ στήθει τοῦ χαρτοφύλακος ἀπηωρημένον, ὡς εἴωθε.

ΒΟΥΛΣΟΣ.

Βουλσός. *Vulsus*. Convulsio. Ruptura inveterata pulmonis. Morbus equorum. Hippiatrica lib. I. cap. VII. Ὅτε μὲν ἀρχὴν ἔχει ἡ τοῦ πνευμόνος ῥῆξις, πνευμόῤῥωξ καλεῖται τὸ πάθος, καί ἐστιν εὐΐατον. ὅτε δὲ χρονίζον τὸ πάθος ὑπόπυον τὸν πνεύμονα ἐργάζεται, τότε πνευμονία λοιπὸν καλεῖται, καὶ βουλσοὶ, καί ἐστι λοιπὸν δυσθεράπευτον. Vide Vegetium in libris De Mulomedicina, loco non uno.

ΒΟΥΝΑΡΟΜΑΝ. ΒΟΥΝΟΜΑΝ.

Βουνάρομαν. Βούνομαν. Cumulus. Gloss. Graecobarbarae. Τὸ σώρευμα. ἢ σώρεμαν. ἢ βούνομαν, ἢ βουνάρομαν. ἢ βουνάριν.

ΒΟΥΝΕΥΡΟΝ.

Βούνευρον. Flagellum e nervis bubulis. Achmes cap. XVII. Ἐὰν δὲ ἴδῃ ὅτι ἐν ταῖς κρίσεσι δέρει βουνεύροις, ἐξουσίαν λάβῃ ἐκ τοῦ Φαραὼ στρατείας. Hesychius. Κιστήρις, βούνευρον. Phothius in Bibliotheca. Ἡ δὲ τοῖς βουνεύροις τύπτεται. Cedrenus. Κωνσταντῖνον δὲ τὸν πατρίκιον τὸν ἑλλαδικὸν βουνεύροις τύψαντες ἀφειδῶς διὰ μέσης τῆς πόλεως ἐθριάμβευσαν. Lectionale. *Iussit beatum quidem Sergium mitti in custodiam, beatum vero Bacchum extendi, & crudis bubulis nervis a quatuor vicissim sibi succedentibus caedi*.

ΒΟΥ-

BOTNITAION.

Βουνίταιον. Tumulus. Auctor Anonymus Περὶ κατασάσ. ἀπλ. γνώρισμά τι γένεσθω, ἢ τάφρ@ μικρὸς, ἢ ἀπὸ χωμάτων βουνίταια, ἢ λιποσωρέαι.

BOTNOΠΟΤΛΟ.

Βουνόπουλο. Tumulus. Collis. Corona pretiosa. Βουνόπουλο. *Tumulus*. Λόφ@.

BOTPΓΟΝ.

Βούργον. *Burga*. Eustathius de Temp. Intervall. Ο' ἐπὶ τριάκοντα ἔτη μένας ἐν πολλεγίῳ, ἢ βούργῳ, τουτέςιν ἐν οἵῳ δήποτε σωματείῳ, οὐκ ἐνάγεται περὶ γεωργίας.

BOTPΔΟΤΛΙΣΕΙΝ. BOTPΔΟΤΛΙΣΜΟΣ.

Βουρδουλίζειν. Alexius Rharturus Doctr. xiv. Τί σημαίνει ἡ λόγχη, αἱ ἀκάνθαι, τὰ ῥαπίσματα, αἱ ὕβρεις, ὁ βουρδουλισμὸς, τὰ ἐμπτύσματα, τὸ ὄξ@, ἡ χολὴ, καὶ ἄλλ@ ὁ σαυρός. Et mox. Τὸν ἐρατίσετε, τὸν ἐβουρδουλίσετε, τὸν ἐμπτύσετε, τὸν ἐσαυρώσετε. Est autem Βουρδουλίζειν, nihil aliud quam *Flagellare*, ut satis adparet ex loci circumstantia: immo φραγγελλώνειν, & φραγγελλώματα vocat. Clarissimum vero est ex istis. Ο'λλα ὑπέμειναν τὴν τιμωρίαν. ἡ κεφαλὴ τὰς ἀκάνθας, αἱ σιαγόνες τὰ ῥαπίσματα, τὸ πρόσωπον τὰ ἐμπτύσματα, τὰ ὦτα τὰς βλασφημίας, ὁ νῶτ@ τὸν βουρδουλισμόν. In Glossis Isidori est. *Borda*, *clava*, id est, μαγκλάβιον, βίζειν. μασίζειν, φραγγελλῶν.

BOTPIXAΛΙΑ.

Βουριχάλια. *Bourichalia*. Instrata equorum. Gregorius Nazianzenus in Testamento. Ο'σα μέν τοι ἐκ τῶ μακαρίου ἀδελφῶ μουκαισαρείου πραγμάτων ἐν ἐσθῆτι σηρικῇ, ἢ λινῇ, ἢ ἐρία, ἢ βουριχαλίοις περιλέλειπται, ταῦτα διαφέρειν τοῖς τέκνοις αὐτῶ βούλομαι. Fasti Siculi. Βαςαζόντων τὰ αὐτὰ λείψανα ἐν Γλωσσοκόμοις δυσὶν ἀτλικῶ πατριάρχου κωνσαντινουπόλεως, καὶ μωσέως ἐπισκόπου ἀνταράδου φοινίκης, καθεζομένων αὐτῶν ἐν βουριχαλίοις.

BOTPIKOΣ.

Βουρίκ@. *Bouricus*. Equus. Glossae Latinograecae. *Mannis*, Βουρίκοις. Isidorus in Glossis. *Manius*, *burceus*. Corrigo *Mannius*, *buricus*. In iisdem iterum est. *Mannus*, *caballus*, *buricus*. Paulinus epist. x. quae est ad Severum. *Longe dispari cultu, macro illum & viliori asellis burico sedentem*. Hinc ἐμβουρίκλον, sella equestris, ut olim docui in Auctario libri De Gloria cap. xxxii.[a]

BOTPKONNEIN.

Βουρκόνειν. Aestuare. Fluctuare. Demetrius Zenus in Batrachom.

Τότε νωτρέμει ἄρχησε τὰ μάτια του βουρκόναν.

Anonymus De nuptiis Thesei.

Ε'τοῦτ@ νὰ πηλάλησε σὴν θάλασσαν 'ἀπάνω,

Ο'ταν βουρκόση με χολὴν, καὶ κυματὴ μεγάλα.

Hinc Βούρκοτ@, & ὀλοβούρκωτ@. Ibidem alibi.

Εἰς πᾶσαν τόπου φαίνετον μὲ ἤθ@ αἱριομένο.

Ο' ἄρης ὀλοβουρκωτ@ μὲ χρόμα μανιομένο.

BOTPΛΟΝ. BOTPΛΙΝΟ.

Βουρλον. *Iuncus*. Pro Βρῦλλον. De quo infra. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Καὶ βούρλα τὰ ἀγγελωτὰ εἶχασι γιακοντάρια.

Constantinus in Hist. Apoll. Tyrii.

Ε'κεῖ θὲς καὶ τζακίζασιν σὰν βούρλα τὰ κοντάρια.

Hinc Βούρλινο, Iunceum. Ibidem.

Α'πάνου τὸν ἀπόλυσε τὸ βούρλινο κοντάρη.

BOTΣΚΑΛΙΣ.

Βουσκαλίς. Bulla. Nicetas in Isaacio Angelo lib. iii. Καὶ ὡς σπαρτοὶ ἀνεδόθησαν γίγαντες, καὶ ὡς βουσκαλίδες διάκενοι, ὡς ἦν ἰδεῖν, ἀπέπιπτόν τε καὶ διελύοντο.

BOTTA.

Βοῦτα. *Busta*. Ineptus nimis est Graeculus ille, qui originem quaerit in sua lingua. Βοῦτα λατῖνοι τὰ ἐκ πυρὰς καλῦσι λείψανα. παρὰ τὸ φῶ, τὸ λάμπω, γίνεται φῶτα. τροπῇ τῦ φ' εἰς β' καὶ ω εἰς υ, βοῦτα.

BOTTZH. BOTTZION. BOTTION. BOTTTIΣ.

Βούτζη, Βουτζίον. *Butta*. Cupa. Corona pretiosa. Βουτζή. *Veges*. Α'μφορεύς. Nicetas in Alexio lib. iii. Ε'τι δὲ καὶ βουτζία κενεὰ ἔχοντα πέτρας ἐντός. Chronicon Constaninopol. Ε'ποίησαν σκάλαν μετὰ βουτζίων καὶ σανίδων. Glossae Graecolatinae. Βούτιον. *Cupella*. Theomnestus Hippiatric. lib. i. cap. xxxiv. Ε'χων δὲ ἐν τῷ βουτίῳ ἔντρυγον κονδῖτον, καὶ ἐπειδὴ τρώγειν οὐκ ἐδύνατο, οὐδὲ κινῆσαι τὰς σιαγόνας, ἄρτους καθαρὺς ἐμβρέξας εἰς αὐτὸν ἀνακιρνάμενον ἐγχυμάτισα τρίτον. Etiam Βῦτις dicebant. Glossae veteres. Βῦτις. *Cupa*. Basilic. Eclog. xliv. Αἱ δὲ βούτιες περιέχονται, εἰ μὴ ἀκίνητοι ἦσαν, ὡς ἐξοπλισμὸς τῦ ἀγρῶ. Et postea. Λιωοὶ, κόφινοι, δρέπανοι θερισικοὶ, δρέπανοι χόρτυ, κάρταλοι, πρὸς δὲ φυλακὴν πίθοι, βῦτλαι. Anastasius in Leone iii. *In venerabili monasterio sancti Sabae fecit buttonem argenteum cum canistro suo.* Et in Leone iv. *Obtulit in basilica beati Petri Apostoli buttonem de argento purissimo, cum gabathis argenteis pendentibus in catenulis septem.*[b]

BOTTIZEIN.

Βουτίζειν. Italicum, *Buttare*. Deiicere Demetrius Zenus in Batrachom.

Ο' βορθακὰς ἐτρόμαζε, δὲν εἶχε, τίνα κάμη,

Εἰς τὸ νερὸ ἐβύτιζε, νὰ φύση τὸν θυμόν του.

BOTTINON.

Βύτινον. *Butina*. Lagena. Gallicum, *Bouteille*.

[a] Apud Italos Asinus etiam *Baricco* adpellatur.

[b] Nos dolium vocamus *Botte*.

teille. Hesychius. Ὀμοςράγῳ, βουτίνῳ, τρυζλίῳ. Mutatur λ in ν: pro corrupto illo aevo, & more: ut in ὀπιθέλη, ὀπιθένη, de qua infra. Ioannes Damascenus de Condimentis. *Reponantur in butinam, sic ut mel citria plurimum excedat*. Lex Ripuaria Tit. XLII. *Si autem ibidem infra terminationem aliqua indicia sua arte, vel butinae, aut mutuli factae extiterint, ad sacramentum non admittatur*. Sed non puto istum locum huc pertinere. Examinabimus in Glossario nostro Latinobarbaro.

ΒΟΥΤΤΑΝ.

Βουτ7ᾶν. Gallicum, *Bouter*. Glossae Graecobarbarae. Ἀναδύεται. δύεται. ἐνδύεται. βουτ7ᾶ.

ΒΡΑΔΙ.

Βράδι. Sero. Tarde. Corona pretiosa. Βράδι. *Sero*. Ὀψέ.

ΒΡΑΚΟΖΟΥΝΙΝ.

Βρακοζούνιν. Pro Βρακοζώνιον. Cinguli genus. In Canonio Mathematico Adespoto. Τὸ βρακοζούνιν αὐλινθῇ μονον του.

ΒΡΑΚΟΜΕΝΟΣ.

Βρακομένος. Bracham gestans Glossae Graecobarbarae. Βρακομένος. ὅπου φορεῖ φημινάλια, ἤγουν βρακία.

ΒΡΑΣΙΝΟ.

Βράσινο. Viridis. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΒΡΑΧΙΑΛΙΟΝ. ΒΡΑΧΙΟΛΙΟΝ. ΒΡΑΧΙΟΝΙΟΝ.

Βραχιάλιον. *Brachialium*. Glossae Graecolatinae. Βραχιάλιον. *Veriola*. Iterum alibi. Κλανίον, βραχιάλιον γυναικός. *Veriola*. Isidorus in Glossis. *Dextralia*, *brachialia*. Achmes Introduct. in Astrologiam. Ἐγκόσμα, δακτυλίδια, βραχιάλια, σκουλλαρίκια, καὶ τὰ ὅμοια. Diaconus in Constantino Constantii F. *Abrachialio aureae portae usque ad Cyclobium*. Βραχιόλιον apud Heronem in Παρεκβολαῖς scribitur. Ἐπιμελεῖσθαι δεῖ τοῦ βραχιολίου κἂν εἰς βάθος ἐπὶ πολὺ ἐκτείνεται. Dicebant etiam, βραχιόνιον, quod purius. Exstat apud Cedrenum. Ἔλαβον σκουτάριον αὐτοῦ ὁλόχρυσον, καὶ τὸ λωρίον (scribo λωρίκιον) καὶ τὰ βραχιόνια αὐτοῦ, καὶ τὴν σέλαν.

ΒΡΑΧΙΟΝΗ.

Βραχιόνη. Pro, Βραχίων. Corona pretiosa. Βραχιόνη. *Brachium*. Βραχίων.

ΒΡΕΒΙΑΤΟΡΕΣ.

Βρεβιάτορες. *Breviatores*. Qui brevia conficiebant, aut describebant. Iustinianus Novell. CV. Τὴν γὰρ ἀπογραφὴν διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ σου δίδοσθαι βουλόμεθα, ἵνα μηδ' αὐτοῖς ἐξῇ παραβαίνειν, μηδὲ τοῖς καλουμένοις βρεβιάτορσι νοθεύειν τι τῶν παρ' ἡμῖν διατεταγμένων.

ΒΡΕΒΙΟΝ. ΒΡΕΟΥΙΟΝ.

Βρεβίον. *Breve*. Anna Comnena in Alexiade. Καὶ τὰ βιβλία ἐν μέσῳ πωπκαῦτα πρυτιδεῖο, βρεβία ταῦτα ἡ συνήθεια οἱ δὲ καλεῖν, ἐν οἷς ἀναγράφεται τὰ ἐν ἑκάστῳ τεμένει ὄντα κειμήλια. Iustinianus in Edicto IX. Ἢν οἱ ἀργυροπρᾶται καταγράφωσιν ἐν τοῖς ἀντιγράφοις ἢ αὐτογράφοις βρεβίοις. Basilic. Eclog. VII. Τῶν αὐτῶν κρατούντων, καὶ εἰς τὰ ἀργυροπρατικὰ βρεβία, ἢ τὰ παρ' ἑτέρων τινῶν. Iulianus in epistola ad Commune Iudaeorum. Πλείονα δὲ τούτων ἔμαθον εὑρὼν τὰ βρεβία τὰ καθ' ὑμῶν φυλαττόμενα. In Constitut. quadam Alexii Comneni. Προσδεχθήσονται καὶ ἀπογραφήσονται ἐν τῷ βρεβίῳ τῆς μονῆς. Scribitur βρεούιον apud Eusebium Hist. Ecclesiast. lib. X. cap. VI. Ἅπασι τοῖς προειρημένοις κατὰ τὸ βρεουίον τὸ πρός σε παρὰ ὁσίου ἀποσταλὲν ταῦτα τὰ γράμματα διαδοθῆναι κέλευσον. In Glossario Graecolatino legitur. Βρεβίον. *Oratrix*. Quo loco intelligi debet enchiridion precum, quod in Orientali ecclesia habebant, pariter ut in Occidentali; & *Breviarium* vulgo indigetatur.

ΒΡΕΚΑΡΙΟΣ.

Βρεκάριος. Vide supra. Βαρακάρης.

ΒΡΕΜΕΝΟΣ.

Βρεμένος. Pro Βεβρεγμένος. Corona pretiosa. Βρεμένος. *Madidus*. Βεβρεγμένος. Glossae Graecobarbarae. Οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ βεβρεγμένα, μὲ κρασὶν καὶ λάδιν βρεμένα.

ΒΡΙΚΧΟΣ.

Βρίκχος. Pro Βρίγκος. Piscis e genere cetorum. Glossae Graecobarbarae. Ὁ ἰχθῦς, ἤγουν τὸ ψάριν, ὁ βρίκχος.

ΒΡΙΟΝΙΑ. ΒΡΙΟΝΙΝ.

Βριονία. Sive. Βριόνιν. Pro Βρυωνία. Vitis alba. Glossae Graecobarbarae. Ἄγριάμπη. ἡ βριονία βοτάνη. βριόνιν.

ΒΡΙΣΙΟΝ.

Βρισίον. Evagrius lib. VII. cap. VIII. Πέπωκε δὲ καὶ τὰ πολλὰ τῆς καλουμένης ὀςρακίνης, καὶ ὃ πρόσθεν ἔφημεν ψηφίον, καὶ σύμπαντα τὰ καλούμενα βρισία. De significatione vocis inquirendum amplius. Puto autem esse fontem, & video vestigium in voce corruptiore, βρύση. Corona pretiosa. Βρύση. *Fons*. Πηγή. Glossae Graecobarbarae. Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν. ἤγουν, αἱ βρύες τοῦ ἀσημίου λαλοῦσιν. Codino βρύσος dicitur. Ἐκτὸς τῆς πόλεως ἀκολουθῶν τῷ βασιλεῖ ἔφερε κωθώνιον μετὰ ἀλύσεως, ὡς ἂν εἰ ἐν χρείᾳ γένοιτο πιεῖν αὐτὸν, ἀπὸ βρύσου ἢ ποταμοῦ δῷ τοῦτο, καὶ πίῃ. Invenitur *Brisa* [a] apud

[a] Brisa Columellae est. *Denius*.

apud Columellam lib. XII. cap. XXXIX. Sed non censeo huc pertinere.

ΒΡΙΣΚΕΙΝ.

Βρίσκειν. Invenire. Pro Εὑρίσκειν. Ioannes Glycas, De Van. Vitae.

Εἰς ταῖς πληγαῖς σου ὡς λέγουσιν δὲν βρίσκεται βοτάνη.

ΒΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑ.

Βροντολόγια. Libri in quibus de alieni temporis tonitribus, eorumque praesignificationibus superstitiose tractabatur. Nicephorus Homologeta in Can. Τὴν ἀποκάλυψιν τῦ παύλυ, καὶ τὰ λεγόμενα βροντολόγια, ϗ σεληνοδρόμια, ἢ καλανδολόγια, οὐ χρὴ δέχεσθαι. βέβηλα γὰρ πάντα. De his ipsis intelligendus est Nicetas in Man. Comneno lib. VII. Καί τινα τῶν λόγου τροφίμων, ἡλίαν τένομα, τὴν τύχην ὑπὲρ τὰς πολλὰς, τῦ ςρατῦ φύλακα, βίβλον ἀναπτύξαντα περὶ βροντῶν ϗ σεισμῶν διεξιῦσαν, ϗ τὰ περὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, καθ' ὃν ἐβρόντησεν, ἐπελθόντα, φάσκοντα εὑρεῖν ὕτωσι. ΠΤΩΣΙΣ ΣΟΦΩΝ.

ΒΡΟΥΛΛΑΝΕΜΟΣ.

Βρυλλάνεμος. Vehemens ventus. Glossae Graecobarbarae. Αἰγίς. καταιγίς. ἐξάα πνεή. δυνατὸς ἄνεμος. ἀνεμοζάλη. βρυλλάνεμος.

ΒΡΟΥΛΛΟΝ. ΒΡΟΥΛΛΙΑ, ΒΡΟΥΛΛΙΣΜΑ. ΒΡΟΥΛΛΟΔΙΜΜΑΝ. ΒΡΟΥΛΛΟΣΦΙΓΜΑ. ΒΡΟΥΛΛΟΜΑΛΛΟΝ.

Βρῦλλον. Iuncus. Oppiani Scholiastes Halieut. III. Σπάρτωσι, βρύλλοις. Theocriti Idyll. V. Βοτάνη τίς ἐςιν, ἡ ἀνθύλλιz ὅμοια σελίνῳ, ἐν τοῖς ποταμοῖς τρεφόμενα. κατὰ δέ τινας τὰ πρὸς τοῖς ποταμοῖς φυόμενα βρῦλλα. Corrige eumdem Idyll. I. Σχοῖνος, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς βρῦλλον. Hodie editur, βρύλλον. Atque hinc βρυλλία. Nassa iunco, aut vimine contexta. Oppiani Scholiastes Halieut. III. ista verba, κύρτον μὲν ὑπὸ σπάρτοισιν, interpretatur, βρουλλίαν ἰβηρικὴν διὰ σπάρτων. Et composita, βρυλλόδιμμαν, βρυλλόσφιγμα, βρυλλόμαλλον. Glossae Graecobarbarae. Δίμμα ὁπῦ σφίγγει ϗ πλέκει μετ' αὐτῦ τὰ μαλία τῶν. ὃ καλῦμεν βρυλλόδιμμαν, ἢ βρυλλόσφιγμα, ἢ βρυλλόμαλλον. Item. Βρύλλισμα. Capillamentum. In iisdem Glossis. Τὸ τρίχωμα, ἤγουν βρύλλισμα.

ΒΡΟΥΛΛΟΚΥΠΕΡΟΣ.

Βρουλλοκύπερος. Iuncus cyperi. Apud Aetium lib. I. in confectione nardi. Καλαμοκρίνου λίτρας τρεῖς, βρυλλοκυπέρου λίτρας τέσσαρας.

ΒΡΟΥΜΑΛΙΑ.

Βρουμάλια. *Brumalia*. Etymologici Auctor Βρουμάλιον, παρὰ τὸ ἐξ ἀλλοτρίων βρωμάτων τρέφεσθαι ἄλις. ἔςι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Ride ineptiam etymi. Tzetzes ad Hesiodi. ἔργ. β'. τῷ τῶν ληνῶν αἰτίῳ διονύσῳ ἑορτὴν τὴν λεγομένην ἀμβροσίαν ἐτέλουν, ἡ παρὰ ῥωμαίοις βρουμάλια καλεῖται. βρῦμος γὰρ αὐτοῖς ὁ διόνυσος. Vide Suidam quoque. Exegit illud festum, & vetuit celebrari Synodus in Trullo habita. Eius Can. LXII. Καλάνδαι, ϗ βοτὰ, ϗ βρυμάλια, ϗ ἡ τῇ πρώτῃ τῦ μαΐου πανηγυρις, τῆς τῶν πιςῶν πολιτείας περιαιρέσθωσαν. Vide Balsamonis Commentarium ad illum locum in βοτά.

ΒΡΟΥΜΑΛΙΤΙΚΟΝ.

Βρουμαλιτικόν. *Brumale*. Auctor Geoponic. lib. XII. Μεταφυτεύεται δὲ γογγύλιν τὸ κεφαλωτὸν, ϗ τὸ γογγύλιν τι χρηματίζον, ὡς τὸ γογγυλοσπάραγον, ϗ τὸ ἔντυβον τὸ βρουμαλιτικόν.

ΒΡΥΑ.

Βρύα. Remus. Nicetas in Man. Comneno lib. VI. Φθάσασθαι μηδαμῆ μηδεμιᾶς ἐπισκήψας, ἀποκομίσαι τε αὐτῷ ὕδωρ θαλάττιον, καὶ βρύαν, ϗ ψάμαθον.

ΒΡΥΛΛΟΝ.

Βρύλλον. Iuncus. Scholiastes Theocriti Idyll. I. Σχοῖνος, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς βρύλλον. Et Pindari Olympionic. Od. VI. Σχοῖνος γὰρ τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς βρύλλον. Apud alios βρῦλλον scribitur.

ΒΡΥΣΗ.

Βρύση. Vide Βρισίον.

ΒΡΥΣΙΤΖΑ.

Βρυσίτζα. Fons. Anonymus De nuptiis Thesei.

Στὰ κύματα ταῖς ἔβανεν ἐκείνης τῆς βρυσίτζας.

ΒΡΩΜΙΖΕΙΝ.

Βρωμίζειν. Inquinare. Maculare. Glossae Graecobarbarae. Α'καθάρτου, μιασμένου. βρωμισμένου. μαγαρισμένου. Occurrit illic pluries.

ΒΥΖΑΝΕΙΝ.

Βυζάνειν. Sive Βυζάννειν. Favellare. Nicetas in Alexio Angelo lib. II. Ὥςη ὑπὸ τῶν ἀδελφέρων ϗ νήπια ἔτι βυζάνοντα, καὶ σπαργάνοις ἐνδλημένα, πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐπεκρίνετο. Glossae Graecobarbarae. Α'θήλαςηθι. θηλάζηθι. βύζαννε.

ΒΥΖΑΝΟΝ.

Βύζανον. Nicetas De rebus gestis post excidium Urbis. Μετὰ φασκίας βύζανον κρατεῖν. Est autem sacculus. Invenio in Glossis Arabicolatinis. [a] *Buzana, sacculus*. Sed tu corrige, *Buzana*. Apud Wilhelmum Tyrium *Buza* est, lib. XII. cap. XXV. *Si furnum molendinum, balneum, stateram, modios, & buzas, ad vinum, oleum, vel mel mensurandum facere voluerit*. Iterum paulo post. *Modiorum*

[a] Bazane Gallis etiam nunc significat genus pellis. *Donius*. Nobis etiam *Bazana* dicitur. *Lamius*.

diorum, ſtaterae, atque buzae menſuris hoc modo uti liceat.

ΒΥΖΑΣΤΕΡΟΣ.

Βυζάστερος. Lactens. Exſtat in Codice Barbarograeco Nicetae in Iſaacio Angelo lib. III.

ΒΥΖΑΣΤΡΙΑ.

Βυζάστρια. Nutrix. Moſchopulus. Τιτθὴ, ἡ βυζάστρια. Gloſsae Graecobarbarae. Ἡ δημήτηρ, ἡ ἀναθρέπτρια, ἡ βυζάστρια τῆς ἀρτέμιδος. Et occurrit illic pluries. Corona pretioſa. Βυζάστρια. *Nutrix.* Τιθήνη.

ΒΥΖΙΟΝ.

Βυζίον. Mamma. Vber. Nicetas in Iſaacio Angelo. Τῶν γὰρ ἀφικνουμένων ἐς αὐτὸν γυναικῶν ἐμάστευε τὰ βυζία. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀγάλαξ. ὀμότιτθος, ὁποῦ ἐβύζασεν εἰς μίαν μάναν με ἄλλον, καὶ εἰς τὰ αὐτὰ βυζία. Corona pretioſa. Βυζία. *Mamillae.* Μαστοί.

ΒΥΖΟΜΑΧΑΙΡΟΝ.

Βυζομάχαιρον. Nicetas in Andronico lib. II. Ἀνόδιος ἀπὸ τοῦ στρατεύματος βυζομάχαιρον κρατῶν μέχρι τῶν ἐσχάτων αὐτοῦ ἔβαλλε. Eſt enſis genus, ut adparet manifeſte.

ΒΥΚΙΝΟΝ.

Βύκινον. Idem quod, Βούκινον. *Buccina.* Anna Comnena lib. VIII. Καὶ τὰς σημαίας περὶ τὰ τείχη καταστήσας, μετὰ βυκίνων καὶ σαλπίγγων εὐφήμει τὸν αὐτοκράτορα.

ΒΥΤΖΑ.

Βύτζα. Culex. Moſchopulus. Μύωψ, ὁ κώνωψ, καὶ ἡ κοινῶς βύτζα.

ΓΑΒΑΘΟΝ.

Γάβαθον. *Gabatha.* Paropſis. Heſychius. Γάβαθον, τρυβλίον. Anaſtaſius in Gregorio III. *In quo faciens pergulam, contulit dona diverſarum ſpecierum, id eſt gabathas aureas duas, alias ſaxicas numero quinque.* Et frequens eſt in illo Scriptore. Guilielmus Bibliothecarius in Stephano VI. *Gabathas argenteas cum lampadibus obtulit, & continuatim vigiliis ardere praecepit.* Iſidorus in Gloſſis. *Paropſis, granata, vel catunis.* Corrigo, *gavata,* ſive *gabata, catinus,* Gloſſae Baſilicorum. Καύκους. γάβατα. Martialis lib. VIII. epigram. XLVIII.

Quum menſas habeat fere trecentas.
Pro menſis habet Annius miniſtros;
Tranſcurrunt gabatae, volantque lances.

ΓΑΒΟΣ.

Γάβος. *Cavus.* Foſſa. Scrobs. Codinus in Orig. Conſtantinop. Ἔκτισε δὲ καὶ τοὺς μυδρῶνας, καὶ τοὺς ἀγωγοὺς ἔφερεν ἀπὸ βουλγαρίας. ἐποίησε δὲ καὶ γάβους ἐγχορηγοὺς ἐπὶ πᾶσαν τὴν πόλιν, βαθεῖς τῷ ὕψει ὅσον τῶν ἐμβόλων. Saxo Grammaticus Hiſt. Dan. lib. II.

Hinc montem ſecurus adi, preſſoque ligone
Perfoſſos ſcrutare cavos. ———

Phaedrus Fabul. LXIV.

Cum victi mures muſtelarum exercitu
Fugerent, & arctos circum trepidarent cavos.

Horatius.

Ruſticus urbanum murem mus paupere fertur.
Accepiſſe cavo. ———

ΓΑΔΑΡΟΣ. ΓΑΙΔΑΡΟΣ.

Γάδαρος, ſive Γαΐδαρος. Mulus. Gloſſae Graecobarbarae. Τὸν ὄνον, ἤγουν γαΐδαρον, ἢ γάδαρον, ἀπὸ τοῦ τὴν γῆν δέρειν τοῖς πολλοῖς μόχθοις καὶ κόποις. Vbi vides etymologiam. Anonymus in dialogo, Muli, Vulpis, & Lupi.

Ἄχυρον δὲν τοῦ βρίσκεται, κριθάρη δὲν ποτάση,
Νὰ δόση του γαδάρου του, νὰ φάγη, νὰ χορτάση.

Occurrit illic ſaepe. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Λοιπὸν καὶ ὁ πρῶτος ὁ γαΐδαρος, καὶ ὁ κύων, καὶ ὁ ὄφις ἄνευ σπόρας εἰσὶν, καὶ ἐοίκασι κατὰ τῶν σῶν λόγων καὶ τῷ ἀδὰμ, καὶ τῷ χριστῷ. Ita corrigendum cenſeo. Editur hodie, ὁ πρῶτος ἀγαέδαρος. Nicetas in Man. Comneno lib. VII. Ἀλλὰ καὶ ἵππους, καὶ γαδάρους, καὶ ἄνδρας ἱπποκορυστάς.

ΓΑΙΟΣ.

Γαῖος. Merces. Stipendium. Gallicum eſt, *Gage.* Etymologici Auctor Italiotis, & Tarentinis adſcribit. Ἰταλιῶται καὶ ταραντῖνοι γαῖον τὸν μισθὸν λέγουσι. (a) Scilicet irruptione Gallorum transfuſa dictio in Italiam. Occurrit in Legibus Longobard. Rotharis, ſed alia notione. Tit. CIV. *Si quis accipitres de ſilva alterius tulerit, excepto de gaio Regis, habeat ſibi.* Habes illic bis terve.

ΓΑΙΤΑΝΙΟΝ.

Γαϊτάνιον. *Gaitanum.* Zona. Cingulum. Cyrillus in Lexico. Τὰ σχοινία, καὶ τὰ δεσμὰ, καὶ ἡ ἅλυσις, σειραὶ λέγονται, καὶ γαϊτάνια, καὶ ἅπαν πλέγμα. Anonymus De Amor. Lyb. & Rhod.

Ἔγραψα φίλε τὸ χάρτιν, καὶ δήνω τὴν γαϊτάνη.

Marcellus Empiricus De Medicam. cap. VIII. *De tribus ceraſiis lapillos pertundes, & gaitano lino inſerto pro phylacterio uteris.* Corrigendus eſt Moſchopulus. Μίτρα, ἡ πολεμικὴ ζώνη, καὶ τὸ γαιτάνιον. Hodie editur. Καὶ τὸ αἰτάνιον. Item Codinus De Offic. Ἐπὶ δὲ τραχήλου τῶν κριτῶν ἐκρέματο δύο τινὰ διὰ γαϊτανίων πιλατίκια λεγόμενα. Perperam editur. Διὰ σιτανίων. Hinc compoſitum, χρυσογαίτανον. Anonymus De nuptiis Theſei.

Στεφανομένον ἔμορφα, μὲ δάφνη στολισμένον.
Μὲ πλούσιον χρυσογαΐτανον ὅλον περιπλεγμένον.

(a) Atqui lingua Tarentinorum aliorumque Italiotarum antiquior eſt quam Francogallorum quorum vocabulum eſt, *gage.* *Donius.*

ΓΑΙΤΟΝ.

Γάιτον. Gloſſae Baſilic. Γάϊτον, χαριςήριον ἔγγραφον.

ΓΑΛΑΓΓΑ.

Γαλαγγά. Vulgatum, *Galanga*. Cyperus Babylonius. Apud Aetium lib. I. Τὸ δὲ τριψίδιον ἔςω κιναμώμυ ἀληθινοῦ λίτρας γ', γαλαγγὰν οὐγγίας ς'. Occurrit illic pluries.

ΓΑΛΑΙΑ.

Γαλαία, ſive Γαλέα. Triremis. Ex Italico *Galea*. Cedrenus. Κατὰ ῥωμαίων ἐςέλλετο μετὰ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι κομπαρίων, ἃς δὴ γαλέας κατονομάζειν εἰώθασιν. Etymologicus in κελητίζει. ἔςι δὲ εἶδος πλοίου ληςρικοῦ, ὅ ἐςι γαλέα. Phranzes lib. I. cap. XXXVI. *Navibus piraticis, quas nunc galeas nominare conſueverunt, ſive triremibus prope triginta inſtructi*, &c. Chronica Auguſtenſis in epiſtola Friderici primi. *Convenire fecimus apud Piſas victorioſum ſtolium galearum*. Et ibi aliquoties. Gotfridus Viterbienſis Chronici Parte VIII.

Dum petit Italiam celeri vectante galea,
Victor apud Latium legitur captaſſe tropbea.

Gotfridus Monachus in Annal. *Verſus caſtra militiae Chriſtianae galeidae ſurſum ductae ſunt.*

ΓΑΛΑΙΝΟΝ.

Γαλάϊνον. Vide Καλλάϊνον.

ΓΑΛΑΙΟΝ.

Γάλαιον. Odoramenti genus. Achmes capit. XXVI. Ἐάν τις ἴδη κατ' ὄναρ ὅτι ἠλείψατο μόσχῳ, ἢ γαλαίῳ, πρὸς τὸ εὐωδεῖν. εἰ μὲν ἐςι βασιλεὺς, ἀγαθὸν μήνυμα τοῖς λαοῖς εὐωδήσει, καὶ ποθήσουσιν αὐτὸν καθὼς καὶ εὐωδίαν. Eſt vero nihil aliud quam Zibethum, quod certarum felium excrementum.

ΓΑΛΕΑ.

Γαλέα. Italicum *Galea*. Triremis. Baſilius Naumachicis. Καὶ μέσαι τριήρεις, καὶ μονήρεις τινὲς ταχιναὶ, λεπταὶ γαλέαι, αἷς ἐν ταῖς βίγλαις χρηςέον. Vide Γαλαία.

ΓΑΛΕΥΕΙΝ.

Γαλεύειν. Mulgere. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀμέλγειν. νὰ γαλεύει. Dicebant etiam, γαλεύγειν. Et occurrit in iiſdem Gloſſis.

ΓΑΛΕΥΤΗΡΙΝ.

Γαλευτήριν. Mulctra. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀγγεῖον ξυλίνον χωριατικὸν, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον γαλεύουσιν. ἤγουν γαλευτήριν.

ΓΑΛΗΝΟΤΗΣ.

Γαλλινότης. Serenitas. Tranquillitas. Inter titulos Imperatorios. In Conſtitut. quadam apud Harmenopulum lib. V. capit. IX. Μία γάρ ἐςι τῆς ἡμετέρας γαληνότητος φροντίς. Et in litteris encycliis Leonis apud Euſebium Hiſt. Eccleſ. lib. II. cap. IX. Τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιδεδώκασι γαληνότητι. Agapetus παραινετικῶν ad Iuſtinianum cap. L. Πλέον ἀγάπα βασιλεῦ γαληνότατε τοὺς λαμβάνειν παρά σου χάριν ἱκετεύοντας, ἤπερ τοὺς σπουδάζοντας δωρεάς σοι προσφέρειν. Iterum cap. LII. Τῷ λιμένι τῆς σῆς γαληνότητος πάντες προσορμῶσιν οἱ ἐλέους δεόμενοι. Vrbicius. Λογισάμενος ὅτι συγγνώμην ἔξει παῤῥησία κοινὸν συμφέρον γνωρίζουσα τῷ γαληνοτάτῳ πάντων δεσπότῃ. Sic *Tranquillitas*, in Reſcripto Arcadii, & Honorii. *Etiamſi noſtrae fuerint tranquillitati preces oblatae*. Item, *Serenitas*. In Reſcripto Conſtantini. *Iudicium noſtrae Serenitatis*. Vindicianus in epiſt. ad Valentinum Imp. *Accipe igitur, ſereniſſime Imperator, quod conveniens nobis putetur exemplum*. Mendum autem eſt in Reſcripto Valentiniani & Valentis ad Voluſianum praefectum Vrbis, quod exſtat Cod. Theodoſ. lib. II. Tit. IX. *Amota poena quam pacto contra ius facto ſerenitas tua ineſſe praeviderit*. Corrigo, *ſinceritas tua*. Nam iſte proprius Titulus eius praefecti. Ecce in alio Reſcripto eorumdem Augg. ad eumdem Voluſianum. *Sinceritas igitur tua ubique, &c.* Vide lib. VI. Tit. IV. l. 18.

ΓΑΛΙΛΑΙΑ.

Γαλιλαία. Ita adpellabatur tempus illud omne a Reſurrectione, ſive Paſcha, uſque ad Aſcenſionem, quod in Galilaea Salvator noſter exegit. Locus eſt Cedreni pag. 508. e quo accipimus. Τῇ δὲ πέμπτῃ ἑβδομάδι τῶν ἁγίων νηςειῶν δέδοται παρὰ κωνςαντίνου τοῦ βασιλέως ἀῤῥαβὼν γαμικοῦ συναλλάγματος ἑλένῃ τῇ θυγατρὶ ῥωμανοῦ. καὶ τῇ τρίτῃ τῆς γαλιλαίας ςεφανοῦται μετ' αὐτῆς παρὰ νικολάου τοῦ πατριάρχου ὁ βασιλεύς. Vide, quam τὴν τρίτην τῆς γαλιλαίας hic adpellat, eam Zonaras, τὴν τρίτην τοῦ πάσχα. Sed ſolemnia ille nuptiarum tunc peracta ſcribit, nulla coronationis mentione. Verba haec ſunt. Ὁ δὲ ῥωμανὸς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἑλένην μνηςεύεται τῷ βασιλεῖ κωνςαντίνῳ, καὶ τῇ τρίτῃ τοῦ πάσχα τελεῖται τὰ γαμήλια, τοῦ πατριάρχου νικολάου τὴν ἱερολογίαν ποιήσαντος. At nimirum nuptiis adnexam fuiſſe coronationem eſt intelligendum.

ΓΑΛΙΝΑΡΙΟΣ.

Γαλινάριος. *Gallinarius*. Gloſſae veteres.

ΓΑΛΙΟΝΙΟΝ.

Γαλιόνιον. Navis genus. Italicum. *Galione*. In Synodo Florentina. Ἦλθον δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ ἕτερα μεσοκάτεργα, ἃ ὀνομάζουσι γαλιόνια. Et poſtea. Εἶχον δὲ καὶ ἓν γαλιόνιον ἐξαίρετον, καὶ πάνυ θαυμαςόν.

ΓΑΛ-

ΓΑΛΛΙΑΤΖΑ.

Γαλλιάτζα. Italicum, *Galeaſſa*. Synodus Florentina. Ἵνα γένηται τὸ προσκύνημα τῆς ἱερουσαλὴμ ἐν κωνςαντινυπόλει, καὶ αἱ γαλλιάτζαι αἱ ἀπερχόμεναι εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωοποιοῦ τάφου ἵνα ἔρχωνται εἰς κωνςαντινούπολιν.

ΓΑΛΛΙΞ.

Γάλλιξ. *Gallica*; ut δέλφιξ. *Delfica*. κόλληξ. *Collega*. κάλιξ. *Caliga*. De quibus ſingulis infra ſuo loco ſumus dicturi. Suidas. Ἄλλικα, χλαμύδα κατὰ θεσσαλούς. οἱ ἰδιῶται γάλλικα ταύτην φασί.

ΓΑΜΑΝΤΙΒΟΣ.

Γαμαντίβος. Gloſſae Baſilicor. Γαμαντίβων, ἀργῶν.

ΓΑΜΜΑ. ΓΑΜΜΑΔΙΟΝ.

Γάμμα. Trigonum ad formam litterae Γ. Heſychius. Τρίβων, στολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γάμμα. Siculus Flaccus de Condit. Agr. *Aliquando etiam petras occurrentes in finibus notatas invenimus, quasdam, ſi perſeveret rigor, notas habentes, in verſuris vero gammas, ſed ſpectantes ſuos rigores*. Et poſtea. *In verſuris vero, quae notatae ſunt, aut decuſſes inveniuntur, aut gammae*. Frontinus de Limit. Agr. lib. II. *Termini autem ſi tranſverſi poſiti fuerint, gammam faciunt*. Item Γαμμάδιον, ſive Γαμμάτιον, pro eodem. Suidas. Τριβωνοφόρος, ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς Γαμμάτια. Ita corrigo: nam perperam hodie editur. γραμμάτια. Anaſtaſius in Leone III. *Columnas argenteas octo, & gammadia duo, & arcus duos, cum crucibus quinque*. Et poſtea. *Tabulas chryſoclabas quatuor cum gemmis ornatas, atque gammadias in ipſa veſte chryſoclabas quatuor*. Et occurrit ſaepiſſime apud illum Scriptorem.

ΓΑΜΜΑΤΙΖΕΙΝ.

Γαμματίζειν. Litterae Γ figuram referre. Codinus de Offic. Aulae Conſtantinop. Τὸ δὲ δικανίκιον αὐτοῦ ἀργυροῦν, χρυσοχοϊκὸν, γαμματίζον ἄνωθεν.

ΓΑΜΠΙΟΥΝΙΑ.

Γαμπιούνια. Pluteoli. Italicum, *Gabbioni*. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

Ποίσε καὶ γαμπιούνια
Τροχαλὰ ὥσπερ βουτζία.

Et mox.

Ὥσπερ τὰ γαμπιούνια.
Ἢ στρώματα, ἢ κλαρία.

ΓΑΡΑΣΔΟΕΙΔΗΣ.

Γαρασδοειδής. Conſtantinus lib. II. Them. VI. Ὥστε τινὰ τοῦ ἐκ πελοποννήσου μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τῇ αὐτοῦ εὐγενείᾳ, ἵνα μὴ λέγω δυσγενείᾳ, εὐφήμιον ἐκεῖνον τὸν περιβόητον γραμματικὸν ἀποσκῶψαι εἰς αὐτὸν τουτοὶ τὸ θρυλλούμενον ἰαμβεῖον·

Γαρασδοειδὴς ὄψις ἐσκλαβωμένη.

ΓΑΡΖΟΝΟΣΤΑΣΙΟΝ.

Γαρζονοστάσιον. Locus Conſtantinopoli in media aula magni templi, ubi pueri ſtabant. Cedrenus. Τὸ μεσαύλιον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὸ λεγόμενον Γαρζονοστάσιον. Eſt ex Italico idiotiſmo.

ΓΑΡΖΟΥΝΙΟΝ.

Γαρζούνιον. Puer. Ex Italico, *Garzone*. Scholiaſtes Cedreni. Γαρζούνιον παρὰ λατίνοις τὰ παιδίον. Annales de Carolo Boemo Imperatore. *Omnia autem inferiorum menſarum paramenta, etiam pro garcionibus, de argento fuerunt*.

ΓΑΣΤΡΑΔΕΣ. [a]

Γαστράδες. Vox ignota apud Myrepſum de Vnguentis cap. XCI.

ΓΑΤΟΣ.

Γάτος. Pro, κατός. Italicum, *Gatto*. Corona pretioſa. Γάτος. *Felis*. Γαλή. Florentinus Monachus de Expugnat. Accon.

Noſtri turres ligneas facere coepere,
Gattos, & arietes fieri iuſſere.

ΓΓΙΣΜΑ.

Γγίσμα. Fulcrum. Gloſsae Graecobarbarae. Ἔρεισμα. ἀκούμπισμα. κούπισμα. ἔγγισμα. Γγίσμα.

ΓΔΕΡΜΑΔΙΝ.

Γδερμάδιν. Pellis. Gloſſae Graecobarbarae. Ἄδαρτον. Γυμνόν. ἄδερμον. χωρὶς δέρμα, ἢ γδερμάδιν.

ΓΔΥΝΕΙΝ.

Γδύνειν. Pro, ἐκδύειν. Gloſſae Graecobarbarae. Ἐκδύεται γδύνεται. καὶ ἀνατέλλει.

ΓΕΛΤΟΝ.

Γέλτον. *Geldus*. Pecunia. Gloſſae Latinograecae. *Lucar*. Θεατρικὸν γέλτον. μισθὸς ἀπὸ φίσκου. Ita ſcribo, pro γελίαν, quod hodie corrupte editur. Viri docti reſtituunt, θεατρικὸν ἀργύριον. Sed nimis longe abeunt a veſtigiis priſcae lectionis. Detortum eſt ex Alemanico; Gelt; quomodo a Rock. ῥόχον, & talia. Lex Alemanorum Tit. II. *Si quis liberum de terra effoderit, quidquid ibi tulerit, novem geldos reſtituat*. Et occurrit iterum Titulis LXX. LXXI. LXXIII. Ingulphus in Hiſt. *Quieti, & ſoluti ab omni ſcotto, geldo, vicecomitum auxiliis*. Sunt veſtigia quoque huius vocis in *Novigeldus*, & *VVe-*

[a] Γαστρὶ ſignificat fragmentum. *Donius*.

VVerigeldus: de quibus agimus in Glossario Latinobarbaro.

ΓΕΜΑΤΟ.

Γεμάτο· Plenum. Corona pretiosa. Γεμάτο. *Plenum*. πλήρες. Ioannes Glycas De Vanit. Vitae.
Τὴν δυσωδίαν γεμάτοι.
Anonymus De nuptiis Thesei.
Καὶ μὲν ὁ ἄρης ἀσμαφή, γεμάτον γὰρ τ πίκραν.
Occurrit etiam apud Nicetam in Murzuslo, & De reb. post Excid.

ΓΕΜΙΑ.

Γέμια. Anonymus De arte Persica. Δηλοῖ κέρδ⊝ ἐν λευκοῖς πράγμασιν, ὡς ἐν γεμίοις, χαρτίοις, ϗ πανίοις. Vox ignota est, & inquirenda amplius significatio.

ΓΕΜΟΝΝΕΙΝ.

Γεμόννειν. Glossae Graecobarbarae. Νὰ γεμίζει. νὰ γεμόννει. νὰ σύρῃ ἔξω. Occurrit illic pluries.

ΓΕΝΑΜΑ.

Γέναμα. Corona pretiosa. Γέναμα. *Opus*. ποίησις.

ΓΕΝΑΡΗΣ.

Γενάρης. *Ianuarius* mensis. Vide Γεννάρης.

ΓΕΝΑΤΟΣ.

Γενάτ⊝. Pro, γενειήτης. Glossae Graecobarbarae. Γενειῶντα. γενάτον.

ΓΕΝΕΡΑΛΛΙΟΝ.

Γενεράλλιον. *Generale*. Glossae Basilic. Γενεράλλιον, γενικὸν πρᾶγμα.

ΓΕΝΙΚΟΝ.

Γενικόν. AErarium generale. Sciendum autem aeraria Constantinopoli fuisse quatuor: Imperatorium, Militare, Publicum, Privatum. Gregoras percenset lib. VI. Ἐπεὶ ᾗ ἔδει χρήματα, ϗ ἵππους, ϗ ὅπλα τούτοις διδόναι, τὰ μὲν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ πρυτανείου ἐδίδοντο, τὰ ᾗ ἐκ τ στρατιωτικῶν, τὰ ᾗ ἐκ τ κοινῶν, ϗ ἰδιωτικῶν. Imperatorii mentio apud Suidam in Iustiniano Rhinotmeto. Ὧν ἦν στέρανος ὁ εὐνοῦχ⊝ πέρσης, ταμίας τ βασιλικῶν χρημάτων. Atque id quidem rursum duplex; unum in quo tributa vectigaliaque: alterum, in quo reditus patrimoniales. Agathias lib. III. Παρῆν δὲ αὐτόσε οὐχ ὥσε στρατηγὸς, ἢ ταξίαρχ⊝, ἢ ἄλλο τι εἶναι τῶν παρατάξεων μέρ⊝, ταμίας ᾗ μόνον τ βασιλέως χρημάτων, οὐ μὴν τῶν ἐκ τῆς δασμοφορίας ἐρανιζομένων (ἄλλῳ γὰρ ἐπετέτραπτο ταῦτα.) ἀλλὰ τῶν ὅσα ἐκ τῶν βασιλέων θησαυρῶν ἐπιτομφή ἐφ' ᾧ τοὺς ἀρισεύοντας ἐν ταῖς μάχαις τὰ προσήκοντα κομίζεσθαι γέρα. Militare destinatum erat solvendis stipendiis. Publicum totius imperii reditus excipiebat. Privatum proprie urbis Constantinopol. Primum βεστιάριον, alterum στρατιωτικὸν, tertium γενικὸν, quartum ἰδικὸν dicebatur. Τὸ βεστιάριον ut duplex, ita duos quoque praefectos habebat, priorem τὸν πρωτοβεστιάριον. Alterum τὸν κόμητα τῶν θησαυρῶν, sive τῶν λαργιτιώνων. Iam τῷ στρατιωτικῷ praeerat ὁ λογοθέτης; cuius munus una cum aerario illo postea exolevit. Discimus ex Codino. Ὁ λογοθέτης τοῦ στρατιωτικοῦ οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Sed militare duplex etiam erat, non aliter quam Imperatorum: e priori militibus veteranis stipendia solvebantur, ex altero tironibus. Prius proprie στρατιωτικὸν dicebatur, & eius passim fit mentio: posterius τιρωνικὸν, idque observamus ex Synesio ad Anastasium epist. LXXIX. Ὃν ἐπὶ τῶν δησμωτῶν ὄντα ταῖς ἀπαιτήσεσιν ἔταξε τοῦ στρατιωτικοῦ χρυσίου τοῦ λεγομένου τιρωνικοῦ. Tertium esse diximus τὸ γενικὸν, eiusque meminit Cedrenus, Καὶ εἰς τὸ λεγόμενον γενικὸν κατ' ὧν τοὺς εἰσπραττομένους ἐσδεδ παρὰ τοῦ δημοσίου, μήπω τις ἀδίκως εἰσπράττοιτο. Codinus De Origin. Constantinop. Ἀνήγειρε ᾗ καὶ τὴν μαγναύραν, ϗ τὴν τοῦ κυρίου ἐκκλησίαν, ϗ τὸ γενικὸν, ϗ τὸ ἰδικὸν, ϗ τὸ βεστιάριον. Vbi graviter errat eius interpres. Exstruxit id Constantinus Magnus, ut videmus ex citatis verbis Codini; duravitque ad tempora usque Isaacii Angeli, qui demolitus est, Nicetas auctor in eius vita lib III. Καὶ τ ἐκ πλίνθου πάσης ὀπτῆς λαμπροτάτην τοῦ γενικοῦ οἰκοδομὴν κατηδάφισε. Huius praefectus λογιστὴς, sive λογοθέτης τοῦ γενικοῦ: aut etiam γενικὸς adpellabatur. Suidas. Ἀναστάσι⊝ βασιλεὺς ῥωμαίων αἰθόμεν⊝ στόλον σαρακηνῶν ἔρχεσθαι κατὰ τῆς πόλεως, ἰωάννην ἐφίστησιν ἡγεμόνα τοῦ πολέμου διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ϗ λογιστὴν τ φόρων, ὃν γενικὸν καλοῦσιν. Et passim occurrit apud posteriores illos Historicos. Postea vero itidem desiit. Miror tamen ignorantiam Codini, quam ipse profitetur his verbis. Ἡ τοῦ γενικοῦ λογοθέτου ὑπηρεσία οὐ γινώσκεται. Certe, etsi munus eius iam tum desierit, tamen, quin hoc ipsum fuerit, dubitari minime potest. Restat, quod ordine quartum est, τὸ ἰδικόν: cuius passim fit mentio apud Scriptores rei Constantinopolitanae. Obiter per occasionem corrigendus Cedrenus pag. 467. Εὑρέθη ᾗ ϗ ἐν τῷ ἰδικῷ χρυσίον οὐκ ὀλίγον. Hodie corruptissime editur, ἐν εἰδίξῳ. De eius praefecti adpellatione nihil dum legi. Puto fuisse ἰδικὸν, ut ὁ τοῦ γενικοῦ γενικός. Cave autem confundas cum eo, qui ὁ τῶν οἰκειακῶν dicebatur: nam hic tantum pecunias quotidianas sustentandae Imperatoris familiae expendebat. Sed & hoc munus intercidisse quoque postea docet Codinus.

ΓΕΝΙΤΖΑΡΟΙ.

Γενίτζαροι. Ianizari. Milites Turcici. Occurrit frequenter in Chronico Constantinopolitano.

ΓΕΝ-

ΓΕΝΝΑΡΗΣ.

Γεννάρης, sive Γενάρης. *Ianuarius*. Glossae Graecobarbarae. Αὐδῳαῖος ὄνομα μηνὸς, ἤγουν ἰαννσάριος. ἢ γεννάρης. Constantinus in Hist. Apollonii Tyrii.

> Ἐτέλιωσα ταρχύνησα με τοῦ Θεοῦ τὴν χάρη
> Στοὺς χιλίους πεντακοσίους τὸν μήναν τὸ γεννάρη.

ΓΕΝΤΗΛΙΟΣ.

Γεντήλιος. *Gentilis*. Menologium. Ὁ μὲν σέργιος πριμμικήριος ἦν τῆς σχολῆς τῶν γεντελίων, ὁ δὲ βάκχος σεκουνδικήριος.

ΓΕΡΑΓΝΟ.

Γεράγνο. Color caeruleus. Occurrit in Turcograecia Crusii.

ΓΕΡΑΚΗ. ΓΕΡΑΚΙΟΝ. ΓΕΡΑΞ.

Γεράκη, & γεράκιον. Accipiter. De tortum ex ἱεράκιον. Corona pretiosa. Γεράκη. *Accipiter*. Ἱέραξ. Glossae Graecobarbarae. Αἴσαρος. εἶδος ἱέρακος θεωρία τοῦ γερακίου. Item. Γέραξ, pro Ἱέραξ. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

> Τὸν γάτον καὶ τὸν γέρακα περίσσια τοὺς τρομάσω.

Anonymus De nuptiis Thesei.

> Ἄλλοι γεράκια βάσαζαν, ἄλλοι σκυλία ἐσύρναν.

ΓΕΡΑΝΙΟΝ.

Γεράνιον. Tolleno. Nos similiter dicimus. **Een Craen.** Suidas. Κηλώνειον, τὸ γεράνιον. Etymologici Auctor. Κηλώνειον, τὸ ἀνανεῦον καὶ κατανεῦον ξύλον. ὁ ἀντλητήρ. τὸ παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενον γεράνιον. Moschopulus. Κηλώνειον, τὸ κοινῶς γεράνιον. Codinus in Orig. Constantinop. Καὶ τὰ παλάτια τὰ ἐπάνω μέχρι τοῦ γερανίου.

ΓΕΡΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Γερανίσκειν. Senescere. Pro Γηράσκειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀγήραον. ἀγήρατον. ἢ ὅπου δὲν γερανίσκει.

ΓΕΡΔΗΣ. ΓΕΡΔΙΟΣ. ΓΕΡΔΟΠΟΙΟΝ.

Γέρδης, & Γέρδιος, ut σιλεντιάρης, σιλεντιάριος, & talia. *Gerdius*. Textor. Hesychius. Γέρδιος, ὑφάντης. Suidas. Γέρδιος, ὑφάντης. καὶ παρ᾽ ἡμῖν ἡ γερδία. Item. Γηώρας, ὁ ἀλλότριος, καὶ γέδρης ὁ ὑφάντης. Etymologici Auctor. Γέδριος, ἡ ὑφάντρια. Glossae Latinograecae. *Textor*. Γέρδιος. Et Gracolatinae. Γερδία. *Textrix*. Item. Γέρδιος, ὑφάντης. *Textor*. Inde Γερδοποιόν. In iisdem Glossis. Γερδοποιόν. *Textrinum*. Sed observa, quod γέρδιον omnes interpretentur textorem. Tamen distinguit Lucilius lib. xxx.

> ——— *curate domi sint*
> *Gerdius, ancillae, pueri, zonarius, textor.*

ΓΕΡΙΤΕΥΕΙΝ.

Γεριτεύειν. *Gerere*. Glossae Basilicorum. Γεριτεύειν. διοικεῖν.

ΓΕΡΟΣ.

Γερός. Purus. Sanus. Bessarion in epist. Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸν ἀγκόνα νὰ εἶναι, ἐπειδὴ οὐδὲ αὐτὸς ὁ τόπος ἔναι γερός. Glossae Graecobarbarae. Ἄψθορον. γερόν. σῶον. σωστόν. Theodosius Zygomala in epist. Εἰὰν ἐσὺ ἦσε γερὸς, καὶ τὰ χρυσᾶ παιδία, καὶ ἡ καλὴ μάνα αὐτῶν, σώνει μας καὶ τοῦτο. Corona pretiosa *Senem* interpretatur. Γέρος. *Senex*. Πρέσβυς.

ΓΕΡΡΟΧΕΛΩΝΗ.

Γεῤῥοχελώνη. Machinae bellicae genus. Biton in Mechanicis. Οὔτ᾽ ἂν γεῤῥοχελώνη μηχανήματα, οὔτ᾽ ἂν στοὰ, οὔτε χελώνη ῥαδίως προσαχθείη. Sed vocem, μηχανήματα, glossema esse censeo, & a margine irrepsisse in textum. Occurrit illic pluries.

ΓΕΥΓΕΙΝ.

Γεύγειν. Pro, Γεύειν. Gustare. Glossae Graecobarbarae. Ἄοινος, ὁ μὴ γευόμενος οἶνον, καὶ ὁ μὴ ἔχων. ἐκεῖνος ὅπου δὲν γεύεται. ἢ γεύγεται, ἢ πίννει κρασίν. Iterum alibi. Ἄρτι μῦς πίτζης γεύεται. ὁ ποντικὸς γεύγεται νωστὰ τὴν πίτζαν.

ΓΕΥΜΑ. ΓΕΥΕΣΤΑΙ.

Γεῦμα. Prandium. Glossae Graecobarbarae. Τοῦ γεύματος, ἢ τοῦ δείπνου. Codinus de Offic. Aulae Constantinopol. Στοχαστικός γε μὴν λέγω, ὡς ἐπείπερ οἱ τοῦ πλήθους ἄνθρωποι πρωΐας μὲν νήφουσι, μετὰ δὲ τὸ γεῦμα θύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ προπετέστεροι γίνονται, Sed corrigo. Μετὰ δὲ τὸ γεῦμα μεθύουσιν. Satis manifesto argumento firmatur emendatio nostra: & evincunt quoque sequentia statim verba. Εἰκότως πρωΐας μὲν σαλπίζουσι δι᾽ ὃν εἴπομεν τρόπον, μετὰ δὲ τὸ γεῦμα οὐδαμῶς, ἵνα μή τις μεθύων ἀτάκτως καὶ προπετῶς προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. Paulus Monachus Collectan. lib. 1. Εἶπεν ὁ γέρων. καὶ ἵνα τί σοι τὰ ληκύθια ταῦτα; λέγει ἐκεῖνος. γεύματα ὑποφέρω τοῖς ἀδελφοῖς. Menologium. Καὶ γίνεται δοξολογία μεγάλη. τὸ τροπάριον, καὶ ἀπολυόμενοι. ἄγομεν ἀργίαν μέχρι τοῦ γεύματος. Sic γεύεσθαι, pro, *Prandere*. Apud eumdem Paulum libro citato. Καὶ ἐν τούτοις ἡμᾶς δεύτερον ἐφάγομεν, καὶ ἐπίομεν. ἐκεῖνος δὲ μηδ᾽ ὅλως γευσάμενος πεζεύων ἀπεστήθισε ψαλμοὺς τὸν μέγαν καὶ ἄλλους δεκαπέντε. Palladius in Hist. Laus. Καιρὸν ἐπιτήδειον πρὸς τὸ γεύσασθαι ἐπετήρει διὰ πάσης ἡμέρας.

ΓΗΠΟΝΟΜΟΝ.

Γηπονόμον. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. 1. cap. xx. Χειμῶνος δὲ ὄντος πρὸ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἐλθεῖν εἰς θήραν διδόναι αὐτῷ σίλλω τὸ λεγόμενον γηπονόμον. Inquirenda est significatio. Occurrit autem in illo Scriptore pluries; & scribitur quoque γεπόνον, capit. xi. Sed corrigendum censeo.

ΓΗ-

ΓΗΣΤΕΡΝΑ.

Γηςέρνα. *Cisterna*. Vide Κιςέρνα.

ΓΗΤΑΤΡΟΣ.

Γηταῦρος. Avis genus. Orneosophion. Τὰς δὲ πελαργὰς, τὰς γηταύρας, τὸν τζίκνεαν, τὴν αἴθυιαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὀφείλεις πάλιν ἵνα προσέχῃς αὐτά. Iterum alibi. Τζυκνέα σάρκας, ἢ πελαργοῦ, ἢ γηταύρου, ἢ αἰθυίας, μὴ πολὺ παραβάλλῃς τῶν ὀρνέων.

ΓΙΑΛΗ.

Γιαλή. Pro, ὑελός. Vitrum. Corona pretiosa. Γιαλή. *Vitrum*. ὑελός. Apud Crusium in Turcograecia legitur, γιαλλί. *Poculum*.

ΓΙΑΛΛΙΖΕΙΝ.

Γιαλλίζειν. Nitere. Splendere. Glossae Graecobarbarae. Ἀμαρύσσει. σίλβει. λάμπει. γιαλλίζει. (a)

ΓΙΑΛΟΣ.

Γιαλός. Pro, αἰγιαλός. Littus. Glossae Graecobarbarae. Δόρατα θαλάσσια. κοντάρια τοῦ γιαλοῦ. Iterum alibi. Ἀκτή. ὁ αἰγιαλός. ὁ παραθαλάσσιος τόπος. ὁ γιαλός. Scholiastes Oppiani Halieut. III. Τῶν ἰχθύων ὁ πάρος γιαλῶν. Hinc περιγιάλιον. Ora maritima. Anonymus de nuptiis Thesei.

Κιαυτοὶ καλὰ ξανοίξασι ἀπέσω καὶ τριγύρου
Ὅλα τὰ περιγιάλια. ———

Apud Crusium, in Turcograecia legitur, Γίαλο. *Vitrum*. Vide supra Γιαλή.

ΓΙΑΜΜΑΝ. ΓΙΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Γιάμμαν. Pro, ἴαμα. Medela. Glossae Graecobarbarae. Θεραπεία, ἡ ἰατρεία, ἴαμα, γιάμμαν. Corrige Apomasarem in Mysteriis Δύναμιν τῶν ἐνδίξων καὶ μεγιστάνων, χαρὰν, καὶ γιαμάτια. Et mox. Καλοσύνην ἀνθρώπων, χαρὰν, καὶ γιαμάτια. Et occurrit ibi pluries, sed mendose semper scribitur, νιαμάτια. Et γιανίσκειν. Curare. Mederi. Eaedem Glossae. Ἰατρεύει, ἤγουν γιανίσκει. Iterum. Ἰατρεύουσιν, γιανίσκουσιν.

ΓΙΑΟΣ ΓΛΙΘΟΣ. (b)

Γιάος γλίθος. Hyacinthus. Achmes Introduct. in Astrologiam. Δηλοῖ πολλὴν γένεσιν ῥόδων, καὶ τῆς κημίας, καὶ τοῦ γιάου γλίθου, ἤγουν τοῦ ὑακίνθου, λίθων τε, καὶ μαργάρων, καὶ τῶν ὁμοίων. Censeo legendum, καὶ μαργάρων. Observa autem, γλίθος dixerunt pro λίθος: at quid γιάος sit non divino. An γιάος γλίθος est veterum χρυσόλιθος? Existimo.

ΓΙΑΠΑ.

Γιαπᾶ. Ecce. Vide. Theodosius Zygomala in epist. Μέλλουσι γὰρ εἰπεῖν, ὅρα ὦ εὐτυχὲς, καὶ ἀντὶ θούτου λέγουσι, γιαπᾶ καλότυχε.

ΓΙΑΡΗΚΙΟΝ.

Γιαρήκιον. Teli genus. Anonymus De bello sacro.

Ἄρματα ἤχασιν καλὰ, γιαρήκια ἐφοροῦσαν.

ΓΙΑΤΙ.

Γιατί. Quare. Corona pretiosa. Γιατί. *Quare*. διὰ τί.

ΓΙΑΤΡΕΥΕΙΝ. ΓΙΑΤΡΙΑ. ΓΙΑΤΡΟΣ.

Γιατρεύειν. Pro, ἰατρεύειν. Corona pretiosa. Γιατρεύειν. *Mederi*. ἰατρεύειν. Anonymus de nuptiis Thesei.

Τὰς λαβωμένας ἔποικαν ὅλας νὰ τὰς γιατρέβουν.

Sic, γιατρία. *Medela*. Et γιατρός. *Medicus*.

ΓΙΔΑ. ΓΙΔΙΟΝ. ΓΙΔΟΒΟΣΚΟΣ. ΓΙΔΟΜΑΝΔΡΗ.

Γίδα, & Γίδιον. Truncate, pro αἰγίδιον. Capra. Glossae Graecobarbarae. Αἰγιδίων. γιδιῶν. σφακτῶν. Corona pretiosa. Γίδα. *Capella*. αἴξ. Hinc γιδοβοσκός. Glossae citatae. Αἰπόλος. αἰγονόμος. γιδοβοσκός. ποιμὴν τῶν αἰγῶν. ὁποῦ ποιμαίνει τὰς αἶγας, ἤγουν βόσκει τὰ γίδια. Item. Γιδοβοσκόν. Ibidem. Αἰπόλιον. αἰγονόμιον. γιδοβοσκόν. Et γιδομάνδρη. Caprile. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΓΙΛΛΟΣ.

Γίλλος. Littus. Pro αἰγιαλός. Glossae Graecobarbarae. Ἄμαθος. ἡ μεσόγιλλος ἄμμος. ὁ ἄμμος ὁποῦ ἔνι εἰς τὸ μέσον τοῦ γίλλου, ἕως τοῦ αἰγιαλοῦ.

ΓΙΝΙΣΚΟΜΑΙ.

Γινίσκομαι. Fio. Pro, γίνομαι. Glossae Graecobarbarae. Ὁ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶν. ὁποῦ γινίσκεται ἢ κρατεῖται μεγάλος ὀνὰν συκοφάντης.

ΓΙΟΜΑ.

Γίομα, sive, γίομα. Pro, γεῦμα. Prandium. Corona pretiosa. Γίομα. *Prandium*. ἄριστον. Glossae Graecobarbarae. Τοῦ γεύματος, ἢ τοῦ δείπνου. ἢ τοῦ γιώματος.

ΓΙΟΜΑΤΟΣ.

Γιομάτος. Plenus. Alexius Rharturus Doctr. I. Ἑαυτὸν ὑπόδικον καλεῖ, καὶ γιομάτον ἁμαρτημάτων. Depravatum ἀπὸ τοῦ γέμειν.

ΓΙΟΦΥΡΗ.

Γιοφύρη. Pro, γεφύρα. Corona pretiosa. Γιοφύρη, *Pons*. γεφύρα. Anonymus De bello sacro.

Γιοφύρια ἐπήκασιν ἄνω εἰς τὰ καράβια.

(a) Ita nos esser giallo.

(b) Forte Giallo. *Donius*. Hoc est γιαλός. *Lamius*.

ΓΙΡΕΒΕΙΝ.

Γιρέβαν. Pro, Γυρεύειν. Corona pretiosa. Γιρέβειν. *Investigare*. μαςεύειν.

ΓΙΡΕΤΓΕΙΝ.

Γιρεύγαν. Pro, Γυρεύειν. Itidem ut Γιρέβαν. Ioannes Glycas De Van. Vitae.
Λοιπὸν ἂς ἑτοιμάσωμεν ἀφὴ τις μας γιρεύγει.

ΓΙΡΟ. ΓΙΡΟ.

Γίρο Γίρο. Corona pretiosa. Τὸ γίρο Γίρο. *Circum circa*. κυκλόθε.

ΓΙΤΕΤΜΑ.

Γίτευμα, sive, γίτευμαν. Pro, Γοήτευμα. Γοητεία. Incantatio. Glossae Graecobarbarae. Διὰ τῆς ἐπῳδῆς. μὲ τὸ γίτευμαν, ἢ γίτευμα.

ΓΙΩΜΑ.

Γίωμα. Vide, Γίομα.

ΓΛΑΓΚΙΣΜΑ. ΓΛΑΓΓΙΖΕΙΝ.

Γλάγκισμα. Clangor. Strepitus. Clamor. Glossae Graecobarbarae. Ἀϋτὴν, βοὴν, μάχην, κραυγὴν, πόλεμον, σκάνδαλον, φωνὴν, γλάγκισμα, Γυρίασμα. Sic γλαγγίζειν. Clangere. Alibi in iisdem Glossis. Ὑλακτεῖ. γλαγγίζει. κλαγγίζει.

ΓΛΑΝΔΟΥΛΑ.

Γλάνδυλα, sive, γλάνδυλον. *Glandula*. Eumelus Hippiatric. lib. I. cap. XVI. Ἐὰν συμβῇ ζώῳ ἔχειν παρωτίδας, ἢ χοιράδας. ἅσπερ τινες ἰδιώτερον γλανδύλας προσαγορεύουσιν. Iterum postea. Καὶ αὐτὰ τὰ λεγόμενα γλάνδυλα ἐκβάλλειν πάντα σιδήρῳ.

ΓΛΕΦΑΡΟΝ.

Γλέφαρον. Frons. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΓΛΗΓΟΡΑ. ΓΛΗΓΟΡΟΣ.

Γλήγορα. Cito. Γλήγορος. Citus. Celer. Glossae Graecobarbarae. Εὐμετάβολος. ὁποῦ μεταβάλλεται ἕτοιμα. ὁπῦ Γυρίζει γλήγορα Γνώμην. Occurrit illic saepissime. Corona pretiosa. Γλήγορα. *Cito*. ταχέως. Alexius Rharturus Doctr. VI. Ἐὰν ςοχασθῇς ἄνω εἰς τὸν ὐρανὸν τὴν κίνησιν τῦ ἡλίυ ὅπου κάνει εἰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας, ὐ θέλει φανῇ γλήγορα πολλά.

ΓΛΗΓΟΡΟΠΟΔΑΣ.

Γληγοροπόδας. Velox. Celer pedibus. Glossae Graecobarbarae. Ἀελλόπυς. ὁ ταχεῖς πόδας ἔχων. Γοργόπυς, γληγοροπόδας.

ΓΛΙΑΖΕΙΝ. (a)

Γλιάζειν. Festinare. Glossae Graecobarbarae. Θέτει ἀπάνω τῆς μάντιν ἢ ῥοῦχον ὅπου τρέχει κὴ γλιάζει.

ΓΛΙΘΟΣ.

Γλίθος. Pro, λίθος. Lapis. Vide Γιάος.

ΓΛΥΚΑΔΑ.

Γλυκάδα. Dulcedo. Oblectatio. Glossae Graecobarbarae. Ἡδονή. τέρψις. χαρά. εὐφροσύνη, γλυκύτης γλυκάδα.

ΓΛΥΚΑΝΗΣΣΟΣ. ΓΛΥΚΑΝΙΣΟΝ.

Γλυκάνησσος, sive Γλυκάνισον. Anisum. Glossae Graecobarbarae. Μαλάχη, κὴ τὸ ἄνισον, μόλοχα, κὴ ὁ Γλυκάνησσος. Theocriti Scholiastes Idyll. VII. Ἄνηθον. τὸ μάλαθρον, η. ἄνισον δὲ, Γλυκάνισον, ι.

ΓΛΥΚΕΟΠΡΑΤΗΣ. ΓΛΥΚΕΟΠΡΑΤΙΟΝ.

Γλυκεοπράτης. Dulciarius. Glossae Graecolatinae. Γλυκεοπράτης. *Dulciarius*. Et Γλυκεοπράτιον. Officina dulciarii. Eaedem Glossae. Γλυκεοπράτιον. *Dulciarium*.

ΓΛΥΚΟΚΑΛΑΜΟΝ.

Γλυκοκάλαμον. Locus. Quia nimirum fructum praedulcem habet. Basilius Magnus De Exercit. Grammat. Λωτός. τὸ Γλυκυκάλαμον. Occurrit etiam apud Myrepsum De Antid. cap. LXXXVIII. Fuchsius interpretatur, medullam fistulae Cassiae.

ΓΛΥΚΟΣ. ΓΛΥΚΟΣΥΝΗ.

Γλυκός. Corona pretiosa. Γλυκός. *Dulcis*. γλυκύς. Inde γλυκοσύνη. Ibidem. Γλυκοσύνη. *Dulcedo*. γλυκύτης.

ΓΛΥΤΟΝΝΕΙΝ.

Γλυτόνειν. Anonymus De Vulpe & Lupo.
Καὶ θέλω νὰ γλυτώσετε νάχετε τ̓ ζωήσας.
Occurrit illic pluries.

ΓΝΕΜΑ [b].

Γνέμα. Filum. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΓΝΕΟΝΥΦΟΣ.

Γνεόνυφος. Vide Νύφη.

ΓΝΙΦΩΝ.

Γνίφων. Nicetas in Man. Comneno lib. I. Κίμ-

(a) Λιάζειν. Donius.
[b] Νῆμα. Donius.

Κίμβιξ δὲ ὢν εἰς ἄκρον, κ̕ γνίφων, κ̕ δυσπρίκιςος, ὥσ᾽ ἄνω ἄραι τὰ βλέφαρα παραμμένος.

ΓΝΩΘΕΙΝ.

Γνώθειν. Nosse. Glossae Graecobarbarae. Μηδὲ αἰσθάνεται. μηδὲ γνώθει. ἢ νώθει. Occurrit illic pluries.

ΓΟΜΑΡΙΑ. ΓΟΜΑΡΙΑΤΙΚΟΝ.

Γομάρια. Sarcinae. Glossae Graecobarbarae. Α᾽γωγίμων. φορτίον. γομαρίων. Occurrit illic pluries. Itaque corrigo in Diplomate Andronici iunioris, quod exstat apud Phranzem Chronici lib. III. cap. XXIV. Διὰ προσφαγίων, πασῶν, ἢ γομαρίων, ἢ πετζίων, ἢ πανίω, ἢ λινοκόκκω, ἢ τζοκαρικῆς. Hodie editur, τομερίων. Sed corrupte. Hinc γομαριατικὸν, vectigal pro illis solvi solitum. In eodem Diplomate. Καθελκόμενοι εἰς ἀπαιτητὰς καμπανισικῶ, μεσιτικῶ, ζυγαςικῶ, μετριατικῶ, ταχιδικῶ, γομαριατικῶ, ὀψωνίω. Mendose editur, γομεριατικῶ.

ΓΟΝΑΤΙΟΝ. (a)

Γονάτιον. Nicolaus Cabasilas De veste sacra. Καὶ τύπον τινὰ ῥομφαίας περιζωννύουσιν αὐτὸν τὸ λεγόμενον γονάτιον, ὃ πρὸς σχῆμα ξίφους ἐσχημάτισται.

ΓΟΝΑΤΙΣΤΑ.

Γονατιςά. Flexis genibus. Ad genua provolutus. Anonymus De nuptiis Thesei.
Καὶ τότες ἐδιέβηκε ἔμπρὸς εἰς τὸν Θησέον,
Καὶ λέγη τα γονατιςὰ, εὐγενικὰ μ᾽ αὐθέντη.

ΓΟΝΑΧΙΟΝ.

Γονάχιον. Achmes in Introduct. in Astrolog. Μορφὴ ὡς ἀετῶ, κρατῶν γονάχιον τάπις κ̕ πῶλον, μεριμνᾶ εἰς πράγματα. Significatio ignota est.

ΓΟΝΙΑ.

Γονία. Focus. Corona pretiosa. Γονία. *Focus*. πυρέων.

ΓΟΝΥΚΛΙΝΕΣ.

Γονυκλινές. Pulvinar, quod genibus substernitur, in quo illa inclinentur. Codinus de Orig. Constantinop. Ε᾽ν αὐτῇ τῇ βασιλικῇ χρυσορόφω, ὀπίσω τῶ μιλίω ἦν ἀνδρεοείκελον ἄγαλμα χρυσέμβαφον. ἔνθα ἦν τὸ ἑξάμμον ἡρακλέω τῶ βασιλέως, καὶ γονυκλινὲς ἰυςίνυ τῶ τυράννυ. Apud Suidam in βασιλικὴ haec paulo corruptiora sunt, ut monemus in Notis nostris ad Codinum. Anonymus de Antiquit. Constantinopol. Χαλκούργημα βραχὺ παντελῶς κ̕ δεδεμένον γονυκλινὲς ἔχει.

ΓΟΡΓΩΡ.

Γοργωρ. Paulus Monachus Collectan. lib. I. Ε᾽φόρει δὲ ὁ διὰ τὴν ὑπακοὴν μανιάκιν χρυσῶν. καὶ γοργῶρα, καὶ πλείονα τῶν ἄλλων δόξαν εἶχεν᾽ De significatione nondum liquet.

ΓΟΥΒΙΟΝ.

Γυβίον. Vestis genus. Oecumenius Comment. ad Acta Apost. cap. XXVIII. Τὰ δὲ σιμικίνθια ἐν ταῖς χερσὶ κατέχουσιν οἱ μὴ δυνάμενοι ὠράρια φορέσαι, οἷοί εἰσιν οἱ φοροῦντες ὑπατικά; σολάς, ἢ γυβία. Idem est, quod *Gusa*. Invenio in veteribus Glossis, sed corrigendis, *Bigera vestis, gusa villata*. Mendosi hodie libri, in quibus editur. *Bigera, vestis, gusa, vel villata*. Sed observa illic, *Bigera*; quae vox non temere alibi obvia. Invenio, *Bigerriga*, apud Sulpitium de vita S. Martini. *E proximis tabernis bigerrigam vestem brevem atque hispidam quinque comparatam argenteis rapit, atque ante Martini pedes iratus exponit*. At tu, *Bigerra*, rescribe in Glossis. Et *Bigerriga* apud Sulpitium est *Bigerrica*; nam C & G confundunt librarii. Bigerri autem sunt Galliae populi. Ergo Bigerra vestis est Gallica.

ΓΟΥΛΑ. ΓΟΥΛΙΝ. ΓΟΥΛΙΟΝ.

Γῦλα. *Gula*. Erotianus in Lexico Hippocratis. Ο῎ιον σόμα. γῦλαν πρόβατα. Glossae Graecobarbarae. Α῎χαρα. τὸ τῶ δόρατος εἰς τὸ αὐλὸν τῆς ἐπιδορατίδος ἐμπίπτον. τὸ γυλλὶν τῶ κονταρίω. Est autem illic γυλλὶν, pro γυλίον, corrupto scribendi more. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. CXXVIII. Ε᾽ὰν διαμένωσιν αἱ τροφαὶ ἐν τῷ σομάχῳ τῶ ἱέρακος ἄπεπτοι, ὃ κ̕ γύλα ὀνομάζεται, κ̕ ταῦτα ὐκ ἔμεση, ἄχρι δεκάτης ὥρας τῆς ἡμέρας μηδὲν λαβέτω. Paulus Monachus Collectan. lib. I. Α᾽λλ᾽ ἴδιον δαίμονα ἔχει, κ̕ ἴδιον πόλεμον ἐκ τῆς γύλας αὐτῶ. Anonymus De bello sacro.
Ε᾽σέβη ἀπέσω σον γυλὰν, κ̕ ἐκατασόχαξέν τον.

ΓΟΥΝΑ. ΓΟΥΝΑΣ. ΓΟΥΝΙΟΝ.

Γῦνα, sive γῦνας, & γυνίον. *Guna*. Vestis pellicea. Moschopulus. Σισύρα, ἢ γῦνα. Et alio iterum loco. Διφθέρα, ἢ γῦνα. Et. Μηλωτή, ἢ ἀπὸ τῦτυ γοῦνα. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem. Σισυρα, τὸ ἐκ δέρματος ἔντριχον, ὅπερ κ̕ γῦναν καλῦσιν. Achmes cap. CLVIII. Ε᾽ὰν ἴδη τις ὅτι ἐφόρει γῦναν νέαν, ἐὰν ἐςὶ χλιαρὰν, εὑρήσει πλῦτον ἀπὸ μεγιςάνων, ἀνάλογον τῶ πλήθυς τῶν ἐρίων. Et passim toto illo capite occurrit. Apud Mauricium Strateg. lib. III. cap. II. Κυνία, ἤγυν νευρικὰ ἀπὸ κεντούκλων πλατέα πάνυ. Rectius alii codices praeferunt, γυνία: nam κυνία aliud erant, ut infra suo loco ostendemus. Corrigendum vero existimo Suidam. Γῦνας, τὸ παρ᾽ ἡμῖν γυνιον λεγόμενον. Hodie editur, γῦνδας, & γυνδίον. Reperio quoque apud Euthymium Zygabenum Panopliae Dogmaticae Tit. XXVIII. Τὸν δὲ διαβολον καὶ τὸν σολμῶντα δαιμοσι κ̕ ὀρνέοις προσδιαλέγεσθαι, δαίμονάς τε συνεργῦντας τῷ σολμῶντι τυρῶναι, καὶ γύνδας τινάς. Sed sine dubio alia illic notione est. Cineheardus epist. ad Lullum Episco-

[a] Verbi genus. *Donius*.

piscopum. *Orarium & coculam, & gunam brevem nostro more consutam*. Guitbertus item in epistola ad eumdem. *Gunnam de pellibus lutrarum factam tuae fraternitati misi*. Corrigendus est locus in Conc. I. Salisburgensi. *In pileis suffurraturas non habeant, nisi forte de nigro centato, vel panno, aut nigra pelle, aut guna*. Hodie editur, *a. n. pelle aguna*. Porro a *Guna* est *Gunatus*: guna amictus. Luitprandus in Legat. *Nec ipsa capiet eum, in qua ortus est, pauper & gunata, id est, pellicea, Saxonia* [a].

ΓΟΥΠΠΟΣΑΝΙΔΟΝ.

Γουπποσάνιδον. Abacus. Glossae Graecobarbarae. Α'βάκινον. ἄβαξ. γουπποσάνιδον. ἢ ὃ μὴ βάσιν ἔχων.

ΓΟΥΡΓΙΑΖΕΙΝ.

Γουργιάζειν. Clangere. Strepere. Glossae Graecobarbarae. Χωρὶς καμιὰν εὐλάβειαν φωνάζει καὶ γουργιάζει. Hinc infra, γουρίασμα.

ΓΟΥΡΓΟΥΡΟΣ.

Γούργουρος. *Gurgulio*. Nicetas in Alexio lib. I. Διὰ τοῦ γουργούρου αὐτῆς κράζους καὶ ἐρεργμοὺς ἐποίει, καὶ σφυριγμοὺς ἐξέφερεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτῆς. Anonymus in Canonio Mathematico. Ο' γούργουρος, ἀγαθὰ καλά. Hinc μακρογούργουρος. Oblongum collum habens. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Ο'τε μέλλεις εὔξεσθαι, λάβε μακρογούργουρον κεράμιον σὺν ὕδατι.

ΓΟΥΡΙΑΣΜΑ.

Γουρίασμα. Vide Γλάγκισμα.

ΓΟΥΡΝΑ.

Γοῦρνα. *Vrna*. Crassiore sono pronuntiabant, ad quem exprimendum γ praefigitur. Glossae Graecobarbarae. Α'μη. σκάφη. γοῦρνα. Iterum alio loco. Α'γκεῖον σιδέρενον. ἢ σκάφη. ἢ γοῦρνα. (b) Et occurrit illic saepius.

ΓΟΥΡΟΥΝΙΝ. ΓΟΥΡΟΥΝΙΟΝ.
ΓΟΥΡΟΥΝΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Γουροῦνιν, sive, γουρούνιον, utroque enim modo scribebant, ut innumera talia, *Grunnius*. Porcus. Ioannes Tzetzes Chil. XII.

Μούσης τῆς τριοδίτιδος φέρεται μῦθος λέγων,
Α'λλος μὴ ἔχων δαίμονα ἠγόρασε γουροῦνιν.

Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. LXXIII. Α'πὸ σκυλοπούλου μικροῦ, ἢ ἀπὸ γουρουνίου, διὰ τριῶν ἡμερῶν αὐτὸν θρέψεις. Cyrillus in Lexico. Δελφάκιον, τὸ τοῦ χοίρου βρέφος, ἢ τοῦ γουροῦνιν. In Glossis Graecobarbaris legitur, γουρουνόπουλλον, quod idem est. χοιρίδιον. γουρουνόπουλλον.

ΓΟΥΣΤΕΙΟΝ.

Γουστεῖον. *Gusteum*. Forum cupedinarium. Codinus in Orig. Constantinop. Ε'πωνόμασε τὸν τόπον αὐγουστεῶνα, πρότερον γουστεῖον λεγόμενον, ἤγουν ὀψοπώλιον. Et mox. Ε'καθάρισε τὴν αὐλὴν, καὶ ἐμαρμάρωσεν αὐτὴν, τὸ πρότερον οὖσαν γουστεῖον, ἤγουν ὀψοπώλιον. Scio apud Suidam, αὐγουστεῖον, legi; sed valide hanc lectionem defendit nominis ratio, & τὸ ἔτυμον, siquidem γοῦστα, *Gusta*, adpellabant cupedias. Apitius de Re Culin. lib. IV. cap. V. *Gustum versatile sic facies: Albas betas minutas, porros requietos, apium, bulbos, & cocbleas elixabis, &c.* Et totum illud caput est, *De gustis*.

[a] Hinc vox Itala, *Gonna*, *Gonnella*.
(b) Nescio an Gallicum *Gurde* hinc defluat.

ΓΟΥΤΑΔΙ.

Γουτάδι. Frons, Exstat in Turcograecia Crusii.

ΓΟΥΤΟΣ.

Γοῦτος. *Guttus*. In Etymologico Suidae. Γοῦτος, ληκύθου εἶδος.

ΓΡΑΔΕΛΛΑ.

Γραδέλλα. *Craticula*, Glossae Graecobarbarae. Α'δία. ἐσχάρα. βωμός. θυσιαστήριον. γραδέλλα. Itali *Graticula* [c] dicunt. Et sic in Glossis Graecolatinis quoque reperitur. Ε'σχάρα. *Graticula*.

ΓΡΑΙΚΟΛΩΝΟΣ.

Γραικολωνός. Graecae linguae peritus, quo exteri utebantur Constantinopolim venientes, ad rem domesticam procurandam, necessariaque coemenda. Atque inde nomen impositum. Luitprandus in Legat. *Graecolonum meum, id est, Graecae linguae gnarum, qui non signorum signis, sed digitorum, seu capitis nutibus cum venditore emtor loquebatur: tantique nummis emebat quatuor, quanti Graecolonus obsonium uno.*

ΓΡΑΝΑΤΖΑ.

Γρανάτζα. Vestis Imperatoris praelongis manicis, & ad talos usque dependentibus, quae non cingebatur: translata vero ex Assyria. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Ε'τι καὶ ἀπὸ τῶν ἀσσαρίων βασιλείας κατῆλθε τι φόρημα μέχρι καὶ τῶν νῦν βασιλέων, γρανάτζα λεγόμενον, ὅπερ καὶ φορεῖ ὁ βασιλεὺς ἄνευ ζώνης, οὗ κρεμμάμενα τὰ μανίκια διήκουσι μέχρι τῶν ἀστραγάλων. Et postea. Καὶ ὃ μὲν ὁ βασιλεὺς φορεῖ, καλεῖται γρανάτζα, ὡς εἴρηται. In Isidori Glossis legitur. *Paropsis, granuta, catunus*. Sed mendosus locus est, & nos iam ante correximus in γάβαθον. Hoc autem monendum erat, ne quis vocis similitudine fallatur.

ΓΡΑΝΟΣΟΛΟΝ.

Γρανοσόλον. *Granum solis*. Myrepsus de Antidotis cap. XXVII. Α'διάντου, μακεδονισίου, γρανοσόλου.

ΓΡΑ-

[c] Veneti esset *Gradella*. *Donius*. Nos Etrusci *Gratella* vocamus. *Lamius*.

ΓΡΑΤΟΥΤΟΝ.

Γρατῦτον. *Gratuitum*. Glossae Basilicorum. Γρατῦτον. χαρισήριον.

ΓΡΙΚΕΙΝ. ΓΡΟΙΚΕΙΝ. ΓΡΥΚΕΙΝ. ΓΡΙΚΗΜΑ.

Γρικεῖν, sive γροικεῖν, aut γρυκεῖν. Nam ita indifferenter scribitur. Intelligere. Corona pretiosa. Νὰ γρικᾶ. *Intelligere*. νοεῖν. Phortius περὶ ςρατ. πραΓματ. lib. I.

Φώτισόν μου τὴν καρδίαν,
Τοῦ πολέμου νὰ γροικήσω,
Τὰ ἀναΓκαῖα να ἐξηγήσω.

Alexius Rharturus Doct. VI. Γρύκησον γοῦν ἐὰν ἔχῃ τι καλὸν νά σε ἑρμηνεύσε. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Τὸν γάτου ὅπου τὴν εἰδῶ, κὴ κάτου ἢ γρυκήσω.

Atque hinc γρίκημα. Intellectus. Corona pretiosa citata. γρίκημα. *Intellectus*. νόημα.

ΓΡΙΣΙΟΝ.

Γρίσιον. Hamus. Glossae Servii. *Hamus*. γρίσιον.

ΓΡΟΘΘΙΑ. ΓΡΟΘΟΣ.

Γροθθία. Detortum ex antiquo. γρόνθος. Pugnus. Glossae Graecobarbarae. Ταῖς πυΓμαῖς, ἤγουν γροθθίαις. Sic γρόθος quoque. Corona pretiosa. Γρόθος. *Pugnus*. Κόνδυλος.

ΓΡΟΝΙΖΕΙΝ.

Γρονίζειν. Pro, γνωρίζειν. Glossae Graecobarbarae. Ἐπέγνω. ἐΓνώρισεν. ἐΓρόνισεν. ἔμαθεν.

ΓΡΟΥΤΑ.

Γροῦτα. *Crusta*. Glossae Graecobarbarae. Ἀναγησίς. μάζα. σημηδία. γροῦτα. παννάδα. Iterum. Ἰδέα σημηδίας, ἢ γρόυτας. Hinc *Grutaria*, apud veterem Palladii interpretem, quae auctor τραγήματα dixit. [a]

ΓΡΩΣΙ [b].

Γρωσί. Velamen muliebre argenteum, sub quo manus occultant. Extat in Turcograecia Crusii.

ΓΥΒΕΝΤΙΖΩ.

Γυβεντίζω. Nicetas de Rebus gestis post excidium Vrbis. Ἐγυβέντιζε μὴ τολμῆσαί τινα ἐν τῷ παλατίῳ γυναικὶ πλησιάσαι. Crusius Turcograeciae lib. II. interpretatur. *Fustuario adficio*. Ego autem censuerim γυβεντίζειν esse, patibuli supplicio adficere: nam γύβεντον est Gallicum *Gibet*, quippe exoticum T aut D Graecobarbari convertunt in ντ. Apud Nicetam vero, ἐΓυβέντισε, significat; *Patibuli supplicium denuntiabat*. In Glossis Graecobarbaris κιβεντίζω scribitur. Ἀλλοιᾶ, ἐτύπησεν, ἔδερνεν, ἐκιβέντισεν. Iterum. Τύπτει, δέρει, δέρνει, κιβεντίζει. Et, κιβεντισμὸς in iisdem est, *flagellatio*. Ἄλυγος, ἄνευ μάστιγος, χωρὶς φραΓγελλίου, ἤτοι δαρμοῦ, ἢ κιβεντισμοῦ.

ΓΥΜΝΩΝΝΕΙΝ.

Γυμνώννειν. Pro, γυμνοῦν. Glossae Graecobarbarae. Ἀναδέρειν. γυμνοῦν. νὰ γυμνώνει.

ΓΥΝΑΙΚΑ.

Γυναῖκα. Mulier. Corona pretiosa. Γυναῖκα. *Mulier*. γυνή. Glossae Graecobarbarae. Ἀβαριστὰν, γυναικιζομένην. ἢ γυναῖκα ὅπου θεωρεῖ καθ' ἡμερινόν.

ΓΥΝΑΙΚΙΣΙΜΟΣ.

Γυναικίσιμος. Muliebris. Glossae Graecobarbarae. Ἄβρωμα. σολῆς γυναικείας εἶδος, θωρία, ἢ θεωρία, ῥοῦχου γυναικισίμου. Iterum alibi. Ἱμάτιον γυναικεῖον. ῥοῦχον γυναικίσιμον.

ΓΥΠΝΑΠΙΟΝ.

Γυπνάπιον. Pyri genus. Nonus De Morb. Curat. cap. CLXXXV. Καὶ χρῆσις αὐτοφυῶν θερμῶν, συπτηριωδῶν, κὴ νιτριωδῶν, κὴ γυπνάπια.

ΓΥΡΑΙ.

Γύραι. Circulationes. Ecloga LL. Leonis & Constantini. Κελεύομεν μηδένι τῶν ἀρχόντων ἐξεῖναι χωρὶς ἀναΓκαίας χρέιας ἀποδημίας ποιεῖσθαι, ἢ τὰς λεΓομένας γύρας.

ΓΥΡΕΒΕΙΝ. ΓΥΡΕΥΓΕΙΝ.

Γυρέβειν. Quod Γιρέβειν quoque scribitur, ut supra ostendimus. Ambire. Pensare. Petere. Corona pretiosa. Γυρέβειν. *Petere*. Αἰτεῖν. Dicebant quoque ΓυρεύΓειν. Glossae Graecobarbarae. Ἐξετάζει. ἢ γυρεύει. ἢ γυρεύγει.

ΓΥΡΙΣΜΑ.

Γύρισμα. Reditus. Corona pretiosa. Γύρισμα. *Reditus*. Ἐπάνοδος.

ΓΩΥΤΑ.

Γοῦτα. *Gutta*. Ex Italico, *Gota* [c]. Reperitur apud Myrepsum lib. De Vnguentis cap. XCII.

ΔΑΙΜΟΝΑΡΙΟΣ.

Δαιμονάριος. *Daemonarius*. Daemoniacus. Furiosus. Nicetas in Isaacio Angelo lib. I. Τὰ μὲν πρῶτα δαιμοναρίους ᾤοντο τοὺς τῶν ἰχθύων ἀΓρευτὰς, εἰ οὕτως ἐπὶ τῶν ἁλιάδων μόλις σαλεύοντες ἐΓχρίψειν αὐτοῖς ἀπεθάῤῥησαν.

ΔΑΙΠΟΤΑΤΟΙ.

Δαιποτάτοι. *Deputati*. Vide infra. Διποτάτοι.

ΔΑΛ-

(a) Quasi Κρουστοί. *Donius*.
(b) Galli dicunt *Crote*, & *Decroter*.

(c) Si *Podagram* significat, Vere; si *guttam*, nos *gocciola* dicimus Galli, *ne voir goute*.

ΔΑΓΚΑΝΩ.

Δαγκάνω, ſive Δακκάνω. Pro Δάκνω. Mordeo. Anonymus De nuptiis Theſei.

Καὶ σὰν ἐξεύρης πάντοτες τὸ δόντη τῦ φιδίυ.
Πρῶτα δαγκάνη κάτιναν, μικρὴ δαγκαματία.

Demetrius Zenus in Bathrocom.

Δαγκάνω τὸν ϛὸ δάκτυλο, κ̣ δὲν ἀνανοῦται.

Gloſſae Graecobarbarae. Τὸν δάκνοντα τρόπον, τὸ ἦθ૭ ὁπῦ δακκάνεται ἀφ᾽ ἑαυτῦ τυ.

ΔΑΚΚΑΜΑΤΙΑ.

Δακκαματιά. Morſus. Gloſſae Graecobarbarae. Ἰατρεύῃ κ̣ ὑγιανίσκῃ τοὺς σκύλλυς ἀπό τες δακκαματιὲς τ̃ θηρίων. Vbi hoc ſcire debes. Τὲς δακκαματιὲς corrupto aevi more ſcriptum eſſe, pro ταῖς δακκαματιαῖς. Saepe hoc eſt obſervare in iſtis Gloſſis. Anonymus De nuptiis Theſei.

Πρῶτα δαγκάνη κάτιναν, μικρὴ δαγκαματία.

ΔΑΛΜΑΤΙΚΗ.

Δαλματική. *Dalmatica*. *Dalmata*. Veſtis ſacerdotalis. Epiphan. Κατὰ γραμματέων· ἐπειδὴ ϛολὰς, εἴτ᾽ ὖν ἀμπεχόνας, οἱ τοιῦτοι ἀνεβάλλοντο, κ̣ δαλματικὰς, εἴτ᾽ ὖν κολοβίωνας ἐκ πλατυσήμων διὰ πορφύρας ἀλυργοῦφεῖς κατεσκευασμένας. Gloſſae Arabicolatinae. *Dalmata*, *veſtis ſacerdotalis candida*, *cum clavis purpureis*. Qui locus illuſtrat Epiphanium. Auctor vitae Cypriani. *Quum ſe Dalmatica exſpoliaſſet*, *ad lineam ſtetit*, *& coepit ſpiculatorem ſuſtinere*. Ivo De Ieiunio lib. II. *Tunc propter ſolemnitatem ſancti ſpiritus diaconi dalmaticis induantur*.

ΔΑΜΑΚΗ.

Δαμάκη. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Ἄρχοντες ναγροικήσετε, ἀθέλετε δαμάκη,
Ὁ λύκ૭ μὲ τ̃ ἀλυπῦ πῶς ἔπιαν τὸ φαρμάκη.

ΔΑΜΝΑΤΟΣ.

Δαμνάτ૭. *Damnatus*. Occurrit apud Iureconſultos Graecos.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. ΔΑΣΚΑΛΕΥΕΙΝ.

Δάσκαλ૭, pro Διδάσκαλος. Doctor. Corona pretioſa. Δάσκαλ૭. *Doctor*. Διδάσκαλ૭. Conſtantinus in Hiſtoria Apollonii Tyrii.

Ὁ δάσκαλ૭ τῆς γιατρικῆς ἄνοιξε τὴν κασέλα.

Hinc δασκαλέυειν. Docere. Ibidem alibi.

Καὶ πέμπη τὴν ἐς τὸ σχολίο νὰ τὴν ἐδασκαλέϐῃ.

ΔΑΤΟΝ.

Δατόν. *Datum*. Eſt illa adſcriptio anni, menſis, dieique in litteris uſurpari ſolita. Suidas. Δατόν. παρὰ ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας κ̣ τῦ καινῦ, ὅτε τις ἢ ἐκ πόλεως, ἢ ἔκ τινο૭ τόπυ ἀποϛαλῆ. Auctor apud eum innominatus. Μήποτε τῦτό ἐϛιν ὃ κ̣ νῦν συνήθως λέγεται, τὶ δατὸν ἔχεις. Magno in Notis. DAT. *Data*. Et paſſim occurrit in Novellis.

ΔΕΗΣΕΙΣ.

Δεήσεις. Supplicationes. Libelli ſupplices. Et his praefectus. Ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων, dicebatur. Codinus De Offic. aulae Conſtantinop. Ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων ἀπέρχεται εἰς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἀδικυμένων. In inſcriptione epiſtolae Euſtathii, quae praefixa Dionyſio. Εὐϛαθίυ διακόνυ, ἐπὶ τῶν δεήσεων, κ̣ μαίϛορ૭ τῶν ῥητόρων. Nicetas in Alexio Man. F. Εἰς τὸ τῦ ἐπὶ τῶν δεήσεων ὀφφίκιον ἀναβιϐάς. Conſtantinus de Adminiſtr. Imp. Καὶ ὁ ἑταιρειάρχης, κ̣ ὁ μυϛικὸς, κ̣ ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων.

ΔΕΙΚΤΗΡΙΟΝ.

Δεικτήριον. Pulpitum. Suggeſtum. Baſilius Seleucus De Thecla lib. II. Οὗ κ̣ ἀποκυλισθέντ૭ ἐκ τῶν σκολιῶν κ̣ ἀδύτων ὡς εἰπεῖν πόρων, ὤφθη ἐπὶ τῦ δεικτηρίυ. λέγεται δὲ ὕτως ὁ τόπ૭ ἐν ᾧ ἐπιδείκνυνται οἱ λέγοντες, τῦτό ἐϛιν ὁ ἄμβων, ἤτοι τὸ ἀκροατήριον.

ΔΕΙΧΝΕΙΝ.

Δέχνειν. Pro Δεικνύειν. Corona pretioſa. Δέχνειν. *Oſtendere*. Δείκνυσθαι. Occurrat etiam ſaepe in Gloſſis Graecobarbaris.

ΔΕΚΑΝΙΑ.

Δεκανία. *Decania*. Decuria. Gloſſae Graecolatinae. Δεκὰς, ἡ δεκανία. *Decuria*.

ΔΕΚΑΝΙΚΑ.

Δεκανικά. Carcer Eccleſiaſticus. Iuſtinianus Novell. LXXIX. Ὑπ᾽ αὐτῶν τῶν θεοφιλεϛάτων ἐπισκόπων κωλυέσθωσαν, καὶ καθειργέσθωσαν ἐν τοῖς καλυμένοις δεκανικοῖς, ποινὰς τὰς προσηκέσας ὑφέξοντες. Baſilius Diaconus in Libello ad Theod. & Valentin. Κἀκεῖθεν τυπτόμενοι ἀπηγόμεθα ἐν τῷ δεκανικῷ. κἀκεῖ γυμνὺς ἡμᾶς, ὡς δημίυς κ̣ ὑπευθύνυς, τιμωρίᾳ ἐϛόλισαν. Iulianus Anteceſſor Conſtitut. LXXIII. *Exſequutor autem litium conſtitutus in decanicis eccleſiarum recludatur competentes poenas luiturus*.

ΔΕΚΑΝΟΙ.

Δεκανοί. *Decani*. Hi Conſtantinopoli lictores erant, & cadaverum quoque humandorum curam habebant. Corippus lib. III.

——— *iamque ordine certo*
Turba decanorum, *curſorum*, *in rebus agentum*,
Cumque palatinis ſtans candida turba tribunis.

Chryſoſtomus ad Ebraeos Homil. XIII. Μὴ γὰρ δὴ ἐπειδὴ βασιλεία λέγεται νομίζητε πάντες τῶν αὐτῶν τυγχάνειν. εἰ γὰρ ἐνταῦθα καὶ ὁ ὕπαρχ૭, κ̣ πάντες οἱ περὶ τὸν βασιλέα, κ̣ οἱ σφόδρα καταδεέϛεροι, κ̣ τὸν τῶν λεγομένων δεκανῶν τόπον ἐπέχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶ, καίτοι τοσῦτυ

σύτω ὄντ@ τῷ μέσῳ τῷ ὑπάρχῳ ϗ τῷ δεκανοῦ. Basilius diaconus in Libello ad Theodosium & Valentinianum. Παραχρῆμα ἐκέλευση συλληφθῆναι ἡμᾶς παρὰ τῷ ὄχλῳ τῶν δεκανῶν. Horum numerus mille & centum constitutus a Constantino Magno, & Anastasio, confirmatusque iterum postea a Iustiniano. Vide Novell. XLIII. Ac primitus quidem nongentos quinquaginta Constantinus statuerat, quibus deinde centum quinquaginta addidit Anastasius, ut esset is numerus, quem dixi. Discimus ex Novell. LIX. quae adeatur. Ex his vero octingenti, ne diminuerentur, curae erant defensoribus; reliqui trecenti Oeconomis. Patet ex eadem Novella.

ΔΕΚΑΤΑΡΙΔΕΣ.

Δεκατάριδες. Glossae Graecobarbarae. Α'γασοπέρται. οἱ τὺς τελώνας μλμύοντες τὰ τέλη. ὅπω κάμνυσιν νῦσιν τὺς τελώνας, ἤτοι μαρτζάδες, ἢ δεκατάριδες, διὰ τὰ τέλη.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Δεκέμβρι@. *December*. Passim occurrit.

ΔΕΚΚΕΣΙΩΝ.

Δεκκεσιών. *Decisio*. Glossae Basilicorum. Δεκκεσιών. διάταξις. ψῆφ@.

ΔΕΚΟΚΤΩΡ.

Δεκόκτωρ. *Decoctor*. Glossae Basilicorum. Δεκόκτωρ. χρεωκόπ@.

ΔΕΚΟΥΡΙΟΝ.

Δεκυρίων. *Decurio*. Absyrtus Hippiatric. lib. I. cap. XXXVI. Α'ψυρτ@ ὐάλεντι δεκουρίωνι χαίρειν. Et cap. LIII. Α'ψυρτ@ ἰυλίῳ φαύςῳ δεκυρίωνι χαίρειν. Polybius. Οἱ δὲ δύο δεκαδάρχων ἔχυσι τάξιν, καλῦνται δὲ πάντες δεκουρίωνες.

ΔΕΚΡΕΤΟΝ.

Δέκρετον. *Decretum*. Iustinian. Novell. XXXVIII. Κατεπράξατο πρώλω τεθῆναι νόμον, ὅς δεκρέτου χωρὶς ἐπιτρέπει αὐτοῖς τὰ οἰκεῖα δωρεῖσθ. In Synodo Florentina. Ι'να μετ' εἰρήνης ἀπ' ἀλλήλων ἀπελθεῖν κατὰ δύναμιν τῷ δεκρέτου γ γλυφησεται ἐμῦ.

ΔΕΛΕΓΑΤΕΥΕΙΝ.

Δελεγατεύειν. *Delegare*. Iustinianus Novell. CXXX. Παρακρατεῖν δὲ αὐτὴν τὴν ποσότητα τ διὰ τῆς πράξεως δηλυμένlω ἐκ τ δελεγατευομένων ἀπὸ τῦ δημοσίυ, τοῖς ἐξάρχοις καὶ τοῖς ςρατιώταις τοῖς τὴν δαπάνlω ποιησαμένοις. Glossae Basilicorum. Ε'δελεγάτευον. μετετιθέμlω.

ΔΕΛΙΚΤΙΚΙΟΝ. ΔΕΛΙΚΤΟΝ.

Δελικτίκιον. *Delictum*. Glossae Basilicorum. Δελικτίκιον. ἁμαρτία. Item. Δελίκτον. Eadem Glossae alibi. Ε'πενοήθη ϡ αὕτη ὑπὸ τῷ πραίτωρ@, ϗ κατάγεται ἐκ τῷ δελίκτυ.

ΔΕΛΜΑΤΙΚΙΟΝ.

Δελματίκιον. Idem quod Δαλματική. *Dalmatica*. Gregorius Papa Dialogo de Eleemos. & Orat. & Oblat. Συνέβη ϡ τὸν αὐτὸν πασχάσιον ἐν τοῖς χρόνοις συμμάχῳ τῷ ἀποςολικῷ προέδρῳ τελευτῆσαι. ἐν δὲ τῇ αὐτῷ κηδείᾳ τῷ δελματικίῳ αὐτῷ τῇ κλίνῃ ἐπιτιθέντ@ δαιμονιῶν τις ἀψάμlω@ παραχρῆμα ἰάθη.

ΔΕΛΦΙΝΑΣ.

Δελφίνας. *Delphin*. Corona pretiosa. Δελφίνας. *Delphin*. Δελφίν.

ΔΕΛΦΙΣ. ΔΕΛΦΙΝΕΣ.

Δέλφιξ. *Delphica*. ut Κάλιξ. *Caliga*. Procopius Vandalic. lib. I. Ε'ν παλατίῳ γὰρ τῷ ἐπὶ ῥώμης, ἔνθα συνέβαινε ςιβάδας τὰς βασιλέως εἶναι, τρίπυς ἐκ παλαιοῦ εἱςήκει, ἐφ' οὗ δὴ τὰς κύλικας οἱ βασιλέως οἰνοχόοι ἐτίθεντο. δέλφικα δὲ τὸν τρίποδα καλῦσι ῥωμαῖοι, ἐπεὶ πρῶτον ἐν δέλφοις γέγονε. Dicebant etiam δελφῖνες. Basilic. Eclog. XLIV. Τουτέςτι τὰ κινητὰ ἄψυχα, οἷον τράπεζα, τραπεζοφόροι οἱ τραπέζας ἔχοντες, δελφῖνες συβσέλλια, σκάμνα. Anastasius in Silvestro. *Pharum cantharum ex auro purissimo ante altare, in quo ardet oleum nardinum pisticum cum delphinis octuaginta, qui pensant libras triginta, ubi candelae ardent ex oleo nardino pistico in gremio ecclesiae. Pharum cantharum argenteum cum delphinis & viginti*. Et ibi pluries.

ΔΕΛΦΟΣ.

Δελφός. Pro Α'δελφός. Frater, Anonymus De nuptiis Thesei.

Πω τὴν ζωήν τυ πέραζε με τὴν μεγάλlω νύκlαν,
Τῶν δύο δελφῶν τ βασίλειαν μετὰ καμόματά της.

ΔΕΜΑΤΟΔΙΜΜΑΝ.

Δεματόδιμμαν. Funis. Vinculum. Glossae Graecobarbarae. Σχοινίον. σχοινίν. δεματικόν. δεματόδιμμαν. Sed legendum existimo. Δεματικόν. δέμα. τὸ δίμμαν.

ΔΕΝ.

Δέν. Pro Μηδέν. Corona pretiosa. Γιατὶ δὲν ἔνι. *Cur non est*. Διὰ τί ὐκ ἐςί. Iterum. Γιατὶ δὲν θέλεις. *Cur non vis*. Διὰ τί ὐ θέλεις.

ΔΕΝΔΡΟ. ΔΕΝΤΡΑ.

Δένδρο. Pro Δένδρον. Corona pretiosa. Δένδρο. *Arbor*. Δένδρον. Sic Δέντρα, pro Δένδρα. Glossae Graecobarbarae. Α'λιζα, ἡ λεύκη τῶν δένδρων. ὁ ἀθθὸς τῶν δεντρῶν. Iterum. Εἰς θεωρίαν τῶν δεντρῶν, ἤγυν δένδρων. Constantinus in Hist. Apollonii Tyrii.

Ο'ταν ὁ κύρι@ ἔκαμlω ἀνατολὴ ϗ δύση,
Α'νθρώπυς, ζῶα, ϗ δεντρὰ, κέβαλεν εἰς τ κλίσιν.

ΔΕΝ-

ΔΕΝΝΕΙΝ.

Δέννειν, sive Δένειν, & δίννειν. Ligare. Vincire. Glossae Graecobarbarae. Σχοινὶν εἰς τὸ ὁποῖον δέννουσιν ἢ δίννουσιν τὰ χερβόλια.

ΔΕΝΤΡΟΥΤΖΙΚΟΝ.

Δεντρούτζικον. Pro Δέντρον, sive δένδρον. Arbor. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

ΔΕΞΙΟΛΑΒΟΣ.

Δεξιόλαβος. Suidas, & Etymologici Auctor, interpretantur, τὸν παραφύλακα. D. Lucas Act. cap. XXIII. Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν, ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως καισαρείας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους ἑκατόν. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. I. Οἱ δὲ λεγόμενοι τουρμάρχαι εἰς ὑπουργίαν τῶν στρατηγῶν ἐτάχθησαν. σημαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον ἀξίωμα, τὸν ἔχοντα ὑφ' ἑαυτὸν στρατιώτας τοξοφόρους πεντακοσίους, καὶ πελταστὰς τριακοσίους, καὶ δεξιολάβους ἑκατόν. Fuit autem illorum munus in militia, quod lictorum in urbibus. Manum nimirum iniiciebant maleficis, & sontibus, eosque adprehendebant, quod nominis ratio manifesto loquitur; inde δεξιόλαβοι dicti. Et carceri quoque mancipatos, aut ad supplicium producendos custodiebant, stipabantque, atque inde eos παραφύλακας interpretantur magistri Graeci. Hactenus viris eruditissimis hic tenebrae fuerunt, quas iam tandem satis discussas esse existimamus.

ΔΕΞΤΡΟΧΕΡΙΟΝ.

Δεξτροχέριον. *Dextrocherium*. Armilla in dextro brachio gestari solita. Capitolinus in Maximino maiore. *Pollice ita vasto, ut uxoris dextrocherio uteretur pro annulo*. Iterum in minore. *Dextrocherium cum costula de hyacinthis quatuor*. Trebellius in Quieto. *Viri in auro, & argento, mulieres in reticulis, & dextrocheriis*. Lucifer Caralitanus De non parc. in Deum delinquent. *Debemus tibi lupo parcere, debemus vereri regni tui diadema, inaurem etiam, & dextrocheria, debemus insignes, quas esse censes vestes tuas honorare*. Invenio quoque apud Interpretem veterem Iuvenalis, Sat. IX. *Gemmata dextrocheria* [a].

ΔΕΠΟΡΤΑΤΕΥΕΙΝ.

Δεπορτατεύειν. *Deportare*. Rufus in Legg. Milit. Ὁ πρὸς καιρὸν ἐξορισθεὶς, εἰ μὲν αὐτὸς ἑκουσίως στρατεύσηται, εἰς νῆσον δεπορτατεύεται. Glossae Basilic. Δεπορτατευθήσεται. ἐξορισθήσεται.

ΔΕΠΟΣΙΤΑΡΙΟΣ.
ΔΕΠΟΣΙΤΟΝ.

Δεποσιτάριος. *Depositarius*. Glossae Basilicorum. Δεποσιτάριος. καθαιρετής. Et, Δεποσιτόν. *Depositum*. Ignatius in epistola ad Polycarpum Episcopum Smyrnae. Τὸ βάπτισμα ὑμῶν μενέτω ὡς ὅπλα, ἡ πίστις, ὡς περικεφαλαία, ἡ ἀγάπη, ὡς δόρυ, ἡ ὑπομονὴ, ὡς πανοπλία. τὰ δεποσιτὰ ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν.

ΔΕΠΟΤΑΤΟΙ.

Δεποτάτοι. Vide Δισποτάτοι.

ΔΕΡΕΚΤΑΡΙΟΣ.

Δερεκτάριος. *Derectarius*. Glossae Basilic. Καὶ οἱ τοιχωρύχοι, καὶ οἱ σάκκους ἀνασχίζοντες, καὶ οἱ δερεκτάριοι, ἤγουν κλέπται. Glossae Latino-graecae. *Derectarius*. Ὁ εἰς τὰς ἀλλοτρίας ἕνεκεν τοῦ κλέψαι εἰσερχόμενος οἰκίας. Iterum. *Derectarius*. Θυρεπανοίκτης.

ΔΕΡΝΩ.

Δέρνω, pro Δέρω. Verbero. Corripio. Castigo. Corona pretiosa. Δέρνω. *Corripio*. Παιδεύω. Alexius Rharturus Doct. V. Καὶ ἰάτρευσε χωλοὺς, τυφλοὺς, δαιμονιζομένους, παραλύτους. ἠλέησε πιστὰ καὶ καλὰ τὸν ἄνθρωπον δερνόμενον, μαστιζόμενον. Occurrit saepe quoque in Glossis Graecobarbaris.

ΔΕΣΕΡΤΩΡΕΥΕΙΝ.

Δεσερτορεύειν. *Deserere*. Desertorem agere. Ignatius in epist. ad Polycarp. Episcopum Smyrnae. Ἀρέσκετε ᾧ στρατεύεσθε, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ὀψώνια κομίζεσθε. μήτις ὑμῶν δεσερτωρευθῇ. Non dissimulabo tamen lectionem quorumdam Codicum, Δεσέρτωρ εὑρεθῇ [b]. Vtrumque rectum est.

ΔΕΣΙΓΝΑΤΕΥΕΙΝ.

Δεσιγνατεύειν. *Designare*. Glossae Basilicorum. Δεσιγνατεύεσθαι. ἀποδείκνυσθαι.

ΔΕΣΙΜΟ.

Δέσιμο, pro Δεσμός. Corona pretiosa. Δέσιμο. *Ligamen*. Δεσμός.

ΔΕΣΜΟΤΡΙΧΟΝ.

Δεσμότριχον. Ornatus in capite muliebris in vincendis crinibus. Glossae Graecobarb. Κεκρύφαλον. κόσμον γυναικῶν. σαβανκάδιον. κεφαλοδέσμιον. δεσμότριχον. σουδάριον.

ΔΕΣΠΟΤΑΤΟΝ.

Δεσποτάτον. Dominium. Anonymus De bello sacro.

Ἥτον αὐθέντης τῆς βλαχίας, καὶ ὅλης τῆς ἑλλάδος,
Τῆς ἄρτης τῶν ἰωαννίνων, καὶ ὅλου τοῦ δεσποτάτου.

ΔΕ-

[a] In usu sunt Avenione, eaque argentea, utplurimum, puellae gestant.

[b] Haec lectio verior est quippe minus barbara, & magis conveniens aetati Ignatii. *Donius*.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Δεσπότης. Hoc nomine vocabantur filii, fratres, generi Imperatoris, Sebastocrator, Caesar, & Patriarchae. Sed κατ' ἐξοχὴν ita dictus fuit Imperii successor, filiorum natu maximus. Hoc discimus ex libro Codini De Officiis Aulae Constantinopol. loco non uno. Non semper tamen illi dignitas Imperatoriae proxima constitit; quippe postea, etsi nullum quidem nomen Despota maius, honos tamen maior excogitatus est, idque primus fecit Michael Palaeologus, qui coronam in familiam suam intulit. Cantacuzenus lib. IV. cap. V. *Matthaeum seniorem filium nulla nominatim dignitate cohonestat, honore tamen supra Despotas effert, nempe ut esset Imperatori proximus; quem honorem primus Palaeologorum Imperator Michael propter filium Constantinum Porphyrogenitum invenit; videbaturque ea dignitas Despotarum dignitati antecellere*. Nonnumquam, & aliis principibus amicitiae, aut adfinitatis ergo deferebant. Ecce apud Gregoram lib. II. Ἐτετιμήκει μέν τοι ὁ βασιλεὺς ἑκατέρους τῷ δεσποτικῷ ἀξιώματι διὰ τὰς τοῦ κήδους μνηστείας. Et praefecturae quoque fuit significatio, quae dabatur principibus, qui se, suaque Imperatori submitterent. Clarum rei exemplum habes apud Cantacuzenum, lib. I. cap. XXXVI. *Boesilas demortui regis patruus, qui tum ad Romanos profugerat, audito Regis obitu, reliqua Maesiae oppida a Stilbno ad Copsin citra pugnam propter generis propinquitatem sese dedentia recepit, mittensque ad Imperatorem, ac se cum oppidis, & exercitu, in eius arbitrio fore pollicens, Despotam Maesiae se adpellandi potestatem accepit*. Turcarum Chaganus μέγας δεσπότης adpellari volebat, quorum Imperatores etiam hodie illud sibi nomen vindicant. Theophylactus Simocatta De Legat. Θέρους γὰρ ἐνεστῶτος ὁ πρὸς τὴν ἕω ὑπὸ τῶν τούρκων χαγάνος ὑμνούμενος πρέσβεις ἐξέπεμψε μαυρικίῳ τῷ βασιλεῖ, ἐπιστολήν τε συντελαχὼς, ἐπινίκια ἐχάραττεν ἐν αὐτῇ. ἡ τῆς ἐπιστολῆς ἐπιγραφὴ εἶχεν ἐπὶ λέξεως οὕτω. τῷ βασιλεῖ τῶν ῥωμαίων ὁ χαγάνος ὁ μέγας δεσπότης.

ΔΕΥΤΕΡΙΑΡΙΟΣ.

Δευτεριάριος. Praefectus Monasterii sub Hegumeno. Gregorius Dialogus De Vitis Sanct. lib. I. Ἀνήρ τις εὐλαβέστατος, ὀνόματι λιβερτῖνος, ἐν τοῖς χρόνοις τοτίλα τοῦ ῥηγὸς ἦν δευτεριάριος ἐν τῇ μονῇ τοῦ φουνδεσίνου.

ΔΕΥΤΕΡΩΤΑΙ.

Δευτερωταί. Qui post utrumque Testamentum secundas tribuentes traditionibus eas gloriose iactabant. Procopius in Esaiam. Δύο δὲ τάχη τῆς κατὰ θεὸν πολιτείας ἤτε παλαιὰ καὶ καινὴ διαθήκη, ὧν οὐδετέρας οἱ τῶν πρεσβυτέρων μετέχουσι παραδόσεις, ἐφ' ἃς οἱ δευτερωταὶ λεγόμενοι παρ' ἐκείνοις ἀλαζονεύονται.

ΔΗΓΕΙΝ.

Δηγεῖν, pro Ὀδηγεῖν. Glossae Graecobarbarae. Ἄγαγε. ὀδήγησον. δήγησε. δῆγα. φέρε.

ΔΗΛΑΤΩΡ.

Δηλάτωρ. *Delator*. Suidas. Δηλάτωρ, ὁ κατήγορος. καὶ δηλάτορες. Cedrenus. Δηλάτορας τοὺς διαβόλους καὶ συκοφάντας καλοῦσι ῥωμαῖοι. Et alibi. Τοὺς δηλάτορας ἐκ τῆς πόλεως τελέως ἐξέκοψεν. Hesychius. Δηλάτωρ. κατήγορος. Balsamon ad Nomocan. Photii Tit. II. cap. I. Ὁ δὲ γινώσκων τὸ καταλειφθὲν, καλῶς ποιεῖ λέγων τῷ ἄρχοντι, καὶ τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ οὐκ ἔστι δηλάτωρ.

ΔΗΛΑΤΟΡΕΥΕΙΝ.

Δηλατορεύειν. *Deferre*. Accusare. Hegesippus. Ἔτι δὲ πέμψαν οἱ ἀπὸ γένους τοῦ κυρίου υἱωνοὶ ἰούδα τοῦ κατὰ σάρκα λεγομένου αὐτοῦ ἀδελφοῦ, οὓς ἐδηλατόρευσαν, ὡς ἐκ γένους ὄντας δαβίδ. Glossae Basilicorum. Οἱ δοῦλοι δηλατορεύοντες τοὺς δεσπότας οὐκ ἀκούονται, ἀλλὰ τιμωροῦνται.

ΔΗΛΑΤΟΡΙΑΙ.

Δηλατορίαι. *Delationes*. Auctor innominatus apud Suidam. Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ῥωμαίων τὸ τῆς δηλατορίας πάθος τιμωρεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔργοις. Ipse Suidas. Δηλατορίαι, αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου φόρου ἀποδείξεις, παρὰ ῥωμαίοις. Iterum alibi. Εἰσαγγελία. δηλατορία.

ΔΗΛΗΓΑΤΙΩΝ.

Δηληγατίων. *Delegatio*. Suidas. Δηληγατίων, κατὰ ῥωμαίους ἡ ἐκταγὴ τοῦ σιτοπομπείου, καὶ ἡ ἀννώνων μετακομιδή.

ΔΗΛΙΚΙΑ.

Δηλίκια. *Deliciae*. Plutarchus in Antonio. Ὁ δὲ Σάρμεντος ἦν τῶν καίσαρος παιγνίων παιδάριον, ἃ δηλίκια Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. Dorotheus Doctr. XVIII. Ἦν δὲ οὗτος δηλίκιν τινὸς στρατιώτου διάγων ἐν πολλῇ τρυφῇ ἀεὶ γὰρ ἐν πολλῇ βλακείᾳ εἰσὶ τὰ δηλίκια τῶν τοιούτων.

ΔΗΜΟΣΙΑΡΙΟΣ.

Δημοσιάριος. Municeps. Constantinus in Tacticis. Ἐὰν ζημιώσῃ τις στρατιώτην, ἢ δημοσιάριον, ἵνα ἀναστρέψῃ αὐτὸ εἰς τὸ διπλοῦν. Et mox iterum occurrit.

ΔΗΝΑΔΙΠΤΡΑ.

Δηναδίπτρα. Suidas. Δηναδίπτρα. παρὰ ῥωμαίοις δωρεὰ βασιλικὴ τοῖς στρατιώταις διδομένη. Non intelligo quid sibi velit. Investigemus amplius.

ΔΗΝΑΡΙΟΝ.
ΔΗΝΕΡΙΟΝ.

Δηνάριον. *Denarium*. Glossae Graecolatinae. Δηνάριον. *Sestertium*. *Denarius*. Item. Δηνάριον λευκόν. *Asprum*. Hesychius. Δηνάριον, τὸ νόμισμα. ἢ εἶδος ἀργυρίου. Epiphanius De Pond. & Mens. Τὰ δὲ ἑπτὰ λεπτὰ τῶν ἀσσαρίων ἑκατὸν ὑπάρχει δηνάρια. Didymus Claudius De Analogia Romanorum. Τὰ δὲ χίλια σηστέρτια ποιεῖ διακόσια πεντήκοντα δηνάρια ἀργυρᾶ. δέκα δὲ χρυσᾶ. Postea Δηνέριον dixerunt aevo corruptiore, & generaliter pro quavis pecunia; sicuti Itali *Denaro*. Galli *Denier*, Hispani *Dinero*. Anoymus De bello sacro.

Δηνέρια ἔχετε πολλὰ, δῶτε τῷ ταβερνάρῃ,
Ἐπάρατε πολὺν κρασὶ, καὶ πίνετε μετ' αὐτοὺς.

ΔΗΠΟΡΤΑΤΟΣ.

Δηπορτάτος. *Deportatus*. Hesychius. Δηπορτάτος. ἐξορισμαῖος. Pachymerius in Paraphrasi Dionysii Areopagitae, Epistola x. Ὁ γοῦν ἁγιώτατος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ θεολόγος δηπορτάτος ἐγένετο, ἤγουν εἰς νῆσον ἐξόριστος.

ΔΗΡΙΓΕΥΟΜΟΝΟΣ.

Δηριγευομονός. Metator. Suidas. Δηριγευομονός, ὀψικευόμενος. ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Ita corrigo. Editur hodie, Δηριγεόμενος. Composita vox ex dictione Latina, & Graeca. Nam Δηριγεύειν, est *Dirigere*, Διευθύνειν, & Μονή, *Mansio*. Ergo Δηριγευομονὸς, qui dirigit, & praeparat mansiones, idest, metator. Atque hoc erat munus τῶν ὀψικευομένων. Constantinus Them. Orient. IV. Καὶ οὕτω μὲν τὸ ὀψίκιον, καὶ τὴν ὀνομασίαν αὐτοῦ εἴπομεν, διὰ τὸ προπορεύεσθαι τοῦ βασιλέως, καὶ καταρτίζειν καὶ διευθύνειν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς μονάς. Et ipse Suidas interpretatur, Ὀψικευόμενον. Ergo certa est correctio nostra. In Imperio Occidentali dicebatur *Mansionarius*. Hincmarus epist. III. cap. XXIII. *Inter quos etiam, & Mansionarius intererat, super cuius ministerium incumbebat, sicut & nomen eius indicat, ut in hoc maxime sollicitudo eius intenta esset, ut tam supradicti actores, quamque & susceptores, quo tempore ad eos illo, vel illo in loco Rex venturus esset, propter mansionum praeparationem, ut oportuno tempore praescire potuissent*.

ΔΗΦΕΝΔΕΥΕΙΝ.

Δηφενδεύειν. *Defendere*. Glossae Basilicor. Δηφενδεύεται. ἐξκουσεύεται. ἐκδικεῖται. Constantinus Porphyrogenneta Novell. II. Καὶ χαλεπωτέρων ἀρχόντων ἔτυχον ἀγοράσαντες χωρὶς οἵας δήποτε βίας, καὶ ἀδικίας μηδὲ προστασίας δυνατωτέρων δηφενδευόμενοι. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Ὁ πρωτοστράτωρ ὄπισθεν τούτων εὑρισκόμενος δηφενδεύει τούτους ἐὰν ἄρα πόλεμον εὕρωσιν. Nicetas de rebus gestis post excidium urbis. Καὶ λαμβάνοντα τὰ χρειώδη, καὶ δηφενδευόμενον ὑπ' ἐμοῦ. In Diplomate Andronici iunioris. Ἀπολαύουσι τῆς ἧς εἶχον πρότερον ἐξουσίας καὶ δηφενδεύσεως.

ΔΗΦΕΝΣΙΩΝ.

Δηφενσίων. *Defensio*. Suidas. Δηφενσίων. ὁ ἔκδικος χάρτης.

ΔΗΦΕΝΣΩΡ.

Δηφένσωρ. *Defensor*. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Ὁ πρωτοστράτωρ ἐστὶ καὶ δηφένσωρ τῶν κουρσευόντων. Item. Πρὸς τούτοις εἶναι καὶ δηφένσωρ καὶ ἐκδικητὴς αὐτῆς. Glossae Basilicorum. Δηφένσωρες, οἱ μετὰ τοὺς κούρσωρας, ἤτοι προμάχους, ἐπακολουθοῦντες πρὸς ἐκδίκησιν αὐτῶν. Suidas. Δηφένσωρ, ὁ ἔκδικος. Eadem Hesychius. Balsamon De Privileg. Patriarchar. Τῷ μέσον τοῦ κέντρου τῆς κοσμικῆς ὡραιότητος τοὺς δηφένσωρας τούτου δοξάζοντι.

ΔΙΑΒΑ.

Διάβα. Via. Glossae Graecobarbarae. Ἄπορος. ὅπου δὲν ἔχει στράταν, ἤγουν ὁδὸν μηδὲ μονοπάτιν. μηδὲ διάβαν. Occurrit illic pluries.

ΔΙΑΒΑΤΙΚΟΝ.

Διαβατικόν. Tributum, quod mercatores pro transitu mercium pendebant. In Diplomate Andronici iunioris, quod exstat apud Phranzem Chron. lib. III. cap. XXIV. Ἀπό τε τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ κομερκίου τοῦ διαβατικοῦ, καὶ τοῦ ὁριατικοῦ.

ΔΙΑΓΕΡΝΕΙΝ.

Διαγέρνειν. Peregrinari. Discedere. Glossae Graecobarbarae. Ἀποίχεται. ἀπομακρίζει. ὁδεύει. ταξιδεύει. διαγέρνει.

ΔΙΑΓΟΥΜΙΖΕΙΝ.

Διαγουμίζειν, pro Διακουμβίζειν. Circumsidere. Obsidere. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἐκ τοὺς ναοὺς ἐξέβηκε, καὶ βλέπει τὸν λαόν του,
Τὸ πῶς ἐδιαγούμιζαν τὴν πόλιν γὰρ ἐκείνην.

ΔΙΑΓΡΑΦΟΝ.
ΔΙΑΓΡΑΦΑΡΙΟΣ.

Διάγραφον. Abbo Floriacensis in Vitaliano. *Adflictiones populo Calabriae, Siciliae, Africae, Sardiniae, vel per diagrapha, seu capita, atque nauticationes imposuit*. Hinc διαγραφάριος. Publicanus. Hesychius. Διαγραφάριος, ὁ ἀπαιτῶν δημόσια.

ΔΙΑΙΤΑΡΙΟΣ.

Διαιτάριος. *Diaetarius*. Glossae Latinograece. *Atriensis*. Διαιτάριος. Διαιτάρχης. Ioannes Curopalates in Michaele F. Τοῖς ἐν τῷ

τῷ μεγάλῳ παλατίῳ ἐπὶ τούτῳ ἀφωρισμένοις διαιταρίοις δῆλον ἐτίθη τ̃ προνομήν.

ΔΙΑΚΑΙΝΙΣΙΜΟΣ.

Διακαινίσιμ☉. Corrupta haec vox eſt apud pleroſque Scriptores. Apud Balſamonem bis eſt διακινήσιμ☉, item apud Germanum. Apud Codinum minus mendoſe διακενίσιμ☉ ſcribitur. Integra remanſit in Canonibus Nicephori Homologetae, unde & nos ceteris, quos diximus, Auctoribus reſtituemus. Nicephori ergo verba ſunt haec. Οὐ δεῖ ἐργάζεσθαι τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινισίμου, οὐδὲ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμου ψάλλειν τὸν ἄμωμον. Balſamon in Reſp. ad Cabaſilam. Υ'πέξελέ μοι τὰς τετράδας κ̀ τὰς παρασκευὰς τῆς ἀπόκρεω, τῆς τυροφάγου, τῆς διακινισίμου. Et poſtea. Κατὰ δὲ τὴν ἑβδομάδα τῆς διακινησίμου ἀκινδύνως κρεωφαγήσομεν. Sed reſcribo utrobique, τῆς διακαινισίμου. Codinus De Offic. Aulae Conſtantinopol. Κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδ☉, ἣν καλοῦσι διακενίσιμον (ſcribe διακαινίσιμον.) ἀπέρχεται ὁ πατριάρχης εἰς τὸ παλλάτιον. Erat vero illa ſeptimana, quae Paſcha ſubſequebatur. Diſcimus ex Hiſtoria Eccleſiaſtica Germani. Τὰς ἑπτὰ ἡμέρας μετὰ τὸ ἅγιον πάσχα ἐπιτελουμένας κρατεῖν τῇ διακαινισίμῳ. Horologium. Α'πὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἁγίας κ̀ μεγάλης κυριακῆς τοῦ πάσχα, μέχρι τοῦ σαββάτου τῆς διακαινισίμου, αἱ ὧραι κ̀ τὰ ἀπὸ δεῖπνα οὕτως ψάλλονται. Et Codinus quoque ſtatim Paſchati ſubiungit, quod obſervandum. Neque autem adſentior viro magno, qui putat eſſe hebdomada Rogationum, atque ita dictam, tamquam exinanitioni dedicatam, quod per illud tempus exinanirent ſua corpora, & macerarent, oraturi Deum pro commoditate anni. Sed impoſuit illi vocis depravatio non animadverſa. Nam διακαινίσιμ☉ dicebatur, non διακενίσιμ☉, celebrabaturque in triumphum Reſurrectionis Chriſti, per quam eſſent renovati, & regenerati homines ad vitam aeternam. Cantacuzenus lib. I. cap. XVIII. adpellat, νέαν ἑβδομάδα. Feriatam hanc eſſe voluit Conſtantinus Magnus. Alexander Monachus de Invent. S. Crucis. Τρίτον νόμον ἔγραψε (de Conſtantino loquitur) ἀπράκτους εἶναι τὴν τε σωτηρίου πάθους ἑβδομάδα, κ̀ τὴν τῆς διακαινισίμου. Dominica eius dicebatur καινή, vel νέα κυριακή. Synodus in Trullo Can. LXVI. Α'πὸ τῆς ἁγίας ἀναστασίμου χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, μέχρι τῆς καινῆς κυριακῆς, τὴν ὅλην ἑβδομάδα ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σχολάζειν δεῖ ἀπαραλείπτως τοὺς πιστούς. Item. Α'ντιπάσχα, & ἡ ψηλάφησις τοῦ Θωμᾶ, ut eſt videre ex Typico Sabae, capit. XLVII. vel ſimpliciter quoque, ἡ κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ. Ecce in eodem Typico, cap. X. Τῇ νέᾳ κυριακῇ, ἤτοι τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸν ὄρθον, εὐαγγέλιον τὸ κατὰ ματθαῖον. Iterum cap. XXXII. Ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ μηναίου ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, οἱ ἀπὸ τοῦ σαββάτου τοῦ λαζάρου μέχρι τῆς νέας κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. XLVII. Εἰ τύχῃ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρ☉ γεωργίου τῇ νέᾳ κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ. Et tota etiam ſeptimana, ἡ ἑβδομὰς τοῦ Θωμᾶ adpellabatur. Typicum, cap. XLI. Α'πὸ ταύτης τῆς ἁγίας ἡμέρας (loquitur de feria quinta magnae ſeptimanae, quae hanc antecedit,) μεσονυκτικὸν οὐ ψάλλεται εἰς τὸ μέσον, ἕως τῆς ἑβδομάδ☉ τοῦ Θωμᾶ. Sic legitur, σάββατον τοῦ Θωμᾶ, in Triodio. Α'πὸ τ̃ σήμερον οὔτε μαρτυρικὸν, οὔτε θεοτόκιον, οὔτε ὀκτωήχ☉ ψάλλεται, ἄχρι τοῦ σαββάτου τοῦ ἁγίου Θωμᾶ.

ΔΙΑΚΙΤΡΙΟΝ.

Διακιτρίον. Cortex citri melle conditus. Simeon Sethi De Cib. Facult. Τὸ δὲ σὺν μέλιτι κ̀ ἀρτύμασι σκευαζόμενον, διακιτρίον ὀνομαζόμενον, θερμαίνει τὴν γαστέρα.

ΔΙΑΚΟΝΙΚΑ.

Διακονικά. Vide Εἰρηνικά.

ΔΙΑΚΟΝΙΚΙΟΝ.

Διακονίκιον. Diaconi munus. Diaconatus. Balſamon Concil. VI. Can. VII. Α'πὸ τοῦ παρόντ☉ κανόν☉ παρίσαται τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀρχοντίκια, ἤτοι ἀξιώματα, καθὼς εἶναι ἐκκλησιαστικὰ, ὡς τὰ διακονίκια, κ̀ τὰ λοιπά.

ΔΙΑΚΟΝΙΚΟΝ.

Διακονικόν. Conclave Diaconorum, in quo illi congregati tractabant negotia numeris ſui. Typicum Sabae. Καὶ εἰσελθόντες ἀλλάσσουσι τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐν τῷ διακονικῷ. Euchologium. Μετὰ τὸ ψάλλειν τὴν τριθέκτην κατέρχεται ὁ ἁγιώτατ☉ πατριάρχης ἐν τῷ μετατωρίῳ, ἤγουν τῷ διακονικῷ. Codinus De Offic. Aulae Conſtantinopol. Ε'ν δὲ τῇ τοῦ ἑσπερινοῦ ὥρᾳ, εἰ μὲν εὑρίσκεται πατριάρχης, ἀπέρχεται εἰς τ̃ ἁγίαν σοφίαν βασιλεὺς, κ̀ ἀκούει παρ' αὐτοῦ τὰς τοῦ μεγάλου βασιλέως εὐχὰς πλησίον τοῦ διακονικοῦ. In Catalogo Patriarch. Conſtantinopol. Μετὰ δὲ θάνατον μαξιμιανοῦ γέγονε κωνσταντίνου πόλεως, κειμένου τοῦ λειψάνου αὐτοῦ ἐν τῷ διακονικῷ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Διάκον☉. Iuſtinus Martyr Apolog. II. Εὐχαριστήσαντ☉ δὲ τοῦ προεστῶτ☉, κ̀ ἐπευφημήσαντ☉ παντὸς τοῦ λαοῦ, οἱ καλούμενοι παρ' ἡμῖν διάκονοι διδόασιν ἑκάστῳ τῶν παρόντων μεταλαβεῖν ἀπὸ τοῦ εὐχαριστηθέντ☉ ἄρτου, κ̀ οἴνου, κ̀ ὕδατ☉. Occurrit paſſim. Et erant ſeptem numero. Synodus Neocaeſarienſis Can. XIV. Διάκονοι ἑπτὰ ὀφείλουσιν εἶναι κατὰ τὸν κανόνα, κἂν πάνυ μεγάλη εἴη ἡ πόλις. Sozomenus lib. VIII. capit. XIX. Διάκονοι δὲ παρὰ ῥωμαίοις εἰσέτι νῦν οὐ πλείους εἰσὶν ἑπτὰ, καθ' ὁμοιότητα τῶν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων χειροτονηθέντων, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις διάφορ☉ ὁ τούτων ἀριθμός. Diaconorum vero Conſtantinopoli duo erant Ordines: unus maiorum, qui ἀρχοντικοὶ διάκονοι, alter minorum, qui κοινοὶ dicebantur. Οἱ ἀρχοντικοὶ adpellabantur quoque ἐξωκατάκοιλοι, & erant ſex numero, habebantque ſinguli munus ſuum, quorum unumquodque infra ſuo loco exponimus, οἱ κοινοὶ autem, in magna Conſtantinop. Eccleſia, viri quidem centum, femi-

feminae quadraginta erant, praeter Subdiaconos, qui nonaginta. Ita instituit Iustinianus, cuius haec verba sunt. Novell. III. Θεσπίζομεν μὴ περαιτέρω μὲν ἑξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τὴν ἁγιωτάτην μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι. διακόνους δὲ ἄῤῥενας, ἑκατὸν, τεσσαράκοντα δὲ θηλείας, ϗ ὑποδιακόνους ἐνενήκοντα. Sed non obtinuit, nisi in feminis. Nam ecce mox sub Heraclio Diaconorum numerus legitimus fuit CL. Subdiaconorum LXX. Clarum id ex eius Novella. In Blachernarum vero Ecclesia Diaconi tantum erant XII. Diaconissae VI. Subdiaconi VIII. ut patet ex fine eiusdem Novellae. Et occupabantur circa ambonem, lectionemque sacram Evangelii. Ostendimus olim Animadvers. Miscellan. lib. I. cap. I. Legitimum vero obeundi muneris tempus illis quidem anni tres, Subdiaconis duo. Atque ita Synodus Constantinopol. VIII. statuit. Eius. Canon V. Προβιβαζέσθω εἰς τὴν ἀρχιεροσύνην, ὥστε ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀναγνώστου ἐνιαυτὸν πληρῶσαι, ἐν δὲ τῷ τοῦ ὑποδιακόνου δύο, ϗ ἐν τῷ τοῦ διακόνου τρεῖς. Iam τοῖς ἀρχοντικοῖς, praeerat ὁ ἀρχιδιάκονος, at inter τοὺς κοινοὺς agmen ducebat ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων. Haec omnia fusius declaramus in Ἀρχιδιάκονος, & Ἐξωκατάκοιλοι.

ΔΙΑΚΩΝ.

Διάκων. *Diaconus*, ut Πάτρων, *Patronus*. Malaxus in Hist. Patriarch. Ὁποῖος γένος ἀρχιερεὺς, ἢ ἱερεὺς, ἢ διάκων. Pontius in Passione B. Cypriani. *Dalmaticam vero tradidit Diaconibus, & stetit in lineis exspectans spiculatorem*. Isidorus De Viris Illustr. cap. XIII. *Eugippius Abbas, ad quemdam Paschasium Diaconem libellum de Vita Sancti Monachi Severini transmissum brevi stilo composuit*.

ΔΙΑΛΕΜΑ.

Διάλεμα. Discrimen. Selectio. Glossae Graecobarbarae. Ἐξαίρεσιν ποιεῖσθαι. νὰ καμνουσιν ἐπίλεξιν, ἤγουν διάλεξιν, ἢ διάλεμα. ἢ διαλέξιμον.

ΔΙΑΛΕΜΕΝΟΣ.

Διαλεμένος. Selectus. Egregius. Glossae Graecobarbarae. Ἐκλεκτοὶ, διαλεκτοὶ. διαλεμένοι. Occurrit illic bis terve.

ΔΙΑΛΕΞΙΜΟΝ.

Διαλέξιμον. Discrimen, Delectus. Vide Διάλεμα.

ΔΙΑΜΑΝΤΗ.

Διαμάντη. *Adamas*. Italicum. *Diamante*. Corona pretiosa. Διαμάντη. *Adamas*. Ἀδάμας. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἀπὸ διαμάντη πόρτες του ἦσαν ϗ τὰ καρφία.

ΔΙΑΡΙΟΝ.

Διάριον. *Diarium*. In Constitutione Man. Comneni. Κἂν ἀπὸ κλασμάτων ὦσι, κἂν ἀπὸ συμπαθειῶν, ἢ ἀπὸ κεκινημένων ἢ ὁλωπλώτων, ἢ ἀπὸ ταπεινῶν τελουμένων διαρίων. Basilic. Ecl. III. Μόνας δὲ παρέχειν αὐτὸν τας συνηθείας τῷ χειροτονοῦντι ὑπηρετουμένοις, καὶ ἐξ ἔθους κομιζομένοις, ἑνὸς ἐνιαυτοῦ διάρια μὴ ὑπερβαινούσας. In Constitut. Heraclii. Καὶ τὸ δὴ χείριστον, καὶ τὰς λεγομένας τῶν διαρίων κομίζεσθαι ῥόγας, εἴ τε διανομάς. Iustinianus Novell. CXXIII. Εἰ δὲ τοῦτο ὑπέρθηται πρᾶξαι, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τῶν ἰδίων διαρίων ἀλλοτριουμένη ἐν μοναστηρίῳ παραδιδόσθω. Occurrit quoque apud Balsamonem ad Concil. VII. Can. XII.

ΔΙΑΣΩΖΕΙΝ.
ΔΙΑΣΩΣΤΗΣ.

Διασώζειν. Recentiores Graeci, pro ὁδηγεῖν dixerunt. Gregorius Nyssaebus De Funt. Hierosol. Ἀμήχανον γὰρ γυναικὶ τοσαύτην ὁδὸν διαδραμεῖν, εἰ μὴ τὸν διασώζοντα ἔχοι. Hinc dux itineris. Constantinus De Administ. Imper. Ὀφείλει εὐθὺς ἀποστέλλειν εἰς πατζινακίαν, ϗ ἐπιζητεῖν ὄψιδας παρ' αὐτῶν, ϗ διασώστας, ϗ ἐρχομένων αὐτῶν, τοὺς μὲν ὄψιδας εἰς τὸ κάστρον χερσῶνος κρατουμένους καταλιμπάνειν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν διασωστῶν πρὸς πατζινακίαν ἀπέρχεσθαι. Paulo post Ἀποσώστας vocat. Luitprandus in Legat. *Sicque nimis, ut res poscebat, turbatus*, διασώστῃ, *idest, ductori meo, quinquaginta aureorum res pretio dedi*. Et postea: *Civitate cum diasoste meo lintre egressus, diebus quadraginta, & novem asinando, ambulando, equitando, ieiunando, sitiendo, suspirando, flendo, gemendo, Naupactum veni, quae est Nicopoleos civitas, in qua diasostes meus me deserens, duabus parvis impositum navibus, duobus me mandatoribus, qui Hydruntem me per mare conducerent, commendavit*.

ΔΙΑΤΡΗΤΑΡΙΟΙ.

Διατρητάριοι. Qui calices caelatos faciant, In *l. Artifices* I. *C. de excus. artif. Argentarii, barbaricarii, diatretarii, aerarii*. Nam διατρήτους calices vocabant caelatos. In *l. Si servus* 27. §. *si calicem D. ad Leg. Aquili*. Martialis lib. XII. epigr. LXXXI.

O quantum diatreta valent, & quinque comati.

ΔΙΑΦΕΝΤΕΥΕΙΝ.

Διαφεντεύειν. Quod antea, Δηφενδεύειν. *Defendere*. Anonym. De nupt. Thesei.

Καὶ εἰς σκόπον ἐβάλθηκε τὸ πῶς διαφεντέψῃ.

Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. II.

Τὰ τείχη δὲ ν' ἀρδυνεύσῃς.
Καλῶς νὰ διαφεντεύσῃς.

ΔΙΑΨΑΛΜΑΤΑ.

Διαψάλματα. Intervalla psalmorum. In Lexico Stephani. Διάψαλμα μουσικὸν μέλος. Optatus contra Parmenianum lib. IV. *Legimus quadragesimo nono Psalmo sub secundo diapsalmate Spiritum Sanctum dixisse*. Iustinus Martyr Dissertat. cum Tryph. Καὶ ἐν

τῷ

τῷ διαψάλματι τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου ψαλμοῦ, ἔφη, εἰς τὸν χριστὸν ὕτως εἴρηται. Haimo ad Psalm. XXXVIII. *Hic incipit secunda pars. Continuatio, Omnis homo est subditus vanitati, propter hoc deberet cessare a peccato. Diapsalma. Verumtamen pertransit homo de peccato in peccatum*. Vide Hieronymum in epist. ad Marcellam. Gregorium Nyssenum in Psalmos Tract. II. cap. X. & Eucherium De Var. Voc.

ΔΙΒΑΜΒΥΛΟΝ.

Διβάμβυλον. Vide Μονοβάμβυλον.

ΔΙΒΑΜΠΟΥΛΟΝ.

Διβάμπυλον. Ampulla divino cultui destinata. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Ὁ λαμπαδάριος ἢ κρατῶν τὸ χρυσοῦν διβάμπουλον, &c. Postea. Τοῦ ἢ λαμπαδαρίου κάτωθεν τοῦ μεγάλου δομεστίκου τὸ διβάμπουλον μεθ' ἡμμένης λαμπάδος φέροντος, &c. Malaxus in Histor. Patriarch. Ἔκαμε ἢ κὴ σκεύη τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, διβάμπουλον, (ita scribo, non διβάμπουλον.) Ἀργυρὸν, λεκάνιον ἀργυρὸν, καὶ μανουάλια δύο ἀργυρᾶ. Haec Zygomala non intellexit, qui κηροδοχεῖον significare existimavit. Viri docti censent διβάμπουλον esse *Divam Ampullam*, non possum adsentiri. Facerem, si δίβος pro *Divus* recentiores Graecos usurpasse invenirem. Est autem nihil aliud, quam voce Graecolatina *Duplex ampulla*. Nam in liturgia [a] habebant duplicem, sive geminam ampullam, hanc ad chrisma, illam ad oleum. Ansegisus lib. I. cap. CLXII. *Presbyter in Coena Domini duas ampullas secum deferat: unam ad chrisma, alteram ad oleum, ad catechumenos inungendos, vel infirmos*. Eadem habes in Legum Franc. lib. I. cap. CLVI.

ΔΙΒΑΡΙΟΝ.

Διβάριον. Constantinus De Admin. Imp. Τελοῦσι γὰρ οἱ βενετικοὶ τῷ κατέχοντι ῥηγάτον ἰταλίας, ἤτοι παπίας, διβάρια ἀσίμιν λίτρας λς'. Sed legendum censeo, Διάρια.

ΔΙΒΕΛΛΙΟΝ.

Διβέλλιον. Vexillum Imperatoris, tamquam duplex velum, sive *Divelium*. Nam bifidum erat. Viri docti hic quoque interpretantur, *Divum velum*. Sed falluntur. Nihil aliud erat, quam quod nos diximus. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Ὁ σκουτέριος βαστάζει τὸ διβέλλιον, κὴ τοῦ βασιλέως σκουτάριον. Et occurrit illic bis terve.

ΔΙΒΙΝΙΤΑΤΟΝ.

Διβινιτάτον. *Divinitas*. Glossae Basilicorum. Διβινιτάτον, τὸ θεῖον.

[a] In liturgia has duas ampullas semper non habebant, sed in liturgia Coenae Domini; ut ritus Catholicos scienti patet.

ΔΙΓΕΣΤΑ.

Δίγεστα. *Digesta*. Pandectae Iuris. Iustinianus Novell. XIII. Καθάπερ αὐτὴν ἡμεῖς ἐν τοῖς ἡμετέροις ἰνστιτούτοις, κὴ διγέστοις, καὶ τῷ τῶν διατάξεων ἐνομοθετήσαμεν βιβλίῳ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΙΟΝ.

Διδασκαλίκιον. Doctoris munus. In Constitut. Alexii Comneni. Οἱ δὲ ἀξιόλογοι κατά τε λόγον κὴ πρᾶξιν εἰσαγέσθωσαν εἰς τὴν τῆς διδασκαλίας διακονίαν, κὴ διὰ τῶν διδασκαλικίων προβαινέτωσαν εἰς τὰ ἀρχοντίκια. Balsamon ad Concil. VI. Can. XIX.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ.

Διδασκάλισσα. Magistra. Glossae Graecobarbarae. Τούτη ἡ ἀσπασία ἤτον σοφίστρια κὴ διδασκάλισσα τοὺς λόγους τῶν ῥητόρων.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

Διδάσκαλος. Doctor. Achmes cap. CLXXXVII. Μοναχὸς ἐὰν ἴδη τοῦτο, διδάσκαλος ἔσται, κὴ σωτηρίας πρόξενος. Quatuor autem erant in Ecclesia hoc nomine. Ὁ τοῦ εὐαγγελίου, qui Evangelistas, Ὁ τοῦ ἀποστόλου, qui Apostolum, & Ὁ τοῦ ψαλτηρίου, qui Psalmos docebat, & interpretabatur. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Ὁ διδάσκαλος τοῦ εὐαγγελίου, ἑρμηνεύων αὐτό. ὁ διδάσκαλος τοῦ ἀποστόλου, ἑρμηνεύων αὐτόν. ὁ διδάσκαλος τοῦ ψαλτηρίου, εἰς τὸ ἑρμηνεύειν αὐτό. Dignitate maximus, quartus οἰκουμενικὸς dicebatur, qui apud cisternam regiam in palatio habitabat, cum duodecim discipulis, viris in omni disciplinarum genere insignibus, qui tanta cum auctoritate res divinas tractabant, ut absque eorum consilio, ne ipsi quidem Imperatores temere aliquid adgrederentur. Cedren. Πρὸς τῇ λεγομένῃ βασιλικῇ κινστέρνῃ παλάτιον ἦν σεμνὸν, ἐν ᾧ κατὰ τύπον ἀρχαῖον οἰκουμενικὸς ἐκάθητο διδάσκαλος, ἔχων μαθητὰς λόγῳ κὴ βίῳ σεμνοὺς τὸν ἀριθμὸν δώδεκα. οὗτοι πᾶσαν λογικὴν ἐπιστήμην τάχει τε κὴ μεγέθει φύσεως μετερχόμενοι οὐχ ἥκιστα τὴν ἐκκλησιαστικὴν μετήεσαν φιλοσοφίαν. ὧν τῆς γνώμης χωρὶς οὐ θεμιτόν τι ποιεῖν ἐδόκει οὐδὲ τοῖς βασιλεῦσιν αὐτοῖς. Zonaras Annal. III. Ἦν δὲ οὗτος (ὁ οἶκος) ἀνέκαθεν τοῦ πρύχοντος ἐν λόγοις κατοικητήριον, ὃν οἰκουμενικὸν ἐκάλουν διδάσκαλον. ὃς κὴ δώδεκα εἶχεν ἑτέρους συνοικοῦντας αὐτῷ, κἀκείνους τῆς λογικῆς παιδείας μετέχοντας κατὰ τὸ ἀκρότατον. τούτοις κὴ σιτήσεις ἀνεῖτο δημόσιαι, καὶ παρ' αὐτοῖς ἐφοίτων οἷς ἔμελλε λογικῆς παιδείας κὴ γνώσεως. οὓς κὴ οἱ βασιλεύοντες συμβούλους ἐν τοῖς πρακτέοις πεποίηντο. Idem refert in Annalibus suis Constantinus Manasses. De Evangelii Doctore capienda ista Nicetae in Man. Comneno, lib. VII. Ὁ τῆς θεσσαλονίκης μιχαὴλ τὸν ῥητορικὸν θρόνον κοσμῶν, κὴ τὸν εὐαγγελικὸν ἀναβαίνων ὀκρίβαντα. De Apostoli vero clare ibidem idem Nicetas. Ὁ βασιλάκης νικηφόρος τὰς τοῦ παύλου ἀναπτύσσων ἐπ' ἐκκλησίας ἐπιστολὰς, κὴ διαλευκαίνων τῷ τῆς καλλιρρημοσύνης φωτὶ ὅσαι τῶν ἀποστολικῶν ῥήσεων τῇ ἀσαφείᾳ ὑπομε-

πομελαίνονται, καὶ τῷ βάθει τοῦ πνεύματος ἐπιφοιτῶσι. Docebant autem Doctores hi iure, & auctoritate Patriarchae. Balsamon ad Concil. VI. Can XIX. Τὸ διδάσκειν τὸν λαὸν μόνον ἐνεδόθη τοῖς ἐπισκόποις, καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας δικαίῳ τοῦ πατριάρχου διδάσκουσι. Itaque defuncto Patriarcha, neque alio rursum suffecto, non poterant docere. Alexius Comnenus in Novella. Καὶ τελευτήσαντος τοῦ κατὰ καιροὺς πατριάρχου οὐδὲ αὐτοὶ (οἱ διδάσκαλοι) δύνανται διδάσκειν. Stipendium illis decrevit idem Imperator libras trecentas tres, & frumenti modios quinquaginta. Balsamon ad Canonem supra citatum. Παρίσταται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τῆς νεαρᾶς τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυρίου ἀλεξίου τοῦ κομνηνοῦ τῆς ὑποτυπούσης ὅπως καί τινες ὀφείλουσι ψηφίσθαι εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ τυπωσάσης τοῖς διδασκάλοις πᾶσι τοῖς ἐντὸς οὖσι δηλαδὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ τοῖς ἐκτὸς, ἀνὰ τριακοσίων λίτρας τρεῖς, καὶ ἀνὰ σίτον μόδια πεντήκοντα. Adsistebant Patriarchae statim post τοὺς ἄρχοντας. In Novella Alexii Comneni. Ἔστω καὶ αὕτη τοῖς διδασκάλοις δι' ἃς τὴν ἀναχώρησιν ἐποιήσαντο αὖθις ἐν ταῖς οἰκείαις ἐκκλησίαις ἀπονενεμημένη τιμὴ, τὸ εὐθὺς μετὰ τοὺς ἄρχοντας ἵστασθαι τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ παριστάμένους ὡς ἐμπροσωποῦντας αὐτῷ.

ΔΙΔΕΙΝ.

Δίδειν. Dare. Corona pretiosa. Δίδειν. *Dare*. Παρέχειν.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΤΗΣ.

Διερμηνευτής. Interpres, qui communiter δραγόμανος. Sed plures erant numero, inter quos, qui dignitate excellebat, ὁ μέγας dicebatur. Codinus. Ὁ μέγας διερμηνευτής ἐστι πρῶτος τῶν ἑρμηνέων, οὓς κοινῶς ὀνομάζουσι δραγομένους. Erat autem hoc officium tam in Ecclesia, quam palatio. Methodius Metropolitanus Melenici in epist. Τὸν σοφώτατον καὶ λογιώτατόν μοι μέγαν διερμηνευτὴν τῆς μεγάλης χριστοῦ ἐκκλησίας ἀσπάζομαι ἐν χριστῷ.

ΔΙΚΑΒΑΛΛΟΙ.

Δικάβαλλοι. Vide Τρικάβαλλοι.

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΗΣ.

Δικαιοδότης. Iuridicus. In Novell. Man. Comneni. Καὶ οἱ μεγαλοεπιφανέστατοι ὅτε πρωτασηκρῆτις, καὶ ὁ δικαιοδότης, ἐνωθέντες ποιῆσαι τὸν τούτων ἐπιμερισμὸν ἐξ ἴσου ἐφ' ἑκάστου τῶν τεσσάρων δικαστηρίων, τοῦ μεγάλου δρουγγαρίου, τοῦ προκαθημένου τῶν δημοσιακῶν δικαστηρίων, τοῦ πρωτασηκρήτου, καὶ τοῦ δικαιοδότου.

ΔΙΚΑΝΙΚΙΟΝ.

Δικανίκιον. Sceptrum iudiciale. Codinus. Κατεῖχε δὲ δικανίκιον ξύλον λεῖον. Et alibi non semel. Chronicon Constantinop. Ἰδίαις χερσὶ δέδωκεν αὐτῷ δικανίκιον πολλοῦ ἄξιον, ἤτοι ῥάβδον ἀργυρᾶν περικεχρυσωμένην. Malaxus in Histor. Patriarch. Καὶ ἔτζη ἔλαβεν ὁ σουλτᾶνος με τὸ χέρη τοῦ τὸ δικανίκη, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ χέρη τοῦ πατριάρχου.

ΔΙΚΑΠΙΟΝ.

Δικάπιον. Biceps. Glossae Basilicorum. Δικάπιον. δικέφαλον

ΔΙΚΕΡΑΤΟΝ.

Δικέρατον. Tributum pro reficiendis Vrbis muris institutum. Cedrenus auctorem facit Leonem Iconomachum. Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὰ τείχη τῆς πόλεως πτωθέντα διελάλησε, λέγων, ὅτι ὑμεῖς οἱ τῆς πόλεως ἀδυνατεῖτε τὰ τείχη κτίζειν, ἀλλὰ προσετάξαμεν τοῖς διοικηταῖς τῶν θεμάτων ἀπαιτεῖν εἰς τὸν κανόνα κατὰ νόμισμα μιλιαρίσιον ἓν, καὶ λαμβάνειν αὐτὰ τὰ βασίλεια, καὶ κτίζειν αὐτά. κἀντεῦθεν ἐκράτησεν ἡ συνήθεια παρέχειν τὰ δικέρατα τοῖς διοικηταῖς. Constantinus Manasses in Annal. refert ad Nice phorum.

ΔΙΚΗΡΙΟΝ

Δικήριον. Vide Κηρόβουλλον.

ΔΙΚΙΟΝ.

Δίκιον. Nummi genus. Suidas in Etymologico. Λίτρα. μία. καὶ δίκιον ἀργυρίων. καὶ πολλοὶ τύποι. Nisi illic legendum, Λίτρα. μνα. καυκίον. ἀργύριον.

ΔΙΚΟΚΤΑ.

Δικόκτα. *Decocta*. Athenaeus lib. III. Ἐπὶ τούτοις λεθεῖσιν ὁ κύνουλκος πιεῖν ᾔτησε δικόκταν, δεῖν λέγων ἀκμυροὺς λόγους γλυκέσσιν ἀποκλύζεσθαι νάμασιν.

ΔΙΚΟΥΡΙΑ.

Δικουρία. *Decuria*. Dositheus Sentent. lib. III. Διὰ βιβλιδίου λέγοντος τινὸς, πατέρα ἴδιον ἀποπεφισκῶσθαι, καὶ αὐτῷ δικουρίαν ἀφῃρῆσθαι, ἣν ἀπαιτεῖ.

ΔΙΚΤΑΤΩΡΕΙΑ.

Δικτατωρεία. *Dictatura*. Suidas. Δικτατωρεία. ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. Paeanius in Metaphrasi Eutropii, lib. II. Ἧς ἀφηγεῖτο πατίριος κύρσωρ, τὴν τῆς δικτατωρίας ἔχων ἐξουσίαν. Dion, lib. XLI. Ποιήσας δὲ ταῦτα καὶ τὸ ὄνομα τῆς δικτατωρίας ἀπεῖπε.

ΔΙΚΤΑΤΩΡ.

Δικτάτωρ. *Dictator*. Hesychius. Δικτάτωρ. ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων. Et alibi. Δικ άτορσιν. ἡγεμόσι. βασιλεῦσι. Suidas. Δικτάτωρ, ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων, ὁ παρὰ ῥωμαίοις καὶ δισύπατος καλεῖται. Sed falluntur Graeculi isti in etymo. Constantinus Lascaris Grammat. lib. III. Τὰ δὲ ῥωμαϊκὰ φυλάττουσι τὸ ω. κοιέστωρος. πραίτωρος. μανδάτωρος. δικτάτωρος. Scholiastes Nazianzeni in Iulianum Orat. I.

Ἡνίκα

Ἡνίκα δὲ (οἱ ῥωμαῖοι) μετὰ τῶν ὑπάτων ἐν τοῖς πολέμοις ἐδυςύχουν, δικτάτωρα προέβαλλον, ὃς μῆνας εἶχεν ἕξ.

ΔΙΜΜΑΝ.

Δίμμαν. Vinculum. Glossae Graecobarb. Ἀγαθὶς. δέσμη ῥάμματ☉. δίμμαν τοῦ ῥαμάτου, καὶ τοῦ ςήμον☉. Occurrit illic saepius.

ΔΙΜΜΕΝΟΣ.

Διμμέν☉. Vinctus. Glossae Graecobarb. Ἀλυτίδετ☉. ἀλύσει δεδεμέν☉. ὅπου ἔνι δεμέν☉, ἢ διμμέν☉.

ΔΙΜΠΕΣΑΚΤΩΡ.

Διμπεσάκτωρ. *Dispensator*. Glossae Basilicorum. Διμπεσάκτωρ. οἰκονόμ☉. Sed mendum est. Rectius ibidem postea, Δισπενσάτωρ, & Δισπεσάτωρ.

ΔΙΝΝΕΙΝ.

Δίννειν. Vide Δέννειν.

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ.

Διοικηταί. Collectores tributorum, ac vectigalium. Publicani. Leo Novell. LXI. Τοὺς ἐπὶ συλλογὴν τῶν δημοσίων φόρων καθιςαμένους (διοικητὰς δὲ αὐτοὺς ἡ συνήθης ὁμιλία καλεῖν οἶδε) τολμῶντας ὑπερεκλέγειν πλέων τοῦ νενομισμένου τὰ τέλη. Atque inter hos unus dignior, ad quem reliqui collectas suas conferebant, qui μέγας διοικητὴς dicebatur. Cantacuzenus lib. III. cap. XIV *Glaba magno Dioeceta cum Cruce ex pretiosissimis lapillis confecta, quo verbis esset fides, celeriter ad eam misso, de letali Imperatoris morbo certiorem fecit*. Sed huius munus postea intercidit. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Ὁ μέγας διοικητὴς οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Falluntur viri docti, qui nullam eius mentionem illic exstare existimant.

ΔΙΟΜΑ.

Δίομα, pro ἰδίωμα. Anonymus De nuptiis Thesei.

Μεσοκερίτης ἄνθρωπ☉, περίχαρ☉ ςὸ δίομα.

ΔΙΟΧΝΕΙΝ.

Διόχνειν. Trudere. Impellere. Glossae Graecobarbarae. Ἀναςικόννω. ὤθω. διόχνω. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Δὲν ξεύρεις ὅτι διόχνουν τε τὸν λύκ ἐκλοκοτάδη.

ΔΙΠΑΓΙΝΟΝ.

Διπάγινον. Quod est in duas paginas distinctum. Vide infra Παγίνη.

ΔΙΠΛΑΡΟΙ.

Δίπλαροι. Gemini. Glossae Graecobarbar. Ἀγάςορες. ἀδελφοί. δίδυμοι. δίπλαροι.

ΔΙΠΛΟΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ.

Διπλοκατηχούμενον. Typicum Sabae, capit. XXXIV. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀπάρχεται ὁ ἱερεὺς τοῦ διπλοκατηχουμένων μετὰ τῆς εὐχῆς.

ΔΙΠΛΟΜΑΔΕΣ.

Διπλομάδες. Glossae Graecobarbarae. Ἀδέτες, συςροφαὶ, διπλομάδες εἰς τὴν ῥάχιν, βυβῶνες.

ΔΙΠΛΟΜΑΝΤΙΝ.

Διπλομάντιν. *Duplomantum*. Duplicatum pallium. Glossae Graecobarbarae. Ἀμφικλὴρ. χιτὼν διπλοῦς. διπλὸν ῥοῦχον. ἢ διπλομάντιν.

ΔΙΠΟΤΑΤΟΙ.

Διποτάτοι, *Deputati*. Scribitur etiam δεποτάτοι, & δαιποτάτοι, apud Auctores. Corrige in Etymologico Suidae. Δεποτάτοι. λειτουργοὶ ἀφορισμένοι. Perperam in Codice Manuscripto est, δεποτάται. Duo vero erant τῶν διποτάτων genera. Hi Ecclesiae, illi militiae operam navabant. De Ecclesiasticis locus est in auctoris innominati Quaestionibus ad Nicetam Metropolitanum Thessalonicensem. Ὁ δευτερογαμήσας δεποτάτ☉ εἰ ὀφείλει ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰσόδου συνεισοδεύειν τῷ ἀρχιερεῖ. Non habebant vero officium, sed ministerium tantum, idque ad sacrum altare; & palliati cum lampadibus praeibant sancto Evangelio, quum lectionis caussa in ambonem ferretur; item sacris donis in introitu ad sacram mensam, & in recessu ad altare praeparationis. Ioannes Episcopus Citri in Responsis. Θεωροὶ δὲ καὶ δεποτάτοι καὶ καμιςάτοι οὐκ εἰσὶν ὀφφίκια, ἀλλὰ διακονίαι περὶ τὸ ἅγιον βῆμα τούτοις ἁρμόζουσαι. Et paulo post. Οἱ δεποτάτοι μανδυοφοροῦντες μετὰ λαμπάδων προπορεύονται τοῦ τε ἁγίου εὐαγγελίου, ὁπότε ἀναφέρεται εἰς τὸν ἄμβωνα πρὸς ἀνάγνωσιν, καὶ τῶν ἁγίων δώρων ἔν τε τῇ εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν εἰσόδῳ, καὶ ἐν τῇ εἰς τὴν πρόθεσιν ἐπανόδῳ αὐτῶν. In Coronatione Imperatoris ferulam tenebant manu sinistra. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Τῇ δὲ ἀριςερᾷ κατέχει νάρθηκα. ἐπέχει τότε τάξιν ἐκκλησιαςικὴν ἣν καλοῦσι δεποτάτου. Ita recte corrigunt viri docti in secundis curis. Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. ubi coronationem Andronici iunioris describit. *Sinistrae ferulam tradunt, ut ordinem, seu locum Ecclesiasticum teneat eius, qui Deputatus adpellatur*. Si secundas nuptias contraxissent, annum unum, aut biennium quoque communicatione iis interdicebatur. Nicetas Metropolitanus in Responsis. Ὁ μέντοι δευτερογαμήσας δεποτάτ☉ φυλάξας, οἶμαι, τὸ τοῦ διγάμου πρότερον ἐπιτίμιον, ὅπερ αὐτῷ κανονικῶς ἐπιτίθεται, (ἤγουν ἕνα ἐνιαυτὸν, εἴτε δύο γενόμεν☉ ἀκοινώνητ☉, ὡς ἂν αὐτὸς δοκιμάσῃ;) μετὰ τοῦτο πάλιν

πάλιν φιλανθρώπως ἀποκαταςήσεῖαι ἐς τὴν τῦ δεποτάτυ ἐνέργειαν. Venio iam ad militares. Eorum duo erant ordines: hi faucios curabant, illi arma fabricabant. De medicis Leo Imp. in Tacticis. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι καθ' ἕκαςον τάγμα ἤτοι βάνδονδιωρισμένοι. οἷον βανδοφόροι, σαλπιγκταὶ, ἤτοι βυκινάτορες, θεραπευταὶ, ἰατροὶ, οἱ κ̀ δεποτάτοι. Vide Glossarium Rigaltii. De fabris armorum est locus Basilic. Eclog. LVII. Ἀλλ' ὐδὲ τὺς ἐν τοῖς ἀριθμοῖς καταλεγομένυς, ὓς ὁπλοποιὺς κ̀ διποτάτυς καλοῦσι, τὺς παρὰ τῦ δημοσίυ κομιζομένυς σιτήσεις, συγχωρῦμϳ ἐργάζεσθαι, ἤ τινι πιπράσκϳ ὅπλα. Iustinianus Novell. LXXXV. totidem pene verbis.

ΔΙΠΟΥΝΤΙΟΝ.

Διπύντιον. *Dupondium*. Cleopatra in Cosmetricis. Ὁ ςατὴρ ἄγει δραχμὰς δ'. καλῦσι ϳ αὐτὸν τετράδραχμον. κ̀ τὸ διπύντιον δὲ ὁμοίως ἄγει δραχμὰς δ'.

ΔΙΠΤΥΧΑ.

Δίπτυχα. Libri Ecclesiastici. Erant vero gemini, unde & δίπτυχα dicebantur, alter mortuorum nomina complectebatur, alter adhuc viventium. Chrysostomus in Liturgia. Ὁ διάκονος θυμιᾷ γύρωθεν τὴν ἁγίαν τράπεζαν, κ̀ τὰ δίπτυχα, τῶν τε κεκοιμημένων κ̀ ζώντων, ὡς βύλεται, μνημονεύει. Mortuorum liber continebat nomina, status, ordinum, obitumque hierarcharum. Et de hoc intelligendi, Iustin. in Edict. de fide Orthod. Ἀπέλειψαν ἐξ ἐκείνυ τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας διπτύχων τ̃ τύτων προσηγορίαν. Anastasius in Agathone. *Abstulerunt de diptychis Ecclesiarum nomina Patriarcharum, vel de picturis Ecclesiae figuras eorum*. Victor in Chronico. *Nomina Proterii, & Salafatiarii de Ecclesiasticis diptychis tollit, & Dioscuri, & Heluri, qui Proterium interfecit, scribit*. Gregoras lib. v. Ἐν ταῖς ἱεραῖς ὑμνῳδίαις τὸν πάπαν ἐς τὰ δίπτυχα μνημονεύεσθαι ὁμῦ τοῖς ἑτέροις τέτlαρσι πατριάρχαις. In vivorum libris inscribebantur a Presbytero, vel Diacono, nomina illuminatorum, & susceptorum. Pachymerius in Paraphrasi Dionysii. περὶ ἐκκλησ. ἱεραρχ. cap. II. Τότε τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθησι, κ̀ κελεύει τοῖς ὑπ' αὐτὸν πρεσβυτέροις κ̀ διακόνοις ἐν δέλτοις ἱεραῖς ἀπογράψασθαι τὰ ὀνόματα τῦ τε προσελθόντος κ̀ τῦ ἀναδόχυ. ταῦτα δὲ, οἶμαι, εἰσὶ τὰ τ̃ ζώντων δίπτυχα.

ΔΙΡΙΒΙΤΩΡΙΟΝ.

Διριβιτώριον. *Diribitorium*. Xiphilinus in Caligula. Καὶ ἐ γέ πολε ἐς ὑπερβολὴν ὑπέφλεξε, τῷ διριβιτωρίῳ ἀντὶ τοῦ θεάτρου ἰκριωμένῳ ἐχρῆτο. Occurrit mox iterum in Tito.

ΔΙΣΑΚΙΟΝ.

Δισάκιον, & δισάκι. Bisaccium. Pera. Nicetas De reb. post excid. Προῆγε δὲ ἡμῶν ὁ οἰκυμϳικὸς ἀρχιποίμϳ, μὴ δισάκιον φέρων, μὴ χρυσὸν ἐπὶ τὴν ὀσφὺν, ἄρτον κ̀ ἀσάνδαλος.

Acacius in epist. Ὅμως διὰ παραμικρὴν ἐν θύμησιν ςέλνω σε μὲ τὸν λεβέτι ῥεῖζη ἐς τὸ δισάκι ῥαμένο ἕνα κάλλον φακί. Et teli genus, Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Νάχη κ̀ βόλι' ἀριθμητὰ δισάκια κρεμασμένα.

ΔΙΣΚΟΚΑΛΥΜΜΑ.

Δισκοκάλυμμα. Lancis operculum. Euchologium. Βαςάζοντος τῦ πρωτοιερέως τὸ μύρον μετὰ τῦ ἀλαβάςρυ κεκαλυμμένον μετὰ τῦ δισκοκαλύμματος ἔμπροσθεν τ̃ ἁγίων μυςηρίων.

ΔΙΣΚΟΠΟΤΗΡΙΟΝ.

Δισκοποτήριον. Nicetas de rebus gestis post excid. Vrbis. Στατῆρας, ἤγυν δισκοποτήρια.

ΔΙΣΠΕΝΣΑΤΩΡ.

Δισπενσάτωρ. *Dispensator*. In Etymologico Suidae. Δισπενσάτωρ, ὁ οἰκονόμος.

ΔΙΣΠΟΥΤΑΝΤΟΙ.

Δισπυτάντοι. *Disputantes*. In Synodo Florentina. Τῇ ἐν τετάρτῃ τὸ πρωῒ ἀπήλθομϳ πρὸς τὸν πάπαν πάλιν μϳυνθέντες, καὶ εὕρομϳ αὐτὸν μόνον μετὰ ἑνὸς καρδηναλίυ, κ̀ τῶν δισπυτάντων, καὶ κρατῶν ἀνὰ χεῖρας γραφὴν τετυλιγμένϳ, φησὶ πρὸς ἡμᾶς.

ΔΙΣΤΑΜΟΣ.

Δισαμὸς. Dubietas. Glossae Graecobarb. Χωρὶς ἀμφιβολίαν. καὶ δισαμόν. Occurrit illic mox iterum.

ΔΙΣΤΡΑΤΟΝ.

Δισράτον. *Bistratum*. Bivium Glossae Graecobarbarae. Ἄμφοδα. δίοδα. δισράτα. ζαρούπια.

ΔΙΣΤΡΙΑ.

Δίςρια. Clavae ferreae. Simocatta Hist. Mauric. lib. VIII. cap. IV. Ὁ μὲν ὖν μαυρίκιος κελεύει τοῖς σωματοφύλαξιν ἀπελᾶν ταῖς σιδηραῖς κατὰ τ̃ ἐπιόντων κορύναις. ταῦτα δὲ ἄρα τῇ ῥωμαίων φωνῇ δίςρια λέγεται.

ΔΙΤΑΡΙΟΣ.

Διτάριος. Ditarius. Glossae Basilicorum. Διτάριος. πλοιοποιός.

ΔΙΤΖΕΡΙΟΝ.

Διτζέριον. Biremis. Nicetas in Alexio Angelo lib. II. Γενναίτης γὰρ τις καφόρης τοὔνομα κάτεργα διτζέρια καὶ τριτζέρια πηξάμενος καὶ πλοίοις ςρογγύλοις φραξάμενος, τὰς παραθαλτίυς ἔκειρε πόλεις.

ΔΙ-

ΔΙΦΕΝΣΩΡ.

Διφένσωρ. *Defensor*. Hesychius. Διφένσωρ. βασανιστής. κριτής.

ΔΙΩΔΙΟΝ.

Διώδιον. Vide Τριώδιον.

ΔΙΩΞΗΜΑΤΟΝ.

Διωξήματον. Persequutio, pro διωγμός. Glossae Graecobarbarae. Ἀνατροπής, ἤ τοῦ διωγμοῦ, καὶ τοῦ διωξήματος.

ΔΙΩΧΝΕΙΝ.

Διώχνειν, pro Διώκειν. Hinc Ἀποδιώχνειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀνατρέπειν. ἀναστρέφειν. νὰ μεταλλάσσῃ. νὰ ἀποδιώχνῃ.

ΔΟΜΕΣΤΙΚΑΤΟΝ.

Δομεστικάτον. *Domesticatus*. Anna Comnena lib. VIII. Καὶ τὸ δομεστικάτον αἰτούμενος τῆς ἀνατολῆς, οὐκ ἔτυχε τῆς αἰτήσεως. Exstat quoque apud Balsamonem ad Can. Apost. XVII. Gregorius Turonensis lib. II. capit. VIII. *Gaudentius pater, Scythiae Provinciae primioris loci, a domesticatu exorsus militiam, ad magisterii equitum culmen provectus est.*

ΔΟΜΕΣΤΙΚΙΟΝ.

Δομεστίκιον, sive Δομεστικεῖον. *Domestica res*, Codinus De Offic. Διακομίζοντος δὲ μόνους τοῦ δομεστίκου τοῦ δομεστικίου οὓς μέλλει φαγεῖν ὁ βασιλεύς. Et mox. Οἱ δομεστικίου τοίνυν δομέστικοι τοὺς μόνους ἅπαντας φέροντες τιθέασιν ἐπ' ἐδάφους.

ΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Δομέστικος. *Domesticus*. Οἰκεῖος. Et ita accipitur Basilic. Eclog. XXVII. Τοῦ αὐτοῦ κρατοῦντος καὶ ἐπὶ τῶν υἱῶν, καὶ ἐκγόνων, καὶ δομεστίκων, καὶ συγγενῶν, καὶ συγκαθέδρων, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Pisides in Hexaemero.

Αὐτὸς δὲ δῶρα λαμβάνειν ἐπάγεται,
Πτωχοὺς ὑπουργοὺς ἀξιοχρέους ἔχων.
Ὡς εἴ τις εἴποι πιστικοὺς δομεστίκους.

Apud Isidorum Pelusiotam lib. I. epist. CCC. inscriptio est. Σωζομένῳ δομεστίκῳ τοῦ ἐπάρχου. Simocatta Hist. Mauric. lib. VIII. cap. XIII. Ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ πραισεντῖνος, ὁ τὰς τοῦ Πέτρου πεπιστευμένος φροντίδας, ὃν δομέστικον αὐδῶσιν οἱ Ῥωμαῖοι ἀποκαλεῖν. Invenies quoque apud Harmenopulum lib. IV. Tit. II. Alias erat dignitatis genus Ecclesiasticae pariter, & politicae. Balsamon in Quaesitis. Ποίας ἐστὶ γλώσσης ἡ τοῦ δομεστίκου προσηγορία, καὶ ἐπὶ ποίας ἐξουσιάζει τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν. Ecce hic de Ecclesiastico loquitur, ut de altero Malchus De Legat. Καὶ τοὺς προαγωγέας τῶν λημμάτων τῆς ἀρχῆς, οὓς δομεστίκους καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Iterum. Ἀνεψιὸς δὲ οὗτος ἦν αἰδοῖγυς, γνησίως τε μάλιστα ὄντος οἰκειοτάτου, καὶ τὴν τῶν λεγομένων δομεστίκων ἀρχὴν ἄρχοντος, μεγάλην τινὰ οὖσαν τῶν περὶ βασιλέα. De utroque Ioannes Episcopus Citri in Resp. Ἡ τοῦ δομεστίκου προσηγορία κατὰ λατίνους τὸν ἐξάρχοντα τὸν προηγούμενον, τὸν ἐπιστάτην δηλοῖ. καθὰ δὲ καὶ παρὰ ταῖς βασιλικαῖς ταξιαρχίαις λέγεται δομέστικος ἀνὰ μέρος καὶ ἀνατολῆς, καὶ δύσεως, καὶ σχολῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον κἀν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς τάξεσι δομέστικος λέγεται, εἴτ' οὖν ἀρχῳδὸς, καὶ ἐπιστάτης τῶν μελῳδιῶν τε καὶ τῶν μελῳδῶν. οἷα εἰς ῥυθμὸν καὶ τάξιν καθιστῶν αὐτοὺς καὶ τὰ μελῳδήματα. Sed de Ecclesiastico prius dicamus. Erat in Ecclesia. Ὁ δομέστικος τοῦ δεξιοῦ καὶ τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ, qui τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου χοροῦ dicitur aliis. Item, Ὁ δομέστικος τῶν ψαλτῶν, qui & πρωτοψάλτης, & ἀρχῳδός. Atque de hoc intelligi debet Constantinus De Administr. Imper. Ἦν καὶ δομέστικος εἰς τὴν νέαν ἐκκλησίαν, ὑπῆρχε δὲ τεχνίτης εἰς τὸ ᾆσμα, οἷος τῷ τότε καιρῷ ἕτερος οὐκ ἦν. Item Ioannes Coreses ep. ad Metrophanem. Ἰσίδωρος, ὁ ἡμέτερος δομέστικος μουσικὸς ὤν, παρὰ τῶν ἀντιτέχνων, ὡς λέγεται, ἐπὶ μοιχείᾳ διαβληθεὶς, μένειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ παρὰ τῆς σῆς παναγιότητος καταδεδίκασται. Sed horum omnium tria erant genera. Hi enim ad Patriarcham, sive Ecclesiam, illi ad Imperatoris clerum, isti ad Dominae pertinebant. Codinus De Offic. Aulae Constantinopolit. Οὐδὲ πρωτοψάλτην ἔχει ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ δομέστικον. ὁ δὲ βασιλικὸς κλῆρος καὶ ἀμφοτέρους. καὶ ὁ μὲν πρωτοψάλτης τοῦ βασιλικοῦ ἔξαρχος κλήρου. ὁ δέ γε δομέστικος τοῦ δεσποινικοῦ. Observa. Cleri Imperatricis princeps erat domesticus, ut ὁ πρωτοψάλτης Imperatoris, & illic δεσποινικὸς, hic βασιλικὸς, at in Ecclesia πατριαρχικὸς nuncupabatur. Et hic postremus in lectorum ordine erat, eiusque munus, τὸ πολυχρόνιον, dicere Patriarchae in processionibus. Ioannes Episcopus Citri, loco citato. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ λεγόμενοι πατριαρχικοὶ δομέστικοι. καὶ τοῦτο δὲ ὀφφίκιον τῶν ἀναγνωστῶν ἐστι. διακονία δὲ τούτου, τὸ ἐν ταῖς προόδοις τοῦ πατριάρχου λέγειν τὸ εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα. In palatio domestici varii erant, & recensentur apud Codinum. Ὁ τῆς τραπέζης pagg. 15. 119. ὁ τῶν τειχῶν. pag. 15. ὁ τοῦ δομεστικίου. pagg. 117. 119. 125. In militia erat, ὁ τῶν θεμάτων. Codinus pag. 17. 47. Glossae Basilicorum. Δομέστικος τοῦ θέματος, ὃς μετὰ κόμητος κόρτης εἰς τὴν προέλευσιν τοῦ στρατηγοῦ τέτακται. Erant quoque, ὁ τῶν σχολῶν. ὁ τῶν ὀπτιμάτων. Quorum frequens passim mentio apud Cedrenum, Zonaram, & alios. Sed erant, & simplices illic domestici, puta cohors destinata custodiae Imperatoris, eaque ex equitibus constabat. Suidas. Δομέστικοι. οἱ τῶν Ῥωμαίων ἱππεῖς. οἱ παλαὶ ῥωμαίοις οἰκειακοὶ στρατιῶται. Quae habes quoque in Glossis Basilicorum. Zonaras Annal. II. de Diocletiani patre. Κόμητα δομεστίκων αὐτὸν γενέσθαι φασί. δομεστίκους δέ τινες τοὺς ἱππέας νομίζουσι. Hinc *Domesticatus*, pro militia equestri, apud Gregorium Turonensem. Vide supra in Δομεστικάτον. Nec equites tantum erant, sed & pedites, & legebantur e milite perito. Iulianus in epist. ad Leontium. Ἐπιτρέψαντες οὖν σοι τὴν τῶν ὅπλων χρῆσιν, ἀπεστάλκαμέν τε πανοπλίαν, ἣ τέως τοῖς πεζοῖς ἁρμόττει. κουφοτέρα δέ ἐστιν αὕτη τῆς τῶν ἱππέων. ἐγκαταλέξαμεν δέ σε τῷ τῶν οἰκείων συντάγματι. γινο-

γίνονται δὲ ἀπὸ τῶν ὁπλοφορησάντων οὗτοι ϗ ϛρατευσαμένων. Recensuimus antea inter ceteros, τὸν τῆς τραπέζης. Atque hanc dignitatem accepit hereditariam a Constantino Magno princeps Russiae; teste Gregora lib. VII. Supremus autem inter omnes erat ὁ μέγας, & exercitum terrestrem ducebat. Codinus. Ὁ μέγας δομέϛικος εὑρίσκεται εἰς τὸ φοσσάτον ἅπαν κεφαλή. Luitprandus De Reb. Europ. lib. III. cap. VII. *Focam vero domesticum maiorem, idest, terrestris ducem exercitus fecit.* Erat autem dignitate proximus Caesari, evectus ad illud fastigium ab Andronico Palaeologo iuniore, quum antea ὁ πανυπερσέβαϛος eo esset superior. Codinus. Ὁ βασιλεὺς ἀνδρόνικος τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος, ἐπάρας ἅπερ ἀρχῆθεν ἐφόρει ὁ ἔπαρχος κίτρινα, ἐφόρεσε ταῦτα ἰωάννην τὸν παλαιολόγον τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, τὸν τοῦ πορφυρογεννήτου υἱόν, ποιήσας πανυπερσέβαϛον τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ ὑπερέχοντα πάντων, ἔτι γε μὴν ϗ τοῦ πρωτοβεϛιαρίου, τοῦ μεγάλου δουκὸς, τοῦ μεγάλου δομεϛίκου, καὶ τῶν λοιπῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνδρόνικος, ὁ δεύτερος, καὶ οὗτος δὲ ὁ βασιλεὺς, ϗ ὁ πάππος αὐτοῦ, ἐποίησε τὸν μέγαν δομέϛικον καντακουζηνὸν ἰωάννην, ὃς ἐγεγόνει καὶ βασιλεὺς, ἰσοϛάσιον ϗ τῷ πανυπερσεβάϛῳ. ἔπειτα οὗτος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀνδρόνικος, μετὰ τὸν τοῦ βασιλέως θάνατον τοῦ πάππου αὐτοῦ, τιμήσας τοῦτον δὴ τὸν μέγαν δομέϛικον τὸν καντακουζηνὸν, ὑπερέχοντα πάντων ἐποίησε τῶν μὲν τοῦ πάππου καὶ βασιλέως ἀνεψιῶν, ἑαυτοῦ δὲ θείων, τῶν ἑτέρων τε πάντων, τοῦ πανυπερσεβάϛου. βεϛιαρίου. ἦν οὖν οὗτος ἐνταῦθα ὁ μέγας δηλαδὴ δομέϛικος, μετὰ τὸν καίσαρα ἀρχή. Wilhelmus Tyrius De bello sacro, lib. II. cap. V. *Quum esset in Imperiali palatio plurimum honoratus, & Megadomestici dignitate, quem nos maiorem Seneschallum nominare consuevimus, fungeretur, ab Imperatore secundus.* Vides dignitatem. Adeoque ipsi Imperatoris consanguinei obviam venientes honoris ergo de equo descendere necesse habebant. Accipimus ex Niceta in Ioanne Comneno. Μέγας τιμηθεὶς δομέϛικος, ὡς ϗ πολλοὺς τῶν ἐριτίμων μετὰ γένος βασίλειον ἀποβαίνειν τοῦ ἵππου, ϗ τούτῳ ἀπονέμειν προσκύνησιν, κατὰ συγκυρίαν ὑπαντιάζοντας. Et plures uno fuerunt. Ecce in Occidente quoque apud Annam Comnenam Alexiad. lib. II. Ἔτυχε γὰρ τηνικαῦτα μέγας δομέϛικος ὢν τῆς ἑσπέρας. Sic lib. VII. Μετὰ τοῦ τηνικαῦτα προχειρισθέντος μεγάλου δομεϛίκου τῆς δύσεως. Et in Oriente apud eamdem lib. VIII. Καὶ τὸ δομεϛικάτον αἰτούμενος τῆς ἀνατολῆς, οὐκ ἔτυχε τῆς αἰτήσεως. Parem fere cum illo administrationem habebat olim Domesticus Scholarum. Codinus. Ὁ δομέϛικος τῶν σχολῶν πάλαι μὲν εἶχεν ὑπηρεσίαν σχεδὸν ἣν ὁ μέγας δομέϛικος ἄρτι, νῦν δὲ οὐδεμίαν.

ΔΟΜΗΚΙΛΙΟΝ. ΔΟΜΙΤΖΙΛΙΟΝ.

Δομηκίλιον, sive Δομιτζίλιον. *Domicilium*. Glossae Basilicorum. Δομηκίλιον. οἶκον. Et eaedem corrigendae. Δομιτζίλιον, τὸ οἴκημα. Hodie editur, Διμιτζίλιον.

ΔΟΜΝΑ.

Δόμνα. *Domina*. Augusta. Oppianus Cyneget. lib. I.

Αὐσονίου ζῆνος γλυκερὸν θάλος ἀντωνῖνε
Τὸν μεγάλη μεγάλῳ φυτήσατο δόμνα (a) σεβήρῳ.

Gregorius Turonensis lib. IX. cap. XX. *Quas Gailesuindam germanam domnae Brunichildis, tam in dote, quam in morganegiba, hoc est, matutinali dono, in Franciam venientem certum est adquisivisse.*

ΔΟΝΙΚΟΣ.

Δονικὸς, pro Ἀηδονικός. Luscinialis. Suavis, ut est lusciniae cantus. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ τὰ πουλία τὰ ἔμορφα τὸν πόθον τοὺς ἀρχίζαν.
Ὅλα να κελαδίζουσι με δονικὴν λαλήτζαν.

Occurrit ibi pluries.

ΔΟΝΤΗ. ΔΟΝΤΙΟΝ.

Δόντη, sive Δόντιον. Dens. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τὸ δόντη τοῦ φιδίου πρῶτα δαγκάνη κάτιναι,

Glossae Graecobarbarae. Ἦχος ὀδόντων. κτύπωμα τῶν δοντίων. Corona pretiosa. Δόντια. *Dentes*. Ὀδόντες. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Τὸ φῶς μας ἀδυνάτησεν, τὰ δόντια μας ἐπέσα.

ΔΟΞΑ.

Δόξα. Troparium, ita dictum a voce initiali. Codinus De Offic. Εἰς μέν τοι τὸ τελευταῖον τῆς ἐννάτης ὥρας τροπάριον λέγει ὁ πρωτοψάλτης τὸ, δόξα. In Liturgia Chrysostomi. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ χορὸς εἰς τὸ, δόξα πατρὶ, ὁ ἱερεὺς ϗ ὁ διάκονος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης ποιοῦσι προσκυνήματα τρία. Triodium. Ἐν ταῖς λιταῖς τοῦ ὄρθρου ψάλλονται εἰς τὸ, δόξα, καὶ νῦν, Ansegisus lib. I. cap. LXX. *Vt quisque sciat, quod petat a Deo, & ut* GLORIA PATRI *cum omni honore apud omnes cantetur*. Iterum in Addit. I. Capit. Karolin. cap. LXVI. *Psalmus, Invitatorius, &* GLORIA *pro defunctis non cantetur.*

ΔΟΞΑΡΗ. ΔΟΞΑΡΙΟΝ.

Δοξάρη, sive Δοξάριον, pro Τοξάριον. Corona pretiosa. Δοξάρη. *Arcus*. Τόξον. Anonymus De Amor. Lybistri.

Ἐπλήρωσα τὰ γράμματα, καὶ ἐξέβην ἐκ τὴν τένταν,
Γεμίζω τὸ δοξάριν μου, προσέχω τὸ κουβοῦκλιν.

Alter De nuptiis Thesei.

Καὶ παρευθὺς ἐπιάσασι τοὺς πόρους τοῦ λιμένος
Μετὰ δοξάρια τ' ἄμορφα.

Glossae Graecobarbarae. Ἄβιοι. ἐκεῖνοι ὁπου δὲν ἔχουν δοξάρια, ἤγουν τόξα.

ΔΟ-

(a) Ipse crediderim hoc nomine *Iuliam Domnam*, Severi uxorem adpellatam. Constat ex antiquis nummis.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Δοξολογία. Hymni genus, aut potius pars quaedam. Gregoras lib. IV. Καὶ ἦν ἡ λαληθεῖσα κατηγορία, ὅτι ὁ ζυλτᾶν αζατίνης τῆς ἱερᾶς τελουμένης δοξολογίας πολλάκις συμπαρῆν καὶ ὡμίλει τῷ πατριάρχῃ ἔνδον τοῦ ναοῦ. Iterum lib. VIII. Ἐπεὶ οὖν ἧκε τὸ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς τεσσαρακοστῆς σάββατον, ὁπότε δὴ καὶ ἔμελλε τῇ ὑστεραίᾳ κηρύττεσθαι δημοσίᾳ τῶν ὀρθοδόξων ἡ μνήμη βασιλέων, ὁμοῦ καὶ πατριαρχῶν, ἐληλύθει καὶ οὗτος συνήθως εἰς τὴν ἐξ ἑσπέρας ἐκείνης παννυχίδα. περὶ δὲ μέσας νύκτας ἅμα αὐτῷ συνισταμένων ἡμῶν, καὶ τῆς δοξολογίας ἀκουόντων, ἥκει τις ἐκ βασιλέως, καινοτέραν τινὰ αὐτῷ κομίζων ἀγγελίαν. Callistus in Indice Sozomeni. Περὶ τῆς ἐν ὕμνοις δοξολογίας. Et erat, quae ἡ μεγάλη dicebatur. Horologium. Εἰ οὖν ἐστι κυριακή, ἢ δεσποτικὴ ἑορτή, ἢ ἅγιος ἔχων μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτως τὸ, πᾶσα πνοή. Iterum alibi. Εἰ δὲ ἐστι τεσσαρακοστή, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα δοξολογίαν μεγάλην &c. Philotheus de Instit. Diacon. Ὁμοίως καὶ εἰς ὄρθους καθ' οὓς ψάλλεται μεγάλη δοξολογία.

ΔΟΞΟΤΗΣ.

Δοξότης, pro Τοξότης. Corona pretiosa. Δοξότης. *Sagittarius*. Τοξότης.

ΔΟΡΑΧΗ.

Δοραχή. Vox ignota. Occurrit apud Myrepsum, lib. De Vnguentis, cap. LXXXIX.

ΔΟΡΥΔΡΕΠΑΝΟΝ.

Δορυδρέπανον. Hasta falcata. Hero in παρεμβολαῖς. τῶν δὲ κριῶν τυπτόντων ἐνεργῶς τὰ τείχη, καὶ τῶν δορυδρεπάνων ἀποσυρόντων τὰς ἐπάλξεις, &c.

ΔΟΥΚΑΙΝΑ.

Δούκαινα. *Ducissa*. Vxor ducis. Nicetas in Alexio Comneno lib. I. Πρὸς μέγιστον ἀρχέον ἡ δούκαινα εὐφροσύνη ἅρπασα ἤλαυνε.

ΔΟΥΚΑΣ.

Δοῦκας. *Dux*. Ex Italico, *Duca*. Codinus De Offic. Ὁ ἀμηράλιος ὑπὸ τὸν μέγαν δοῦκαν εὑρίσκεται. Nicetas in Man. Comneno, lib. I. Μέγαν δοῦκαν προβαλλόμενος τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν τὸν κοντοστέφανον. Et exstat epistola Eustathii praefixa Commentariis in περιήγησιν Dionysii, in cuius inscriptione est. Πρὸς τὸν πανσεβέστατον δοῦκαν κύριον ἰωάννην. Anonymus De bello sacro.

Ὡσαύτως καὶ οἱ εὐγενεῖς δουκάδες καὶ κοντάδες.

Synodus Florentina. Καὶ οἱ μεγάλοι αὐθέντες, καὶ ῥηγάδες, καὶ δουκάδες, καὶ ἕτεροι αὐθέντες.

ΔΟΥΚΑΤΟΝ.

Δουκάτον. *Ducatus*. Praefectura. Ductus. Constantinus Porphyrogenneta Them. Oriental. I. Εἰς ἐπαρχίας διῃρέθησαν, καὶ ἡγεμονίας, καὶ δουκάτα, καὶ τὰς καλουμένας κονσιλιαρίας. Item De Adminiſt. Imper. Ἡ καλαβρίας στρατηγὶς δουκάτον ἦν τὸ παλαιὸν τῆς στρατηγίδος σικελίας. Philippus Presbyter Commentar. in Iob lib. II. cap. XXVIII. *Pro certo scit Deus, quo haec sapientia properet, cui etiam ipse ducatum praeberet*. Sedulius Scotus in epist. ad Rom. cap. II. *Libet inquirere, quare Moses ipse, qui legem circumcisionis patribus a Deo datam, & sibi toties inculcatam refert, toto ducatus sui tempore neminem circumcidi voluerit*. Occurrit quoque apud Apuleium, & alios. Est etiam nummus aureus, ex Italico, *Ducato*. Bessarion in epistolam, quae exstat apud Phranzen lib. III. cap. XXVII. Ἔταξεν ἵνα δίδωνται κατὰ μῆνα τοῖς αὐθεντοπούλοις δουκάτα τριακόσια, ὥσπερ ἐδίδω καὶ τῷ ἁγίῳ τῷ δεσπότῃ. Et habes illic pluries. Constantinus in Hist. Apollonii Tyrii.

Καὶ μετ' αὐτὸν ἐγρίκησεν ἔδωκεν τῶν ἀνθρώπων,
Ὁ ποῖος ἐκεῖνος ηὑρέθη τὸ ῥέμα νὰ τὸ φέρῃ,
Νάχῃ ἑκατὸν ὁλόχρυσα δουκάτα εἰς τὸ χέρι.

ΔΟΥΚΑΤΩΡ.

Δουκάτωρ. *Ductor*. Leo Tact. Constit. VIII. Ἐὰν, ὡς εἰκὸς, ἐν ἀγνώστοις τόποις ἡ ὁδοιπορία γίνεται, καὶ οὐ πάρεισιν ἐντόπιοί τινες δουκάτορες, ἀποστέλλῃ τοὺς μινσοράτορας. Glossae. *Ducator*. Ἀγὸς. προηγούμενος.

ΔΟΥΚΗΝΑΡΙΟΙ.

Δουκηνάριοι. *Ducenarii*. Exactores tributorum. Vide *l. Ducenarii I. C. De Exact. Trib.* Etiam Agentes in rebus, erantque quadraginta octo, redacti in eum numerum a Zenone, cuius Rescriptum exstat tale in *l. Matriculam 3. C. De Agent. in Reb. Matriculam Agentium in rebus a tua celsitudine confectam admittentes, iubemus, ne ducenarii plus quam quadraginta octo in singulis habeantur in posterum*. In epistola Synodi Antiochenae, apud Eusebium Hist. Ecclesiast. lib. VII. cap. XXX. Καὶ δουκηνάριος μᾶλλον ἢ ἐπίσκοπος θέλων καλεῖσθαι, καὶ σοβῶν κατὰ τὰς ἀγορὰς, καὶ ἐπιστολὰς ἀναγινώσκων, καὶ ὑπαγορεύων ἅμα, καὶ δορυφορούμενος. Photius in Bibliotheca. Βασιλεύοντος ῥωμαίων δεκίου καὶ οὐαλεριανοῦ περέννιος δουκηνάριος πρόσταγμα λαβὼν παρ' αὐτῶν, πάντας τοὺς ἀνὰ τὴν ῥώμην καὶ τὰς πέριξ ἐπαρχίας χριστιανοὺς βαρυτάταις βασάνοις καὶ πικραῖς τιμωρίαις εἰδωλολατρεῖν ἐβιάσατο.

ΔΟΥΚΙΚΟΣ.

Δουκικός. *Ducalis*. Nicetas in Man. Comneno, lib. III. Παρελύθη τῆς δουκικῆς ἀρχῆς τὸ βρανιτζόβης καὶ βελεγράδων. Etymolog. Auctor. Σκρινιάριος τῆς δουκικῆς ὑπάρχων τάξεως λατίνων φωνῇ. In Constitut. Man. Comneni. Διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προστάξεως, μηκέτι τὸ παρὰ χώραν τὰς δουκικὰς ἀρχὰς διεπόντων, ἢ ἀναγραφὰς, &c.

ΔΟΥΛΑΜΑ.

Δουλαμά. Vestis interior. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΔΟΥΛΑΠΠΙΝ.

Δουλάππιν. Colus. Glossae Graecobarbar. Τὴν ἠλακάτην, ἤγουν τὸ δουλάππιν, ἢ τὴν ῥόκκαν.

ΔΟΥΛΕΥΤΑΔΕΣ.

Δουλευτάδες. Servi. Famuli. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τότες οἱ δύο σικόθησαν οἱ ἔμνοστοι συντρόφοι.
Ἀπετὰ λόγια τὰ γλυκὰ αὐτῶν τῶν δουλευτάδων.

Glossae Graecobarbarae. Διακόνους. δούλους. δουλευτάδες.

ΔΟΥΛΕΨΗ.

Δουλέψη. Servitium. Servitus. Glossae Graecobarbarae. Βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις. ἢ ταῖς δουλέψαις ταῖς ἀφεντικαῖς.

ΔΟΥΜΑΚΗΣ.

Δουμάκης. Achmes Onirocrit. cap. CCLXXXI. Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς, ἢ ἐξουσιαστὴς, ὅταν ἤνεγκαν αὐτῷ χοῖρον ἔχοντα δίκην κριοῦ δουμάκην, εὑρήσει ἐχθρὸν πολύπλουτον δυνατὸν, ᾧ ἀκολουθεῖ ὁ πλοῦτος αὐτοῦ. Viri docti interpretantur *Caudam*. Adsentior; quippe favent interpretationi postrema verba Achmetis. Auctor Historiae Apollonii Tyrii.

Καὶ πῆρε σὰν παρηγορία, ϗ ἀνατάψη δουμάκη.

ΔΟΥΝΑΒΙΣ.

Δούναβις. Danubius. Fluvius notissimus. Ex idiomate Germanico, quibus vulgo *Donavv* dicitur. Anthologium. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας εἶχε ποτὲ πόλεμον εἰς τὸν δούναβιν ποταμὸν κατὰ τῶν σκυθῶν.

ΔΟΥΞ.

Δοὺξ. *Dux*. Hesychius. Δοὺξ. ἡγεμών. ἄρχων. Procopius De Aedific. Iustiniani libro III. Στρατιωτικοὺς καταλόγους τῇ δὲ ἱδρύσαντο, οἷς γε ἄρχοντα εἰσαεὶ ἐφιστᾶναι διώρισεν, ὃν ῥωμαῖοι δοῦκα τῇ λατίνων καλοῦσι φωνῇ. Zosimus lib. II. Ἐφεστώτων τοῖς ἁπανταχοῦ στρατιώταις οὐ μόνον ἑκατοντάρχων ϗ χιλιάρχων, ἀλλὰ ϗ τῶν λεγομένων δουκῶν. Incertus Auctor apud Etymologicographum. Δοὺξ γε πρῶτον ὑπὸ ῥωμαίων δηλωθεὶς κατὰ τὸν μιθριδατικὸν πόλεμον. Erant item in provinciis ita adpellati, qui vim prohiberent. Itaque Basilic. Eclog. VI. Tit. est, Περὶ δουκὸς βιοκωλύτου λυκανίας ϗ λυδίας. Et de iis intelligendis Codinus De Orig. Constantinop. Ἔγραψε δὲ ϗ τοῖς στρατηγοῖς ϗ τοπάρχαις, καὶ σατράπαις, ϗ δουξὶ, ϗ πᾶσι τοῖς οὖσιν ἀρχηγέταις τῶν βασιλικῶν θεμάτων. Omnes antecedebat, ὁ μέγας, quippe qui dignitate primus a Caesare; & ut Magnus Domesticus terra, ita hic mari primas tenebat, & sub se habebat Magnum Drungarium classis, Amiralium, Protocomitem, Drungarios, & Comites Codinus De Offic. Ὥσπερ ὁ μέγας δομέστικος εὑρίσκεται εἰς το φωσσάτον ἅπαν κεφαλὴ, οὕτω ϗ κατὰ θάλασσαν οὗτος. (ὁ μέγας δοὺξ) ἔχει γε ὑπ' αὐτὸν τὸν τὸν μέγαν δρουγγάριον τοῦ στόλου, τὸν ἀμηράλιον, τὸν πρωτοκόμητα, τοὺς δρουγγαρίους, καὶ τοὺς κόμητας. Clarum exemplum videmus apud Nicetam in Man. Comneno libro II. Οὕτω τοίνυν ϗ ὡς ᾤετο καλῶς τὰ κατὰ τὸν σικελικὸν πόλεμον παρασκευασάμενον ἀνάγεσθαι μὲν τὸν στόλον τοῖς ἐρέταις ϗ κελευσταῖς λύσασι τὰ καρχήσια, μέγαν δοῦκαν προβαλλόμενος τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν τὸν κοντοστέφανον. Et mox. Ὁ μέγας δομέστικος ἰωάννης τῆς τριηραρχίας ἐπιλαμβάνεται, οὐχ ὥστε ϗ μέγας δοὺξ ὀνομάζεσθαι, ἀλλ' ὅσον τοῦ στόλου ἐξηγεῖσθαι. Sed non constitit ei haec dignitas, nam ab Andronico iuniore praelatus ei fuit Magnus Domesticus, ut ostendi supra in δομέστικος. Hereditarium autem τοῦ μεγάλου δουκὸς nomen accepit a Constantino Magno Atticae princeps, ut testatur Gregoras libro VII. Inde, inquit. Καὶ τὸν τῆς ἀττικῆς ϗ ἀθηνῶν ἀρχηγὸν ἀντὶ μεγάλου δουκὸς δοῦκα καλοῦσι τῶν ἀθηνῶν. Ergo postea non obtinuit, & simpliciter Dux dictus fuit. Apud Godefridum Villahardovinum lib. III. corrupte uno vocabulo *Megedux* adpellatur. *Et ce estoit li Megedux, l'Empereor de Constantinople, qui bien avoit cinq cens chevalier de Grieves.* Wilhelmus Tyrius De bello sacro lib. XX. capit. XIV. *Misit autem cum classe de suis principibus Megalducas consanguineum suum, quem universis praefecit*. Iterum lib. XXII. cap. XI. *Alexius Megalducas, qui classis erat praefectus*.

ΔΟΥΠΛΑ.

Δοῦπλα. *Dupla*. Scholiastes Harmenopuli lib. I. Tit. IX. Καὶ ἀγωγὴν εἶναι ταύταις ἀναγκάζουσαν τὸν πράτην δεφενδεύειν, ϗ ἐπερωτᾶσθαι τὴν δοῦπλα.

ΔΡΑΓΑΤΗΣ. ΔΡΑΓΑΤΕΥΕΙΝ.

Δραγάτης. Advena. Custos. In Lexico Stephani. Γηώρας, φύλακας, δραγάτας, ἢ μετοίκους, ἤτουν παροίκους. Anonymus de Amor. Callymachi, & Chrysorrhoes.

Ὁς καὶ τοῦ κάστρου βασιλεὺς, καὶ τῆς δεσποίνης δοῦλος,
Καὶ τῶν χαρίτων κηπουρὸς, τῆς καλλωνῆς δραγάτης.
Καὶ τρυγητὴς τῶν ἡδονῶν. ———

Hinc δραγατεύειν. Custodire. Apud eumdem.

Βλαστολογήσει τὸ καλὰ, ϗ δραγατεύσει τοῦτο.

ΔΡΑΓΓΑΙΑ.

Δραγγαῖα. *Tragaea*. Occurrit apud Myrepsum lib. De Antidotis cap. LXXVIII. [a]

ΔΡΑΓΟΜΕΝΟΙ. ΔΡΑΓΟΥΜΑΝΟΙ.

Δραγόμενοι. Sive Δραγουμάνοι. Interpretes linguarum exoticarum. Malaxus in Histor. Patriarch. Μόνον εἶχε δραγουμάνον ἵνα ὁμιλῇ. Bessarion

[a] Galli dicunt *Dragets*.

ſarion in epiſt. quae exſtat apud Phranzen lib. III. cap. XXVII. Πρῶτον ὁ ἰατρὸς, δεύτερον ὁ διδάσκαλ☉ ἕλλlω, τρίτον ὁ διδάσκαλ☉ λατῖν☉, τέταρτον δραγȣμέν☉. Godefridus Villahardovinus Hiſt. Conſtantinop. lib. IV. *Si ſen entra in vne chambre, & nemmena avec lui que l'Empereris, & ſon chambrier, & ſon drugemenz*. Et hi quidem in aula Imperatoris plures erant numero, ſuo quiſque ordine, ac loco, & qui primus inter illos, ὁ μέγας διερμlωευτὴς dicebatur. Codinus De Offic. aulae Conſtantinop. Ο' μέγας διερμlωευτὴς πρῶτός ἐςι τῶν ἑρμlωέων, οὓς κοινῶς ὀνομάζουσι δραγομένȣς. Et dignitas haec ſane honorata erat, & ad legationes quoque adhibebatur. Obſervo apud Wilhelmum Tyrium de bello ſacro lib. XVIII. cap. XXX. *Adſunt Imperatoris Conſtantinopolitani legati: primus, vir illuſtris, Guido Stephanus, eiuſdem conſanguineus; ſecundus maximus palatinorum interpretum, Triſtllus, homo vafer, & pro negotiis imperialibus valde ſollicitus*.

ΔΡΑΓΟΥΜΑΝΙΖΕΙΝ.

Δραγȣμανίζειν. Interpretem agere. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. Αἰχμάλωτ☉, καὶ τοῖς ἐκ τῆς διαλέκτȣ ταύτης βασιλεῖ ἐντυγχάνουσι δραγουμανίζων τηνικαῦτα γȣόμλυ☉.

ΔΡΑΚΟΝΑΡΙΟΣ.

Δρακονάρι☉. *Draconarius*. Signifer. Leo Conſtitut. III. Βανδοφόρους, ἤτοι δρακοναρίους. Modeſtus de vocab. rei milit. *Signiferi, qui ſigna portant, quos nunc draconarios vocant*.

ΔΡΑΚΟΝΤΕΙΟΝ. ΔΡΑΚΟΝΤΕΙΟΦΟΡΟΣ.

Δρακόντειον, *Draco*. Vexillum cum effigie draconis. Codinus De Offic. aulae Conſtantinop. Α'λλο δρακόντιον καὶ ἕτερον ἢ τȣ͂ βασιλέως ἔχον ςήλlω ἔφιππον. Et Aſſyriis acceperunt Conſtantinopolitani. Codinus idem alibi Α'πὸ τῆς τῶν ἀσυρίων, τό τε σκαράνικον, τό τε καβ-βάδιον, ἢ τὸ δρακόντιον φλαμȣλον. Draconem in eo fuiſſe, & nomen ſatis indicat, & ex Etymologico clarum eſt. Σημαίας ἰταλοὶ τὰ σίγνα, ἢ τὰ λεγόμλυα βάνδα καλȣ͂σι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα. ἃ κοντοῖς ἤρτηνται, αἰτῶν, ἢ λεόντων, ἢ δρακόντων ὑφάσμασι ποικίλα, ἢ παρασήμοις καλάςικτα, ἑκάςων τῶν τάξεων παραδηλȣ͂ντα. Ionas De Cultu Imag. II. *Labarum, quem dicunt draconem, in ſpeciem crucis dominicae exaptat*: Modeſtus De Vocab. Rei Milit. *Dracones etiam per ſingulas cohortes a draconariis feruntur ad praelium*. A δρακόντιον autem eſt δρακοντειοφόρ☉. Signifer. Gloſsae veteres Graecolatinae. Δρακοντειοφόρ☉. *Draconarius*.

ΔΡΑΚΟΣ.

Δράκ☉. *Draco*. Corona pretioſa. Δράκος. *Draco*. Δράκων.

ΔΡΑΠΑΝΗ.

Δραπάνη. Corona pretioſa. Δραπάνη: *Falx*. Δρεπάνη.

ΔΡΙΜΥΤΑΤΗ.

Δριμυτάτη. Herbae genus. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophii libro I. cap. XLV. Κυτήρȣ, ἢ μόσχου, ἢ βολάνης δριμυτάτης καλουμένης, ἢ οἰνάνθης ὑγρᾶς.

ΔΡΙΦΟΣ.

Δρίφ☉. Pro Δίφρ☉. Theodorus Gaza Introduct. Gramma. lib. IV. Βαρβαρίζοντες ἐλέγχονται, ἢ πλεονασμῷ, αἰσχόνȣ, αἰσχίνȣς. κοιμᾶ, κοιμᾶσαι. τοῦτο δὲ ἢ τὸ διαιρέμλυον φαύλως, κοῖλον, κόϊλον. ἢ μεταθέσ{ει}. κρόταφον. κόταφρον. δίφρον. δρίφον. Tamen Syracuſanos ita olim dixiſſe teſtatur Etymologici auctor. Heſychius Dorienſibus tribuit. Δρίφον, τὸν δίφρον δωριεῖς, ἢ εὐςόχι☉. Ita corrigo. Hinc compoſitum τοιχοδρίφ☉. Apud Anonymum De Reb. Bell.

ΔΡΟΜΑΞ.

Δρόμαξ. Gloſſae Graecolatinae. Δρόμαξ. *Currax*.

ΔΡΟΣΑΤΟΝ.

Δροσάτον. Mutilatum eſt, pro Υ'δροσάτον. Aqua roſacea. Apud Myrepſum De Antidotis cap. XII. Περδικαίας, ἢ δροσάτου. Iterum cap. CXLIX. Σαχάρι☉, ἢ δροσάτȣ τῶν ῥόδων. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophii libro II. cap. LXXXVII. Ποτίζοντες αὐτὸν ὑδρόμελι, ἢ δροσάτον. Alibi ὑδροσατον, & ὑδροροσάτον, ſcribitur.

ΔΡΟΣΑΤΟΣ.

Δροσάτ☉. Anonymus De nuptiis Theſei.

Χαριτωμέναις, κ' ἐμορφαῖς, κουρlέσαις, καὶ δροσάταις.

Iterum alibi.

——— ἔλειπlω τὴν δροσάτlω.
Ε'πȣ τὴν ἔκλεψα ἐγὼ τὴν ἐμορφία Γεμάτlω.

Hinc compoſitum κοκινοδροσάτ☉. Apud eumdem.

Κὲκ τὴν ἐμηλίαν τὴν λαμπρὰν τὴν κοκινοδροσάτlω.

ΔΡΟΣΙΟΒΟΤΑΝΟΝ.

Δροσιοβότανον. Betonica. Occurrit apud Myrepſum De Antidotis cap. XI. Scholiaſtes. Δροσιοβότανον, ἡ βετονική.

ΔΡΟΥΓΓΑΡΙΟΣ.

Δρȣγγάρι☉. *Drungarius*. Praefectus drungi. Baſilacas in Modonia. Τȣ͂ εὐγȣάνȣ ἐπιταφιάσαντ☉ πανσεβῶς μέγαν δρυγγάριον κύριον ςέφανον τὸν κομνηνόν. Ioannes Tzetzes Var. Hiſtor. Chiliad. V.

Α'φ' ἧς ὁ περιώνυμ☉ ὁ μέγας κωνςαντῖν☉,

Ο' μέ-

Ο' μέγας ὁ δρυγγάριος, εἷς σεβαστὸς ἐν βίῳ. Vbi ineptit vehementer interpres vertens. *Magnus Hodrungarius*. Et erat ex perfectis classis, ut scimus ex Codino De Offic. Sed Drungarii, qui τοῦ μεγάλου nomine ornabantur, duo erant, ὁ τῆς βίγλης, & ὁ τοῦ στόλου: quorum postremus imperabat Amiralio, Protocomiti, Drungariis aliis inferioribus, & Comitibus, ipse soli magno Duci subiectus. Accipimus ex istis Codini verbis. Ω'σπερ ὁ μέγας δομέστικος εὑρίσκεται εἰς τὸ φοσσάτον ἅπαν κεφαλὴ, οὕτω καὶ κατὰ θάλασσαν οὗτος. (loquitur de magno Duce.) Ε'χει δὲ ὑπ' αὐτὸν τόν τε μέγαν δρουγγάριον τοῦ στόλου, τὸν ἀμηράλιον, τὸν πρωτοκόμητα, τοὺς δρουγγαρίους, καὶ τοὺς κόμητας. Et praefectura quidem haec navalis primitus fuit, sed postea quoque ad militiam terrestrem translata est. Leo in Naumach. Κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ βασιλικοῦ πλοΐμου, καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεμάτων πλώϊμοι στρατηγοὶ δρουγγάριοι ἐκαλοῦντο τότε τοῖς ἄνω χρόνοις, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς κόμητες μόνον καὶ κένταρχοι. ἀλλὰ νῦν εἰς στρατηγίδα ἡ ἑκάστη τῶν δρουγγαρίων ἀρχὴ ἀναβέβηκε, καὶ οὕτω καλουμένη τῇ στρατηγικαῖς καταμερίζεται τάξεσιν. Et sic in exercitu erat, ὁ μέγας δρουγγάριος τῆς βίγλης. Eiusque munus, constituere excubias ex praescripto magni Domestici. Codinus ostendit. Πρὸ τοῦ πεζεῦσαι τὸ φοσσάτον, ἀπερχόμενος ὁ τῆς βίγλης μέγας δουγγάριος καθίστησι τὸ λεγόμενον ἡμεροβίγλιον, ὡς παρὰ τοῦ μεγάλου δομεστίκου προσετάχθη. Corrigendus autem est Luitprandus in Legat. *Drungaris enim sub cuius manu navium est omnis potestas, recedente sancto Imperatore, curam tui aget*. Hodie editur, *Delongaris enim*. Corruptissime. *Drungaris*, est δρουγγάρης, pro δρουγγάριος: ut σιλεντιάρης, σιλεντιάριος, & infinita talia.

ΔΡΟΥΓΓΟΣ. ΔΡΟΥΓΓΙΣΤΙ.

Δροῦγγος. *Drungus*. Globus militum. Glossae Basilicorum. Δροῦγγος, τὸ ἐκταγμάτων, ἤτοι ἀνδρῶν τῶν λεγομένων κομήτων συγκείμενον πλῆθος. Codinus De Offic. idem indicat. Τὸ τοῦ πρωτοκόμητος, θαλάσσιόν ἐστιν. εὑρίσκεται οὗν οὗτος τῶν ἐν τῷ βασιλικῷ στόλῳ πάντων κομήτων πρῶτος, καὶ τὸ τοῦ δρουγγαρίου ὡσαύτως, ὁ πρῶτος θαλάσσιος, δροῦγγος ποσότης τοσούτων τινῶν ἑρμηνεύεται, ἧς ἡ ἀρχὴ ὁ τοιοῦτος δρουγγάριος. Vopiscus in Aureliano. *Omnium gentium drungos, usque ad quinquagenos homines, in triumphum duxit*. Alia interpretatio est apud Epiphanium. Κατὰ Φρυγαστῶν. δροῦγγος μυκτὴρ, εἴτου ῥύγχος καλεῖται.

ΔΡΟΥΠΑΤΑ.

Δρυπάτα. *Druppa*. Suidas. Τὴν ἐν δένδρῳ πεπανθεῖσαν ἐλαίαν γιγέριμον ἔλεγον, παρ' ἡμῖν δρυπάταν. Corrigo. Γεργέριμον ἔλεγον, παρ' ἡμῖν δρούππαν. Nam, *Druppa*. Dicunt Latini. Glossae Latinogrecae. *Druppa*. Γεργέριμος. ἐλαία μελαίνα.

ΔΡΟΧΙΑ.

Δροχιά. Glossae Graecobarbarae. Α'ναπνοή. πνοή. δπνή. δροχιά. Iterum alibi. Δροσία. δροσοβόλισμα. δροσοβολία. δροχιά.

ΔΡΥΜΟΝΑΣ.

Δρυμόνας. Pro, Δρυμών. Corona pretiosa. Δρυμόνας. *Quercetum*. Δρυμών.

ΔΥΕΙΡΜΟΝ.

Δύειρμον. Vide. Εἱρμός.

ΔΥΚΤΗ.

Δύκτη. Pro Δίκτυον. Rete. Corona pretiosa. Δύκτη. *Rete*. Δίκτυον.

ΔΥΝΑΜΑΡΙΟΝ.

Δυναμάριον. Locus munitus. Castrum Anonymus De nuptiis Thesei.
Καὶ ὅλαις γὰρ ὁρμήσασι καὶ πᾶν στὰ δυναμάρια.

ΔΥΝΑΜΙΣΙΣ.

Δυνάμισις. Augmentum. Incrementum. Corona pretiosa. Δυνάμισις. *Augmentum*. Αὔξησις.

ΔΥΝΑΜΩΜΑ.

Δυνάμωμα. Statumen. Firmamentum. Glossae Graecobarbarae. Α'σφάλειαι. στερεώματα. δυναμώματα.

ΔΥΝΑΜΩΝΝΕΙΝ.

Δυναμώννειν. Glossae Graecobarbarae. Ο'ξύνεται. δυναμοῦται. δυναμώννεται.

ΔΥΣΠΥΡΓΙΑΝ.

Δυσπυργιᾶν. Agere ferre. Offendi. Glossae Graecobarbarae. Α'φορμίζει. ἢ μανίζει. ἢ δυσπυργιᾶ.

ΔΥΣΩΜΙΑ.

Δυσωμία. Pro Δισωμία. Vterque humerus. Orneosophion. Αἱ δυσωμίαι αὐτοῦ πλατεῖαι. Occurrit illic pluries.

ΔΩ.

Δώ. Pro Ε'δῶ. Vide illic.

ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ.

Δωδεκαήμερον. Tempus a Natali Christi, usque ad Epiphaniam. Nos *Duodecim noctes*, vulgo adpellamus. Balsamon in Resp. Υ'πέξελέ μοι τὰς τετράδας, καὶ τὰς παρασκευὰς τῆς ἀπόκρεω, τῆς τυροφάγου, τῆς διακαινισίμου, καὶ τοῦ δωδεκαημέρου. ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν, ὅτι κατὰ τὸ δωδεκαήμερον νεστεύουσιν οἱ ἀρμένιοι διὰ τὸν ἀρτζιβούριον. Typicum Sabae. Τά τε σάββατα καὶ τὰς κυριακὰς πάσας ὁμοίως πρὸς ἓν κάθισμα στιχολογοῦμεν, καὶ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ὅλην τῆς τυρινῆς, καὶ τὸ δωδεκαήμερον ἓν κάθισμα. Et

Et solemne tunc convivium Imperator praebebat, nisi in luctu aliquo versaretur. Cedrenus. Διὸ καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς, εἰς τὰ γενέθλια καὶ θεοφάνια χωρὶς στέμματος προῆλθε, καὶ τὰ ἐξ ἔθους κλητόρια τοῦ δωδεκαημέρου οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ τὰς ἐξόδους αὐτῶν δέδωκε τοῖς πτωχοῖς. Ita corrigo: hodie perperam editur, κτητόρια. Vide infra, κλητόριον.

ΔΩΚΑΝΟΝ.

Δώκανον. Decipula. Extat apud Crusium in Turcograecia.

ΔΩΝΑΤΙΚΟΣ.

Δωνατικός. Donaticus. Suidas. Δωνατική, διάδοσις ἡ διδομένη παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς στρατεύμασιν. Intelligit *Donativum*.

ΔΩΡΑΚΙΝΑ.

Δωρακινά. *Duracena*. Florentinus Geoponic. lib. x. Τὰ δωρακινὰ χαίρει ὑδρηλοῖς χωρίοις. Corrigendae Glossae Graecolatinae. Δωράκινον. *Duracinum*. Hodie editur, δυράσινον.

ΕΒΓΑ.

Ἔβγα. Ortus. Vide infra, ἔυγα.

ΕΒΓΑΡΜΑΝ.

Ἔβγαρμαν. Glossae Graecobarbarae. Ἔκβαλμα. ἔβγαρμαν. ἄλφιμα. προσπέλασμα. Scribitur etiam εὔγαρμαν. Vide infra.

ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἑβδομάδα. Pro ἑβδομάς. Accusativus, pro nominativo; quod frequens Graecis posterioribus. Typicum Sabae cap. XLVI. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὕτως γίνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου κατὰ πᾶσαν τὴν ἑβδομάδαν τῆς διακαινισίμου. Anastasius Caesariensis Episcopus de Artziburio. Ἔστω γινώσκων ἀσφαλῶς πᾶς χριστιανὸς ὅτι λελυμέναι ἀπὸ τῶν κανόνων ἓξ ἑβδομάδαι εἰσὶν ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ.

ΕΒΔΟΜΑΔΑΡΙΟΣ.

Ἑβδομαδάριος. *Hebdomadarius*. Coquus monasterii. Regino Chron. lib. II. *Accidit autem, ut, iuxta quod mos est, ad coquinae officium hebdomadarius deputaretur*. Ratio nominis, quia singuli monachi per vices suam quisque septimanam operam hanc monasterio praestabat. Cassianus De Reg. Caenob. AEgypt. Παρὰ τούτοις καὶ ἑβδομάδας ἐκ διαδοχῆς οἱ ἀδελφοὶ ποιοῦσιν ἔν τε μαγειρίοις καὶ τοῖς ἄλλοις καθήκουσιν. Hinc postea. Ἐν τῇ ἑβδομάδι τινὸς ἀδελφοῦ παρίων ὁ οἰκονόμος, &c. Et rursum. Καὶ ἐγκαλέσας πολλὰ τῷ τὴν ἑβδομάδα πεπιστευμένῳ ἀδελφῷ ἔδωκεν ἐπιτίμιον. Hic in Reg. Sancti Benedicti. *Egredi de septimana*, id est, Hebdomadarii munus deponere. Hildegardis in explicat. Reg. *Egressurus de septimana sabbatho munditias fecit, scopis sordes, & pulverem, ubi necesse fuerit, extergendo*.

ΕΒΔΟΜΑΡΙΟΙ.

Ἑβδομάριοι. *Hebdomarii*. Iuvenes qui per vices septimanatim cubiculum Imperatores custodiebant. Vt sciamus autem universum hunc ordinem, plenius pertractabo. Ad custodiam sacri cubiculi erant iuvenes ἑβδομάριοι adpellati, ut iam dixi; quibus maiores οἱ κοιτωνάριοι, sive κουβικουλάριοι, supra hos erat iterum, ὁ προκαθήμενος τοῦ κοιτῶνος, atque illo rursus maior, ὁ παρακοιμώμενος τοῦ κοιτῶνος. Haurimus ex Codino De Offic. Ὁ παρακοιμώμενος τοῦ κοιτῶνος εὑρίσκεται κεφαλὴ τῶν ἐν τῷ κοιτῶνι παιδοπούλων, καὶ τῶν κοιτωναρίων, ἔχων ὑπ' αὐτὸν καὶ τὸν προκαθήμενον τοῦ κοιτῶνος. De Hebdomariis & cubiculariis habes in Constitut. II. Basilii Porphyrogennetae. Ἀφ' οὗ δὴ τοῦτον εἰς τιμὴν ὁ Θεὸς ἀνῆγεν ἑβδομαρίου, εἶτα κοιτωνίτου, καὶ μετὰ ταῦτα πρωτοβεστιαρίου. Anonymus De Castrametat. Ὄπισθεν δὲ τοῦ ἀβεστιαρίου ἢ τοῦ φύλακος, καὶ καθεξῆς κοιτωνιτῶν, καὶ ἑβδομαρίων, καὶ λοιπῶν διακονούντων οἰκείως τῇ βασιλικῇ ὑπηρεσίᾳ. Chronicon Constantinop. Καὶ ἐδίδου καθ' ἑκάστην ὁ βασιλεὺς τὰς λύσεις καὶ τὰς ἀποφάσεις. αὐτῶν δὲ τῶν πιττακίων τοῖς ἑβδομαρίοις ἢ κοιτωνίταις αὐτοῦ. Quod ad τὸν προκαθήμενον attinet, meminit eius quoque Actuarius, περὶ πνεύμ. ψυχ. lib II. Τῷ γάρ τοι προκαθημένῳ τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος εἰς πρεσβείαν στελλομένῳ ἐπὶ τοὺς ὑπερβορέους σκύθας, &c. At τοῦ παρακοιμωμένου mentio est etiam apud Cedrenum. Et Evagrius. Τὸν προεστῶτα τῶν βασιλικῶν κοιτώνων adpellat lib. IV. cap. II.

ΕΒΔΟΜΑΤΙΖΕΙΝ.

Ἑβδοματίζειν. Septennalia matrimonii celebrare. Amphilochius in Homil. Περὶ ὑπαπαντῆς. ἑπτὰ ἔτη τῷ ἀνδρὶ συνέζησεν, ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς ἐτῶν ἑβδομάδα πληρώσασα, καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τὴν ἀνδρικὴν ὁμιλίαν καταπαύσασα καλῶς ἑβδοματίσθη, καλῶς ἐσαββάτισεν, καλῶς τὴν κυριακὴν τῆς χάριτος κατέλυσεν.

ΕΒΙΣΚΗ.

Ἐβίσκη. Pro ἰβίσκος. Ibiscus. Althea. Demetrius Constantinop. Hieracosopii lib. II. cap. CXL. Βοτάνην τὴν καλουμένην ἐβίσκην, ἤγουν ἀλθέαν, ἑψήσας μεθ' ὕδατος.

ΕΒΟΔΙΑ.

Ἐβοδία. Suavis odor. Pro Εὐωδία. Constantinus in Histor. Appollonii Tyrii.

Ἄλλα τὴν φύσιν ἔχουσι, νάχουν τὴν μυροδίαν.
Ἄλλα τῆς γεύσεις ἔμνοσι, νάχουν τὴν ἐβοδίαν.

ΕΓΓΕΡΟΣ.

Ἔγγερος. Recens. Corona pretiosa. Ἔγγερος. *Recens*. Πρόσφατος.

ΕΓ-

ΕΓΓΩΝ.

Ε῎γγων. Nepos. Pro Ε῎γγονος. Vt διάκων, πάτρων. Pro διάκονος, πάτρωνος. Constantinus De Administr. Imp. Κατὰ διαδοχὴν ἦρξεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ πάλιν ὁ ἔγγων, καὶ οὕτως οἱ ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτοῦ οἱ καθεξῆς ἄρχοντες.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ.

Ἐγκαίνια. Festa anniversaria urbium conditarum. Alexander Monachus De Invent. Crucis. Τὴν δὲ σεβάσμιον ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων τῶν ἁγίων τόπων, καὶ τῆς ὑψώσεως τοῦ προσκυνητοῦ σταυροῦ ὡρίσαντο οἱ πατέρες βασιλικοῦ προστάγματος γίνεσθαι ἀνὰ ἔτος ἕκαστον. Codinus in Orig. Constantinop. Καὶ ἐν ἐννέα μησὶ τό τε χερσαῖον καὶ παράλιον τεῖχος μετὰ πλείστων οἰκοδομημάτων τῶν ἐν τῇ πόλει δομηθέντων, ἀπαρτίσαντος τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ μαΐου μηνὸς τὰ ἐγκαίνια τῆς πόλεως γέγονε, καὶ προσηγορεύθη κωνσταντινούπολις. Nec Vrbium tantum, sed & templorum dedicatorum. Ioannes Evangel. cap. x. Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν ἱεροσολύμοις ἐν τῇ στοᾷ τοῦ σολομῶντος. Callistus in Indice Sozomeni. Περὶ τοῦ ἐν ἱεροσολύμοις νεὼ, ὃν ὁ μέγας ἔκτισε κωνσταντῖνος ἐν γολγοθᾶ· καὶ περὶ τῶν ἐγκαινίων αὐτοῦ. Diaconus in Iustiniano. *Post Iunio mense facta sunt encaenia sanctorum Apostolorum apud Constantinopolim*. Sed haec ἀνοίξια quoque, & ἐνθρονιασμοὶ dicebantur. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum, Resp. xiii. Ὁ μετὰ ἀντιμινσίου ἱερουργήσας, ἢ βαπτίσας εἰς εὐκτήριον οἶκον, μὴ ἱερωθέντα διὰ ἐγκαινίων ἀνοιξίων, καὶ τοῦ συνήθους ἐνθρονιασμοῦ, &c. Fiebant autem unctione sancti unguenti, & repositis ibi reliquiis Martyrum. Idem Balsamon Resp. xxxviii. Διαφορὰ μεγάλη ἐστὶν ἐκκλησιῶν καθιερωθεισῶν διὰ ἐγκαινίων ἀνοιξίων, καὶ ἐνθρονιασμοῦ, χρίσματός τε ἁγίου μύρου, καὶ ἀποθέσεως λειψάνων ἁγίων μαρτυρικῶν. De repositione reliquiarum adparet etiam ex Diacono, loco citato. *Facta sunt encaenia sanctorum apud Constantinopolim, & recondita sunt λείψανα Andreae & Lucae Apostolorum, & transiit Menas episcopus cum sanctis λειψάνοις sedens in carruca aurea Imperatoria lapidibus insignita, tenens tres thecas sanctorum Apostolorum in genibus suis, & ita encaenia celebravit*. De unctione est etiam locus in Responsis Ioannis episcopi Citri ad Cabasilam. Εἰ σπάνις δὲ ἐστὶ μύρου ἔν τε τοῖς θείοις βαπτίσμασι, καὶ ἐν τῇ τῶν ναῶν καθιερώσει, καὶ ἐν ἄλλῃ τούτου χρήσει, τῷ εὑρισκομένῳ ὀλιγιστῷ μύρῳ συγκαταμίγνυσθαι ἔλαιον συγκεχώρηται. Haec porro fieri non poterant nisi suspensis prius candelabris. Adparet ex Codini Orig. Constantinop. Τελειώσασα δὲ τὸν ναὸν, ἔμελλε κρεμάσαι τὰς χαλκᾶς ἁλύσεις, καὶ τὰς λυχνίας, ὅπως ἐνθρονιάσῃ τὸν ναὸν, καὶ ἐγκαινίσῃ αὐτόν. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς ἰουστινιανὸς ἐφθόνησεν ἵνα μὴ προλάβῃ, καὶ ἐγκαινισθῇ πρὸ τῆς ἁγίας σοφίας. καὶ παρήγγειλε πανταχοῦ τῆς πόλεως, ἵνα μὴ ποιήσωσιν ἁλύσεις, καὶ κρεμάσωσιν ἐκεῖσε. ἡ δὲ βασίλισσα ἐποίησεν ἀπὸ μετάξης πλεκτὰ σχοινία πισσὶ καὶ μόχθῳ. καὶ κρεμάσασα τὰς πολυφώτους ἀργυρᾶς λυχνίας ἐνεκαίνισε καὶ ἐνεθρονίασε τὸν ναὸν, προλαβοῦσα τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν.

ΕΓΚΛΕΙΣΤΗ. ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΙ.

Ἐγκλειστή. Dies sepulti Servatoris. Ioannes Metropolitanus Naupacti in Confess. Ἐξέβαλε καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀπὸ τῶν μοναστηρίων μου, τοῦ τὸν ἐγκλειστῆς, καὶ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως. At Ἔγκλειστοι dicebantur monachi, *Claustrarii*. Suidas in Iustiniano Rhinotmeto. Καὶ θεόδοτόν τινα, ἔγκλειστον γεγονότα, κατὰ τὰ θρακῷα μέρη τοῦ στενοῦ, τὸν δημοσίων λογιστήν. Passim occurrit. Sic *Inclusi* apud Latinos. Anastasius Bibliothecarius in Agathone. *Ex presbyteris, & inclusis, in exsilium in Romanam directi sunt civitatem*. Regino in Chron. *Horum adventum vir Dei Hospicius, qui apud Nicaeam erat inclusus, sancto sibi revelante spiritu, longe ante praevidit*. Dodichinus. *Ecce quidam inclusus, cui nomen erat Petrus, in finibus Hispaniae constitutus, claustris egressus totum commovit orbem*.

ΕΓΚΛΕΙΣΤΡΑ.

Ἐγκλείστρα. Cavea. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. i. cap. xv. Ἐσθίειν δὲ ἐν τῇ ἐγκλείστρᾳ κρέας θερμόν. Et mox. Ἐν τῇ ἐγκλείστρᾳ γὰρ ὠφέλει τὸ χοίρειον. Occurrit ibi pluries, scribiturque etiam ἔγκλειστον, & ἔγκλειστρον.

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ.

Ἐγκόλπιον, Quod e collo gestabatur in pectore. Anna Comnena libro iii. Ἐγκόλπιον χρυσοῦν μετὰ μαργαριταρίων. In Synodo Constantinop. Act. v. Ἐπιτέθεικε τοῖς ἡμετέροις ὁ βασιλεὺς τραχήλοις τὸ ἐγκόλπιον αὐτοῦ. Occurrit quoque pluries apud Ioannem Cantacuzenum in Histor.

ΕΓΚΟΥΣΗΤΟΣ.

Ἐγκουσῆτος, vel Ἐγκουσᾶτος. *Inguissatus*. Glossae veteres Latinograecae. *Inguissatus*. Τεθραυμένος. Nicetas ab hac interpretatione discedit, & pro onusto usurpat. in Man. Comneno lib. v. Πραγματείας ποιοῦντες, καὶ ἐγκουσῆτοι ὄντες, τὰς ἀγκύρας ἀνίμησαν. Iterum libro vii. Πλέοντες καὶ πραγματείας ποιοῦντες εἰς τὴν χώραν τῆς βασιλείας, ἐγκουσᾶτοι ὄντες, καὶ ἐκ τούτων κερδαίνοντες.

ΕΓΚΥΚΛΙΑ.

Ἐγκύκλια. Litterae circulares. Eusebius Hist. Eccles. lib. vi. cap. xviii. Πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἰδιωτικωτέρων ἐνῆγεν ἐπὶ τὰ ἐγκύκλια γράμματα. Evagrius lib. ii. cap. viii. Ἐγκυκλίοις δὲ χρῆται γράμμασι λέων ὁ ἀνὰ τὴν ῥωμαϊκὴν πολιτείαν ἐπισκόπων πυνθανόμενος. Et mox cap. ix. Σύγκειται δὲ τὰ ἐγκύκλια τούτοις τοῖς ῥήμασιν. Item ἀντεγκύκλια, quibus contraria mandabantur. Idem Evagrius lib. iii. cap. vii. Ἐκεῖνον τ' αὖ ἐξαρνήσασθαι τὰ ἀντεγκύκλιά τε διαπέμπεσθαι συνιστῶντα μὲν ἐν χαλκηδόνι σύνοδον. καὶ ταῦτα μὲν ἃ φησιν ἀντεγκύκλια παρῆχεν ἐμπαθῶς τὴν ὅλην πραγματείαν συγγράψας. Niceph. Callistus

liſtus in Indice. Φοβηθεὶς ὁ βασιλίσκος ἐναντία τῷ πρότερον γράψας ἐξαπέστειλεν ἀντεγκύκλια.

ΕΓΛΑΜΠΡΙΖΕΙΝ.

Ἐγλαμπρίζειν. Fulgurare. Gloſsae Graecobarbarae. Ἀστράπτει. ἢ στράπτει. ἢ στράφθει. ἢ ἐγλαμπρίζει.

ΕΓΧΟΡΗΓΟΣ.

Ἐγχόρηγος. Codinus de Orig. Conſtantinop. Ἐποίησε δὲ καὶ γάβους ἐγχορήγους ἐπὶ πᾶσαν τὴν πόλιν. Conſtantinus de Adminiſtrat. Imper. Τὸ αὐτὸ κάστρον οὔτε ἀπὸ βησάλων ἐστὶν ἐκτισμένον, οὔτε ἀπὸ ἐγχορήγου, ἀλλ᾽ ἀπὸ λίθων τετραπεδίκων. Anna Comnena lib. III. Λιμὴν δι᾽ ἐγχορήγου καὶ μαρμάρων πάλαι τῶν χρόνων ᾠκοδόμητο.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ.

Ἐγχώριοι. Militum quorumdam adpellatio. Synesius ad Anyſium epiſt. LXXVIII. Οὐδὲν ἂν γένοιτο πενταπόλει λυσιτελέστερον, τοῦ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ἄνδρας καὶ στρατιώτας οὐνιγάρδας προτετιμῆσθαι πάντων στρατιωτῶν, οὐ τῶν ἐγχωρίων λεγομένων μόνων, ἀλλὰ καὶ ὅσοι πώποτε κατὰ συμμαχίαν εἰς τοὺς δὲ τοὺς τόπους ἀφίκοντο. Hi neque donativa ab Imperatore, neque equos, neque arma accipiebant, & ſtipendium valde exiguum. Clare eſt videre eiusdem epiſtolae verbis ſequentibus. Δέονται γὰρ δὴ σοῦ μὲν δι᾽ ἡμῶν, βασιλέως δὲ διὰ σοῦ δέησιν, ἣν εἰκὸς ἡμᾶς ἦν αὐτῶν σιωπώντων ποιήσασθαι, μὴ καταλεγῆναι τοὺς ἄνδρας ἀριθμοῖς ἐγχωρίοις. ἀχρεῖοι γὰρ ἂν ἑαυτοῖς τε καὶ ἡμῖν γένοιντο, τῶν βασιλικῶν δωρεῶν ἀφῃρημένοι, εἰ μήτε ἵππων ἕξουσι διαδοχὴν, μήτε ὅπλων παρασκευὴν, μήτε δαπάνην ἀγωνισταῖς ἀνδράσιν ἀρκοῦσαν.

ΕΔΙΚΟΣ. ΕΔΙΚΟΣΜΑΣ. ΕΔΙΚΟΣΣΑΣ.

Ἐδικός. Proprius. Gloſſae Graecobarbarae. Τὸ αὐτομολῆσαι ἔνι, νὰ προδώσῃ τινὰς τοὺς ἐδικούς του πατριώτας. Occurrit illic pluries. Hinc compoſita, ἐδικόσμας. Meus, aut, Noſter. Corona pretioſa. Ἐδικόσμας. *Noſter*. ἡμέτερος. Beſſarion in Epiſt. Καὶ μετὰ ταῦτα θέλεσα μεριθεῖν μετὰ βουλῆς ἐδικῆς μας εἰς ἐκείνους· ὅπου θέλουσιν ἀπομένειν. Alexius Rharturus Doct. II. Ἐὰν γοῦν οὐδὲν στρέφεται, ἢ ἐὰν οὐδὲν τελειώνῃ, ἔναι σφάλμα ἐδικόσμας ἀδελφός. Item ἐδικόσας. Tuus. Veſter. In neutro genere ἐδικὸν & ἐδικὸ dicebant; nam ſolemne illis ν finale in neutris abiicere. Inde & ἐδικόσας, pro, ἐδικόνσας. In Corona pretioſa. Ἐδικόσας. *Veſtrum*. ὑμέτερον. Et apud Anonymum De bello ſacro.

Καὶ εἶπέ τους εἰς πληροφορίαν ἐκ μέρος ἐδικόμου.

ΕΔΩ.

Ἐδῶ. Corona pretioſa. Ἐδῶ. *Hic*. Ἐνθάδε. Sphachnes in Epiſtola ad Meletium Monachum. Ὅμως δ᾽ ἀπ᾽ ἐδῶ ἕως αὐτοῦ τί σε θέλω παραστήσειν, τί σε θέλω διδάξειν, ὅτι ἕνι εἷς θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. In cuius loci interpretatione valde ſe torquet interpres eruditus, Rudolphus Gualterus, & vel Adeth intelligendum cenſet prophetam Iſmaelitarum; vel Huth, qui primus Iſmaelitarum litteras didicit. Debuerat vertere, *Verum tamen exinde in hoc uſque tempus*. Pro eodem etiam δῶ truncate dixerunt. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ δῶ καὶ κεῖ γυρίζοντας ἀπάνω κάτω βλέπει.

ΕΖΟΥΛΑ.

Ἔζυλα. (a) Occurrit apud Myrepſum De Antidotis capit. XXX. Et Gloſſae eius interpretantur τὴν χαμαίπιτυν.

ΕΙΔΟΙ.

Εἰδοί. *Idus*. Moſchopulus. Εἰδοί, παρὰ ῥωμαίοις αἱ κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ἡμέραι. Nicetas in Ioanne Comneno. Εἰδοὶ μὲν ἰαννουάριοι τὸν βασιλέα ἔβλεψαν ἰωάννην· ἐκ τῶν περσικῶν καμάτων τὴν πόλιν εἰσιόντα. Sozomenus lib. VII. cap. XVIII. Καὶ ταύτην εἶναι λέγουσι τὴν πρὸ ὀκτὼ εἰδῶν ἀπριλλίων. Corrigendus eſt Epiphanius κατὰ τὴν ἀνοήτων. πρὸ ἓξ ἰδῶν νοεμβρίων. Hodie editur, πρὸ ἓξ ἰνδῶν. Sed vide, quaeſo, quam inepta de nominis origine tradat Ioannes Tzetzes Chil. III.

Εἶς καλάνδας, νόννας τε, καὶ τὸν εἰδὸν σὺν τούτοις.
Ὅνπερ τὸ εὐεργέτημα ἡμέραις παρεγράφη.
Ἐν χρόνοις ἀντωνίνου γὰρ ῥωμαίων ἡττηθέντων,
Καὶ συγκλεισθέντων ἐν αὐτῇ τῇ γεραιτέρᾳ ῥώμῃ,
Κινδυνευόντων τε λιμῷ πάντων ἀναφθαρῆναι,
Οὗτοι τὸν δῆμον οἴκοθεν ἔτρεφον τὸν τῆς ῥώμης,
Ἡμέρας ὀκτωκαίδεκα κάλανδος κατὰ μῆνα,
Νόννος ἡμέρας δὲ ὀκτὼ, τὰς τέσσαρας εἰδὸς δέ.

Et conſentit cum eo Balſamon ad Concil. VI. Can. LXII. Καλάνδαι λέγονται αἱ πρῶται δέκα ἡμέραι τοῦ μηνὸς, νόνναι αἱ δευτέραι, καὶ εἰδοὶ αἱ τρίται. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως ἀπό τινων τριῶν ῥωμαίων μεγιστάνων ἀνδρῶν ἐν καιρῷ λιμοῦ τὸ καὶ περὶ τὴν ῥώμην ἀποθρεψάντων. Mirandum eſt Graecos illos tanta rerum Latinarum imperitia laboraſſe.

ΕΙΚΟΝΑ.

Εἰκόνα. Pro εἰκών. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀβιλύκη. εἰκόνα. Sic *Icona*, apud Metellum in Quirinal.

His confinia iuncta
Diſcernuntur icona,
Quae fert ſaxea ſuccum
Diſtentum ſatis, aeque
Saxi pondere durum.

ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟΝ.

Εἰκονοστάσιον. Codinus de Offic. Aulae Conſtantinop. Φέρουσι μετὰ τὴν ἀπόλυσιν οἱ κανονάρχαι, καὶ ἱστῶσιν εἰκονοστάσιον, εἰς ὃ κρέμμανται ἅγιαι εἰκόνες· τῆς τε γεννήσεως τοῦ χριστοῦ, καὶ ἕτεραι τρεῖς ἢ τέσσαρες. Videre facile eſt quid fuerit.

ΕΙΛΙΤΑΡΙΟΝ.

Εἰλιτάριον. Volumen. Liber. Andreas Caeſa-

(a) Eſula. *Donius.*

sariensis ad Apocalypsf. cap. XVIII. Ἡ'γέμεθα ᾗ κ̀ τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ χρήσασθαι τὸν ἀπόστολον, εἰλιταρίοις γὰρ οἱ ἑβραῖοι ἀντὶ τῶν παρ' ἡμῖν βιβλίων ἐκέχρηντο. Glossae Basilic. Ἡ' ἐκ χαρτῶν, ἤγουν τῆς ἐν εἰλιταρίῳ διαθήκης διακαλοχή.

ΕΙΡΗΝΑΡΧΗΣ.

Εἰρηνάρχης. Glossae Graecolatinae. Εἰρηνάρχης. *Pacator. Irenarcha*. Michael Syngelus in Encomio S. Dionysii. Ὁ' ὄντ۞ ἀρχιποίμην κ̀ εἰρηνάρχης χριςὸς παρὰ πάντων ὁμοφρόνως δοξάζοιτο. Basilic. Eclog. XXV. Ἤγουν δαν⟨ε⟩ςὴς τοῦτο ποιήσει, ἢ εἰρήναρχ۞, κ̀ τοῦτο δειχθῇ, ὑπὸ τοῦ ἄρχοντ۞ τιμωρηθήσεται σφοδρῶς. Eius autem munus erat res territorii sui pacare, & pacem conservare; nominabaturque a decurionibus, & a praesidibus provinciarum eligebatur. Adparet ex Codice Iustiniani lib. X. Tit. LXXV. *Irenarchae, qui ad provinciarum tutelam quietis ac pacis per singula territoria faciunt stare concordiam, a decurionibus iudicio praesidum provinciarum idonei nominentur*. Sustulerunt mox hunc morem Honorius & Theodosius, exstatque eorum Rescriptum ad Anthemium praefectum praetorio Cod. Theodos. lib. XII. Tit. XIV. Adpellatur quoque *Praefectus pacis*, eiusdem Codicis lib. II. Tit. XXX.

ΕΙΡΗΝΙΚΑ.

Εἰρηνικά. Quae diaconus extra tabernaculum dicebat, sacerdote secreto in tabernaculo orationem dicente. In Liturgia Chrysostomi. Τοῦ ἱερέως λέγοντ۞ τὴν εὐχὴν μυςικῶς ἐν τῷ βήματι, ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ ὁ διάκον۞ λέγει ἔξω τοῦ βήματος τὰ εἰρηνικά. Et mox. Εὐχομένου δὲ τοῦ ἱερέως ὁ διάκον۞ λέγει ἔξω τοῦ βήματος τὰ εἰρηνικά. Codinus de Offic. Aulae Constantinopol. Καὶ μετὰ ταῦτα τοῦ ἀρχιδιακόνου τὰ εἰρηνικὰ, ὡς ἔθ۞, εἰπόντ۞, ὁ πρωτοπαπᾶς ἀνοίξας τὴν θύραν διὰ χειρὸς εἰσέρχεται οὗτός τε κ̀ οἱ μετ' αὐτοῦ. Dicebantur etiam διακονικά. In Liturgia Praesanctificat. Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ, ἵνα κ̀ αὐτοὶ, λέγονται κ̀ ταῦτα τὰ διακονικὰ, ἤγουν τὰ εἰρηνικά. Erant autem haec εἰρηνικὰ nihil aliud quam preces pro pace; & quia variae illorum formulae, quas connectebant inter se, inde συναπταὶ quoque simpliciter vocabantur. Explicabimus fuse rem universam in illa voce. Porro hoc nomine etiam litterae dicebantur, quas Episcopi dabant clericis, inopiae caussa in aliam proficisci urbem, eiusque in clerum recipi volentibus: vel etiam, quae ab archiepiscopis dabantur episcopis ad Imperatorem legatis Can. XI. Syn. IV. Εἰρηνικαῖς ἐκκλησιαςικαῖς ἐπιςολαῖς οἱ πένητες ὁδευέτωσαν, ἀλλὰ μὴ συςατικαῖς αὗται γὰρ τοῖς ἐν ὑπολήψει παρέχονται. Scholiastes Εἰρηνικαί εἰσιν ἐπιςολαὶ, αἱ παρὰ τῶν ἐπισκόπων διδόμεναι τοῖς κληρικοῖς θέλουσι δι' ἔνδειαν εἰς ἑτέραν ἀπελθεῖν πόλιν, κ̀ τῷ ἐκεῖ κλήρῳ καταλεγῆναι. ἢ κ̀ αἱ τοῖς ἐπισκόποις παρὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων διδόμεναι πρὸς βασιλέα διά τινα χρέιαν ἀπερχομένοις. Nicephorus Callistus in Indice Sozomeni. Ἐπιςολὴ εἰρηνικὴ πρὸς τὸν μέγαν Ἀναςάσιον. Eaedem & ἀπολυτικαὶ dicebantur. Vide supra in illa voce.

ΕΙΡΜΟΣ.

Εἱρμός. Hymnus, qui ante troparium canebatur. Ita autem dicebatur, quod reliquorum, quae canerentur, consequentia & series ab eo duceretur. Hoc nos docet Simeon Archiepiscopus Thessalonicensis lib. de Templo Sacerdot. & Mystagog. Cedrenus. Τῆς ἑβδόμης ᾠδῆς κατήρχετο τοῦ εἱρμοῦ, τοῦ λέγοντος, &c. Horologium. Εἰ μὲν ἐςὶ κυριακὴ, τὸ, ἄξιόν ἐςι, εἰ δὲ μὴ ἐςι κυριακὴ, μετὰ τὸν εἱρμὸν συναπτή. Theodorus Prodromus in Canon. Cosmae. Τῇ τε ᾠδῇ πρώτῃ παρακολούθως ἡρμοσαι τὸν εἱρμὸν, καὶ ἅμα τῆς ἐν χερσὶν ὑποθέσεως οὐκ ἐξέςη τῆς ςαυρικῆς πανηγύρεως. In Ecclesia Romana *Tractus* dicitur. Lib. Caeremon. II. cap. XXXIX. *Dum cantatur tractus, clerici capellae portant paramenta ad locum ubi stant Cantores*. Iterum cap. XLI. *Quum Tractus dicitur, cantores tres parant sese pro passione dicenda*. Pontificale Romanum. *Dicitur deinde Alleluia cum suo versu & prima pars Tractus, quibus dictis ordinat presbyteros*. Occurrit pluries in Missali. Hinc δύειρμον, in quo duo εἱρμοί. Typicum Sabae cap. XXIX. Ἐν αἷς δὲ ᾠδαῖς ψάλλομεν τὰ τριώδια, καταλιμπάνονται αἱ τοιαῦται ᾠδαὶ τῆς ὀκτωήχου, κ̀ τοῦ μεναίου, ἐπειδὴ δύειρμόν ἐςι τὸ τριώδιον. Triodium. Εἰ δὴ δύειρμόν ἐςι τὸ τριώδιον, καταλιμπάνομεν κ̀ τῶν δύο κανόνων τῆς ὀκτωήχου τὰς ᾠδάς.

ΕΙΣΟΔΟΣ.

Εἴσοδ۞. Introitus in sancta sanctorum. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Κρατοῦσιν ἀμφότερα ὁ βασιλεὺς, ἤγουν τὸν ςαυρὸν καὶ τὸν νάρθηκα, προηγεῖται τῆς εἰσόδου πάσης. Anonymus in Quaesitis ad Nicetam Metropolitanum Thessalonicensem. Ὁ' δευτερεύσας δεσπότ۞ εἰ ὀφείλει ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰσόδου συνεισοδεύειν τῷ ἀρχιερεῖ. Mysticam significationem tradit Maximus Monachus in Exposit. Liturg. cap. XVII. Erat autem duplex: una ἡ μικρὰ dicta, altera ἡ μεγάλη. De priore ecce in Liturgia Chrysostomi. Λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον δίδωσι τῷ διακόνῳ, κ̀ οὕτως ἐξελθόντες διὰ τῆς θύρας τοῦ βορείου μέρους ἔρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον, κ̀ ποιοῦσι μὲν μικρὰν εἴσοδον, κ̀ κλίνουσιν ἀμφότεροι τὰς κεφαλάς. De altera Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. *Initiatur intra templum supplicatio, sive processio, qua panis & vinum consecranda in sancta sanctorum, sive in tabernaculum ad altare primarium inferantur, quae* μεγάλη εἴσοδ۞ *adpellatur*. Codinus. Ἀρχομένου δὲ ψάλλεσθαι τοῦ ἐπὶ τῇ μεγάλῃ εἰσόδῳ σεμνοῦ, ἐρχόμενοι οἱ ἐντιμότεροι τῶν διακόνων τῆς ἐκκλησίας προσκαλοῦνται τὸν βασιλέα.

ΕΚΔΙΚΕΙΟΝ.

Ἐκδικεῖον. Secretum τοῦ ἐκδίκου τῶν κληρικῶν. De quo infra satis. Vide Σέκρετον.

ΕΚΔΙΚΟΣ.

Ἔκδικος. Defensor. Erant hi numero quatuor.

tuor. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ad Cabasilam. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα ὀφφίκια, ἅπερ μάλιστα τοῖς ἱερεῦσιν ἁρμόζουσιν, ὁ ἐπὶ τῶν κατηχήσεων, ὁ ὀρφανοτρόφος, οἱ τέσσαρες ἔκδικοι. Primus erat ὁ πρωτέκδικος, qui suscipiebat captivos de clero in causis criminalibus, & de iis iudicabat, providebatque ne quis iis iniuriam faceret. Codinus De Offic. Πρωτέκδικος, εἰς τὸ ἀναλαμβάνεσθαι τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ κριτὴς τῶν ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων. Auctor Anonymus De Offic. Protecdici. Δεῖ ὑμᾶς, (sermo est ad Protecdicum.) εἴ τις τῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων δίκην ἔχει μετά τινος, προσκαλεῖσθαι τὸν διεγκαλούμενον ἐκ τρίτου κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, καὶ μὴ ὑπακούοντα καταδικάζειν. Exercebat autem munus suum in proscenio templi maximi, quod ea quoque ex re πρωτεκδικεῖον adpellabatur. Licet colligere ex Niceta in Alexio Man. F. Κάτεισιν εἰς τὸ προσκήνιον τοῦ νεὼ, ὃ πρωτεκδικεῖον κικλήσκεται. Secundus defendebat causas cleri civiles, uti primus criminales; eratque primitus hoc munus Chartophylacis. Codinus. Ὁ χαρτοφύλαξ, κρατῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ χαρτῷα δικαιώματα, κριτὴς τῶν ὅλων ὑποθέσεων ἐκκλησιαστικῶν, ἔχων τὰς γαμικὰς ὑποθέσεις. ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς πολιτικαῖς τῶν κληρικῶν ὑποθέσεσιν ἔκδικος. Tertius erat, ὁ τοῦ βήματος. Balsamon eius meminit lib. De Chartoph. & Protecd. Ὁ τοιοῦτος κανὼν ἐκπεφώνηται, ὅτε λόγος οὐκ ἦν ἐκδίκων ὄντων ἀπὸ τοῦ βήματος, λαϊκῶν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις διδομένων ἑκάστοτε πρὸς ἐκδίκησιν. Et hoc munus sustinebat Protopapa. Codinus. Ὁ πρωτοπαπᾶς, ἔκδικος καὶ πρῶτος τοῦ βήματος. Quartus autem, ὁ τῆς ἐκκλησίας. Theodorus Anagnosta Eclog. II. Παῦλος ὁ ἔκδικος τῆς ἐκκλησίας, μακρὸς ὢν, τὴν πληγὴν, κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀντὶ εὐφημίας λαβὼν ἐκινδύνευσεν. Warnefridus De gest. Longobard. lib. III. cap. XXVII. *Nec non etiam Antonio iam sene Ecclesiae defensore.* Maxentius in Resp. ad epistolam Hormisdae. *Non ergo, ut iste mentitur, populus, sed defensores Ecclesiae eos exinde egredi compulerunt.* Et observa plures hos fuisse. Legitimus vero illis numerus constitutus ab Heraclio, ut essent X. Constat ex eius Novell. De Num. Cleric. Munus vero illorum, adiuvare episcopos in pauperibus adversus ditiorum ac potentiorum vim & tyrannidem defendendis. Synodus Carthaginensis Can. LXXV. Περὶ ἐκδίκων τῶν ἐκκλησιῶν ὀφειλόντων ἀπὸ τοῦ βασιλέως αἰτηθῆναι, σύμπασιν ἔδοξεν αἰτῆσαι ἀπὸ τῶν βασιλέων διὰ τὴν πενήτων κάκωσιν, ὧν ταῖς ἐπαχθείαις ἀπαύστως ἡ ἐκκλησία παρενοχλεῖται, ὥστε ἐκδίκους τούτοις μετὰ τῆς ἐπισκόπων προνοίας ἐπιλέγεσθαι κατὰ τῆς τῶν πλουσίων τυραννίδος. Papias in Glossis. *Defensores a Romanis pontificibus constituti sunt Episcoporum adiutores, quibus honores inter clericos, sicut & regionariis, concedimus.* Et hi quidem quatuor sunt, qui ἐκκλησιέκδικοι adpellantur a Iustiniano in Edicto XIII. & Novella LVI. Atque praeter hos ecclesiasticos erant alii politici civitatum, quorum multa mentio in Iure nostro. De iis dicere hic supersedeo. Adi Novell. XX.

ΕΚΘΥΡΙΖΕΙΝ.

Ἐκθυρίζειν. Eustathius ad Iliad. δ. Ἔστι δὲ ἀθύρειν, τὸ ἄνετα βαίνειν, ἐκτρέχοντα τοῦ καθήκοντος, ὡς οἷα παρὰ θύρας ὅ φασιν ἥκοντα, ἢ μὴ εἰδότα θύρας. ὅπερ ἡ κοινὴ γλῶσσα ἐκθυρίζειν φησίν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΙΝ.

Ἐκκλησιάζειν. In Ecclesia Orientali mos erat ut feminae quadragesimo a partu die infantem in templum deferrent, initium facientes pueri in ecclesiam introducendi: atque hoc ἐκκλησιάζειν dicebant. Euchologium. Τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ πάλιν προσάγεται τῷ ναῷ (τὸ παιδίον) ἐπὶ τῷ ἐκκλησιασθῆναι, εἴτουν ἀρχὴν λαβεῖν τοῦ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν. προσάγεται δὲ παρὰ τῆς μητρὸς ἤδη κεκαθαρμένης καὶ λελουμένης οὔσης, παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἀναδέχεσθαι τοῦτο κατὰ τὸ βάπτισμα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΡΧΗΣ.

Ἐκκλησιάρχης. Ecclesiae praefectus. Menologium. Καὶ σταθεὶς κατ' ἀνατολὰς ἄρας τὸ τίμιον ξύλον ἐκ τοῦ δίσκου, σφραγίζειν ἀπάρχεται ὁ ἐκκλησιάρχης, ἢ ἕτερός τις τῶν μοναχῶν. Dicebatur ὁ μέγας, qui magnae Ecclesiae Constantinopoli praeerat. Malaxus in Hist. Patriarch. Ὁ ὁποῖος ἦτον μέγας ἐκκλησιάρχης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ταύτης. Sed cave confundas cum eo, qui ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν adpellabatur, quod video facere viros doctos: nam ille generalem omnium ecclesiarum praefecturam habebat, & presbyteros iis praeficiebat. Pachymerius. Ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν ἐπιβλέπων τὰς ἐκκλησίας τοῖς πρεσβυτέροις. Tuebatur vero hoc munus una cum minore sacellario. Docet nos hoc Codinus de Offic. Ὁ ἄρχων τῶν μοναστηρίων, ἔχων μετὰ τοῦ μεγάλου σακελλαρίου τὴν τῶν μοναστηρίων, ἐνοχήν. ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν, μετὰ τοῦ σακελλίου.

ΕΚΠΕΛΑΤΩΡ.

Ἐκπελάτωρ, sive, ἐκτηλάτωρ. Glossae Basilicor. Ἐκπελάτωρ. πᾶς ὁ αὐτοκράτωρ διοικεῖν λαχὼν τὸν πόλεμον. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. V. Αἱ χῶραι δι' αὐτῶν τε καὶ τῶν ἐκτηλατόρων μαινόμεναι. Nisi illic legendum, ἐκπλορατόρων.

ΕΚΠΙΓΓΑΤΟΣ.

Ἐκπιγγάτος. Photius in Bibliotheca. Ὑβρίζει τοὺς ἐπισκόπους, καὶ τοὺς ἐκπιγγάτους κελεύει ἐκβληθῆναι τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Habes totidem verbis in Synodo adversus Chrysostomum; sed illic legitur, ἐπιγγάτους. De vocis significatione inquirendum est amplius.

ΕΚΠΛΟΡΑΤΟΣ.

Ἐκπλοράτος. Idem quod ἐξπλοράτος, & ἐξπλοράτωρ. *Explorator.* Glossae Basilicor. Ἐκπλοράτοι. πρέσβεις. ἀποκρισιάριοι. καὶ ἐκσπλοράτορες. Ita corrigo. Hodie editur, ἐκαπλοράτοι. π. ἀ.

ΕΚΣΙΚΕΤΑΡΙΟΣ.

Ἐκσικετάριος. Glossae Basilicorum. Ἐκσικετάριοι, ὑποδέκται τοῦ σίτου. Censeam legendum, δεκσιτάριοι.

ΕΚΣΤΡΑΜΒΟΥΛΙΖΕΣΘΑΙ.

Ἐκστραμβουλίζεσθαι. Idem quod ἐξαρθροῦσθαι. Nicetas in Isaacio Angelo. Ἐνίοτε δὲ καὶ τὰς ἐκστραμβουλισμένας χεῖρας περιπλυσσόμενοι, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτὰς προσάπτοντες, ὅ ὅσον οὐδέπω τούτων προηγόρευον ἀνακαίνισιν καὶ κραταίωσιν.

ΕΚΤΑΓΙΑΤΙΚΟΝ.

Ἐκταγιατικόν. Sportula. In Novella Constantini VIII. Μὴ ὑπερβαινέτω ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἐκταγιατικοῦ τὰ ἑκατὸν νομίσματα. Iterum IX. Μηδὲ συμμεριστὰς τῶν ἐκταγιατικῶν εἶναι. Et occurrit illic bis terve.

ΕΚΤΕΝΗΣ.

Ἐκτενής. Menologium. Καὶ εὐθέως γίνεται ἡ ἐκτενὴς, καὶ συνάπτη τῶν αἰτήσεων, καὶ ἀπόλυσις. Sophronius in Vita Mariae AEgyptiae. Καὶ οὕτως τότε συνήγοντο πάντες εἰς τὸ εὐκτήριον, καὶ γινομένης εὐχῆς ἐκτενοῦς, καὶ γονυκλισίας ἐφ' ἱκανὸν, ἠσπάζοντο ἀλλήλους οἱ γέροντες. Erat autem continuatio precum, quas δεήσεις adpellabant, a verbis, δεόμεθά σου, quibus illic utebantur. Erat autem haec formula.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ἡμῶν κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τοῦ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν τοῦδε, καὶ πάσης τῆς ἐν χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, κατευοδώσεως, ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ θεοῦ τῆς ἐν χριστῷ ἀδελφότητος τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων, δωρησαμένων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ τοῦ ἀπεκδεχομένου παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Ἔτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ad finem uniuscuiusque versus respondebat chorus, κύριε ἐλέησον; plane ut in irenicis: excepto penultimo, ad quem non chorus sed populus dicebat. Εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα. Accipimus rem universam ex Euchologio. De his precibus loquitur Methodius De convers. ad fid. orthodox. Σχολάζοντες εἰς προσευχὰς, καὶ ἐκτελοῦντες γονυκλισίας καὶ ἐκτενεῖς δεήσεις.

ΕΚΤΡΑΟΡΔΙΝΑΡΙΟΣ.

Ἐκτραορδινάριος. *Extraordinarius*. Suidas. Ἐκτραορδινάριοι, ῥωμαϊκὴ λέξις. δηλοῖ δὲ ἐπιλέκτους. Auctor innominatus apud eumdem in πραίφεκτοι, qui tamen Polybius est. Ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον τοὺς ἐπικαλουμένους ἐκτραορδιναρίους, ὃ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους. Basilic. Eclog. LIV. Ἀπὸ διαγραφῶν, καὶ ῥυπαρῶν λειτουργιῶν, καὶ ἐκτραορδιναρίων, κἂν ἐμπορεύονται, οἱ κληρικοὶ μετὰ παίδων καὶ γαμετῶν ἔστωσαν ἀτελεῖς.

ΕΛΑ.

Ἔλα. Veni. Corona pretiosa. Ἔλα μελαμένα. *Veni mecum*. Glossae Graecobarbarae. Ἔλθετε. ἀπέλθετε. ἐλάτε. ἀμέτε. ἤγουν πορεύθητε.

ΕΛΑΙΟΤΟΠΟΣ.

Ἐλαιοτόπος. Corona pretiosa. Ἐλαιοτόπος. *Olivetum*. ἐλαιών.

ΕΛΑΙΟΦΟΡΟΣ.

Ἐλαιοφόρος. Accipitris genus. Demetrius Constantinop. in Hieracosophio lib. I. cap. II. Καὶ ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐλαιοφόρος, ὀλιγοχρόνιος.

ΕΛΑΣΙΑ. ΕΛΑΤΗΣ.

Ἐλασία. Volatus. Orneosophion. Αἱ δυσωμίαι αὐτῶν (τῶν φαλκωνίων) πλατεῖαι. μακρὰ ἡ ἐλασία αὐτῶν. Sic ἐλάτης. Ala. Ibidem alibi. Οἱ ἐλάται αὐτῶν ἀποσκελωτοί. Loquitur de accipitribus. Sic Virgilius dixit, *Remigium alarum*.

ΕΛΕΥΘΕΡΩΝΝΕΙΝ.

Ἐλευθερώννειν. Pro, ἐλευθεροῦν. Glossae Graecobarbarae. Ἀπολύω. ἢ ἐλευθερώννω.

ΕΛΗΚΙΑ.

Ἐληκία. Aetas. Pro, ἡλικία. Ioannes Glycas De Vanit. Vitae.
Καὶ πῶς ἦσαν ἡ σάρκες τους, πῶς διέβη ἡ ἐληκία τους.

ΕΛΜΙΓΓΟΒΟΤΑΝΟΝ.

Ἐλμιγγοβότανον. Herbae genus, cuius usus adversus lumbricos. Orneosophion. Ἢ ἐλμιγγοβότανον ὡσαύτως δὸς μετὰ κρέατος.

ΕΛΜΟΣ.

Ἔλμος. Italicum, *Elmo*. Galea. Cassis. Anonymus De nuptiis Thesei.
Τέτια σπαθία του ἔδωκε σὺν ἔλμον τὸ βαμένον,

Ἐκ

Ἐκ τὸ φάρη τὸν ἔνριξεν εἰς γῆν ἀπεθαμένον.
Idem alibi.
Ἐξέβαλε τὸν ἔλμον τε ἀπετὴν κεφαλήν τε.

ΕΛΠΙΔΑ.

Ἐλπίδα. Pro, ἐλπίς. Spes. Bessarion in epist. Καὶ ἐκαλημόρεν τὸν, ὅτι εἰς ξενητείαν νὰ θρέφη τόσες με ξένα δυνάτα κὶ ξέναις ἐλπίδαις.

ΕΜΒΑΤΙΚΙΟΝ.

Ἐμβατίκιον. Aditiale. Honorarium, quod Patriarchae & sacerdotes, quum munus suum adgrederentur, pro designatione solvebant. Malaxus in Hist. Patriarch. Περὶ δὲ τε ἐμβατικίε νὰ ἐσυγχώρησαν νὰ τὸ ἐπάρνεν. Vide eumdem in Metrophane Patriarcha XXIV.

ΕΜΒΟΥΡΙΚΛΟΝ.

Ἐμβυρίκλον. *Imburnclum*. Vide Βυρίχος.

ΕΜΕΝΑ.

Ἐμένα. Ego. (a) Anonymus De Amor. Callimachi & Chrisorrhoes.
Καὶ τότε πάντες δράμετε, ἔλθετε πρὸς ἐμένα.
Et alius De nuptiis Thesei.
Χαίροι ὁσάν σε κάμνει χρέια, νὰ ἔχης ἀπ' ἐμένα.

ΕΜΜΑΓΚΙΠΑΤΙΟΝ.

Ἐμμαγκιπατίων. *Emancipatio*. Balsamon ad Nomocan. Photii Tit. VII. cap. I. Ἐπιτρέπει ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἐλευθερίας κὶ ἐμμαγκιπατίωνας πράττεσθαι. Glossae Basilicorum. Ἐμμαγκιπατίων, ἐλεύθερος. Scribo, ἐλευθέρωσις.

ΕΜΟΡΦΟΣ. ΕΜΟΡΦΙΑ.

Ἔμορφος. Pro, εὔμορφος. Pulcer. Formosus. Anonymus De nuptiis Thesei.
Αὐτίνοι ἦσαν ἔμορφοι ἀπὸ ψηλὴν γενέαν.
Occurrit illic saepissime. Inde ἐμορφία. Pulcritudo. Ioannes Glycas De Van. Vitae.
Πῶ ἐγίνησαν τὰ κάλλησας, πῶ διέβη ἐμορφία σας.

ΕΜΟΥΡΑΛΑΜΙΟΙ.

Ἐμυραλάμιοι. Signiferi Turcici. Laonicus Chalcocondyles Hist. lib. V. Σημειοφόροι, οἱ λεγόμενοι ἐμυραλάμιοι.

ΕΜΠΑ.

Ἔμπα. Glossae Graecobarbarae, Ἄνοδος. ἀνάβασις. ἀνάβασμα. ἔμπασμα. ἔμπα. Anonymus De bello sacro.
Καὶ πρόσεξε ὁ Φρονιμὸς νασέβης εἰς τὸ κάστρο.
Πῶς ςέκεν κὶ τὰ ἔμπατα, κὶ πόσα τὸ φυλάττεν.

ΕΜΠΑΣΜΑ.

Ἔμπασμα. Gradus. Glossae Graecobarbarae. Ἀναβασμοί. ἀναβαθμοί. ἐμπάσματα. Et occurrit illic alibi.

(a) Immo ἐμὲ, me. Domini.

ΕΜΠΕΙΝ.

Ἐμπεῖν. Incedere. Ire. Glossae Graecobarbarae. Ἀναβήσομαι. ἐπανελεύσομαι. θελω ἐμπεῖν.

ΕΜΠΕΝΝΕΙΝ.

Ἐμπέννειν. Ingredi. Intrare. Glossae Graecobarbarae. Μία ἀπάνω τῆς ἄλλης ἐμβαίνῃ, μία ἀπάνω εἰς τὴν ἄλλην ἐμπέννει.

ΕΜΠΕΤΟΣ.

Ἔμπετος. *Impetus*. Vide Glossarium Rigaltii.

ΕΜΠΕΤΡΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἐμπετρατεύειν. *Impetrare*. Glossae Basilic. Ἐμπετρατευθεῖσα. ἡ μετ' ἐξυσίας ἄρχοντος ἐπιτραπεῖσα.

ΕΜΠΙΜΕΝΟΣ.

Ἐμπιμένος. Firmus. Stabilis. Glossae Graecobarbarae. Βέβαιος. πιγμένος. ἢ ἐμπιμένος. ἢ ςερεός.

ΕΜΠΟΥΛΟΝ.

Ἔμπυλον. *Ebulus*. Occurrit apud Myrepsum De Antidotis cap. XXIX. Non recte censet vir eruditus, Leonardus Fuchsius; nam μπ. valet β. apud Graecobarbaros.

ΕΜΠΡΟΣΤΟΚΟΥΡΒΙΟΝ.

Ἐμπροσθοκέρβιον. Anterior sellae crepido. Anonymus De nuptiis Thesei.
Καὶ πλάκωσε τὸ ςῆθος τε κακὰ τομπροσθοκέρβη.
Vide Κέρβη.

ΕΜΦΑΝΙΣΤΙΚΑ. ΕΜΦΑΝΙΣΙΜΑ.

Ἐμφανιςικά. Quae clerici solvebant, in clerum adlecti magnae ecclesiae. Ac primitus quidem in omnibus ecclesiis dabant, sed postea restrinxit Iustinianus, & vetuit nisi in sola magna dari. Vide Novell. LVI. cuius inscriptio est. Ὥςε τὰ καλέμενα ἐμφανιςικὰ τῶν κληρικῶν ἐπὶ μὲν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας δίδοσθαι, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν μὴ παρέχεσθαι. Iulianus Antecessor Constitut. L. *Si quis in Constantinopolitana civitate clericus factus fuerit; siquidem magnae ecclesiae clericus sit, emphanistica praestet, quae ex consuetudine praestari oportet. Sin autem alterius oratorii clericus fuerit, nihil ab eo emphanisticorum nomine exigatur*. Vel, ἐμφανίσιμα quoque dicebantur. In verbis Novellae LVI. citatae. Χωρὶς δὲ αὐτῆς ἐν ταῖς ἄλλαις πάσαις μηδενὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κληρικῶν παρρησίαν εἶναι παντελῶς ὑπὲρ τῶν καλυμένων ἐμφανισίμων τι κομίζεσθαι.

EM-

ΕΜΦΥΤΕΥΤΙΚΑΡΙΟΣ.

Ἐμφυτευτικάριος. *Emphyteuticarius*. Basilic. Eclog. LX. Titulus est, Περὶ ἀγρῶν λιμιτανέων, καὶ λιμητοτρόφων, καὶ ἐμφυτευτικαρίων.

ΕΝΔΩΜΑΤΙΚΑ.

Ἐνδωματικά. Iustinianus Edicto XIII. Τὸν τῶν ναύλων ἀποδέκτην βουλόμεθα μὴ ἄδειαν ἔχειν πᾶσιν ἑαυτὸν ἐπεμβάλλειν τοῖς δημοσίοις τέλεσι, καὶ τισι μὲν τῶν ὑπευθύνων ἐνδιδόναι, καὶ τὰ καλούμενα ἐνδωματικὰ κομίζεσθαι, καὶ ἐντεῦθεν τοῦ δημοσίου ῥαθυμεῖν, ἑτέρους δὲ παρὰ τὸ προσῆκον εἰσπράττειν. Erant autem illa, quae Imperatores publicanis concedebant ut sibi privatim exigerent praeter publica vectigalia.

ΕΜΦΩΤΟΝ.

Ἔμφωτον. Intervallum, Distantia. Mauricius Strategic. IV. Γίνεται δὲ (ὁ δόλος) κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ ἄνευ τριβόλων, στρογγύλων ὀρυγμάτων, τῶν λεγομένων ἱπποκλαστῶν, ὀρυσσομένων σποράδην, ἀπὸ ἑνὸς ποδὸς τὸ ἔμφωτον ἐχόντων καὶ βάθος. ἢ δύο, ἢ τριῶν.

ΕΝΑΚΡΑΤΟΝ. ΕΝΟΜΕΛΙ.

Ἐνάκρατον. Pro, οἰνάκρατον. Merum. Occurrit in Glossis Graecolatinis, sed sine interpretatione. Sic ἐνόμελι, pro οἰνόμελι, apud Myrepsum De Antidotis cap. III.

ΕΝΑΝΤΙΟΜΑΤΙΚΟΣ.

Ἐναντιοματικός. Contentiosus. Glossae Graecobarbarae. Φιλόνεικος. ἀσύμφωνος. ἐναντιοματικός.

ΕΝΑΣ.

Ἕνας. Vnus, Pro, εἷς. Glossae Graecobarbarae. Μάχη ἑνὸς πρὸς ἕνα. ἤγουν ὅταν μάχεται ἕνας μὲ ἕνα. ἢ ἕνας καὶ ἕνας. Occurrit illic pluries. Ioannes Glycas De Van. Vitae.
Ἐβλέπω τι ὅλοι μοιάζετε ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον.

ΕΝΔΥΤΗ.

Ἐνδυτή. Supremum sacrae mensae instratum. Nam in illa primum sternebatur τὸ ἀντιμίνσιον, inde καταστάρκα, & super hoc haec, de qua nunc dicimus, ἐνδυτή. Euchologium. Καὶ μετὰ τῶν στίχων ἐκμάσσουσιν αὐτήν, εἶτα τίθεται τὸ καταστάρκα, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ ἐνδυτή. Typicum Sabae cap. XLIV. Καὶ αἴρουσι τὴν ἐνδυτὴν τῆς ἁγίας τραπέζης, ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπὰ ἔπιπλα τὰ ἐπικείμενα αὐτῇ. καὶ αὐτὸ τὸ καταστάρκα.

ΕΝΙΑ.

Ἐνιά. Novem, Pro, ἐννέα. Glossae Graecobarbarae. Ἐννέα κόραι. ἐνιὰ κορακιές.

ΕΝΝΑΤΑ.

Ἔννατα. Glossae Latinograecae. *Novendialia*. Ἔννατα, τὰ ἐπὶ νεκρῷ ἀγόμενα. Vide Τριτεννάται.

ΕΝΟΡΔΙΝΟΣ.

Ἐνόρδινος. *Ordinarius*. Scholiastes Harmenopuli lib. I. Tit. III. Καταλιπὼν δικάζεσθαι παρὰ τῷ αἱρετῷ κριτῇ ἀπῆλθεν εἰς ἐνόρδινον δικαστήριον. Et in ipsis Harmenopuli verbis. Ὁ καταλιπὼν τὸν αἱρετόν, καὶ ἐνάγων ἐνορδίνως, ὑποπίπτει τῇ κοινῇ τῆς δίκης. Constantinus de Administr. Imp. Παρέλυσε δὲ καὶ τὴν μετὰ τῶν Βουλγάρων παγιωθεῖσαν εἰρήνην, διαταράξας τοὺς ὑπὸ τοῦ οἰκείου πατρὸς ἐνορδίνως γεγονότας τύπους.

ΕΝΤΑΓΙΣΤΡΑΤΟΙ.

Ἐνταγιστράτοι. Nicephorus περὶ παραδρομῆς πολέμου cap. XV. Τοὺς παριππαράτας καὶ ἐνταγιστράτους διαχωρίζων ἐξ αὐτοῦ, καὶ εἰς ὀχυρώματα, εἴ τε κάστρα ἀποστέλλων, εἰ τύχῃ πλησίον.

ΕΝΤΙΜΕΝΟΣ.

Ἐντιμένος. Indutus, Amictus. Glossae Graec barbarae. Ἀμπεχόμενος. περιβαλλόμενος. ἐνδεδυμένος. ἐντιμένος.

ΕΝΤΟΛΙΝΑ.

Ἐντόλινα. Praescripta, quae legati a principibus suis accipiunt, in quibus legationis capita continentur. Luitprandus in Legat. *Nuper sanctissimus dominus meus, ut est sapientissimus, & spiritu dei plenus, haec praenoscens quae adseris, ne terminos, quos constituit mihi, transcenderem*, ἐντόλινα, *id est praeceptum conscripsit, quod & sigillo signavit suo, ne secus facerem*.

ΕΝΤΡΙΤΟΣ.

Ἔντριτος. Intertius. Sequester. Arbiter. Glossae Latinograecae. *Sequester*. Μεσίτης. ἔντριτος. συνθηκοφύλαξ. Inde *Intertiare*, pro, *Apud sequestrum deponere*. Ansegisus lib. III. cap. XLVI. *Si actor venerit, & rem intertiatam recipere noluerit, campo vel cruce contendant*. Benedictus Levita lib. VI. cap. CCIX. *Si res intertiata furto ablata fuerit, liceat ei, super quem intertiata fuerit, sacramento se excusare de furto*.

ΕΝΤΥΒΙΟΝ.

Ἐντύβιον. *Intubus*. Glossae Latinograecae. *Intubus*. *Intubusina*. ἐντύβιον.

ΕΝΩΣΙΣ.

Ἕνωσις. Vnio. Ita dicta simpliciter ea, qua temporibus Constantini Porphyrogennetae & Romani sopiebatur schisma ortum sub Leone Philosopho, ob quaestionem de trigamia; popu-

puloque quotannis mense Iulio praelegebatur e suggestu. Mathaeus Monachus De Quaest. Matrimon. Τὠκαῦτα (loquitur de iis temporibus, quae dixi) ἐξεδόθη τόμος ὁ λεγόμενος τῆς ἑνώσεως, διαλαμβάνων πότε καὶ τίσι τὸν τρίτον δεῖ γάμον ταραχωρεῖν, ἀναμένειν τῶν ἐρώντων ἐπιθυμίαις ἐκ πολλῶ τῶ περιόντος ἐπιθεὶς χαλινὸν, ὃς καὶ κατὰ τὸν ἰούλιον μῆνα ἐτησίως ἐπ' ἄμβωνος ἀναγινώσκεται. Multa huius mentio passim.

ΕΝΩΤΙΚΟΝ.

Ἑνωτικὸν. Edictum de unione ecclesiarum, quod fecit Zeno Imperator. Victor Tunnunensis in Chronico. *Anastasius Imperator haereticorum synodum faciens, Henoticum Zenonis confirmat*. Theodorus Anagnosta Eclog. II. Ἐτίθετο λάθρα τῶ βασιλεῖ πάθων τὸν ῥώμης ἐπίσκοπον τῶ ἑνωτικῶ ζήνωνος ὑπογράφαι. Exstat illud totum apud Evagrium lib. III. cap. XIV.

ΕΞΑΓΙΟΝ.

Ἑξάγιον. Ponderis genus. Zonaras. Ἦν δ' πρὸς τὰς ἄλλας καὶ χρημάτων ἥτλων, ὡς ἔοικε· μέχρι γὰρ ἐκείνω παντὸς νομίσματος ἐξαγίω σταθμὸν ἕλκοντος, ἐκεῖνος τὸ τεταρτηρὸν ἐπενόησε, κολοβώσας αὐτὸ κατὰ τὸν σταθμόν. Suidas. Στατὴν, τετράγωνον, νόμισμα, καὶ τὸ ἐξάγιον, καὶ τὸ ζύγιον. Vetus Inscriptio. SVB. EXAGIO. POTIVS. PECORA. VENDERE. QVAM. DIGITIS. CONCLVDENTIBVS. TRADERE. Glossae Graecolatinae. Ἐξάγιον. *Pensatio*. In Novellis Theodosii & Valentiniani Tit. XXIII. *De ponderibus quoque ut fraus omnis amputetur penitus, a nobis aguntur exagia, quod sub interminatione superius comprehensa sine fraude debeant custodiri*. Scribitur etiam στάγιον, apud Anonymum, περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων. Sed manifestus error est, & natus ex compendio scripturae, ς' ἀγίου, quod valet ἐξαγίου: unde mox, neglecto spiritu, στάγιον factum est.

ΕΞΑΕΡΟΝ.

Ἐξάερον. Locus aeri expositus. Area domus. Harmenopulus lib. II. Tit. IV. Τὰ ἀλλότρια ἐδάφη, ἐν οἷς ὐκ ἔστιν οἰκίαι, καὶ τὰ τῶν γειτόνων ἐξάερα ἐξ μόνον ἀφ' ἑαυτῶν τὰς πλησίον κτίζειν βυλομένυς ἀποδιώκυσιν· Chronicon Constantinop. Καὶ μέλλοντος αὐτῶ ἐξιέναι πρὸς τὸ κτίζειν τάς τε ἐμβόλυς καὶ τὸ ἐξάερον, κάμπτοντες οἱ λιθοξόοι καὶ λατόμοι τὰς κορυφὰς τῶν πέτρων, καλεκύλιον τὰς καμένυς ἔξω τῶν τειχῶν.

ΕΞΑΚΑΝΘΙΛΟΥΟΝ.

Ἐξακανθίλυον. Chronicon Constantinopol. Ἵστατο δὲ εἰς τὸν λιμένα στήλη μαρμάρινος, ἐλευθερίυ, φέρυσα πλόον καὶ ἐξακανθίλυον. Ignota significatio.

ΕΞΑΚΤΩΡ.

Ἐξάκτωρ. *Exactor*. Ioannes Metropolit. Euchaitensis in Iambis.

Μυστογράφος χθὲς εὐγενὴς νεανίας,
Καὶ σήμερον πάρεστιν ἐξάκτωρ νέος.

ΕΞΑΜΙΤΟΣ.

Ἐξάμιτος. Balsamon ad Syn. VII. Can. XVI. Τῶν λαμπρυνομένων κληρικῶν δι' ἱματίων λεγομένων ἐξαμίτων, ἐχομένων ὐ μόνον ἑτερόχροα ἀντίπανα, ἀλλὰ καὶ χρυσόπαστα. Nicetas in Man. Comneno lib. II. Καὶ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τινὰς ἐν σικελίᾳ καταίροντας θηβαίων παῖδας κορινθίων ἐσῶ προσανέχοντας τῶν ἐξαμίτων καὶ χρυσοπάστων. Lib. V. Ἅπας περιπόρφυρος πέπλος χρυσοῖς βλατίοις καὶ ἐξαμίτοις καλάστιλος ἐπηώρητο. Posteriores Graeci ξάμετος dixerunt. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ὁ'τὸ πολλάτονε κοντὰ σὴν τζάμπραν τῆς ἐκάνης,
Μὲ φυστάνα κὴ ξάμητον.

Latinis Barbaris *Samitus*, vel *Samittus* [a] dicitur. Arnoldus Presbyter in Chronico Sclavorum cap. V. *Regina autem donavit duci samittos plurimos, ita ut omnes milites suos vestiret samittis*. Cunradus Episcopus in Chronico Rer. Moguntiac. *Item duae casulae de samito albo, & eiusdem fili dalmaticae duae*.

ΕΞΑΠΛΟΝΝΕΙΝ.

Ἐξαπλόννειν. Extendere. Explicare. Glossae Graecobarbarae. Τείνει· ἐξαπλοῖ. ἐξαπλόννει.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ἐξαποστειλάρια. Cantica quaedam. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἁγίων, capit. IV. Καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια, καὶ οἶκοι, καὶ συναξάρια, καὶ ἐξαποστειλάρια. Erant autem varia: & invenio τὰ ἀναστάσιμα undecim numero, facta a Constantino Leonis F. Breviarium Graecorum. Ἀρχὴ τῶν ἀναστασίμων ἐξαποστειλαρίων, καὶ τῶν ἑωθινῶν ἰδιομέλων τῶν ἕνδεκα. εἰσὶ μὲν τὰ ἑωθινὰ λέοντος τῶ σοφωτάτυ βασιλέως, τὰ δὲ ἐξαποστιλάρια τῶ υἱῶ αὐτῶ κωνσταντίνυ· Singula sequebantur θεοτόκιον, & ἰδιόμελον. Licet illic videre. Erant quoque alia, τῶν ἀγγέλων, τῶ προδρόμυ, τῶ σαυρῶ, τῶν ἀποστόλων. Invenio in Horologio.

ΕΞΑΡΜΑΤΩΝΕΙΝ. ΕΞΑΡΜΑΤΩΤΟΣ.

Ἐξαρματώνειν. *Exarmare*. Nicetas in Man. Comneno lib. V. Οὐκ ἦν ὃς ὐκ ἦν τῶν ῥωμαίων μὴ βάλλων καὶ καλαβάλλων παίωνα, ἢ μὴ ἐξαρματώνων τὸν πεπληκότα, ἢ μὴ πανοπλίαν ἑτέραν ἐπενδυόμενος. Hinc ἐξαρμάτωτος. *Exarmatus*. Corona pretiosa. Ἐξαρμάτωτος. *Inermis*. ἀθωράκιστος.

ΕΞΑΡΧΟΙ.

Ἔξαρχοι. Primo dignitatis titulus fuit, & erant metropolitani, sed non omnes: nam metropolitanorum duo ordines erant, prior honoratior, & ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι dicebantur, scribebanturque: alter non ita, & ὑπέρτιμοι tantum. Habes apud Codinum De Offic. Aulae Constantinop. subiunctam quoque narratio-

(a) *Sciamito* vocatur Italice apud *Boccatium*, & eius aevi Scriptores. *Donius*.

rationem, περὶ τῆς τάξεως τῶν θρόνων τῶν μητροπολιτῶν. Τινὲς αὐτῶν λέγονται ἔξαρχοι ϗ ὑπέρτιμοι, τινὲς ὑπέρτιμοι μόνον. Et ad finem. Μέχρι τούτων οἱ ἔχοντες τὰς ἐξαρχίας. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες μητροπολῖται ὑπέρτιμοι μόνον γράφονται, ϗ οὐκ ἔξαρχοι. Hic porro ius dicebat inter metropolitas & episcopos, idque ex statuto Synodi Chalcedonensis. Eius Can. XVII. Καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν εἴ τις ἐπίσκοπος ἀδικοῖτο παρὰ τοῦ ἰδίου μητροπολίτου, παρὰ τῷ ἐξάρχῳ τῆς διοικήσεως δικάζηται. Vide item Barlaamum De Papae principatu cap. IX. Postea ἔξαρχοι dicti quoque chorepiscopi, sed alia ratione, quasi ex principatu dependentes aliorum. Hinc illud Scholiastae in Can. IX. Synodi Antiochenae. Χωρεπίσκοποι, οἱ νῦν λεγόμενοι ἔξαρχον, εἴτε πατριάρχου εἰσὶν, εἴτε μητροπολίτου. Theophylactus in Epist. Διὰ τίνος δὲ καὶ τὰ σφάλματα τῶν μοναχῶν τῆς κατὰ γνώμην αὐτοῦ συστάσης τηρηθήσεται, ϗ διορθωθήσεται; διὰ τοῦ τὰ τῶν ὑποκειμένων αὐτοῦ ἄλλων μοναχῶν ἐπικρατοῦντος ϗ διευθύνοντος, ὃν ἔξαρχον ὀνομάζομεν.

ΕΞΑΣΤΡΙΑ.

Ἐξαστρία. Locus aeri expositus. Glossae Graecobarbarae. Ἄγραυλος ὕπαιθρος. ὅπου μενίσκει ἀπουκάτω εἰς τὸν ἀέρα, ἢ νοτίαν, ἢ ἐξαστρίαν.

ΕΞΑΥΤΩΡΕΙΑ.

Ἐξαυτωρεία, sive, ἐξαυτωρία. *Exautoratio*. Apud Suidam est, ἐξατωρεία, ἐλευθερία ἀπὸ στρατείας. Sed corrige, ἐξαυτωρεία. Ita dicebant, ut ἐξκουσεία. *Excusatio*. Et talia. Occurrit etiam apud Leonem in Tact. Constit. XX. Ἀδικίας ἐλεύθερον φύλαττε τὸν ὑπό σε τεταγμένον λαὸν, ὅσοι τοῦ στρατοῦ εἰσιν, ϗ ὅσοι τῆς λεγομένης ἐξαυτωρίας. Perperam etiam illic scriptum erat, ἐξατωρίας.

ΕΞΑΨΑΛΜΟΝ.

Ἑξάψαλμον, & ἑξάψαλμος. Senio psalmorum, quos canebant in matutinis. Triodium. Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν ἑξάψαλμον τὸ, θεὸς κύριος, εἰς τὸν ἦχον τοῦ ὀκτωήχου. Pentecostarium. Ἀρχόμενοι ἐπὶ τοῦ σαββάτου τῆς διακαινισίμου ψάλλομεν τὸ κατασύνηθες ἑξάψαλμον. Menologium. Εἰς δὲ τὸ ἀπόδειπνον ψάλλομεν τὸ κατασύνηθες ἑξάψαλμον. Philotheus de Institut. Diacon. Καὶ εὐθὺς ὁ ταχθεὶς μοναχὸς λέγει τὸν ἑξάψαλμον. Psalmi vero erant isti III. XXXVII. LXII. LXXXVII. CII. CXLII.

ΕΞΕΜΟΝΑΧΙΑΖΕΙΝ.

Ἐξεμοναχιάζειν. Vide infra, Μοναχιάζειν.

ΕΞΕΜΠΛΑΡΙΟΝ.

Ἐξεμπλάριον. *Exemplarium*. *Exemplar*. Ignatius in epist. ad Trallianos. Τὸ γὰρ ἐξεμπλάριον τῆς ἀγάπης ἔλαβον ϗ ἔχω μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπισκόπῳ ὑμῶν. Et ad Heronem. Πρόσειπε δὲ ϗ τὴν σεμνοτάτην μαρίαν, τὸ ἐξεμπλάριον τῶν εὐσεβῶν γυναικῶν. Rursum ad Ephesios. Κρόκος δὲ ὁ θεοῦ ἄξιος ϗ ὑμῶν, ὃν ὡς ἐξεμπλάριον τῆς ἀφ' ὑμῶν ἀγάπης ἀπελάβομεν, κατὰ πάντα με ἀνέπαυσε. Maximus Monachus Cent. IV. cap. LXXXVI. Τὸν οἰκεῖον βίον πρὸς μίμησιν παρέχοντες αὐτοῖς ἐξαίρετον ἀρετῆς ἐξεμπλάριον. Iterum Cent. V. cap. LIX. Πάλιν ἑτοιμάτας ἑαυτὸν τοῖς πιστοῖς λαοῖς ἀγαθὸν ἀρετῆς ἐξεμπλάριον.

ΕΞΕΜΠΛΩΤΟΝ.

Ἐξεμπλωτόν. Eustathius ad Odyss. β'. Ἐστὶ δὲ αὕτη (ἡ παρυφὴ) κατὰ τὸ ἀθήναιον κόσμου εἶδος ἐν ἱματίῳ, οὐκ εὐδιάρθρωτος πάνυ σαφῶς. ὁποῖα ἴσως τὰ λεγόμενα ἐξεμπλωτὰ, ϗ πλουμιστά.

ΕΞΕΡΕΔΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἐξερεδατεύειν. *Exheredare*. Glossae Basilic. Ἐξερεδάτευσεν, ἄκληρον ἐποίησεν. Itaque corrigendum est ibidem. Ἐξερεδατεύσας, ϗ μὴ κληρονόμον ποιήσας. Perperam editur, ἐξεδρατεύσας.

ΕΞΕΡΕΔΑΤΟΣ.

Ἐξερεδάτος. *Exheredatus*. Iustinianus Novell. I. Ἐξερεδάτους δὲ παῖδας οὐ καλοῦμεν, οὐδὲ προσιέμεθα, κἂν εἰ μυριάκις βουληθεῖεν.

ΕΞΕΡΚΕΤΟΝ.

Ἐξέρκετον. *Exercitus*. Corrigendus est Cedrenus pag. 317. Ἐκέλευσε δὲ κοπῆναι δένδρα, καὶ σύρεσθαι ὀπίσω τοῦ ἐξερκέτου αὐτοῦ. Male editur hodie, τοῦ ἐξκέρτου. Suidas. Ἐξέρκετον, κατὰ ῥωμαίους τὸ στρατόπεδον.

ΕΞΕΡΚΙΤΩΡ.

Ἐξερκίτωρ. *Exercitor*. Glossae Basilicorum. Ἐξερκίτωρ, ὁ ναύκληρος.

ΕΞΕΣΤΙΚΟΣ.

Ἐξεστικός. Attonitus. Externatus. Glossae Graecobarbarae. Ἐκπλαγεῖς. μουλλωτοὶ, ϗ θαυμαστικοί. ἤγουν ἐξεστικοί.

ΕΞΚΟΥΒΙΤΑ.

Ἐξκούβιτα. *Excubita*. Cohors Imperatoria. *La Guardia*. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. XII. Ἦν γὰρ ἐξάρχων τοῦ βασιλικοῦ τάγματος τοῦ καλουμένου ἐξκουβίτων. Codinus De Orig. Constantinop. Ἔκτισε τὰ παλάτια τῆς χαλκῆς, ϗ τῶν ἐξκουβίτων. Temere viri docti putant, ἐξακούβιτων esse legendum. Zonaras in Alexio Comneno. Οἱ βάραγγοι τὴν ἐν τοῖς ἐξκουβίτοι διειληφότες ὁδόν. Vel ipse excubiae. Ruffus in Legg. Milit. Ὁ ἀφορισθεὶς εἰς παραφυλακὴν τοῦ παλατίου, ϗ καταλιπὼν τὰς περιαγρυπνίας ϗ ἐξκούβιτα, ἐσχάτως τιμωρεῖται. Cedrenus. Οὗ τὸν υἱὸν, ἐκ τῆς ἁγίας ἀναδεξάμενος κολυμβήθρας, πατρίκιον ἀνεῖπε, ϗ κόμητα τῆς τῶν ἐξκουβίτων σχολῆς. Modestus De Vocab. Rei Milit. *De singulis centuriis quaterni equites & quaterni pedites excubitum nocte faciunt*. Glossae Graecolatinae. Παννυχίς. *Hoc excubitum*. Scribitur ἐξκούβιτα in Syn. Constantinop. VIII. Act. I. Ἰωάννου λογοθέτου τοῦ δρό-

ὁρόμου, λέοντος δομεςίκου τοῦ ἐξκοβήτων. Corrigendus autem est Ioannes Curopalates in Michaele Rhancabe. Οὗ τὸν υἱὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἐδέξατο κολυμβήθρας, πατρίκιον ἀνεῖπε, καὶ κόμητα τῶν ἐξκουβίτων. Hodie scribitur in MS. bibliothecae Regis Galliarum, τῆς ἐξ κουβίτων. Nullum est manifestius mendum.

ΕΞΚΟΥΒΙΤΩΡ.

Ἐξκουβίτωρ. *Excubitor*. Simocatta Histor. Mauric. lib. III. cap. XI. Ἡγεμὼν δὲ οὗτος ἐτύγχανεν ὢν τῶν τοῦ βασιλέως σωματοφυλάκων, καὶ ὑπασπιστῶν, ὃν κόμητα τῶν ἐξκουβιτόρων τῇ συνήθει φωνῇ τοῖς ῥωμαίοις καλεῖν. Iterum lib. VII. capit. XV. Τοὺς σωματοφύλακας ἀναλαβὼν, οὓς ἐξκουβίτωρας ῥωμαῖοι ἀναγορεύουσι. Balsamon De Chartoph. & Protecd. Ἐποχούμενον ἐν ἡμιόνῳ, πατριαρχικῶς μετὰ ὀθονίου κεκοσμημένον λευκοῦ, καθὼς καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ῥηθέντος θεσπίσματος ὥρισαι, καὶ ἀπὸ ἐξκουβιτόρων δορυφορούμενον. Cedrenus. Ἰουστῖνος ὁ βασιλεὺς τιβέριον τὸν κόμητα τῶν ἐξκουβιτόρων υἱοποιησάμενος καίσαρα ἀνηγόρευσε. Evagrius lib. IV. cap. 11. Εἴ τε τὸν δῆμον τοῖς χρήμασιν ἐξωνησάμενος, εἴ τε τὴν τῶν καλουμένων ἐξκουβιτόρων εὔνοιαν. Invenies quoque apud Suidam. Glossae Basilicorum. Ἐξκουβίτωρες, τῶν παρεξόδων τοῦ παλατίου ὑπάρχοντες φύλακες.

ΕΞΚΟΥΛΚΑΤΩΡ.

Ἐξκουλκάτωρ. *Exculcator*. Vide Κοῦλκαι.

ΕΞΚΟΥΛΚΕΥΕΙΝ.

Ἐξκουλκεύειν. *Exculcare*. Excubare. Auscultare. In excubiis esse. Suidas in Etymologico. Ἐξκουλκεῦσαι, παρακροάσασθαι. Ita corrigo: nam mendose est in MS. Ἐξκουληεῦσαι. Vide Κοῦλκαι.

ΕΞΚΟΥΣΣΑΤΕΥΕΙΝ. ΕΞΚΟΥΣΣΑΤΙΩΝ.

Ἐξκουσσατεύειν. *Excusare*. Et Ἐξκουσσατίων. *Excusatio*. Frequens est apud Iurisconsultos Graecos.

ΕΞΚΟΥΣΣΑΤΟΙ.

Ἐξκουσσάτοι. *Excusati*. Iustinianus Nov. LIX. Η" κομίζεσθαι προφάσει τῶν καλουμένων ἐξκουσσάτων χρήματα ὑπὲρ πάντων ἢ ὑπὲρ τινων ἐργαστηρίων.

ΕΞΚΟΥΣΣΕΙΑ.

Ἐξκουσσεία. *Excusatio*. Constantinus Porphyrogenneta Novell. IX. Οἱ προελευσιμαῖοι καθυπεργοῦντες τοῖς κριταῖς μετὰ τῶν ἄλλων, ὧν ἀπολαύουσι, φωσσάτων τε ἐξκουσσείας, καὶ πολέμων ἀπηλλαγμένοι, ἐχέτωσαν καὶ τὰ τῶν ἐκλαγιατικῶν. Apud Suidam est, ἐξκουσία.

ΕΞΚΟΥΣΣΕΥΕΙΝ.

Ἐξκουσσεύειν. *Excusare*. Theophylactus in Epist. Οὐδὲ πρότερον παρ' ἡμῶν ἐκερδαίνοντο, ἀλλ' ἐν ζεύγος ἕκαστος ἐξκουσσεύοντες τὰ ἐπέκεινα τούτων ἐτέλουν τῷ δημοσίῳ. Michael Attaliates Pragmat. Tit. XVI. Ἐξκουσσεύονται δὲ ἀρχιερεῖς, καὶ ἱερεῖς, καὶ πρωτοπαπάδες, καὶ οἱ τοῦ μείζονος ἀξιώματος. Occurrit saepe apud reliquos conditores Iuris Graeci.

ΕΞΟΔΙΑΣΤΗΣ.

Ἐξοδιαςής. Dispensator. Corona pretiosa. Ἐξοδιαςής. *Dispensator*. Ἀναλωτής.

ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΝ. ΕΞΟΔΙΟΝ.

Ἐξοδιαςικόν. Ritus Exsequiarum. Euchologium. Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαςικοῦ τῶν μοναχῶν. Iterum. Καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως καθὼς προεγράφησαν ἐν τῷ ἐξοδιαςικῷ τῶν κοσμικῶν. Nam ἐξόδιον pro exsequiis accipiebant. Corrige itaque Glossas Graecolatinas. Ἐξόδιον. *Exsequiae*. Perperam editur, *Equies*.

ΕΞΟΜΑΤΖΟΚΟΝΝΕΙΝ.

Ἐξοματζοκόννειν. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Συχνὰ πηδᾷ τζηλοπουρδᾷ, καὶ τὴν ὀρὰν σικόνη,
Πεύτε κοιλίεται γέρνεται, καὶ ἐξοματζοκόννη.

ΕΞΟΜΠΛΙΑΣΜΑ.

Ἐξομπλίασμα. Vide infra, Ξομπλίασμα.

ΕΞΟΠΑΣΧΙΟΝ.

Ἐξοπάσχιον. Horologium. Τὰ ἀπολυτίκια, καὶ κοντάκια, τοῦ τριωδίου, καὶ ἐξοπασχίου, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου, μέχρι τῶν ἁγίων πάντων. Investigemus quid sit.

ΕΞΠΕΔΙΤΟΝ.

Ἐξπέδιτον. *Expeditum*. *Expeditio*. Suidas. Ἐξπέδιτα, τὰ ςρατιωτικὰ πλήθη. Iustinianus Novell. CXVII. Τὸ μέν τοι παρ' ἡμῶν νομοθετηθὲν περὶ τῶν ἐν ἐξπεδίτῳ ὄντων, &c. Matthaeus Monachus De Quaest. Matrimon. Ἐὰν ςρατιώτης ἐν ἐξπεδίτῳ διάγῃ, ἤγουν ἐν δημοφελεῖ κατασκευάσματι, ὅσους δήποτε ἐνιαυτοὺς, περιμενέτω τοῦτον ἡ αὐτοῦ γαμετή. Ecloga LL. Leonis & Constantini Tit. XXVIII. Οἱ κλέπτων ἐν φωσσάτῳ, ἤτοι ἐν ἐξπεδίτῳ, εἰ μὲν ὅπλα, τυπτέσθω. εἰ δὲ ἄλογον, χειροκοπείσθω. Corrigendus est Harmenopulus lib. IV. Tit. XII. Εἴ τε ἄλλοι τινὲς ἐφ' ἑτέραν οἷαν οὖν ςρατείαν καταλεγόμενοι, ὅσους δήποτε ἐνιαυτοὺς ἐν ἐξπεδίτῳ μένωσιν. Male hodie, ἐν ἐξετεδίτῳ. Item Glossae Basilic. Ἐξπέδιτόν ἐςιν, ἵνθα διάγει τὸ ςρατόπεδον. Hodie editur, ἐξετέδιτον. In Fastis Siculis scribitur, ἐξπαιδίτον.

ΕΞΠΛΗΚΤΟΣ.

Ἐ'ξπληκτος. *Explicatus*. Expeditus. Leo Constitut. XIII. Ἀσφαλῶς ἐπιτήδευε πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πολέμου μετὰ ἐξπλήκτων, καὶ χρησίμων ἀνδρῶν λεληθότως καὶ μὴ φανερῶς ἐπέρχεσθαί τινι μέρει αὐτῶν. Iterum XVII. Ἀεὶ δὲ ἔξπληκτον καὶ παρασκευασμένον τὸν ςρατὸν κίνει, καὶ μηδὲν περισσὸν ἐπιφερόμενον.

ΕΞΠΛΩΡΑΤΟΣ. ΕΞΠΛΩΡΑΤΩΡ.

Ἐξπλωράτος. *Explorator*. Auctor incertus apud Suidam, Οὗτοι οἱ ἐξπλωράτοι τῶν βασιλέων πόλεις τε καὶ κώμας, καὶ τῶν ἄλλων τόπους, καὶ τὰ πλάτη τῶν χωρίων καὶ τῶν ὁδῶν διαστήματα, καὶ τὰς θέσεις. Etiam ἐξπλωράτωρ. Suidas. Mauricius Strategic. lib. VIII. cap. IV. Χρὴ τὰ κατὰ τοὺς ἐχθροὺς σπουδάζειν πολυπραγμονῆσαι διὰ σκουλτῶν ἀκριβῶν καὶ συνεχῶν, ἐκ διαστημάτων ἱκανῶν, καὶ διὰ καλασκόπων, ἤτοι ἐξπλωράτόρων. Ruffus in Legg Milit. Ἐὰν οἱ ἐξπλωράτορες τοῦ ῥωμαϊκοῦ στρατεύματος ἀπαγγέλωσι τοῖς πολεμίοις τὰ ῥωμαίων απόκρυφα βουλεύματα, κεφαλικῶς τιμωροῦνται. Vetus inscriptio.

ΠΡΑΙΦ. ΕΞΠΛΩΡΑΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ.

Corrige Nicephorum περὶ παραδρομῆς πολέμου cap. V. Αἱ χώραι δι' αὐτῶν τε καὶ τῶν ἐκπλωραλόρων μηνυόμεναι. In MS. exaratum est, ἐκπηλατόρων. Perperam. Idem mendum est apud eumdem capit. XI. Et in Glossis Basilicor. Ἐκπλοράτορες, καλάσκοποι. Hodie editur, ἐκπλοράτορες.

ΕΞΣΤΡΑΝΕΟΣ.

Ἐξστράνεος. *Extraneus*. Theophilus Instit. lib. II. Tit. XIX.

ΕΞΣΤΡΑΟΡΔΙΝΕΥΕΙΝ.

Ἐξστραορδινεύειν. Glossae Basilic. Ἐξστραορδινεύεται. φραγγελίζεται.

ΕΞΣΤΡΑΟΡΔΙΝΩΣ.

Ἐξστραορδίνως. *Extraordinarie*. Saepe occurrit apud IC. Graecos.

ΕΞΥΠΝΙΣΤΗΣ.

Ἐξυπνιστής. Qui fratres dormientes in ecclesia excitaret. Typicum Sabae capit. V. Σφραγίζει ὁ προεστὼς ἐξυπνιστὴν ἐν ἐκκλησίᾳ, ὃς ἐν ἑκάστῃ ἀναγνώσει, μετὰ τὸ ἀναγνῶναι μικρὸν, ἀνίσταται ἰδίου τόπου, καὶ ποιεῖ τρεῖς μετανοίας εἰς τὸ μέσον, ἔπειτα διέρχεται τοὺς ἀδελφοὺς ἡσυχῇ, καὶ ὃν ἂν εὕρῃ καθεύδοντα καὶ κοιμώμενον, νύσσει αὐτὸν ἠρέμαίως.

ΕΞΥΠΤΕΡΙΟΝ.

Ἐξυπτέριον. Avis venaticae genus. Orneosophion. Τὰ ἐξυπτέρια ὀφείλουσιν εἶναι κονιοπόδαρα.

ΕΧΩΒΙΓΛΑ.

Ἐξώβιγλα sive ἐξωβίγλια. Extremae excubiae, & remotius positae. In παρεκβολαῖς Heronis. Δεῖ τοὺς ἀποστελλομένους εἰς τὰ ἐξωβίγλια εἰς ὡρισμένον τόπον, &c. Vel ἐξώβιγλα. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. XII. Ἐξώβιγλα ἀποστέλλων εἰς φυλακὴν ἑαυτοῦ. Iterum capit. XXI. Ἀλλὰ καὶ βίγλας ἐχέτω διπλᾶς, ἐξώβιγλα, καὶ ἰσώβιγλα.

ΕΞΩΚΑΤΑΚΟΙΛΟΙ.

Ἐξωκατάκοιλοι. Secretorum Ecclesiasticorum praefecti, qui numero quinque; nempe magnus Oeconomus, magnus Sacellarius, magnus Scevophylax, Chartophylax, & Curator sacelli. Balsamon De Chartoph. & Protecd. Ἐδέησε τοῖς τὰ τῆς ἐκκλησίας ὀροθετήσασιν ὀρθοδόξοις ἡμῶν αὐτοκράτορσι καταμερίσαι ἐκκλησιαστικὰ δίκαια ταῦτα πρὸς πέντε σεκρέτων εὐαγῆ λογοθέσια, καὶ ἀναθῆναι τὴν τούτων διοίκησιν διακονηταῖς. οὐδὲ γὰρ ἔδει τὸν πατριάρχην οὕτως ἀγακλεῶς ἐν πᾶσι νυμφοστολούμενον περὶ σκαπάνην ἀσχολεῖσθαι, καὶ θύλων χορτάσματα. ἐκ τότε γοῦν καὶ μέχρι τοῦ νῦν παρὰ πέντε προκαθημένων, τῶν ἐξωκατακοίλων ἀρχόντων φημὶ, ὡς ὑπὸ πέντε αἰσθήσεων, ταῦτὶ διεξάγονται. ἤγουν τοῦ μεγάλου οἰκονόμου, τοῦ μεγάλου σακελλαρίου, τοῦ μεγάλου σκευοφύλακος, τοῦ χαρτοφύλακος, καὶ τοῦ σακελλίου. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ad Cabasilam. Ἀπὸ μὲν παλαιᾶς παραδόσεως πρῶτός ἐστιν ὁ μέγας οἰκονόμος. δεύτερος, ὁ ἐπὶ τῆς μεγάλης σακέλλης, ἤγουν ὁ μέγας σακελλάριος. τρίτος, ὁ μέγας σκευοφύλαξ. τέταρτος, ὁ χαρτοφύλαξ. πέμπτος, ὁ ἐπὶ τῆς μικρᾶς σακέλλης. ἤγουν ὁ σακελλάριος. καὶ ἕκτος, ὁ πρωτέκδικος, οἵτινες καὶ ἐξωκατάκοιλοι λέγονται. Ita rescribo, non ἐξωκατάκηλοι. Habes itaque hic eorum omnium nomina, & ordinem; munus vero singulorum partim iam ex Balsamone scimus, & speciatim disces ex Codino De Offic. Aulae Constantinopol. ac nos suo loco infra magis dicemus. Ergo errant graviter viri docti, qui putant fuisse Pastores Parochiarum. Antiquitus autem etiam Sacerdotes erant, Ecclesiasque gubernabant singuli, & Clerum quoque proprium habebant. Sed postea, quum feriis illustribus ipsis in suis Ecclesiis occupatis, Patriarchae honoratos ministros nullos haberent, Diaconos eos fecerunt; idest, ut aliquis ex ipsis eligeretur, qui ἀρχιδιάκονος dicebatur. Codinus De Off. Κατὰ τὸ πρῶτον οἱ ἐξωκατάκοιλοι (ita legendum statim monebimus) ἱερεῖς εὑρίσκοντο, ἔχοντες ἕκαστοι ἐκκλησίας, καὶ ὑπ' αὐτοὺς κλῆρον. διὰ τοῦτο κατὰ τὰς μεγάλας καὶ ἐπισήμους τῶν ἑορτῶν ἡμέρας, ὄντων ἑκάστου εἰς τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν, ὁ πατριάρχης οὐκ εἶχεν ὑπηρέτας ἐντίμους μεθ' ἑαυτοῦ. τῶν πατριαρχῶν οὖν τις ἠθέλησεν αὐτοὺς διακόνους εἶναι πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν αὐτῷ ἐν ταῖς τοιαύταις τῶν ἑορτῶν. ὃ δὲ καὶ πεποίηκεν. Et quae ibi sequuntur. Itaque hi intelligendi sunt, qui a Cabasila in Quaesitis vocantur, οἱ διάκονοι οἱ ἔχοντες ἀρχοντικὰ ἐκκλησιαστικὰ ὀφφίκια. Haec eius verba. Τινὲς προτιμοῦνται εἰς τὸ ψηφίζεσθαι εἰς ἐπισκοπὰς, ὁ πρωτοπαπᾶς, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἱερεῖς, ἢ οἱ διάκονοι οἱ ἔχοντες τὰ ἀρχοντικὰ ἐκκλησιαστικὰ ὀφφίκια. Sed hoc animadverte in Responso illo Episcopi Citri, quod sex enumerat, non quinque, ut Balsamon facit, loco iam citato. Expediam hunc nodum. Sciendum a prima quidem institutione quinque eos dumtaxat fuisse, postea vero τὸν πρωτέκδικον ex inferioribus in hanc classem esse adlectum a Georgio Xiphilino Patriarcha Constantinopolitano sub Imperio Alexii Comneni; idque adprobante Eustathio

thio Metropolitano Thessalonicensi. Accipio ex Responsis eiusdem Episcopi. Τὸ τοῦ πρωτεκδίκου δὲ ὀφφίκιον ἐν τοῖς ὑποβεβηκόσιν ὂν ἔκπαλαι ὕστερον τοῖς ὑπερέχουσι συνετάγε παρὰ τοῦ τῆς μακαρίας λήξεως πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως γεωργίου τοῦ ξιφιλίνου· τῇ πράξει δὲ ταύτῃ ἐπηκολούθησε καὶ γνώμη γενναία τοῦ ἐν ἁγίοις μητροπολίτου θεσσαλονίκης εὐσταθίου, ἐπαινοῦσα καὶ ἐξαίρουσα τὸ γεγονὸς, ὡς εὐλόγως καὶ ἀμέμπτως πραχθέν. Et hinc est, quod Codinus eos sex quoque numeret, apud quem item nomen ter corrupte legitur hodie, his locis, κατὰ τὸ πρῶτον οἱ ἐξ κατάκοιλοι ἱερεῖς εὑρίσκοντο. Et postea, ὁ πατριάρχης σφραγίζει τοὺς τοιούτους ἐξ κατακοίλους. Tertio, προβάλλεται ἀρχιδιάκονον ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν ἐξ κατακοίλων τάξεως. Corrige. Priora duo loca habes pag. 131. alterum 133. Item in Synodo Florentina. Καὶ τὸν πάπαν ὁ πατριάρχης ἠσπάσατο ἰσάμβονον ἐν τῇ παρειᾷ, ἡμᾶς δὲ καθημένου τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ τὴν παρειὰν, σὺν τοῖς ἐξωκατακοίλοις. Editur, σὺν τοῖς ἔξω κατακίλοις. Iterum. Παραγενομένου ἐν αὐτῷ τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου, τῶν καρδιναλέων, καὶ πάντων τῶν ἀρχιερέων, καὶ τῶν ἐξωκατακοίλων. Editur, τῶν ἔξω κατακήλων. Vides varie depravatam scripturam. Integra vero apud Balsamonem permansit, loco citato, & Codinum pag. 5. cuius ista verba. Ὁ πρωτονοτάριος, θύρα τῶν ἐξωκατακοίλων. At in loci istius explicatione fallitur Interpres, qui arbitratur fuisse admissionalem Patriarchae, quum nihil minus fuerit. Hoc vult dicere ille Scriptor, per Protonotarii dignitatem aditum patuisse ad τῶν ἐξωκατακοίλων Ille enim primus statim post eos in ordine ecclesiasticorum officiorum, quod adparet, & ex recensione ipsius Codini, & ex Responsis iam semel iterumque citatis. Verba ista sunt. Μετὰ τοὺς ἐξωκατακοίλους δὲ (ita scribendum, non ἐξωκατακήλους) πρῶτός ἐστιν ὁ πρωτονοτάριος.

ΕΞΩΚΙΟΝΙΟΝ.
ΕΞΩΚΙΟΝΙΤΗΣ.

Ἐξωκιόνιον. Monasterii nomen, & ἐξωκιονίτης, quicumque illic Monachus. Nicetas in Alexio Comneno Man. F. Ἐπεβάλλετο μὲν τὸν οἰκεῖον οἶκον διακρατύνειν, καὶ κατασκευάζειν ἐπιτειχίσματα κατὰ τὸ ἐξωκιόνιον. Codinus in Orig. Constantinopol. Οἱ δὲ ἕτεροι δύο ἔμβολοι, ἀπὸ τῆς χαλκῆς, καὶ τοῦ μιλίου, καὶ τοῦ φόρου, μέχρι τοῦ ταύρου, καὶ τοῦ βοὸς, καὶ τοῦ ἐξωκιονίου. Ita scribo, non ἐξακιονίου. Occurrit quoque non semel apud Cedrenum. Videtur autem fuisse Arrianorum. Colligere est ex Fastis Siculis. Ἐγένετο ῥὴξ ῥώμης ὁ ἐκ γένους αὐτοῦ ἀτταλλάριχος. ἦν δὲ ἀρειανὸς τῷ δόγματι, ὃ ἐστιν ἐξωκιονίτης.

ΕΞΩΛΗΣ.

Ἐξώλης. *Exul*. Glossae Graecolatinae. Ἐξώλης. *Extorris*.

ΕΞΩΜΑΚΡΑ.

Ἐξώμακρα. Eminus. Glossae Graecobarb. Μακρόθεν. ἀπόμακρα. ἐξώμακρα.

ΕΞΩΜΑΝΤΙΟΝ.

Ἐξωμάντιον. Exterius mantellum, sive pallium. Glossae Graecobarbarae. Τὰ ἐξωμαντίσματα, ἢ ἐξωμάντια, ὅπου ἔνι ἐπιτήδεια νὰ σκεπασθῇ μετὰ τῶν ὁ ἄνθρωπος διὰ ὄνομαν τοῦ ἀνέμου. Iterum alibi. Ἱμάτιον, ῥοῦχον. μάντισμα τὸ ἔξωθεν. τὸ ἀπέξω μάντισμαν. ἐξωμάντιν.

ΕΞΩΜΟΝΙΤΑΤΟΝ.
ΕΞΩΜΟΝΙΤΗΣ.

Ἐξωμονιτάτον. Adelphatum, quod dabatur, τοῖς ἐξωμονίταις, idest, alterius Monasterii Monachis. In Constitut. Alexii Comneni. Πλὴν εἰ κελεύει ὁ ἁγιώτατός μου δεσπότης λαμβάνειν χρέαν ἀδελφάτου τινὰ κοσμικὸν ὄντα, ἢ καὶ μοναχὸν ἀπὸ ἑτέρου μοναστηρίου διαφέροντα αὐτῷ, ἵνα μὴ διδῶσι κοσμικῷ ἢ μοναχῷ ἐξωμονιτάτον, ὡς ἂν βαρύνηται ἡ μονὴ ἀπὸ τοῦ ἀδελφάτου. Vide quoque Balsamonem ad Conc. VII. Can. XIX. ubi legitur, ἢ μοναχῷ ἐξωμονίτης, non ἐξωμονιτάτον, quod malim. Est vero ἐξωμονίτης, qui *Presbyter forensis*, Ratperto Monacho De Orig. Monast. S. Galli, cap. V. *Adsumens quemdam Presbyterum forensem, nomine VVerdonem, obtulit eum ad nostrum Monasterium.*

ΕΞΩ ΝΟΜΟΙ.

Ἔξω νόμοι. Extraneae leges. Ita vocabant Ecclesiastici Ius civile. Nicetas Metropolitan Thessalonicae in Resp. Οἱ τοιοῦτον τι διαπράττοντες, καθὼς οἶδας καὶ αὐτὸς θεοφιλέστατε, καὶ παρὰ τῶν ἔξω νόμων τιμωροῦνται, ὡς ὑπεύθυνοι καὶ τῷ τῆς συνωμοσίας καὶ φατρίας ἐγκλήματι. Synodus Chalcedonensis Can. XVIII. Τὸ τῆς συνωμοσίας ἢ φατρίας ἔγκλημα καὶ παρὰ τῶν ἔξω νόμων πάντη κεκώλυται. Balsamon in Commentar. Ἔξω δὲ νόμους ὁ κανὼν καλεῖ τοὺς πολιτικούς.

ΕΞΩΠΙΑΣΤΟΣ.

Ἐξωπίαστος. Qui pullos non alit. Orneosophion. Τὰ φαλκώνια τὰ ἐξωπίαστα κρείττονα παρ' ὃ τὰ πωλοτρόφα.

ΕΞΩΠΟΡΤΟΝ.

Ἐξώπορτον. Exterior porta. Chronicon Constantinop. Ἐξώπορτα δὲ ἐτύγχανεν. ἔτι δὲ ἡρακλέῳ περιεκλείσθησαν, γινομένων ἑκάστε θαυμάτων καὶ ὀπτασιῶν πολλῶν τῆς ἁγίας θεοτόκου. Vide infra Ξωπόρτης.

ΕΠΑ.

Ἐπᾶ. Ecce. Simeon Cabasilas in epistola Περὶ δὲ τῶν διαλέκτων τί ἂν καὶ εἴποιμι; πολλῶν οὐσῶν, καὶ διαφόρων, ὑπὲρ τῶν ἑβδομήκοντα. τούτων δὲ ἁπασῶν ἡ τῶν ἀθηναίων κρείσση. βουλόμενοι γὰρ εἰπεῖν, ἰδοὺ πίστις, ὑγίεια, καὶ ἑλλήνων δικαιοσύνη. λέγουσιν ἀντὶ τούτων, ἐπᾶ πίσι, ἐπᾶ στολὴ, ἐπᾶ ῥωμαϊκὴ κρίσι.

ΕΠΑΚΟΥΜΒΙΖΕΙΝ.

Ἐπακυμβίζειν. Suidas, in Etymologico. Σκήπτω, τὸ ἐπακυμβίζω. Vide supra Ἀκυμβίζειν, Moschion De Morb. Muliebr. cap. LI. Ἐξ ὧν αἱ δύο εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ πλάγια στῆναι ὀφείλουσιν, ἐφ' ἃς ἐπακουμβίσαι ὀφειλ.

ΕΠΑΝΟΙΚΙΟΝ.

Ἐπανοίκιον, Tributum. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. Σχοίη ἂν τὰ πρῶτα κλέος αὐτὸς, ἔπειτα ἡ βασιλεία ῥωμαίων μέρος ἴσως ἐκεῖθεν ἐπανοικίου.

ΕΠΑΝΟΚΛΙΒΑΝΑ.

Ἐπανοκλίβανα. Quae loricis superinduebantur. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. XI. Θώρακας ἀμπεχομένων, καὶ τὰ λεγόμενα ἐπανοκλίβανα μὴ λευκὰ ὄντα.

ΕΠΑΡΧΟΣ.

Ἔπαρχος, Dignitas media inter magnum Pappiam, & magnum Drungarium biglae. Munus autem eius sub postremis Imperatoribus nullum, & sub antiquis plane incognitum. Codinum De Offic. Aulae Constantinop. Ὁ μέγας παππίας εἶχε μὲν πάλαι ὑπηρετίαν ἀνεπίγνωστον, νῦν δὲ οὐδεμίαν, ὁ ἔπαρχος ὡσαύτως. νῦν δὲ οὐδὲ ἔστι. Hic citrina primitus gestabat usque ad tempora Andronici I. Palaeologi, qui ademit, deditque Ioanni Palaeologo. Idem Codinus alibi. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνδρόνικος τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος ἐπάρας ἅπερ ἀρχῆθεν ἐφόρει ὁ ἔπαρχος κίτρινα, ἐφόρεσε ταῦτα ἰωάννην τὸν παλαιολόγον τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, τὸν τοῦ πορφυρογεννήτου υἱόν.

ΕΠΕΙΚΤΗΣ.

Ἐπέκτης. Cedrenus. Βασίλειος δὲ ὁ ἐπέκτης τοῦ βασιλέως τὸ ἀπόρρητον ἐκοινώσατο σαμωνᾷ κουβικουλαρίῳ. Iterum alio loco. Καὶ οἱ τοῦ δοῦκα ἀνδρονίκου τοῦ λυδοῦ παῖδες, χρυσόφορος ὁ ἐπέκτης, καὶ ζέρδας ὁ μόσχος. Magnae hic tenebrae sunt erudito Interpreti, Gulielmo Xilandro. Apud Zonaram legitur, ὁ ἐπήκτης βασίλειος. Corrige ad Cedreni exemplar, ἐπέκται, erant Compulsores, qui a Iudice adiungebantur Exsequutoribus. Basilic. Eclog. IX. Εἴτε ἄρχοντες εἴησαν δικασταὶ, εἴτε θεῖοι διαιτηταί. ἔχουσι καὶ οὗτοι ἐκβιβαστὰς καὶ ἐπέκτας.

ΕΠΙΓΓΑΤΟΣ.

Ἐπιγγάτος. Vide Ἐκπιγγάτος.

ΕΠΙΓΟΝΑΤΙΟΝ.

Ἐπιγονάτιον. Genuale. Etiam ὑπογονάτιον vocabatur, ut infra dicemus. Marcus Patriarcha Alexandrinus in Quaesitis ad Cabasilam. Ἐγχωρητόν ἐστι τοὺς ἱερεῖς ἡγουμένους ὄντας, ἢ πρωτοπαπάδας, καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς. δι' ἐπιμανίκων καὶ ἐπιγονατίων ἀποσεμνύνεσθαι, ἢ κεκώλυται. Horum solus Patriarcha ius habebat. Rem, eiusque rationem, tradit Balsamon in Resp. Ἡ τῶν ἐπιμανίκων καὶ τῶν ἐπιγονατίων ἱερωτάτη ἐνδυμασία μόνοις τοῖς ἀρχιερεῦσι πεφιλοτίμηται, ὡς τὸν τύπον ἐπέχουσι τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. Minister, qui haec portabat, substernebatque, ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων dicebatur. Codinus De Offic. Aulae Constantinopolit. Ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων, κρεμῶν τὸ ἐπιγονάτιον τοῦ ἀρχιερέως. Mysticam autem significationem accipimus ex Balsamone De Privileg. Patriarch. Τῶν γονατίων τὰ ἐπιβλήματα δοξάζουσι τὸ λέντιον τὸ ἐγχειρίδιον, δι' οὗ τοὺς πόδας ὁ κύριος τῶν ἀποστόλων ἀπέσμηξεν.

ΕΠΙΚΑΜΙΣΟΝ.

Ἐπικάμισον. Tunica. Ioannes Tzetzes ad Hesiodi ἔργων, lib. II. Χιτὼν δ' ἐστὶ κατὰ τοῦτον νῦν, καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν, τὸ λεγόμενον ἐπικάμισον. Corrigendae sunt Glossae Basilic. Καμήσιον. τὸ ἐπικάμισον. χιτών. Male editur, ὁ ἐπικαμάτων χιτών.

ΕΠΙΚΑΡΙΟΝ.

Ἐπικάριον. Pallium. Chlamys Homil. Scholastica vetus. Κατάμαξόν μοι τὴν κεφαλὴν, καὶ τοὺς πόδας, δὸς σανδάλια, ὑπόδυσόν με, ἐπίδος ἐπικάριον. In Glossis veteribus est *Amiculum*, ἐπικάρσιον.

ΕΠΙΚΟΜΒΙΑ.

Ἐπικόμβια. Ea erant, quae Imperator festo coronationis, vel nuptiarum die spargebat in populum. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Ὅπου καὶ αὖθις ῥίπτονται ἐπικόμβια παρὰ μὲν συγκλητικοῦ τῷ λαῷ. Erant vero segmenta panni, quibus involuti nummi aurei, argentei, aerei. Idem Codinus. Ῥίπτονται εἰς τὸν λαὸν ἃ λέγουσιν ἐπικόμβια. ἔστι δὲ τοιοῦτον. τμήματα ἐκ πανίων κόπτοντες, καὶ ἐν ἑκάστῳ τμήματι νομίσματα μὲν χρυσᾶ τρία, ἀργυρᾶ δὲ τοσαῦτα, καὶ τρία ἐξ ὀβολῶν, περιδήσαντες ῥίπτουσιν εἰς τὸ πλῆθος. ῥίπτουσι δὲ τούτους ἀποδεσμοὺς ἀριθμὸν χιλιάδων ὅσον ἂν προστάξοι ὁ βασιλεύς. εἰθισμένον δὲ ἐπιρρίπτειν τὰ τοιαῦτα ἐπικόμβια ἐν τοῖς προαυλίοις τοῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ναοῦ, ἤγουν ἐν ᾧ εἴρηται αὐγουσεῶνι, ἱσταμένου τοῦ ῥίπτοντος ἐπάνω τῶν τοῦ αὐγουσεῶνος βαθμίδων. Cantacuzenus Hist. lib. I. cap. XLI. *Die quo Imperator unctus exit e templo, ab aliquo eius optimatum, quem ad hoc delegerit, in populum iaciuntur, quae vocant Epicombia. Sunt autem fasciculi segmentis linteis illigata habentes numismata aurea Imperatoria tria, totidem argentea, aut plura, & obolos aereos totidem. Sparguntur huiusmodi fasciculi circa decies mille, in vestibulo praecipue.* Mos vero Constantinopolitanis pecuniam segmentis implicatam gestare, loco crumenarum, quod & hic observare licet, & in Lectionali. *Non modicum auri ligans in panno perrexit ad domum viri.* Haec autem segmenta, has crumenas, e re κόμβους adpellabant, & κομβολύτας crumenarum sectores. Hesychius. Κομβολύτης, βαλαντιοτόμος. Atque hinc est, quod

quod illa Imperatorum ἐπικόμβια nomen traxerunt. Prochorus De rebus gestis S. Ioannis Evangelistae, ἀποδεσμὸν χρυσίου, nominat. Ὁ δὲ ἀποδεσμὸν χρυσίου ἔδειξεν αὐτοῖς, λέγων. Et mox iterum. Καὶ πάλιν τὸν ἀποδεσμὸν χρυσίου ἐπεδείκνυεν αὐτοῖς. Apud Georgium Pachymerium Hist. lib. IX. cap. I. in Coronatione Michaelis Palaeologi. Ῥίπτονται οἱ συνήθεις ἀποδεσμοί. Vbi ineptissimum est, quod Hieronymus VVolphius, vir alias non ineruditus, interpretatur ἀποδεσμὰς, *fasciculos florum*.

ΕΠΙΚΟΡΜΙΟΝ.

Ἐπικόρμιον. Mensa coquinaria. Eustathius ad Odyss. γ'. Βοῶν ἐπικόψων, ἀντὶ τοῦ, ἐπάνω τοῦ τραχήλου πλήξων. ὅθεν καὶ ἐπίκοπον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐπίξηνον, ὅπερ ἰδιωτικῶς ἐπικόρμιον λέγεται. Iterum alibi ad Odyss. β'. Παρθέμενοι κεφαλὰς ἀντὶ τοῦ προτείναντες. ἢ ὡς ἐν ἐπιξήνῳ, ἤτουν ἐπικόπῳ, ἤτοι ἐπικορμίῳ θέντες ὥστε κοπῆναι.

ΕΠΙΚΟΥΤΖΟΥΛΟΝ.

Ἐπικούτζουλον. Camasus. Psellus De Grammatica.

Κάμασον. τὸ ἐπικούτζουλον· κέπφος, εἶδος ὀρνέου.

Constantinus De Administ. Imper. Ὁ δὲ αὐτὸς κλεινὰς τὸν πατρίκιον σαμωνᾶν ἐδυσώπησε, τῷ τότε καιρῷ παρακοιμωμένου αὐτοῦ ὄντος, μεσιτεῦσαι αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα, τοῦ γενέσθαι αὐτὸν, καὶ φορεῖν ἐπικούτζουλον, καὶ προέρχεσθαι εἰς τὸν λαυσιακόν.

ΕΠΙΛΟΥΡΙΚΟΝ.

Ἐπιλούρικον, sive Ἐπιλώρικον, & Ἐπιλυρίκιον. Viri docti interpretantur, *praetextam vittatam loris*. Non debebant. Nihil enim aliud est, quam superula thoraci superindui solita. Nam λώρικον, sive λυρίκιον, pro λώρικον, & λωρίκιον dicebant, ut infra ostendimus. Codinus De Offic. Φορεῖ δὲ φανεωλίδα, καὶ ἐπιλούρικον, οἷα τὰ τοῦ λογοθέτου. Et crebro illic occurrit. Iulius Aphricanus De Appar. Bell. Καὶ ῥάπται περὶ ἐπιλώρικα καὶ καμιλαυκια παχέα εἰ δέησει, ἀντὶ κασσιδίου. Ioannes Tzetzes ad Hesiodi ἔργ. β'. κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ἀκριβεστάτους τῶν παλαιῶν, χιτὼν καὶ φᾶρος. ἐστὶ τὸ διεσχισμένον ἱμάτιον, ὁ καλοῦμεν ἐπιλώρικον.

ΕΠΙΜΑΛΟΣ.

Ἐπίμαλος. Vermiculi genus. Euchologium in Orat. Tryphonis pro hortis, vineis, & arvis. Βροῦχος, ἀκρὶς, ἐπίμαλος, καλιγάρις, μακρότας, μύρμηξ.

ΕΠΙΜΑΝΙΚΟΝ.

Ἐπιμάνικον, sive Ἐπιμανίκιον. Supermanicale. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. CXCIV. Καὶ οὕτως τὴν μὲν λαιὰν τῷ πέρδικι ἐπιθῆναι, καὶ τοῖς ποσὶ τοῦ ἱέρακος, περιειλημένην τῷ καλουμένῳ ἐπιμανικίῳ. Et mox iterum. Τὴν δὲ ἤδη τμηθεῖσαν κεφαλὴν παραθεὶς ἄνωθεν τοῦ ἐπιμανικίου, φαγεῖν τὸν ἱέρακα ἐξ αὐτοῦ παρασκεύασον. Erat quoque ornatus manicae Sacerdotis in dextro brachio. In Liturgia Chrysostomi. Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὰ ἐπιμανίκια ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει οὕτως. Erat vero intertexta effigies Servatoris. Chronicon Constantinop. Οὐ κατεδέξατο προσκυνῆσαι τὸ ἐπιμάνικον τῆς δεξιᾶς τοῦ χωρεπισκόπου ὑφαντῶς ἐπάνω κοσμούμενον τὴν εἰκόνα Χριστοῦ. Horum autem gestandorum ius soli praesules sacrorum habebant. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. XXXVII. Ἡ τῶν ἐπιμανικων καὶ τῶν ἐπιγονατίων ἱερωτάτη ἐνδυμασία μόνοις τοῖς ἀρχιερεῦσι περιλοτιμῆται, ὡς τὸν τύπον ἐπέχουσι τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Mysticam rei huius rationem discimus ex eodem Balsamone, lib. De Privil. Patriarch. Τὰ τῶν πατριαρχῶν τῶν ἁγίων ἐπιμάνικα τὰς χειροπέδας τοῦ κυρίου δοξάζουσιν, ἃς ἑκὼν ὑπέστη διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν κατὰ μαστιγίαν ἀγόμενος. Eadem quoque tradit Responso citato.

ΕΠΙΜΟΔΙΟΝ.

Ἐπιμόδιον. Biton in Mechanicis. Χρήσιμον δὲ ἐστι καὶ φυτεύειν ἐν τῇ πόλει καὶ κύκλῳ περὶ τὸ τεῖχος, ἵνα κατεσκευασμένου τοῦ ἐπιμοδίου φαρμάκου μηδὲν ὑμῶν πάσχωσιν οἱ πολῖται.

ΕΠΙΟΥΡΟΣ.

Ἐπίουρος. *Epiurus*. Subcus. Glossae Graecolatinae. Γόμφος. ἐπίουρος. *Compages*. Iterum alibi. Ἐπίουρος. *Compages*. Hesychius. Ἐπίουροι. ἐπίσκοποι, καὶ ἧλοι ξύλινοι. Sotion Geoponic. lib. X. Οὐκ ἀποῤῥίπτει τὸν καρπὸν τὰ φυτὰ, ἐὰν τὴν ῥίζαν περιορύξας καὶ τρυπήσας κρανέης ἐπίουρον ἐμβάλλῃς, καὶ γῆν ἐπισωρεύσῃς. Palladius lib. XI. Tit. VIII. *Si poma decurrant, oleastri epiurum terebratae infige radici*. Augustinus De Civit. Dei, lib. XV. capit. XXVII. *Lignum ligno per subcudines, epiros, clavos, & gluten bituminis non potest adhaerere*. Rescribo, *epiuros*, *clavos*. Isidorus Orig. lib. XIX. cap. XIX. *Epigri, & clavi sunt, quibus lignum ligno adhaeret*. Itidem scribo *Epiuri*. Idem mendum quoque est in Glossis eius, tolle. Non recte olim sensi Animadvers. Miscellan. lib. IV. cap. XI. At vero nunc muto, & retracto. Apud Etymolog. Βλῆτρον σημαίνει τοὺς κατὰ ἁρμονίαν γόμφους, τοὺς πίερους. Corrigo, τοὺς ἐπιούρους. Simili pene modo apud Senecam De Benefic. lib. II. cap. XII. *Pigros*, hodie editur. Tu restitue, me auctore, *epiuros*.

ΕΠΙΡΙΠΤΑΡΙΟΝ.

Ἡπιριπτάριον. Vestis genus. Ioannes Curopalates in Constantino Leonis F. Τοῦ συμεὼν ὑποκλίναντος τῷ πατριάρχῃ τὴν κεφαλὴν, καὶ εὐχὴν δεξαμένου παρ' αὐτοῦ, ἐπιτιθέντος ὡς φασι τῇ βαρβάρου κεφαλῇ ἀντὶ στεφάνου τὸ ἴδιον ἐπιριπτάριον.

ΕΠΙΣΕΛΛΙΟΝ.

Ἐπισέλλιον. Sellae indumentum, sive coopertorium. Vide Glossar. Rigaltii. Sed in Glos-

Glossis Graecolatinis longe aliud est, itaque male confunditur. Explicatur, *Subsellium*. *Dagus*. Ioannes Savaro V. Cl. Notis in Sidonium legendum censet *Abacus*, vel *Bacus*. Sed fallitur; nam *Dagus* est Gallicum *Dais*.

ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΑΝΟΣ.

Ἐπισκοπειανός. Episcopianus. In Novella Isaacii Angeli. Ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εὐλαβοῦς ἐπισκοπειανοῦ κυροῦ κωνσταντίνου τοῦ χειρομάχου. Et mox. Προσιθέμενοι, ὅτι καὶ ἐπισκοπειανοὶ κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ θεοφιλεστάτου χαρτοφύλακος κατὰ τὸ ἔτος ἀπεστάλησαν εἰς τὰ, ἐν οἷς καταμένει, κελλία.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ,
ΕΠΙΣΚΟΠΗ.

Ἐπίσκοπος. Antistes Ecclesiae. Barlaam De Papae principatu, cap. III. Κοινῇ μὲν, ὡς εἴρηται, οἱ τοῦ λόγου μαθηταὶ ποιμένες τε καὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης ἐτύγχανον. μερικοὺς δὲ ποιμένας, οὓς ἐπισκόπους ὠνόμασαν, ἄλλων ἄλλης πόλεως ἢ χώρας προεβάλλοντο. Occurrit passim. Et hinc Ἐπισκοπή. *Episcopatus*. Iulianus in Epist. ad Alexandrinos. Ἀθανάσιον δὲ πυνθάνομαι τὸν τολμηρότατον ὑπὸ τοῦ συνήθους ἐπαρθέντα θράσους ἀντιλαβέσθαι τοῦ λεγομένου παρ' αὐτοῖς ἐπισκοπῆς θρόνου. Et haec quoque vox obvia (a). Prima autem Episcoporum institutio unde sit, accipimus ex Sedulio Scoto [b] Comment. in epist. Pauli ad Tit. cap. I. *Antequam diaboli instinctu studia in Religione fierent, & dicerent in populis: ego sum Pauli, ego autem Apollo, ego autem Cephae, communi Presbyterorum consilio Ecclesiae gubernabantur. Postquam vero unusquisque eos, quos baptizaverat, suos putabat esse, non Christi, in toto orbe decretum est, ut unus de Presbyteris electus superponeretur ceteris, ad quem omnis cura Ecclesiae pertineret, & schismatum semina tollerentur.*

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΡΧΗΣ.

Ἐπιστημονάρχης. Doctrinae Ecclesiasticae praeses. Erat titulus Imperatoris Constantinopolitani. Demetrius Chomatenus in Respons. ad Cabasilam. Ὁ βασιλεὺς γὰρ ὅσα κοινὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἐπιστημονάρχης καὶ ὢν καὶ ὀνομαζόμενος καὶ συνοδικαῖς γνώμαις ἐπιστατεῖ, καὶ τὸ κῦρος ταύταις χαρίζεται. ἐκκλησιαστικὰς τάξεις ῥυθμίζει, καὶ νομοθετεῖ βίῳ καὶ πολιτείᾳ τῶν τοῦ βήματος. καὶ μὴν καὶ δίκας ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, καὶ πρὸς γε χηρευουσῶν ψήφοις ἐκκλησιῶν. ἐνάγει δὲ καὶ ἀπὸ ἐλάττους τιμῆς εἰς μείζονα, δηλαδὴ ἀπὸ ἐπισκοπῶν εἰς μητρόπολιν, ἢ ἀνδρὸς ἀρετὴν, ἢ πόλιν τιμῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΥΣ.

Ἐπιστολεύς. Optio protocarabi, qui secundas tenet. Basilius in Naumachicis. Ναύαρχος, καὶ ἐπιστολεὺς. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ στόλου διάδοχος τοῦ ναυάρχου.

ΕΠΙΤΡΑΧΗΛΙΟΝ.

Ἐπιτραχήλιον. Collarium Patriarchae, & Archidiaconi. Malaxus in Histor. Patriarch. Ὤμνυσεν ὅρκους φρικτοὺς καὶ φοβεροὺς εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον, καὶ μετὰ ἐπιτραχηλίου καὶ ὠμοφορίους. Codinus De Offic. Περὶ τὸ τέλος φέρει τὸν σταυρὸν ἀπὸ τῆς τοῦ παλλατίου ἐκκλησίας μετὰ τῶν ψαλτῶν ὁ ἀρχιδιάκονος, φορῶν μὲν τὸ συνήθες αὐτῷ στιχάριον, φόρων δ' ἐπ' αὐτῷ καὶ φελόνιον, οὐ μὴν καὶ ἐπιτραχήλιον, ἀλλ' ὠράριον. In Lyturgia Chrysostomi. Εἶτα λαβὼν τὸ ἐπιτραχήλιον, καὶ εὐλογήσας, ἀσπάζεται. Mysticam significationem tradit Germanus in Histor. Ecclesiast. Τὸ τοῦ ἐπιτραχηλίου δεξιὸν μέρος πέφυκεν ὁ κάλαμος ὃν ἔδωκαν ἐμπαίζοντες τῇ δεξιᾷ τοῦ χριστοῦ. τὸ δὲ ἐξ εὐωνύμου μέρος, ἡ τοῦ σταυροῦ βαστάγη ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ. Anonymus in Vita Arsenii. Μονώτατος, καὶ ἄσκευος, μόνον τὸ ἐπωμάδιον, τὸν τοῦ χριστοῦ σταυρὸν, φέρων. Aliter Balsamon De Privileg. Patriarch. Τὰ ἐπιτραχήλια δοξάζουσι τὸ φραγέλλιον τὸ ἑλκύσαν τὴν ζωὴν πρὸς τὸν θάνατον. Vide etiam Bedam De Tabernaculo, libro III. cap. IV.

ΕΠΤΑΣΚΑΛΟΝ.

Ἐπτάσκαλον. Vide infra Σκάλα.

ΕΠΩΜΑΔΙΟΝ.

Ἐπωμάδιον. Idem, quod Ἐπιτραχήλιον, de quo supra. Macarius Chrysocephalus De Exaltat. Crucis. Τὸν σταυρὸν ὡς ἐπωμάδιον ἔχων τὸν ἀοίδιμον ἑκουσίως ὑπέστη δι' ἡμᾶς θάνατον.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΝ.

Ἐργαστηριακόν. Tributum, quod pro officinis suis solvebant officinatores. Mentio eius fit in diplomate Andronici iunioris, quod exstat apud Phranzen Chron. lib. III. cap. XXIV. Ἐξωπρασίας, κοσμιατικοῦ, καπηλιατικοῦ, μιτατικοῦ, ἐργαστηριακοῦ, μεταξιατικοῦ.

ΕΡΓΟΧΕΙΡΟΝ.

Ἐργόχειρον. Opus manuum. Cassianus De Discret. Μηδὲν ἄλλο ἐνθυμεῖσθαι, μὴ περὶ σκέψεως ἀσθενούντων, μὴ περὶ ὑποδοχῆς ξένων, μὴ περὶ ἐργοχείρου. Balsamon ad Concil. VI. Can. XIX. Πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐν ταῖς κυριωνύμοις, ἐν αἷς εἰώθασιν ἅπαντες σχεδὸν τῇ ἐκκλησίᾳ προσεδρεύειν, τῶν ἐργοχείρων αὐτῶν ἀπαλλαττόμενοι. Typicum Sabae, cap. V. Οἱ δὲ ἀσχολοῦνται εἰς τὸ ἐργόχειρον, οἱ δὲ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν.

ΕΡΗΜΟΚΑΣΤΡΟΝ.

Ἐρημόκαστρον. Vrbs habitatoribus vacua. Constantinus De Administrat. Imper. Ἡ δὲ κατὰ ἦν πόλις ὑπερμεγέθης, καὶ ἑάλω ὑπὸ τῶν βανδήλων, ἤτοι τῶν ἀφρικῶν, καὶ κατέλυσαν αὐτήν. ἐρημόκαστρα δὲ ἅτινα ᾤκουν ἐν αὐτῇ οἱ λαγουβάρδοι. Occurrit apud illum pluries.

EPH-

(a) Occurrit etiam apud *Nicetam* Heracleensem *Commentar. in epist.* I. *Pauli ad Corinth.* cuius partem edidi in *Deliciis Eruditorum* ex Bibliotheca Laurentiana.

(b) Errat profecto *Sedulius*, nam Episcopi a Christo instituti sunt, ut late ostendere viri doctissimi, & *Pearsonius* praecipue ad *Epistolas Ignatii*.

ΕΡΗΜΟΝΝΕΙΝ.

Ἐρημόννειν. Vastare. Desolati, Gloss. Graecobarbarae. Ἀλαλάζοντα. πορθῦντα. λαμβάνοντα. ἁρπάζοντα. ἐρημόννοντα.

ΕΡΜΗΤΑ. ΕΡΜΗΤΑΡΙΟΝ.

Ἔρμητα. *Armenta*. Inde Ἐρμητάριον. *Armentarium*. Glossae veteres Latinograecae. *Armentarium*. Ξύλον ἐρμητάριον

ΕΡΡΗΣ.

Ἔρῥης. *Henricus*. E Gallico, *Herri*, pro *Henri*. Nicetas in Balduino Flandro. Περὶ μῆνα τοίνυν τὸν φυλλοχόον τῆς πόλεως ἔξεισιν ἔρρης ὁ τῦ βαλδουίνυ κασίγνητος. Et pluries occurrit illo libro.

ΕΣΕΝΑ.

Ἐσένα. Tu[a]. Anonymus De Amor. Lybistri, & Rhodamnes.

Τὸ πόσων χρόνων διάστημα παρέδραμον δι' ἐσένα.

ΕΣΚΟΥΠΟΝΔΙΑΙ.

Ἐσκυπονδίαι. *Sescupondia*. Suidas. Ἐσκυπονδίαι, κατὰ ῥωμαίυς στρατιωτικὰ ἐφόδια. Melius σεσκυπόνδια scribitur in Glossis Basilicorum. Sed cur militaria viatica interpretantur? an intelligunt buccellata? & hoc illorum pondus? Porro inquirendum censeo.

ΕΣΟΥ. ΕΣΥ.

Ἐσῦ, sive Ἐσύ. Tu. Glossae Graecobarbarae. Σαυτὸν ῦ τρέφων, κύνας τρέφεις. ἤγουν, ἐσὺ ἢ ἐσῦ ὁπῦ δὲν δύνεσαι μηδὲ ἠμπορᾶς νὰ θρέψῃς τὸν ἑαυτόν σῦ, ἀνατρέφεις σκύλλυς. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Ἀλλὰ κ̀ γῆν κ̀ θάλασσαν ἐσὺ ὅλλω τ̃ ἐξεύρῃς.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Ἐσπερινός. Hymnus vespertinus, in Ecclesia cani solitus. Triodium. Μετὰ δὲ τὸν ἑσπερινὸν ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις ἐσθιομεν τυρὸν καὶ ὠὰ. Sed extra Ecclesiam cantabant Armenii. Observo apud Theorianum in Legat. Armen. Τύτων ὗν ῥηθέντων, ἤρξαντο οἱ ἱερεῖς αὐτῦ ψάλλειν τῦ ἑσπερινῦ τὴν ἀκολυθίαν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὴν αὐτῶν συνήθειαν. Duplex autem erat: unus ὁ μέγας, alter, ὁ μικρός. Menologium. Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ παρῦσα ἑορτὴ ἐν κυριακῇ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα κ̀ τῆς θεοτόκυ, ὡς σύνηθες, ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, &c. Marcus Hieromonachus De Dub. Typici, cap III. Καὶ ψάλλεται, ὅτε θέλε ὁ ἐκκλησιάρχης, ὀψὲ σαββάτῳ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στιχηρὰ ἀναστάσιμα, κ̀ τῆς θεοτόκυ, ὡς σύνηθες, ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ μετὰ τ̃ συνήθη στιχολογίαν. Peragebatur ὁ μικρὸς ante occasum solis, hora decima, ut numerabant Graeci, ὁ μέγας vero paulo post occasum. De minore disco ex Typico Sabae, cap. I. De altero, cap. II.

[a] Vel potius Te. *Donius*.

ΕΣΠΙΝΙΗ.

Ἐσπινίη. Papilio. Glossae Benedicti. *Papilio*. Ἐσπινίη.

ΕΣΩΒΙΓΛΑ.

Ἐσώβιγλα. Interiores, ac propiores excubiae. Nicephorus. περὶ παραδρ. πολ. cap. XXI. Ἀλλὰ καὶ βίγλας ἐχέτω διπλᾶς, ἐξώβιγλα, καὶ ἐσώβιγλα.

ΕΣΩΔΙΑ.

Ἐσωδία, pro Εἴσοδος. Introitus. Reditus. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Πῦ ἐγίνει ὁ βίος τοὺς ὁ πολὺς, πῦ ἐδιέβη ἡ ἐξωδίατους.

ΕΣΩΜΟΝΙΤΑΙ.
ΕΣΩΜΟΝΙΤΑΤΟΝ.

Ἐσωμονῖται. Opponuntur τοῖς ἐξωμονίταις, de quibus supra. In Constitutione quadam Alexii Comneni. Προτιμότεροι γὰρ ὀφείλουσιν εἶναι οἱ ἐσωμονῖται τῶν ἄλλων ἁπάντων, εἰς τὸ λαμβάνειν τὰς χρέας αὐτῶν. Inde ἐσωμονιτάτον, ut ἐξωμονιτάτον, adelphatum Monachorum intra Monasterium habitantium. In eadem Constitut. Εἰ γὰρ ἐπιβαρύνεται, λείψει πάντως κ̀ τὸ ἐσωμονιτάτον, κ̀ γίνεται ἀντὶ μισθῦ κρῖμα. Habes eadem apud Balsamonem ad Concil. VII. Can. XIX.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ.
ΕΤΑΙΡΕΙΑΡΧΗΣ.

Ἑταιρεία. Cohors quaedam, quae non constabat ex militibus Romanis, sed Romanorum sociis, & auxiliaribus. Cedrenus. Βασίλειος ὗτος ἐτύγχανεν, ὁ πετρῆνος τὴν προσηγορίαν, ἐν τῷ τάγματι τῆς ἑταιρείας κατειλεγμένος. Item. Ὅπερ πυθόμενος ὁ βασιλεὺς, ἀπέστειλε τὸν τ̃ ἑταιρείας ἄρχοντα μετά τινων στρατιωτῶν. Ioannes Curopalates, in Michaele Rhancabe. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἔν τινι ὑπερδεξίῳ τόπῳ ἑστὼς κατὰ τῆς περὶ αὐτὸν ἑταιρείας, κατεσκόπει τὰ δρώμενα. Huius praefectus ἑταιρειάρχης dicebatur, eratque non unus. Observo apud Cedrenum. Τῇ αἰτήσει τε τύτου προεβλήθησαν συμεὼν ὁ υἱὸς αὐτῦ, κ̀ θεόδωρος ὁ γυναικάδελφος αὐτῦ ὁ ζουφινέζαρ, ἑταιρειάρχαι. Sed erant cohortes quoque plures, quarum una nominabatur, ἡ μεγάλη. Ioannes Curopalates in Michaele Calaphate. Ἀντὶ δὲ νικολάυ στρατηγὸς αὐτοκράτωρ κωνσαντῖνος ὁ τῆς μεγάλης ἑταιρείας ἄρχων, &c. Atque huius praepositus, ὁ μέγας ἑταιρειάρχης. Cantacuzenus lib. II. cap. VI. *In hostem lento passu, & ordine, Exotrocho magno Hetaeriarcha ducente procedebant*. Corrige Wilhelmum Tyrium De bello sacro, libro XXI. cap. XVI. *Erant per idem tempus Hierosolymis domini Imperatoris nuntii, Andronicus Angelus, Ioannes vir magnificus Megaeteriarcha*.

cha. Male editur, *Megaltriarcha*. Dixit *Megaeteriarcha*, qui μέγας ἑταιρειάρχης, quemadmodum *Megadux*, & *Megadomesticus*, qui μέγας δὲξ, & μέγας δομέστικος. Munus eius proprie erat, exsules, & profugos e sociis, & confoederatis Imperii Constantinopolitani excipere. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Δέχεται δὲ οὗτος (ὁ μέγας ἑταιρειάρχης) καὶ τὰς προσερχομένας φυγάδας, διὸ καὶ ἑταιρειάρχης καλεῖται, ὡς τοὺς ἑταίρους ἤτοι τοὺς φίλους δεχόμενος. Adparet quoque ex eiusdem verbis alibi. Ὁ ἑταιρειάρχης ὑπερετεῖ εἰς τὸ παράςασιν, ὡς προείρηται, συνυπηρετεῖ δὲ καὶ τῷ μεγάλῳ ἑταιρειάρχῃ ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

ΕΤΖΗ.

Ἔτζη. *Ita*. Glossae Graecobarb. Εἰς τοιοῦτον τρόπον· ἢ ἔτζη, ἢ ἴτζε. Iterum alibi. Οὕτως ἐκάλων. ἔτζη ἔλεγαν, ἤτζε ἐκράζαν. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Ἔτζη αὐτοὶ ἐσκόρπισαν τὰς μαχικὰς βατράχους.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.

Εὐαγγέλια. Non semper ita vocabant sacram tetrabiblon quatuor Evangelistarum, sed certa quoque ex illis excerpta, & themata, quae statis diebus populo praelegebant, qui διδάσκαλοι τοῦ εὐαγγελίου nuncupabantur. Et sic fere semper intelligi debet apud Codinum De Offic. Ecce in illis verbis, ἔπειτα τοῦ εὐαγγελίου ἀναγινωσκομένου παρ' αὐτοῦ, ὅταν εἴπῃ, τὸ ὕδωρ βάλλει εἰς τὸν νιπτῆρα, ἐκχέει ἐν τῇ λεκάνῃ τὸ ὕδωρ ὁ βασιλεύς. Et mendum est in illo loco. Τῇ μεγάλῃ δευτέρᾳ, τῇ μεγάλῃ τρίτῃ, τῇ μεγάλῃ τετάρτῃ, καὶ τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, ἀναγινώσκονται τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια. Non enim legebant totam illam tetrabiblon, quod haec lectio prae se fert, sed quatuor eiusmodi themata, quae dixi. Corrige itaque, ἀναγινώσκονται τέσσαρα εὐαγγέλια, pro numero scilicet dierum. Orta corruptela est ex supina iteratione postremae syllabae verbi, ἀναγινώσκονται. Erat vero certus horum numerus, & ordo, quod ex isto loco adparet. Τὸν δὲ εὐαγγελίων τὸ μὲν πρῶτον ὁ πρωτοπαπᾶς (ἀναγινώσκει) τὰ δὲ λοιπὰ ἱερεῖς ἕτεροι. Et erant quidem duodecim. Clare liquet ex istis verbis. Καθ' ἣν ἀναγινώσκονται τὰ δώδεκα εὐαγγέλια. Iterum paulo post. Καὶ ὅτε γε πάλιν μέλλει ἀναγνωσθῆναι ἕτερον εὐαγγέλιον, ὁ δηλωθεὶς ἄρχων τὴν λαμπάδα λαμβάνων δίδωσιν αὖθις τῷ βασιλεῖ καὶ ἑξῆς ὁμοίως μέχρι τῶν δώδεκα. Et singula quidem diversis temporibus legebantur, universa autem quater dumtaxat in anno. Capio ex Anastasio in Leone III. *Fecit vero vestem super altare maius chrysoclavam, diversis ornatam picturis, quam constituit quatuor temporibus per annum in duodecim lectionibus ponere*. In his vero lectionibus post Evangelium etiam Symbolum legebatur, idque ex Decreto Synodi Constantinopolitanae. Rem, & caussam tradit Berno, De Reb ad Miss. spectant. cap. I. *In duodecim lectionibus symbolum quoque Fidei Catholicae post Evangelium recitatur, ut per sanctum Evangelium corde credatur ad iustitiam, per symbolum autem ore fiat confessio in salutem. Quod tamen non secundum Nicaenum Concilium, sed secundum Constantinopolitanum canimus translatum*. Donec autem Evangelium legeretur, reverentiae ergo non sedebatur in Ecclesia Latina, ex Decreto Anastasii; Diaconus autem, qui legebant, in ambone vertebat se ad meridiem, idest, ad viros, feminis ad aquilonem sedentibus. Accipimus ex Micrologo, De Eccles. Observat. cap. IX. *Iuxta Decretum Anastasii Papae non sedetur, dum Evangelium legitur, quae reverentia, ut aiunt, & Apostolicae lectioni exhibetur apud Graecos. Diaconus, quum legit Evangelium, iuxta Romanum ordinem in ambone vertitur ad meridiem, ubi & masculi conveniunt; non ad Aquilonem, ubi feminae consistunt*. Sed hoc non semper obtinuit, & mox neglecto ordine itum est in contrarium. Ibidem. *Itaque illa usurpatio emersisse videtur, ut etiam Diacones in ambone contra Romanum ordinem se vertant ad Aquilonem, potiusque se ad partem feminarum, quam masculorum vertere non vereantur. Sed quia certissime contra ordinem est, & inhonesta, a diligentioribus ordinis servatoribus merito refutatur*. Institutionis vero eius meminit quoque Anastasius Bibliothecarius in Vita eius Pontificis. *Constituit, ut quotiescumque Evangelia sancta recitantur, Sacerdotes non sederent, sed curvi starent*. Marianus Scotus in Chronico rem hanc ad Siricium refert, non Anastasium. Et haec ipsa censeo esse, quae μικρὰ dicebantur, & a mulieribus in primitiva Ecclesia gestabantur, ut a Iudaeis phylacteria. Isidorus Pelusiota lib. II. epist. CL. Ἴσθι ὅτι (τὰ φυλακτήρια) δελτία ἦν μικρὰ, ἴσω τὸν νόμον ᾄδοντα, ἅπερ ἐφόρουν οἱ τῶν ἰουδαίων καθηγηταὶ, ὥσπερ νῦν αἱ γυναῖκες τὰ εὐαγγέλια μικρά. Porro sciendum, quando in hanc vocem incidimus, Evangelia primis Ecclesiae temporibus plura circumlata fuisse [a]. Sic apud Eusebium Hist. Ecclesiast. lib. III. capit. XXV. legitur fuisse, quod τὸ καθ' ἑβραίους diceretur, quo utebantur illi Iudaei, qui suscipere Christum videbantur. Erat quoque Thomae Manichaei. Petrus Siculus. Μαθηταὶ δὲ τούτου τοῦ ἀντιχρίστου μάνεντος γεγόνασι δώδεκα. σισίννιος ὁ τούτου διάδοχος, καὶ Θωμᾶς, ὁ τὸ κατ' αὐτὸν μανιχαϊκὸν εὐαγγέλιον συντάξας. Et hoc est illud, quod Manichaeorum Evangelium adpellat Photius in Bibliotheca. Etiam Philippi nominat Leontius De Sectis. Λέγουσι γὰρ εὐαγγέλιον κατὰ Θωμᾶν, καὶ Φίλιππον, ἅπερ ἡμεῖς οὐκ ἴσμεν. Exstabant itidem, Petri, Matthiae, Thaddaei, Barnabae, Bartholomaei, & Andreae, ut partim ex Cyrillo scimus in Catech. IV. & Eusebio, loco citato; partim ex Gratiano Decret. Par. I. Distinct. XV. Invenio quoque Scytiani apud Cyrillum in Catech. VI.

ΕΥΑΓ-

[a] Consule *Io. Albert. Fabricium*, in *Apocryphis Novi Testamenti*.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ.

Εὐαγγελισμός. Dies Annunciationis. Nicephorus Homologeta in Canon. Ἐὰν φθάσῃ ὁ εὐαγγελισμὸς τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, ἢ τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ, οὐχ ἁμαρτάνομεν οἴνου πίωμεν καὶ ταῦτα μεταλαμβάνοντες καὶ ἰχθύων. Synodus in Trullo habita Can. LII. Δι' ὅλης τῆς τεσσαρακοστῆς πλὴν σαββάτου καὶ κυριακῆς καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ εὐαγγελισμοῦ. Zonaras in Michaele Ducae F. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ πανηγύρεως. Armenii celebrabant quinta Ianuarii. Nicon De Relig. Armen. *Quinto Mense Ianuarii vesperae festum Evangelismi celebrant, tum aliam quoque huius festi consequentiam facientes, tum etiam conveniens Evangelium legentes.*

ΕΥΒΟΥΛΟΣ.

Εὔβουλος. *Eubulus.* Demetrius Constantinopol. Hieracosophii, lib. II. capit. XXIX. Βοτάνην τὴν λεγομένην εὔβουλον, ἢ τις εἰς τὸν κῆπον τὸν θερμὸν τοῦ [a] μαξιμιανοῦ γεννᾶται, τρίψον, καὶ μετὰ πανίου καθαροῦ εἴλεσον.

ΕΥΓΑ.

Εὔγα. Ortus. Glossae Graecobarbarae. Ἀνατολή. εὔγα τοῦ ἡλίου. Scribitur etiam ἔβγα per β. In iisdem Glossis alibi. Ἀνατολάς. ἀναφανήν. ἔβγα. βλάστημα.

ΕΥΓΑΛΛΕΙΝ.

Εὐγάλλειν. Eiicere. Effundere. Glossae Graecobarbarae. Χέω, ἢ χύνω. ἡ εὐγάλλει τὸ νερὸν ἴσον. Iterum alibi. Ἀφελών. ἐκεῖνος ὅπου στερεύει, καὶ εὐγάλλει τὸ ἰδικὸν τοῦ ἄλλου.

ΕΥΓΑΡΜΑΝ.

Εὔγαρμαν. Casus. Glossae Graecobarbar. Ἀγὰς ἡ πτῶσις τοῦ ἀσαγάλου. τὸ πέσιμον, ἢ τὸ εὔγαρμαν τοῦ κοκκίου. Scribitur etiam ἔβγαρμα, per β. alibi in iisdem Glossis.

ΕΥΓΑΣΙΣ.

Εὔγασις. Exitus. Corona pretiosa. Εὔγασις. *Exitus.* Ἔξοδος. Et compositum, παρεύγασις. Anonymus De Arte Persica. Ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἐλπίδες παρεύγασιν ἢ διάκρισιν.

ΕΥΓΑΤΑ.

Εὔγατα. Ova. Myrepsus De Hieris, capit. XXIII. Τινὲς ἐμβάλλουσιν εὔγατα μικρὰ λευκὰ ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, ἅπερ λέγουσιν οἱ λατῖνοι ἀοῦγια.

ΕΥΓΕΝΕΙΝ.

Εὐγένειν. Exire. Anonymus De Amor Lybistri, & Rhodamnes.

Ἐπλήρωσα τὰ γράμματα, καὶ εὐγένω ἀπὸ τῆς τένταν.

Hinc εὔγασις, de quo paulo ante.

Meursii Tom. IV.

a] Lege τῶν θερμῶν. Donius.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ.
ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΟΝ.

Εὐλογητός. Codinus De Off. Aulae Constantinopol. Ὁ πρωτοπαπᾶς ἐκτὸς πρὸς τῆς θύραν εὑρισκόμενος ποιεῖ εὐλογητόν. Erat vero precatio. Pachymerius in Paraphrasi Dionysii De Hierarch. Eccles. cap. III. Ὁ μὲν ἱεράρχης εὐχὴν ἱερὰν ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου ποιησάμενος. αὐτὸν δὴ οἶμαι τὸν εὐλογητόν. καὶ ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ θυμιᾶν ἀρξάμενος περιέρχεται πᾶσαν τὴν περιοχὴν τοῦ ναοῦ. Erant vero εὐλογητοὶ diversi, & nomen hoc ab initio habebant, quod est, εὐλογητὸς εἶ κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Vide Horologium, & in Euchologio. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Et haec pronuntiare, hoc est quod, ποιεῖν εὐλογητὸν passim nominatur. Eadem εὐλογητάρια quoque dicuntur. Adparet ex eodem Horologio, Euchologio, & Typico Sabae.

ΕΥΛΟΓΙΑΙ.

Εὐλογίαι. Benedictiones. Frusta panis benedicti. Nicephorus Homologeta in Canon. Τοὺς ὄντας ἐν ἐπιτιμίοις μοναχοὺς χρὴ συνεσθίειν καὶ συνεύχεσθαι, μετέχειν δὲ καὶ εὐλογίας, ἤγουν κατακλαστοῦ, ἅμα τῇ αὐτῶν ἐξομολογήσει. Socrates lib. VII. cap. XII. Ἀπό τε τῶν ἐκκλησιῶν οὐδὲν ἐδέξατο, πλὴν κατὰ κυριακὴν δύο ἄρτους τῶν εὐλογιῶν ἐλάμβανεν. Ioannes Moschus Limonarii cap. XLII. *Misit ad illum Abbas Conon dux laurae sancti patris nostri Sabae sudarium, unam habens benedictionem, & numismata sex, ita illi significans. Ignosce mihi, quia non permittit mihi aegritudo adscendere, & te salutare. Senex autem benedictionem quidem retinuit, nummos vero remisit.* Sic cap. LXXXV. *Acciperent medium tritici sextarium, benedictiones tredecim, & sextarium vini.* Aldhelmus De Laud. Virg. *Fructuosum eulogiae munusculum ab ignotis adlatum est parasitis.* Cap. Carol. Addit. I. cap. LXVIII. *Eulogiae fratribus a Presbyteris in refectorio dentur.* In Liturgia stellam imponebant. Liturgia Chrysostomi. Καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιάσας τὸν ἀστερίσκον τίθησιν αὐτὸν ἐπάνω τοῦ ἄρτου, καὶ λέγει. ὁ ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον κείμενον. Eadem habes apud Nicolaum Cabasilam in Exposit. Liturg. cap. XI. Et vides clare rei symbolum. Etiam crucem imprimebant. Idem Cabasilas libro citato, cap. V. Σταυρὸν ἐν τῷ ἄρτῳ χαράττει, καὶ οὕτω μηνύει, πῶς ἡ θυσία γέγονεν. ὅτι διὰ τοῦ σαυροῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ.

Εὐχαριστία. Iustinus Martyr Apolog. II. Οἱ καλούμενοι παρ' ἡμῖν διάκονοι διδόασιν ἑκάστῳ τῶν παρόντων μεταλαβεῖν ἀπὸ τοῦ εὐχαριστηθέντος ἄρτου καὶ οἴνου καὶ ὕδατος, καὶ τοῖς οὐ παροῦσιν ἀποφέρουσι καὶ ἡ τροφὴ αὕτη καλεῖται παρ' ἡμῖν εὐχαριστία. Passim occurrit.

ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ.

Ε'υχέλαιον. Sic dicebatur ἡ ἀκολουθία, quae in conſecratione olei pſallebatur a ſeptem ſacerdotibus. Invenio in Euchologio. Α'κολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου, ψαλλομένη ὑπὸ ἑπτὰ ἱερέων συναχθέντων ἐν ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ. ἤγουν τὸ εὐχέλαιον. Iterum alibi. Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου, καὶ χρίει τοὺς ποιοῦντα τὸ εὐχέλαιον.

ΕΥΧΙΤΑΙ.

Ε'υχῖται. Maſſaliani haeretici, a precibus, ἐνθουσιασταὶ quoque dicti. Harmenopulus De Sectis. Τὸ δὲ τῶν μασαλιανῶν ὄνομα ἐξελληνιζόμενον εὐχίτας δηλοῖ. πολὺ γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ τῆς εὐχῆς ὄνομα, ἣν καὶ τοῖς πολλοῖς ποιοῦσιν ἀνέκφορον. καλοῦνται δὲ ἐκ τοῦ πράγματος ἐνθουσιασταί. Orti ſunt ſub Valente, ut docet Cedrenus.

ΕΧΕΛΙΟΝ.

Ε'χέλιον. Vox non intellecta mihi. Occurrit apud Myrepſum lib. De Droſatis, capit. LVI. An ἐχέτλιον eſt? de quo Nicandri Scholiaſtes ad Alexipharmaca. Ο' ζῶγρος, καὶ τὸ σιβάριον, ἐχέτλιον λέγεται. Ampliandum cenſeo.

ΕΧΡΑ.

Ε"χρα, pro Ε"χθρα. Corona pretioſa. Ε"χρα. *Inimicitia*. Ε"χθρα.

ΖΑ.

Ζᾶ, pro Ζῶα. Animalia. Anonymus De nuptiis Theſei.

Καὶ μουζουμήταις, καὶ λαγοὺς, πλατόνια μερομένα,
Λαφόπουλα, καὶ ἄλλα ζᾶ ἐκεῖσαν μαζομένα.

ΖΑΒΑΙ.

Ζάβαι. *Zabae*. Loricae. Leo Conſtit. VI. Οὐ διαφαίνονται γὰρ μηκόθεν αἱ ζάβαι τοῖς πολεμίοις ὑπ' αὐτῶν σκεπόμεναι. Iuſtinianus Novell. LXXXV. Καὶ τὰς λεγομένας ζάβας, ἤτοι λωρίκια. Mauricius Strateg. lib. II. cap. II. Ζάβας σὺν σκαπλίοις τελείας μέχρι τοῦ ἀστραγάλου ἀνασυρομένας λωρίοις. Gloſſae Arabicolatinae. *Lodix, cuculata, Lorica, Zaba*. Sed corrige, *Lodix. Lorica cucullata. Zaba*. Vox primum omiſſa a feſtinante librario, ac poſtea ſupra adſcripta adhaeſit dictioni ſuperiori. Atque haec eſt veriſſima mendi origo. Thvvrocz. in Chron. Hung. cap. III. *De agmine Solomonis ad praedictum militem ſolus Opus ſuper gilvo equo in lorica cucullata evulſus in modum fulminis ictu lanceae rupta lorica Petrum per medium cor tranſfixit.*

ΖΑΒΑΡΕΙΟΝ.

Ζαβαρεῖον. *Zabarium*. *Zabaria*. Repoſitorium Zabarum, & translate pro quovis armario. Suidas. Ζαβαρεῖον, ἐν ᾧ αἱ ζάβαι, αἵ εἰσιν ὅπλα πολεμικὰ, ἀπόκεινται. ζάβα γὰρ τὸ λώρικον. Ioannes Tzetzes Chil. IV.

Τῷ κυρίῳ ἰωάννῃ τῷ λαχανᾷ γραμματικῷ τοῦ ζαβαρείου
Υ'πάρχοντι. ——

Quo loco valde fallitur Interpres. Abdias, ut vulgo inſcribitur, Hiſt. Apoſtol. lib. IV. *Collectis libris magicis, Zabarias plenas ad Apoſtolum adtulit*. Et paulo poſt. *Appende Zabariis lapidem, & plumbum, & mitte in mare*. Hodie corrupte editur, *Zabyras*, & *Zabyris*. Correximus itaque.

ZABOMAN. ZABONNEIN.

Ζάβομαν. Curvatura. Inflexio. Gloſsae Graecobarbarae. Α'γκὼν, ζάβομαν τοῦ τοίχου. Et, Ζαβόννειν. Inclinare. Curvare. Ibidem, κλινίσκει, ζαβόννει. Occurrit illic non ſemel.

ΖΑΒΟΣ.

Ζαβός. Currus. Vncus. Gloſſae Graecobarbarae. Α'γκύλον. ζαβόν. στρεβλόν.

ΖΑΓΑΝΟΣ.

Ζαγάνος. Avis venaticae genus. Orneoſophion. Ο' ζαγάνος ὀφείλει εἶναι μακρόλαιμος. Et mox. Ο'φείλεις δὲ διδόναι συχνότερον πρὸς τοὺς ζαγάνους ἀγριοπουλία, ἤτοι περιστέρια.

ΖΑΓΑΡΙΟΝ.

Ζαγάριον. *Sagarius*. Canis. Vulgo Hiſpanicum dicunt. Nicetas in Alexio, lib. I. Ω'σπερ τὰ ζαγάρια ἀνιχνεύοντα τὴν ὀσμὴν τῶν περδίκων γυρεύουσιν. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophii, lib. I. cap. CXCIV. Καὶ οὕτω τὸ ὀστῶδες ἀνελόμενος εὐφυῶς τῶν ὀνύχων, πάρεχε τῷ ζαγαρίῳ εἰς τὸ φαγεῖν. Et occurrit illic pluries. Anonymus De nuptiis Theſei.

Ζαγάρια καὶ λαγονικὰ στοὺς ἁλύσσαις δεμένα.

Et alius De Vulpe, & Lupo.

Καὶ μὲ ζαγάρια καὶ σκυλία τὸ δάσος τριγυρίζη.

ΖΑΓΓΡΑΤΟΡΕΣ.
ΖΑΓΓΡΟΙ.

Ζαγγράτορες, & Ζάγγροι. Vide infra, Τζάγγροι.

ΖΑΚΑΝΟΝ.

Ζάκανον. Adſcriptio dati, ut vulgo loquuntur, quae fit in literis, & monumentis; alias δατὸν dicebant, voce Latina. Suidas. Δατὸν παρὰ ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ. ὅτε τις ἢ ἐκ πόλεως, ἢ ἔκ τινος τόπου ἀποσταλῇ. οἱ δὲ ζάκανον. Conſtantinus De Adminiſtrat. Imper. Καὶ ὅτε ποιήσουσιν οἱ πατζινακῖται πρὸς τὸν βασιλικὸν τοὺς ὅρκους κατὰ τὰ ζάκανα αὐτῶν, ἐπιδίδωσιν αὐτοῖς τὰς βασιλικὰς δωρεάς. Iterum alibi. Ο"ν καὶ ἄρχοντα κατὰ τὸ τῶν χαζάρων ἔθος καὶ ζάκανον πεποιήκασι. Sed illic *legem*, ſive *ſancitum* ſignificare potius videtur.

ZAM-

ZAMBAKEΛAION.

Ζαμβακέλαιον. Oleum e baccis olivarum. Simeon Sethi De Cib. Facult. Φασὶ δὲ ὡς ὁ τούτων μυελὸς ἅμα καὶ ἡ χολὴ σὺν ζαμβακελαίῳ ἐριθιζόμενα, πρὸς μνήμης ἀπώλειαν λυσιτελεῖ.

ZAΠETION.

Ζαπέτιον. Vide infra Τζεφέτον.

ZAPION. ZAPIΣTHΣ.

Ζαρίον, & Ζαριστής. Vide Ἀζάριον.

ZAPKAΔI.

Ζαρκάδι. Corona pretiosa. Ζαρκάδι. *Capreolus*. Δορκάς.

ZAPOBOTANAI.

Ζαροβοτάναι [a] Machinae bellicae genus. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VII. Ἔφερον τότε καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τηλεβόλους ζαροβοτάνας καλουμένας πολὺ τὸ πλῆθος. Censeo esse, quae vulgo *Serpentinae*; & vides manifesta vestigia corruptae dictionis.

ZAPOYΠION.

Ζαρούπιον. Platea. Vicus. Glossae Graecobarbarae. Ἀγυιαὶ, ἄμφοδα, δίοδα, δίστρατα, ζαρύπια, ῥύμες. Et occurrit illic pluries.

ZAPΩNEIN.

Ζαρώνειν. Rugas ducere. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Ἡ τρίχες μας ἀσπρίζασιν, τὸ δέρμα μας ζαρώνει.

ZATPIKION. ZATPIKIZEIN.

Ζατρίκιον. Ludi genus. Achmes cap. CCXLI. Ὁ βασιλεὺς, ἢ μέγιστος, ἢ ἄρχων πολέμου, ἐὰν ἴδῃ ὅτι τὸ ζατρίκιον αὐτοῦ ἀπώλετο, ἢ ἐκλάσθη, ἢ ἐκλάπη, ἀπολέσει τὸν στρατὸν αὐτοῦ, καὶ εἰς θλίψιν μεγίστην ἥξει. Theocriti Scholiast. Idil. VI. Ἡ δὲ λέξις μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κοινολέκτως λεγόμενον ζατρίκιον. Anonymus De Arte Persica. Δηλοῖ δὲ καὶ παίγνια βόλγων, καὶ ζατρικίων, καὶ ἀγάπας γυναικῶν. Hinc ζατρικίζειν. Lusum istum ludere. Achmes loco citato. Ἐὰν ἴδῃ ὅτι ζατρικίζει, τόπον πολέμου μετ' ἐχθρῶν ἐναντίων διαμηχανήσεται. Iterum. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι παίζων ζατρικίζει ἑτέρῳ γνωρίμῳ, χάριν κέρδους τροπαιουχῶσιν ἀλλήλοις. Videtur autem fuisse ille ludus, qui vulgo *Scacchia* adpellatur. Colligas inde, quod ad militiam semper, & bellum eius interpretationem referat Onirocrita. Praeterea etiam clarius est ex altero eiusdem Achmetis loco. Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι παίζων ἔλαβε πλείονας τοῦ παιγνίου προσώπων, πλείονας δεσμώσει τῶν πολεμίων δεσμίων. Tamen Theocriti, quem citavi, Scholiastes ad calculos refert.

Meursii Tom. IV.

(a) Vulgo *Cerbottane*. *Donini*.

ZAΦHPH.

Ζαφήρη, pro Σάπφειρος. Corona pretiosa. Ζαφήρη. *Sapphyrus*. Σάπφειρος.

ZAΦOPA.

Ζαφορά. Crocus. Italicum *Zaffrano*. Corona pretiosa. Ζαφορά. *Crocus*. Κρόκος. Saepe occurrit apud Constantinum Asynkitum in Viatico.

ZAXAPI.

Ζάχαρη, sive Ζάχαρι, aut Σάχαρ. *Saccbar*. *Saccarum*. Corona pretiosa. Ζάχαρη. *Saccarum*. Franciscus Domesticus in epist. Ἂς κάμοι τὴν δίαιταν, ὅπου ἔκαμνε, καὶ ὁ ποτὸς ἂς εἶναι νερὸν ψημένον μὲ ζάχαρι. Achmes cap. CCXLIII. Εἰ δὲ τρώγῃ γλύκισμα, σάχαρ κλινικὸν, τὸ λεγόμενον παλὸδιν, εὑρήσει θλίψιν καὶ νόσον, διὰ τὸ χρῶμα, καὶ τὸ πῦρ, ἀνάλογον τῆς βρώσεως. Sed corruptus est locus, rescribendumque, καὶ τὸν πυρόν. Simeon Sethi. Τὸ ζάχαρι θερμόν ἐστι καὶ ὑγρὸν κατὰ τὴν πρώτην ἀπόστασιν.

ZEMENON.

Ζεμένον. Iunctum. Glossae Graecobarbar. Ἐνὶ τὰ βόδια εἰς τὸν ζυγὸν, ἤγουν ζεμένα.

ZENNEIN.

Ζέννειν, pro Ζέειν. Fervere. Inde compositum, ἀναζέννειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀνέζεννεν. ἀνεβράζεν. ἐχόχλαζεν.

ZEPBOΣ. ZEPMΠOΣ.

Ζερβὸς, sive Ζερμπός. Sinister. Corona pretiosa. Ζερμπός. *Sinister*. Εὐώνυμος. Damascenus Hypodiaconus Studita in Thesauro, Serm. XXVI. Πρῶτα μὲν νὰ τὸ θήσῃ εἰς τὸ βλέφαρόν του, δεύτερον εἰς τὴν κοιλίαν του, τρίτον εἰς τὸν δεξιὸν ὦμον, τέταρτον εἰς τὸν ζερβὸν ὦμον. Anonymus De nuptiis Thesei.

Πρὸς τὴν ζερβὴν της τὴν μερέα ἐγύρησε ἡ κουρτέσα.

ZEPNA.

Ζέρνα. Cyperus. Democritus Geoponic. lib. II. Καὶ κύπειρον, ἣν τινες ζέρναν καλοῦσι. Et mox. Κύπειρον, ἣν τινες ζέρναν καλοῦσι, φύλλα ἔχει ὅμοια κάρπῳ.

ZEΣH, ZEΣTA.

Ζέστη, & Ζέστα. Corona pretiosa. Ζέστα. *Calor*. Θερμότης. Exstat quoque in Turcograecia Crusii. Anonymus De nuptiis Thesei.

Οὔτε τὴν ζέστη γνώρισε τῆς ἱδρωτοπλασίας.

ZEΣTENEIN.

Ζεςένειν. Fervere. Fervefieri. Glosſae Graecobarbarae. *Νὰ ζεςένεται. ἢ νὰ βράζει.* Iterum alibi. *Ὅπου ζέει, ἢ ζεςένει, ἢ βράζει πολλα.*

ZETΓAΛATHΣ.

Ζευγαλάτης, pro *Ζευγηλάτης*. Gloſſae Graecobarbarae. *Ἐργάτης ἀργάτης. δραςήριος. ζευγηλάτης. ζευγαλάτης.*

ZETΓAΛATIA.
ZETΓEΛATEIA.

Ζευγαλάτια. Iumenta. In Diplomate Andronici Iunioris, quod exſtat apud Phranzem Chron. lib. III. cap. XXIV. *Καὶ πάντες ὅσοι ἐπικρατῶσι κτήματα, ἢ ζευγαλάτια ἢ κάςρα ὁρισμῷ τῆς βασιλείας μου*, &c. Apud Nicetam *ζευγηλατεῖα* ſcribitur, in Man. Comneno, lib. VII.

ZETΓAPH.

Ζευγάρη. Par. Copula. Corona pretioſa. *Ζευγάρη*. *Par*. *Ζεῦγος*.

ZETΓAPION.

Ζευγάριον. Idem quod *Ζευγάρη*. Paulus Monachus Collectan. lib. I. *Εἶπεν αὐτῷ ὁ γέρων. κάθισον μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ νήςευσον τρεῖς ἑβδομάδας ζευγάρια, ἤτοι ἀνὰ δύο ἡμέρας, καὶ τῇ τρίτῃ κατέλυε.* Anonymus De Amor. Callimachi, & Chryſorrhoes.

Καὶ δὴ πρὸς ὥραν τέταρτον ἄπαρτι τῆς ἡμέρας.
Ἄνθρωπον εὗρε κάμνοντα τὴν γῆν μὲ τὸ ζευγάριν.

ZETΛHΣ.

Ζεύλης. Depravatum ex *Ζεύγλαι*. Iungulae. Gloſſae Graecobarbarae. *Ζεύγλης ἢ ζεύλης τοῦ ζυγοῦ τῶν βοδιῶν.*

ZHZHPOΣ.

Ζήζηρος. Cicada. Gloſſae Graecobarbar. *Ἀκανθίας. τέττιγος εἶδος. θεωρία τοῦ ζηζήρου.* Iterum. *Τέττιξ, ἤγουν ζήζηρος.*

ZHΛA.

Ζήλα. Invidia. Gloſſae Graecobarbarae. *Φθόνον. ζήλαν. πόρθησιν. καλασμόν.*

ZHΛIAPHΣ.

Ζηλιάρης. Invidus. Gloſſae Graecobarbar. *Ἀγαςής, βάσκανος, ζηλιάρης, φθονηρὸς.* Corona pretioſa. *Ζηλιάρης. ζηλότυπος.* Anonymus De nuptiis Theſei.

Αὐτὸς γὰρ ἤτονα πολλὰ ζηλιάρης παραφύσι.

ZHMONNEIN.

Ζημόννειν. Miſcere. Gloſſae Graecobarbar. *Ἄλφιτον. τὸ ἀπὸ νέας κριθῆς ἢ σίτου πεφυρμένον ἄλευρον. τὸ ἀλεύριν ὅπου ζημόννεται, ἢ ταράσσεται, ἢ μαλάσσεται ἀπὸ νεωςὸν κριθθάριν, ἢ σιτάριν.* Hinc compoſitum, *ἀξαναζημόννειν*. Vide ſupra.

ZHNIXION.

Ζηνίχιον. Vide *Ζινίχιον*.

ZIBTNOI.

Ζίβυνοι. Teli genus. Iuſtinianus Novell. LXXXV. *Καὶ τοὺς τε καλουμένους ζιβύνους, ἤτοι μισιβίλια.* Vide Gloſſarium Rigaltii.

ZIEIN.

Ζιεῖν. Vivere. Gloſsae Graecobarbarae. *Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων. ἐις ἐκείνους ὁποῦ ζιοῦσιν ἀπὸ τὰ ξένα.* Iterum alibi. *Ἀγγαρευτάδες ζιοῦσιν ἀπὸ τὰ ἀγγαρέματα.*

ZIZOTΛAN.

Ζιζουλᾶν. Alexander Trallianus lib. VII. cap. II. *Τὸ ἀπὸ τῆς ἀλεξανδρείας μικρὸν φασίολον, ἢ τὸ λεγόμενον ζιζουλᾶν, ἢ ἔλυμον.* Vox ignota.

ZINIXION.

Ζινίχιον. Corrigia. Lorum. Suidas. *Σφαιρωτὴρ σανδαλίου, σινίκιον. οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.* Corrige, *Ζινίχιον*. Ipſe alibi. *Ζινίχιον, τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.* Et ita ſcribitur quoque apud Etymologici Auctorem in *Σφαιρωτήρ*. Apud Heſychium eſt, *Ζηνίχιον*. Sic in Gloſſis Graecobarbaris. *Καὶ ναβάλλει παραμπρὸς τὸν κόλπον της ἀπὸ τὸν τράχηλόν της, ἢ τὸν κόλφον, ἢ τὸν κόρπον, ἀπὸ τὸ ζηνίχιν καὶ λαιμόν της.*

ZINOΦTΛΛON.

Ζινόφυλλον. Zenae folium. Nonus De Morb. Curat. cap. CLXXIII. *Δίδου καὶ τὴν διὰ τοῦ τραγείου αἵματος ἀντίδοτον, καὶ τὴν διὰ τεττίγων, καὶ τοῦ ζινοφύλλου.*

ZIΠOPA.

Ζίπορα. Vinacea. Apud Cruſium reperitur in Turcograecia.

ZIΠOTNI.

Ζιπούνι. Tunicula interior. Exſtat in Turcograecia Cruſii. Eſt Italicum, *Giupone*. In Corona pretioſa ſcribitur, *τζεπούνη*. Quod omnino idem eſt. Vide infra.

ZIT-

ΣΙΤΖΙΝΦΑ.

Σίτζινφα. *Zizypha*. Serica. Simeon Sethi De Facult. Cib. Τὰ ζίτζινφα σύμμετρά ἐςι τῇ ὑγρότητι, καὶ τῇ θερμότητι· Scribitur item σιντζίφια. Vide infra.

ΖΙΧΙΔΕΣ.

Ζίχιδες. Monachi Turcici. Laonicus Chalcondyles Hist. Turc. lib. VII. Τὴν μὲν ὖν ἀρχὴν ἀποδεχόμενος μετὰ ζιχίδων, τῶν παρ' αὐτῶν ναζηραίων, καὶ σατίδων, καὶ τῶν τὸ γένος σοφῶν, πολλὰ διέτριβεν.

ΖΟΝΤΑΝΟΣ.

Ζοντανός. Vide Ζυπανός.

ΖΟΣΗ.

Ζόση. Lumbus. Corona pretiosa. Ζόση, *Lumbus*. Ὀσφύς·

ΖΟΥΔΙΟΝ.

Ζέδιον, pro Ζώδιον. Anonymus De nuptiis Thesei.
Τότε ςὴν μέσην τυρανῦ εἶχανέβη ὁ φοῖβος,
Στὸ ζέδιον ὥπυ κράτησεν. ———

ΖΟΥΛΑΠΙΟΝ.

Ζυλάπιον, sive Ζυλάπιν. Vulgatum. *Iulapium*. *Iulepum*. Achmes cap. CXCVI. Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔπινεν οἶνον ἐκ τῆς σαχάριδος, τὸ λεγόμενον ζυλάπιν, εἰ μὲν ἐμεθύσθε, εὑρήσει πλῦτον καὶ ἐξουσίαν μετὰ κόπυ διὰ τὸ πῦρ. Rhases De Peste cap. V. Καὶ ἑψηθέντος ἄχρις ἂν εἰς σύςασιν ἀφίκηται ζυλαπίυ. Simeon Sethi De Facult. Cib. Τὸ ζυλάπιον σύμμετρόν ἐςι τῇ κράσει, ῥέπει δὲ ἐπὶ τὴν ψυχρότητα, λυσιτελεῖ τε ἐπὶ πυρετῶν καύσεως. Et alibi. Σκευάζεται δὲ παρὰ τῶν ἰδίτων ζυλάπιον, καί ἐςι χρήσιμον.

ΖΟΥΜΙ.

Ζούμι. Iusculum. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΖΟΥΝΤΟΝΠΑΣ.

Ζυντοπᾶς. Aromatis genus. Euchologium De confectione sacri unguenti. Τζιντζιβέρεως λίτρας δ'. ζυντοπᾶ λίτρας β'.

ΖΟΥΠΑ. ΖΟΥΠΑΝΟΣ. ΖΟΥΠΑΝΙΑ.

Ζῦπα. Vestimenti genus, quod vestibus reliquis superiniiciebatur. Achmes cap. CCXXVIII. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐνεδύσατο ζῦπαν, εἰ μέν ἐςιν ἐξυσιάζων, ὄνομα καὶ φήμην καλὴν εὑρήσει, διὰ τὸ ἐπάνω φορεῖσθαι τὴν ζοῦπαν ἀεί. Erat ergo chlamys, aut penula. Saepe occurrit illo capite. Servii usurpabant pro quavis veste, unde ζυπάνος, praefectus vestiarii principis. Wilhelmus Tyrius De bello sacro lib. XX. cap. IV. de his ipsis Serviis loquens. *Magistratus habent, quos Suppanos vocant, & domino Imperatori aliquando serviunt*. Anna Comnena lib. VIIII. Καὶ εἰς ὁμήρους λαβὼν τούς τε συγγενεῖς καὶ ἐκκρίτους τῶν ζουπάνων. Et ἀρχιζουπάνος, qui apud Constantinopolitanos πρωτοβεςιάριος. Nicetas in Manuel Comneno lib. II. ubi de bello, quod Imperator gessit cum principe Serviae. Καὶ βασιλεὺς δὲ αὐτὸς κατὰ μονομαχίαν τῷ ἀρχιζουπάνῳ βαχχίνῳ προσέμιξεν, ἡρωικὸν προφαίνοντι σῶμα, καὶ αὐτυργὺς χεῖρας ἐξ ὤμων φύοντι. Zupani vero mentio est apud eumdem Nicetam in Isaacio Angelo libro III. Ἀλλὰ καὶ τῦ τῶν σερβῶν ζυπάνυ κακυργῦντος, καὶ τὰ σκόπια φθάροντος, κατ' ἐκεῖνυ ἐξώρμησε. Constantinus De Administr. Imp. Ἄρχοντας δέ, ὥς φασι, ταῦτα τὰ ἔθνη μὴ ἔχειν πλὴν ζουπάνους γέροντας, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ σκλαβινίαι ἔχυσι τύπον. Thrwocz in Chronic. Hung. capit. XXXV. *Zovanum* adpellat. Hinc ζυπανία. Praefectura. Ibidem. Καὶ παρεκτείνεται μέχρι τοῦ ποταμῦ τῆς σεντίνας τρεῖς ἔχυσα ζυπανίας. Iterum. Καὶ αἱ μὲν δύο ζυπανίαν, ἤγυν ἡ ἀσάρωτζα, καὶ ἡ τῦ μόκρυ, πρόσκεινται τῇ θαλάσσῃ.

ΖΟΥΡΑ. ΖΟΥΡΙΑΡΗΣ.

Ζῦρα. Sordes. Glossae Graecobarbarae. Ἀθόλωτον καθαρὸν, ὁπῦ δὲν ἔχει θόλωμαν, ἤτοι ζῦραν. Ibidem. Ἄςη, ῥύπος, μόλυσμος, σῦρα. Habes illic pluries. Sed & pro *Usura* accipitur. Corona pretiosa. Ζῦρα. *Usura*. Τόκος. Demetrius Zenus in Batrachom.
Ζητά μυ καὶ πορσότερο ζυρὰ νὰ τὸ πληρώσω.
Inde ζουριάρης. *Usurarius*. In eadem Corona. Ζουριάρης. *Usurarius*. Τοκιςής·

ΖΟΥΦΗΡΙΑ.

Ζυφηρία. Ioannes Metropolitanus Euchaitensis in Iambis.
Ἐξῆξας ἀδὰμ παγγενῆ ζυφηρίας.
Ἐδῆξεν ἀςίβητον οἶμον εἰς πόλον.

ΖΟΥΦΙΟΝ.

Ζῦφιον. Codinus De Offic. aulae Constantinopol. Ἔχει δὲ καὶ τοῦτε ἴδιον καὶ ἐξαίρετον, ὅτι ἐάντι ζῦφιον ἴδῃ, ἢ πηλὸν, ἢ ἄλλο τι περὶ τοῦ ἱματίου τοῦ βασιλέως, τὸ σκιάδιον, ἴσως τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐκβάλλων, τὴν χεῖρα ἐκτένας ἐπαίρει ἢ καθαίρει τοῦτο ἀνερωτήτως. Viri eruditi, ἐάν τι ζούφιον ἴδῃ, vertunt, *siquid alienum viderit*, & referunt ad linguam Arabicam. Sed opus non erat. Nam Ζῦφιον recentiores Graeci dixerunt, quod ζωύφιον veteres. Debebat itaque vertisse, *si viderit animalculum aliquod*. Haec est vera loci istius interpretatio. Aristophanis Scholiastes ad Nubes. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ζούφιόν ἐςι χρυσίζον, κανθάρῳ ὅμοιον.

ΖΟΧΙΟΝ.

Ζοχίον. Spongia. Eustathius ad Iliad. ξ'. Τὸ δὲ ἐςὶ λογίως, σομφὸν, ὁποῖόν τι καὶ ὁ σπόγγος, καὶ τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα ζοχία.

ΖΟΧΟΣ

ΖΟΧΟΣ.

Ζοχὸς. Remissus. Inefficax. Ignavus. Eustathius ad Iliad. ξ'. Λέγεται σιφλὸς, ὁ ῥάθυμος· καὶ οὐκ ἐνεργής. οἱ καὶ ἀπαιτηθέντες ἑρμηνεύειν τοῦ ζιφλοῦ, φασὶ τοιοῦτον εἶναι τὸ ὡς ἐκεῖνοι μὲν φασι ζοφὸν, κατὰ δὲ ἄλλους χυδαίως ζοχόν.

ΖΥΓΑΡΕΑ.

Ζυγαρέα. *Lanx*. Libra. Corona pretiosa. Ζυγαρέα. *Lanx*. Ζυγὸς. Iterum alibi. Ζυγαρέα. *Libra*. Ζυγός.

ΖΥΓΟΚΕΦΑΛΟΝ.

Ζυγοκέφαλον. Occurrit apud Iustinianum Novell. XVII. Verba haec sunt. Ἀναγκάσεις δὲ τοὺς δημοσίους πράκτορας, ἤτοι τοὺς ἀπαιτητὰς, ἐν ταῖς ἰδίαις ἑαυτῶν ἀποχαῖς φανερὰ ποιεῖν ἅπαντα ἐφ' οἷς αὐτὰς διδόασιν. τότε πόσον τῶν ζυγοκεφάλων, ἢ ἰούγων, ἢ ἰυγαλίων, ἢ ὅπως δήποτε ἂν αὐτὰ κατὰ χώραν καλοῖεν, καὶ ὑπὲρ τινων αὐτὰ καὶ ποίων χωρίων ἀπαιτοῦσι. Erat autem collatio pro numero iugorum, & capitum, quae quisque habebat. In L. ult. C. De Immunit. Nem. Conced. *Pro iugorum numero, vel capitum, quae possidere noscuntur, dare cogantur*.

ΖΥΓΟΛΩΡΟΝ.

Ζυγόλωρον. Iugi lorum. Proclus in Hesiodi ἔργων β'. πρὸς τὸν ῥυμὸν τῆς ἁμάξης ἐξέδραμον. ὅθεν πολλοὶ ἀλώπεκα ταύτην φασὶ τὸ ζυγόλωρον ἐσθίουσαν.

ΖΩΓΡΑΦΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Ζωγραφόπουλλον. Penicillus pictorius. Glossae Graecobarbarae. Ἀλείπτήριον, γραφεῖον, ζωγραφόπουλλον, ἢ τόπος ὅπου ζωγραφοῦσιν.

ΖΩΗΤΖΑ.

Ζωήτζα. Pro Ζωή. Vita. Anonymus De nuptiis Thesei.

Γιαταῦτο σε παρακαλῶ ἀνακριβῆ τιν ἔχης.
Ἐμένα τὴν ζωήτζα μου ἐκεῖνο τὸ γυρέβης.

ΖΩΝΑΡΗ.

Ζωνάρη. Pro Ζωνάριον. Corona pretiosa. Ζωνάρη. *Cingulum*. Ζώνη.

ΖΩΝΤΑΝΟΣ.

Ζωντανὸς. Sive Ζωντανὸς. Vivus. Glossae Graecobarbarae. Ἀποιμωξόν με τὸ ζῶντα. ἀπόκλαυσε με τὸ ζωντανόν. Alexius Rharturus Doctr. IV. Εἰς ὁποῖον ὅταν ἔναι καθαρὸς, εἶσιν οἱ κάπνοι τοιούτως ζωντανοὶ καὶ δυνατοὶ, ὅτι τὸν μετασχηματίζουν τὸν ἄνθρωπον ταπεινὸν, καὶ θεοποιοῦσιν αὐτόν. Iterum Doctr. VIII. Οὕτως γίνεται νεκρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωντανὸς εἰς τὸν θεόν. Anonymus De nuptiis Thesei.

Κ' ἦτον τότε πρὸς τοὺς ἰδίους μὲ ζοντανὴ καρδία.
Ἐγύριζε. ——

ΖΩΣΤΗ.

Ζωστή. Dignitatis genus, qua ornatae feminae principes. Cedrenus. Διαδήματι δὲ διοδώρης κατασεφθείσης, καὶ ἡ ταύτης μήτηρ Θεοκλίστη ζωστή τε καὶ πατρικία τετίμηται. Item apud Zonaram, in eadem historia; itaque locum non adscribo. Ipse Cedrenus iterum alibi. Καὶ δι' αὐτῶν εἰς τὸν βασιλέα ἀνασώζεται, τιμηθεὶς μάγιστρος, καὶ ἡ τούτου σύζυγος ζωστή. Chronicon Constantinop. Αἱ δὲ πατρικίαι, αἱ ζωσταὶ, καὶ οἱ πατρίκιοι, ἐκεῖσε προσήρχοντο, καὶ ἠλάσαν τὸν βασιλέα μετὰ καὶ τῶν πραιποσίτων, καὶ τῶν ζωστῶν.

ΖΩΣΤΡΕΣ.

Ζώστρες. Zonae. Glossae Graecobarbarae. Ἀβρομίτρας. λαμπροζώνους. ὅπου ἔχουσιν ἔκλαμπρες ζώστρες.

ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ. ΗΓΟΥΜΕΝΕΙΑ.

Ἡγούμενοι. Praefecti monasteriorum. Balsamon in Resp. Ὁ ζητῶν ἀναγνώσεως πρὸ τῶν ἱερέων καθῆσθαι, καὶ μετὰ τὸν ἡγούμενον μνημονεύεσθαι, τοῖς κυριακοῖς ἐναντίον φρονεῖ παραγγέλμασι. Theodorus presbyter De incarnat. Dom. Τρίτος πάλιν προαστιστὴς ὁ εὐτυχὴς ἀναφαίνεται, ὃς ἦν ἡγούμενος μοναστηρίου ἑνὸς τῶν περὶ τὸ βυζάντιον. Mendum hodie in Pauli Diaconi Nicephoro. *Theodorus autem Egumenus Studii, & Ioseph frater eius Archiepiscopus Thessalonicensis*. Iterum in eiusdem Michaele Curopalatae. *Inter quos, & Theodorum Eugumenum Studii*. Corrige priore loco, *Hegumenus Studii*: altero, *Hegumenum Studii*. De Hegumeno quidem iam satis clarum est: de Studio per occasionem addam, firmandae alteri parti correctionis meae. Erat id monasterium, ab auctore nomen habens. Nicetas in Isaacio Angelo lib. II. Ἐν δὲ δοσίθεος ἐν τῇ τοῦ συδίου μονῇ τὴν ἄσκησιν μετιών. Suidas. Στούδιος, δυνάστης, ὃς καὶ τὴν περιβόητον μονὴν ἔκτισεν. Pantaleon De mirac. Archang. S. Michaelis. Τὴν δὲ τῶν τοιούτων πίστωσιν ἀλήθειαν ὁ θεοσεβὴς ἀνὴρ καὶ περίβλεπτος ὕπατος ὁ σούδιος. Corrigendus igitur Theodorus Anagnosta Eclog. II. Τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ σουδίου τελευτήσαντος, ἀπῆλθε τιμόθεος ὁ ἐπίσκοπος εἰς τὸ μοναστήριον προβαλέσθαι, ἐπίσκοπον. Hodie editur τοῦ συδίτου. Huius etiam Studii mentio fit Novell. LIX. Atque hoc obiter. Porro corrigendus quoque est Anastasius in Hadriano. *Dixerit eius ter beatitudo continuo ad eumdem Desiderium Regem suos missos ad easdem recipiendas civitates, scilicet Pardum religiosum Hegumenum beati Sabae, & Anastasium primum defensorem*. Hodie editur, *Hegumenum praefectum monasterio beati S.* Manifesto glossemate inserto. Item Gulielmus Bibliothecarius in Hadriano II. *A Sisinnio Imperiali Protospathario, & Theognosto Patriarchali Hegumeno*. Editur, *Patriarchali Eugumeno*. Hinc ἡγουμενεῖα, praefectura monaste-

nasterii. In Constitut. quaedam Alexii Comneni. Στερουμένων δὲ καὶ αὐτῶν, διὰ τὸ τὴν ὑποστασίαν τούτων ὑπεισελθεῖν τῶν προσιόντων αὐτοῖς ἡγουμένων ἢ οἰκονομιῶν. Iterum in alia. Καὶ ὁ εὑρισκόμενος λαμβάνων, ἢ καὶ διδοὺς, εἰ μὲν ἐστιν ἡγούμενος, ἵνα ἐκδιώκηται ἀπὸ τῆς ἡγουμενείας.

ΗΕΡΑΝΕΟΝ.

Η'ἐράνεον. Quod aerei coloris est. Caeruleum. Orneosophion. Ρ'ίπτει θολὰ, ἢ ποτὲ μὲν κίτρινα, ποτὲ δὲ ἡεράνεα, ποτὲ δὲ πράσινα. Saepe occurrit apud Codinum De Offic. aulae Constantinop.

ΗΛΑΚΑΤΗ.

Η'λακάτη. Machinae bellicae genus. Hero in παρεκβ. Οἱ δὲ μεχανοποιοὶ περὶ τὰς μηχανὰς κινοῦντα ἔργα, οἷον τετραρέας μαγγανικὰς, καὶ τὰς λεγομένας ἠλακάτας, ἢ χειρομάγγανα.

ΗΜΑΝΤΗΡΙΟΝ.

Η'μαντήριον. Officina monetaria. Suidas. Α'ργυροκοπεῖον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα. ὃ νῦν τινες ἡμαντήριον καλοῦσι. Iterum alibi. Η'μαρτήριον καλοῦσί τινες τὸ ἀργυροκοπεῖον. Glossae Graecobarbarae. Α'ργυροκοπεῖον, ἢ ἡμαντήριον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα, εἰς τὸ ὁποῖον κόβεται τὸ νόμισμα.

ΗΜΕΡΑΙ.

Η'μέραι. Simpliciter, & κατ' ἐξοχὴν dicebantur dies hebdomadis, qua passus est Christus. Nicetas in Alexio lib. III. Ως δ' ἔχλη τῶν ἡμερῶν οὐκ ἀνάρσιος πρὸς μετάβασιν, ἢ μάλιστα τοῦ βαθέως ὄρθρου μεθισαμένου, &c.

ΗΜΕΡΟΒΙΓΛΑΙΟΝ.

Η'μεροβίγλιον. Diurnae vigiliae, sive excubiae. Codinus De Offic. aulae Constantinop. Πρὸ τοῦ πεζεῦσαι τὸ φοσσάτον, ἀπερχόμενος ὁ τοῦ βίγλης μέγας δρουγγάριος καθίστησι τὸ λεγόμενον ἡμεροβίγλιον, ὡς παρὰ τοῦ μεγάλου δομεστίκου προσετάχθη. ἢ οἱ μὲν ἡμέρας βιγλίσοντες ἀπέρχονται εἰς τὴν βίγλαν αὐτίκα.

ΗΜΕΡΩΝΕΙΝ.

Η'μερώνειν. Corona pretiosa. Η'μερώνειν. *Mitescere*. Πραΰνειν.

ΗΜΙΘΗΚΑΡΙΟΝ. ΗΜΙΘΗΚΙΟΝ.

Η'μιθηκάριον, sive ἡμιθήκιον. *Semitheca*. Mauricius Strategic. lib. II. cap. I. Ε'χειν μὲν τὸ τόξον τεταμένον ἐν τῷ ἰδίῳ θηκαρίῳ ἐὰν πλατὺ ἐστιν, ἢ ἐν ἄλλῳ ἡμιθηκαρίῳ ἐπὶ τούτῳ γινομένῳ. Leo. Η'μιθήκιον adpellat, Constit. VI. Vide Glossarium Rigaltii.

ΗΜΙΚΟΣ.

Η'μικος. Glossae Latinograecae. *Repia*. Η'μικος.

ΗΜΙΟΝΟΚΟΥΡΟΣ.

Η'μιονόκουρος. *Mulocurus*. Glossae veteres. *Mulicurius*. Η'μιονόκουρος. Erant valde viri docti, qui restituunt, ἡμιόνουρος. Nam illud, κοῦρος, quod in cauda verbi, Latinum *Curus* est, ut *Viocurus*. Sic usurpant etiam initio dictionis in κουροπαλάτης.

ΗΜΙΦΟΡΙΟΝ.

Η'μιφόριον. Epiphanius contra Ariomanitas. Η'μιφόριον γὰρ ὁ τοιοῦτος ἀεὶ ἢ κολοβίωνα ἐνδιδυσκόμενος γλυκὺς ἦν τῇ προσηγορίᾳ. Palladius Hist. Lauf. in Melania iuniore. Πάντα αὐτῆς τὰ σηρικὰ ἡμιφόρια καλύμματα τοῖς θυσιαστηρίοις ἐδωρήσατο. Significat autem dimidiatam vestem: nam φορήματα, & φορεσίαι, recentioribus Graecis sunt vestes. Per ά scribit Suidas. Η'μιφάριον, τουτέστιν ἥμισυ ἱματίου. Et ista quoque lectio bona est. Hesychius, φάρη. ἱμάτια. νεφέλαι. Item. Φάρος, ἱμάτιον. περιβόλαιον.

ΗΜΙΧΡΥΣΙΝΟΣ.

Η'μιχρύσινος. Dimidiatus aureus. Michael Apostolius epist. LVI. quae ad Quirinum. Δωροῦμαί σοι γε ὅμως τὸν ἡμιχρύσινον ἄσημον, ἢ τοὺς πατριάρχου στατῆρας.

ΗΜΠΟΡΕΤΟΣ.

Η'μποπετός. Possibilis. Glossae Graecobarbarae. Η'ν οὐχ οἶδεν τε ἐξιλάσασθαι. τὴν ὁποῖαν δὲν εἶναι ἡμπορετὸν νὰ τὴν εὐμενίσουν. Hinc μπορετὸ, de quo infra.

ΗΝΤΡΑΔΕΣ.

Η'ντράδες. Reditus. Purum putum Gallicum, *Entrades*. Gloss. Graecobarbarae. Α'λλοι ῥέοντες. ἕτεροι ἠντράδες. Theonas in Epist. Καὶ μηδέποθεν ἔτυχέ μοι φολία μία, ἐξ ὧν ἐκεῖτε τῶν μεγάλων ἐκείνων εἰσοδημάτων, ἢ τὰς ἠντράδας (κατὰ τὴν αὐτῶν βάρβαρον φωνὴν) τὰς μεγάλας τοῦ μοναστηρίου.

ΗΞΕΥΡΕΙΝ.

Η'ξεύρειν. Experiri. Discere. Gloss. Graecobarbarae. Θέλει μαθεῖν. θέλει ἠξεύρειν.

ΗΣΥΧΑΣΤΑΙ.

Η'συχασταί. Monachorum genus Iustinianus Novell. V. Εἰ μή τινες αὐτῶν τὸν ἐν θεωρίᾳ τε ἢ τελειότητι διαζῶντες βίον ἰδιάζον ἔχοιεν οἴκημάτιον, οὓς δὴ καλεῖν ἀναχωρητὰς τε καὶ ἡσυχαστὰς εἰώθασιν, ὡς τοῦ κοινότητος ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐξηρημένους. Obvium est passim.

ΗΤΖΟΥ.

Η'τζου. Vide ἔτζι.

ΗΧΟΣ.

Ἦχος. Cantici nomen in liturgia. Gennadius De Igne Purgat. cap. III. Τοῦ δευτέρου ἤχου ἐς τὴν ἑβδόμην ᾠδήν. Saepe occurrit in Triodio. Erant autem numero octo, & coniunctim dicebantur ὀκτώηχος. Saepe est observare in eodem Triodio. Porro duo erant genera. Ἦχος βαρὺς & ἦχος πλαγίου: & in exodio utriusque erat τριῳδικὸν unum, atque θεοτόκιον. Haurio ex Rituali Graecorum.

ΘΑΛΑΣΣΙΔΙΟΝ.

Θαλασσίδιον. Euchologium. Ἀφ' ἑσπέρας εἰσφέρονται τὰ ἱμάτια τοῦ μέλλοντος λαβεῖν τὸ ἅγιον σχῆμα ἐν τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ, καὶ ἀποτίθενται ἐν τῷ θαλασσιδίῳ τῆς ἁγίας τραπέζης.

ΘΑΛΑΣΣΟΔΟΜΕΤΡΑ.

Θαλασσοδομέτρα. Instrumenti genus. Ioannes Tzetzes Chil. XIII. cap. CCCCLVII.
Ἐξ ἥρων, ἀνθέμιος, καὶ πᾶς μηχανογράφος,
Τὰ ὑδρικά τε ἔγραψαν, καὶ τὰ πνευματικὰ δὲ,
Βαρύλκά τε σύμπαντα, καὶ θαλασσοδομέτρας.

ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΜΒΟΝ.

Θαλασσόκραμβον. Glossae Benedicti. Θαλασσόκραμβον. *Olus marinum*.

ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΩΡ.

Θαλασσοκράτωρ. Praefectus maris. Anna Comnena lib. VIII. Μεμαθηκὼς δὲ ταῦτα ὁ αὐτοκράτωρ, τὸν δαλασσηνὸν κωνσταντῖνον θαλασσοκράτορα προχειρισάμενος, ἐξέπεμψε κατὰ τοῦ τζαχᾶ.

ΘΑΛΑΣΣΟΝ.

Θάλασσον. Pro Θάλασσα. Glossae Graecobarbarae. Ἀντίπερα· εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ ποταμοῦ, ἢ τῆς θαλάσσης, ἢ θαλάσσου. Et occurrit illic pluries.

ΘΑΜΑΣΜΑ.

Θάμασμα. Pro Θαῦμα. Miraculum. Anonymus De nuptiis Thesei.
Κατοφαρία πανέμορφη, ἄγρια τοῦ πολέμου.
Μεγάλα ποῦτο θάμασμα τινὰς νὰ τὸ ἐβλέπῃ.

ΘΑΝΑΤΙΚΟΝ.

Θανατικόν. Pestis. Corona pretiosa. Θανατικόν. *Pestis*. Λοιμός. Chronicon Constantinop. Τῷ ἔτει δὲ τούτῳ γέγονε θανατικὸν μέγα, καὶ ἐξαίσιον, ὅπερ ἐκ πολλῶν χρόνων οὐκ ἐγένετο. Simeon Hieromachus in epistola ad Theodosium Zygomalam. Ἤθελον ἢ ἐλθεῖν καὶ αὐτοῦ, καὶ ἀναμνησθῆς τὸν θυμὸν τοῦ θανατικοῦ, οὐκ ἦλθον. Bessarion in epist. Ἐνταῦθα ἔναι θανατικὸν κατὰ τὸ παρὸν, δι' αὐτὸν ἐφάνη καλὸν μετὰ βουλὴν τῶν ἀρχόντων, ὅπου εἶναι ἐδῶ, καὶ μὲ τὸ θέλημα τοῦ ἁγιωτάτου πάπα, νὰ μηδὲν ἔλθουν τὰ αὐθεντόπουλα ἐδῶ διὰ τὸν κίνδυνον. In Euchologio exstat. εὐχὴ εἰς τὴν πληγὴν τοῦ θανατικοῦ.

ΘΑΝΑΤΩΝΝΕΙΝ.

Θανατώννειν. Occidere. Glossae Gracobarbarae. Φονεύεται, καὶ σφάζεται, ἢ σκοτόνεται, καὶ θανατώννεται. Anonymus De nuptiis Thesei.
Συχνὰ ταῖς ἐθανάτονε, καὶ σκότονε ταῖς ὅλαις.

ΘΑΝΗ.

Θανή. Mors. Pro Θάνατος. Anonymus De bello sacro.
Ὅστις γὰρ μετὰ τὴν θανὴν ἐκείνου τοῦ πατρὸς του.
Ἔζησιν, καὶ ἐγένετον τῶν ἀθηνῶν ὁ δοῦκας.

ΘΑΡΑΠΑΜΟΣ.

Θαραπαμός. Curatio. Medela. Gloss. Graecobarbarae. Θεραπεία. ἢ θεράπευμα. ἢ γιάτρευμα. ἢ θαραπαμόν.

ΘΕΜΑ. ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ.

Θέμα. Primitus pro legione accipiebatur, quae provinciae alicui imposita. Constantinus Them. Orient. I. Οὐ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν ὑπόληψιν, ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται, ἡ τῶν θεμάτων ἐγένετο προσηγορία. οὐδὲ γὰρ παλαιά τίς ἐστιν, οὐδέ τις τῶν ἱστορίας γραψάντων ἐμνήσθη τῆς τοιαύτης ὀνομασίας, ὡς λέγονται. ἀλλὰ πρώην καὶ κατ' ἀρχὰς τάγματά τινα καὶ λεγεῶνες ὑπῆρχον ἀναγεγραμμένα κατ' ἔθνος. Et quae illic plura sequuntur. Hinc illud est in Glossario. *Legio*. Τάξις. θέμα. Postea ipsae provinciae translato nomine ita adpellari coeperunt. Luitprandus in Legat. ad Nicephorum Phocam *Vis maius scandalum, quam quod se Imperatorem vocat, Imperii nostri themata sibi usurpat*. Loquitur autem de territoriis Capuano, & Beneventano; quae observa prius ad Imperium Orientale pertinuisse, mox vero Imperatores Occidentis ea invasisse. Atque hoc obiter. Pergo. Idem Luitprandus. *Duo illa themata, quae ultra mare habes, praevalebunt auferre*. Cedrenus. Προσετάξαμεν τοῖς διοικηταῖς τῶν θεμάτων ἀπαιτεῖν εἰς τὸν κανόνα κατὰ νόμισμα μιλιαρίσιον ἕν. Constantinus loco citato. Ὡς ἐν προοιμίῳ, τὸ νῦν ἀνατολικὸν καλούμενον θέμα ὑπὸ πέντε ἐθνῶν κατοικεῖται. Atque ita semper intelligi debet apud illum auctorem: errantque viri doctissimi, qui longe aliter sentiunt. Corrige vero Ioannem Curopalatem in Constantino Leonis F. Ἐνῆν δὲ τούτοις καὶ μελιὰς ὁ μάγιστρος μετὰ τῶν ἀρμενίων, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι στρατηγοὶ τῶν θεμάτων. Hodie in Manuscripto bibliothecae Regis Galliarum θεαμάτων exaratum est. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. vocat ἀκριτικὰ θέματα, *Limitaneas provincias*. Haec sunt verba capit. IV. Τοὺς τῶν μεγάλων ἀκριτικῶν θεμάτων τὴν πρόνοιαν ἀναδεχομένους, καὶ ὑπὸ τὴν αὐτῶν πιεκράτειαν τὰς πλείστας ἔχοντας, πάσῃ μηχανῇ καὶ ἀγρύπνῳ ἐπιμελείᾳ προσήκει σπουδάζειν. Inde θεματικοὶ sunt *Provinciales*, in Constitut. Alexii Comneni. Καθὼς καὶ ἐν τοῖς σιγιλλίοις τῶν παλαιῶν πρακτικῶν ἀναγράφονται, καὶ ἡ σύμφωνος κατάθεσις τῶν ὅλων θεμα-

θεματικῶν παρέςησε τῇ βασιλείᾳ μυ. In Novell. IX. Constantini Porphyrogennetae. Ο᾽ ακρίβας ὐκ ἔςι δικαιος δικαςής, ἀλλὰ κ̀ τῶν θεματικῶν κριτῶν, καὶ αὐτῶν τῶν ὑπογραφέων ὑποβέβηκε. Sed & θέματα vocabantur aedificia. Codinus in Origin. Constantinop. Τὸν ξηρολόφον τινὲς πρῶτον θέμα ἐκάλεν. ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίαι δέκα ἕξ, κ̀ ἀρτέμιδος σήλη, κ̀ σεβήρυ κτίσαντος. Quo pertinet illud in Glossis Isidori. *Positiones, aedificia*. Mensae quoque tripodes erant, quae consecratae in templis ararum vicem tenebant. Apud eumdem Codinum. Καὶ θεμάτιον τρίπυν. ἔνθα ἐθυσίαζε πολλὰς θυσίας σεβήρος. Vel etiam statuae proprio, ac significanti nomine. Ibidem. Ἐν τῷ ναῷ τῦ ἁγίυ μεγαλομάρτυρος προκοπίυ ἐν τῇ χελώνῃ σήλη ἵςαται εὐνύχου τινός, ἧς ἐν τῷ σήθει ἔγραψεν. ὁ μεταλιθεὶς θεμάτια, τῷ βρόχῳ παραδοθέτω.

ΘΕΟΠΑΣΧΙΤΑΙ.

Θεοπασχῖται. Sectae nomen, quae divinitatem passioni obnoxiam putabat, Trisagio addens. Ο᾽ ςαυρωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς. Harmenopulus De Sectis. Θεοπασχῖται, οἱ περὶ πέτρον τὸν κναφέα τῷ τρισαγίῳ προσέθηκαν τὸ, ὁ ςαυρωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς. παθητὴν τ᾽ ἀπαθῆ ποιοῦντες θεότητα.

ΘΕΟΤΟΚΟΣ. ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Θεοτόκος. Inditum hoc nomen est matri Domini, ac Servatoris nostri Iesu Christi a Synodo v. Constantinopolitana tempore Iustiniani. Vide Warnefridum De Gest. Longobard. lib. VI. capit. XIV. & Platinam in Vigilio I. Attribuit autem ipse Iustinianus Novell. III. Ο᾽τε προσκυνητὸς οἶκος τ᾽ ἁγίας ἐνδόξυ παρθένου κ̀ θεοτόκου μαρίας. Florianus in epist. ad Nicetum Papam. *Mariam Christotocon, & Theotocon apostolica auctoritate perdocuit*. Vincentius Lirinensis Commonit. I. *Adseruit sanctam Mariam non* θεοτόκον, *sed* χριςοτόκον *esse dicendam*. Hinc θεοτόκια, hymni, sive troparia, εἰς τὴν θεοτόκον, quae semper echum claudebant cum triodico, ut discimus ex Rituali Graecorum. Marcus Hieronomachus De Dub. Typ. capit. IV. Ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ νηςείᾳ ἐν ταῖς ὥραις, τοῖς ἀποδείπνοις, οὐ ςιχολογοῦμεν, οὔτε τροπάρια ψάλλομεν μετὰ μέλυς, ἀλλὰ πάντα τὰ τροπάρια, καὶ τὰ θεοτόκια.

ΘΕΡΙΣΤΑΔΕΣ.

Θεριςάδες. Messores. Glossae Graecobarbarae. Α᾽μητῆρες. θερισαί. θεριςάδες.

ΘΕΡΙΣΤΗΣ.

Θεριςής. Iulius mensis. Corona pretiosa. Θεριςής. *Iulius*. Ι᾽ύλιος.

ΘΕΡΜΑΡΙΟΝ.

Θερμάριον. Caldarium. Euchologium. Ε᾽πειτα φέρει ὁ χαρτυλάριος ὀρκιώλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον θερμάριον.

ΘΕΡΜΗ.

Θέρμη. Febris. Corona pretiosa. Θέρμη. *Febris*. Πυρετός. Pro aestu accipit Eleutherius De Significat. Eclyps. Ε᾽υκρατον θέρμην, κ̀ καλοσύνην καινήν.

ΘΕΡΜΙΟΝ.

Θέρμιον. Demetr. Constantinop. explicat Hieracosophii libro I. capit. XC. Ε᾽ςι πάθος, θέρμιον κατονομαζόμενον, ἔνδον τοῦ ςόματος παρὰ τὸ χεῖλος τῦ ἱέρακος γινόμενον.

ΘΕΤΤΕΙΝ.

Θέττειν. Ponere. Glossae Graecobarbarae. Ο᾽που θέττεται ἢ βάλλεται τ᾽ ἀμόνιν. Iterum. Τὺς τόπους ὅπου θέττουσιν ἢ βάλλουσιν τὰ ἀμόνια. Hinc compositum, προσθέττειν. Andreas Hierosolymitanus De rat. inven. circ. fol. Κράτει τὰ κάτω τῶν χιλιοντάδων καὶ ἑκατοντάδων τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμυ, κ̀ πρόσθεττε κ̀ ἕτερα κδ᾽.

ΘΕΩΡΗΤΡΟΝ.

Θεώρητρον. Quod post primum concubitum novae nuptae dabatur, ut se videndam exhiberet. Constantinus Porphyrogenneta Novell. II. Εἰ γὰρ ὕπεςι γαμετὴ τῷ φονευτῇ, τήν τε προῖκα δεῖ κ̀ τὰ οἰκεῖα κομίζεσθαι ταύτην πάντα, κ̀ ἔτι τὴν πρὸ τῦ γάμυ δωρεὰν, ὃ τύχῃ δὲ κ̀ θεώρητρον ὑποσχεθεῖσα, ἢ ἄλλο τι, καὶ τούτου πάντως ἔχειν τὴν ἀνάληψιν, καὶ τὴν κυριότητα. Harmenopulus lib. IV. Tit. VII. Η᾽ δευτερογαμήσασα γυνὴ τῆς μὲν τοῦ ὑποβόλυ δεσποτείας ἐκπίπτει παίδων ὄντων αὐτῇ, τῦ θεωρήτρυ δὲ οὐδαμῶς. Veteres Graeci ἀνακαλυπτήριον vocabant. Moschopulus. Α᾽νακαλυπτήρια, τὰ διδόμενα δῶρα ταῖς νύμφαις, ὅταν τὰ πρῶτα ἀνακαλύπτονται ὥςε ὁραθῆναι τοῖς ἀνδράσιν. ἤγουν τὰ κοινῶς θεώρητρα. Eustathius ad Iliad. λ᾽. Προτέλεια, ἡ πρὸ τῶν γάμων θέα, ἴσως τὰ λεγόμενα θεώρητρα. Videatur etiam Harpocration in ἀνακαλυπτήρια. Item ὀπτήριον. Callimachus Hymno in Dianam.

Η᾽φαίςυ καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δοίη.

Scholiastes. ὀπτήρια, τὰ ὑπὲρ τῦ ἰδεῖν δῶρα. In Glossis Graecobarbaris. ἀθρήματα vocatur. Α᾽θρήματα, δῶρα πεμπόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν ταῖς γαμουμέναις παρθένοις. χανίσκια ὅπου πέμπονται ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς εἰς ταῖς παρθένοις ὅπου ὑπανδρεύθησαν. Iuvenalis Sat. VI.

> ——— *nec illud,*
> *Quod prima pro nocte datur, quum lance beata*
> *Dacicus, & scripto rutilat Germanicus auro.*

Hunc ritum non tradiderunt, qui *De ritu Nuptiarum* scripserunt. Nos oblata occasione non esse negligendum existimavimus.

ΘΕΩΡΟΙ.

Θεωροί. Qui sacra vasa custodiebant, eorumque conditoria; & ad sacrum altare sacerdoti ministrabant. Ioannes Episcopus Citri in Resp. Θεωροὶ δὲ, κ̀ δεποτάτοι, κ̀ χαμισάτοι, ὐκ εἰσιν ὀφφίκια, ἀλλὰ διακονίαι περὶ τὸ ἁγιόν

ἅγιον βῆμα τούτοις ἁρμόζουσαι. οἱ μὲν γὰρ θεωροὶ τὴν φυλακὴν καὶ τήρησιν πιστεύονται τῶν ἱερῶν σκευῶν, καὶ τῶν καλυμμάτων αὐτῶν, εἰ μάλα εὑρίσκονται ταῦτα λίθοις καὶ μαργάροις κοσμούμενα.

ΘΟΥΘΡΙΞ.

Θοῦθριξ. Vox ignota. Occurrit apud Myrepsum De Antid. cap. LXVIII.

ΘΡΥΜΒΗ.

Θρύμβη. Pro Θύμβρη, ut τράφος, pro τάφρος. δρίφος, pro δίφρος. Occurrit apud Myrepsum De Antid. cap. C. Neque recte mendum esse putat Fuchsius.

ΘΥΓΑΤΕΡΑ.

Θυγατέρα. Pro Θυγάτηρ. Nicetas in Alexio Angelo lib. III. Τῷ βασιλεῖ δὲ τῷδε καὶ τρίτη θυγατέρα ἦν εὐδοκία τοὔνομα.

ΘΥΜΟΤΙΑΡΗΣ.

Θυμοτιάρης. Animosus. Ferox. Iracundus. Glossae Graecobarbarae. Ἀγριόθυμος. ἀγριόψυχος. θηριώδης. θυμοτιάρης. Iterum alibi. Θυμοτιάριδες. καρδίσιμοι.

ΘΥΡΙΔΑ.

Θυρίδα. Fenestra. Corona pretiosa. Θυρίδα. *Fenestra*. Σαλάμβη.

ΘΩΡΑΚΗΣΙΟΝ.

Θωρακήσιον. Anna Comnena lib. I. Alexiad. Ταῦτ᾽ οὖν θεασάμενος, καλύπτει μὲν τὸ πρόσωπον τῷ θωρακησίῳ, ὃ τῆς κόρυθος κύκλῳ ἐξήρτητο.

ΘΩΡΙΑ.

Θωρία. Species, pro Θεωρία. Glossae Graecobarbarae. Ἄβρωμα. στολῆς γυναικείας εἶδος. θωρία ἢ θεωρία μέχει γυναικισίμου. Iterum. Ἄσχεμος. ἄνοςος. ὀπουδὲν ἔχει καλὴν θωρίαν. Occurrit illic pluries.

ΙΑΓΚΟΣ.

Ἴαγκος. *Ioannes*. Saepe occurrit in Chronico Constantinopolitano. Prius ἰωαννίκιος dicebant, ut ex Niceta discimus; quod postea in ἴαγκος contraxerunt. Invenies quoque apud Phranzen Chronici lib. II. cap. XVIII. Et corrigendum censeo Nicetam in Alexio Comneno lib. I. Ἴαγκος ὄνομα τῷδε, σημαίνει δὲ ἡ λέξις ἰωάννην. Hodie ἴβαγκος editur, aliquot ibi locis occurrit.

ΙΑΜΑΣ.

Ἰάμας. Glossae veteres Benedicti Abbatis. *Iuridicus*. Ἰάμας.

ΙΑΝΙΤΖΑΡΙΟΙ.

Ἰανιτζάριοι. Milites Turcici notissimi. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. IX. Καὶ ἑτέρους πεποίηκε ἰανιτζάριον, καὶ δουλείας ἐπὶ σκευαῖς ἐπιλεξάμενος παῖδας ὀκτακοσίους, καὶ ἐς τὴν τῶν νεηλύδων τάξιν ἐτάξατο.

ΙΑΡΙΝ.

Ἰάριν. Metalli genus. Rhases De Peste capit. XI. Ἀκόρου ῥίζα καὶ ἐβένου τμῆμα, μαμηρὰ, τυτία, αἱματίτης, ἰάριν, σάκχαρ κεκαυμένον. Invenio in Lexico Chymico Ioannis Garlandii Angli, qui vixit ante annos circiter DC. *Iarum*; *id est*, *viride rame*.

ΙΑΡΟΧΡΕΙΑ.

Ἰαρόχρεια. Hesychius. Ἰαροχρέαν, τὴν ὀσφὺν Ἴταλοι. Hodie Itali dicunt *Garletto*. Sed est poples, non coxa.

ΙΑΤΡΟΣΟΦΙΣΤΗΣ.

Ἰατροσοφιστής. Qui medicinam & docebat, & factitabat. Cedrenus. Ἀφ᾽ ὧν οἱ τῶν ἑλλήνων ἰατροσοφισταὶ σφετερισάμενοι, καὶ τὰς ἀφορμὰς εἰληφότες, τὰς οἰκείας συνεστήσαντο τέχνας. Theophilus Protospatharius De Vrinis. Μετὰ δὲ τοῦτον γαληνὸς ὁ θαυμάσιος ἰατρὸς ἐπεχείρησέ τε καὶ ἔγραψεν. εἶτα μετ᾽ αὐτὸν μάγνος ὁ ἰατροσοφιστής. Et inter Aeneae Gazaei epistolas una est, quae inscribitur, γεσσίῳ ἰατροσοφιστῇ. Suidas in huius Gessii vita. Καὶ τὴν τῶν ἰατρικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀκριβεστέραν τῶν καθ᾽ ἑαυτὸν πάντων ἰατρῶν τε καὶ ἰατροσοφιστῶν κατώρθωσε τέχνην. Videndus quoque Stephanus in γέα.

ΙΒΥΚΙΝΑΤΩΡ.

Ἰβυκινάτωρ. *Buccinator*. Basilius Patricius in Naumachicis. Προσθετέον δὲ τούτοις καὶ στρινγαύλην, καὶ κελευστὴν, ἐστὶ δὲ ὁ μὲν, ἰβυκινάτωρ, ὁ δὲ, ὁ δὲ, ὁ τὸ φλάμουλον κατέχων.

ΙΓΓΛΑ.

Ἴγγλα. Cingulum equi sub ventre. Exstat apud Crusium Turcograeciae lib. II. Detortum ex Latino *Iungula*. Glossae Latinograecae. *Iungula*. Ἡνίαι ζευκτικαί.

ΙΓΚΛΙΝΟΙ. ΙΓΚΛΙΝΙΑ. ΙΓΚΛΙΝΙΣΤΙ.

Ἰγκλῖνοι. *Angli*. Nicetas in Isaacio Angelo lib. II. sub finem. Ἀλλὰ καὶ ὁ ῥὴξ Φραγγίας, καὶ ὁ τῶν πελεκυφόρων κατάρχων βρεττανῶν, οὓς νῦν φασιν ἰγκλίνους. Et paulo post. Ὁ δὲ γε τῶν ἰγκλίνων ῥὴξ ἐν τῇ ἀναγωγῇ κατάρας ἐς κύπρον, &c. Et ἰγγλινία, sive ἰγκλινία, *Anglia*. Nicetas in Alexio Comneno lib. I. Ἐάλω μὲν πρὸς τοῦ ῥηγὸς ἰγγλινίας ἐς παλαιστίνην ἀφικνουμένου διαπλέοντος. Hinc item, ἰγκλινιστί. *Anglice*. Codinus De Offic. aulae Constantinop. Εἶτα ἔρχονται καὶ οἱ βάραγγοι κατὰ τὴν πάτριον καὶ οὗτοι γλῶτταν αὐτῶν, ἤγουν ἰγκλινιστί.

Hoc

Hoc quoque non neglexerim, in exemplaribus editis legi, ἐγκλινιςί: cui voci patrocinatur etymon, & origo nominis, quod ab Engisto primo Saxonum duce inhaesisse regno tradit in Chronico Anglicano Paulus Iovius. Sed priorem scripturam tuetur gentis ipsius idioma, & pronuntiatio.

ΙΓΚΟΛΑΣ.

Ι'γκόλας. Sive Ι'γκολ☉. *Incola*. Modestinus Excusat lib. I. Εἰδέναι χρὴ, ὅτι ὁ ἐν ἀγρῷ καταμένων, ἰγκόλας ἐ νομίζεται. ὁ γὰρ ἐκείνης τῆς πόλεως ἐξαιρέτοις, μὴ χρώμενος, ὗτος ἐ νομίζεται ἰγκόλας. Glossae Basilicorum. Ι'γκολ☉. ὁ παροικ☉, ὃς ᾗ ἀλλαχῦ ἐν πόλει ἢ ἐν χωρίῳ τὴν οἴκησιν ἐκτήσατο.

ΙΔΙΚΤΟΝ.

Ι'δικτον. *Edictum*. Balsamon in explicat. Concil. Σημείωσαι ὅτι ἀπὸ τῦ παρόντ☉ ἰδίκτου, ἤτοι βασιλικῦ προςάγματ☉, τῦ ἁγίυ μεγάλυ κωνςαντίνου. Theodorus Anagnosta Eclog. I. Καὶ τὰ δ' ἐκεῖνα τῷ θρόνῳ ἀπέδωκε, δι' ἑτέρου ἰδίκτυ καταλύσας τὰ πρότερα. Cedrenus. Ι'δικτον ᾗ ἔγραψεν ὐαλεντινιανὸς τοῖς ἐν ἀσίᾳ, καὶ φρυγίᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐπισκόποις. Evagrius lib. IV. cap. XXXIX. Τὸ καλύμενον πρὸς ῥωμαίων ἴδικτον γράφει. Apud Theophilum scribitur, ἔδικτον, lib. I. Tit. II. Corrige autem Constantini Novell. III. Στρατιώτην ᾗ νομίζεσθαι διατυπῦμεν, ὐ τὸν καθοσιωμένον τοῖς ἱεροῖς λεγεῶσι τῶν ςρατιωτῶν, ἀλλὰ γὰρ ᾗ τύτυς, οἱ διά τινα τύχης ἐπήρειαν ἐπιδεεῖς ὀφθέντες ἀδωρίας ἐδίκτῳ τετυχήκασι. Hodie legitur, ἐνδίκτῳ.

ΙΔΙΟΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Ι'διοδομέςικ☉. Proprius ac peculiaris domesticus. Codinus De Offic. aulae Constantinop. Ο' ἰδιοδομέςικ☉, τῦ πρώτυ ᾗ τῦ δευτέρου χοροῦ.

ΙΔΙΟΚΑΒΑΛΛΟΣ.

Ι'διοκάβαλλ☉. Proprius equus. Constantinus De Administr. Imp. Α'πέχυσι ᾗ οἱ τοιῦτοι τόποι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὁδὸν ἰδιοκαβάλλου ἡμέρας μιᾶς.

ΙΔΙΟΜΕΛΟΝ.

Ι'διόμελον. Canticum feriae proprium. Gennadius. Περὶ ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων. cap. IV. Καὶ ςιχηρὰ, ᾗ τροπάρια, ᾗ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια. Triodium. Ψάλλομεν τῆς ὀκτωήχυ ἀναςάσιμα τρία, ᾗ ἀνατολικὰ τρία, ᾗ τῦ τριωδίυ ἰδιόμελα δύο. Codinus De Offic. aulae Constantinop. Εἶτα εἰσέρχονται ᾗ οἱ ψάλται μετὰ τ' ἐπιρριπταρίων ᾗ καμισίων αὐτῶν, ᾗ ψάλλυσιν ἰδιόμελον τὸ τ' ἑορτῆς. Idem. Προέρχεται γῦν ὁ λαμπαδάρι☉ εἰς τ' περίπατον λαμπάδα φορῶν, ψάλλων ὅλον τὸ ἰδιόμελον· ἐξέλθετε ᾗ λαοὶ, θεάσασθε σήμερον τ' βασιλέα τ' ὐρανῶν. Vbi obiter observa hymnum solemnem festi Palmarum, quem (dicam per occasionem) composuisse fertur Theophilus Imperator. Cedrenus de eo. Καὶ τὸ ςιχηρὸν ᾗ τὸ κατὰ τὴν βαιοφόρον, τὸ ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε ᾗ λαοὶ· τὸν ἐκείνυ φασὶ τόκον εἶναι ψυχῆς. Zonaras Annal. III. Ε'φιλοτιμεῖτο ᾗ καὶ μελῳδεῖν. λέγονται μὲν ὖν ᾗ ἕτερα εἶναι ἐκείνυ τῦ ἀνδρὸς ποιήματα, πρὸς τοῖς ἄλλοις ᾗ, ᾗ τὸ κατὰ τὴν τῆς βαιοφόρου ἑορτὴν ᾀδόμενον ςιχηρὸν, τὸ, ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε ᾗ λαοί. Atque hic quidem eius diei hymnus in Orientali ecclesia: in Gallicana erat. *Gloria, laus, & honor*: eiusque auctor Theodulphus episcopus Aurelianensis. Sigebertus in Chronico. *His temporibus* (id est, sub Ludovico, anno DCCCXLIII.) *floruit Theodulphus abbas Floriacensis, postmodum episcopus Aurelianensis, de quo refertur, quod illos versus, quos in die palmarum singulis annis ecclesiae Galliarum decantare in usu habent, ipse composuerit: id est*, GLORIA, LAUS, ET HONOR. *Quos quum ipse Ludovico Imperatore secus domum, in qua exsul detinebatur, apud Andegavum transeunte decantaret, audiens Imperator, & misertus illius, iussit eum absolvi.*

ΙΔΡΟΜΑΧΙΟΝ.

Ι'δρομάχιον. Stragula, quae sellae substernebatur, ad prohibendum equi sudorem. Codinus De Offic. aulae Constantinop. Η' σέλλα τῦ ἵππυ αὐτῦ διβολέα, ὡσαύτως μετὰ ἀετῶν μαργαριταρεΐνων ἔμπροσθέν τε ᾗ ὄπισθεν, ᾗ εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ἱδρομαχίων ἔχυσα ᾗ μαργέλλιο ἔμπροσθέν τε ᾗ ὄπισθεν, ὡς ᾗ ἡ βασιλική.

ΙΔΡΩΤΑΣ.

Ι'δρώτας. Pro Ι'δρώς. Corona pretiosa. Ι'δρώτας. *Sudor*. Ι'δρώς.

ΙΕΝΕΙΑ.

Ι'ένεια. Barba. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.

Ι'ερομνήμων. Quod eius in ecclesia munus fuerit tradit Codinus de Offic. aulae Constantinop. Ο' ἱερομνήμων, εἰς τὸ βλέπειν τὰς εὐχὰς ὄπισθεν τῦ ἀρχιερέως, κρατῶν τὸν ἐνθρονιασμὸν ᾗ τὸ κοντάκιον τ' χειροτονίας. Nonnumquam etiam loco diaconi cum canstrisio patriarcham sacrificaturum sacra stola induebat, nisi & sacerdos ipse esset, tum enim non licebat. Ioannes Episcopus Citri in Resp. Τὸ τῦ ἱερομνήμον☉ ᾗ ὀφφίκιον διακόνῳ ἐξ ἀνάγκης προσήκει. ἐπειδὴ συνυπυργὸς ὗτός ἐςι τῷ κανςρισίῳ εἰς τὸ περιτιθέναι. τὴν ἱερὰν ςολὴν τῷ ἀρχιερεῖ μέλλοντι ἱερουργεῖν. εἰ ᾗ ἱερεύς ἐςιν ὁ ἱερομνήμων, κενῷ ὀνόματι, ὡς ὗτως εἰπεῖν, ἱερομνημονεῖ. ὐ ᾗ γὰρ ἔξον αὐτῷ ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις τῶν ἀρχιερατικῶν ςολισμάτων διακόνυ τάξιν τηρεῖν.

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙ.

Ι'ερομόναχοι. In monasteriis erant duo monachorum genera: hi μοναχοὶ simpliciter dicti, illi ἱερομόναχοι. De monachis infra dicemus: ἱερομόναχοι erant sacerdotes. Chronic. Con-

Constantinop. Ὑπῆρχε δὲ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἱερομόναχός τις, ὀνόματι συμεὼν, τραπεζοῦντιος, χρησιμώτατος πάνυ καὶ φιλόξενος, ὡς ἄλλος οὐδείς. Phranzes Chronici lib. II. cap. V. *Viris, & feminis illustribus, & probatis hieromonachis, & Deo consecratis virginibus veniam adnuebat*. Gregoras adpellat, ἱερωμένους μοναχοὺς, lib. VIII. Κατὰ τοῦτον τὸν πατριαρχικὸν διαδέχεται θρόνον τῶν ἱερωμένων τις μοναχῶν, ἐκ μονῆς τῶν μαγγάνων, γεράσιμος. Dicuntur ἱερεῖς μοναχοὶ a Nicephoro Carthophylace in epistola ad Theodosium quemdam monachum Corinthium. Οἱ δὲ μὴ ὄντες ἱερεῖς μοναχοὶ, δεχόμενοι λογισμούς τινων, καὶ δεσμοῦντες καὶ λύοντες, γινωσκέτωσαν ὅτι ἀκανονίστως τοῦτο ποιοῦσιν.

IKANATON.

Ἱκανάτον. Torsit haec vox viros doctos, qui ignorabant quid significaret. Erat vero cohortis nomen. Constantinus Them. Orient. V. Ὅσαι γὰρ ἐν ταῖς σχολαῖς, καὶ ἐν τοῖς ἱκανάτοις, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς τάγμασιν ἐστρατεύοντο, εἰς ὑπηρεσίαν εἷς ἕκαστος αὐτῶν τῶν ὀπτιμάτων ἐκέκτητο. Cedrenus. Ἦρχε δὲ τοῦ μὲν τάγματος ἐξκουβίτων ἰωάννης ὁ γράψων, ἀνὴρ πολεμικὸς, καὶ πολλάκις ἐν μάχαις ἀνδραγαθήσας, τοῦ δὲ ἱκανάτου ὀλβιανὸς ὁ μαρούλης, ἀνὴρ δεδοκιμασμένος. Iterum alio loco. Ὁ τοῦ βαρέως μιχαὴλ υἱὸς ὁ κωνσταντῖνος, τοῦ τάγματος ἄρχων τῶν ἱκανάτων, καταλιπὼν τὸν λέοντα τῷ ῥωμανῷ προσεχώρησε. Nicetas Paphlago in vita Ignatii. Νικήταν δὲ πρῶτον μὲν δεκαέτη τυγχάνοντα τῶν λεγομένων ἱκανάτων δομέστικον παρὰ νικηφόρου φασὶ τοῦ πάππου προβεβλῆσθαι.

IKMAΔA.

Ἰκμάδα. Pro Ἰκμάς. Vligo. Humor. Glossae Graecobarbarae. Ἄνικμος. ξηρά. ἐκείνη ὅπου δὲν ἔχει ἰκμάδαν καὶ ὑγρασίαν.

IΛAΣTHPION.

Ἱλαστήριον. Typicum Sabae cap. I. Θυμιάσας δὲ ὁ ἱερεὺς σταυροειδῶς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ ὅλον τὸ θυσιαστήριον, ἐξέρχεται διὰ τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ ποιήσας σταυρὸν μετὰ τοῦ θυμιατοῦ κατενώπιον τοῦ ἱλαστηρίου, ἐπέρχεται καὶ θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου. Et capit. V. Θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν σταυροειδῶς, ὡσαύτως καὶ τὸ ἱλαστήριον ἅπαν.

IΛΛOTΣTPIOΣ.

Ἰλλούστριος. *Illustris*. Dignitatis nota. Basilic. Eclog. VII. Οἱ ἀπὸ πατρικίων ἕως ἰλλουστρίων εἰσὶν οἱ συγκλητικοί. Et pluries in illis Eclogis. Suidas. Προκόπιος ἰλλούστριος καισαρεὺς ἐκ παλαιστίνης. Iterum alibi. Χριστόδωρος θηβαῖος ἰλλούστριος ἔγραψεν ἰξευτικὰ δι' ἐπῶν. Iustinianus Novell. XIII. Ἡμεῖς γὰρ οὐδενὶ τὴν εἰρημένην ἀρχὴν παραδώσωμεν πλὴν εἰ μὴ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἰλλουστρίων, &c. Corrigendae sunt Glossae Basilicorum. Ἰλλούστριος, εὐγενής. Male editur, Ἰλουστήμιος. Victor De Persequut. Vandal. lib. II. *Mittit ergo tunc ad ecclesiam Alexandrum illustrem, huiusmodi legationem deferentem*. Alcimus Avitus in Homilia. *Tunc numerosis illustribus curia florebat*. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. II. Οὔτε γὰρ προκόπιος, οὔτε μένανδρος, οὔτε ἡσύχιος ὁ ἰλλούστριος ἐμνημόνευσε τοῦ τοιούτου ὀνόματος. Et errant viri docti, qui putant cognomentum esse Hesychii. Ac corrige obiter Ioannem Tzetzen ab interpunctione laborantem, Chiliad. III.

Ἡσύχιος ἰλλούστριος, πλούταρχός τε, καὶ δίων,
Καὶ διονύσιος ὁμοῦ γράφουσι τάδε πάντα.

Male hodie dirimitur, ἡσύχιος, ἰλλούστριος. Sic Anthologiae lib. VI. legitur epigramma, ἐντολμίου ἰλλουστρίου. Ergo desinant posthac istius erroris.

IMAPETION.

Ἱμαρέτιον. Templum grandius. Malaxus in Hist. Patriarch. Ἦτον δὲ εἰς τὸν καιρὸν τῶν ῥωμαίων αὕτη ἡ παμμακάριστος γυναικεῖον μοναστήριον. ὁ δὲ ναὸς αὐτῶν τῶν ἁγίων ἀποστόλων. ὅπου ἐκαθέζετο πρότερα ὁ πατριάρχης. τὸ ἔκαμαν ἱμαρέτιον τοῦ αὐτοῦ σουλτὰν μεχεμέτη. Theodosius Zygomala in epistola. Ἱμαρέτιον, καὶ μετζίτιον, ναοὶ ἀγαρηνῶν εἰσιν. ὧν ἐκεῖνο μὲν, μέγα. τοῦτο δὲ, μικρόν. Chronicon Constantinop. Καὶ ἔφερον τὸν νεκρὸν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔθαψαν ἐν τῷ ἀνεγερθέντι ὑπ' αὐτοῦ ναῷ, ὃ λέγουσιν ἱμαρέτιον.

IMATION.

Ἱμάτιον. Peculiare vestis genus, aut pallii. Codinus. Φορεῖ δὲ ἔνδυμα μέλαν, λεγόμενον ἱμάτιον, καὶ μανδύαν ὀξύν. Et ad seculares pertinebat, ut μανδύας ad clericos. Adparet ex Euchologio De Ordinat. Lectoris aut Psaltae. Προσαγόμενος τῷ ἀρχιερεῖ ὁ τοιοῦτος, εἰ μὲν κοσμικός ἐστι, μετὰ ἱματίου ἀσκεπής. εἰ δὲ μοναχὸς, μετὰ μανδύου.

IMΦAΣ.

Ἴμφας, *Infans*. Glossae Basilicorum. Ἴμφας, νηπίον. Harmenopulus lib. VI. Tit. VI. Οὔτε ὁ ἴμφας, τουτέστιν ὁ ἐπταετὴς, οὔτε ὁ μαινόμενος φονεύων, ὑπόκειται τῷ θανάτῳ. Quae verba desumta sunt ex Novella Anastasii. Nicetas in Alexio Manuelis F. Οὔ φασι δεῖν τὸν ἴμφαντα, καὶ εἰς μέτρον οὔπω ἡλικίας ἱκόμενον, λογιζόμενον, προαναγορεύεσθαι τοῦ πολιότριχος ἀνδρονίκου.

INBENTAPION. INBENTON.

Ἰνβεντάριον. *Inventarium*. Basilic. Eclog. XXXV. Ἐὰν χωρὶς εὐλόγου αἰτίας ὁ ἐπίτροπος μὴ ποιήσει ἰνβεντάριον, ἤτοι καταγραφὴν, ὡς δόλον ἁμαρτάνων ὑπόκειται τῷ ἐνδίκῳ ὅρκῳ εἰς τὸ διάφορον. Invenio ἴμβεντον, pro eodem in Novell. II. Leonis & Constantini. Καὶ αὐτὴν τὴν πᾶσαν τοῦ οἴκου ποιεῖσθαι φροντίδα τε καὶ διοίκησιν, προδήλως δημοσίαν ἀναγραφὴν ποιουμένης αὐτῆς, ἤτοι ἴνβεντον, πάσης τῆς καταλιμπανομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παντοίας ὑπάρξεώς τε καὶ περιουσίας. Harmenopulus lib. I. Tit. XIII. Εἰ δὲ ἴμβεντον οὐ ποιήσει ἐμπροθέσμως, βοηθοῦνται οἱ δανεισταί.

ΙΝΓΡΟΥΣΙΑ.

Ἰγγρυσία. *Ingrusia*. Suidas. Ἰγγρουσία, παρὰ ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον, ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ. Habes totidem verbis in Glossis Basilicorum. Sed haec exponenda sunt, quandoquidem non omnes intelligunt. Ficum vocabant *Grusum*. Glossae veteres Graecolatinae. Ὄλυνθος, *Bolunda, hoc Grusum*. Ficus autem inquinabant veneno ita temperato, ut, quibus illas edendas porrigerent, & vivere, & mori nequeuntes longa tabe conficerentur. Lampridius in Commodo. *Motilenum praefectum praetorio per ficus veneno interemit*. Atque eiusmodi ficus, & sumta inde metaphora, omnis cibus venenatus *Ingrusia* dicebatur. Nos autem in nostro quoque idiomate dicimus de eadem re. Een vyghe gheven. Quod nihil aliud est, quam, ficum, sive ingrusiam, dare.

ΙΝΔΙΚΙΟΝ.

Ἰνδίκιον. *Indicium*. Glossae Basilicorum. Ἰνδίκιον, μήνυμα.

ΙΝΔΙΚΤΙΩΝ. ΙΝΔΙΚΤΟΣ.

Ἰνδικτιών. *Indictio*. Nicetas in Alexio Manuelis F. Καθ' ἡμέραν ἑβδόμην, δευτέρου τοῦ μαΐου μηνὸς, τῆς πεντεκαιδεκάτης ἰνδικτιῶνος. Nicephorus Blemmides, ἐπιτομῆς φυσικῆς cap. XXVII. Ἰνδικτιὼν προέτρεχε πρώτη. Occurrit passim. Dicebant etiam ἴνδικτος. Suidas. Ἰνδικτιὼν λέγεται. Christophorus Patricius in Menologio.

Ἴνδικτον ἡμῖν εὐλόγει νέου χρόνου.

Glossae Latinograecae. *Indictus*. Ἐπινέμησις. Et errant, qui apud Codinum De Orig. Constantinop. Τῷ τρίτῳ μηνὶ τῆς δευτέρας ἐπινεμήσεως, interpretantur, *tertio mense secundae distributionis*. Debebant. *i. m. secundae indictionis*. Gregoras lib. IV. Ἐπέτρεψε δ' αὐτῷ ὁ πατὴρ καὶ δι' ἐρυθρῶν ὑπογράφειν γραμμάτων προστάγματα. οὐ μὲν τοι μῆνα καὶ ἴνδικτον. Cedrenus. Τούτου τῷ δευτέρῳ ἔτει αἱ ἰνδικτοι ἐπενοήθησαν. Ride ineptam etymologiam Cedreni in Theodosio maiore, & Constantini Them. Occident. VIII. quam ex Hesychio profert. Illic vide.

ΙΝΔΙΞ.

Ἴνδιξ. *Index*. Glossae Basilicorum. Ἴνδιξ, ἑρμηνεία. ὑπόμνημα.

ΙΝΔΟΥΛΚΕΝΤΙΑΙ.

Ἰνδουλκεντίαι. *Indulgentiae*. In Constitutione quadam Tiberii ita corrigimus. Τῶν ἤδη πεπορισμένων ταῖς αὐταῖς θείαις οἰκίαις προνομίων οὐκ ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ δέ γε τοῖς τῶν δικῶν δωρήμασι φυλαττομένων, ὑπέρ τε τῶν λεγομένων ἰνδουλκεντίων, &c. Hodie corrupte editur ἰνδουκέντων.

ΙΝΚΕΡΤΟΣ.

Ἴγκερτος. *Incertus*. Scholiastes Basilicorum Eclog. XLIV. Εἰ γὰρ πολλούς τις ἔχων οἰκέτας, ἰνκέρτως οἰκέτην ἐληγάτευσεν, ὄνομα μὴ προσθεὶς, τότε ὁ ληγατάριος ἔχει τὴν ἐπιλογήν.

ΙΝΚΕΣΤΟΣ.

Ἴγκεστος. *Incestus*. Saepe occurrit apud Iureconsultos Graecos.

ΙΝΝΟΥΛΑ.

Ἴνουλα. *Inula*. Sotion, Geoponic. IX. Εἰς ἔλαιον ὀμφάκινον, ἢ ἄλλως καλὸν, ἔμβαλε ἴννουλαν ξηρὰν, καὶ δάφνης φύλλα.

ΙΝΡΟΣΑΣΙΑ.

Ινροσασία. Glossae Latinograecae. *Portulaca*. Ἀνδράχνη, ἰνροσασία. Vide infra, πρασασία.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ.

Ἰνστιτοῦτα. *Instituta*. Libri institutionum Iuris. Iustinianus Novell. XVIII. Καθάπερ αὐτὴν ἡμᾶς ἐν τοῖς ἡμετέροις ἰνστιτούτοις, καὶ διγέστοις καὶ τῷ τῶν διατάξεων ἐνομοθετήσαμεν βιβλίῳ. Harmenopulus lib. I. Tit. I. Καὶ τῶν ἰνστιτούτων, ἤγουν τὴν τῶν νόμων εἰσαγωγήν. Balsamon ad Nomocan. Photii Tit. II. cap. I. Οὕτως ἔχουσιν, ὡς ἐν τοῖς ἰνστιτούτοις ἐγράφη. Et Theophili Operum inscriptio est, ἰνστιτοῦτα θεοφίλου ἀντικένσωρος.

ΙΝΣΤΡΟΥΚΤΟΝ.

Ἰνστροῦκτον. Glossae Basilicorum. Ἰνστροῦκτον, τραπεζοκράββατον.

ΙΝΤΕΡΚΕΔΕΥΕΙΝ. ΙΝΤΕΡΚΕΣΙΟΝ.

Ἰντερκεδεύειν. *Intercedere*. Et Ἰντερκέσιον. *Intercessio*. Saepe obvia sunt in libris Iureconsultorum Graecorum.

ΙΝΤΡΟΙΤΟΝ.

Ἰντρόϊτον. *Introitus*. Clemens Constitut. Apostol. lib. II. cap. LVII. Ἔσω δὲ τῶν τόπων προνοῶν ὁ διάκονος, ἵν' ἕκαστος τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸν ἴδιον τόπον ὁρμᾷ, καὶ μὴ παρὰ τὸ ἰντρόϊτον καθέζωνται.

ΙΝΤΥΒΟΛΑΧΑΝΟΝ.

Ἰντυβολάχανον. *Intubum*. Cicorium. Galenus. Περὶ εὐπορίστων. κιχώριον, τὸ ῥωμαϊστὶ λεγόμενον ἰντυβολάχανον, ἐπιτίθει τοῦ πάσχοντος τὴν κεφαλήν.

ΙΟΖΟΥΛΑΠΟΝ.

Ἰοζούλαπον. Ex rosis confectum Zulapium. Simeon Sethi De Facult. Cib. Τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν

τῶν σκευαζόμενον ἰοσάκχαρον, καὶ ἰοζύλαπον πρὸς τὰ θώρακός τε καὶ πνεύμονος λυσιτελεῖ ἀῤῥωστίαις.

ΙΟΝΘΟΝΑΡΙΟΝ;

Ἰονθονάριον. Lanugo. Eusthatius ad Odyss. ξ. Τῆς ἐχούσης ἴονθους, ὅ ἐστιν ἐξανθήματα σώματός φησιν ἀκμάζοντος, ἅπερ οἱ νῦν χυδαΐζοντες ἰονθονάριά φασι.

ΙΟΣΑΚΧΑΡΟΝ.

Ἰοσάκχαρον. Saccarum aqua rosacea conditum. Vide ἰοζύλαπον.

ΙΟΥΓΑΛΙΑ.

Ἰυγάλια. *Iugalia*. Tributa, quae pro agri iugeris solvebant. Iustinianus Novell. XVII. Ἀναγκάσεις δὲ τοὺς δημοσίους πράκτορας, ἤτοι τοὺς ἀπαιτητὰς, ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἀποχαῖς φανερὰ ποιεῖν ἅπαντα ἀφ' οἷς αὐτὰς δίδοασιν, τουτέστι τότε πόσον τῶν ζυγοκεφάλων, ἢ ἰούγων, ἢ ἰυγαλίων, ἢ ὅπως δήποτε ἂν αὐτὰ κατὰ χώραν καλοῖεν.

ΙΟΥΓΕΡΑΤΙΟΝ. ΙΟΥΓΕΡΟΝ.

Ἰυγεράτιον. *Iugerum*. Diminutive. In Lexico Stephani. Ἰυγεράτιον, πλέθρον. Ita corrigo. Perperam erat in manuscripto, τοῦ γεραξίων. Etiam ἰόγερον dicebant. Exstat apud Hesychium, sine explicatione. Sed dubium non est, quin sit Latina ista dictio.

ΙΟΥΓΟΝ.

Ἰῦγον. *Iugum*. Iustin. Novell. XVII. Λέγοντες μὴ δύνασθαι τὴν τῶν ἰούγων ἐντιθέναι ποσότητα. Basilic. Eclog. LVII. Σημαινούσας τὴν τῶν χρημάτων ποσότητα, καὶ τῶν εἰδῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ζευγῶν, ἤτοι ἰούγων. Iterum Nov. CXXVIII. Ὑπὲρ ἑκάστου ἰούγου, ἢ ἰουλίων, ἢ κεντυρίων. Corrigendus est Achmes cap. CXXXVIII. Εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἄγρια καὶ ἀνυπότακτα ἤνεγκαν αὐτῷ. εἰ μὲν ἦσαν δεδεμένα, δεσμίους ἀλλοφύλους ἄρχοντας, καὶ χαρὰν μεγίστην δέξεται. εἰ δὲ ἀγεληδὸν καὶ ἀγέλαι ὑπὸ ἰούγων, μεγίστων ἐθνῶν καταχυριεύσει. Hodie editur, ὑπὸ λόγων, adposito asterisco, mendi nota. Attende: τὰ ἀνυπότακτα opponit τοῖς ἀγομένοις ὑπὸ ἰούγων: indomita subiugibus. Ergo certa est nostra emendatio.

ΙΟΥΡΙΣΓΕΝΤΙΑ.

Ἰυρισγεντία. *Ius gentium*. Anonymus in Resp. De Nud. Pact. Τὰ δὲ ἰδικὰς ἔχουσι προσηγορίας, οἷον πράσεως, μισθώσεως, κοινωνίας, χρήσεως, παρακαταθήκης. ἅτινα τῆς ἰουρισγεντίας εἰσὶ κομβεντίονες.

ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΝ.

Ἰυστινιάνιον. Capitis tegmen, ab Imperatore Constantinopolitano gestari solitum, nomine a Iustiniano deducto, qui eo primus usus esse videtur. Codinus De Offic. aulae Constantinop. Ἐπὶ δὲ κεφαλῆς φορήματα διάφορα, ποτὲ δὲ τὸ ὀνομαζόμενον τροπαιουχίαν, ποτὲ δὲ ἰυστινιάνιον, ἐν ἄλλοις δὲ ὑπέρτερον, ὧν τὰ σχήματα ἑκάστων οὐκ ἔστι νῦν κατὰ μέρος λέγειν.

ΙΠΠΟΚΟΝΤΟΥΡΟΣ,

Ἱπποκόντουρος. Veredus. Suidas in Etymologico. Βερέδοις, ἱπποκοντούροις. Vide Κόντουρος.

ΙΡΔΙΟΝ.

Ἵρδιον. Currus tectus. Carruca. Suidas. Λαμπήνη, ἅμαξα βασιλική. ἵρδιον περιφανές. ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν.

ΙΣΙΑΣΗ.

Ἰσιάση. Corona pretiosa. Νὰ ἰσιάσῃ. *Dirigere*. Εὐθύνειν.

ΙΣΚΙΟΣ.

Ἴσκιος. Vmbra. Corona pretiosa. Ἴσκιος. *Vmbra*. Σκιά. Alexius Rharturus Doctr. VI. Εἰς ποῖνα ἤθελες σιάσθῃ εἰς τὸ δένδρον, ἢ εἰς τὸν ἰσκιάνιν δένδρου. Occurrit ibi pluries. Demetrius Zenus in Batrachom.

Κιοσὰν τὸ λέγει παροιμία, τὸν ἴσκιον σου φοβᾶσαι.

ΙΣΜΑΓΙΔΙΟΝ.

Ἰσμαγίδιον. Vide μασγίδιον.

ΙΣΜΙΟ.

Ἰσμίο. Subito. Protinus. Corona pretiosa. Ἰσμίο. *Protinus*. Εὐθύς. In Turcograeciae Crusii truncatum est, σμίο.

ΙΣΜΙΤ. [a]

Ἰσμίτ. Spira. Genus panificii. Occurrit in Turcograecia Crusii.

ΙΣΟΚΑΜΠΟΣ.

Ἰσόκαμπος. Planus. Gloss. Graecobarbarae. Ὁμαλόν. ἰσόπεδον. ἐπίπεδον. ἴσον. ἰσόκαμπον.

ΙΣΟΝΝΕΙΝ.

Ἰσόννειν. Aequare. Pro Ἰσοῦν. Gloss. Graecobarbarae. Ὁμαλίζειν. ἰσάζειν. νὰ σάζῃ. νὰ ἰσόννει.

ΙΣΟΠΟΣΟΝ.

Ἰσόποσον. Quod est eiusdem quantitatis. Ornesophion. Καὶ μετὰ ὥραν ἱκανὴν χανίασον πάλιν αὐτὸ, καὶ βάλλε καντίον ἰσόποσον τοῦ ἀλατος.

ΙΣΧΥΡΩΝΝΕΙΝ.

Ἰσχυρώννειν. Roborare. Munire. Phortius. περὶ στρατ. πραγμ. lib. I.

Ὡς πρέπει καθ' ἕνα τόπον.
Ἰσχυρώννοντάς με κόπον.

ITA-

[a] Verbum Turcicum vel Arabicum, *Donius*.

ΙΤΑΛΙΑΝΟΙ.

Ἰταλιᾶνοι. *Itali*. Glossae Graecobarbarae. Τὺς ἰταλὺς, ἢ ἰταλιάνους.

ΙΤΕΑ.

Ἰτεά. Vide Ἀτιά.

ΙΤΖΟΥ.

Ἴτζου. *Ita*. Vide Ἔτζη.

ΙΤΡΙΟΝ.

Ἴτρίον. *Iterum*. *Iteratum*. Exstat in Glossis Graecolatinis.

ΙΧΘΗΡΕΥΤΗΣ.

Ἰχθηρευτής. Piscator. Ἁλιεῦσι. θαλαττουργοῖς. ἰχθηρευταῖς.

ΙΧΙΟΣ. ΙΧΟΣ.

Ἴχιος, sive ἴχος. Aequalis. Glossae Graecobarbarae. Ἰσοδύναμος. ὅπυ ἔχει ἴσιω ἢ ἴχιω δύναμιν. Iterum alibi. Ὁμαλοί. ἤγυν ἴσοι. ἢ ἴχοι.

ΙΧΙΩΝΝΕΙΝ.

Ἰχιώννειν. Aequare. Glossae Grecobarbarae. Ὁμαλίζειν. ἰσάζει. νὰ σάζει. νὰ ἰσόννει. νὰ ἰχιώννει.

ΚΑΒΑΚΑ.

Καβάκα, pro, κάβηξ. Larus. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Ἐγὼ τὴν ἐκολόσυρνα ἐκείνω τὴν καβάκα,
Καὶ κείνη εὐτρεπογγίασε, ἢ κράζει κακα κάκα.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΚΙΟΝ.

Καβαλλαρίκιον. *Caballaricium*. Equile. Codinus De Offic. Aulae Constantinopolitan. Εἰς τὸ καβαλλαρίκιον τῦ βασιλέως ἄγεν τε ἢ φέρεν ἐν τῇ αὐλῇ ἢ ἐφίζειν, πεζεύειν δ' αὖ εἰς τὸ καβαλλαρίκιον.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΚΟΣ.

Καβαλλαρικός. *Caballarius*. Equestris. Nicetas in Ioanne Comneno. Διὰ μὲν ὀχυρότητα ταυτησὶ τῆς πόλεως, ἢ τὸ ἔνδον καβαλλαρικὸν στράτευμα.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΟΝ.

Καβαλλάριον. *Caballarium*. Equitatus. Codinus. Ὁ ἐπὶ τῶν δικάσεων δέχεται τὰς τῶν αἰτούντων ἢ ἀδικυμένων ἀναφορὰς, καβαλλαρίυ διερχομένυ τῦ βασιλέως.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΟΣ.

Καβαλλάριος. *Caballarius*. Eques. Auriga. Basilius Magnus De Exercit. Grammat. Κέλης, ὁ καβαλλάριος. Nicetas in Man. Comneno lib. II. Δύο καβαλλαρίυς στήσας ἐν τῷ ἅμα, ἢ σκυτίσας τὸν ἵππον, ἢ εγκράξας, ἢ τὸ ἕνα δὺς μετὰ τῦ κονταρίυ κατέλαβεν. Ioannes Diaconus ad Hesiodi Scutum. Ἀναβεβηκότες δέ τινες ἡνίοχοι, ἤγυν καβαλλάριοι, ἐπάνω δίφρων ἐνκατασκευάστων ἀπέλυσαν τὺς ταχεῖς ἵππυς. Constantinus in Tacticis. Ἐξώπλισον δὲ τον μὲν καλάφρακτον καβαλλάριον πάντοθεν αὐτόν τε ἢ τὸ ἱππάριον αὐτῦ.

ΚΑΒΑΛΛΕΤΟΝ.

Καβαλλέτον. Italicum, *Cavalletto*. Fulcrum. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

Προμαχόντας καβαλλέτα
Πᾶσαι, ἢ μεγζολησέτα,
Ὡς πρέπει καθ' ἕνα τόπον.

ΚΑΒΑΛΛΗΣ.

Καβάλλης. *Caballus*. Equus. Glossae Latinograecae. *Cantherius*. Καβάλλης μηχανικός. Antipater Antholog. lib. I. cap. XLI.

Βυκόλος ἔπλεο, φοῖβε, ποσειδάων δ' καβάλλης.

Hesychius. Καβάλλης, ἐργάτης ἵππος. Iterum alio loco. Κίνον, τὸν καβάλλην, ἵππον. Plutarchus De non foener. Οἷνῳ τινὶ τῷ τυχόντι, ἢ καβάλλη γρῆμμα. φεῦγε πολέμιον ἢ τύραννον δανειστήν Fulbertus epist. IX. *Susceptum unum caballum a famulo nostro Deodato debuit comparare triginta duobus solidis*. Marculfus Form. lib. I. cap. XI. *Leguminum carra tanta, faculas tantas, itemque victum ad caballos eorum*. (a)

ΚΑΒΑΛΙΣ.

Καβαλὶς, sive καβαλλίς. Stercus. Eustathius ad Odyss. ά. Τὸ δὲ καταβαλεῖν, καταῤῥίψαι ἐστίν. ὁ δὴ συγκοπὲν, ποιεῖ τὸ καβαλεῖν. ἴσως δὲ ἢ τὴν κοινῶς λεγομένην καβαλῖνα, καθ' ἣν ὁ κοπρώνυμος, καβαλῖνος ἔσκωπται. περὶ ἧς φέρεται, ὅτι καβαλὶς δικατάληκτον, ἔγκειται δὲ φησιν ἡ κάτη, ἢ τὸ ἅλις, ἤγυν αὐτάρκως. περίτομα γάρ ἐστι τῶν ἀπὸ κάτης ἐσθιόντων ἀλόγων. Huc pertinent quoque illa, quae apud Suidam leguntur in καβαλλίς. Michael Glycas Annal IV *Quum Constantinus hic inde originem traxerit, ac more inoleverit, ut stercus* CABALLINVM *dicamus; non abs re vir sceleratissimus a stercoreo nomine Copronymus est nuncupatus*. Corrigendus est Paulus Diaconus Hist. Misc. lib XXI. *Luxuriis, cruentisque sacrificiis, & caballinis, atque lotio gaudens*. Hodie editur, *& caballinis stercoribus, atque l. g.* Sed glossema male in textum est receptum. Non gaudebat Constantinus ille Copronymus, de quo loquitur, stercoribus caballinis, sed baptisterium concacaverat; atque ea ex re καβαλλῖνος dicebatur, quia istius temporis Graeci stercus καβαλῖνα appellarent.

KA-

(a) *Persius: Nec fonte labra prolui Caballino.*

A

ΚΑΒΑΛΛΙΚΕΥΕΙΝ.

Καβαλλικεύειν. *Caballicare.* Equitare. Achmes cap. CCXXXV. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐκαβαλλίκευσε ζόρδωνα εὖ βαίνοντα, εὑρήσει ἑκουσίως ταξείδιον. Cyrillus in Lexico. Ἐπορχούμενος, βαστάζόμενος, καβαλλικεύων. Balsamon in Explicat. Concil. Καὶ καβαλλικεύει μετὰ ἀληθινοῦ σελοχαλινοῦ κατὰ τοὺς βασιλεῖς. Detortum est e voce *Caballicare*, qua utebatur Italia iam barbarismorum plena. Werimbertus in vita Caroli Magni. *In lecto non illis possumus cooperiri, caballicans contra ventos & pluvias nequeo defendi.* Anastasius in Conone. *Sed & pallio ad caballicandum uti licentiam ei concessit.* Lex Salica Tit. XXII. *Si quis caballum sine permissu domini sui adscenderit, & eum caballicaverit.* Haimo in Homiliis. *Videntes autem stellam dixit unus ad alterum, cavallicate bene: ecce nostrum signum, prope hoc est quod quaerimus.* [a]

ΚΑΒΑΣΤΙΩΝ.

Καβαστίων. Propugnaculum. Agger. Ex Italico, *Bastione*. Biton in Mechanicis. Δεῖ δὲ καὶ βάλλειν ἐκ τῶν καβαστιώνων λίθοις ὡς μεγίστοις τοὺς πλησιάζοντας τῷ τείχει.

ΚΑΒΒΑΔΗΣ. ΚΑΒΒΑΔΙΟΝ. ΚΑΒΒΑΔΙΚΙΟΝ.

Καββάδης. Vestis est militaris. Ioannes Tzetzes Chil. XII.

Ἔσθημα ἐνυάλιον, στρατιωτῶν τὸ εἷμα,
Ὅπερ καβάδης λέγεται ἀπὸ καβάδου πέρσου.

Dicebant etiam καββάδιν, sive καββάδιον, ut infinita eius commatis. Achmes cap. CXXXI. Εἰ δὲ ἔδωκεν αὐτῷ καββάδιν, ἤτοι σκαραμάγκιν. ταχὺ ἀποθανεῖται ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Τὸ δὲ καββάδιον αὐτοῦ ὀξὺ, ἢ ἐρυθρὸν, μαργαριταρεϊνόν. Et saepe occurrit apud illum scriptorem. Item καββαδίκιον dicebant. Achmes cap. CCLXVIII. Γυνὴ ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόρει καββαδίκιον, σκαραμάγκιο, (ita lego, non καββαδίκιον σκαραμαγκίου) ἢ φακεώλιον ἀνδρὸς, χαρήσεται ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. Ab Assyriis autem petitam hanc vestem discimus ex Codino. Ἀπὸ δὲ τῆς τῶν ἀσσυρίων τὸ σκαράνικον, τότε καββάδιον, καὶ τὸ δρακόντειον φλάμουλον. Alii a Cabade rege Persarum deducunt, in qua opinione est Tzetzes, cuius iam testimonium vidimus. Hodie καβάδι dicunt.

ΚΑΒΙΔΑΡΙΟΣ.

Καβιδάριος. Lapidarius. Glossae Graecolatinae. Καβιδάριος. *Cabidarius*. Palladius Hist. Laus. in Macario seniore. Ἦν γὰρ ἐν νεότητι αὐτοῦ λιθουργὸς, ὃν λέγουσι καβιδάριον. καὶ ἀπελθὼν λέγει αὐτῇ. λίθοι ἀναγκαῖοι, σμάραγδοι, καὶ ὑάκινθοι ἐμπεπτώκασί μοι.

ΚΑΒΟΣ.

Κάβος. Ebrius. Suidas. Κάβος, μέτρον σιτικόν. καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς.

ΚΑΒΟΥΡΑΣ. ΚΑΒΟΥΡΟΣ.

Κάβουρας, sive κάβουρος. Vox Fuchsio ignota apud Myrepsum lib. De Drosatis cap. XXIII. Et male, καράβους rescribendum censet. Significat autem cancrum. Corona pretiosa. Κάβουρος. *Cancer.* καρκῖνος.

B

ΚΑΒΩΝ.

Κάβων. *Cabo*. Equus. Isidorus in Glossis. *Cabo, caballus grandis*. Iterum. *Cabo, caballus, sonipes equus*. Hinc κρισσοκάβων. Equus varicosus. Apsyrthus Hippiatric. lib. I. cap. XIV. Καὶ ὅσοι δὲ κατὰ τῶν διδύμων κρισσοὺς ἔχουσιν, οἱ λέγονται κρισσοκάβωνες, ἄθετοί εἰσι.

C

ΚΑΓΓΕΛΑ. ΚΑΓΓΕΛΟΙ.

Κάγγελα, vel κάγγελοι, sive κάγκελλοι. *Cancelli*. Theocriti Sholiastes Idyll. VIII. Ὕσπληγξ, ἡ τῶν δρομέων ἀφετηρία, ὃ κάγκελον ἡμεῖς φαμέν. Codinus in Orig. Constantinopolit. Καὶ ἀνὰ τῶν καγγέλων, καὶ τὸν σφενδόνα, καὶ τοὺς καμπτῆρας, καὶ τοὺς δήμους. Etymologici Auctor. Δρύφακτα, αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι, ἤγουν τὰ κάγκελα. Callisthenes in Vita Alexandri. Ἐξῆλθον αἱ ταυλῶσαι τῶν ἵππων, ἠνοίγησαν δὲ ἀφετῆρες τῶν καγκέλλων. Eustathius ad Dionysium. Ὕσπληγξ οὐ μόνον, ὡς ἐνταῦθα, ἐπὶ καμπτῆρος λέγεται, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπ' ἀφετηρίας, ὅ ἐστι κάγγελον. Glossae Basilicorum. Κάγκελλον, ἀντὶ τοῦ δικτυίσκου ὑποκοριστικῶς· ὅτι κάσσαι ῥωμαῖοι τὰ δίκτυα λέγουσι. καὶ ὑποκοριστικῶς κάγκελλον. ἔνθεν καγκελλάριοι, οἱ ἐν αὐτῷ ἑστηκότες· δύο δὲ οὗτοι μόνοι.

D

ΚΑΓΓΕΛΟΘΥΡΙΟΝ. ΚΑΓΓΕΛΟΘΥΡΙΣ.

Γαγγελοθύριον. Ianua cancellata. Codinus in Orig. Constantinopol. Ἔγραψε δὲ καὶ τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τοπάρχαις, καὶ δουξὶ καὶ πᾶσι τοῖς οὖσιν ἀρχηγέταις βασιλικῶν θεμάτων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως, ὅπου δηλαδὴ εὑρεθῶσι, κίονάς τε καὶ συστήματα, καὶ στῆθεά τε, καὶ ἀββάκια, καὶ καγγελοθύρια. Dicebant etiam καγγελοθυρίς. Etymologici Auctor. Κιγκλὶς, ἡ καγγελοθυρὶς, θύρα δικτυωτή, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων αἱ τοιαῦται ἦσαν, ἵνα ταχέως ἀνοίγωνται καὶ κλείωνται. συνεχῶς γὰρ εἰσῄεσαν καὶ ἐξῄεσαν. Has *lucidas fores* adpellat, & *ianuas fenestratas*, Cassiodor. Var. lib. XI. epist. VI. *Respice quo nomine nuncuperis, latere non potest quod inter cancellos egeris. Tenes quippe lucidas fores, claustra patentia, fenestratas ianuas. Et quamvis studiose claudas, necesse est ut te cunctis aperias.*

E

F

ΚΑΓΚΕΛΟΥΝ. ΚΑΓΚΕΛΩΤΟΝ.

Καγκελοῦν. *Cancellare*. Onomasticon Vetus. *Cancello*. Καγκελόω. Inde καγκελωτὸν, *Cancellatum*. Aristophanis Scholiastes ad Vespas. Κιγ-

(a) Nos hodie dicimus *Cavalcare*.

Κιγκλὶς. ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἣν καὶ καγκελωτὴν καλοῦσι. Etymologici Auctor. Ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ ἐγκλίς. οὕτω δὲ λέγεται ἡ καγκελωτὴ θύρα. Iulius Pollux lib. VIII. Οἱ μὲν οὖν τῶν δικαστηρίων θύραι κιγκλίδες ἐκαλεῖτο, ἃς οἱ ῥωμαῖοι καγκέλωλας λέγουσι. Hesychius. Δικλυωὴ, καγκελλωτή. Iterum. Κιγκλίδες θύραι, ἃς ἡμεῖς καγγελωτὰς λέγομεν.

ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Καγκελλάριος. *Cancellarius*. Constantinus Novell. x. Ἐπειδὴ αἱ διαθῆκαι παρὰ τῷ κοιαίστωρι ἀνοίγονται τοῖς ὑπουργοῦσιν ἐν τῇ ἀνοίξει καγκελλαρίοις ἐπὶ τῇ συναγωγῇ τῶν μαρτύρων, καὶ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων. Nicetas in Man. Comneno lib. VII. Ὥστε ὁ μὲν τὸν οἰκεῖον, ὡς ἡ λατίνων βούλεται φωνὴ, καγκελλάριον. ὡς δ' ἕλληνες εἴποιεν, λογοθέτην, &c. Et in Isaacio lib. I. Τὸν ἐπίσκοπον μαγέντζης νενικηκὼς καγκελλάριον ὄντα τοῦ ῥηγός. Erant autem cancellarii XII. redacti in eum numerum ab Heraclio Imp. Clarum ex eius Novella. Τοὺς μὲν θεοφιλεῖς συγκέλλους εἰς β'. τὸν ἀριθμὸν περιστάντας, καγκελαρίους δὲ εἰς ιβ'. Et mox iterum. Ἐπειδὰν δὲ συμβαίη περιστῆναι τοὺς μὲν συγκέλλους εἰς β' καγκελαρίους δὲ εἰς ιϛ'. Miror quod in Glossis Basil. Ἔνθεν καγκελλάριοι, οἱ ἐν αὐτῷ ἑστηκότες, δύο δὲ οὗτοι μόνοι. An commutatio sit numerorum, β'. & ιβ'. Horum unus dignitate praeeminebat, & πρωτοκαγκελλάριος dicebatur: ut infra dicam.

ΚΑΔΗ. ΚΑΔΗΛΕΙΟΣ.

Κάδη. *Cada*. *Cadus*. Vas. Hesychius. Συστρολήκυθον, κάδη, καὶ βίσσα ἐλαίου λυτρικά. Vel Aruina. Glossae Arabicolatinae. *Cada*, *aruina*, *Oleum de cada*, *oleum oxycedri*. *Cadala*, *institutа*, *negotiatio pinguedinis*. Hinc καδηλεῖος. *Cadalius*. Institor eiusmodi, & negotiator. Harmenopulus lib. II. Tit. IV. Ἡ τῶν ἀμμυδαρίων καὶ καδηλέων τέχνη οὐ μόνον τὴν ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἔχει λύμην, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ ἐλαίου ἀτμὶς βλάβην ἐπάγει τοῖς σώμασιν. Hodie mendose editur, καπηλέων, quod viri docti recte animadverterunt esse loco valde alieno, sed male tamen expungunt. Nos unius litterulae mutatione veram lectionem eruimus.

ΚΑΔΗΣ.

Καδῆς. (a) Praefectus. Sic interpretatur vir eruditus Martinus Crusius Turcograeciae lib. I. Chronicon Constantinopol. Καταστήσας τῇ μεγαλοπόλει φύλακας, καὶ καδῆν, καὶ πᾶν τὸ διοικήσεως. Malaxus in Hist. Patriarch. Καὶ τῆς ὥρας εὐγῆκε καδῆς καὶ σκλάβος ἀπάνω του. Smaragda in epistola ad Zygomalam. Ὅπου ἤθελα ἀγοράζειν ἀπ' αὐτὸν χρόνοι περασμένοι, με χουλζέτιον τοῦ τότε καδῆ. Constantinus De Administ. Imp. Ὑπῆρχε κατὰ τὸ τῶν σαρακηνῶν ἔθνος εὐσεβὴς, οἵους ἐκεῖνοι καλοῦσι καδῆς, τουτέστι πιστοὺς καὶ ἡγιασμένους.

ΚΑΘΕΕΙΣ. ΚΑΘΕΙΣ.

Καθεεῖς, sive καθεῖς. Vnusquisque. Glossae Graecobarbarae. Ἕκαστος. ὁ καθεεῖς. ὁ καθεῖς. Bessarion in epist. Ἐξ ἅπαντα ὡς μαθὼν ὁ καθεῖς ἀπ' αὐτοὺς ἐκ στήθους ἕνα προσφώνημα.

ΚΑΘΗΜΕΡΝΑ.

Καθημερνά. Quotidie. Anonymus De nuptiis Thesei.

Γιατὶ θανάτους ἕκατον καθημερνὰ διαβάζω.

ΚΑΘΙΣΗ.

Καθίση. Sedes. Scamnum. Glossae Graecobarbarae. Καθέδραν, καθίσιν. κάθισμα. σκαμνίν.

ΚΑΘΙΣΜΑ.

Κάθισμα. Apud Graecos Psalterium universum est divisum in καθίσματα viginti. Et primum quidem complectitur psalmos, 1. 2. 3. 4. 5. 6 7. 8. Secundum, 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. Tertium, 17. 18. 19 20. 21. 22. 23. Quartum, 24. 25. 26. 27 28. 29 30. 31. Quintum, 32. 33 34. 35 36. Sextum, 37 38 39. 40 41. 42. 43. 44. 45. Septimum, 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54 Octavum, 55. 56. 57. 58 59. 60 61. 62. 63. Nonum, 64 65. 66. 67. 68. 69. Decimum, 70. 71. 72. 73 74. 75. 76 Vndecimum, 77. 78. 79. 80 81. 82. 83 84. Duodecimum, 85. 86. 87. 88 89. 90. Decimum tertium, 91. 92. 93. 94. 95. 96 97. 98. 99. 100. Decimum quartum, 101. 102. 103. 104. Decimum quintum, 105. 106. 107 108. Decimum sextum, 109. 110 111. 112. 113. 124 115. 116 117. Decimum septimum, 118. Decimum octavum, 119. 120. 121. 122. 123. 114 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. Decimum nonum, 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. Vigesimum reliquos usque ad 150. Est haec omnia observare ex ipso Psalterio. Erant praeterea alia plura. Ἀναπαύσιμον, ἀναστάσιμον, ἀποστολικὸν, θεοτόκιον, καλανικὸν, μαρτυρικὸν, τοῦ μηναίου, & σταυρώσιμον. Occurrit passim in Typico Sabae, Triodio, Euchologio, & Horologio.

ΚΑΘΟΛΙΚΙΑΝΟΣ.

Καθολικιανός. Manceps. Glossae Basilicor. Ῥατιοναλίους, τοὺς μαγκίπας, τοὺς αὐτοὺς καὶ καθολικιανοὺς, καὶ σιτῶνας, καὶ ἄλλους.

ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ.

Καθολικός. Consularis. Glossae veteres Latinograecae. *Consularis*. καθολικός. Theorianus in Legat. Armen. Καὶ χαιρετίζαντες τὸν καθολικὸν τῶν ἀρμενίων, κύριν νορσέσιν, ἐκ τοῦ μέρους τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως, δεδώκαμεν αὐτῷ τὸ πρὸς αὐτὸν βασιλικὸν θεῖον γράμμα. Constantinus Magnus in epist. ad Caecilianum epi-

(a) Cadì Turcis est Iudex. Vox est Arabica; hinc apud Hispanos Alcade sive Alcayde. *Donins*.

episcopum. Ἔδωκα γράμματα πρὸς ὑμᾶς τ̃ διασημότατον καθολικὸν τ̃ ἀφρικῆς. Et in alia ad Eusebium. Ἀπέσαλται δὲ γράμματα παρὰ τῆς ἡμετέρας ἡμερότητος πρὸς τὸν τῆς διοικήσεως καθολικόν. Etiam dignitas ecclesiastica fuit, quasi Patriarchalis. Zonaras Annal. III. Γενομένου δὲ τῷ βασιλεῖ ἡρακλείῳ κατὰ τὴν ἱερουσαλὴμ, ὁ τ̃ ἰακωβιτῶν καθολικὸν προσελήλυθεν, ὃν ἐκεῖνοι πατριάρχην ὠνόμαζον.

ΚΑΘΟΥΡΗ. ΚΑΘΟΥΡΕΥΕΙΝ.

Καθύρη, sive καθύριον. Anonymus De nuptiis Thesei.

Βρονταῖς μεγάλαις, κιαςραπαῖς, καθύρη, ϗ χαλάζη
Ἐσκότασεν ὁ ἥλιος, ἐφύσησαν ἀνέμοι.

Hinc καθυρεύειν. Ibidem alibi.

Πυ χαλαζώνονται συχνᾶ ἐκ τα πολλὰ καθύρια.
Πάντοτε καθυρέβουσι ἐκ τὺς πολλὺς ἀνέμυς.

ΚΑΘΡΕΥΤΗΣ. ΚΑΘΥΡΠΤΗΣ.

Καθρεύτης. Speculum. Corona pretiosa. Καθρεύτης. *Speculum*. Κάτοπτρον. Apud Anonymum De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes καθύρπτης scribitur.

Εἰς τὸν καθύρπτην ἔβλεπεν, ϗ τὸ λυτρὸν ἐθώρει.

Occurrit illic pluries.

ΚΑΙΛΟΙ.

Καίλοι. *Caeli*. Hesychius. Καίλυς, ὐρανὺς ῥωμαῖοι.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ. ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ.

Καινύργιος, sive καινύριος. Novus. Corona pretiosa. Καινύργιος. *Novus*. καινός. Glossae Graecobarbarae. Ἄβλητα. καινά. νοςά. καινύργια. Alexius Rharturus Doct. VI. Ἡμεῖς ἐσμὲν ἐκεῖνοι οἱ νέοι, ἤγυν οἱ καινύριοι διὰ τῦ καινυργοποιήσαντος ἡμᾶς τοῦ ἁγίου πνεύματος. Corrige Demetrium Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. IX. Καὶ ταῦτα ἔμβαλον εἰς χαλκῦν τι καινύργιον, ϗ θέρμανον. Hodie est in MS. κονύργιον. Iterum cap. XVIII. Ὁμῦ ταῦτα μίξας βάλε αὐτὰ εἰς κακάβιν καινύργιον. Perperam scribitur, κενύργιον. Incorruptum vero exstat cap. X. Τὸ ἀσβέςιν ἐν καινυργίῳ κακαβίῳ κατάσβεσον. Occurrit illic pluries.

ΚΑΙΡΟΛΟΥΣΙΑ.

Καιρολυσία. Tempus lotionis. Clemens Constitut. Apostol. lib. I. cap. IX. Ὥρα δέ σοι ἔςω τακτὴ τῆς καιρολυσίας δεκάτη, δεῖ γάρ σε πιςὴν ὖσαν ἐκ παντὸς ϗ πάντοτε τὴν πολυόφθαλμον περιεργίαν φεύγειν.

ΚΑΙΡΟΠΟΛΕΜΟΣ.

Καιροπόλεμος, Tempus belli. Constant. in Tact. Πρὸς δὲ καιροπολέμυς ἔχε μαγγανικὰ διάφορα, ϗ σκάλας ξυλίνας συβάλτας, ϗ ἄλλα μηχανικὰ ἔργα ὅσα ἐπινοήσεις.

ΚΑΙΣΑΡΗΣ.

Καισάρης. *Caesaries*. Hesychius. Καισάρεαι, περικεφαλαῖαι. Non recte intellexit vocem Latinam. Constantinus Manasses in Annal.

Ἄλλοι δὲ πάλιν λέγυσι τῆς κεφαλῆς τὴν κόμην
Ῥωμαίυς λέγειν καισάριν. καῖσαρ γῦν ἐπεκλήθη
Γάϊος ὡς εὐπλόκαμος.

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΟΣ.

Καισαριανός. *Caesarianus*. Arrianus in Epictetum lib. III. cap. XXIV. Ἔτι σοι τύραννος ἔςαι τις, ἢ δορυφόρος, ἢ καισαριανοὶ, ἢ ὀρδινάτιον δέξεταί σε.

ΚΑΙΤΖΗ.

Καίτζε. Pro, ϗ ἔτζε. Atque ita. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καίτζη τὸ ἐβυλεύθηκεν ἡ τύχη νὰ τὸ κάμη.

ΚΑΙΤΡΕΑΙ.

Καιτρέαι. *Cetrae*. Hesychius. Καιτρέαι, ὅπλα ἰβηρικά. οἱ δὲ κυρτίας.

ΚΑΚΗΤΑ.

Κάκητα. Peccatum. Malitia. Depravatio. Glossae Graecobarbarae. Ἁμαρτία. σφάλμα. φαλιά. κάκωσις. κάκητα.

ΚΑΚΟΘΩΡΗΤΟΣ.

Κακοθώρητος. Deformis. Glossae Graecobarbarae. Δυσειδές. κακόμορφον. κακοθεώρητον κακοθώρητον.

ΚΑΚΟΚΑΡΔΙΖΕΙΝ.

Κακοκαρδίζειν. Male adfectum esse. Tristari. Animum offensum gerere. Anonymus De nuptiis Thesei.

Με ταύτυ ἀφηγάτωσι με τὺς γλυκὺς τὺς λόγυς.
Πολλὰ τὸν ἐπαρηγορεῖ νὰ μὴ κακοκαρδίζη.

Glossae Graecobarbarae. Ἐλύπει. ἐπίκραινε. ἐκακοκάρδιζεν.

ΚΑΚΟΚΟΥΣΤΟΥΜΟΣ.

Κακοκούστουμος. Male moratus. Glossae Graecobarbarae. Ἀπροσήγορος. κακοήθης. κακοκέςυμος.

ΚΑΚΟΛΟΓΑΝ.

Κακολογᾶν. Impeditae linguae esse. Male loqui. Glossae Graecobarbarae. Ἀγλωσσεῖ. δυσφημεῖ. κακοφημίζει. κακολογᾶ.

ΚΑΚΟΜΑΖΑΛΟΣ.

Κακομάζαλος, Aerumnosus. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Πτωχὸν, ϗ κακομάζαλον, πολλὰ δυςυχημένον.

ΚΑ-

ΚΑΚΟΜΕΤΑΒΑΛΤΟΣ.

Κακομετάβαλτ☉. Difficilis mutatu. Gloſſae Graecobarbarae. Σκληρόν. δυσμετάβλητον. κακομετάβαλτον.

ΚΑΚΟΞΟΔΙΑΣΤΗΣ.

Κακοξοδιαςής. Prodigus. Corona pretioſa. Κακοξοδιαςής. *Prodigus*. ἄσωτ☉.

ΚΑΚΟΠΑΘΗΚΙΑ.

Κακοπαθηκία. Infirmitas. Gloſſae Graecobarbarae. Α᾽σθένεια. ἀῤῥωςία. κακοπαθηκία.

ΚΑΚΟΠΟΔΑΡΟΣ.

Κακοπόδαρ☉. Infelix. Gloſſae Graecobarbarae. Α᾽θλίυς, τὺς κακοριζίκυς, καὶ κακοποδάρυς, καὶ δυςυχεῖς.

ΚΑΚΟΡΙΖΙΚΟΣ. ΚΑΚΟΡΙΖΙΚΙΑ.

Κακορίζικ☉. Infelix. Corona pretioſa. Κακορίζικ☉. *Infelix*. ἀτυχής. Anonymus De nuptiis Theſei.

Κακὰ καὶ κακορίζικα. ———

Item alius De Vulpe, & Lupo.

Σὰν φαίνεται ὁ γάδαρ☉, ὁ καταφρονεμέν☉,
Πάντοτε κακορίζικ☉, καὶ παρεπονεμέν☉.

Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Τί ἂν ζῶμε οἱ κακορίζικοι, δὲν ἶναι γιὰ ζημία σε.

Hinc κακοριζικία. Ibidem. Κακοριζικία. *Infortunium*. ἀτύχημα. Vide infra, Ρ᾽ίζικον.

ΚΑΚΟΣΚΛΑΒΩΤΟΣ.

Κακοσκλάβωτ☉. Gloſſae Graecobarbarae. Α᾽λγεινοί. χαλεποί. κακοί. δυσχέρωτοι. κακοτίασοι. κακοσκλάβωτοι.

ΚΑΚΟΥΒΑΙ.

Κακύβαι. Vniones. Ita Gloſſae veteres interpretantur. Apud Epiphanium, κατὰ ἐβιωναίων, legitur κακύβιον; ſed illic reſcribendum eſſe, κακαβιον, monemus infra.

ΚΑΚΟΦΑΙΝΟΜΑΙ.

Κακοφαίνομαι. Indignor. Aegre fero. Gloſſae. Graecobarbarae. Α᾽γανακτεῖ. βαρέως φέρει. δυσπορεῖ. κακοφαίνεται.

ΚΑΚΟΨΗΤΟΝ.

Κακόψητον. Male coctum. Durum. Gloſſae Graecobarbarae. Τὰ μὴ ἑψόμενα τῶν ὀσπρίων. ἤγυν τὰ ὄσπρυ ὅπυ ἶνι κακόψητα.

ΚΑΛΑΒΡΙΚΑ.

Καλαβρικά. *Calabrica*. Faſciae, aut lori genus. Pelagonius Hippiatric. lib. I. cap. XXXVIII. Καὶ ἀνατατεῖντ☉ αὐτῦ καλαβρικοῖς τὰ σκέλη ποίει καταδεσμεῖσθαι.

Meurſii Tom. IV.

ΚΑΛΑΚΑΝΘΗ.

Καλακάνθη. Pro, χαλκάνθη. Nicandri Scholiaſtes ad Theriaca. Α᾽νθεσι δὲ χαλκῦ, ἀντὶ χαλκάνθη, ἣν νῦν φασι καλακάνθην.

ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ.

Καλαμάριον. *Calamarium*. Theca calamorum. Atramentarium. Gloſſae Graecolatinae. Καλαμάριον. *Atramentarium*. Cyrillus in Lexico. Πυκτίον, καλαμάριον, καὶ πυκτίδιον. Nicetas lib. De Reb. poſt Excid. Οἱ δὲ καλαμάρια καὶ δοχεῖα μέλαν☉ φέροντες τόμυς εἰς τὴν χεῖρα ἐδίδοσαν, ὡς γραμματέας ἡμᾶς τωθάζοντες. Hodie καλαμάρη dicunt. Corona pretioſa. Καλαμάρη. *Atramentarium*. μελανοδοχεῖον. Sed & pro loligine piſce acceperunt. Scholiaſtes Oppiani Halieut. lib. III. Τευθίδες εἰσὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα καλαμάρια.

ΚΑΛΑΝΑΡΧΟΣ. [a]

Καλανάρχ☉. Pulpitum. Exſtat in Turcograecia Cruſii.

ΚΑΛΑΝΔΑΙ.

Κάλανδα, ſive καλάνδαι. *Calendae*. Suidas. Νόνναι τοῦ μηνὸς, αἱ εὐθὺς μετὰ τὰς καλάνδας. Theodorus Prodromus in XII. menſibus.

Πίθυς ἀνοίγω, καὶ κάλανδα δείκνύω.

Gloſſae. Καλάνδαι. *Calendae*. Anatolius in Can. Paſchali. Ω῾ς δ᾽ ἂν εἴποιεν ῥωμαῖοι, πρὸ ἕνδεκα καλανδῶν ἀπριλλίων. Eunapius in Maximo. Η῾ τρίτη δὲ ἦν ἡμέρα τῶν καλανδῶν, ἃς οὕτως ἰαννυαρίας ἡμέρας ῥωμαῖοι προσονομάζουσιν. Vide ineptam nominis etymologiam ex Tzetze, in εἰδοί. Porro ita etiam vocabant feſta calendaria, quibus menſem auſpicabantur, quae cum aliis ſuſtulit Synodus in Trullo habita. Eius Can. LXII. Καλάνδαι, καὶ βολὰ, καὶ βρυμάλια, καὶ ἡ τῇ πρώτῃ τῦ μαΐυ πανήγυρις, τῆς τῶν πιςῶν πολιτείας περιαιρέσθωσαν. Maxime vero celebres erant calendae Ianuariae, de quibus vide Sozomenum lib. IV. cap. XXIII. extremo; & Libanium in eo Progymnaſmate, quod inſcribitur, ἔκφρασις καλανδῶν.

ΚΑΛΑΝΔΙΚΑ.

Καλανδικά. *Calendalia*. Tributa, quaſi in ſtrenam ſolvi ſolita calendis Ianuarii. Iuſtinianus Edicto XIII. Ε῎τυς ἑκάςυ λαμβάνειν ὑπὲρ σιτήσεων βυλόμεθα, καὶ ὑπὲρ συνηθειῶν, καὶ καλανδικῶν.

ΚΑΛΑΝΔΟΛΟΓΙΑ.

Καλανδολόγια. Libri quidam, de auſpiciis Kalendarum, quae ex paganiſmo ad Graecos longo temporis tractu pervenerant. Veteti iidem poſtea. Nicephorus Homologeta in Canon. Τὴν ἀποκάλυψιν τῦ παύλυ, καὶ τὰ λεγόμενα βροντολόγια, καὶ σεληνοδρόμια, καὶ καλανδολόγια, ὃ χρὴ δέχεσθαι. βέβηλα γὰρ πάντα.

[a] Nomen eſt officii Eccleſiaſtici; puta *Moniteur. Davius.*

ΚΑΛΑΦΑΤΕΙΝ. ΚΑΛΑΦΑΤΙΖΕΙΝ. ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ.

Καλαφατεῖν, sive, καλαφατίζειν. Commissuras, rimasve solidare. Nos *Kalefaten* dicimus. Anonymus De bello sacro.

Νὰ ἀλαφροθῇ τὸ κάτεργον, νὰ τὸ καλαφατήσω.

Nicetas in Alexio Comneno lib. III. Ἤρξατο τοίνυν καλαφατίζειν τὰ τῶν σκαφιδίων ὑπόσαθρά τε καὶ τριπηδέστατα μόλις εἰς εἴκοσιν ἠριθμούμενα. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Καί τις καὶ λύγω καὶ στυπῇ τὴν ἐκαλαφατήσαν.

Hinc καλαφάτης. Operis istius peritus. In παρεκβολαῖς Heronis. Κωποποιοὺς, οἰκοδόμους, ναύτας, καλαφάτας, ἀρχιτέκτονας, μυλοχαράκτας.

ΚΑΛΑΦΗ. [a]

Καλαφή. Sporta. Occurrit in Turcograecia Crusii.

ΚΑΛΔΗΝΑΡΙΟΣ.

Καλδηνάριος. *Cardinalis*. Vide Καρδηνάλιος.

ΚΑΛΗΓΙΟΝ.

Καλήγιον. *Caliga*. Pro, καλίγιον. Cedrenus. Καὶ τὰ καλήγια ἃ ἐφόρει διὰ τὸ συχνῶς τῷ καλόχῳ νοσήματι κρατεῖσθαι.

ΚΑΛΙΑ.

Καλία. Ocreae feminarum. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΚΑΛΙΓΑ.

Καλίγα. *Caliga*, sive, καλλίγα. Modestinus Excusat. lib. III. Οἱ τὰς ἀπὸ καλίγας στρατείας καὶ τὰς λοιπὰς πριμιπιλάρια στρατευσάμενοι. Suidas. Ἀπὸ τῶν καλλίγων ὃν καλλιγούλαν αὐτὸν ὠνόμασαν. Corrigendus est Dio lib. XLVIII. Διέσκωπτον γοῦν σφᾶς ἄλλα τε καὶ βουλὴν καλλίγων ἀπὸ τῆς τῶν στρατιωτικῶν ὑποδημάτων χρήσεως ἀποκαλοῦντες. Hodie editur, βουλὴν καλλίγαν. Senatus caligarum, pro, hominum caligatorum, tropus est. Idem quoque mendum est in Epitome Xiphilini.

ΚΑΛΙΓΑΡΙΟΣ.

Καλιγάριος. *Caligarius*. Sutor. Hesychius. Σκυτεὺς, σαγγάριος, καὶ καλιγάριος.

ΚΑΛΙΓΑΡΙΣ.

Καλιγάρις. Vermiculi genus. Vide Ἐπίμαλος.

ΚΑΛΙΓΑΤΟΣ.

Καλιγάτος. *Caligatus*. Iustinianus Novell. LXXIV. Οὐδὲ γεωργοὺς, ἢ στρατιώτας ἐνόπλους, οὓς ὁ νόμος καλιγάτους καλεῖ (τουτέστιν εὐτελεστέρους, καὶ ἀφανεστέρους περιεργασόμεθα.

(a) Potius καλαθὴ ita *Calathus*, non *Sporta*.

ΚΑΛΙΓΙΟΝ.

Καλίγιον. Idem quod καλίγα. *Caliga*. Corona pretiosa. Καλίγια. *Crepidae*, ἐμβάδες. Gregorius Dialogus De vitis Sanct. lib. I. Ἕτερον θαῦμα περὶ τοῦ καλιγίου τοῦ ὀνοράτου, οὗ εἶχε συνήθειαν ὁ λιβερτῖνος βαστάζειν ἔνθα ἂν ἐπορεύετο, δι' οὗ καλιγίου ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν καὶ τὸν υἱὸν τῆς χήρας ἐκείνης. Paulus Monachus Collectan. lib. I. Ὁ μὲν κώδιον αὐτῷ ἐπέρριπτεν, ὁ δὲ καλίγιν εἰς τὸ ὑποδήσεσθαι. Euchologium. Τῆς εἰσόδου δὲ γινομένης τοῦ εὐαγγελίου, ἀποβάλλει ὁ μέλλων λαμβάνειν τὸ ἅγιον σχῆμα τὸ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κάλυμμα, καὶ τὰ ἐν τοῖς ποσὶ καλίγια.

ΚΑΛΙΣΚΟΠΟΣ.

Καλίσκοπος. Corona pretiosa. Καλίσκοπος. *Industrius*. εὐφυής.

ΚΑΛΙΤΖΑ.

Καλίτζα. *Calix*. Ex Italico, & Gallico, *Calice*. Pachomius in epistola ad Zygomalam. Στέλλομεν καὶ τῷ ἐντιμωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἁγίου μεγάλου λογοθέτου μία καλίτζα ὀξέος. Vel καλύζα quoque. Glossae Graecobarbarae. Ἄγγος ἢ κάλυξ, ἢ καλύσα.

ΚΑΛΚΑΤΟΥΡΑ.

Καλκατοῦρα. *Calcatura*. Vide Glossarium Rigaltii.

ΚΑΛΚΟΥΛΑΤΩΡ.

Καλκουλάτωρ. *Calculator*. Modestinus Excusat. lib. VI. Μηδὲ λιβραρίους, μηδὲ καλκουλάτορας, οὓς διαψηφιστὰς λέγομεν, ἔχειν ἀλειτουργησίαν λέγουσιν αἱ θεῖαι διατάξεις.

ΚΑΛΛΑΙΝΟΣ.

Καλλάϊνος. Ceruleus. Venetus. Glossae Graecolatinae. Καλλάϊνον. *Venetum*. Etymologici Auctor. Ἔνθα καὶ τὸ καλλάϊνον. ἐστὶ δὲ τὸ χρῶμα ἀνθηρὸν, ἢ τὸ βένετον, οὕτω λεγόμενον. Aretas ad Apocalypsin capit. XX. Οὕτως τοῦ καλαΐνου χρώματος καλουμένου, ὃ τινες βένετόν φασι. Mendum est apud Nicetam De Imperio Andronici lib. II. Οὐκ ἐσταλμένον βασιλικῶς, οὐν δὲ χρυσοφοροῦντα ὡς ἄνακτα, ἀλλά τινα πολύτλαεργατικὸν ἐκ καλάνου βαφῆς ἐνδεδυμένον ἀμπεχόνην. Vir eruditus, Hieronymus Wolphius, tentabat, ἐκ κελαινοῦ: non recte. Legendum, ἐκ καλαΐνου, sive, καλλαΐνου. Dicebant etiam γαλαΐνον & γαλαΐζον; nam κ & γ confundebant. Achmes cap. CCXX. Εἰ δὲ οὔσιον γαλαΐζον, ἢ βένετον, εὑρήσει πλοῦτον διὰ χαράγματος ἀργυροῦ, ἀνάλογον τοῦ πλήθους. Demophilus in Ptolemaei Apotelesm. Ὁ χρόνος (κυριεύει) βαφῆς καστοριζούσης. ἡ ἀφροδίτη λευκῆς χροιᾶς· ὁ ζεὺς γαλαϊζούσης, ἐπὶ τὸ λευκὸν ῥεπούσης. Etiam hodie γαλάσιο dicunt, ut adnotat eruditissimus Crusius Turcograeciae lib. II. Sed in eo fallitur, quod ex θαλάσσιος detortum putat. Certe nihil est, quam γαλαΐζον. Vestigia clarissima sunt.

ΚΑΛ-

ΚΑΛΛΙΒΙΟΝ.

Καλλίβιον. Pro, καλύβη. Tugurium. Casa. Constantinus De Administ. Imper. Ἤρξαντο μὲν φεύγειν πάντες οἱ Φράγγοι ἀπὸ ἀκουηλεγίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἑτέρων τῆς φραγγίας κάστρων, ἔρχεσθαι δὲ πρὸς τὰς ἀοικήτους νήσους τῆς βενετίας, καὶ ποιεῖν ἐκεῖσε καλλίβια διὰ τὸν τοῦ βασιλέως ἀτίλα φόβον.

ΚΑΛΛΙΞ.

Κάλλιξ. *Caliga*, ut Δέλφιξ, *Delphica*, & plura talia. Ab hoc recto deduci possunt inflexionis in locis Suidae & Dionis, quae produximus in καλίγα. Glossae Graecolatinae. Κάλιξ. *Caliga*. Dupliciter scribebant, κάλλιξ, & κάλιξ, ut καββάδιον, καβάδιον, & infinita talia.

ΚΑΛΛΙΟΝΕΣ.

Καλλίονες. *Calones*. Servi militum. Constantinus in Tacticis. Ἵνα ἔχῃς καὶ ἄλλους ἐπὶ τοῦτο αὐτὸ ἐλαφροὺς, βάρος βαστάζοντας τοὺς καὶ μηδὲν καλλίονας καὶ περισσοτέρους, καὶ ποιῇς αὐτοὺς ἀκολουθεῖν ἐκ περισσοῦ ἔξωθεν τῶν δύο παραταγῶν εἰς τὰ τέσσαρα μέρη. Sed scribendum est, κάλλωνας. Sic *Callo* quoque pro *Calo* exstat in Notis quae Tullio Tironi adscribuntur Commentar. I. cap. X.

ΚΑΛΛΟΚΑΙΡΙΟΝ. ΚΑΛΛΟΚΑΙΡΙΖΕΙΝ.

Καλλοκαίριον. Aestus. Hinc καλλοκαιρίζειν. Aestatem agere. Vide infra, Καλοκέρη.

ΚΑΛΛΩΣΟΝ.

Κάλλωσον. *Callosum*. Florentinus Geopon. lib. XIX. Λοφιὰν δὲ καλοῦμεν τὰς κατὰ τοῦ αὐχένος ἐγειρομένας τρίχας, καὶ ὅταν ἔχουσι τὸν λεγόμενον κόλλωτα πολύν. κόλλωτα δὲ καλοῦμεν τὸ ἐν τῇ χρήσει λεγόμενον κάλλωσον.

ΚΑΛΟΓΗΡΙΚΟΣ.

Καλογηρικός. Monachalis. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. Καὶ ἀλέξιος μὲν τὸ μέλαν ἀσπασάμενος ἄμφιον καλογηρικὴν μετέρχετο τοῦ ἀκροτάτου τῶν ἐφετῶν ἐφιέμενος. Iterum lib. VII. Διὰ ταῦτα τοίνυν εἴτε τὴν καλογηρικὴν ὑπερείδων σεμνότητα ἤδη ἀφανισμένην, καὶ τρίχην ἐπὶ σῶμα πίπτουσαν, εἴτε μὴν δεδιὼς, μὴ ἐσάεται μέσος ληφθεὶς ὡς χαίρων οἷς διεβέβλητο, ἑτέραν ἐτράπετο ἧς οἱ ἐξ αἵματος ἐκείνῳ ἐβάδισαν.

ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ. ΚΑΛΟΓΡΙΑ.

Καλόγηρος. Monachus. Corona pretiosa. Καλόγηρος. *Monachus*. μοναχός. Glossae Graecobarbarae. Μοναχοὶ, μονάζοντες. καλόγηροι. Occurrit non semel apud Malaxum in Hist. Patriarch. Palladius Hist. Laus. in Innocentio. Δακρύσας οὖν ὁ καλόγηρος, καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπ' αὐτοὺς, λαβὼν τὸν νεανίσκον εἰσῆλθεν εἰς τὸ μαρτύριον ἑαυτοῦ. Iterum in Annatalide de femina quoque usurpat. Ἡ συνῴκουν ἑξήκοντα νεανίδες παρθένοι τῆς ἀσκήσεως καθαρῶς ἐξανύουσαι δρόμον τῇ ταύτης τῆς καλογήρου διδασκαλίᾳ. Ita autem vocabant monachos & monachas aetatis provectioris, quasi a pulcra senectute: & mox extendi nomen ad quosvis coepit, nulla habita aetatis ratione. Sed de femina postea καλογρία dicere coeperunt. Corona pretiosa. Καλογρία. *Monialis*. μονάστρια. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Καὶ κόνομα γ' καλογρία, καὶ κόβη τὰ μαλλία της.

ΚΑΛΟΓΙΑΤΡΕΥΤΟΣ.

Καλογιάτρευτος. Curatu facilis. Glossae Graecobarbarae. Εὐίατος. καλοθεράπευτος. καλογιάτρευτος.

ΚΑΛΟΓΡΑΔΕΣ.

Καλογράδες. Pro, καλόγεροι. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Εἶτον σεκένην τὴν μερίαν ὄμορφο μοναστήρη,
Μὲ καλογράδες ἀξίους. ——

Iterum.

Οἱ καλογράδες ἴδασιν πῶς εἶτον ἀξομένη
Ἡ ἀρχιστράτα τῆς τιμῆς. ——

ΚΑΛΟΓΡΟΝΙΣΤΟΣ.

Καλογρόνιστος. Notu facilis. Glossae Graecobarbarae. Ἀρίγνωτος. ὁ εὐδιάγνωστος. ἐκεῖνος ὁποῦ ἔνι καλογρόνιστος.

ΚΑΛΟΘΕΛΕΙΑ.

Καλοθέλεια. Bona voluntas. Bessarion in epist. Ἁγιώτατος πάπας, διὰ παρακλήσεως φίλων τινῶν, καὶ οἰκείας καλοθελείας, ἔταξεν ἵνα δίδωνται κατὰ μῆνα τοῖς αὐθεντοπούλοις δουκάτα τριακόσια.

ΚΑΛΟΙΠΠΑΡΑΤΟΙ.

Καλοϊππαράτοι. Bonis equis instructi equites. Nicephorus περὶ παραδρομῆς πολέμου capit. IX. Προαποστέλλων τουρμάρχην, ἤτε ἕτερον ἄρχοντα τῶν ἐμπειροτάτων καὶ χρησίμων μετὰ ἐκλεκτῶν ἀρχόντων καὶ καλοϊππαράτων τοῦ προϋπαντῆσαι.

ΚΑΛΟΚΑΜΟΤΟΣ.

Καλοκάμωτος. Bene laboratus. Glossae Graecobarbarae. Μάντισμα παχὺν, καὶ καλοκάμοτον.

ΚΑΛΟΚΑΡΔΙΑ. ΚΑΛΟΚΑΡΔΙΖΕΙΝ.

Καλοκαρδία. Laetitia. Et Καλοκαρδίζειν. Laetari. Bono animo esse. Corona pretiosa. Καλοκαρδία. *Laetitia*. εὐθυμία. Iterum. Νὰ καλοκαρδίσῃ. *Laetari*. χαίρειν. Et mox. Καλοκαρδισμένος. *Laetus*. εὔθυμος. Achmes in Introduct. in Astrologiam. Δηλοῖ εἰρήνην τε ἀπὸ ἀσθενείας, καλοκαρδίας παιγνιωτῶν, καὶ εὐφροσύνην αὐτῶν.

ΚΑΛΟΚΕΡΗ. ΚΑΛΛΟΚΑΙΡΙΟΝ. ΚΑΛΛΟΚΑΙΡΙΖΕΙΝ.

Καλοκέρη, &, καλλοκαίριον. Aestas. Corona pre-

preti ssi. Καλοκέρη. *Aestas*. Θέρ☉. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Χειμῶνα δὲν ἠδύνετον, ἐδὲ τὸ καλοκέρη.

Constantinus De Adminift. Imp. Ε῎χἐ δὲ τὸ τοιῦτο κάστρον κύκλον αὐτῦ ὄρη ὑψηλὰ, ὥστε μόνῳ τῷ καλλοκαιρίῳ βλέπειν τὸν ἥλιον διὰ τῦ μεσυρανεῖν, τῷ δ' χειμῶνι ἐδαμῶς. Et καλλοκαιρίζειν. Aestatem transigere. Idem alibi. Καὶ οἱ πατζινακῖται ἐκεῖθεν τῦ δανάπρεως ποταμῦ μετὰ τὸ ἔαρ διέρχονται, καὶ ἀεὶ ἐκεῖσε καλλοκαιρίζυσι.

ΚΑΛΟΚΟΥΣΤΟΥΜΟΣ.

Καλοκούστυμ☉. Vide infra, Κυστύμιον.

ΚΑΛΟΛΟΓΑΝ. ΚΑΛΟΛΟΓΗΜΑΝ.

Καλολογᾶν. Bene loqui. Glossae Graecobarbarae. Α᾽γαθιζομένη. ἡ ἀγαθὰ λέγυσα. ἡ γυναῖκα ἡ καλολογᾶ. Hinc καλολόγημαν. Bona fama. Laus. Eaedem Glossae alibi. Ε῎παινος. καλολόγημαν.

ΚΑΛΟΠΟΥΛΙΤΟΣ.

Καλοπύλιτ☉. Vendibilis. Glossae Graecobarbarae. Εὔωνον. ἢ εὔπρατον. ἢ εὐαγόραστον. ἤγυν καλοπύλιτον. ὅπυ πωλεῖται καλά.

ΚΑΛΟΡΙΖΗΚΕΤΕΙΝ. ΚΑΛΟΡΙΖΙΚΙΑ.

Καλοριζηκεύειν. Felicem esse. Glossae Graecobarbarae. Καλοριζηκεύῃς. καὶ πλυτίσεις. Et καλοριζικία. Felicitas. Corona pretiosa. Καλοριζικία. *Beatitudo*. μακαριότης. Et καλορίζικος. *Felix*. Theodosius Zygomala Themato ep. xxx. Καλορίζικον λοιπόν σε ἔκρινα, καὶ μετὰ χαρᾶς ἤθελα ἔλθη καὶ ἐγὼ, ἂν δὲν με ἔλιπεν ἄσπρα. Vide infra, Ρ῾ίζικον.

ΚΑΛΟΣΤΡΙΜΕΝΟΝ.

Καλοστριμένον. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

Εἰς χόντρως βραχίων ἕνα
Νὰ εἰσὶ καλοστριμένα.

ΚΑΛΟΤΙΜΑΝ.

Καλοτιμᾶν. Honorare. Venerari. Revereri. Glossae Graecobarbarae. Α῎ζυ. ἐντρέπυ. εὐσέβυ, καλοτίμα. εὐλαβῦ. ἔχε εὐλάβειαν.

ΚΑΛΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Καλούτζικος. Pro, καλός. Pulcer, ut ὕστερος, ὑστερύτζικος. μικρὸς, μικρύτζικος, & talia. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes.

Καλλίμαχε καλύτζικα πῶς ἐν κινδύνῳ κεῖσαι.

Et aliis De nuptiis Thesei.

Ο῾ ὑψηλότατ☉ Θησεὺς, ὁ δούκας τῆς ἀθήνης,
Μὲ ἄνεμον καλύτζικον ἁρμόνησεν ὑπάγη.

ΚΑΛΟΦΡΕΝΕΣΤΟΣ.

Καλοφρένεστ☉. Vrbanus. Facetus. Argutus. Glossae Graecobarbarae. Α᾽στεῖ☉. εὐσύνετ☉. χαρίεις καλοφρένεστ☉.

ΚΑΛΤΖΑ. ΚΑΛΤΖΙΣ. ΚΑΛΤΖΟΠΟΔΙ.

Κάλτζα. *Caliga*. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Τὸ αὐτῦ τὸ μὲν παλαιὸν ζητεῖται. πλὴν αἱ κάλτζαι ἱερανέαι. Et saepissime illic. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Με τὴν γυνέλα τῦ ψαρᾶ, γδυμνὸς με δίχος κάλτζα.

Hodie adhuc κάλτζις, & καλτζοπόδι dicunt; Quorum postremum in Turcograecia Crusii explicatur, Indutorium calceorum.

ΚΑΛΥΜΑΥΧΙΟΝ.

Καλυμαύχιον. Vide Καμελαύχιον.

ΚΑΛΥΣΑ.

Καλύσα. Vide Καλίτζα.

ΚΑΜΑΚΗ.

Καμάκη. Pro, κάμαξ. Pertica. Fuscina. Corona pretiosa. Καμάκη. *Fuscina*. Τρίαινα

ΚΑΜΑΡΔΑ.

Καμάρδα. Tentorium. Vide Glossas Rigaltii. Est Hispanicum, *Camarada*.

ΚΑΜΑΡΙΟΝ.

Καμάριον. Machinae genus. Hero De Chiroboliſtra. Γεγονέτω καὶ τὸ καλύμενον καμάριον τῷ σχήματι οἷον ὑπογέγραπται.

ΚΑΜΑΣΟΣ.

Κάμασ☉. *Camasus*. Isidorus in Glossis. *Camasus*. *Amphimallus*. Glossae Graecobarbarae. Ρ῾ῦχον, ἢ κάμασ☉, ἢ ἱμάτιον, ἤγυν ἀπυκάμισον. Iterum alibi. Ρ῾ῦχον κόκκινον, ἢ μάνδυσμα, ἢ μάντισμα χειμωνιατικὸν, ἢ θεωρία τῦ καμάσυ. Nazianzenus in Testamento. Βύλομαι αὐτῷ δοθῆναι κάμασον ἕνα.

ΚΑΜΑΤΕΡΟΝ.

Καματερὸν. Constantinus De Adminift. Imp. Τὸν δὲ λαὸν εἰσαγαγὼν εἰς καματερὰ καράβια, ἀπῆλθεν ἐν τῷ τόπῳ τῦ ταναΐδ☉ ποταμῦ, ἐν ᾧ τὸ κάστρον ἔμελλε κτίσαι.

ΚΑΜΒΑ.

Κάμβα. Scaramangium sericum. Achmes cap. CLVIII. Ε᾽ὰν ἴδῃ τις, ὅτι ἐφόρει κάμβα, τὸ λεγόμενον σκαραμάγκιον σηρικὸν, εὑρήσει ἐξυσίαν τὸ ἀξίωμα ἀνάλογον τῦ κάλλυς καὶ τῆς τέχνης αὐτοῦ. Dicebant autem κάμβα, & κάβδα; ut μαμπάριον, ματπάριον. ταμπάριον, ταπάριον. ὀμφίκιον, ὀφφίκιον. Hinc ergo καβδάδιον, & καβδαδίκιον, de quibus supra; sunt enim ὑποκοριστικὰ huius vocabuli. Hoc erat admonendum.

KAM-

ΚΑΜΒΕΣΤΡΙΟΝ.

Καμβέστριον. *Campestrae*. Machinae bellicae genus. Hero de Chirobalistra. Κατασκευάσθωσαν, ὃ καὶ τὰ καλούμενα καμβέστρια τρόπῳ τοιῷδε.

ΚΑΜΕΙΟΝ.

Καμεῖον. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. capit. XI. Περιπτύξας τὸν ἱέρακα ὀθονίοις ἄπαγε εἰς καμεῖον, καὶ κρεμάσας αὐτὸν, ἔασον ὑπὸ τῶν ψόφων ἡμερωθῆναι. Nihil aliud est, quam ἐργαστήριον.

ΚΑΜΕΛΑΥΧΙΟΝ.

Καμελαύχιον. Pilei genus. Suidas. Καμελαύχιον, ῥωμαίων ἡ λέξις. Et alibi. Κίδαρις, περίθεμα κεφαλῆς, ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα, ἤτοι εἶδος καμελαυχίου. Occurrit rursum in σκιάδιον, & πιλίδιον. Hesychius. Τιάρα, λόφος τῆς περικεφαλαίας περιθέμενος κεφαλῇ, καλελαύκιον. Et observa illic per κ scribi. Sic apud Scholiasten Aristophanis ad Acharnenses. Πιλίδιον, νῦν καμελαύκιον καλούμενον. Apud Suidam locis citatis indifferenter scribitur, sed per χ videtur esse recentius. Malaxus in Histor. Patriarch. Καὶ τὰ καμιλαύχια ἡμῶν, καὶ τὰ σοχαμίλαυχα ἔρρηξας κατὰ γῆς. Achmes cap. CCXIX. Τὸ καμιλαύχιον ἐπὶ βασιλέως εἰς τὴν αὐγούσταν καὶ εἰς τέκνον κρίνεται. Scribitur item καλυμαύχιον; atque ita legitur novies apud hunc ipsum Achmetem, capite citato; & semel CXXXI. Hinc detorta illa in Glossis Isidori. *Galeros, calamaucos*. Beda De Tabernac. lib. III. cap. VIII. *Super caput autem gestat pileum in modum parvuli calamauci, sive cassidis, quod extenditur supra summitatem capitis*. Ita corrigo: hodie editur, *calamaci*. Originem vocis tradit Etymologici Auctor. Καυσία εἴρηται μὲν καμελαύχιον, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τὸ καῦμα. At quomodo hoc rectum, si Latio debetur dictio, ut testatur Suidas? Sed in talibus pluribus solemniter ineptit ille Graeculus. Perperam in Glossis Basilic. scribitur, καμηλάννιον.

ΚΑΜΕΡΑΡΙΟΣ.

Καμεράριος. *Camerarius*. Praefectus cubiculi. In Synodo Florentina. Ο ἀνεψιὸς τοῦ πάπα, ὁ καμεράριος, κύριος φραγκίσκος, καρδινάλις τοῦ ἁγίου κλήμεντος.

ΚΑΜΕΝΟΣ.

Καμένος. Adustus. Glossae Graecobarbarae. Ἐπὶ πολὺ κεκαυμένος. πολλὰ καμένος. Iterum alibi. Κεκαυμένον. λαμπρόν. καμένον. ἔκλαμπρον.

ΚΑΜΗΛΑΡΙΟΣ.

Καμηλάριος. *Camelarius*. Palladius Histor. Lauf. De Tabennesiotis. Ἐν τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ ἑώρακα ῥάπτας δεκαπέντε, χαλκεῖς ἑπτὰ, τέκτονας τέσσαρας, καμηλαρίους δώδεκα, κναφεῖς δεκαπέντε. Dorotheus Doct. XI. Ἤρχοντο οἱ ξένοι, καὶ ἐπέριζον μετ' αὐτῶν, καὶ πάλιν καμηλάριοι, καὶ ἐποίουν τὴν χρέαν αὐτῶν. Sed legendum illic censeo, καὶ παλιγκαπηλάριοι.

ΚΑΜΙΛΑΒΟ. [a]

Καμίλαβο. Pannus utrinque dependens sub pileo Patriarchae. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΚΑΜΙΝΗ.

Καμίνη. *Caminus*. Fornax. Corona pretiosa. Καμίνη. *Fornax*. κάμινος.

ΚΑΜΙΝΟΒΙΓΛΑΤΩΡΕΣ.

Καμινοβιγλάτωρες. Excubitores in caminobigliis constituti. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. V. Ἀναγκαῖα καὶ ἡ τῶν καμινοβιγλατώρων ὑπάρχει ὠφέλεια, καὶ χρὴ τῶν στρατηγῶν καὶ τούτων πολλὴν ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν.

ΚΑΜΙΝΟΒΙΓΛΙΟΝ.

Καμινοβίγλιον. Excubiae in itinere dispositae ad speculandum. Exstat apud Anonymum περὶ κατασάσ. απλ. Titulus, περὶ καμινοβιγλίων, καὶ κατασκόπων. Itidem apud Nicephorum περὶ παραδρ. πολ. Et in eodem capite. Καὶ ἐν ἐπιτηδείοις τόποις καθιστᾶν τὰ καμινοβίγλια. Iterum cap. IX. Τοῦ δὲ στρατηγοῦ παρά τε τῶν καμινοβιγλίων καὶ τῶν βιγλατόρων τὴν τούτων ἐξέλευσιν ἀναμανθάνοντος, σπουδῇ πολλῇ τὰ ἐν ταῖς ἄκραις καταλαμβανέτω χωρία.

ΚΑΜΙΝΟΣ.

Κάμινος. Via. Ex Italico, *Camino*. Hinc illa composita, καμινοβιγλάτωρ, & καμινοβίγλιον; de quibus supra.

ΚΑΜΙΣΑΤΟΙ.

Καμισάτοι. Ministri, qui in ecclesia in calefaciendis sacris lebetibus, & similibus ministeriis occupabantur. Ioannes episcopus Citri in Resp. Οἱ καμισάτοι ἐνασχολοῦνται πρὸς διακομιδὴν ἀνθράκων πυρὸς εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ περὶ τὴν τῶν θείων λεβήτων ἐκπύρωσιν, ἵνα ἐκεῖθεν συνήθως ζέον ὕδωρ τοῖς ἁγίοις ποτηρίοις κατὰ καιρὸν ἐγχεθῇ, καὶ περὶ ἄλλας ὁμοίας τούτοις ὑπηρεσίας.

ΚΑΜΙΣΙΟΝ.

Καμίσιον. *Camisia*. Glossae Basilicorum. Καμίσιον, ὁ ἐπὶ καμάτων χιτών. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Οἱ ἀναγνῶσται μέσου τοῦ τρικλίνου κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν ἱματίων καὶ ἐπιῤῥιπταρίων αὐτῶν, φοροῦντες καὶ καμίσια ἐπάνω τῶν ἱματίων. Et iterum alio loco. Εἰσέρχονται καὶ οἱ ψάλται μετὰ τῶν ἐπιῤῥιπταρίων καὶ καμισίων αὐτῶν, καὶ ψάλλουσιν ἰδιόμελον τὸ τῆς ἑορτῆς. Palladius in Hist. Lauf. in Magistriano. Τῇ ἑαυτοῦ ἐσθῆτι μεταμφιάσας αὐ-

[a] Rectius καμίλαυο pro καμίλαυχον. Doujat.

τὴν, τοῖς τε καμισίοις, ϗ τῇ χλαμύδι, ϗ τοῖς ἀνδρέαις πᾶσιν.

ΚΑΜΟΝΝΕΙΝ. ΚΑΜΩΜΑ.

Καμόννειν. Operari. Laborare. Glossae Graecobarbarae. Ἐκεῖνον ὅπου ἀροτριάζεται, ἢ καμόννεται. Inde κάμωμα. Opus. Labor. Glossae eaedem alibi. Καλὰ ἔργα, ἢ καλὰ καμώματα.

ΚΑΜΟΥΧΑΣ.

Καμυχᾶς. Malaxus in Histor. Patriarchar. Ἐχάριζε κατάστιον ἐνδυμιὸν μὲ τὸν καμυχᾶν, καὶ μανδῆ μὲ τὲς ποταμές.

ΚΑΜΠΑΓΙΑ.

Καμπάγια, sive Καμπάκια. *Campagi*. Suidas. Ξυρίδες, καμπάκια, ἢ ἄλλο τι ὑπόδημα διάφορον. Capitolinus in Maximino iuniore. *Calceamentum eius, id est, campagum regium, quidam in luco, qui est inter Arziam & Aquileiam, posuerunt*. Trebellius in Gallienis. *Caligas gemmatas adnexuit, cum campagos reticulos adpellaret*. Anastasius in Stephano IV. de degradatione Constantini. *Accedens Maurianus subdiaconus orarium de eius collo abstulit, & ante pedes eius proiecit, & campagos ipsius abscidit*. Ita lego, non *compages*. In Ecclesia Romana diaconis erant proprii, quibus tamen gestare non licebat nisi permissu Pontificis: & gestabant alii quoque eodem permittente. Papias. *Campagi, calceamenti genus, quo utebantur diaconi Romani: vel quibus a Pontifice licentia daretur*. In Concilio Toletano IV. *Campagis vero calceari absque Apostolica licentia non permittitur diaconis; sicut & mappulis uti absque eius auctoritate quibuslibet clericis conceditur*. Gregorius lib. VII. epist. XXVIII. *Pervenit ad nos quod diaconus Ecclesiae Catinensis calceatus campagis procedere praesumsisset*. Male hodie utrobique legitur, *compagis*.

ΚΑΜΠΑΝΑ.

Καμπάνα. *Campana*. Balsamon De Convocat. ad aedes sacras. Ἄλλη τις παρεδόθη συνήθεια περὶ τῆς εἰς τὰς ναὺς μετακλήσεως τοῦ λαοῦ. ἐνὶ γὰρ κέχρηνται σημαντηρίῳ, τῇ καμπάνᾳ φημί.

ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟΝ.

Καμπανάριον. *Campanarium*. Locus in turri, ubi campanae: & pro ipsa quoque turri, per tropum. Malaxus in Hist. Patriarch. Ἐκατεύασαν τὸν ςαυρὸν διὰ ὁρισμοῦ τοῦ πασιᾶ ἀπάνωθε ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς παμμακαρίςυ τοῦ πατριαρχείυ, ὅπου ἦτον ἀπάνω εἰς τὸ καμπανάριον. Est *Campanile* apud Anastasium in Leone IV. *Fecit etiam ibi ipsum campanile, & posuit campanam cum malleo aureo*.

ΚΑΜΠΑΝΟΣ. ΚΑΜΠΑΝΙΣΕΙΝ. ΚΑΜΠΑΝΙΣΤΙΚΟΝ.

Καμπανός. *Campana*. Statera. Achmes capit. XV. Ἐάν τις ἴδῃ κατ' ὄναρ ζυγὸν, ἢ τὸν λεγόμενον καμπανὸν, ἐν τόπῳ τινὶ ςαθμιζόμενα ταῦτα, εἰς πρόσωπον νοείτω κριτοῦ. Et mox. Ὁμοίως ϗ ἐπὶ τοῦ λεγομένου καμπανοῦ. Glossae Graecolatinae. Καμπανός. *Stater*. Et Arabicolatinae. *Campana*. *Statera*. Hinc καμπανίζειν. Ponderare. Apud Nicetam in Alexio Angelo lib. III. Ὁ δὲ τὴν σχέσιν τοῦ πρωτοςράτορος ἐν πλάςιγγι μιᾷ τοῦ τῆς φρενὸς ζυγοῦ καλαθεὶς, ἐν δὲ θατέρᾳ τὰ τούτου χρήματα, ϗ καμπανίζων ἀμφότερα, πολλῇ τῇ ῥοπῇ βαρυτέραν καὶ δευτέραν εὕρισκεν. Occurrit quoque apud Myrepsum lib. de Malagm. capit. XXI. quod male, *Requirere*, Fuchsius interpretatur. Et παρακαμπανίζειν. Iniuste ponderare. Unde παρακαμπανίσμα, apud Nicetam de Imperio Andronici lib. II. Ἔπαυσε τὰς ἁρπαγὰς τῶν πρώτων, ϗ τὰς ἀδικίας, ϗ τὰ παρακαμπανίσματα. Itidem καμπανιςικὸν, quod libripendi, sive publico ponderum praefecto solvebatur. In Diplomate Andronici iunioris, quod exstat apud Phranzen Chronici lib. III. cap. XXIV. Ἢ καθερκόμενοι εἰς ἀπαιτήσεις καμπανιςικοῦ.

ΚΑΜΠΕΣ.

Κάμπες. Corona pretiosa. Κάμπες. *Locustae*. βροῦχοι.

ΚΑΜΠΙΔΥΚΤΩΡ.

Καμπιδύκτωρ. *Campiductor*. Vide Glossarium Rigaltii.

ΚΑΜΠΟΣ.

Κάμπος. *Campus*. Codinus. Τὸ δὲ τ' σέλας ἐπάνω σκέπτιον, λευκὸς κάμπος, ἕως πεδίον, μετὰ ἀετῶν κοκκίνων μικρῶν. Nicetas in Isaacio lib. I. Μέσον τοῦ κάμπου ἐπτίσε τὰ κατουνοτόπια αὐτοῦ. Saepe occurrit in Glossis Graecobarbaris.

ΚΑΜΠΟΣΟ.

Καμπόσο. (a) Aliquantum. Paululum. Simeon Hieromonachus in epist. Ἐπαντίχενα νὰ ἀκύσω καλοσίνι ἀπὸ τὴν αὐθεντίαν σας, νὰ πάρω καμπόσο παρηγορία. Ioannes Glycas De Vanit. Vitae.
Ὅπου καμπόσο φαίνονται, ϗ ἀπ' ἐκεῖ συνεφιάζει.

ΚΑΜΨΑ. ΚΑΜΨΑΚΗΣ.

Κάμψα, pro, κάψα. *Capsa*. Hesychius. Κάμψα, θήκη, γλωσσόκομον. Sic καμψάκης, pro καψάκης. *Capsaces*. Epiphanius contra Ebionitas. Ὕδωρ κελεύσας ἐνεχθῆναι ἐν ἄγγει, ἐν καμψάκῃ φημί.

ΚΑΜΨΑΡΙΚΑ.

Καμψαρικά. Glutinum. Mauritius Strategic.

(a) Κα' πόσο. *Donius*.

gic. XI. Δυνατὸν δέ ἐστι κ̀ σανίδας παρασκευάσαι παχυτέρας, κ̀ ἐν κατορύγματι συμπῆξαι αὐτὰς ὡς ἐπὶ σαρπίου, κ̀ διὰ πίσσης, κ̀ συπτέου, ἢ καμψαρικῶν καταςφαλίζεσθαι τὰς ζεύξεις, ἤτοι τὰς ἁρμὰς αὐτοῦ.

ΚΑΜΩΠΙΣΤΡΙΑ.

Καμωπίςρια. Glossae Graecolatinae. Ἀκέςρια, ἡ καμωπίςρια. *Sarcinatrix*.

ΚΑΝΑΒΑΡΙΟΣ.

Καναβάριος. *Cannabarius*. Glossae Graecolatinae. Καναβάριος. *Stupparius*.

ΚΑΝΑΛΗ. ΚΑΝΑΛΗΣ. ΚΑΝΑΛΟΣ. ΚΑΝΑΛΙΣΚΟΣ.

Κανάλη, sive κανάλης, & κάναλος. *Canalis*. Corona pretiosa. Κανάλη. *Aquaeductus*. ὀχετός. Glossae Basilicorum. Κανάλης, ἀγωγὸς ὕδατος. Cedrenus. Ὁ μέν τοι εὐφρατᾶς τὰς κανάλας ὑπονόμους κατασκευάσας, καὶ πάσας πηγὰς ὑδάτων ἀναστομώσας, τῶν ταχῶν ἤρξατο. Basilic. Eclog. XIX. Ὡς τοῦ φρέατος σκέπασμα, καὶ αἱ δεξαμέναι, κ̀ οἱ λυτῆρες, κ̀ οἱ ἡνωμένοις τοῖς αναβρυτοῖς σωλῆνες, εἰ καὶ πόῤῥω τῆς οἰκίας ἐκτένονται, καὶ οἱ κανάλαι. Iterum occurrit Eclog. LVIII. Glossae Graecolatinae. Κανάλης. *Canalis*. Hinc diminutivum, καναλίσκος. Eaedem Glossae. Καναλίσκος. *Gloax*.

ΚΑΝΑΤΑ. ΚΑΝΑΤΙΟΝ.

Κανάτα. Corona pretiosa. Κανάτα. *Amphora*. λάγυνος. Idem est. Κανάτιον, quod occurrit apud Myrepsum lib. De Antidotis cap. Io. Est autem deductum ex Germanico, *Cant*. Apud Crusium in Turcograecia scribitur, κανάτι.

ΚΑΝΔΗΛΑ.

Κανδήλα. *Candela*. Suidas ineptit, qui tamquam Graecae dictioni etymon quaerit. Haec verba eius sunt. Κανδήλα, παρὰ τὸ καίειν δῆλα. Nicolaus Patriarcha Canon. I. Οἱ μοναχοὶ διὰ τὸ σχῆμα εἰς τὸ θυσιαςήριον εἰσίτωσαν ὑφάψεως χάριν κηρῦ κανδήλας. Neque candelam, quam vocamus, semper significat, sed etiam vas aliquod, cuius usus in liturgia. Epiphanius contra Meletianos. Μετὰ καί τινων τῶν ἀπὸ τοῦ λαοῦ κατεάξαι κανδήλαν, ὡς ἔχει ὁ λόγος. Et mox. Οἱ κατήγοροι οὖν προσῆλθον τῷ βασιλεῖ, σκεῦός τι μυστηρίων λέγοντες εἶναι, ὅπερ κανδήλαν τινὲς ἔφασαν, ὃν προεῖπον. Nicetas in Isaacio & Alexio. Τότε μανουάλια, κ̀ κανδήλας. Malaxus in Histor. Patriarchar. Ἔκαμε δὲ κ̀ κανδήλας ἀργυρᾶς ὡραίας μὲ τὸ χρυσάφι τέσσαρας. Scribitur etiam καντίλα, apud Demetrium Zenum in Batrachomyomachia.

Καὶ γία τὸ λάδη κόπτουσι, καὶ φθέρνουν ταῖς καντίλαις.

ΚΑΝΔΗΛΑΡΙΟΝ. ΚΑΝΔΗΛΑΥΡΑ. ΚΑΝΤΗΛΙΕΡΗ.

Κανδηλάριον. *Candelabrum*. Basilicorum Eclog. XLIX. Σκεύη μύρινα, κ̀ κρυστάλλινα, καὶ ἄλλης τιμιωτέρας ὕλης, ἐὰν δὲ εἰς τὸν ἄργυρον ἀνήνεκται, κ̀ ἀργυρᾶ κανδηλάρια τῷ ἀργύρῳ περιέχεται. Dicebant etiam κανδηλάυρα. Eadem Ecloga. Σκεύη ὑδρηλὰ, χερνιβόξεστα, κανδηλάυραι, λύχνοι, τρούλλαι. Iterum. Οὔτε αἱ ἀργυραῖ κανδηλάυραι, ἢ λυχνία, ἢ ζώδια ἀργυρᾶ ἐν τῷ οἴκῳ κέμενα. Hodie καντηλιέρη dicunt. Corona pretiosa. Καντηλιέρη. *Candelabrum*. κηροπήγιον.

ΚΑΝΔΗΛΑΠΤΗΣ.

Κανδηλάπτης. Qui candelas accendebat in ecclesia. Typicum Sabae. Πρὸ τοῦ δῦναι τὸν ἥλιον, ἤγουν περὶ ὥραν ἐννάτην τῆς ἡμέρας ἀνέρχεται ὁ κανδηλάπτης. Euchologium. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ ᾆσαι τὸν ἐξόδιον ὕμνον ἐπὶ τὸν κάμψον, ἀπέρχεται ὁ κανδηλάπτης, κ̀ κρούει τὰς βαρέας ἐπὶ τῶν σιδηρῶν.

ΚΑΝΔΗΛΟΣΒΕΣΤΡΙΑ.

Κανδηλοσβέςρια. Pyrausta. Scholiastes Lycophronis. Περὶ μὲν τῆς φαλαίνης τοῦ χερσαίου ζώου φίου, ὃ κ̀ κανδηλοσβέςριαν ἰδιωτικῶς φασιν, εἴπομεν. Item Oppiani ad Halieut. I. Φάλαινα, εἶδος ἰχθύος, κ̀ ἡ κατὰ νυκτὸς εἰς τὸ φῶς ἀλλομένη, ἡ κοινῶς κανδηλοσβέςρια. Ioannes Tzetzes Chiliad. IX.

Φάλαινα, ψύρα, ψύχη τε, κ̀ πυραυςόμορφός τε,
Ὅπερ φασὶ κοινότερόν τινες κανδηλοσβέςραν.

Vocatur κανδυλοσβέςης a Scholiaste Nicandri in Theriaca. Τῷ γὰρ ὄντι σποδώδη εἰσὶ τὰ ... κανδυλοσβέςαι.

ΚΑΝΔΙΔΑΤΟΙ.

Κανδιδάτοι. *Candidati*. Militum genus. Menologium. Καλῶς ὑπ' αὐτῶν ὁ εὐδόκιμος ἀναγόμενος τὰ εἰς ἀρετὴν, κανδιδάτος ὑπὸ θεοφίλου τιμᾶται. Victor Tunnunensis in Chronico. *Cui nepos Iustinianus vocabulo fuit, candidati militia functus*. Vetus inscriptio.

ΙΠΠΩ. ΔΗΜΟΣΙΩ. ΤΙ
ΜΗΘΕΝΤΑ. ΧΙΛΙΑΡΧΟ
ΛΕΓΕΩΝΟΣ. Δ. ΣΚΥ
ΘΙΚΗΣ. ΤΑΜΙΑΝ. ΚΑΝ
ΔΙΔ. ΤΟΝ. ΔΗΜΑΡΧΟ
ΚΑΝΔΙΔΑΤΟΝ.

Horum scholae erant duae: una Seniorum, altera Iuniorum. Primam Gordianus senior instituit, secundam iunior, & ex nomine suo uterque adpellavit. De seniore tradunt Fasti Siculi. Γορδιανὸς αὔγουςος ἐποίησεν ἀριθμὸν τῶν λεγομένων κανδιδάτων, ἐπάρας αὐτοὺς κατ' ἐπιλογὴν, ὡς τελέους κ̀ εὐσθενεῖς, κ̀ μεγάλης ὄντας θέας, ἀπὸ τοῦ τάγματος τῶν λεγομένων σχολαρίων. καλέσας τὴν σχολὴν τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ εἰς τὸ ἴδιον ἐπώνυμον, σενιώρων. οὗτοί εἰσιν οἱ τῆς ἕκτης σχολῆς. Erant ergo Candidati electi e Scholariis, aetate vigentes, & robore, quique adspe-

ſpectu hoſti eſſe terribiles poſſent. De iunioribus, quod dixi, docet Cedrenus. Μετὰ δὲ τοῦτον ἐβασίλευσεν Ἰουνίωρ μῆνας τρεῖς, ὃς πρῶτος ἐποίησε κανδιδάτον, καὶ προτίκτωρας. καὶ τὸ τάγμα ἐκ τῶν σχολαρίων συστησάμενος ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἰουνιώρων εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα.

ΚΑΝΔΥΛΟΣΒΕΣΤΗΣ.

Κανδυλοσβέστης. Vide Κανδηλοσβέστρια.

ΚΑΝΕΛΛΑ.

Κανέλλα. Caſſia. Cinnamomum. Ex Italico, *Canella*. Corona pretioſa. Κανέλλα. *Cinnamomum*. Κιννάμωμον. Occurrit item apud Myrepſum lib. De Antidotis cap. LXXVII.

ΚΑΝΕΝΑΣ.

Κανένας. Aliquis. Gloſſae Graecobarbarae. Ἄγαλμα. πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. πᾶσα πρᾶξις εἰς τὸ ὁποῖον κανένας χαίρεται. Saepius illic occurrit. Alexius Rharturus Doctr. II. Ἐὰν λοιπὸν εἰς τὴν ψυχὴν, οὐδὲ κανένα πρᾶγμα ἔσται ὡσὰν ἡ ψυχή.

ΚΑΝΗΣ.

Κανῆς. Nemo. Pro, οὐκ ἂν εἷς. (a) Corona pretioſa. Κανῆς. *Nemo*. οὐδείς.

ΚΑΝΘΗΛΙΟΣ.

Κανθήλιος. Vaſis genus. Ioannes Moſcus Limonarii cap. CVII. *Portabat canthelium capientem amphoras quatuor, ferebatque aquam in monaſterium.*

ΚΑΝΙΚΛΕΙΩΝ.

Κανικλείων. Caniclei praefectus, qui, & ὁ ἐπὶ κανικλείου dicebatur. In diſputat. Gregentii. Ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς εὐπρεπέστατον καὶ λογιώτατον θεασάμενος τὸν Ἐρβᾶν, ἀνάδοχος αὐτοῦ γενόμενος ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, καὶ λέοντα μετονομάσας, ἕνα τῆς συγκλήτου αὐτοῦ τοῦτον ἀπέφηνε, ὑπεκκλησίονα αὐτὸν ποιήσας, ὃν οἱ Ῥωμαῖοι πατρίκιον καὶ κανικλείονα προσαγορεύουσι. Ioannes Curopalates in Michaele Rhancabe. Ψυχικὰς τινας κηλῖδας βούλεταί τινι τῶν θεοφίλων ἐξαγορεῦσαι διὰ θεοκτίστου, ὃν μετὰ ταῦτα τῷ κανικλείου τετίμηκεν ἀξιώματι. Et corrigi idem debet in Conſtantino Leonis F. Μετ' ὀλίγον δὲ ἀπεστάλη παρὰ τῆς αὐγούστης πατρίκιος βασίλειος ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου. Hodie in Manuſcripto Regio perperam eſt, ἐπὶ τοῦ κανιελλείου. Nicetas in Manuele Comneno, lib. I. Καὶ τέλος τὸν μὲν ἐς τὸν τοῦ κανικλείου μεγαλοπρεπῆ προβιβάζει τιμὴν, καὶ τὴν παρὰ τὸ βασιλεῖ μεγίστην οἰκείωσιν. Et inter Epiſtolas Planudis exſtat una inſcripta, τῷ κανικλείῳ. Erat ergo magna valde dignitas. Liquet ex verbis citatis Nicetae, & aliis quoque eiusdem in Alexio, lib. II. Παρὰ βασιλεῖ δύνασθαι τὰ πάντα οἰόμενος, τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ κανικλείου ὀφφίκιον. Itaque & Imperatorum conſanguinei ea ornabantur. Ecce tibi Palaeologum apud Phranzen Chronici, lib. II. cap. XVII. *Duxi ego uxorem Helenam, filiam Alexii Palaeologi Examplaconis, qui Canicleo praeerat.* Aut conſocer quoque Imperatoris eſſe poterat. Codinus De Off. Aulae Conſtantinop. Ἐπὶ τοῦ κανικλείου ἦν ὁ συμπενθερὸς τοῦ βασιλέως ὀχούμενος. Ideſt, tanta erat eius dignitas, ut poſſet filio ſuo impetrare filiam Imperatoris, & filiae filium. Clarum exemplum huius rei apud Gregoram, lib. VII. Νικηφόρος ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου ὤν ὅτε θωπευτικοῖς τισι λόγοις καὶ πράγμασιν ὑπελθὼν τὴν τοῦ βασιλέως πραότητα, αἰτεῖ καὶ λαμβάνει γαμβρὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ τὸν ῥηθέντα τοῦ βασιλέως υἱὸν Ἰωάννην. Habes item apud Cantacuzenum, lib. I. cap. XIV. Errant viri docti, qui συμπενθερὸν τοῦ βασιλέως, interpretantur, *ſocerum Imperatoris*, apud Codinum loco citato. Dicitur *Caniclinus* apud Wilhelmum Tyrium De bello ſacro, lib. XXII. cap. VI. *Totius factionis opifices, Manuel ſenioris Andronici filius, Alexius quoque Protoſtrator, inſuper Logothetes, qui Caniclini utebatur officio, & alii quidem magnates.* Ita corrigo. Hodie perperam eſt, *qui Canaclivi*. Guntherus lib. VIII.

—— tempore ſervus eodem
Argolici regis, (Graeci cognominis uſu
Hinc Caniclinus erat, nobis Camerarius idem
Eſſe poteſt,) domino ſecreta fraude parabat
Sanguinis inſidias. ——

Sed errat, quod *Camerarium* interpretatur; niſi ad dignitatem potius reſpexerit, quam ad nomen, & obſervandum cenſeo, quod non *Eſt*, dicat, ſed *Eſſe poteſt*. Ergo comparemus. De Caniclei praefecto, inquit loco iam citato Nicetas. Παρὰ βασιλεῖ δύνασθαι τὰ πάντα οἰόμενος τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ κανικλείου ὀφφίκιον. De Camerario Hincmarus epiſt. III. cap. XXII. *De boneſtate vero Palatii, ſeu ſpecialiter de ornamento regali, nec non & de donis annuis militum, abſque cibo, & potu, vel equis, ad Reginam praecipue, & ſub ipſa ad Camerarium pertinebat; & ſecundum cuiuſque rei qualitatem ipſorum ſolicitudo erat, ut tempore congruo ſemper futura proſpicerent, ne quid, dum opus eſſet, ullatenus opportuno tempore defuiſset. De donis vero diverſarum legationum ad Camerarium adſpiciebat, niſi forte iubente Rege tale aliquid eſset, quod Reginae ad tractandum cum ipſo congrueret.* Atque haec pro Gunthero attulimus, in gratiam poetae ſupra aevum ſuum elegantis. Radevicus interpretatur Cancellarium, De rebus Friderici Imper. lib. I. cap. XLVII. *Vnus de ſervis palatii, Caniclinus videlicet, quem nos Cancellarium dicere poſſumus, principi ſuo fraudem molitus eſt.*

ΚΑΝΙΚΟΝ.
ΚΑΝΙΟΝ.

Κανικὸν, & Κανίον, ſive Καννίον. Achmes in Introduct. in Aſtrolog. Ὁ Ζεὺς θερμὴν ποιεῖ, καὶ ἠρέμα ξηραίνει. καὶ ἡ χροιὰ αὐτοῦ κίτρινος, καὶ δηλοῖ μέταλλα πολυειδῆ, καὶ χρυσίον, καὶ ἅπαν μεταλ-

(a) Sic Ital. *niuno*, olim *neuno*, ne unus quidem. *Donius*.

ταλλικὸν, κ) κανικὸν, κ) ἐργαςήρια μεταλλικά. λέγεται δὲ κ) μεγαράδιον. τὸ πλῆον δ' εἰς κίτρινον. Apomasar in Mysteriis. Ο'λιγότητα τ̃ κανίων, κ) μεγαράδων, κ) μεταλλικῶν, μάλιςα τῦ ἀργυρίυ. Glossae Graecobarbarae. Α'λάβαςρον. φωκάδιον. μυροθήκη. καννίον. καννίν. Eleutherius Zebelenus De Signific. Eclypſ. Εὔκρατον θέρμlω, κ) καλοσύνlω κανίων. Idem de Forma, & Constitut. Corp. Οἱ πέρσαι τὸν ἥλιον μόνον λέγουσι δηλῦν τὺς μεταλλικὺς τὺς ἐργαζομένυς τὰ κανία, κ) μεγαράδια.

ΚΑΝΙΣΓΕΙΟΝ. ΚΑΝΙΣΚΙΟΝ. ΚΑΝΙΣΚΕΥΕΙΝ.

Κανίσγειον, ſive Κανίσκιον, & Κανισκεύειν. Vide infra Σπόρτυλλον.

ΚΑΝΟΝΑΡΧΗΣ.

Κανονάρχης. Praefectus canonum, qui Monachos ad psallendos in vigiliis canones excitabat. Dorotheus Doct. XI. Ε'ν τοσύτῳ οὖν ἔφθανεν ἡ ὥρα ἀγρυπνίας, κ) ὡς μόνον ἤπταζον μικρὸν, ἰδὲ ὁ κανονάρχης ἐξυπνίζων με. Erant plures numero. Codinus De Off. Aulae Constantinopol. Οἱ κανονάρχαι δὲ μετὰ ἱματίων μόνων, κ) ἀσκεπεῖς. Et ex ordine Lectorum, ut docet Simeon Thessalonicensis Archiepiscopus, lib. De Templ. Sacerd. & Mystag. Et adparet ex isto loco Codini. Οὐ ψάλλεται μὲν ἐκ δευτέρυ τὸ τροπάριον, ἀναγινώσκεται δ' ὑπὸ τῦ κανονάρχου. Qui inter hos ordinem ducebat, is, πρωτοκανονάρχης dicebatur. Reperitur eius nomen apud Codinum.

ΚΑΝΟΝΙΚΟΝ. ΚΑΝΟΝΙΚΑΡΙΟΙ.

Κανονικόν. Tributum ordinarium. In Constitut. Isaacii Comneni. Τυποῖ δὲ ἡ βασιλεία μυ κ) ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τῶν ἱερέων, κ) ἐπὶ τῷ κανονικῷ τὸν παλαιὸν ἐνέργεῖν τύπον. Et postea. Ω'σαύτως καὶ ὑπὲρ τῦ κανονικῦ, ἀπὸ τῦ ἔχοντος χωρίυ τριάκοντα καπνὺς, νόμισμα ἓν ἀργυρῦν, &c. Quae verba citat quoque Photius in Scholiis ad Epitomen Canonum. Hinc Κανονικάριοι, *Canonicarii*, exactores, collectoresque, in quos ius erat praeposito sacri cubiculi. Iustinianus Novell. XXX. Μὴ δυναμένων τῶν κατὰ καιρὸν ἐκπεμπομένων κανονικαρίων παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτυ πραιποσίτυ μέχρι ὀβολῦ γοῦν ἑνὸς κομίζεσθαί τι, ἢ ὀνόματι συνηθειῶν, ἢ ἑτέρας τῆς οἵας ὖν αἰτίας. Iterum multa eorum mentio est Novell. CXXVIII. & in Variis Cassiodori libb. XI. & XII.

ΚΑΝΣΤΡΑΤΟΣ.

Κανςράτος. *Castratus*. Balsamon ad Can. Apost. XXI. Πρὸς δὲ καὶ εἰς κανςράτυς τὺς διὰ σιδήρυ ἀκρωτηριασθέντας. κάνςρων γὰρ παρὰ ῥωμαίοις σίδηρος. Sed in etymo ineptit.

ΚΑΝΣΤΡΙΟΝ. ΚΑΝΣΤΡΙΣΙΟΣ.

Κανςρίον. *Canistrum*. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Ο' κανςρίσιος εἰς τὸ κανςρίον, καὶ εἰς τὸ ἀλλάσσειν τὸν ἀρχιερέα. Atque hinc κανςρίσιος. Sed ille vel Palatinus, vel Ecclesiasticus. Palatini meminit Suidas. Μαγιςεριανὸς, ὁ κανςρίσιος. Et huc pertinet Titul. XXVI. lib. XII. Codicis Ecclesiastici. Codinus loco citato, & Demetrius Chomatenus in Resp. Ε'ν τῷ πρὸς νικόλαον διάκονον καὶ κανςρίσιον, τὸν ὕςερον ἐπίσκοπον μελοσόβης, πεμφθέντι παρ' αὐτὸν λόγῳ. Eius munus erat, Patriarchae sacra facturo sacram stolam circumdare. Ioannes Episcopus Citri in Resp. Συνυπουργὸς ὗτός ἐςι τῷ κανςρισίῳ εἰς τὸ περιτιθέναι τὴν ἱερὰν ςολὴν τῷ ἀρχιερεῖ μέλλοντι ἱεροπρακτεῖν. Hoc ipsum est, quod Codinus loco citato dicit illum esse, εἰς τὸ ἀλλάσσειν τὸν ἀρχιερέα.

ΚΑΝΤΑΤΩΡ.

Καντάτωρ. *Cantator*. Vide Glossarium Rigaltii.

ΚΑΝΤΗΛΙΕΡΗ. ΚΑΝΤΙΛΑ.

Καντηλιέρη, & Καντίλα. Vide supra Κανδηλάριον, & Κανδήλα.

ΚΑΝΤΙΟΝ.

Καντίον, ſive Κανδίον [a]. Sacchari genus. Orneosophion. Κάθισον αὐτὸ ἵνα πίῃ νερὸν, καὶ ἔκτοτε χάνιασον αὐτὸ, κ) βάλλε καντίον κομμάτια δύο. Et alibi. Καὶ μετὰ ὥραν ἱκανὴν χάνιασον πάλιν αὐτὸ, κ) βάλλε καντίον ἰσόποσον τῦ ἅλατος. Occurrit etiam apud Myrepsum De Antidotis, [illegible]

ΚΑΝΤΟΚΑΛΑΜΟΣ.

Καντοκάλαμος. Acutus calamus. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. I. cap. III. Τὰς ἐν τῇ ῥινὶ ἐλαίας μέλαινας, εἰς τὴν οὐρὰν πιλὰ δεκατρία, ἢ ἕνδεκα, τοῖς ποσὶ καντοκάλαμον.

ΚΑΝΤΟΥΝΕΡΑ. ΚΑΝΤΟΥΝΕΡΟΚΛΗΔΙΟΝ.

Καντυνέρα. Phortius. περὶ ςρατ. πραγματ. lib. II.

> Καντουνέρας κ) κληδία
> Ποίησον με ὀρδινία.

Et observa. Καντυνέρας, & Κληδία coniungit, sic Καντουνεροκληδία, adpellat unica dictione; lib. I.

> Γίνονται κ) προμαχόντες
> Τετραγώνιοι μὲν ὄντες,
> Με καντυνεροκληδία.

Et mox.

> Μετὰ κασαμάτων δύο.
> Με καντυνεροκληδία.

ΚΑΝΤΟΥΝΟΤΟΣ.

Καντυνοτὸς. Angulatus. Acutus. Glossae Grae-

[a] Galli *Succre candi*. Donius.

Graecobarbarae. Συβλωτὸς λίθος, ἤγουν συγλωτὴ πέτρα, ἢ καντουνοτὴ, ἤτοι ξιφαροτὴ, ὅπου ἔχει τὰς ἄκρας ἀκιδωτὰς, καὶ ἠκονισμένας. Ex Italico, *Cantone*.

ΚΑΝΩΝ.

Κανών. Psalmus, & Canticum, certis diebus ordinarie, & quasi ex regula cani solitum. Zonaras ad Can. Anastas. Damasceni. Κανὼν λέγεται, ὅτι ὡρισμένον καὶ τελυτωμένον ἔχει τὸ ἔμμετρον ἐννέα ᾠδαῖς συντελούμενον. Ioannes Moschus Limonarii cap. XLIII. *Quum implebis psalmodiae canonem, loqueris; praeter canonem vero, tacebis*. Cedrenus. Εἰώθει γὰρ κἂν ταῖς ψαλμῳδίαις ἐξάρχειν τῶν αἴνων, καὶ μᾶλλον ὅτε ἐν τῇ τοῦ χριστοῦ γεννήσει οἱ τῆς ἑορτῆς κανόνες ἐψάλλοντο. Ita quoque legitur, κανὼν ὁ τῆς ὑψώσεως, apud Etymologici Auctorem, qui scilicet canebatur festo, τῆς ὑψώσεως τοῦ σταυροῦ, quod fuit XIV. Septembris, ut scimus ex Constitutione Manuelis Comneni. Et est νεκρώσιμος, quem canebant in Sabbato Passionis. Gennadius De Purgat. Igne, cap. III. Ὁμοίως καὶ ἐις τὸ παρακλητικὸν, τῷ σαββάτῳ εἰς τον ὄρθρον τοῦ δευτέρου ἤχου εἰς τὴν ἑβδόμην ᾠδὴν τοῦ νεκρωσίμου κανόνος, τὸ τρίτον τροπάριον, λέγει. Invenio item, τὸν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, qui in magna, idest, antepaschali hebdomade canebatur. Meminit etiam τοῦ μεγάλου, Codinus pag. 143. & Cantacuzenus lib. I. cap. XIII. Huius auctor erat Andreas Hierosolymitanus, Episcopus Cretensis. Triodium. Τῇ δευτέρᾳ τῆς πρώτης ἑβδομάδος ἑσπέρας εἰς τὸ ἀποδειπνον, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ τρισάγιον, ψάλλομεν τὸν παρόντα μέγαν κανόνα, ποίημα τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμιτοῦ. Plura de eius auctore, magnitudine, & argumento, vide in Notis viri eruditi Iacobi Pontani, ad locum citatum Cantacuzeni. Etiam ἀναστάσιμοι erant, atque illi quidem in octoecho. Triodium. Οἱ κανόνες οἱ ἀναστάσιμοι τῆς ὀκτωήχου. Atque erant hi canones conscripti carmine Iambico, distributique in certas partes, quas ᾠδὰς adpellabant. Observo ex Cedreno, ubi de canonibus Nativitatis Christi loquitur. Ὅτε τῆς ἑβδόμης ᾠδῆς κατήρχετο τοῦ εἱρμοῦ, τοῦ λέγοντος,

Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισον πόθῳ.

Gennadius, loco citato. Τοῦ δευτέρου ἤχου εἰς τὴν ἑβδόμην ᾠδήν. In Triodio sextam ᾠδὴν invenio. Εἰς τὴν λειτουργίαν οἱ μακαρισμοὶ τῆς ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ἡ ἕκτη. Vnde autem κανόνες dicti fuerint, rationem reddidimus iam in initio; & facit eleganter Antiochus Monachus in Pandecte, Homil. CV. Ἡ ψαλμῳδία ἡμῶν κανὼν λέγεται, ὥσπερ ὁ γεωργὸς ἐὰν μὴ δόιη πλήρη καὶ καλὸν τὸν κανόνα αὐτοῦ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται, καὶ κρεμνᾶται, καὶ δέρεται, ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν αὐτοῦ, οὕτω καὶ ὁ μοναχὸς ὥταν ἀμελήσῃ τοῦ κανόνος αὐτοῦ, εὐθέως ἐγκαταλιμπάνεται ὑπὸ τῆς χάριτος, καὶ παραδίδοται τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ. Et elegans locus est Wolcuini Abbatis Homilia De Zizania. *Rara avis in terris hodie Canonicus a canone vitae. Vnde ergo? audi unde. Est namque canon vitae, ut dictum est, & est canon pecuniae, videlicet alicuius pensionis certae. Vnde solet dici. Solve mihi canonem meum, idest, pensionem meam. Eia ergo, o Canonice, inveniamus canonem tuum, a quo derivaris, idest, a canone pecuniae, non a canone vitae, idest a canone regionis, non a canone religionis*. Sed & decretorum Synodalium capita ita adpellabant. Socrates lib. I. cap. XIII. Τότε οἱ ἐν τῇ συνόδῳ ἐπίσκοποι καὶ ἄλλα τινὰ ἐγγράψαντες, ἃ κανόνας ὀνομάζειν εἰώθασιν, αὖθις κατὰ πόλιν τὴν ἑαυτῶν ἐχώρησαν. Sozomenus lib. I. cap. XXIII. Ἡ δὲ σύνοδος ἐπανορθῶσαι τὸν βίον σπουδάζουσα τῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας διατριβόντων, ἔθετο νόμους, οὓς κανόνας ὀνομάζουσιν. Notum est etiam quid in iure nostro toties *Canon* vocetur.

ΚΑΠΑ.

Κάπα. Vestis stragulae genus. Simeon Hieromonachus in Epist. Πλὴν διὰ μικρὰν ἐνθύμησιν στελένω τὴν αὐθεντίαν σου μίαν κάπαν νεωτία. καὶ δέχτισε τὴν διὰ πολὺ, τὴν ὀπίανα τῆς στρώνης τὸν χιμῶνα κάθεσε ἀπάνο.

ΚΑΠΑΣΙΟΝ. (a)

Καπάσιον, sive Καππάσιον. *Cappa*. Cucullio. Pileus. Codinus De Offic. Οἱ τζάκονες δὲ μετὰ καπασίων, φοροῦντες καὶ ἐπάνω κλίβανα ἠρανέα. Iterum. Οὐ μὴν δὴ καὶ καπάσια, ἔτι δὲ καὶ κάλτζας τοιαύτας, μετὰ παπουτζίων μελάνων. ἐκτὸς δὲ φοροῦσι τὰς τοιαύτας σκουφίας μετὰ καπασίων. Malaxus in Hist. Patriarch. Ἐχάριζε καπάσιον ἐνδυμιδὸν μὲ τὸν καμουχᾶν. Bessarion in epistola, quae exstat apud Phranzen Cronici, lib. III. cap. XXVII. Ἀς ἀποσκεπάζωνται καὶ αὐτοὶ τὸ καπάσιον τῶν. Nicetas in Manuele Comneno, lib. IV. Καὶ τῇ μὲν χλαμύδι τοῦ σώματος περιέλησε τὸν λύγον, τὸ δὲ ἐπὶ κρατὸς καππάσιον ἐπέθηκεν ἄνωθεν. Apud Hesychium legitur, καππάτια, γυναικεῖα ἱμάτια. An inde detortum nomen, quia fortasse forma illis istius vestimenti muliebris? Non censeo. Potius ex Italico, *Cappa*. Hodie adhuc καππάσι dicunt, ut liquet ex Turcograecia Crusii.

ΚΑΠΕΛΛΑΝΟΣ.

Καπελάνος. *Capelanus*. Anonymus De bello sacro.

Ὤρθωσεν ἐπροίασεν τέσσαρους καπελάνους.

Odo in Stat. Synod. cap. VI. *Ne ullus sacerdos, aut capelauus exigat aliquid ante benedictionem nuptialem*.

ΚΑΠΕΤΑΝΙΚΙΟΝ.

Καπετανίκιον. *Capitaneatus*. Vt Ἀρχοντίκιον. στρατηλατίκιον. παπαδίκιον, & talia. Occurrit apud Nicetam, sed corruptum. Vide infra Κατεπάνος.

ΚΑΠΕΤΑΝΙΣ.
ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ.

Καπετάνιος, sive Καπετάνος, & Καπετάνις. *Capi-*

(a) Galli *Chapperon*. *Donins*.

Capitaneus. Ex idiotismo Italico. Glossae Graecobarbarae. Ἄγοντα, ἡγέμενον, προοδοποιῶν, κατετάνον. Iterum alibi. Φιλῶσι τοὺς κατετάνιδες τοὺς, ἤγουν ὁδηγὺς, ἤγουν κυρίους. Chronicon Constantinop. Εἶν δὲ ἐν τῷ στόλῳ κατετάνιος ὁ μάσαφα πασίας, ὃς γέγονεν ὕστερον κ͵ Βεζίρης. Et mox. Εὑρέθη τῶν βενετίκων κατετάνιος ὁ λυρδᾶς. Zophronius in Epistola. Τιμιώτατε κ͵ ὀρθοδοξώτατε κύριε μανουὴλ κατετάνε κ͵ ἐπίτροπε. Invenitur etiam in Notis, quas sub Senecae, ac Tullii Tironis, nomine imprudenter (a) vulgarunt viri docti Comment. 1. cap. III.

ΚΑΠΗΛΙΑΤΙΚΟΝ.

Καπηλιατικὸν. Tributum, quod pro caupona sua solvebant caupones. Mentio eius fit in Diplomate Andronici iunioris, quod exstat apud Phranzen lib. III. cap. XXIV. Καὶ καστροκτισίας, κατεργοκτισίας, μαγειρίας, ἀντιναύλου, ἐξοπρασίας, κοσμιατικοῦ, καπηλιατικοῦ, μινιατικοῦ, &c.

ΚΑΠΙΚΛΑΡΙΟΣ.

Καπικλάριος. Custos carceris. Martyrologium in Passione Glyceriae. Πρωΐας δὲ γενομένης προῆλθεν ὁ ἡγεμὼν, κ͵ ἐκέλευσεν ἀχθῆναι τὴν ἁγίαν γλυκερίαν. ἀνοίξας δὲ ὁ καπικλάριος εἶδεν αὐτὴν λυθεῖσαν. Et in Passione Acacii. Καὶ ὁ καπικλάριος ἐκπλαγεὶς ἐφ' οἷς ἐθεάσατο, πολλοῖς τῶν φίλων αὐτοῦ ἀπελθὼν ἐφανέρωσεν.

ΚΑΠΙΟΣ.

Κάπιος. Aliquis. Glossae Graecobarbarae. Ἄγριφος, γένος τι τῆς ἀγρίας ἐλαίας. γένος κάπιον τῆς ἀγρολιᾶς. Iterum. Ἀγρόθειρα, βοτάνη τις. κάπιον χόρτον. Saepissime illic occurrit. Scribebant autem etiam κάπιος. Licet ibidem observare quam pluries.

ΚΑΠΙΣΤΡΙΟΝ.

Καπίστριον. *Capistrum*. Moschopulus. Ἀπὸ τῆς φορβῆς, ἤγουν τοῦ κοινῶς καπιστρίου. Anonymus in Lexico. Φορβεὰ. τὸ καπίστριον. Occurrit non semel apud Etymologici Auctorem, Hesychium, & Suidam.

ΚΑΠΙΤΑΝΕΥΕΙΝ.

Καπιτανεύειν. *Capitaneum agere*. Glossae Graecobarbarae. Ἡγεῖται, καπιτανεύει. Iterum alibi. Ἀνδρολογεῖ, στρατολογεῖ, καπιτανεύει.

ΚΑΠΙΤΑΤΙΩΝ.

Καπιτατίων. *Capitatio*. Iustinian. Nov. VIII. Προφάσει ἀννόνων τε κ͵ καπιτατιώνων.

ΚΑΠΙΤΕΥΕΙΝ.

Καπιτεύειν. *Capere*. Glossae Basilicorum. Οὐ καπιτεύει. οὐκ ἀναλαμβάνει.

(a) In eo libro Notarum sunt quaedam, quae sane adscribi non possunt Tironi, & Senecae. Tamen pleraque eorum esse videntur. *Donius*.

ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ.

Καπιτώλιον. *Capitulum*. Itali dicunt, *Capitolo*. Locus ubi congregantur Monachi, & Capitulares, ut vulgo loquuntur. Palladius De Monachis AEgyptiis in Oxyryncho. Ἔγεμον δὲ κ͵ τῆς πόλεως οἱ ναοὶ, κ͵ τὰ καπιτώλια τῶν μοναχῶν, κ͵ κατὰ πᾶν μέρος τῆς πόλεως οἱ μοναχοὶ ᾤκουν. Haimo in Comment. ad Psalm. LXVIII. *In celebribus locis eorum, ut in templo, & synagoga, & capitolio, non sit aliquis eorum, qui inhabitet*. Alii dicunt, *Capitulum*. Irmbertus in epistola ad Abbatem Admontensem. *Sequenti die ipsius domini mei Episcopi iussione Capitulum Canonicorum intravi*. Manasses Trecensis Episcopus in literis De donatione Vennae. *Quum maxime eiusdem Ecclesiae Capitulum, per quod ad tanti honoris gradum divina providentia sublimati sumus*, &c. Nicolaus Clemanges De corrupto Eccles. statu, capit. II. *Sic fundata coenobia, conventus instituti, exstructa Capitula, atque Collegia*.

ΚΑΠΛΙΟΝ.

Καπλίον. *Capulum*. Capsa. Theca. Errant viri docti, qui putant esse scapulam. Mauricius lib. I. cap. I. Ζάβας σὺν καπλίοις τελέας μέχρι τοῦ ἀστραγάλου. Capsae autem, sive thecae Zabarum sunt, quae aliter ζαβαρεῖα dicebant, ut supra ostendimus. Apud eumdem Mauricium libro VI. capit. XV. Τὰ σκαπλία δὲ τῶν ζαβῶν ὄπισθεν κατὰ τὰ τῶν ὠμοπλάτων φέρειν. Iterum lib. X. Τοὺς μὴ ἔχοντας ζάβας τὰ σκαπλία τῶν ζαβῶν φέρειν. Corrige utrobique, τὰ καπλία. Possis etiam [illegible] Glossae veteres, in quibus invenio *Caplum funis*. Et Isidorus lib. XX. cap. XVI. *Capulum, funis, a capiendo, quod eo indomita iumenta capiantur*. Papias. *Caplum, funis, a capiendo dictum*. Sed in citatis Mauricii locis omnino pro capulo sive theca loricae accipi oportet.

ΚΑΠΝΙΚΟΝ.

Καπνικὸν. Tributum fumarium, quod pro fumariorum numero pendebant. Cedrenus. Τὸ εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον εἰσαγόμενον δημόσιον τέλος, ὃ καπνικὸν καλεῖν εἰώθασιν. In Constitut. Man. Comneni. Ἀλλ' οὐδὲ δικαιώματα ἐπὶ τούτοις ἀναζητεῖν, οὐ καπνικὸν ἀναλαμβάνεσθαι. Immunes ab illo erant Ecclesiastici, donec Nicephorus Logotheta Generalis tandem etiam ab illis exegit. Zonaras Annal. III. in vita eius. Τούτου κ͵ ἡ τοῦ καπνικοῦ ἐξαίτησις ἐνθύμημα κάκιστον, ἐπαχθέντος τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν κ͵ πτωχείων γηροκομείων τε κ͵ μοναστηρίων παροίκοις. Abolevit Ioannes Tzimisces deletis Bulgaris. Cedrenus. Ἀφῆκε δὲ κ͵ τοῖς ὑποφόροις πᾶσι τὸ λεγόμενον καπνικὸν. Sed iterum imposuerunt successores eius, donec absolvit rursus Manuel Comnenus. Huius ista verba sunt in Constitut. Οὐκ ἐξέσται οὖν οὔτε ἀναγραφῇ, ἢ προκαθημένῳ οἱουδήτινος σεκρέτου, ἢ ἐξισωτῇ, ἢ ἐνερ-

ἐνεργοῦντι, ἢ ἑτέρῳ τινὶ προσώπῳ τοῦ δημοσίου, τὰ A τῶν μοναστηρίων ἀκίνητα ἀναγραφὴν, ἢ καπνολογεῖν. Et de hac ipsa re loquitur Balsamon ad Concil. VII. Can. XII. Οὐκ ἐξέσαι πράκτορι, ἢ ἀναγραφεῖ οἵῳ δή τινι, ἢ καπνικὸν, ἢ μετρητίκιον, ἢ ἕτερόν τι ἀναγραφικὸν ἢ πρακτορικὸν φορολόγημα ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων ταῖς δηλωθείσαις μοναῖς ἀκινήτων ἀναλαμβάνεσθαι.

ΚΑΠΝΟΔΟΧΟ.

Καπνοδόχο. Fumarium. Occurrit apud Crusium in Turcograecia. B

ΚΑΠΟΙΟΣ.

Κάποιος. Aliquis. Vide Κάτιος.

ΚΑΠΟΥΤΖΙΟΝ. ΚΑΠΟΥΤΖΙΚΑΡΙΟΝ.

Καπούτζιον. *Caputium*. Ex Italico *Capuccio*. Codinus. Ἐρχόμενοι δὲ καθ' ἡμέραν εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ, ἀφαιροῦντες τὰ ἑαυτῶν καπούτζια γονατίζουσι δεύτερον. Iterum. Εἰς τὸ ἑξῆς δὲ ὅταν ἔρχονται, τὰ μὲν καπούτζια μόνον αὐτῶν ἐκβάλλουσιν, οὐ γονατίζουσι δέ. Ita recte utrobique C corrigit V. Cl. Franciscus Iunius, praeuntibus ad emendationem Niceta, aliisque recentioribus Graecis scriptoribus. Liber Caerimon. I. cap. VI. *De positis croceis, & parvis caputiis, cappas suas readsumunt.* Sigebertus in Chronico. *Reiicientes a se quicquid regulae refragabatur, foricos videlicet, & pelliceas, & stamina, caputia quoque, &* D *femoralia, pectinia, & coopertoria.* Hinc Καπουτζικάριος fortasse, morbi genus, qui ἐφιάλτης veteribus Graecis, quod caput infestet. Suidas. Ἡ εἰς τὴν κεφαλὴν ἀνατρέχουσα ... ἐξ ἀδηφαγίας καὶ ἀπεψίας παρ' ἰατροῖς ἐφιάλτης λέγεται. ὁ λεγόμενος παρὰ πολλοῖς καπουτζικάριος. Editur hodie, Βαβουτζικάριος.

ΚΑΠΠΑ. ΚΑΠΠΑΤΟΣ.

Κάππα. *Cappa*. Rhuzanus in Paraphrasi E Vaticin. Constantinop. Νὰ τὸν ἐνδύσουν κάππαν νὰ κρατεῖ βροχὴν, καὶ κρυάδαν. Honorius in Sermone de S. Martino. *Huius cappa Francorum regibus ad bella euntibus pro signo anteferebatur, & per eam hostibus victis victoria potiebantur: unde & custodes illius cappa usque hodie Cappellani adpellantur.* Odio in Stat. Synod. cap. V. *Nisi in superlicio, aut cappa clausa.* Galo Constitut. III. *Ne sacerdotes de cetero cappis manicatis utantur.* Hinc Καππάτος. *Cappatus*. Cappa indutus. F Rhuzanus loco citato. Καὶ κρατεῖ πολλὰ καρίδια, καὶ ἀνεμένουν οἱ καππάτοι, καὶ τινάσουν τὰ καρίδια.

ΚΑΠΠΑΡΟΡΙΖΟΝ.

Καππαρόριζον. Radix cappareos. Orneosophion. Ἢ καππαρόριζον τρίψας δὸς μετὰ κρέατος.

ΚΑΠΠΑΣΙΟΝ.

Καππάσιον. Vide Καπάσιον.

ΚΑΠΡΙΟΛΟΣ.

Καπρίολος. *Capreolus*. Fructum tecti. Glossae Graecolatinae. Καπρίολος. τὸ ἔρεισμα τῆς στέγης. *Furcilla*.

ΚΑΠΩΝ.

Κάπων. *Capo*. Glossae Graecolatinae. Κάπων, *Gallus castratus*. Qui locus bifariam legi potest: & sine interpunctione, ut significetur avis, & cum ea, nempe, *Gallus, Castratus*. Nam, ut nos in nostro idiotismo, ita quoque medio illo aevo *Caponem* pro eunucho, & castrato dicebant. Luitprandus, qui vixit ante annos amplius DC. in legatione sua ad Nicephorum Phocam, ubi in episcopos Graecos invehitur. *Ipsi vendunt, ipsi emunt, ostia ipsi claudunt, aperiunt; ipsi dapiferi, ipsi agasones, ipsi capones; sed bic caupones volui scribere; verum res ipsa, quae vera est, veritatem etiam nolentem compulit scribere: dicimus enim quia capones sunt, id est eunuchi, quod canonicum non est.*

ΚΑΡΑΒΙΟΝ.

Καράβιον, sive Κάραβος. *Carabus*. Navigii genus. Etymologici Auctor. Ἄκατος, τὸ μικρὸν πλοιάριον, παρὰ τὸ ἄγω. ἐξ οὗ τὸ ὑποκοριστικὸν ἀκάτιον, ὃ τινες μὲν ἐπακτρίδα, τινὲς δὲ πορθμίδα, τινὲς δὲ κάραβον ὀνομάζουσι. Vide eumdem in κάραβος. Basilic. Eclog. LIII. Ἐὰν δέ τις κλέψῃ σκεύη πλοίου, ἤ τι τῶν ἐν τῷ πλοίῳ χρηματιζόντων, τουτέστι σχοίνων τε καὶ καναβίνων, ἢ ἀρμένων, ἢ διφθερῶν, ἢ καράβων, ἢ λοιπῶν, διπλᾶ ἀναδιδότω ὁ τὰ σῦλα ποιήσας. Suidas. Ἐφόλκια, καράβια μικρὰ, παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν, ἢ τῶν μεγάλων πλοίων.

ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗΣ.

Καραβοκύρης. Nauclerus. Navis dominus, Nauta. Stamatius in epist. Στέλνω τὴν ἀφεντία σου διὰ τὴν ὥραν σιώξυλλα τζεκιὰ πέντε μὲ τὸ παρὸν καραβοκύρη.

ΚΑΡΑΓΟΣ.

Καραγός. *Carrago*. Leo in Tacticis. Καραγὸς λέγεται ὁ διὰ τῶν ἁμαξῶν, καὶ τῶν ἄλλων μηχανῶν γινόμενος περιορισμὸς εἰς ἀσφάλειαν τοῦ στρατοῦ.

ΚΑΡΑΚΑΛΛΙΟΝ. ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΝ.

Καρακάλλιον, sive Καράκαλλον. *Caracalla*. Cuculla. Glossae Graecolatinae. Καρακάλλιον. *Cuculla*. Palladius Histor. Laus. in vita Melaniae. Αὕτη ἡ ἀνδρεία παιδαρίου καρακάλλιον λαμβάνουσα καθ' ἑσπέραν εἰσέφερεν αὐτοῖς τὰ πρὸς τὰς χρείας. Martyrologium in Passione Christophori. Ἐκέλευσε γενέσθαι χαλκοῦν καράκαλλον, καὶ πυρώσας ἐνέδυσεν αὐτόν. Papias. *Caracalla, cappa*. Beda Hist. Angl. lib. I. cap. VII. *Se caracalla, qua vestiebatur, indutus, militibus exhibuit*. Corrigendus autem est Eucherius De Vest. *Ephod, vestis sacerdotalis; quae super-*

perindumentum, vel humerale adpellatur: est autem velut in caracallae modum, sed sine cucullo. Editur perperam, *in caracellae*. Recentiores καρκάλον, & κάρκάλιον dicebant. Anonym. De Amor. Callimachi, & Chrysorhoes.

Καὶ τὸ καρκάλιν τὸ λαμπρὸν τὸ μεμαργαρωμένον,
Ὅπερ ἐντὸς εὑρέθημεν τοῦ δράκοντος τοῖς οἴκοις.

ΚΑΡΒΑΝΙΟΝ.

Καρβάνιον. *Carruanum*. Constantinus De Administr. Imp. Καὶ ἑπτὰ πολλαί εἰσιν ὁδοὶ αἱ εἰσάγουσαι εἰς τὸ κάστρον Θεοδοσιουπόλεως, οὐ δύναται ἀπὸ τοῦ κάστρου βλέπειν τὰ εἰσερχόμενα καρβάνια εἰς τὸ κάστρον Θεοδοσιουπόλεως. δύνανται δὲ εἰσέρχεσθαι καρβάνια ἐν Θεοδοσιουπόλει τῇ νυκτὶ ἐκείνων μηδὲν νοούντων. Est autem nihil aliud quam Turcicum, *Carruana*. Significatque haec dictio multitudinem mercatorum, aliorumque peregrinantium, qui simul iter instituunt, ut tanto tutius commeent. Hinc εἰσβολὴν interpretantur Glossae Latinograecae. *Carruanum*. Εἰσβολή. Mendosissimum est, quod hodie editur. *Carruonum*. Ἀσβόλη.

ΚΑΡΒΑΤΙΟΝΕΣ.

Καρβατίωνες. Nescio divinare quid fuerint. Rigaltius in suo Glossario e Philone producit, sed valde breviter. Quod si locum nobis totum dedisset, fortasse intellexissemus.

ΚΑΡΒΟΥΝΟΝ: ΚΑΡΒΩΝ. ΚΑΡΒΟΝΙΟΝ. ΚΑΡΒΩΝΑΡΕΙΟΝ.

Κάρβουνον, sive Κάρβων. *Carbo*. Basilic. Eclog. XLIV. Καὶ τὰ ὄσπρια, καὶ ὁ σῖτος, καὶ ἡ κριθὴ, καὶ τὰ ξύλα, καὶ οἱ κάρβωνες. Glossae Graecobarbarae. Ἀμαυρὸν πῦρ, ὁ χνοῦς, καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων· μαύρη φωτία, τὸ χνοῦδιν, καὶ τὸ ὑψηλότατον τῶν καρβούνων. Iterum. Ἀλάβη, ἄνθρακες, κάρβουνα. Corona pretiosa. Κάρβουνα. *Prunae*. Ἄνθρακες. Demetrius Pepagomenus lib. De Podagra capit. XLI. Καὶ καλῶς ταῦτα σκεπάσας ἐπίθες εἰς ἀπτόμενα κάρβουνα. Et Καρβώνιον. Scintilla. Etymologici Auctor. Σημαίνει δὲ τὰ καρβώνια, ἤγουν τοὺς σπινθῆρας ἀπὸ τῶν λύχνων ἀναπεμπομένους. Iterum. Καρβωναρέιον. *Carbonarium*. Officina carbonaria. Chronicon Constantinop. Τὰ καρβοναρεῖα ἔκτισεν Ἱλαρίων ὁ πατρίκιος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Λεωμακέλου.

ΚΑΡΒΟΥΝΙΑΖΕΙΝ.

Καρβουνιάζειν. Carbonis instar nigrum reddere. Gloss. Graecobarbarae. Κεκαπνισμένον· καρβουνιασμένον. μαυρισμένον.

ΚΑΡΓΑΡΤΙΑ.

Καργάρτια. Vela Oppiani Scholiastes Halieut. I. Ἱστία, τὰ καργάρτια. Nisi legendum. Τὰ κατάρτια.

ΚΑΡΔΑΡΑ.

Καρδάρα. Solium [a]. Apud Crusium in Turcograecia.

ΚΑΡΔΗΝΑΡΙΟΣ. ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ.

Καρδηνάριος, sive Καρδινάλιος. *Cardinalis*. Indifferenter enim scribitur. Nicetas in Balduino Flandro. Ὑπερβαλλόμενοι πρός τε καρδηναρίου μαρτίνου, καὶ θωμᾶ τοῦ προσεχῶς ἀφιγμένου ἐν βενετίᾳ πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Sic apud Hincmarum epist. VII. cap. XXII. *Diaconus Cardinarius constructus urbis Romae nisi in viginti sex non condemnabitur*. Chronicon Constantinop. Οὐ μόνον δὲ ὁ πάπας, ἀλλὰ καὶ οἱ καρδινάλιοι, καὶ ἄλλοι ἐπεθύμουν τὴν ἕνωσιν κατορθωθῆναι. Bessarion in Epistola. Νὰ γονατίζουν τοὺς ὑπερέχοντας, καὶ πάπα, καὶ καρδιναλέας, καὶ τοὺς ἄλλους αὐθεντέας. Constantinus Lascaris Grammat. libro III. Ὁ θεοσεβέστατος βησσαρίων ὁ νικαίας, καρδινάλις θουσκουλάνου, καὶ ταῦτα ἐξ ἀπωλείας ἀνασώσας τοῖς βουλομένοις μετέδωκεν. Nonnulli etiam καλδηνάριος dicebant, corrupta λ, & ρ commutandi consuetudine. Itaque exstat Dissertatio, quam una cum Nilo vulgarunt viri docti, cuius haec inscriptio. Ἀρχὴ διαλέξεως τινὸς γραικοῦ καὶ καλδηναρίων τινῶν ἀπὸ πρεσβυτέρας ῥώμης. Corrige Balsamonem ad Nomocan. Photii. Tit. VIII. capit. I. Ἔδει δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὡς καλδηναρίου πατριαρχικοῦ σκέπεσθαι μετὰ τῆς χρυσῆς τιάρας, ἥτις ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἀπόκειται. Perperam est in manuscripto ὡς καλδηναρίου. Sed quando horum prima institutio, aut a quo? ut per occasionem dicam. Non facile dixerim. Certe mentionem eorum non invenio, quae sit antiquior mille circiter annis, in quod tempus incidit pontificatus Gregorii Magni. Vniversitas Pragensis in epistola ad Oxoniensem. *Perlectis multis Chronicis, & Historiis authenticis, nihil invenio de Cardinalibus usque ad tempus Gregorii Magni, quo tempore episcopi indifferenter Cardinales faciebant, & papa Cardinales in Episcopos promovebat*. Et ecce initio eorum creandorum potestas erat penes episcopos, mox legerunt eos Pontifices ex episcopis, presbyteris, diaconis, & subdiaconis, quibus tamquam rerum ecclesiasticarum consiliariis utebantur. Neque licitum nisi ex his legere Pontifices, quod in Romano Concilio decretum est, sub Stephano IV. anno DCCLXIX. Anastasius in eius Stephani vita. *Prolata est sententia ab eodem sacerdotali concilio sub anathematis interdicto, ne ullus umquam praesumat laicorum, neque ex alio ordine, nisi per distinctos gradus adscendens, Diaconus aut Presbyter Cardinalis factus fuerit, ad sacrum Pontificatus honorem posse promoveri*. Dignitas iis par regiae, excepto titulo: non enim *Serenissimi*, ut illi, sed *Reverendissimi Illustrissimique* dicuntur, & scribuntur. In confirmatione autem Imperatoris, quae fit a Pontifice, ante confirmationem priori loco sedebat primus episcopus Cardinalis: & ante

[a] Solium scilicet balneare, corrupt. a caldaria. *Donius*.

ante regem, si quis adesset, Cardinalis presbyter. Pontificale Romanum. *Notandum quod Caesar, antequam coronetur imperiali diademate, sedet post primum episcopum Cardinalem; & si quis rex adest, sedet tunc post primum presbyterum Cardinalem*. Et in hanc rem invehitur Nicolaus Clemanges De corr. eccles. statu cap. x. Ac initio sane duodecim tantum fuisse videntur, ad numerum scilicet Apostolorum. Sigebertus in Chronico anno MLXXXV. *Gregorius nunc in extremis positus ad se vocavit unum de duodecim Cardinalibus, quem multum diligebat prae ceteris*. Primitus efferendorum mortuorum cura illis demandata fuit. Nicolaus Clemanges loco citato. *Quibus* (Cardinalibus) *id olim erat negotii, ut efferendis mortuis sepulturaeque mandandis, inservirent*. Honestandi ordinis caussa rubro eos galero insignivit Innocentius IV. anno circiter cIↃ. CCL. Auctor est Platina lib. De vitis Pontificum.

ΚΑΡΔΙΣΙΜΟΣ.

Καρδίσιμος. Animosus. Iracundus. Glossae Graecobarbarae. Θυμοτιάριδες, ἢ καρδίσιμοι.

ΚΑΡΔΙΤΖΑ.

Κάρδιτζα. Cor. Anonymus De nuptiis Thesei.

Πυ τὴν καρδίτζα μυ σφάξε μὲ τ̃ χρυσὴν σαΐτα.

ΚΑΡΕΛΛΑΡΕΙΝ.

Καρελλάρειν. Ex Italico, *Querelarsi*, *Queri*. Querelam instituere. Accusare. Glossae Graecobarbarae. Ἀγωγεύς. ὁ διώκων. ὁ ἐνάγων τὴν δίκην. ὅπυ καρελλάρει. ὅπυ ἐγκαλεῖ.

ΚΑΡΙΔΙ.

Καρίδι. Corona pretiosa. Καρίδι. *Nux*. Κάρυον.

ΚΑΡΙΠΙΔΕΣ. [a]

Καρίπιδες. Advenae. Laonicus Chalcocondyles Hist. lib. v. Μετὰ δὲ τύτυς καρίπιδες, οἱ ἐπήλυδες καλύμενοι, ἀπὸ τε ἀσίας ϗ αἰγύπτου. Iterum occurrit in fine lib. VIII.

ΚΑΡΚΑΛΙΟΝ.

Καρκάλιον. Vide Καράκαλλον.

ΚΑΡΝΑΒΑΔΙΟΝ.

Καρναβάδιν, sive καρναβάδιον. Cuminum Aethiopicum. Simeon Sethi De Facult. Cib. Καρναβάδιν θερμὸν ἐςὶ ϗ ξηρὸν κατὰ τὴν τρίτην ἀπόςασιν. Florentinus Geoponic lib. IX. Τινὲς δὲ ϗ μαράθυ σπέρμα, καὶ καρναβαδίυ, καὶ σελινοσπέρμυ, ϗ ἀνήθυ μιγνύυσι. Exstat etiam apud Myrepsum De Antidotis cap. I.

[a] Turcice. *Domini*.

ΚΑΡΟΙΟΝ.

Κάροιον. Viride putamen iuglandis. Moschopulus. Κεροίαξ ἀρσενικῶς, ϗ κλίνεται κεροίακος. τὸ κοινῶς κάροιον. Glossae Latinograecae. *Gulliocae*. Κάροια μακρὰ παρὰ λυκίλλίῳ. Ita recte emendant viri docti, pro, *Gutilliocae*. Sed κάροια sollicitare non debebant. Iterum ibidem. *Gulluca*. καροιοτομία. Nihil est mutandum.

ΚΑΡΟΥΚΑ. ΚΑΡΟΥΧΑ. ΚΑΡΟΥΧΙΟΝ. ΚΑΡΟΥΧΑΡΙΟΣ.

Καρῦκα. *Carruca*. Theophilus De Rer. Divis. Εἶχες σὺ καρῦκαν, δι' ἧς ἐδυνάμην ἐγὼ τὴν ὁδὸν διανύσαι. Et mox. Ἀπεθέμην ἐν τῇ καρύκῃ τὰ ἐμὰ πράγματα, συνέβη τινὰ τῶν πραγμάτων ἐκπεσεῖν τῆς καρύκας αὐτῆς. Et per χ quoque scribebant, καρύχα. Hesychius. Ἅρμα, ὄχημα, καρύχα, δίφρος. Iterum alibi. Ῥηδίων, καρύχων, ῥαιδίων. Suidas in Etymologico. Ἅρμα σημαίνει παρ' ἕλλησι τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν. παρὰ δὲ ῥωμαίοις τὴν καρῦχαν. Chronicon Constantinopol. Ἐκεῖ ὧν ἵςατο ἡ ςήλη τῦ φόρυ, ἣν εἰς καρῦχαν ἤνεγκαν ἀπὸ φιλαδελφίυ. Item καρύχιον dicebant. Glossae Graecolatinae. Καρύχιον. *Rheda*. Suidas. Σκιαδέων, καρυχίων. Detortum ex Latino, *Carrocium*. Godefridus Monachus in Annal. *Armatorum autem se circiter quinque millia circa carrocium coadunant; qui omnes noctu metu Imperatoris fugiunt, carrocio & multis curribus derelictis*. Et in curru Frederici Imperatoris; quem ei Parmenses direpta Victoria eripuerunt, ablatum antea Cremonensibus, inscriptum fuit geminum hoc carmen.

Carrocii flet damna sui miseranda Cremona.
Imperii Friderice tui fugis absque corona.

Hinc καρυχάριος. *Carrucarius*. Glossae Graecolatinae. Καρυχάριος. *Mulocisiarius*. *Carrucharius*.

ΚΑΡΟΥΛΗ.

Καρύλη. Tolleno. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΚΑΡΠΕΝΤΟΝ.

Κάρπεντον. *Carpentum*. Dion. Καὶ τῇ μεσσαλίνῃ τὴν προεδρίαν ἣν ϗ ἡ λιυία ἐσχήκει, ϗ τῷ καρπέντῳ χρῆσθαι ἔδοσαν. Iterum. Καὶ μάλιςα ὅτι ϗ τιμὰς ἄλλας τε ϗ τῷ καρπέντῳ ἐν τ̃ πανηγύρεσι χρῆσθαι παρὰ τῆς βυλῆς ἔλαβεν.

ΚΑΡΠΕΤΙΑ.

Καρπετία. Vestis stragula. Italicum, *Coperta*. Glossae Graecobarbarae. Ἱμάτιον· ῥέχλω· ἀπεύκλω. ἢ καρπετία. ἢ σκλαβίνα. Iterum mox. Μικρῶν ἀπεκιῶν, ἢ καρπετιῶν.

ΚΑΡΠΟΧΕΙΡΟΝ.

Καρπόχειρον. Palma manus. Codinus. Ὁμοίως ϗ οἱ βάραγκοι, ϗ ἵςανται ϗ ὗτοι ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ πλη-

πλησίον τῶν τῆς προκύψεως κιονίων, φέροντας τοὺς πέλεκας αὐτῶν ἐπὶ τῶν καρτοχέρων αὐτῶν.

ΚΑΡΡΕΡΑ.

Καῤῥέρα. Ex idiomate Hispanico. *Carrera*. Cursus. Glossae Graecobarbarae. Ἀλινδὸν, δρόμον, καῤῥέραν, τρέξιμον, ἢ κυλίστραν.

ΚΑΡΡΕΤΤΑ.

Καῤῥέτλα. Carrum. Ex Italico, *Carretta*. Glossae Graecobarbarae. Ἄξηρις, ξύλον τοῦ ἁρματίου· ἢ τῆς καῤῥέτλας, ἢ τοῦ ἁμαξίου. Iterum alibi. Ἄτρας, ἅρμα, ἅμαξα, ἁμάξιν, καῤῥέτλα.

ΚΑΡΡΟΝ.

Κάῤῥον. *Carrum*. Glossae Graecolatinae. Κάῤῥον. *Rheda*. Item Latinograecae. *Couinus*. Κάῤῥιον καθεδρωτόν.

ΚΑΡΣΑΜΑΤΙΟΝ.

Καρσαμάτιον. Eunuchus. Spado. Luitprandus. ***Obtuli mancipia quatuor carsamatia Imperatori nominatis omnibus gratiosiora. Carsamatium autem Graeci vocant amputatis virilibus & virga eunuchum.***

ΚΑΡΤΑΛΑΜΙΟΝ.

Καρταλάμιον. Glossae Graecolatinae. Καρταλάμιον. *Cartalamia*.

ΚΑΡΤΖΑ.

Καρτζά. Pecuniae. Glossae Graecobarbarae. Τὰ φυλαγμένα πράγματα, τὰ ἀποθεμμένα σάμψα, ἢ καρτζά, ἢ καὶ ἄλλα χρήματα τῶν χεριῶν. Iterum alibi. Χρήματα, ἢ σάμψα, ἢ τορνέσια, ἢ καρτζά. Et. Λαμβάνουσι τὰ σάμψα, ἢ καρτζά, ἢ σολδιὰ, ἤγουν χρήματα. In Glossarum Arabicolatinarum Excerptis legitur, *Cartica*; sine interpretatione. Fortasse hoc ipsum est. Nihil tamen decerno; nam ecce in Graecolatinis invenio. *Carticula*. Δεῖπνον.

ΚΑΡΦΕΛΙΟΝ.

Καρφέλιον. Panis cibarius. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΚΑΡΦΗ.

Καρφή. Corona pretiosa. Καρφή. *Clavus*. Ἧλος.

ΚΑΡΦΩΜΑ.

Κάρφωμα. Pegma. Glossae Graecobarbarae. Ἀντίπηγμα. ἐναντίον καὶ κατάδικον κάρφωμα.

ΚΑΣΑ.

Κάσα. *Casa*. Domus. Hesychius. Κάσα, οἶκος, καλύβη, οἴκησις παρὰ ῥωμαίοις. Athenaeus in Mechanicis. Ἔχει δὲ καὶ παραδείγματα ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ διστάταις κάσαις παραπλήσια.

ΚΑΣΑΜΑΤΟΝ.

Κασαμάτον. Italicum. *Casamatta*. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

Μετὰ κασαμάτων δύο,
Νὰ ἔχουσι τὸ πλευρίο.

Et mox iterum.

Μετὰ κασαμάτων δύο,
Μὲ καντουνεροκληδίω.

ΚΑΣΕΛΑ. ΚΑΣΕΛΟΠΟΥΛΑ.

Κασέλα. *Capsella*. Arcula. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.
Τὸ λοιπὸν ἐσακοῦσαν τοῦ, καὶ πιάνουν τὴν κασέλα,
Καὶ μέσα τὴν ἐβάλασιν τὴν ἀκριβὴ κοπέλα.
Nicanor in epistola ad Zygomalam. Καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν θέλομαι ἀποστέλλω καὶ τὴν κασέλαν. Et κασελοποῦλα, diminutive. Ibidem. Νῦν δὲ γνώριζον, ὅπως ἡ κασελοποῦλα, ἣν ἔγραψας ἡμῖν, γίνεται.

ΚΑΣΙΔΑ.

Κασίδα. *Cassis*. Constantinus in Tacticis. Ἐχέτω δὲ ὁ πεζὸς καὶ κασίδαν ἔχουσαν ἄνω εἰς τὴν κορυφὴν καὶ τουφίον μικρόν.

ΚΑΣΚΙΟΝ. (a)

Κασκίον. Bartholomaeus Monachus in Elencho Agareni. Καὶ μὴ φέρων τὴν λύπην τοῦ κυνὸς ὁ ἀμπελᾶς, λαβὼν κασκίον ἀπῆλθεν εἰς τοῦ κουρέσου μετὰ εἰρήνης. καὶ οἱ ἄραβες ἔχουν τὴν εἰρήνην ὡς μέγα τι πρᾶγμα. καὶ ἰδόντες οἱ κορασιῶται αὐτὸν ἐρχόμενον μετὰ τοῦ κασκίου, καὶ δόντα αὐτοῖς τὴν εἰρήνην, ἀπεμερίμνησαν αὐτοῦ, ὅτι οὗτος οὐκ ἐθυμήθη τι κακόν. An est Italorum *Cascio*, id est, *Caseus*? Videndum. Non puto tamen.

ΚΑΣΣΙΣ. ΚΑΣΣΙΔΙΟΝ.

Κάσις, sive Κάσσις. *Cassis*. Iustinianus Novell. LXXXV. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἀσπίδας, ἤτοι σκουτάρια, καὶ περικεφαλαίας, ἤτοι κάσσιδας. Chrysostomus in Orat. De Circo. Λάβε καὶ τὴν κασσίδα τοῦ σωτηρίου, καὶ τὸ φραγέλλιον ἐν τῇ χειρί σου. Hesychius. Περικεφαλαία. ἡ ἐκ τριχῶν γεγονυῖα, περιθετικὸν μέρος τι νεὼς, ἢ κάσσις. Nicetas in Isaacio Angelo lib. III. Σὺν δὲ τῷ μηδὲν ἀνύειν καὶ τοῦ τῆς κεφαλῆς ἀπεβάλετο κάσιν. Quem locum non recte reddit interpres. Item κασίδιον, & κασσίδιον dicebant, Laonicus Cretensis ad Batrachom. Κόρυς, τὸ κασίδιον. Mauricius Strateg. II. Κασσίδια ἔχοντα τουφία μικρά. Iulius Africanus. Καὶ ῥάπλαι περὶ ἐπιλώρικα, καὶ καμελαύκια παχέα, ἃ δεήσει, ἀντὶ κασσιδίου. Vide Glossarium Rigaltii.

ΚΑΣΟΣ. ΚΑΣΣΟΝ. ΚΑΣΣΟΣ.

Κάσος, Κάσσον, & Κάσσος. *Casus*. Glossae Basilicorum. Κάσον, μοῖρα νόμιμος, μέρος τέταρτον, κέρδος. Iterum. Κάσος, μέρος, ἢ συμφορά. Apud Iureconsultos Graecos occurrit non

[a] Forte Gallicum *casque*, cassis, cassidis. *Donius*.

non ſemel. In Conſtitut. II. Leonis Conſtantini. Καὶ τέταρτον μέρος τῆς τοιαύτης προικὸς ἐκ τῶν ἐγκαταλειφθέντων τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παντοίων πραγμάτων ἐπ' ὀνόματι κάσσου εἰς κέρδος οἰκεῖον λαμβάνειν αὐτήν. Iuſtinianus Novell. LIII. Διὰ τοῦτο τοίνυν θεσπίζομεν τὰς ἐκ τοῦ καλουμένου κάσσου στρατείας μὴ παντὶ προχείρως ὑποκεῖσθαι. Gloſſae Latinograecae. *Caſibus*. Θέμασι. κανόσι. Scribo, κάσσοισι. Deſumta vox erit ex poemate aliquo novitio. Reſtituendus item per occaſionem Suidas eſt. Τάβλα, ὄνομα παιδιᾶς ταύτην ἐφεῦρε παλαμήδης εἰς συναγωγὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. τάβλα γάρ ἐστιν ὁ γήϊνος κόσμος, δώδεκα δὲ κάσοι, ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός. Male in hodie editis libris exſulat haec vox, legiturque: δώδεκα δὲ, ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός. Fundus meae correctionis eſt Cedrenus. Οὗτός ἐστι παλαμήδης ὁ ϗ τὴν ταῦλαν ἐφεύρων πρὸς μετεωρισμὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ σύνθεσιν σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ καταστήσας, ὥρισε γὰρ εἶναι τὴν ταῦλαν τὸν γήϊνον κόσμον. τοὺς δὲ δώδεκα κάσους τὸν ζωδιακὸν ἀριθμόν. Iſaacius Porphyrogenneta in Paralipomenis Homeri. Ὁ δὲ (παλαμήδης) πρῶτος τὸ ταυλίζειν, ἤτοι κυβεύειν ἐξεύρηται. ἐκ γοῦν τῆς κινήσεως τῶν ἐν οὐρανῷ ἑπτὰ πλανητῶν τῶν κατὰ μοιρικὴν τύχην, ὥς φασιν ἐπαγόντων χαρὰς τοῖς ἀνθρώποις καὶ λύπας ὡρίσατο τὴν ταῦλαν, ἤτοι τὸν πίνακα τοῦ παιγνίου, τὸν γήϊνον κόσμον. τοὺς δὲ δώδεκα κάσσους, ἤτοι τὰ χαρακώματα τούτου, τὸν ζωδιακὸν ἀριθμόν.

ΚΑΣΤΑΝΑΤΟΣ.

Καστανᾶτος. Colorem habens caſtaneae. Gloſſae Graecobarbarae. Μέλανα οἶνον. κρασὶν μαῦρον, ἤγουν καστανᾶτον.

ΚΑΣΤΕΙΑ.

Καστεῖα. *Caſtus*. Vſurpatione antiquiſſimum, qui *in caſto Cereris* eſſe dicebant matronas eius Deae ſacris operantes. Marinus in vita Procli. Τὰς δὲ μητρωακὰς παρὰ ῥωμαίοις, ἢ ϗ πρότερον παρὰ φρυξὶ σπουδασθείσας καστείας ἑκάστου μηνὸς ἥγνευε. Hodie editur, σπουδασθείσας ἁγιστείας. Gloſſema ſcilicet adpoſitum a docto aliquo lectore, pro vera lectione. Sed non inſignem locum in integrum reſtituimus auſpiciis Suidae, qui auctorem, ut ſolet, diſſimulans, totum transſcripſit in μετρωακαί. Illic videbis. Feſtus. *Quum propiore quis cognatione, quam is qui lugetur, natus eſt; cum in caſto Cereris eſt*. Arnobius noſter libro v. *Quid temperatus alimonio panis, cui rei dediſtis nomen caſtus, nonne illius temporis imitatio eſt, quo ſe numen Cereris ab fruge violentia maeroris abſtinuit?*

ΚΑΣΤΕΛΛΑΝΙΚΙΟΝ.

Καστελλανίκιον. *Caſtellania*. Praefectura caſtelli. Anonymus De bello ſacro.

Μὲ ὅλης τῆς περιοχῆς τοῦ καστελλανικίου.

Iterum.

Ὡσαύτως στο καστελλανίκιον αὐτὸ τῆς καλαμάτας.

ΚΑΣΤΕΛΗ.

Καστέλη. Corona pretioſa. Καστέλη. *Oppidum* Ἄστυ.

ΚΑΣΤΕΛΛΟΙ. ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ. ΚΑΣΤΕΛΛΙΑΝΟΙ.

Κάστελλοι, & Καστέλλια. *Caſtella*. Procopius De AEdific. Iuſtiniani lib. II. Πυργοκάστελλον αὐτῶν ἕκαστον εἶναι ϗ καλεῖσθαι πεποίηκεν. καστέλλους γὰρ τὰ φρούρια τῇ ῥωμαίων καλοῦσι φωνῇ. Epiphanius contra Manichaeos. Ἀπὸ καστέλλου ἀραβίωνος οὕτω καλουμένου. Nicetas in Ioanne Comneno. Μεγίστη δ' ἐστὶν αὕτη ἡ πόλις ἔχουσα ϗ ὑποκείμενα καστέλλια αὐτῆς. Theodorus Anagnoſta Eclog. I. Τὸν μὲν μαρκιανὸν χειροτονηθῆναι ὑπὸ ἀκακίου πρεσβυτέρου παρεσκεύασαν, ϗ εἰς τὸ πατυρίου καστελλιον ἐξέπεμψαν. At quum Heſychius ſcribit. Κάστελλος, ὄνομα τόπου ἄνω ϗ κάτω φέροντος ϗ μερίζοντος τὸ ὕδωρ: loquitur de iis, quae veteres *Dividucula* adpellaſſe diſcimus ex Feſto, quorumque multa mentio in Iure. Sic Ioannes Curopalates in Conſtantino. Ὁ δὲ βασιλεὺς τούς τε τῶν ὑδάτων ὄγκους ἐπεποιήσατο τοὺς τὸ ὕδωρ τῇ πόλει εἰσάγοντας, καὶ τοὺς δεχομένους τοῦτο καστέλλους. Hinc Καστελλιανοί. *Caſtelliani*. Milites caſtellis impoſiti. Exſtatque Baſilic. Eclog. LVII. Titulus. Περὶ στρατιωτῶν λιμιτανέων ϗ καστελλιανῶν. Nicetas in Manuele Comneno lib. II. Ἐνῆγε δ' πρὸς τὸ τοιοῦτον μάλιστα ἔργον ὁ καστελλιανὸς θεόδωρος, ὁ ἄρχων τῆς φυλάξεως.

ΚΑΣΤΗΛΛΟΥΝ.

Καστελλοῦν. *Caſtellare*. Caſtellis exſtructis locum aliquem munire. Chronicon Conſtantinop. Τὸ καστέλλιον τιβέριος ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς, διὰ τὸ μὴ καῦσαι τὸν στόλον χαγάνον τὸν ἄρχοντα βουλγαρίας. ἐκεῖσε γὰρ τὰ πλοῖα ἤγαγε καστελλώσας ϗ ὀχυρώσας αὐτό. Ita corrigo. In manuſcripto exemplari perperam erat. Καὶ στελλώσας ϗ ὀχυρώσας.

ΚΑΣΤΕΛΛΩΜΑ.

Καστέλλωμα. *Caſtellamentum*. Pars navis, ubi clipeos ſuſpendebant milites. Baſilius in Naumachicis. Ἐκεῖσε που ϗ τὸ καστέλλωμα γίνεται, ἔνθα τὰς ἀσπίδας οἱ στρατιῶται κρεμῶσι.

ΚΑΣΤΡΑ.

Κάστρα. *Caſtra*. In Conſtitut. quadam Manuel. Comneni. Κᾂν κάστρα ἔν τισι τούτων ᾠκοδομήθησαν. Iuſtinianus Novell. CXXVII. Καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὄντας ἄρχοντας πολιτικούς τε ϗ στρατιωτικοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν, ἤτοι κάστροις. Codinus De Offic. aulae Conſtantinopol. Ἔι τινος τὰ κάστρα περιποιήσεως δέοιτο. Conſtantinus Them. Orient. x. Κάστρον ἐστὶν ὀχυρώτατον, ϗ κρημνῶδες. Vbi obvium eſt.

ΚΑΣΤΡΕΣΙΟΝ.

Καστρέσιον, ſive Καστρίσιον. *Caſtrenſe*. Iarm-

menopulus lib. III. Tit. III. Ο' ὑπεξούσι@· ἐκ τῶν καςρεσίου πωλῶν ἐνέχεται ὡς αὐτεξούσι@·. Absyrtus Hippiatric. lib. II. capit. CXXIX. Δίδυ ἡμιμόδιον καςρίσιον ἑσπέρας, κỳ ἡμιμόδιον ἕωθεν, ἵνα καθ' ἡμέραν μόδιον καςρίσιον ἐσθίῃ τὸ κτῆν@·.

ΚΑΣΤΡΕΥΕΙΝ.

Καςρεύειν. Anonymus auctor apud Suidam. Καςρεύσαντες ᵹ ἑαυτὺς περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον διὰ παρακλήσεως πάθειν ἐνόμιζον.

ΚΑΣΤΡΟΚΤΙΣΙΑ.

Καςροκτισία. Castrorum metatio. In diplomate Andronici iunioris apud Phranzen. Καςροκτισίας, κατεργοκτισίας, μαγειρίας.

ΚΑΣΤΡΟΚΤΙΣΤΗΣ.

Καςροκτίςης. Castrorum metator. Theophylactus Bulgariae episcopus in Epist. Καὶ λυσίας ἂν εἶπεν ἐξέργασο ἡγεμόνων κακίστη@·, κỳ νῦν μὲν ὁ καςροκτίςης καθῄρει τὰ τῶν ἐλεφῶν.

ΚΑΣΤΡΟΦΥΛΑΞ.

Καςροφύλαξ. Castrorum custos. Codinus De Offic. aulae Constantinop. Οἱ προκαθημένοι, κỳ οἱ καςροφύλακες ὑπηρέται, ἑκάςω κατ' ἀξίαν τῶν πόλεων.

ΚΑΣΩΝ.

Κασών. Lapsus. Glossae Basilicorum. Κασόντα. ἐκπίπτοντα.

ΚΑΤΑ.

Κάτα. *Catta*. In Canonio Mathematico Adespoto. Ἡ' κάτα ἂν κάτζῃ εἰς γόναλά τινος. Methodius De Consummat. Temp. Ἤδιον γὰρ πᾶν ἀκαθαρτόδες, κỳ ἕτερα ζωύφια μύσαρά τε κỳ κίβδηλα, κύνωπάς τε, καὶ μύας, κάτας, κỳ ὄφεις.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΣ.

Κατάβασις. Anus. Podex. Orneosophion. Ἡ' λαρδίυ μέρ@· ποιήσας, ὥσπερ ὑπόθετον, βάλε τῦτο ὑποκάτω τῆς καταβάσεως τῦ ὀρνέυ. ἢ ἀγριαγκυρίας ῥίζαν πελεκήσας ποίησον ὥσπερ ὑπόθετον. κỳ βάλε αὐτὸ εἰς τὴν κατάβασιν ὡσαύτως τῦ ὀρνέυ. Et alibi. Ψιρίζε τὴν κατάβασιν αὐτῦ συχνά.

ΚΑΤΑΒΕΙΑΙ.

Κατάβειαι. Ballistae. Glossae veteres Latinograecae. *Ballistae*. Καταβαιαι. Nisi locus corruptus, & legendum, Καταπέλται. Vide Βίαι.

ΚΑΤΑΒΟΛΟΣ.

Κατάβολ@·. Navale. Emporium. Suidas. Ε'πίνειον. παραθαλάσσιον χωρίον, ἢ προσορμητήριον. ὁ λεόμβυ@· κατάβολ@·. Et mox. Δύναται ᵹ ἐπὶ παντὸς ἐμπορίυ κỳ παραθαλασσίυ χρήσασθαι τῷ ὀνόματι τύτῳ, ὃν νῦν οἱ πολλοὶ κατάβολον καλῦσι. Habes etiam apud Scholiasten Thucydidis. Apud Latinos pro stabulo usurpatur. Papias. *Catabulum, clausura animalium, ubi desuper aliquid iacitur*. Corrige Glossas veteres. *Catabulum, stabulum*. Hodie editur. *Cantabulum*. Anastasius in Marcello. *Semper contemnens, & deridens praecepta Maxentii, damnatus est in catabulo: qui dum multis diebus serviret in catabulo, orationibus & ieiuniis Domino servire non cessabat. Mense autem nono nocte venerunt clerici eius omnes, & emerunt eum de catabulo.*

ΚΑΤΑΓΝΑΝΤΑ.

Κατάγναντα. Pro Κατέναντι. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Α'πάνω σε βυνόπυλον ἀνέβηκε, κỳ ςάθη
Κατάγναντα τῦ κασελλίυ ὁπῦσαν τὰ κοράσια.

ΚΑΤΑΓΝΩΝΕΙΝ.

Καταγνώνειν. Pro Καταγινώσκειν. Glossae Graecobarbarae. Καταγινώσκει. ἤγυν καταγνώνει. ὑβρίζει κỳ γελᾷ.

ΚΑΤΑΔΙΚΑ.

Κατάδικα. Contra. Glossae Graecobarbarae. Α'ντερῦσιν· ἀντιλέγυσιν. ἢ ἀντιλέξυσιν. ἐναντίον λέξυσι· θέλουσιν εἰπεῖν κατάδικα. Occurrit illic saepissime.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΑ.

Καταθέσια. Repositoria. Conditoria. Palladius Hist. Laus. in Ammonio. Καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐρήμυ συνεληλυθότων εἰς τὰ καταθέσια τῶν ἁγίων ὑπὲρ αὐτὸς ἔκτισεν μαρτυρίυ, ἐν αὐτοῖς τοῖς καταθεσίοις ἀποδέχεται τὸν ῥυφῖνον ἀπὸ τῦ ἀχράντυ βαπτίσματ@·. In Menologio sunt festa depositionum sacrarum vestium, & zonae beatae deiparae. In mense Iulio. Εἰς τὴν δευτέραν τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ἐσθῆτ@· τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐν βλαχέρναις. Iterum mense Augusto. Εἰς τὴν λά τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας θεοτόκυ.

ΚΑΤΑΚΛΑΣΤΟΝ.

Κατακλαςόν. Frustum panis benedicti. Euchologium. Εἶτα δίδοται τὸ κατακλαςὸν, καὶ γίνεται ἀπόλυσις. Dicitur κλαςὸν simpliciter in Menologio. Καὶ λαμβάνυσιν οἱ ἀδελφοὶ κλαςὸν, καὶ πρὸς ἓν κρασοβόλιον ἐν τῷ νάρθηκι, κỳ πλέον οὐδέν.

ΚΑΤΑΚΝΙΑ.

Κατακνία, sive Καταχνία. Corona pretiosa. Καταχνία. *Pruina*. Πάχνη. Glossae Graecobarbarae. Ο'μίχλη. νοτοβολία. καταχνία. Et occurrit illic pluries.

ΚΑΤΑΛΑΛΗΤΑΔΕΣ.

Καταλαλητάδες. Accuſatores. Auctores. Gloſſae Graecobarbarae. *Κατήγοροι. καταλαλητάδες*.

ΚΑΤΑΛΛΑΚΤΗΣ.

Καταλλάκτης. Collybiſta. Nicetas in Alexio Angelo lib. II. Α' *ἐν τριόδοις ϗ ἀγοραῖς καταλλάκται ϗ κολυβισαὶ ϗ πανοπράται σεβασοὶ ἐτιμήθησαν*.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ,

Κατάλογοι. Milites in laterculum relati. Erantque duplices: hi in exercitu militabant, illi in palatio, ad cuſtodiam Imperatoris. De palatinis ecce Menander Hiſt. lib. II. *Θεόδωρος τοῦ πέτρου, ὃς τῶν ἐν τῇ αὐλῇ καταλόγων πρὸ τούτου γενόμενος ἡγεμών*. Et in Legatione Iuſtini ad Perſas. Α'λλ' *αἱ μὲν πεντηκόντιδες σπονδαὶ ἦσαν, ἃς ἔθετο πέτρος ὁ τῶν περὶ τὸν βασιλέα καταλόγων ἡγεμὼν*. De iis autem, qui in exercitu, loquitur idem Menander alibi. *Δέταλός τις ῥωμαῖος ἀνὴρ τῶν ἐκεῖσε ῥωμαϊκῶν καταλόγων ἐτύγχανε προεστώς*. Procopius Sophiſta in Eſaiam. *Οὐκ ἔτι δὲ, παρ' οὐδὲ γὰρ ἐναριθμοῦνται τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις*. Nicetas in Iſaacio Angelo lib. III. *Μετήεσ ϗ ὅσα τῶν στρατιωτικῶν εἰσι καταλόγων*. Zonaras in Baſilio Porphyrogenneta. *Καὶ αὐτὸς τὰ περὶ τοὺς στρατιωτικοὺς καταλόγους, ϗ τὰ τῆς πολιτικῆς εὐνομίας μεταχειρίζεται*. Ab his catalogis excluſi tirones. Conſtat ex Niceta in Manuele Comneno lib. VII. *Καὶ τοὺς νεωστὶ στρατευομένους πρότερον ἐξετάζεσθαι, εἰ εὐρώστως ἔχουσι τῶν σωμάτων, εἰ τόξων εἰσὶν εἰδήμονες, εἰ κραδαίνειν δόρυ ἐπήσκησαν, εἶθ' οὕτω καταλόγοις ἐγγράφεσθαι*. Quod tamen male mutavit hic Imperator, ut Nicetas idem narrat loco citato. Cave autem confundas locum Dexippi in Ecloga *περὶ πρεσβ.* ubi, *στρατοπέδων κατάλογοι*, vocantur laterculum militare, cuius cuſtodia prius penes Quaeſtorem fuit, deinde penes magiſtrum militum, a quo rurſus ad Quaeſtorem translatum a Theodoſio, ut diſcimus ex eius Codice Tit. De Offic. Quaeſt. Dexippi vero, quem dixi locus, iſte eſt. *Κατόπιν δὲ βασιλέως τὰ σήματα ἦν τῆς ἐπιλέκτου στρατιᾶς, τά δε ἐστὶν, ἀετοὶ χρυσοῖ, ϗ εἰκόνες βασιλικοί, ϗ στρατοπέδων κατάλογοι γράμμασι χρυσοῖς δηλούμενοι, ἃ δὴ σύμπαντα ἀνατεταμένα προυφαίνετο ἐπὶ ξυστῶν ἀργυρωμένων*. Sed per occaſionem, militum quis univerſus numerus ſub Imperatoribus Conſtantinopolitanis? Longe certe minor, quam ſub illis antiquae Romae. Et Iuſtiniani temporibus, iſtius magni principis, vix centum quinquaginta millia fuerunt. Agathias nobis locuples teſtis eſt libro V. *Τὰ τῶν ῥωμαίων στρατεύματα οὐ τοσοῦτα διαμεμενηκότα ὁπόσα τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῶν πάλαι βασιλέων ἐξεύρηται, εἰς ἐλαχίστην δέ τινα μοῖραν περιελθόντα, οὐκ ἔτι τῷ μεγέθει τῆς πολιτείας ἐξήρκει. δέον γὰρ εἰς πέντε ϗ τεσσαράκοντα ϗ ἑξακοσίας χιλιάδας μαχίμων ἀνδρῶν τὴν ὅλην ἀγείρεσθαι δύναμιν, μόλις ἐν τῷ τότε εἰς πεντέκοντα ϗ ἑκατὸν περιεστήκει*. Erat porro & catalogus Eccleſiaſticus, qui *ὁ ἱερὸς κατάλογος* dicebatur, in quem relatus univerſus clerus. Huius meminit Gregoras lib. X. *Διὸ παρακαλεῖν ἔγνωκε δεῖν εἰς τὴν τοιαύτην παράταξιν ϗ ἡμᾶς, τοὺς ὁπλισμένην μὲν ἔχοντας γλῶτταν, ἔξω δὲ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου τυγχάνοντας*. Ecloga LL. Leonis & Conſtantini vocat *κατάλογον ἱερατικόν*: item Can. Apoſt. LXIII. Gelaſius in Synodo Nicaena, & Theodoretus Hiſt. Eccleſ. lib. I. cap. II.

ΚΑΤΑΜΑΓΟΥΛΟΝ.

Καταμάγουλον. Scholiaſtes Euripidis ad Oreſten. *Μαλέας ἢ ἀκρωτήριόν ἐστι περὶ τὴν λακεδαιμονίαν, λεγόμενον παρά τισιν ἰδιωτικῶς ὄνου καταμάγουλον*. Nicetas in Iſaacio Angelo libro I. *Παράφορά τε φθεγγόμενος ἐν τῷ χολᾶν, καὶ τὰ καταμάγουλα τῶν γενείων τρομαλέα δεικνύς*. Hodie editur, *κατ:μάγολα*. Correxi. Vide infra, *μάγουλον*.

ΚΑΤΑΝΩΤΙΟΝ.

Κατανώτιον. Pallium. Paulus Monachus in Collectaneis. *Μή ποτε δὲ θελήσῃς ἐξελθεῖν τοῦ κελλίου ἄνευ κατανωτίου, ἤγουν μανδύα*.

ΚΑΤΑΠΑΤΗΤΗΣ.

Καταπατητής. Explorator. Corona pretioſa. *Καταπαλητής*. *Explorator*. *Κατάσκοπος*. Anonymus De bello ſacro.

Μὴ πονηρίαν ἀπέστειλεν τοὺς καταπατητάδας.
Νὰ μανθάνουν διὰ λεπτὰ ἃ πράττουσιν οἱ Φράγγοι.

ΚΑΤΑΣΑΡΚΑ.

Κατασάρκα. Inſtratum aliquod ſacrae menſae. Euchologium. *Καὶ μετὰ τῶν σπόγγων ἐκμάσσουσιν αὐτὴν, εἶτα τίθεται τὸ κατασάρκα*. Typicum Sabae cap. XLI. *Καὶ αἴρουσι τὴν ἐνδυτὴν τῆς ἁγίας τραπέζης, ὡσαύτως ϗ τὰ λοιπὰ ἔπιπλα ἐπικείμενα αὐτῇ, καὶ αὐτὸ τὸ κατασάρκα*. Fuiſſe autem impoſitum antiminſio, clare adparet ex aliis eiuſdem capitis verbis, quae mox ſequuntur. *Καὶ μετὰ τοῦτο πάλιν ἀμφιάζουσι τὴν ἁγίαν τράπεζαν, ἀλλάσσοντες τὸ κατασάρκα, ϗ τὸ ὑποκάτω τούτου μέγα ἀντιμίσιον, ἐπιθέντες ἀντὶ τούτων ἕτερα*.

ΚΑΤΑΣΠΡΟΝ.

Κάτασπρον. Album. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Τὸν πλέον καινὸν εὑρίσκεται κατάσπρη εἰς τὰ χείλη.

Compoſita dictio eſt, ex *κατὰ*, & *ἄσπρον*, de quo ſupra a nobis dictum.

ΚΑΤΑΣΤΑΛΑΚΤΗ.

Καταςαλάκτη. Demetrius Conſtantinopo. Hieracoſophii lib. II. cap. XVI. *Εἰ οὖν πιοστῇ ἐκ τοῦ συμβάντος, καταςαλάκτην διυλισμένην δὸς αὐτῷ πιεῖν*. Iterum cap. XVIII. *Καὶ οὕτως καθαρίσεις τὸν ἱέρακα μετὰ στάκτης ἀπὸ κληματίδων γενομένης. ϗ θέρμανε τὴν αὐτὴν καταςαλάκτην, ὅσον ἡ χείρ σου τὴν θέρμην βαστάζει*. Reſcriio κ.

Τὸν

Τὸν ἱέρακα καλαςαλάκτης ἀπὸ κ. Iterum occurrit cap. LV. Et corrigendum quoque cap. LIV. Vbi editur, Καὶ ςάκτιω κληματίδων. Scribe, καλαςαλάκτιω κλ.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΟΝ.

Καλαςατόν. Pultis genus. Theocriti Scholiastes Idyll. IX. Ἄμυλον δὲ λέγεται, τὸ κοινῶς λεγόμενον καλαςατόν. ὅπερ ἐςὶ δὲ γαλακτῶδες τοῦ σίτυ βεβρεγμένυ, καὶ σεσημένυ, καὶ ἀποπιεσμένυ, εἶτα τῷ ἡλίῳ ξηραινόμενον.

ΚΑΤΑΣΤΗΝΝΕΙΝ.

Καλαςήννειν. Pro Καθίςαθαι. Glossae Graecobarbarae. Συντίθεται ποίησιν. ἢ ἁρμόζῃ καὶ καταςήννεται ποιήματα.

ΚΑΤΑΤΖΑΚΚΙΣΜΑ.

Καλατζάκκισμα. Fissura. Praecipitium. Glossae Graecobarbarae. Παραθραύσεις. καλατζακκίσματα. ἀποῤῥῶγες. κατασχίσματα.

ΚΑΤΑΤΟΠΙΟΝ.

Καλατόπιον. Statio. Nicephorus περὶ παραδρομ. πολ. cap. IV. Ἀποςέλλειν τε πιςὺς ἀνθρώπυς καὶ ἐμπειροτάτυς τῦ ἐφορᾷν αὐτὺς ἦγε καλῶς καὶ ἀγρύπνως τὰ καλατόπια αὐτῶν διαφυλάττωσι. Anonymus περὶ καλαςάσ. πολ. Χρὴ καὶ τῶν λοιπῶν ταξιαρχῶν τὰ μεγάλα φλάμυλα ἐν τοῖς καταλοπίοις αὐτῶν τοῖς ἐν τῷ χάρακι ἵςαθαι. Alius De nuptiis Thesei.

Ἀφ' ὧν ἐκίντασε σιμὰ σαυτὸ τὸ κατατόπη.

ΚΑΤΑΦΟΡΤΙΟΝ.

Καταφόρτιον. Exstat apud Myrepsum lib. De Drosatis cap. XCVIII. καταφόρτιον λιβάνυ. De significatione inquirendum est.

ΚΑΤΑΧΝΙΑ.

Καταχνία. Vide Κατακνία.

ΚΑΤΕΠΑΝΟΙ. ΚΑΤΕΠΑΝΙΚΙΟΝ.

Κατεπάνοι. Redemtores supremi tributorum, & vectigalium, qui sub se habebant τὺς πράκτορας, sive exactores suos. In Constitut. Alexii Comneni iunioris. Ἀργήσει δὲ καὶ ἡ μέχρι τὸ νῦν ἐπικωμάσασα τοῖς ὑπὸ τὰς καθ' ὑμᾶς μονὰς ἀκινήτοις τοῖς κατὰ τὸ θέμα Θράκης καὶ μακεδονίας διακειμένοις ἀπαίτησις τῆς τε πρακτορικῆς καὶ κατεπανικῆς χρείας, ἢ καὶ συντιίυ, καὶ ἀξυγίυ ἐξώνησις, ἢ ἀπαίτησις, ὡς διὰ τῆς παρύσης λύσεως ἐκκοπτόμενα καὶ ῥιζοτομύμενα καὶ εἰς τὸν ἀνύπαρκτον καὶ ἀπονόμαςον ἀποκαθιςάμενα τῶν πραιτόρων καὶ πρακτόρων, καὶ καπετάνων, καὶ τὴν ἐξώνησιν ἢ ἀπαίτησιν τῦ συντιίυ καὶ τῦ ἀξυγίυ κατὰ καιρὺς ποιυμένων καὶ τῶν ἐξυπηρετύντων αὐτοῖς, ὕτω παραιτεῖχειν. Ioannes Curopalates in Michaele Paphlagone. Παγκρατίυ δὲ τῦ ἐξυσιαςοῦ ἀβασγίας σφοδρῶς ἐπικειμένυ τῷ κατεπάνῳ ἰβηρίας τῷ ἰασίτῃ, &c. Glossae Graecobarbarae. Ἀςάνδαι, γραμματοφόροι, ἄγγαροι, κατεπάνοι, ἀγγαρευτάδες, μαρτζάδες. Hinc κατεπανίκιον. Nicetas in Man. Comneno lib. II. Ἐςὶ δὲ τότε κατεπανίκιον τῆς ὑγγρίας ὐ τὸ ἐλάχιςον, ἀλλ' ἱκανῶς πολυάνθρωπον. Sed rectius censeo scribi. Κατεπανίκιον, ut ἀρχοντίκιον, ςρατηλατίκιον, & talia plura.

ΚΑΤΕΡΓΟΝ.

Κάτεργον. Triremis. Glossae Graecobarbarae. Τριήρεις. ἢ κάτεργα. Nicetas in Man. Comneno lib. I. Καὶ ῥίπαν τῶν ἐν τοῖς κατέργοις ςρατιωτῶν τεταγμένων. Chronic. Constantinopol. Ἐκ τῶν κατέργων ἐβύλησαν τὴν τζίβδαν. Anthos. Ἐν ταῖς ἐννία τῦ αὐγύςυ ἦλθον ἐννέα κάτεργα βενετικά. Hinc μεσοκάτεργον, in Synodo Florentina. Ἦλθον δὲ μετ' αὐτῦ καὶ ἕτερα μεσοκάτεργα, ἣν ὀνομάζυσι γαλιόνια. Et κατεργοκτισία, in Diplomate Andronici iunioris, quod exstat apud Phranzen lib. III. capit. XXIV. Ἀλλὰ δὴ καςροκτισίας, κατεργοκτισίας, μαγγίρας, ἀντιναύλυ, &c.

ΚΑΤΕΥΑΖΕΙΝ.

Κατευάζειν. Minuere. Inde compositum, παρκατευάζειν. Vide infra.

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΑ.

Κατευθυντηρία. Amussis. Perpendiculum. Homeri Schol. Iliad. ο. Σταθμή, ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ἢ καὶ κατευθυντηρία λεγομένη. Etymologici Auctor. Ἡ κατευθυντηρία, κάθετ@.

ΚΑΤΖΑΡΟΣ.

Κατζαρός. Crispus, a *Caesarie*. Corona pretiosa. Κατζαρός. *Crispus*. Οὖλ@.

ΚΑΤΖΕΙΝ.

Κάτζειν. Pro Καθίζειν. Sedere. In Canonio Mathematico Adespoto. Ἡ κάτα ἂν κάτζῃ εἰς γόνατά τιν@. Anonymus De bello sacro.

Ἐδιέβη ςὴν κάτυναν τὸν, καὶ ἔκατζεν καταμόνας.

Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes.

Ἤκυσεν τὸ παιδόπυλον, λέγει μανίτζα κάτζε.

Et occurrit illic pluries. Gloss. Graecobarbarae. Ἀνακαθίσαντες. ἐπειδὴ ἀξανακάτζασιν.

ΚΑΤΖΙΝ. ΚΑΤΖΙΟΝ.

Κάτζιν, sive Κάτζιον. Italicum *Cassa*. Capsula. Anonymus in Pass. Domica. Ἀς προφθάσωσιν αἱ μυροφόροι μετὰ σιγῆς καὶ φόβυ, βαςάζυσαι κάτζιν καὶ θυμιάματα. Breviarium ἀδέσποτον, quod recenset vasa sacra δίσκ@, κρατὴρ, μυάκια τῆς λαβίδ@, ἀςερίσκ@, ἀτμὸς, θυμιατὸν, ῥιπίδιον, κάτζιον. Aliter exponit Laonicus Cretensis ad Batrachom. Τόμ@ ἐκ πτέρνης, τὸ γινόμενον κατζίον.

ΚΑΤΗΝΑ. ΚΑΤΗΝΙΟΝ.

Κατήνα, & Κατήνιον. *Catena*. Theodoretus Hist. Ecclesiast. lib. II. cap. VIII. Ὁ μὲν τὰ σίδηρα

σίδηρα κ) τὰς κατήνας προέφερεν. ἃ δὶ αὐτὺς ἐφόρεσεν. Glossae Graecolatinae. Καλήνα. *Catella*. Chronicon Constantinopol. Μέσον δὲ τῦ ςαυρῦ ἡ τύχη τῆς πόλεως, καλήνιον κλειδόμενον. Et mox. Ἡ δὲ κλεὶς τῦ καλλωίυ καλεχώθη εἰς τὰς βάσεις τῶν κισσίων. Menologium. Ἔκραξε δὲ κ) ὁ βαλλεριανός. πυρίναις με καλήναις οὕτως ἕλκεις.

ΚΑΤΗΦΟΡΟΝ.

Κατήφορον. Deorsum. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

Κατήχησις. Institutio Catechumenorum. Theodorus Anagnosta. Eclog. II. αὐτῦ μὴ δεχομένυ τὸ σύμβολον, ἅπαξ τοῦ ἔτυς λεγόμενον πρότερον ἐν τῇ ἁγίᾳ παρασκευῇ τῦ θείυ πάθυς τῷ καιρῷ τῶν γινομένων ὑπὸ τῦ ἐπισκόπυ καληχήσεων. Vbi hoc quoque obiter observa, moris fuisse, ut die parasceves catechizandis symbolum praeirent. Et orationem quoque dominicam. Clare Ferrandus Diaconus in Epist. ad Fulgentium De AEthiope cathechizando. *Vniversa quoque religionis Catholicae veneranda mysteria cognoscens atque percipiens, celebrato solenniter scrutinio, per exorcismum contra diabolum vindicatur: cui se renuntiare constanter, sicut hic consuetudo poscebat, auditurus Symbolum profitetur. Ipsa insuper sancti symboli verba memoriter in conspectu fidelis populi clara voce pronuntians piam regulam dominicae orationis accepit*. Neque hoc tantum; sed & principia quatuor Evangeliorum. Beda De Tabernac. lib. II. cap. XIII. *Pulcer in ipsa ecclesia mos antiquitus inolevit, ut his, qui catechizandi, & Christianis sunt sacramentis initiandi, quatuor Evangeliorum principia recitentur, ac de figuris, & ordine eorum in apertione aurium suarum solenniter erudirentur: quo sciant exinde, ac meminerint, qui & quot sint libri, quorum verbis maxime in fide veritatis debeant erudiri*.

ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΑ. ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΕΙΑ.

Κατηχύμενα. Quid fuerint, discimus ex Novell. LXXIII. Leonis. Φημὶ δὲ τὸ ἐν τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν ὑπερῴοις, ἅπερ ὁ πολὺς ἄνθρωπος καληχύμενα καλεῖν ἔγνω, συνοικεῖν τινας γυναιξίν. Codin. Κατασπασάμενος τὰς αὐτῶν χεῖρας ἀνέρχεται εἰς τὰ λεγόμενα καληχύμενα. Diaconus in Constantino Copronymo. *Quum Artavasdo faveret, convocato populo apud Catechumena magnae Ecclesiae, & per iam dictum Athanasium persuasit omnibus credere*. Dicebant etiam κατηχυμενεῖα. Nicetas in Alexio lib. I. Ἱκανὸν ἐκεῖσε χρόνον διέτριψε, προσδεχόμενος ποτὲ ἂν ἐπιταχθείη τὴν εἴσοδον παρὰ τῶν ἀκριβύντων τὸν τῆς ὥρας καιρὸν τῶν ἱερῶν κατηχυμενείων ἄνωθεν. Michael Anchialus in Sancito. Ἐν τοῖς ἀλεξιακοῖς κατηχυμενείοις συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἁγιωσύνῃ αὐτῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων. Ioannes Episcopus Citri in Resp. Κολάζει κ) τὺς ἐπιτρέποντας τὴν εἰς τὰ κατηχυμενεῖα κατοίκησιν. Ratio nominis est, quod illic Catechumeni starent, & tabulae quoque Catecheticae adservarentur, quas in singulis haberi ecclesiis mos erat. Prius illud de institutione catechumenorum satis est notum: alterum de tabulis haurimus ex Niceta in Man. Comneno lib. VII. Ἔγκειται τῷ κατηχητικῷ πυκτίῳ μεθ᾽ ἑτέρων ἀφορισμῶν κ) τὸ ἀνάθεμα τῷ θεῷ τῦ Μωάμεθ, περὶ ὗ λέγει, ὔτε ἐγέννησεν, ὔτε ἐγεννήθη, κ) ὅτι ὁλοσφυρός ἐςι. τὸν τοιῦτον τοίνυν ἀναθεματισμὸν ἀπαλεῖψαι τῶν ὅλων κατηχητηρίων βίβλων προέθετο, ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς ἐν τῇ [μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ] πυκτίδος ἀρξάμενος. Porro erat hic etiam carcer Patriarchae. Sed, per occasionem, libet exponere omnem rationem sumendi supplicii Patriarchae usitatam. Ea haec erat. Non inrogabat poenas capitis, ut Imperator; sed, si quis peccasset, ubi peccatum confessus fuisset, Evangelium & crucem cervici eius imponebat, atque ita includebat vel in Catechumenis, ut dixi, vel in Diaconio, vel in Scevophylacio: ubi fame quum satis adflixisset, iterum inde educebat, & participata eucharistia dimittebat. Haec omnia nos docet Gregorius Dialogus Epist. II. ad Leonem Isaurum, cuius verba, etsi longiuscula, adponam: non enim facile locum geminum inveneris. Οἱ ἀρχιερεῖς, ὅταν ἁμάρτῃ τις, κ) ἐξομολογήσεται, ἀντὶ τῆς ἀγχόνης, καὶ τοῦ ἀποκεφαλισμῦ, περιτιθέασιν εἰς τὸν τράχηλον αὐτῦ τὸ εὐαγγέλιον, κ) τὸν ςαυρὸν, καὶ φυλακίζουσιν αὐτὸν εἰς τὰ κειμηλιαρχεῖα, κ) εἰς τὰ διακόνια τῆς ἐκκλησίας ἐξορίζυσιν αὐτὸν, κ) εἰς τὰ κατηχύμενα. κ) νηςείαν εἰς τὰ ἔντερα, κ) εἰς τὺς ὀφθαλμὺς ἀγρυπνίαν, κ) δοξολογίαν ἐν τῷ ςόματι αὐτῦ ἐμποιῦσι. κ) ὅτε καλῶς παιδεύσωσι, κ) καλῶς λιμαγχονήσωσι, παραβάλλυσιν αὐτῷ τὸ τίμιον σῶμα τοῦ κυρίυ, κ) τὸ ἅγιον αἷμα ποτίζυσιν αὐτόν. κ) ἀποκαταςήσαντες αὐτὸν σκεῦος ἐκλογῆς, κ) ἀναμάρτητον, ὕτως αὐτὸν προπέμπυσι καθαρὸν καὶ ἄμωμον πρὸς κύριον.

ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΙ.

Κατηχύμενοι. Qui sacris nondum initiati imbuebantur adhuc elementis religionis. Theophylactus in Ioannem capit. I. Πολλοὶ λαμβάνυσι μὲν αὐτὸν διὰ τῦ πιςεῦσαι μόνον, οἷοί εἰσιν οἱ λεγόμενοι κατηχύμενοι. ὕπω δὲ ἐγένοντο τέκνα θεῦ, ἐξυσίαν μέντοι γε ἔχυσιν, εἰ βύλοιτο βαπτισθῆναι. Eorum vero ordines duo: unus minor, qui audiebat tantum; alter maior, qui etiam genua flectebat. Can. XXV. Synodi Caesariensis. Ὁ κατηχύμενος ἁμαρτάνων, εἰ μὲν γόνυ κλίνων, ἀκροάσθω, μηκέτι ἁμαρτάνων. εἰ δὲ ἀκροώμενος, ἐξωθείσθω. Scholiastes. Δύο τῶν κατηχυμένων ἦσαν τάξεις, ἡ μὲν τῶν γόνυ κλινόντων, ἡ τελειοτέρα. ἡ δὲ τῶν ἀκροωμένων, ἡ ἀτελεςέρα.

ΚΑΤΙΝΑΣ.

Κάτινας. Aliquis. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ σὰν ἐξεύρῃς πάντοτε τὸ δόντη τῦ φιδίυ,
Πρῶτα δαγκάνῃ κάτιναν μικρὴ δαγκαματία.

ΚΑ-

ΚΑΤΟΠΗΓΙΟΝ.

Κατοπήγιον. Obex. Theocriti Scholiastes Idyllio II. Καὶ ἡ θύρα ἠσφαλισμένη ἦν τῷ μοχλῷ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ κατοπηγίῳ.

ΚΑΤΟΡΔΙΝΩΣ.

Κατορδίνως. Secundum ordinem. Pentecostarium. Ἰςέον κ̀ τοῦτο, ὅτι τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια εἰς τὸν ὄρθρον ἀπὸ τοῦ πάσχα ὐ κατορδίνως ἀναγινώσκονται, ἀλλὰ παρηλλαγμένως.

ΚΑΤΟΣ.

Κάτος, sive, κάτλος. *Catus*. Felis. Scholiastes Callimachi Hymno in Cererem. Τὸν αἴλουρον, τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον κάτλον. Achmes cap. CCLXXX. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐπολέμησεν, ἢ ἐφόνευσε κάτον, πλέπτην δεσμεύσει, καὶ ἀπολέσει. Et aliquoties illo capite.

ΚΑΤΟΥ.

Κάτου, pro, κάτω. Corona pretiosa. Κάτου. *Subter*. κάτω.

ΚΑΤΟΥΔΙΟΣ.

Κατούδιος, pro, κάτος; ut ab ἄρκος, ἀρκούδιος. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Δέρμα κατουδίου, κ̀ ἀνάθεμα παραδείσῳ μιαινομένῳ ἀπὸ χοιρίου κ̀ ὄνου. Iterum sub finem. Μετὰ δακτυλιδίου χρυσοῦ κ̀ γοῦνα κατουδίου φορῶν μὴ εὔχεται.

ΚΑΤΟΥΝΑΙ. ΚΑΤΟΥΝΕΥΕΙΝ.

Κατοῦναι. Tentoria. Sarcinae. Moschopulus. Σκευοφόροι λέγονται οἱ τὴν ἀποσκευὴν φέροντες. ἀποσκευὴ δέ ἐςιν ἡ κοινῶς λεγομένη κατοῦνα. Glossae Basilicor. Κάςρον, τουτέςι φόσσαν, ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν κατοῦναν. Nicetas in Man. Comneno lib. III. Τοὺς ἐξερχομένους τούρκους μετὰ τῶν κατούνων αὐτῶν, κ̀ βόσκοντας τὰ ζῶα αὐτῶν. Iterum occurrit lib. VI. eiusdem Comneni, & in Isaacio lib. I. Anonymus De bello sacro. Ἐδιέβη ςὴν κάτουνάν του, κ̀ ἐκατζεν καταμόνας. Glossae Isidori. *Citenae*, *cautumniae*. Sed mendum est a librario, pro *Citenae*, *catunae*. Nam Arabes, a quibus deducta vox, *Catina*, *Catuna*, vel *Cittuna* dicebant, ut docet ad Codinum V. Cl. Franciscus Iunius. Hinc κατουνεύειν, pro ςρατοπεδεύειν, apud Nicetam in Alexio Angelo lib. III.

ΚΑΤΟΥΝΟΤΟΠΙΟΝ.

Κατουνοτόπιον. Locus tentorium. Castra. Codinus De Offic. Aulae Constantinopolit. Ἔτι ἡνίκα δεήσει πεζεῦσαι τὸ φοσσάτον, προαπέρχεται ὁ ἐπὶ τοῦ ςρατοῦ, κ̀ ἐκλέγεται ὃ ἂν αὐτὸς διακρίνοι κατουνοτόπιον. Nicetas in Isaacio lib. I. Ὀφείλει ὁ μέλλων καταπολεμῆσαι αὐτοὺς ποιῆσαι τὰ αὐτοῦ κατουνοτόπια, καὶ εἰσελθεῖν εἰς αὐτούς. Iterum. Μέσον τοῦ κάμπου ἐποιεῖ τὰ αὐτοῦ κατουνότόπια.

Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes.

Τὸ πᾶν ἀποσυναγαγὼν εἰς τὸ κατουνοτόπιν.

ΚΑΤΤΑ.

Κάτλα. *Catta*. Felis. Evagrius lib. VI. capit. XXIV. Ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη τοῦτο. ὁ δὲ ἔφη αἴλουρον εἶναι, ἣν κάτλαν ἡ συνήθεια λέγει. Radevicus De Reb. Friderici lib. II. cap. LIX. *Cremenses magna audacia super muros cum suis machinis, quas cattas adpellant, operiuntur*. Glossae Graecolatinae. Κάτλα. *Catta*. Et Latinograecae. *Catta*. Κάττα. In Glossis Basilicorum invenio, κάτλα ὑποδήματα. Censeo legendum. Κάλτζα. *Calcei*.

ΚΑΥΓΕΙΝ.

Καύγειν, pro, καίειν. Cremare, Vrere. Glossae Graecobarbarae. Καυςικὸς, ὅπου καίει. ὅτου καύγει.

ΚΑΥΚΑ. ΚΑΥΚΑΛΙΟΝ. ΚΑΥΚΙΟΝ.

Καῦκα. *Cauca*. Pellex. Glossae Graecobarbarae. Ἄβρα, δούλη, παλλακὴ, καῦκα. Item Calix. Glossae Graecolatinae. Καῦκα. *Patera*. Et in Arabicolatinis invenies, *Caucum*. Etiam καυκάλιον dicebant. Achmes capit. CLXXXVII. Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι καυκαλίῳ ὑελίνῳ ὑδροχοεῖ τῷ λαῷ, ἀγαθοποιήσει, καὶ μισθοδοτηθήσεται. Palladius Hist. Laus. in Macario Alexandrino. Καθαρὰν ὀθόνιν φοροῦσα, καὶ ἔχουσα καυκάλιον ὕδατος ςάζον. Vel καυκίον quoque. Suidas. Καυκίον παρ' ἡμῖν, κύλιξ δὲ παρὰ σοφοῖς. Theocriti Scholiastes Idyll. I. Κισσύβιον, καυκίον ξύλινον ποιμενικόν. Et Anthologiae lib. VI. extat epigramma Anonymi cuiusdam. Εἰς ἔρωτα γεγλυμμένον ἐν καυκίῳ. In Novell. CV. ponitur pro nummi genere. Ἔν τε τοῖς καλουμένοις μιλιαρισίοις, κ̀ μήλοις, κ̀ καυκίοις, κ̀ τετραγωνίοις συμμέτροις. Fueritque nummus poculo signatus, ut μῆλον ove. Forte etiam sic legendum in Etymologico Suidae. Λίτρα, μνᾶ, καυκίον, ἀργύριον, κ̀ πολλοὶ τύποι. Hodie in exemplari MS. exaratum est, μία, κ̀ δίκιον ἀργυρίων.

ΚΑΥΚΟΥΛΟΣ.

Καυκοῦλος, Vitium in pedibus accipitrum. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. LXIII. Ὁ ἱέραξ καυκοῦλον ἐὰν ἔχῃ εἰς τοὺς πόδας, ποίησον κωδωνίσκιν μικρὰν καθὼς ὁ καυκοῦλος, κ̀ πύρωσον αὐτὸν ἰσχυρῶς, κ̀ ἐπιθήσεις τῶν καυκοῦλον ἰσχυρῶς, ἵνα μὴ εἰς ἄλλην σάρκα ἐγγίσῃ.

ΚΑΥΛΟΚΟΠΟΣ.

Καυλοκόπος. Vermiculi genus. Euchologium in Orat. Tryphonis pro hortis, vineis, & arvis. Μύρμηξ, φθεῖρα, ῥυγίτης, ψυλλίτης, καυλοκόπος, ἐρυσίβη.

KAYXION.

Καυχίον. Idem quod κaυκίον. Arithmetica Adefpota. Καυχίον εἶχέ τις ἐξαγίων ν'. ἀφ' ὧν ἦν χρυσάφιν ἐξαγίων κ'. ἄσημον ἐξαγίων ιέ. χάλκωμα ἐξαγίων ι. κ̀ κασσίτερ☉ ἐξαγίων έ.

KAYXITZA. KAYXOΠOYΛA.

Καυχίτζα. Ancilla. Anonymus De Amor. Callimachi & Chriforrhoes.

——— κ̀ δελευτὰς ὀλίγες,
Ἦ μᾶλλον μηδὲ δελευτὰς, ἀλλὰ καυχίτζαν μίαν.

Et occurrit illic pluries. Item alius De Amor. Lybiftri, & Rhodamnes.

Μὲ τὰς καυχίτζας μοναχὴ, κ̀ μὲ τὸν ευνεχοπέλον τῆς.

Dicebant quoque καυχοπελα. Ibidem.

Ἔμπρος τῆς ὁ εὐνεχόπελ☉, κ̀ ὀπίσω καυχοπελα.

KAΦOYPEΛAION.

Καφερέλαιον. Oleum camphorae. Simeon Sethi De Cib. Facult. Ἔνιοι δὲ τῦτο δοκιμάζουσι, τῷ τὸν σίδηρον ἀνάπτεσθ δι' αὐτῦ ἀλειφόμενον, κ̀ πυρὶ προσφερόμενον, ὃ κ̀ τῷ καφερελαίῳ κ̀ ἑτέροις λεγομένοις ὑπάρχει.

KAXIANIZEIN.

Καχιανίζειν. Arefacere. Torrere. Glofsae Graecobarbarae. Φρυγόμενον. καχιανισμένον.

KAΨA.

Κάψα. *Capfa*. Suidas. Κάψα, κίςη, κ̀ θήκη. Inepte Magifter quidam Graecus etymon quaerit in fua lingua. Dion is eft apud Etymologicographum, quem vide. Bafilic. Eclog. XLIV. Κάψαι, κ̀ ἀμάρια, τὰ μὴ ἕνεκεν βίβλων, ἢ ἐσθῆτ☉, ἢ ὅπλων εὐτρεπισθέντα. Invenio in Turcograecia Crufii aliam quoque fignificationem. Κάψα. *Calor*. Nempe pro, καῦσις.

KAΨAKION.

Καψάκιον. Hefychius. Καψάκιον, γλωσσόκομον. Gloffae Arabicolatinae. *Capfaces, vafculum.* Cyprianus De Eleemof. *Haec dicit Dominus: fidelia farris non deficiet, & capfaces olei non minuetur.*

KAΨIΣ.

Κάψις, pro καῦσις. καῦμα. Aeftus. Anonymus De nuptiis Thefei.

Εἰς τὸν καιρὸν ὁπέσασι οἱ κάψις οἱ μεγάλης.

KEΛIOΣ.

Κελιός. Stolidus. Ineptus. Vanus. Gloffae Graecobarbarae. Ἠλίθιον. μάταιον. κελιὸν ἐλαφρόν.

KEΛΛAPEYEΣΘAI.

Κελλαρεύεσθαι. Cellarium efse. Praefecturam cellae gerere. Cyrillus in Lexico. Ταμιεύεσθαι, κελλαρεύεσθαι.

KEΛΛAPIKON. KEΛΛAPION.

Κελλαρικὸν, & κελλάριον, idem eft. Glofsae veteres exponunt *Penum* & *Penarium*. Harmenopulus lib. II. Tit. x. Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀγρῷ γινομένων κελλαρικῶν ἢ χρῆσιν μόνlω ἔχων τὸ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀρκῦν αὐτῷ λαμβανέτω. Malaxus in Hift. Patriarch. Ἔκαμε κριτήριον μετὰ ὡραιοτάτυ θρόνυ πατριαρχικῦ, κ̀ ἄλλα πολλὰ κελλία ἀντικρυς τῦ κελλαρίυ. Bafilicor. Eclog. XLIV. Κελλαρικῦ λεγατευομένυ πάντα τὰ βρώσιμα κ̀ τὰ πόσιμα περιέχεται. Et poftea. Κελλαρικῦ ἢ καθόλυ λεγατευομένυ, κ̀ ὄξ☉ περιέχεται, εἰ μὴ ἐπὶ καταςβέσει ἐμπρησμῦ εὐτρέπιςο. Accipitur quoque pro ipfis rebus, quae in cellario reconditae. Apud Palladium Hift. Lauf. in Apollonio. Παντοῖα ἰατρικὰ κ̀ μελλαρικὰ ἀγοράζων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πάσῃ τῇ ἀδελφότητι εἰς τὰς νόσυς ἐπήρκει.

KEΛΛAPIOΣ.

Κελλάρι☉. *Cellarius*. Gloffae Graecolatinae. Κελλάρι☉. *Penuarius*. Hefychius. Ταμίη, ἡ προςάτις τῦ οἴκυ, διοικήτρια, ἡ κελλαρίσσα. Conftantinus Them. Orient. VI. Κελλάρι☉ δὲ, ὁ φύλαξ τῦ ἄρτυ. Sed fupra monuimus verba illa infititia effe, & a margine in textum irrepfiffe. Nec nos adhuc iudicii iftius poenitet.

KEΛΛAPITHΣ.

Κελλαρίτης. Idem quod κελλάρι☉. Dorotheus Doctr. XI. Τότε λαμβάνω αὐτὸν κ̀ λέγω τῷ κελλαρίτῃ ἐπὶ αὐτῦ. ποίησον ἀγάπlω. Iterum. Ἀκέσας ὁ κελλαρίτης λέγει μοι, ἐκέλευσας. Typicum Sabae. Ὁ δὲ κελλαρίτης διακλάσας τοὺς ἄρτυς ἐκδίδωσι τοῖς ἀδελφοῖς. Euchologium. Ὁ δὲ κελλαρίτης προτίθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ ἄρτους πέντε, ἐξ ὧν ἐσθίομlυ ἐν τῇ τραπέζῃ.

KEΛΛH.

Κέλλη. *Cella*. Ioannes Tzetzes Chil. VI.

Στρατιῶται δ' ἐν τῷ παλατίῳ βιβλίδια πολλὰ τῶν ἐμῶν
Πονημάτων εὑρόντες ἐν κέλλῃ τινός. ———

Iterum VIII.

Ἕως πολλοὶ τῶν φοιτητῶν τῇ κέλλῃ τῦ ἐκείνυ
Λαθραίως παρεισφρήσαντες ἔφεῦρον τὸ βιβλίον.

KEΛΛION.

Κελλίον. *Cellula*. Proprie monachorum. Theodorus Anagnofta Eclog. I. Νυκτὸς ἐν τοῖς τῶν μοναχῶν κελλίοις περιερχόμlυ☉ ἐξ ὀνόματ☉ ἐκάλει ἕκαςον. Codinus in Orig. Conftantinopol. Τὰ δὲ πέριξ κελλία ἦσαν τῶν κληρικῶν. Vide Sozomenum lib. VI, cap. XXXI. Nec monafticae tantum, cellae, fed & quaevis cu-

cubicula. Moschopulus. Κοιτὼν, κυρίως μὲν ὁ οἶκ☉ ὁ περιέχων κοίτας πολλὰς, ὡς οἱ ξενῶνες. καταχρηστικῶς δὲ, τὸ κοινῶς λεγόμενον κελλίον. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Πρὸ γὰρ τοῦ τὸν βασιλέα ἐξελθεῖν τοῦ κελλίου αὐτοῦ ἕτ☉ εὑρίσκεται ἐν τῷ τρικλίνῳ.

ΚΕΛΛΙΩΤΑΙ.

Κελλιῶται. Ministri interioris conclavis Imperatoris, ac despotarum. Phranzes Chronici lib. II. cap. I. *Mos & consuetudo vigebat in Imperatorum palatio, per quam patrum celliotis filiorum cellas, non contra, filiorum ministris patrum frequentare licebat.* Et mox. *Hoc quoque mos tenet, ut celliotae Imperatoris ad sepulcrum eius usque ad prima sacra funeralia, iusta perseverent.* Imperatorum autem celliotae claves quoque gestabant cubiculi Despotarum, & liberum in id introitum habebant, quotiescumque vellent; ut investigarent scilicet, an quae clandestina contra patrem consilia capesserent. Videmus hoc aperte in priore loco Phranzae. Illi ipsi sepulcrum quoque Imperatoris defuncti observabant ad prima usque sacra funeralia. Hoc nos docet locus posterior. Porro ut κελλίον tam monachi cellulam, quam conclave aliud aliquod significabat, ita κελλιῶται etiam Monachi dicebantur. Occurrit apud Dorotheum Doctr. XVI.

ΚΕΛΛΙΩΤΙΚΟΙ.

Κελλιωτικοί. Balsamon ad Concil. VI. Canon. XLV. Τοῦτο κ̀ νῦν γίνεται παρὰ τοῖς κελλιωτικοῖς, κ̀ μάλιστα μοναστηρίοις.

ΚΕΝΟΥΧΟΣ.

Κενοῦχ☉. Crumena. Psellus περὶ γραμματικῆς.

Κενοῦχ☉, τὸ βαλάντιον. κύρβεις, ἄξονες νόμων.

ΚΕΝΤΑΡΧΟΣ.

Κένταρχ☉. *Centarchus.* Centurio. Basilius in Naumachicis. Ἔστι δὲ ὁ λεγόμεν☉ κένταρχ☉. κέντουμ γὰρ παρὰ ῥωμαίοις ὁ ἑκατὸν ἀριθμὸς. κ̀ κένταρχ☉, ὁ ἑκατὸν ἀνδρῶν ἡγούμεν☉. Vide Glossarium Rigaltii.

ΚΕΝΤΗΛΙΩΝ.

Κεντηλίων. Suidas. Κεντηλίων σχολῆς. εἶδ☉ ἀξιώματ☉. Puto rectius esse, κεντηρίων, de quo infra. Sed Suidas tamen diversa facit. Reperitur quoque totidem verbis in Glossis Basilicorum.

ΚΕΝΤΗΜΑΤΙΑ.

Κεντηματία, pro κέντημα. Corona pretiosa. Κεντηματία. *Punctura.* κέντημα.

ΚΕΝΤΗΝΑΡΙΟΝ.

Κεντηνάριον. *Centenarium.* Suidas. Κεντηνάριον, νομισμάτων ποσότης. Incertus auctor apud eum in πρίστ☉. Τότε ὡμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάσμοις γραμματίοις ξυνήει οὐχ ἧσσον εἰς ἑκατὸν κεντηνάρια. Codinus in Orig. Constantinopol. Καὶ ἔδωκε κεντηνάρια τῷ λαῷ διὰ στρατηγίου μαγίστρου. Olympiodorus. Μάξιμ☉ εἰς τ̀ εὐπόρων εἰς τὴν τοῦ υἱοῦ πραιτοῦραν κατεβάλλετο κεντηνάρια. Porro ita etiam vocabatur maxima turris curiae magnae Constantinopolitanae. Nicetas in Andronico Comneno lib. II. Κὰ τῶν τοῦ μεγίστου πύργου (τοῦ μεγάλου ἀρχείου) διασφάγων, ὃς κικλήσκεται κεντηνάριον, ἀφιεὶς τοῖς ἐπιοῦσι βέλεμνα.

ΚΕΝΤΗΡΙΩΝ.

Κεντηρίων. *Centurio.* Suidas. Κεντηρίων, ὁ ἑκατόνταρχ☉. Cedrenus. Κεντηρίων, ἤτοι κένταρχ☉, τὴν τοῦ σώματ☉ ἀναδρομὴν μέτ☉. Cyrillus in Lexico. Κεντηρίων, ἑκατόνταρχος. Laonicus Chalcocondyles Hist. lib. V. Διέφερον μὲν οὖν κὰ πρὸς τὸν τῆς ἀχαΐας ἡγεμόνα ἰταλικὸν κεντηρίονα οἱ ἕλληνες τὸν πόλεμον ἐπὶ συχνὸν τινα χρόνον. Christophorus Patricius in Menologio.

Ὁ κεντηρίων πῦρ πνέων θείου πνέων,
Ψυχὴν προτύμως εἰς τὸ πῦρ ἀτομνέει.

Victor Presbyter Comment. in D. Marcum. Καὶ ὅτι κεντηρίων διὰ τοῦτο μάλιστα ἐπίστευσεν, ὅτι μετ' ἐξουσίας ἀπέθανεν.

ΚΕΝΤΟΥΚΛΑ.

Κέντουκλα. *Centunculi.* Suidas. Πιλία, τὰ κέντουκλα. πῖλ☉, τὸ κέντουκλον. Moschopulus. Πῖλ☉, τὸ κοινῶς κέντουκλον. Ioannes Tzetzes ad Hesiodi ἔργ. β'. Πίλοις, κυρίως τοῖς ἐξ ἐρίων πεπιλημένοις, κ̀ συμπατηθεῖσι κ̀ συσφιχθεῖσιν, ὑφάσμασιν, ἃ οἱ ἰδιῶται νῦν κέντουκλά φασι. Constantinus Asynkitus in Viatico. Ἀπὸ κεντούκλου κεκαυμένη μετ' ὄξους κ̀ ἐλαίου. Orneosophion. Τρίχας ἀλόγου τρίψον, κ̀ ποίησον αὐτὰς ὥσπερ κέντουκλον. Vide etiam Glossarium Rigaltii.

ΚΕΝΤΟΥΡΙΑ.

Κεντούρια. *Centuria.* Basilicor. Eclog. LVI. Σημαινούσας τὴν τῶν χρημάτων ποσότητα, κ̀ τῶν εἰδῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ κ̀ τῶν ζευγῶν, ἤτοι οὐιλίων, εἴτε οὖν κεντουρίων, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κτήσεων. Iustinianus Nov. CXXVIII. Ὑπὲρ ἑκάστου ἰούγου, ἢ οὐιλίου, ἢ κεντουρίου, ἢ ἄλλων οἱωνδή ποτε ὀνόματι.

ΚΕΝΤΟΥΡΙΩΝ.

Κεντουρίων. *Centurio.* Constantinus Them. Orient. I. Λογγίνους γὰρ ἔλεγον τοὺς χιλιάρχας, κ̀ κεντουρίωνας τοὺς ἑκατοντάρχους. Suidas in σημαία. Οἱ δὲ ἡγεμόνες τούτων, κεντουρίωνες, κ̀ ταξίαρχοι. D. Marcus cap. XV. Προσκαλεσάμεν☉ τὸν κεντουρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλαι ἀπέθανε. κ̀ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντουρίων☉, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ ἰωσήφ. Hesychius. Κεντουρίων, ἑκατοντάρχ☉.

ΚΕΝΤΡΟΣ.

Κέντρ☉, pro κέδρ☉. Nam ν7. valet δ. apud recentiores Graecos. Corona pretiosa.

Κέν-

Κέντρ☉. *Cedrus*. κέδρ☉. Anonymus De nuptiis Thesei.

Κέντρυς ὀπωραχλιασμὸς ποτὲ ἐ σέβησάν τυς.

ΚΕΝΤΩΝ. ΚΕΝΤΩΝΙΟΝ.

Κεντών. *Cento*. Et κεντώνιον. *Centonium*. Suidas. Κεντὼν, κεντῶν☉. ῥωμαϊςί. ϗ κεντώνιον.

ΚΕΡΑΜΑΡΕΙΟΝ. ΚΕΡΑΜΙΔΑΡΙΟΝ. ΚΕΡΑΜΙΔΙΖΑΦΙΟΝ.

Κεραμαρεῖον. Figulina. Balsamon ad Concil. VII. Can. XII. Αἱ ἁλικαὶ, οἱ ἀμπελῶνες, οἱ λιβαδιαῖοι τόποι, οἱ ὑδρόμυλοι, τὰ κεραμαρεῖα, ϗ τὰ λοιπὰ τὰ τοιαῦτα. Etiam κεραμιδάριον, & κεραμιδιζάφιον dicebant. Invenies apud Crusium in Turcograecia.

ΚΕΡΑΜΑΡΙΝΟΣ.

Κεραμάριν☉. Figulinus. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. II. capit. X. Κόνιν κεραμαρίνλω ἔχυσα δακτύλυς ἕξ, πρὶν ἢ ἱέρακα καλέσεις, ἐπιςρώσεις αὐτόν.

ΚΕΡΑΤΑΡΙΟΝ.

Κερατάριον. Antennae extremitas: vel etiam chela, quae in fluvium aut mare excurrens vim verticum fluctuumque frangit, atque inhibet. Constantinus De Administr. Imper. Βαλόντες κερατάρια ἅταν τὸ πέραμα ἐναπέφραξαν. Et mox. Καὶ οἱ μὲν βενετικοὶ ἐστήρχοντο εἰς τὰ πλοῖα αὐτῶν, ϗ ἵςαντο ὄπισθεν τῶν παρ' αὐτῶν ῥιφέντων κερατρίων. Moschopulus De Schedis. Κέρας, ϗ ἡ ἰσχὺς, ϗ τὸ πτερύγιον ἐν παρατάξει, καὶ τὸ κοινῶς κερατάριον. Basilius Magnus περὶ γραμμ. γυμν. κεροίαξ, τὸ κεραλάριον. Ita emendo. Hodie editur, παροίαξ, τὸ καρατάριον.

ΚΕΡΑΤΟ.

Κέρατο, pro, κεράτιον. Corona pretiosa. Κέρατο. *Cornu*. κέρας.

ΚΕΡΒΙΚΑΡΙΟΝ.

Κερβικάριον. *Cervicarium*. Cervical. Pulvinus. Paulus Monachus Collect. lib. I. Α'ναςὰς εἷς ἐξ αὐτῶν λαβὼν τὸ μικρὸν κερβικάριον, τὸ ἐπικείμενον τῷ καθίσματι αὐτῦ, ἔλαβεν ἐπάνω τῶν ὤμων αὐτῦ. Et mox iterum. Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς. τὸ κερβικάριον, ὃ ἐβάςαζον ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ θέλημα μὲ ἐςι.

ΚΕΡΗ.

Κερή. Corona pretiosa. Κερή. *Cera*. κηρός.

ΚΕΡΙΑ.

Κεριά. Favi. Vide Μελιχιαί.

ΚΕΡΚΕΤΑ.

Κέρκετα. *Circitationes*. In παρεκβολαῖς Heronis. Ε'ν ἑνὶ ϗ τῷ αὐτῷ καιρῷ πρὸς βαθὺν ὕπνον κατενεχθῶσι. ϗ μάλισα ἐὰν κέρκετα ϗ παρακέρκετα ἐπινοηθῇ. Adi Glossarium Rigaltii.

ΚΕΡΚΙΟΣ.

Κέρκι☉. *Circius*. Venti nomen. Ioannes Damascenus De fide Orthodoxa. Μέσ☉ δὲ ἀπαρκτίυ ϗ ἀργέςυ θρασκίας, ἤτοι κέρκι☉ ὑπὸ τῶν περιοίκων ὀνομαζόμεν☉.

ΚΕΡΚΙΤΕΥΕΙΝ.

Κερκιτεύειν. *Circare*. Circitationes facere. Anonymus περὶ καταςάσ. ἀπλ. Ε'χέτωσαν δὲ ϗ ἀρχηγὺς τῶν χρησίμων, ἵνα ϗ παρ' αὐτῶν δεόντως αἱ βίγλαι τὰς ςάσεις λαμβάνωσι, ϗ κερκιτεύωνῖ. Rigaltius in Glossario.

ΚΕΡΟΣ.

Κερὸς, pro, καιρός. Tempus. Anonymus De bello sacro.

Διαβάντα ὀλίγ☉ κερὸς ἀπέθανε ἡ κοντέσα.

Et alius De nuptiis Thesei.

Ε'γὼ νὰ σόλον τὸν κερὸν χεράμεν☉ ςὸν κόσμον
Οὐδέποτε τὴν δόξα συ νὰ μὲν κατηγορήσω.

Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Καὶ τῆς ζωῆς τὸν πλέον κερὸν πέρνουσιν μὲ τὰ μαῦρα.

Hinc compositum, καλοκέρη: de quo supra.

ΚΕΡΤΟΝ.

Κέρτον. *Certum*. Basilic. Eclog. XIX. Οὐδεμία γὰρ ἔςαι πρᾶσις τιμήματ☉ μὴ ὑποκειμένυ, ἀλλὰ ϗ κέρτον εἶναι ὀφέλει τὸ τίμημα. Occurrit quoque apud Theophilum non semel.

ΚΕΦΑΛΑΔΕΣ.

Κεφαλάδες. Qui vulgo, *Capitanei*. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Τρίτον ϑ λόγῳ τῶν μερικῶν κεφαλάδων, ἀφ' ἓ μέρ☉ ἕκας☉ ἄρχει. Achmes in Introduct. in Astrolog. Τὰ περὶ τῦ ςρατῦ, ϗ ἢ κεφαλάδων, ἐκ τῦ ἄρεως. Apomasar in Mysteriis. Βλάβlω κεφαλάδων, καὶ παρὰ βασιλέως συναγωγὴν πραγμάτων. Occurrit quoque apud Nicetam.

ΚΕΦΑΛΑΡΕΑ. ΚΕΦΑΛΑΡΟΝ.

Κεφαλαρέα, sive κεφάλαρον. Freni pars quae auribus circumdatur, quae *Aurea* veteribus Latinis dicebatur, teste Festo. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Ε'πὶ τῦ μετώπυ τῆς κεφαλαρέας τῦ χαλιναρίυ, διβολέας καὶ αὐτῆς ὕσης, ἀπηώρηται φορῦντα μετὰ φοινικίων, οἷα ϗ ἐπὶ τῦ βασιλικῦ. Item armatura capitis equorum. Nicetas in Man. Comneno lib. V. Α'λογα αὐτῶν ἁρματώμενα μετὰ κεφαλαρέων καὶ σαγισμάτων. Simocatta Hist. Mauric. lib. III. cap. XIV. Καὶ κοσμεῖται μὲν ἵππ☉ κεφαλάροις τε καὶ θώραξι, σιδηροφορεῖται δὲ καὶ τὸ μάχιμον. Ita corrigo. Hodie perperam editur, κατφαλάροις.

ΚΕΦΑΛΑΤΙΚΕΥΕΙΝ.

Κεφαλατικεύειν. Capitaneum agere. Ducere cohortem. Nicetas in Man. Comneno lib. III. Γυμνοὶ τὴν ἐπίκλησιν, καὶ ὁ τούτους κεφαλατικεύων γυμνὸς τοὔνομα. Apomasar in Mysteriis. Οἱ κεφαλατικεύοντες πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀγαθοὶ, καὶ αἱ πράξεις τούτων παλαί. Iterum. Οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων μετὰ τῶν κεφαλατικευόντων καὶ στρατευομένων ἰσχὺν ἕξουσι.

ΚΕΦΑΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Κεφαλατίκιον. Capitaneatus. Reperitur in codice Barbarograeco Nicetae.

ΚΕΦΑΛΗΤΙΩΝ.

Κεφαλητίων. Capitatio. Capitalis census. Iustinianus Novell. VIII. Προφάσει ἀννόνων τε καὶ καπιτατιώνων, ἤτοι κεφαλητιώνων, καὶ συντελειῶν. Cedrenus. Ἐποπτεύειν τε (προσέταξε) καὶ ἀναγράφεσθαι τὰ τικτόμενα βρέφη, πρὸς τὸ ἀπαιτεῖσθαι τὸν λεγόμενον κεφαλητίωνα. Zonaras. Τούς τε καλαβροὺς καὶ τοὺς σικελοὺς φόροις νέοις ἐβάρυνε. κεφαλητίωνα κατὰ τοὺς ἰδίους δογματίσας αὐτοὺς, καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς τικτόμενα ἄρρενα ἀπογράφεσθαι. Latini *Capita* dixerunt. Abbo Floriacensis in Vitaliano. *Adflictiones populo provinciarum Calabriae, Siciliae, Africae, vel Sardiniae, per diagrapha, seu capita, atque nauticationes, imposuit*. Inde *Capitiarius*, apud Fulbertum epist. CIII. *Secundum beneplacitum cordis tui constituit tibi alium thesaurarium, & capitiarium de bonis clericis*.

ΚΕΦΑΛΙΚΟΝ.

Κεφαλικόν. Medicamenti genus. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. CLXIII. Λίβανον ἄρρενα κόψας ἔμπασσε, ἢ τὸ λεγόμενον κεφαλικόν. Deinde. Ἡ δὲ σύνθεσις τοῦ κεφαλικοῦ ἐστιν αὕτη. Et tunc describit. Inspiciendus locus est.

ΚΕΦΑΛΩΤΑΙ.

Κεφαλῶται, qui & κεφαλάδαι, sive κεφαλάδες. Capitanei. Olympiodorus. Τῶν ῥοδογαίσου γότθων οἱ κεφαλῶται ὀπτιμάτοι ἐκαλοῦντο, εἰς δώδεκα συντείνοντες χιλιάδας.

ΚΕΧΡΗ.

Κεχρή. Corona pretiosa. Κεχρή. *Milium*. Κέγχρος.

ΚΗΒΑΡΙΟΣ.

Κηβάριος. *Cibarius*, Simeon Sethi De Facult. Cib. Οἱ μὲν (ἄρτοι) ῥυπαροί τε καὶ καβάριοι (ita scribo, non κηβαροὶ) ὀνομαζόμενοι, ὀλιγότροφοί εἰσι.

ΚΗΝΣΕΥΕΙΝ.

Κηνσεύειν. *Censere*. Basilicor. Eclog. LVI. *Meursii Tom. IV*. Ἐν τῷ κηνσεύειν δεῖ καὶ τὰς ἡλικίας ἀπογράφεσθαι τὰς ἐν καιρῷ τῆς ἀπογραφῆς. In Constitut. Leonis & Alexandri. Πᾶσα κήνσευσις ἀπὸ αὐγούστου καίσαρος ἐκτιθεῖσα ὑποτελεῖς πάντας τοὺς ὁμογενεῖς παρεσκεύασεν.

ΚΗΝΣΙΤΩΡ. ΚΗΝΣΙΤΩΡΕΙΑ.

Κηνσίτωρ. *Censitor*. Iustinianus Nov. XVII. Πρότερον ἀναγκαζομένων τῶν κηνσιτόρων τὰς καλουμένας ἐκθέσεις ἀκριβεῖς διδόναι. Hesychius interpretatur geometram. Κηνσήτωρ, ὁ τὴν γῆν μετρῶν. Isidorus in Glossis. *Censitores, agrimensores*. Vetus Inscriptio.

Q. HED. L. F. POL. RVF.
LOLLIANO. GENTIANO.
AVGVRI. COS. PROCOS.
ASIAE. CENSITORI.
PROV. LVGD.

Et in eadem paulo infra.

ITEM. CENSIT.
H. C. X. VIRO STL. IVD.

Hinc κηνσιτωρεία. Isidorus Pelusiota lib. I. epist. CCLXXV. Ὑποψιθυρίσας γὰρ τῇ εὐηκόῳ ἀκοῇ τοῦ κρατοῦντος συκοφαντίαν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν ἐνταῦθα κηνσιτωρείαν.

ΚΗΝΣΟΣ.

Κῆνσος. *Census*. Miror quomodo voci Latinae etymon quaerant in sua lingua magistri Graeci. Suidas. Κῆνσος, τὸ νόμισμα, ἐτήσιον τέλος. παρὰ τὸ καίνω, τὸ κόπτω, κῆνσος. οὕτω τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ οἱ ῥωμαῖοι τὴν ἐξέτασιν τοῦ ῥωμαϊκοῦ πλήθους προσαγορεύουσι. Matthaeus Evang. cap. XXII. Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Marcus cap. XII. Ἔξεστι κῆνσον καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; Constantinus Nov. III. Πρὸς τὸ μὴ διαπίπτειν τὸν ἐκ τοῦ κήνσου φόρον. Passim obvium est. Alii κίνσος scribunt. Hesychius. Κίνσος, εἶδος νομίσματος. ἐπικεφάλαιον. Iterum. Κῆνσος. βοτάνη τις, τὸ δὲ τέλος κίνσος, διὰ τοῦ ι. Item apud Etymologici Auctorem, ὑπὸ κίνσον, ὑπὸ τέλος.

ΚΗΝΣΟΥΑΛΙΟΣ.

Κηνσουάλιος. *Censualis*. Iustinianus Nov. XVII. Οὐ συγχωρήσεις δὲ ἢ βουλευταῖς ἢ κηνσουαλίοις, ἡνίκα πράσεις γίνονται χωρίων, &c. Item CXXVIII. Μηδενὶ δὲ παντελῶς ἐξέστω τῶν τὰ δημόσια τέλη εἰσπραττόντων, μήτε δὲ κηνσουαλίοις, ἢ λογογράφοις, ἢ ἄλλοις τισὶ τῷ δημοσίῳ ὑπηρετουμένοις, λόγῳ ἀσυλίας κεχρῆσθαι.

ΚΗΝΣΩΡ.

Κήνσωρ. *Censor*. Suidas. Κήνσωρ, τιμητὴς, παρὰ ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος. Paeanius in Metaphrasi Eutropii lib. II. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον ἄππιος κλαύδιος κήνσωρ αἱρεῖται. Iterum. Κύριοι δὲ ἦσαν οἱ κήνσωρες καὶ ἔργοις καινοῖς κατακοσμεῖν τὴν πόλιν.

ΚΗΡΙΟΛΑΡΙΟΝ.

Κηριολάριον. *Cereolarium*. Invenio in Glossis Graecolatinis. Κηριολάριον. *Cerilarium*. Interpretor officinam cerarii, τοῦ κηροπώλε.

ΚΗΡΙΟΛΟΣ.

Κηρίολ☉. *Cereolus*. In Synodo Ephesina. Α'παντῶσι τοῖς λαοῖς μονάζοντες μετὰ κηριόλων ψάλλοντες.

ΚΗΡΚΗΤΩΡ.

Κηρκήτωρ. *Circitor*. Glossae Basilicorum. Κηρκήτορες, οἱ περὶ τὰς μαχομένες περιϊόντες, κ̀ χορηγοῦντες ὅπλα, αὐτοὶ μήπω ἐπιςάμϑυοι μάχεσ϶.

ΚΗΡΟΒΟΥΛΛΟΝ.

Κηρόβυλλον. *Cerea bulla*. In Constit. Alexii Comneni. Κἂν διὰ κινναβάρεως ὑποσεσημασμένη τυΓχάνη, κἂν τ̃ κηρόβυλλον σφραγῖδα φέρη. Sed de bullis dicam plene, per hanc occasionem. Erant eae quadruplices; aurea, argentea, cerea, & plumbea. Omnibus utebatur Imperator, Patriarchae vero tantum cerea prasina uti moris erat; vel etiam plumbea. Itaque legitur in Sancito quodam Germani. Εἶχε τὸ, μίαν ἰωνίω, ἐπινεμήσεως ἑ. διὰ τῆς πατριαρχικῆς κ̀ θείας χειρὸς, κ̀ τὴν συνήθη μολιβδίνην βέλλαν. Aurea utebatur Imperator in Constitutionibus ac mandatis ad reges, Sultanos, ac toparchas. Clare accipimus ex Codino De Offic. Aulae Constantinopolit. Ο' μέγας λογοθέτης διατάττει τὰ παρὰ τε̃ βασιλέως ἀποςελλόμϑυα προςάγματα, κ̀ χρυσόβυλλα πρός τε ῥῆγας, σελτάνες, κ̀ τοπάρχας. Invenio etiam ad Clerum datam apud Nicetam, cuius verba statim sum prolaturus. Idem usus argenteae. Phranzes Chron. lib. II. cap. X. *Ego cum litteris bulla argentea insignitis, & iureiurando firmatis, & multo milite missus sum, ut Athenas & Thebas in potestatem reciperem*. Luitprandus in Legat. *Tulerunt autem & alias litteras argento signatas, atque dixerunt, Papam vestrum, &c.* Ad matrem, uxorem, & filium cerea, ad Despotam, Patriarcham, Sebastocratorem, & Caesarem plumbea utebatur. Codinus. Ο' παρακοιμώμϑυ☉ τῆς σφενδόνης τὴν τε̃ βασιλέως σφενδόνην λαμβάνων σφραγίζ‹ει› διὰ κηρε̃ δηλαδή. ἐδαμε̃ γίνεται ἀλλαχε̃ παρὰ τε̃ βασιλέως. ἢ μὴ πρὸς τὴν δέσποιναν τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν δέσποιναν τὴν γυναῖκα αὐτε̃, καὶ τὸν βασιλέα τὸν υἱὸν αὐτε̃. πρὸς δὲ δεσπότας, πατριάρχας, καὶ τὰς λοιπὰς ἄρχοντας τ̃ ἐντιμοτέρων, διὰ μολιβδίνης βέλλης. Quem locum viri docti non intelligentes male sunt interpretati. Et observa obiter, aureae bullae signationem penes magnum Logothetam fuisse; & verisimile etiam argenteae: cereae vero, & plumbeae, penes Accubitorem fundae. Atque cerea quidem duplex erat; rubra scilicet, & prasina, dicebaturque δικήριον: & utebatur utraque Imperator, quo innuebatur, ad eum etiam, pariter atque ad Patriarcham, docendi munus pertinere. Balsamon De Privileg. Patriarch. Οἱ βασιλεῖς κ̀ οἱ πατριάρχαι μεγαλύνονται μὲν κ̀ διδασκαλικοῖς ἀξιώμασι, διὰ τ̃ τε̃ ἁγίε χρίσματ☉ δύναμιν. ἐντεῦθεν γὰρ οἱ πιςοὶ δεσπόται κ̀ αὐτοκράτορες κατηχητικῶς ὁμιλοῦσι τῷ χριςωνύμῳ λαῷ, ἢ θυμιῶσιν ὡς ἱερεῖς, κ̀ μετὰ δικηρίε σφραγίζεσι. Et hinc ἐπιςημονάρχης adpellabatur, ut ex Demetrii Chomateni Responsis supra docuimus. Dixi antea aureae bullae praefuisse magnum Logothetam, id quod praeter Codinum nobis etiam ostendit Nicetas in Man. Comneno lib. III. Οὐκοῦν κατὰ καρδίας ἑτέραν ἀνταίαν πληγὴν εἰληφὼς ὁ δηλωθεὶς λογοθέτης, ἐκ τοῦ τῷ συμπαθῶς δοθῆναι δοχεῖον ἐρυθροδάνε διάλιθον χρύσεον, κ̀ τοῖς ὅρκοις ἐπιςῆσαι, &c. ἃ τῷ λογοθετικῷ δῆθεν ὀφφικίῳ ἦσαν ἁρμόδια. Subscribebat autem aureis bullis Imperator litteris rubris, id est, cinnabari. Gregoras lib. IV. Ε'πέτρεπε δ' αὐτῷ ὁ πατὴρ κ̀ δι' ἐρυθρῶν ὑπογράφειν γραμμάτων προςάγματα. Hinc adpellat, ἐρυθροσήμαντον γράμμα Nicetas in Man. Comneno lib. I. Ο' δὲ μέγας δομέςικ☉ τῆς τ̃ βασιλέων φυλακῆς ἐπιμεληθεὶς, κ̀ τῆς τοῦ βασιλέως μανεὴλ παρὰ τοῖς ἀςοῖς ἀναγορεύσεως, γράμμα ἐρυθροσήμαντον σφραγῖδι τε χρυσέᾳ κ̀ σηρικῷ νήματι, ἔμπεδον κόγχης ἀναδεδευμένῳ αἵματι, τῷ κλήρῳ τοῦ μεγάλε νεὼ ἀποδίδωσι. Et mox. Η'ρυθροδανωμένην γραφήν. Gregorius Dialogus epist. I. ad Leonem Isaurum. Καὶ τέως πρῶτον, κ̀ ἐξαίρετον, ὅτι τὰ σὰ γράμματα, κ̀ ὐκ ἀλλότρια ταῖς βασιλικαῖς σφραγῖσιν ἐσφραγισμένα ἀσφαλῶς, κ̀ ἔσωθεν ἀσφαλεῖς ὑπογραφαὶ διὰ κινναβάρεως ἰδιοχειροί σε, ὡς εἴθιςο τοῖς βασιλεῦσιν ὑπογράφειν. Praeter hanc subscriptionem tres quoque in fronte cruces eiusdem coloris addebat, per quas tacite scilicet iurabat, rata se ea velle quae scriberet. Phranzes lib. III. cap. IV. *Imperator manu sua eo vidente tres cruces cinnabari in fronte bullae ad confirmationem pro consuetudine exprimit, bullamque auream Legato in manu tradit*. Patriarcha subscriptione caerulea uti coepit sub primis Palaeologis. Cantacuzenus lib. III. cap. XXXVI. *Patriarcha, quia gradum permutare non poterat, habitu se augustiorem fecerat, & in subscriptionibus colore caeruleo est usus*.

ΚΗΡΟΚΙΣΣΙΡΟΝ.

Κηροκίσσιρον. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. LXVI. Ε'λαιον ῥόδινον, κ̀ κηροκίσσιρον μετὰ μαςίχης ἴσῳ μέτρῳ χύτραν καινὴν ἑψήσεις. Vocat autem ita composite, quod paulo ante disiunctum dixit, κηρὸν κ̀ κισσίριον.

ΚΗΡΟΜΑΝΟΥΑΛΙΟΝ.

Κηρομανεάλιον. (a) Candelabrum cereorum. Typicum Sabae. Καὶ εὐτρεπίσας τὸν θυμιατὸν τίθησι λαμπάδα μετὰ κηρομανεαλίε εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας.

ΚΗ-

(a) Candelabrum ceratorium. *Denius*.

ΚΗΡΟΜΑΣΤΙΧΗ.

Κηρομαςίχη, five κηρομάςιχος. (a) Euchologium. Εὐτρεπίζεται παρὰ τῶν ἐπιτηδείως ἐχόντων εἰς τῦτο κηρομάςιχος μετὰ τετριμμένου μαρμάρου ἐν χύτρᾳ καινῇ, διὰ τὸ εἶναι τὴν παλαιὰν κηρομάςιχον τῆς σαλευθέισης ἁγίας τραπέζης ξηράν. Ibidem alio loco. Εἶτα προσαγομένων τῶν λειψάνων, κ̀ ἐμβαλλομένων τῇ κηρομαςίχῃ, ἐπιχέει τούτοις ὁ ἀρχιερεὺς μῦρον.

ΚΗΡΟΥΛΑΡΙΟΙ.

Κηρυλάριοι. *Cerularii*. κηροπῶλαι. Cedrenus. Καί τινα κηρυλάριον ὄντα ἐν τῷ φόρῳ ἀνενδεῆ τυγχάνοντα ἐκ πόνων ἰδίων μεταςειλάμενος ὁ παμφαγὸς φησι, &c.

ΚΗΡΟΦΟΡΟΣ.

Κηροφόρος. Qui candelas ac cereos ad templum ferebat, accendebatque: & aliter κανδηλάπτης dicebatur. Pantoleon De mirac. Archangel. S. Michaelis. Ἐν τοῖς χρόνοις μιχαὴλ ἄνακτος κ̀ θεοδώρας τῆς τούτου μητρὸς ἦν τις ἀνὴρ ὀνόματι μαρκιανὸς, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων γενόμενος κηροφόρος τοῦ πανσέπτου ναοῦ αὐτοῦ.

ΚΙΒΕΝΤΙΖΩ.

Κιβεντίζω. Vide Γυβεντίζω.

ΚΙΒΟΣ.

Κίβος. *Cibus*. Etymologici Auctor. Κιβωτὸς, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν, ἤγουν τὴν τροφήν. καὶ λέγεται ὥρος, ὅτι ἴσως παρὰ τὸ κίβος ἐςὶ τὸ σημαῖνον τὴν τροφήν. Ridicula etymologia.

ΚΙΒΟΥΡΓΙΟΝ. ΚΙΒΟΥΡΙΟΝ.

Κιβούργιον, five κιβώριον, aut κιβώριν. Templum. Monumentum. Glossae Graecobarbarae. Ἄγεα, τεμένη, κιβούργια, μνήματα. Et mox. Ἀγέεσσι, τεμένεσσι, εἰς τὰ κιβούργια. Iterum alibi. Μνῆμα, ἢ τάφον, ἢ κιβώριν.

ΚΙΚΟΝΕΙΟΝ.

Κικόνειον. *Ciconia*. Suidas. Κικόνειον, ὀρνέον.

ΚΙΛΙΑΚΙΑ.

Κιλιάκια. Hero in παρεκβολαῖς. Εἰ δὲ ὑπὸ τῶν κριῶν βίας διασεισθείη κ̀ καταπέσοι τὰ τείχη, οὐ χρὴ εὐθέως ἀπογινώσκειν, ἀλλὰ κιλιάκια μὲν κρεμᾶν πρὸς τὸ δέχεσθαι τὰ πεμπόμενα βέλη. Sed legendum censuerim, ἀλλὰ κιλίκια.

ΚΙΝΣΟΣ.

Κίνσος. Vide Κῆνσος.

ΚΙΝΣΤΕΡΝΑ.

Κινςέρνα. *Cisterna*. Hesychius. Κινςέρνα, λάκκος, φρέατον, βάραθρον, ἢ βόθρος. Mauritius Strateg. x. Καὶ φθάσειν κινςέρνα οἰκοδομηθῆναι, κ̀ ὄμβριον ὑποδέξεται ὕδωρ. Codinus in Origin. Constantinopol. Ἔνθα δὲ κ̀ ἡ ψυχρὴ καλουμένη κινςέρνα. Apud Suidam innominatus Auctor. Τὴν μικισίαν κινςέρναν ὁ βασιλεὺς ἀναςάσιος κτίζει ὁ δίκορος. In Glossis Graecobarbaris γηςέρνα scribitur. Ἀμάρα, ἡ ἐν τοῖς κήποις ὑδρορρόη. ἡ γηςέρνα, ἡ δεξαμενή. Iterum alibi. Φρέατα. λάκκοι. γηςέρνες.

ΚΙΡΚΕΛΛΙΑ.

Κιρκέλλια. *Circelli*. Circuli. Glossae Graecobarbarae. Ψέλλια. κρίκοι. δακτύλια. δακτυλίδια. κρικέλλια, ἢ κιρκέλλια. Et mox iterum. Ψέλλια. κρικέλλια. κιρκέλλια. δακτυλίδια.

ΚΙΡΚΗΣΙΑ.

Κιρκήσια. *Circenses*. Ludi Circenses. Arrianus in Epictetum lib. IV. cap. x. Καὶ τρὶς ἢ τετράκις ἐπὶ βῆμα καθίσαι, κ̀ κιρκήσια ἀγῶναι, κ̀ σπυρίσι δειπνῆσαι.

ΚΙΡΚΗΤΟΡΕΣ.

Κιρκήτορες. Circitores. Vide locum e Glossis Basilicorum. Κερκήτορες.

ΚΙΡΚΟΣ.

Κίρκος. *Circus*. Hesychius. Κρίκος, κίρκος, ἐν ᾧ ἡ κώπη εἰσέρχεται.

ΚΙΤΡΑΤΟΝ.

Κιτράτον. *Citratum*. Potionis medicae genus. Alexander Trallianus lib. IX. Τῶν δὲ προπομάτων ἄριςον ἐςὶ τὸ κονδῖτον, κ̀ τὸ αψινθάτον, κ̀ τὸ ἀνισάτον, ἢ λιβυςικάτον, ἢ ἀψινθάτον, ἢ κιτράτον, ἢ μαςιχάτον.

ΚΙΤΡΗΝΙΑΖΕΙΝ.

Κιτρινιάζειν, five κιτρινιάζειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀπεπορίασε. ἀπεχλωρίασεν ἐκιτρινίασεν. ἔχασε τὴν ὄψιν.

ΚΙΧΛΑΤΟΣ.

Κιχλάτος. Turdi colorem referens. Orneosophion. Τὸ γὰρ κόκκινον κ̀ κιχλάτον τὸ ψηφίον ἀδόκιμον. Et mox. Τὸ κατὰ πολὺ μαῦρον, ἢ τὸ λεγόμενον κασανὸν, ἢ κ̀ κιχλάτον.

ΚΛΑΒΙ.

Κλάβι. Tuber pilei. Apex. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΚΛΑΜΑ.

Κλάμα. Dolor. Tristitia. Planctus. Glossae Graecobarbarae. Διὰ τὴν λύπην, πένθος, κ̀ κλάμαν τοῦ ἀνδρός της. Et saepe illic occurrit.

(a) Ex cera & mastyce compositum. *Donius*.

ΚΛΑΜΑΤΟΝ.

Κλάματον. Luctus. Dolor. Lamentatio. Glossae Graecobarbarae. Λυπητικόν. ἄξιον λύπης. ἄξιον κλαμάτου.

ΚΛΑΜΟΥΡΙΖΕΙΝ. (a)

Κλαμουρίζειν. Eiulari. Plangere. Glossae Graecobarbarae. Ε'κλαυσε. ἔκλαψεν. ἐκλαμούρισε.

ΚΛΑΝΝΕΙΝ.

Κλάννειν. Frangere. Pro, κλᾶν. Glossae Graecobarbarae. Κλαννοκοπεῖ, ἢ κλάννει. ῥίπτει. ἢ ῥίβγει. Occurrit iterum alibi.

ΚΛΑΝΝΟΚΟΠΕΙΝ.

Κλαννοκοπᾶν. Vide Κλάννειν.

ΚΛΑΠΑ.

Κλάπα. *Clapa*, sive *Claba*, vel *Clava*. Suidas. Κωλοβάθρου, τῆ λεγομένης κλάπας παρὰ πολλοῖς. Hinc *Clapularius*, sive *Clabularius*, & *Clavularius cursus* in l. *ad procurationem*. 23. Cod. Theodos. De Curs. Publ. *Ad procurationem clabularii cursus eligendi sunt ex eo hominum genere*. Iterum in l. *Cursus* 36. *Cursus mancipes clabularii ex quo hominum genere debeant ordinari, apertissima lege decrevi*. Et in l. *usurpationem* 62. *Excepta magnitudine tua, praesumendi velocis & clabularii cursus, nullus habeat potestatem*. Occurrit quoque in Cod. Instiniani l. penult. De Curs. Publ. Neque recte viri docti volunt rescribere, *caballarem cursum*. Ammianus lib. xx. *Cum familiis eos ad Orientem proficisci praecepit, clavularis cursus facultate permissa*. Hinc autem *Clavicarii*, harum clabarum, sive claparum, fabri: unde coniunguntur in l. *Artifices* 1. Cod. De Excusat. Artific.

ΚΛΑΠΟΣ. ΚΛΑΠΩΤΟΝ.

Κλάπος, sive κλάβος. *Clavus*. Hinc κλαπωτὸν, sive κλαβωτόν. *Clavatum*. Clavis ornatum. Codinus De Offic. Aulae Constantinopolit. Ω'σαύτως κ̀ ἡ σέλα ἔχουσα ἔμπροσθέν τε κ̀ ὄπισθεν μαργέλλιον κλαπωθόν. Iterum. Τὸ σκιάδιον τοῦ μεγάλου δουκὸς χρυσοκόκκινον κλαπωτὸν, ἄνευ ἀέρος. Et alio loco. Τοὺς δὲ κλαπωτὰ φοροῦντας οἱ προδηλωθέντες ὑπηρέται τοὺς τόπους ἑκάστων τούτων γινώσκοντες φέρουσιν αὐτοὺς, κ̀ πολυχρονίζουσι καὶ οὗτοι. Hinc χρυσόκλαβα, & χρυσοκλαβαρικὰ, de quibus infra diximus. Viri docti putant esse vocem Arabum, & Syrorum, quae mere Latina est; & aliter interpretantur, quam debebant.

ΚΛΑΡΙΑ.

Κλαρία. Phortius στρατηγ. πραγμ. lib. 1.

Μετὰ ταῦτα να κεντάξῃς
Χώματ☉ νὰ τὰ στοιβάξῃς
Ε'ναν πάτον μ' ὀρδινία
Α'λλον δὲ μετὰ κλαρία.

Iterum.

Ω'σπερ τὰ γαμπουνία,
Η' στρώματα, ἢ κλαρία.

Psellus περὶ γραμματικῆς exponit quid sit. Κλαρία δὲ, τὰ ψέλλια. κικλισμὸς, μικρὸς γέλως.

ΚΛΑΣΤΟΝ.

Κλαστόν. Vide Καλακλαστόν.

ΚΛΑΨΙΜΟ.

Κλάψιμο. [a] Corona pretiosa. Κλάψιμο. *Lamentatio*. Θρῆν☉. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τὸν ἔθαψε μὲ κλάψιμον, κ̀ με μεγάλον θρῆνος.

ΚΛΕΓΕΙΝ.

Κλέγειν, pro, κλαίειν. Anonymus De nuptiis Thesei.

Κλέγω, θρηνῶ, κ̀ θλίβομαι, τὸ πῶς ἐκαλειάστη.

ΚΛΕΙΔΟΝΙΑ.

Κλειδονία. Corona pretiosa. Κλειδονία. *Serra*. κλεῖθρον.

ΚΛΕΙΘΡΑΔΕΣ.

Κλειθράδες. Fabri ferrarii. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΚΛΕΙΝΟΔΙΟΝ.

Κλεινώδιον. *Clenodium*. Veteres κειμήλιον adpellabant. Ex idiomate Alemannico, & Flandrico. Nicetas De fide Orthod. lib. v. cap. xxvii. interprete Petro Morello. *Nam quid aliud, quaeso, fecissemus, quum primariae sedis pontificem, & ceteros, ut ordine subsequuntur, episcopos, unico nutu & verbo permisisse videremus, ut sacra clinodia avellerentur, gentibusque tamquam canibus ad epulas parandas exponerentur*. Minime dubium est, quin in graeco textu doctissimus interpres invenerit, κλεινώδια. Vtuntur etiam Latini posterioris aevi. Historia Australis. *Tradiderat duas coronas aureas, & sceptra regalia, ac pretiosissimam amphoram auream nobilissimis gemmis undique adornatam mirae pulcritudinis, & alia quam plura clenodia aurea*. Annales Egmondani. *Ex scriniis & cistis Abbatis violenter effractis cum eorum instrumentis plurima bona & clenodia rapuerunt*.

ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ.

Κλεισοῦρα. *Clusura*. Suidas. Ε'μβολὴν, κλεισοῦραν, εἴσοδον. Iterum. Κλεισοῦραι, οὕτω καλοῦνται τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβάσεων τῇ πατρίῳ τῆ ῥωμαίων φωνῇ. Constantinus Chliarenus in Sancito. Δημηγοραμένων ἐντυχεῖν ἐνόπλοις λῃσταῖς εἰς τὴν κλεισοῦραν

(a) E Latino *Clamor*. *Donius*.

(b) Corrupt. a κλάυσιμον. *Donius*.

σύραν τῦ ἁγίυ βασιλέως, ϗ φονεῦσαι αὐτές. Marcus Eremita De lege Spirit. capit. CXL. Προσβολή ἐςιν ἀνείδωλον κίνημα καρδίας, κλεισούρας δίκίω ὑπὸ τῶν ἐμπείρων καλεχομένη.

ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΡΧΗΣ.

Κλεισυράρχης. *Clisurarcha*. Clusurae praefectus. Cedrenus. Α᾿λλὰ ϗ τῦτον ὁ τῦ χαρσιανῦ καλαδιώξας κλεισυράρχης χειρῦ) μέλα τῦ ςραλεύμαλος. Constantinus De Adminift. Imp. Καὶ ὀνομασθῆναι μὲν τὸν βαασάκιον κλεισυράρχίω, ὅπερ ϗ γέγονεν. τὸν ἰσμαὴλ χλασυράρχίω εἰς τὸ συμπόσιον.

ΚΛΕΠΤΑΒΒΑΔΕΣ.

Κλεπλαββάδες. Abbates qui fraude dignitatem istam invaserunt. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

Ε᾿γὼ δ᾽ ἀσέως εἴρηκα τῶν μοναςῶν τὺς νόμυς
Θύραν τῶν ζώνλων, μᾶλλον δὲ σεμνῶς ἐν κοινοβίῳ.
Μὴ διὰ θύρας βαίνειν δὲ λέγω τὺς κλεπλαββάδας.

Et occurrit illic aliquoties.

ΚΛΕΦΤΗΣ.

Κλέφτης. Corona pretiosa. Κλέφτης. *Fur*. κλέπτης.

ΚΛΗΜΑ.

Κλῆμα. Pagus. Constantinus De Adminift. Imp. Καὶ ληΐζεσθαι αὐτήν τε χερσῶνα, ϗ τὰ λεγόμϑμα κλήματα. Occurrit apud eumdem bis terve.

ΚΛΗΡΙΚΟΙ.

Κληρικοί. *Clerici*. Iulianus in Epistola ad Bostrenos. Τὰ γῦν πλήθη τὰ παρὰ τῶν λεγομένων κληρικῶν ἐξαπατημένα, πρόδηλον ὅτι ταύτης ἀφαιρηθείσης ςασιάζει τῆς ἀδείας. Codinus De Orig. Constantinopol. Τὰ δὲ πέριξ κελλία ἦσαν τῶν κληρικῶν.

ΚΛΗΡΟΣ.

Κλῆρ☉. *Clerus*. *Le Clergé*. Suidas. Λέγε) κλῆρ☉ ϗ σύςημα τῶν διακόνων, καὶ πρεσβυτέρων. Primus hunc instituit Hyginus Pontifex temporibus Antonini Pii. Anastasius in vita eius. *Hic clerum composuit, & distribuit gradus*. Quadruplex vero erat in Imperio Orientali: primus Imperatoris, secundus Imperatricis, tertius Patriarchae, sive ecclesiae, quartus Exocatacaelorum. Tres priores est observare ex isto loco Codini De Offic. Aulae Constantinopol. Οὐδὲ πρωτοψάλτίω ἔχει ὁ ἐκκλησία. ἀλλὰ δομέςικον. ὁ δὲ βασιλικὸς κλῆρος, ἀμφοτέρυς. καὶ ὁ μὲν πρωτοψάλτης τῦ βασιλικοῦ ἔξαρχ☉ κλήρυ, ὁ δέ γε δομέςικ☉ τῦ δεσποινικῦ. Et de tertio Nicetas in Man. Comneno lib. I. Γράμμα ἐρυθροσήμαντον σφραγῖδί τε χρυσέᾳ ϗ σηρικῷ νήματι, ἔμπεδον κδ́ζχης ἀναδεδευμένω αἵμυτι, τῷ κλήρῳ τῦ μεγάλυ νεὼ ἐπιδίδωσι. Constabat autem ex presbyteriis sexaginta, diaconis viris centum, feminis quadraginta, subdiaconis nonaginta, lectoribus centum decem, psaltis viginti quinque, & ostiariis centum: numero a Iustiniano ita constituto, cuius haec verba sunt Novella III. Θεσπίζομϑμ μὴ περαιτέρω μὲν ἑξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τ᾽ ἁγιωτάτίω μεγάλίω ἐκκλησίαν εἶναι, διακόνυς δὲ ἄῤῥενας ἑκατὸν, τεσσαράκοντα δὲ θηλείας, ϗ ὑποδιακόνυς ἐνενήκονλα, ἀναγνώςας δὲ ἑκατὸν δέκα, καὶ ψάλτας εἴκοσι πέντε. ὡς εἶναι τὸν πάντα ἀριθμὸν τῶν εὐλαβεςάτων κληρικῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐν τετρακοσίοις εἴκοσι πέντε προσώποις, καὶ ἑκατὸν πρὸς τύτοις τῶν καλυμένων πυλωρῶν. De quarto est iste locus Codini. Κατὰ τὸ πρῶτον οἱ ἐξωκατάκοιλοι ἱερᾶς εὑρίσκονλο ἔχοντες ἕκαςοι ἐκκλησίας, ϗ ὑπ᾽ αὐτὺς κλῆρον. Sed hunc postea una cum Exocatacaelorum sacerdotio Patriarchae sustulerunt, ut docemus in ἐξωκατάκοιλοι. Imperatorii cleri mentio etiam est apud Gregoram lib. V. Ε῎χων συνεργὺς ϗ συλλήπλορας τῦ ἀγῶν☉, τόν τε μελιτλυτίω, ϗ τὸν μετοχίτίω, ἀρχιδιακόνυς ὄντας τῦ βασιλικῦ κλήρυ. Nicetas Paphlago in vita Ignatii. Θεοφάνης ἐκεῖν☉ ἦν κληρικὸς μὲν τότε βασιλικὸς, ϗ δόξαν σοφίας ἱκανῶς ἔχειν παρὰ τῷ βασιλεῖ νομιζόμϑμ☉. Cantacuzenus lib. I. cap. XXI. *Non diu post, quum ita usus posceret, in Clerum Imperatoris eumdem cooptavit*. Zonaras in Leone Armenio vocat, τὺς τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι κεκληρωμένυς: ubi insigniter fallitur eruditissimus vir Hieronymus Wolphius, qui *cubicularios* interpretatur. Et de hoc ipso intelligendus est Ioannes Curopalates in Michaele Rhancabe. Ο῎ργανον δ᾽ ἐπιτήδειον πρὸς τῦτο ἔσχεν ἄνδρα τινὰ διαβόητον ἐπὶ πανυργίᾳ, τῦ τάγματ☉ τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ψαλλόντων τὴν προςασίαν ἔχοντα. Habitabant autem hi clerici primitus in aedibus quisque suis, & tertia noctis vigilia ad eburneam palatii portam conveniebant, per quam in ecclesiam intromittebantur, vota deo matutina nuncupaturi: Sed quia permixti his percussores palatium ingressi Leonem Armenium interemerunt, ex eo tempore, eaque de caussa constitutum est, ut in palatio habitarent circa cubiculum Imperatoris. Postremum hoc indicant verba Zonarae citata, non intellecta Wolphio; priora omnia clare Cedrenus. Ε῎θ☉ ἐπεπράτει τότε, μὴ, ὥσπερ νῦν, ἔνδον τῶν βασιλείων, ἐκ τότε λαβὼν τὴν ἀρχὴν, μένειν τὺς τῇ ἐκκλησίᾳ τῦ παλατίυ ψάλλοντας κληρικὺς, ἀλλὰ τοῖς ἰδίοις οἴκοις. περὶ δὲ τρίτίω φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἀγείρεϑαι κατὰ τὴν ἐλεφαντίνίω, κἀκεῖθεν ἀπιέναι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ϗ τῷ θεῷ τὰς ἑωθινὰς ἀποδιδόναι εὐχάς. Vt autem in Orientali Imperio clerus erat proprius Imperatori & Imperatrici, sed geminus; ita in Occidentali quoque, sed unus: & ut ille Protopsaltae, iste Domestico suberat; ita hic Apocrisiario, sive Capellano. Discimus ex Hincmaro epist. III. cap. XVI. *Apocrisiarius autem, quem nostrates Capellanum, vel Palatii custodem adpellant, omnem clerum palatii sub cura & dispositione sua regebat*.

ΚΛΗΤΟΡΙΟΝ.

Κλητόριον. Vide Κτητόριον.

ΚΛΙΑ-

ΚΛΙΑΡΙΣΟΣ.

Κλιάρισος. Glossae Benedicti. *Vrsus*. Α῎ρκλος, κλιάρισος.

ΚΛΙΒΑΝΟΝ.

Κλίβανον, & κλιβάνιον. *Clibanum*. Lorica. Leo Constit. VI. Εἰ δυνατὸν δὲ καὶ θώρακας ἔχειν, οἵ τινες καλοῦνται νῦν κλιβάνια. Achmes cap. CLVI. Ἐὰν δέ τις ἴδῃ ὅτι ἐνεδύσατο τὸ λεγόμενον κλιβάνιον μονομερὲς, εὑρήσει σένωσιν ἕκαστος ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι αὐτοῦ. Vide Glossarium Rigaltii.

ΚΛΙΔΗ.

Κλιδὴ, pro, κλειδίον. Corona pretiosa. Κλιδή. *Clavis*. Κλείς.

ΚΛΙΜΑΤΕΡΗ.

Κλιματερή. Vitis arbustina. Glossae Graecobarbarae. Α῎γατος. τὸ εἰς ἀναδενδράδα ξύλον. τὸ ξύλον ὅπου ἔνι εἰς τὴν κλιματερήν.

ΚΛΟΤΖΑΝ. ΚΛΟΤΖΟΚΟΠΛΟΥΝ.

Κλοτζοκοπλοῦν. Calcibus percutere. Calcitrare. Idem quod κλοτζᾶν, (a) sive κλωτζᾶν, ut alii scribunt. Exstat in Turcograecia Crusii. Glossae Graecobarbarae. Αἴξ σκυρία. αἶγα ὀπου κλωτζᾶ, ἤγουν λακτίζει. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Κλώτζοντας σὰν ἡμπόριε, κιαπάνου ἐσρέφέτον.

ΚΛΟΥΒΟΝ.

Κλοῦβον. Sigillum. In Glossario Latinograeco invenio, *Caldutera*. Ἀπὸ κλοῦβου κρέας σὺν λίπει. Quod etsi non satis intelligamus, tamen videmus illic vocem, de qua agimus. Male viri docti rescribunt, ἀπὸ κολοβοῦ. Ioannes Tzetzes Chil. V.

Γεσλιμῶν καὶ τῷ αὐτῷ κλύβῳ συνεμβιβάζων.

At errat illic quoque Interpres, qui putat esse nomen proprium. Hinc περικλουβίζειν, περισφραγίζειν. Exstatque Basilic. Eclog. XXXV. Tit. VIII. Περὶ τῶν ἐν διαθήκῃ χαραγέντων, ἢ περικλουβισθέντων, ἢ ἀπαλειφθέντων. In Glossis est, περικεκλουβισμένου, καταχαραχθέντος.

ΚΛΟΥΘΕΙΝ.

Κλουθεῖν, pro, ἀκολουθεῖν. Sequi. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Καὶ ὅπου μας ὁδηγεῖ ὁ καιρὸς ἐκεῖθεν ἂς κλουθοῦμεν.

ΚΛΥΣΤΕΡΙΑ.

Κλυστερία. Herbae genus. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XXVIII. Η῎ βοτάνην κλυστερίαν μετὰ λευκοῦ τοῦ ὠοῦ, καὶ μέλιτος, καὶ ἅλατος ὀλίγου μίξας.

ΚΛΩΒΙΟΝ. ΚΛΩΒΟΣ

Κλωβίον. Cavea. Nassa. Oppiani Scholiastes Halieut. lib. III. Κύρτοισιν. σκεύεσιν ἁλιευτικοῖς. ζωγρίοις. κλωβίοις. Iterum postea. Κύρτον. ζωγρεῖον. κλωβίον. Diminutum est a κλωβός. Glossae Graecolatinae. Κλωβός. *Cavea*.

ΚΛΟΖΑΤΟΝ.

Κλωζάτον. Planta pedis. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. Ἐξῶσαν αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ, παίοντες κατὰ τῶν γλουτῶν τῷ κλωζάτῳ. Sed scribendum censeo, τῷ κλώτζῳ. Nam κλώτζον dicebant: unde κλωτζοκοπλοῦν, & κλωτζᾶν, de quibus supra.

ΚΛΩΝΑ.

Κλωνά. Filum. Corona pretiosa. Κλωνά. *Filum*. κλωστήρ.

ΚΛΩΣΙΑ.

Κλώσια. (b) Lemnisci aurei a peplo dependentes. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΚΛΩΤΖΑΝ.

Κλωτζᾶν. Vide Κλοτζοκοπλοῦν.

ΚΝΙΘΘΕΣ.

Κνίθθες. Vrticae. Glossae Graecobarbarae. Κνίδαι. κνίθθες. σκνίθθες.

ΚΟΒΑΡΙΣΚΙΟΝ.

Κοβαρίσκιον. Glomus. Demetrius Constantinopolit. Hieracosophii lib. II. cap. XLII. Καὶ ὅταν ἀπολύσῃς, κοβαρίσκια ποιήσας ἀπὸ μαλίου ἀπολύτου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων θήσεις, καὶ βάλεις αὐτὸν λανάτον. Legitur κοβάρι apud Crusium in Turcograecia.

ΚΟΒΓΕΙΝ.

Κόβγειν, pro, κόπτειν: sic κρύβγειν, pro κρύπτειν. Et talia. Glossae Graecobarbarae. Σικόνοντας τὸ ῥομανίσιν τὰς πόρτας, ἢ κόβγοντάς το. Et occurrit illic non semel.

ΚΟΓΓΙΑΡΙΟΝ.

Κογγιάριον. *Congiarum*. Congius. Epiphanius De Pond. & Mens. Κογγιάριον δὲ μέτρον ἐστὶν ὑγροῦ, καὶ αὐτὸ παρ' ἑβραίοις ἐκφωνούμενον.

ΚΟΓΙΝΟ.

Κόγινο. (c) Spadiceus. Occurrit in Turcograecia Crusii.

[a] Κλοτζᾶν interpretatus essem *claudicare*, Gall. *Clocher*. *Donius*.
(b) Fimbriae sunt. Vide Κροσσοί. *Donius*.
(c) Ita κόκκινος. *Donius*.

ΚΟΓ-

A

ΚΟΓΚΛΟΣ.

Κόγκλος. Taxillus. Glossae Graecobarbarae. Ἀντίζηλον. ἀστραγάλου ἐν κύκλῳ. στρογγύλον, ϗ εἰς τὸν γυρὸν ὅλον μὲ τοὺς ὄζους. ἢ ὁ γυρὸς, γεμάτος ζάρια, ἢ ὄζους, ἢ κόγκλους.

ΚΟΓΝΑΤΟΙ.

Κογνάτοι· *Cognati*. Basilius Achridenus in Resp. Καὶ διαφορά τις οὐκ ἔσται ἀγνάτων, καὶ κογνάτων. Saepe occurrit in libris Iurescon-B sultorum Graecorum.

ΚΟΔΙΚΙΛΛΙΟΝ.

Κοδικίλλιον. *Codicillus*. Vide Κωδικέλλιον.

ΚΟΔΡΑ.

Κόδρα. *Quadra*. Glossae Graecolatinae. Κόδρα. *Codra*. *Quadra*.

ΚΟΔΡΑΝΤΗΣ.

Κοδράντης. *Quadrans*. Suidas. Κοδράντης, τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο. Moschopulus. Κοδράντης, νόμισμα· Epiphanius De Mens. Σίκλος, ὁ λέγεται ϗ κοδράντης, τέταρτον μέν ἐστι τῆς οὐγγίας, ἥμισυ δὲ τοῦ στατῆρος, δύο δραχμὰς ἔχων. Marcus Evangelista capit. XII. Καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντης· Apud Hesychium legitur. Κεδράντες, τὸ πᾶν, ἢ τὸ D τέταρτον τῆς φόλεως, τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο. Sine dubio mendum est, legendumque, κοδράντης. Rectius alibi. Κοδράντης, τὸ πᾶν, ἢ τὸ τέταρτον τῆς φόλεως, ἢ λεπτόν. τὸ δὲ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὅ ἐστι νόμισμα ἕν, ἢ κόκκοι τρεῖς. τὸ δὲ τάλαντον λίτραι ἑκατὸν εἴκοσι πέντε. ὁ δὲ κοδράντης, νομίσματα τρία. ὁ δὲ ἔσχατος κοδράντης, τὸ τέταρτον τῆς φόλεως. Qui locus est contaminatissimus. Restituamus. Τὸ τέταρτον τῆς φόλεως, ἢ λεπτὰ δύο. Sic Suidas, & ipse hic Hesychius alibi loco citato. Iam λεπτὸν, unum E valebat nummum, ut ipse testatur istis verbis. Τὸ δὲ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὅ ἐστι νόμισμα ἕν, & quadrans λεπτὰ δύο: ergo postea legendum. Ὁ δὲ κοδράντης νομίσματα δύο. Orta menda est ex confusione numerorum β'. & γ'. Matthaeus Evangelista capit. V. Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην. Ex hoc loco nata proverbialis loquendi forma, qua ultimus quadrans pro universo sumebatur: atque hinc τὸ πᾶν interpretantur magistri Graeci, ut F est videre in locis citatis.

ΚΟΔΡΙΤΗΣ.

Κοδρίτης. *Quadratus*. Panis. Suidas. Κοδρίτης, ἄρτος. De eo ipso loquitur Athenaeus lib. XIII. Πόθεν ὑμῖν εἰδέναι ὅτι ϗ κύβοι, οὐχ οὓς ἀεὶ μελαχρίζεσθε, ἄρτοι εἰσὶ τετράγωνοι ἡδυσμένοι ἀνήθῳ, ϗ τυρῷ, ϗ ἐλαίῳ.

ΚΟΙΑΘΟΣ.

Κοίαθος, pro κύαθος. Glossae Basilicorum. Κοιάθους. σκαφιδία.

ΚΟΙΑΙΣΙΤΩΡ.

Κοιαισίτωρ. *Quaesitor*. Moschopulus. Κοιαισίτωρ, ὁ ἐπ' ἐγκλήμασι τιμωρός. Basil. Ecl. VI. Θεσπίζομεν τὸν τὴν ἀρχὴν τοῦ κοιαισίτωρος, ἤτοι ἐρευνητοῦ ἔχοντος ταύτην.

ΚΟΙΑΙΣΤΩΡ.

Κοιαίστωρ. *Quaestor*. Moschopulus. Κοιαίστωρ, ἀξίωμα ῥωμαϊκόν. ἔστι δὲ ὁ συζητῶν ϗ ἐρευνῶν ἐπὶ χρήμασι. Menander De Legat. Στέλλεται κατὰ τῶν περσῶν χώραν πρεσβευτὴς γαϊανὸς ἐν τοῖς βασιλείοις πατράσι τελῶν, ϗ τὴν λεγομένην τοῦ κοιαίστωρος διέπων ἀρχήν. ἣν οἴομαι ἐκ τοῦ ἀναζητεῖν ὧδε λελέχθαι ῥωμαίοις. Priscus in Histor. Goth. C Ἐβούλετο ϗ ἐπιγόνην ὁ πλίνθας συμπρεσβεύειν αὐτῷ, ὡς μεγίστην ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν ἐπιφερόμενον, ϗ τὴν ἀρχὴν ἔχοντα τοῦ κοιαίστωρος. Hoc munus autem sub postremis Imperatoribus abrogatum fuit. Codinus testatur libro De Offic. Aulae Constantinop. Ὁ κοιέστωρ εἶχε μὲν πάλαι ϗ ἔτος ὑπηρεσίαν, νῦν δὲ οὐδαμῶς.

ΚΟΙΛΟΣ.

Κόϊλος, pro, κοῖλος. Theodorus Gaza D Introduct. Grammat. lib. IV. Βαρβαρίζων τις ἐλέγχεται ἢ πλεονασμῷ, αἰσχίνου, αἰσχίνους· κοιμῶ, κοιμάσαι. τοιοῦτο δὲ ϗ τὸ διαιρούμενον φαύλως, κοῖλον, κόϊλον.

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΑ.

Κοιμητήρια. Loca circum templa, mortuis sepeliendis consecrata. Can. IX. Syn. Laod. Ὁ κοιμητηρίοις ἢ μαρτυρίοις αἱρετικῶν εἰσελθὼν εὐχῆς ἢ θεραπείας ἕνεκεν, ἀκοινώνητος ἔστω. Apud E Eusebium Hist. Eccles. lib. VII. capit. X. Aemilianus AEgypti praeses ad episcopos. Οὐδαμῶς ἐξέσται οὔτε ὑμῖν, οὔτε ἄλλοις τισὶν, ἢ συνόδους ποιεῖσθαι, ἢ εἰς τὰ καλούμενα κοιμητήρια εἰσιέναι. Theodulphus in epist. ad Sacerdotes Aurelianenses. *Antiquus in his regionibus in Ecclesia sepeliendorum mortuorum usus fuit, & plerumque loca divino cultui mancipata, & ad offerendas Deo hostias praeparata; coemeteria sive polyandria facta sunt*. Et occurrit passim.

F

ΚΟΙΝΟΒΙΟΝ. ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΟΣ. ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΗΣ.

Κοινόβιον. Habitatio monachorum communis. Iustinianus Novell. V. Τοὺς ἄλλους, ὅσοις εἰς πλῆθος ἡ ἄσκησίς ἐστιν, ἐν τοῖς καλουμένοις κοινοβίοις εἶναι βουλόμεθα. Palladius in Hist. Laus. in Paul. Simplice. Ἄπελθε, εἰ ἄρα θέλεις μοναχὸς εἶναι, εἴσελθε εἰς κοινόβιον πλειόνων ἀδελφῶν. Theophylactus Comment. ad D. Marcum, cap. IV. Οἱ μέν εἰσι παρθένοι, ϗ ἐρημικοί. ἄλλοι μιγά-

μιγάδες, καὶ ἐν κοινοβίῳ ἕτεροι λαϊκοὶ, ἐν γάμῳ. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

Θύραν τῶν ζώνῶν, μᾶλλον δὲ σεμνῶς, ἐν κοινοβίῳ. Primus ea instituit Basilius. Lectionale de eo. *Primus coenobia excogitavit, ritumque illum monachorum agrestem ad formulam quamdam religioni propiorem reduxit.* Atque hinc κοινοβιακός. Theophylactus ad D. Matth. capit. XIII. Ὁ κοινοβιακὸς τυχὸν μοναχὸς, καὶ ἔτι ὡρακλικός. Basilius Magnus Constit. Ascet. XVIII. Καὶ τοῖς λόγοις ἐπάρω τὰ τῶν κοινοβιακῶν κατορθώματα. Item, κοινοβιάρχης. Onomasticon Vetus. *Abbas.* κοινοβιάρχης.

ΚΟΙΝΟΛΑΙΤΗΣ.

Κοινολαΐτης. Aliquis e vulgo. Balsamon ad Concil. VI. Can. XXIII. Οὐ πιπράσκεται, οὐδὲ χρήμασιν ὁ ἁγιασμὸς μεταδίδοται, ἀλλὰ δῶρον τοῖς ἀξίοις τὰ ἅγια δῶρα διανέμεται. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἁγία δωρεὰ κατὰ κοινολαΐτας λέγεται τὰ ἅγια.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ.

Κοινωνικόν. Quod psallebat chorus post communionem, sublato sacro pane. In Liturgia Chrysostomi. Ὅταν δὲ ἴδῃ ὁ διάκονος τὸν ἱερέα ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας, καὶ ἀπτόμενον τοῦ ἁγίου ἄρτου πρὸς τὸ ποιῆσαι τὴν ἁγίαν ὕψωσιν, ἐκφωνεῖ. πρόσχωμεν. καὶ ὁ ἱερεὺς τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις. ὁ χορός. εἷς ἅγιος, εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν θεοῦ πατρός. ἀμήν. εἶτα ψάλλει ὁ χορὸς τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ ἁγίου. Occurrit saepe in Ritualibus Graecorum.

ΚΟΙΤΑΤΩΡΙΟΝ.

Κοιτατώριον. Eruditissimus Xylander putat esse, *Edictum*. Cedrenus utitur. Ἐπὶ τούτου γερμανὸς ἐκ μητροπόλεως κυζίκου μετατίθεται εἰς κωνσταντινούπολιν, καὶ κοιτατώριον μετὰ θεσίμου ἐκπεφώνηται ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. Sed scribendum censeo omnino. Καὶ κιτατώριον μετὰ θεσμοῦ. Estque κιτατώριον, *Citatorium*. In l. *Omnia*. 2. C. De Princip. Agent. in Reb. *Omnia citatoria omnium caussarum atque personarum, licet sint senatoriae dignitatis, ad principes specialiter revocari praecipimus.*

ΚΟΙΤΩΝΑΡΙΟΣ.

Κοιτωνάριος. Cubicularius. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Ὁ παρακοιμώμενος τοῦ κοιτῶνος εὑρίσκεται κεφαλὴ τῶν ἐν τῷ κοιτῶνι παιδοπούλων, καὶ τῶν κοιτωναρίων.

ΚΟΚΑΛΑ.

Κόκαλα. Corona pretiosa. Κόκαλα. *Ossa*. Ὀστέα. Alexius Rharturus Doct. VIII. Ὅταν τὸ ἄνθρωπος τζακίζῃ τὸ βασιλικὸν κόκαλον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ χρεία ἔναι ὁδηγοῦ, νὰ τοῦ κομίζῃ εἰς τὸ σπήτι του. Anonymus De nuptiis Thesei.

——— νὰ μετρίσῃς
Ἀπάνω στόλον τὸ κορμὴ τὰ κόκαλά του ὅλα.

Exstat quoque in Turcograecia Crusii.

ΚΟΚΙΝΟΔΡΟΣΑΤΟΣ.

Κοκινοδροσάτος. Vide Δροσάτος.

ΚΟΚΚΙΝΙΔΙΝ.

Κοκκινίδιν, sive Κοκκινίν. *Coccus Guidius*. Demetrius Constantinopolit. Hieracosophii lib. II. cap. X. Κοκκινίδιν λαβὼν, καὶ καθαρίσας αὐτὸ καλῶς, καὶ τὸ ἥμισυ θλάσας. Occurrit illic bis terve.

ΚΟΚΚΙΟΝ.

Κοκκίον. Siliqua. Anonymus De Pond. & Mens. Κεράτιον, τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον κοκκίον. Saepe occurrit apud Medicos recentiores. Scribitur quoque Κοκκίον, pro eodem.

ΚΟΚΚΟΒΑ.

Κοκκόβα, sive Κυκόβα. *Cucuba*. Noctua. Corrige Hesychium. Κοκκόβα, ἡ γλαύξ. Perperam editur, Κοκκοβάρη, γλαύξ. Apud Papiam per M. scribitur, *Cucuma*, *noctua*. Emenda; nam certe *Cucuma*, aliud est. Hinc Κοκκοβαῖος, sive Κυκυβαῖος. Glaucus. Caesius. Noctuinus. Scholiastes Oppiani ad Halieut. lib. I. Γλαυκοὶ, αἱ κυκοβαῖαι. Hinc *Cucubare*. In Carmine De Philomela, quod Ovidio adscribitur.

ΚΟΚΚΟΔΑΦΝΟΝ.

Κοκκόδαφνον. Bacca lauri. Occurrit apud Demetrium Constantinopolit. Hieracosophii lib. II. cap. XVIII.

ΚΟΚΟΝΑΡΙΑ.

Κοκονάρια, sive Κουκουνάρια, pro Κωνάρια. Nuces pineae. Apud Myrepsum lib. De Antidotis, capp. LXV. XCIX. Corona pretiosa. Κουκουναρία. *Pinus*. Πίτυς. Nonus De Morb. Curat. cap. CCXXV. Κουκουνάριαν φρυκτῶν, ἀμύγδαλα, γλυκυῤῥίζης, ἀνὰ οὐγγίας δύο. Exstat quoque in Turcograecia Crusii. Errat Fuchsius, qui falsam scripturam putat.

ΚΟΛΑΙΝΑ.

Κολαΐνα. Italicum, *Collana*. Corona pretiosa. Κολαΐνα. *Torques*. Ὠμοφόριον. Constantinus in Hist. Apollonii Tyrii.

——— βούλεται ἡ ῥήγινα
Νὰ δώσῃ οἱ γιαχάτισμα τούτῳ τὴ κολαΐνα.

ΚΟΛΛΑΚΤΑΝΕΟΣ.

Κολλακτάνεος. *Collactaneus*. Glossae Basilic. Δοῦλος κολλακτάνεος. ὁμογάλακτος. Ita corrigo. Hodie mendosum est, quod editur, Δουλοκολλακτάνεος.

ΚΟΛΑΝΔΙΟΦΩΝΤΟΝ.

Κολανδιόφωντον. Navigii Barbarici genus. Arria-

Arrianus in Periplo maris rubri. Ἕτερα δὲ ἐκ μονοξύλων πλοίων μεγίστων ἀφῆς ἐζευγμένων λεγόμενα σάγγαρα, τὰ δὲ ἐς τ' χρυσῆν καὶ εἰς τ' γάγγην διαίροντα, κολανδιόφωντα τὰ μέγιστα.

ΚΟΛΕΓΙΑΤΟΣ.

Κολεγιάτος. *Collegiatus*. Vide Κολεδάτος.

ΚΟΛΕΔΑΤΟΣ.

Κολεδάτος. Glossae Basilicorum. Κολεδάτος. στρατιώτης. Sed legendum existimo, Κολεγιάτος. *Collegiatus*. Iterum alibi. Δικανά. κολεγιάτοι. συνηγμένοι. Hodie editur, Κολογεάτοι.

ΚΟΛΕΚΤΑΡΙΟΣ.

Κολεκτάριος. *Collectarius*. Suidas. Κολεκτάριος, ἀργυραμοιβός, ἤτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος. τραπεζίτης. ὁ ἀργυροπράτης. Glossae Graecobarbarae. Ἀργυροπράτης. ὅπου πωλεῖ ἢ ἀλλάσσει τὸ ἀσήμιν. ἤγουν κολλεκτάριος.

ΚΟΛΙΑΝΔΡΟΝ.

Κολίανδρον. Veteres Κορίαννον dicebant. *Coriandrum*. Scholiastes Aristoph. ad Equites. Κορίαννα. εἶδος βοτάνης. τὸ νῦν, κολίανδρον.

ΚΟΛΛΑΡΙΟΝ.

Κολλάριον. *Collarium*. Hesychius. Κλοιὸς. μέρος τι τῆς νεὼς, ἢ περιτραχήλιος δεσμός. κολλάριον, ἤτοι μανιάκης. Glossae Graecolatinae. Κολλάριον. *Collarium*. Aristophanis Scholiastes ad Vespas. Κλοιὸς, τὸ κολλάριον τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον. Occurrit apud Cantacuzenum aliquoties.

ΚΟΛΛΕΓΑΣ.

Κολλέγας. *Collega*. Constantinus Asynkitus in Viatico. Γίνεται ὁ ἕτερος αὐτῆς ἄνθρωπος, ἤγουν ὁ σύντροφος, ὁ κολλέγας. Et per η quoque scribitur apud Eusebium Hist. Eccles. lib. x. cap. v. Ἐν οἷς ἐμφέρεσθαι κεκιλιανὸν τὸν ἐπίσκοπον τ' καρχηδονεσίων πόλεως παρά τινων κολλήγων αὐτοῦ τῶν κατὰ τὴν ἀφρικὴν καθεστώτων, ἐν πολλοῖς πράγμασιν εὐθύνεσθαι. Et postea. Γράμμασιν ἐμοῖς ὑποτάξας, πρὸς τοὺς προειρημένους κολλήγας ὑμῶν ἐξέπεμψα.

ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ.

Κολλέγιον, sive Κολλήγιον. *Collegium*. Palladius in Histor. Laus. De Mose AEthiope. Πεντήκοντα σημεῖα ἀπῆλθεν, ὅπου τὸ κολλήγιον εἶχεν.

ΚΟΛΛΕΚΤΑΡΙΟΣ.

Κολλεκτάριος. *Collectarius*. Vide Κολλεκτάριος.

ΚΟΛΛΗΤΖΙΔΑ.

Κολλητζίδα. Herbae genus. Scholiast. Theocriti Idyll. XIII. Τὴν ἄγρωστιν φασιν εἶναι βοτάνην τινὰ πρασοειδῆ, ἣν ἰδιωτικῶς φασι κολλητζίδαν.

ΚΟΛΟΒΙΟΝ. ΚΟΛΟΒΙΩΝ.

Κολόβιον. Glossae Graecolatinae. Κολόβιον. *Colobium*. *Subucula*. Arabicolatinae. *Colobium*, *cocleum*. Iterum. *Levitonarium*, *est colobium*, *sine tunicis*. Lego, *sine manicis*. Ita in altero veteri Glossario rectius reperitur. Codinus in Origin. Constantinopolit. Ὁσάκις δὲ ἤρχετο εἰς θεωρίαν, ἐφόρει λευκὸν κολόβιον, καὶ ῥάβδον λευκὴν κατεῖχε τῇ χειρί. Codice Theodos. lib. XIX. Tit. X. *Nullus Senatorum habitum sibi vendicet militarem, sed chlamydis terrore deposito, quieta coloborum, ac penularum induat vestimenta*. Anastasius in Eutychiano. *Constituit, ut quicumque fidelium martyrem sepeliret, sine dalmatica, aut colobio purpurato, nullo modo sepeliret*. Vix ad ima cubitorum pervenisse tradit Cassianus, additque significationem mysticam, lib. De Hab. Mon. cap. V. *Colobiis quoque lineis induti, quae vix ad cubitorum ima pertingunt, nudas de reliquo circumferunt manus, ut amputatos habere eos actus, & opera mundi huius suggerat abscissio manicarum, & ab omni conversatione terrena mortificatos eos velaminis linei doceat indumentum*. Eadem Dorotheus Doctr. I. Διὰ τί φοροῦμεν κολόβιον μὴ ἔχον χειρίδια; τῶν ἄλλων ἐχόντων πάντων χειρίδια, ἡμᾶς διὰ τί οὐκ ἔχομεν; τὰ χειρίδια σύμβολά εἰσι τῶν χειρῶν, αἱ δὲ χεῖρες λαμβάνονται εἰς τὴν πρακτικήν. ὅτε οὖν ἔρχεται ἡμῖν λογισμὸς ἐνεργῆσαι τι τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου διὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὑπόθου κλέψαι, ἢ ἁπλῶς οἱανδήποτε ἁμαρτίαν ποιεῖσθαι διὰ χειρῶν, ὀφείλομεν προσέχειν τῷ σχήματι ἡμῶν, καὶ μαθεῖν, ὅτι οὐκ ἔχομεν χειρίδια τουτέστιν οὐκ ἔχομεν χεῖρας, τοῦ ἐνεργῆσαι τι τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Et signum quoque erat intertextum e purpura. Idem Dorotheus ibid. Ἔχει δὲ τὸ κολόβιον ἡμῶν σημεῖον τι πολὺ πορφυροῦν. τί θέλει εἶναι τὸ σημεῖον τὸ πορφυροῦν; ἕκαστος στρατευόμενος τῷ βασιλεῖ πορφύραν ἔχει εἰς τὸ χλανίδιον αὐτοῦ. ἐπειδὴ γὰρ ὁ βασιλεὺς πορφύραν φορεῖ, πάντες οἱ στρατευόμενοι αὐτῷ βάλλουσι πορφύραν εἰς τὰ χλανίδια αὐτῶν, τουτέστι τὸ βασιλικὸν ἔνδυμα, ἵνα διὰ τούτου δείξωσιν ὅτι τοῦ βασιλέως εἰσὶ, καὶ ὅτι αὐτῷ στρατεύονται. οὕτω καὶ ἡμεῖς λαμβάνομεν τὸ σημεῖον τὸ πορφυροῦν εἰς τὸ κολόβιον ἡμῶν, δεικνυόντες ὅτι τῷ χριστῷ ἐστρατεύθημεν, καὶ χρεωστοῦμεν ὑπομεῖναι ὅλα τὰ πάθη μετὰ αὐτοῦ, ὅσα ὑπέμεινεν δι' ἡμᾶς.

ΚΟΛΟΚΙΘΗ.

Κολοκίθη, pro Κολοκύνθη. Corona pretiosa. Κολοκίθη. *Cucurbita*. Κολοκύνθη.

ΚΟΛΟΝΑ.

Κολόνα. *Columna*. Malaxus in Histor. Patriarch. Ἐλάμπρυνε δὲ καὶ τὰς κολόνας. Corona pretiosa. Κολόνα. *Columna*. Στήλη. Scholarius in Explicat. Vaticin. Constantinopolit. Εὑρέθη εἰς τὴν κωνσταντίνου πόλιν εἰς μίαν κολόναν μαρμαριτικήν. Anonymus De Nupt. Thesei. Κολόνες ἦσαν σιδηρὲς πολλὰ χοντρὲς μεγάλες.

Meursii Tom. IV.

ΚΟΛΟΠΑΝΔΡΟΣ.

Κολόπανδρος. Scolopendra. Vide Σκουλούπανδρος.

ΚΟΛΟΣ.

Κόλος. *Culus*. Corona pretiosa. Κόλος. *Podex*. Πρωκτός. Iterum alibi. Κόλος. *Nates*. Πυγή. Bartholomaeus Monachus in Elencho Agareni. Νῦν δὲ τίς ὠφέλεια τῷ ἀνθρώπῳ τὸν κόλον αὐτοῦ πλύνειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Hinc compositum, Πλυνοκόλος, qui nates lavat. Apud eumdem Scriptorem. Τὴν ἁγίαν ψυχὴν καλοῦσιν ἐν παραδείσῳ, ἢ λέγουσιν, ἐλθὲ πλυνοκόλε ἐν τῷ παραδείσῳ.

ΚΟΛΠΟΣ.

Κόλπος. Italicum, *Colpo*. Vulnus plaga. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Καὶ δίδουσι πολλοὺς πικροὺς τοὺς κόλπους τοὺς ἱκέναις.

Dicebant etiam κόρπος. Vide infra.

ΚΟΛΦΟΣ.

Κόλφος, pro Κόλπος. Sinus. Gloss. Graecobarbarae. Νὰ βάλλῃ παραμπρὸς τὸν κόλπον της ἢ τὸν κόλφον της. Et alibi. Α'δηλος. κόλπος. κόλφος. κόρφος. Glossae Latinograec. *Sinus*. Κόλφος. Et temere mutant viri docti. Huic simile est illud Italicum, *Golfo*.

ΚΟΛΩΝΟΙ.

Κολωνοί. *Coloni*. Novell. CLXII. Et passim apud Iureconsultos Graecos. Glossae Basilicor. Κολωνὸν, δουλοπάροικον.

ΚΟΜΑΤΑΚΗΣ.

Κοματάκης. Phortius, περὶ στρατ. πραγματ. lib. II.

Εὗρον φελὸν κοματάκη
Καθ' ὥσπερ τετραγωνάκη.

ΚΟΜΑΤΗ.

Κομάτη, pro Κομμάτιον. Corona pretiosa. Κομάτη. *Frustum*. Κλάσμα.

ΚΟΜΒΕΝΤΟΝ.
ΚΟΜΒΕΝΤΖΙΟΝΑΛΙΟΣ.

Κόμβεντον. *Conventio*. Et inde, Κομβεντιονάλιος. *Conventionalis*. Suidas, & Iureconsulti Graeci.

ΚΟΜΒΙΑ.

Κομβία. Fimbriae. Ioannes Diaconus ad Α'σπίδα Hesiodi. Θύσανοι, οἱ κροσσωτοὶ, ἤγουν τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα κομβία, ἢ κυμβία. In Turcogr. Crusii invenio, Κομβιά. *Fibula*.

ΚΟΜΒΙΝΑ. ΚΟΜΒΙΝΕΥΕΙΝ.

Κομβίνα. Apud Suidam Κομπίνα est, qui tamen vocem non explicat, quod facit non semel. Ita autem vocabantur mandata nomine animalium publico cursui destinatorum. Eustathius De Tempor. intervallo. Ε'λέγοντο αἱ κελεύσεις αἱ παρὰ τῶν ἐπάρχων προφάσει ζώων δρομικῶν γινόμεναι, ἃς καὶ κομβίνας ἡ αὐτὴ γλῶσσα καλεῖ ῥωμαίων, τουτέστι συνθήματα. Glossae Basilicorum. Τρακτορία. κέλευσις ἐπάρχου, ἢ καὶ κομβίνα. ἤτοι σύνθημα περὶ τῶν δρομικῶν ζώων. Atque hinc Κομβινεύειν, & Κομβίνευμα. Chrysostomus in Orat. De Circo. Μὴ πρεπέτω σε τὰ προϊππικὰ κομβινεύματα, ἵνα μὴ καταλάβῃ σε τὰ πρὸ κρίσεως κινδυνεύματα. εἰ βούλῃ κομβινεύειν, καὶ διατάσσεσθαι, δύνασαι τοῦτο ποιεῖν μᾶλλον ἐν τῷ θεωρήματι πνευματικῷ.

ΚΟΜΒΟΣ.

Κόμβος. Vide Ε'πικόμβια.

ΚΟΜΕΑΤΟΝ.

Κομέατον. Hesychius. Κομεάτιον, ἐξαίτησιν. λαμβάνειν τοῦ ἀφεθῆναι. Suidas totidem verbis. Eustathius De Temp. Intervallo. Ε'ὰν οἱ σχολάριοι κατὰ κομέατον ἀπολειφθῶσιν, εἴσω πέντε μηνῶν, περὶ χρημάτων οὐκ ἐνάγονται.

ΚΟΜΕΝΟΝ.

Κομένον, pro Κεκομμένον. Corona pretiosa. Κομμένον. *Fractum*. Κεκλασμένον.

ΚΟΜΕΝΤΑ.

Κόμεντα. *Commenta*. *Commentaria*. Prochorus De rebus gestis S. Ioannis Evangelistae. Καισαρέας τῆς παλαιστίνης ἐγὼ ὑπάρχω ὁ ἄθλιος. βοηθὸς κομέντων, καὶ δύο ἄνδρες παρεδόθησάν μοι, καὶ λαβὼν αὐτοὺς ἐγὼ ἔβαλον ἐν τῇ φυλακῇ τρεῖς ἡμέρας. Non alius autem est, ὁ βοηθὸς τῶν κομέντων, quam, qui *Commentariensis* dicitur, ὁ κομενταρίσιος.

ΚΟΜΕΝΤΑΡΙΣΙΟΣ.

Κομενταρίσιος. *Commentariensis*. Suidas. Κομενταρίσιος, ὄνομα κύριον. Hesychius. Κομενταρίσιος, τὰς ἐγγραφὰς τῶν ἐγκλημάτων ἐκδέχων. Etymologici Auctor. Κομενταρίσιοι. τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων πράττοντας ὁ νόμος καλεῖ, καὶ ὑπηρετοῦντας ταῖς ἐγκληματικαῖς δίκαις, ὑπαστιζόντων αὐτῶν ἀπληκταρίων, καὶ κυβικυλαρίων, μετὰ πλήθους ῥαβδούχων. εἰσὶ δὲ καὶ νῦν οἱ λεγόμενοι χαρτουλάριοι. Iustinianus Novell. XIII. Ε'στι γὰρ αὕτη δικαστήριον ἴδιον, καὶ τάξις, κομμενταρισίους τε ἔχουσα, καὶ τἄλλα πάντα ὁπόσα σχεδὸν τῇ πολιαρχίᾳ παρὰ τῶν νόμων ἀφώρισται. Et in Edicto XIII. Στέλλειν ἐκεῖσε ἐπὶ ταύτῃ καὶ μόνῃ τῇ αἰτίᾳ κομμενταρίσιον, μετὰ δημοσίας ἐπιστολῆς γινόμενον.

ΚΟΜΗΣ.

Κόμης. *Comes*. Hesychius. Κόμης, ἄρχων, ἡγε-

ἡγεμὼν. Memnon Episcopus in Epistola ad Clerum Constantinopolit. Πρὸς τῷ καὶ τὺς μεγαλοπρεπεστάτυς κόμητας ἐντεῦθεν ἀναχωρῆσαι, τὺς καθημέραν ταράττοντας καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν πίστιν. Eusebius De Vita Constantini lib. IV. Τοῦ παντὸς στρατῦ καθηγεμόνες, κόμητές τε, καὶ πᾶν τὸ ἀρχόντων τάγμα. Porro hic in exercitu munus habebat, in palatio, & provinciis. Rursus in exercitu duplex erat ordo; hic terra militabat, ille mari, utrobique cohortem ducebat. Leo Constitut. III. Κόμης δέ ἐστιν ὁ τοῦ ἑνὸς τάγματος, ἢ βάνδου, ἀφηγούμενος. Mauricius. Κόμης δέ ἐστιν, ἤ τοι τριβοῦνος, ὁ τῦ τάγματος, ἢ ἀριθμοῦ, ἢ βάνδου, ἡγούμενος. Alius tamen est, ὁ τοῦ βάνδου, ab eo, qui παραβανδίτης dicebatur; itaque ne quis confundat. Nam primus ille bando praeerat, idest, militibus, qui sub bando; hic postremus autem, & cum eo alii custodiebant, τὸν βανδοφόρον, ideoque παραβανδῖται nuncupati. Meminit eorum Anonymus περὶ καλασάτ. ἀπλ. ἐν ταύταις ὧν ταῖς δυσὶν ὁδοῖς πρὸς τὰ ἔνδον χείλη κόμητες οἱ παραβανδῖται τὰς σκηνὰς κατὰ τὸ εὐθὺ τῶν ὁδῶν ἱστάθωσαν. Atque prior ille κόμης simpliciter dicebatur, posterior cum epitheto, κόμης ὁ παραβανδίτης. Iam de eo, qui in mari militabat, locus est apud Eustathium ad Iliad. ά. Ναύαρχον τὸν τοιῦτον φασίν. εἴη δ' ἂν ὁ τοιῦτος, ὁ καὶ κόμης παρὰ τοῖς ὕστερον. Et is Drungario subiectus erat. Leo Naumachicis. Κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῦ βασιλικοῦ πλοίμυ καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεμάτων πλώϊμοι στρατηγοὶ δρυγγάριοι ἐκαλῦντό ποτε τοῖς ἄνω χρόνοις. καὶ οἱ ὑπ' αὐτὺς κόμητες μόνον, καὶ κένταρχοι. Praeficiebantur autem aliquot dromonibus. Leo ibidem. Ἐπιστήσεις αὐτοῖς ἄρχοντα ἢ κατὰ πέντε, ἢ κατὰ τρεῖς δρόμωνας ἕνα τὸν λεγόμενον κόμητα. Inter hos maximus ὁ πρωτοκόμης, qui dignitate proximus Amiralio. Codinus ostendit. Ἔχει δὲ ὑπ' αὐτὸν (ὁ μέγας δὺξ) τόν τε μέγαν δρυγγάριον τῦ στόλυ, τὸν ἀμηράλιον, τὸν πρωτοκόμητα, τὺς δρουγγαρίους, καὶ τὺς κόμητας. Et alibi. Τὸ τῦ πρωτοκόμητος ὑπηρέτημα θαλάσσιόν ἐστιν. εὑρίσκεται ὧν ὅτος τῶν ἐν τῷ βασιλικῷ στόλῳ κομήτων πάντων πρῶτος. De reliquis vero Comitibus, qui passim in palatio, & provinciis, vide, quae vir magnus in literis, Barnabas Brissonius, De Verbor. Significat. lib. III.

ΚΟΜΗΤΑΤΗΣΙΟΣ.

Κομητατήσιος. *Comitatensis*. Theodoretus Histor. Ecclesiast. lib. IV. cap. XXII. Καὶ τῶν κομηταλησίων δὲ, λαρβιτιώνων κόμης, στρατιωτῶν ἐπαγόμενος ἄμετρον πλῆθον, &c. Ammianus libro XXIX. *Cum comitatensi auxilio militis pauci Theodosius magister militum mittitur.*

ΚΟΜΗΤΙΑΝΗ.

Κομητιανή. *Comitiva*. Iustinianus Nov. VIII. Μὴ δύο τάξεσι χρῆσθαι, ἀλλὰ ἀναμιγεῖσαν ἑκατέραν, τήν τε τῦ ἄρχοντος, τήν τε τῦ βικαρίου, μίαν γενέσθαι κομητιανὴν ἔσαν τε καὶ ὀνομαζομένην.

ΚΟΜΗΤΟΠΟΥΛΛΟΣ.

Κομητόπυλλος. Comitis filius. Comes, ut Ἀετόπυλλος, παιδόπυλλος, & infinita talia. Cedrenus. Οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοὶ ἐν βυλγαρίᾳ ἐπέμφθησαν μετὰ ταῦτα, ἐφ' ᾧ τῆς πατρῴας ἀντισχέσθαι βασιλείας, καὶ τοὺς κομητοπούλους ἀπείρξουσι τῆς πρόσω φορᾶς.

ΚΟΜΙΔΙΟΝ.

Κομίδιον, sive Κομίδιν. Gummi. Rhazes De Peste, cap. XIV. Τὸ ἰχωρῶδες τῦ ὄξυνυ γάλακτος μετὰ πεφρυγμένυ ἄρτυ, καὶ ὀλίγον. Simeon Sethi De Facult. Cib. Τὸ δὲ κομίδιν μεταλαμβανόμενον μετ' οἴνυ λιθιῶντας ὀνίνησι. Ioannes Garlandius in Lexico Chymico. *Comidi*, *idest*, *gumma Arabica*.

ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ.

Κομιτάτον. *Comitatus*. Socrates Hist. Eccles. lib. II. cap. XXIII. Διὰ προτέρων γραμμάτων ἐδηλώσαμεν ὅπως ἀμερίμνως εἰς τὸ ἡμέτερον κομιτάτον παραγένῃ διὰ τὸ μάλιστα βυλεύεσθαι ἡμᾶς ἀποστεῖλαί σε εἰς τὰ ἴδια. Et postea. Ἐλθεῖν πρὸς τὸ ἡμέτερον κομιτάτον σπουδάσῃς. Epiphanius contra Ebionaeos. Ἄνεισι δὲ ἐπὶ τὸ κομιτάτον, καὶ βασιλεῖ κωνσταντίνῳ φιλιῦται. Iterum contra Meletianos. Ἐπεφέροντο γὰρ καὶ χάρα ἐν τῷ κομιτάτῳ, καὶ ἐπεδείκνυον ἥτις ἦν ἐν γλωσσοκόμῳ. In epistola quadam Diaconorum, & Presbyterorum ad Alexandrum Papam, quae exstat apud eumdem, contra Ariomanitas. Ὑπὸ αὐτῦ ἐσαλμένος ἐπὶ τὸ κομιτάτον.

ΚΟΜΜΑΝ.

Κόμμαν. Vide Κόψιμον.

ΚΟΜΜΕΡΚΕΥΕΣΘΑΙ.

Κομμερκεύεσθαι. *Commercia exercere*. Harmenopulus lib. II. Tit. V. Ὅτι πάντες ὀφείλυσι κομμερκεύεσθαι. Nicetas in Alexio Angelo, lib. II. Ἐκ τῆς ἀντιγόνυ μονῆς ἐκεῖσε ἀφίκετο κομερκεύσων τὴν πανήγυριν. Et in Alexio Comneno, lib. III. Συνθήκας παραβλεψάμενοι, αὐτύς τε ἐς χρήματα ἐζημίωσαν, καὶ τὰ πλοῖα τύτων ἐκομέρκευον.

ΚΟΜΜΕΡΚΙΑΡΙΟΣ.

Κομμερκιάριος. *Commerciarius*. Marcus Patriarcha Alexandrinus Quaest. Canon. XXIV. Ἀκινδύνως γίνεται ἱερεὺς ἢ διάκονος καταλλάκτης, ἢ κομμερκιάριος, ἢ ἰατρὸς, ἢ ἀστρολόγος, ἢ ὔ. Constantinus De Administr. Imp. ἣ καὶ δέδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς κατοίκησιν εἰσελθύσῃ τῦ ποτὲ γενομένυ κομμερκιαρίυ χαλδίας καὶ τῦ ψωμαθέως τὴν μονήν. Apomasar in Mysteriis. Ζητητέον παρὰ μεγιστάνων, ἐνόχων, γραμματικῶν, κομμερκιαρίων. Occurrit item apud Iureconsultos Graecos.

ΚΟΜΜΕΡΚΙΟΝ.

Κομμέρκιον, ſive Κȣμέρκιον. *Commercium*. Cedrenus. Τῆς ἀβύδȣ κ̀ τȣ̃ ἱερȣ̃ τὰ κομμέρκια ἐκȣ́φισε. In Diplomate Andronici Iunioris, apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. Διδῶσιν χάριν κομμερκίȣ εἰς ποσότητα νȣμισμάτων ἑκατὸν νȣμίσματα δύο. Laonicus Chalcondyles Hiſt. lib. VI. Ι᾿ωάννης δ' ȣ̃ν ὁ τȣ̃ βυζαντίȣ βασιλεὺς ἐπολέμει πρὸς τοὺς ἰανουΐους διενεχθεὶς ἀπὸ αἰτίας τοιᾶσδε. τῆς ἀπὸ κȣμερκίων τοῦ γαλάτου ἕνεκα. Et mox. Καὶ περὶ τῶν κȣμμερκίων αὐτῶν ὅπως συγκαλατεθῆ ὁ βασιλεὺς συγκατένευσαν οἱ ἰανȣΐοι. Ita correxi. Perperam erat in Manuſcripto exemplari. Οἰανύϊοι. Anna Comnena lib. VI. Ὑπὲρ κȣμερκίȣ, ἢ ἑτέρας τινὰς εἰσπάξεως τῷ δημοσίῳ εἰσκομιζομένης.

ΚΟΜΜΙΤΕΥΕΙΝ.

Κομμιτεύειν. *Committere*. Gloſſae Baſilicor. Κομμιτεύεται. βεβαιȣ̃ται.

ΚΟΜΜΟΝΗΤΟΡΙΟΝ.

Κομμονητόριον. *Commonitorium*. Suidas. Κομμονητόριον (ita ſcribo, non Κομονητήριον) ἐπιστολὴ προστακτικὴ ἀποστελλομένη εἰς χώρας. Evagrius lib. II. cap. XVII. Πρὸς ἃ διόσκορος ἔφη, κομμονητόριον τὸν ἐλπίδιον ἐπιφέρεσθαι. Iuſtinianus Novell. CXXVIII. Μηδὲ εἰ πραγματικὸν, ἢ ἄλλον τύπον, ἢ θεῖον κομμονητόριον λάβοι, ἐπιτρέπον αὐτῷ τι τοιȣ̃τον. Ammianus lib. XXVIII. *Quo inficiante; ſecretioribus chartis ab eius domo prolatis, commonitorium repertum eſt manuſcriptum Hymelii*. Et poſtea. *Deferri providit vicariam, & commonitorium cum Auguſti literis tradidit*. Anaſtaſius in Gregorio II. *Reſcriptis commonitoriis, niſi ad Catholicam converteretur fidem, etiam extorrem a ſacerdotali eſſe officio mandavit*.

ΚΟΜΜΟΠΟΔΑΣ.

Κομμοπόδας. Cui inciſa ſunt crura. Gloſsae Graecobarbarae. Ὅπȣ ἔχει τὰ πόδια, ἢ ποδάρια, κομμένα. ὁ κομμοπόδας.

ΚΟΜΟΔΑ.

Κόμοδα. *Comoda*, ideſt, *Commoda*, corrupta ſcribendi ratione, quae tunc obtinebat. Sic apud Veſtium Valentem Florid. lib. I. *Capturas ex aquis, itemque a reginis, aut regum familiaribus comoda*. Suidas. Κόμοδα, δόσις ἐπὶ τȣ̃ σεισμȣ̃ παρεχομένη. Quae totidem pene verbis Gloſſae Baſilicorum. Iſidorus in Gloſſis. *Comoda*, *Hoſtiaria*. Corrigo, *Comoda*, *oſtiaria*. Interpretatur oſtiariam, quia nimirum oſtiatim corroboratur. *Commoda* autem dicebatur, pro *Commodatio*, qualia ſunt, *Abſciſſa*, *Reſona*, *Deducta*, & talia, quae nos obſervavimus, & adnotavimus olim Critici Arnobiani lib. IV. Et obſerva illic uſum commodationum non alibi facile obvium. Nos in noſtro ſtatu Leeninghen adpellamus. Dabant vero illi ſub Imperatoribus Conſtantinopolitanis, quum urbes aliquas terrae motu deſolari contigiſſet. Clare indicant illae Suidae verba. Δόσις ἐπὶ τοῦ σεισμȣ̃. Sed ne quid temere de illo Iſidori pronuntiem, merito ampliavero. Ecce enim in Hiſtoria Auſtrali, quae res geſtas complectitur Rudolphi, Adolphi, Albertique Caeſarum, ab anno MCCLXXVI. uſque ad MCCCIII. *Circumquaque extra partes civitatis receperunt ſe cum equis ſuis, in cubiculis, & ſtabulis, & cameris, in ſtupis, de commodis ſuis hominibus eiectis*. Et hic *Commodia* eſt diverſorium, unde *Hoſtiariam* interpretatur, quod eſt purum putum Italicum, *Hoſtaria*.

ΚΟΜΟΔΡΟΜΕΥΕΙΝ.
ΚΟΜΟΔΡΟΜΟΣ.

Κομοδρομεύειν. Fabricare. Κομοδρόμος. Faber, ſed auri tantum, æris, ſive ferri. Gloſſae Graecobarbarae. Α῎κμων, σίδηρον ἐφ' ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἤγȣν ἀκμόνιν ὅπȣ κομοδρομεύει ὁ κομοδρόμος. Iterum alibi. Α᾿κροφύσια, τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν, ἐν οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν. αἱ ἄκραι, ἤγȣν ἡ ἄκρες τῶν ἀσκῶν ἢ ἀσκιῶν μεθ' αἷς ὁποίαις φυσȣ̃σιν οἱ κομοδρόμοι τὴν φωτίαν. Anonymus De Paſſ. Domini. Καὶ ὅτε φθασοσιν εἰς τὸν τόπον, ἐλθὼν ὁ κομοδρόμος ὡς σταυρώσῃ αὐτὸν, &c.

ΚΟΜΟΝΤΟΥΡΙΟΝ.

Κομοντȣ́ριον. Puto corruptum eſſe, pro Κομμονιτόριον. *Commonitorium*. Gregorius Dialogus De Vitis Sanct. lib. III. Σαβῖνος ὁ τοῦ κυρίȣ ἰησȣ̃ χριστȣ̃ δȣ̃λος κομοντȣ́ριον πάδῳ.

ΚΟΜΠΑΡΟΣ.

Κόμπαρος. *Compar*. Suidas. Κόμπαρος ὃς συνέζευκται εἰς ὑπηρεσίαν τινὶ ὁμοίων ἢ αὐτὴν ἐκτελῶν χρέιαν.

ΚΟΜΠΑΣΣΟ.

Κομπάσσο. Italicum. *Compaſſo*. Circinus. Corona pretioſa. Κομπάσσο, *Circinus*. Διαβήτης.

ΚΟΜΠΕΒΑ. ΚΟΜΠΕΠΕΡ.

Κομπέβα. *Cubeba*. Occurrit apud Actuarium. Myrepſo Κομπέπερ ſcribitur, De Antidotis, cap. XXII.

ΚΟΜΠΕΣΑΤΕΥΕΙΝ.
ΚΟΜΠΕΣΑΤΙΩΝ.

Κομπεσατεύειν. *Compenſare*. Gloſſae Baſilicorum. Κομπεσατεύει, συλλογίζεται, ψηφίζει. Et Κομπεσατίων. *Compenſatio*. Euſtathius De temp. intervall. Ὁ θέλων ἀντιτιθέναι κομπεσατίονα, ἤτοι ἀντέλλογον τῷ φίσκῳ, ὀφείλει ἀποδεικνύειν εἴσω δύο μηνῶν, ὅτι κεχρεώστηται αὐτῷ ὅπερ βȣ́λεται ἀντιλογίζεσθαι. Scholiaſt. Baſilicorum Eclog. VII. Μηδεὶς ἀντιτίθεται κομπεσσατίονα τῷ φίσκῳ, εἰ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς κεχρεώστηται στατίονος ἐξ ἧς μεθοδεύεται.

KOM-

ΚΟΜΠΛΕΣΙΩΝ.

Κομπλεσίων, vel Κομπλετίων. *Completio*. Harmenopulus lib. III. Tit. III. Εἰ δὲ διὰ ταβελλίωνος γένηται, καὶ κομπλησίων παρακολουθήσει, &c. Scholiastes Basilic. Eclog. XIX. Εἰ μὴ καὶ κομπλετίονες παρακολουθήσωσι.

ΚΟΜΠΛΕΤΕΥΕΙΝ.

Κομπλετεύειν. *Complere*. In Novell. Alexii Comneni. Τῶν δὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ταβελλιώνων ἀρκεῖν, ἀγοραῖα τε ἔγγραφα συνιστᾷν, κἂν μὴ κεκομπλετευμένα τυγχάνοιεν.

ΚΟΜΠΛΗ.

Κόμπλη. *Complementum*. E Gallico, *Comble*. In Novella Alexii Comneni. Μὴ ἀγοραῖα κατονομάζεσθαι κατὰ τὴν ἰουστινιάνειον νεαρὰν, εἰ μὴ παρὰ ταβελλίωνι τελοῖντο, καὶ συνήθεις ἐπιφέροιντο κόμπλας. Gennadius in Explicat. Rhamplii. Οὗτοι τζάκωμαν, κόμπλην, καὶ πλήρωμα τοῦ ζητουμένου ἔργου. Ita corrigo. Perperam est in Manuscripto Κόπλην. Corrigendae quoque Glossae Basilicorum. Κόμπλα. ἡ τελείωσις. Hodie editur, Κόμιπλα.

ΚΟΜΠΟΣ.

Κόμπος, pro Κόμβος. Corona pretiosa. Κόμπος. *Nodus*, Κόμβος, vel etiam *Commodus*. Mauritius Strategic. II. Καλὸν δέ ἐστι πάντας κατὰ τὸ σχῆμα τῶν ἀβάρων ἢ τέρκων γενέσθαι, ὅτι καὶ κομπαὶ καὶ χρειώδεις εἰσίν.

ΚΟΜΠΡΟΜΕΣΟΝ.

Κομπρόμεσον, sive Κομπρόμισον. *Compromissum*. Metrophanes Archiepiscopus Constantinopolit. in epist. Καθαιρέσει γὰρ ὑπόδικον σεαυτὸν ὑπογράψας ἐν τῷ κομπρομέσῳ καὶ συμφωνητικῷ γράμματι. Glossae Basilicorum. Κομπρόμισον, πρόστιμον.

ΚΟΜΠΡΟΜΙΣΙΑΡΙΟΝ. ΚΟΜΠΡΟΜΙΣΙΑΡΙΟΣ.

Κομπρομισιάριον. Idem, quod Κομπρόμισον. *Compromissum*. Glossae Basilicorum. Κομπρομισιάριον, συνταγὴ, ὅ ἐστι πρόστιμον. Et, Κομπρομισιάριος. *Compromissarius*. Eaedem Gloss. Κομπρομισιάριος, ὁ συντιθέμενος τῷ προστίμῳ. δικαστὴς αἱρετικὸς. διαγνώμων.

ΚΟΜΦΑΚΤΩΡ.

Κομφάκτωρ. *Confector*. Glossae Basilicorum. Κομφάκτωρ, κατασκευαστής.

ΚΟΜΦΙΡΜΑΤΕΥΕΙΝ.

Κομφιρματεύειν. *Confirmare*. Glossae Basilicorum. Κομφιρματεύει, βεβαιοῖ. Iterum. Κομφιρματευθῆναι, κυρωθῆναι, βεβαιωθῆναι.

ΚΟΝΒΙΤΙΟΝ.

Κομβίτιον. *Convitium*. Glossae Basilicorum corrigi debent, quae valde corruptae. Κομβίτιον, ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις. καὶ κομβέντον, ἡ βουλὴ, ἤτοι ἐκ τῶν πολλῶν συναγωγή. Hodie corrupte, & mutile editur, Κομβίτιον ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις, καὶ ἡ βουλή. Quae ineptissima esse facile quivis iudicaverit.

ΚΟΝΔΑΚΙΟΝ.

Κονδάκιον. Idem quod Κοντάκιον, sicut Κονδὸς, & Κοντὸς, pro ratione illa scribendi. Breviarium Ἀδέσποτον, quod recenset res sacras. Κανδῆλαι, μανουάλιον, ξεστίον, κονδάκιον τῆς ἐκκλησίας.

ΚΟΝΔΑΡΗ.

Κονδάρη, pro Κοντάριον. Corona pretiosa. Κονδάρη. *Hasta*. Δόρυ.

ΚΟΝΔΙΤΟΝ.

Κονδῖτον. *Conditum*. Potionis genus. Galenus. Περὶ εὐπορίστων. ἐρεβίνθων τῶν καλουμένων κριῶν ἀφέψημα μετὰ κονδίτου προπότιζε. Agathotychus Hippiatric. lib. I. cap. II. Ἐγχομάτιζε χλιαρὸν μὲν δι' οἴνου παλαιοῦ, ἢ κονδίτου. Palladas Antholog. lib. I.

Κονδίτου μοι δεῖ. τὸ δὲ κονδῖτον πόθεν ἔσχεν
Τοὔνομα; τῆς φωνῆς ἐστι γὰρ ἀλλότριον.
Τῆς τῶν ἑλλήνων· ἐν ῥωμαϊκοῖς δὲ καλεῖται,
Αὐτὸς ἂν ἐν δέῃς ῥωμαϊκώτατος ὤν.

Tiberius Hippiatricus, lib. I. capit. XXX. Δίδοσον κοχλιάριον μεστὸν κονδίτῳ κεκραμένον. Alexander Trallianus, lib. VII. cap. V. Πέπερι, καὶ ὅσα διὰ πεπέρεως σκευάζεται, ὑδρόγαρόν τε καὶ κονδῖτον. Reperitur quoque apud Plutarchum in Parallelis.

ΚΟΝΔΟΣ.

Κονδὸς, sive Κοντός. *Curtus*. Glossae Graecolatinae. Κονδός. *Curtus*. Et alibi. Κολοβός. κονδός. *Curtus*. Corona pretiosa. *Corto*. Κονδός. μικρός. Anatolius Geoponic. libro X. Οἱ δὲ καὶ τὰ κονδὰ πασσάλια τῶν κιτροφύτων, τὰ μὴ δυνάμενα καμφθῆναι, κατὰ κεφαλῆς φυτεύουσι. Adamantius Physiognom. lib. II. Παχεῖαι χεῖρες, κοντοὺς ἔχουσαι τοὺς δακτύλους, κλεπτίστατοι. Achmes cap. CCXXXII. Εἰ δὲ κοντὰ καὶ ὑψηλὰ δίκην σφιγκτηρίων, χαρὰν ἐλπίζει μεγάλην, καὶ ἐλάττονα εὑρήσει ἀναλόγως.

ΚΟΝΔΟΥΡΑ.

Κονδοῦρα. Italicum, *Gondola*. Genus navigii. Constantinus De Administrat. Imper. Ἡ βαπτισμένη χρωβατία ἐκβάλλει καβαλλαρικὸν ἕως ξ'. πεζικὸν δὲ ἕως χιλιάδας θ'. καὶ σαγήνας μέχρι τῶν π'. καὶ κοντούρας μέχρι τῶν ρ'. Et mox iterum. Ἀλλ' οὐδὲ σαγήνας κέκτηνται, οὐδὲ κονδούρας, οὔτε ἐμπορευτικὰ πλοῖα, ὡς μηκόθεν τῆς θαλάσσης.

ΚΟΝΔΥΝΕΙΝ.

Κονδύνειν. Vide Κοντύνειν.

ΚΟΝΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Κονοςαῦλος. Vide Κοντοςαῦλος.

ΚΟΝΣΕΓΙΑΡΕΙΝ.

Κονσεγιάρειν. *Conſulere*. Italicum, *Conſigliare*. Theodoſius Zygomala in epiſtola, Καὶ ἔπαρ τὴν τοιμάντα σου, καὶ ἄμε ςὸν ἀβουκάτον σου, καὶ εἴτι σε κονσεγιάρῃ, σατᾶ κάμε το.

ΚΟΝΣΕΛΙΟΝ.

Κονσέλιον, ſive Κονσίλιον. *Conſilium*. Gloſſae Baſilicorum. Κονσέλιον, βουλὴ, καὶ συνέδριον ἐκ φανερῶν ἀνδρῶν. Synodus Florentina. Ὅπως ἔλθωσι πάντες καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ κονσιλίου τῆς βασιλείας, καὶ οἱ τῆς ῥώμης.

ΚΟΝΣΙΛΑΡΙΟΣ.

Κονσιλάριος. *Conſularius*. Conſularis. Conſtantinus Them. Orient. I. Ὑπὸ δὲ τὴν ῥωμαίων βασιλείαν γενόμενοι εἰς ἐπαρχίας διῃρέθησαν, καὶ ἡγεμονίας, καὶ δουκάτα, καὶ τοὺς καλουμένους κονσιλαρίους, τουτέςι βουλευτάς. Iterum Them. XV. Ἐπαρχία κύπρου τῆς νήσου ὑπὸ κονσιλάριον, τουτέςι βουλευτὴν, πόλεις δικατρεῖς. Scribitur quoque κονσουλάριος. Heſychius. Κονσουλάριος. ὑπατικός. Iuſtinianus Novell. VIII. Μήτε ὑπατικὴν, μήτε ἡγεμονικὴν, ἃς δὴ κονσουλαρίας τε καὶ κοῤῥηκτορίας καλοῦσιν. Notitia Conſuetudinum. Καὶ ὅσαι ἀρχαὶ, ἤτοι κονσουλαρίαι. Freculphus Chron. Tom. I. lib. II. cap. XVI. *Quidquid Diceneus eorum Conſularius praecepiſſet, hoc modis omnibus expetendum, hoc utile diiudicantes fore*. Erant autem Conſulares quindecim. Enumerat Notitia Imperii. *Conſulares quindecim. Per Orientem quinque Palaeſtinae, Phoenices, Syriae, Ciliciae, Cypri. Per Aſiam tres: Pamphyliae, Helleſponti, Lydiae. Per Ponticam duo: Galatiae, Bithyniae. Per Thracias duo: Europae, Thraciae. Per Illyricum tres: Cretae, Macedoniae, Daciae mediterraneae*. Invenio quoque unum Byzantii; exſtatque Codinus De Offic. Com. rer. privat. Valentiniani, & Valentis Reſcriptum, cuius inſcriptio. *Ad Honoratum Conſularem Byzantii*. Atque hic ipſe eſt, qui ab Eulogio vocatur, *Conſularis provinciae Byzacenae* Eius enim Diſputatio De Somnio Scipionis inſcribitur: *Superio V. C. Coſ. provinciae Byzacenae*. Nam Byzaceni etiam Byzantes (a) dicebantur, & urbs earum quoque Byzantium, ut tradunt Euſtathius, & Stephanus.

ΚΟΝΣΙΣΤΩΡΙΟΝ.
ΚΟΝΣΙΣΤΟΡΙΑΝΟΣ.

Κονσιςώριον. *Conſiſtorium*. Heſychius. Κονσιςώριον, θεῖον συνέδριον. Suidas. Κονσιςώριον, παρὰ ῥωμαίοις οὕτω λέγεται τὸ συνέδριον, καὶ τὸ σύςημα, ἔνθα περὶ τῶν ἐπειγόντων βουλεύονται. Ammianus lib. XXVIII. *Quum intromiſſi in Conſiſtorium haec referrent, negantem Valentinianum ſe id ſtatuiſſe, & calumnias perpeti clamitantem, moderate redarguit Quaeſtor Eupraxius*. Hinc Κονσιςωριανός. *Conſiſtorianus*. Baſilic. Eclog. LIV. Ἡ διάταξις καταλέγει τινὰς ἀπηλλαγμένους προνομίων, τυχὸν συγκλητικοὺς, καὶ τοὺς κόμητας τοὺς κονσιςοριανοὺς, καὶ τοὺς νοταρίους, &c. Iuſtinianus Novell. XIII. Ἡμεῖς γὰρ οὐδενὶ τὴν εἰρημένην ἀρχὴν παραδώσομεν, πλὴν εἰ μὴ τῶν μεγαλοπρεπεςάτων ἰλλουςρίων, ἢ τῶν περιβλέπτων κομήτων κονσιςωριανῶν.

ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Κονσουλάριος. Vide Κονσιλάριος.

ΚΟΝΣΟΥΛΟΣ.

Κόνσουλος. *Conſul*. Suidas. Κονσοῦλους αὐτοκράτορας αὐτοὺς τῶν ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντας ὀνόμασαν οἷα προβούλους καὶ προηγόρους τινάς. Vide eumdem in Ὕπατοι. Conſtantinus Magnus in epiſt. ad Silveſtrum. Οἱ πατρίκιοι, καὶ οἱ κόνσουλοι, ἤγουν ὕπατοι, καὶ τὰ λοιπὰ ἀξιώματα. Codinus De Offic. Aulae Conſtantinopolit. Εἶτα καὶ ὁ τῶν πισαίων ἔρχεται κόνσουλος, καὶ πολυχρονίζει καὶ οὗτος σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Gregoras lib. IV. Οἵ γε μὲν κατὰ χρόνους τακτοὺς ἄρχειν ἀποςελλόμενοι, ὁ μὲν ἐκ βενετίας καλεῖται μπαΐουλος, ὁ δὲ ἐκ πίσσης, κόνσουλος.

ΚΟΝΣΟΥΛΤΑΤΙΟΝ.

Κονσουλτατίων. *Conſultatio*. Iuſtinianus Novell. XXVIII. Δίδομεν δὲ καὶ τοῦτο, τὸ τὰς ἐφέσεις τὰς παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ τῶν περιβλέπτων ἀρχόντων σχῆμα, παρά τε τοῖς ἐνδοξοτάτοις ἐπάρχοις, παρά τε τῶν ἐνδοξοτάτων ἡμῶν κατὰ κονσουλτατίωνα κρίνεσθαι κοιαίςωρι. Iterum Novell. XXIX. Οἵπερ κατὰ τάξιν κονσουλτατίωνος αὐτῶν ἀκροάσονται.

ΚΟΝΤΑ.

Κοντά. Prope. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀγχέμαχοι, οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι. οἱ ἄνθρωποι ὁποῦ πολεμίζουν ἀπὸ κοντά. Iterum. Ὁ ἐγγὺς ἔςως. ὁποῦ ςέκει σιμά. ὁποῦ ςέκει κοντά. Et occurrit illic pluries. Theodoſius Zygomala Themato epiſt. XXXII. Κοντὰ τέσσαρες ἢ ἕξ μῆνες δὲν μας ἔγραψες.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Κοντάκιον. Tomus. Volumen. Moſchopul. Τόμος, τὸ κοντάκιον. Balſamon ad Marcum Patriarcham Reſp. V. Ἔχοντες τῶν συνήθων ἁγίων εὐχῶν ἀπαράλλακτα, ὡς μεταγραφέντα ἐκ κοντακίων καλλιγραφηθέντων διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν. Codinus De Offic. Aulae Conſtantinopolit. Εἰσέρχονται καὶ οἱ ψάλται, καὶ πολυχρονίζουσι, ψάλλοντες καὶ μετ' αὐτὸ τὸ κοντάκιον ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει. Et alibi. Ὁ ἱερομνήμων, εἰς τὸ βλέπειν τὰς εὐχὰς ὄπισθεν

τοῦ

(a) *Donius*. Byzacium proprie eſt oppidum Africae. Plinius.

τῦ ἀρχιερέως, κρατῶν τὸν ἐνθρονιασμὸν, κὶ τὸ κοντάκιον τῆς χειροτονίας. Reperitur quoque in Liturgiis Chrysostomi, & Basilii Magni. Et quidam erat, ὁ ἄρχων τῶν κοντακίων, in Ecclesia, qui inter Lectores censebatur. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ad Cabasilam. Ἀναγνωςῶν δὲ ὀφφίκια ταῦτα. ὁ δομέςικ☉ τοῦ δεξιῦ χορῦ, ὁ δομέςικ☉ τῦ ἀριςερῦ. λαοσυνάκτης ὁμοίως. ὁ δομέςικ☉ τῶν ψαλτῶν ὁ παρά τισιν λεγόμεν☉ πρωτοψάλτης. ὁ πριμμικήρι☉ τ̃ ἀναγνωςῶν, ὁ ἄρχων τ̃ κοντακίων.

ΚΟΝΤΑΞ.

Κόνταξ. Iaculatio. Photius in Nomocan. cap. XXIX. Μόνον δὲ παίζειν ἔξεςι μονόβολον, καὶ κοντομονόβολον, κὶ κυντανὸν κόνταξα χωρὶς τ̃ πόρπης. Balsamon in Scholiis. Κυντανὸς κόνταξ χωρὶς τ̃ πόρπης. ὁ ἀκοντισμὸς χωρὶς περόνης, ἤγουν σιδήρου, ἀπὸ κυίνθου τινὸς ὕτω κληθείς.

ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ.

Κονταράτ☉. *Contatus*. Conto armatus. Iulius Aphricanus. Μαχόμενοι δὲ, ὅτε μὲν διώκωσιν, ὀφείλωσιν εἶναι ἔμπροσθεν οἱ κονταράτοι, ἔπειτα οἱ σπαθάτοι. In παρεκβολαῖς Heronis. Ἔτι δὲ κὶ τὺς κονταράτυς παρατάσσων, κὶ ἔμπροσθέν σε προπορευομένυς ἔχων.

ΚΟΝΤΑΡΕΜΕΝΟΝ.

Κονταρέμενον. Telum. Glossae Graecobarb. Ἀγανέησιν, ἀκοντίοις. κονταρεμένοις.

ΚΟΝΤΑΡΕΥΕΙΝ. ΚΟΝΤΑΡΕΥΓΕΙΝ. ΚΟΝΤΑΡΕΜΑΝ.

Κονταρεύειν: Hasta percutere. Demetrius Zenus in Batrochom.

Ὁπῦ τ̃ ἐκοντάρεψο ψιχάρπαξας ὁ νέ☉,
Ὁμπρὸς τυ ἐξαπλώθηκε, ἔπεσε, κὶ φονεύτη.

Glossae Graecobarbarae. Νὰ πολεμίζει, νὰ κονταρεύει. Dicebant etiam, κονταρεύγειν. In iisdem Glossis. Ἀκοντίζει. ἄνω ῥίπτει. κονταρεύγει. Hinc, κοντάρεμαν. Iaculatio. Gloss. citatae. Ἀκοντισμός. κοντάρεμαν.

ΚΟΝΤΑΡΙΟΝ.

Κοντάριον. *Contarium*. Contus. Leo Constitut. VII. Διὰ κονταρίων ἄνευ ξίφων, ἢ σαγιττῶν. Hesychius. Σφομάςης, εἶδ☉ κονταρίου. Vide etiam Glossarium Rigaltii.

ΚΟΝΤΑΡΟΘΗΚΗ.

Κονταροθήκη. Contorum theca. In Scholiis ad Oppiani Halieut. lib. II. Δυροδόκη. κονταροθήκη.

ΚΟΝΤΑΡΟΞΙΦΑΡΟΝ.

Κονταροξίφαρον. Halebarda vulgo. Nicetas in Isaacio, lib. II. Ὁ βασιλεὺς κονταροξίφαρα κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῦ, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ τοιῦτ☉ πατριάρχης. Leo κονταρίυ ξίφ☉ dixit, Constitut. IV. Τὸ ἓν σῶμα δίκλω σταθίυ ἐπιμήκες, τὸ δὲ ἕτερον δίκλων ξίφυς κονταρίυ μακρὸν, καὶ ὀξὺ. Sic in Glossis Graecobarbaris. Τὸν σίδηρον τ̃ δοράτων. τὸ σίδερον τ̃ κονταρίων. τὸ ξιφάριν τὸ ἀπάνω τῦ κονταρίυ.

ΚΟΝΤΑΡΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Κονταρόπυλλον. Parva hasta. Glossae Graecobarbarae. Ἀκόντιον. δοράτιον. μικρὰ λόγχη. κονταρόπυλλον. μικρὸν κοντάριν.

ΚΟΝΤΑΣ.

Κοντάς, sive Κυντάς. Comes. Ex Italico, *Conto*. Anonymus De Bello sacro.

Ὡσαύτως κὶ οἱ εὐγενεῖς δυκάδες, κὶ κοντάδες.

Corrigendae sunt Glossae Graecobarbarae. Μεγιςᾶνοι. ἄρχοντες. κυντάδες. Male est κύντιδες. Dicebant κοντάδες, sive κυντάδες, ut δουκάδες, ῥηγάδες.

ΚΟΝΤΕΥΕΙΝ.

Κοντεύειν. Propinquare. Glossae Graecobarbarae. Ὁ πλησίον βαίνων. ὁπῦ ἔρχεται σιμά. ὁπῦ κοντεύει. Iterum alibi. Παραθαλάσσι☉. ὁπῦ κοντεύει τ̃ θαλάσσης. Occurrit illic pluries.

ΚΟΝΤΗΝΙΩΣ.

Κοντηνίως. *Continuo*. Glossae Basilicorum. Κοντηνίως. συναπτῶς.

ΚΟΝΤΙΚΤΩΡ.

Κοντίκτωρ. *Contector*. Eusebius Hist. Eccles. lib. X. cap. V. Ἵνα λαβὼν παρὰ τῦ λαμπροτάτυ λατρωνιανῦ τῦ κοντίκτορ☉ σικελίας δημόσιον ὄχημα. Verba sunt Constantini Magni, ex epistola ad Chrestum Episcopum Syracusanum. Corrigendus vero est Nicephorus Callistus libro VII. cap. XLIII. ubi perperam legitur, κεντίκτωρ☉, & interpretem eruditum impulit in errorem istum, ut verteret, *Agitatorem*.

ΚΟΝΤΙΛΑΤΟΣ.

Κοντιλάτ☉. Ioannes Glycas De Vanitate Vitae.

Τὰ μάταια κεῖνα τὰ γλυκία, κ' ἡ μήτε κοντιλάτη.

ΚΟΝΤΙΛΟΝ.

Κόντιλον. Penna. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. CXC. Καὶ τῦτο μεςώσας ἀξυγγίῳ χοιρείῳ περίδησον τὸν κόντιλον τοῦ ὀρνέου. Theodosius Zygomala Themeto epistol. V. Ἀπὸ τόρα πιάνοντας τὸ κοντίλι σὸ χέρι, ἐχέρισα νὰ συγράψω.

ΚΟΝΤΙΝΙΟΝ.

Κοντίνιον. *Continuum*. Glossae Basilicorum. Κοντίνιον, τὸ συνάπτος.

KONTINIΣKEIN.

Κοντινίσκειν. In compendium redigere. Glossae Graecobarbarae. Συντομεύειν. νὰ συντομεύῃ. κὴ νὰ κοντινίσκῃ.

KONTINON.

Κόντινον. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. LXXVII. Ποίησον κόντινον, κὴ δὸς αὐτῷ πίνειν.

KONTOΛOΓIA.

Κοντολογία. Brevitas orationis. Glossae Graecobarbarae. Συντόμως. εἰς συντομίαν. ἢ εἰς κοντολογίαν.

KONTOMAΞ.

Κοντόμαξ. *Contumax*. Glossae Basilicorum. Κοντόμαξ, ἀπειθής.

KONTOMEΛIA.

Κοντομελία. *Contumelia*. Glossae Basilicorum. Κοντομελία, ἡ διὰ λόγων ὕβρις, καταφρόνησις. Et alibi. Ἰδικῶς δὲ λέγεται κοντομελία, ἤγουν ὕβρις διὰ λόγων, κὴ καταφρόνησις.

KONTOMONOBOΛON. KONTOΠAIKTHΣ.

Κοντομονόβολον. Saltus. Photius Nomocan. cap. XXIX. Παίζειν ἔξεστι μονόβολον, κὴ κοντομονόβολον. Balsamon in Scholiis. Κοντομονόβολον, τὸ πήδημα. Hinc puto, κοντοπαίκτης. Idem Balsamon ad Concil. VI. Can. LI. Ἔοικε δὲ διὰ τὰ τῶν τοιούτων κανόνων ἐπιτίμια ἐπινοηθῆναι τὰ βασιλικὰ παίγνια, τὸν κοντοπαίκτην δηλαδὴ, τὸν μάρωνα, &c.

KONTOΠOΔHΣ. KONTOΠOΔAPOΣ.

Κοντοπόδης. Qui curtos pedes habet. Orneosophion. Ὁ περίτης ὀφείλει εἶναι κοντοπόδης, μακροδάκτυλος. Idem est, κοντοπόδαρος. Ibidem alibi. Τὰ ἐξυπτέρια ὀφείλουσιν εἶναι κοντοπόδαρα.

KONTOPABΔIN.

Κοντοράβδιν, sive Κοντοραβδίον. Clava. Scipio. Baculus. Cyrillus in Lexico. Ῥόπαλον, παλούκιν, ἢ κοντοράβδιν.

KONTOΣ.

Κόντος. Comes. Ex Italico. *Conto*. Nicetas in Andronico lib. I. Οὐκοῦν τοῖς στρατηγοῖς ὁπλιζόμενος, ὃς κόντος εἴπη τις ἂν λατίνη διαλέκτῳ χρώμενος. Cantacuzenus lib. I. cap. XL. *Comperiunt principem Sabaudiae, quem Latinorum lingua Conton vocat, filio filiaque superstitibus e vita migrasse*. In Synodo Florentina. Ἐκαθέζοντο καβαλλάριοί τε, κὴ μαρκέσιοι, κόντοι, κὴ δουκάδες. Gregoras libro IV. Τὴν δὲ ἑτέραν ὄνομα ἑλένην συζεύγνυσι κόντῳ τινὶ τὴν ἀξίαν, ὄνομα βιντιμίλια. Idem libro VIII. Ὃν ἔσχε φονεύσας Θωμᾶς ὁ ἐκείνου ἀδελφιδοῦς κόντος.

KONTOΣTABΛIA.

Κοντοσταβλία. Glossae Graecobarbarae. Ἄγημα, τὸ πρῶτον τοῦ βασιλέως τάγμα, ἡ κοντοσταβλία. ὅπου πάγει παραμπρὸς τοῦ βασιλέως. οἱ ὁποῖοι πηγένουν μὲ ἐλέφαντες, κὴ ἀππάρια, κὴ ἄλλοι πεζοί. Iterum alibi. Κουστωδία. συντροφία ξένων. ἤγουν κοντοσταβλία.

KONTOΣTAYΛOΣ.

Κοντοσταῦλος, sive Κονοσταῦλος. Quemadmodum Itali *Conestabile*. Galli *Conestable*. Ergo nihil mutandum. Ita autem dicebatur a Constantinopolitanis exotico vocabulo exoticarum auxiliarium copiarum praefectus: & ὁ μέγας adpellabatur, ad differentiam τοῦ κόμητος τοῦ σαύλου. Codinus De Offic. aulae Constantinopol. Ὁ μέγας κοντοσταῦλος εὑρίσκεται κεφαλὴ τῶν φογατόρων φράγγων. Gregoras lib. III. Καὶ μὲν δὴ ἐπὶ τούτοις αὖθις τῷ τοῦ μεγάλου τετίμηται ἀξιώματι κονοσταύλου. Iterum lib. VI. Σφᾶς ὁ δηγῶ παραδοὺς τῷ μεγάλῳ κονοσταύλῳ μιχαὴλ τῷ γλαβᾶ εἰς στρατηγικὴν ἐμπειρίαν ἐξησκημένῳ. Regino lib. II. *Burchardum comitem stabuli sui, quem corrupte constabulum adpellamus, cum classe misit in corsicam*. Et inter primas quoque haec dignitas erat; itaque in ea legitur Ioannes Palaeologus, ex genere Imperatorio, apud Cantacuzenum lib. I. cap. XXVII.

KONTOYBEPNION. KONTOYBEPNAΛIOΣ.

Κοντουβέρνιον. *Contubernium*. Leo. Κοινοποιήσεις τὰ κοντουβέρνια, κὴ εἰς μίαν καμάραν λεγομένην τὰ δύο ποιήσεις ἀναπαύεσθαι. Idem alibi. Τὴν δὲ τοιαύτην ἐπιλογὴν κὴ ὀρδινίαν ποιεῖσθαι ἐν τοῖς κοντουβερνίοις, τέλεσιν ἐν ταῖς ἀκίαις. Hero in παρεκβολ ἀπέστειλε διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὰ ἄπλεκτα αὐτῶν κὴ τὰ κοντουβέρνια. Atque hinc κοντουβερνάλιος, sive κοντουβερνάριος. *Contubernalis*. Hesychius. Κοντουβερνάλιος, συστρατιώτης. Basilic. Eclog. LIV. Ἐὰν τις συμφωνήσῃ ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ κοντουβερναρίου αὐτοῦ, ἐν οἷς αὐτὸν ὁ νόμος ὑποβάλλει, οὐκ ἔρρωται. ἐφ' οἷς δὲ καταβάλλει ὑπὲρ τοῦ κοντουβερναρίου αὐτοῦ, ἔχει ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ, κὴ τῶν αὐτοῦ κληρονόμων. In παρεκβολαῖς. Heronis. Μηνύει τῷ στρατηγῷ, ὅτι ἤκουσε τι τοιοῦτον, ἢ εἰς κοντουβερνάριον λεγόμενον, ἢ παρὰ ἄρχοντος οἰκιδήποτε.

KONTOYPA.

Κοντοῦρα. Navigii genus. Constantinus De Administr. Imper. Οὔτε αἱ σαγῆναι τῶν τοιούτων χρωβάτων, οὔτε αἱ κοντοῦραι, οὐδέποτε κατά τινος πρὸς πόλεμον ἀπέρχονται.

KONTOYPOΣ.

Κόντουρος. Vide infra Κόντουρος.

ΚΟΝΤΡΑΚΤΟΝ.

Κοντράκτον. *Contractus*. Glossae Basilicorum. Κοντράκτον, λέγεται τὸ συνάλλαγμα.

ΚΟΝΤΥΝΕΙΝ.

Κοντύνειν, sive Κονδύνειν. Decurtare. Minuere. Glossae Graecobarbarae. Κολοβῶσαι, νὰ κονδύνῃ. νὰ κοντύνῃ.

ΚΟΞΑ.

Κόξα. *Coxa*. Suidas. Κόξα, τὸ ὀπίσωθεν γωνίας μέρος. Vide eumdem in Κώλητα. Glossae Graecobarbarae. Εἰς τὴν φόαν· εἰς τὸ γλουτὸν. εἰς τὴν ζώνην, ἢ κόξαν. Et apud Phaemonem Cynosophii cap. XXXVI. inscriptio est. Εἰς τὸ ἐκτρίψαντα κόξαν.

ΚΟΟΡΤΙΣ.

Κόορτις. *Cohors*. Suidas. Κόορτις, ῥωμαϊκὴ σπεῖρα ἀθρούς ἄγων ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ τέτταρας κόορτις. Inscriptio Vetus.

ΧΕΙΛΙΑΡΧΩ. ΚΟΟΡ. Θ. ΒΑΡΑΓΓΩΝ.

Glossae Latinograecae. *Praefectus cohortis*. Ἔπαρχος τῆς κόορτις.

ΚΟΠΑΔΙΟΝ. ΚΟΠΑΔΙΣΙΜΟΣ. ΚΟΠΑΔΙΑΣΤΟΣ.

Κοπάδιον, sive Κοπάδιν. Grex. Gloss. Graecobarbarae. Ἀγεληδῶς. κατὰ τὴν ἀγέλην. εἰς τὸ κοπάδιν. Ioannis Glycas De Van. Vitae.

Δὲν ξεύρεις ὅτι διόχνουν του τὸν λύκ᾽ ὀκτὼ κοπάδια.

Hinc Κοπαδίσιμος. Eaedem. Glossae. Ἀγελαῖαν. ἄρεῖον. νεμομένην κοπαδισίμην. βοσκητικὴν. Item. Κοπαδιαστός. Ibidem. Σωρεμένα. κοπαδιαστά.

ΚΟΠΕΛΑ.

Κοπέλα. Puella. Ancilla. Corona pretiosa. Κοπέλα. *Puella*. Κόρη. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Ἐγίνη δοῦλος ὁλονῶν, κὴ καθ᾽ ἑνὸς κοπέλη.

Constantinus in Hist. Apollonii Tyrii.

Καὶ μέσα τὴν ἐβάλασιν τὴν ἀκριβὴ κοπέλαν.

ΚΟΠΕΛΛΙΣΙΜΟΣ.

Κοπελλίσιμος. Puerilis. Stolidus. Glossae Graecobarbarae. Ἀνοήτως. μωρικά. πελλικά. κοπελλίσιμα. χωρὶς γνῶσιν.

ΚΟΠΕΛΟΣ.

Κόπελος. Spurius Moschopulus. Σκότιος, ὁ φυσικὸς υἱὸς, ἤγουν ὁ κοινῶς κόπελος. Ita corrigo, nam male hodie negativa inseritur, ὁ μὴ φυσικός. Schol. Sophoclis ad Electram. Τοῦ γνησίου ἐναντίον ὁ φυσικὸς, ὁ λεγόμενος κόπελος. Etiam illic perperam editur, ὁ μὴ φυσικός. Vulgo notum est, alios esse liberos legitimos, alios naturales, sive spurios.

ΚΟΠΙΑΣΤΑΔΕΣ.

Κοπιαστάδες. Miseri. Afflicti. Gloss. Graecobarbarae. Ταλαιπώρους. ὅτου κοπιάζουν πολλά. παραδαρτάδες. ὅπου παραδέρνουν ἡμέραν καὶ νύκτα κοπιαστάδες.

ΚΟΠΙΑΤΗΣ.

Κοπιάτης. Vespillo. Glossae Latinograecae. *Bispelliones*. Κοπιάται. Iustinianus Novell. LIX. Ὥστε μέν τοι μὴ ἐλάττους εἶναι τοὺς δεκανοὺς, ἤτοι κοπιάτας, τῶν ὀκτακοσίων τῶν ἀπονεμηθέντων τοῖς θεοφιλεστάτοις ἐκδίκοις. In l. 15. Cod. Theodos. lib. XVI. Tit. II. *Clerici vero, vel hi, quos copiatas recens usus instituit nuncupari, ita a sordidis muneribus debent immunes, atque conlatione, praestari, si exiguis admodum mercimoniis tenuem sibi victum vestitumque conquirent*.

ΚΟΠΙΤΖΙΝ.

Κοπίτζιν. Pro Κόπος. Labor. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Κρίνης τοῦτο δίκαιον, ἢ τὸν δραγάτην κίνης.
Νὰ φάγῃ τὸ κοπίτζιν του, νὰ φᾶ τὴν ἐξοδόντου.

ΚΟΠΡΙΤΟΡΙΟΝ.

Κοπριτόριον. *Coopertorium*. Plinius *Coperculum* dixit. Est ex Italico, *Copritura*. Codin. De Offic. Οὐ μὴν κὴ μετὰ μαργάρων τὸ κοπριτάριον. Iterum. Ὁ κῶνος, ἤ τε σέλα, καὶ τὸ κοπριτόριον ἠερανέα. Scribitur etiam κοπριτάριον, & κοπριτέριον, indifferenter. Viri docti putarunt κοπριτέριον esse Graecam vocem, παρὰ τῆς κόπρου κὴ τηρᾶς. Sed analogia repugnat: tum enim κοπριτήριον foret. Itaque non est, quod *Fimocaudium* interpretentur, & postilenam esse dicant.

ΚΟΠΡΟΠΑΤΑΝ.

Κοπροπατᾶν. Contemnere. Ignominia afficere. Glossae Graecobarbarae. Ἀθερίζειν. ἀποδοκιμάζειν. ἀτιμάζειν. νὰ ἀτιμάζῃ. σκυβαλίζειν. νὰ κοπροπατᾶ.

ΚΟΠΤΕΡΟΝ.

Κοπτερόν. Securis. Cuneus. Glossae Graecobarbarae. Ἀξίνης χρέσμα. κλύπωμα κὴ κάρπωμα τοῦ κοπτεροῦ, ἤγουν τῆς καυλας.

ΚΟΡΑΚΑΣ.

Κόρακας. Corona pretiosa. Κόρακας. *Corvus*. Κόραξ.

ΚΟΡΑΣΙΔΑ.

Κορασίδα. Corona pretiosa. Κορασίδα. *Puella*. Παρθένος. Anonymus De nuptiis Thesei.

Νεντζικήτον τρυφερὴ ἀκόμη κορασίδα.

ΚΟΡΑΤΖΑ.

Κοράτζα. Vide Κεράτζα.

ΚΟΡΑΧΙΣ.

Κοραχὶς. Virgo. Puella. Glossae Graecobarbarae. Ἐννέα κόραι, ἐνιὰ κοράχιες.

ΚΟΡΒΙΗ.

Κορβίη. *Corbula*. Didymus Geoponic. libro x. Εἰ δὲ θέλεις μὴ εἰς ὕψος ἀναδραμεῖν τὸ σύκον. κορβίλην κατὰ κεφαλῆς φύτευσον.

ΚΟΡΒΟΣ.

Κόρβος. *Corvus*. Suidas. Κόρβοι, παρὰ ῥωμαίοις οἱ κόρακες.

ΚΟΡΔΑ.

Κόρδα. Funis. Italicum. *Corda*. [a] Mauritius Strateg. lib. II. cap. II. Τοξάρια ἔχοντα θηκάρια πλατέα, ἵνα ἐν καιρῷ δυνατόν ἐστι τεταμένα χωρεῖν τὰ τόξα ἐν αὐτοῖς. κόρδας ἐκ περισσοῦ ἐν τοῖς πτεργίοις αὐτῶν. Chronicon Constantinop. Ἔσφιγξαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ κόρδας, καὶ ἐπήδησαν ἔξω οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. Constantinus in Tacticis. Ἐχέτωσαν δὲ καὶ κόρδας ἐκ περισσοῦ εἰς τὰ θηκάρια αὐτῶν. Corrigendus est Iaphar De Mutat. Temp. I. *Sunt autem linearum cordae in circulo protractae, quantum videlicet arcus ad tetragonum, trigonum, & hexagonum, quadam cognitionis habitudine referuntur*. Minus recte editur; *corde in circulo protracte*.

[a] Cur non potius a Graeco χορδή?

ΚΟΡΔΕΛΙΟΝ.

Κορδέλιον. Aluta. Corona pretiosa. Κορδέλια. *Alutae*. Ἐπιγλωττίδες.

ΚΟΡΔΗΛΗ.

Κορδήλη. Italicum. *Cordella*. Vitta. Diadema. In Lexico Stephani. Κορδήλη, διάδημα βασιλικόν.

ΚΟΡΗΓΙΑ.

Κορηγία. *Corrigia*. Vide Κορυγία.

ΚΟΡΙΠΙΟΝ.

Κορίπιον. Hydria. Glossae Graecobarbarae. Κεραμικὰ ἀγγεῖα, ἤγουν σαμιὰ, κορίπια. λαγίνια. πιθάρια.

ΚΟΡΙΤΖΗ. ΚΟΡΙΤΖΙΟΝ.

Κορίτζη, & Κορίτζιον. Puella. Virgo. Corona pretiosa. Κορίτζη. *Virgo*. Παρθένος. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Παιδία, καὶ νέοι, καὶ γέροντες, κορίτζαι, πανδρεμένες.

ΚΟΡΙΤΖΟΛΑ.

Κορίτζολα. *Corrigiola*. Occurrit ad Mirepsum lib. De Drosatis cap. XLII.

ΚΟΡΜΗ.

Κορμή. Corona pretiosa. Κορμή. *Corpus*. Σῶμα. Et alibi. Κορμὴ τοῦ χριστοῦ. *Corpus Christi*. Σῶμα τοῦ χριστοῦ. Alexius Rharturus Doct. VI. Ζητῶντες βοήθειαν ἁρμαζόνωνται πολλὰ εἰς ὅλλον τὺς κορμή. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Καὶ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὸ κορμὴ ἐκεῖνος νὰ χωρίζει.

ΚΟΡΝΙΑΚΤΟΣ. ΚΟΡΝΙΑΚΤΙΣΜΕΝΟΝ.

Κορνιακτός. Pulvis. Glossae Graecobarbarae. Ἄττα. ἄσβολος. κόνις. κονιορτός. κορνιακτός. Iterum alibi. Κόνις, ἤτοι κορνιακτός. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ὁ κορνιακτὸς ἐχάθηκε ἐκ τὸ φολλὴν τὸ αἷμα.

Hinc κορνιακτισμένον. Pulvere deformatum. Apud eumdem alibi.

Τὰ γένια του καὶ τὰ μαλλία ὅλα κορνιακτισμένα.

ΚΟΡΝΟΝ.

Κόρνον. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. III. Καὶ ἔσωθεν, ὡς ὁ ἄρσης τῶν περδίκων, ἔχει ἧλος ὄπισθεν κόρνον.

ΚΟΡΟΝΑ.

Κορόνα. *Corona*. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Ἄρματα, σκῆπτρα, λόχρυσα ῥοῦχα, χρυσαῖς κορόναις,

Ἡ καθεμία ἀρχόντισσα ἔβανε τοῦ δικῆτης.

Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Καὶ τὴν κορώνην τὴν χρυσὴν βάνη τῆς 'ς τὸ κεφάλη.

ΚΟΡΠΟΜΑΤΙΑ.

Κορπωματιά. Vulnus. Glossae Graecobarbarae. Πληγῶν. βασανισμῶν. πληγοματιῶν. κορπωματιῶν.

ΚΟΡΠΟΣ. ΚΟΡΠΟΥΝ. ΚΟΡΠΩΝΝΕΙΝ.

Κόρπος. *Colpus*. Ex Italico. *Colpo*. Vulnus. Plaga. Mutant autem L. in R. ut saepe est observare. Glossae Graecobarbarae. Ἄγος. κλαύσμα. τραῦμα. τζάκκισμα. πληγή. κόρπος. Et occurrit alibi in iisdem Glossis. Lex Salica Tit. XIX. *Si quis voluerit alterum occidere, & colpus ei fallierit*, &c. Inde κορποῦν, & κορπώνειν. Ferire. Saepe in illis Glossis.

ΚΟΡΡΗΚΤΩΡ. ΚΟΡΡΗΚΤΟΡΙΑ.

Κορρήκτωρ, sive Κορρίκτωρ. *Corrector*. Isidorus Pelusiota lib. I. epist. CXVI. scribit αὐσονίῳ κορρίκτωρι, item CCCXCV. & lib. II. epist. XXV. ut etiam XV. σεραπίωνι κορρίκτωρι. Munus eius

cius explicat ſatis lib. III. epiſt. CCLXIII. Καλῶς ἂν, ὦ ἐλλογιμώτατε, διοικήσας τὴν ἀρχὴν, εἰ τοῦ μὲν δικαίου φύλαξ ἀκλινὴς γένοιο, ἴσον δὲ ἀποσχοῖο ἀπεχθείας ἀδίκου, καὶ χάριτος. τὸ δὲ ξίφος ἄχραντον, ὡς ἐνδέχεται, τηρήσειας, ταῖς ἀπειλαῖς τὰ πλείσματα προανασέλλων. Hinc κορρηκτωρείας καλοῦσι. Notitia Conſuetudinum. Καὶ ὅσαι ἀρχαὶ ἡγεμονικαὶ, ἤτοι κορρηκτορίαι. Correctores vero in Oriente bini; unus Auguſtanicae, alter Paphlagoniae: in occidente tres; & horum duo per Italiam, tertius per Pannoniam: illi Apuliae, & Calabriae; Lucaniae, & Brutianorum: hic vero Sueviae. Patet ex Notitia Imperii. In Caſſiodori Var. III. epiſtola ſcribitur, *Venantio V. S. Correctori Lucaniae, & Brutiorum*. Sed quando nata dignitas haec? Videtur mox poſt Caeſares, declinante imperio. Et invenio primum temporibus Aureliani. Eutropius in eius rebus geſtis lib. IX. *Qui quidem Tetricus corrector Apuliae poſtea fuit, ac privatus diutiſſime vixit*.

ΚΟΡΤΕΛΙΝΟΙ.

Κορτελῖνοι. *Cortelini*. Conſtantinus Them. Orient. V. Ἐστὶ δὲ ἡ ὀνομασία τῶν ἀτίμων ἴσην ὕβριν φέρουσα τῶν παρὰ ῥωμαίοις λεγομένων κορτελίνων. Cave cum Cortinariis confundas. Et corrigendae ſunt Gloſſae Baſilicorum. Κορτελῖνοι. εὐτελεῖς. θυρωροὶ τοῦ πραιτωρίου. Hodie editur, κοντελλῖνοι.

ΚΟΡΤΗ.

Κόρτη. *Curtis*. Aula. Ex Italico. *Corte*. Codinus De Offic. Εἰς τὴν τοῦ βασιλέως σκηνὴν, ἥτις κόρτη ὀνομάζεται. Bruno in Hiſt. Belli Saxon. *Epiſcopus eum in caſtello quodam, dum ipſe pergeret ad curtem regiam, militibus ſuis cuſtodiendum tradiderat*. Godefridus Monachus in Annal. *In quadam curti monachorum de Ecera latens, Heinrico de Karinthia proditus, & mox a militibus eius circumventus, crudeliter occiditur*. Velius Longus De Orthographia. *Cortes audimus quidem vulgo, ſed barbare dici*.

ΚΟΡΤΙΝΑ.

Κορτίνα. *Cortina*. Suidas. Καρπασινοί. κορτίναι. Martyrologium in Paſſione Irenes. Καὶ οὕτω κρυπτόμενος ὑπὸ κορτίνας διδασκέτω γράμματα τὴν θυγατέρα ἡμῶν. Anna Comnena lib. VIII. Καὶ τῇ νικαίᾳ προσπελάσαντες τοὺς πύργους καὶ τὰς μεταξὺ κορτίνας σφίσιν αὐτοῖς διενείμαντο, κατὰ τάξιν τὴν τειχομαχίαν ποιούμενοι. Scribebant etiam, κουρτίνα. Anonymus De nuptiis Theſei.

Ἡ κυρὰ γάπη καὶ κρατὴ στὸ χέρη μία κουρτίνα.

ΚΟΡΤΙΝΑΡΙΟΙ.

Κορτινάριοι. *Cortinarii*. Codinus De Offic. Ὑπηρετοῦσι δὲ οἱ κορτινάριοι εἰς τὴν τοῦ βασιλέως σκηνήν. Ergo erant ſtationarii, qui in caſtris ante Imperatoris tentorium excubias agebant, & habebant perfectum Comitem. Idem Codinus alibi. Εἰσὶ καὶ κορτινάριοι, ἔχοντες καὶ οὗτοι ἔνοχον, ὃς κόμης καλεῖται.

ΚΟΡΤΙΝΗΤΖΑ.

Κορτινήτζα, ſive κορτινίτζα. *Cortinula*. Anonymus De Amor. Callymachi, & Chryſorrhoes.

Φρουντζάτον θέλω εὔμορφον νὰ ποίσετε εἰς τὸν κῆπον.
Καὶ τὴ νερὸν ἐκ μηχανῆς τριγύρου τοῦ φρουντζάτου,
Καὶ κορτινήτζαν γύρωθεν, καὶ δουλευτὰς ὀλίγους.

ΚΟΡΥΒΑΝΤΙΟΝ. ΚΟΡΥΦΑΝΤΙΟΝ.

Κορυβάντιον, ſive Κορυφάντιον. Pileus. In Lexico Stephani. Κορυβάντιον, περίθεμα κεφαλῆς ἐγκόσμιον, καλόν. Iterum. Κίδαρις, κορυφάντων πέλος ἐστὶ εἶδος καμελαυκίου. ὃ καὶ τί ἄρα νοεῖται. Corrigo. Κορυφάντιον πῖλος. ἐστὶν εἶδος καμελαυκίου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖται.

ΚΟΡΥΓΙΑ.

Κορυγία. *Corrigia*. Heſychius. Ἱμάντωσις, σύνδεσμος τῶν κορυγιῶν τοῦ ὑποδήματος. In Lexico Stephani per η ſcribitur. Ἱμαντώσεις, σύνδησμοι τῶν κορηγίων τοῦ ὑποδήματος.

ΚΟΡΦΟΣ.

Κόρφος. Sinus. Pro Κόλπος. Gloſſae Graecobarbarae. Ἄδδηλος. κόλπος. κόλφος. κόρφος.

ΚΟΣΜΙΚΟΣ.

Κοσμικός. Secularis. Quiſquis extra clerum. Euchologium De Ordinat. Lectoris. Προσαγόμενος τῷ ἀρχιερεῖ ὁ τοιοῦτος, εἰ μὲν κοσμικός ἐστι, μετὰ ἱματίου ἀσκητῆς· εἰ δὲ μοναχὸς, μετὰ μανδίου. Typicum Sabae capit. V. Ἵνα μὴ ἐῶσι τοὺς ἐρχομένους εὐχῆς χάριν μοναχοὺς εἴ τε κοσμικοὺς, εἰσέρχεσθαι ἐν τῷ ναῷ ψάλλοντας τῆς ἐκκλησίας. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. XI. Οὐκ ἐσθίομεν εἰ μὴ ἔλαιον, καὶ πίνομεν καὶ οἶνον, μοναχοί τε καὶ κοσμικοὶ ἐξ ἴσου. Nicolaus Patriarcha De ieiuniis.

Οἱ πλεῖστοι ἔθος ἔλαβον ἀδεῶς καταλύειν
Τετράδα καὶ παρασκευὴν, οἱ κοσμικοὶ τὸ κρέας.
Ὡσαύτως καὶ οἱ μοναχοὶ τυροῦ μεταλαμβάνειν.

ΚΟΣΜΙΤΗΣ.

Κοσμίτης. Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. Ἵστανται δὲ καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον κάστρον καὶ κίονες πυκνοὶ ἔχοντες ἐπάνω κοσμίτας.

ΚΟΣΜΟΝ. ΚΟΣΜΙΑΤΙΚΟΝ.

Κόσμον. Iumentum. Vnde μονόκοσμον, vehiculum uno iumento trahi ſolitum. Gloſſae Iſidori. *Monocoſmum; quod ab uno iumento ducitur, vehiculi genus*. Et corruptum eſt in Gloſſis Arabicolatinis. *Monachus, genus vehiculi, quod ab uno iumento ducatur*. Reſcribo ex Iſidoro. *Monocoſmum*. Atque hinc κοσμιατικὸν, quod pro iumenti tractura ſolvebatur veredario; aut curſus publici

ci

ci praefecto*. Occurrit in Diplomate Andronici Palaeologi iunioris, apud Phranzen lib. III. cap. XXIV. Καὶ καςροκτισίας, καλεργοκτισίας, μαγειρίας ἀντιναύλυ, ἐξοπρασίας, κοσμιατικῦ, καπηλιατικῦ, &c.

ΚΟΣΣΙΑ.

Κοσσία. Foenisecium. Apud Crusium in Turcograecia.

ΚΟΣΣΟΣ. ΚΟΣΣΙΖΕΙΝ.

Κόσσος, Alapa. Suidas. Κόσσος, τὸ ῥάπισμα. Palladius Histor. Lauf. in Pachone; Α'τομανὲς ὃν ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ κόσσον. Hinc κοσσίζειν. Alapam infringere. Apud eumdem in Philoromo. Οὐ ξυριθῆναι ἐκέλευσεν, καὶ ὑπὸ παιδαρίων ἐντονώτατα κοσσισθῆναι.

ΚΟΤΡΑΦΟΣ.

Κότραφος. Pro Κρόταφος. Theodorus Gaza Introduct. Grammat. libro IV. Βαρβαρίζων τις ἐλέγχεται ἢ πλεονασμῷ, αἰσχίνυ, αἰσχίνυς, κοιμῶ, κοιμᾶσαι. τοιῦτο δὲ καὶ τὸ διαιρέμενον φαύλως, κοῖλον, κόϊλον, ἢ μεταθέσει, κότραφον.

ΚΟΤΤΟΣ. ΚΟΤΖΙΟΝ. ΚΟΤΤΙΣΤΗΣ.

Κόττος, Alea. Photius in Nomocan. Tit. XXIX. Ο' ἡττηθεὶς εἰς κόττον ὐκ ἀπαιτεῖται. Basilic. Eclog. III. Τὸ κεκωλῦσαι τὸν κύβον, ἤτοι κόττον, τῇ παραφυλακῇ τῶν ἐπισκόπων παραδίδωσιν ἡ διάταξις. Huius diminutum κοττίον, pro quo recentiores κοτζίον, sive κότζιν dixerunt. In Canonio Mathematico Adespoto. Τὸ κότζιν, τὸ μυςήριον ἂν φανῇ. Iterum. Τὸ κότζιν, εἰς εὐτυχίαν. Hinc, κοττίζειν. Glossae Graecolatinae. Κοττίζω. *Aleam ludo*. Κοττιςής. *Aleator*. *Aleo*. Κοττισμός. *Alea*. Et occurrit quoque in Basilicis citatis.

ΚΟΤΥΛΑΡΙΟΣ.

Κοτυλάριος. Piscator purpurae. Scholiastes Dionis Chrysostomi ad Orat. VII. quae εὐβοϊκὸς inscribitur. Πορφυρεῖς, κοτυλαρίυς. παρὰ τὸ ἐν μικροῖς πλοίοις ἤως κοτυλαις παρομοίοις πορφυρεύεσθαι. Ita recte emendat V. C. Fed. Morellus, pro κητυλαρίυς.

ΚΟΤΥΜΒΑ.

Κότυμβα. Navigii barbarici genus. Arrianus in Periplo maris rubri. Τῦτυ χάριν περὶ αὐτὸν τὸν εἴσπλυν βασιλικοὶ ἁλιεῖς ἐντόπιοι πληρώμασι μακρῶν πλοίων, ἃ λέγεται τράππαγα καὶ κότυμβα, πρὸς ἀπάντησιν ἐξέρχονται.

ΚΟΥΒΑΡΙΣ (a)

Κυβαρίς. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. CXXXIV. Ε'πωαζύσης ὄρνιθος τας λεπίδας τρίψας, καὶ ἀκατίδας, ἤγυν κυβαρίδας. Apud Dioscoridem libro II. capit. XXXVII. in inscriptione, ita dicuntur, qui in ipso textu, Ο'νοι οἱ ὑπὸ τὰς ὑδρίας. (b)

ΚΟΥΒΕΡΤΑ. ΚΟΥΒΕΡΤΙΑΖΕΙΝ.

Κυβέρτα. Italicum. *Coperta*. Tegmen. Anonymus De nuptiis Thesei.

Α'κόμη ξεσκεπάζασι καὶ τάλογά τυς ὅλα.
Ε'κ ταῖς κυβέρταις. ———

Phortius περὶ ςρατ. πραγματ. lib. II.

Τὸ πυγκίον να γεμήσεις
Μπυλτερης, χόντρης, καὶ πάλιν
Ποίησον κυβέρταν ἄλλην.

Hinc κυβερτιάζειν. *Cooperire*. Anonymus De nuptiis Thesei.

Εἰς χαλκηδόνιον φαρὴ ἤτον κυβερτιασμένο.
Α'πὸ συριανικὸν βλαντὶ, ἔμορφα πλυμισμένο.

Iterum alibi.

Ε'κεῖ ἔβλεπες νὰ ςεκυσι φαρία κυβερτιασμένα
Με ἀργυραῖς κιολχορύσαις σέλαις. ———

ΚΟΥΒΙΖΟΣ.

Κύβιζος. Stramentum in quo cubatur. Hesychius. Κύβιζος, ςιβάς. Ita corrigo. Male hodie. Στηβεύς. Hinc diminutum, κυβίζιον. Suidas. Κλισία, ἡ καθέδρα. κλίσια, τὰ κυβίζια.

ΚΟΥΒΙΚΛΑΡΕΑ.

Κυβικλαρέα. *Cubicularia*. Constantinus De Administr. Imp. Ε'γένετο παιδίσκην τῆς γυνίας κυβικλαρέαν πάνυ αὐτῇ ὖσαν προσφιλέςατον πλαίσασαν ἀπὸ ὄψεως αὐτῆς γένεσθαι.

ΚΟΥΒΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Κυβικυλάριος. *Cubicularius*. Irenaeus Comes in Epist. ad Orientales. Τὸν μέντοι μεγαλοπρεπέςατον καὶ φιλόχριςον κυβικυλάριον σχολαςίκιον ἔπεισαν ὡμολογημένως. Cedrenus. Κελεύσας κυβικυλάριον καὶ ἑτέρυς τινὰς εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν αὐτῆς. Menander in Eclog. De Legat. Η'μεῖς μὲν ἰσθηγυσνάφ θείῳ κυβικυλαρίῳ ἐκελεύσαμεν, καὶ ἐξυσίαν δεδώκαμεν. Etimologici Auctor. Τ'παςπιζόντων αὐτῷ ἀπληκταρίων καὶ κυβικυλαρίων. Et Antholog. lib. IV. exstat Epigramma, Λεοντίυ σχολαςικῦ εἰς εἰκόνα καλλινίκυ κυβικυλαρίυ.

ΚΟΥΒΟΥΚΛΕΙΟΝ.

Κυβυκλεῖον. *Cubiculum*. Sive Κυβύκλιον. Notitia Consuetudinum. Τοῖς περιβλέπτοις χαρτυλαρίοις τρισὶ τῦ θείυ κυβυκλείυ νομίσματα ἐννέα. Codinus in Orig. Constantinop. Ε'κ δὲ τῶν ἵππων καταβάντες, ἤνοιξεν ὁ εὐνῦχος κυβύκλιον ἓν, καὶ ἦν τὸ ἔδαφος πεπληρωμένον χρυσίυ χαράγματος. Cedrenus. Εὐπρεπῆ πάνυ ὖσαν, καὶ ἐν κυβυκλείῳ πρὸς θάλασσαν φυλαττομένην. Basilic. Eclog. XXXI. Πρὸ τῦ κυβυκλίυ τρεῖς ἐλεύθεροι. Iterum XLIV. Μήπω εἰσῆλθεν εἰς τὸ κυβυκλεῖον τῦ ἀνδρός. Glossae Graecolatinae. Κυβύκλιον. *Cubicula*, *Conclave*.

(a) In vet. Lex. Ιατρικῷ. Bibl. Parisien. legit. Ο'νίσκος κατοικίδιος ὁ ὑδηρὸς τὸ ἐν τοῖς ὑδαροῖς τόποις ἐμφιλοχορῦν ζῶον καὶ σφαιρύμενον προσεγγισάν τινι ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς σκρόφα καὶ Κυβαρὶς λέγεται. *Donius*.

(b) Lat. Asellus. *Donius*.

ΚΟΥ-

ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΣΙΟΝ.

Κȣβȣκλίσιον. Balſamon ad Concil. VI. Can. VII. Πολλάκις εἰς τὸ δικαςήριον εἶπόν τινες μήτε τȣ̀ς ἐκκλησιαστικȣ̀ς ἄρχοντας, μήτε τȣ̀ς μητροπολίτας, ἐν ἀξιωματικῇ μοίρᾳ συντάττεσθαι, καὶ διὰ τȣ̃το μηδὲ δυνατὸν εἶναι τὸν σίχον τȣ̃ ἐκκλησιαςικȣ̃ κȣβȣκλισίȣ, ἢ τȣ̃ ἐπισκόπȣ.

ΚΟΥΓΓΕΣΤΑ. ΚΟΥΓΓΕΣΤΙΖΕΙΝ.

Κȣγέςα. Gallicum. *Conqueſte*. Anonymus De bello ſacro.

Τῆς κȣγέςας ὀπȣ̃ ἔμλωεν ἔκλαις ςὴν συρίαν.

Iterum alio loco.

Αὐτὸ γὰρ ἦτον ὁ ἴδιον τῆς γονικῆς κȣγέςας.

Hinc, κȣγεςίζειν. *Conquirere*. Ibidem.

——— καὶ νὰ κρατεῖν τὴν μάχλυ.

Νὰ κουγεςίζον τους ῥωμαίους με τὰ φούσατα τάχουν.

ΚΟΥΔΕΑ.

Κȣδέα. Caput papaveris. Theocritis Scholiaſtes Idyll. XI. Μήκων λέγεται ἡ κεφαλὴ, καὶ ἀνθηφόρος βοτάνη, ἡ κοινῶς λεγομένη κουδέα. Veteres dicebant. κώδεια; ſed recentiores ω mutant in ȣ: ut λȣ́ρικον, pro λώρικον, & plura talia.

ΚΟΥΔΕΛΛΑ.

Κȣδέλλα. Ovis. Gloſſae Graecobarbarae. Αἰμέλγει. ἐπισπᾶται τὸ γάλα. σύρει τὸ γάλαν ἔξω ἀπὸ τȣ̃ βύζιν τȣ̃ σφακτȣ̃, ἤγουν τῆς αἰγὸς, ἢ αἶγας, ἢ προβάτȣ, ἤγουν κȣδέλλας.

ΚΟΥΔΟΥΝΙΑ.

Κȣδȣ́νια. Tintinnabula. Pro Κωδώνια Rhuzanus in Paraphraſi Vaticin. Καὶ τȣ̀ς κάτους με κȣδȣ́νια, καὶ τὸ μιαρὸ ποντίκιν.

ΚΟΥΔΡΙΓΑΡΙΟΝ.

Κȣδριγάριον. *Quadrigarium*. In Hippiatricis lib. II. cap. XXVIII. Lemma eſt. Προπότισμα τὸ παρὰ ῥωμαίοις κȣδριγάριον καλȣ́μενον. Et ſequenti capit. CXXIX. Κατασκευὴ τεθρίππȣ τȣ̃ λεγομένȣ κȣδριγαρίȣ. Occurrit illic ſemel atque iterum.

ΚΟΥΖΟΥΠΕΣ.

Κȣζȣ̃πες. Gloſſae Graecobarbarae. Τȣ̀ς κορμȣ̀ς, ἢ κλάδȣς, ἢ ἐλάτες, ἢ κȣζȣ̃πες, ἢ ξύλα τῶν ἀμπελιῶν.

ΚΟΥΚΙΑ. ΚΟΥΚΙΟΝ.

Κȣκία, ſive Κȣκίον. Faba. Corona pretioſa. Κȣκία. *Faba*. Κύαμος. Gennadius in Explicat. Rhamplii. Τὰ μόνα κȣκία τῶν πεντεκαίδεκα οἴκων διαμέρισον. Dorotheus Doctr. XI. Καὶ εὑρέθη ὅτι ἔκλεπτεν ὁ ἀδελφὸς ἐκεῖνος κουκία, φοινίκια, συκίδια.

ΚΟΥΚΚΟΣ.

Κȣ́κκος. *Cucus*. *Cuculus*. Suidas. Κόκκυξ, εἶδος ὀρνέου, ὁ παρ' ἡμῖν κȣ́κκος. In Excerptis Gloſſarii Arabicolatini hodie legitur. *Tucus quem Spani cuculum vocant, a voce propria nominatus*. Sed ſine dubio corrupta eſt dictio, ſcribendumque, *Cucus*. Itidem eſt apud Papiam.

ΚΟΥΚΟΥΒΑΙΟΣ.

Κουκουβαῖος. Glaucus. Caeſius. Noctuinus. Scholiaſtes Oppiani Halieut. libro I. Γλαυκοὶ, αἱ κουκουβαῖαι. Vide Κοκκόβη.

ΚΟΥΚΟΥΛΛΙΟΝ.

Κουκȣ́λλιον. *Cuculla*. Sozomenus libro III. cap. XIV. Σκέπασμα τῆς κεφαλῆς, ὃ κȣκȣ́λλιον καλȣ̃σι. Germanus in Hiſt. Eccleſ. Τὰ δὲ κȣκȣ́λλια κατὰ τὸν λέγοντα ἀπόστολον, ὅτι ἐςαύρωταί μοι ὁ κόσμος, κἀγὼ τῷ κόσμῳ. Vbi obiter obſerva, quid cuculla in habitu monaſtico myſtyce ſignificet. Sed aliter explicat Dorotheus Doct. I. Λαμβάνομεν δὲ καὶ κουκȣ́λλιον· τȣ̃το δέ ἐςι σύμβολον τῆς ταπεινώσεως. τὰ νήπια γὰρ τὰ μικρὰ τὰ ἄκακα φορȣ̃σι κουκȣ́λλια. ἄνθρωπος δὲ τέλειος κουκȣ́λλιον ȣ̓ φορεῖ. ἡμᾶς ȣ̃ν διὰ τȣ̃το φορȣ̃μεν, ἵνα νηπιάζωμεν τῇ κακίᾳ, ὡς λέγει ὁ ἀπόςολος. Corrigendus eſt Trebellius in Claudio. *Bardocucullum unum, cucullia villoſa duo*. Male hodie legitur, *cucutia*. Neque placet, *cucurnia*, quod e Codice reſtituit vir magnus: nam haec quoque vox mendoſa eſt, ut ſtatim oſtendemus. Habet porro etiam notionem in re metrica. Scholiaſtes Hephaeſtionis. Οἱ δὲ νεώτεροι διαιρȣ̃σιν (τὸ ἀνακρεόντειον) εἴς τε κȣ̃λα ἕξ, καὶ εἰς δύο. καὶ τὰ μὲν ἓξ κȣ̃λα, φασὶν οἴκους· τὰ δὲ δύο, κουκȣ́λιον. καὶ ἐπιδέχονται οἱ μὲν οἶκοι ἀνάπαιςον καὶ δύο ἰάμβους, καὶ περιττὴν συλλαβὴν, οἷον.

Α'πὸ τȣ̃ λίθου τὸ ῥεῖθρον. καὶ.

Α'πὸ τῆς φίλης ἐρήμου.

τὸ δὲ τȣ́των κȣκȣ́λιον σύγκειται ἔκ τε τȣ̃ ἐλάσσονος τῶν δισσυλλάβων ποδῶν, τουτέςι τȣ̃ πυῤῥιχίου καὶ ἐκ τȣ̃ μείζονος, ἤτοι τȣ̃ σπονδείου. καὶ ἔχει ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις τὸν ἐλάσσονα, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίοις τὸν μείζονα, οἷον.

Α'ρετῆς εὐςεφάνου ἄνθεα δρέψας.

ΚΟΥΚΟΥΛΛΟΝΝΕΙΝ.

Κουκουλλόνειν. Cuculla obtegere. Velare. Obruere. Demetrius Zenus in Batrachom.

Ε'ρχονται μαῦρα κύματα, καὶ τὸν ἐκουκουλόναν.

ΚΟΥΚΟΥΜΙΟΝ. ΚΟΥΚΟΥΜΟΣ.

Κουκȣ́μιον, ſive Κȣ́κουμος, *Cucuma*. Vaſis genus. Gloſſae Graecolatinae. Κȣ́κουμος. *Cucuma*. Gloſſae Servii. *Cucuma*. Κȣκȣ́μιον. Arrianus in Epictetum lib. III. cap. XXII. Δεῖ αὐτὸν κουκκȣ́μιον ἔχειν, ὅπου τὸ θερμὸν ποιήσει τῷ παιδίῳ. Conſtantinus Aſynkitus in Viatico. Καὶ τους στομαχικοὺς κόκκους, καὶ τὸ κȣκκȣ́μιν, καὶ τὰ ὅμοια τȣ́τοις προςάττων. Demetrius

trius Constantinop. Hieracosophii libro II. cap. LVII. Ἔψησον εἰς κουκέμιν ὀστράκιον ἕως ἂ ἀποτριτωθῇ. Sed in Constantini verbis non cucumam, sed cucumerem, designari censeo.

A

ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΙΑ.

Κουκουνάρια. Vide Κοκονάρια.

ΚΟΥΚΟΥΡΟΝ.

Κούκουρον. Theca. Purum putum Teutonicum. Koker. Leo Constit. V. Ζωλιωάρια μετὰ μικρῶν σαγιτῶν, καὶ κουκούριον αὐτῶν. Nicetas in Man. Comneno lib. II. Ὁ ὁπλισμὸς γὰρ αὐτοῖς, κούκουρον ἐπὶ τῆς ἰξύος ἐξηρτημένον πλάγιον, καὶ καμπύλα τόξα, καὶ ἄτρακτοι. Cedrenus. Κούκουρον γέμοντα νομισμάτων πέμψας. Vide Glossarium Rigaltii.

B

ΚΟΥΚΚΟΥΤΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Κουκκουτόπουλλον. Porcellus. Ex Italico, *Cochino*. Glossae Graecobarbarae. Χοιρίδιον, γουρουνόπουλλον, ἢ κουκκουτόπουλλον.

C

ΚΟΥΛΑ.

Κουλά. Theorianus in Legat. Armen. Κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ μαίου μηνὸς κατελάβομεν σὺν τῷ θεῷ τῶν ῥωμαίων κουλά. Eruditissimus Leunclavius interpretatur, *limites*. Non recte; nam nihil aliud est, quam acropolis. In codice Barbarograeco Nicetae, in Balduino Flandro, invenio: εἰς τὰ κουλὰ ἀναδραμεῖν, pro quo in puriori Graeco est: εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Occurrit quoque in Lexico Cyrilli. Προσεδρία τοῦ κυλοῦ. δίωξις, καὶ ἐπίπονος ἀσχολία. Sed ibi *Culum* significare existimo; & προσεδρία τοῦ κυλοῦ, erit *Adsiduitas*, secundum istam Cyrilli explicationem.

D

ΚΟΥΛΑΡΙΑ.

Κυλαρία. Gallicum, *Cuillier*. Cochlear. Hesychius. Γελγία, πίνη, σπάθη, κυλαρία.

E

ΚΟΥΛΙΑΖΕΙΝ.

Κυλιάζειν. *Colare*. Glossae Graecobarbarae. Ἀθελβάζειν. διηθεῖν, νὰ διηθεῖ. ἀφυλίζειν, νὰ κυλιάζῃ.

ΚΟΥΛΚΑ.

Κύλκα. *Culca*. Leo in Constitut. VI. Ἐς δὲ καὶ ἄλλως πως ἀναγκαῖα τὰ κέντουκλα ἐν ταῖς κύλκαις. Ita habet Codex Regius: cum alias legatur, ἐν ταῖς βίγλαις. Vt monet in Glossario suo Rigaltius. Κύλκα igitur & βίγλα idem esse videntur, & ἰσοδυναμοῦντα. Certe κύλκα, sive *Culca*, est Gallorum, *Couche*: unde *Culcare*, *Coucher*. Cubare. Lex Salica Tit. XXXIX. *Adrhamire noluerit, nec solem secundum legem culcaverit*. Atque hinc ἐξκυλκεύειν. *Exculcare*. Excubare: & ἐξκυλκάτωρες. *Exculcatores*. Excubitores. Mentio eorum fit non semel in Notitia Imperii.

F

ΚΟΥΛΠΑ.

Κοῦλπα. *Culpa*. Passim occurrit apud Iureconsultos Graecos.

ΚΟΥΜΒΙΖΕΙΝ.

Κουμβίζειν. *Cubare*. Niti. Inniti. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. Τὸν γὰρ σκίπωνα, ᾧ ἦν κουμβιζόμενος, ὡς καχεξίᾳ δῆθεν παλαιῶν, σκοτταῖος ἀναστὰς τῇ γῇ προσέρησε. Hinc composita, ἀκουμβίζειν, & ἐπακουμβίζειν, de quibus supra suo loco.

ΚΟΥΜΕΝΤΙΟΝ.

Κουμέντιον. Commentandi locus. Museum. In Synodo Florentina. Ἐμάθομεν ὃν παρὰ τ͂ αὐτοῦ, ὅτι δειπνήσας ἀπῆλθεν ἐν τῷ κουμεντίῳ αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτοῦ συνήθειαν, καὶ λαβὼν χάρτην καὶ κόνδυλον, ἔγραψε.

ΚΟΥΜΕΡΚΙΟΝ.

Κουμέρκιον. Vide Κομμέρκιον.

ΚΟΥΜΟΥΛΙΟΝ. ΚΟΥΜΟΥΛΟΝ.

Κουμέλιον, sive Κόμουλον. *Cumulus*. Malaxus in Hist. Patriarch. Καὶ ἔκαμναν κουμέλια με ταῖς πέτραις, ἀναθεματίζοντες αὐτόν. Chronicon Constantinop. Ὡρίσθη ἡ τὸν μόδιον κουμέλιον πιπράσκεσθαι. Arithmetica Adespota. Ἡ γὰρ φούκλα, ἢ κόμουλος, ἡ λεγομένη ἀντλητή, ἵστησι λίτρας, &c.

ΚΟΥΜΟΥΝΙΟΝ.

Κουμούνιον. *Commune*. Galli *Communauté*. In Synodo Florentina. Καβαλλάριοί τε καὶ μαρκέσιοι κόντοι καὶ δουκάδες, καὶ οἱ το ποτηρηταὶ τ͂ κουμουνίων.

ΚΟΥΜΟΥΤΖΙΝ.

Κουμέτζιν. *Cumulate*. Glossae Graecobarbarae. Ἀθρόα, ὁμοῦ, πάντα, ὁλαντάμα, ὅλα σωρεμένα. ὅλα κουμέτζιν.

ΚΟΥΜΠΑΝΙΑ.

Κουμπανία. Gallicum. *Compaignie*. Nicetas in Alexio Comneno lib. I. Τότε τῶν βαναύσων καὶ ξυνηλύδων τινὲς φιλοτάραχοι, κουμπανίᾳ μίᾳ γλυόμενοι, τινὰ κοντοστέφανον ὀνόματι Ἀλέξιον, εἰς τὸ μέγιστον ξυλλεγέντες τέμενος, ἀναγορεύουσιν αὐτοκράτορα.

ΚΟΥΜΠΑΡΙΑ.

Κουμπάρια, sive Κομπάρια. Errant viri docti, qui cymbas esse putant, nam Saracenica dictio est. Ecce Cedrenus. Ὁ τῆς ταρσοῦ ἀμηρᾶς τῇ προηγησαμένῃ ἐπαιρόμενος νίκῃ, τριάκοντα πλοῖα μέγιστα ἐξαρτυσάμενος (κουμπάρια ταῦτα καλεῖν εἰώθασιν οἱ σαρακηνοί) τῇ πόλει ἐπιτίθεται εὐρίπου. Constantinopolitani γαλέας vocabant. Idem auctor alibi docet. Κατὰ ῥωμαίων

μαίων ἐςέλλετο μετὰ ἐπὶὰ ϗ εἴκοσι κυμπαρίων, ἃς δὴ γαλέας κατονομάζειν εἰώθασι. Chronicon Constantinop. Οὗ τινῷ ὁ πραιπόσιτῳ ὀνόματι Νικηφόρῳ καθήρπασε κυμπάρια τῆς χώρας εὐμεγέθη.

ΚΟΥΠΙΣΜΑ.

Κέπισμα. Vide Α'κέμβισμα.

ΚΟΥΝΔΟΥΒΕΡΝΙΟΝ.

Κυνδυβέρνιον. Idem, quod Κοντυβέρνιον. *Contubernium*. Glossae Basilicorum. Κυνδυβέρνιον, ἡ κοινωνία.

ΚΟΥΝΑ.

Κῦνα. *Cunae*. Moschion De Morb. Mul. capit. CIV. Η' κοῦνα κρεμαστὴ ἔστω οὕτως ὡς ἐπὶ πλέον κύφων κινεῖν ἄρξηται. Et occurrit mox iterum.

ΚΟΥΝΕΛΗ.

Κυνέλη. Vide Κύνικλῳ.

ΚΟΥΝΙΑΔΟΣ.

Κυνιάδῳ. *Cognatus*. Affinus. Corona pretiosa. Κυνιάδῳ. *Adfinis*. Συγγενής.

ΚΟΥΝΙΚΛΟΣ.

Κύνικλῳ. *Cuniculus*. Erotianus in Lexico Hippocratis. Φησὶ δυσαναγωνιςῦ ϗ λιμοποιῦ μικρῷ λαγωῷ ὁμοίῳ. ῥωμαῖοι μὲν κονύκλον καλῦσι, μασσαλιῶται δὲ λεβηρίδα. Occurrit quoque apud AElianum, & Athenaeum. Hodie dicunt, κυνέλη. Corona pretiosa. Κυνέλη. *Cuniculus*. Δασύπυς.

ΚΟΥΝΝΙΑ. ΚΟΥΝΝΙΟΝ.

Κυννιά, sive κυννίον. *Cuneus*. Instrumentum fabrile, & inde metaphorica notio in re militari. Glossae Graecolatinae. Κυννίον, τὸ σύςημα. *Cuneus*. Et Graecobarbarae. Α'ξίνη, πέλεκυς, σφυρὶν, κυνιὰ, κοῶλικὸν σίδερον. Iterum alibi, δίςομῳ πέλεκυς, δίκοπῳ κυννιά. Mauricius νευρικὰ interpretatur lib. II. capit. II. Χρὴ κυννία, ἤγουν νευρικὰ, ἀπὸ κεντύκλων πλατέα πάνυ, ἔχοντα μανίκια φαρδέα, ἐπινοῆσαι αὐτύς. Sunt itaque hic σπάργανα, ut Nicetas quoque interpretatur: id est, *Cunia*, a cunis, sive *Cunabula*. Beda De Ortographia. *Cunabula sunt panni infantiae, sed Io. Constantinopolitanus Episcopus scribit Lazarum in monumento cunabulis involutum*. Sed pro ipsis quoque cunis usurpabant. Scholiastes Callimachi Hymno in Iovem. Λίκνον, τὸ κόσκινον, ἢ τὸ κουννίον, ἐν ᾧ τὰ παιδία τιθέασιν. Theon in Aratum. Λίκνον δὲ τὸ κυννίον φησὶ, παρὰ τὸ λίαν κινεῖσθαι.

ΚΟΥΝΟΥΠΙΟΝ.

Κεύνέπιον. Pro Κώνωψ. Glossae Graecobarbarae. Α'κρίδων, ἢ ἀγριομελίσσων. ϗ ἄλλοι, κωνώπων, ἤγουν κουνουπίων. Alexius Rharturus Doctr. VII. Τρίτον ἴδωσε κουνέπια πολλά, τέταρτον μυίας πολλάς.

ΚΟΥΝΤΕΛΑΣ.

Κουντελάς. Ex idiomate Italico, *Gondola*. Harmenopolus lib. I. Tit. XI. Καὶ τὴν ἐκ τῶ πλοίῳ σκάφίω, ἤγουν τὴν κοινῶς λεγομένlω βάλκαν, ϗ κουτελάδα λαβεῖν.

ΚΟΥΝΤΕΣΑ.

Κυντέσα. Comitissa. Ex idiomate Italico, & Gallico. Anonymus De bello sacro.

Διαβάντα ὀλίγῳ καιρὸς ἀπόθανε ἡ κουντέσα.
Τῦ κόντο τουμπρένα ἡ γυνή. ———

ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ.

Κουντύρα. Lolium. Glossae Graecobarbarae. Αἴρας ἀγρίας βοτάνας, ἀγριόχορτα, ἡ λεγομένη σήμερον κουντύρα. Iterum alibi. σίζουν τὸ σιτάριν, ϗ καθαρίζουντο ἀπὸ τῆς αἴρας, ἤγουν ἀπὸ τὴν κουντύραν.

ΚΟΥΝΤΟΥΡΟΝ.

Κέντουρον. Substantive. Andreas Ierosolymitanus De Rat. Invent. circ. sol. Κράτει τὰ αὐτὰ κέντουρα τῶν χιλιοντάδων ϗ ἑκατοντάδων τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Paulo ante dixit. Κράτει τὰ κάτω τῶν χιλιοντάδων ϗ ἑ. Hinc adparet quid significet.

ΚΟΥΝΤΟΥΡΟΣ.

Κύντουρῳ, & Κύνδουρῳ, sive Κόντουρῳ. Omnibus his modis scribunt, adiective, pro κόνδουρῳ, παρὰ τὸ κονδὴν ἔχειν τὴν ὐράν. Est ergo *Curticandis*. Ita dicti fuci, quod caudam, sive aculeum, non habeant. Etymologici Auctor. Κόθουρῳ σημαίνει τὸν κόνδουρον. γένῳ μελίσσων. ὁ κηφήν. Vide etiam Suidam. Sed usurparunt etiam de equis. Achmes capit. CLIII. Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ϗ αὐτὸς ἵππῳ ἦν κόντουρῳ, ἢ σπανδουρῳ, εὑρήσει κέρμιαν ϗ ὑςέρημα τῆς ἐξουσίας αὐτῦ, ἀναλόγως τῆς λείψεως τῶν τριχῶν. Et Basilic. Eclog. LVIII. Titulus est: Περὶ τῦ δημοσίου δρόμου, ϗ τῶν τοῖς κοντύροις χρωμένων. Quo loco falluntur vehementer, qui fustes esse putant, quibus equi agitentur. Corrigendus autem Nicetas est in Man. Comneno lib. II. Μετὰ κοντύρων, ϗ ἀλόγων ἀραβικῶν. Hodie editur. Μετὰ κονταρίων. Hinc compositum. Ι'πποκόντουρῳ, pro veredo. Suidas in Etymologico. Βερέδοις, ἱπποκοντύροις.

ΚΟΥΝΤΡΑΠΑΝΤΟΝ.

Κουντραπάντον. Italicum, *Contrabando*. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Ε'γὼ κυρὰ συντεκνίσσα σεςὲν ἐθάρρουν πάντα.
Νὰ ξεύρῃς ὅλαις ταῖς δουλίαις καὶ ὅλα τὰ κουντραπάντα.

ΚΟΥΝΤΡΑΠΕΖΟΝ.

Κουντράπεζον, sive κουντραπέζιον. AEquilibrium. Ex Italico, *Contrapeso*. Phortius. Περὶ ϛραἱ. πραγμ. lib. II.
Τρεῖς ὀκτὼ νὰ καταβαίνουν,
Κουντραπέζα νὰ ἐβαίνουν.
Iterum.
Ἐν δὲ τῶν κουντραπεζίων,
Ὡς τὸ τέλος τῶν παντίων.

ΚΟΥΠΑ.

Κῦπα. *Cupa*. Hero. Κῦπα, ἧς ἡ κάτω διάμετρος ποδῶν πέντε, ἡ δὲ ἄνω ποδῶν πεντήκοντα.

ΚΟΥΠΑΝΙΣΤΗΡΙΝ.

Κουπανιϛήριν. Pro Κοπανιϛήριον. Gloss. Graecobarbarae. Ἀληθινον. τὸ κοπανιϛήριον. κουπανιστήριν.

ΚΟΥΠΙΝ, ΚΟΥΠΙΟΝ.

Κουπίν, sive Κουπίον. Pro Κώπη. Remus. Glossae Graecobarbarae. Κώπας. κουπία. Iterum. Κώπη, ϰ κουπίν.

ΚΟΥΡΑΝΑ.

Κουράνα. Corona pretiosa. Κουράνα. *Cornix*. Κορώνη.

ΚΟΥΡΑΝΙΟΝ.

Κυράνιον. Alcoranus Mahometistarum. Bartholomaeus Monachus in Elencho Agareni. Ὅσις ὁ πλύνη τὴν καθέδρα τυ, εἶτα τὸ ϛόμα τυ, εἰς παράδεισον ὐκ εἰσέρχεται, καθὼς διαλαμβάνη τὸ κυράνιόν συ. Occurrit illic pluries.

ΚΟΥΡΑΤΣΑ.

Κυράτζα. Thorax. Ex Italico, *Corazza*. Anonymus De Nuptiis Thesei.
Καὶ τὶς ἐθώριες ϰ ῥίκλεν κουράτζας ϰ λυρίκια.
Glossae Graecobarbarae. Ἄσωϛος θώραξ, ἄνοπλος, ἄϛολος, ὁπὖ δὲν ἔνι ζωσμένος. κυράτζα ἀξηρμάτωτος. Scribebant quoque, κοράτζα, ut multa talia. Corona pretiosa. Κοράτζα. *Thorax*. θώραξ.

ΚΟΡΑΤΩΡ.

Κυράτωρ. *Curator*. Hesychius. Κυράτωρ, τροφεύς, παιδοτρόφος. Achmes cap. CCXLIV. Ἀνικανὸς ϰ εὐτελὴς ἔςαι ὁ κυράτωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῦ. Cap. CCXCV. εὑρήσει κυράτωρα χρήσιμον εἰς τοὺς δύλυς αὐτῦ. Passim occurrit apud Iureconsultos Graecos. Sed curatorum quidem duo genera. Vnus civilis, de quo diximus: alter palatinus, & de eo Agathias libro V. Τῶν γε μὴν δυνατῶν ϰ ἐν τῇ συγκλήτῳ βυλῇ αναγεγραμμένων, ἀνατόλιον μόνον φθαρῆναι ξυνέβη, ἄνδρα τῇ τε τῶν ὑπάτων ἀξίᾳ τετιμημένον, ϰ πρός γε τὸ φροντίδα τίθεσθαι ϰ ἐπιμέλειαν τῶν βασιλέως οἴκων τε ϰ κτημάτων ἀρχὴν εἰληχότα. κουράτωρας δὲ τύτους καλῦσι ῥωμαῖοι. Et hic postea λογοθέτης dictus est. Harmenopulus. Κυράτωρ τοῦ βασιλέως, ὁ νῦν λογοθέτης λέγεται.

ΚΟΥΡΑΤΩΡ.

Κυρατωρέα. *Curatura*. *Curatela*. Lucas Patriarcha in Sancitis. Τὰς ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀρχόντων λεγομένας κουρατωρέιας οἱ θεῖοι ϰ ἱεροὶ κανόνες καθαιρέσει καθυποβάλλυσι. Michael Anchialius. Καὶ ἐφεξῆς διατάττεται καὶ τὺς ἀναγνώςας ἐπίσης τοῖς διακόνοις, ϰ τοῖς ἱερεῦσι, μὴ ἀναδέχεσθαι κοσμικὰ ὀφφίκια, ἢ πρακτορικὰς ἐνεργείας, ἢ κυρατωρέας.

ΚΟΥΡΑΤΩΡΕΥΕΙΝ.

Κυρατωρεύειν. *Curatorem agere*. Frequens est in Iureconsultorum Graecorum libris.

ΚΟΥΡΒΑ.

Κύρβα. Meretrix. Glossae Basilicorum. Κύρβον, τὸ καμπύλον, ϰ σκαμβὸν, κἀντεῦθεν τὰ ξυλίκια τῆς σέλας κύρβια λέγονται, ὡς καμπύλα. διότι δὲ πάλαι τὰ τοιαῦτα κύρβια εἰς ὀχείαν ἀεὶ ὑπόκειται τοῖς ἐφίπποις, διὰ τῦτο μεταφορικῶς ϰ τὴν πόρνην κύρβαν λέγομεν, διὰ τὸ ἀεὶ ὀχεῖσθαι. Exstat quoque in Turcograecia Crusii.

ΚΟΥΡΒΗ.

Κύρβη. Crepido sellae. E Gallico. *Croupe*. Per metathesin. Mauricius Strategic. libro III. cap. IX. Δεῖ τὰς δύο σκάλας τῶν διποτάτων ἐπὶ τῦ ἀριϛερῦ μέρυς τῆς σέλας ποιεῖν, τυτέςι τὴν μίαν πρὸς τῇ κύρβῃ, ὡς ἔθος ἐςὶ, καὶ τὴν ἄλλην πρὸς τῇ ὀπισθοκύρβῃ. Hinc ἐμπροσθοκύρβιον, & ὀπισθοκύρβιον. [a] Antilena, & Postilena, de quibus in Glossario suo Rigaltius. Glossae Basilicorum. Τὰ ξυλίκια τῆς σέλας κύρβια λέγονται, ὡς καμπύλα.

ΚΟΥΡΒΟΝ.

Κῦρβον. *Curvum*. Glossae Basilicorum. Κῦρβον, τὸ καμπύλον, ϰ σκαμβόν.

ΚΟΥΡΓΙΑΖΕΙΝ.

Κυργιάζειν. *Curare*. Glossae Graecobarbarae. Ἀποφροντίζω. δὲν ἔχω ἔννοιαν. δὲν ϛημιάζω. δὲν κυργιάζω.

ΚΟΥΡΔΕΛΑ.

Κυρδέλα. Ligula. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΚΟΥΡΚΟΥΜΟΝ.

Κύρκυμον. *Curcuma*. Capistrum. Hesychius. Ἐν κημῷ, ἐν κυρκύμῳ. Achmes cap. CCLXXI. Εἰ δὲ ἄνευ δεσμῶν σιδηρῶν, ἤτοι κυρκύμων, οἱ εἰρημένοι μέγιςοι ὑποταγέντες ἐλεύσονται ἐν αὐτῷ. Vegetius Artis Veterinariae lib. II. cap. XXXIII. Cur-

[a] Antilena est, quod dicitur *il Pettorale*, Postilena *la Groppiera*: non sunt igitur κύρβη, *l'Arcione*. *Donius*.

Curcumam constrictam oportet imponi, ne depravet dentes, & labia. In Leg. unica C. Nulli in fren. *Nulli prorsus liceat in frenis, & equestribus sellis, vel in baltheis suis margaritas, & smaragdos, & hyacinthos aptare post hac, vel inserere. Aliis autem gemmis frena, & equestres sellas, & baltheos suos privatos exornare permittimus, de curcumis omnem prorsus qualiumcumque gemmarum habitum praecipimus submoveri*. Ita corrigo. Male hodie legitur, *de cucurniis*: neque recte olim, vir magnus Andreas Alciatus, tentavit, *gutturniis*. Et in Rescripto D. Hadriani, quod exstat leg. I. §. *Divus Hadrianus*. D. ad leg. Aquil. *Si clava percussit, aut curcuma in rixa, quamvis ferro percusserit, tamen non occidendi animo, leniendam poenam eius*. Hactenus mendose editum fuit, *aut cucuma*. Atque idem mendum est apud Auctorem Collat. Legg. Mosaic. Tit. I. Etiam B. pro M. scribebant, ut in multis talibus. Itaque lego in Glossario Arabicolatino. *Corcuba, lorum*. Perperam ibi hodie est, *lorcum*. Et apud Isidorum Orig lib. XIX. *Spirae, funes quibus in tempestatibus utuntur, quas nautici suo more curcubas vocant*.

ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΗΣ.

Κυροπαλάτης. *Curopalates*. Codinus in Orig. Constantinopol. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον Ἰουστινιανοῦ ἐκράτησεν ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ ἀπὸ κυροπαλάτων, ὁ δικαιότατος. Luitprandus in Legat. *Leoni Coropalati, & Logothetae* τοῦ δρόμου, *Luitprandus episcopus*. Rescribo, *Leoni Curopalati*. Ita mendum quoque est apud Ioan. Curopalatem in Michaele Theophili F. Ἔνθεν καὶ τὴν τοῦ κουροπάτου ἀναλαμβάνει τιμήν. Corrige ad praescriptum. Quod eius olim munus fuerit ignoravit Codinus, cuius iam aetate desierat. Ipse testatur in elegantissimo libro De Offic. aulae Constantinop. Ὁ κυροπαλάτης εἶχε μὲν εἰς τὸ παλαιὸν ὑπηρεσίαν, ἥ τις ἐστὶν ἀνεπίγνωστος, νῦν δὲ οὐδεμίαν. Nos tamen scimus: nam aulae custodia, & cura illi erat demandata. Ecce ab Evagrio discimus lib. V. capit. I. Τὴν φυλακὴν τῆς αὐλῆς ἐμπεπιστευμένος, ὃ κυροπαλάτην ἡ ῥωμαίων λέγει φωνή. Et a Theophylacto Simocatta, Hist. Mauric. lib. III. cap. XVIII. Οὕτω δὲ κατ᾽ ὀλίγον ἐξαιρούσης τῆς τύχης αὐτὸν, ὡς καὶ δαριζμεδοὺμ τῆς βασιλικῆς ἀναδεῖξαι. ἐστὶ δὲ ὃν δὴ κυροπαλάτην ῥωμαῖοι κατονομάζουσιν, εἰς μέγα ἀπονοίας ἐλήλακε. Exstat ad eum formula apud Cassiodorum Var. libro VII. Ergo falluntur viri docti, qui putant fuisse τὸν ἀρχιτρίκλινον. Magnae autem erat dignitatis, & auream virgam gestans primus erat in comitatu Imperatoris. Discimus ex formula Curae palatii, quae est apud Cassiodorum libro citato epist. V. *Illud quoque considera qua gratificatione tracteris, ut aurea virga decoratus inter obsequia numerosa, ante pedes regios, primus videaris incedere, vel uti ipso testimonio vicinitatis nostrae adgnoscamus tibi palatia commisisse*. Atque adeo inter illustrissimos censebatur. In Novella quadam Alexii Comneni. Πᾶσι παντοίως κατάδηλα γινέσθω σπεῦσον μεγαλεπιφανέστατε κυροπαλάτα. Immo proxima Imperatoriae auctoritas eius. Photius in Bibliotheca. Ὁ δὲ βαρκὰμ ἐπὶ τοσοῦτον δόξης ἦν κεχωρηκὼς πρὶν ἢ μελετῆσαι τὰ τῆς ἀποστασίας, ὡς μετά γε τὸν βασιλέα μηδένα τῶν πάντων μείζονα δόξαν ἔχειν αὐτοῦ. ἦν γὰρ κουροπαλάτης ὃν ῥωμαῖοι καλοῦσι. Itaque ipse etiam Imperatoris frater quandoque hoc munere ornabatur. Luitprandus loco citato. *Mittit autem illi Curopalates Imperatoris frater, non per suos pauperes nuntios, sed per te epistolam*. Et Iustinus quoque e Curopalate factus Imperator est, ut testatur Historia. Latinis primitus *Cura palatii* dicebatur. In l. unica C. De Praep. & Trib. Schol. & Cod. Theodos. De Com. & Trib. Schol. *Inter quos comites etiam sacri stabuli, & cura palatii numerantur*. Corippus lib. I.

Cum magni regeres divina palatia patris,
Par exstans curis, solo diademate dispar,
Ordine pro rerum vocitatus Cura palati.

Vbi & observa secundo versu auctoritatem eius Imperatoriae proximam, ut statim dixi. A Gallis olim dicebatur, *Maior domus*. Eginhartus in vita Caroli Magni. *Opes, & potentia regni penes palatii praefectos, qui Maiores domus dicebantur, & ad quos summa imperii pertinebat, tenebantur*. Originem autem accepit dignitas haec sub Clotario. Venericus in Apologia Henrici IV. *Tempore Clotarii patris Dagoberti regnum Francorum regi coeptum est, & administrari, ab his, qui provisores aulae regiae, vel Maiores domus, esse videbantur*. Postea *Seneschalli* dicti sunt. Auctor Supplementi ad Chronicon Sigeberti. *Servivit regi Francorum, ut Seneschallus Franciae. Hanc Seneschalciam, vel ut antiquitus dicebatur, Maioratum domus regiae, Robertus rex Francorum dedit Gaufrido*. Erant vero Curopalatae numero plures. Licet colligere ex isto loco Cedreni. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον Ἰουστινιανοῦ ἐκράτησεν ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Ἰουστῖνος ὁ ἀπὸ κυροπαλάτων. Et apud Ioannem Curopalatem in Isaacio Comneno. Ἰωάννην δὲ τὸν ἀδελφὸν, καὶ κατακαλὼν κεκαυμένον, κυροπαλάτας καὶ ἀμφοτέρους τιμᾷ.

ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Κουροπαλατίκιον, sive κουροπαλατίκιον. Curopalatae munus. Constantinus De Administr. Imp. Ἐπιστεῖλαι μετὰ μεγάλου κανισκίου τὸν κουρκένιον πρὸς τὸν βασιλέα, ἐξαιτούμενον τὸν κουροπαλατίκον, ἢ τὸ μαγιστράτον.

ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΙΣΣΑ.

Κουροπαλάτισσα. *Curopalatissa*. Curopalatae uxor. Chronicon Constantinop. Τὴν δὲ ὑπεραγίαν θεοτόκον τοῦ ἀρεοβίνδου ἀνήγειρε πέτρος ὁ μάγιστρος, καὶ ἡ κουραπαλάτισσα, ἡ ἀδελφὴ μαυρικίου.

ΚΟΥΡΟΥΛΙΟΣ.

Κουροῦλιος. *Curulis*. Ioannes Tzetzes Chil. XIII. cap. CCCCLXIX.

Τὰ τῦ θριαμβικῦ πάντα τῦ κουρουλίου δίφρου. Ἔχει τὸ ἐπιςόλιον.

ΚΟΥΡΟΥΝΝΑ.

Κουρύννα. *Corona*. Glossae Graecobarbarae. Ἀνάδημα. ςέμμα. κουρύννα, ἤγουν μίτρα.

ΚΟΥΡΟΥΝΙΑΖΕΙΝ.

Κουρουνιάζειν. *Coronare*. Glossae Graecobarbarae. Νὰ ςεφανωθῇ, καὶ νὰ κουρουνιαθῇ. νὰ ςυλιωθῇ. Et mox, Ἀναδήσομαι, ςεφανώσω, κουρουνιάσω. θέλω ςεφανώσειν. ἢ θέλω κουρουνιάσειν.

ΚΟΥΡΣΑΡΙΟΣ.

Κουρσάριος. *Cursarius*. Pirata. Ex Italico, *Corsaro*. Nicetas in Isaacio lib. I. Ὁ ἐν τῇ θαλάττῃ περιπαλῶν κουρσάριος. Eleutherius Zebelenus De Signific. Eclypf. Εὔκρατον τὸ θέρος, καὶ εὐνέςατος ἀὴρ, δρόμος τε κλεπτῶν καὶ κουρσαρίων.

ΚΟΥΡΣΑΤΩΡ.

Κουρσάτωρ. Levis armaturae miles. *Cursator*. Leo in Tacticis. Ὥςε ἑκάστου μέρους τὸ τρίτον ποσὸν κουρσάτορας εἶναι. τούτους δὲ εἶναι καὶ τοξότας. τὸ δὲ δίμοιρον τὸ ἐν μέσῳ τῦ ςρατῦ διφένσωρας, ἤγουν ἐκδίκους, τοὺς ὑποδεχομένους τοὺς κουρσάτορας.

ΚΟΥΡΣΕΥΕΙΝ.

Κουρσεύειν. *Cursare*. Praedari. Codinus De Offic. aulae Constantinop. Ὁ πρωτοςράτωρ ἐςὶ καὶ διφένσωρ τῶν κουρσευόντων. Et postea. Ἀπὸ δὲ τῶν κουρσευομένων πάντα τὰ ποικίλα, ἃ ὀνομάζονται φυτίλια, ἔθος ἐςὶ λαμβάνειν τὸν πρωτοςράτορα. Nicetas in Man. Comneno libro III. Καὶ περὶ τὴν ζαγόραν κουρσεύοντας.

ΚΟΥΡΣΟΝ.

Κοῦρσον, sive Κοῦρσος. *Cursus*. Praeda, & ipsi quoque *Cursarii*. Moschopulus. Σκῦλον, τὸ κοινῶς κοῦρσον. Glossae Gracobarbarae. Τὰ λάφυρα, τουτέςι τὰ κοῦρση. Et occurrit illuc saepissime. Codinus. Εἴτε περὶ ἀλόγων, εἴτε ἀρμάτων, εἴτε καὶ κούρσων, ἢ περὶ τοιούτου τινὸς καθιςᾷ, καὶ ἐξετάσει. Nicetas in Man. Comneno lib. II. Τὰ κοῦρση ἐν τοῖς ἀλόγοις φορτώσαντες. Corrige Apomasarem in Mysteriis. Ὀχλήσεις μεγάλας καὶ καθολικὰς, ἔλευσιν φοσσάτου, πτῶσιν κεφαλῆς ὁ πλοφόρου ἄρχοντος σοβαροῦ, ἐμφάνειαν ἐχθρῶν, ἐξ ὧν κῆρσα γίνεται μεγάλα. Manuscripto exemplari erat, κοῦσα.

ΚΟΥΡΣΩΡΕΣ.

Κούρσωρες. *Cursores*. Glossae Latinograecae. *Exercipes*. Ταχυδρόμος, δρομεὺς, καὶ κούρσωρ. Cedrenus. Ἕνα τῶν κουρσώρων αὐτοῦ ὁ ἔπαρχος πρὸς τὸν μάγιςρον ἔπεμψε. Mauritius Strateg. lib. I. Διφένσωρες οἱ συντεταγμένοι περιπατοῦντες πρὸς ἐκδίκησιν τῶν κουρσώρων. Iterum lib. IV. Τὰ μέν τοι τῶν βάνδων αὐτῆς τάσσεις κούρσωρας, τὰ δὲ διφένσωρας. καὶ πάλιν ἐναλλάσσειν αὐτὰ, ὅτε τοὺς κούρσωρας διφένσωρας ποιεῖν, ὅτε τοὺς διφένσωρας κούρσωρας. Anonymus in Pass. Domin. Προσκαλεσάμενος ὁ πιλάτος τὸν κούρσωρα, ςέλλει αὐτὸν ἀγαγεῖν τὸν ἰησοῦν.

ΚΟΥΡΤΕΣΟΣ. ΚΟΥΤΕΣΙΑ.

Κουρτέσος. Italicum, *Cortese*. Anonymus De Amor. Lybistri.

Καὶ πῶς πρὸς ὥραν δειλινοῦ βλέπουσι τὴν κυρτέσαν.

Item alius De nuptiis Thesei.

Λοιπὸν κυρά μου δέσποινα, εὐγενική, κουρτέσα,
Ἄνδλα δὰς καὶ βάλη ςα.

Hinc Κουρτεσία. *Cortesia*. Humanitas. Idem Auctor De nuptiis Thesei.

Ἔμνοςος ἦτον θυριακὸς ὅλος τῆς κουρτεσίας.

ΚΟΥΡΤΖΟΥΒΡΑΚΙΑ.

Κουρτζουβράκια. *Curti tubraci*. Codinus De Offic. Προετοιμάζουσι πλωχὰς δώδηκα, καὶ ἐνδύουσι τούτους ὑποκάμισα, ἤως χιτῶνας, κουρτζουβράκια, καὶ πατούτζια. Ita corrigo. Hodie editur, κουρτζουβάκια. Isidorus lib. IX. capit. XXII. *Tubraci, quod a bracis ad tibias usque perveniant*. Warnefridus De Gest. Longobard. lib. IV. cap. XXIII. *Calcei eis erant usque ad summum pollicem, paene aperti, & alternatim laqueis corrigiarum retenti. Postea vero coeperunt bosis uti, super quas equitantes tubragos birreos mittebant*. Ita corrigo, pro *Tubrugos*. Sed & *Tubrucos* editur in Isidoro loco citato, & in Glossario Arabicolatino, *Trubucos*. Rescribe ad hoc exemplum.

ΚΟΥΡΤΙΝΑ.

Κουρτίνα. Vide Κορτίνα.

ΚΟΥΡΤΙΟΝ.

Κουρτίον. Chronicon Constantinop. Καὶ ἦσαν ἀπόχορα ἐπὶ τοὺς κίονας μετὰ κρικέλων καὶ κουρτίων.

ΚΟΥΣΟΥΛΕΤΟΝ.

Κουσουλέτον. Ex Italico, *Corsaletto*. Armaturae notissimae genus. Phortius Περὶ ςρατ. πραγμ. lib. I.

Κουσουλέτα καὶ σπαθία,
Καὶ ὅσα ἐςὶν ὅμοια.

ΚΟΥΣΠΙΟΝ.

Κουσπίον, sive Κουσπίν. *Cuspis*. Lancea Glossae Graecobarbarae. Ἡ μαχαίρα, ἢ δόρυ, ἢ λόγχη, κουσπὶν, κοντάριν.

ΚΟΥΣΠΟΣ. ΚΟΥΣΠΑΤΩΡ.

Κοῦσπος. *Cuspus*. Cippus. Moschopulus. Ζητρεῖον, κοινῶς ὁ κοῦσπος, ἐςὶ δὲ εἶδος κολαςηρίου, ᾧ οἱ δοῦλοι ἐδεσμοῦντο. Suidas in Etymologico. Ποδοκάκη, ποδῶν κάκωσις. ὁ λεγόμενος κοῦσπος. Lexicon ineditum. Glossae Latinograecae. *Cuspus*. Ξύλινον σανδάλιον. Hinc κουσπάτωρ. Glossae Basilicorum. Κουσπάτωρες. φυλακιςαί. κοῦσπους γὰρ ξυλόποδας καλοῦσι. ΚΟΥΣ-

ΚΟΥΣΤΟΣ.

Κȣ̃ςος. *Custos*. Etymologici Auctor. Κȣ̃ςος, φύλαξ. Totidem etiam verbis Suidas.

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΟΝ.

Κȣςȣ́μιον. Consuetudo. Mos. *Coustuma*. Glossae Graecobarbarae. Ε῎χει φοβερὸν ϰ̀ ἦθος ϰ̀ τρόπον, ϰ̀ ϰȣςȣ́μιν. Ex idiomate Italico, & Gallico. *Costume*, sive *Coustume*. Necrologium Trecense. *Dedit ecclesiae tempore quo vivebat pro anniversario suo faciendo consuetumas, quas habebat apud Polliacum*. Atque inde compositum, ϰαλοϰȣ́ςȣμος. Bene moratus. Glossae Graecobarbarae. Καλοϰȣ́ςȣμοι, ϰαλοήθεις, ἀγαθότροποι, ὁπȣ̃ ἔχȣν ϰαλὰ ἤθη, ἢ τρόπȣς, ἤγουν ϰȣςȣ́μια. Item. Καϰοϰȣ́ςȣμος. Eaedem Glossae alibi. Καϰοήθης, ἢ ϰαϰοϰȣ́ςȣμος.

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΝΟΝ.

Κȣςȣμῖνον. *Crustuminum* pirum. Gloss. Graecobarbarae. Α῎πιος. ὄχνη. εἶδος ϰȣ́ςȣ, ἢ ϰȣςουμίνου.

ΚΟΥΣΤΩΔΙΑ.

Κȣςωδία. *Custodia*. Hesychius. Κȣςωδία. βοήθεια ςρατιωτιϰή. ϰȣςωδίας, τȣ̃ τῷ δησμωτηρίῳ ἐπιϰειμένȣ ςρατεύματος, ἢ συναγωγῆς. Nicetas in Man. Comneno lib. III. Καὶ εἶχε πάλιν αὐτὸν ϰȣςωδία μείζων. In Disputatione Gregentii. Παρεγένετο ϰ̀ ὁ ἔρβαν μετὰ τῆς ϰȣςωδίας αὐτοῦ. D. Matthaeus cap. XXVII. Η᾿σφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς ϰουςωδίας.

ΚΟΥΤΑΛΙ.

Κȣτάλι. Cochlear. Exstat in Turcograecia Crusii. Depravatum ex ϰωλάλις, de quo infra.

ΚΟΥΤΑΛΕΥΕΙΝ.

Κȣταλεύειν. Tudicula circumagere cibum in olla. Gloss. Graecobarbarae. Α᾿ναδιδυϰάζειν. ἀναταράσσειν, νὰ ϰȣταλεύῃ. νὰ ἀναϰατόνῃ.

ΚΟΥΤΖΑ.

Κȣ́τζα. Latus. Gallicum, *Costé*. Arithmetica Adespota. Ο᾿φείλῃ τιθέναι μαγαριϰὸν ἐπ᾿ αὐτῆς τῆς πρώτης ϰȣ́τζας τῆς πρῴρας.

ΚΟΥΤΖΑΓΓΕΙΟΝ.

Κȣτζαγγεῖον, sive Κȣτζαγϰίον. Vasis genus. Glossae Graecobarbarae. Α᾿ϰύρματα. ἀποτεύγματα, ϰατασϰευὴ τῶν χειρῶν, ἀγγεῖα, ϰȣτζαγγεῖα. Iterum alio loco. Λαγίνια. πιθάρια, ϰȣτζαγϰία. Vide Κȣτζός.

ΚΟΥΤΖΑΣΘΛΑΝΗΣ.

Κȣτζασθλάνης. Nicetas in Man. Comneno lib. III. Αἱ χεῖρες τȣ́τῳ ἐξήρθρωντο, ϰ̀ τὼ πόδε ϰυτ.. ϰαζόντε ἤσαν, ϰ̀ τὰ πολλὰ ἐφ᾿ ἁρμαμάξης τὴν πορείαν ἐποιεῖτο. ὅθεν ϰ̀ τὰς ἀρχὰς τῶν ϰατ᾿ αὐτȣ̃ σϰωμμάτων ἐξ αὐτȣ̃ δὲ ἀνδρόνιϰος εἰσέπειτα πορίζόμενος ϰȣτζασθλάνην τȣ̃τον ὠνόμασε. Vide Κουτζός.

ΚΟΥΤΖΟΣ.

Κȣτζός. Claudus. Mutilus. Ex Hispanico, *Coxo*. Corona pretiosa. Κȣτζός. *Claudus*. Χωλός. Glossae Gracobarbarae. Λέγεται ϰαὶ εἰς ϰάποιον ϰȣτζόν, ὁ ὁποῖος ἀϰȣμπίζει δύο βαϰτηρίας ἤγουν ἀντιβαςάματα ξύλινα ὑποϰάτω εἰς ταῖς μασχάλαις τȣ̃. Iterum alibi. Α᾿μφιγυήεις, ὁ ἀμφοτέρȣς τȣ̀ς πόδας χωλȣ̀ς ἔχων. ἐϰεῖνος ὁποῦ ἔχει ϰ̀ τὰ δύο ποδία χωλὰ, ἤγουν ϰουτζά. Atque hinc, Κȣτζαγγεῖα, & ϰουτζασθλάνης: de quibus supra. Item, ϰουτζόσαν. Eaedem Glossae. Θέλεις τὸν ϰȣτζόσειν, ἤγȣν χωλαίνειν.

ΚΟΥΤΙΑ.

Κȣτία. Cauda. Gallicum, *Queue*. Demetrius Constantinop. Hieracosophii libro II. cap. XV. Α᾿ποβάλλων δὲ τὰ πτερὰ, ϰαλῶς γίνήσεται, ὥσπερ ϰȣτίαν ἔχων μεγάλην τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ. Iterum mox. Τὴν αὐτὴν ἔχει ἰδέαν τ̃ ϰȣτίας, μήτε αὔξων μήτε μειῶν τὸ σχῆμα τ̃ ϰουτίας.

ΚΟΥΤΟΥΛΟΙ.

Κȣτȣ́λοι. Bartholomaeus Monachus in Elencho Agareni. Καὶ οἱ μὲν μουσιϰοὶ ϰρȣ́ουσι τας μȣσιϰὰς, οἱ δὲ φορακίδες ὀρχȣ̃νται ἀσϰεπεῖς ϰȣτούλοι, ϰ̀ οἱ ϰοσμιϰοὶ ϰ̀ οἱ λαϊϰοὶ μετὰ τῶν παίδων αὐτῶν ϰρȣ́ουσι τὰς ἑαυτῶν χεῖρας, ϰ̀ ἀναιδῶς φωνάζουσι, ϰ̀ οἱ ϰουτούλοι ὀρχȣ̃νται, ϰαὶ ȣ̃τως ϰαταπίπλουσιν.

ΚΟΥΤΡΟΥΒΙΟΝ.

Κȣτρούβιον. Potionis genus. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem. Βομβύλιος, παρὰ τὸ βομβεῖν, ὥσπερ ϰ̀ τὸ πινόμενον ϰȣτρούβιον.

ΚΟΥΤΡΟΥΚΟΝ.

Κȣτρȣ́ϰον. Machinae genus. Apud Heronem De Chirobolistra. Μίμησις τῶν ϰȣτρούϰων.

ΚΟΥΤΡΟΥΛΗΣ.

Κȣτρούλης. Corona pretiosa. Κȣτρούλης. *Tonsus*. Κεϰουρευμένος.

ΚΟΥΦΑΡΙΟΝ.

Κȣφάριον. *Cupa*. Stamatius in Epist. Καὶ ἤδωσά τον τὸ νερὸν, ϰ̀ ἐπέρασεν αὐτὸν ἐϰ μέσȣ τȣ̃ αὐτȣ̃ περιβολαίȣ τῆς γῆς ὑποϰάτωθεν μετὰ ϰȣφαρίων, εἰς τὸ ἀρδεύειν τὸ αὐτȣ̃ περιβόλαιον. Et mox iterum. Τὰ νῦν δὲ ἐγέμισαν ῥίζαις τὰ λεγόμενα ϰουφάρια.

ΚΟΥΦΕΤΑ. (a)

Κȣφέτα. In Synodo Florentina. Καὶ ἐποίησεν

(a) Forte *Copeta*, Veteribus *Copta*. *Donius*.

σεν ὁ πάπα διάκρισιν ἡμῖν, κυφέτα, κ̀ οἶνον κεράσας πᾶσιν ἡμῖν.

KOTΦIA.

Κυφία. Galericulum. Ex idiomate Italico. *Cuffia*. Perperam apud Codinus σκουφίας legitur. Vide Σκουφία.

ΚΟΥΦΟΞΥΛΟΝ.

Κυφόξυλον. Lotus. Moscopulus. Λωτὸν, κοινῶς κυφόξυλον, ἔ τὸ ἄνθ☉ ἐρσῆν καθ᾽ ὅμηρον, κ̀ εἰς τροφὴν χρήσιμον τοῖς ζώοις.

ΚΟΧΑΡΙΝ.

Κοχάριν. Achmes in Introduct. in Astrolog. Τῶν κανίων, κ̀ τῶν μαγαράδων, κ̀ κοχάριν, ἤτοι μετάλλων.

ΚΟΧΛΕΑΡΙΟΝ.

Κοχλεάριον. *Cochlearium*. Suidas. Κοχλεάριον, τὸ παρ᾽ ἡμῖν. Galenus. Περὶ εὐπορίςων· ἐμβάλλειν δεῖ αὐτὰ κοχλιαρίῳ, καὶ ὕτως προςιθέναι τῇ κλονίδι. Damogeron. Geoponic. lib. VII. Ταῦτα πάντα εἰς ὀθόνιον ἐνδύσας, ἑκάςῳ πίθῳ μετὰ τὸ ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον, κ̀ καταςῆναι, ἔμβαλε κοχλεάριον ἓν, κ̀ κίνει εἰς ῥίζαν καλάμυ. Glossae Graecolatinae. Κοχλεάριον. *Cochlearium*. Phrynicus. Κοχλεάριον, τῦτο λίςρον ἀριςοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς λέγ(ει), κ̀ σὺ δὲ ὕτω λέγε. AEmilius Hispanus Hippiatric. lib. I. capit. IV. Σελινοσπέρμυ κοχλεάρια πέντε.

ΚΟΨΙΜΟΝ.

Κόψιμον. Abscissio. Dissectio. Gloss. Graecobarbarae. Ἡ τῆς κάρας ἐκτομή. κόμμαν, ἢ κόψιμον τῆς κεφαλῆς.

ΚΡΑΒΑ.

Κράβα. Morbi genus. Cedrenus. Ἐπέδωκε δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις κ̀ πάλαι τὴν ῥωμαίων ἐπιόντε, κ̀ λυμαινόμ(εν)ον, κ̀ διαφθεῖρον τὺς βόας τὸ λοιμικὸν πάθ☉, ὃ κράβα καλονομάζεται. Apud Ioannem Curopalatem κράβρα scribitur.

ΚΡΑΚΤΑΙ.

Κράκται. Lectores. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Οἵ τε πρωτοψάλται, καὶ οἱ ἀναγνῶςαι, ὓς ἐξ ἔθυς παλαιῦ κράκτας ἐν ταῖς τοιαύταις ὀνομάζυσι πανηγύρεσι, κ̀ τελεταῖς, ψάλλυσιν ᾄσματά τινα συντελῦντα κ̀ ἡρμοσμένα εἰς τὰ τοιαῦτα. Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. *Protopsaltae, & qui Domestici vocantur, & ceteri ordinis Ecclesiastici, qui cantare norunt, quos in talibus sacris* κράκτας *adpellare mos est, cantica quaedam de industria ad huius diei festi celebritatem confecta modulantur.* Glossae Basilicorum. Νομεγκυλάτωρ, ὁ ἐξ ὀνόματός τινα φωνῶν, ὁ παρὰ συνήθειαν κράκτης.

ΚΡΑΛΗΣ. ΚΡΑΛΑΙΝΑ. ΚΡΑΛΙΤΖΑ.

Κράλης. [a] Rex. κράλαινα, & κραλίτζα. Regina. Georg. Logotheta in Chronic. Ἡ δὲ τρίτη εὐδοκία, ἣν πρὸ καιρῦ ὁ πατὴρ τῷ κράλῃ σερβίας συνέζευξε. In Sancito quodam Patriarchae Anonymi. Τὴν μέν τοι κομνηνὴν κυρὰν θεοδώραν, τὴν χρηματίσασαν σύζυγον τῦ λαπαρδᾶ ἐκείνυ κυρίυ ἀνδρονίκυ, ἀποκαρεῖσαν κατὰ βίαν τῦ τυράννυ, ἣ ἐν κωνςαντινυπόλει σύνοδ☉ ὐ παρεχώρησε μετασχηματισθῆναι, κ̀ συζυγῆναι τῷ κράλῃ ὑγρίας εὐθύμως τῦτο ζητήσαντι. Chronic. Constantinop. Ἀπέκτεινε κ̀ τὸν κράλην, τὴν δὲ κραλίτζαν ταύτην ἔφερεν ἐν κωνςαντινυπόλει λαβών. Et aliquot ibi locis. Gregoras lib. VII. Αἱ κραλαίνας τ̃ θυγατρὸς καὶ δημητρίου τοῦ παιδὸς κατελείφθησαν μόναι. Invenies quoque apud Cantacuzenum in Historia. Errant viri docti, qui *Carolum* significare putant: item illi qui Barbarum quidem nomen, sed tamen proprium. Itaque semper apud Gregoram, τ̃ κράλην σερβίας; interpretantur, *Cralem Serviae regulum*.

ΚΡΑΜΒΟΦΥΛΛΟΝ.

Κραμβόφυλλον. Folium brassicae. Demetrius Zenus in Batrachom. Κραμβόφυλλα ἐσχίζασι, κ̀ κάμασι σκυτάρια.

ΚΡΑΜΠΙΟΝ.

Κραμπίον. *Crambe*. Laonicus Cretensis ad Batrachom. Κράμβας. κραμπία.

ΚΡΑΞΙΜΟΝ.

Κράξιμον. Vocatio. Clamor. Glossae Graecobarbarae. Ἀπαράκλητ☉. αὐτόματ☉. ὅπου ἔρχεται ἀφ᾽ ἑαυτῦ χωρὶς κάλεσμα, κ̀ παρακάλεσμα, ἢ κράξιμον.

ΚΡΑΣΙΟΝ. ΚΡΑΣΙ. ΚΡΑΣΟΒΟΛΙΟΝ.

Κράσιον. Vinum. Nicetas in Alexio Angelo lib. III. Καὶ λαβράκια, κ̀ τὰ μεγάλα, ἀλλὰ κ̀ τὰ λιπαρὰ ὀψάρια τρώγοντες μετ᾽ ἐκείνου, κ̀ τὸ τριγλιανὸν κ̀ σάμιον κράσιον πίνοντες μετ᾽ αὐτῦ ἀκράτως. Hodie κρασὶ dicunt. Corona pretiosa. Κρασί. *Vinum*. Οἶν☉. Hinc κρασοβόλιον. Poculum. Cyathus. In Menologio. Καὶ λαμβάνυσιν οἱ ἀδελφοὶ κλαςὸν, κ̀ ἓν κρασοβόλιον ἐν τῷ νάρθηκι, κ̀ πλέον ὐδέν. Typicum Sabae cap. XLV. Ἀνὰ ἓξ ἰσχάδων φοινίκων, κ̀ ἀπὸ ἑνὸς κρασοβολίυ οἴνυ.

ΚΡΑΤΗΣ. ΚΡΑΤΙΝΟΣ.

Κράτης. *Crates*. Constantinus in Tacticis. Τὸν δὲ καβαλλάριον ἐξώπλισεν λωρικίοις, κ̀ κλιβανίοις, ἢ σιδηροῖς, ἢ ἀπὸ κράτων πεπλεγμένοις. Hinc κράτιν☉. Idem Constantinus. Ποδόψελλα, κ̀ χειρόψελλα σιδηρᾶ, ἢ κράτινα, ἢ ἐξ ἄλλης ὕλης διὰ τὺς μὴ ἔχοντας. Corrige eumdem. Καὶ εἰ μὲν δυνατὸν, ἔςωσαν ὅλα τὰ λωρίκια ἁλυσιδωτά. εἰ δὲ μὴ, ἔςωσαν τινὰ ἐξ αὐτῶν κ̀ κράτινα, ἢ ἀπὸ δερμάτων

[a] Videtur esse vocabulum Sclavorum. *Donius*.

μάτων ξηρῶν βυζαλικῶν. Perperam est in MS. κ̀ κεράτινα.

ΚΡΑΧΙΟΝ.

Κραχιόν. Idem quod κράσιον. Vinum. Glossae Graecobarbarae. Οἴνυ ἄνθος. ἄνθος τοῦ κρασίυ, ἢ κραχιῦ.

ΚΡΕΒΑΤΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Κρεβατόπυλλον. *Grabatulum*. Lectulus. Glossae Graecobarbarae. Τὸ μικρὸν κ̀ πτωχὸν κλινίδιον, ἤγυν κρεβατόπυλλον.

ΚΡΕΜΑΣΤΑΡΙΑ.

Κρεμαστάρια. Quae Galli *Pendants*. Achmes cap. CCXLVIII. Ἐὰν ἴδῃ τις βασιλεὺς, ὅτι τὰ ἐνώτια, ἤτοι τὰ κρεμαστάρια τῦ στέμματος αὐτοῦ ἀπεκόπη, τὸ βασίλειον αὐτῦ ὀλιγόκοσμον κ̀ ὀλιγοχρόνιον ἔσαι.

ΚΡΕΜΜΑΣΤΕΙΝ.

Κρεμαστεῖν, sive, κρεμμαστεῖν. Pendere. Glossae Graecobarbarae. Κρυφὰ ἐκρημμάστικεν μὲ τὸ σχοινὶν ἀπὸ τὸ παράπλωμαν τῆς θύρας.

ΚΡΕΜΕΔΙ. ΚΡΕΜΗΔΙΟΝ.

Κρεμέδι, sive κρεμήδιον. Depravatum ex κρομμύδιον. Corona pretiosa. Κρεμέδι. *Cepa*. κρόμμυον. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Πράσα, ῥαπάνια, κάρδαμα, κρεμήδια, καὶ γογγύλια.

ΚΡΕΟΦΑΓΟΣ.

Κρεοφάγος. Tempus post Quadragesimam, quo carnibus iterum vesci licebat. Codinus De Offic. Καὶ ποιῶν εὐχὴν ἐπὶ τῆς βασιλικῆς τραπέζης, ἐπὶ τὸ τὴν τεσσαρακοστὴν παρελθεῖν, ἀρχὴν δὲ τὴν κρεοφάγον λαβεῖν, λαμβάνει ἄρτον καὶ μίνσον, κ̀ ἀπέρχεται.

ΚΡΙΑΔΑ.

Κριάδα, sive κρυάδα. Frigus, Corona pretiosa. Κριάδα. *Frigus*. ψύχος. Glossae Graecobarbarae. Βοηθεῖ καλάδικα τῦ ἀέρος κ̀ κρυάδας. Iterum alibi. Βοηθεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν ἄνεμον, ἤγυν ὅταν ἔνι κρυάδα.

ΚΡΙΑΡΗ.

Κριάρη. Corona pretiosa. Κριάρη. *Aries*. κριὸς. Item κριαρεῖον. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. II. cap. L. Εἶτα δι' ἄλλων δέκα ἡμερῶν δῶσῃς κρέας κριαρείυ, εἶτα ἄλλας δέκα μελὰ περιστερόπυλα.

ΚΡΙΘΘΑΡΙΝ.

Κριθθάριν. Hordeum. Glossae Graecobarbarae. Νὰ φάγῃ πολλὴν κριθὴν, ἢ κριθθάριν.

ΚΡΙΚΕΛΛΟΣ. ΚΡΙΚΕΛΛΙΟΝ. ΚΡΙΚΕΛΛΟΙΔΕΣ.

Κρίκελλος, sive, κρίκελος. *Circellus*. Circulus. Glossae Graecolatinae. Κρίκελλος. *Circulus*. Item, κρικέλλιον. Alexander Trallianus lib. IX. Λαβὼν δακτύλιον σιδηρῦν ποίησον γλυφέσθαι τὸ κρικέλλιον αὐτῦ ὀκτάγωνον. Suidas. Κρίκος, τὸ κρικέλλιον. Etymologici Auctor. Κρίκος, τὸ κρικέλλιον, παρὰ τὸ κλέω. Glossae Graecobarbarae. Ψέλλια. κρικέλλια. κιρκέλλια. δακτυλίδια. Corrige apud Zenobium Cent. IV. Prov. XLI. Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κρίκελ' ἐπίβαλε. Hodie editur, μείονα κείκελ' ἐ. Facilis lapsus. Viri docti emendant, κύκλα. Hinc κρικελλοειδὲς, apud Constantinum Them. Orient. VI. Βύκελλος γὰρ τὸ κρικελλοειδὲς ψωμίον καλεῖται.

ΚΡΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Κρινίσκειν, pro, κρίνειν. Glossae Graecobarbarae. Ἐκεῖνυς ὅπυ δὲν κρινίσκυνται, ἢ ὅπυ δὲν ἔναι δίκαιοι.

ΚΡΙΝΩΝΙΑ.

Κρινωνία. Genus pilei Imperialis. Codin. de Imperatore loquens. Φορεῖ δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δοκῦν αὐτῷ φόρεμα, ἕως ἡ κρινωνία, ἢ τετράφυλλον, ἤ τι ἕτερον ὅμοιον τύτοις.

ΚΡΙΣΣΟΚΑΒΩΝ.

Κρισσοκάβων. Equus varicosus. Vide Κάβων.

ΚΡΙΤΑΔΕΣ.

Κριτάδες. Iudices. Glossae Graecobarbarae. Καὶ οἱ κριτάδες ἀποφάσισαν καταδικά τυ. Occurrit etiam alibi ibidem. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Πλύσιοι, κριτάδες, κ̀ ἄρχοντες, κ̀ στρατηγοὶ μεγάλοι.

ΚΡΟΚΑΤΟ.

Κροκάτο. Ruber. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΙΑΡΟΣ.

Κροκοδειλιάρος. *Crocodileus*. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. XLVIII. Λαβὼν μέλι ἀττικὸν, ἄκαπνον, κ̀ κροκοδειλιάρας κόπρου λευκῆς, τὰ ἴσα μίξας.

ΚΡΟΥΔΕΛΑΦΟΣ.

Κρυδέλαφος. Nicetas in Alexio Comneno lib. III. Οἱ δ' ἄνα κράτος ἐδραπέτευον, κ̀ μάλιστα οἱ στρατηγοὶ, ὡς κρυδέλαφος πλέον δείλανδροι.

ΚΡΟΥΜΕΝΑ.

Κρυμένα. *Crumena*. Corona pretiosa. Μπόρσα, πυγγή. κρυμένα. φασκώλιον.

ΚΡΟΥ-

ΚΡΟΥΣΑΡΟΣ. [a]

Κρουσάρος. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes.
Ἄνθρωποι ξένοι ζήτηταὶ, καὶ δράκται, καὶ κρουσάροι,

ΚΡΟΥΣΤΑ.

Κροῦστα. *Crusta*. Vestimenti genus, in quo purpura aliis coloribus intermixta. In l. *Nulla*. 11. Cod. Theodos. De Scen. *His quoque vestibus noverit abstinendum, quas Graeco nomine a Latino crustas vocant, in quibus alio admixtus colori puri rubor muricis inardescit*. Glossae Latinograecae. *Crusta*. γροῦτα. Male viri docti rescribere conantur, *Scruta*.

ΚΡΥΑΔΑ.

Κρυάδα. Vide Κριάδα.

ΚΡΥΒΓΕΙΝ.

Κρύβγειν, pro, κρύπτειν. Celare. Occultare. Glossae Graecobarbarae. Κρύπτει. κρύφει. κρύβγει. Et occurrit illic pluries.

ΚΡΥΜΕΝΟ.

Κρυμένο, pro, κεκρυμμένον. Corona pretiosa. Κρυμένο. *Absconditum*. ἀπόκρυφον.

ΚΤΗΝΟΒΑΤΑΙ.

Κτηνοβάται. Qui cum iumentis rem habent. Harmenopulus lib. VI. Tit. IV. Οἱ ἀλογευόμενοι, ἤγουν οἱ κτηνοβάται καυλοκοπείσθωσαν.

ΚΤΗΤΟΡΙΑ.

Κτητόρια. Solemnia. In usum recepta. Cedrenus. Διὸ καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς, εἰς τὰ γενέθλια καὶ θεοφάνια χωρὶς στέμματος προῆλθε, καὶ τὰ ἐξ ἔθους κτητόρια τοῦ δωδεκαημέρου οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ τὰς ἐξόδους αὐτῶν δέδωκε τοῖς πτωχοῖς. Sed legendum censeo, κλητόρια. Ita alibi rectius apud eumdem Cedrenum. Suidas. Κλητόριον, ἡ βασιλικὴ δόξα, ἢ τράπεζα. Ioannes Curopalates in Leone Basilii F. Λέων δὲ ὁ βασιλεὺς μὴ δυνάμενος τὰ κατὰ τύπον ἐκτελεῖν κλητόρια, αὐγούστης μὴ οὔσης, στέφει ἄνναν τὴν θυγατέρα ζωῆς τοῦ ζαουτζᾶ. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Μετὰ δὲ φονευθῆναι τὴν γραῦς μετὰ τοὺς παῖδας αὐτῆς, καὶ τὸν ἀπουταλεπῆ, ἐστράφη ὁ μουχαμὲτ μετὰ τὸ φοσσάτον αὐτοῦ εἰς τὸ κάστρον μωλινὰ, καὶ ἐποίησε κτητόριον μέγα.

ΚΤΙΠΑΝ.

Κτιπᾶν. In Canonio Mathematico. Τοῦ λιχνάρη τὸ φιτίλιν ἐὰν κτιπᾶ. Glossae Graecobarbarae. Ταράσσεται, ἀνακατόννεται, κτιπᾶ τὰ χέρια του.

(a) Sic legisse apud *Suidam* & *Phavorinum* & in Vaticanis membranis scribit *Andreas Schottus*. fort. κουρσάροι, *Corsari*.

ΚΤΙΣΤΑΔΕΣ.

Κτιστάδες. Fabri lignarii. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΔΕΣ.

Κυβερνητάδες. Gubernatores. Glossae Graecobarbarae. Ἄρχοντες. ἤγουν κυβερνά. ἢ κυβερνητάδες.

ΚΥΔΟΝΗ.

Κυδόνη. *Cydonium* malum. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XXXV. Τὸ ὑγρὸν τῆς κυδόνης ἢ κίτρου ἀποπιέσης μετὰ οἴνου παλαιοῦ, ἢ μέλιτος.

ΚΥΔΩΝΙΑΤΟΝ.

Κυδωνιάτον. *Cydoniatum*. Simeon Sethi De Facult. Cib. Τὸ δὲ παρ' αὐτῶν κυδωνιάτον εὐστόμαχον, καὶ ἧπατος ῥωστικόν. Nonus De Morb. Curat. cap. CLVIII. Καὶ τὸ, διὰ τριῶν πεπέρεων, καὶ τὸ κυδωνιάτον, καὶ τὸ διοσπολιτικὸν, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΚΥΛΑΣ.

Κύλας. Piscis genus. Oppiani Scholiastes Halieutic. lib. III. Λάριμον, τὸ λεγόμενον κύλας. εἶδος ἰχθύος.

ΚΥΜΒΗ.

Κύμβη. *Cymba*. Suidas. Κύμβαι, πλοῖα περιφερῆ παρὰ ῥωμαίοις. Etymologici Auctor. Κυμβεῖον, εἶδος ποτηρίου, παραπλήσιον τῷ σχήματι πλοίῳ, ὃ καλεῖται κύμβη. Eustathius ad Iliad. V. Κυμβαῖον ποτήριον, κυμβίον ἕτεροι γράφουσι. λέγοντες καὶ ὅτι ἔοικε κατὰ σχῆμα πλοίῳ καλυμμένῳ κύμβη.

ΚΥΜΒΙΑ.

Κυμβία. Vide Κομβία.

ΚΥΜΑΤΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Κυματόπυλλον. Fluctus. Glossae Graecobarbarae. Κυμάτιον τὸ ἐν τοῖς γείσοις. ἤγουν καὶ κυματόπουλλον ὅπου γίνεται εἰς τοὺς γείσους.

ΚΥΜΗΤΟΣ.

Κύμητος. Italicum, *Gomito*. Cubitus. Etymologici Auctor. Ῥωμαῖοι τὸν ἀγκῶνα κύμητον λέγουσι. Non debebant viri eruditi rescribere, κύβιτον. Est enim idiotismus, ut ostendi.

ΚΥΝΗΓΗ.

Κυνήγη. Corona pretiosa. Κυνήγη. *Praeda*. ἄγρα.

ΚΥΝΤΑΝΟΣ. ΚΟΝΤΑΞ.

Κυντανὸς κόνταξ. Vide supra Κόνταξ.

ΚΥΠ-

ΚΥΠΠΟΣ.

Κῦππος. *Cippus*. Suidas. Ποδοκάκη, ξύλον εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν, ὃ παρὰ ῥωμαίοις κῦππος λέγεται. Et observa, κύππος, non κίππος. Nam ita corrupta iam Roma sub posterioribus Imperatoribus scripsisse videntur. Sic apud Siculum Flaccum De Condit. Agror. *Sepulcra in extremis finibus facere soliti sunt, & cyppos ponere.*

ΚΥΠΡΙΑΝΑ.

Κυπριανά. Festum in memoriam B. Cypriani a Carthaginiensibus institutum. Nautae ita quoque tempestatem adpellabant, quae ordinaria circa illud festum. Evagrius lib. IV. cap. XVI. Κυπριανὸν ἅγιον ἄνδρα μάλιστα πάντες χαλκηδόνιοι σέβονται, καὶ αὐτῷ νεών τινα λόγου πολλοῦ ἄξιον πρὸ τῆς πόλεως ἱδρυσάμενοι περὶ τὴν τῆς θαλάσσης ἠϊόνα, τάτε ἄλλα ἐξοσιοῦνται, καὶ ἄγουσιν ἐνιαύσιον ἑορτὴν, ἣν δὲ κυπριανὰ καλοῦσι, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν χειμῶνα οἱ ναῦται, οὗπερ ἐγὼ ἀρτίως ἐμνήσθην, ὁμωνύμως τῇ πανηγύρει προσαγορεύειν εἰώθασι. ἐπεὶ εἰς τὸν καιρὸν ἐπισκήπτειν φιλεῖ, ἐφ' οὗ ταύτην οἱ λίβυες ἄγειν εἰς ἀεὶ τὴν ἑορτὴν νενομίκασι. Sunt autem ea verba petita e Procopio Vandalic. lib. I. circa finem. De tempestate vero habes ibidem. Οἱ δὲ ναῦται οὐκ ἐπείθοντο. τήν τε γὰρ ἐκείνη ἀκτὴν ἀλίμενον ἔφασκον εἶναι, καὶ χειμῶνα ἐπίσημον αὐτίκα μάλα γενήσεσθαι ἐπίδοξον εἶναι, ὃν δὴ οἱ ἐπιχώριοι κυπριανὰ καλοῦσι. Videndus quoque Nicephorus Callistus Hist. Eccles. lib. XVI. cap. XII.

ΚΥΠΡΟΚΑΝΔΗΛΟΝ.

Κυπροκάνδηλον. Candelabrum ex aere Cyprio. Breviarium ἀδέσποτον, quod recenset sacra utensilia. Κυπροκάνδηλον, κανδήλα, μανουάλιον, ξεστίον, κονδάκιον τῆς ἐκκλησίας. Perperam erat in MS. κυθροκάνδηλον.

ΚΥΡ.

Κῦρ. Truncatum, pro κύριος. Dominus. Anthos. Ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ὁ κῦρ μανόλης, καὶ ἔκτισε τὸ ἑξαμίλιον. Iterum ibidem. Ἐβασίλευσεν εἰς αὐτὸ τότε ὁ κῦρ κωνσταντῖνος ὁ παλαιολόγος.

ΚΥΡΑ. ΚΥΡΑΣ.

Κυρὰ, pro, κυριά. Domina. Chronicon Constantinopol. Ὠνόμασαν δὲ ταύτην, τὸ κενὸν συνοικέσιον ποιήσαντες, κυρὰν τῆς ἀνατολῆς. Item κυρὰς dicebant, sed eo discrimine, ut κυράδες essent, *Damoiselles*. Anonymus De bello sacro.

> Ἐκεῖ κυρὰν τὴν μπριγκίπισσαν με ὅλλαις ταῖς κυράδαις.

Iterum ibidem.

> Ἀπαύτου ἐδιέβησαν νὰ ἤδασιν ταῖς κυράδαις,
> Ποῦ ἦσαν μὲ τὴν μπριγκίπισσαν ὅλλαι εἰς τὸ παλάτη.

ΚΥΡΙΑΚΗ. ΚΥΡΙΑΚΟΝ.

Κυριακή. Primus dies hebdomadis. In Manuel. Comneni Constitut. De Feriis, ἡμέραι κυριώνυμοι, dicuntur. Et vetus omnino ista nuncupatio. In l. *Solis*. 13. Cod. Theod. De Exact. *Solis die, quem Dominicum rite dixere maiores, omnium omnino litium & negotiorum quiescat intentio.* Ecce Alexandri Severi temporibus. Loquitur vetus Inscriptio.

ΕΤΕΙ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΚΑΙCΑΡΟC
ΤΩ. Α. ΑΡΧΗ
ΑΙ· ΚΥΡΙΑΚΑΙ. ΤΟΥ· ΠΑΣΧΑ.
ΚΑΤΑ. ΕΤΟC.

Immo apud Ignatium occurrit in epistola ad Trallianos. Περιέχει οὖν ἡ μὲν παρασκευὴ, τὸ πάθος. τὸ σάββατον, τὴν ταφήν. ἡ κυριακὴ, τὴν ἀνάστασιν. Errant ergo viri docti manifesto, qui volunt Silvestrum Pontificem huius rei auctorem, rogante Constantino Magno. Porro, ἡ μεγάλη κυριακὴ dicebatur κατ' ἐξοχὴν dies Paschatis Suidas. Κυριακὴ μεγάλη. περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ χριστοῦ γεννήσεως, τῶν φώτων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν βαΐων, τῆς μεγάλης κυριακῆς τοῦ πάσχα, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Et bis terque ibidem. Diaconus in Leone Constantini F. *In crastinum, quando videlicet magnus Dominicus dies Paschae celebratus est.* Sed & Templa κυριακὰς vocarunt. Cedrenus. Τότε καθιστᾷ κωνσταντῖνος τοὺς ἰδίους παῖδας καίσαρας, καὶ κυριακὰς πρὸς ἐπιστροφὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τόπους εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ ποιεῖ. Item κυριακά. Ioannes Episcopus Citri in Resp. Οὐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς, ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, τὰς λεγομένας ἀγάπας ποιεῖν. Can. XXVIII. Syn. Laodic. Οὐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς συνεσθίειν, καὶ ἀκούβιτα στρωννύειν. Videatur Amalarius De Eccles. Offic. lib. III. cap. II. Sic Latini quoque *Dominica*. Hieronymus in Chronico. *In Antiochia Dominicum, quod vocatur Aureum, aedificare coeptum.* Et mox. *Antiochiae Dominicum Aureum dedicatur.* [a]

ΚΥΡΙΞ.

Κύριξ. Apomasar in Mysteriis. Τῶν τε κυρίκων, καὶ γελοιαστῶν, καὶ μεσαζόντων, καὶ οἰνοπωλῶν ζημίαν.

ΚΥΡΙΣ.

Κῦρις. Dominus. Pro κύριος. Theorianus in Legat. Armen. Καὶ χαιρετίσαντες τὸν καθολικὸν τῆς ἀρμένιας, κύριν Νερσέσιν, ἐκ τοῦ μέρους τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως δεδώκαμεν αὐτῷ τὸ πρὸς αὐτὸν βασιλικὸν θεῖον γράμμα. Chaeroboscus De Trop. Poet. Σχῆμά ἐστι λόγος σολοικισμὸν ἀπολογίας ἔχων, ὡς ἵνα εἴπωμεν. ὁ κῦρις ἰωάννης, ὃν ὁ θεὸς ἐλεήσει, καλὸς ἄνθρωπός ἐστι. Hinc compositum, φαγόκυρις: de quo infra.

[a] Τῆς κυριακῆς meminit etiam *Ioannes* in *Apocalypsi*.

ΚΥΡΟΣ.

Κῦρος, pro κύριος. Basilius Magnus περὶ γραμματ. γυμνασ. Πόσα σημαίνει κῦρος; δύο. τὸ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ τὸ κύριον ὄνομα. ὡς τὸ, κῦρος κατὰ τῆς πλάνης εἴληφε κύρου μακαρίου. Codinus. Τὰ λίτβαδα ἐνόρια ὄντα τῆς μεγάλης ῥωσίας μητροπόλεως γεγόνασιν ἐπὶ τῆς βασιλείας κύρου ἀνδρονίκου, ἐπὶ τοῦ πατριάρχου ἰωάννου τοῦ γλυκέως. Male viri docti interpretantur, *regnante Cyro Andronico*. Iterum alibi. Αὕτη ἡ ἐπισκοπὴ οὖσα τῶν σάρδεων προεβιβάσθη παρὰ τοῦ βασιλέως κύρου ἀνδρονίκου παλαιολόγου εἰς θρόνον δέκατον. Idem illic error committitur. In Praefat. Schol. ad Pindari Olymp. Διορθώθη δὲ παρὰ τοῦ ἡμετέρου σοφιστοῦ, ἤτοι μυσταγωγοῦ, κύρου δημητρίου τοῦ τρικλινίου. Chronicon Constantinopolitan. Πατριαρχεύοντος δὲ κύρου ματθαίου τοῦ λογίου τὰ τῆς ἐκκλησίας ἅπαντα εἰρηνικῶς διέκειτο.

ΚΥΡΤΙΑ.

Κυρτία. Scutum. Hesychius. Κυρτίας, καλοῦσι τὰς ἀσπίδας. Vide eumdem in Καιτρέαι.

ΚΩΔΙΚΕΛΛΟΣ.

Κωδίκελλος. *Codicellus*. Macarius Homil. xxxix. Ὥσπερ βασιλεὺς γράψας ἐπιστολὰς οἷς βούλεται κωδικέλλους καὶ δωρεὰς ἰδίας χαρίσασθαι. Dositheus lib. III. Κωδικέλλους τίς ποτε ἀδριανῷ παρέδωκε, δι' ὧν ἔφασκε πλείονας εἶναι δικαστάς. Himerius. Πρῶτος ὕπατος ἐν τῷ φόρῳ καλλίστρατος ἐτιμήθη, καὶ ἕως βασιλείας κωνσταντίνου ὕπατοι κωδικέλλους ἐν τῷ φόρῳ ἐλάμβανον. Occurrit passim apud Iuresconsultos Graecos, & Grammaticos.

ΚΩΔΙΚΙΛΛΙΟΝ.

Κωδικίλλιον, sive κοδικίλλιον. Idem quod κωδίκελλος. Scholiastes Nazianzeni in Iulianum Orat. I. Συνθήμασιν. ἃ καλοῦσι κοδικίλλια.

ΚΩΔΙΚΙΟΝ.

Κωδίκιον. *Codiculus*. In Sancitis Michaelis Patriarchae. Ἐκ τῶν ἀποκειμένων κωδικίων τῷ εὐαγεῖ σεκρέτῳ ἐκβληθέν. Balsamon in Resp. Καὶ ἐζήτησε τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα κανονικὰ προβλήματα καὶ ζητήματα λαληθῆναι. ἐπὶ κοινοῦ καὶ ἀδελφικῆς ἀποκρίσεως καλλιγραφηθῆναι τοῦτο κωδίκιον. Interpres Historiae Apollonii Tyrii. *Apertoque scrinio codiciorum suorum inquisivit omnium quaestiones auctorum*.

ΚΩΔΙΞ.

Κώδιξ. *Codex*. Suidas. Κώδιξ, κώδικος. Isidorus Pelusiota lib. IV. epist. XCI. Ἢ οἱ τῶν νομοθετῶν κώδικες, ἢ αἱ δημοσθένους βίβλοι. Codin. Τὸν δέ γε σταυρὸν ἐν δεξιᾷ φέρει ἀεὶ, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ βλάττιον κώδικι ἐοικὸς δεδεμένον μετὰ μανδυλίου. Nicetas in Manuel Comneno lib. I. Ἔνια δὲ καὶ τοῖς δημοσίοις ἐγγράφειν κώδιξι. Gregoras lib. IV. Γράμμασι τοὺς ἑαυτῶν ἐγχαράξαντες ὅρκους τοῖς ἱεροῖς ἐντεθείκασι κώδιξι.

ΚΩΜΑΚΤΩΡ.

Κωμάκτωρ. *Coactor*. Glossae Latinograecae. *Argentarius*. κωμάκτωρ. Eaedem alibi. *Coactor*. κωμάκτωρ. ἀναγκαστής. Apud Hesychium est. Κωμάκτωρ. ἡ λέξις παρὰ ῥίνθωνι ἐν μηδείᾳ. Sed non huius loci ista dictio est, & ab alia origine.

ΚΩΤΑ.

Κωτᾶ. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. I. Μίαν τινὰ κωτᾶ κορυφῆς διόπτραν τῆς καλύβης ποιησάμενοι.

ΚΟΤΑΛΙΣ.

Κώταλις. Tudicula. Cochleare maius. Suidas. Λάκλιν, τὴν λεγομένην κώταλιν, τορύνην, ὅ ἐστι ζωμήρυσιν. Hodie dicunt, κοτάλι. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΚΩΤΙΔΕΙΝ.

Κωτίδειν. Demetrius Constantinop. lib. I. capit. I. Ἐπειδὰν δὲ τοὺς πατέρας κωτίδωσι κρεῶν ἐμφορουμένους, διδόασι γὰρ αὐτοῖς κρέα ἐσθίειν οἱ θηραταὶ, τῇ τούτων θοίνῃ προσπεσόντες ἀθρόως καὶ αὐτοὶ ἁλίσκονται.

ΛΑΒΑΝΤΙΣ.

Λαβαντίς. Spica nardi, quae vulgo *Lavanda*, sive *Lavandula*, unde formata dictio. Hesychius. Ἴφια, ἡ λυχνίς. ἄνθος, ἔνιοι λάχανον, ὃ ἡμεῖς λαβαντίδα καλοῦμεν.

ΛΑΒΑΡΟΝ.

Λάβαρον. *Labarum*. Vel etiam λάβωρον, utroque modo scribitur. Sozomenus lib. I. cap. IV. Ἐκέλευσεν ἄνδρας ἐπισήμονας χρυσῷ καὶ λίθοις τιμίοις εἰς σταυροῦ σύμβολον μετασκευάσαι τὸ παρὰ ῥωμαίοις καλούμενον λάβωρον. σημεῖον δὲ τοῦτο πολεμικὸν τῶν ἄλλων τιμιώτερον. Aldhelmus De Laud. Virg. *Praemisso Christi laboro tutus, & Christi vexillo armatus, nec venenata draconum detrimenta tremebundus extimuit*. Ita corrigo: hodie editur. *Christi taboro*. Ionas episcopus Aurelianensis De cultu Imag. lib. II. *Ac labarum, quem dicunt draconem, in speciem crucis Dominicae exaptat*. Corrigendus item Mauricius Strateg. lib. II. capit. II. Κοντάρια καβαλλαρικὰ ἔχοντα λωρία κατὰ τὸ μέσον, πρὸς τὸ σχῆμα τῶν λαβάρων, μετὰ φλαμμούλων. Hodie est in MS. τῶν ἀβάρων. Figuram labari plene nobis describit Eusebius lib. I. De vita Constantini. Illic vide.

ΛΑΒΕΤΖΗ.

Λαβέτζη. Gutturnium. Exstat in Turcograecia Crusii. Est Italicum *Lavezo*. Lebes.

ΛΑΒΙΚΛΑΙ.

Λαβίκλαι. Vide Λάγκλαι.

ΛΑ-

ΛΑΒΟΝΝΕΙΝ.

Λαβόννειν. Vulnerare. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τὸ πῶς ὁ ἔρως ἔδωκε με τὴν χρυσὴν σαΐταν,
Καὶ λάβοσέ σας κ' τὰς δύο, κήσεν ὁμῦ θλιμένοι.

Demetrius Zenus in Batrachom.

Στάρματα τὸν ἐκτίτησε, κ' δὲν τὸν ἐλαβώνη.

Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Καὶ ὅποιον λαβώσεις παρ' εὐθὺς χρέιαναι γιανεποθάνη·

ΛΑΒΩΜΑΝ. ΛΑΒΩΜΑΤΙΑ. ΛΑΒΩΜΕΝΟΣ.

Λαβωματία. Vulnus. Corona pretiosa. Λαβωματία. *Vulnus*. τραῦμα. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes.

Καὶ στρίγγιστε καλλίμαχε τις ἐπολέμησέ σε.
Α'ν ἀπὸ ξίφους ἔλαβες, κ' πῦ τὸ λάβωμάν σου;
Κᾶσαι νεκρὸς ἀναίμακτ☉ κ' πῶς ἐθανατώθης;

Item λαβωμένος. Vulneratus. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τὰς λαβωμένους ἔποικαν ὅλους νὰ τὰς γιατρέψῃ.

ΛΑΒΟΤΤΟ.

Λαβῦτο. Testudo. Ex idiomate seculi corrupti, quo *Laudis* dicebatur, ex Alemannico, *Lauten*. Gotfridus Viterbiensis Chronici Parte IX.

Mira videre meat, celebri plaudente chorea,
Laude, tuba, cithara festa coluntur ea.

Apud Petrarcham in Testamento *Leutum* est. *Thomae Bambasiae de Ferraria lego leutum meum bonum, non ut eum sonet pro vanitate seculi fugacis, sed ad laudem Dei aeterni.* Vox vero haec Graecobarbara reperitur apud Crusium Turcograeciae lib. II.

ΛΑΒΡΑΤΟΝ.

Λαβράτον, sive λαυράτον. *Lauratum*. Imago Imperatoris laureati ac triumphatoris. Basilic. Eclog. LVI. Οἱ τὰς δημοσίας ἱλαρίας, εἴτ' ἂν χαρμόσυνα ἐπιφερόμενοι, μηδὲν παντελῶς παρὰ τῶν ἐπαρχιωτῶν λαμβανέτωσαν, εἴτε πολεμίων αναχώρησιν, εἴτε νίκην, εἴτε ὑπάτων ἀναγόρευσιν, εἴτε εἰρήνην γινομένην πρὸς τοὺς πολεμίους, εἴτε λαβράτον καταγγέλλοιεν. Gregorius Dialogus in epist. I. ad Leonem Isaurum. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ λαυράτα σου κατεδέξαντο, καθὼς πρέπει βασιλεῦσι βασιλέας τιμᾶν. Et mox. Τότε ῥίψαντες τὰ λαυράτα σου κατεπάτησαν, κ' ἀνασκαφὴν τοῦ προσώπου σου ἐποιήσαντο. Optatus. *Lauratis, & iconibus, quae mittuntur ad civitates, vel regiones, obvii adeunt populi cum cereis & incensis, non cera perfusam tabulam, sed Imperatorem honorantes.* Potest plenissime intelligi ex collatione eorum quae habentur in l. *quidquid* unica. Cod. De Publ. Laet. Nunt. *Quidquid nostrorum nuntiari coepit prosperorum, ut bella si desinunt, si oriuntur victoriae fastus, si honor datus fuerit regalium; vel consulum, vel trabearum, compositaeve pacis erit offerenda tranquillitas,* SI SACROS VVLTVS INHIANTIBVS FORTE POPVLIS INFERIMVS, *hoc sine immodico pretio nuntiari excipique sancimus.* Sed haec mendosa, & luxata, sic corrigimus. *Si oriuntur victoriae fastis, si honor datus fuerit regalium trabearum, vel consulum, compositaeve pacis, &c.* Vide l. *quidquid*. 4. Cod. Theod. lib. VIII. Tit. XI. Quum autem haec laurata provinciis inferrentur, obviam iis procedebatur a populo cum cereis, & incensis. Patet ex loco Optati, quem iam produximus. Sed aliud est *Labratum*, & cave confundas. Glossae Latinograecae. *Labratum*. φίλημα βασιλικόν. Item. *Labratum*. Α'σπασικὸν βασιλέως. Exposuimus pro etymi ratione in Auctario libri nostri De Gloria capit. XVIII. Illic vide, si tanti est. Aliter vero explicant Glossae Basilicorum. Λαβράτον, τουτέστιν ὁ ἐργασμέν☉ καὶ χειροποίητ☉ ὅρ☉.

ΛΑΒΡΑ.

Λάβρα. *Laura*. Epiphanius contra Ariomanitas. Πλησίον ἑκάστης ἐκκλησίας αὐτῶν κ' ἀμφόδων, ἤτοι λαβρῶν ἐπιχωρίως καλουμένων. Vide infra, Λαῦρα.

ΛΑΒΩΡΟΝ.

Λάβωρον. Vide Λάβαρον.

ΛΑΓΓΑΔΗ. ΛΑΓΚΑΔΙΟΝ.

Λαγγάδη, sive λαγκάδιον, & λαγγάδιον. Vallis. Corona pretiosa. Λαγγάδη. *Vallis*. κοιλάς. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ εἰς τὸ ὄρ☉ τοῦ ῥιζίου ἐσέβην εἰς λαγκάδη.

Glossae Graecobarbarae. Α'γκεα. κοίλους τόπους. λαγκάδια. φαράγγια.

ΛΑΓΓΙΟΣ.

Λάγγι☉. Longus. Ex idiomate Teutonico. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. III. Καλὸν δέ ἐστιν ἐὰν καὶ μακρὰν ὡς ἐπιπολὺ ἤγουν λάγγιαν τὴν οὐρὰν ἔχῃ.

ΛΑΓΙΝΑΚΗΣ.

Λαγινάκης. *Lagenula*. Maximus in epistola ad Zygomalam. Λάβε ἀπὸ τὸν σακελλίου ἕνα λαγινάκην μέλη γεγραμμένον ἐπάνω τὸ ὄνομα τῆς αὐθεντίας σου. Et Burclas itidem in epistola ad eumdem Zygomalam. Καὶ στέλλω τις αὐθεντία σου εἰς ἕνα λαγινάκι.

ΛΑΓΙΝΗ.

Λαγίνη. Lepus. Pro, λαγωός. Nicetas in Andronico Comneno. Ε'τι δὲ οἱ πληνοπόδες λαγῖναι, κ' κύνες αἱ θηρευτικαί. Constantinus Manasses.

Καὶ κύνες καρχαρόδοντες, πτηνόποδες λαγῖναι.

ΛΑΓΚΗ. ΛΑΓΚΛΑ.

Λάγκη. *Lanx*. Glossae Servii. *Lanx*. λάγκη. Hinc diminutivum, λάγκλη. *Lancula*. Iulius Pol-

Pollux lib. VI. cap. XII. ubi de mensa agit, eiusque vasis. Οὐ; μὲν δίσκυς καλῦσιν, ἐρεῖς. κύκλυς ἀργυρῦς, ἢ χεύματα ἀργυρᾶ, ἢ πίνακας· ὥσπερ τὰς λάγκλας ὀνομαζομένας, πίνακας κοινὺς. Ita emendo: Hodie editur, τὰς λαβίκλας.

ΛΑΓΟΓΗΡΩΣ.

Λαγόγηρ☉. Suidas. Μύξ☉, ὁ λαγόγηρ☉ παρ' ἡμῖν. Orneosophion. Ἢ τὺς λεγομένυς λαγογήρυς παράβαλε τῷ ὀρνέῳ.

ΛΑΓΟΝΙΚΟΝ.

Λαγονικόν. Laconicus canis. Anonymu De nuptiis Thesei.

Ζαγάρια κ) λαγονικὰ ταῖς ἁλυσαῖς δεμένα.

Et alius De Vulpe & Lupo.

Σκύλυς χοντρὺς λαγονικὰ ἀπὸ τὴν λυμπαρδία.

ΛΑΓΧΑΡΙΟΝ.

Λαγχάριον. *Lancea*. Theodorus Prodromus in Lexico. Δόρατα, τὰ λαγχάρια. Nisi illic legendum, λογχάρια.

ΛΑΔΙΝ. ΛΑΔΙΟΝ.

Λάδιν, sive λάδιον. Vnguentum. Adeps. Glossae Graecobarbarae. Μύρισμα. ἄλειμμα· λάδιν. Et alibi. Τὺς ἐπὶ τῷ ὕδατι σαλαγμὺς ἐλαίυ. ἤγυν τὰ σαλάγματα, ἢ σαξήματα τῦ λαδίυ, ὅπυ σάσσυσιν εἰς τὸ νερόν. Corona pretiosa. Λάδι. *Oleum*. ἔλαιον. Arsenius in Epistol. Καὶ ἀποσέλνω συ μὲ τὸν ἀναγνώσην τὸν σκνιφὸ ἕνα βαρέλη λάδι. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Καὶ γία τὸ λάδη κόπτυσιν, κ) φτέρνυν ταῖς καντίλαις.

ΛΑΕΝΤΙΑΡΙΟΣ.

Λαεντιάρι☉. *Lapicidinarius*. Hesychius. Λαεντιάρι☉. λιθοξό☉.

ΛΑΖΑΡΟΣ. ΛΑΖΑΡΩΜΑ.

Λάζαρ☉. Homo recens mortuus, & λαζάρωμα. Vestis mortualis. Triodium. Ἀπὸ τύτυ κ) πᾶς ἄνθρωπ☉ ἄρτι θανὼν λάζαρ☉ λέγεται, κ) τὸ ἐντάφιον ἔνδυμα πάλιν λαζάρωμα καλεῖται, αἰνιττομένο τῦ λόγυ εἰς μνεῖαν τῦ πρώτου λαζάρυ ἔρχεσθαι.

ΛΑΖΟΥΡΙΟΝ.

Λαζύριον. Color caeruleus. Italicum, *Azzurro*. Aretas ad Apocalypsin capit. XXI. Ἐξ ῦ σαπφείρυ φασὶ κ) τὸ λαζύριον χρῶμα γίνεσθαι. Leontius De sphaera Arati. Καὶ ἄλλῳ βαθεῖ τινὶ χρώματι ἐπαλείψαντες, οἷον τῷ καλυμένῳ λαζυρίῳ. Achmes in Introduct. in Astrolog. Ὑγρός ἐσι, κ) χροιὰν τῦ λαζυρίυ ἔχει. Nonnus De Morb. Curat. cap. CXLIII. Ἢ τὴν ἀρμενίαν βῶλον πίνειν, ἢ τὸν λαζύριν.

ΛΑΘΡΟΚΟΡΥΖΑ.

Λαθροκόρυζα. Gravedinis species in accipitre. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. LXVII. Εἴδη δέ ἐσι κορύζης τέσσαρα. ξηρὰ, ὑγρὰ, κατεχομένη, κ) νοσερὰ, σὺν ἄλλαις δυσὶ, λαθροκόρυζα, κ) σηθοκόρυζα.

ΛΑΙΚΟΣ.

Λαϊκός. *Laicus* vulgo. Iustinianus Nov. V. Οὔπω τῦ μοναχικῦ σχήματ☉ ἠξιωμέν☉, ἀλλὰ κυρᾷ τε κ) ἐσθῆτι τῇ τῶν καλυμένων χρῆσθαι λαϊκῶν, κ) μένειν τὰ τῦ θεῦ διδασκόμεν☉ λόγια. Acacius Episcopus Berrhoeensis in Epist. ad Cyrill. Ἔτι μὴν κ) πρὸς ἡμᾶς τῦτο μὲν κληρικῶν, τῦτο δὲ λαϊκῶν, συνηγορεῖν δοκῦσι τῷ ῥηθέντι ῥητῷ ὐκ ἐναντίως ἔχοντι κατὰ διάνοιαν, τῇ ἀποσολικῇ πίσει. Palladius Hist. Laus. in Macario Alexandrino. Καὶ ἔδωκεν τῦ μηκέτι ἁμαρτῆσαι, μήτε λειτυργῆσαι, τῷ θυσιασηρίῳ, ἀλλὰ τ̃ λαϊκὸν ἀσπάσασθαι κλῆρον. Theophylactus ad D. Marcum cap. IV. Οἱ μὲν εἰσι παρθένοι, κ) ἐρημικοί. ἄλλοι μιγάδες, κ) ἐν κοινοβίῳ. ἕτεροι λαϊκοὶ, κ) ἐν γάμῳ.

ΛΑΙΜΟΝΙΟΝ.

Λαιμόνιον. Italicum, *Limone*. Malum Hesperium. Logizus in epist. ad Theodosium Zygomalam. Καὶ ἔδωκα αὐτῷ δύο κῦφαις. ἡ μία, κυλλύρια. κ) ἡ ἑτέρα, λαιμόνια.

ΛΑΚΙΝΑΡΙΔΙΟΝ.

Λακιναρίδιον. Hesychius. Λακιναρίδιον, ῥωμαῖοι ὑπόδημα. Nihil aliud est, quam *Lacinia*. Sed errat Hesychius; non enim est ὑπόδημα.

ΛΑΚΚΑ. ΛΑΚΚΟΣ. ΛΑΚΚΑΡΙΟΣ.

Λάκκα. Vulgatum, *Lacca*. Apud Myrepsum lib. De Antidotis cap. CXXIII. Λάκκα τῶν βαφέων. Item λάκκ☉. Apud Arrianum in Periplo, maris rubri. Καὶ γαυνάκαι, κ) μολόχινα, κ) σινδόναι ὀλίγαι, κ) λάκκ☉ χρωματινός. Hinc λακκάρι☉, idem quod λακκοποιός. Glossae Graecolatinae. Λακκάρι☉, *Laccarius*.

ΛΑΚΡΗ.

Λάκρη. Ardea. Vide Ἀρδιόλη.

ΛΑΚΤΕΝΔΟΠΟΥΛΑ.

Λακτενδόπυλα. Lactentes porcelli. Simeon Sethi De Facult. Cib. Οἱ δὲ δέλφακες, ἅ τινα ὀνομάζυσι λακτενδόπυλλα, ὑγροί εἰσι καὶ περιττωματικοί.

ΛΑΚΩΝΑΡΙΟΝ. ΛΑΚΩΝΑΡΙΟΣ.

Λακωνάριον. *Lacunarium*. *Lacunar*. Et λακωνάρι☉. Laqueatus. Socrates lib. I. cap. IX. Τὴν δὲ τῆς βασιλικῆς καμάραν πότερον λακωναρίαν ἢ διά τιν☉ ἑτέρας ἐργασίας γλύεσθαι δοκεῖ παρὰ συ γνῶναι βύλομαι. εἰ γὰρ λακωναρία μέλλοι εἶναι, δυνή-

δυνήσεται κ̀ χρυσῷ καλλωπισθῆναι τὸ λειπόμενον. Et postea. Οὐ μόνον περὶ τῶν μαρμάρων τε καὶ κιόνων, ἀλλὰ κ̀ περὶ τῶν λακωναρίων, εἴγε τοῦτο κάλλιον ἐπικρίνειας. Sunt autem verba Constantini Magni ex Epistola ad Macarium, quae exstat etiam apud Theodoretum Hist. Eccles. lib. I. cap. XVII. & Eusebium De vita Constantini lib. III.

ΛΑΛΑΓΓΕΣ. ΛΑΛΑΓΓΙΑ.

Λάλαγγες, & λαλάγγια. Crustula. Suidas. Κολλύρα, εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος, ὃν τοῖς παιδίοις διδόασιν. ἢ εἶδος πλακοῦντος. κ̀ κολλυρίζω, τὸ τὰς λαλάγγας τηγανίζω. καὶ ἐπιχωρίως κολλύρια, τὰ λαλάγγια. Glossae Graecobarb. Α'ρεσήρ. πόπανον. λαλάγγιον. Laonicus Cretensis ad Batrachom. Πλακοῦς τανύπεπλος, λαλάγγιον ἐξηπλωμένον.

ΛΑΛΗΤΑΣ.

Λαλητάς. Praeco. Demetrius Zenus in Batrachom.

Διὰ λαλητάδες ὥρισαν ναυγοῦν νὰ διαλαλήσουν
Βουλὴ νὰ γένη σύντομα. ———

ΛΑΛΗΤΖΑ.

Λαλήτζα, sive λαλίτζα. Loquela. Vox. Anonymus De nuptiis Thesei, & Aemyliae.

Καὶ τὰ πυλία τὰ ἔμορφα τ̃ πόθον τοὺς ἀρχίζαν
Ο῎λα νὰ κοιλαδίζουσι μὲ δονικὴν λαλήτζαν.

Iterum alibi.

——— με ταπεινὴ λαλήτζα,
Με τὴν ἀλήθεια λέγῃ του. ———

ΛΑΜΑ.

Λάμα. Italicum, *Lama*. Lamina. Phortius περὶ στρατ. πραγμ. lib. II.

Ποίησον κ̀ ἀπὸ ξύλον
Λάμαν δὲ ψιλὴν ὡς φύλον,
Εἰς τ' ἀγγεῖον βαλημένην,
Εἰς βολήμην καρφωμένην.

Et mox iterum.

Ω῾ς ἡ λάμα νὰ 'παγένη
Η῾ ἄνωθεν ἐρημένη.

Corona pretiosa. Λάμα. *Lamina*. λεπίς.

ΛΑΜΒΑ.

Λάμβα. Glossae Latinograecae. *Sappula*. Λάμβα. Iterum alibi. *Sappulo*. Λάμβα.

ΛΑΜΝΑ. ΛΑΜΝΕΙΟΝ.

Λάμνα. *Lamna*. Lamina. Basil. Ecl. XLIV. Ε᾿σκευασμένος ἄργυρός ἐστιν, ὁ μὴ ὢν ἐν βώλῳ, ἢ λάμναις, ἢ σφραγῖδι. Hesychius. Δράλαινα, λάμνα, κῶοι. Glossae Graecolatinae. Λάμνα. *Lamella*. Item λαμνεῖον dicebant. Moschion De Morb. Mul. cap. CXXXVIII. Α᾿λλὰ μὲν κ̀ λαμνεῖα μολίβδινα τοῖς νεφροῖς αὐτῶν ἐπιθεῖναι, κ̀ οὕτως φασκιωθήτω.

ΛΑΜΝΕΙΝ.

Λάμνειν. Agere. Impellere. Glossae Graecobarbarae. Νὰ σύρνη, νὰ λάμνη, ἤγουν νὰ ἐλαύνη τ' ἁμάξιν. Iterum alibi. Λάμνει. ἤγουν ἐλαύνει.

ΛΑΜΝΗΜΟΝ.

Λάμνημον. Agitatio. Glossae Graecobarb. Η῾ πρώτη κωπηλασία. τὸ πρῶτον λάμνημον τῶν κουπιῶν.

ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ.

Λαμπαδάριος. *Lampadarius*. Inter officia ecclesiastica erat. Hieremias Patriarcha in Epist. Ο῾ ἐντιμότατος λαμπαδάριος τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας, κύριος φωκᾶς, ἀνέφερον ἡμῖν, ὅτι δέδωκε θεοδώρῳ τῷ ζαρομένῳ ἔτι ζῶντι ἄσπρα πεντακόσια. Hic facem praeferebat Imperatrici, & Patriarchae, in liturgia, processu, aut profectione aliqua. Codinus De Offic. Τοῦ δὲ λαμπαδαρίου, κάτωθεν τοῦ μεγάλου δομεστίκου τὸ διβάμπουλον μεθ' ἡμμένης λαμπάδος φέροντος. Atque haec quidem fax, si Imperatoris esset, corolla aurata gemina cingebatur: si Imperatricis, aut Patriarchae, una tantum. Balsamon De Privileg. Patriarch. Αἱ λαμπάδες μὲν τῶν βασιλέων διπλοῖς περιχρύσοις περιζώννυνται στεφανώμασι. τῶν δὲ πατριαρχῶν, καὶ τῆς βασιλίσσης, ἑνὶ καλακυκλοῦνται θριγγώματι. Idem quum Patriarcha ius habebant ex speciali Imperatoris indulgentia Archiepiscopi Bulgariae & Cypri, & pauci nonnulli Metropolitani, qui αὐτοκέφαλοι erant, nec Patriarcham Constantinopolitanum pro superiori adgnoscebant. Discimus ex eodem Balsamone, cuius haec verba sunt. Τοῦτο οὐδέποτέ τις εἶδε γινόμενον (loquitur de hac facis praelatione) εἴς τινα τ̃ μητροπολιτῶν, ἢ τ̃ ἀρχιεπισκόπων, πολλῷ δὲ πλέον τῶν ἐπισκόπων, ἄνευ μόνων τ̃ αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκόπων, τοῦ βουλγαρίας, φημὶ, κ̀ τοῦ κύπρου, καί τινων ὀλίγων μητροπολιτῶν, λαβόντων ἀπὸ φιλοτιμίας βασιλικῆς ἰδικῆς τοῦτο τὸ δίκαιον. Innuebat autem haec fax, curandum illis esse, ut ita luceret lux eorum, secundum textum Evangelii, qui est Matthaei cap. V. Codinus. Τὴν λαμπάδα φέρουσιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, διὰ τὸ φάσκον λόγιον, ὅτι οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ἡμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσι τὰ καλὰ ἡμῶν ἔργα, κ̀ δοξάζωσι τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Et hanc ipsam rationem Balsamon quoque reddit loco citato. Imperatoris lampadariorum mentio fit in l. ult. C. De Divers. Offic. & Apparit. Iud.

ΛΑΜΠΑΖΕΙΝ.

Λαμπάζειν. Furere. Mente carere. Glossae Graecobarbarae. Μαινόμενος. ἔξω ἀπὸ τὸν νοῦν τοῦ ἀφορμισμένος. λαμπασμένος.

ΛΑΜΠΡΑ.

Λαμπρά. Solennis. Corona pretiosa. Λαμπρά. *Solennis*. Ε᾿ξ ἔθους.

ΛΑΜ-

ΛΑΜΠΡΟΝ.

Λαμπρὸν. Ignis. Vide infra Τολλαμπρόν.

ΛΑΝΑΡΙΟΣ.

Λανάριος. *Lanarius*. Apollonii Scholiastes lib. IV. Λήνεσσιν, τοῖς ἐρίοις. ὅθεν κ̀ λανάριοι καλῦνται οἱ κλενισαί.

ΛΑΝΑΤΟΣ.

Λανάτος. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. II. cap. XLII. Καὶ ὅθαν ἀπολύσης, κοβαρίσκια ποιήσας ἀπὸ μαλίυ ἀπολύτου, ὑποκάτωθεν τῶν πλερύγων θήσῃς, κ̀ βάλῃς αὐτὸν λανάτον. Iterum cap. L. Τὸν ἱέρακα θάλψας εἰς τὸν ἥλιον, ἐν λανάτῳ θήσεις.

ΛΑΞΑΜΕΝΤΟΝ.

Λαξάμεντον. *Laxamentum*. Glossae Basilic. Λάξάμεντον. προθεσμία.

ΛΑΞΙΕΣ.

Λαξιές. Valles. Glossae Graecobarbarae. Ἀνώμαλον, τραχεῖαν. ἡ γῆν ὅπυ δὲν ἔνι ἴση, παρῦ μερτικὸν ψηλὴ, κ̀ μερτικὸν χαμηλὴ· ἤγυν τύμπες καὶ λαξιές.

ΛΑΠΑΤΖΑΣ.

Λαπατζᾶς. Vestis Principum Constantinopolitanorum. Codinus. Καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς φορεῖ, καλεῖται γρανάτζα, ὡς εἴρηται· τὸ δὲ τῶν ἀρχόντων, λαπατζᾶς. ὅπως δὲ, ἄδηλόν ἐστιν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄρχοντες ὕτω. τῦ μεγάλυ δομεστίκυ τῦτο κ̀ αὐτὸ τῦτο φορῦντος ἐζωσμένον κατὰ τὺς ἄλλυς, τὸ μὲν τῶν τῦ τοιύτυ λαπάτζα μανικίων ἑνὶ ἐμπεπηγμένον, τὸ δὲ ἕτερον κρέμμαται τιμῆς ἕνεκεν. Vide ibi Notas Francisci Iunii; item quae nos infra in Πατζινάκαι.

ΛΑΡΒΑ.

Λάρβα. *Larva*. Hesychius. Λάρῃς, λάρβας, τὺς κυρίτας, ῥωμαῖοι οὕτως. Male hodie editur, λάρῃς. λάραβες. Nam erant apud Romanos, qui Lares interpretarentur Larvas, & Curetas. Hoc vult dicere. Videndus Arnobius est extremo lib. III. In Glossis Basilicorum habes totidem verbis, sed sine mendo.

ΛΑΡΓΙΤΙΩΝΑΛΙΚΟΣ.

Λαργιτιωναλικός. *Largitionalis*. In Edicto Iustiniani XIII. Προφάσει τῶν λαργιτιωναλικῶν τίτλων, κ̀ πάντων τῶν προσηκόντων εἰς τὰς θέιας ἡμῶν λαργιτίωνας. Et mox, Προσῆκόν ἐστιν αὐτόν τε κ̀ τὴν αὐτῦ τάξιν κινδύνῳ οἰκέιῳ προνοεῖν τῆς εἰσπράξεως τῶν λαργιτιωναλικῶν τινῶν.

ΛΑΡΓΙΤΙΩΝΕΣ.

Λαργιτίωνες. *Largitiones*, Thesaurus, & aerarium Imperatoris, e quo sumtus in publicum impendi soliti. Basilic. Eclog. VII. Ἐκβαλέσθω τῶν συνηγόρων, προσέτι κ̀ ταῖς λαργιτιῶσι λίτραν καταβαλλέτω χρυσῦ. Iterum LX. Μηδεὶς πορνοβοσκέτω τῦ λοιπῦ, μηδὲ πόρος ἐντεῦθεν ταῖς λαργιτιῶσιν εἰσαγαγέσθω. Huic praefectus Comes. Theodoretus Histor. Eccles. lib. IV. cap. XXII. Καὶ ὁ τῶν κομηλατησίων δὲ, λαργιτιώνων κόμης. Et postea. Δορυφόρῳ πρὸς ἀδικίαν τῷ τῶν λαργιτιώνων χρώμενος κόμητι. De eodem loquitur Menander Hist. lib. II. Τηνικαῦτα τῶν βασιλεῖ ἀνειμμένων προεστήκει θεσαυρῶν, οἵγε ἀπὸ τῆς δαψιλέιας τῇ ῥωμαίων προσαγορεύονται φωνῇ. Ammianus lib. VI. *Iuncto ad audiendi societatem Vrsulo largitionum comite.* Tria vero erant, quae ad Imperatorem pertinebant, λαργιτίωνες, de quibus hic; item πριβάτα, & πατριμόνια. Scholiastes Basilic. Eclog. VII. Τρεῖς εἰσι τάξεις τῶν βασιλικῶν τάξεων. μία μὲν αἱ λαργιτίωνες, τυτέστιν ὅτυ αἱ δημοσίαι εἴσοδοι εἰς δημοσίας ἀναλίσκονται χρέιας, καὶ τῦ κοινῦ. αἵπερ δαψίλεια λέγονται, κ̀ παροχαί. αἱ δὲ λέγονται πριβάτα, ὅταν αἱ δημοσίαι εἰσφοραὶ εἰς ἰδικὰς τῦ βασιλέως παρέχωνται χρέιας, οἷά εἰσι τὰ διδόμενα τρίμενα τῷ βασιλεῖ, ἅτινα εἰς ἕτερον ὐ μεταφέρονται. αἱ δὲ λέγονται, πατριμόνισσαι (lego, πατριμόνια) αἵ τινες μεταφέρονται. οἷον τα ἴδια κλήματα καὶ προάστεια τοῦ βασιλέως.

ΛΑΡΓΥΡΟΝ.

Λάργυρον, pro Ὁλάργυρον. Argenteum. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Σκυτάρη βάστα λάργυρον, κ̀ φαίνεἶον εἰς αὔτο.

ΛΑΡΔΟΣ. ΛΑΡΔΙΟΝ. ΛΑΡΔΟΦΑΓΟΣ.

Λάρδος. *Lardum*. Glossae Graecolatinae. Λάριδος. *Laridus*. Eustathius De Temp. intervall. Ὀφέιλυσιν οἱ στρατιῶται χωρηγεῖσθαι ἐν ἐξπεδίτῳ δύο ἡμέρας βυκελάτον, μίαν ἡμέραν λάρδον. Basilic. Eclog. LVI. Λαμβανέτωσαν δὲ οἱ ὑποδέκται τῦ μὲν σίτυ τὴν πεντηκοστὴν, τῶν δὲ κριθῶν τὴν τεσσαρακοστὴν, οἴνυ δὲ καὶ λάρδυ εἰκοστήν. οἱ δὲ ἐν ἀρμενίᾳ ὑποδέκται κ̀ κριθῆς κ̀ σίτυ τεσσαρακοστὴν λαμβανέτωσαν, οἴνυ δὲ καὶ λάρδου πεντεκαιδεκάτην μοῖραν λαμβανέτωσαν. Etiam, λαρδίον dicebant. Etymolog. Auct. Τάργανον, παρὰ τὸ γάρον. σημαίνει δὲ τὸ πεπασμένον λαρδίον. Nicetas in Alexio Angelo, lib. II. Ἦσαν δὲ οἱ χθές τε κ̀ πρώην διαμασσώμενα τὰ δρυόκαρπα, κ̀ τὰ ποντικὰ λαρδία ἐπὶ στόματος ἔτι φέροντες. Orneosophion. Ἢ λαρδίυ μέρος ποιήσας, ὥσπερ ὑπόθετον, βάλε τῦτο ὑποκάτω τῆς καταβάσεως ὀρνέυ. Hinc compositum, Λαρδοφάγος. *Lardivorus*. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Τῦ λαρδοφάγυ τῦ ῥιγὸς λέγεται θυγατέρα.

ΛΑΣΑΡΙΟΝ. ΛΑΣΑΡΟΝ. ΛΑΣΣΑΡΟΝ.

Λασάριον, sive Λάσαρον. *Laser*. Glossae Latinograecae. *Laser*. Ὀπός. λασάριον. Pelagonius Hippiatric. lib. I. cap. XXII. Κασάρυ κόκκον, ὡσεὶ λεπτοκάρυον μικρὸν, εἰς οἶνον λῦσον. Et Eumelus lib. I. cap. XXIX. Αἷμα ἀπὸ τῶν σκελῶν λάμβανε, κ̀ μετὰ ταῦτα λασάρου ῥίζης, ὡς κυά-

κυάμου μέγεθ☉. Occurrit etiam apud Alexandrum Trallianum, lib. II. Scribitur, λάσσαρον apud Myrepsum, lib. De Zulapiis cap. XXVI.

ΛΑΣΑΤΙΒΟΣ.

Λασατίβ☉. *Laxativus*. Myrepsus De Antidotis, cap. XXV. Ε'ςὶ δὲ ἡ τοιαύτη λασατίβα. Iterum cap. XXXVI. Observa autem σ pro ξ Graecobarbaris usitatum. Sic apud eumdem cap. LXXXIII. Τόσιτζον, pro *Toxicum*.

ΛΑΣΠΗ.

Λάσπη. Lutum. Corona pretiosa. Λάσπη. *Lutum*. Βόρβορ☉. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Ο' κορνιακλὸς ἐχάθηκε, κ̌ γίνετον ὡς λάσπη.

ΛΑΣΣΕΙΝ.

Λάσσειν. Latrare. Glossae Graecobarbar. Υ'λακτεῖ. λάσσεἰ. γλαγίζει. ἢ κλαγίζει.

ΛΑΤΕΡΚΟΥΛΙΣΙΟΣ.

Λατερκουλίσι☉. *Laterculensis*. Scriniarius laterculi. Iustinianus Nov. XXIV. Τῷ πριμμικηρίῳ τῶν λαμπροτάτων τριβύνων νοταρίων, καὶ τοῖς λατερκουλισίοις. Erant vero numero quatuor. Observa ex Notitia Consuetudinum. Τὸ πριμμικηρίῳ τῶν λαμπροτάτων τριβύνων νοταρίων, μετὰ τ̃ τεσσάρων σκρινίων τῦ θέου λατερκούλου νομίσματα ν'.

ΛΑΤΕΡΚΟΥΛΟΝ.

Λατέρκουλον. *Laterculum*. Notitia Consuetudinum. Μετὰ τ̃ τεσσάρων σκρινίων τῦ θέου λατερκύλου. Iustinianus Novell. XXIV. Τοιγαρῦν κ̌ ἀποτεθῆναι κατὰ τὸ θέον ἡμῶν λατέρκουλον τὰ τοιαῦτα θεῖα μανδάτα διεκελευσάμεθα.

ΛΑΤΖΟΝΙΟΝ.

Λατζόνιον. Italicum, *Lancione*. Hastile. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Σαΐταις κ̌ λατζόνια ἔριχλαν ὡς τὸ χῶμα.

Et mox iterum.

Μὲ ταῖς σαΐταις ταῖς φρικταῖς λατζόνια καὶ λιθάρια.

ΛΑΤΟΣ.

Λάτ☉. *Latus*. Anastasius Sinaita. Εἰδέναι μέν τοι ἐχρῆν, ὅτι τινὰ ὀνόματά εἰσιν ἀλλόγλωσσα, ἅπερ ὔτε δύνανται ἐτυμολογηθῆναι· οἷον σακελλάρι☉ συριςὶ ἐςι. σάκελλα γὰρ τὸ δέχεσθαι εἴρηται. ὁμοίως γάτ☉ ῥωμαϊςὶ. λάτ☉ γὰρ πλάτ☉ κέκληται.

ΛΑΥΡΑ.

Λαῦρα. *Laura*. Monasterium. Ioannes Patriarcha Hierosolymit. in vita Damasceni. (a) Πᾶσαν διελθεῖν τὺν τῆς λαύρας περιοχὴν, καὶ δι' ἑαυτῦ ἐκκαθάραι τὰ ἐν ταῖς κέλλαις τῶν μοναχῶν τῶν ῥυπασμάτων οἰκίδια. Evagrius lib. I. capit. XXI. Καὶ ἐναγῆ δέμαοθς φροντιςήρια, κ̌ τὰς καλουμένας λαύρας. In Constitut. Nicephori Phocae. Κελλία δὲ κ̌ τὰς καλουμένας λαύρας, ἐν ἐρήμῳ οἰκοδομεῖν, μὴ πρὸς κτήσεις κ̌ ἀγρὺς ἑτέρους ἐκτεινομένους, &c. In Constitut. Man. Comneni. Ἢ κ̌ ἀναχωρητικῶν κελλίων, ἢ λαυρῶν, κ̌ ἁπλῶς κατοικητηρίων μοναχικῶν. Atque hinc παραλαύριον, de quo infra.

ΛΑΥΡΑΤΟΝ.

Λαυράτον. *Lauratum*. Vide Λαβράτον.

ΛΑΥΡΟΣ.

Λαῦρ☉. *Laurus*. Hesychius. Λαῦρον, τὴν δάφνην.

ΛΑΥΣΑΙΚΟΝ.

Λαυσαϊκόν. Historia SS. Patrum, conscripta a Palladio Episcopo Helenopoleos, ad Lausum Praepositum, quae praelegi in Ecclesia solita certis diebus. Triodium. Εἶτα ἀνάγνωσις εἰς τὸ λαυσαϊκόν. Et postea. Α'πὸ ῆ τρίτης ᾠδῆς, κάθισμα τῦ μίνιαίυ, κ̌ ἀνάγνωσις εἰς τὸ λαυσαϊκόν.

ΛΑΦΙΟΝ. ΛΑΦΟΠΟΥΛΟΝ.

Λάφιον. Cervus, pro Ε'λάφιον. ἔλαφ☉. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Α'γρίμια λάφια, κ̌ λαγὺς. ———

Item Λαφόπυλον. Idem alibi.

Λαφόπυλα, κ̌ ἄλλα ζῶ ἐκεῖσαν μαζομένα.

ΛΑΦΡΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Λαφρύτζικ☉, pro Ε'λαφρός. Levis. Anonymus De Nuptiis Thesei.

——— κ̌ κρατῆ σοιχέρη μία κυρτίνα,
Τὴν μπόρτα ὅλη σκέπαζε, λαφρύτζικα κρεμέτον.

ΛΑΧΑΝΑΡΙΟΝ.

Λαχανάριον. Glossae Graecolatinae. Λαχανάριον. *Holerarium*.

ΛΑΧΝΟΣ.

Λαχνός. Sors. Corona pretiosa. Λαχνός. *Sors*. Κλῆρ☉. Glossae Graecobarbarae. Παῦ τίπῖες χωρὶς λαχνὸν, ἤγυν κλῆρον.

ΛΕΒΕΡΝΟΙ.

Λέβερνοι. *Liburnae*. Suidas. Λέβερνοι, πλοῖα πολεμικὰ, τριήρεις. Et alibi. Πλοῖα πολεμικὰ, ἃ καλῦνται λέβερνοι. Quae totidem verbis Etymologici Auctor.

ΛΕΒΗΤΩΝ. ΛΕΒΗΤΩΝΑΡΙΟΝ.

Λεβητών. Vestis Monachorum. Palladius in Vita Abbatis Pachomii. Ε'ν ταῖς νυξὶ λεβετῶ-

(a) Donius. Vide Casaubonum.

βετῶνας λινῦς ἐζωσμένοι. Et Λεβητωνάριον. Suidas. Λεβητωνάριον, χιτὼν μοναχικὸς ἐκ τριχῶν συντεθειμένος. Glossae veteres. *Levitonarium, colobarium lineum sine manicis.*

ΛΕΓΑΤΑΡΙΟΣ.

Λεγατάριος. *Legatarius*. Glossae Latinograecae. *Legator*. Λεγατάριος. Suidas. Λεγατάριος, εἶδος ἄρχοντος παρὰ ῥωμαίοις. Frequens est apud Iureconsultos Graecos. Quam suavis autem Pachymerius est in Paraphrasi Dionysii Areopagitae, οὐραν. ἱεραρχ. cap. xv. Λῆξιν τὴν κληρονομίαν οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ὅθεν κὴ ληγάτα, κὴ ληγατάριοι, κὴ ληξιαρχικὸν γράμμα, τὸ διδόμενον τοῖς ὑπὲρ τὰ δέκα ὀκτὼ ἔτη ἐσι τῶν κληρονόμων.

ΛΕΓΑΤΕΥΕΙΝ.

Λεγατεύειν. *Legare*. Basilic. Eclog. xv. Ἐάν τινι λεγατευθῇ μέρος τινῶν πραγμάτων. Et saepissime occurrit apud Graecos Iuris Magistros. Suidas. Ἐληγάτευσεν. ἀπένειμε.

ΛΕΓΑΤΟΙ.

Λεγάτοι. *Legati*. Georgius Logotheta in Chronico. Τοῦ δὲ ἐῤῥῆ τῆς κωνσαντίνε κατάρχοντος, ἀπεςάλη πρὸς τὸ πάπα πρὸς τὴν κωνςαντίνε ἀρχιερεὺς, ὃν καὶ λεγάτον αὐτοί φασι. Gennadius De primatu Papae cap. v. Εἶδον, κὴ καλῶς μέμνημαι, ἐν ταῖς διαλέξεσί τινος μοναχὸ γενομέναις ἐν κωνςαντινεπόλει μετά τινος λεγάτε ἀποςολικῦ περὶ τῆς ἀρχῆς τὸ πάπα. ἔνθα συμπεραίνων ὁ λεγάτος φησίν. Paeanius in Metaphrasi Eutropii lib. iv. Ὅτε κὴ τὺς λεγάτυς αὐτῷ συνέβη δι' ἐνέδρας ἀποθανεῖν. Bessarion in Epistola, quae exstat apud Phranzen lib. iii. cap. xxvii. Ὁ μακαριώτατος πάπας, καὶ ἐγὼ, γράφομεν τὸν λεγάτον τὸ μάρκας ὅπε νὰ σᾶς βοηθήσῃ. Malaxus in Histor. Patriarch. Καὶ εἶχε θέλημα παρ' αὐτοῦ, καὶ παρὰ τοῦ λεγάτου τοῦ πάπα.

ΛΕΓΑΤΟΝ.

Λεγάτον. *Legatum*. Cedrenus. Δοὺς καὶ ἑκάςῳ ςρατευομένῳ λεγάτον, νομίσματα τρία, ὑπὲρ κωνςαντίνε ἀδελφὸ αὐτὸ. Zonaras in Schol. ad Can. Apost. xxxix. Καὶ τὰ ἴσως περιερχόμενα αὐτοῖς μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν ἀπὸ συγγενῶν κατὰ κληρονομίαν, ἢ λεγάτον, ἢ ἕτερον ὅμοιον τρόπον. Et frequens est in libris Iureconsultorum Graecorum.

ΛΕΓΕΝΗ.

Λεγένη. Pelvis. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΛΕΓΕΤΙΜΟΣ.

Λεγέτιμος. *Legitimus*. Glossae Basilicor. Λεγέτιμος, νόμιμος.

ΛΕΓΕΩΝ.

Λεγεών. *Legio*. Basilius Magnus, contra Eunomium, Orat. iii. Ὁ τοίνυν ἀρχιςράτηγος τῶν ἐν ταῖς λεγεῶσι κατατεταγμένων ἀγγέλων, ἄρχων ἐςὶ δηλονότι. Nicetas in Man. Comneno lib. iv. Κατὰ λεγεῶνας συλλέγει καὶ παρίςησι τὰ δαιμόνια. Palamas Declam. i. Παρίημι γὰρ τέως ἐφεπόμενον τούτοις λεγεῶνα. Constantinus Them. Orient. i. Πρώην καὶ κατ' ἀρχὰς τάγματά τινα καὶ λεγεῶνες ὑπῆρχον ἀναγεγραμμέναι κατ' ἔθνος.

ΛΕΓΟΚΑΤΗ.

Λεγοκάτη. Glossae Basilic. Λεγοκάτη· τυτέςιν ἐνοχή. Et postea. Λεγικάτη, ἐνοχή. Corrige utrobique, Λοκάτη, idest *Locati*.

ΛΕΗΜΩΝ.

Λεήμων, pro Ἐλεήμων. Misericors. Anonymus De nuptiis Thesei.

Κιασίσε τόρα πρὸς ἐμὲν λεήμων ὥς με φένη,
Οὕτως τὸ τέλος νὰ γενῆς σεμὲν χαριτωμένη.

ΛΕΗΝΟΣ.

Λεινός, pro Ἐλεινός. Miserabilis. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἐγὼ λεινός πε ἔφυγα ἀπετὴ φυλακή συ,
Γυρέτῃ νὰ λάβω θάνατον, καὶ νά με ςὴν ὀργήν σου.

ΛΕΙΞΑ.

Λεῖξα. *Lixa*. Suidas. Λεῖξαι, οὕτως ἐκαλῦντο ςρατιῶται. τὸτό δὲ ἦν τὸ γένος τῶν ἐργασικῶν κὴ παραςρατευομένων ἀνθρώπων.

ΛΕΙΞΟΥΡΙΑ, ΛΕΙΞΟΥΡΕΥΕΙΝ.

Λειξουρία, sive Λειξούρα. *Luxuria*. Nicetas in Alexio Angelo, lib. ii. Οὐκ ἔλαττον δὲ κὴ ἡ λειξουρία τῶν περὶ αὐτὸν, κὴ τὸ πρὸς συλλογὴν χρημάτων ἄπληςον τινῶν κὴ ἀκόρεςον. Apud Suidam scribitur, Λίξουρα. Hinc Λιξουρεύειν. *Luxuriari*. Leo Tact. Constitut. xx. Καὶ γὰρ κὴ οἱ ςρατιῶται λειξουρευόμενοι ἄποροι γίνονται, καὶ οἱ ἄρχοντες ἄνανδροι προχειρίζονται. Male Checus interpretatur, *attenuati milites*.

ΛΕΙΠΑΝΑΒΑΤΑ.

Λειπανάβατα. Balsamon ad Conc. vi. Can. x. Καὶ ἡμᾶς ἀδιαφόρως ἐσθίομεν ἄσυμα, τὰ λεγόμενα λειπανάβατα.

ΛΕΙΠΟΚΕΝΤΡΟΝ.

Λειπόκεντρον. Demetrius Constantinopolit. Hieracosophii, lib. i. cap. cxlviii. Κρητίδων παλαιῶν ἠλάρια, τὰ καλέμενα λειπόκεντρα, ἀποβρέξας εἰς ὄξος ἄνυδρον, ἄλειφε τὰ πτερὰ τοῦ ἱέρακος.

ΛΕΙ-

ΛΕΙΨΑΝΟΝ.

Λείψανον. Cadaver. Reliquiae. Ossa Sanctorum. Euchologium. Τελευτήσαντός τινος τῶν ὀρθοδόξων εὐθὺς προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, καὶ βαλὼν ἐπιτραχήλιον. &c. Et occurrit illic pluries.

ΛΕΙΨΟΣ.

Λεῖψός. Egens. Carens. Defectus. Glossae Graecobarbarae. Λ'λήϊος. ἐλλειπής βοσκημάτων. λεῖψος ἀπὸ βοσκήματα.

ΛΕΚΑΤΗ.

Λεκάτη, pro Ἠλακάτη. Colus. Glossae Graecobarbarae. Κατὰ πρόσωπα τοῦ ὑφαντικοῦ ξύλου τοῦ γυναικισίμου, ἴσας τῆς λεκάτης, ἢ τῆς ῥόκκας.

ΛΕΚΕΝΤΙΑ.

Λεκεντία. *Licentia*. Pro delicti oblivione, & gratia. Suidas. Λεκεντία, κατὰ ῥωμαίους ἀμνησία, βασιλικὴ χάρις. Glossae Basilicorum. Λεκεντία. ἀμνησία. βασιλικὴ χάρις.

ΛΕΚΤΙΚΑΡΙΟΙ.

Λεκτικάριοι. *Lecticarii*. Qui mortuos in lectis efferebant ad rogum. Iustinianus Novell. XLIII. Θεσπίζομεν τὰ μὲν χίλια ἑκατὸν ἐργαστήρια πᾶσι τρόποις ἀμίαντα καὶ πάσης δόσεως καθαρὰ φυλάττεσθαι τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, προφάσει τῶν δεκανῶν, ἤτοι λεκτικαρίων, καὶ τῶν τελευτώντων ὁσίας ἀφωρισμένα. Ibidem. Τὸν τῶν καλουμένων λεκτικαρίων, ἤτοι δεκανῶν, ἀριθμὸν περιέστησαν εἰς ἓν μέτρον.

ΛΕΚΤΙΚΙΟΝ.

Λεκτίκιον. *Lectica*. In Etymologico Suidae. Λεκτίκιον, παρὰ τὸ λέκτρον, τὸ σημαῖνον τὴν κοίτην. Glossae Basilicorum. Λεκτίκιον. βαστέρνα. κράββατον. Paulus Monachus Collectan. lib. I. Ὁ δὲ θυρωρὸς προσδοκῶν ὅτι μετὰ λεκτικίου ἔρχεται, ἢ ἄλλως τινὸς φαντασίας, ὡς ἐπίσκοπος, ἐλθόντα αὐτὸν ὡς εἶδε μόνον, καὶ πεζὸν, οὐκ ἐνόησεν, οὐδὲ ἤνοιξεν. Fasti Siculi. Καὶ πληγεὶς τὸν σφόνδυλον αὐτοῦ εἰσῆλθεν λεκτικίῳ ἀπὸ λευκοῦ. Corrige Palladium Hist. Lauf. in Salvia. Οὐκ ἀνεσχόμην ἀποδοῦναι τῇ σαρκὶ τὸ ἔθος, ἐκ ἐπὶ κλίνης ἐκαθεύδησα, οὐ λεκτικίῳ ὥδευσά που. Perperam est in Manuscripto. Οὐ λεντικίῳ.

ΛΕΜΟΣ.

Λεμός, pro Λαιμός. Hesychius. Λεμός. λάρυγξ. Corona pretiosa. Λεμός. Gula. Γαστριμαργία. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἐβλέπουν τὸν αὐθέντη τους, ὅς τὸν λεμὸν χοσμέιον.

ΛΕΜΟΣΥΝΗ.

Λεμοσύνη, pro Ἐλεημοσύνη. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἀλλ' οὐ λεμοσύνη ἄς γένη, καὶ δῶ ἄς ἀποθάνη.

Iterum alibi.

Γιαυτὸ με θάρρος στέκεται να βρῖτε λεμοσύνη.

ΛΕΝΤΙΟΝ.

Λέντιον. *Linteum*. Simeon Metaphrastes in Senariis.

Πῶς λεντίῳ ἢ δουλικῶς σου ζωννύη.

Achmes cap. XVI. Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐγυμνώθη κατὰ τὴν ἰδίαν φορῶν λέντιον, ἢ περισκέλισμα, μερίμνης καὶ θλίψεως ὧν ἔχει λυτρωθήσεται. Auctor Geoponic. lib. XX. Λέια ποιήσας κολλύρια, καὶ περιχρίων σπάρτα, ἢ λέντια ἄχροσα. Balsamon ad Marcum Patriarcham Respons. XXXVII. Τὸ δὲ ἐπιγονάτιον εἰς τύπον τοῦ λεντίου. Cosmas Hierosolymit. Hymno in magnam quintam. Ὁ νεφέλαις ἢ τὸν πόλον περιβάλλων ζώννυται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ δούλων ἐκ πλύναι πόδας. Occurrit passim. Etymologici Auct. ineptit in origine quaerenda. Λέντιον. παρὰ τὸ λιαίνω, τὸ καθαίρω.

ΛΕΝΩΝ.

Λενών. *Leno*. Vide infra Λινών.

ΛΕΝΤΡΑΒΟΣ.

Λέντραβος. Cedrenus. Ἐν δὲ τῇ κατὰ συρίαν δαμασκῷ ἰωάννης μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος, ὁ χρυσοῤῥόας, ὁ τοῦ μανσοὺρ, ὁ ἑρμηνεύεται λέντραβος, ὅνπερ ὁ δυσσεβὴς μανζὴρ ἰουδαϊκῷ φρονήματι μετωνόμασεν. Ignota est dictio. Investigemus quid significet.

ΛΕΠΤΟΛΑΧΑΝΑ.

Λεπτολάχανα. Minuta olera. Oluscula. Palladius Histor. Lauf. in Dorotheo. Ἤσθιεν μὲν γὰρ οὐγκίας ἓξ ἄρτου καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ λεπτολαχάνων δέμα.

ΛΕΠΤΟΝ.

Λεπτόν. Dimidius quadrans. Suidas. Κοδράντης. τὸ πᾶν. ἢ λεπτὰ δύο. Ioannes Moschus Limonarii cap. XLII. *Vt per quatuor dies unam tantum oblationem manducaret minutorum viginti*. Iterum cap. CXXVII. *Dabant omnibus, qui in templo erant, duo minuta*. Erat nummus vilissimus, e ferro. Hesychius. Σιδάρεοι, παρ' ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις σιδάρεοι θεοί, ὡς ἐν βυζαντίῳ ἔτι εἰσὶ ἐν τῷ λεπτῷ νομίσματι, ᾧ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο οἱ βυζάντιοι.

ΛΕΣΣΑ.

Λέσσα. Machinae bellicae genus. Ioannes Curopalates in Michaele Calaphate. Αὐτὸς δὲ σκάφας ἐκ λύγων ἔχων καὶ πεπλεγμένας, βοείαις βύρσαις ἄνωθεν ἐσκεπασμένας, καὶ τροχοὺς ἐχούσας ὑπὸ τὰς τῶν βασταζόντων κιόνων βάσεις, λέσσας τὰς

τὰς τοιαύτας ὀνομάζουσι μηχανὰς, λαοῦ πλήσας δικέλλας φέροντα, καὶ σκαπάνας, καὶ ἄλλα γεωργικὰ ὄργανα, ᾤετο κατὰ μικρὸν ὑποθεῖν τὰς σκιὰς καὶ τοῖς τείχεσι προσαρμόσαι, καὶ οὕτως ὑπορύττειν ἀνέτως καὶ ἀδεῶς τὰ θεμέλια, &c. Constantinus De Administr. Imper. Ἐποίησε λέσας, ἤτοι πλοκὰς ἰσχυρὰς πάνυ καὶ στερεμνίους, ὥστε μὴ δύνασθαι τοὺς τέρκους ἀντιπεράν. Et mox. Ἀναλαβόμενοι τὰ σκουτάρια καὶ σπαθία αὐτῶν, ἀνδρείῳ καὶ ῥωμαλέῳ ὁρμήματι ἐκπηδήσαντες τοῦ χελανδίου, κατέκοψαν τὰς λέσας, ἤτοι τοὺς πλοκοὺς, καὶ ἤνοιξαν τὸν πόρον τέρκοις.

ΛΕΣΤΗΣ.

Λεστής. Latro, pro Ληστής. Glossae Graecobarbarae. Κακοῦργος. ὅπου πράσσει κακά. ἤγουν ληστής, ἢ λεστής.

ΛΕΥΓΗ.

Λεύγη. *Leuga*, sive *Leuca*. Hesychius. Λεύγη, μέτρον τι γάλακτος. Corrige, γαλάταις. Nam Gallorum vox est. Isidorus Orig. lib. xv. cap. xvi. *Mensuras viarum nos milliaria dicimus, Graeci stadia, Galli leucas*. Iornandes De Reb. Gest. *Convenitur itaque in campos Catalaunicos, qui & Maurisscii nominantur, centum leugas, ut Galli vocant, in longitudinem tenentes*. Borchardus Monachus De Terra Sancta, cap. I. *Ingreditur mare magnum, idest, Mediterraneum, iuxta Vallaniae villam, leuca una distante a praedicto Castro*. Vel *leuva* quoque, ex idiotismo, *lieve*. Nithardus Histor. lib. IV. *Distat VVormatia Mettis leuvas plus minus septuaginta*.

ΛΕΥΘΕΡΙΑ. ΛΕΥΘΕΡΟΣ.

Λευθερία, pro Ἐλευθερία. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Τῆς κάθε μίας ἐγὼ θυμῶ, ἀνθέλη λευθερία.

Sic Λεύθερος, sive Λεύτερος, pro Ἐλεύθερος. Idem alibi.

Καὶ λεύθηρον τον ἄφεκεν νὰ πάγη ὅπου θέλη.

Glossae Graecobarbarae. Ἀνθεῖται. ἐλεύθεροι. λεύτεροι.

ΛΕΥΚΟΧΑΛΚΟΣ.

Λευκόχαλκος. Corona pretiosa. Λευκόχαλκος. *Orichalcum*. Ὀρέιχαλκον.

ΛΕΥΤΕΡΟΣ.

Λεύτερος, pro Λεύθερος, & Ἐλεύθερος. Vide Λευθερία.

ΛΕΦΑΣ.

Λέφας, pro Ἐλέφας. Corona pretiosa. Λέφας. *Elephas*. Ἐλέφας.

ΛΕΩΜΑΚΕΛΛΙΟΝ.

Λεωμακέλλιον. Publicum macellum. Vide Μάκελλος.

ΛΗΒΑΔΙ.

Ληβάδι, sive Ληβάδιον. Corona pretiosa. Ληβάδι. *Pratum*. Λειμών. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Ναφὰ καὶ χόρτον ληβαδίου, νατὴ κιαπὶ τὴν βρύσιν.

Anonymus De nuptiis Thesei.

Μόνον στὰς κάμπους τοὺς πλατεῖς, κεὶς τὰ πλατέα ληβάδια.

ΛΗΙΔΑ.

Ληΐδα, pro Ληΐς, ut plura talia. Glossae Latinograecae. *Preda*. Ληΐδα.

ΛΗΚΤΕΥΕΙΝ.

Ληκτεύειν. *Lectitare*. Suidas. Ληκτεύω, κατὰ ῥωμαίους διορθοῦμαι. Sed vocem non intellexit. Nos explicavimus.

ΛΗΠΙΝΗΣ.

Ληπίνης. Piscis genus. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. I. Φυκίδες. ληπῖναι. ῥέδια.

ΛΗΣΤΑΔΕΣ.

Λησάδες. Latrones. Glossae Graecobarbar. Λῃστῶν. ἢ λησάδων.

ΛΙΑ.

Λία, pro Λεία. Praeda. Glossae Graecolatinae. Λία, τὰ λάφυρα. *Praeda*. Basilius Soleuciae Episcopus, De Mirac. S. Theclae lib. II. cap. XVII. Τὰ τῇ δὲ πάντα καταθεόντων τε καὶ ληϊζομένων, καὶ μυσῶν λίαν ποιουμένων τὰ πράγματα. Vbi frustra se tantopere torquet V. Cl. Petrus Pantinus. Nam apud Recentiores Graecos, ι pro ει, & οι indifferenter scribitur. Sic λῖος, pro λεῖος, iterum in iisdem Glossis. Λῖος. *Levis*. Et alibi. Λίψανα. *Reliquiae*, pro Λείψανα. Ita quoque Λιψυδρία, pro Λειψυδρία, apud Ioannem Lydum interpretem Brontoscopiae Nigidii Figuli, tribus locis. Sic Ὀμίως, pro Ὁμοίως, apud Anonymum De Bello sacro. Et infinita talia passim in MS. observavimus.

ΛΙΒΑΝΗ.

Λιβάνη, pro Λίβανος. Corona pretiosa Λιβάνη. *Thus*, Θυμίαμα.

ΛΙΒΕΛΛΙΚΟΝ.

Λιβελλικόν. Balsamon ad Conc. VII. Can. XII. Εἰ καὶ προσετάχθησαν λογισθῆναι ἢ ἐκκοπῆναι τινὰ τελέσματα, ἢ πάκτα, ἢ στρατείας, ἢ δημόσια, ἢ λιβελλικά, ἢ ἕτερόν τι τῷ δημοσίῳ ἀνῆκον.

ΛΙΒΕΛΛΙΣΙΟΣ.

Λιβελλίσιος. *Libellensis*. A libellis. Iustinianus Novell. xx. Εἰς τε τὸν θρόνον τὸν σὸν, εἰς

εἰς τὸν ἐνδοξότατον ἡμῶν κοιαίςωρα, τῶν καθοσιωμένων λιβελλισίων ὑπηρετούντων αὐταῖς. Ioannes Curopalates in Romano Diogene. Μεσάζοντος ἐν πᾶσι τῦ μαγίςρυ τῦ λιβελλισίυ, ἀνδρὸς τήν τε ἀσσυρίων καὶ ἑλλήνων παιδείαν ἄκρως ἐξετασμένου.

ΛΙΒΕΛΛΟΣ.

Λίβελλ☉. *Libellus*. In Constitut. Manuel. Comneni. Ἡ δημόσια, ἢ λίβελλοι, ἢ ἕτερόν τι τῷ δημοσίῳ ἀνῆκον. In Novella Romani Porphyrogennetae. Παρὰ ἐπισκοπῆς, ἢ βασιλικοῦ οἴκυ, διὰ λιβέλλων ἐξωνήσαντο. In Novella Nicephori Phocae. Κἂν λιβέλλυς ἐποπῶν, ἢ χρυσόβυλλα ἐπιφέρωνται. Anonymus in Aristotelis Rhetoric. lib. I. Τὰ ἐν λιβέλλῳ γραφέντα, καὶ δοθέντα ἡμῖν. ἐπίγραμμα γὰρ λέγεται ὁ λίβελλ☉. Charisius Presbyter in Libello ad Syn. Ephes. Ἐγὼ χαρίσι☉ δέδωκα τὺς λιβέλλυς, ὡς προγέγραπται, ὑπογράψας χειρὶ ἐμῇ. Suidas in Ioviano. Λίβελλον ἔγραψε περὶ τῆς ὀρθοδόξης πίςεως, ἀποδεχόμεν☉ τὴν ἐν νικαίᾳ σύνοδον.

ΛΙΒΡΑ.

Λίβρα. *Libra*. Constantinus in Tacticis. Καὶ ζημιέσθω, ςρατηγὸς μὲν χρυσῦ λίβραν μίαν, τυρμάρχης δὲ νομίσματα τριάκοντα ἕξ.

ΛΙΒΡΑΡΙΟΣ.

Λιβράρι☉. *Librarius*. Modestinus Excusat. lib. VI. Μηδὲ λιβραρίυς, μηδὲ καλκυλάτορας, οὓς διαψηφισὰς λέγομεν, ἔχειν ἀλειτυργησίαν λέγυσιν αἱ θεῖαι διατάξεις.

ΛΙΒΡΙΟΝ.

Λιβρίον. Insigne. Gallicum, *Livree*. Constantinus in Tacticis. Ἐχέτωσαν δὲ καὶ κασίδας σιδηρᾶς σεσαμιωμένας λαμπρὰς πάντοτε ἐχούσας ἄνω εἰς τὰς κορυφὰς τυφία μικρὰ ἤγυν λιβρία. Obsevavit, & in Glossario suo eruditissimus amicus noster Nicolaus Rigaltius. Intelligit haec ipsa Eunapius in Ecloga De legat. Οἰκέται δὲ καὶ γυναῖκες ἐκείνων, οἱ μὲν βασιλικὰ παράσημα ἔχοντες. τὰς δὲ ἦν ἁβροτέρας ὁρᾶν, ἢ κατὰ αἰχμάλωτον. Et mos hic etiam vetere Imperio Romano obtinuit. Observo ecce apud Suetonium in Domitiano, cap. XII. *Generum fratris indigne ferens albatos & ipsum ministros habere*; *proclamavit*, οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη.

ΛΙΒΥΡΝΟΝ.

Λίβυρνον. *Liburnum*. Glossae Graecolatin. Λίβυρνον, εἶδ☉ πλοίυ. *Liburnum*. Paeanius in Metaphrasi Eutropii lib. II. Ναυσί τε ἐχρῶντο μακραῖς. λίβυρνα δὲ ἡ συνήθεια προσαγορεύει. Cyrillus in Lexico corrigendus est. Πολεμικὴ ναῦς, κατὰ λίβυρν☉. Perperam erat in MS. Πολεμική. ναῦς καταλίβυρσ☉.

ΛΙΒΥΣΤΙΚΑΤΟΝ.

Λιβυςικάτον. *Levisticatum*. Potionis genus. Alexander Trallianus, lib. IX. Τῶν δὲ προπομάτων ἄριςόν ἐςι τὸ κονδῖτον, καὶ τὸ ἀπιάτον, ἢ ἀνισάτον, ἢ λιβυςικάτον, ἢ ἀψινθάτον. Vulgo *Levisticum* dicitur, τὸ ἱπποσέλινον antiquorum.

ΛΙΓΑΡΙΟΝ.

Λιγάριον. *Ligo*. Suidas. Ἡ σκάφευσις, καὶ σκαφίδιον, τὸ λιγάριον.

ΛΙΓΓΑΒΙΣ.

Λιγγάβις. *Lingua avis*. Ita hodie vocant officinae semen fraxini. Occurrit apud Myrepsum De Antid. cap. LXV.

ΛΙΓΕΑ.

Λιγέα. Vox ignota. Exstat apud Mirepsum lib. De Drosatis, cap. LXIII.

ΛΙΓΝΟΝ.

Λίγνον. *Lignum*. Theodorus Prodromus De Accent. Ὄρθιον, ἄκλιτον λίγνον, βεργίον ἱσαμένον. Ita lego, pro Βερσίον. Orneosophion. Καυςηρίαν ποίησον μετὰ λιγνῦ, σιδηρῦ. πλὴν ἵνα ἔχῃς παντοίαν προσοχὴν, ἵνα μὴ καύσῃς νεῦρον.

ΛΙΓΟΘΥΜΙΑ.

Λιγοθυμία, pro Ὀλιγοθυμία. Anonymus De Nuptiis Thesei.
Ἐβρίσκομαι εἰς τυραννισμὸν γία τὴν λιγοθυμία συ.

ΛΙΓΟΣ.

Λίγ☉, pro Ὀλίγ☉. Anonymus De Nuptiis Thesei.
Ἀνέλπε ὅτι ἔλλιπες λίγοι σὴν ἄμμον ἦσαν.
Theodosius Zygomala Themato epist. LIII.
Καὶ ἀνακάτωσε λίγα ἀλεύρια μέσα, εἶτα τὸ ἔπιε.

ΛΙΓΟΨΥΧΕΙΝ.
ΛΙΓΟΨΥΧΙΑ.

Λιγοψυχεῖν. Delinquere animo. Exanimari. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.
Καὶ πάλιν ἐκ τὸ κράτημαν τῦ δακτυλιδοπύλυ.
Ἀγανακτεῖ, λιγοψυχεῖ. ——
Hinc λιγοψυχία. Corona pretiosa. Λιγοψυχία. *Exanimatio*. Ὀλιγοθυμία.

ΛΙΖΙΟΣ.

Λίζι☉. *Ligius*. Domesticus. Familiaris. Moschopulus. Λίζι☉, ὁ οἰκεῖ☉. Nicetas in Ioanne Comneno. Λίζιον ἑαυτῷ τὸν πρίγγιπα δέξας, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὸν τριπόλεως κόμητα. Et in Man. Comneno, lib. VII. Εἴ τε τὸ εἰς φιλίαν ἐκείνυ ἑλκύσαι τινὰς ἦν, ὡς λιζίυς φασὶν, εἴτε τι ἕτερον ῥωμαίοις ὠφέλιμον. Anonymus De bello sacro.

Τότε τ̃ μεταλάλησε, κ̀ λέγει πρὸς ἐκεῖνον,
Μισὲρ τζεφρὲ ἀπὸ τοῦ νῦν ἄνθρωπός μου ἔσῃ
λίζιος.

ΛΙΘΟΜΑΡΓΑΡΟΝ.

Λιθομάργαρον. Margarita. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chryſorrhoes.

Ο' τρῦλος ἦν ἀπὸ χρυσῦ μετὰ λιθομαργάρυ.

Item alius De Nuptiis Theſei.

Στολὴν ἐβάςα λόχρυσlω ὁ βασιλεὺς ἐτῦτος
Πολλὰ κριβὴ κ̀ ἔκλαμπρη μετὰ λιθομαργάρον.

ΛΙΘΡΙΝΑΡΙΟΣ.

Λιτρινάριος. Ruſſus. Scholiaſtes Oppiani Halieut. lib. I. Λιθρινάρια ῥῦσια.

ΛΙΚΟΥΑΜΕΝ.

Λικυάμεν. *Liquamen*. Auctor Geoponic. lib. XX. De gari confectione. Τὸ καλούμενον λικυάμεν ὕτω γίνεται. Et mox. Καὶ ὕτω διὰ τῦ κοφίνυ διηττηθὲν ἀναιρῦται τὸ καλύμενον λικυάμεν. Ita corrigendum cenſeo. Perperam hodie utrobique editur, λικυλμήν.

ΛΙΜΑ.

Λίμα. *Lima*. Corona pretioſa. Λίμα. *Lima*. Ρ'ίνη.

ΛΙΜΗΤΑΝΕΟΣ.

Λιμητανέος, ſive Λιμηταναῖος. *Limitaneus*. Baſilicorum Eclog. LV. Τοὺς ἀγροὺς τοὺς λίμητανέους, καὶ τὰς λίμνας, καὶ πᾶν δίκαιον ἀφορισθὲν ἐξ ἀρχῆς τοῖς λιμητανέοις ςρατιώταις, ἀτελῆ εἶναι, καὶ βεβαίως κατέχεσθαι παρ' αὐτῶν. Innominatus auctor apud Suidam. Οἱ ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις πανταχόσε τῶν τῆς πολιτέιας ἐσχατιῶν πάμπολυ κατεςήσαντο στρατιωτῶν πλῆθος ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὁρίων τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὴν ἑῴαν μάλιςα μοῖραν, ταύτῃ τὰς ἐφόδους τῶν περσῶν τε κ̀ σαρακlωῶν ἀνας έλλοντες, ὥσπερ λιμιταναίυς ἐκάλυν.

ΛΙΜΗΤΟΝ.

Λιμητόν, ſive Λιμιτόν. *Limes*. In Gloſſario Graecolatino male hodie editur. Λιμητόν. *Luvies*. Corrige, *Limes*. Evagrius libro V. cap. XXIII. Τὰς πανερήμυς τῶν λεγομένων λιμητῶν περινοςῶν ἐν οἷς μάλιςα τὰ σευήρυ δόγματα κατεκράτει. Iuſtinianus Edict. XIII. Ἐντεῦθεν ἡμᾶς καλεῖ ἡ τῦ λιβυκῦ λιμιτῦ φροντὶς, ὅπερ ἐπὶ τῦ παρατονίυ ἱδρυσάμεθα. Et poſtea. Καὶ τόπων τῶν ὑπακυόντων τῷ εἰρημένῳ τῦ λιβυκῦ. Faſti Siculi. Α'πέλυσεν εἰς τὸ λιμιτὸν ἀνατολῆς ἀπὸ ἀραβίας κ̀ παλαιςίνης ἕως τῦ κιρκισίυ κάςρυ. Gloſſae Baſilicorum. Τὰ ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς φρυρία, λίμητα ῥωμαῖοι καλῦσι, τυτέςι τὰς κλεισῦρας.

ΛΙΜΗΤΟΤΡΟΦΟΝ.

Λιμητότροφον. *Limitotrophum*. Baſilic. Eclog. IV. Titulus eſt. Περὶ ἀγρῶν λιμητανέων, κ̀ λιμητοτρόφων, κ̀ ἐμφυτευτικαρίων. Iterum Eclog. LVII. Περὶ ςρατιωτῶν λιμητανέων, κ̀ κας ελλιανῶν, κ̀ τῶν τοιύτοις ἀφορισμένων ἀγρῶν, κ̀ νομῶν, καὶ λιμνῶν τῶν λιμητοτρόφων καλουμένων.

ΛΙΜΙΤΗΣ.

Λιμίτης. Idem quo Λιμιτόν. *Limes*. In Edicto Iuſtiniani XIII. Τὸ πᾶν τάγμα μεταςὰν ἐκ τῆς χώρας ἐν τοῖς πορρωτέρω τῦ ἴςρου ἤτοι δανουβίου ποταμῦ τόποις, μεταλεθήσεται τοῖς ἐκεῖσε λιμίταις τῆς παραφυλακῆς ἕνεκα προσκαρτερῆσον.

ΛΙΜΙΩΝ.

Λιμιών. Pro Λιμήν. Portus. Gloſſae Graecobarbarae. Α'γριοι λιμένες. ἀνήμεροι λιμιόνες. Iterum alibi. Α'νέιριδας. κύκλους τῦ ὅρμου. γυρῦς τῦ λιμιόνος, ἤτοι λιμένος. Anonymus De nuptiis Theſei.

Χόρης ναργήσῃ τίποτες ὀρθόνη τὺς λιμίονες.

Et alius De Vulpe, & Lupo.

Κέις σε λιμίονα γύρεψε σεγύρον, νὰ μας βάλῃς.

ΛΙΜΝΙΣΚΟΣ.

Λιμνίσκος. *Lemniſcus*. Epiphan. De Menſ. Λιμνίσκος ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰατρῶν καλῶς ἐκλήθη, διὰ τὸ λιμνάζειν κλυζόμενον τὸν μοτὸν ἐν τοῖς τόπου ὑγροῖς. Occurrit illic pluries.

ΛΙΝΑΡΗ.

Λινάρη. Pro Λινάριον. Corona pretioſa. Λινάρη. *Linum*. Λίνον.

ΛΙΝΕΑ.

Λινέα. *Linea*. Biton in Mechanicis. Καὶ ἐνδεδημένος δὲ ἔςω ἑκάτερος σιδηραῖς λεπίσι, πρὸς τὸ ἀκινήτους δὲ εἶναι τὰς λινέας. Et mox. Ἐπεχέτωσαν δὲ οἱ κόρακες οἱ ἀπὸ τῶν λινέων ἀλλαγίςρια ἐκτέινειν τὴν νευρὰν τῦ τόξου ἐν ταῖς ἐπιτάσεσι τῶν κοχλιῶν.

ΛΙΝΟΚΑΛΑΜΗ.

Λινοκαλάμη. Linum agreſte. In Lexico Stephani. Λινοκαλάμη. ξυλοκανάβη.

ΛΙΝΩΝ.

Λινών. *Leno*. Gloſſae Latinograecae. *Leno*. Λινών. Ita corrigendum cenſeo: hodie enim depravate editur, λίνο. Mutant Graeci ε Latinorum in ι, ut *Cenſus*, κίνσος. *Antilena*. Ἀντέλινον. *Poſtilena*. Ὀπισθόλινον. Et infinita talia. Corrigendae quoque Gloſſae Baſilicorum. Οἱ λενόνες, πορνοβοσκοί. Editur. Σιλενόνες, π.

ΛΙΠΟΠΟΥΛΟΣ.

Λιπόπουλος. Avis genus. Achmes capit. CCXCII. Κατὰ τὴν αὐτὴν κρίσιν κ̀ ὁ λεγόμενος λιπόπουλος.

ΙΠΟ-

ΛΙΠΟΣΩΡΕΙΑΙ.

Λιποσωρέαι. Tumuli. Colles. Anonymus De Castramet. Ἐκτὸς τῶν τοιούτων γνώρισμά τι γινέσθω, ἢ τάφρος μικρὸς, ἢ ἀπὸ χωμάτων βουνίτεια μικρὰ, ἢ λιποσωρέαι, ἵνα μὴ ἀσκόπως τινὲς τῶν τοῦ ἰδίου στρατεύματος περιπίπτοντες τοῖς τοιούτοις καταβλάπτωνται.

ΛΙΣΓΑΡΙΟΝ.

Λισγάριον. Ligo. Schol. Theocriti Idyll. IV. Σκαπάναν, ἤγουν δικέλλαν, ἢ λισγάριον, ἢ σκαφίον. Suidae. Λιγάριον.

ΛΙΣΣΑΡΗΣ.

Λισσάρης. Rabidus. Corona pretiosa. Λισσάρης. *Rabidus*. Λυσσώδης.

ΛΙΤΖΙ.

Λίτζι. Glossae Myrepsi ad lib. De Antidotis cap. XCIX. (a) Λάπις λίτζι, τὸ λαζούριον, ὁ λίθος πράσινος.

ΛΙΤΙΓΙΩΣΟΣ.

Λιτιγίωσος. *Litigiosus*. Corrupta semper haec vox in Glossis Basilicorum itaque corrigenda. Λιτιγίωσα. τὰ ὑπὸ μάχην ὄντα. Hodie editur, λικιπιῶσα. Iterum. Λιτιγίωσα. δικασέα. Editur ineptissime. Λικιῶσαι. Et mox. Λιτιγίωσα. ἐπίδικα. Editur. Λιτιῶσα. ἐπιδίκων.

ΛΙΨΑΝΟΝ.

Λίψανον. Vide Λία.

ΛΙΨΥΔΡΙΑ.

Λιψυδρία. Vide Λία.

ΛΟΓΑΔΙΑΣΤΟΣ.

Λογαδιαστός. Varius. Corona pretiosa. Λογαδιαστός. *Varius*. Ποικίλος.

ΛΟΓΑΡΙΑΖΕΙΝ.

Λογαριάζειν. Computare. Rationes subducere. Moschopulus. Περὶ σχεδ. λογίζομαι, τὸ διανοοῦμαι, καὶ τὸ λογαριάζω. ἀφ᾽ οὗ λογισμὸς, ὁ λογαριασμός. καὶ λογιστὴς, ὁ λογαριαστής. Basilius Magnus. Περὶ γραμμ. γυμν. λόγος, καὶ τὰ παρ᾽ αὐτοῦ· λόγιος, λογισμὸς, λογιστὴς ὁ λογαριαστής. Scholiastes Sophoclis ad Aiacem. Ψηφίζω. τὸ λογαριάζω. Hinc compositum, ἀπολογαριάζω. Suidas. Ἀπολογίζω, τὸ ἀποδιώκω, καὶ ἀποβάλλω, ὅπερ οὐ προσδέχομαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολογαριάζω. Inde. ἀπολογαριασμός. Georgius Lecapenus. Περὶ συντάξ. λέγεται λόγος καὶ ὁ ἀπολογαριασμός.

(a) Lapis lazuli. *Donius*.

A

ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΗΣ.

Λογαριαστής. Rationum praefectus. Bini erant hoc nomine: unus, ὁ τῆς αὐλῆς; alter ὁ μέγας dicebatur. Prior curam habebat militum stipendiariorum, qui in aula. Codinus De Offic. Ὁ τῆς αὐλῆς λογαριαστὴς λογίζεται τοὺς ἐν τῇ αὐλῇ εὑρισκομένους πάντας ῥογάτορας, εἰ λείπει τινὶ ἀπὸ τῆς ῥόγας αὐτοῦ, εἰς δούλευσιν ὑπὲρ ὧν ἐρογεύθη. At ὁ μέγας publicos

B

reditus tractabat. Nicetas in Man. Comneno lib. I. Ἐμέλησε δὲ καὶ τῶν κοινῶν τῷ βασιλεῖ τῶνδε πράξεων, καὶ τῶν μὲν δημοσίων εἰσφορῶν φροντιστὴν καὶ λογιστὴν μέγιστον τὸν ἐκ πύργης ἰωάννην προβάλλεται καὶ αὐτός. Et idem est cum eo qui ὁ λογιστὴς, sive λογοθέτης, τοῦ γενικοῦ; de quo supra, ὁ τῆς αὐλῆς vocatur ὁ τῆς βασιλείας in Chronico Constantinopolitano. Εἶτα γνώμη τοῦ ντευτεντάρη, τοῦ λογαριαστοῦ τῆς βασιλείας, διὰ τὸ δοῦναι τὸ τέλος. Munus eius postea abrogatum fuit. Codinus. Ὁ λογαριαστὴς τῆς αὐλῆς οὐδ᾽ οὗτος ἔχει τὸ ὑπηρέτημα νῦν.

C

ΛΟΓΓΟΣ. ΛΟΓΓΙΝΟΣ. ΛΟΓΓΑΡΧΗΣ.

Λόγγος. Locus angustus, & quodammodo interclusus. Nicetas in Man. Comneno lib. I. Ἐν δὲ τῇ ἀτάρσῳ λόχους ὑποκαθισάντων πολεμίων καὶ τὰς κλεισούρας καὶ λόγγους προκληφότων, μείζους τῶν προτέρων ἀνερράγησαν πόλεμοι. Hinc λογγῖνος, qui tali loco impositus. Polybius Episcopus in vita Epiphanii. Πλοῖα ἔχων ἐξ ἰδίας ἐμισθώσατο καὶ ἄλλα πέντε, καὶ δόξας λογγίνων τῷ πι-

D

στοτάτῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ χρήματα, ἀπέστειλε πρὸς τὸ τρίακοσθ σῖτον. Constantinus Them. Orient. I. Λογγίνους γὰρ ἔλεγον τοὺς χιλιάρχους, καὶ κεντυρίωνας τοὺς ἑκατοντάρχους. Et Anthologiae lib. IV. Epigramma exstat, κορυνηλίου λογγίνου. Constantinus Manasses in Annal. Λογγάρχας adpellat.

Ἀντιστρέφει, φαίνεται λογγάρχαις, φαλαγγάρχαις.

E

ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ.

Λογοθέτης. Duplex erat; hic ecclesiasticus, ille palatinus. Ecclesiastici munus ecce apud Codinum De Offic. Ὁ λογοθέτης, εἰς τὸ λογογραφεῖν, καὶ εἰς τὰς δημοσιακὰς καὶ ἀρχοντικὰς ὑποθέσεις λογογραφεῖν. Sed palatini varii. Erat Ὁ τοῦ γενικοῦ, de quo supra diximus in γενικόν. Erat ὁ τῶν οἰκειακῶν, qui alias κουράτωρ. Vide in illa voce. Erant praeterea, ὁ τοῦ δρόμου, τοῦ στρατιωτικοῦ, τῶν ἀγελῶν, τῶν σεκρέτων, cuius

F

meminit Nicetas in Ioanne Comneno, & Anna Comnena lib. III. Priores reliquos recenset Codinus libro citato. At ὁ τῶν σεκρέτων etiam καγκελλάριος dicebatur: neque enim de alio intelligi debet Nicetas in Man. Comneno lib. VII. Ὡς ἡ λατίνων βούλεται φωνὴ, καγκελλάριον. ὡς δ᾽ ἕλληνες εἴποιεν, λογοθέτην. Corrigendus per occasionem Constantinus De Administr. Imper. Σταυράκιος ὁ πλατὺς εἰς τὸν πατρίκιον ἡμέριον καὶ λογοθέτην τοῦ δρόμου θαρρῶν, ὡς ἅτε παρ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸν βασιλέα μεσιτευθεὶς, τῷ ἐκπροσώπῳ εὐσταθίῳ ἀντέπιπτεν. Perperam est in Manuscripto ἡμέριον καὶ λογοθέτην.

τῆω. Inter omnes autem excellebat ὁ μέγας; eiusque munus, circa mandata, & bullas Imperatoris occupari. Codinus. Ὁ μέγας λογοθέτης διατάττει τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποστελλόμενα προστάγματα καὶ χρυσόβουλλα, πρός τε ῥῆγας, σουλτάνους, καὶ τοπάρχας. Praeterea iusiurandum a novo Imperatore accipiebat in templo Blachernarum. Observamus apud Nicetam in Man. Comneno lib. III. Οὐκοῦν κατὰ καρδίας ἑτέραν ἀνταίαν πληγὴν εἰληφὼς ὁ δηλωθεὶς λογοθέτης ἐκ τοῦ τὸ Στυπειώτη δοθῆναι δοχεῖον ἐρυθροδανὲς διάλιθον χρύσεον, καὶ τοῖς ὅ κοις τοῦτον ἐπιστατῆσαι κατὰ τὸν ἐν Βλαχέρναις μέγαν νεὼν, οἱ τὴν τοῦ κράτους διαδοχὴν ἐνεπέδουν Ἀλεξίῳ τε τῷ ἐξ Οὐγγρίας, καὶ τῇ θυγατρὶ τοῦ βασιλέως Μαρίᾳ, ἃ τῷ λογοθετικῷ δήπουθεν ὀφφικίῳ ἦσαν ἁρμόδια. Erantque nonnumquam hac dignitate plures: atque ita apud Cantacuzenum lib. I. cap. XIV. duo leguntur, Theodorus Metochites, & Constantinus Acropolites.

ΛΟΓΧΗ.

Λόγχη. Cultri genus, cuius usus in liturgia. Germanus in Hist. Eccles. Παρὰ τοῦ διακόνου, ὡς ἡ μεγάλη ἐκκλησία παρέλαβε, διατέμνεται σιδήρῳ τινὶ, ὅπερ καὶ λόγχην λέγουσι. Nicolaus Cabasilas in Exposit. Liturg. cap. VIII. Ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη κεντεῖ τὸν ἄρτον, τὴν πληγὴν τῆς πλευρᾶς ἐκείνης διηγούμενος τῇ τοῦ ἄρτου πληγῇ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸ πλῆκτρον σιδήριον λόγχην καλεῖ, καὶ εἰς σχῆμα λόγχης αὐτὸ πεποίηκε, ἵνα ἐκείνης ἀναμιμνήσκῃ τῆς λόγχης. Non semel occurrit in Liturgiis Chrysostomi, & Basilii Magni.

ΛΟΙΠΑΔΑΡΙΟΝ. ΛΟΙΠΑΣ.

Λοιπαδάριον. Glossae Graecolatinae. Λοιπαδάριον. *Reliquarium*. Et Λοιπὰς, quoque dicebant. Suidas. Λοιπὰς, καὶ λοιπαδάριον. Inscriptio Novellae CXLVII. Ὥστε τὰς ἐποφειλομένας λοιπάδας τοῖς ἐπάρχοις, ἢ ταῖς λαργιτιῶσιν, ἢ ἰδίοις πριβάτοις, ἢ τῷ θείῳ πατριμονίῳ, συγχωρεῖσθαι ἐν παντὶ εἴδει, ἄχρι παρελθούσης ἑβδόμης ἐπινεμήσεως καὶ αὐτῆς ὀφειλῆς. Glossae Latinograecae. *Reliquarium*. Ἔκθεσις λοιπάδος.

ΛΟΚΟΥΣΤΑ.

Λοκοῦστα. *Locusta*. Alexander Trallianus libro VII. capit. II. Ἢ κηρυκίων, ἢ ἀστάκου, ἢ λοκούστων, ἢ τῶν λεγομένων καραβίδων.

ΛΟΝΤΑΡΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Λονταρόπουλλον. Leo. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Καὶ ὡς τὸ λονταρόπουλλον που πείνα τὸ κεντάει.
Καὶ περιοσὰ μανίονλε, καὶ πλέο ξαναγριομένο.

ΛΟΡΘΑ.

Λόρθα. Pro Ὀλόρθα. Recta. Vide infra.

ΛΟΥΤΕΣ.

Λοῦτες. Scrofae. Porcae. Glossae Graecobarbarae. Αἱ χοῖροι. αἱ σκρόφες. αἱ λοῦτες.

ΛΟΥΔΕΜΠΙΣΤΗΣ.

Λουδεμπιστής. Opicus. In Lexico Stephani. Λουδεμπιστής. ἀῤῥητοποιός. Clemens Constitut. Apostol. lib. VIII. cap. XXXII. Τῶν ἐπὶ σκηνῆς ἐάν τις προσέῃ ἀνὴρ, ἢ γυνὴ, ἢ ἡνίοχος, ἢ μονομάχος, ἢ σταδιοδρόμος, ἢ λουδεμπιστής, ἢ ὀλυμπικὸς, ἢ χοραύλης, ἢ κιθαριστής, ἢ λυριστὴς, ἢ ὁ τὴν ὄρχησιν ἐπιδεικνύμενος, ἢ κάπηλος, ἢ παυσάσθωσαν, ἢ ἀποβαλλέσθωσαν.

ΛΟΥΔΟΣ. ΛΟΥΔΟΤΡΟΦΟΣ.

Λοῦδος. *Ludus*. Clemens Constitut. Apostol. lib. V. In prooemio. Εἴ τις χριστιανὸς διὰ τὸ ὄνομα τοῦ χριστοῦ, καὶ τῶν εἰς τὸν θεὸν ἀγάπην καὶ πίστιν κατακριθῇ ὑπὸ ἀσεβῶν εἰς λοῦδον, ἢ θηρία, ἢ μέταλλον, μὴ παρίδητε αὐτόν. Vetus inscriptio.

Τ. ΑΙΛΙΟΣ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ
ϹΕΒΑϹΤΟΥ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟϹ
ΙΑΤΡΟϹ
ΛΟΥΔ. . ΜΑΤ
ΧΕΙΡ.

Hinc λουδοτρόφος. Lanista, quasi, Ludum alens. Glossae Latinograecae. *Lanista*. Λουδοτρόφος. μονομαχοτρόφος. ἐπιστάτης μονομάχων. Et Graecolatinae. Λουδοτρόφος. *Lanista*.

ΛΟΥΚΑΝΙΚΟΝ.

Λουκάνικον. *Lucanica*. Farcimen. Corona pretiosa. Λουκάνικα. *Farcimen*. Ἀλλᾶς. Lexicon adespoton Manuscriptum. Ἀλλᾶς, ἀλλάντος, τὸ λουκάνικον.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΟΝ.

Λουλούδιον. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Ὁ ζέφυρος τὰ φύλα του τῶν δένδρων εἶχε δόση,
Καὶ τὰ λουλούδια τ' ἄμορφα τὴν γῆν κατασόλησαν.

Iterum alibi.

Ἀπεχορλάρια τρυφερὰ, κιορεκλικὰ λουλούδια.

ΛΟΥΜΒΑΡΔΑ.

Λουμβάρδα, sive Λομπάρδα. *Bombarda*. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

Λουμπάρδας πασῶν λογαίων,
Καὶ πάντων τῶν ἀναγκαίων.

Corona pretiosa. Λουμβάρδα. *Machina*; Σκευή. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Λουμπάρδες νάχει (a) μπρούτζινες, τουφέκια γεμίσμενα.

ΛΟΥΝΕΙΝ.

Λούνειν. Pro Λούειν. Lavare. Glossae Graecobarbarae. Νὰ καθαίρει. νὰ καθαρίζει. νὰ λούνει. νὰ πλυνίσκει.

ΛΟΥ-

(a) Di Bronzo. *Donius*.

ΛΟΥΠΗΣ.

Λούπης. Milvius. Achmes cap. CCXCI. Ο' λούπης εἰς πρόσωπον στρατιώτου ἐνδόξου καὶ λωποδύτου κρίνεται. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι κατέσχε λούπην, ἢ ἐσφαξεν αὐτὸν, εὑρήσει ἄνδρα τοιοῦτον ἀναιδῆ, καὶ πατάξει αὐτόν. Exstat quoque in Etymologico Suidae.

ΛΟΥΠΙΝΑΡΙΟΝ.

Λουπινάριον, sive Λουπλινάριον. *Lupinarium*. *Lupinum*. Suidas. Λουπλινάρια, εἶδος ὀσπρίου, ἃ θέρμους καλοῦσι. Achmes cap. CCVI. Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι εὗρε κυάμους, ἢ φακὸν, ἢ ἐρέβινθον, ἢ τὸ λεγόμενον λουπινάριον, ἢ ἐκ τῶν λοιπῶν, εὑρήσει θλίψιν, καὶ μερίμναν, ἀνάλογον τῆς εὑρέσεως. τὸ δὲ λουπινάριον μόνον, δριμυτέραν πάντων ἔχει τὴν κρίσιν διὰ τὴν πικρίαν. Moscopulus. Θέρμια, τὰ λουπινάρια. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XLIII. Ἄλλοι τεάφιν τετριμμένην εἰς ὕδωρ βάλλοντες οὕτως λούουσιν. ἕτεροι λουπινάρια ἀπέβρεξαν. Iterum capit. LIII. Καὶ μετὰ ὕδατος λουπλινάριον ἀπόπλυνε. Male illuc est in Manuscripto Λιπλινάριον. Apud Myrepsium lib. De Drosatis cap. V. Λουμπιναρίων scribitur, ubi temere Fuchsius mutare vult. Toties iam monui μπ idem quod π & β valere apud Graecobarbaros.

ΛΟΥΠΙΝΟΣ.

Λουπῖνος. *Lupinus*. Cyrillus in Lexicon. Θερμίων. λουπίνων. Nonus De Morb. Curat. cap. I. Λουπίνων ὑπόζημα σμήξας σμήχου.

ΛΟΥΡΙΚΟΝ.

Λούρικον, & Λουρίκιον, pro Λώρικον, λωρίκιον, *Lorica*. Etymologici Auctor. Λέγεται δὲ θώραξ τὸ ὅπλον, ὁ σιδηροῦς χιτὼν, ὅπέρ ἐστι λουρίκιον. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Λουρίκια μάντο κάμασι ναδέχουν ἀγριόμενοι.

Hinc ἐπιλούρικον, de quo supra. Eodem porro modo recentiores Latini *Luricula*, pro *Loricula* dicebant. Beda in libros Regum, Quaest. XIII. *Tabulatis, vel muris, vel cancellis, cum ad tutelam viae ponuntur, vulgus Luricularum nomen indidit*. Glossae Latinograecae. *Luricarius*. Θωρακοποιός. Ita rescribo: hodie enim *Lucarius*, editur perperam.

ΛΟΥΡΙΝ.

Λουρίν. Pro Λουρίον, id est, Λωρίον. *Lorum*, ut multa talia. Glossae Graecobarbarae. Ἀγωγεὺς, καὶ ὁ λοῦρος, τὸ λουρίν.

ΛΟΥΣΟΡΙΟΝ.

Λουσόριον. *Lusorium*. Epiphanius in Orat. Anchor. Ο' ἀντίνοος ὁ ἐν ἀντινόου κεκηδευμένος καὶ σὺν λουσορίῳ πλοίῳ κείμενος, ὑπὸ ἀδριανοῦ οὕτως κατετάγη.

ΛΟΥΤΡΑ.

Λοῦτρα. Pro Λίτρα. Simeon Cabasilas in Epist. Καὶ ἀντὶ τοῦ σὺ (λέγουσι) σοῦ. καὶ πορεύου σοῦζε. καὶ λίτραν, λοῦτραν.

ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ.

Λουτράρης. Balnearius. Corona pretiosa. *Balnearius*. Βαλανεύς.

ΛΟΥΧΟΣ.

Λοῦχος. Evagrius lib. VI. capit. XIV. Τὴν ἀπόληψιν τῶν ἐγκαθημένων αὐτὴν στρατιωτῶν ἐπιτηρήσας, καὶ λοῦχον περσικὸν, ὡς ῥωμαῖον, εἰσαγαγὼν τὴν πόλιν κατέσχεν. Sed de significatione investigandum est, non enim capio.

ΛΟΧΟΧΟΡΟΝ.

Λοχοχόρον. Penna in cauda accipitris media. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. IV. Καὶ ἐὰν ἔχῃ σκέπαν λοχοχόρον ἤγουν πτερὸν τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ τὸ μέσον.

ΛΟΧΡΥΣΟΣ.

Λόχρυσος. Pro Ὁλόχρυσος. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἄρματα, σκήπτρα, λόχρυσα ῥοῦχα, χρυσαῖς κορώναις.

Iterum mox.

Τὴν τέφραν τοὺς ἐβάνασι μετήρησι μεγάλην

Εἰς σεντούκια λόχρυσα, τὰ φέρνασι με ταύταις.

ΛΥΓΝΟ. (a)

Λυγνό. Corona pretiosa. Λυγνό. *Subtile*. Λευκόν.

ΛΥΧΟΣ.

Λύκος. Vinculi genus. Apsyrtus Hippiatric. lib. II. cap. LXXIV. Καὶ δεσμεύειν ἐξ ἑκατέρου μέρους ἅμματι τῷ λεγομένῳ λύκῳ, καὶ τηρεῖν ὀρθὸν ἡμέρας τεσσαράκοντα. Hierocles. Πλαστίγγιά τε προσθεὶς, ὡς ἔθος, δέσμει ἐξ ἑκατέρου μέρους ἅμματι τῷ καλουμένῳ λύκῳ.

ΛΥΠΑΙΛΟΣ.

Λυπάϊλος. Exstat apud Codinum lib. De Offic. aulae Constantinop. sed corruptum est. Vide μπάιλος.

ΛΥΤΡΩΝΕΙΝ.

Λυτρώνειν. Solvere. Liberare. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Μίαν λύπην δὲν λυτρωνονται, καὶ δευτέρη γενᾶται.

ΛΥΧΕΙ.

Λύχει. Corona pretiosa. Νὰ λύχει. *Lingere*. Λιχμάζειν.

ΛΙΧ-

(a) Λιχνὸ ab ἰσχνός. *Donius*.

ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Λυχνικόν. Tempus veſpertinum, quo lumen accenditur. Palladius Hiſtor. Lauſ. De Tabenneſiotis. Ἐτύπωσε δὲ διὰ πάσης τῆς ἡμέρας ποιεῖν αὐτὰς εὐχὰς δώδεκα, ϗ ἐν τῷ λυχνικῷ δώδεκα, ϗ ἐν ταῖς παννυχίσι δώδεκα. Gregorius Papa, Dialogo De Eleemoſ. Orat. & Oblat. Συνήθροιζεν ὖν τὴν χώραν πᾶσαν, καὶ τὸν ἐπίσκοπον, βουλόμενος ποιήσασθαι τὰ ἐγκαίνια τῦ ναῦ. ϗ ὡς μόνον ἤρξατο τῦ λυχνικῦ, εἰπὼν τὸ, εἰρήνη πᾶσιν, ἤρξατο ἡ λάρναξ περιπατεῖν. Balſamon ad Concil. VI. Can. XC. Καὶ καταλήγειν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῦ λυχνικῦ, ἤτοι τῦ ἑσπερινῦ τῆς κυριακῆς. Fiebat eius introitus cum tribus cereis. Menologium. Μὴ ὄσης ἢ νηστείας ποιεῖ τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τοῦ λυχνικοῦ, ΕΣΠΕΡΑΣ ΚΑΙ ΠΡΩΙ ΚΑΙ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ. γίνεται δὲ εἴσοδος μετὰ κηρῶν τριῶν, καὶ θυμιᾶ τὸ εὐαγγέλιον, κἂν ἐστι νηστίμη, κἂν μή. Auguſtinus *Lucernarium* adpellat, Reg. II. De Temp. edendi. *Et poſtquam refecerint, ſive in horto, ſive ubicumque fuerint, faciant opus uſque ad horam lucernarii.*

ΛΩΔΙΚΙΟΝ. ΛΩΔΙΞ.

Λωδίκιον. Λώδιξ. *Lodix*. Epiphanius contra Meletianos. Καταπέτασμα αὐτὸς ὁ πέτρος ἐποίησε μέσον τῆς φυλακῆς, ἱμάτιον ἐκπετάσας, τυχὸν λωδίκιον, εἴτε ὖν πάλλιον. Arrianus in Periplo maris rubri. Καὶ ὀθόνιον, ϗ ἀβόλλαι, καὶ λώδικες ὀ πολλαὶ, ἁπλοῖ τε ϗ ἐντόπιοι.

ΛΩΛΑΝΕΙΝ. ΛΩΛΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Λωλάνειν. Stulteſcere. Gloſsae Graecobarbarae. Μωραίνειν. νὰ μωραίνει. νὰ λωλάνει, νὰ πελλάνει. νὰ γένη μωρός. Item. Λωλανίσκειν. Eaedem Gloſſae alibi. Μωρίζει. ἀφορμίζει. λωλανίσκει. πελλανίσκει.

ΛΩΛΟΣ. ΛΩΛΑΡΑ.

Λωλός. Stultus. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀασίφρων. λωλός. πελλός. μωρός. Hinc Λωλάρα. Stultitia. Alibi in iiſdem Gloſſis. Ἀσελτερία. μωρία. λωλάρα. πελλάρα.

ΛΩΡΙΚΑΙΝΟΝ.

Λωρικαινόν. *Loricatum*. Inſtar loricae. Nicetas in Man. Comneno lib. V. Ἄλογα αὐτῶν ἁρματόμενα μετὰ κεφαλαρέων, ϗ σαγισμάτων λωρικαινῶν.

ΛΩΡΙΚΑΤΙΩΝ.

Λωρικατίων. *Loricatio*. Baſilic. Eclog. II. Ὡς ἐστι τὰ χλοηφόρα γήδια, ϗ τὰ ἀναβρυτὰ ὕδατα, ϗ αἱ μαρμαρώσεις, ϗ αἱ λωρικατίωνες, ϗ αἱ ζωγραφίαι.

ΛΩΡΙΚΑΤΟΣ.

Λωρικάτος. *Loricatus*. Leo in Tact. Πάντως δὲ χρήσιμόν ἐστι τὸ πολλὰς λωρικάτους ϗ καταφράκτους φαίνεσθαι τοῖς πολιορκουμένοις.

ΛΩΡΙΚΗ.

Λωρίκη. *Lorica*. Eclog. LL. Leonis, & Conſtantini, Tit. XVII. Καὶ ἐὰν, ὡς εἰκὸς, ἐπεκτήσατο λωρίκιν ϗ μόνον.

ΛΩΡΙΚΙΟΝ.

Λωρίκιον. Idem quod Λωρίκη. *Lorica*. Achmes cap. CLVI. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐνεδύσατο, ἢ εὗρε θώρακα, ἤτοι λωρίκιον, χαρήσεται ἐπὶ ἀπωλείᾳ τῶν ἐχθρῶν αὐτῦ. Iterum cap. CCXLIX. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρεν ἢ εὐπόρησε θώρακα, ἤτοι λωρίκιον, εὑρήσει χρυσίον ϗ πλῦτον μετὰ τόλμης ἀφόβως. Vide Gloſſarium Rigaltii.

ΛΩΡΙΟΝ.

Λωρίον. *Lorum*. Leo Conſtitut. VI. Ἔχειν δὲ αὐτὰς δεῖ τὸν καθ' ἕνα ἄνδρα ὅπλισιν τοιαύτην. ζάβας τελείας μέχρι τῦ ἀστραγάλυ, ἀνασυρομένας ἢ διὰ λωρίων, ϗ κρικελκίων. Etymologici Auctor. Σφαιρωτὴρ σανδαλίυ ζινίχιον. οἷον τὸ λωρίον τῦ ὑποδήματος. Germanus in Hiſt. Eccleſ. Τὰ λωρία τῦ στιχαρίυ εἰσὶ τὰ ἐν τῇ χειρὶ ἐμφαίνοντα τὸν δεσμὸν τῦ χριστῦ.

ΛΩΡΟΝ.

Λῶρον, ſive Λῶρος. *Lorum*. Gloſſae Graecolatinae. Λῶρος. *Habena*. Heſychius. Ῥυτὴρ, ἡνίων. λῶρος. Scholiaſtes Homeri Iliad. γ'. ἱμᾶς. λῶρος. Codinus De Offic. Κρέμανται δὲ ἐπὶ ζώνης ἑκάστυ τύτων λῶροι, ὓς καλῦσι μαγκλάβια. Baſilic. Eclog. XXXI. Ἐὰν ὁ δεσπότης κόρσοις ἢ ῥάβδοις τυπλήσῃ τὸν ἴδιον οἰκέτην, &c. Paſſim occurrit.

ΛΩΡΟΣΟΚΚΟΝ.

Λωρόσοκκον. Soccus loro adſtrictus. Leo Conſtitut. VI. Εἰς δὲ τὰς σέλας τὰς δύο σιδηρᾶς σκάλας, ϗ λορόσοκκα, πέδικλον, ϗ σελοπέγγιον. Vide Gloſſarium Rigaltii.

ΛΩΡΟΤΟΜΟΣ.

Λωροτόμος. Coriarius. Heſychius. Σκυτοτόμος. λωροτόμος. Suidas. Σκυτοτόμος, σκυλεὺς, λωροτόμος.

ΛΩΡΩΤΟΝ.

Λωρωτόν. *Loratum*. Virgatum. Achmes cap. CCXX. Εἰς εὐγενῆ πρόσωπον, ἢ εἰς εὐδοξίαν, ἢ τῶν χιτώνων αὐτῶν ἐστι τῶν λωρωτῶν κρίσις. Et ſaepe illo capite.

ΛΩΤΑΞ.

Λώταξ. Mendicus Chryſoſtomus. Homil. XIII. ad Epheſios. Οὐχ ὁρᾷς τύτυς τὺς προσαιτῦντας, ὓς λώταγας ἡμῖν ἔθος καλεῖν. Euſtathius ad Iliad. ϛ'. Καὶ δηλοῖ (λῶτος) καλαμίσκον τινὰ, ἐξ ὗ ϗ λώταξ, ὁ περὶ τοιῦτον λωτὸν πονύμενος.

MA

MA.

Μά. Sed. Vero. Italicum, *Ma*. Glossae Graecobarbarae. Ἐπὶ δὲ σιδήρω, ςερεός. μὰ εἰς τὸ σίδερον, δυνατός. Iterum alibi. Τὰ ἱερὰ τῆς ὑπερβορεῖς διὰ κάπιαν ἁγιωσύνlω καὶ καθαρότητα δὲν φυλάγονται ὑποκάτω εἰς τὸ ςέγ⊕, μὰ φυλάτlονται ἔξω εἰς τὴν ἐξαςρίαν.

ΜΑΒΡΟΣ.

Μαβρός. *Niger*. Vide. Μαυρός.

ΜΑΓΑΡΙΖΕΙΝ.

Μαγαρίζειν. Agarenorum religionem profiteri. Achmes Onirocritici cap. XII. Ἐὰν δέ τις ἴδη κατ' ὄναρ ὅτι ἐμαγάριζεν, ὁμοίως τ̃ εἰρημένων ἀποβήσεται αὐτῷ. Petrus Chartophylax in Quaest. Eccles. Εἰς ἔθνη κρατηθὲς, ᾗ μαγαρισας, ᾗ ἐν κοίτη μιανθὲς, μήπω δὲ μυσυλμανίσας, μυρώνεται. Anonymus De Vulpe, & Lupo.
Αἱρετικὲ, ᾗ πίβυλε, σκύλε, μαγαρισμένε.
Hinc μαγάρισμα. Glossae Graecobarbarae. Ἀσέλγεια, πορνεία, ἀκαθαρσία, μιαρία, μαγάρισμα, μαγαρισία.

ΜΑΓΑΡΙΣΙΣ.

Μαγάρισις. Corona pretiosa. Μαγάρισις. *Macula*. Κηλίς.

ΜΑΓΓΑΝΑΡΙΟΣ.

Μαγγανάρι⊕. *Manganarius*. Hero in Παρεκβολαῖς. ἁρματοποιὸς, μηχανοποιὸς, μαγγαναρίος, ἰατρὸς, χαλκεὺς, σελοτοιούς. Constantinus in Tacticis. Ἐμπείρους μαγγαναρίους, λεπlουργὺς χαλκεῖς, μετὰ τῶν ἐργαλείων αὐτῶν.

ΜΑΓΓΑΝΕΛΛΑ.

Μαγγανέλλα. Machina bellica. Italicum, *Mangonella*. Anonymus De nuptiis Thesei.
Καὶ μαγγανέλαις φοβερὰς, καὶ πύργους, καὶ τραμπένα.

ΜΑΓΓΑΝΙΤΖΑΤΖΑ.(a)

Μαγγανιτζάτζα. *Machina*. Nicetas in Man. Comneno lib. V. Οἱ γὰρ βάρβαροι τὰς διατειρωμένας τῶν μηχανημάτων ἔβαλλον ὑψόθεν, ᾗ τοῦ ἔργου ἀπεκώλυον, βέλη τε νιφάδων ἀφιέντες πυκνότερα, ςήσαντές τε ξύλα ᾗ μαγγανιτζάτζας.

ΜΑΓΓΑΝΟΝ.

Μάγγανον. *Machina*. Etymologici Auctor. Ἑλεπόλεις σημαίνει τὰ μάγγανα, ᾗ μηχανήματα, τὰ πόλεις πορθοῦντα. Suidas. Φεσκάσιον, μάγγανον πλοϊκόν. Scribo πολεμικόν. Glossae Graecolatinae. Μάγγανον. *Manganum*. Ioannes Curopalates. Συνέςη ᾗ ἑτέρα ἐπιβουλὴ κατὰ ῥωμανοῦ παρά τιν⊕ κωνςαντίνου κτηματικοῦ, δηλ.δ τοῦ κεμαλιανοῦ, ᾗ μιχαὴλ κυράτωρ⊕ τῶν μαγγάνων. Corrigendus est Radevicus De Reb. Fred. I. Imp. lib. II. cap. XLVII. *Obsides eorum machinis adligatos ad eorum tormenta, quae vulgo manganas vocant, & intra civitatem novem habebantur, decrevit obiiciendos*. Hodie editur, *vulgo mangas vocant*.

ΜΑΓΓΑΝΟΤΖΑΓΓΡΑ.

Μαγγανότζαγγρα. Archubalista. Vide Τζάγγρ⊕.

ΜΑΓΓΥΠΙΟΝ.

Μαγγύπιον. Vide Μαγκιπεῖον.

ΜΑΓΓΥΡΑΝΑ.

Μαγγυράνα. Italicum, *Maiorana*. Occurrit apud Myrepsum De Antidotis, capit. CCCCXCI.

ΜΑΓΕΡΕΜΑ. ΜΑΓΕΡΟΣ. ΜΑΓΕΡΕΥΩ.

Μαγέρεμα. Ferculum. Corona pretiosa. Μαγέρεμα. *Ferculum*. Ἔδεσμα. Item Μαγειὰ dicebant, ut est videre in Turcograecia Crusii. Sic μάγερ⊕. Ibidem μάγειρ⊕. *Coquus*. Μάγειρ⊕. Et μαγερεύω, pro μαγειρεύω. In eadem Corona.

ΜΑΓΙΣΣΑ.

Μάγισσα. Saga. Venefica. Nicetas in Alexio Duca. Γυναικάριόν τι σεσωρευμένον ἁμαρτίαις, ἐριννύων ζάκορον, μάγισσα ᾗ μαντεύτρια.

ΜΑΓΙΣΤΕΡΙΑ.

Μαγιςερία. *Magisteria*. Dignitas magistri. Suidas. Μαγιςερία, ἀρχή. Incertus Auctor apud eumdem. Προβάλλεται ᾗ Θεόδωρον τῇ μαγιςερίᾳ ἀρχῇ παρὰ ῥωμαίοις τιμώμενόν τε ᾗ γεραιρόμενον. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. lib. II. cap. III. Ὁ ᾗ τὴν παρὰ ῥωμαίων μαγιςερίαν διανύσας ἀρχὴν ἔκαθεν τὸ γέν⊕ ἐφέρετο. Cassiodorus epist. XII. *Sume igitur magisteriae infulas dignitatis, usurus omnibus privilegiis, quae tuos habere constiterit decessores*.

ΜΑΓΙΣΤΕΡΙΑΝΟΣ.

Μαγιςεριανός, & Μαγιςριανός. *Magistrianus*. Glossae Latinograecae. *Agens in rebus*. Μαγιςριανός. Suidas. Μαγιςεριανός, ὁ καγκελάρι⊕. Glossae Basilicorum. Μαγιςεριαν⊕, ὁ καςρήνσι⊕. Et Μαγιςριανὸς, μανδάτωρ. Evagrius libro III. cap. XVI. Οὐ παρὰ τοὺς μαγιςριανοὺς, ἀπεςάλησαν. Malchus in Byzanticis. Ἀδαμάντιος δὲ ταῦτα πυθόμεν⊕, προτρέπει τῶν ἱππέων τῶν βασιλικῶν τινα, ὃς μαγιςριανὸς καλοῦσι. Apud Suidam in Καθοσιωμέν⊕. Auctor innominatus. Ὁ καθοσιωμέν⊕ μαγιςριανὸς εὐσεβῆ γράμματα ἀπεδέδωκε τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ καλενδίωνι. Corrigendus est Victor Tunnunensis in Chronico. *Litteras satis idoneas Iustiniano principi per Olympianum Magistrianum mittunt*. Hodie editur, *Magistranum*.

Meursii Tom. IV.

[a] Ita Magna Mangana. *Donius*.

ΜΑΓΙΣΤΗΡ.

Μαγίστηρ. *Magister*. Suidas. Μαγίστερ. διδάσκαλε. Etymologici Auctor. Μαγίστερ, διδάσκαλε, ἐπιστάτα. λέγεται δὲ καὶ ὁδηγός. Iustinianus Nov. xxx. Ὀνομάζεσθαι δὲ βουλόμεθα κατ' οἰκίαν ἑκάστην κινδύνῳ τῆς ὅλης κομητιανῆς, καὶ τῶν δεκατριῶν τῶν πρωτευόντων, οὓς δὲ μαγίστηρας καὶ πρώτους καὶ δευτέρους καλοῦσιν, ἑτέρους τοὺς μετ' αὐτούς, &c.

ΜΑΓΙΣΤΡΑΤΟΝ.

Μαγιστράτον. *Magistratus*. Dignitas Magistri. Constantinus De Administr. Imp. Δεδωκὼς καὶ αὐτῷ ἱμάτιον μαγιστράτου πρὸς τὸ ποιῆσαι τὸν κουρκένιον τὸν ἴβηρα μάγιστρον. Et mox iterum. Διὰ τὸ καὶ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον ἀποστεῖλαι μετὰ μεγάλου κανισκίου τὸν κουρκένιον πρὸς τὸν βασιλέα ἐξαιτούμενον τὸ κουροπαλατίκιν, ἢ τὸ μαγιστράτον.

ΜΑΓΙΣΤΡΑΤΟΣ.

Μαγιστράτος. *Magistratus*. Qui in magistratu, Glossae Basilicorum. Μαγιστράτοι. ἄρχοντες.

ΜΑΓΙΣΤΡΟΚΗΝΣΟΣ.

Μαγιστροκήνσος. *Magister census*. Glossae Basilicor. Μαγιστροκήνσος. ἄρχων τῆς ἀναγραφῆς.

ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ.

Μάγιστρος, *Magister*. Codinus in Origin. Constantinop. Τέσσαρας μὲν μαγίστρους, τὸν ἄδην, τὸν προτάδιον, τὸν σκώλυμβρον, τὸν φιλόξενον. Priscus in Histor. Goth. Μαρτιάλιον τὴν τοῦ μαγίστρου διέποντα ἀρχὴν προσμετάμενος, ἔλεγε τὰς πρὸς τὸν βάρβαρον συνθήκας. πασῶν γὰρ τῶν βασιλέως βουλῶν ὁ μάγιστρος κοινωνός. Et inter Basilii Magni epistolas una est, quae inscribitur. Σωφρονίῳ μαγίστρῳ. Magnus autem illorum honos, quippe qui intimis Imperatoris consiliis adsciti, ut ex citato Prisci loco adparet. Et Novella prima Romani senioris περιβλέπτους adpellat, & περιφανεῖς. Cassiodorus Var. VI. *Reverendum bonorem sumit, quisquis Magistri nomen acceperit*. Immo inter patricios numerabantur. Priscus in Histor. Goth. Ἐδόκει παρὰ τὸν ἀττήλαν πρεσβεύεσθαι ἀνατόλιον καὶ νόμον. τὸν μὲν ἀνατόλιον τῶν ἀμφὶ βασιλέα ἄρχοντα τέλων, καὶ τὰς συνθήκας τῆς ἐκείνου εἰρήνης προθέμενον. τὸν δὲ νόμον τὴν τοῦ μαγίστρου ἀρχὴν ἄρξαντα, καὶ ἐν τοῖς πατρικίοις σὺν ἐκείνῳ καταλεγόμενον. Postea longe quoque supra hos habiti. Ecce clare apud Cedrenum. Πρῶτα μὲν τῇ τῶν πατρικίων τιμήσας ἀξίᾳ, εἶτα καὶ μάγιστρον, καὶ ὕστερον καίσαρα. Itaque apud Codinum De Origin. Constantinop. ante patricios collocari hos observa. Τέσσαρας μὲν μαγίστρους, τὸν προτάδιον, τὸν σκώλυμβρον, τὸν φιλόξενον. ὀκτὼ δὲ πατρικίους, τὸν πρόβον, &c. Item in Synodo Constantinop. VIII. Οἱ δὲ μάγιστροι, καὶ πατρίκιοι, οἱ εἰς τὴν σύνοδον εὑρεθέντες συγκαθήμενοι ἕκαστος τῶν θείων συμβόλων, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ εἶπον οὕτως. Et ad συντεκνίαν Imperatorum nonnumquam adsciti. Zonaras in Theophilo. Καὶ μάγιστρος αὐτίκα τετίμητο καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος τὸν τοῦ βασιλέως υἱὸν μιχαὴλ ἐδέξατο. Itaque consanguinei Imperatoris hoc quoque titulo ornati, ut est videre apud Constantinum Manassem. *Viri cuiusdam illustris, & clari, qui dignitate Magister, consanguinitate Imperatori iunctus esset*. Etiam fratres, ut ex Evagrii verbis statim citandis patebit. Quin ipsi etiam filii. Cedrenus. Εἰσποιεῖται αὐτὸν εἰς υἱόν, τῇ τῶν μαγίστρων ἀξίᾳ τιμήσας, καὶ διάδημα μετὰ μικρὸν αὐτῷ περιτίθησι. Sed quis fuit hic μάγιστρος, ita dictus, κατ' ἐξοχήν? Profecto non alius, quam Officiorum. Patet ex Zosimo lib. II. Κοινωνὸν ἑλόμενος τοῦ κινδύνου τὸν μαρτινιανόν, ἡγεμόνα τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τάξεων ὄντα, μάγιστρον τῶν ὀφφικίων καλοῦσι ῥωμαῖοι. Evagrius lib. III. cap. XXIX. Πρῶτα μὲν λογγῖνον ζήνωνος ἀδελφὸν τὴν τοῦ μαγίστρου ἀρχὴν διέποντα, ὃν ἡγεμόνα τῶν ἐν αὐλῇ τάξεων οἱ πρόσθεν ἐκάλουν, ἀνὰ τὴν ἐνεγκαμένην ἐκπέμπει. Huic in creatione dabatur vestis. Observo ecce apud Constantinum De Administr. Imper. Δεδωκὼς αὐτῷ καὶ ἱμάτιον μαγιστράτου πρὸς τὸ ποιῆσαι τὸν κουρκένιον τὸν ἴβηρα μάγιστρον. Et erant plures usque ad viginti quatuor. Docet id nos Luitprandus Levita. Rer. Europ. libro VI. capit. V. *Post hos admissi magistri numero viginti quatuor, quibus erogatae sunt numismatum aureorum librae, unicuique secundum eumdem numerum viginti quatuor, cum sacramangis duobus*.

ΜΑΓΚΙΟΝ.

Μαγκίον. Nummi genus. Vide Καῦκα.

ΜΑΓΚΙΠΑΤΟΣ.

Μαγκιπάτος. *Mancipatus*. Suidas. Μαγκιπάτος. ὁ χειράφετος, παρὰ ῥωμαίοις. Sed manifestus error est, nam ὁ χειράφετος, est *Emancipatus*. Vide Μαγκιπεῖον.

ΜΑΓΚΙΠΕΙΟΝ.

Μαγκιπεῖον. *Mancipium*. Pistrinum. Suidas. [a] Ἀρτοπωλεῖον, τὸ μαγκιπεῖον, ἐν ᾧ οἱ ἄρτοι γίνονται. Basilic. Eclog. LIV. Μηδενὶ παντελῶς ἀντὶ τῶν ἀννόνων, μηδὲ τῷ θείῳ οἴκῳ παρεχέσθω, ἀλλὰ τοῖς μαγκιπείοις διδόσθω, ἐπὶ τῷ τοὺς ἄρτους ὠπτημένους λαμβάνειν. Cedrenus. Τὰ ἐν τοῖς μαγκιπείοις τῶν καταπιπτόντων ζώων ἄχρι γήρως τοῖς μύλωσι συγκλειομένων, καὶ ἀλήθειν κατεπειγομένων περιεῖλε. Quo loco errat interpres. In leg. unica Cod. De Pist. *Quicumque ex mancipiis comitis borreorum*, &c. Ansegisus libro II. cap. XXIX. *His omnibus non liceat alienare rem immobilem, sive domum, sive agrum, sive bortum, sive rusticanum mancipium, vel panes civiles*. Scribebant etiam μαγγύπιον. Malaxus in Hist. Patriarch. Ἔκαμε δὲ καὶ μαγγύπιον, καὶ μῦλον. Hinc μάγκιπες. *Mancipes*. Pistores: & *Mancipatus*, ipsum ministerium in l. *Vt concessa* XVIII. Cod. Theod. De

[a] In Vet. Lexico Bibliothecae Rég. Galliae, legitur (corrupte tamen) Ἀρτοπόλιον. τὸ μαγγυπίον ἐν ᾧ οἱ ἄρτοι γίνονται. *Donius*.

De Pist. & Catabol. Socrates libro v. capit. XVIII. Ἦσαν ἐξ ἀρχαίου κατὰ τὴν μεγίστην ῥώμην οἶκοι παμμεγέθεις, ἐν οἷς ὁ τῇ πόλει χορηγούμενος ἄρτος ἐγίνετο, οἵ το προϊστάμενοι τούτων, οἱ μάγκιπες τῇ ῥωμαίων γλώσσῃ καλοῦνται. Et postea. Γνοὺς τοῦτο ὁ βασιλεὺς τοὺς μαγκίπας ἐτιμωρήσατο. Glossae Basilicorum Μάγκιψ, ὁ τεχνίτης τοῦ δημώδους ἄρτου. Vt autem Latini *Mancipatus* dicebant pro ipso ministerio, ita Graeci quoque μαγκιπάτον, qua forma ἀδελφάτον, δομεστικάτον. Et plura talia. Ineptus aliquis Graeculus offendens apud probatum Auctorem, neque animadvertens genus, ut loquuntur Grammatici, μαγκιπάτος esse rectum casum putavit, & χειράφετον interpretatus est perperam. Occurrit inter Glossas Suidae, & nos locum paulo ante proposuimus. Hoc erat monendum.

ΜΑΓΚΛΑΒΙΟΝ.

Μαγκλάβιον. *Maniclavium*. Manualis clava. Veteres. *Aclidem* adpellabant. Servius hanc ipsam intelligit, & describit ad AEneid. VII. *Aclides sunt tela quaedam antiqua, ut nec usquam commemorentur in bello. Legitur tamen, quod sint clavae cubito, & semis factae, eminentibus hinc inde acuminibus, quae ita in hostem iaciuntur religatae loro, vel lino, ut peractis vulneribus ad dominos possint redire. Putantur tamen esse teli genus, quod per flagellum in immensum iaci potest*. Accipienda quoque de manclavio verba Warnefridi De Gest. Longobard. lib. VI. cap. LII. *Eum qui primus ei occurrit, clava quam manu gestabat, percutiens, eius vitam extinxit*. Et Saxonis Grammatici libro III. *Victoria ad superos concessisset, ni Hotherus inclinata suorum acie celerius, advolans clavam praeciso manubrio inutilem reddidisset. Quo telo defecti divi sublatam dedere fugam*. Nec pro telo semper, sed etiam pro flagello, & bacillo accipiebant. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Χρέμανται δὲ ἐπὶ ζώνης ἑκάστου τούτων λῶροι, οὓς καλοῦσι μαγκλάβια, ἤγουν βακτηρίας ἢ ῥάβδους, μαστίζειν τοὺς ἀξίους μαστίζεσθαι. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. Τὸν δὲ πυτάκην ὁ βασιλεὺς συλλαβὼν ἔξαινε μαγκλάβια δοὺς πολλὰ δημόσια κατά τε τοῦ νώτου καὶ τῶν ὤμων. Achmes capit. CCXXI. Ὁμοίως ἐὰν αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς ἔτυψέ τινα μαγκλαβίῳ, ἢ χαρζανίῳ, εὑρήσει ἐξ αὐτοῦ περίφημον καὶ μέγιστον ἀξίωμα. Ita restituo locum, qui hodie mendose editur. Iterum capit. CCLIX. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἔλαβε μαγκλάβια δῶρον, λαμβάνει ἐξουσίαν. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκόπη τὸ μαγκλάβιον αὐτοῦ, εὑρήσει θλίψιν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ, ἀνάλογον τοῦ μήκους τῆς κοπῆς. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρε χαρζάνιον, εὑρήσει ἐξουσίαν ἐλάττονα τοῦ μαγκλαβίου. Balsamon ad Nomocan. Photii Titul. XIII. cap. XXIII. Τοὺς δὲ τολμῶντας καὶ αὖθις τὸ κακὸν σωφρονίζεσθαι διὰ μαγκλαβίων.

ΜΑΓΚΛΑΒΙΤΗΣ.

Μαγκλαβίτης. Maniclavio insignitus. Cedrenus. Καὶ τῇ τοῦ μαγκλαβίτου ἀξίᾳ τιμηθεὶς ἐν τῷ οἴκῳ τῶν μαγγάνων ἐτηρεῖτο. Erat autem μαγκλαβίτης nihil aliud quam Bardariota, sive custos ad aulae ianuam. Codinus De Offic. Τοιαῦτα ἐνδύματα ἐρυθρὰ ἐνδύονται μὲν καὶ οἱ βαρδαριῶται διὰ πανίων, οὐκ ἐκ τοῦ κούρτης, ἀλλ' ἐξ οἰκείων, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ περσικὸν φόρημα, ἀγγουρωτὸν ὀνομαζόμενον, ἔχον ἀντὶ μαργελλίων πάνιον κίτρινον. κρέμανται δὲ ἐπὶ ζώνης ἑκάστου τούτων λῶροι, οὓς καλοῦσι μαγκλάβια, ἤγουν βακτηρίας, ἢ ῥάβδους, μαστίζειν τοὺς ἀξίους μαστίζεσθαι.

ΜΑΓΚΥΡΑΝΑ.

Μαγκυράνα. Italicum. *Maiorana*. Amaracus. Exstat apud Myrepsium De Antidot. capit. XXI. In Corona pretiosa scribitur, μαντζουρανα.

ΜΑΓΓΑΔΙΟΝ.

Μαγγάδιον. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes.

Καὶ γύροθεν εὐγενικὸν μαγγάδιν ὡς κουρτίναν.

ΜΑΓΟΥΛΟΝ. ΜΑΓΟΥΛΟΥΚΙΝ.

Μάγουλον. *Magulum*. Gena. Bucca. Moschopulus. Παρειά, ἡ καὶ κόῤῥη. λέγεται διὰ δύο ρ. ἤγουν τὸ κοινῶς μάγουλον. Nicetas in Murzuflo. Ἣν ὄψιν ὡραίαν καὶ τερπνὴν εἶχες πρότερον, ἀρτίως χαλαρὰ, καὶ κακόχροια, καὶ ἐξηρωμένη τὰ μάγουλα. Auctor Anonymus De Naevis Corp. Ἐὰν τὸ μάγουλον τοῦ ἀνδρὸς, πλούσιος γενήσεται. Interpres Iuvenalis Sat. II. *Peribomius. Nomen Archigalli cinaedi, quem magulum conspurcatum dicimus, qui publice impudicitiam perpessus est*. Apud Myrepsum De Antidotis, cap. XX. Μαγούλας βεβρωσμένας legendum censeo, non μυούλας. Atque hinc μαγουλούκας, sive μαγουλούκιον. Pulvinus, in quem genis inter iacendum inclinatur. Glossae Graecobarbarae. Προσκέφαλον, ἢ προσκεφαλάδιν, ἢ μαγουλούκιν.

ΜΑΓΥΡΙΣΣΑ.

Μαγύρισσα. Lebes. Olla. Glossae Graecobarbarae. Τὰς μαγυρίσσας. ἢ κακκάβια. ἤγουν τὰς χύτρας.

ΜΑΔΑΡΑΤΕ.

Μαδαράτε. Navigii Barbarici genus. Arrianus in Periplo maris rubri. Καὶ ἀπὸ ὀμάνων εἰς τὴν ἀραβίαν ἐντόπια ῥαπτὰ πλοιάρια, τὰ λεγόμενα μαδαράτε.

ΜΑΖΑ. ΜΑΣΙΟΝ.

Μάζα. *Massa*. Hoc non intellexerunt viri docti, qui δρουγγιστὶ, & ὁμοῦ, interpretantur. Glossae Graecolatinae. Μάζα ὁ βῶλος. *Massa*. Et Latinograecae. *Massa*. Μάζα. φύραμα. Est ergo mere Latina vox. Hinc Μάζαι ξιφοφόρων apud Leonem in Naumachicis. Quum vero idem Auctor dicit, δρουγγιστὶ, ἤγουν ὡς μάζα; vult dicere *dense*, sive *compacte ad instar massae*. Clarius alibi loquitur. Δρουγγιστὶ τάσσεται, ἤγουν ὁμοῦ, ὡς μάζα. Suidas.

das. Παλάθαι, μάζαι σύκων. Hinc Μαζίον, diminutivum. Suidas. Κυμβία, μαζία χρυσίων. Scholiastes Thucididis lib. II. Χρυσίυ ἀσήμου, μὴ ἔχοντ☉ σημεῖον, οἷον μαζία τινά. Auctor Geoponic. libro XX. Μόσχυ χολὴν φυράσας μετὰ ἀλφίτου καὶ ἀλεαίυ καὶ ὕδατ☉, ποιεῖ μαζία, καὶ δελέαζε.

MAZIZANION.

Μαζιζάνιον. Melangiana. Simeon Sethi De Facult. Cib. Τὸ λεγόμϑυον μαζιζάνιον θερμόν ἐστι Καὶ ξηρόν. Ita Aetio quoque dicitur. Constantino Asynkio, Ματζιζάνα. Aliis est μανζιζάνα.

MAZOMA.[a]

Μάζομα. Corona pretiosa. Μάζομα. Chorus. Χορός.

MAZONNEIN.

Μαζόννειν. Massare. Massam facere. Coacervare. Glossae Graecobarbarae. Α'γυρᾶ. Α'θρυσμαλᾶ. σωρεύει. μαζόννει. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ σίμανᾶ περπάτιε ἀπάνον κατὰ χορτάρια,
Α'νθη πολλὰ μαζόνοντα ἀνάμεσα τὰ δένδρη.

Bartholomaeus Monachus in Elencho Agareni. Γ'δόντες ὁ λαὸς τὸν μυχαμὲτ νικήσαντα, ἐμαζώθη πολὺς λαὸς, ᾗ ἐφυσάντευσεν ἐκ νέων ὁ μυχαμὲτ καταπάνω τὺς. Hinc μάζομα, & μάζοξις. Eaedem Glossae. Σώρευσις, μάζοξις, σώρευμα, μάζομα.

ΜΑΗΣ.

Μάης. Maius, mensis. Corona pretiosa Μάης. Maius. Μάϊ☉.

ΜΑΘΙΑΝ.

Μαθιᾶν. Evellere. Extirpare. Eradicare. Amputare. Gloss. Graecobarbarae. Μαθιᾶ. ἀνασπᾶ. ξηριζόννει.

MAINOMENION.

Μαινομένιον. Alexander Trallianus lib. II. cap. VIII. Α'ρίστη δέ ἐστιν ἐνταῦθα ᾗ ἡ κατὰ τὰ ἀλεξανδρέων βουρίδια, καὶ μαινομένα, καὶ μεμβρίδιά ἐστιν.

MAIOTAION.[b]

Μαιύλιον. Edulii genus, tota quidem aestate, sed mense potissimum Maio confici solitum. Etymologici Auctor. Θριδακίνη, εἶδ☉ μάζης ᾗ λαχάνυ, ὅτι τῷ θέρει γίνεται, θριδακίνη τις, τὸ μαιύλιον. Suidas. Θριδακίνη, τὸ παρ' ἡμῖν μαιύλιον. Hesychius. Θριδακίναι, εἶδ☉ μάζης παρὰ ἀττικοῖς, ᾗ αἱ παρ' ἡμῖν θρίδακες, ἤτοι μαιύλια. In Apostolii Collectaneis μαρούλιον legitur: & apud Auctorem Geoponic. lib. XII. cap. I. Μαρῦλιν, constanter toto capite. Sic apud Demetr. Constantinop. Hieracosc. lib. I. cap. V. Γάλα δέ ἐστι ἀγρίυ μαρύλι, θριδακίνης ἀγρίας, ἣν ὑποτέμνειν τοῖς ἱέραξιν ἔθ☉ ὑπὲρ ἰάσεως.

ΜΑΙΟΥΜΑΣ.

Μαιυμᾶς. Maiuma. Festum Maii Kalendis celebrari solitum. Eleganter Suidas describit. Μαιυμᾶς πανήγυρις ἐγένετο ἐν τῇ ῥώμῃ κατὰ τὸν μάϊον μῆνα. τὴν παράλιον καταλαμβάνοντες πόλιν τὴν λεγομένην ὀστίαν οἱ τὰ πρῶτα τῆς πόλεως τελοῦντες, ἡδυπαθεῖν ἠνέχοντο ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασι, ἀλλήλυς ἐμβάλλοντες. ὅθεν ᾗ μαιυμᾶς ὁ τῆς τοιαύτης ἑορτῆς καιρὸς ὀνομάζετο. Idque in honorem Maiae. Glossae Basilicorum. Τὸν λεγόμϑυον μαιῦμαν ἐπετέλεσαν οἱ ῥωμαῖοι μάϊυ μηνὸς εἰς τιμὴν τῆς μαΐας. Et fiebant magni sumtus in celebratione. Iulianus in Misopogone. Υ'μῶν δ' ἕκαστ☉ εἰς τὰ δεῖπνα ᾗ τὰς ἑορτὰς τοῦ μαιουμᾶ χρήματα ἀπολέσαντες ὑπὲρ δ' ὑμῶν αὐτῶν ᾗ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως οὐδεὶς θύει οὔτε ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν, οὔτε ἡ πόλις κοινῇ. Damnavit Synodus in Trullo, sub Constantino. Eius Can. LXII. Καλάνδαι, ᾗ βότα, ᾗ βρυμάλια, ᾗ ἡ τῇ πρώτῃ τῦ μαΐυ πανήγυρις, τῆς τ πιστῶν πόλεως περιαιρέσθωσαν. Postea redditur Arcadius & Honorius imperii anno primo. Exstatque hoc eorum Rescriptum ad Caesarium Praefectum Praetorio Cod. libro XI. Tit. XLV. *Clementiae nostrae placuit, ut Maiumae provincialibus laetitia reddatur: ita tamen, ut servetur honestas, & verecundia castis moribus perseveret.* Sed quum honestas non servaretur, quadriennio post iterum abrogarunt iidem Augusti; eorumque Rescriptum ad Aurelianum Praefectum praetorio exstat Cod. Theodos. lib. XV. Tit. VI. Haec sunt verba. *Ludricas artes concedimus agitari, ne ex nimia harum restrictione tristitia generetur. Illud vero; quod sibi nomen procax licentia vindicavit, Maiumam, foedum atque indecorum spectaculum, denegamus.*

ΜΑΙΣΤΡΟΜΕΛΑΝΟΝ. ΜΑΙΣΤΡΟΡΟΥΣΙΟΝ.

Μαϊστρομέλανον. Vox non intellecta. Exstat apud Myrepsum lib. de Vnguentis capit. XLV. Sic μαϊστροῤῥύσιον libro De Drosatis cap. XV.

ΜΑΙΣΤΩΡ. ΜΑΣΤΩΡ. ΜΑΣΤΡΟ.

Μαΐστωρ. Magister. Suidas. Μαΐστορ☉, τοῦ διδασκάλυ. Codinus in Orig. Constantinopol. Υ'πῆρχον δὲ μαΐστορες τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν ἔχοντες ἀνὰ μισθίυς προσχειριαρίυς. Iterum. Ἠν δὲ μαΐστωρ εἰς μηχανικὸς, ᾗ πολλῆς γνώσεως γέμων εἰς τὸ ἀνεγεῖραι ναὺς ἐπιτήδει☉. Demetrius Chomatenus in Resp. ad Cabasilam. Τῦ γὰρ σοφωτάτυ ἐκείνυ εὐσταθίυ τῦ κατὰ φλῶρον διακόνυ ὄντ☉ τ μεγάλης ἐκκλησίας, ᾗ μαΐστορ☉ τῶν ῥητόρων. Postea etiam μάστωρ, dixerunt. Nicanor in Epist. ad Zygomalam. Ἡ ἀκρίβεια τῶν ἐνταῦθα ἐπιχειρησάντων ταῦτα κατεργάζεται. Item μάστρο.

[a] Proprie est multitudo hominum. *Donius.*
[b] In Veter. Lexico Ιατρικῷ Biblioth. Paris. Σέρις τὸ κίχωρον ἤτοι τὸ ἄγριον μαιύλιον ὃ κίτι χρωμάρουλον λεγέται καὶ πικρίς. Vide Athenaeum. *Donius.*

μάςρο. Ioasaphus in epist. ad eumdem. Καὶ εὐχαρίςησα πολλὰ τὸν Θεὸν, πῶς ἔγινεν ἡ ἐδικότης με τὸν μάςρο γεῶρον. Aristides Quintilianus De Musica. Χρόνος γάρ ἐςι μάςρον κινήσεως κ στάσεως. Sed scribendum censeo. Ἐςὶ μέτρον κινήσεως κ. ς.

A

ΜΑΙΩΡΑΙ.

Μαιῶραι. *Maiores.* Suidas. Μαιῶραι, οἱ πρεσβύται. In l. 2. C. de Iudaeis. *Iudaeis, & maioribus eorum, & Patriarchis volumus intimatum.* Benedictus Levita lib. v. cap. CVII. *Presbyteri curas seculares nullatenus exerceant, id est, ut neque iudices neque maiores* [a] *fiant.* Flotilda in Visionibus. *Audiebatque vocem dicentem, quod hi essent Archidiaconi, & Praepositi, Iudicesque & Maiores, atque Decani, quos ibi videbat residentes.*

B

ΜΑΚΑΡΙ.

Μακάρι. Vtinam. Glossae Graecobarbarae. Αἴθ' ὤφελες. εἴθ' ἄφελες. ἄμποτες. νὰ χρίστες. μακάρι. Et alibi. Αἴθε, εἴθε. μακάρι. ἄμποτες. Suidas. Ὄφελος. κ ὄφελον. εἴθε. μακάρι. εὐκτικῶς. τὸ δὲ μακάρι τῶν ἀπαιδεύτων εὐκτικὸν ἐπίῤῥημα, ἀνθὶ τοῦ εἴθε, κ αἴθε.

C

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Μακαρισμοί. Hymni, ac troparia in commemorationem beatitudinis Sanctorum. In Liturgia Chrysostomi. Εἰ δὲ καὶ ἐςι κυριακὴ, ψάλλει τοὺς μακαρισμοὺς καὶ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας. Et occurrit saepe in Liturgiis Graecorum. Palladius Histor. Lausf. in Paesio & Esaia. Τούτων οὖν ἀμφοτέρων τελευτησάντων, διάφοροι μακαρισμοὶ ἑκατέρων ἐγένοντο παρὰ τῶν ἀδελφῶν. Item sex Psalmi Davidis, incipientes a μακάριος, quales sunt. I. XXXI. XL. CXI. CXVIII. CXXVII. & in D. Matthaei Evangelio cap. v. novem illi versiculi a III. ad XI. Posterius ex Horologio & Menologio est observare; utrumque vero ex Theophylacto ad D. Matthaeum, capite citato. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν μακαρισμῶν, ὥσπερ κ ὁ Δαβὶδ ἀπὸ μακαρισμοῦ ἄρχεται. Quod ad Evangelistae μακαρισμοὺς attinet, de huius primo loquitur Antonius Monachus Melissae lib. II. capit. III. Τῶν προεςῶτα μὴ ἐπαιρέτω τὸ ἀξίωμα, ἵνα μὴ ἐκπέσῃ τοῦ μακαρισμοῦ τῆς ταπεινοφροσύνης. In Pentecostario μακαρισμοὺς ἀναπαυσίμους invenio. Εἰς δὲ τὰ σάββατα, τοὺς ἀναπαυσίμους μακαρισμοὺς ψάλλομεν. Sed hi non alii sunt, quam quos initio dixi continuisse commemorationem beatitudinis Sanctorum, quorum animae iam requiescebant in pace.

D

E

F

ΜΑΚΕΔΟΝΙΣΙΟΝ.

Μακεδονίσιον. Herbae genus. Itali vocant, *Apio Macedonico*. Graeci veteres σμύρνιον. Achmes cap. CCVI. Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἤσθιε σέλινον, ἢ μακεδονίσιον, εἰ μὲν νόσει, εὑρήσει ὑγίαν. εἰ δὲ μὴ, εὑρήσει μέτριον ἀγαθόν. Suidas. Σέῤῥεις, εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σεριρικὰ λεγόμενα. αἱ πικρίδες παρ' ἄλλοις, ἢ μᾶλλον τ' ἀληθέςερον εἰπεῖν, μακεδονίσια. Myrepsus de Antidotis cap. XXVII. Ἀδιάντου, μακεδονισίου, γρανοσόλου. Hesychius. Ἀγαρύ. ὀρίγανον. μακεδονίσια.

ΜΑΚΕΛΛΑΡΗΣ. ΜΑΚΕΔΛΑΡΙΟΣ.

Μακελλάρης, & μακελλάριος. *Macellarius.* Corona pretiosa. Μακελλάρης. *Carnarius.* Κρεοπώλης. Glossae Graecolatinae. μακελλάριος. *Laniator. Lanius.* Suidas in Etymologico. Μακελλάριος, ὁ σφάζων τὰ ζῶα. Achmes in Introduct. in Astrolog. Ἐν τῇ ἀνατολῇ δηλοῖ καλοσύνην τῶν τύρκων, ςρατιωτῶν, μακελλαρίων. Eleutherius Zebelenus de Significat. Eclips. Μακελλαρίοις, κυνηγοῖς, αἱματεκχύταις, κ μαγείροις.

ΜΑΚΕΛΛΕΙΟΝ.

Μακελλεῖον. *Macellum.* Glossae Graecolatinae. Μακελλεῖον. *Laniatorium.* Palladius Hist. Laus. in Mose AEthiope. Ἐὰν δέ τις κλέσῃ τὸ μακελλεῖον, κ μηδεὶς αὐτῷ μηδὲν ἐπιδῷ, &c.

ΜΑΚΕΛΛΟΣ.

Μάκελλος. Idem quod μακελλεῖον. *Macellum* Glossae Graecolatinae. Μάκελλος. *Macellum.* D. Paulus ad Corinthios Epist. I. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Socrates lib. I. cap. XXXVIII. Ὄπισθεν τῆς ἀγορᾶς κωνςαντίνου, κ τοῦ ἐν τῇ ςοᾷ μακέλλου. Constantinus Manasses in Annal.

Γυναῖκες ἁπαλόχροαι, κορίσκαι, μειρακίσκαι.
Φύδην κατεμελίζοντο καθάπερ ἐν μακέλλῳ.

Hinc compositum λεωμακέλλιον. Publicum macellum. Cedrenus. Κεῖται δὲ αὕτη περὶ τὸ λεγόμενον λεωμακέλλιον. Corrupte λαιμομακέλλιον est in Fastis Siculis. Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν γόηθοι πολλοὶ ἐν τῷ λαιμομακελλίῳ. Corrige, λεωμακελλίῳ.

ΜΑΚΡΙΟΣ.

Μακριὸς, pro μακρὸς. Glossae Graecobarbarae. Μέρος τι τῆς μακρᾶς νεώς. κάτοιον μερλικὸν τοῦ μακροῦ, ἢ μακριοῦ, ἢ μεγάλου καραβίου. Occurrit illic pluries.

ΜΑΚΡΟΓΟΥΡΓΟΥΡΟΣ.

Μακρογούργουρος. Vide Γούργουρος.

ΜΑΚΡΟΚΕΝΣΑ.

Μακρόκενσα. Longiores secessus. Peregrinationes. Constantinus De Administr. Imp. Καὶ γὰρ εἰς μακροκένσα ἀπῆει ὁ μακάριος ὑπὸ βασιλεὺς, οἷον εἰς νικομηδίαν εἰς τὸν ὄλυμπον, εἰς πύθια. Alibi resolvit vocem compositam, & μακρότερον πρόκενσον adpellat. Εἰς μακρότερον ἀπῄει πρόκενσον, οἷον εἰς τὰ θερμὰ τῆς πρώσης.

ΜΑΚΡΟΚΟΥΡΟΥΝΑΙ.

Μακροκοῦναι. Longae, atque ingentes coronae. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. Con-

[a] Hinc Gallis *Maires*.

Constantinop. Ἔρχυνται μακρομυρύναις ϗ νὰ ἰδῆς, ϗ νὰ θαυμάσεις.

ΜΑΚΡΟΠΟΥΣ.

Μακρόπυς. Vermiculi genus. Vide Ἐπίμαλ☉.

ΜΑΚΡΥΛΑΜΝΟΣ.

Μακρύλαμν☉. Orneosophion. Ὁ ζαγάν☉ ὀφείλει εἶναι μακρύλαμν☉. Et mox. Ὁ περίτης ὀφείλει εἶναι κοντοπόδης, μακροδάκτυλ☉, μακρύλαμν☉. Iterum. Τὰ ἱεράκια ὀφείλυσιν εἶναι μακρύλαμνα.

ΜΑΛΑΚΙΟΝ.

Μαλάκιον. Ornamentum muliebre. Hesychius. Μαλάκιον, γυναικεῖον κοσμάριον. Palladius in Hist. Lauf. de Tabennesiotis. Ἄλλοι πλέκων σπυρίδας τὰς μεγάλας, ἄλλ☉ τὰ λεγόμενα μαλάκια, τὰ σπυριδάλια τὰ μικρά.

ΜΑΛΑΚΤΙΑΝΕΙΝ. ΜΑΛΑΚΤΙΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Μαλακτιανίσκειν. Mollire. Glossae Graecobarbarae. Μαλάσσυσι, μαλακτιανίσκυσι. Idem est, μαλακτιάνειν. Eaedem Glossae alibi. Ἀράξαι, συντρίψαι, νὰ κατατζακκίζῃ, νὰ μαλακτιάνῃ.

ΜΑΛΑΚΤΟΚΟΠΙΑ.

Μαλακτοκοπία. Mollities. Glossae Graecobarbarae. Ἁβρότητι, εἰς τὴν τρυφερότηταν, εἰς τ̀ ἁπαλότηταν, εἰς τὴν μαλακτοκοπίαν.

ΜΑΛΕΝΔΙΤΟΣ.

Μαλενδῖτος. *Maledictus*. Anonymus De Arte Persica. Ἡ θλίψις σημαίνει ἰυδαίυς, ψυχάρια, μαύρυς, ϗ λοιπὺς αἱρετικὺς, ϗ κακοποιὺς ἀνθρώπυς, ϗ μαλενδίτυς, ϗ διερρηγμένυς, ϗ σινιφούς.

ΜΑΛΗ.

Μαλή. Lana. Corona pretiosa. Μαλή. *Lana*. ἔριον.

ΜΑΛΙΟΝ.

Μαλίον. Capillus. Corona pretiosa. Μαλία. *Capilli*. τρίχες. Nicetas de Reb. gest. post Excid. Vrbis. Ἕτεροι δὲ τὰς ὑβρισθείσας ὑπ' αὐτῶν γυναῖκας εἰς τὰ ἄλογα ἀναβιβάζοντες, καὶ ῥοῦχα μάκρα ἐνδύοντες, ϗ τὰ μαλία αὐτῶν εἰς ἕνα πλόκαμον πλέκοντες ὄπισθεν, διήρχοντο. Glossae Graecobarbarae. Στόλισμα τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν, ἤγυν δίμμα ὁπῦ σφίγγυν ϗ πλέκυν μετ' αὐτῦ τὰ μαλία τῶν. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. Constantinop. Ὕςερον ἂν τὸν ἴδεῖτε πῶς εὐγάνῃ τὰ μαλία τῦ. Alexius Rharturus Doct. XIII. Καὶ τὰ μαλία τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐσφόγγισαν τὰ ποδάρια τῦ χριςῦ. Vel etiam lanam significat, estque idem quod μαλή. Demetrius Constantinopolit. Hieracosophii lib. II. capit. XXXVII. Ὑγροπίσσαν μετὰ μαλίυ εἰς τὸ ςόμα ἔμβαλε. Et cap. XLII. Καὶ ὅταν ἀπολύσῃς, κοβαρίσκια ποιήσας ἀπὸ μαλίυ ἀπολύτυ, ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων θήσεις.

ΜΑΛΙΣ.

Μάλις. *Malleus*. Morbus iumentorum. Apsyrtus Hippiatric. lib. I. cap. II. Ἐπιδείξω σοι τὸ μέγιςον ἀῤῥώςημα τῶν ἐμπιπτόντων εἰς αὐτὺς, ἐξ ὗ ὁ ῥαδίως ἀναφέρει τὸ κτῆν☉. ἔςι δὲ τὸ πάθ☉ ὃ καλῦσιν οἱ πολλοὶ μάλιν. Genera eius quatuor; *Humidus*, *Aridus*, *Articularis*, *Subtercutaneus*. Apsyrtus ibidem. Ἔςι μάλεως γένη τέσσαρα. ἡ μὲν γάρ ἐςιν ὑγρὰ, ἡ δὲ ξηρὰ, ἡ δὲ ἀρθρῖτις, ἡ δὲ ὑποδερματῖτις. Et Hierocles. Τῆς καλυμένης μάλεως, ὃ μέγιςον ἂν νομίζοιτο τ̀ ἀῤῥωςημάτων, ϗ σφαλερώτατον, ἐςὶ γένη τέσσαρα. ἡ μὲν γάρ ἐςιν ὑγρὰ, ἡ δὲ ὑποδερματῖτις, ἡ δὲ ἀρθρῖτις, ἡ δὲ ξηρά. Addit Vegetius *Subrenalem Elephantiasim*, & *Farciminosum*. Verba eius haec Mulomed. lib. I. capit. II. *Morborum quidem diversae sunt species, sed uno generali vocabulo continentur, quod ab antiquis Malleus nominatum est, ipsa adpellatione vim cladis periculumque testante. Sunt autem species mallei numero septem. Humidus, Aridus, Subtercutaneus, Articularis, Elephantiasis, Subrenalis, Farciminosus*. Parcior omnibus Theomnestus, & *Humidum* tantum atque *Aridum* recenset. Διαφοραὶ δὲ τῦ νοσήματ☉ (μάλεως) δύο, ἡ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐςὶ ξηρὰ, ἡ δὲ ὑγρά.

ΜΑΛΛΗΝΟΣ.

Μάλλην☉. Lanatus. Villosus. Glossae Graecobarbarae. Οἱ δὲ λινῦν χιτῶνα, οἱ δὲ μαλλωτόν. ϗ μερτικὸν λέγυσι τὸ λινὸν ἱμάτιον, ἤγυν ἀπυκάμισον, ϗ μερτικὸν ῥῦχον μάλλινον.

ΜΑΛΛΟΣ.

Μάλλ☉. *Mallus*. Glossae Graecobarbarae. Ἄνομ☉ γνώμη. ἡ ἔξω μᾶλλον νόμυ. In Edicto Carisiacensi Caroli Calvi anni DCCCLXIV. *Et ipse sic mallum suum teneat, ut varigildi eius & advocati, qui in aliis comitatibus rationem habent, ad suum mallum accurrere possint*. In Synodo Bavarica. *Nullus ad mallum, vel ad placitum, intra patriam arma, id est, scutum & lanceam portet*. Occurrit non semel in Capitibus Karolinis, & Lege Salica. Sed valde dubito an respondeat voci Graecobarbarae.

ΜΑΛΩΜΑ.

Μάλωμα. Bellum. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΜΑΛΩΤΟ.

Μάλωτο, pro αἰχμάλωτ☉. Captivus. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΜΑΜΑ.

Μάμα. *Mamma*. Mater. Martyrologium in Mamante. Δευτέρυ τοίνυν ὁ παῖς ἤτ[illegible]ετο τοῦ χρό-

χρόνυ, ϰ τὴν ἀμμίαν ἀπαλῇ γλώττῃ μάμα προσαγορεύῃ. τῦτο δὲ τῇ ῥωμαίων διαλέκτῳ τὴν μητέρα δηλοῖ.

ΜΑΜΗΡΑ.

Μαμηρᾶ. Rhazes lib. De Peste capit. XI. Α'κόρυ ῥίζα, ϰ ἐβένυ τμῆμα, μαμηρᾶ, τυτῖα, αἱματίτης, ἰάριν, σάκχαρ κεκαυμένον.

ΜΑΜΙΛΑΡΙΟΝ.

Μαμιλάριον. Forpicula. In Lexico Stephani. Ε'ντομίδας, μαμιλάρια, ψαλίδια.

ΜΑΜΜΕΥΕΙΝ.

Μαμμεύειν. Nutrire. Educare. Glossae Graecobarbarae. Ε'γὼ ὁ κάνθαρος νὰ μαμμεύσω, ἢ νὰ ἀναθρέψω ἀετόν.

ΜΑΜΜΟΥ. [a]

Μαμμῦ. Glossae Graecobarbarae. Μαῖα. ἡ μάμμη. ἡ μαμμῦ.

ΜΑΜΟΥΚΩΔΗΣ.

Μαμυκώδης. Ridiculus. Nicetas in Alexio Angelo lib. III. Ε'δείξατο γῦν τὰ σκλωικὰ ταῦτα ϰ μαμυκώδη ὁ βασιλεὺς πρόσωπα, ϰ ἡ βασιλίς, ϰ ὅσον αὐτοῖς τῦ γένυς ἐπίσημον.

ΜΑΜΠΑΡΙΟΝ. ΜΑΜΠΑΡΙΟΣ.

Μαμπάριον. *Mappa*, pro μαπτάριον; ut ταμπάριον, pro ταπητάριον: &, μαμπάριος. *Mapparius*. Chrysostomus in Orat. de Circo. Α'μετεωρίστως ἀτένιζε τὸν τῷ ἀναγνώσματι τῦ εὐαγγελίυ διακονῦντα μαμπάριον. μήτις με δόξῃ γελοιάζοντα λέγειν. ὐ ψεύδομαι. ὡς γὰρ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τὸ μαμπάριον πεπηγότος τῦ σημάντρυ ἀτενίζυσι, &c.

ΜΑΝΑ. ΜΑΝΙΤΖΑ.

Μάνα, sive μάνας. *Mana*. Mater. Anthos, Εἰς τὺς ὀκτὼ χρόνυς τῆς βασιλείας τῦ κωνσταντίνυ. ἀντάμα με τὴν μάνα τῦ τὴν εἰρήνην γίνεται ἡ ἑβδόμη ἁγία σύνοδος εἰς τὴν βιθυνίαν. Glossae Graecobarbarae. Α'γάλαξ. ὁμόγηθος. ὅτυ ἐβύζασεν εἰς μίαν μάναν με ἄλλον, ϰ εἰς τὰ αὐτὰ βυζία. Luitprandus in Legat. *Adeo impotentem & transfiguratum revertenti ad palatium sibi praecepit accurrere, ut obviantes mibi, quae prius in stuporem mentis mulieres versae, Mana, Mana, clamabant, miseriam meam, pugnis pectora tunsae*. Cedrenus. Η'ςιᾶτο τηνικαῦτα ὁ βασιλεύς, ϰ δὴ πρὸς αὐτῶν διαβάντα τ' αἴσχρὸν τῦτον δένδερον ἤρετο, ὅποι ποτὲ ἐτύγχανεν ὤν; ὁ δὲ παρὰ τὴν μάναν ἔφησεν εἶναι, τὴν δέσποιναν ὕτω καλῶν θεοδώραν. In Poemate Graecobarbaro.

——— μάθε παρὰ τὴν μάναν.

Vbi μάμαν, rescribendum censet, vir eruditus, Melchior Goldastus. Non recte. Huius diminutum μανίτζα. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Η'κυσεν τὸ παιδόπυλον, λέγῃ μανίτζα κάτζε.

ΜΑΝΑΡΑ.

Μανάρα. Securis. Italicum, *Manara*. Nicetas in Andronico lib. II. Οἱ ταρισάμενοι αὐτῷ βάραγγοι τὰς μανάρας κατεβίβασαν ἐπάνω αὐτῶν.

ΜΑΝΔΑΤΟΝ.

Μανδάτον. *Mandatum*. Basilic. Eclog. VI. Ο' ἐγγυητὴς ἀντιφωνητάσης βοηθεῖται, κἂν μὴ ἔχῃ κατ' αὐτῆς τὴν περὶ τῦ μανδάτυ ἀγωγήν. Evagrius lib. II. cap. IV. Θείων ϰ προσκυνυμένων ἡμῶν μανδάτων κατατεμνομένη τῇ ἁγίᾳ ϰ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. Achmes cap. CXXVII. Μανδάτον ἐναντίον δέχεται ἐξ ἐναντίον. Iterum occurrit apud eumdem capitis CXXIX. CCLIV. Apud Iureconsultos Graecos passim.

ΜΑΝΔΑΤΩΡ.

Μανδάτωρ. *Mandator*. Apud Iureconsultos Graecos. Constantinus Lascaris Grammat. lib. III. Τὰ δὲ ῥωμαϊκὰ φυλάττυσι τὸ ω. κοιέστωρος, πραίτωρος, μανδάτωρος, δικτάτωρος. Suidas. Πευθὴν πευθῆνος, ὁ μανδάτωρ. Idem alibi. Μανδάτωρ, εἶδος ἀξιώματος. Mauricius in Strategicis. Ε'μπροσθεν δὲ τῦ μετώπυ περιπατῦσιν καμπιδύκτωρ, καὶ ὁ μανδάτωρ. Idem. Προπορευομένυ τῦ ἄρχοντος ἅμα τῷ βανδοφόρῳ, ϰ μανδάτωρι, ϰ καμπιδύκτωρι. Leo in Tacticis. Δαιποτάτοι, ϰ μανδάτωρες.

ΜΑΝΔΑΤΩΡΕΥΕΙΝ.

Μανδατωρεύειν. *Mandare*. Mandatorem agere. Iustinianus Nov. IV. Καὶ εἰ μὲν παρόντες αὐτῷ τύχοιεν ἀμφότεροι, ὅτε πρωτότυπος, ὅτε ἐγγυητάμενος, ἢ μανδατωρεύσας, ἢ ἀντιφωνήσας, ταῦτα ἐκ παντὸς φυλαττέσθω τρόπυ.

ΜΑΝΔΡΑ.

Μάνδρα. Monasterium. Theodorus Anagnosta Eclog. I. Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, ἐκ τῆς συμεῶνος μάνδρας ἐλθών, τῷ σύλῳ ἐπέβη τῷ ἐν τῷ ἀνάπλῳ. Hinc ἀρχιμανδρίτης, eius praefectus: de qua voce iam ante a nobis dictum est.

ΜΑΝΔΥΛΙΟΝ.

Μανδύλιον. *Mantile*. Codinus De Offic. Ε'ν δὲ τῇ ἀριστερᾷ βλάτιον κώδικι ἐοικὸς, δεδεμένον μετὰ μανδυλίυ. Cedrenus. Ε'ξ ὗ ϰ μανδύλια ἔρριπτεν. Moschopulus. Χειρόμακτρον, τὸ μανδύλιον. Et Apud Achmetem cap. CCXXIV. inscriptio est, περὶ προσκεφαλαίων, ϰ χειρομάκτρων, ἤτοι μανδυλίων. At Suidas certe ineptus nimis, qui Latinae voci etymon quaerit in Graecia. Χειρόμακτρον, ὃ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται μανδύλιον, παρὰ τὸ μάττειν τὴν ὕλην.

[a] Significat etiam *Aviam*. *Denius*.

MANΔΥΟΝ.

Μανδύον. Germanus in Hist. Eccles. Τὸ ᾗ μανδύον ἐμφαῖνον διὰ τῆς ἀπολελυμμένης ἁπλώσεως τὴν πτερωτικὴν τῆς τῶν ἀγγέλων μιμήσεως, καθότι ἀγγελικὸν σχῆμα λέγεται. Codinus. Καὶ οἱ μὲν ἀρχιερεῖς εἰς προσκύνησιν τοῦ βασιλέως, ὡς εἴρηται, ἐρχόμενοι κατὰ τῶν ἐχόντων μανδύον αὐτῶν πολαμὸς προσκυνοῦσιν αὐτόν. Alias μανδύας, & μανδύη, dicitur apud Artemidorum, Hesychium, Pollucem, Suidam.

MANΕΙΗΛΙΟΝ.

Μανδήλιον. *Manuale*. Mantile. Suidas in Etymologico. Μανδήλιον, μανδήλιον, ᾗ μαντήλιον, τὸ σπογγίζον τὰς μάνας, τουτέστι τὰς χεῖρας.

MANZΗΡ.

Μανζήρ. Papias. *Manzer, filius scorti*. In Disputat. Gregentii. Μή τίς σε πεπλάνηκεν, ὅτι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐκ ἐχρημάτιζε θεὸς τοῦ νόμου, μηδὲν σοι πρὸς ταῦτα, μανζηρέ. Cedrenus. Ὅνπερ ὁ δυσσεβὴς μανζὴρ ἰουδαϊκῷ φρονήματι μετωνόμασεν.

MANZIZANA.

Μανζιζάνα. Vide Μαζιζάνιον.

MANIAΚΗΣ, MANIAΚΙΟΝ.

Μανιάκης. Monile. Torques. Suidas. Μανιάκης, ὁ περιαυχένιος κόσμος. Glossae Latinograecae. *Torques*. Μανιάκης. Hesychius. Κλοιός, μέρος τι τῆς νεώς, ἢ περιτραχήλιος δεσμὸς, κολλάριον, ἤτοι μανιάκης. Iterum. Ὁρμίσκοι, περιτραχήλιοι κόσμοι γυναικεῖοι, ἢ μανιάκης, ἢ περιδέραια. Auctor Anonymus apud Suidam. Μανιάκαις καὶ περιχείροις ἦσαν κεκοσμημένοι. Hispanis *Manya* est armilla, sive brachiale. Etiam dicebant μανιάκιον. Hesychius in μηνίσκοι. Πέταλα, περιτραχήλια, μανιάκια, περιδέραια. Constant. De Admin. Imp. Φορῶν ᾗ τὸ κουρὰν διὰ πινακιδίων εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ δίκην μανιακίου. Iacobus Diaconus in vita S. Pelagiae. Καὶ πολλὴ φαντασία τῶν παίδων ᾗ τῶν κορασίων τῶν μετ' αὐτῆς φορένων ἱματισμὸν πολυτελῆ, ᾗ μανιάκια χρυσᾶ περὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν.

MANIAΞ.

Μανίαξ. Idem, quod μανιάκης. Glossae Graecolatinae. Μανίαξ. *Tortile. Circus. Circulus*. Achmes capit. CCLVIII. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει μανιάκα ἀπὸ λίθων ᾗ μαργαριτῶν εὑρήσει ἀξίωμα ὑπερέχον εἰς διοίκησιν λαοῦ. Ita corrigo. Male hodie editur μανιάκι. Nisi quis μανιάκιν malit, quod erit μανιάκιον, pro more scribendi tunc usitato.

MANIZΕΙΝ.

Μανίζειν. Vide Δυσπυργιᾶν.

MANIΚΑΡΙΟΝ.

Μανικάριον. Aeris species. Occurrit apud Myrepsum lib. de Pulveribus cap. XXI.

MANIΚΕΛΙΟΝ.

Μανικέλιον. Diminutum a μανίκιον. Achmes cap. CLVI. Εἰ δὲ τὰ λεγόμενα μανικέλια, ᾗ περικνημίδας, εὑρήσει χαρὰν ᾗ στερεότητα ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Basilius in Naumachicis. Τὸ ᾗ πρὸς αὐτῷ τῷ σκαλμῷ δέρμα, ἄσκωμα, τὸ παρ' ἡμῖν μανικέλλιον. Corrigendae sunt Glossae Basilic. Μανικέλλιον, τὸ ταῖς κώπαις περιτιθέμενον σκύτος, ἢ ῥάκος, ὅμοιον μανικίῳ. Corruptum est, quod editur. Ἢ ῥάκος, ὃ μόνον μαγισκήῳ.

MANIΚΙΟΝ.

Μανίκιον, sive μανίκιν. *Manica*. Moschopulus. Χειριδωτὸς χιτὼν, ὁ χειρίδας ἔχων, ἤγουν τὰ κοινῶς λεγόμενα μανίκια. Cedrenus. Τὰ μανίκια τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτῶν ἔβαψαν. Codinus De Offic. Ὅπερ ᾗ φορεῖ ὁ βασιλεὺς ἄνευ ζώνης, οὗ κρεμμάμενα τὰ μανίκια διήκουσι μέχρι τῶν ἀστραγάλων. Achmes cap. CCXXX. Τὸ περσικὸν μανίκιν τοῦ ὑποκαμίσου εἰς κατάστασιν ᾗ σύναξιν τοῦ βίου κρίνεται. Hodie corrupte editur, περσικὸν μανάκιν. Nos recte correximus. Sic in Glossis Graecobarbaris invenio. Ἀβάκχευτον, μανίκιν λινὸν πλουμμιστόν.

MANIΤΖΑ.

Μανίτζα. Vide Μάνα.

MANNΑΚΙΟΝ.

Μαννάκιον. Idem quod μανιάκης. Theocriti Scholiastes Idyll. XI. Μάννος ἐστὶν ὁ περιτραχήλιος κόσμος, τὸ λεγόμενον μαννάκιον.

MANOΚΙΑ.

Μανόκια. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

Καὶ ὅλη ἡ τέχνη ῥέπει,
Οἱ τέκτονες μὲν ὡς πρέπει,
Μανόκια νὰ γροικοῦσι.
Νὰ κτίζουν, νὰ πηλοκτοῦσι.

Et mox iterum.

Καὶ ὅταν μὲν οὖν ποιήσῃς,
Προμαχῶντας νὰ γροικήσῃς,
Μανόκια ἀπὸ κλαρία,
Νὰ ποίσῃς μὲ ὀρδινία.

MANOΥΑΛΙΟΝ.

Μανουάλιον. Candelabrum. Philotheus in Diaconico. Καὶ ὁ διάκονος ἵσταται δεξιόθεν αὐτοῦ κατέχων μανουάλιον μετὰ λαμπάδος ἡμμένης. Pentecostarium. Προπορευομένου ἑνὸς τῶν κληρικῶν μετὰ λαμπάδων ᾗ μανουαλίων ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως. Nicetas in Isaacio, & Alexio. Καὶ τὰ ἅγια σκεπάσματα τὰ πολύτιμα, τὰ ἐκ σύρματος χρυσοῦ ὄντα, τάτε μανουάλια, ᾗ κανδήλας. Malaxus in Hist. Patriarch. Μανουάλια δύο ἀργυρᾶ, ᾗ ἄλλα πολύτιμα λαμπρὰ ᾗ χρυσᾶ ἱερά.

MAN-

ΜΑΝΣΙΟΝΑΡΙΟΣ.

Μανσιονάριος. *Mansionarius*. Gregorius Dialogus De Vitis Sanct. lib. III. Ο' δὲ ἀπόστολ☉ φανεὶς αὐτῇ κατ' ὄναρ, εἶπε πρὸς αὐτήν. ἄπελθε εἰς τὸν προσμονάριον τῆς ἐκκλησίας, τ λεγόμενον σαβένδιον, τὸν μανσιωνάριον, κ αὐτὸς δοίη σοι τὴν ὑγείαν.

ΜΑΝΤΑΤΑ.

Μαντάτα, pro μανδάτα. *Mandata*. Glossae Graecobarbarae. Α'παγγελίας, μηνύματα, μανταλοφορίες. Occurrit illic pluries.

ΜΑΝΤΑΤΟΦΟΡΟΣ.

Μανταλοφόρ☉. Legatus. Qui fert mandata. Glossae Graecobarbarae. Α'γγελιαφόρ☉, πρεσβευτής, μανταλοφόρ☉. Achmes in Introduct. in Astrolog. Καὶ ἀγαθοσύνην μαντατοφόρων, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ εὐφροσύνην βασιλέων. Eleutherius Zebelenus de Forma & Constitut. Corp. Ταχυδρόμους, μανταλοφόρους, κ ἀποκρισιαρίους.

ΜΑΝΤΕΙΛΑΙ.

Μαντέλαι. *Mantilia*. Iulius Pollux lib. VII. cap. XVI Λάσια ἐκάλουν τὰ μαλλοὺς ἔχοντα χειρόμακτρα, ὡς ἀπὸ τῆς δασύτητ☉, ὥστε οὐδὲν κωλύει τὰς ὀνομαζομένας μαντέλας καλεῖν οὕτω.

ΜΑΝΤΕΛΩ.

Μαντέλω. Italicum, *Mantello*. Corona pretiosa. Μαντέλω. *Pallium*. πέπλον.

ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΑ.

Μαντζουράνα. Italicum, *Maiorana*. Amaracus. Corona pretiosa. Μαντζουράνα. *Amaracus*. ἀμάρακ☉.

ΜΑΝΤΙΛΑΚΙΟΝ.

Μαντιλάκιον. *Mantile*. Smaragda in Epist. Στέλλω τοῖς αὐθεντίαις σου διὰ τῆς ὥρας διὰ μικρὴν ἐνθύμησιν ἓξ μαντιλάκια, κ δέξου τὰ ὡς μικρῆς σου ἀδελφῆς.

ΜΑΝΤΙΣΣΑ.

Μάντισσα. Vates femina. Glossae Graecobarbarae. Α'ρυραῖα μάντις, μάντισσα τῆς στράτας, κ ὁδοῦ.

ΜΑΝΤΡΙΖΕΙΝ.

Μαντρίζειν. Acervare. Cumulare. Glossae Graecobarbarae. ἀίξσκοντο, ἠυλίζοντο, ἐμαντρίζονταν, ἐσωρεύονταν, ἐμαζόνονται.

ΜΑΞΙΛΑ.

Μαξίλα. *Maxilla*. Glossae Basilic. Μάξιλα. σιαγών. φάτνωμα. Occurrit inter lemmata capitum Gregorii de Vitis Sanct. lib. II. Περὶ τοῦ δαιμονιῶντ☉ ἀδελφοῦ, κ διὰ μαξίλας τοῦ ἁγίου ἰαθέντ☉. Sed illic pro alapa accipiendum.

ΜΑΞΙΛΑΡΙΟΝ.

Μαξιλάριον. *Maxillarium*. Pulvinus. Achmes cap. CCXXIV. Ε'ὰν ἴδῃ τις ὅτι τὸ λεγόμενον μαξιλάριον ἐκαλλιώθη πλέον ὃ ἦν, χαρήσεται ἐπὶ τῷ προσεύοντι δούλῳ αὐτοῦ. πολλάκις ἢ κ ἐπὶ παλλακὰς κρίνεται. Et postea. Ο' βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ ὅτι νέον μαξιλάριον ἔσχε, νέον δοῦλον ποθούμενον ὑφάσει.

ΜΑΠΑ. ΜΑΠΠΑ.

Μάπα, & μάππα. *Mappa*. Iustinianus Novell. CV. Μετ' ἐκείνην δὲ δευτέραν ἄξει θέαν τὴν τῶν ἁμιλλητηρίων ἵππων, ἣν δὲ μάππαν προσαγορεύουσι. Cedrenus. Μετὰ δὲ τὸ παύεσθαι τῆς εὐωχίας τὸ ἐν χερσὶν ἐκμαγεῖον, ὃ κ μάππαν καλοῦσιν, ἐξ ὃ κ μανδύλιον, ἔρριπτον. Nicetas in Isaacio Angelo lib. I. Ω'δε τε κακεῖσε ὥσπερ μάπα διαπομένη τε κ μεταπομένη διηκοντίζετο. In Turcograeccia Crusii invenio, μάπα. *Pila*.

ΜΑΠΠΑΡΙΟΣ.

Μαππάρι☉. *Mapparius*. Qui mappam in Circo mittebat. Cedrenus. Ω'σπερ ὑποδεχόμεν☉ ὁ μαππάρι☉ τὸν ἀγῶνα παρασκευάσειν. Corrigendae sunt Glossae Basilicor. Μαππάρι☉ καλεῖται, πανεπάριός τις ὤν, ὁ τῇ χειρὶ δεικνύων. κατὰ δὲ ἑτέρους, ὅτι εἰώθησαν ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ ὕπατοι εὐωχεῖσθαι πρότερον, κ μετὰ τ εὐωχίαν ῥίπτειν τὰ τῶν χειρῶν ἐκμαγεῖα, ἅπερ τῇ ῥωμαϊκῇ φωνῇ μάππαι λέγεται. κ ταῦτα ἀναλαμβανόμενος ὁ ἐπὶ τοῦτο τεταγμέν☉ ὡς σύνθημα, εὐθέως τὴν ἀγῶνα ἐπετέλεσε, καὶ διὰ τοῦτο ἐλέγετο ὁ τοιοῦτ☉ μαππᾶσθαι. Pessime laborat hodie hic locus qua ab interpunctis, qua a verbis. Nicetas in Alexio Angelo lib. III. Ε'πεὶ δ' ἐφεστήκει καιρὸς καθ' ὃν ἔδει πρὸς τὸ τρέχειν χωρεῖσθαι τοὺς τὸν γυμνικὸν ἐκτελέσοντας δίαυλον, ὁ μὲν ὑποδὺς τὸν μαππάριον εὐνοῦχ☉, τὴν μέσην ἐλληχοῦς χώραν, εἰς βραχίονας τὰς χεῖρας ἀνεκαλύψε. Glossae Latinograecae. *Transenna*. Υ'σπληγξ. ἀπαλλαγή. μαππαρίου σημεῖον.

ΜΑΠΠΑΣΘΑΙ.

Μαππᾶσθαι. Mappa signum dare in Circo. Glossae Basilicor. Εἰώθησαν ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ ὕπατοι εὐωχεῖσθαι πρότερον, κ μετὰ τὴν εὐωχίαν ῥίπτειν τὰ τῶν χειρῶν ἐκμαγεῖα, ἅπερ τῇ ῥωμαϊκῇ φωνῇ μάππαι λέγεται. κ ταῦτα ἀναλαμβανόμεν☉ ὁ ἐπὶ τοῦτο τεταγμέν☉ ὡς σύνθημα, εὐθέως τὸν ἀγῶνα ἐπετέλεσε, κ διὰ τοῦτο ἐλέγετο ὁ τοιοῦτ☉ μαππᾶσθαι. Ita corrigendus ille locus, ut monui in μαππάρι☉.

ΜΑΠΠΙΟΝ.

Μαππίον. *Mappa*. Matta. Storea. Glossae Servii. *Matta*. Μαππίον.

MΑΡΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Μαρανίσκειν, pro μαραίνειν Glossae Graecobarbarae. Μαραίνει. σήπει. φ εἰρ. μαρανίσκει. σαπινίσκει. χαλᾶ.

ΜΑΡΑΤΗ.

Μαράτη. Templum maius. Theodosius Zygomalas in epist. Ἰσμαγίδιόν ἐστιν ἱερὸν ἀγαρηνῶν μικρὸν, μέγα μαράτη λέγεται. Idem est ἱμαρέτιον, de quo supra.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΕΙΝΟΝ.

Μαργαριταρεῖνον. *Margaritatum*. Codinus De Offic. Aulae Constantinopol. Τὰ δὲ ὑποδήματα αὐτοῦ ἰδιβολέα, χρώματος ὀξέως, καὶ λευκοῦ, ἔχοντα ἀέτους μαργαριταρείνους ἐκ πλαγίων τε καὶ ἐπὶ τῶν ταρσῶν. Occurrit illic saepissime.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΟΝ.

Μαργαριτάριον, pro μαργαρίτης. Anna Comnena lib. III. Ἐγκόλπιον χρυσοῦν μετὰ μαργαριταρίων.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ.

Μαργαρίτης. *Margarita*. Ita adpellabantur micae, quae a consecratione ex sacramento patinae sive calici adhaesissent. Scilicet quia tam pretiosae essent. In Liturgia Chrysostomi. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, εἰ οὐκ ἔστι διάκονος, εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν πρόθεσιν, καὶ μεταλαμβάνει τὸ ὑπολειφθὲν ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ προσηκόντως καὶ εὐλαβῶς, καὶ ἀποπλύνει τὸ ἅγιον ποτήριον τρὶς, καὶ ὁρᾷ μὴ μένῃ τὸ λεγόμενον μαργαρίτης. Germanus in Hist. Eccles. Ἡ ἁγία τράπεζά ἐστιν ἀντὶ τῆς τραπέζης τοῦ χριστοῦ σὺν τοῖς μύσαις. καὶ οἱ ἐν αὐτῇ μαργαρῖται. τὰ θεῖα δόγματα τῆς διδασκαλίας τοῦ χριστοῦ πατρὸς πρὸς τοὺς μαθητάς. Et domus quoque quaedam Imperatoris ita dicta. Ioannes Scylitza in Histor. Κἀντεῦθεν παροξύνει αὐτὸν κατὰ τοῦ υἱοῦ, καὶ ἔν τινι τῶν βασιλείων οἴκων, ὡς μαργαρίτης καλονομάζεται, ἔμφρουρον τοῦτον πεποίηκεν ὁ πατήρ.

ΜΑΡΓΕΛΛΗ. ΜΑΡΓΕΛΛΙΟΝ.
ΜΑΡΓΕΛΛΟΓΡΑΜΜΟΝ.

Μαργέλλη. *Margella*. Corallium. Ex Gallico, *Morgelline*. Intellige autem speciem anagallidis, quae rubore corallium mentitur, & κοραλλία AEginetae dicitur. Sed barbara Graecia a flore ad lapidem transtulit, & confundit propter synonymiam. Glossae Graecolatinae. Κοράλλιον. *Margella*. Errant viri docti, qui a margarita nequeunt distinguere. Hinc μαργέλλιον, fimbria e margella, sive corallio. Codinus. De Offic. Τὸ ταμπάριον αὐτοῦ κόκκινον, μετὰ μαργελλίων. Occurrit apud eum pluries. Balsamon ad Concil. VI. Can. XXVII. Ἀλλὰ τὰ πολυτελῆ χρυσοΰφαντα ἐπιβλήματα, τὰ δημοτικῶς λεγόμενα μαργέλλια, Γράμματα, καὶ ἀντίπανα, καὶ τὰ ἐκ κογχύλης πορφυρίζοντα ἱμάτια. Idem ad Concil. VII. Can. XVI. Οὔτε τινὰ ἑτερόχροα ἐπιβλήματα προσετίθεσαν ἐν τοῖς ἄκροις τῶν ἱματίων, ἤγουν μαργέλλα. Moschopulus. Λῶμα, τὸ ἐπ' ἄκρου τινὸς ἐντέλλμένον, καὶ οἱονεὶ ὁρίζον αὐτὸ, ὡς τὸ κοινῶς λεγόμενον μαργέλλιον. Hinc μαργελλόγραμμον. Corallio fimbriatum. Cedrenus. Τότε γὰρ λεγόμενον στρατήγιον ἀνακαθαίρεσθαι ἐκέλευσε, καὶ τὰς τῶν πολιτῶν κεφαλὰς σκέπεσθαι μὴ διὰ γραμμάτων, ὡς νῦν, ἀλλὰ διὰ μαργελλογράμμων ὀθονίων ἐκ βύσσου πορφυρᾶς ἐξυφασμένων. Ita corrigo; nam hodie editur, διὰ μεγαλογράμμων.

ΜΑΡΙΑΛΕ.

Μαριάλε. *Mariale*. Liber continens horas B. Mariae. Hermodorus Lestarchus in epistola ad Zygomalam. Πέμπω σοι τὸ μαριάλε, τὰ δὲ ἄλλα παρέξῃ τις τῶν ἐνετίῃσι φίλων διακομισθῆναι. Idem in alia. Πέπομφά σοι τὸ μαριάλε, τὰ δ' ἄλλα ἐγὼ ἐνετίηθεν κομισθῆναι ποιήσω. Iterum. Τὸ μαριάλε ὑπέσχετό μοι τις τῶν ἐνταῦθα φίλων παρασχεῖν.

ΜΑΡΚΑ.

Μάρκα. Italicum, *Marca*. Territorium, ut, *Marca d' Ancona*. *Marca Trevigiana*. Bessarion in epist. Μακαριώτατος πάπας καὶ ἐγὼ γράφομεν τὸν λεγάτον τῆς μάρκας ὅπου νὰ σᾶς βοηθήσῃ.

ΜΑΡΚΕΣΙΝΗ.

Μαρκεσίνη. Marchionissa. Marchionis uxor. Georgius Logotheta in Chronico. Ἐρώτων δὲ θήλεων ἡττᾶτο, ἐξ ὧν ἡ σύμβιος αὐτοῦ εἰρήνη ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο. μάλιστα δὲ τῆς ἐξ ἰταλίας μαρκεσίνης.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ.

Μαρκέσιος. *Marchio*. Ex Italico, *Marchese*. Constantinus De Administr. Imp. Καὶ μετὰ τοῦτο ἦλθον ἀπὸ βεργωνίας τρεῖς μαρκέσιοι πρὸς παπίαν. Nicetas in Man. Comneno lib. VII. Ἐπὶ τούτοις γε μὲν τὸν μόντης φηράντης μαρκέσιον, εὐφυΐᾳ καὶ εὐτεχνίᾳ κομῶντα, καὶ μέγα δυνάμενον. Occurrit apud illum pluries. Gregoras lib. I. Ὁ δὲ μόντης φεράντης μαρκέσιος μέχρι θεσσαλονίκης τὴν ἔφοδον ποιησάμενος, &c. Sed non fuit hoc olim ita magnae dignitatis nomen, ut nunc est. Clare docet idem Gregoras lib. VII. Ἡ δὲ τοῦ μαρκεσίου τάξις οὐ τῶν ἐπισήμων ἐστὶ παρὰ λατίνοις, ἀλλ' ὅπερ ἐν τοῖς στρατεύμασιν ὁ τὴν βασιλικὴν κατέχων σημαίαν, τοῦτο παρὰ λατίνοις μαρκέσιος.

ΜΑΡΚΙΑΤΟΝ.

Μαρκιάτον. Alexander Trallianus lib. I. cap. X. Οἷον νάρδινον μύρον, ἢ γλεύκινον, ἢ τὸ μαρκιάτων καλούμενον.

ΜΑΡΚΟΝ.

Μάρκον. Biton in Mechanicis. Τυγχάνει δὲ καὶ πρὸς τὰς στρατιὰς ἱκανὸν τοῦτο μάρκον.

ΜΑΡ-

ΜΑΡΜΑΡΑΡΙΟΣ.

Μαρμαράριος. *Marmorarios*. Corrigendae sunt Glossae Graecolatinae, in quibus male editur, μαρμάριος. *Marmorarius*. Scribe, μαρμαράριος. Manifestum mendum est.

ΜΑΡΜΕΝΙΟΣ.

Μαρμένιος. Corona pretiosa. Μαρμένιος. *Marmoreus*. μαρμάρινος.

ΜΑΡΟΥΛΙΟΝ.

Μαρέλιον. Vide Μαιέλιον.

ΜΑΡΡΟΝ.

Μάῤῥον. *Marra*. Hesychius. Μάῤῥον, ἐργαλεῖον σιδηρῶν.

ΜΑΡΣΑΠΑΣ.

Μαρσαπᾶς, sive μαρτζαπᾶς. Italicum, *Marzapane*. Glossae Graecobarbarae. Α'μὴν, πλακοῦντος εἶδος. θεωρία, καὶ ἰδέα πλακοπίττας. ὁ λεγόμενος μαρσαπᾶς. Et mox iterum. Τῆς πλακοπίτλας, ἤγουν τοῦ μαρτζαπᾶ.

ΜΑΡΤΖΑΔΕΣ.

Μαρτζάδες. Mercatores. E Gallico, *Marchands*. Glossae Graecobarbarae. Α'γαστοτέρῳ, οἱ τὰς τελώνας μισθώνοντες τὰ τέλη. ὅπου κάμνουσιν τὰς τελώνας, ἤτοι μαρτζάδες. Iterum alibi. Κατεπάνοι, ἀγαρευτάδες, ἤτοι μαρτζάδες.

ΜΑΡΤΖΙΚΑΥΛΟΣ.

Μαρτζίκαυλος. *Matriculus*. *Matricularius*. Suidas in Etymolog. Μαρτζίκαυλος. πτωχὸς. Sed corrigendum puto, μαρτζίκυλος. Gregorius Turonensis lib. VII. capit. XXIX. *Nonnulli etiam matriculariorum & reliquorum pauperum pro scelere commisso tectum cellulae conantur evertere*. Occurrit quoque apud Aimoinum lib. IV. capit. XXXIII. Hincmarum epist. VII. capit. XXXV. & Isidorum in Glossis.

ΜΑΡΤΖΟΒΑΡΒΟΥΛΟΝ. ΜΑΡΤΖΟΜΑΒΟΥΛΟΝ.

Μαρτζοβάρβυλον, sive μαρτζομάβυλον. *Marteobarbulum*. Malleolus, sive securicula militaris levis, ut etiam inter missilia haberetur. Compositum ex *Marteus* & *Barbulus*. Manifesta vestigia sunt. Leo in Tacticis. Μαρτζομάβυλον ἐλέγετο ἡ νῦν σαλίζα. Mauricius Strateg. lib. II. cap. XX. Τοξοφαρέτροις, βηρύτλαις, ἀκοντίοις μικροῖς μαυρικίοις, καὶ ὀλίγοις μαρτζοβαρβύλοις. Modestus De Vocab. Rei Milit. *Alacriter se agunt verutis, vel martiobarbulis, quas plumbatas nominant*. Godefridus Monachus in Annal. simpliciter *Barbolos* adpellat. *Cum barbolis & unceis ferreis impugnaverant eam diutius, ignem*

Graecum cum lapidibus desuper deiicientes de turribus.

ΜΑΡΤΗΣΙΟΙ.

Μαρτήσιοι. *Martenses*. Milites. Martyrologium in Passione Acacii. Ε'χει τὸν τρόπον Φίρμος τινὸς ταξιαρχοῦντος τοῦ ἀριθμοῦ κατὰ μὲν τὴν ῥωμαίων γλῶτλαν μαρτησίων, κατὰ δὲ τὴν ἑλλήνων, ἀρέων. Et mox. Φίρμος ὁ πρεσβύτης τῶν λεγομένων μαρτησίων ἀκάκιον στρατιώτην τοῦ νουμέρου αὐτοῦ δέσμιον παρέπεμψε. Erant in Alta Ripa, sub dispositione Ducis Moguntiacensis, ut discimus ex Notitia Imp. Occident. capit. XC.

ΜΑΡΤΥΡΕΙΝ.

Μαρτυρεῖν. Martyrio adficere. Triodium. Τοῦτον δὲ τὸν μέγαν (loquitur de Theodoro Tirone) ὁ δυσσεβὴς βρίγγας ἐπὶ μαξιμίνε ἐμαρτύρησεν αἰκισθέντα πρότερον.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μάρτυρες. In Ecclesia primitiva, qui pro religione Christiana mortem oppetebant, testimonium Christo fidei suae perhibere dicebantur. Loca & phrases eiusmodi crebrae apud Auctores. Constantinus Them. Orient. II. Ο' ἐπὶ λικινίου μαρτυρήσας ὑπὲρ τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως. Achmes cap. CXVIII. Μαρτυρῶν ὑπὲρ πίστεως ἀπεκεφαλίσθη. Iterum capit. CCXLVII. Ὑπὲρ χριστοῦ μαρτυρήσῃ, καὶ ὀνομαστὸς ἔσται. In Disput. Gregentii. Πάντας ἀπεκτείνατε, μάρτυρας αὐτὰς τοῦ κυρίου μου ἰησοῦ χριστοῦ ἀπεργασάμενοι. Et ceperunt ex eo μάρτυρες adpellari simpliciter κατ' ἐξοχήν. Vetus Inscriptio.

FIDELIS. IN. XRO. EIVS.
MANDATA. RESERVANS. MARTYRVM. OBSEQVIIS
DEVOTA. TRANSEGI. FALSI. SECVLI. VITAM.

Chromatius in Dissertat. in Matth. cap. V. *In qua significatione martyres maxime declarantur, qui propter iustitiam, fidem, & nomen Christi, persecutiones in seculo sustinent*. Eunapius in AEdesio. Μάρτυρες γοῦν ἐκαλοῦντο καὶ διάκονοί τινες, καὶ πρέσβεις τῶν αἰτήσεων, &c. Irridet homo impius. Viros autem plerumque μεγαλομάρτυρας adpellabant, ut feminas καλλιμάρτυρας. De viris ecce in Constit. Man. Comneni. Τὸν μεγαλομάρτυρα στρατηλάτην θεόδωρον. Item. Ω'ς τοῦ μεγαλομάρτυρος γεωργίου τιμωμένου. Postea. Ο'τι τὴν μεγαλομάρτυρα προκόπιον ἑορτάζομεν. Constantin. Them. Orient. X. Πλατυνομένη δὲ πρὸς τὴν τῶν χαβριανῶν πόλιν, τὴν τοῦ περιφανεστάτου καὶ μεγαλομάρτυρος εὐστρατίου πατρίδα. Simocatta Hist. Mauric. lib. V. cap. XVI. Τῷ μεγαλομάρτυρι σεργίῳ χοσρόης βασιλεὺς βασιλέων. De Feminis, patet ex eadem Constitut. Comneni, quam citavimus. Διὰ τὴν καλλιμάρτυρα βαρβάραν. Et mox. Ο'τι τὴν καλλιμάρτυρα εὐφημίαν πανηγυρίζομεν.

ΜΑΡΤΥΡΙΚΟΝ.

Μαρτυρικόν. Typicum Sabae. Εἰς τὸν στίχον δευτερῦμϑυ τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, λέγομϑυ ἢ ϗ τὸ μαρτυρικόν. Occurrit passim illic, & in ceteris Ritualibus Graecorum. Erat autem κάϑισμα. Triodium. Μετὰ ἢ τὴν πρώτlω στιχολογίαν λέγομϑυ καϑίσματα μαρτυρικὰ τῦ ὀκlωήχυ· Et quidem erant numero quatuor. Idem alibi. Εἰς τὺς αἴνυς ψάλλομϑυ τὰ τέσσαρα μαρτυρικὰ τῦ ἤχυ· Et illic saepe obvium est.

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ.

Μαρτύριον. *Martyrium*. Templum, sive sacellum, in Martyris alicuius honorem & memoriam aedificatum. Walafridus Strab. De Reb. Eccles. cap. VI. ***Martyria vocabantur Ecclesiae, quae in honorem aliquorum martyrum fiebant.*** Synodus Laodicensis Canon. IX. Μὴ συγχωρεῖν εἰς τὰ κοιμητήρια, ἢ εἰς τὰ λεγόμϑυα μαρτύρια, πάντων τῶν αἱρετικῶν, ἀπιέναι τὺς τ̃ ἐκκλησίας, εὐχῆς ἢ ϑεραπείας ἕνεκα. Theodorus Anagnosta Eclog. II. Ἐπὶ γϑυναδίυ πατριάρχυ ἠνέχϑη ἀπὸ τῦ σιρμίυ τὸ λείψανον τ̃ ἁγίας ἀναστασίας, ϗ κατετέϑη ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτῆς τῷ ὄντι ἐν τοῖς δομνίυ ἐμβόλοις. Sozomenus lib. II. cap. XXVI. Ἀμφὶ τὴν τρίτlω δεκάδα τ̃ κωνσταντίνυ ἡγεμονίας ἐξεργασϑέντ☉ τῦ ἐν ἱεροσολύμοις νεὼ περὶ τὸν κρανίυ χῶρον, ὁ μέγα μαρτύριον προσαγορεύεται. Hieronymus in Chronico. ***Eustathius Constantinopolitanus presbyter adgnoscitur, cuius industria in Ierosolymis Martyrium extructum est.*** Et mox. ***Constantinopoli Apostolorum martyrium dedicatur.***

ΜΑΡΩΝ.

Μάρων. Lusus genus. Balsamon ad Concil. VI. Can. LI. Ἔοικε δὲ διὰ τὰ τ̃ τούτων κανόνων ἐπιτίμια ἐπινοηϑῆναι τὰ βασιλικὰ παίγνια, τὸν κοντοπαίκτlω δηλαδὴ, τὸν μάρωνα, τὸν ἀγχίαλλον, τ̃ ὀκτόηχον, ϗ τὰ λοιπὰ, ὡς μὴ διάχυσιν ϗ γέλωτα ἄσεμνον ἐμποιῦντα τοῖς βλέπυσιν.

ΜΑΣΑΡΙΑ.

Μασαρία. Suppellex. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΜΑΣΓΙΔΙΟΝ.

Μασγίδιον. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Εἰ μὲν ὑπάρχῃς ἐγγὺς μασγιδίυ, λαβὼν μανδήλιον, ϗ ἄπλωσον ἔμπροσϑέν συ εὐχόμϑυ☉, ἵνα μὴ μιανϑῇ τὸ πρόσωπόν συ ἀπὸ τοῦ χοὸς τῦ μασγιδίυ. εἰ δὲ τυγχάνεις ἔξωϑεν μασγιδίυ, ϗ ὐκ ἔχεις μανδήλιον, ἔκβαλε τὸ ἄνωϑέν συ ἱμάτιον. Ibidem sub finem. Ἐςὶ δέ τὸ μασγίδιον ἐστρωμένον, ὥσπερ κλίνη, ἵνα μὴ μιαίνηται περιπατῦντος τῦ ἀνϑρώπυ ἄνωϑεν αὐτῦ. Corrige Constantinum de Adminisl. Imp. Οὗ τιν☉ ϗ δι' αἰτήσεως ἐκτίσϑη τὸ τῶν σαρακlωῶν μασγίδιον ἐν τῷ βασιλικῷ πραιτωρίῳ. In MS. scribitur μαγίσδιον. Significat autem templum, quod illi *Mosquée* adpellant. Apud Malaxum in Hist. Patriarch. ἰσμαγίδιον scribitur. Τὴν δὲ ἐκκλησίαν τ̃ φράγγων τὴν ἔκαμϑυ ἰσμαγίδιον. Idem est μετζίτιον: de quo infra suo loco. [a]

ΜΑΣΤΑΓΙΝ.

Μαςάγιν, pro βαςάγιν, sive βαςάγιον: ut μέναυλον, βέναυλον. Et talia. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. Constantinopol. Ἔφαγε τὸ μιαρὸν κοντίκιν τὸ μαςάγιν τ̃ κανδήλας, ἐτζακίςlω ἡ κανδήλα.

ΜΑΣΤΙΧΑΤΟΝ.

Μαςιχάτον. [b] Alexander Trallianus lib. IX. Τῶν δὲ προπομάτων ἄριςόν ἐςι τὸ κονδῖτον, ἢ ἀνισάτον, ἢ λιβυςικάτον, ἢ ἀψινϑάτον, ἢ κιτράτον, ἢ μαςιχάτον.

ΜΑΣΤΡΑΠΑ.

Μάςραπα. Hydria. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΜΑΣΤΡΟ.

Μάςρο. Vide Μαΐςωρ.

ΜΑΣΤΡΟΜΗΛΗΣ.

Μαςρομήλης. *Mastromiles*. Magister militum. Constantinus De Administr. Imp. Ἰςέον ὅτι μαςρομήλης ἑρμlωεύεται τῇ ῥωμαίων διαλέκlῳ ὁ κατετάνε☉ τῦ ςρατῦ.

ΜΑΣΤΡΟΡΑΣ.

Μάςροραι. Anonymus De bello sacro.
Αὐτὸς ἦτον ὁ μάςροραι ϗ πρωτοσύμβυλός τυ.

ΜΑΣΤΩΡ.

Μάςωρ. Vide Μαΐςωρ.

ΜΑΤΑΙΟΤΕΚΝΟΝ.

Ματαιότεκνον. Proles ex scortatione aut adulterio suscepta. Glossae Graecobarbarae. Ματαιότεκνον, ὅπυ ἐποίησεν, ἤγυν ἔποικεν τέκνον, ἢ παιδίν, τυτέςι παιδίον ἀμαρlωλὸν ϗ ψεμαlινόν.

ΜΑΤΕΡΙΑ.

Ματερία. *Materia*. Athenaeus lib. III. Δεῖ δὲ τὴν ματερίαν ἀνειμμένlω ποιεῖν. Iterum. Ὁ δὲ βωλητῖν☉ καλύμϑυ☉ ἄρτ☉ πλάτlεται μὲν ὡς βωλίτης, ϗ ἀλείφεται ἡ μάκτρα ὑποπασσομένης μήκων☉, ἐφ' ἧς ἐπιτίϑεται ἡ ματερία, ϗ ἐν τῷ ζυμῦσϑαι ἐ κολλᾶται τῇ καρδόπῳ.

ΜΑΤΖΙΚΟΡΥΔΟΝ.

Ματζικόρυδον. *Massicorudum*. Id est, massa, cumulus, sive multitudo corrudarum. Glossae Graecobarbarae. Ἥ κρίνον, ἤγυν ἄνϑ☉, ματζικορύδον, μητζικόρυδον.

MAT-

[a] Hinc *Meschita*.
[b] Ex mastiche confectum. *Donius*.

MATZITZANA.

Ματζιτζάνα. Constantinus Asynkitus in Viatico. Μηδὲ φαγέτω κράμβας, μήτε φακῆς, μήτε ματζιτζάνας, ἢ τυρόν. Vide Μαζιζάνιον.

ΜΑΤΖΟΣ. ΜΑΤΖΟΥΜΑΝΟΣ.

Ματζός. Macer. Gracilis. Et ματζυμάνος, qui graciles habet manus. Glossae Basilic. Ματζυμάνος ἰσχνόχειρ, μάνος γὰρ ἡ χεὶρ, καὶ ματζὸν τὸ ἰσχνόν. Corrigendus Suidas in Etymologico, ubi perperam est, ματζουμά. ἰσχνόχειρ.

ΜΑΤΖΟΥΚΑΚΗ. ΜΑΤΖΟΥΚΗ. ΜΑΤΖΟΥΚΙΟΝ.

Ματζέκη, & ματζέκιον. Italicum. *Mazzoca*. In παρεμβολαῖς Heronis. Δεῖ ἐμπρησμὸν ἐπιτηδεύειν διὰ πυρφόρων σαγιττῶν, καὶ δι' ὀρνέων. καὶ διὰ τῶν ἐγκέντρων ματζεκίων εἰς κάστρα τὰ σκεπόμενα ὑπὸ εὐπρήστου ὕλης. Vide Glossarium Rigaltii. Apud Nicetam in Man. Comneno lib. VII. etiam ματζεκάκη legitur.

MATIN.

Μάτιν, pro ἱμάτιον. Glossae Graecobarb. Ἱμάτιον. μάτιν ὑποκάμισον. ῥοῦχον.

ΜΑΤΛΑΙΟΝ.

Ματλαῖον. *Matula*. Euchologium. Εἰς ματλαῖα ἐλαίου δώδεκα, καὶ οἴνου ὅσα μέτρα ἱκανά ἐστιν, ἐπὶ τὸ βράσασθαι μετὰ τοῦ ἐλαίου. Et inter vasa ad olivetum necessaria matula quoque recensetur apud Catonem De Re Rust. capit. x.

ΜΑΤΟΥΤΙΝΟΣ.

Ματουτῖνος. *Matutinus*. Vetus Inscriptio.
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΔΟΥΛ. ΜΑΤ.
Hoc est, δέλυ ματυτίνυ.

ΜΑΤΡΙΚΑΡΙΟΣ.

Ματρικάριος. *Matricarius*. Lignarius. Cedrenus. Λίβερ δὲ ὁ φλοιὸς ἐστι κυρίως. ταῦτα καὶ ματρίκιον. καὶ ματρικαρίους τοὺς ξυλουργοὺς καλοῦσι. Sed pro matriculario ponitur Novell. XIII. Παρέσονται δὲ αὐτοῖς ἀνὰ εἴκοσι στρατιῶται, καὶ ἀνὰ τριάκοντα ματρικάριοι. Iulianus Antecessor Constitut. XXIII. *Interesse praetores oportet, vicenos secum habere milites, & tricenos matricarios.*

ΜΑΤΡΙΚΙΟΝ.

Ματρίκιον. *Matricula*. Cedrenus. Ματρίκιον, τὸ πλατὺ ξύλον, καὶ παχύ. Suidas solam dictionem ponit, nec explicat: quod facit non semel. Ioannes Tzetzes Chiliad. XII.
Ἐν ματρικίοις ἔγραφον, ἤτοι σανίσι ξύλοις.

Nicephorus περὶ παραδρομ. πολ. cap. V. Τραπεζίτας ἐπιλέγεσθαι γυναίους, καὶ ἀνδρείους, οὓς οἱ Ῥωμαῖοι ταστιναρίας καλοῦσι, καὶ ἐν ματρικίοις ἀπογράφεσθαι. Glossae Basilicorum. Ματρίκιον, ἡ ἀναγορὰ τῶν στρατιωτῶν. Corrigo, ἡ ἀναγραφή.

ΜΑΤΡΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Ματρικουλάριος. *Matricularius*. Photius in Bibliotheca. Ἐστρατεύσατο δ' οὗτος ὁ ἀνὴρ ὑπὸ τοῖς ἐπάρχοις ἄγων ἡλικίας ἔτη κά. ἔτη δὲ μ' δικολόγος ὤν, εἶτα καὶ ματρικουλάριος.

ΜΑΤΡΙΞ.

Μάτριξ. *Matrix*. Glossae Basilicor. Μάτρικες, ἀποχαφαὶ καὶ ἀντιγραφαί. Synod. Carthag. Can. XXXIII. Ὥστε μηδενὶ ἐπισκόπῳ ἐξεῖναι πράγματι καταχρῆσθαι τοῦ τίτλου τῆς ἐκκλησιαστικῆς μάτρικος.

ΜΑΤΡΩΝΑ.

Ματρώνα. *Matrona*. Cedrenus. Τὰς σώφρονας ἐκάλουν. Clemens De Reb. gest. S. Petri. Καὶ πολλοὺς τῶν μέχρι χριστοῦ προσήγαγε διὰ τοῦ βαπτίσματος ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, ὡς καὶ τὰς εὐγενῶν γυναικῶν τὰς περιφανεστέρας, καὶ ἃς ὁ λόγος ματρώνας οἶδε καλεῖν. Sozomenus lib. VII. cap. XXI. Βουλομένῳ τε τοῦ βασιλέως τὸ λείψανον λαβεῖν, μόλις φασὶν ἀντιστῆναι ματρῶναν, ἡ παρθένος μὲν ἦν ἱερά. Et illic ter quater.

ΜΑΤΡΩΝΙΚΙΟΝ.

Ματρωνίκιον. *Matroneum*. Cedrenus. Τοσοῦτον τῆς αἰδοῦς ἐφρόντιζον, ὡς μηδὲ ταῖς πολλαῖς τῶν γυναικῶν ὁμιλεῖν, ἀλλὰ τόπους τινὰς ἡσυχίας ἐν τοῖς βαλανείοις ἔξω τοῦ πλήθους ἑαυταῖς ἀφορίζειν οὓς ἔτι καὶ νῦν ματρωνίκια καλοῦσι. Anastasius in Symmacho. *Et cameram fecit & matroneum.*

ΜΑΤΚΑ.

Μαῦκα. Meretrix. E Flandrico. *Mocke*. Nicetas in Andronico Comneno lib. II. Καὶ τὴν μαῦκαν μαραγκήν, ἧς ἐνεθυσίαζε τῷ ἔρωτι, καὶ προσπαθῶς εἶχεν ἀνδρόνικος, ὡς ἐδὲ πάλαι τῆς λαμίας ὁ πολιορκητὴς δημήτριος.

ΜΑΤΡΙΣΚΙΟΝ.

Μαυρίσκιον. *Moresque*. Mauricius Strateg. lib. II. cap. XX. Βηρύτλαις, ἀκοντίοις μικροῖς μαυρισκίοις, καὶ ὀλίγοις ματζοβαρβούλοις. Male dirimitur in MS. tu coniunge. Nam μαυρισκίοις est adiectivum, ut loquuntur Grammatici, & ἐπίθετον δίχως additur τοῖς ἀκοντίοις. Veteres μαυρέσιον dixissent. Porro μαυρίσκιον ἀκόντιον est, *Maurisia arundo* Silii.
Loricae interdum Maurusia pendet arundo.
Horatius.
Non eget Mauris iaculis. ——
Corrigendus est per occasionem Iornandes De reb. Get. *Conveniunt itaque in Campos Catalaunicos, qui & Maurisicii dicuntur*. Hodie editur corrupte, *qui & Mauricii*.

MAT-

ΜΑΥΡΟΣ.[a]

Μαυρὸς. Niger. Corona pretiosa. Μαύρο. *Nigrum*. μέλαν. Nicetas in Man. Comneno lib. VII. Τῆς λευκῆς θέας ἀναχωρῶν, τῷ δὲ μαυρῷ προσεγγίζων χρώματι, εὐπρεπείας κ̀ οὕτως εἴχετο. Glossae Graecobarbarae. Μέλαν. μαῦρον. σκοτεινόν. Alexius Rharturus Doct. III. Ὁ ἥλιος θέλει γένει φησὶν ὡσὰν σακὴ τρίχινο μαβρὸς, κ̀ ἡ σελήνη ὡσὰν αἷμα.

ΜΑΦΟΡΙΟΝ.

Μαφόριον. *Maforte*. Vestis muliebris. Achmes cap. CCLXV. Ἐὰν ἴδῃ γυνὴ ὅτι μαφόριον αὐτῆς ἤρθη ἀπ' αὐτῆς βίᾳ παρά τινος, ἢ ὅτι κατεκόπη ὅλον, ἀποθανεῖται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ χωρίζεται, ἀπ' αὐτῆς τέλεον. Et passim toto illo capite. Suidas. Κρήδεμον, κεφαλοδέσμιον, ἢ μαφόριον. Occurrit quoque apud Palladium Hist. Lauf. in vita Ammae Taor. Neque mulierum tantum fuit, sed & monachorum. Glossae Arabicolatinae. *Maforium*, *fascialis* (lego, *facialis*, i. e. φακιόλιον) *id est angustum pallium*, *quo utuntur monachi*, *collum pariter atque humeros tegens*. Apud Cantacuzenum quoque lib. I. cap. XLI. ubi Patriarchae habitum describit, invenies, τὸ λεγόμενον μαφόριον. Nec caussa erat cur, ὠμοφόριον restituere vellent viri docti. Ad confirmationem addam locum e Synodo adversus Chrysostomum. Συγκροτήσας συνέδριον παντὸς τοῦ κλήρου ἔστησε τρεῖς διακόνους, ἀκάκιον, ἐδάφιον, ἰωάννην κατηγορήσας ὡς τὸ μαφόριον αὐτοῦ κλέψαντας.

ΜΑΧΑΙΡΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Μαχαιρόπουλλον. Gladius. Glossae Graecobarbarae. Ξιφίδιον μικρόν. ἢ ξυραφόπουλλον. ἢ μαχαιρόπουλλον.

ΜΑΧΑΙΡΟΦΟΡΟΙ.

Μαχαιροφόροι. Milites stationarii, qui gladios gestabant, quum alii vel hastas, vel claves, vel secures. Menander in Eclog. de Legat. Πρὸς τοῖς κ̀ πρεσβευόμενον βαλεντῖνον (εἷς δὲ οὗτος τῶν βασιλικῶν μαχαιροφόρων) πρυτρέπετο τὸ φυλῶν, &c. Iterum alio loco. Σὺν τῷ κ̀ θεόδωρόν τινα, ἕνα τῶν βασιλέων μαχαιροφόρων, ἀξίωμα κ̀ αὐτῷ στρατηγοῦ περιθείς. Alibi ξιφηφόρους adpellat, ut & Nicetas, qui etiam alibi δορυφόρους. Erant autem gladii hi ex una dumtaxat parte acuti. Adparet ex Niceta in Alexio Man. F. Οἱ μὲν δορυφόροι τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων ἑτερότεκτα ξίφη ὡς καθιζόμενοι κατήνεγκαν. Arriano dicuntur, οἱ ἐπὶ τῆς μαχαίρας, Dissert. lib. I. cap. XXX.

ΜΑΧΕΡΗ.

Μαχέρη. Corona pretiosa. Μαχέρη. *Gladius*. Μάχαιρα.

(a) Hinc Graeci recentiores Atramentum vocant ΜΑΥΡΙΝ. In vet. lexico Ἰατρικῷ Bibl. Reg. Gall. Μελαντήριον τὸ τοῦ σκυλέως μαυρίν. *Donius*.

ΜΕΓΑΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Μεγαδομέστικος. *Magnus domesticus*. Anonymus De bello sacro.

Ποῦ στὴν ντένταν ἔρχονται ὅπου ἔβλεπαν τὸ σκῆπτρον
Τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ τοῦ μεγαδομεστίκου.

Wilhelmus Tyrius De bello sacro lib. II. cap. V. *Plurimum honoratus*, *& Megadomestici dignitate* (*quem nos maiorem Seneschallum nominare consuevimus*) *fungeretur officio*. Perperam *Miga Demastocos* scribitur in Itinerario Beniamini. Corrige, *Megadomesticos*.

ΜΕΓΑΔΟΥΚΟΣ.

Μεγαδοῦκος. Magnus Dux. Ut μεγαδομέστικος. Magnus domesticus. Perperam est, quod *Makdocos* legitur in Itinerario Beniamini.

ΜΕΓΑΘΥΜΟΙ.

Μεγάθυμοι. Cohortis nomen. Cedrenus. Ἐξέρχονται κατὰ τῶν βουλγάρων, συνὴν δὲ τοῖς θεσσαλονικεῦσι τὸ τάγμα τῶν μεγαθύμων.

ΜΕΓΑΛΛΙΤΤΕΡΟΝ.

Μεγαλλίττερον. Maius. Glossae Graecobarbarae. Ἀδρότερον. μεῖζον. μεγαλλίττερον.

ΜΕΓΑΛΟΑΛΟΓΙΤΑΙ.

Μεγαλοαλογῖται. Vide Τρικάβαλλοι.

ΜΕΓΑΛΟΣΧΗΜΟΣ.

Μεγαλόσχημος. Monachus. Vide infra, Μοναχός.

ΜΕΓΑΛΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Μεγαλυνίσκειν. Augeri. Crescere. Glossae Graecobarbarae. Ἀδρεῖν. αὔξεσθαι φυτόν. νὰ ἀναγιόνεται φυτόν. ἢ νὰ μεγαλυνίσκει. Iterum alibi. Αὐξάνει. κ̀ ἀναγιώννει. κ̀ μεγαλυνίσκει.

ΜΕΓΑΡΑΔΙΟΝ.

Μεγαράδιον. Vide Κανικόν.

ΜΕΔΟΣ.

Μέδος. *Medo*. Hydromeli. Nos Mede adpellamus. Priscus in Eclog. de Legat. Ἐχορηγοῦντο δὲ ἡμῖν κατὰ κώμας τροφαὶ ἀντὶ μὲν σίτου κέγχρος, ἀντὶ δὲ οἴνου ὁ μέδος ἐπιχωρίως καλούμενος. Tageno de Expedit. Frederici I. in Turcas. *Similiter omnes principes a praedicto Comite vino*, *medone*, *& animalibus multum honorati fuerunt*. Andreas Presbyter in Chronico Bavariae. *Commendansque domum suam Apostolorum principi*, *reliquit in ea imaginem*, *& ipse abiit ad bibendum medonem*. De hoc ipso intelligendus Andreas Abbas De Vita Othonis Episcopi Babeberg. lib. II. cap. I. *Vinum nec habent*, *nec quaerunt*,

runt, sed melleis poculis ex cerevisia adcuratissime confecta vina superant Falernica.

ΜΕΘΥΣΤΑΔΕΣ.

Μεθυςάδες. Ebrii. Temulenti. Glossae Graecobarbarae. Ἀκροθώρακες. μέθυσοι. μεθυςάδες.

ΜΕΙΡΑΧΙΑ.

Μειραχιά. Distributio. Glossae Graecobarbarae. Ἀπονομή. ἀπέμοιρα. ἀπομερισμός. μειραχιά.

ΜΕΛΑ.

Μέλα. Podagra. Glossae Graecobarbarae. Τῆς ποδάγρας, ἡ ποδαλγίας, ἡ μέλας. Iterum alibi. Ἀσεμφῆ ποδάγραν· τὴν ἀμετακίνητον ποδάγραν. τὴν μέλαν ὅπου δὲν μετακινᾶται.

ΜΕΛΑΨΟΝ.

Μέλαψον. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. II. cap. XIII. Σινοπίδιν ὀλίγον, τουτέςι μέλαψον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὀφὰς τρεῖς εἰς ἡμέραν, καὶ εἰς τὸ σινοπίδιν βάλλων, αὐτῷ σώσεις.

ΜΕΛΙΓΓΟΣ.

Μέλιγγος. Nicetas De Reb. gestis post Excid. Vrbis. Μήτε ἀςραγάλους ἐπὶ τοὺς μελίγγους ἡμῶν θέντες.

ΜΕΛΙΣΟΧΟΡΤΟΝ.

Μελισόχορτον. Herbae genus, quae alias μελισσόφυλλον. Occurrit apud Myrepsum De Antid cap. LXXIV. Etiam μελισσοβοτανον dicebatur.

ΜΕΛΙΣΣΟΒΟΤΑΝΟΝ.

Μελισσοβότανον. Idem quod μελισσόφυλλον. Scholiastes Theocriti Idyll. IV. Μελίτζα, εἶδος καὶ αὕτη βοτάνης, τὸ κοινῶς λεγόμενον μελισσοβότανον.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΙΟΝ.

Μελιτζάνιον. Italicum *Melensane*. Malum insanum. Galli dicunt, *Pomme d'amour*. Occurrit apud Myrepsum lib. De Drosatis cap. LXXXIX. Fuchsius non explicat. Hinc compositum, ἀγριομελιτζάνα; de quo supra suo loco.

ΜΕΛΙΧΙΑΙ.

Μελιχιαί. Apes. Glossae Graecobarbarae. Τὰ κηρία τῶν μελισσῶν. τὰ κεριὰ τῶν μελιχιῶν.

ΜΕΛΚΕ.

Μέλκε. Lac. Teutonicum nostrum. Melcke. Paxamus Geoponic. lib. XVIII. Ἡ καλουμένη μέλκη αὐτοσχέδιος καὶ καλλίων ἐςαι, ἐν κεραμείοις

A ἀγγείοις καινοῖς ὀξος ἐμβάλλεις δριμύ. Est itaque illud lac, quod ὀξύγαλα veteres adpellabant. Postea ibidem. Καὶ τῇ ὑςεραίᾳ ἕξεις πολλῷ καλλίους μέλκας τῶν πολλῇ τέχνῃ κατασκευαζομένων. Exstat quoque apud Galenum, & Paulum AEginetam.

ΜΕΛΛΑΚΙΟΝ. ΜΕΛΛΑΞ.

Μελλάκιον. Puer. μελλόπαις. Palladius Hist. Lauf. in Nathanaele. Ἐγὼ δὲ εἰμὶ τοῦδε τοῦ
B μοναχοῦ τὸ μελλάκιον, καὶ ἄρτους ἀποφέρω. Apud Theodorum Studitam in Testamento scribitur μιλλάκιον. Facilis est restitutio in μελλάκιον. Valde illic se torquet eruditissimus Levineius. Diminutum est a μέλλαξ. Glossae Graecolatinae. Μέλλαξ. *Adultus. Adulescens.*

ΜΕΛΛΟΠΡΟΞΙΜΟΣ.

Μελλοπρόξιμος. Vide Πρόξιμος.

C

ΜΕΛΟΥΡΙΑ.

Μελουριά. Viscum. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΜΕΜΒΡΑΝΗ.

Μεμβράνη. *Membrana*. Suidas. Περγαμηναί, αἱ μεμβράναι, αἱ δέρρεις. Gelasius in Syn. Nic. Εὑρήκως αὐτὰ ἐν βίβλῳ ἀρχαιοτάτῃ ἐγγεγραμμένα ἐν μεμβράναις ἅπαντα ἀπαραλείπτως ἐχούσαις.
D D. Paulus ad Timoth. epist. II. capit. V. Ἐρχόμενος φέρε καὶ τὰ βιβλία, μάλιςα τὰς μεμβράνας. Balsamon de Chartoph. & Protecd. Τινὲς παρωνυμίζεσθαι τὸν χαρτοφύλακα θέλουσιν ἐκ τοῦ φυλάττειν μεμβράνας, ἤτοι κώδικια.

ΜΕΝΑΥΛΟΝ.

Μέναυλον, pro βέναυλον. *Venabulum*. Leo in Tacticis. Μέναυλον, εἶδός ἐςιν ἀκοντίου. Iulius
E Aphricanus De Appar. Bell. Καὶ τὰ πρὸς κατασκευὴν ὅπλων, οἷον σκυταρίων, μεναυλίων, &c. Constantinus in Tacticis. Οὕτω δὲ πάντες οἱ καβαλλάριοι οἱ κατάφρακτοι καὶ οἱ μὴ κατάφρακτοι οἱ μὲν εἶχον σκυτάρια, οἱ δὲ μέναυλα. Scholiastes Nicandri Theriacis. Αἰγανέη, τὸ ἀκόντιον ἀπὸ μέρους τοῦ αἰγείου ἱμάντος, ὃν ἐξαγκυλώμενοι βάλλουσι. λέγουσι δὲ τὸν μέναυλον τὸν ἀναιροῦντα τοὺς θῆρας.

ΜΕΝΕΓΕΤΑ.

F

Μενεγέτα. Hispanicum, *Melligreta*. Cardamoni genus, quod *Granum paradisi* vocatur officinis. Occurrit apud Myrepsum De Antidotis cap XXII.

ΜΕΝΙΣΚΕΙΝ.

Μενίσκειν, pro μένειν. Manere. Gloss. Graecobarbarae. Ἀγελαίας. ἀγραύλας. ἐκείνας ὅπου μενίσκουν εἰς τοὺς κάμπους.

ΜΕΝΣΑΛΙΟΝ.

Μενσάλιον. *Mensale*. Glossae Basilicorum. Μενσάλιον. κάλυμμα τραπέζης. Idem est μισσάλιον. Hodie μεσάλη dicunt. Vide infra.

ΜΕΝΣΟΥΡΑ.

Μενσῦρα. *Mensura*. Glossae Basilicorum Μενσῦρα. μέτρον.

ΜΕΝΣΩΡΕΣ.

Μένσωρες. *Mensores*. Glossae Basilicorum. Μένσωρες, οἱ τὰ φοσσάτα μετρῦντες· οἱ νῦν μῖνσυράτορες.

ΜΕΝΤΖΟΛΟΥΝΕΤΟΝ.

Μεντζολυνέτον. Italicum, *Mezza lunetta*. Semilunula. Phortius περὶ ςρατ. πραγμ. lib. I.

Προμαχχόντας καβαλλέτα
Πάσαις κὴ μεντζολυνέτα.

ΜΕΡΑ.

Μέρα, pro ἡμέρα. Dies. Corona pretiosa. Καλὴ μέρα *Bonus dies*. καλὴ ἡμέρα. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Στὴν μίαν μέραν τῦ λιβαδίυ ἤτοναι δάσ☉ μέγα.

ΜΕΡΓΙΑ.

Μεργία. Pars. Glossae Graecobarbarae. Ἐπορεύθη εἰς τὰ ἄλλα μέρη. ἐπῆγεν εἰς τ̃ ἄλλαις μεργιαῖς.

ΜΕΡΕΑ.

Μερέα, pro μέρ☉. Pars. Glossae Graecob. Ἄβρικτων. δύσκωφον. ὅπυ ἀγρακᾶ ἀπὸ τὴν μίαν μερέαν. ὅπερ ἀκύει ἀπὸ ἑνὸς μέρυς.

ΜΕΡΚΕΔΙΝΟΣ.

Μερκεδῖν☉. Glossae Basilicorum. Μερκεδῖνος, ἡ ἐμβόλιμ☉ ἡμέρα Sed non est; nam mensis erat XXII. dierum, non dies unus. Plutarchus in Numa. Ἐπηγαγε παρ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ τῷ Φεβρυαρίῳ μλωὶ τὸν εὐβόλιμον, ὑπὸ ρωμαίων μερκεδῖνον καλύμϐυον, εἴκοσι κὴ δυοῖν ἡμερῶν ὄντα. In Iulio Caesare adpellat μερκεδόνιον. Suidas loci nomen facit. Μερκηδῖνον. τόπ☉ τις.

ΜΕΡΚΙΟΝ.

Μερκίον. Gallicum, *Merché*. Forum. In Diplomate Andronici Iunioris, quod exstat apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. Γ'σάζοντ μὲν οἱ δηλωθέντες μονεμβασιῶται ἐν τῷ μερκίῳ τ̃ θεοφυλάκτυ κωνςαντινυπόλεως, κὴ ὅνα δίδωσιν ὅσον ἀνωτέρῳ διορίζεται ἡ βασιλεία μυ. Latini *Mercatum* dicunt. Apud Agobardum De Insolent. Iud. *Mercatura dicitur, maxime quum & supra dicti missi, ne sabbatismus eorum impediretur, mercata, quae in sabbatis solebant fieri, transmutari praeceperint*. Gulielmus Episcopus Parisiensis in Addit. *Probibetur Sacerdotibus ne mercata frequentent*. Apud Anonymum De Form. cap. XLV. scribitur, *Mercada*.

ΜΕΡΜΙΓΚΑΣ.

Μέρμιγκας, pro μύρμηξ. Formica. Corona pretiosa. Μέρμιγκας. *Formica*. μύρμηξ.

ΜΕΡΟΔΙΕΣ.

Μεροδίες. Boni odores. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΜΕΡΟΜΑΝ.

Μέρομαν. Mansuetudo. Glossae Graecob. Ἀτίθασσον. ἀνήμερον. ἄγριον. ὅπυ δὲν ἔχει ἡμερότητα, ἢ μέρομαν.

ΜΕΡΟΣΤΡΑΤΟΝ.

Μεροςράτον. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Α'κύς βλέπς κὴ μακρὰ σαράντα μεροςράτα.

ΜΕΡΣΙΝΙΟΝ.

Μερσίνιον, sive μερσίνιν. Funis. Glossae Graecobarbarae. Αὔτη μὲν ἡ μήριυθ☉ ἐδὲν ἔσπασε. ἔγων τῦτον τὸ μερσίνιν δὲν ἐπερίλαβεν.

ΜΕΡΤΙΑ.

Μερτία. *Myrtus*. Corona pretiosa. Μερτία. *Myrtus*. μυρσίνη.

ΜΕΡΤΙΚΟΝ.

Μερτικόν. Pars. Partim. Glossae Graecob. Τὴν γῆν ὅπυ δὲν ἔνι ἴση, παρῦ μερτικὸν ψηλή, κὴ μερτικὸν χαμηλή. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ μερτικὸ φοβάτοναι, κεῖχε ζηλία μεγάλη.

ΜΕΣΑ.

Μέσα. Intus. Corona pretiosa. Μέσα. *Intus*. ἔσω. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Σὰν λέγυσιν τὸ πόδη μας εἶναι εἰς τ̃ τάφον μέσα.

ΜΕΣΑΓΚΟΝΟΝ.

Μεσάγκονον. In Lexico Stephani. Ἀντίον, τὸ κανόνιον τὸ μέσον τῦ ἱςῦ βαλλόμϐυον, ὅπερ κὴ μεσάγκονον λέγεται.

ΜΕΣΑΖΩΝ.

Μεσάζων. Dignitatis nomen. Ad eum deferebant lites suas componendas, qui iure agere inter se nollent. Chronicon Constantinopol. Καταλαβόντες τὸν μέγαν δῦκαν, τ̃ μέγαν δοθέςικον. τ̃ πρωτοςράτορα υἱὸν καντακυζηνῦ τοῦ μεσάζοντ☉. Apomasar in Mysteriis. Τῶν τε κυρίκων, κὴ γελοιαςῶν, κὴ μεσαζόντων, κὴ οἰνοποτῶν ζημίαν. At miror certe cur cum talibus componat. Ecce in Chronico vides patrem Protostra-

tostratoris. Et ὁ μέγας quoque dicebatur. Alibi in eodem Chronico. Τὸν καβασίτλω, κὴ πᾶσαν τὴν γ/γεὰν αὐτῦ, τὸν μέγαν μεσάζοντα, τὸν πρωτοβεστιάριον.

MEΣAΛH.

Μεσάλη. *Mensale*. Mappa. Corona pretiosa. Μεσάλη. *Mappa*. Τραπεζομάνδηλον. Occurrit quoque in Turcograecia Crusii. Μεσάλι. *Mantile*.

ΜΕΣΑΡΝΟΝ.

Μέσαρνον. Dimidium agni. Tributi genus. In Novella Isaacii Comneni. Α'πὸ δὲ τῦ ἔχοντ☉ εἴκοσι καπνὺς, τὸ δίμοιρον τῦ νομίσματ☉, κὴ ἀντὶ τῶν δύο ἀργυρῶν ἀργυρῶν, μέσαρνον ἕν, κεισῆς μόδια τέσσαρα.

ΜΕΣΕΝΑ.

Μεσένα. Tecum. Ioannes Glycas De Vanit. Vitae.

Η'μεῖς νὰ πολεμίζωμεν μεσένα δὲν πορῦμεν.

ΜΕΣΗ.

Μέση. Forum. Glossae Graecobarbarae. Α'γορὰ, ἡ μέση. Quia nimirum plerumque in medio urbium. Occurrit mox iterum. Εἰς τὴν μέσlω, ἢ ἀγορὰν, ἢ φόρον.

ΜΕΣΙΚΑΛΗ.

Μεσικάλη. Herbae genus. Demetrius Constantinop. in Hieracosophio. Σκελίδας τρεῖς σκορόδυ ἕψησον μετὰ σπέρματ☉ βοτάνης τῆς λεγομένης μεσικάλης.

ΜΕΣΙΜΕΡΙ.

Μεσιμέρι. Meridies. Cyrillus in Lexico. Μεσημβρία. μεσιμέρι.

ΜΕΣΙΤΙΚΟΝ.

Μεσιτικόν. Aes quod pro loco in foro mercibus vendendis solvebatur: nam μέση forum dicitur, ut ostendimus. In Diplomate Andronici Iunioris apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. Καθελκόμενοι εἰς ἀπαιτήσεις καμπανιστικῦ, μεσιτικῦ, ζυγαστικῦ, μετριατικῦ.

ΜΕΣΟΓΙΛΛΟΣ.

Μεσόγιλλ☉. Vide Γίλλ☉.

ΜΕΣΟΚΑΙΡΙΤΗΣ.

Μεσοκαιρίτης, sive μεσοκερίτης. Homo mediae aetatis. Occurrit apud Myrepsum lib. De Decoctis cap. III. Anonymus De nuptiis Thesei.

Μεσοκερίτης ἄνθρωπ☉, περίχαρ☉ ςὸ δίωμα.

ΜΕΣΟΚΑΤΕΡΓΟΝ.

Μεσοκάτεργον. Vide Κάτεργον.

ΜΕΣΟΜΕΡΙΖΕΙ.

Μεσομερίζει. Meridiatur. Glossae Graecobarbarae. Α'μολγάζει. μεσημβρίζει. μεσομερίζει.

ΜΕΣΟΜΗΝΙΟΝ.

Μεσομήνιον. Glossae Latinograecae. *Idus*. μεσομήνιον.

ΜΕΣΟΝΗΣΤΙΜΟΣ.

Μεσονήσιμ☉. Quarta septimana quadragesimae, cuius dominica vulgo, *Laetare*. In Liturgia Praesanctificatorum. Ταῦτα μόνα λέγονται κὴ μέχρι κὴ τῆς τρίτης κὴ τῆς τετάρτης ἑβδομάδ☉. ἀπὸ τῆς τετάρτης τῆς μεσονησίμυ, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ, ἵνα κὴ αὐτοὶ. λέγονται κὴ ταῦτα τὰ διακονικά. Et postea. Ε'ως ὧδε τὰ ἀπὸ τῆς τετάρτης τῆς μεσονησίμυ. In Constitutione quadam Manuelis Comneni vocatur, ἡ μεσότης τῆς νηςείας.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μεσονυκτικόν. Hymnus quem media nocte canebant. Anthos. Τὸ μεσονυκτικὸν (ψάλλεται) διατὶ εἶπεν ὁ χριςὸς, γρηγορεῖτε κὴ προσεύχεσθε, ὅτι δὲν ἠξεύρητε ποίᾳ ὥρᾳ ἔρχεται ὁ κύρι☉. καὶ πάλιν. ὅτι περὶ τὸ μεσονύκτιον κραυγὴ γέγονεν. ἰδὺ, ὁ νυμφί☉ ἔρχεται. Occurrit quoque apud Philotheum in Diaconico.

ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

Μεσοπεντηκοςή. Septimana quarta post Pascha, cuius dominica vulgo, *Cantate*. Apud Ioannem Curopalatem in Michaele Paphlagone. Η'μέραν δὲ τετάρτlω, καθ' ἣν εἰώθαμεν ἐκτελεῖν τὴν μεσοπεντηκοςὴν, κατανοήσας ὁ κεκαυμένος τὴν ἀμέλειαν, &c. Typicum Sabae cap. XLIX. Τῇ τῆς τετάρτης ἑβδομάδ☉ τῆς μεσοπεντεκοςῆς, ἑσπέρας, εἰς τὸ, κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ςιχηρὰ ἕξ, κὴ ψάλλομεν τὰ προσόμοια τῆς μεσοπεντεκοςῆς.

ΜΕΣΦΙΛΟΝ.

Μέσφιλον, pro μέσπιλον. Glossae Graecobarbarae. Η' μῆλυ. ἢ μεσπίλυ. ἢ μεσφίλυ.

ΜΕΣΩΡΙΑ.

Μεσώρια. Intervalla, ac veluti pausae horarum canonicarum. Menologium. Καταλιμπάνομεν κὴ τὰς ᾠδὰς, κὴ τὰ μεσώρια, κὴ τὴν ςιχολογίαν τῶν ὡρῶν, κὴ τὰς μετανοίας. Vide Horologium.

ΜΕΤΑΒΑΛΜΑΝ.

Μετάβαλμαν, pro μεταβολή. Glossae Graecobarbarae. Μεταβολήν. ἢ μετάθεσιν. ἢ μετάβαλμαν.

METABAΛΛΤΟΣ.

Μετάβαλτ☉, pro μετάβλητ☉. Inde compositum κακομετάβαλτον. De quo vide supra.

ΜΕΤΑΛΛΙΖΕΙΝ.

Μεταλλίζειν. In metallum damnare. Glossae Basilic. corrigendae sunt. Ὃς ᾗ μεταλλίζεται, ἢ ἐξορίζεται, πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ προσώπου. Hodie editur, ματαλλίζεται.

ΜΕΤΑΜΕΝΑ. ΜΕΤΑΣΕΝΑ.

Μεταμένα. Mecum. Corona pretiosa. Ἔλα μεταμένα. *Veni mecum*. Sic μετασένα, sive μετασέναν. Tecum. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Λέγει, φυσάτον περισὸν ὃ θέλω νὰ τὸ σύρνης.
Ἀνθρώπους μόν☉ ἑκατὸν ἔπαρε μετασέναν.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΝΕΙΝ.

Μεταμορφώννειν. Vide μορφώννειν.

ΜΕΤΑΝΟΙΑΙ.

Μετάνοιαι. Inclinationes. Reverentiae, ut vulgo loquuntur. Philotheus in Diaconico. Ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς σὺν τῷ διακόνῳ, καὶ ποιοῦσι μετανοίας τρεῖς εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου χριστοῦ. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. iv. Εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς τοιαύτης νηστείας οὔτε μετανοίας ποιοῦμεν. Sophronius in Vita Mariae AEgyptiae. Βαλόντα τὴν μοναχοῖς συνήθη μετάνοιαν, ᾗ λαβόντα εὐχὴν, ἠρώτησε ταῦτα. Harum autem aliae μεγάλαι dicebantur, aliae μικραί. Horologium. Λέγει δὲ ταύτην ἐκ τρίτου, ποιῶν μετανοίας μεγάλας μὲν τρεῖς, μικρὰς δὲ δώδεκα. Ibidem. Καὶ εἰ ἐστι τεσσαρακοστὴ, ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες τὴν προγραφεῖσαν εὐχὴν, ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ. Ὁμοίως ᾗ τὰς ἑτέρας μικρὰς ἕνδεκα, εἶτα ᾗ τὴν τελευταίαν. Magnae erant quum quis toto corpore, sine genuum tamen inflexione, ad terram fere usque se inclinaret; μικραὶ, quum tantum cervicem, & caput, aliquo usque. Videnda Turcograecia Crusii pag. 205. In festo autem, quod troparium habebat, non fiebant huiusmodi μετάνοιαι in Ecclesia, sed in cellis suis quisque eas faciebat. Menologium. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἑορτὴ ἔχουσα τροπάριον, εἰς τὴν ὄρθρον ψάλλομεν ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ, κατὰ τὴν ἦχον τοῦ τροπαρίου τοῦ ἁγίου. ᾗ ἀντὶ τῶν τριαδικῶν ψάλλομεν τὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου, ᾗ ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ οὐ ψάλλεται, οὐδὲ μετάνοιαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γίνονται, ἀλλὰ ἐν ταῖς κέλλαις ἡμῶν ἕκαστ☉ αὐτὰς ποιεῖ.

ΜΕΤΑΞΑ.

Μέταξα. *Metaxa*. Suidas. Σηρικὴ ἡ μετάξα ἐστὶν, ἐξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες μηδικὴν ἐκάλουν, τὸ δὲ νῦν σηρικὴν ὀνομάζουσιν. Hesychius. Σῆρες, ζῶα νήθοντα τὴν μετάξαν. Menander in Eclog. de Leg. Ὃς ἂν ἐκεῖσε ἀπιόντες οἱ Σογδαῗται ὤνιον παρέσχοιντο τὴν μετάξαν τοῖς μήδοις. Occurrit illic pluries. Auctor innominatus apud Suidam. Ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ πρὸς αἰθίοπας πρεσβευόντων ῥωμαῖοι, ὅπως οἱ αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μετάξαν ἐξ ἰνδῶν, &c.

ΜΕΤΑΞΑΡΙΟΣ.

Μεταξάρι☉. *Metaxarius*. Basilic. Ecl. xxv. Ἐὰν ἀργυροπράτης, ἢ μεταξάρι☉, ἢ ἄλλ☉ οἷ☉ δήποτε ἔμπορ☉ στρατεύσῃ ἴδιον υἱὸν, ἢ συγγενῆ, &c. Reperitur quoque lib. viii. Cod. de Pign. & Hypoth.

ΜΕΤΑΞΙΑΤΙΚΟΝ.

Μεταξιατικὸν. Tributum, quod metaxarii solvebant. Occurrit in Diplomate Andronici iunioris apud Phranzen lib. iii. cap. xxiv. Ἐξοπρασίας, κοσμιατικοῦ, καπηλιατικοῦ, μιτατικοῦ, ἐργαστηριακοῦ, μεταξιατικοῦ.

ΜΕΤΑΞΩΤΟΣ.

Μεταξωτός. *Metaxatus*. Sericus. Balsamon ad Concil. vii. Can. xvi. Ἀλλ' οὐδὲ ἐσθῆτα σηρικὴν, ἤγουν μεταξωτήν. Anonymus de nuptiis Thesei.

Μεταξωτὰ πολύτιμα γιαστάβανον τοὺς βάνουν,
Ὡς ἔπρεπε τοῦ καθ' ἑνός. ———

ΜΕΤΑΣΕΝΑ.

Μετασένα. Tecum. Vide supra Μεταμένα.

ΜΕΤΑΤΑ.

Μετάτα. *Metata*. Vide Μιτάτα.

ΜΕΤΑΤΩΡΙΟΝ.

Μετατώριον, sive Μιτατώριον: *Metatorium*. Euchologium. Μετὰ τὸ ψάλλειν τὴν τριθέκτην κατέρχεται ὁ ἁγιώτατ☉ πατριάρχης ἐν τῷ μετατωρίῳ, ἤγουν τῷ διακονικῷ, ᾗ ἐξέρχεται εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον. Vide Μιτατώριον.

ΜΕΤΑΦΕΡΜΑΝ.

Μετάφερμαν. Translatio. Glossae Graecobarbarae. Κατὰ μεταφορὰν, ἢ μετάφερμαν.

ΜΕΤΕΝΕ.

Μετενέ. Vestis brevior. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΜΕΤΖΙΤΙΟΝ.

Μετζίτιον. Templum minus. Theodosius Zygomala in epist. ἱμαρέτιον, ᾗ μετζίτιον ναοὶ ἀγαρηνῶν εἰσίν. ὧν ἐκεῖνο μὲν μέγα. τοῦτο δὲ μικρόν. Idem est, quod Μασγίδιον, de quo supra.

ΜΕΤΟΧΙΟΝ.

Μετόχιον. Germanus in Sancito. Κἂν καὶ παρὰ

παρὰ λαύρια τυχὸν τυΓχάνυσι τῶν μονῶν, ἢ μετόχια. Iterum. Οὔτε παρὰ τῆς πατριαρχικῆς ὑσίας ὄντων μετοχίων. Postea. Πρὸς ᾗ καὶ τῶν εὐκτηρίων, μετοχίων τε, ἢ παραλαυρίων. Manuel Patriarcha in Solutionibus. Υ'ποθῆναι εἰς μετόχιον τῇ ἐν τῷ θέματι τῶν σερβίων πατριαρχικῇ μονῇ. Iterum. Ο' γὰρ ἐκδεδωκὼς τῦτο τοῖς μοναχοῖς εἰς μετόχιον, τὴν χρηματικὴν μόνην δεσποτείαν ἐκδῦναι ἐδύνατο.

ΜΕΤΡΗΤΙΚΙΟΝ. ΜΕΤΡΙΑΤΙΚΟΝ.

Μετρητίκιον. AEs mensuraticum, quod pro mensura solvebatur. In Constitut. quadam Man. Comneni. Α'λλ' ὐδὲ δικαιώματα ἐπὶ τύτοις ἐπιζητεῖν, ὐ καπνικὸν ἀναλαμβάνεσθαι, ὐ μετρητίκιον, ὐχ ἕτερόν τι οἱονδήποτε φορολόγημα, εἰς κέρδος τοῖς ἀπογραφεῦσιν ἐπινοόμενον. Et postea. Πλὴν δὲ τοιαύτῃ προφάσει ὐκ ἐξέςαι τοῖς δηλωθεῖσιν ἀπογραφεῦσιν ἢ καπνικὸν ἀπαιτῆσαι, ἢ μετρητίκιον, ἢ χρέων δόσιν, ἢ ἑτέραν ὁποιανδήποτε εἰσπραξιν. Vocabant etiam μετριατικὸν, occurritque in Diplomate Andronici, quod exstat apud Phranzen, lib. III. capit. XXIV. Verba produximus in Βίγλα, illic vide.

ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ.

Μετριότης. Hac voce utebantur Patriarchae, & Episcopi de se loquentes, aut scribentes. Sisinnius in Sancitis. Διὰ τῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν τοῖς ἀθεμίτοις περιαλΓοῦσα συνοικεσίοις, &c. Lucas Patriarcha. Η' τοίνυν μετριότης ἡμῶν, τῦτο μὲν, τῦ θείυ νόμυ ὑπερμαχῦσα, τῦτο δὲ, καὶ τῶν οὕτω τῦτο κατατολμώντων πατρικῶς κηδομένη. Theodosius Patriarcha. Η'ξίωσε τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ ἱερὰν ἀδελφότητα μαθεῖν. Neque elatius quoque antiqui Galliarum reges. Ludovicus Pius apud Ansegisum, lib. II. cap. II. *Quoniam complacuit divinae providentiae nostram mediocritatem constituere.*

ΜΕΤΩΠΙΟΝ.

Μετώπιον. Frontale. Armatura frontis equi. Constantinus in Tacticis. Σελινάια σιδηρᾶ μετὰ καρφίων αὐτῶν, σκβλία, ῥινία, μετώπια ἱππαρίων, ςηθάρια ἱππαρίων, ἢ σιδηρᾶ, ἢ ἀπὸ κενδύκλων. Postea προμετώπιον, adpellat. Τὰ δὲ ἱππάρια ἐξαιρέτως τῶν ἀρχόντων, ἢ τῶν λοιπῶν ἐπιλέκτων, ἐχέτωσαν προμετώπια, καὶ ςηθάρια, ἢ σιδηρᾶ, ἢ ἀπὸ κενδύκλων, ἢ νευρικά.

ΜΗΔΕΝΑΣ.

Μηδένας, pro Μηδὲς. Glossae Graecobarb. Α'πὸ τῆς ὁποίας ὕλης, ἢ ἀπὸ τῦ ὁποίυ δάσυς, ἢ τότυ συνδένδρυ, μηδένας ποτὲ ἔκοψεν ξύλα.

ΜΕΧΙΑΚΟΣ.

Μεχιακός. Medius. Glossae Graecobarb. Μέσος. ἢ μεχιακός.

ΜΗΖΗΘΡΑ.

Μηζήθρα. Caseus Laconicus. Demetrius Zenus Batrachom.

Οὐδὲ νεότηκΓον τυρὴ, πηκάμενον μὲ τὸ γάλα,
Οὐδὲ μηζήθραις ἀπαλαῖς, ἢ τὰ τυρία τ' ἄλλα:
Hodie enim Lacedaemon *Misitra* dicitur.

ΜΗΛΙΑΡΙΟΝ.

Μηλιάριον. *Miliarium*. Glossae Basilicorum. Μηλιάριον, θερμηρὸν ἀΓγεῖον.

ΜΗΛΟΝ.

Μῆλον. Nummi genus ove signati. Iustinianus Nov. CV. Τῦτον ἐφίεμεν αὐτὺς ῥίπΓειν ἔν τε τοῖς καλυμένοις μιλιαρισίοις, ἢ μήλοις, ἢ καυκίοις. Et mox iterum. Τὸ μὴ συΓχωρεῖν ἡμᾶς τοῖς ἐνδοξοτάτοις ὑπάτοις χρυσίον ῥίπΓειν, ἢ καὶ μεῖζον, ἀλλ' ἐν μιλιαρισίοις τε, καὶ μήλοις, καὶ καυκίοις.

ΜΗΝΑΣ.

Μῆνας, pro Μήν. Mensis. Glossae Graecobarbarae. Η' γυναῖκα ὁπῦ θεωρεῖ καθημερινὸν, ἤγουν κατὰ μῆναν τὰ συνήθεα της. Iterum alibi. Μήν. ὁ μῆνας. Achmes, cap. CCLI. Εἰ δὲ ἔφαγεν ἕνα, εὑρήσει ἡμέραν μίαν, ἢ μῆναν, ἢ ἐνιαυτὸν ἀγαθόν. Anthos. Εἰς τὺς χιλίυς πεντακοσίυς τέσσαρες τὴν μῆναν τὸν ἰανουάριον ἔκαμεν οἱ βενέτικοι ἀγάπη.

ΜΗΝΙΑΙΑ.

Μηνιαῖα, sive Μηναῖα. Cantica in Ecclesia cani solita. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαυσ. τῶν ἁγίων, cap. IV. Ε'ν ἡμῖν δὲ ἢ μάλα καλῶς σώζονται ἢ ᾄδονται μετὰ μελῳδιῶν καθ' ἡμέραν, ἢ μηνιαῖα, ἢ τριώδια, ἢ λόγοι. Triodium. Ο'φείλει τοίνυν τὸ τῦ μηναίυ συναξάριον ἐν τῇ ἑβδόμῃ πρῶτον ὡς ἔθος ἀναγινώσκεσθαι. Iterum. Τοῦ δὲ μηναίυ τὴν ἀκολυθίαν ψάλλομεν εἰς τὰ ἀπόδειπνα τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. In Liturgia Praesanctificat. Ψάλλει τὸ ἰδιόμελον τῦ τριῳδίου τῆς ἡμέρας, ἢ τὰ μαρτυρικὰ, ἢ τῦ μηναίυ. Et apud Ioannem Metropolit. Euchaitensem exstant Iambi.

Εἰς τὰ δωρηθέντα μηναῖα εἰς εὐχαΐτα.

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟΝ.

Μηνιατικόν. Tributi genus, de quo amplius inquirendum; non enim liquet satis quale fuerit. An menstruum dicemus? videtur suadere vocis etymon. Sed qui dederunt, & qua de caussa? Merito ampliamus. Occurrit autem in Diplomate Andronici Iunioris, quod exstat apud Phranzen lib. III. cap. XXIV. Καςροκτισίας, κατεργοκτισίας, μαγκιπίας, ἀντιναύλυ, ἐξοπρασίας, κοσμιατικῦ, καπηλιατικῦ, μηνιατικῦ.

ΜΗΝΙΣΤΕΡΙΟΝ.

Μηνιςέριον, sive Μενιςέριον. *Ministerium*. Mensa, in qua posita convivii pocula. Glossae Latinograecae. *Abaci*. *Delficae*. Μηνιςερίυ. Ita corrigo. Et alibi. *Delfica*, Μενιςέριον. Ita recte docti viri rescribunt. pro *Deluca*, sed Μηνιςέριον, aut Μενιςέριον, muta-

mutari non debet. Neque semper pro mensa accipiebatur, verum etiam pro ipsis vasis mensalibus, atque utensilibus. Lampridius in Alexandro Severo. *Ducentarum librarum argenti pondus ministerium eius numquam transiit*. Luitprandus in Legat. *Divites sunt, pauperes sunt; divites aureis, quibus plena luditur arca; pauperes ministeriis, sive utensilibus*. Ita corrigo: hodie perperam editur, *Ministris*. VValafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. XXIV. *Vrbanus XVIII. Papa omnia ministeria sacrata fecit argentea*. Anastasius in Sixto. *Constituit, ut ministeria sacrata non tangerentur, nisi a ministris sacratis*.

ΜΕΝΤΖΙΒΗΡΙΑ.

Μιντζιβηρία. Fraus. Corona pretiosa. Μιντζιβηρία. *Fraus*. Φενακία.

ΜΗΝΥΜΑ.

Μήνυμα. Vocatio. In Patriarchae creatione id duplex erat: unum Μικρὸν, alterum Μέγα. Malaxus in Histor. Patriarch. Καὶ ὡς ἔδωκαν αὐτῷ τὸ μικρὸν μήνυμα, διὰ νὰ τὸν ἐκάμουν πατριάρχην. Et postea. Καὶ ςανικῶς αὐτοῦ ἔκαμαν αὐτὸν πατριάρχην, δώσαντες αὐτῷ καὶ τὸ μέγα μήνυμα. Et occurrit illic pluries. Erat autem vocatio, quae bis fiebat a praesulibus congregatis. Theodosius Zygomenus in epist. Ἔθος ἐςὶ, προσκαλεῖσθαι τὴν σύνοδον δεύτερον τὸν μέλλοντα πατριαρχεῦσαι. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. hanc vocationem σφραγῖδα adpellat. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἀρχιερεῖς χειροτονοῦντες σφραγιζόμενοι ἐκ δευτέρου, τὴν μὲν πρώτην σφραγῖδα καλοῦσι μικρὰν, τὴν δὲ δευτέραν μεγάλην.

ΜΗΣΕΒΕΙΝ.

Μησέβειν, pro Μισεύειν. Discedere. Abire. Corona pretiosa. Μησέβειν. *Discedere*. Ἀπαίρειν. Glossae Graecobarbarae. Ἔρχεται. παγένει. μισεύει. ἀποδημεῖ. Hinc Μισέματον. Discessus. In iisdem Glossis. Τῆς ἀναχωρήσεως. ἤγουν τοῦ μισεμάτου.

ΜΕΤΖΙΚΟΡΥΔΟΝ.

Μητζικόρυδον. Vide Ματζικόρυδον.

ΜΗΤΗ.

Μήτη. Caput. Vertex. Truncatum ex Italico *Sommità*. Glossae Graecobarbarae. Ἀκρώρεια ἐνὶ ἡ κεφαλή. ἢ ἡ μύτη. ἢ ἡ μήτη. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Τὰ μάτια κᾶνα τὰ γλυκία, κ' ἡ μετ' ἡ κοντιλά τη.

Corona pretiosa *Nasum* exponit. Μήτη. *Nasus*. Ῥίνα. Sed illic rectius erit Μύτη, aut Μύτις. Vide infra Μύτις.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ.

Μητροπολίτης. Episcopus Metropolitanus, qui primas tenebat inter reliquos, quorum etiam creandorum ius habebat, sicuti ipse a Patriarcha loci creabatur. Barlaam De Papae primatu cap. VI. Τῆς μὲν γὰρ χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων τοὺς ἐν ἑκάστοις μητροπολίτας ἔχειν τὸ κῦρος, τούτους δὲ ὑπὸ τῶν πατριαρχῶν χειροτονεῖσθαι, ὑφ' ὃν ἕκαστος ἀνήγετο θρόνος, οἱ νόμοι ἐθέσπισαν.

ΜΗΤΡΟΦΑΜΗΛΙΟΣ.

Μητροφαμήλιος. *Materfamilias*. Metrodorus in Martyrio S. Dionysii. Καὶ εὑροῦσα μέγα τροῦλον οἰκοδομὴν ἐσφράγισεν, ἣν θαυμασιωτάτην καὶ μητροφαμήλιον γυναῖκα οὐ χωρὶς ἀξίας πιςεύομεν.

ΜΙΑΖΕΙΝ.

Μιάζειν, pro Ὁμοιάζειν. AEquare. Imitari. Similem esse. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Ἐντίνομαι τὰ ῥάσα μου, κυρέβομαι πατί μου,
Βαςῶ ςαυρὸν καὶ πατερμὰ, φορῶ καὶ τὸ μαντί μου,
Καὶ δέχνω μεγαλόσχημα, καὶ μιάζω σὰν γουμένη.

ΜΙΑΛΟΣ.

Μιαλός. Cerebrum. Corona pretiosa. Μιαλός. *Cerebrum*. Ἐγκέφαλος.

ΜΙΓΑ.

Μίγα, pro Μυῖα. Corona pretiosa. Μίγα. *Musca*. Μυῖα.

ΜΙΕΡΕΥΣ.

Μιερεύς. Sodalis. Socius. Petrus Siculus. Μαθηταὶ δὲ τούτου ὑπῆρχον μυςικώτεροι μιχαὴλ, καὶ ὁ κυνάκαρις, καὶ ἰωάννης ὁ ἀόρατος, καὶ τρεῖς μιερεῖς. Et postea. οὗτοι τοίνυν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, οἱ καὶ συνέκδημοι παρ' αὐτοῖς λεγόμενοι, ὡς μιερεῖς τινες,

ΜΙΖΟΝ.

Μίζον. Pugio. In Lexico Stephani. Ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον, μίζον.

ΜΙΚΡΟΥΛΛΙΚΟΣ.

Μικρόλλικος. Vide Τςερέτζικος.

ΜΙΚΡΟΥΛΛΟΣ.

Μικροῦλλος, pro Μικρός. Anonymus De Nuptiis Thesei.

——— ἀρχήνησε νὰ πλεύσῃ
Τοῦτα τὰ μαῦρα πέλαγα μὲ βάρκα γὰρ μικρούλλα.

ΜΙΚΡΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Μικρούτζικος. Vide Τςερέτζικος.

MI-

ΜΙΛΕΙΝ.

Μιλεῖν. Corona pretiosa. Νὰ μιλεῖν. Loqui Ομιλεῖν. Glossae Graecobarbarae. Λέγειν. νὰ λέγῃ. νὰ μιλεῖν.

ΜΙΛΙΑ. ΜΙΛΙΑΡΙΑ.

Μίλια. *Millia*. *Milliaria*. Glossae Latinograecae. *Decimus lapis*. Δέκατον μίλιον. Suidas. Μίλιον, μέτρον γῆς. Simeon Sethi De Placitis Philosoph. Απέχουσι δὲ ὅσαν χιλίων μιλίων διάστημα ἀπὸ τῆς γῆς αἱ λεγόμεναι τῶν μακάρων νῆσοι. Metaphrastes in Vita S. Theclae. Ὄρος τοῦτο χρηματίζει καλαμῶν ἐνὶ μιλίῳ ἀπὸ τῆς πόλεως. Occurrit quoque apud Basilium Magnum Hom. in Psalm. I. Dicebant etiam, μιλιάρια. Glossae Graecolatinae, μιλιάριον. *Miliarium*. Nisi tamen de miliario balnei accipiendus iste locus. Ambiguum est. Non tamen in epigrammate isto Nicarchi Antholog. lib. II.

Ἡ Γοράσας χαλκοῦν μιλιάριον ἡλιόδωρε
Τοῦ περὶ τῆς Θράκης ψυχρότερον βορέου.

Hic manifesto loquitur de balneari.

ΜΙΛΙΑΡΙΣΙΟΝ.

Μιλιαρίσιον. *Miliarisium*. Numismatis pars XII. complectens folles XXIV. Et corrigendus Suidas. Μιλιαρίσιον, τὸ τοῦ νομίσματος δωδέκατον. Male hodie editur, δέκατον. Scholiast. Basilic. Eclog. XXIII. Χρὴ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἓν κεράτιον φόλλεις εἰσὶ δώδεκα, ἤτοι μιλιαρισίου τὸ ἥμισυ. τὰ οὖν ιβ κεράτιά, εἰσὶ νομίσματος ἥμισυ. τὸ γὰρ ἀκέραιον νόμισμα ἔχει μιλιαρίσια ιβ΄, ἤτοι κεράτια κδ΄. Glossae Basilicorum. Κατὰ νόμισμα λαγχάνει μιλιαρίσια ιβ. Simocatta Hist. Mauric. lib. V. capit. XIV. in epistola Chrosroae. Συνείδομεν ἀντ' αὐτοῦ τὴν τιμὴν μὴ συντείνουσαν περαιτέρω τῆς τετρακισχιλίων τριακοσίων στατήρων μιλιαρισίων πεντακισχιλίοις πέμψαι. Achmes cap. CCLVII. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρε μιλιαρίσια, ἢ ἔλαβε παρά τινος γνωρίμου. λόγοι σκληροὶ κινηθήσονται ἐν μέσῳ αὐτῶν. Et ibi aliquoties. Iustinianus Novell. CV. Τοῦτον ἐφίεμεν αὐτοὺς ῥίπτειν ἔν τε τοῖς καλουμένοις μιλιαρισίοις, καὶ μήλοις. Cedrenus etymologiam trahit a militia. Μιλιαρίσια δὲ, ἀπὸ μιλιτίας, ἤγουν στρατείας. ὁ γὰρ σιτίων δι' ἔνδειαν χρυσίου τοῖς στρατιώταις τὰ μιλιαρίσια κατασκευάσας ἐπιδέδωκε. Idem facit Epiphanius lib. De Mens. & Pond. Τὸ δὲ ἄργυρον, τοῦτό ἐστιν ὃ οἱ ῥωμαῖοι μιλιαρίσιον καλοῦσιν, ὃ ἑρμηνεύεται στρατιωτικὸν δόμα. Et Glossae Basilicorum. Μιλιαρίσιον, στρατιωτικὸν δῶρον.

ΜΙΛΛΑ

Μίλλα. Idem quod Μύλλα. Adeps. Vtroque modo scribitur. Vide Μύλλα.

ΜΙΛΜΙΛΛΙΣ.

Μιλμίλλις. Rubrica. Glossae Latinogr.

ΜΙΜΩ.

Μιμώ. Simia. Suidas. Πίθηξ, ἡ μιμώ. Moschopulus. Μιμὼ, ζῶον. Achmes cap. CXXXV. Εἰ δὲ ἐφίλησε πίθηκον, ἤτοι μιμὼ, ἐχθρὸν πολύτροπον ἀδύνατον γνωρίσει. Iterum cap. CLXXXII. Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ἐπολέμει μιμοῖ οἰκείᾳ, ἐχθρὸν πολύπλοκον, καὶ πονηρὸν, καὶ ὀλιγοδύναμον θεάσεται ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Et passim toto illo capite. Ratio nominis est in istis verbis Nemesii De Nat. Hom. cap. II. Πᾶς πίθηκος ὁμοίως μιμᾶται.

ΜΙΝΣΑΛΙΟΝ.

Μινσάλιον. *Mensale*. Mappa. Ioannes Episcopus Cytri in Resp. Ἡ προσηγορία δὲ αὕτη παράγεται ἀπὸ τοῦ μίνσου, τοῦ καθ' ἕλληνας μὲν τὸ κανοῦν δηλοῦντος, κατὰ δὲ τὴν ἰταλὴν γλῶσσαν τὸ πεπραγματευμένον τοῖς ὀψοποιοῖς ἔδεσον. κατὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὰ ἐν ταῖς τραπέζαις ἐφαπλούμενα ὀθόνια μινσάλια λέγονται, οἷα πρὸς κόσμον τῆς τραπέζης καὶ τῶν μινσῶν τιθέμενα. Codinus. Μετὰ τὸ ἐπαρθῆναι τὸ μινσάλιον, τοῦ δομεστικίου κομίσαντος ἄρτον ἐν παναγιαρίῳ ὁ βασιλεὺς εὐθέως ἀνίσταται. Et postea. Κρατῶν καὶ μανδύλιον, ἐπεὶ προαπῆραν, ὡς εἴρηται μινσάλιον.

ΜΙΝΣΟΣ.

Μίνσος, vel Μίσος. *Missus*. Ferculum. Codinus. Δίδωσι μίνσον ἀπὸ τῆς τραπέζης μέχρι καὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἵσταται κατὰ τὸν τόπον αὐτοῦ. ἱστάμενα δ' ἐκεῖσε βασιλικὰ παιδόπουλα αἴρουσι τοὺς μίνσους ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ioannes Episcopus Citri in Resp. Ἡ δὲ προσηγορία αὕτη παράγεται ἀπὸ τοῦ μίνσου, τοῦ καθ' ἕλληνας μὲν τὸ κανοῦν δηλοῦντος, κατὰ δὲ τὴν ἰταλὴν γλῶσσαν τὸ πεπραγματευμένον τοῖς ὀψοποιοῖς ἐδεσόν. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorhoes.

Εὑρέθη τράπεζα λαμπρὰ, λαμπρῶν βρωμάτων πλῆθος.
Φιλότιμος ἡ τράπεζα, πολυτελεῖς οἱ μίνσοι.

ΜΙΝΣΟΥΡΑΤΩΡ.

Μινσουράτωρ, sive Μισουράτωρ. *Mensurator*. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. XVI. Οἱ δὲ προτρέχοντες τοῦ λαοῦ τῶν πολεμίων καταλαβεῖν τὸν τόπον πρὸς τὸ εὐτρεπίσαι τὰ ἑαυτῶν ἄπληκτα, ὡς ἔθος, οὓς μισουράτωρας εἰθίσαι τοῖς ῥωμαίοις καλεῖν. Leo in Tacticis. Μίνσορες δὲ λέγονται οἱ τὰ ἄπληκτα ἤτοι τὰ φοσσάτα μετροῦντες καὶ καθιστῶντες, οὓς μινσουράτορας καλοῦσιν. Constantinus. Ἂν δὲ εὑρίσκεται εἰς τόπους ἡ ὁδὸς τοὺς οὔτε εὖ γινώσκεις, οὔτε ἄλλος ἐκ τοῦ στρατοῦ, καὶ οὐκ ἔχεις ἐντοπίους τινὰς δουκάτορας. ἀπόστειλον τοὺς μινσουράτορας, ἵνα προλαμβάνωσι πρὸ μιᾶς ἡμέρας εἰ οὐκ ἐστὶ φόβος ἐχθροῦ. οἱ μινσουράτορες γὰρ ὀφείλουσι χωρίζειν τὸ ἄπληκτον ὅπου μέλλεις ἀπληκεῦσαι, καὶ διδόναι τόπον ἑκάστῳ τάγματι ὅσος ἀρκεῖ αὐτῷ εἰς ἄπληκτον.

ΜΙΝΣΟΥΡΙΟΝ. ΜΙΝΣΩΡΙΟΝ.

Μινσούριον, sive Μινσώριον. *Missorium*. Constan-

stantinus Them. Orient. I. Ἐγένετο δὲ ἐν τοῖς κατω χρόνοις ἄλλος τις στρατηλάτης ἢ ἀξίαν πατρίκιος, τὔνομα ἰορδάνης, ὃ [τινὸς εἰσι τὰ ἀργυρᾶ μινσώρια τὰ ἀνάγλυφα, ἅπερ κεῖται ἐν τῷ βασιλικῷ βεστιαρίῳ. Et Anthologiae lib. IV. legitur Epigramma, cuius inscriptio est. Εἰς μινσώριον ἔχον τὰ δώδεκα ζώδια, καὶ ἕτερα. Iterum aliud. Εἰς μινσώριον ἔχον ἀφροδίτην καὶ ἔρωτας. Gregorius Turonensis lib. VII. capit. IV. *Reliquos vero thesauros, qui apud villam Calem remanserant, in quibus erat missorium illud aureum, quod nuper fecerat, thesaurarii levaverunt*. Fredegarius Chron. cap. LXXIII. *Huius beneficii repensionem missorium aureum nobilissimum Dagoberto dare promittit*. Aimoinus lib. III. cap. LVIII. *Quumque missorio aureo, quem idem rex magnis fabricaverat impensis, ad Childebertum regem se contulerunt*. Flodoardus Hist. lib. I. cap. IV. *Post conditum testamentum, imo signatum occurrit sensibus meis, ut Basilicae domnorum martyrum Timothei, & Apollinaris, missorium argenteum* VI. *librarum ibi deputem*.

ΜΙΣΑ.

Μίσα. *Missa*. Corrige Constantinum in Tacticis. Ἀφ' ἧς δοθῶσιν αἱ μίσαι τῆς ἑσπέρας, ἕως ὃ δοθῇ πάλιν τὸ σημεῖον. In Manuscripto erat, αἱ μίνσαι. Perperam, nam μίνσα, est *Mensa*.

ΜΙΣΕΜΑΤΟΝ.

Μισέματον. Discessus. Vide Μισέβειν.

ΜΙΣΕΡ.

Μισέρ. Italicum, *Messer*. Dominus. Anonymus De Bello sacro.

> Μισὲρ γελιαμὸν, τὸν ἔλεγαν, τὸ ἐπίκλην ἀλαμάνος.

Occurrit illic saepe, & exstat quoque in Turcograecia Crusii.

ΜΙΣΕΤΕΙΝ.

Μισεύειν. Vide Μισέβειν.

ΜΙΣΗΤΙΑΡΗΣ.

Μισητιάρης. Inimicus. Glossae Graecobarbarae. Ἀπεχθής. μισητιάρης. ἐχθρός. Iterum alibi. Ἀσπόνδους τοὺς μνησικάκους καλεῖ. τοὺς μισητιάριδες κράζει.

ΜΙΣΘΑΡΝΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Μισθαρνούτζικος, pro Μίσθαρνος. Vt Υ'στερος, ὑστερούτζικος, μικρὸς, μικρούτζικος, & talia. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

> Πῶς ἦν ὁ μισθαρνούτζικος ἔφυγεν ἀπὸ τοῦτο,
> Μόλις ποτὲ παρελθουσῶν ἢ ἡμερῶν ὧν εἶπον.

ΜΙΣΙΒΙΛΙΑ.

Μισίβιλια. *Missibilia*. *Missilia*. Iustinianus Novell. LXXXV. Καὶ τοὺς τε καλουμένους ζάβουνας, ἤτοι μισίβιλια.

ΜΙΣΚΕΛΛΟΣ.

Μίσκελλος. *Miscellus*. Hesychius. Μίσκελλος, εὐτελὴς καὶ μέλας οἶνος. In oculis habuit fortassis locum Varronis De Re Rust. lib. I. cap. LIV. *Videas a quo genere uvarum, a quo loco vineti incipias legere; nam & praecox, & miscella, quam vocant nigram, multo ante coquitur*.

ΜΙΣΟΔΟΥΛΟΣ.

Μισόδουλος. Herbae genus. Demetrius Constantinopolit. Hieracosophii lib. I. cap. IX. Λαβὼν μισόδουλον βοτάνην, εἴτε ξηρὰν, εἴτε χλωρὰν, λέιε καλῶς.

ΜΙΣΟΣ.

Μίσος. Vide Μίνσος.

ΜΙΣΣΙΚΙΟΣ.

Μισσίκιος. *Missicius*. Missus. Rude donatus. Glossae Basilicorum. Μισσίκιος, παλαιὸς στρατιώτης ἀπολυθείς.

ΜΙΣΤΣΚΛΗΖΕΙΝ.

Μισυσκλήζειν, sive Μισυσκλίζειν. Perturbare. Percellere. Glossae Graecobarbarae. Θέλεις σπαράξαι καὶ μισυσκλήσειν τὴν ψυχήν σου. Iterum alibi. Ἀ'ς σπαράττουσιν. ἄς σχίζουσιν. ἄς μισυσκλίζουσιν. ἄς λυποῦσιν.

ΜΙΤΑΤΟΝ.

Μιτάτον, sive Μετάτον. *Metatum*. Basilic. Eclog. VI. Οὐκ ὀφείλει μετάτοις τὴν ἐπαρχίαν βαρεῖν ὁ ἀνθύπατος. Passim illic occurrit. Harmenopulus lib. II. Tit. V. Οἱ ὁπλοποιοὶ, ἀρχιατροὶ, γραμμάτων διδάσκαλοι, ζωγράφοι παιδευταὶ, τοῦ βάρους τῶν μιτάτων ἐλεύθεροι διατηρείσθωσαν. In Constitutione quadam Tiberii. Τῶν συνωνῶν τε καὶ μετάτων, καὶ ἀγγαρειῶν, καὶ ὁδοστρωσιῶν, καὶ γεφυρῶν, &c. Proprie autem ita Constantinopoli dicebatur synagoga Sarracenorum. Nicetas in Isaacio Angelo. Τῷ τῶν ἐξ ἄγαρ συναγωγίῳ λάθρα συνεστίπτουσιν, ὃ φησι μιτάτον ἡ δημώδης διάλεκτος.

ΜΙΤΑΤΩΡ.

Μιτάτωρ. *Metator*. Suidas. Μιτάτωρ, ὁ προαποστελλόμενος ἄγγελος πρὸς τοῦ ἄρχοντος. Vide Glossarium Rigaltii.

ΜΙΤΑΤΩΡΙΟΝ.

Μιτατώριον. *Metatorium*. Theodorus Anagnosta Eclog. II. Οἱ ἐπίβουλοι εὐφημίαν τινὶ ὑποθέμενοι παρεσκεύασαν ἔμπροσθεν τοῦ μετατωρίου ξίφος κατ' αὐτοῦ γυμνῶσαι.

MI-

ΜΙΤΟΛΙΝΟΝ.

Μιτόλινον. Filum e lino. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. CLXII. Καὶ πάλιν ἔσωθεν τοῦ πτερωνίου ἄλλο περιδέσμῳ μιτόλινον.

ΜΙΤΕΑ.

Μιτέα. Adfectio, vel vulnus nasi. In Orneosophio, caput est, quod inscribitur. Περὶ πληγῆς ὀρνέου, ὅταν ἔχῃ μιτέαν, ἢ ὀνυχέαν.

ΜΙΤΗ. ΜΙΤΥΣ.

Μίτη. Nasus, vel Μίτυς. Orneosophion. Κεφάλιν μικρὸν καὶ πλατὺ, ἡ μίτη αὐτοῦ λεπτή. Moschopulus. Ῥὶν, ἡ μίτυς. In Canonio Mathematico Adespoto. Ἡ μίτυς, εἰς κέρδος. Malaxus in Hist. Patriarch. Ἔσχισε τὴν μίτυν ἀπὸ τὰ δύο πλάγια. Et saepissime occurrit ibidem. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Ἐκεῖνοι γοῦν ἐσγίζουσι τὸ μῆλον εἰς τὴν μίτυν
Τοῦ καλλιμάχου τοῦ νεκροῦ, καὶ παρευθὺς ἀνέστη.

ΜΝΗΜΑΙ.

Μνῆμαι. Memoriae. Exsequiae. Basilic. Eclog. IV. Ἀλλὰ μηδὲ προφάσει τῶν περὶ τὴν ὁσίαν πραττομένων, ἃς δὴ μνήμας καλοῦσιν. Vide Iustiniani Novell. CXXXIII. Sed & anniversarios Sanctorum dies ad colendam eorum memoriam institutos ita vocabant. Codinus. Κατὰ τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου δημητρίου. Et, Κατὰ τὴν τοῦ μεγάλου χρυσοστόμου μνήμην. Et ibi aliquoties. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. Ἢ δεσποτικῆς κατὰ ταύτας τελετῆς ἀγομένης, ἢ μνήμης ἐνδόξου μάρτυρος τελουμένης. Optatus contra Parmenianum lib. II. *Reatum putas memoriis Apostolorum, & Sanctorum omnium communicasse.* Balsamon ad Marcum Patriarcham Resp. LV. Τὰς τῶν ἁγίων μαρτύρων μνήμας ποιεῖν ἐν τοῖς σαββάσι καὶ ταῖς κυριακαῖς. Legebantur in his Passiones Martyrum, idque ex Decreto Synodi Carthaginiensis. Eius Canon. XLVI. Τὰ πάθη τῶν μαρτύρων ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἁγίων ἀναγινωσκέσθωσαν.

ΜΝΗΜΟΥΡΙΟΝ.

Μνημούριον. Monumentum. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Ὅπου δὲν θέλη νάχουσι μετὰ τιμῆς μνημούρια.

ΜΝΩΔΗΣ.

Μνώδης. Valde. Multum. Glossae Graecobarbarae. Ἄγαν. πάνυ. πολλὰ μνώδης. πολύ. μεγάλως. λίαν.

ΜΟΔΕΡΑΤΩΡ.

Μοδεράτωρ. *Moderator*. Basilic. Eclog. VI. Titulus est περὶ τοῦ μοδεράτωρος, τουτέστιν ἁρμοστοῦ ἐλενοπόντου. Item alter. Περὶ τοῦ μοδεράτωρος ἀραβίας. Iustinianus Novell. XX. Ἑνὸς A τοῦ μοδεράτωρος γεγονότος, κεκοσμημένου καὶ αὐτοῦ τῇ τῶν περιβλέπτων ἀξίᾳ. Invenio hac dignitate duos: unum Helenoponti, alterum Arabiae; de utroque in Basilicis sunt Tituli, quos iam citavi. De priore autem, vide Novell. XXVIII. de posteriore, CII.

ΜΟΔΗΣ.

Μόδης, pro Μόδιος: *Modius*. Arithmetica Adespota. Ὁ θαλάσσιος μόδης ὀφείλει χωρεῖν B σίτου καθαροῦ καὶ ἀρύπου λίτρας τεσσαράκοντα.

ΜΟΔΙΟΛΟΣ.

Μοδίολος. Vestis Imperatricis. Cedrenus. Ἔσχατον ἐπέστωσα λόγον, ὅτι δεινὸν, καὶ περὶ δεινοῦ, εἴπερ ἡ τοῦ τυράννου σύζυγος περιβάλλοιτο τὸν βασιλικὸν μοδίολον. Quae totidem verbis apud Ioannem Curopalaten in Hist. Chronicon Constantinopolitanum. Ἡ δὲ λεγομένη τύχη τῆς πόλεως μετὰ μοδιόλου ἵσατο ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀψίδι. Scilicet nomen datum fuerit C a similitudine modioli, vasis potorii; ut τυμπάνιον a tympani.

ΜΟΔΙΣΜΟΣ.

Μοδισμὸς. Certus modiorum numerus. Harmenopulus in Leg. Naval. Δεῖ εἶναι τὴν χιλιάδα τοῦ μοδισμοῦ χρυσίων πεντήκοντα. μετὰ τῆς ἐξαρτίας αὐτοῦ.

D

ΜΟΔΟΣ.

Μόδος. *Modus*. Glossae Graecobarbarae. Εἰς τοιοῦτον λογὴν καὶ μόδον καὶ τρόπον καλεῖται, ἢ κράζεται. Simeon Hieromonachus in Epist. Μίαν γραφὴ σοῦ πέμπω ἀντάμα με ἐτοῦτην, καὶ παρακαλῶ σε πολλὰ, ἂν ἐβρεθῇ μόδος νοῦν, τὴν ἐπέψεις εἰς τὰ χέρια τοῦ ἀφέντις μου ἀνδρέα, ὅπου ἐβρήσκεται.

ΜΟΙΑΖΕΙΝ.

E

Μοιάζειν. Similem esse. Glossae Graecobarbarae. Ὅμοιος. ὁμοιασόν. μοιασόν. ὅπου ὁμοιάζει, ἢ μοιάζει. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Ἐβλέπω τί ὅλοι μοιάζετε ὁ ἕνας με τὸν ἄλλον.

ΜΟΙΑΣΤΟΣ. (a)

Μοιαστὸς. AEqualis. Glossae Graecobarbar. Ἀντίσηκωμα. ἰσοδύναμα. ὅπου ἔχουσιν ἴσην καὶ ὁμοίαν ἢ ἴχιαν καὶ μοιαστὴν δύναμιν. Et mox. Ἴσος. ὅμοιος. ἀντίτυπος. ἢ ἐνάντιος. ἴχιος μοιαστός.

F

ΜΟΛΟΚΑ.

Μολόχα, pro Μαλάχη. Corona pretiosa. Μολόχα. *Malva*. Μαλάχη.

ΜΟΝΑΔΑ.

Μονάδα, pro Μονάς. Corona pretiosa. Μονάδα. *Vnitas*. Μονάς.

MO-

(a) Ὁμοιαστός. Donius.

ΜΟΝΑΞΟΣ.

Μοναξὸς, & Μοναχὸς. Solus. Occurrit saepe apud Anonymum De nuptiis Thesei.

ΜΟΝΑΥΤΑ. ΜΟΝΑΥΤΙΣ.

Μοναῦτα, sive Μοναυτὶς. Subito. Statim. Glossae Graecobarbarae. Ἀθρόως. ἐξαίφνης. μοναῦτα. μοναυτίς.

ΜΟΝΑΧΑ.

Μοναχά. Solummodo. Dumtaxat. Sbirus in epist. Ἐγὼ δ᾽ἐν ἔλαβα καμία σου γραφὴ, οὐδὲ ἀπόκρισι καμία, εἰς ὅσαις γραφαῖς ἔπεμψα τῆς ἀφεντίας σου, μοναχὰ τὴν ἄνω. Glossae Graecobarbarae. Μόνως. μοναχά. κατὰ μόνας.

ΜΟΝΑΧΙΑΖΕΙΝ.

Μοναχιάζειν. Deserere. Relinquere. Hinc compositum, ἐξεμοναχιάζειν. Et ἐξεμοναχιασμένος. Solus. Desertus. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Καὶ τώρα πῶς ἐμένετε ἐξεμοναχιασμένα.

ΜΟΝΑΧΕΙΟΝ.

Μοναχεῖον. *Monachium*. Sodalicium Monachorum. In *l. Generali* 13. *Cod. de sacrosanct. Eccles. Ecclesiae, vel martyrio, vel clero, vel monachio, vel pauperibus*.

ΜΟΝΑΧΟΣ.

Μοναχὸς. Monachus. Solitarius. Dionysius Areopagita. Μοναχοὶ δὲ οὗτοι κατονομάζονται, οἷς ἔργον ἐπιεικέστερον ἦν τοῦ σώματος, καὶ ζῶντας τεθνάναι, καὶ σώφρονι μανίᾳ τινὶ μεταφοιτᾶν πρὸς τὰ κρείττονα. Ioannes Geometra in Paradiso epigram. LXIX.

Ὀργὴ, καὶ θυμὸς, μοναχοῖς ξένα. εἰ γὰρ χριστὸς
Ἤπιος, ἤπιον ἂν εἶεν ἐν οἷσι μένει.

Palladas Antholog. lib. II.

Εἰ μοναχοὶ, τί τόσοι δὲ; τόσοι δὲ πῶς πάλι μοῦνοι;
Ὦ πληθὺς μοναχῶν ψευσαμένη μονάδα.

Hesychius Presbyter ἀντιῤῥητικῶν Centur. II. cap. LVIII. Οὗτος ἀληθινὸς τῷ ὄντι μοναχὸς, ὁ νῆψιν κατορθῶν. καὶ οὗτος ἀληθινὸς νηφάλιος, ὁ ἐν καρδίᾳ ὢν μοναχός. Eunapius in AEdesio. Εἶτα ἐπεισῆγον τοῖς ἱεροῖς τόποις τοὺς καλουμένους μοναχοὺς, ἀνθρώπους μὲν κατὰ τὸ εἶδος, ὁ δὲ βίος αὐτοῖς συώδης. Rutilius in Itiner. lib. I.

Processu pelagi iam se Capraria tollit;
Squalet lucifugis insula plena viris.
Ipsi se Monachos Graio cognomine dicunt,
Quod soli nullo vivere teste volunt.

Habitus porro eorum erat duplex: primus, τὸ μικρὸν σχῆμα dicebatur, sive τοῦ μανδίου, alter, τὸ μέγα, & ἀγγελικόν. Disces ex Euchologio, quod utriusque ἀκολουθίαν tradit. Meminit τοῦ μεγάλου Phranzes lib. III. cap. XXX. *In tam gravem morbum, quod non putaram, incidi, ut perfecte Monachus* μεγάλου σχήματος *factus sim*. Et ex hoc ordine, qui erant μεγαλόσχημοι adpellabantur; itaque in eodem Euchologio, ubi de exsequiis Monachorum agitur, leges. περιβάλλει αὐτὸν τὸ κουκούλλιον, εἰ μεγαλόσχημός ἐστι. Malaxus in Hist. Patriar. Ἔγινε δὲ εἰς τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ μεγαλόσχημος, καὶ ἐμετονομάσθη ἰωάννης. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Καὶ δάχνο μεγαλόσχημε, καὶ μιάζω σὰν γυμένη.

Cedreno οἱ μεγάλοι dicuntur. Ἰσαάκιος τις μοναχὸς τῶν μεγάλων κρατήσας τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου θάλλεντος, ἔφη πρὸς αὐτόν. Primitus libere vivebant, sine ulla regula, quam primus illis praescripsit B. Benedictus [a]. Clare Hildegardis in Explicat. Reg. S. Benedicti. *Ante tempora B. patris huius Benedicti, nulla certa regula confirmati Monachi, diversa incertitudine, & instabilitate hac, & illac vagabantur, certo magisterio, & certa locatione carentes. Quapropter ipse vitia instabilitatis morum illorum describens, ut vita eorum a fidelibus Monachis devitetur, monet*. Sic canonicis B. Augustinus. Hinc illud apud Anselmum Anelburgensem Episcopum in Epist. *Nec Monachos, qui sub regula S. Benedicti militant; nec Canonicos, qui sub regula Augustini vitam Apostolicam gerunt, imitantur*. Ad militiam quoque illos vocavit Imperator Valens. Ado in Chronico. *Valens lege lata, ut Monachi militarent, nolentes fustibus iussit occidi*.

ΜΟΝΗ.

Μονή. Monasterium. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς χρυσίων τῆς θεοτόκου ἀπέρχεται εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ λιβὸς. Et errat interpres, qui *Aedem* reddit. Occurrit saepe & illic, & apud alios Scriptores.

ΜΟΝΗΤΑ.

Μονήτα, & Μονίτα. *Moneta*. Glossae Latinograecae. *Cussionis*. Τῆς μονήτης. Harmenopulus lib. VI. Tit. XIV. Μονήτα δὲ καλεῖται τὸ ἀρχέτυπον σφραγιστήριον, ἢ βουλλωτήριον. Michael Attaliates Pragmat. Titul. LXXVIII. Οἱ ἀπὸ μετάλλου, ἤτοι μονήτας βασιλικῆς κλέπτοντες, μεταλλίζονται, ἢ ἐξορίζονται. Basil. Ecl. VII. Ἡ μονήτην πλαστὴν καταδεξάμενος. Iterum occurrit Eclog. LIV. LX. Corrigendae sunt eorum Glossae. Μονίτα, τὸ τυπάριον νομίσματος. Male editur, Μονιτάτος, τυπάριον.

ΜΟΝΗΤΑΡΙΟΣ.

Μονητάριος. *Monetarius*. Suidas. Μονητάριοι, οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται. Hesychius. Μονητάριος, τὸ κέρμα ἐργαζόμενος. Vetus Inscriptio:

ΑΝΤΙΠΟΛΟΙΣ. ΚΑΙ. ΟΙ. ΠΟΛΙΤΑΙ.
ΤΟ
ΓΕΝΙΚΟΝ. ΜΟΝ. ΚΑΙ. ΜΑΝΓΟΝ
ΚΑΙ. ΟΤΕΛΑΡΙΟΝ.

Basilic. Eclog. VI. Μηδεὶς ἔμπορος, ἢ μονητάριος,

(a) Id verum est quoad Monachos Occidentis tantum.

ριος, ἢ τελώνης, ἢ ἀπὸ εὐτελοῦς ὀφικίου, ἐπιχειρέτω γίνεσθαι ἀξιωματικός. Iterum LIV. Οἱ μονητάριοι τῇ ἰδίᾳ ὑποκαθέσθωσαν τύχῃ. καὶ οὐδεὶς ὑπὸ ἀξίωμα ἐλευθερούσθω.

MONOBAMBYΛON.

Μονοβάμβυλον. Simplex conclave palatii secretius, in quo congregabatur Clerus Patriarcham novum electurus. Codinus eius meminit. Ὁ δεύτερος ὀστιάριος, κρατῶν τὸ μονοβάμβυλον. Ante hoc erat aliud, in quod promiscue conveniebant omnes, qui cuperent statim scire quem Clerus Patriarcham creasset, & illud διβάμβυλον dicebatur. Invenio eius mentionem apud Phranzen libro III. cap. XIX. *Secundum haec Patriarcha cum lampadibus ad dibambula, sive atrium, descendebat, paratumque inveniens equum adscendebat.* Sed ego potius διβάμβηλον, & μονοβάμβηλον scribendum censeam, a *velo*. De utroque intelligi debet Anastasius in Silverio. *Tunc fecit beatum Silverium Papam venire ad se in palatium Pincis, & ad primum, ac secundum velum retinuit omnem Clerum.* Collatio Carthag. II. *Quoniam in hodiernum diem comperendinata cognitio est, & pro velo sunt utriusque partis Episcopi, si iubet sublimitas tua, intromittentur.*

MONOBANΔON.

Μονόβανδον. Cohortes sub unum signum redactae conflictus tempore. Vide Glossarium Rigaltii.

MONOBOΛON.

Μονόβολον. Cursus. Photius in Nomocan. cap. XXIX. Μόνον δὲ παίζειν ἔξεστι μονόβολον, καὶ κοντομονόβολον. Balsamon in Scholiis. Γίνωσκε δὲ, ὅτι μονόβολον λέγεται ὁ δρόμος.

MONOIKIA.

Μονοίκια. Balsamon ad Conc. IV. Can. XVII. Ὡρίσθη οὖν κατέχειν ἀμάχως τοὺς ἐπισκόπους τὰς ἐπὶ τριακονταετίαν νεμηθείσας παρ' αὐτῶν ἐνορίας ἀβιάστως, κἂν ἀγροικικοὶ ὦσιν, ἤτοι μικραὶ, αἱ καὶ μονοίκια λέγονται, ἤτοι ἐγχώριοι, ἤτοι πολλοὺς κατοίκους ἔχουσαι.

MONOKABAΛΛOI.

Μονοκάβαλλοι. Glossae ineditae Latinogr. *Singulator*. Ἱππασίης κέλης. μονοκάβαλλος. Vide Τρικάβαλλοι.

MONOKONTIA.

Μονοκόντια. Tela Isaurica. Iustinianus Novell. LXXXV. Καὶ τὰς καθ' οἷον δήποτε τρόπον ἢ σχῆμα γινομένας λόγχας, καὶ τὰ παρὰ ἰσαύροις ὀνομαζόμενα μονοκόντια.

MONOKOΣMON.

Μονόκοσμον. Vide Κόσμον.

MONOKOYPΣA.

Μονόκουρσα. Excursiones, quae a solis equitibus fiebant. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. IX. Τὰ τῶν πολεμίων κοῦρσα, τὰ λεγόμενα μονόκουρσα, ἀπὸ τῆς ἰδίας χώρας ἐξερχόμενα πεζῶν ἄνευ. Et mox. Ὡς ἐπίπαν γὰρ τὰ μονόκουρσα μετ' ὀλιγοστοῦ, καὶ ἐκλεκτοῦ λαοῦ τὴν ἐξέλευσιν ποιοῦνται.

MONOΞYΛA.

Μονόξυλα. Lintres e solido ligno. Leo Constitut. XVII. Ἔστιν ἔθος πολλὰς γεφύρας γίνεσθαι διὰ μικρῶν πλοιαρίων τῶν λεγομένων μονοξύλων. Cedrenus. Πλοίοις ἐγχωρίοις τοῖς λεγομένοις μονοξύλοις. Priscus in Hist. Goth. Ἐντεῦθεν βάρβαροι πορθμεῖς ἐν σκάφεσι μονοξύλοις, ἅπερ αὐτοὶ δένδρα ἐκτέμνοντες καὶ διαγλύφοντες κατασκευάζουσιν, ἐδέχοντο ἡμᾶς. Simocatta Hist. Mauric. lib. VI. cap. IX. Αἰτεῖ τε μονοξύλων πλήθη ἀπὸ τούτου ἐλᾶν. Vegetius lib. III. cap. VII. *Commodius repertum est, ut monoxylos, hoc est, paulo latiores scaphas, ex singulis trabibus excavatas, pro genere ligni, & subtilitate levissimas, carpentis secum portet exercitus.*

MONOΠATION.

Μονοπάτιον. Semita, per quam uni tantum patet incessus. Errant viri docti, qui Tacticum vocabulum faciunt. Michael Attaliates Pragmat. Tit. II. Δηλοῦσι δέ ἐστιν, ὅτι ἔχω μονοπάτιον, ἢ πλατεῖαν ὁδόν. Glossae Graecobarbarae. Ἀγεστήμων· ὁδὸς λεπτή, μικρὴ στράτα, μονοπάτιν.

MONOXEPION.

Μονοχέριον. Armilla unius brachii, sicuti δεξτροχέριον, de quo supra. Glossae Graecolatinae. Μονοχέρια, *Manuales*. Ita corrigo, nam nauci est, quod hodie editur Μονοχερία, *Mamillares*.

MOPTAPI.

Μορτάρι. *Mortarium*. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

MOPΦIAMAΞON.

Μορφιάμαξον. Egregius currus. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἀπάνω σο μορφιάμαξον, ὃ ἔσυρναν οἱ ταῦροι
Ἐκ τὴν τερνάριαν τέσσαρες, ἦλθεν ὁ ἀγαπημένος.

MOPΦΩNNEIN.

Μορφώννειν. Formare. Pro Μορφοῦν. Hinc compositum, μεταμορφώννειν. Glossae Graecobarbarae. Νὰ ἀλλάξωμεν τὴν σύγκρισιν. ἢ νὰ μεταμορφωννώμεθα.

ΜΟΡΦΟΚΑΜΟΤΟΝ.

Μορφοκάμοτον. Pulcre elaboratum. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Εἰς τὸ ζερβόν τυ τὸ πλευρὸν ἐκρέμετον σκυτάρη
Μέγα κ̉ μορφοκάμοτον μετὰ πολλῆς τ̃ τέχνης.

ΜΟΣΚΑΡΑΣ.

Μοσκαράς. Italicum, *Mascherato*. Corona pretiosa. Μοσκαράς. *Ioculator*. Γελοτοποιός. Iterum alibi. Μοσκαράς. *Larva*. Μορμολύκιον. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Παιγνίδια εἶχαν ῥιφνητὰ, κ̉ μοσκαράδες τόσυς.

ΜΟΣΤΡΟΝ. ΜΟΣΤΡΟΣΟΝ.

Μόστρον. *Monstrum*. Et Μόνστροσον. *Monstrosum*. Glossae Basilicorum. Μόστρον, φανερόν. μόστροσον, τὸ ἔχον ἀνθρώπυ κ̉ ἑτέρου ζώυ μορφήν.

ΜΟΣΧΑΡΗ.

Μοσχάρη, pro Μοσχάριον. Vitulus Corona pretiosa. Μοσχάρη. *Vitulus*, Μόσχος.

ΜΟΣΧΟΣ.

Μόσχος, vel Μῦσχος. *Muscus*. Aromatis genus. Nicetas in Isaacio lib. III. Καὶ ἠλέφετο μυρίσματα ῥοδοσαμμάτων παντοῖα, μόσχος, ξαπέτια, ἄμπαρ. Achmes cap. XXVI. Ἠλείψατο μόσχῳ καὶ γαλαίῳ πρὸς τὸ εὐωδεῖν. Et postea. Ἐδέξατο παράτινος ἐν σκεύει τινὶ μόσχον, ἢ ἄλλην τινὰ σύνθετον εὐωδίαν. Euchologium. Βαλσαμελαίυ ὅσον δίδωσιν ἡ εὐπορία, ἐν ᾧ καὶ μόσχυ ἐξάγια δύο. Glossae Latinograecae. *Muscus*, Βρύον. φῦκος. μῦσχος. Ioann. Glycas De Van. Vitae.

Καὶ πῦ εἶναι οἱ μόσχοι οἱ περισσοὶ, κ̉ πῦ εἶναι
ἡ εὐωδίες σας.

Diodorus Euchyon Polychemiae lib. I. capit. XXIII. *Admisceatur ambrae, vel moschi subtiliter pulverizati modicum*.

ΜΟΣΧΟΣΙΤΑΡΟΝ.

Μοσχοσίταρον. Foenum Graecum. Exstat apud Myrepsum, lib. De Vnguentis, capit. XCII.

ΜΥΓΙΑ.

Μύγια. Mus. Glossae Graecobarbarae. Ἀνδίκτης. τὸ ἀναριπτόμενον τῆς μυάγρας ξύλον. τὸ ξύλον τοῦ παγιδίου ὅπου πιάννου τοὺς μύας, ἢ μούγιας.

ΜΟΥΓΚΑΡΙΖΕΙΝ. ΜΟΥΓΚΡΙΣΜΟΣ.

Μυγκαρίζειν, sive Μουγκρίζειν. Mugire. Glossae Graecobarbarae. Μυκᾶται. φωνάζει. μυγκαρίζει. Anonymus De nuptiis Thesei.

Μουγκρίζοντας καὶ τρέχοντας ὑπάγη μετὰ θύρσος.

Hinc Μυγκρισμός, ibidem alibi.

Ποῖα λέενα ἢ λυκένα τοὺς κάμπους τοὺς εἰρκάνους
Πῦ τὰ παιδία τῆς πύπελες σὴν κοίτην ὑχ εὑρίσκη,
Καὶ μὲ μανία καὶ μυγκρισμὸν ἀνέγνωστη ὑπάγη,
Ἐδῶ κ̉ κεῖ μετὰ θυμῦ ἄνω κ̉ κάτω τρέχει.

ΜΟΥΖΑΚΙΟΝ.

Μυζάκιον. *Mosaicum*. Musivum opus. Codinus. Ἔχοντα ἀέτυς μαργαριταρένυς ἐκ πλαγίων τε καὶ ἐπὶ τῶν ταρσῶν, ἤτοι ἐπάνω ὑποδημάτων τῶν μυζακίων.

ΜΟΥΛΑ. ΜΟΥΛΟΣ.

Μῦλα. *Mula*. Et Μῦλος. *Mulus*. Nicetas in Alexio Comneno lib. I. Μὴ γὰρ τινος διαταράξαντος τὴν κόλυρον μῦλαν, ἡ ἔποχος ἦν, τ̃ σεβαστοκρατορικὸν ἀπεβάλετο στέφανον. Basilic. Eclog. XIX. Ἐὰν ἵππος ὀσφρανθῇ μῦλαν, ἡ δὲ λακτίσῃ κ̉ κλάσῃ τινὰ, ὁ δεσπότης αὐτῆς ἐνάγεται. Iterum XLIV. Τῷ λεγάτῳ τῶν βορδονίων καὶ αἱ μῦλαι περιέχονται. Et postea. Οἱ τῶν μύλων κόσμος ὅτε μὴ ἐν ἀργενταρίῳ ἀπόκειται. Glossae Graecobarbarae. Ἀγωνόμοχθος. ἡμίονος, βόρδος, βορδόνιν, μῦλος, μῦλα. Et in Hippiatricis lib. II. cap. CXXIX. Lemma est. Μάλαγμα, τὸ καλύμχυον ἄμβλα μῦλα.

ΜΟΥΛΑΡΗ. ΜΟΥΛΑΡΙΟΝ.

Μυλάρη, sive Μυλάριον. Diminutum a Μῦλα. Parva mula. Malaxus in Histor. Patriarch. Καὶ ὅτος ἐξῆς ἐκ τῦ ναῦ, καὶ τὸ μυλάριον ἐκαβαλλίκευσε. Glossae Graecobarbarae. Ζευγάριν τῶν μυλαρίων, ἤγυν δύο μυλάρια. Glossae Graecolatinae. Μυλάριον. *Muscella*. Corrige *Mulcella*, pro *Mulicella*. Est Ὑποκοριστικόν. Corona pretiosa. Μυλάρη. *Mulus*. Ἡμίονος.

ΜΟΥΛΙΚΟΝ.

Μυλικόν. *Mulinum*. Cedrenus. Ἧς ἐκ μέσυ ἀνῆλθε ζῶον μουλικὸν ἄσπελον λαλοῦν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ.

ΜΟΥΛΙΩΝ.

Μυλίων. *Mulio*. Basilic. Eclog. XIX. Καὶ ὁ μουλίων, ἐὰν δι' ἀπειρίαν κ̉ ἀσθένειαν ὐκ ἐκράτησε τῶν μουλῶν.

ΜΟΥΛΑΚΙΑ.

Μύλκια. Possessiones. Malaxus in Histor. Patriarch. Καὶ σκεύη πολύτιμα κ̉ διάφορα ἐπροσέλωσε χρυσᾶ κ̉ ἀργυρᾶ, κ̉ κτήματα πολλὰ, ἤγυν μύλκια, διὰ τροφὴν τ̃ καλογήρων.

ΜΟΥΛΛΩΜΑΝ. ΜΟΥΛΛΩΝΝΕΙΝ. ΜΟΥΛΛΩΤΟΣ.

Μυλλωτός. Mutus. Glossae Graecobarbar. Ἀβάκης, χωρὶς φωνὴν, μυλλωτός. Saepe illic occurrit. Et Μυλλώνειν. Tacere. Μύλλωμαν. Silentium. Ibidem.

ΜΟΥΛ-

MOYΛΤΟΝ.

Μȣ̈λτον · *Tumultus*. In Conſtitut. Conſtantini Porphyrogennetae. Τοῖς μέλλȣσιν ἢ ἐπιβȣλαῖς ἀπό γε τȣ̃ νῦν ἐπιχειρεῖν, ἢ μȣ́λτῳ, ἀνάθεμα. Achmes cap. CLIV. Ἐπεὶ ἡ ἰδὸς σου μετ' αὐτοῦ μίλιον ἦν, ȣ̓ μὴ παρέλθῃ ὁ μεὶς οὗτος, καὶ σφαγήσῃ ἐν πολέμῳ μȣ́λτȣ. καὶ ἐγένετο μοῦλτον ἀραβῶν, καὶ ἐσφάγη ὁ ἰδὼν πρὸ τελευτῆς τοῦ μηνός. Hinc Μουλτάριοι. *Tumultuarii*. Seditioſi.

MOYNEBΡΟΣ.

Μȣ́νεβρος. *Flagellum*. Per literarum commutationem, pro Βȣ́νευρος. Sic Μέναυλον, pro Βέναυλον. Μȣρτάτοι, pro Βȣρτάτοι, ſive Βιȣρτάτοι, & talia. Gloſſae Graecobarbarae. Ἄβδης, μάςιξ, βȣ́νευρος, μȣ́νεβρος, σκυρτζία, vel μȣ́νευρος quoque. In iisdem Gloſſis alibi. Ἀβρισὴν, μαςιγίαν. ἐκεῖνον ὅπȣ δέρει τοὺς πταιομένȣς μετὸν βȣ́νευριν, ὃν ἄλλοι μȣ́νευρον λέγουσι. Sic Ναρμωνήνσιος, pro Ναρβωνήνσιος. *Narbonenſis*. Paeanius in Metaphraſi Eutropii libro IX. Δέχεται καὶ τὴν βασιλείαν κάρος ὁ ναρμωνήνσιος γάλλων δὲ ἦν ἡ πόλις. Ita corrigo. Male hodie editur, κάρος, ἀνὴρ. μωνήσιος.

MOYNZA.

Μȣ̃νζα. Fuligo. Exſtat in Codice Barbarograeco Nicetae, Μȣ̃νζα μαυριασμȣ̃, & exponitur, Ἀσβόλη.

MOYNH. [a]

Μȣνή. Membrum muliebre. Corona pretioſa. Μȣνή. *Cunnus*. Αἰδοῖον γυναικός. Gloſſae Graecobarbarae. Τῆς γυναικὸς τὸ αἰδοῖον, ὅπερ καλȣ̃σι μȣνήν.

MOYNOYXIΣΕΙΝ.

Μȣνȣχίσειν. Caſtrare. Corona pretioſa. Μȣνȣχίσειν. *Caſtrare*. Εὐνȣχίσαι.

MOYPMOYΡΙΖΕΙΝ.

Μȣρμȣρίζειν. *Murmurare*. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀμφαῦον, περιήχȣν, περιεψιθύριζον, ἐμουρμουρίζασιν. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Καὶ μουρμουρίζῃ λέγει τȣ̃ μετὰ γλυκία τὰ λόγια.

MOYPON. MOYPEA.

Μȣ́ρον, pro Μόρον. *Murum*. Μȣρέα. *Morus*. Anonymus De Nuptiis Theſei.

Τότες εἶδεν σε μία μερέα τὸν πύραμον, καὶ θίσβη,
Ὅπȣητο αἱματόβαψε τὰ μȣ́ρα τῆς μȣρέας.

Meurſii Tom. IV.

(a) Hinc ſumpſit adpellationem tributi genus apud Chios, ἀργομονιατικὸν dictum, quod mulieres innuptae pendunt, quia ſcilicet, τὴν μουνὴν ἀργὴν habent. *Donius*.

MOYPTATOI.

Μȣρτάτοι. Stationarii Imperatoris. Codin. Καὶ μετὰ τȣ́τους ἕτεροι, πεζοὶ μὲν καὶ οὗτοι, ονομαζόμενοι μουρτάτοι, τόξα ἕκαςος φέροντες. Vide ſupra Μουρτάτοι.

MOYPTZOYΦΛΟΣ.

Μȣ́ρτζουφλος. Superciliofus. Nicetas in Iſaacio, & Alexio. Μόνος δ' ἐκ πάντων δȣκαις ἀλέξιος, ὃς ἐκ τοῦ συνεςτάσθαι τὰς ὀφρῦς, καὶ οἷον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπικρέμασθαι, πρὸς τῶν συνεφέβων ἐπωνόμαςο μȣ́ρτζουφλος. Aliter longe explicat Guntherus Monachus in Hiſt. Conſtantinop. *Conſiliis quorumdam peſſimorum, maxime autem cuiusdam cognati ſui, nobilis quidem viri, ſed perfidi, qui* MVRTIPHLO, *id eſt* FLOS CORDIS, *in illa gente vocabatur*. In Chronico Monachi Altiſſiodorenſis *Marculfus*, & *Morculfus*, ſcribitur, ſed perperam. Reſtituendum eſt, *Morcuflus*. Occurrit illic bis ter.

MOYΣΑ. MOYΣΑΚΙΟΝ. MOYΣΙΟΥΝ.

Μȣ̃σα. *Muſa*. Teſſella varie picturata. Euchologium. Ὧν δὲ ψαλμῶν λεγομένων κομίζει ὁ σκευοφύλαξ μȣ́σας τε καὶ δισκάρια τὰ κοινῶς λεγόμενα. In Liturgia veteris Eccleſiae magnae Conſtantinop. Καὶ μετὰ τȣ̃το τά τε ἴδια κάλλη καὶ τȣ̃ ἱερȣ̃ ποτηρίȣ, τῷ ἐν χερσὶ καλύμματι ἀποσπογγίσας, καὶ αὐτȣ̃ που παρὰ τὸ χεῖλος ἔξω τὸ ποτήριον ἀσπασάμενος, λαμβάνει μετὰ χεῖρας τόν τε ἅγιον δίσκον, καὶ τὴν λεγομένην μȣ́σαν. Typicum Sabae cap. XLI. Ἀπογυμνȣ̃σιν αὐτὴν παντελῶς, καὶ πρῶτον μὲν σαίρȣσιν αὐτὴν διὰ μούσης καθαρωτάτης. Hinc μουσάκιον, *Muſaicum*. *Moſaicum*, ſive μουζάκιον. Apud Codinum. Et μουσιοῦν. Opus muſivum facere. Vnde μουσίωμα. Apud Codinum in Orig. Conſtantinop. Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τȣ̃ μουσιώματος ἔλειψε τῇ δεσποίνῃ χρυσίȣ ποσότης.

MOYΣΟΥΛΜΑΝΙΖΕΙΝ.

Μȣσȣλμανίζειν. Muſulmanicam religionem profiteri. Balſamon ad Concil. I. Canon. XIX. Παράγουσι πολλοὺς μουσουλμανίσαντας ἑκόντι, καὶ μὴ ἀναβαπτισθέντας, ἀλλὰ μυρωθέντας μόνον. Petrus Chartophylax in Quaeſt. Eccleſ. Εἰς ἔθνη κρατηθεὶς, καὶ μαγαρίσας, καὶ ἐν κοίτῃ μιανθεὶς, μήπου δὲ μουσουλμανίσας, μυρώνεται, ἢ τὰς εὐχὰς τῆς μιαροφαγίας λαμβάνει, καὶ κοινωνεῖ.

MOYΣΟΥΛΟΝ.

Μȣ́σȣλον. *Muſulum*. Cinnamomi genus Muſulo urbe advecti. Simeon Sethi De Cib. Facult. Ἄριςον δὲ (κινάμωμον) τὸ λεγόμενον μȣ́σουλον, ἤτοι τὸ ἀπὸ μουσȣ́λου πόλεως.

MOYΣΟΥΜΗΤΗΣ.

Μουσȣμήτης. Anonymus De nuptiis Theſei.

 Καὶ

Καὶ μυζυμήταις, κ) λαγοὺς πλατόνια μερομένα, Λαφόπολα, κ) ἄλλα ζὰ ἐκῖσαν μαζομένα.

MOΥΣΟΥΡΙΟΝ.

Μουσούριον. Epistola Sultani. Nicetas in Isaacio Angelo lib. III. Συνεχώρησε δ' ὧν ὅμως διὰ σουλτανικῦ γράμματ☉, ὅφασιν οἱ τέρκοι μουσέριον, ὅσοις ἂν σχόιη, τῶν ὑπὸ τὴν ἐκείνυ ἀρχὴν ἐπωποιήσαθαι ἀδεῶς.

MOΥΣΠΟΥΛΟΝ.

Μέσπουλον. *Mespilum*, Moschopulus. Μέσπιλον, τὸ κοινῶς μέσπυλον.

MOΥΣΤΑΚΙΟΝ.

Μουςάκιον, sive Μουςάκιν, & Μυςάκιν. Italicum, *Mostaccio*. Gallicum, *Moustache*. Hispanico, *Mostazo*. Veteribus Graecis, Μύςαξ dicebat. Glossae Graecobarbarae. Ἡ πώγων τῶν τοξικῶν βελῶν, ἤγουν γένειον, ἢ μυςάκιν, ἢ μουςάκιν τῶν βελῶν, ἢ οἰςῶν, ἢ σαγίτῶν. Apud Athenaeum lib. XIV. accipitur pro mustaceo libo ex oenomelite.

MOΥΣΤΑΚΟΣ.

Μουςακός. Locusta. Alexius Rharturus Doctr. VII. ή. Ἔδωσε μουςακὺς πολλὺς. θ'. Ἔδωσε σκότ☉ εἰς τὺς αἰγυπτίυς.

MOΥΣΤΟΣ.

Μοῦς☉. *Mustum*. Moschopulus. Γλεῦκ☉, ὁ νεὸς οἶν☉· ὁ κοινῶς λεγόμεν☉ μῦς☉. Diophanes Geoponic. libro IX. Γλεύκους, τουτέστι, τῦ καλουμένου μούςου ξέςας ή. ἐλαίου ξέςας ϛ'. καὶ ἴρεως φανερὸν μέρ☉ καταδήσας, ἀπόθυ εἰς κεράμιον. Corona pretiosa. Μοῦς☉. *Mustum*. Γλεῦκ☉.

MOΥΣΧΟΣ.

Μοῦσχ☉. Vide Μόσχ☉.

MOΥΤΑ. MOΥΤΕΥΕΙΝ.

Μοῦτα. Cavea, Aviarium. Italicum. *Muta*. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XLIX. Καὶ εἰς τὴν μῦταν ἀπόλισον (scribo, ἀπόκλεισον) ἕως δεκατέσσαρας ἡμέρας. Iterum cap. LIII. Πρὶν ἂν εἰς μοῦταν βάλλῃς, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκτίναξον, καὶ μετὰ ὕδατ☉ λυπλιαρίου ἀπόπλυνε, καὶ οὕτως ἔσαγαγε εἰς τὴν μοῦταν. καὶ βάλλε ἄμμον εἰς τὴν μοῦταν, καὶ κισσήριον, ἵνα τρίβῃ τὴν μοῦταν του. Fridericus II. Imperator. De Venat. libro II. in Prolog. *Quaedam in conservando sanas, etiam quando iam mutant pennas, ut domuncula, quae dicitur muta*. Hinc Μουτεύειν, in mutam includere. Ibidem. Ἐὰν δὲ βραδύνῃ εἰς τὸ μουτεῦσαι, δέρμα ὄφεως τρίψας, καὶ εἰς κρέας ἐμβαλὼν, τρέψον.

MOΥΤΑΤΟΣ.

Μουτάτ☉. *Mutatus*. In mutam inclusus. Demetrii Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. XLI. inscribitur. Διάχρισμα προφυλακτικὸν μουτάτων ἱεράκων.

MOΥΤΖΟΝΝΟΝ.

Μύτζονον. Labrum. Hinc Στραβομούτζονν☉, de quo infra.

MOΥΤΛΟΝ.

Μῦτλον. *Mutulus*. Occurrit apud Eustratium in Aristot. Ethic. libro X. Sed errat, quod triglyptos exponat.

MOΥΤΤΗ.

Μύτλη. Caput. Glossae Graecobarbarae. Ἐξοχαῖς, ἢ κορυφαῖς, ἢ μούτλαις, ἢ κεφαλαῖς. Iterum. Ἀκρώρεια ἐνὶ ἡ κεφαλὴ, ἢ ἡ μούτλη. Et alibi. Ἐξοχαῖς, ὑψηλαῖς μέτλαις τῶν ὄρεων.

MOΥΤΟΝΝΕΙΝ.

Μουτόννειν. Ridere. Glossae Graecobarbarae. Ἀγελάςως. χωρὶς γέλασμα, ἢ γλοῖον. ἀπομουτλομένα.

MOΥΤΤΟΤΟΣ.

Μουτλοτός. Acutus. Aculeatus. Glossae Graecobarbarae. Σκεθοτόν. μουτλοτὸν, ἢ κεντρωτόν.

MΠΑΙΛΑΤΟΝ.

Μπαϊλάτον. *Baiulatus*. Anonymus De bello sacro.

> Τὸ γὰρ μπαϊλάτον τῦ μοραί☉, τὴν αὐθεντίαν τῦ τόπυ,
> Αὐτὸν τε ἐπαρέλαβεν. ———

Iterum alibi.

> Εἰς τῦτο ἐπαρέλαβεν ὁ ῥῆξ☉ τὸ μπαϊλάτον.

Anonymus De Investitur. Episcop. Regni Teuton. *Bailam* dixit. *In testamento relictus sub baila, seu tutela Vrbani IV. & Manfredi principis Tarentinensis*. Et mox. *Sed ipse Papa, & princeps, dictam bailam, seu tutelam minus fideliter gessere*.

MΠΑΙΟΥΛΟΣ.

Μπαΐυλ☉. *Baiulus*. Venetorum apud Imperatorem Constantinopolitanum commerciorum caussa legatus; quo nomine etiam hodie adpellatur. Gregoras lib. IV. Οἵγε μέντοι κατὰ χρόνυς τακτὺς ἄρχειν ἀποςελλόμενοι τούτων, ὁ μὲν ἐκ βενετίας καλεῖται μπαΐυλ☉, ὁ δ' ἐκ πίσσης κόνσυλ☉. Codinus De hoc ipso. Ὅταν ὖν ἔλθῃ λυπάϊλ☉, καθ' ἣν μὲν πρώτην ἡμέραν προσκυνήσειν μέλλει, γονατίζει μόνον ὗτός τε κ) οἱ μετ' αὐτῦ. Corrigo, & litteram transpono, ὅταν ἔλθῃ ἰλ παΐυλ☉. Nam ἰλ παΐυλ☉, est; *il Baiulo*. Purus putus idiotismus Ita-

Italicus, quem viri docti non animadverterunt. Phranzes Chronici lib. III. capit. I. *Primum quidem de Venetis Bailo Hieronymo Mino custodiendum, & providendum palatium cum omni gaza committitur*. Platina in Gregorio XI. *Dum Famaugustae coronationis suae pompam duceret, & adesset Genuensis, & Venetus Baiulus (ita enim adpellant mercatorum praetores) velletque uterque ad dexteram regis incedere; tantus repente tumultus exortus est*, &c. Sed improprie etiam Genuensibus Baiulum attribuit, qui Potestatum habebant, ut infra dicemus. Sed & Catelani Baiulum habebant. Phranzes loco citato. *De Catelanis Bailo Petro Iuliano pars quae dicitur Bucoleontis usque ad Contoscalium tuenda datur*. Aut commune potius nomen fuit. Auctor incertus in vita Ludovici Pii. *Huius legationis baiulus fuit Theodorus Nomenculator, qui negotio peracto*, &c.

ΜΠΑΛΛΑ.

Μπάλλα. Italicum, *Palla*. Corona pretiosa. Μπάλλα. *Pila*. Σφαῖρα.

ΜΠΑΛΛΟΤΑ.

Μπαλλότα. Italicum, *Ballota*. Sors. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Καὶ κᾶ βυλὴν ἐποίκασι νὰ ρίζυσι μπαλότα.
Διὰ νὰ κάμουν ναύκληρον, νὰ πόισουν καὶ πο-
δότα.
Λοιπὸν ὁ λύκος νὰ γένη ναύκληρος, τῦ τυχένη
Ποδότας ὁ κυργάδαρος μπαλόντα τυ εὐγένη.

ΜΠΑΛΛΟΤΙΑΖΕΙΝ.

Μπαλλοτιάζειν. *Ballottare*. Sortem mittere. Ex idiotismo Italico. Glossae Graecobarbarae. Τὰ γρήματα τῦ ἄσπρυ κυάμυ, ἴσως κυκιὰ, εἰς τὸ ὁποῖον ἢ μετὰ ὁποῖα ἐψηφίζασιν, ἢ μπαλλοτίαζιν, κ̀ χειροτονῦσιν. Et sine μ alibi. Ἀλληκτὶ πράσσει τὶ, ἀνδὶ κλήρου κάμνει ἤγουν ποιεῖ τίποτες. χωρὶς λαχνὸν, ἤγουν κλῆρον ἢ πάλον, ἤτοι παλοτλατζιῦν. Est autem illic παλοτλατζιῦν more corrupto scribendi, παλοτλατζίων. *Ballotatio*. Per occasionem corrige Glossas Isidori. *Paliludius, qui palotello ludit*. Hodie editur, *polotello*. Italicum est, *Pallottella*.

ΜΠΑΛΟΜΑΤΑΡΗΣ.

Μπαλοματάρης. Sartor. E Flandrico Balmentier. Corona pretiosa. Μπαλοματάρης. *Resarcitor*. Ἀκέσης. Hinc Βαλμαδική. Ars ipsa: apud Nicetam. Τζαγγαρική, καὶ ῥαπτική, καὶ βαλμαδική.

ΜΠΑΡΑΚΑ.

Μπαράκα. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Καὶ σπίτη δὲν ἐπόταςε, ἀμ' εἶχε μία μπαράκα.

ΜΠΑΡΑΤΙΟΝ.

Μπαράτιον. *Imperatum*. Mandatum. Litterae quibus publicum aliquod munus suscipiendum imperatur, ac committitur. Hodie vulgo *Commissio* adpellatur. Occurrit non semel apud Malaxum in Hist. Patriarch.

ΜΠΑΡΜΠΕΡΙΣ.

Μπαρμπέρις. Italicum, *Barbiere*. Corona pretiosa. Μπαρμπέρις. *Barbitonsor*. Κυρεύς.

ΜΠΑΡΟΥΝΙΑ. ΜΠΑΡΟΥΣ.

Μπαρυνία. *Baronia*. Baronatus Anonymus De bello sacro.

Ἀπαύτου ἐδόθη ἡ μπαρυνία μισὲρ μαίυ ἐκέινυ.

Iterum alibi.

Νὰ ἔχῃ μερίδαν ἡ αὐθεντία ςὴν μπαρυνίαν ἀκέβυ.

Et μπαρῦς. *Baro*. Idem auctor ibidem.

Ἀπαύτου πάλη ἔγραφεν τρίτος μπαρῦς ἐκεῖνος.
Μισὲρ γουλιαμὸν τὸν ἔλεγαν, τὸ ἐπίκλιν ἀλαμάνος.

ΜΠΑΡΠΟΥΤΤΑ. [a]

Μπαρπούτα. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ τις μπαρπύτα βάςαζε, τὶς ἔλμον ςὸ κεφάλη.

Iterum alibi.

Ἄλλοι τινὲς τὸ ἔλμον τυς, κ̀ ἄλλον τὴν μπαρμπούταν.

ΜΠΑΣΙΑΣ.

Μπασίας, sive Πασία. *Basià*. Dignitas primaria inter Turcas, qualis Mareschallorum. Saepissime occurrit in Chronico Constantinopolitano. Phranzes lib. III. *Quumque Glacantzae essemus, saepius scripsimus ad eos qui cum Pasiate egerunt*. Ita rescribo. Hodie editur, *cum Padiate*. Idem mendum est apud Nicetam in Man. Comneno.

ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΣ.

Μπαςάρδος. Spurius. Italicum. *Bastardo*. In Glossis Graecobarbaris. Ἐγέννησεν κ̀ ἐκαμῦ τὸν περικλῆν τὸν νόθον ἤγουν μπαςτάρδον κατ' ἰταλὸς. Aimoinus libro v. capit. I. *Contra Wilhelmus bastardum proditionis auctorem ire accelerat*.

ΜΠΕΓΛΕΡΜΠΕΙΣ. [b]

Μπεγλερμπεῖς. Chronicon Constantinopol. Ἦν δὲ πρωτοςράτωρ, ὃς παρ' αὐτοῖς λέγεται μπεγλερπεῖς, ὁ ἐπὶ θυγατρὸς γαμβρὸς αὐτῦ. Occurrit illic pluries.

ΜΠΕΝΕΔΕΤΑ.

Μπενεδέτα. Vulgatum. *Benedicta*. Caryophyllata. Apud Myrepsum lib. De Antidotis cap. CCCCXLVII. Μπενεδέτα λασατίβα. *Benedicta laxativa*. Iterum occurrit libro De Vnguentis cap. LXI.

ΜΠΕΡ-

[a] Barbuta, Galea apud Io: Villanum. *Donius*.
[b] Beglerbei apud Turcas. *Donius*.

A

ΜΠΕΡΠΕΝΑ.

Μπερπένα. *Verbena*. Exstat apud Myrepsum lib. De Drosatis cap. XLII.

ΜΠΗΝΤΑ. [a]

Μπήντα. *Vitta*. Corona pretiosa. Μπήνla. *Vitta*. Ταινία.

ΜΠΟΛΙΑ.

Μπόλια. Velum Gallicum, *Voile*. Corona pretiosa. Μπέλια. *Velum*. Παραπέτασμα.

ΜΠΟΜΒΑΡΔΑ.

Μπομβάρδα. *Bombarda*. Chronicon Constantinop. Εἶχον γὰρ μπομβάρδας καὶ τουφέκια πολλὰ, ϗ ῥίψαντες πάντα ἐγένετο καπνὸς μέγας, ϗ κρότος μέγας.

ΜΠΟΜΒΥΞ.

Μπόμβυξ. Bombyx. Exstat in Corona pretiosa.

ΜΠΟΡΕΤΟ.

Μπορετό. Possibile. Corona pretiosa. Μπορετό. *Possibile*. Δυνατόν.

ΜΠΟΣΚΟΣ.

Πόσκος. Italicum. *Bosco*. Corona pretiosa. Μπόσκος. *Sylva*. Ὕλη.

ΜΠΟΣΤΕΛΕΝΟ.

Μποστέλινο. *Postilena*. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Ἡ σέλα τοῦ ὁλόχρυσε, κίολο τὸ σαλιβάρη,
Τ' ἀντέλινο μποστέλινο με τὸ μαργαριτάρη.

ΜΠΟΤΕΣΤΑΣ.

Μποτεστάς. Italicum, *Podestà*. Dignitatis genus. Georgius Logotheta in Chronico. Ἐκ βενετίας εἰς τὴν κωνσαντίνου ἀφίκοντο μποτεστάς τε, ϗ ἄλλοι. Apud alios Scriptores dicitur ποτεστάτος. Et apud ipsum hunc Logothetam ita scribitur non multo post.

ΜΠΟΥΚΟΥΝΙΑ.

Μπουκόνια. *Buccella*. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Δὲν ἔιδα ποτέτινος ἀπὸ αὐτὸ μπουκόνη.

Exstat item in Turcograecia Crusii. [b]

ΜΠΟΥΛΙΤΗΡΙ. [c]

Μπουλιτήρι. Operculum. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

[a] Italicum, Benda. *Donius*.
[b] Num quasi Italicum *Boccone*?
[c] Videtur dictum quasi Boletarium. *Donius*.

ΜΠΟΥΛΠΕΡ.

Μπούλπερ. *Pulvis*. Phortius.

Νὰ γεμήσῃς φλασκία
Μπούλπερ ἀπ' ἀρτελαρία.

ΜΠΟΥΡΔΕΛΛΩ.

Μπουρδέλλω. Italicum, *Bordello*. Corona pretiosa. Μπουρδέλλω. *Lupanar*. Πορνοβοσκεῖον.

B

ΜΠΟΥΣΟΥΛΑ.

Μπούσουλα. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Βλέπε καλὰ τὴν σράτασου, θύμε τὴν μπούσουλάσου,
Νὰ μὴν παραστρατήσομε.

ΜΠΟΥΦΟΥΝΟΣ.

Μπούφονος. Italicum, *Buffone*. Corona pretiosa. Μπούφονος. *Mimus*. Θυμελικός. Anonymus De nuptiis Thesei.

C

Τότε πολλὰ χαρίσματα ὁρδινίασαν κὴ φέραν',
Νὰ δώσουσι τοῦ καθ' ἑνὸς πάσα γλυίας ἀνθρώπου,
Ὅσοι κιανέτυχαν ἐκεῖ, μασόροι ϗ μπουφόνοι.

ΜΠΡΑΤΖΟΣ. ΜΠΡΑΤΖΑΔΑ.

Μπράτζος. Italicum, *Braccio*. Brachium. Glossae Graecobarbarae. Ἰσόπηχυ, ὁποῦ ἔνι μίαν πηχὺν μακρὶν, ἡ μίαν ἀγκῶνα, ἢ ἕνα μπρατζον. Atque hinc μπρατζάδα. Clypeus, ab eo quod brachio gestetur. In iisdem Glossis. Τὸ μανίκιν τοῦ σκουταρίου, ἤγουν τάργας, ἢ μπρατζάδας.

D

ΜΠΡΟΣΤΑ.

Μπροστά. Ante. Glossae Graecobarbarae. Φέρνεται ὀμπρὸς ἢ μπροστὰ εἰς τὴν ἄρτεμιν με λαμπάδες. Occurrit iterum alibi.

ΜΠΡΟΥΝΤΖΟΝ. ΜΠΡΟΥΤΖΙΝΟΝ.

E

Μπρούντζον. Italicum. *Bronzo*. Aes. Phortius. Περὶ σραl. πραγμαl. lib. I.

Κάρβουνον, ϗ σαλνητρίον.
Μπρούντζον, ϗ χαλκὸν, ϗ θίον.

Inde μπρούντζινον. AEneum. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Λυμπάρδες νάχει μπρούντζινες, τουφέκια γομισμένα

ΜΠΡΟΥΣΚΟΣ.

Μπρούσκος. *Bruscus*, sive *Ruscus*. Μυάκανθα. Occurrit apud Myrepsum, libro De Antidotis cap. XXIX.

F

ΜΥΑΔΙΚΟ.

Μυάδικο. Flabellum etiam in Turcograecia Crusii.

ΜΥΙΑΙ.

Μυίαι. Ita recte emendat eruditissimus amicus noster, Nicolaus Rigaltius. Vide eius Glossarium. Sunt autem sagittae minusculae.

ΜΥΛ-

ΜΥΛΛΑ.

Μύλλα. Adeps, Axungia. Glossae Graecobarbarae. Στεατο, τῶ πάχἰ, εἰς τὸ πάχ⊕ ἢ μύλλαν, ἢ ξίγγην. Scribitur etiam μίλλα.

ΜΥΛΩΝΙΣΣΑ.

Μυλώνισσα. Molitrix. Glossae Graecobarbarae. Ἀλετρίς. μυλωθρὸς. μυλώνισσα. ὅπȣ ἀλέθει τὰ ἄλευρα.

ΜΥΟΣΚΑΤΟΝ.

Μυόσκατον. Stercus murinum. Demetrius Constantinop. Hieracosophii libro II. capit. XXVII. Ἢ μέλι ἀπεφρισμένον μετὰ κρέατ⊕ ζεςȣ̃, ἢ μυοσκατον εἰς ὑδρόμελι τρίψας.

ΜΥΡΗ.

Μυρή. Pro Μηρὸς. Corona pretiosa. Μυρή. *Crus*. Κνήμη. Iterum alibi. Μυρή. *Coxa*. ἰσχίον.

ΜΥΡΟΔΑΤΟ.

Μυροδάτο, sive Μυροδάτον. Odoriferum. Corona pretiosa. Μυροδάτο. *Odoriferum*. Εὔοσμον. Glossae Graecobarbarae. Ἀνθοσμίας οἶν⊕. κρασίν μυροδάτον.

ΜΥΡΟΔΙΑ.

Μυροδία. Odor. Corona pretiosa. Μυροδία. *Odor*. Ὀδμή.

ΜΥΡΟΦΟΡΟΙ.

Μυροφόροι. Ita vocabantur tres Mariae, quae coemtis aromatibus ad sepulcrum Christi accesserunt, ut eum ungerent. In Macarismo quodam veteris Ecclesie Orientalis. Μυροφόροι ἦλθον κλαῦσαι ἐπὶ τὸ μνῆμά σȣ χριςὲ ὁ θεὸς λίαν πρωΐ. Germanus in Hist. Eccles. Ἀνεβόα (ὁ ἄγγελ⊕) ἀνάςασιν τȣ̃ κυρίȣ ταῖς μυροφόροις. Et apud Graecos Dominica tertia post Pascha vocatur, ἡ κυριακὴ τῶν ἁγίων μυροφόρων. Vide Typicum Sabae cap. XLVIII.

ΜΥΡΤΑΙΤΗΣ.

Μυρταΐτης. Codinus De Offic. aulae Constantinopol. Τὰ τȣ̃ μεγάλου μυρταΐτȣ, ἤτοι τὸ μὲν καββάδιον, ᾗ τὸ κόκκινον σκαράνικον αὐτοῦ. Viri docti putant fuisse magnum praefectum τῶν μυρτάτων de quibus paulo ante diximus. Sed falluntur: nam in eodem Codino est. Τὸ τȣ̃ μεγάλȣ μυρταΐτου ὑπερέτημα ἀνεπίγνωςόν ἐςιν. Immo praefectus eorum ςρατοπεδάρχης dicebatur. Idem Codinus alibi. Τὰ τȣ̃ ςρατοπεδάρχȣ τῶν μυρτάτων, οἷα τὰ τȣ̃ ςρατοπεδάρχȣ τῶν τζαγγατόρων. Iterum. Καὶ ὁ τῶν μυρτάτων ςρατοπεδάρχης ὁμοίως. Itaque de eorum errore satis liquet.

ΜΥΣΤΙΚΟΙ.

Μυςικοί. Senatores secretioris consilii; non Secretarii, quod volunt viri docti. Codinus. Ἡ τȣ̃ μυςικοῦ ὑπηρεσία νοεῖται ᾗ ἀπ' αὐτȣ̃ τȣ̃ ὀνόματ⊕. Achmes cap. XIV. Μυςικὸς ἐςαι τῶ φαραὼ, καὶ πρῶτ⊕ τῶν ἀποκρύφων μυςηρίων αὐτȣ̃. Ioannis Tzetzae epistola exstat, quae inscribitur, τῶ μυςικῶ κυρίῳ νικηφόρῳ τῶ σερβιλίῳ. Apud Suidam in θλαδίας. Auctor innominatus. Ὑποβάλλει τοίνυν τȣ̀ς ἁλόντ⊕ μυςικȣ̀ς, τὴν γυναικωνῖτιν λέγω φάλαγγα, οἵπέρ εἰσιν ἀεὶ τῶν φαύλων πράξεων ἐμπύρευμα, κατεχορῆσαι τȣ̃ μελετίȣ κατὰ βασιλέως ἐμμελετᾷν. Catalogus Patriarch. Constantinop. Νικόλα⊕ ὁ ἀπὸ μυςικῶν ἐπὶ τȣ̃ αὐτȣ̃ λέοντ⊕. Supplebimus per occasionem lacunam Zonarae in Leone Philosopho. Τȣ̃ αντωνίȣ τῶ θρόνῳ τῆς κωνςαντινουπόλεως ἐπιζήσαντ⊕ ἔτη * ᾗ μεταθεμένȣ τὴν ζωὴν, ὁ μυςικὸς νικόλα⊕ πατριάρχης κεχειροτόνηται. Deest hic numerus annorum Antonii istius Cauleae [nam hoc illi cognomentum, ut discimus ex praecedentibus quoque verbis] cui successit Nicolaus. Ego restituo. Ἐπιζήσαντ⊕ ἔτη β'. ᾗ. Duos enim annos iste Cauleas patriarchatum tenuit. Clare ecce Catalogus Patriarcharum, quem iam citavi. Ἀντώνι⊕ ὁ καυλέας ἐπ' αὐτȣ̃ τȣ̃ λέοντ⊕ ἔτη β'.

ΜΥΣΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Μυςογράφ⊕. Qui τοῖς μυςικοῖς est ab actis. Ioannes Metropolit. Euchaitensis in Iambis.

Μυςογράφ⊕ χθὲς εὐγενὴς νεανίας,
Καὶ σήμερον πάρεςιν ἐξάκλωρ νε⊕.

ΜΥΣΤΡΙΟΝ.

Μυςρίον. Eustathius ad Iliad. γ'. Ψωμοὶ εἰσι κοῖλοι, οἷον μύςρα καὶ αἴλιον διονύσιον, τȣτέςι μυςρία, εἰπεῖν ἰδιωτικῶς.

ΜΥΤΖΟΚΟΚΚΟΝ.

Μυτζόκοκκον. Euchologium. Καρποβαλσάμου λίτρας β'. Κυπέρεως λίτρας ε'. Μυτζόκοκκα λίτρας γ'.

ΜΩΡΑΛΙΟΝ.

Μωράλιον. Italicum. *Muraglia*. Postomis. Suidas in Etymologico βαςέρνιον interpretatur. Μωράλιον. βαςέρνιον.

ΜΩΡΩΣΟΣ.

Μωρωσός. *Morosus*. Hesychius. Μωρωσὸς, ὁ τὴν διάνοιαν παντελῶς πεπληγώς.

ΝΑΒΙΑ.

Νάβια. *Navia*. Suidas. Νάβια. παρὰ ῥωμαίοις τὸ πορθμεῖον. φαίνεται δὲ ἐν πολλοῖς μὴ διεςῶσα τῆς ἑλλάδ⊕ φωνῆς ἡ ῥωμαϊκὴ, ναῦς γὰρ καὶ νάβια ἐγγύς. Utrobique νάβα editur corrupte. Macrobius Saturnal. lib. I. cap. VII. *Servavit, & in hoc Saturni reverentiam, ut quoniam ille navi fuerat advectus, ex una qui-*

quidem parte sui capitis effigies, ex altera vero navis exprimeretur, quo Saturni memoriam in posteros propagaret. Ita fuisse signatum hodieque intelligitur in aleae lusu, cum pueri denarios in sublime iactantes, CAPITA AUT NAVIA, *lusu teste vetustatis exclamant.* At vero Suidas non satis intellexisse videtur, dum τὸ πορθμεῖον interpretatur. Ipsam potius navem significabat, ut ex citatis Macrobii verbis est observare. Paulus Festi adbreviator. *Navia, lignum cavatum ut navis, quo in vindemiis uti solent.* Ergo nihil aliud fuerit quam μονόξυλον.

ΝΑΖΗΡΑΙΟΙ.

Ναζηραῖοι. Genus monachorum apud Turcas Laonicus Chalcondyles libro VII. Αὐτὸν οἴχεσθαι εἰς τὴν ἀσίαν διατρίψοντα σὺν τοῖς ἱερεῦσιν, καὶ τοῖς παρ' αὐτοῖς καλουμένοις ναζηραίοις. Suidas. Ναζηραῖος, ὁ θεῷ κεχωρισμένος, καὶ ἀφιερωμένος, ὁ μοναχός.

ΝΑΗΜΟΥΝ.

Ναήμουν. Esse. Corona pretiosa. Ναήμουν. *Esse*. Εἶναι.

ΝΑΝΤΙΖΕΙΝ.

Ναντίζειν. Gallicum, *Nantir*. Occupare. Auferre. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Ναντίσομε τὰ σάμβυα ἐτοῦ τα του βασοῦμε.

ΝΑΠΤΗΣ.

Νάπτης. Pro Ναύτης. Anonymus De nuptiis Thesei.

——— ὁ ποσειδῶν δὲν κάμνη
Ὅταν φουσκόνη θάλασσαν, ἔτζη ἔκαμνον οἱ νάπταις.

ΝΑΡΘΗΞ.

Νάρθηξ. Ferula. Locus extra ecclesiam, in quo stabant οἱ ἀκροώμενοι. Triodium. Ἀπὸ ταύτης τῆς κυριακῆς ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν μετὰ τὴν ἐν τῷ νάρθηκι ἀπόλυσιν τῆς λιτῆς τὰς κατηχήσεις τοῦ ἁγίου πατρὸς θεοδώρου τοῦ στουδίτου. Euchologium. Καὶ τότε ἐξελθὼν ἐν τῷ νάρθηκι ἀποτίθεται τὰ συνήθη ἱμάτια. Hic in exsequiis ponebantur etiam funera simplicium monachorum. Idem Euchologium. Καὶ μετὰ τοῦτο ἄραντες οἱ ἀδελφοὶ τὸ λείψανον, ἀποκομίζουσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰ μὲν ἱερεύς ἐστιν ὁ ἐκδημήσας ἀδελφὸς, τίθεται τὸ τούτου λείψανον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ. εἰ δὲ ἰδιώτης, ἐν τῷ νάρθηκι. Elegans est locus apud Theorianum in Legat. Armen. quem produximus supra in Ἀκροώμενοι. Illic vide.(a)

ΝΑΡΤΕΙΝ.

Νάρτειν. Evenire. Accidere. Glossae Graecobarbarae. Ὅπου δὲν προβλέπει. ὁ ἄνθρωπος ὅπου δὲν θωρεῖ τὸ πρᾶγμα ὅπου μέλλει νάρτη, προτίτερα παρὰ τοῦ νάρτη.

(a) Vide etiam *Leon. Allatium* de hoc ex professo agentem.

ΝΑΤΑΛΙΑ.

Νατάλια. *Natales*. Balsamon ad Photii Nomocanonem. Νατάλια δὲ εἰσι τὰ τῶν βασιλέων γενέθλια, καὶ ἡ τούτων ἀνάῤῥησις. Radulphus Flaviancensis ad Leviticum lib. IV. cap. I. *Quum putantur consumti (iusti) oriuntur ut Luciferi. Inde est quod sanctorum obitus Natalitia vocari Ecclesiasticus usus obtinuit: quia quod sunt infanti angustiae materni uteri ad huius aeris libertatem, hoc est iustis huius conversationis aerumna ad futurae gloriae amplitudinem.* Guigo in Meditat. cap. IV. *Si ille aut ille tantum laboraret propter Deum, quantum laborat propter mundum, natale eius tamquam martyris ageretur.* Haimo in Homiliis. *Mos inolevit in sancta ecclesia, ut dies quibus sancti Dei exierunt a praesenti saeculo, non dies mortis, sed dies nativitatis adpellentur.* Henrichus Monachus De Vita S. Germani lib. IV.

Hoc scitote prius mundo clarescere festum
Quatuor ante dies; haec sunt natalia sancti.
His martyr factus felici sorte calendis.

Historia Winebaudi abbatis. *Quum in natalitiis sanctorum a cellula egrederetur, vultu hilari, & claro eloquio, fratres corroborabat.*(b)

ΝΑΥΓΑΛΕΙΝ.

Ναυγάλειν. Haurire. Promere. Corona pretiosa. Σύρε, ναυγάλεις κρασί. *Hauri vinum*. Ἴθι ἀρυσόμενος οἶνον.

ΝΑΥΚΕΛΙΑ. ΝΑΥΚΛΑΙ.

Ναυκέλια, & Ναύκλαι. *Navicellae, Naviculae*. Vide Glossarium Nicolai Rigaltii.

ΝΑΧΑΝ.

Νάχαν. Num. Quando. Glossae Graecobarbarae. Νάχαν φαλιάσῃ, ἢ νάχαν σφάλλειν.

ΝΕΚΕΣΣΑΡΙΟΣ.

Νεκεσσάριος. *Necessarius*. Theophilus Institut. lib. II. cap. XIX.

ΝΕΜΙΤΖΟΙ.

Νεμίτζοι. Milites barbarici, Imperatori servientes. Anna Comnena Alexiad. lib. II. Ὡς δὲ ἐνταῦθα μὲν ἐφεστάναι τοὺς ἀθανάτους λεγομένους ἐμάνθανεν, ἐκεῖσε δὲ τοὺς ἐκ τῆς θούλης βαράγγους, ἀλλαχόσε δὲ τοὺς νεμίτζους, ἔθνος καὶ τοῦτο βαρβαρικὸν, καὶ τῇ βασιλείᾳ ῥωμαίων ὑπήκοον· φησὶ πρὸς τὸν ἀλέξιον, παραινῶν, μήτε τοῖς βαράγγοις ἐμβαλεῖν, μήτε τοῖς ἀθανάτοις προσεμβαλεῖν, τῶν δὲ γε νεμίτζων ἀποπειρώμενον ἴσως οὐ πόῤῥω βάλλειν σκοποῦ.

ΝΕΥΤΖΙΚΟΣ.

Νεύτζικος. Iuvenis. Anonym. De bello sac.

Ἄνθρω-

(b) Vide Differt. ad Paulini Carmina *Lud. Ant. Muratorii*.

Α'νθρωπ☉ ἦτον νεύτζικ☉ χρόνων εἰκοσιπέντε.
Et alius De nuptiis Thesei.
Νευτζικήτον τρυφερὴ ἀκὸμη κορασίδα.

NEPAΔEΣ.

Νεράδες. Nymphae. Glossae Graecobarbarae. Α'γρωςῖναι. νύμφαι ὄρειοι. νεράδες ὀρῆναί.

NEPANTZION.

Νεράντζιον, sive Νεράτζιον. Italicum. *Nerantio*. Malum Medicum. Nicandri Scholiastes ad Alexipharmica. Μῆδον τε γράφεται μῆλον. ἐςὶ δὲ τὸ μηδικὸν μῆλον, ὅ ἐςι νεράντζιον. Stamatius in Epist. Καὶ ἐξέκοψαν τὰς ῥίζας τῶν δένδρον μου τῶν νερατζίων, ἢ ἐχάλασαν τὸν τοῖχον τῦ περιβολαίυμυ. Apud Myrepsum lib. De Emplastris cap. cxc. est νεραντζέα. Fuchsius vocem non intellexit. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Καὶ νεραντζέαν ἔβλεπεν ἐκ τὸ δένδρον ἐκεῖνον,
Ω'ς ἄνθρωπ☉ ἀναίσθητ☉, παραπεφρονημέν☉.
Καὶ τὸ δακτυλιδότυλον εἰς τὸ νεράντζη δύνει.

Apud Crusium in Turcograecia Νεραντζί explicatur, *color flavus*. Apud Latinos Barbaros *Arantium* vocatur. Diodorus Euchyon Polychemiae lib. I. cap. XI. *Caro Persicorum, & medulla ossium eorumdem, aqua rosarum, pulpa pomorum arantiorum*.

NEPBOΣ.

Νέρβ☉. *Nervus*. Chrysostomus in Acta Apost. Serm. xxxv. Η'σφαλίσατό, φησιν, εἰς τὸ ξύλον, ὡς ἂν εἴποι τις, εἰς τὸν νέρβον.

NEPON. NEPOKAPΔAMON. (a) NEPOΣEΛINON.

Νερόν. Aqua. Gloss. Grecobarbarae. Υ'δωρ ἀθροιςὸν, ἢ σολλεκτὸν. νερὸν σωρεμένον, ἢ συναγέμῳον. Occurrit iterum alibi. Apud Myrepsum lib. De Antidotis cap. 10v. Μετὰ νεροῦ καμπιέσης. Item capp. 10. & 10XI. Νερὸν τῆς ζωῆς. Ita utrobique corrigo, & lego: ἀντίδοτ☉ ἡ λεγομένη λατινιςὶ ἄγουα βίτε, γραικιςὶ νερὸν τῆς ζωῆς. Ecce, ἄγουα βίτε, est *Aqua vitae*. Vir eruditissimus Leonarthus Fuchsius, interpretatur, *Iugem vitam*: sed errat toto coelo. Sic apud eumdem lib. De Drosatis cap. LII. Νεροκάρδαμα, & νεροσέλινα, sive νεροσέλινα: sunt *Aqua nasturtii*, & *Aqua apii*: ubi itidem miris modis se torquet: & modo νέρο accipit pro radice, & a νέρτερ☉ deducit; modo pro recenti, ut sit νεαρός. Cyrillus in Lexico. Κρυνὸς, τὸ σελινάριν (lego, σιλινάριν) ὅπυ τρέχῃ ἀπ' αὐτῦ τὸ νερόν. Constantinus De Administrat. Imper. Καταλαμβάνυσι τὸν ἕκτον φραγμὸν μὲν ῥωσιςὶ λέαντι, σκλαβινιςὶ δὲ βερόντζη, ὅ ἐςι βράσμα νεροῦ. (b) Sed νεροσέλινον etiam interpretati licet, *Apium palustre*: quod veteribus, ὑδροσέλινον. Demetrius Zenus in Batrachom.

Κιαπὸ τὰ νεροσέλινα ἐβάλαν γιχμανίκια.

NEPOKOYBAΛIΣMAN.

Νερόκυβάλισμαν. Scaturigo aquae. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Καὶ τὸ νεροκυβαλισμαν ἔπαυσεν ἀπὸ τοτε.

NEPOKPATI.

Νεροκράτι. Olla cuprea aquae. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

NEPΩTIKOΣ.

Νερωτικός. Aquosus. Aquis abundans. Glossae Graecobarbarae. Τόποι δασεροὶ, ἢ νερωτοὶ, ὅπυ ἔχυν πολλὲς βρύσες.

NEYPIKON.

Νευρικόν. Constantinus in Tacticis. Ε'χέτωσαν προμετώπια ἢ ςηθάρια ἢ σιδηρᾶ, ἢ ἀπὸ κεντύκλων, ἢ νευρικὰ, ἵνα σκέπωνται τὰ ςήθη καὶ οἱ τράχηλοι αὐτῶν.

NEΦAPIOΣ.

Νεφάρ☉. *Nefarius*. Passim apud Iureconsultos Graecos.

NEΦEΛH.

Νεφέλη. Vitium oculi in accipitre. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. capit. XLVIII. Τὰς ἐπὶ πολλοῖς γινομένας αὐτοῖς ἐν ὀφθαλμοῖς ἱεράκων παρεμποδίσεις εἰς τὸ ὁρᾷν, οἱ μὲν νεφέλας καλῦσιν, οἱ δὲ λευκώματα.

NHΣANTZHΣ.

Νησάντζης. Dignitatis genus. Chronicon Constantinopol. Α'μα ἢ τὸ ἐλθεῖν ἀπέκτεινε τὸν γαμβρὸν αὐτῦ, τὸν σκεντερτᾶ, τὸν μποσαρλίπασι, ἢ τὸν καντιλεσκέρη, τὸν πρῶτον νησάντζην.

NHΣITZIN.

Νησίτζιν. Pro Νησίδιον. Insula. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Βλέπεις ἐκεῖνον τὸν καλὸν τὸν εὔμορφον τὸν τόπον,
Τὸ καλοξενοχάραγον ἐκεῖνο τὸ νησίτζιν.

Iterum.

Καὶ τὸ νησίτζιν τὸ καλὸν, τὸ εὔμορφον ἐκεῖνο.

NHΣTIKAΔA.

Νηςικάδα. Ieiunium. Inedia. Gloss. Graecobarbarae. Α'γευςίας, ἀτροφίας, νηςέας, νηςικάδας, ἀφαγίας.

NIBΓEIN.

Νίβγειν. Pro Νίπτειν. Glossae Graecobarbarae. Α'πονίπτει. καθαρίζει. νίβγει.

[a] In Vet. Lexico. Γατρικῦ. Bibl. Paris. Σίσ. τὸ ἐν ὕδατι γεγονὸς σέλινον. Donius.

[b] Vocabulum Turcicum, Scanderbei; ita Alexander Dominus, lingua Turcica vocabatur Georgius Castriotus. Donius.

NIBEΣ.

Νίβες. *Nives*. Suidas. Νίβα, χιόνα. Hesychius. Νίβα, χιόνα, ϗ κρήνιω.

NIKAPION.

Νικάριον. Cedrenus. Ἐν τοῖς νικαρίοις τῦ νομίσματος ὑποκείμενα ῥωμαϊκὰ γράμματα δηλοῦσι ταῦτα.

NIKOKΥPIA.

Νικοκύρια. Substantiae. Facultates. Bona. Glossae Graecobarbarae. Ἐπλήθυνε τὴν οὐσίαν τῦ. ἢ ἐπόλλυνε τὰ καλά τῦ, ϗ κλήματα. ἢ ἐπίντοσεν τα νικύριά τυ.

NIΣTIA.

Νιςία. Pro Ἑςία. Glossae Graecobarbarae. Εἰς τὸ πῦρ. εἰς τὸ λαμπρόν. ἢ εἰς τὴν ςίαν. ἢ νιςιάν. ἤγυν ἑςίαν.

NITZEΛOΣ.

Νίτζελος. *Nigellus*. Vide infra. Σαλτζέμε.

NOBATETEIN.

Νοβατεύειν. *Novare*. Glossae Basilicorum. Ἐνοβάτευσεν. ἀνεκαίνισεν. ἀνεψηλάφησεν.

NOBEΛA.

Νοβέλα. *Novella*. Res nova. Anonymus. De Vulpe, & Lupo.

Καὶ τι νοβέλα πάθασι καὶ πῶς ἐντροπιασήκαν.

NOBEPONIKIA.

Νοβερονίκια. Vestes pelliceae. Mauricius. Γουνία, ἤγουν νοβερονίκια ἀπὸ κεντούκλων πλατέα πάνυ.

NOΔOΠAKTON.

Νοδοπάκτον. *Nudum pactum*. Glossae Basilicorum. Νοδοπάκτον, ψιλὸν σύμφονον.

NOEMBPIOΣ.

Νοέμβριος. *November*. Mensis. Occurrit passim.

NOMEΓKOΥΛATΩP. NOMEΓKΛATΩP.

Νομεγκουλάτωρ, sive Νομεγκλάτωρ. *Nomenculator*. *Nomenclator*. Glossae Basilicorum. Νομεγκουλάτωρ, ὁ ἐξ ὀνόματός τινα φωνῶν, ὁ παρὰ συνήθειαν κράκτης. Corrigendus est Theophilus ad Autolycum extremo lib. III. Εἰ γάρ τις βούλεται μαθεῖν, ἐκ τῶν ἀναγραφῶν εὑρήσει ὧν ἀνέγραψε χρύσερος ὁ νομεγκλάτωρ, ἀπελεύθερος γενόμενος μ. αὐρηλίου οὐήρου. Perperam hodie editur. Χρύσερος, ὃν ὁ μὲν κράτωρ, ἀπελεύθερος, γενόμενος μαυρηλίω οὐήρου. Erant Nomenclatores inter officiales praefecti urbis. Vide Notitiam Imperii. Postea quoque inter Ecclesiasticos locum habuerunt. Annales Francici. *Huius factionis fuere principes Paschalis nomenclator, & Campulus sacellarius.*

NOMOΔOTHΣ. NOMIKOΣ.

Νομοδότης. Apud Codinum exponitur primicerius Lectorum. Haec verba sunt. Ὁ νομοδότης, ὁ ϗ ὁ πριμμικήριος τῶν ἀναγνωστῶν. Falluntur viri docti, qui praeceptorem interpretantur Musicorum, & Psaltarum. Etiam νομικὸς dicebatur, ut discimus ex Catalogo eiusdem Codini. Sed hic duplex erat: ecclesiasticus, & palatinus. De ecclesiastico iam dictum est: palatinus vero non alius erat quam tabellio. Suidas nos docet. Ταβελλίων, ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς νομικὸς λεγόμενος. Aut etiam legum sive iuris peritus. Homilia Scholastica Vetus. Δῶρον δικολόγῳ τιμικῷ, ϗ τοῖς συνηγόροις, καὶ τῷ νομικῷ, ἵνα σπουδαιότερον ἐκδικήσωσιν ἡμᾶς. Modestinus Excusat. lib. IV. Καὶ κερβίδιος σκεώλας, καὶ παῦλος, καὶ δομίτιος ὀλπιανὸς, οἱ κορυφαῖοι τῶν νομικῶν γράφουσι, φάσκοντες, οὕτως δεῖν ταῦτα παραφυλάττειν. Scholiastes Harmenopuli libro V. Tit. VIII. Καὶ οἱ νομικοὶ ἀντέγραψαν, τὸν οἰκέτην ἔνοχον ὄντα τῇ μοιχέᾳ οὐκ ἰσχυρῶς ἐν τῇ διαθήκῃ ἐλευθεροῦσθαι. Quod porro ad τὸν νομοδότην adtinet, hic νομμοδότης scribitur apud Ioannem episcopum Citri in Responsis.

NONIΣ.

Νονίς. Monialis. Idem quod Νόννα. De qua voce infra. Apud Palladium in Histor. Laus. De Virgine Romana. Εἶπον τῇ παρθένῳ, ὅτι μονάζων τις ἀναγκαίως σοι θέλει συντυχεῖν. δεδωκὼς ϗ αὐτῷ ἀπόκρισιν ἡ νονὶς, ὅτι ἐκ πολλῶν ἐτῶν οὐδενὶ συντετύχηκεν. In Manuscripto est, ἡνόνις. Male Hervetus, veluti non intellectum, in versione sua omisit.

NONNAI.

Νόνναι, sive Νόναι. *Nonae*. Mensium. Theodorus Anagnosta Eclog. I. Ἐπ' αὐτοῦ εἰσῆλθον ἐν κωνςαντινουπόλει τὰ λείψανα τῶν ἁγίων ἀποςόλων ἀνδρέα ϗ λουκᾶ πρὸ πέντε νόννων μαρτίων. Eusebius Histor. Eccles. lib. VIII. Δευτέρα ξανθικοῦ, ἥτις ἐςὶ πρὸ τεσσάρων νόννων ἀπριλλίων. Suidas. Νόναι τοῦ μηνὸς, αἱ εὐθὺς μετὰ τὰς καλάνδας. Vide ineptissimam nominis originem in εἴδοί. Corrigendus est Moschopulus. Νόναι παρὰ ῥωμαίοις πληθυντικῶς αἱ μετὰ τὰς καλάνδας ἐννέα ἡμέραι. Perperam editur. Πληθυντικῶς αἱ.

NONNAI.

Νόνναι. *Nonnae*. Moniales. Xiphilinus in Domitiano. Πολλάκις ϗ καὶ τοὺς ἀγῶνας νύκτωρ ἐποίει, καί ἐςιν ὅτε ϗ νόννας ϗ γυναῖκας συνέβαλε. Non recte Moschopulus. Νόννα, κύριον. Nihilo enim magis proprium est, quam μοναχός. Hieronymus ad Eustochium. *Maritorum expertae dominatum viduitatis praeferunt liberta-*

tatem , castae vocantur , & nonnae Walafridus De Vita S. Galli libro I. capit. XVI. *Cur filiam tuam , quam nonna illa de te concepit , & genuit , non fecisti tecum venire .* Flotilda in visionibus. *De quo quum requisisset, audivit quod fieri nonna deberet.*

ΝΟΞΑ. ΝΟΞΑΛΙΑ. ΝΟΞΑΛΙΩΣ.

Νόξα. *Noxa*. Νοξαλία. *Noxalis* actio. Νοξαλίως. *Noxaliter*. Crebra haec apud Iureconsultos Graecos.

ΝΟΣΟΝΑΡΙΟΣ.

Νοσονάριος. Sponsa. Glossae Basilicorum. Νοσονάριος, ἡ νύμφη.

ΝΟΣΤΑ. ΝΟΣΤΟΣ.

Νοστά. Recenter. Glossae Graecobarbarae. Ἄβλης. νεοργής. νοστὰ φλιασμένη. Et Νοστός. Recens. Novus. Eaedem Glossae alibi. Καινά. νοστά. καινέργια.

ΝΟΣΤΙΜΑΔΑ.

Νοστιμάδα. Decor, qualis proprie in iuventa. Glossae Graecobarbarae. Μηδὲ εὐμορφίαν. μηδὲ νοστιμάδαν. μηδὲ εὐπρέπειαν.

ΝΟΤΑΙ. ΝΟΤΑΡΙΟΣ.

Νόται. *Notae*, & Νοτάριος. *Notarius*. Grammatici Graeci passim. Michael Anchialus in Synodico. Ἔτι δὲ καὶ ὑπογραφῆς τῶν λογιωτάτων διακόνων καὶ πατριαρχικῶν νοταρίων. Iulianus in epist. ad Ecdicium. Ἡγεμὼν δὲ τῆς ζητήσεως ἔσω σοι ταύτης ὁ νοτάριος γεωργίου. Leo Papa in epist. ad Leonem Imperat. Οἷς διαλκίτιον τὸν νοτάριον τὸν ἡμέτερον, οὗ τὴν πίστιν ἐδοκιμάσαμεν, συνεζεύξαμεν. Petrus Siculus. Ἀλλὰ πάντες ἴσοι ὄντες ἔχουσι δὲ καὶ ἀποβεβηκότας μιερεῖς, νοταρίους παρ' αὐτοῖς ὀνομαζομένους. Scholiastes Hermogenis περὶ ἰδεῶν. Sect. I. Γραμματικὸν φῶν, οἱονεὶ νοτάριος. Sed Notariorum primum duo erant genera. Hi ipsam artem factitabant: illi profitebantur, & adolescentes docebant, atque Νοτάριοι παιδοδιδάσκαλοι dicebantur. Et hi festum Sanctorum Notariorum celebrabant, cum larvis per forum cursitantes, quod postea Lucas Patriarcha sustulit. Balsamon ad Concil. VI. Can. LXII. Τὰ μέν τοι γινομένα ποτε ἀπρεπῆ παρὰ τῶν νοταρίων παιδοδιδασκάλων κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων νοταρίων, μετὰ προσωπείων σκηνικῶν διερχομένων τὴν ἀγοράν, πρὸ χρόνων τινῶν κατηργήθησαν καθ' ὁρισμὸν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Λουκᾶ. Eorum vero qui artem factitabant tria rursus erant genera. Hi palatio inserviebant, isti militiae, illi ecclesiae, & Πατριαρχικοὶ nuncupabantur; fitque eorum mentio in Synodico Michaelis Anchiali antea a nobis citato: item in altero Alexii Patriarchae. Εἰ καὶ δεήσῃ γενέσθαι, τῇ ἡμῶν ἀναφέρειν μετριότητι, ἢ καὶ τῷ θεοφιλεστάτῳ χαρτοφύλακι, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν εὐλαβεστάτοις διακόνοις, καὶ πατριαρχικοῖς νοταρίοις. Et hi chartophylacibus operam navabant. Adparet ex verbis proxime prolatis, & Sancito quoque Nicolai Patriarchae. Ἐντελλόμεθα τοῖς τε κατὰ καιροὺς χαρτοφύλαξι, καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτοὺς νοταρίοις ἀσύγχυτον τὸ παρὸν τύπον διατηρεῖν. Erantque numero duodecim. Balsamon de Chartoph. & Proteed. Τὸ δὲ πεντακαιδεκάτῳ τοῦτον (τὸ δὲ δωδεκάδος πατριαρχικῶν νοταρίων αὐτοτισίαν ἐχόντων τοῦ θήσεως ἀκροατὰ συνελώτατε. Ac primitus quidem supra septem non erant, ex institutione Clementis. Anastasius in vita eius. *Fecit septem regiones dividi Notariis fidelibus ecclesiae , qui gesta Martyrum solicite , & curiose unusquisque per regionem suam diligenter perquirerent.* Dicebanturque *Regionarii.* Vide infra, Ῥεγιονάριος. Atque hos exstimulabant totidem subdiaconi, in eam rem instituti a Fabiano Pontifice. Idem Anastasius in vita eius. *Fecit septem subdiaconos , qui septem Notariis imminerent, ut gesta Martyrum in integro colligerent.* Tamen etiam primum hoc Fabiano tribuit Lectionale, ubi de eo. *Hic regiones divisit diaconibus, & septem subdiaconibus, qui septem notariis imminerent , ut gesta Martyrum fideliter in integro colligerent.* Iam eorum, qui in militia, munus satis clare percipimus ex istis Cantacuzeni lib. I. cap. XXXV. *Notarius legere , qui in indices referrent , quantum militum indigenarum ad reditus capiendos destinatum esset.* Regino in Chron. *Misit itaque rex Erchambaldum Notarium in Liguriam ad naves parandas.* Sozomenus lib. IV. cap. X. Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλικός τις ταχυγράφος ἐκ τοῦ τάγματος τῶν καλουμένων νοταρίων ἀποσταλεὶς τιμωρῆσαι πολλοὺς ἀλεξανδρέων ἐβασάνισε. Et hi Notarii βασιλικοὶ dicebantur. In verbis Sozomeni citatis. Βασιλικός τις ταχυγράφος ἐκ τοῦ τάγματος τῶν καλουμένων νοταρίων. Apomasar in Mysteriis. Ἐν τῷ τρίτῳ ὀνείνησι τοὺς λεγομένους νοταρίους βασιλικούς. Hos ipsos μεγιστᾶνας adpellat ibidem. Θάνατον μεγάλων ἀνθρώπων, ἀπόπτωσιν τῶν μεγιστάνων νοταρίων. Ita aliquoties illic: & alibi μεγάλους quoque ἔκπτωσιν τινος τῶν μεγάλων νοταρίων. Observa autem in Sozomeni verbis, τὸ τῶν νοταρίων τάγμα. Itaque tribuni etiam illis sui, cum primicerio, & adiutore. In notitia Consuetudinum. Τῷ πριμμικηρίῳ τῶν λαμπροτάτων τριβούνων νοταρίων νομίσματα κδ'. τῷ αὐτοῦ βοηθῷ νομίσματα γ'. Iustinianus Novell. VIII. Τῶν λαμπροτάτων τριβούνων τῶν πραιτωριανῶν καὶ νοταρίων. Marcellinus Comes in Chronico. *Anastasius Imperator donativum Illyricianis militibus per Paulum tribunum notariorum erogandum misit.* Atque hi sunt iidem, qui τριβοῦνοι νοτάριοι aliis dicuntur. Zosimus. Συνεξῄει τούτῳ καὶ Ἰωάννης, τῶν βασιλικῶν ὑπογραφέων, οὓς τριβούνους καλοῦσιν, ἄρχων γεγενημένος, οἷα γνώριμος Ἀλλαρίχῳ καὶ πρόξενος. Et apud Isidorum Pelusiotam lib. II. epist. CCXCI. inscriptio est. Σεβήρῳ τριβούνῳ νοταρίῳ. Observa autem dignitatem nam λαμπρότατοι dicuntur in Notitia, & Novella citatis. Cyrillus in epistola ad Acacium. Ἀπεστάλη τοῦτο αὐτὸ καταστήσων ὁ κύριός μου ὁ θαυμασιώτατος τριβοῦνος καὶ νοτάριος ἀριστόλαος. Et hi quidem notarii iidem cum scriniariis, de quibus infra. Palatini autem erant illi, quos nos hodie *Publicos* ad-

pellamus; interque hos dignitate primus ὁ πρωτονοτάριος. Codinus. Πρωτονοτάριος δῆλος καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος, πρῶτος γὰρ τῶν νοταρίων. Et hic, Ἄρχων τῶν ὑπογραφέων vocatur ab Achmete Onirocrit. cap LXII. Et Πρωτοσάτης τῶν βασιλικῶν ὑπογραφέων, a Socrate lib. VII. cap. XXIII. De eo plura infra suo loco.

NOTIA.

Νοτία. Humor. Corona pretiosa. Νοτία. *Humiditas*. Νοτίς. Glossae Graecobarbarae. Ἀναθυμίασις, νοτία.

NOTOBOΛIA.

Νοτοβολία. Nebula. Glossae Graecobarbarae. Ὁμίχλη. νοτοβολία. καταχνία. Occurrit illic pluries.

NOYMBATEYEIN.

Νουμβατεύειν. Legare. Glossae Basilicorum. Νουμβατεύεσθαι, λεγατεύεσθαι, sed legendum censeo, Νουνκουπατεύειν. Id est, *Nuncupare*.

NOYΔEON.

Νούδεον. Occurrit apud Myrepsum De Antidot. capit. CXI. Fuchsius interpretatur, Apium.

NOYMEPA.

Νούμερα. *Numeri*. Cohortes. Suidas. Σπεῖρα, πλήθη στρατευμάτων, φάλαγγες, νούμερα, λεγεών. Oecumenius ad Acta Apost. cap. XV. Καὶ τὴν ἀξίαν ἐδήλωσεν, ἐκ σπείρης εἰπὼν τῆς καλουμένης ἰταλικῆς. σπεῖρα δέ ἐστιν ὃ καλοῦμεν νῦν νούμερον. Nicetas Paphlago in vita Ignatii Patriarchae Constantinop. Λέων ἐκεῖνος ὁ λαλάκων ἐπινομαζόμενος, τῶν νουμέρων δομέστικος ὤν, ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοῦ τοῖς ῥαπίσμασι κατέκοψε τὰς σιαγόνας, ὡς δύο μύλας ἐκεῖ τοῦ ἱερωτάτου γέροντος ἐκπεσεῖν. Quem locum viri doctissimi frustra vitii suspectum habent. Item ἀριθμοὺς adpellabant κατὰ τὸ ἰσοδυναμοῦν. Itaque leges apud Zonaram Annal. III. Εἶτα τριβοῦνον ἀριθμοῦ τῆς ὑπερορίας ἀνακληθέντα ἐποίησεν. Haec eruditissimo Interpreti olim in mentem non venerunt. Apollonius presbyter de Excid. Hierosol. lib. II.

> ——— *laudavit ineptus*
> *Verba ducis vafri numerus, fortesque recepit*
> *Compositas*. ———

Et olim insignem locum Iulii Caesaris correximus restitutione huius vocis, Animadverf. Miscell. lib. I. cap. XIV.

NOYNTEΣAPKA.

Νουντεσάρκα, Vox ignota, Occurrit apud Myrepsum lib. De Purgat. cap. XLI.

NOYPA. NOYPAΣ.

Νουρά. Cauda. Glossae Graecobarbarae. Κοντέρα. διατὶ ἔχει σιμὴν οὐρὰν, ἤγουν κοντὴν νουράν. Iterum alibi. Κέρκος, οὐρὰ, νουρά. Item νουράς. Ibidem. Ἀκρωρὰ, οὐραὶ, νουράδες.

NTAMA.

Ντάμα. sive Τάμα. Gallicum, *Dame*. Domina. Anonymus De bello sacro.

Γυναῖκαν τοῦ ἐδώκασιν τὴν ντάμα μαργαρίταν.

NTAPΔOYNH.

Νταρδούνη. Italicum, *Dardo*. Corona pretiosa. Νταρδούνη, *Iaculum*. Ἀκόντιον. Haimo in Homiliis. *Ex omnibus gentibus erant scholae in Roma. Quidam exercebantur sagittis, ut fierent sagittarii: quidam vero cum dardis, & ceteris exercitiis.*

NYKTA.

Νύκτα. Pro Νύξ. Corona pretiosa. Νύκτα. *Nox*. Νύξ. Nicetas in Man. Comneni lib. VI. Ἐπιφανέντων γὰρ ἐκ τῶν ὄπισθεν νύκτας βαρβάρων τινῶν, καὶ βοησάντων, μὴ ἀναμείνας ἦτο πλῆθος τῶν ἐπιόντων, &c.

NYKTEPIΔA.

Νυκτερίδα. Pro Νυκτερίς. Corona pretiosa. Νυκτερίδα. *Vespertilio*. Νυκτερίς.

NYMΦITZA.

Νυμφίτζα. Stellio. Suidas. Ἀσκαλαβώτης. ζωΰφιον ἐοικὸς σαύρᾳ ἐν τοῖς τοίχοις τῶν οἰκημάτων ἀνέρπον. ἢ καὶ ὁ ποντικός. καὶ ἡ κοινῶς λεγομένη νυμφίτζα. Glossae Graecobarbarae. Ἀγήτης. σίντης, βλαπτικὸς, ὅτι βλάπτει. ἢ ἀσκαλαβώτης. ποντικὸς, νυμφίτζα. Et alibi. Ἀσκαλαβώτης, γαλεώτης, καλαβώτης, ποντικὸς, νυμφίτζα. Cyrillus in Lexico. Ἀλὴν ἡ νυμφίτζα, καὶ ἡ κίλα.

NYΦH.

Νύφη. Pro Νύμφη. Corona pretiosa. Νύφη. *Nurus*. Νύμφη. Hinc γυνεόνυφος, pro νεόνυμφος. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ὅταν αὐτὸς ἐκάθετον με τὴν γυνεόνυφον του.

NYXIA.

Νύχια. Pro Ὀνύχια. Vngues. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τὰ νύχια του τὰ δόντια του ὅλα τὰ ἐξακονίζει.

Demetrius Zenus in Batrachom.

Τὰ νύχια εἶχαν ζύμητα σὰν τάχουσιν οἱ γάταις.

NΩBEΛΛIΣIMOΣ.

Νωβελλίσιμος. *Nobilissimus*. Olympiodorus. Ζῶντος μὲν ὀνωρίου νωβελλίσιμος γίνεται, βιαζομένης τῆς πλακιδίας τὸν ἀδελφόν. Et postea. Καὶ ἐπαναλαμβάνει αὐτῇ μὲν τὸ τῆς ἀυγούσης, ὁ δὲ οὐαλεντινιανὸς τὸ τοῦ νωβελλισίμου ἀξίωμα. Cedrenus. Κωνσταντῖνον τὸν δομέστικον μετακαλεσάμενος τῆς ὑπερορίας, καὶ νωβελλίσιμον τιμήσας, εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ. Non exiguae autem dignitatis hoc genus fuis-

fuisse adparet ex locis iam citatis: & Imperatores quoque filiorum minores ea ornabant. Zonaras in Constantino Copronymo. Ἀνθλαςος δὲ ὢν καὶ τρεῖς γυναῖκας ἠγάγετο, καὶ ἐκ μὲν τῆς πρώτης ἔσχε παῖδα λέοντα, ὃν καὶ τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι κατηξίωσεν. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων χριστοφόρον, νικηφόρον τε, καὶ νικήταν, καὶ τοὺς μὲν δύο καίσαρας ἔστεψε, τὸν δὲ νικήτον ἔστεψε νωβελλίσιμον. Olympiodorus. Οὗτος δύο παῖδας ἔσχε, κώνσαντα καὶ ἰουλιανὸν, ὧν τὸν μὲν κώνσαντα καίσαρα χειροτονεῖ, εἶτα ὕστερον κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ τὸν ἰουλιανὸν νωβελλίσιμον. Et fratres etiam. Idem Zonaras in Leone. Τῷ δὲ μεγάλῳ σαββάτῳ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐνδόξιμον νωβελλίσιμον ὁ βασιλεὺς προεβάλλετο. Et de nepotibus locus est apud Marcellinum Comitem in Chronico. *Anno regiae urbis conditae* CXCVII. *Iustinus Imperator Iustinianum ex sorore sua nepotem, iamdudum a se Nobilissimum designatum, regni quoque sui successorem creavit Kalendis Aprilis.* Et vel hinc quoque dignitatis magnitudo adparet, quod quum crearetur, ad instar Imperatoris ac Caesaris coronaretur, etsi alio fine dubio coronae genere. Ecce in verbis Zonarae, quae citavi. Καὶ τοὺς μὲν δύο καίσαρας ἔστεψε, τὸν δὲ νικήταν ἔστεψε νωβελλίσιμον. Vestis illi quoque purpurea (observa colorem Imperialem) & aureo limbo ornata. Zosimus libro II. De Constantio, & Anaballiano. Ἐσθῆτι χρώμενοι κοκκοβαφεῖ καὶ περιχρύσῳ, τῆς τοῦ λεγομένου νωβελλισίμου παρ' αὐτοῦ κωνσαντίνου τυχόντες ἀξίας. Et erat Caesarum ipsorum quoque titulus. Nazarius in Panegyrico Constantini. *Nobilissimorum quoque Caesarum laudes exsequi velle studium quidem dulce, sed non & cura mediocris est.* Incepit hoc nomen Constantini, & Licinii temporibus. Itaque in Fastis Capitulinis exstat. *Fl. Valerius Crispus Nobilissimus Caesar.* Et deinceps aliquoties illic est videre. Sic filiae quoque *Nobilissimae* dicebantur. Ecce in rescripto Imperatorum Arcadii, Honorii, & Theodosii, quod exstat Cod. Theod. lib. X. Tit. XXV. *Ad omnem fraudem amputandam, procuratores per singulas quasque provincias nobilissimarum puellarum filiarum mearum,* &c. Sed ipse quoque Augustae ita indigetabantur. Amalarius in Epistola ad Ludovicum Pium. *Iudith orthodoxae nobilissimae atque prudentissimae Augustae salus per multos annos.* Descriptione Vrbis Constantinop. invenio in regione prima, *Domum Nobilissimae Marinae.* Rursum in nona, & decima, *Domum Nobilissimae Arcadiae.*

ΝΩΘΕΙΝ.

Νώθειν. Vide Γνώθειν.

ΝΩΤΑΡΙΟΣ.

Νωτάριος. Baiulus. Glossae Basilicorum. Νωτάριος, ὁ βαρυβαστάκτης.

ΞΑΘΘΟΣ.

Ξαθθός. Pro Ξανθός. Flavus. Sicuti Ἀθθος, pro Ἄνθος, & talia. Hinc in Glossis Graecobarbaris. Ποικιλόθριξ, ὁμορφομαλλοῦσα, ξαθθομαλλοῦσα.

ΞΑΜΗΤΟΣ.

Ξάμητος. Pro Ἐξάμιτος. Vide illic.

ΞΑΜΙΛΙΑ.(a)

Ξαμίλια. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. Φεῦ σοι πελοπόννησος πολεμηθεῖσα· οὐχ ὡς ξένος κίνδυνος, ἀλλ' οἰκεῖος, ὡς πλεῖστα κόλλα μένουσιν ἐν ξαμιλίοις.

ΞΑΝΑΣΤΡΟΦΑ.

Ξανάστροφα. Retrorsum. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΞΑΝΘΗΣΑΡΙΟΝ.

Ξανθησάριον. Apud Myrepsum lib. De Decoctis cap. XIV. Puto rescribendum, ξανθοκάρυον, ut est cap. XVII.

ΞΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Ξανίσκειν. Pro Ξαίνειν. Glossae Graecobarbarae. Ξαίνει. Ξανίσκει.

ΞΑΡΙΟΣ.

Ξάριος. Leontius De sphaera Arati. Γράφομέν τε λευκῷ τινι ἢ τύχοι, καὶ ξαρίῳ χρώματι, πρὸς τὸ μετὰ τὴν χρεῖαν εὐχερῶς ἀπαλειφθῆναι δύνασθαι.

ΞΑΡΤΙΟΝ.(b)

Ξάρτιον. Gloss. Graecobarbarae. Ἀκροςόλια. τὰ ἄκρα τῆς νηός. τὰ ξάρτια.

ΞΕΝΑΛΙΟΝ, ΞΕΝΑΛΙΖΕΙΝ.

Ξενάλιον. Quod hospitibus datur. Veteres ξένιον dicebant. Constantinus De Administr. Imper. Οἱ δὲ τοιοῦτοι πατζινακῖται ἄπληστοι ὄντες, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς σπανίων ὀξεῖς ἐπιθυμηταὶ, ἀναίδην ἐπιζητοῦσι ξενάλια ἱκανά. Hinc Ξεναλίζειν. Dona hospitalia dare. Male Suidas interpretatur, συναθροίζειν.

ΞΕΝΙΑ. ΞΕΝΙΔΙΟΝ.

Ξενία. Hospitium. Tugurium. Apud Palladium Histor. Lauf. in Chronio. Καὶ εὗρεν κάλλιστον ὕδωρ ἀπέχον εἰς βάθος ὀργυιὰς ἑπτὰ, καὶ ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ ξενίαν μικράν. Item. Ξενίδιον. Apud eumdem alibi in Eulogio. Ἤνεγκεν εἰς τὸ ἴδιον ξενίδιον. Et mox. Ὡς ἐπὶ προφάσει δῆθεν εὐποιΐας εἰς τὸ ξενίδιόν σου λαβών με.

ΞΕΝΟΚΟΥΡΙΤΗΣ.

Ξενοκουρίτης. Qui alibi tonsuram accepit: id

(a) Ἐξαμίλιον. Donius.
(b) Sarte. Donius.

id est, alterius Monasterii monachus. Lucas Patriarcha in Synodico. Ἐνορίας κἂν τὰ ἰντικὰ τέτων διορίζωνται, ξενοκέριτlυ μὴ γίνεσθαι καθηγέμενον. Balsamon ad Concil. VI. Can. XXI. Καὶ κάθης ὅπως οἱ ξενοκηρίται κολάζονται, καὶ οἱ τέτες δεχόμενοι.

ΞΕΝΟΧΑΡΑΓΟΝ.

Ξενοχάραγον. Descriptu admirabile. Rarum. Anonymus De nuptiis Thesei.
Γιατὶ τυχόντ@ ἔγινε ξενοχάραγον πρᾶγμα.

ΞΕΠΤΕΡΙΟΝ.

Ξεπτέριον. *Accipiter*. Anonymus De nuptiis Thesei.
Γεράκια, ϗ ξεπτέρια, πετρίτες, ϗ φαλκόνια.

ΞΕΡΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Ξερανίσκειν, sive Ξηρανίσκειν. Pro Ξηραίνειν. Gloss. Graecobarbarae. Ἄζηρα. ξηραίνει. ξερανίσκει. Et alibi iterum. Ἄζω. ξηραίνω. ξηρανίσκω.

ΞΕΡΑΧΙΑ.

Ξεραχία. Glossae Graecobarbarae. Ἄζη. ξηρασία. ξεραχιά. κονιορτός.

ΞΕΡΟ.

Ξερό, sive Ξερόν. Pro Ξερόν. Siccum. Corona pretiosa. Ξερό. *Siccum*. Ξηρόν. Glossae Graecobarbarae. Ἀζαλέας. ξηρός. ξερός. Et occurrit illic pluries.

ΞΕΡΟΠΟΤΑΜΟ.

Ξεροπόταμο. Torrens. Corona pretiosa. Ξεροπόταμο. *Torrens*. Χείμαῤῥ@. Exstat quoque apud Nicetam. Ξηροπόταμ@.

ΞΕΡΟΤΤΓΑΝΟΝ.

Ξερστύγανον. Quasi Ξηροτήγανον. Glossae Graecobarbarae. Πότανον. λαλάγγιον. ξεροτύγανον.

ΞΕΤΡΕΧΕΙΝ.

Ξετρέχειν. Fugere. Effugere. Evadere. Ioannes Glycas De Van. Vitae.
Καὶ ὡς ἂν ἐχθροὺς θανασίμους πάντοτε μας ξετρέχεις.

ΞΕΦΟΥΝΤΟΜΕΝΟΝ.

Ξεφυντομένον. Phortius. Περὶ ςρατ. πραγματ.
Ἡ βύτζα ξεφυντομένα
Ἐκ χώματ@ γεμωσμένα.

ΞΕΨΥΧΕΙΝ.

Ξεψυχεῖν. Examinari. Animo delinquere. Ioannes Glycas De Van. Vitae.
Δὲν ἔρχεται ἀπὸ φόβε τε σχεδὸν νὰ ξεψυχήση.

ΞΗΓΑΛΙΖΕΙΝ.

Ξηγαλίζειν. Emulgere. Glossae Graecobarbarae. Ἀμοργίδα. ἐξεσβηκυῖαν τὸ γάλα. ξηγαλισμένlυ.

ΞΕΔΙΑΛΤΖΕΙΝ.

Ξηδιαλύζειν. Solvere. Exsolvere. Glossae Graecobarbarae. Ἀναλύει. ξηδιαλύζει.

ΞΗΔΙΝ.

Ξήδιν. Acetum. Glossae Graecobarbarae. Ὄξ@. ξήδιν. Scribitur etiam ξίδιν. Et occurrit ibidem pluries. Corona pretiosa. Ξήδι. *Acetum*. Ὄξ@. Anonymus De Vulpe, & Lupo.
Νὰ φᾶς τὸ μαρυλόφυλον ἐκεῖνο χωρὶς ξίδη.

ΞΗΔΥΝΑΜΩΝΝΕΙΝ.

Ξηδυναμώννειν. Imbecillum esse. Non posse. Glossae Graecobarbarae. Ἀδυνατεῖ. ξηδυναμώνει. ἀσθενεῖ. ἀρωςεῖ. Inde Ξηδυνάμωμα. Imbecillitas. In iisdem Glossis alibi.

ΞΗΖΟΥΡΩΝΝΕΙΝ.

Ξηζυρώννειν. Mundare. Purgare. Glossae Graecobarbarae. Ἀπορυπᾶται. καθαίρεται. ξηζυρώννεται.

ΞΗΚΑΘΑΡΗΣΙΣ.

Ξεκαθάρησις. Solutio. Liberatio. Glossae Graecobarbarae. Εὑρίσκει τὴν λύσιν, ἤγουν τὴν διάλυσιν, ϗ ξηκαθάρησιν. Iterum mox. Δὲν εὑρίσκει διάλυσιν, ἢ ξηκαθάρησιν.

ΞΗΚΟΚΚΑΛΙΖΕΙΝ.

Ξηκοκκαλίζειν. Exossare. Glossae Graecobarbarae. Ἀρθρέμβολα, ὀνόματα βασανιςηρίων, παρὰ τὸ ἐξαρθρῦν τὸν ἐμβαλλόμενον, διατὶ ξηκοκκαλίζειν ἐκεῖνον ὅπε ναππέση εἰς ἐκεῖνα.

ΞΗΚΟΚΚΗΝΙΑΖΕΙΝ. ΞΗΚΟΚΚΗΝΙΑΣΜΑΝ.

Ξηκοκκινιάζειν, sive Ξηκοκκινιάζειν. Cocco tingere. Atque inde, Ξεκοκκινίασμαν. Tinctura coccinea. Color coccineus. Glossae Graecobarbarae. Ἀπεθάλωσεν. ἐξεπύρωσεν. ἢ ἀπέσβεσεν. ἔχασε τὴν ὄψιν ϗ τὴν πύρωσιν. ἔσβεσεν ἡ ὠχρὰ τῦτον ϗ ξηκοκκινίασμαν.

ΞΗΛΑΡΙΟΝ.

Ξηλάριον. Pro Ξυλάριον. Navis Gloss. Graecobarbarae. Ἄδρυα, πλοῖα μονόξυλα. ξηλάρια ὅπε εἶνι φτιασμένα ἀπὸ ἕνα ξύλον μόνον.

ΞΗΛΕΙΒΓΕΙΝ.

Ξηλέβγειν. Pro Ἐξαλείφειν. Delere. Perdere. Glossae Graecobarbarae. Χαλῶντα, ἀφανίζοντα, ἐξαλείφοντα, ξηλέβγοντα.

ΞΗΛΙΜ-

ΞΗΛΙΜΜΟΣ.

Ξηλιμμὸς. Defectus. Interitus. Gloss. Graecobarbarae. Χαλεπὸν κ̓ δεινὸν ὄλεθρον. κακον ξηλιμμόν.

ΞΗΛΙΜΟΤΤΤΑΝ.

Ξηλιμοττᾶν. Exoriri. Adparere. Glossae Graecobarbarae. Ἀνατέλλει. ἀναφαίνεται. φαίνεται ἀπάνω. ξηλιμοττᾶ.

ΞΗΜΕΡΩΝΗ. ΞΗΜΕΡΩΜΑ.

Ξημερώνη. Diescit. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ σκότ☉ πάντα γίνεται, κ̓ πάλιξημερώνη.

Hinc Ξημέρωμα. Diluculum. Idem alibi.

Πρὶν παρὰ τὸ ξημέρωμα δὲν ἦτε μησεμέν☉.

ΞΗΠΕΦΤΕΙΝ.

Ξηπέφτειν, sive Ξιπέφθειν. Pro Ἐκπίπτειν. Excidere. Glossae Graecobarbarae. Ἀλόντα. κλοπέντα. διαπεσόντα. ἐκεῖνον ὅπου ξιπέφτει καὶ πιάννεται εἰς κλεψίαν. ἢ ὅπου ἐξέπεσε κ̓ ἐπιάσθη εἰς μοιχείαν κ̓ κλεψίαν.

ΞΗΠΟΔΗΜΕΝΟΣ. ΞΗΠΟΔΗΤΟΣ.

Ξηπόδητ☉. Discalceatus. Glossae Graecobarbarae. Ἀνυπόδητ☉. γυμνόπους. ξηπόδητ☉. ὅπου ἔχει τὰ πόδια τοῦ γυμνά. Alibi quoque in iisdem Glossis reperitur, ξηποδημέν☉.

ΞΗΠΟΛΗΤΟΣ.

Ξηπόλητ☉. Idem quod Ξηπόδητ☉. Glossae Graecobarbarae. Ἀνυπόδητ☉, γυμνόπους, ξηπόδητ☉, ξηπόλητ☉, ἀνυπόδητ☉.

ΞΗΡΙΖΩΝΝΕΙΝ.

Ξηριζώννειν. Eradicare. Glossae Graecobarbarae. Καταιγίζει, διασπᾷ, ἀνασπᾷ, ξηριζώννει.

ΞΗΡΟΜΥΡΟΝ.

Ξηρόμυρον. Rosmarinum. Glossae Latinograecae.

ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΣ.

Ξηροπόταμ☉. Torrens. Glossae Grecolatinae.

ΞΗΡΟΣΤΗΜΑΝ.

Ξηρόσημαν. Medela. Glossae Graecobarbarae. Θεραπείαν. ἰατρείαν. ἴασιν. ἴατρευμα. γιάτρεμαν. ξηρόσημαν. Et mox. Θεραπεία. ἰατρεία. ἴαμα. γίαμαν. ξηρόσημαν.

ΞΗΣΤΟΜΑΤΗΣ.

Ξηστοματής. Memoriter. Glossae Graecobarbarae. Ἀπὸ μνήμης λέγει. κ̓ ἀπὸ σόματ☉. κ̓ ξηστοματής.

ΞΗΣΤΡΕΜΜΑ. ΞΗΣΤΡΕΜΜΑΤΟΝ.

Ξήστρεμμα, sive Ξηστρέμματον. Glossae Graecobarbarae. Ἀναστροφῆς. ξηστρεμμάτου. ἢ ξηστρεμματ☉.

ΞΗΣΤΡΙΑ.

Ξηστριά. Serenitas. Gloss. Graecobarbarae. Αἰθρία, ξηστριά. Et occurrit illic pluries.

ΞΗΤΡΙΧΩΝΝΕΙΝ.

Ξητριχώννειν. Pilos evellere. Depilare. Glossae Graecobarbarae. Ἀπὸ τίλλειν, νὰ ξητριχώννειν τὸ ἄσιν.

ΞΗΦΑΝΤΟΝΝΕΙΝ.

Ξηφαντόννειν, sive Ξιφαντώννειν. Luxuriari. Glossae Graecobarbarae. Ἀγχαθοδαιμονισαί. οἱ ὀλιγοπονοῦντες. ὅπου ξηφαντόννουν ὀλίγον. Iterum alibi. Τρυφᾷ. σπαταλᾷ. ξηφαντώννει. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Καὶ με γεράκια κ̓ σκυλία πάντοτε ξεφαντόναν.

ΞΗΦΟΡΤΩΝΝΕΙΝ.

Ξηφορτώννειν. Exonerare. Occurrit in Glossis Graecobarbaris. Κουφίζειν. τα ἀλαφρυνισκειν. νὰ ξηφορτώννεται.

ΞΗΦΩΤΙΣΜΑ.

Ξηφώτισμα. Ortus. Detectio. Gloss. Graecobarbarae. Ἀνατολαί. ἀνακαλύμματα. ἀποσκεπάσματα. ξηφωτίσματα.

ΞΗΧΩΡΙΣΤΕΙΝ.

Ξηχωρισεῖν. Segregare. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Τοῦ κόσμου ταῖς ἀπόλαυσαις ἐς ταῖς ξηχωρισοῦμεν.

ΞΙΓΓΗ.

Ξίγγη. Adeps. Vide. Ἀξούγγιον.

ΞΙΔΙΝ.

Ξίδιν, sive Ξήδιν. Pro Ὀξίδιον. Acetum. Vide Ξήδιν.

ΞΙΕΙΝ.

Ξίειν. Pro Ξέειν. Corona pretiosa. Ξίειν. *Scalpere*. Ξέειν.

ΞΙΛΟΝΝΕΙΝ.

Ξιλόννειν, sive Ξιλλώννειν. Miscere. Perturbare. Confundere. Glossae Graecobarbarae. Νὰ συγχήζει. νὰ ξιλόννει. νὰ ἀνακατόνει.

ΞΙΛΛΩΝΝΕΙΝ.

Ξιλλώννειν. Vide Ξιλόννειν.

ΞΟ-

ΞΟΔΙΑΣΜΑ.

Ξοδίασμα. Vide Ξωδιάσμα.

ΞΟΛΟΘΡΕΜΜΟΣ.

Ξολοθρεμμός. Pro Ἐξολόθρευμα. Gloss. Graecobarbarae. Ἀφάνισις. ἀφανισμὸς. ἐξολόθρευμα. ξολοθρεμμός.

ΞΟΜΑΚΡΙΖΕΙΝ.

Ξομακρίζειν. Longe distare. Gloss. Graecobarbarae. Ἀφεστάναι, νὰ ξομμακρίζῃ. νὰ ἀπομακρύνειν.

ΞΟΜΠΛΙΑΣΜΑ. ΞΟΜΠΛΙΝ.

Ξόμπλιν. *Exemplum*. Glossae Graecobarbarae. Ξόμπυιν, ἢ παράδειγμα. Occurrit illic pluries. Item Ξομπυίασμα. Eaedem Glossae. Παραδειγμα, κ̀ ξομπλίασμα. Iterum alibi. Αἰνίγματα, ζητήματα, τεκμήρια, γυρεύματα, γυρέματα, ξομπλιάσματα. Truncata vox est, ut adparet, & plenius quoque proferebant. Ἐξομπλίασμα. Ibidem. Αἰνιτλόμενος, δι' αἰνιγμάτων ἢ παραβολῶν λαλῶν. ὅπȣ λέγει μὲ παραβολαῖς, κ̀ αἰνίγματα, ἢ ἐξομπλιάσματα.

ΞΟΝΙΟΝ.

Ξόνιον. Pro Ἀξόνιον. *Axiculus*. Gloss. Graecobarbarae. Τὰ πήγματα τȣ̃ ἄνω τῆς ἁμάξης, τὰ ὁποῖα θέτονται ὀμπρὸς εἰς τὰ ξόνια, ὅπȣ συςρέφονται εἰς αὐτά.

ΞΟΡΙΔΕΣ.

Ξόριδες. Venatores. Bestiarii. Laonicus Chalcondyles Histor. lib. v. Καὶ οἱ τῶν θηρῶν πρυτανεῖς, ξόριδες ȣ̃τω καλȣ́μενοι.

ΞΟΣΤΕΓΟΝ.

Ξόςεγον. Pro Ἐξόςεγον. Protectum. Suggrunda. Anonymus De nuptiis Thesei.

Οἱ ῥίμνες, καὶ τὰ ξόςεγα, καὶ οἱ ψηλοὶ τρικλίονες.

Τȣ̀ς ἄρχοντες ἐγέμασι με ταῖς ἀρχοντισσαῖς τȣς.

ΞΟΥΡΑΦΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Ξȣραφόπȣλλον. Novacula. Glossae Graecobarbarae. Ξιφίδιον μικρὸν, ἢ ξȣραφόπȣλλον, ἢ μαχαιρόπȣλλον.

ΞΟΥΣΙΑ.

Ξȣσία. Pro Ἐξȣσία. Potestas. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Ἀφ' ὧν τȣς ἔδωσε ξȣσία καθολικὴν, ὡς πρέπει.

ΞΥΓΑΒΔΙΑ.

Ξυγάβδια. Calceamenti genus. Suidas. Συρίδες, καμπάκια, ξυγάβδια, ἢ ἄλλο τι ὑπόδημα διάφορον.

ΞΥΛΑΒΙΟΝ.

Ξυλάβιον. Oppiani Scholiastes Halieut. ii. Πυράγρη, ἣν ξυλάβιόν φασιν οἱ χαλκεῖς.

ΞΥΛΑΛΟΓΟΝ.

Ξυλάλογον. Ligneus equus. Fabricae genus. Nicetas in Alexio Comneno lib. ii. Πλεγμάτιον τοίνυν ἐκ λύγων συγκείμενον, ὃ φασιν ἡ δημώδης φράσις ξυλάλογον, σάγῳ ζωστῷ εἰς τὸ διαπρεπὲς σκεπόμενον διαζωσάμενος, τὸ σχέδιον ἐκεῖνο θέατρον εἴσεισι.

ΞΥΛΑΛΟΗ.

Ξυλαλόη. Lignum aloes. Veteres ἀγάλλοχον vocabant. Simeon Sethi De Cib. Facultat. Ξυλαλόη ξύλον ἐςὶ δένδρου, γίνεται δὲ ἐν διαφόροις τόποις τῶν ἑώων.

ΞΥΛΑΡΑΚΙΟΝ.

Ξυλαράκιον. Pro Ξύλον. Lignum. Constantinus in Hist. Apollonii Tyrii.

Ἐγλάκησε με τὴν καρδιὰ, κ̀ φέρε ξυλαράκια.

ΞΥΛΕΤΙΝΟΣ.

Ξυλέτινος. Ligneus. Glossae Graecobarbarae. Ὑποδήματα ξύλινα. ποδήματα ξυλέτινα.

ΞΥΛΙΝΑΔΕΣ.

Ξυλινάδες. Lignatores. Lignarii mercatores. Synod. Constantinop. viii. Act. viii. Θεωρημένων σκυλέων, ἰχθυοπρατῶν, ξυλινάδων, βελονάδων, κ̀ τῶν λοιπῶν τῶν τοιȣ́των.

ΞΥΛΟΒΟΛΟΝ.

Ξυλόβολον. Locus ubi ligna reponuntur. Glossae Graecolatinae. Ξυλόβολον, ἡ ξυλοθήκη. *Cella lignaria*. *Lignarium*.

ΞΥΛΟΓΑΤΑ. ΞΥΛΟΚΑΤΑ.

Ξυλογάτα, sive Ξυλοκάτα. Ligneus catus. Muscipula. Laonicus Cretensis, ad Batrachom. Παγίδα ςουβεσσαν, ξυλοκάταν λυπηράν, Demetrius Zenus.

Τὸν γάτον, κ̀ τ̀ γέρακα, περίσσια τȣς τρομάσω.

Καὶ νένlω τὴν ξυλογάτα, ὀλοίμας τὴν μισȣ̃μαι.

ΞΥΛΟΓΛΥΚΟΝ.

Ξυλόγλυκον. Glossae Latinograecae. [a] *Siliqua*. Κεράτιον, κ̀ κυάμȣ κ̀ φασήλȣ λοβοὶ, καὶ ξυλόγλυκον. Nihil aliud est quam glycyrrhiza.

ΞΥΛΟΚΑΣΙΑ.

Ξυλοκασία. *Casia*. Euchologium De Confect. S. Vnguenti. Στέρακος λίτραν ά. πεπέρεος μακρȣ̃ λίτρας ϛ'. ξυλοκασίας λίτρας γ'.

ΞΥΛΟ-

(a) Videtur potius esse quae Latine dicitur *Siliqua*, vulgo *Carobe*. *Donius*.

ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ.

Ξυλόκαςρον. Propugnaculum ligneum in dromonibus grandioribus. Basilius in Naumachicis. Ἦν γὰρ καὶ μειζόνων πλῆθος δρομώνων, καὶ νῦν εἶναι χρὴ, οἷς ἐπιςῶσι τὰ λεγόμενα πάντως ξυλόκαςρα. Anonymus de nuptiis Thesei.

Καὶ παρευθὺς γὰρ ὥρισε ξυλόκαςρα νὰ ποίσων.

ΞΥΛΟΚΟΚΚΟΝ.

Ξυλόκοκκον. Interius siliquae granum. Orneosophion. Πλύνε βαμβάκιον μετὰ οἴνυ καλῦ, καὶ βάλε ἐντὸς τῦ βαμβακίυ θηριακὴν ξυλόκοκκον ἕν. Occurrit quoque apud Myrepsum.

ΞΥΛΟΚΟΝΤΑΡΙΟΝ. ΞΥΛΟΚΟΝΤΙΟΝ.

Ξυλοκοντάριον, & Ξυλοκόντιον. Bacillus ad impellendos equos. Anonymus De Castramet. Ἐφίππως δὲ ἅπαντες, ξυλοκόντια κατέχοντας πάνυ κανδὰ, πρὸς τὸ ἀπατῆσαι τοὺς πολεμίους. Apud Nicetam in Alexio lib. III. Ξυλοκοντάρια, ἢ ἐγκράσματα τῶν ἀλόγων.

ΞΥΛΟΚΟΥΜΒΑΡΑ.

Ξυλοκυμβάρα. Eustathius ad Iliad. ι. Εἴη δ' ἂν ἴσως τοιῦτον πλοῖον ἡ κοινῶς ὀνομαζομένη πρός τινων ξυλοκομβάρα, ὡς δῆθεν ἐκ παραφθορᾶς τοῦ κύμβη.

ΞΥΛΟΠΕΔΗ.

Ξυλοπέδη. Glossae Latinograecae. *Nervus*. Ξυλοπέδη.

ΞΥΛΟΣΚΑΜΝΟΝ.

Ξυλόσκαμνον. Ligneum scamnum. Theognostus De caussa Ignatii. Μικρὸν κατέπαυσε τ θυμὸν, καὶ εἰς ξυλόσκαμνον καθεσθῆναί με ἐκέλευσε.

ΞΥΛΟΣΟΥΒΛΟΣ.

Ξυλόσυβλος. Qui subularum ligna parat. Ioannes Tzetzes Chil. XI.

Πετρομαχαιρακοπάπουτζω, τζαγγάριον, ξυλόσουβλον.

ΞΥΛΟΣΠΙΤΙΟΝ.

Ξυλοσπίτιον. Ligneum hospitium. Domuncula e ligno. Tugurium. Nicetas in Alexio Comneno libro I. Πολλοὶ δὲ τῆς πατρίδος ἀγχίςα τηξάμενοι ξυλοσπίτια, ὕτω δοκῦν τῷ πέρσῃ, προσέμειναν δύλειον ὑποδύντες ζυγόν.

ΞΥΛΟΣΤΑΣΙ.

Ξυλοςάσι. Locus ubi ligna reponuntur. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΞΥΛΟΤΖΗ.

Ξυλότζη. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

—— μόνον ὡς σὰν κομάτη
Ξυλότζης ἀπόμεινα μὲν, τὴν δυςυχίαν γεμάτοι.

ΞΥΛΟΤΖΟΥΝΙΠΕΡΙ.

Ξυλοτζυνίπερι. Lignum iuniperi. Occurrit apud Myrepsum De Antidotis cap. CCCCXII.

ΞΥΛΟΤΡΟΥΛΛΟΝ.

Ξυλότρυλλον. Lignea trulla (*) exstructum. Codinus in Orig. Constantinop. Εὗρε δρομικὴν ἐκκλησίαν, ξυλόςεγον, ξυλότρυλλον, κτισθεῖσαν παρὰ τῦ μεγάλυ κωνςαντίνυ καὶ ἑλένης.

ΞΥΛΟΧΑΡΤΙΟΝ.

Ξυλοχάρτιον. Lignea charta. Liber. Codex. Eustathius ad Odyss. φ'. Ἐγίνετο γάρ φασιν ἀπὸ βύζλων αἰγυπτίων ὡς οἷα παπύρων ὑδροχαρῶν, καθὰ οἱ τό τε μεθώδευον, ὑπομνήματα τοῖς γραφεῦσι χαρτάρια ὁποῖα ἴσως καὶ τὰ ὕςερον ἰδιωτικῶς λεγόμενα ξυλοχάρτια.

ΞΥΝΟΝ.

Ξυνόν. Acerbum. Corona pretiosa. Ξυνόν. *Acerbum*. Στρυφνόν.

ΞΥΝΤΟΣ.

Ξυντός. Acutus. Aculeatus. Glossae Graecobarbarae. Ξυντὰ ἤγυν κεντρωτὰ, ἢ σκεθροτά.

ΞΥΠΝΙΖΕΙΝ.

Ξυπνίζειν. Excitari e somno. Evigilare. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Καὶ ὁποῦ σε εἰδῶ εἰς τὸν ὕπνον τυ σύντομα ἂν δὲν ξυπνίσῃ.

ΞΥΡΑΦΗ.

Ξυράφη. Novacula. Corona pretiosa. Ξυράφη. *Novacula*. Ξυρός.

ΞΩΔΙΑΣΜΑ.

Ξωδίασμα. Expensae. Sumtus. Glossae Graecobarbarae. Δαπανημάτων, ἐξόδων, ἀναλωμάτων, ξωδιασμάτων. Scribebant etiam ξοδίασμα. Verbum est, ξοδιάζειν. Occurrit pluries in iisdem Glossis.

ΞΩΜΑΚΡΙΖΕΙΝ.

Ξωμακρίζειν. Peregre proficisci. Glossae Graecobarbarae. Ἀπέρχεται. πάγει ἀπόμακρα. ξωμακρίζει.

ΞΩΜΕΝΕΙΝ.

Ξωμένειν. Pro Ἔξω μένειν. Emanere. Occurrit in Glossis Graecobarbaris.

(*) Immo Trullum ligneum. Denique.

ΞΩΠΕΤΑΣΘΟΝ.

Ξωπέταϑον, Aulaeum. Glossae Graecobarbarae. Ἀπὸ τὸ παράπλωμαν τῆς ϑύρας· ἤγουν ἀπὸ τὸ ξωπέταϑον τῆς πόρτας.

ΞΩΠΟΡΤΗΣ.

Ξωπόρτης, & Ξωπόρτιον. Pro Ἐξωπόρτης, & ἐξωπόρτιον. Porta, sive ianua exterior. Glossae Graecobarbarae. Ἀγυιάτιδες, αἱ πρὸ τῶν ϑυρῶν ϑεραπεῖαι· ἡ δέλευσις ὅπου ἔνι εἰς τὸ ξωπόρτιν. Et mox iterum. Ἀγυιοεὺς, ὁ πρὸ τῶν ϑυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος τὸ ϑυσιαστήριον ὅπου στήκει ἔμπροσϑεν τοῦ ξωπορτίου. Vel plene quoque efferebant. In iisdem Glossis. Ἀμπίθυρον, πυλῶνα, ἐξωπόρτιν, πόρταν μεγάλην τοῦ τέχους τῆς χώρας, ἢ αὐλῆς μεγάλης.

ΟΒΡΥΖΟΝ.

Ὄβρυζον, *Obrisum*. Purum putum. Etymologici Auctor. Ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίϑου, ἐν ᾗ δοκιμάζεται ὁ χρυσὸς, κἂν τῇ ὄβρυζος, κἄν τε κίβδηλος ᾖ. Scholiastes Thucydidis lib. I. Χρυσίου ἀπέφϑου, πολλάκις ἑψηϑέντος, ὥστε γίνεσϑαι ὄβρυζον. Et corrigendus Constantinus Manasses.

Ἔστιλβεν ἥλιος λαμπρὸν ὡς ὄβρυζον χρυσίον.

Perperam est in Manuscripto. Ὡς εὔροιζον.

ΟΔΩΝΙΑ. ΟΔΩΝΑΡΙΑ.

Ὀδώνια. *Vdones*. Epiphanius. Καλὰ καϑαρῶν, τὰ δὲ ἄλλα πέδια, ὡς εἰπεῖν τὰ ἐξ ἱματίων γεγυμνωμένα, ἃ παρά τισιν ὀδώνια κέκληται, ἢ βράκκα χερσὶ περιτιϑέασι, δακτυλίους δὲ τοῖς ποσίν. Glossae Basilicorum. Ὀβδονάρια (scribe ὀδονάρια) τὰ περιαπτόμενα τοῖς ποσὶν ὑφάσματα ἃ λέγεται ποδόπανα.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΜΕΓΑΣ.

Ὀικονόμος μέγας. Magnus Oeconomus. Ordinis Ecclesiastici munus, quod nobis describit Codinus. Ὁ μέγας οἰκονόμος, κρατῶν πάντα τὰ κτήματα τῆς ἐκκλησίας, καὶ πᾶν τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐξ αὐτῶν. καὶ οἰκονομεῖ τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ. Pachymerius. Μέγας οἰκονόμος, ὁ πᾶσαν οἰκονομίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἔχων. Balsamon De Cartophyl. & Protecd. Ἔχει τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων τὴν πρόνοιαν ὁ μέγας οἰκονόμος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Administrabat igitur praedia omnia ecclesiastica, & illorum reditus. Erat autem cleri totius post Patriarcham primus. Malaxus in Hist. Patriarch. Καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ ἑσπερινοῦ, ὁ τιμιώτατος μέγας οἰκονόμος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ ἐν ἱερεῦσι κύριος ἀναστάσιος, ὡς πρῶτος τῶν κληρικῶν, ἐστάϑη εἰς τὸ μέσον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἐξεφώνησε μεγαλοφώνως τὸ μέγα μήνυμα. Est hoc item videre ex Codini indice, & Responsis Ioannis episcopi Citri. Designati vero hic solebat ab Imperatore. Patet ex Zonara in Romano Argyropulo. Γέγονε γάρ ποτε τῆς τοῦ ϑεοῦ λόγου ἐπωνύμου σοφίας μέγας οἰκονόμος, ἐπεὶ τῷ βασιλεῖ ἀνεῖτο πρόσϑεν οἰκονόμους τῆς ἐκκλησίας ταυτησὶ προχειρίζεσϑαι. Et obtinuit usque ad Imperium Isaacii Comneni, qui primus potestatem illam, & ius omne in Patriarcham transtulit. Zonaras in eius Vita. Μέχρι πότε τοῦ μεγάλου οἰκονόμου προχειριζομένου παρὰ τοῦ βασιλεύοντος, ἀλλὰ μὲν καὶ τοῦ σκευοφύλακος, ἐκεῖνος δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τὴν τοῦ πατριάρχου ἔϑετο ἐξουσίαν, ἀποξενώσας ἀμφοῖς τὸ δημόσιον.

ΟΙΚΟΣ.

Οἶκος. Lectio in ecclesia usitata. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων. cap. IV. Καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια, καὶ οἶκος, καὶ συναξάρια. Typicum Zabae cap. XXXV. Καὶ ἀναγινώσκομεν ἀπὸ τῶν οἴκων ἕξ. ἱστάμεϑα οὖν εἰς τὴν τέλειαν ἀνάγνωσιν. οἱ αὐτοὶ ϛ οἶκοι εἰσὶ κατὰ α', β', ἤγουν κδ'. καὶ λέγονται παρὰ τοῦ ἱερέως. ἄγγελος πρωτοστάτης. καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἓξ οἴκων, πάλιν τὸ κοντάκιον. Fuisse autem numero XXIV. adparet ex verbis citatis, & sequentibus eiusdem capitis, satis clare; nam postquam ter VI. commemoravit, addit demum. Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον, καὶ τοὺς καταλειφϑέντας ἓξ οἴκους. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. capit. VI. Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον, καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς.

ΟΙΝΑΡΙΟΝ.

Οἰνάριον. Taberna vinaria. Balsamon ad Concil. I. Can. XVIII. Σημείωσαι οὖν τὸν κανόνα διὰ τοὺς ἱερωμένους τοὺς ἐμπορευμένους οἰνάρια, καὶ βαλανεῖα πρακτεύοντας.

ΟΚΝΑ.

Ὄκνα. Foramen dolii. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΟΚΝΙΑΡΙΔΗΣ.

Ὀκνιαρίδης. Malus. Ignavus. Gloss. Graecobarbarae. Ἀβλεπτὲς, ὀκνιαρίδην, φαῦλον, κακόν.

ΟΚΝΙΑΡΙΚΑ.

Ὀκνιάρικα. Signiter. Glossae Graecobarb. Ἀμελῶς. ὀκνηρῶς, ἢ ὀκνιάρικα.

ΟΚΤΑΠΟΔΗΣ.

Ὀκταπόδης. Polypus. Stamatius in Epist. Ἔλαβα καὶ τὸ ζυνάρι, ὅπου μας ἀπέστειλες, καὶ τὸ χταπόδη, καὶ τὰ σφογκάρια.

ΟΚΤΑΠΟΔΙΟΝ.

Ὀκταπόδιον. Flammeum Imperatoris, habens multas imagines hierarcharum, cum octo lingulis. Codinus. Τὸ δὲ ἕτερον, εἰκόνας ἔχον πολλὰς ϑείας ἱεραρχῶν, ὀκτάγλωσσον, ὅπερ καλεῖται ὀκταπόδιον.

ΟΚΤΩ-

ΟΚΤΩΗΧΟΣ.

Ὀκτώηχ☉. Vide Ἦχ☉, & Μάρων.

ΟΛΑΝΤΑΜΑ.

Ὁλαντάμα. Omnes simul. Glossae Graecobarbarae. Ὁμȣ̃ πάντες· ὅλοι ἐν τῷ ἅμα. ὁλαντάμα. Et alibi. Ὁλαντάμα, σωρεμένα.

ΟΛΙΓΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Ὀλιγȣ́τζικ☉. Pro Ὀλίγ☉. Anonymus De nuptiis Thesei.

Εἰς ὀλιγȣ́τζικον καιρὸν ἔφθασαν εἰς τὴν πόλιν,
Ὁ'πȣ́τον ἡ ἱππόλυτα μὲ ὅλα τὰ κοράσια.

ΟΛΛΙΓΑΝΕΙΝ. ΟΛΛΙΓΟΣ.

Ὀλλιγάνειν. Minuere. Glossae Graecobarb. Νὰ μικράνῃ. νὰ ὀλλιγάνῃ. Sic dicebant ὀλλίγος, pro ὀλίγ☉. Occurrit quoque in iisdem Glossis.

ΟΛΛΟΣ.

Ὅλλ☉. Vniversus. Omnis. Pro, ὅλ☉. Alexius Rharturus Doctr. II. Δίδει νόμον, ἤθη καλὰ, ἐλπίδα ἀγαθὴν, ϗ δȣ́λȣς ὑποτακτικȣ́ς, ϗ ὥσπερ ὅταν ὁ κύρι☉ τȣ̃ ὀσπητίȣ ἔναι εἰς τὸ σπήτι, ὅλλοι τὸν φοβȣ̃νται, ὅλλοι τὸν ὑποτάσσονται. Et occurrit illic saepe, Gregorius Dialogus De vita Sanct. lib. I. Ἀπέλθετε, ϗ ἀπὸ τȣ̃ τοιȣ́τȣ ἐλαίȣ βάλλετε εἰς ὅλλα τὰ πιθάρια. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes.

Ἐν ὅλλοις τȣ́τοις τοῖς καλοῖς ϗ φιλοτίμοις πᾶσιν
Ἄνθρωπ☉ ȣ̓ παρέτρεχεν, ȣ̓κ ἦν ἀνθρώπȣς φύσις

ΟΛΟΒΟΥΡΚΟΤΟΣ.

Ὁλοβȣ́ρκωτ☉. Vide Βȣρκόνειν.

ΟΛΟΜΟΝΑΞΟΣ. ΟΛΟΜΟΝΑΧΟΣ.

Ὁλομόναξ☉, & Ὁλομόναχ☉. Vtroque modo scribitur. Solus. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ μίαν ἡμέρα κίνησε, ὡς ἦτον μαθημέν☉,
Πενθέ☉ ὁλομόναξ☉ εἰς τὸν γιαλὸν ὑπάγῃ.

Occurrit illic pluries.

ΟΛΟΠΛΟΥΜΟΝ.

Ὁλόπλȣμον. Totum plumeum. Glossae Graecobarbarae. Παμποίκιλον, ὁλόπλȣμον, ὁπȣ̃ ἔνι ὅλ☉ πλȣμιστός.

ΟΛΟΠΤΟΧΟΣ.

Ὁλόπτωχ☉. Omnino egenus. Pauperrimus. Bessarion in epist. Ἀμὴ ὡς ἐνθυμȣ̃νται, ὅτι εἶναι διωγμένοι ἀπὸ τὸν τόπον τῶν, ὀρφανοί, ξένοι, ὁλόπτωχοι.

ΟΛΟΡΘΑ.

Ὀλόρθα. Recta. Orneosophion. Καὶ ἵνα καθȣ̃ ὀλόρθα. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καταυτȣ̃ ἐκατήντησεν ὀλόρθα ςὸ βυζάντιον.

Occurrit illic pluries. Sed & λόρθα dicebant, pro eodem. Idem Auctor alibi.

Στὴν θήβαν λόρθα πήγαι γεμάτ☉ τῆς πικρίας.

ΟΛΟΤΕΛΑ.

Ὁλότελα. Omnino. Plene. Bessarion in epist. Ἀ'ς ἀποσκευάζωνται ϗ αὐτοὶ τὸ κατάσιν, τῶν ἢ ὁλότελα, ἢ πλέον, ἢ ὀλιγώτερον, ὡς πρὸς τȣ̀ς ἀνθρώπȣς.

ΟΛΟΧΑΡΟΣ.

Ὁλόχαρ☉. Gratiosus. Glossae Graecob. Χαρίεις. χαριτωμέν☉. ὁλόχαρ☉.

ΟΛΠΙΔΑ.

Ὀλπίδα, pro ἐλπίς. Spes. Anonymus De bello sacro.

Νὰ ἔλθω ἐδῶ τιμητικὰ εἰς θάρ☉ ϗ ὀλπίδαν.

ΟΜΑΣΤΙΑ.

Ὀμάςια. Oculi. In Canonio Mathematico Adespoto. Τὰ ὀμάςια, κέρδ☉ πολύ. Nescio an ὀμάτια legendum, pro ὀμμάτια.

ΟΜΑΤΖΙΟΝ.

Ὁμάτζιον. *Homagium*. Fides. Anonymus De bello sacro.

Νὰ κάμνȣν τὰ ὁμάτζια εἰς τ πρίγκιπα ἐκεῖνον.

Iterum.

Νὰ παραλάβῃ τῶν λιζίων ὁμάτζια τὰ χρεωςȣ̃σι.

Carolus IV. Bullae Aureae cap. XXIII. *Terrae districtus, homagia, vasallagia, & alia quaevis ad ipsa spectantia, scindi, dividi, seu quavis conditione dimembrari non debeant.* Thvvrocz Chron. Hung. cap. XXXIV. *Popularis conditio gravi premebatur censu; nec eidem crebra homagiorum solutio pacem redimebat.* Leonarthus Presbyter in Chron. Bavar. *Civitates autem Bavariae, quarum principalior fuit Amberg, puero homagium fecerunt, procurante patre eius.* Ivo *Hominatum* adpellat Epist. LXXXVII. *Dicitur etiam quod milites illos, qui beneficia monasterii habent, tamquam eos tibi reservans, hominatum facere Abbati non permittis.* Aliis *Hominium* dicitur.

ΟΜΑΥΡΗ.

Ὁμαύρη. Gennadius in Explicat. Rhamplii. Ὁμαύρην παλαιὰν μετὰ χαλκῶν ῥιζοκρικέλων. Iterum. Ὁμαύρην λωρωμένην ϗ δεδεμένην σιδέρῳ.

ΟΜΒΡΟΔΕΚΤΗΣ.

Ὀμβροδέκτης. Cisterna. Hero in παρεκβολαῖς. Ὡσαύτως καὶ φροντίζειν καὶ τῆς τȣ̃ ὕδατ☉ ἀφθονίας, ϗ ἐμπιμπλᾶν τȣ̀ς ὀμβροδέκτας, ϗ τὰ ἀγγεῖα πάντα.

ΟΜΗΔΕΙΟΝ.

Ο'μήδϊον. Piscis genus. Achmes cap. ccciii. Εἰ δὲ ἴδῃ ἐσθίειν ὀμήδϊα, ἢ ὄςρεα, ἤτοι τ̃ ὁμοίων τοιούτων, εὑρήσ̃ νόσον. Ita corrigo. Hodie enim corrupte legitur, ἐσθιηομηδια. Sequitur statim eodem capite. Εἰ ἢ ἐσθίῃ ὀμήδϊα. Oppiani Scholiastes Halieut. 1. Χήμησι, ὀμηδέοις, χηγαδίοις.

ΟΜΜΑΤΗ.

Ο'μμάτη. Oculus. Corona pretiosa. Ο'μμάτη. *Oculus*. ὀφθαλμός.

ΟΜΟΚΗΝΣΟΙ.

Ο'μόκηνσοι. Eumdem censum solventes. Basilicor. Eclog. LVI. Εἴποτε συμβαίη ἐπιβολὴν διαδήποτε κτήσεως ὁμοδούλων ἢ ὁμοκήνσων γίνεσθαι, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου κελευόμεθα τὴν ἐπιβολὴν δεχόμενον ἀπαιτεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῆς τὰ δημόσια. Occurrit etiam non semel Novell. cxxviii.

ΟΜΟΛΟΓΗΤΑΣ.

Ο'μολογητὰς, pro ὁμολογητής. Confessor. Glossae Graecobarbarae. Οἱ ἦν τ̃ ὁμολογητῶν ὀνομαζομένων. ὁ ὁποῖο ἦτον ἕνας ἀπὸ κείνους ὁποῦ ὀνομάζονται κ̀ κράζονται ὁμολογητάδες.

ΟΜΟΡΦΙΑ. ΟΜΟΡΦΙΟΝ.

Ο'μορφιά. Pulcritudo. Ornatus. Glossae Graecobarbarae. Α'γλάϊσμα, καλλωνὴ, ὀμορφιά, κόσμο, καλλώπισμα. Iterum. Α'γλαΐα, τῷ κάλλει, εἰς τὴν ὀμορφιάν. Et ὄμορφος. Pulcer. Corona pretiosa. Ε'̓νι πρᾶγμα ὄμορφον. *Res pulcra*.

ΟΜΟΡΦΙΖΕΙΝ.

Ο'μορφίζειν. Ornare. Glossae Graecobarb. Ποικίλλων. καλλωπίζοντας. ὀμορφίζοντας.

ΟΜΟΡΦΟΜΑΛΛΕΙΝ.

Ο'μορφομαλλεῖν. Pulcros crines habere. Glossae Graecobarbarae. Ποικιλότριξ, ὀμορφομαλλοῦσα. ξανθομαλλοῦσα.

ΟΜΠΡΟΣ.

Ο'μπρός. Ante. Glossae Graecobarbarae. Τὸ θυσιαςήριον ὁποῦ ςέκει ὀμπρὸς τοῦ ξωπορτίου.

ΟΜΠΡΟΤΙΤΤΕΡΑ.

Ο'μπροτίττερα. Idem quod ὀμπρότερα, de quo statim. Glossae Graecobarbarae. Α'νευ προθέσεως. χωρὶς θέσιν ὀμπροτίττερα. χωρὶς νὰ ἔχῃ ὀμπρότερα θέσιν.

ΟΜΠΡΟΤΤΕΡΑ.

Ο'μπρότερα. Antea. Primum. Glossae Graecobarbarae. Α'γάθωσα ἢ δοῦλο ἐκαλᾶτο πρότερον. ἢ δοῦλο ἐκράζετον ὀμπρότερα.

ΟΜΦΙΚΙΟΝ.

Ο'μφίκιον. *Officium*, pro ὀφφίκιον. Sic μαμπάριον, ταμπάριον, & talia dicebant, pro ματτάριον, ταπτάριον. Nicetas in Alexio Comneno lib. 1. Οὐ βραχεῖς δὲ κ̀ τῶν αἷμα βασιλεῖ ἐγγιζόντων, κ̀ οἷς τὰ ὑπερήφανα τ̃ ὀμφικίων ἀνέκειντο.

ΟΝΟΘΗΛΕΙΑ.

Ο'νοθήλεια. Asina. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. 11. cap. ix. Γάλα ὀνοθηλέας, ἔλαιον ῥόδινον. ἔσω δὲ πλέον τὸ γάλα. κ̀ ταῦτα ἔμβαλον εἰς χαλκοῦν.

ΟΝΟΣΚΟΡΔΟΝ.

Ο'νόσκορδον. Allii genus. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. 1. cap. LXXXIX. Λαβὼν τὸ λεγόμενον ὀνόσκορδον, λέιε ἐν ἰγδίῳ.

ΟΝΤΑΝ.

Ο'ντάν. Cum. Quando. Pro ὅταν. Glossae Graecobarbarae. Α'βυδοκόμας. ὁ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶν. ὁποῦ γινίσκεται ἢ κρατεῖται μεγάλο ὀντὰν συκοφαντεῖ.

ΟΝΥΧΕΑ.

Ο'νυχέα. Adfectio, vel laesio unguium. In Orneosophio caput est, quod inscribitur. Περὶ πληγῆς ὀρνέου, ὅταν ἔχῃ μυτέαν, ἢ ὀνυχέαν.

ΟΞΟΔΟΣ.

Ο'ξοδος. Sumtus. Impensa. Glossae Graecobarbarae. Α'ναλώματα. δαπανήματα. ἔξοδοι. ὀξόδοι. ἐξοδιάσματα. Occurrit iterum alibi in iisdem Glossis.

ΟΞΥΓΓΙΟΝ.

Ο'ξύγγιον. Vide Α'ξούγγιον.

ΟΞΥΜΗΤΟΝ.

Ο'ξύμητον. Cuspis. Corona pretiosa. Ο'ξύμητον. *Cuspis*. γλωχίς.

ΟΞΥΤΑΡΙΟΝ.

Ο'ξυτάριον. Acetabulum. Vasculum aceti, ad intingendum adpositum, quod veteres ὀξύβαφον dicebant. Martyrius de V. & B. e quo excerpsit Cassiodorus librum De Orthographia. *Bam etiam vocalibus aliis intervenientibus in prima syllaba nullius nominis enunciari cognovi, nisi in glossematibus, Bammum*, ὀξυτάριον. *Atque Bambalo*, ψελλιςής.

ΟΠΕΡΑΙ.

Ο'περαί. *Operae*. Glossae Basilicorum. Ο'περαὶ,

περαὶ, οἱ καρποὶ τῶν οἰκετῶν. Et, ὀπέραις, ἐργασίαις ἐκ τῶν χειρῶν. Iterum. Ὀπέραις, ὁ δελος εἰς φυσικὴν ὑπηρεσίαν.

ΟΠΕΡΑΤΟΣ.

Ὀπεράτ☉. *Operator*. *Operarius*. Glossae Basilicorum. Ὀπεράτ☉, ἐργαςής. Sic ἐξπλωράτ☉. *Explorator*.

ΟΠΙΝΙΟΝ.

Ὀπινιόν. *Opinio*. Glossae Basilicorum. Ὀπινιόν· ἡ ὑπεσαλμένη κ̀ μετ᾽ ἐνδοιασμῦ ἀπόκρισις.

ΟΠΙΣΤΑΜΒΩΝΟΣ.

Ὀπισάμβων☉. Qui post ambonem est. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. capit. XLI. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν γίνε) ὁ νιπτὴρ κατὰ τ̀ τάξιν αὐτῦ. Occurrit passim in Liturgiis & Ritualibus Graecorum.

ΟΠΙΣΤΕΛΗ. ΟΠΙΣΘΕΛΙΝΗ.

Ὀπισθέλη. *Postela*, & ὀπισθελίνη. *Postilena*. Glossae veteres Latinograecae corrigendae sunt. *Postilena*. Ὀπισθία, ὀπισθέλη. Hodie editur, ὀπισθένη. Sed manum tamen inhibeo, nam *Postena* dixisse videntur aevo barbaro. Thvvrocz in Chronico Hung. *Corrigiarumque cinguli ac frena, & similia alia, cum tbeniis & postenis sericae substantiae contexta fuerunt*. Ergo ὀπισθένη est ad illam formam. At ὀπισθελίνη occurrit apud Mauricium Strateg. lib. II. cap. II. Μικρὰ τυφία μετὰ τῶν ὀπισθελίνων καὶ ἀντελίνων τῶν ἵππων. Et apud Leonem Constitut. VI. Καὶ τυφία εἰς τὰς ὀπισθελίνας τέσσαρα, κ̀ εἰς τὸ κορυφάδιον ἵππυ τυφίον. Constantinus in Tacticis. Ἐχέτωσαν δὲ καὶ μικρὰ τυφία, ἤγυν διβέλλια, εἰς τὰς ὀπισθελίνας τῶν ἱππαρίων. Ita corrigo. Perperam est in MS. Ἤγυν διβάλλια. Quid autem διβέλλιον sit, supra a nobis dictum est.

ΟΠΙΣΤΟΚΟΥΡΒΙΟΝ.

Ὀπισθοκύρβιον. Posterior crepido sellae. Mauricius Strateg. lib. I. cap. II. Ἵνα ἐν καιρῷ τῦ πολέμυ, κ̀ ἐν καιρῷ κύρσων, ὄπισθεν τῶν ὀπισθοκυρβίων κατὰ τὰς ψοίας τ̀ ἵππων βαςάζων). Vide Κύρβη.

ΟΠΙΣΤΟΦΥΛΑΞ.

Ὀπισθοφύλαξ. Vide Φύλαξ.

ΟΠΝΑ.

Ὀπνά. Spiritus. Glossae Graecobarbarae. Πνευςικὸν, ὅπῦ πνεῖ, κ̀ ἀναπνεῖ, ὅπῦ τέρνει, ἢ διδεῖ ὀπνάν. Et alibi. Ἀναπνοὴ, ὀπνά.

ΟΠΤΑΝΑΡΙΟΣ.

Ὀπτανάρι☉. Glossae Graecolatinae. Ὀπτανάρι☉. *Assator*. *Coctarius*.

ΟΠΤΙΜΑΤΟΙ.

Ὀπτιμάτοι. *Optimates*. Vide Glossarium Rigaltii.

ΟΠΤΙΩΝ.

Ὀπτίων. *Optio*. Procopius De bello Vandal. lib. I. Τῶν δ᾽ ὑπασπιςῶν τριακοσίυς ἀπολέσας ἄνδρας, ἀγαθὺς τὰ πολέμια, ἰωάννη παρέδωκεν, ὃς οἱ ἐπιμελεῖτο τῆς περὶ τὴν οἰκίαν δαπάνης, ὀπτίωνα τῦτον καλῦσι ῥωμαῖοι. Sed legendum est, περὶ τὴν ἀξίαν, ut supra monui. Iustinianus Novell. CXXIX. Καὶ τὰς μὲν ἑκάςυ τάγματ☉ ὀπτίωνας ἀποδέχεσθαι τὰ εἴδη δίχα τινὸς διαςροφῆς, κ̀ ῥογεύειν τοῖς ἐξάρχοις, καὶ τοῖς ςρατιώταις τὰς ἐν εἴδει χορηγυμένας ἀννόνας. Invenies quoque Novell. CXVI. Cyrillus in Lexico obsidem interpretatur. Ὀπτίωνα, ὄψιτα.

ΟΡΑΣΕΙΣ.

Ὀράσεις. Visiones. Erant libri Graecorum pariter & Saracenorum, in quibus tradebatur, quot annos Imperatorum quisque esset victurus, & quae imperante illo etiam eventura. Luitprandus in Legat. *Habent Graeci & Saraceni libros, quos* ὁράσεις, *sive visiones Danielis, vocant; ego autem Sibyllinos, in quibus scriptum reperitur, quot annis Imperator quisque vivat, quae sint futura eo imperante tempora; pax, an simultas; secundae Saracenorum res, an adversae*. De his ipsis libris loqui censeo Gregoram lib. VIII. ubi de secreto Imperatoris cum Logotheta congressu agit. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ὑςεραίαν ὁ μέγας ἀφίκετο λογοθέτης πρὸς τ̀ βασιλέα, ἄπλα μὲν αὐτοὶ κατὰ μόνας ἐκοινολογήσαντο πρὸς ἀλλήλυς τότε μὲν ὐδεὶς ἔγνω τῶν πάντων ἐκ σημείων μέν τοι τινῶν ςοχάζεσθαι ἡμῖν ἐξεγένετο ὕςερον, ὡς βιβλία τινὰ χρησμολογικὰ ἐθεάσαντο, ἐν οἷς τινα τῶν μελλόντων ἀσαφῶς τε κ̀ αἰνιγματωδῶς παρ᾽ ὅτων δήποτε ἐξετέθησαν. Iterum lib. IX. extremo. Εὕρηται γὰρ ἐκ πολλῦ βίβλ☉ τῷ βασιλεῖ γράμματά τε αἰνιγματώδη κ̀ ἀμυδρά τινα δι᾽ εἰκόνων γνωρίσματα φέρυσα τῶν μελλόντων ἀεί. Vbi observa per litteras obscuras & imagines libros illos conscriptos fuisse. Confirmat Zonaras in Leone Armenio. Ἀλλὰ κ̀ τί φασι τῇ τῶν ἀνακτόρων βιβλίον ἐναποκεῖσθαι, ἐν ᾧ κ̀ χρησμοὶ περὶ τῶν βασιλέων ἦσαν, κ̀ μορφαὶ ἐνεγράφοντο ἀνθρώπων τε κ̀ θηρῶν, κ̀ μετὰ τῶν ἄλλων ἐκεῖ κ̀ λέων θὴρ ἐχρωμάτισο, ᾧ κατὰ νώτον τὸ ςοιχεῖον τὸ χ. ἐγκεχάρακτο. ἀνὴρ δ᾽ ἦν ὄπισθεν τῦ θηρὸς, δόρατι διὰ μέσυ τῦ χ. διελαύνων τ̀ λέοντα. Circumferebantur etiam αἱ ὁράσεις τοῦ ἁγίου παύλυ. Marcus Patriarcha Alexandrinus in Quaesitis. Βιβλία διάφορα εὑρίσκονται εἰς ἀνατολικὰς κ̀ νοτίυς χώρας. κ̀ τὰ μὲν ὀνομάζονται διδασκαλίαι τῶν ἁγίων ἀποςόλων. τὰ δὲ, ὁράσεις τοῦ ἁγίυ παύλυ.

ΟΡΒΙΚΛΑΤΟΝ.

Ὀρβικλάτον. *Orbiculatum*. Iulius Africanus De Appar. Bell. Καὶ μῆλον τῷ ῥωμαικὸν ὀρβικλάτον καλύμβυον ἅμα μέλιτ☉ κοτύλαις ἑκκαίδεκα.

OP-

ΟΡΓΑΝΑΡΙΟΣ.

Ὀργανάριος. *Organarius*. Glossae Graecolatinae. Ὀργανάριος. *Organarius. Fistularius*.

ΟΡΔΙΝΑΡΙΟΣ.

Ὀρδινάριος. *Ordinarius*. Basilic. Eclog. XL. Ἡ διὰ τὴν ἀνηβότατα διακατοχὴ, ὥσπερ καὶ αἱ λοιποὶ τῶν παίδων ὀρδιναρίαι διακατοχαὶ, εἴσω ἐνιαυτοῦ παρέχεται. Iustinianus Novell. XX. Ἀρχὴν αὐτὴν ὀρδιναρίαν ἔμβαθμον ποιήσαντες. Et pluries tam illic, quam apud reliquos Iureconsultos Graecos.

ΟΡΔΙΝΑΤΙΟΝ.

Ὀρδινατίων. *Ordinatio*. Arrianus in Epictetum lib. III. cap. XXIV. Ἔτι σοι τύραννος ἔσται τις ἢ δορυφόρος, ἢ καισαριανοὶ, ἢ ὀρδινατίων δέξεταί σε.

ΟΡΔΙΝΕΥΕΙΝ.

Ὀρδινεύειν. *Ordinare*. Mauricius lib. I. cap. V. Ὀρδινεῦσαι εἰς ἀκίας παλαίους τε καὶ νέους. Item. Δεῖ ἕκαστον ἄρχοντα τὸ ἴδιον τάγμα ὀρδινεῦσαι. Iterum. Εἰ δὲ ἔλαττον, τὸ τρίτον ἐν ἑκάστῳ ἀριθμῷ, καὶ εἰς δεκάρχας ὀρδινευθῆναι αὐτούς.

ΟΡΔΙΝΙΑ.

Ὀρδινία. *Ordo*. Leo Constitut. III. Τὴν δὲ τοιαύτην ἐπιλογὴν καὶ ὀρδινίαν ποιεῖσθαι ἐν τοῖς κοντουβερνίοις. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ μὴ τοιαύτην ὀρδινία τὸν τόπον τῆς ὀρθόνη
Ὅτι καλὰ ἐστάθηκεν. ———

Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Ἀλλὰ σεμπῶμε σ' ὀρδινίᾳ, καὶ μὴ ἀπαμελοῦμε.

ΟΡΔΙΝΙΑΖΕΙΝ.

Ὀρδινιάζειν. *Ordinare*. Arsenius in epistola ad Zygomalam. Ἀμὴ ἂν δόσι ὁ θεὸς, εἰς τὸν καιρὸν θέλομε τες ὀρδινιάσε κατὰ τὴν τάξη τους, καὶ θέλομε τῆς ἐστήλη.

ΟΡΔΙΝΙΟΝ. ΟΡΔΙΝΟΝ.

Ὀρδίνιον, sive ὄρδινον. *Ordo*. Theocriti Scholiastes Idyll. X. Αὔλακα, τὸν ὄγμον φησὶ, τὸ κοινῶς λεγόμενον ὀρδίνιον. Macarius Xinus adversus Saracenos. Καὶ πάλιν ἐν ἄλλοις ὅρκον πεποίηται. μὰ τῆς ἀπολλυομένης ὀρδίνου. Leo Constitut. III. Φύλακας τῶν ἀκίων, ἤγουν τῶν κατὰ τὸ πάχος τῆς παρατάξεως ὀρδίνων. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. I. Ὄγμον, τάξις, καὶ ὄρδινον. Constantinus in Tacticis. Λοχαγὸς δὲ λέγεται ὁ πρῶτος τοῦ στίχου. ἤγουν τοῦ ὀρδίνου, κατὰ τὸ βάθος.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ.

Ὀρθοδοξία. Apud Codinum invenio Dominicam τῆς ὀρθοδοξίας. Cedrenus τὴν τῆς ὀρθοδοξίας πανήγυριν adpellat. Ioannes Curopalates ἑορτήν. Erat autem illa Dominica, qua finiebatur prima septimana quadragesimae, ut discimus ex Typico Sabae, Triodio, & Gregora. Ergo errant docti viri, qui reiiciunt in XXI. Maii. Institutio est a Michaele Imperatore, & eius matre Theodora, ob restitutionem imaginum. Philotheus in Homilia in primam Quadragesimam Dominicam. Τῇ κυριακῇ ταύτῃ καὶ πρώτῃ τῶν νηστειῶν ἡ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησία ἑορτάζειν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν, ἤτοι τὴν ἀναστήλωσιν τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων, γενομένην παρὰ μιχαὴλ βασιλέως, καὶ θεοδώρας τῆς τούτου μητρὸς τῆς μακαρίας βασιλίδος, καὶ τοῦ ἁγίου μεθοδίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Plurimis describit Triodium, in huius dominicae synaxario. Itaque processio tunc fiebat cum crucibus & imaginibus, in memoriam institutionis. Typicum Sabae. Λιτανεύομεν κοινῶς μετὰ τῶν τοῦ ἁγίου σταυροῦ ξύλων καὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων. Et praedicabatur tunc memoria orthodoxorum Imperatorum & Patriarcharum. Gregoras lib. VIII. Ἧκε τὸ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς τεσσαρακοστῆς σάββατον, ὁπότε δὲ καὶ ἔμελλε τῇ ὑστεραίᾳ κηρύττεσθαι δημοσίᾳ τῶν ὀρθοδόξων ἡ μνήμη βασιλέων ὁμοῦ καὶ πατριαρχῶν. Legebatur item Decretum Synodale Typicum Sabae. Ἀπερχόμεθα ἐν τόπῳ ὡρισμένῳ, ὅπου δεῖ ἀναγινώσκειν τὸ συνοδικόν. Fiebatque id praesente Imperatore, & quidem adstante. Clare notat Codinus De Offic. Ἀπέρχεται δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν ἁγίαν σοφίαν καὶ κατὰ τὴν κυριακὴν τῆς ὀρθοδοξίας. καὶ ὅτι δὴ ἀναγινώσκεται τὸ συνοδικὸν, ἵσταται. τῆς εὐφημίας δὲ λεγομένης, κάθηται ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ. Iconomachis autem tunc in poenam imposuit Michael, quem dixi, Imperator, ut a templo B. Mariae in Blachernis cum facibus irent ad S. Sophiae, & sibi mutuo in aurem insusurrarent, ἀνάθεμα. Ioannes Curopalates in eius vita. Καὶ κἂν οἱ συκοφάνται ταῖς προσηκούσαις ποιναῖς παρεδόθησαν εἰ μὴ ἀνεξικάκως ὁ πατριάρχης ἀφηθῆναι τούτοις τὸ ἔγκλημα ἐξητήσατο, τὸν οἰκεῖον δεσπότην μιμούμενος. τοῦτο μόνον εἰς ἔκτισιν λαβόντες, καὶ τιμωρίαν. τὸ ἀνὰ πᾶν ἔτος κατὰ τὴν τῆς ὀρθοδοξίας ἑορτὴν μετὰ λαμπάδων ἀπὸ τοῦ ἐν βλαχέρναις τῆς παναχράντου ναοῦ πρὸς τὸν θεῖον τῆς ἁγίας σοφίας ἀφικνεῖσθαι νεὼν, καὶ τὸ, οἰκείοις ἐνηχεῖσθαι ὠσὶν, ἀνάθεμα. ὃ καὶ μέχρι τῆς αὐτῶν ἐταμιεύθη ζωῆς. καὶ ἡ μὲν εἰκονομάχων αἵρεσις τοιοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον τῆς καταλύσεως. Fusissime narrat quoque Triodium.

ΟΡΘΟΠΛΩΡΟΣ.

Ὀρθόπλωρος. Vide Πλῶρα.

ΟΡΙΝΟΠΕΤΡΟΒΟΥΝΙΝ.

Ὀρινοπετροβούνιν. Monticulus lapideus. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes.

Καὶ μετὰ τῶν ἀλόγων μας, καὶ τῶν συρτῶν μας μόνον
Ὡς ἄνδρες ἀναδράμωμεν ὀρεινοπετροβούνιν.

ΟΡΙΤΖΑ. (a)

Ὀρίτζα. Anonymus De Amor. Lybistri & Rhodamnes.

Καὶ

(a) Fort. *Oryza*. *Donius*.

Καὶ μετὰ ὀρίτζαν ὀλίγlω ἀπεχαιρέτισάν με.

ΟΡΚΙΩΛΙΟΝ.

Ὀρκιώλιον. *Vrceolus*. Euchologium. Εἶτα φέρῃ ὁ χαρτυλάριος ὀρκιώλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον θερμάριον.

ΟΡΝΗΣ.

Ὄρνης. *Vrna*. Cedrenus. Γενεθλίου δὲ ἱππικοῦ ἀγομένου, καὶ τῶν μερῶν φερόντων στολὰς σωληνωτὰς ἀπὸ βλατίου ὀξέως, καὶ χλαμύδας παραπλησίας τοῦ βασιλικοῦ, ἔπαυσε ταύτας φορεῖν, διὰ τὸ μὴ εἰς ἀκαίρους χρείας δαπανᾶσθαι τὰ χρήματα, ὁρίσας δακτυλίους ὄρνας ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν κόσμου χάριν φορεῖν. Quem locum viri docti non intellexerunt. Certe Latini corrupta iam lingua, ut illo aevo, *Orna* quoque dicebant. Observo ecce in Querulo. *Euclio aurum in ornam congessit olim, quasi busta patris, odoribus insuper infusis, tituloque extra addito. Navem adscendens ornam domi fodit, rem nulli aperuit.*

ΟΡΝΙΒΩΡΕΣ. [a]

Ὀρνίβωρες. Milites viliores, & quorum facilis iactura, ut ait Poeta, qui in prima acie quandoque hosti opponuntur, ut in illos vires suas frangat. Mauricius Strateg. lib. I. cap. XI. Εἰ δὲ μέρος γυμνάζεται, μηδένα ἔμπροσθεν περιπατεῖν, εἰ μὴ τοῦ μέρους ἄρχοντα καβαλλάριον μετὰ μανδατόρων δύο, στράτωρος ἑνὸς, καὶ σπαθίου (scribo, σπαθαρίου.) ἑνὸς, καὶ τοὺς ὀρνίβωρας, μέχρις οὗ πλησίον τῆς συμβολῆς γένηται ἡ παράταξις. τότε δὲ εἰσέρχεσθαι ἐν τῇ παρατάξει, ἤτοι ἀσφαλῶς, καὶ μὴ συμπλέκεσθαι αὐτὸν πολεμίοις, μηδὲ τοὺς ὀρνίβωρας, διὰ τὸ γυμνοὺς αὐτοὺς εἶναι.

ΟΡΝΙΘΑ.

Ὄρνιθα. Gallina. Corona pretiosa. Ὄρνιθα *Gallina*. Ὄρις.

ΟΡΝΙΘΟΠΟΥΛΛΙΤΖΙΑ.

Ὀρνιθοπουλλίτζια. Avium pulli. Aviculae. Aves. Constantinus Asynkitus in Viatico. Καὶ ὀρνιθοπουλλίτζια, καὶ πέρδικας, καὶ ὅμοια.

ΟΡΝΙΘΟΠΟΥΛΟΝ.

Ὀρνιθόπουλον. Avis. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. II. cap. XXVII. Ὀρνιθόπουλον ζεστὸν τρεῖς ἡμέρας αὐτῷ δὸς, καὶ τὰ σκληρὰ ἀναλύσει.

ΟΡΝΙΦΟΓΙΤΟΝ.

Ὀρνιφόγιτον. Gallinarium. Reperitur in Crusii Turcograecia.

ΟΡΝΩΛΗΣ.

Ὀρνόλης. *Vrnula*. Homilia Scholastica Vetus. Ὑποδεθεὶς οὖν ἔλαβεν ἀμόλιον, ἐπεδόθη καθαρόν. προσlωέχθη ὕδωρ πρὸς τὴν ὄψιν εἰς ὀρνόλlω.

[a] Quasi Ὀρνίων βορά. *Avium pabulum*. *Donius*.

ΟΡΤΟΝ.

Ὄρτον. Erecte. Recte. Glossae Graecob. Ἀνιστάμενος, στέκοντας ἀπάνω. ἐπειδὴ στέκει ὄρθος, ἢ ὄρθον, ἢ ἀπάνω.

ΟΡΤΥΚΗ.

Ὀρτύκη, pro ὄρτυξ. Corona pretiosa. Ὀρτύκη. *Coturnix*. Ὄρτυξ.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΟΣ.

Ὀρφανοτρόφος. Orphanorum curator. Theodorus Anagnosta Eclog. I. Ἀνατολίου τελευτήσαντος γεννάδιος προχειρίζεται πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας, ἀκακίου τοῦ ὀρφανοτρόφου συμψήφου γενομένου. Nicetas Paphlago in vita Ignatii Patriarchae. Καὶ νικηφόρον μὲν νικαίας μητροπολίτην ὄντα βιάζεται παραιτησάμενον ὀρφανοτρόφον εἶναι. Magna autem huius muneris dignitas, adeoque frater Imperatoris, Michaelis Paphlagonis, ea ornatus legitur apud Zonaram. Desiit autem sub postremis Imperatoribus. Codinus. Ὀρφανοτρόφος ἦν μὲν φροντίζων καὶ ἐπιμελούμενος πάλαι τῶν ὀρφανῶν, νῦν δὲ οὐδαμῶς κέκτηταί τινα ὑπηρεσίαν.

ΟΡΧΟΜΑΙ.

Ὄρχομαι, pro ἔρχομαι: ut ὄξοδος, pro ἔξοδος, & talia. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Καὶ μία τὴν ἄλλlω φθάνοντα ἡ λύπη δὲν σχολάζει,
Ἀμὴ ἔναι ὅπου ὄρχεται καιρὸς, πολλάκις, καὶ διπλάζει.

ΟΣΚΑΡΙΟΣ.

Ὀσκάριος. Rufus. Theocriti Scholiastes Idyll. IV. Τὸ δὲ γὰρ καθ' ἡμᾶς πύῤῥιχος, ὀσκάριος.

ΟΣΚΙΑ.

Ὀσκία. Vmbra. Glossae Graecobarbarae. Ἡ σκιὰ τοῦ δὲν φαίνεται, ἢ ἡ ὀσκία.

ΟΣΠΗΤΙΟΝ.

Ὀσπήτιον, sive, ὀσπίτιον. *Hospitium*. Suidas. Οἰκία, τὸ ὀσπήτιον. Iterum. Ὀσπήτιον, τὸ οἴκημα. Nicetas in Alexio lib. III. Τὸ τοιοῦτον ἔρυμα τὸν πρόσακον ῥωμαῖοι μὲν παρεῖδον ῥαλγάρων ἀφροντιστοῦντες, καὶ κατέλιπον ἔρημον. ὁ δὲ χρύσος ἐπιποιήσας εἶχε κατὰ ῥωμαίων ἀπρόσμαχον ἀκύμβισμα, ἢ ὀσπίτιον ἀφρόντιστον. Iterum sub finem libri. Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δὲ λαβόμενοι οἱ πολέμιοι τῶν τειχισμάτων, βάλλουσιν ἴσια εἰς τὰ ὀσπίτια. Simeon Hieromonachus in epistola ad Zygomalam. Πολλὰ ἐξομονάσει τοσπίτι μου, καὶ ἔχω ἀδινάτlω φαμελία. Passim occurrit.

ΟΣΠΙΤΙΚΟΣ.

Ὀσπιτικός. Ignavus. Qui semper domi desidet. Nicetas in Alexio Comneno lib. III. Καὶ τοιούτοις ἔργοις ἑαυτὸν περιανθίσας, ἐπὶ μακρὸν ὀφθέντα ὀσπιτικὸν καὶ ἀπόλεμον, εἰς βυζάντιον ἐπανέδραμε.

ΟΣΠΡΑ-

ΟΣΠΡΑΤΟΥΡΑ.

Ὀσπρατοῦρα. *Ospratura*. Munus coemendorum leguminum. In l. ult. §. 19. ff. De Muneribus. *Elaeemporia, ut ospratura, apud Alexandrinos patrimonii munus existimatur.*

ΟΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Ὀστιάριος. *Ostiarius*. Apud Suidam. Οἱ ῥωμαῖοι τὰς θύρας ὠστίας φασὶ, κατὰ ἑλληνικὴν δὲ ἐτυμολογίαν γράφομεν διὰ τοῦ ω μεγάλου παρὰ τὸ ἔξωθεν τὸν εἰσερχόμενον. ἔνθεν καὶ ὠστιάριος, ὁ κρατῶν τὰς θύρας, καὶ ὠθίζων τοὺς εἰσιέναι βουλομένους. Scribe ὀστία. Sic apud Aristophanis Scholiasten ad Plutum. Καὶ ῥωμαῖοι ὠστία τὰς θύρας φασὶ, παρὰ τὸ ἔξωθεν τὸν ἐπερχόμενον. Sed vero o cerebrum Grammaticorum. Alibi in eadem farragine Glossarum Suidae. Ὀστία δὲ ἡ θύρα παρὰ ῥωμαίοις, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὅθεν καὶ ὀστιάριος ἐξ αὐτῆς τὸ ἀξίωμα. Erat autem inter munera ecclesiastica. Balsamon De Chartophyl. & Protecd. Ὁ χαρτοφύλαξ οὐκ ἔστιν, ὥς τινες λέγουσι, φύλαξ τοῦ σεκρέτου, καὶ θυρωρός. τοῦτο γὰρ τῶν ὀστιαρίων ὑπάρχει ἐπάγγελμα. Codinus in Orig. Constantinop. Ὁ τόπος τοῦ ἄμβωνος, ἕως τῆς μέσης τοῦ ναοῦ, ὑπῆρχεν οἶκος ἀντιόχου τινὸς ὀστιαρίου. Et erant quidem tres numero. Ioannes Episcopus Citri in Resp. Μετ' αὐτοὺς οἱ τρεῖς ὀστιάριοι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ τρεῖς ἄρχοντες τῶν ἐκκλησιῶν. Codinus De Offic. duos tantum ponit; primum, qui ianuam custodiat in electionibus publicis: alterum, qui praesit monobambylo. Tertium autem adpellat δωμέστικον τῶν θυρῶν, in nono demum quinario, cum duos illos in sexto collocet. Sed ternarius hic numerus intelligendus dumtaxat est de numeris diversitate, nam certe in personis erant longe plures, & in ecclesia maiore ad centum redegit Iustinianus Novell. III. Locum producimus in κλῆρος. Itaque non iteramus: illic vide, si tanti est. Postea iterum restrinxit Heraclius, & reduxit ad LXXV. Adparet ex eius Novella, quae est De Num. Cleric. In Blachernis erant tantum VI. Discimus ex eadem Novella, circa finem.

ΟΣΦΡΑΔΙΟΝ.

Ὀσφράδιον. Olfactorium. Eustathius ad Iliad. ά. Οὕτω τις τῶν ἐπιτρίπτων κολάκων τὸ περσινόη, ἥρας ἴον ἀνεγραμμάτιζεν, αἰκάλλων τοπευτικῶς τὴν βασίλισσαν περσινόην ὡς πρέπουσαν εἶναι ἥρας ὀσφράδιον. Nicetas in Isaacio Angelo lib. I. Οὗ χάριν καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶ κατωνόμαζεν ὁ πρὸς μητρὸς αὐτῆς θεῖος ὁ αὐτοκράτωρ μανουὴλ, καὶ οἷον τὶ τῶν ἐκ τοῦ γένους ὀσφράδιον.

ΟΤΟΝΙΚΑ.

Ὀτόνικα. Glossae Basilicorum. Ὀτόνικα, ἱμάτιον γυναικεῖον ποικιλτόν. Sed legendum censeo, τόνικα. Est purum putum Latinum, *Tunica*.

ΟΥΓΚΛΑ.

Οὔγκλα. *Vngula*. Apud Myrepsum lib. De Antid. cap. CXIX. Οὔγκλα καβαλίνα. *Vngula caballina*.

ΟΥΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Οὐελλάριος. *Velarius*. Inscriptio Vetus.

ΑΝΤΙΠΟΛΟΙΟC. ΚΑΙ. Ο ΠΟΛΙΤΑΙ.
ΤΟ.
ΓΕΝΙΚΟΝ. ΜΟΝ. ΚΑΙ. ΜΑΝΓΟΝ
ΚΑΙ. ΟΥΕΛΑΡΙΟΝ.

ΟΥΖΑΡΕΙΝ. ΟΥΖΑΡΙΖΕΙΝ.

Οὐζάρειν, sive, οὐζαρίζειν. Italicum, *Vsare*. Vti. Glossae Graecobarbarae. Τὰ ὁποῖα συνηθίζουσιν εἰς τὰ κάτεργα, ἢ οὐζάρουσιν εἰς τὰ πλοῖα ὁποῦ ἔχουν κουπιά. Et alibi ibidem. Καὶ τὴν μίαν ἀπὸ ταύταις ἐσυνήθιζεν ὁ περικλῆς, ἤγουν οὐζάριζεν.

ΟΥΙΖΗΡΙΟΙ.

Οὐιζήριοι. Apomasar in Apotelesmatis. Διαφοραὶ τῶν ἐξουσιαστῶν μεταξὺ καὶ στρατιωτῶν, καὶ τῶν τουσουρίων, ἤτοι τῶν οἰκοδεσποτῶν τῶν πραγμάτων. Legendum est, τῶν οὐιζηρίων. Occurrit incorruptius paulo post. Καὶ διαφορὰς μεταξὺ οὐιζηρίων καὶ βασιλέων. Iterum. Βλάβην ἐπιφέρει τοῖς οὐιζηρίοις παρὰ τῶν βασιλέων. Sunt autem *Visiri*, qui & βεζήριδες Graecis recentioribus, ut alibi adnotavimus.

ΟΥΙΚΑΡΙΟΣ.

Οὐικάριος. *Vicarius*. Vide Βικάριος.

ΟΥΙΛΙΟΝ.

Οὐιλίον. *Villa*. Basilic. Eclog. LVI. Σημαινούσας τὴν τῶν χρημάτων ποσότητα, καὶ τῶν εἰδῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ζευγῶν, ἤτοι οὐιλίων, εἴτ' οὖν κεντουρίων. Iustinianus Novell. CXXVII. Ὑπὲρ ἑκάστου ἰούγου, ἢ οὐιλίου, ἢ κεντουρίων, ἢ ἄλλων οἵων δήποτε ὀνόματι.

ΟΥΙΝΔΙΚΑΤΙΩΝ.

Οὐινδικατίων. *Vindicatio*. Crebrum est apud Iureconsultos Graecos.

ΟΥΙΝΔΙΚΤΟΣ.

Οὐίνδικτος. *Vindicta*. Suidas. Οὐίνδικτος. Deinde, quod solens facit, producit verba Auctoris cuiusdam innominati. Ὁ κατ' οὐίνδικτον ἐλευθερούμενος. Apud Theophilum est, οὐινδίκτα.

ΟΥΛΑΚΙΣ.

Οὐλάκις. Corona pretiosa. Οὐλάκις. *Cursor*. Δρομεύς. An non rectius? ὁ λάκις. Italis est, *Lacaio*. Gallis *Lacquay*. Vides manifesta vestigia vocis exoticae. Videndus est Laonicus Chalcocondyles lib. IX.

ΟΥΟΝ.

Οὖον. [a] *Vua*. Alexander Trallianus lib. VII. cap. XIII. Τούτοις καὶ τὰ κάστανά ἐστιν ἐπιτήδεια,

[a] Οὖον, minime *uva* est, sed *sorbum*. In vet. lexico Γατρικῷ Bibl. Paris. Οὖα καὶ οὖα καὶ ὖβα, τὰ σοῦρβα. *Donius*.

τήθεα, κὴ μέσπιλα, κὴ οὐκ πάνυ πέπειρα. Actuarius περὶ πνεύμ. ψυχ. lib. II. cap. V. Οὖα ᾗ πάνυ ςύφοντα ἐν ὀπώραις, κὴ κάρυα, κὴ μέσπιλα, ἐν Φαρμάκων μὲν λόγῳ λαμβανόμενα, πάνυ χρήσιμα.

ΟΥΡΙΜΟ.

Οὔριμο, pro ὥριμον. Corona pretiosa. Οὔριμο. *Maturum*. Πεπαινομένον.

ΟΥΣΙΟΝ. (a)

Οὐσίον. *Hosa*, ut λωρίκιον. *Lorica*, & talia. Est dictio ab Alemanis petita. Sunt autem οὐσία proprie Gallorum *Brodequins;* quod inde facile est colligere, quia inter τὰ λωρωτὰ ἱμάτια ponit Achmes cap. CCXX. Καὶ τὰ λεγόμενα οὐσία εἰς ἀνώτερον πλοῦτον τ̃ εἰρημένων πάντων κρίνεται. Iterum. Εἰ δὲ οὐσίον γαλαζίζον, ἢ βένετον, εὑρήσει πλοῦτον διὰ χαράγματ@ ἀργύρου ἀνάλογον τοῦ πλήθους. Et aliquoties in illo capite. Warnefridus De Gest. Longobard. lib. IV. cap. XXIII. *Calcei eis erant ad summum pollicem pene aperti, & alternatim laqueis corrigiarum retenti. Postea vero coeperunt hosis uti, super quas equitantes tubragos birreos mittebant.* Monachus Sangallensis De Gestis Caroli Magni lib. II. *Quumque omnes ad obsequium domini cuncti hossas suas vellent extrahere, ille probibuit.* Cave autem putes esse Gallorum, *Housse*. Thvvrocz in Cronico Hung. *Caligas solutares* adpellat. *Corpus ipsius splendidissimum tunica scarletina, ac etiam caligis solutaribus, gemmis pretiosissimis contextis, &c.* Godefridus Villahardovinus Hist. Constantinop. lib. IV. *Morchufles chauca les buefes vermeilles par laie & par conseil des autres Grex, si se fist Empereor.* Iterum lib. VI. *Enuoia les buefes vermeilles, & les dras Imperials a l'Empereor Baudovin.*

ΟΥΣΟΝ. ΟΥΣΙΔΙΟΝ.

Οὖσον. *Vsus*. Glossae Basilicor. Οὖσον, δίκαιόν τι. Hinc οὐσίδιον, diminutiva forma. Eaedem Glossae. Πεκύλιον, ὡσανεὶ μικρὸν οὐσίδιον.

ΟΥΣΟΥΚΑΠΙΤΕΙΑ. ΟΥΣΟΥΚΑΠΙΤΕΥΕΙΝ.

Οὐσουκαπιτεία. *Vsucapio*. Balsamon ad Photii Nomocan. Tit. II. capit. I. Ἐνομοθετήθη μὴ περικόπτεσθαι τὴν οὐσουκαπιτείαν. Et οὐσουκαπιτεύειν. *Vsucapere*. Frequens apud Iureconsultos Graecos.

ΟΥΣΟΥΦΡΟΥΚΤΟΣ.

Οὐσούφρουκτ@. *Vsusfructus*. Iustinianus Novell. VII. Ἐπιτρέπει πράγματ@ ἐκκλησιαςικοῦ κτῆσιν, ἤτοι τὸν καλούμενον οὐσούφρουκτον, ἐπὶ ῥητόν τινα χρόνον. Occurrit passim.

ΟΥΤΙΛΙΟΣ.

Οὐτίλι@. *Vtilis*. Passim apud Iureconsultos Graecos reperitur.

Meursii Tom. IV.

(a) Voſa. Doſius.

ΟΦΑ. ΟΦΕΛΛΙΟΝ.

Ὀφά. *Offa*. Demetrius Constantinopolit. Hieracosophii lib. II. cap. VIII. Διὰ σκυλοπύλου δώσεις ὀφὰς γ̃ μίαν ἡμέραν, κὴ εἰς δευτέραν ὀφὰς πέντε, κὴ εἰς τὴν τρίτην ὀφὰς ἑπτά. Hinc ὀφέλλιον. *Offella*. *Offula*. Glossae veteres Graecolatinae. Ὀφέλλιον. *Ofella*. Et observa *Ofella*, unico F. Ita scribebant Latini Barbari, unde & Graecum Barbarum, uno φ Kempo Thessaliensis.

Ferculum splendens, & ofella dulcis
Grata fuerunt Domini. ——

Iterum mox.

Dicito tandem mea quo locorum
Permanes, fallax, quae & ofella nobis
Detinet.

Et sic constanter apud Apitium quoque de Re Culin. lib. VII. cap. IV.

ΟΦΘΟΣ.

Ὀφθὸς, sive ὀφτός, pro ἑφθός. Coctus. Glossae Graecobarbarae. Ἑφθὸν ἄλευρον. ἀλεύριν ὀφθὸν, ἢ ὀφτόν.

ΟΦΙΟΚΕΦΑΛΟΣ.

Ὀφιοκέφαλ@. Accipitris genus. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. II. Δεῖ τὸν ἐπιλεγόμενον ἱέρακα ἐν πρώτοις τ̃ νεανίσκον ἐπιζητεῖν. ἔπειτα τὸν λεγόμενον ὀφιοκέφαλον. εἰσὶ γὰρ οἱ μικρὰς τὰς κεφαλὰς ἔχοντες, κὴ ὁμοίας ὄφεων.

ΟΦΦΙΚΙΑΛΙΟΣ.

Ὀφφικιάλι@, & ὀφφικιάλις. *Officialis*. Glossae Graecobarbarae. Ὅποῖα ἐψηφίζασιν, ἢ μπαλλωτιάζαν, κὴ ἐχειροτονοῦσαν οἱ ἀθηναῖοι καὶ ἄλλοι προτίτερα τὰς ὀφφικιάλιδας, κὴ ἄρχοντας. Occurrit illic pluries. Moschopulus. Ἐπὶ τίν@ ᾗ λέγεται, δῆλον. ἀπὸ τούτου ὀφφικιάλι@. Lucas Patriarcha in Sancito. Τὸ δὲ συναγορῆσαι κληρικὸν, ὡς οἱ κομισκοὶ, ὀφφικιάλιον κὴ δέξασθαι σφραγῖδα λαϊκοῦ. μισεῖται κὴ κωλύεται. Apud Codinum. Ἕως ὧδε τὰ τὸν ὀφφικιαλίων τ̃ βασιλέων κωνςαντινουπόλεως ὀνόματα. Et Basilic. Eclog. VI. Titulus est, περὶ παντοίων ὀφφικιαλίων.

ΟΦΦΙΚΙΟΝ.

Ὀφφίκιον. *Officium*. Moschopulus. Ὀφφίκιον, διὰ δύο φφ. ἔςι μὲν ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Adrianus pontifex in epistola ad Basilium Achridenum. Οὐ τὴν παρερχομένην δόξαν ἐκζητοῦμεν, οἱ τὸ ποιμαίνειν ἐδεξάμεθα ἐκ τοῦ ὀφφικίου. Cabasilas in Quaesitis. Εἰ ἐπ' ἀδείας ἐςὶ τὸ ἀρχιερεῖ ἐπάνω τῶν προσοδευσάντων, μηδὲν δὲ σχόντων, ὀφφίκια τιθέναι τινὰς, μηδὲν μηδ' αὐτοῖς ἔχοντας ὀφφίκιον. Glossae Latinograecae. *Fungitur officiis*. Κέχρηται ὀφφικίοις.

ΟΧΕΙΡΟΣΦΙΚΤΑΤΟΝ.

Ὀχειροσφικτάτον. Anonymus De Amor. Lybistri & Rhodamnes.

Ἢ κόϐη ἂν παράξενος, κ' τὸ παράξενόν της.
Κρατεῖ ὡς τὴν ἐνδέχεται κ' ὀχηροσφικτάτον.

ΟΧΙ.

Ὄχι, pro οὐχί. Non. Corona pretiosa. Γιὰ τί ὄχι. *Cur non*. Διὰ τὶ οὔ. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Τῆς φύσεως κ' ςανικῶς ὄχι ἀπὸ θέλημά σου.

ΟΨΕΣ.

Ὀψές. Heri. Corona pretiosa. Ὀψές. *Heri*. χθές.

ΟΨΙΚΕΥΕΙΝ.

Ὀψικεύειν. *Obsequi*. Obsequium praestare. Sequi in comitatu. Suidas. Δημηγευομονὸς (ita corrigendum supra admonui.) ὀψικευόμενος. In Synodo Florentina. Ἐκ τοῦ παλατίου ἐξελθόντες, κ' τῶν ἵππων πάλιν ἐπιβάντες, τῷ πατριάρχῃ ἀπήλθομεν ὀψικεύοντες ἕως τοῦ ἑτοιμασμένου αὐτῷ οἴκου. Euchologium. Βαςάζοντος τοῦ πρωτοϊερέως τὸ μύρον μετὰ τοῦ ἀλαβάςρου κεκαλυμμένον μετὰ δισκοκαλύμματος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων μυςηρίων, καὶ ὀψικευομένου ὑπὸ τῶν διακόνων. Basil. Ecl. XLIX. Τοῦ πᾶσαν αἰδῶ κ' τιμὴν ἔχειν τοὺς ἀπελευθέρους πρὸς τοὺς πάτρωνας, κ' τοῦ ὀψικεύειν αὐτούς.

ΟΨΙΚΙΟΝ.

Ὀψίκιον. *Obsequium*. Comitatus. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. IV. Τὸ δὲ θέμα τὸ καλούμενον ὀψίκιον πᾶσιν ἐςὶ γνώριμον τὴν προσηγορίαν· ὀψίκιον γὰρ ῥωμαϊςὶ λέγεται, ὅπερ σημαίνει τῇ ἑλλήνων φωνῇ τοὺς προπορευομένους ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως ἐπ' εὐταξίᾳ καὶ τιμῇ. Agroetius De Orthographia. *Circum pedes sunt obsequia servorum, Antepedes amicorum*. Warnefridus De Gest. Longobard. lib. I. cap. XX. *Illa multitudinem virorum, & nobilem comitatum adspiciens, interrogabat quis iste esse possit, qui tam sublime obsequium haberet*. Et thematis quoque nomen erat, nomine hinc translato. In Constantini verbis supra productis, Τὸ δὲ θέμα τὸ καλούμενον ὀψίκιον πᾶσιν ἐςὶ γνώριμον τὴν προσηγορίαν. Diaconus in Theodosio. *Ex proprio stolo misit taxatos velocibus scaphis, & ex themate Obsicio apud Rhodum amnem colligi iussit*. Corrigendus Georgius Logotheta in Chronic. Τότε γὰρ ἅπαν θέμα ὀψικίου, κ' αἰγαίου, κ' αὐτὸ δὲ τὸ ἀβαμύτιον, τῶν ἰταλῶν ἐγεγόνει. Perperam in MS. erat, θέμα ψικίου. Vel certe ψίκιον truncate dixerunt, pro ὀψίκιον, ut multa talia.

ΟΨΙΣ.

Ὄψις. *Obses*. Nicetas in Isaacio lib. II. Βασιλεὺς δὲ χολωθεὶς, ἀντὶ μὲν τῶν κειτῶν τοῦ βήλου ταβελλίονας ἀπέςειλεν ὄψιδας. Anonymus De bello sacro.

Νὰ ςέκετε μετὰ τιμῆς ὄψιδα εἰς τὸ κάςρο.

Constantinus De Administr. Imp. Καὶ ἀναλαμβάνεσθαι ἐκεῖθεν ὁμήρους, ἤτοι ὄψιδας, κ' ἀποκρισιάριον. Cyrillus in Lexico. Ὀπτίονα, ὄψιδα.

ΟΨΩΝΑΤΩΡ.

Ὀψωνάτωρ. *Obsonator*. Stipendiarius. Glossae Graecolatinae veteres, Ὀψωνάτωρ. *Stipendiarius*.

ΟΨΩΝΙΟΝ. ΟΨΩΝΙΖΕΙΝ. ΟΨΩΝΙΣΜΟΣ.

Ὀψώνιον. *Obsonium*. Stipendium. D. Paulus ad Rom. cap. VI. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος. Et ad Corinth. I. cap. IX. Τίς ςρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ. Can. Apost. XLI. Οὐδὲ ςρατιώτης ποτὲ κατὰ πολεμίων ἰδίοις ὀψωνίοις ὅπλα καταφέρεται. Nicetas in Man. Comneno lib. V. Ἅμα δ' ἀποκομίζοντα κ' τὰ τῶν ἱεροσολυμιτῶν ἱππέων ὀψώνια. Dositheus lib. III. Καὶ ἐὰν καλὸς ςρατιώτης ἔσῃ, ῥίτῳ ὀψωνίῳ δυνήσῃ εἰς τὸ πραιτώριον μεταβῆναι. Hinc ὀψωνίζειν. Merere. Militare. Et ὀψωνισμός. Stipendium. Ioannes Curopalates in Eudocia. Τοῦ ὀψωνισμοῦ ἐνδεήσαντες, κ' τῶν συνήθως παρεχομένων αὐτοῖς σιτηρεσίων ςερούμενοι.

ΠΑΓΑΝΕΥΤΑΙ.

Παγανευταί. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. CXCIV. Τῶν δὲ παγανευτῶν, κ' αὖθις διερευνώντων, εἰ πέρδικες ἀναπτήσουσι, δεῖ σοι μακρόθεν λύειν τὸν ἱέρα κατόπισθεν αὐτῶν.

ΠΑΓΑΝΟΣ. ΠΑΓΑΝΕΥΕΙΝ.

Παγανός. *Paganus*. Suidas. Παγανοὶ, ἀςράτευτοι. Hesychius. Παγανὸς, ἰδιώτης, ἄφρων. Constantinus De Administr. Imp. Παγανοὶ τῇ τῶν σκλαβῶν διαλέκτῳ ἀβάπτιςοι ἑρμηνεύονται. Dorotheus Doct. II. Λέγει μοι ἐκεῖνος, ἔχω ἐμαυτὸν ὡς ἕνα παγανόν. Hinc παγανεύειν. Nicetas Paphlago in vita Ignatii. Ἀπειλῶν, ὡς εἰ μὴ παγανεύων ἐν μοναχικῷ τῷ συνήθει σχήματι προέλθοι, θάνατον ἐπηρτῆσθαι τὴν ζημίαν.

ΠΑΓΑΝΕΥΤΗΣ.

Παγανευτής. Venator. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. CXCIV. Καὶ ὡς τῶν παγανευτῶν τὸ θεώρει, εἰ ἅμα τῇ πτήσει ἐκείνων προθυμήσαι κ' ὁ ἱέραξ, &c. Et mox. Εἰ δὲ μήπω τοὺς πέρδικας ςοχάζηται, καὶ ἅμα τῇ φωνῇ τῶν παγανευτῶν ἀπολύσεις, ἀςοχῶν τῆς θήρας θλιβήσεται.

ΠΑΓΑΡΧΟΙ.

Πάγαρχοι. Pagorum praepositi. In Iustiniani Novellis, & Edicto XIII.

ΠΑΓΕΙΝ.

Πάγειν. Corona pretiosa. Νὰ πάγῃ. *Ire*. πορεύειν. Anonymus De Amor. Lybistri & Rhodamnes.

Νὰ συμπνήσῃς τὰ ἔπαθα, νὰ πάγῃς εἰς τὴν φυλάκαν.

Alius De nuptiis Thesei.

Καὶ

Καὶ λεύθερον τὸν ἄφηκεν νὰ πάγη ὅπε θέλη. Glossae Graecobarbarae. Ἀναχωρεῖ. ὑπάγει. πάγει. μισεύει. ἀποδημεῖ.

ΠΑΓΕΝΝΕΙΝ.

Παγέννειν. Errare. Vagari. Circumire. Glossae Graecobarbarae. Πλανᾶται, ἢ ῥέμπεται, ἢ παντυρίζει, ἢ παγέννει. Occurrit illic pluries. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Καὶ ὡς πῦμῦ σὺν φρονίμοις, ἀφ' ὗ ἡ ζωὴ παγένῃ.

ΠΑΓΙΔΑ.

Παγίδα, pro παγίς. Corona pretiosa. Παγίδα. *Laqueus.* Παγίς.

ΠΑΓΙΝΗ.

Παγίνη. *Pagina*. Suidas. Κανόνιον, ὅτω καλεῖται ἡ οἱαδήποτε πραγματεία, κἂν πλειόνων τυγχάνη πτυχίων, ἢ στίχων, ἢ παγινῶν. Hinc compositum, διπάγινον, τριπάγινον. Eustathius ad Iliad. ψ. Ὅτι δὲ ποτε καὶ ἡ ἐν βίβλοις γραφὴ ὅτως ἐτάττετο ὃ μόνον σπυρηδὸν καὶ πλινθηδὸν σχηματιζομένη, ἀλλὰ καὶ πυργηδὸν κατὰ βάθος, ὅθεν ἐξεύρηται, καὶ τὰ κοινῶς διπάγινα λεγόμενα, καὶ τριπάγινα, ἑτέρωθέν ἐστι γνῶναι. Ita restituo, nam perperam hodie editur, διπάγια καὶ τριπάγια.

ΠΑΓΚΟΣ.

Πάγκος. Italicum, *Banco*. Argentaria. Scamnum. Synodus Florentina. Ταῦτα τῶν καρδιναλίων εἰπόντων, ὥρισεν ὁ βασιλεὺς διὰ χρημάτων, καὶ βῦλλον βεβαιωθῆναι πάντα, καὶ δοθῆναι εἰς ἀναπλήρωσιν πάντων πάγκυς τρεῖς τῆς Βενετίας, καὶ γένυας, καὶ τῆς Φλωρεντίας. Siffridus Presbyter Epitom. lib. I. *Dum iter pergens in quadam ecclesia hospitatus fuisset, & fessus super bancum quiesceret*. Pontificale Romanum. *Presbyteri vero ordinati retro pontificem, vel hinc & inde, ubi magis commodum erit, in terra genu flexi habeant libros coram se super scabellis seu bancis ordinatis*. Leonardus Presbyter in Chron. Bavar. *Super bancum iuxta caminum considens puerum suis supra genibus statuit*.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΡΙΟΣ.

Παγκρατιάριος. Qui veteribus παγκρατιαστής. Glossae Benedicti. *Pancratiarii*. Παγκρατιάριοι.

ΠΑΓΧΡΗΣΤΟΝ. ΠΑΓΧΡΗΣΤΑΡΙΟΣ.

Πάγχρηστον. Crustula. Salvianus De Provid. lib. VI. *Infantes quoque, ut omnes fere parvulos, quos morigeros minae & ferulae non efficiunt, interdum πάγχρηστα atque blanditiae ad obedientiam trahunt*. Nam quod παίδικα restituere vult Brassicanus, vir sane doctus, plane nihil est. Hinc παγχρηστάριος. Dulcearius. Apud Arnobium lib. II.

ΠΑΓΩΝΗ.

Παγώνη. *Pavo*. Corona pretiosa. Παγώνη. *Pavo*. Ταώς.

ΠΑΖΑΡΗ. ΠΑΖΑΡΙΟΝ.

Παζάρη, & παζάριον. Forum. Ex Italico, *Bazaro* [a]. Achmes in Introduct. in Astrolog. Δηλοῖ παζάρια, φόρυς, ἔτι τε πάντα τὰ σκιάσματα. Malaxus in Hist. Eccles. Λέγοντες καὶ βοῶντες μεγάλη τῇ φωνῇ. τὸ πὶτ πατάρη καίεται, καὶ τὸ πεζεστένη. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Καὶ εἰς τὸ παζάρη ἐπίγῃαι, κιαυτίνος μετὰ κεῖνον.

Occurrit quoque in Turcograecia Crusii.

ΠΑΘΘΑΙΝΕΙΝ.

Παθθαίνειν. Pati. Glossae Graecobarbarae. Ἐκεῖνος ὅπε ἔπαθε πολλά. ἢ πανθάνει. ἢ παθθάνει.

ΠΑΘΙΑΣΜΑ.

Παθίασμα. Passio. Morbus. Glossae Graecobarbarae. Βυβῶνες. πάθη. παθιάσματα. πονήματα.

ΠΑΙΓΝΙΔΙ.

Παιγνίδι. Ludus. Corona pretiosa. Παιγνίδι. *Ludus*. Παιγνίον.

ΠΑΙΓΝΙΩΤΑΙ.

Παιγνιῶται. Lusores. Codinus De Offic. Μεταξὺ δὲ τέτων δὴ τῶν τῦ κλήρυ καὶ αὐτῶν ἢ τῶν φλαμόλων, ἵστανται πάντες οἱ λεγόμενοι παιγνιῶται, ἤτοι σαλπιγκταὶ, βυκινάτορες, ἀνακαρισταὶ, καὶ συρισταί. Chronicon Constantinop. Ἡ δὲ ὑπερήφανσα ἐκάλει τινὰς τῶν παιγνιωτῶν τῦ ἱπποδρομίυ. Harmenopulus lib. IV. cap. VI. Οὐδὲ ὁ δημόσιος παιγνιώτης, ἢ ὁ υἱὸς αὐτῦ, γυναῖκα ἢ θυγατέρα συγκλητικῦ.

ΠΑΙΔΑΚΙΟΝ.

Παιδάκιον. Puer. Ioannes Glycas De Vanit. Vitae.

Πῶς τὰ παιδάκια μας γλυκία, γονεῖς ἠγαπημένοι.

Apud Hesychium invenio, παιδάκιμα. μειράκια. Puto rescribendum.

ΠΑΙΔΕΜΕΝΟΣ.

Παιδεμένος, pro πεπαιδευμένος. Corona pretiosa. Παιδεμένος. *Eruditus*. Πεπαιδευμένος.

ΠΑΙΔΕΝΕΣ.

Παίδενες. Puella. Virgines. Glossae Graecobarbarae. Νέαι, καὶ ἁπαλαί. νοσσές. ἢ παίδενες.

(a) Vocabulum potius est Turcicum sive Arabicum. *Donius.*

ΠΑΙΔΙΝΕΚΡΟΝ.

Παιδινεκρόν. Abortus. Glossae Graecobarb. Ε῎κτρωμα. παιδίον νεκρόν. ἄωρον. παιδινεκρόν. ὅπυ ἐπέθανεν εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μάνας τυ.

ΠΑΙΔΙΤΖΙΝ.

Παιδίτζιν, pro παιδευτής. Doctor. Magister. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes.

Α'λλὰ μεγάλλω δύναμιν ἔχω τῆς ἰατρίας,
Ο' χρόνος γὰρ παιδίτζιν μυ, ———

ΠΑΙΔΙΟΝΝΕΙΝ.

Παιδιόννειν. Inde compositum, ἀξαναπαιδιόνειν, de quo supra.

ΠΑΙΔΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Παιδόπυλλον. Puer. Πῦλλος, sive ποῦλλον, semper dictionem ὑποκορίζει. Talia plurima occurrunt apud Codinum, Nicetam, alios.

ΠΑΙΖΟΥΡΑ.

Παιζύρα. Peditatus. Anonymus De nuptiis Thesei.

Οὐδὲ πολλὰ ἀλάρματα λαμπαρὰ, ἢ σκυριασμένα,
Οὔτε μεγάλα ἄλογα, ὔτε πολλὴ παιζύρα.

ΠΑΙΝΕΜΕΝΟΣ.

Παινεμένος. Laudatus. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

Τὰ πολλὰ πεθυμημένω,
Εὐγενῆ, κ παινεμένω,
Γ'ακώβω τῷ λασκάρη,
Εὐζωνίῳ παλικάρη,

Et mox iterum.

Κλάδος τῶν γεγλυμμένων,
Α'ξίων κ παινεμένων.

ΠΑΙΤΙΤΑ.

Παιτίτα, *Petita*. Petitiones. Glossae Basilicorum. Παιτίτα, γνώρισμα αἰτήσεως. Suidas. Παιτίτα, ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως. Auctor apud eum innominatus. Χρυσάφιος δὲ ὁ πραιπόσιτος παιτίτα ἐπεζήτει Θεοδόσιον τὸν βασιλέα. Ammianus lib. XXII. *Annuum stipendium grave, absque fructuosis petitionibus multis refutata, nihilominus tamen mulierem non desinebat incessere.*

ΠΑΚΑΚΑΣ.

Πακακᾶς. Rana. Theodosius Zygomala in Epistol. Τὰ σῦκα σῦκα λέγυσι, τὸν βάτραχον, πακακᾶν.

ΠΑΚΤΕΥΕΙΝ.

Πακτεύειν. *Pacisci*. Conducere. Michael Attaliates Pragmat. Tit. XIII. Ε῎στι δὲ, ὅταν τις οἶκον ἴδιον, ἢ ἀγρὸν πακτεύσῃ πρός τινα, ἐφ' ᾧ λαμβάνει ἐτήσιον πάκτον. Balsamon ad Concil. I. Can. XVII. Σημείωσαι ἐ τὸν κανόνα διὰ τὺς ἱερωμένυς τὺς ἐμπορευομένυς οἰνάρια, κ βαλανεῖα πακτεύοντας. Crebrum est apud Iureconsultos Graecos. Est autem e Latinobarbaro, *Pactare*. Carolus IV. in vita sua. *Et quum ibi exercitus diu stetisset, pactaverunt illi de castro cum eis.*

ΠΑΚΤΙΩΤΗΣ. ΠΑΚΤΙΩΤΙΚΟΣ.

Πακτιώτης. Foederatus. Tributarius. Constantinus De Administr. Imp. Καὶ λοιπῶν σκλάβων, οἵ τινές εἰσι πακτιῶται τῶν ῥῶς. Et πακτιωτικός. Apud eumdem Constantinum. Καὶ ἰυνίυ μηνὸς διὰ τῦ ποταμῦ ἀποκινῦντες κατέρχονται εἰς τὸ βιτετζέβη, ὅπερ ἐστὶ πακτιωτικὸν κάστρον τῶν ῥῶς.

ΠΑΚΤΟΝ.

Πάκτον. *Pactum*. Cedrenus. Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐζήτησαν οἱ βούλγαροι πάκτα διὰ τὰ κάστρα. Chronicon Constantinopol. Η'ρπάγη ἢ εἰς πάκτον διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἀργυρᾶν εἶναι ἀπὸ κουρίου πρωτίκτορος.

ΠΑΚΤΟΥΝ.

Πακτῦν. Idem quod πακτεύειν. *Pacisci*. Glossae veteres Latinograecae. *Pepigit*. Συνέθετο, συνετάξατο, κ ἐπάκτωσεν.

ΠΑΚΤΩΝΕΙΝ.

Πακτώνειν. Idem quod πακτῦν. Nicetas in Andronico Comneno lib. II. Οὕτως ἐξέπεμπεν, ἐκ ὠνίυς ταύτας τοῖς βυλομένοις προβάλλων, κ τοῖς ἐκ φιόδων πακτώνων, ἀλλὰ δῶρον τὰς ἀρχαιρεσίας κ ἐπιλέγδλω παρεχόμενος.

ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟΝ.

Παλαιόκαστρον. Vrbs vetustate collapsa. Constantinus De Administr. Imper. Ε'ν αὐτοῖς δὲ τοῖς τῶν παλαιοκάστρων κτίσμασιν εὑρίσκονται κ ἐκκλησιῶν γνωρίσματά τινα, κ σταυροί.

ΠΑΛΑΤΙΝΟΣ.

Παλατῖνος. *Palatinus*. Minister patriarchae, qui eius nomine in palatium ad Imperatorem ultro citroque commeabat, & sermones ac voluntates communicabat. Nicetas in Alexio Man. F. Τῦ πατριάρχυ στέλλοντος εἰς τὴν δέσποιναν τὸν ἑαυτῦ ὑπηρέτην, ὃς ἐκ τοῦ παραβάλλειν εἰς τὰ ἀρχεῖα, κ διαπορθμεύειν τοῖς βασιλεῦσι τὰ βυλευτέα, κ τὰς ἀποκρίσεις κἀθεν αὖθις μεταφέρειν, παλατῖνος ὠνόμασται. Erant quoque milites, & eorum Schola, cuius multa passim mentio. Panes item, qui populo donari a Constantino Magno soliti. Suidas. Παλατῖνοι, εἶδος ἄρτων, ὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ κωνσταντῖνος ὁ μέγας, καθ' ὃν ὑπάτευε χρόνον, ὅτως ὀνομάσας αὐτὺς, οἷα ἐκ τῦ παλατίυ χορηγυμένυς. Glossae Basilic. Παλατῖνοι, εἶδος ἄρτων, ὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ κωνσταντῖνος ὁ μέγας, οἷα ἐκ τῦ παλατίυ χορηγύμενοι. Codinus in Orig. Con-

Constantinop. de hoc ipso Constantino loquens. Ἐφιλοτιμήσατο δὲ καὶ τῷ δήμῳ καθ' ἕν ἕκαστον ἔτος παρέχων ἄρτους ἡμερεσίους, ὀνομάσας αὐτοὺς παλατίνους, τοὺς ἐκ τοῦ παλατίου χορηγουμένους. Ita restituo illum locum. Hodie corrupte editur, παρέχων αὐτοὺς, ἡμερεσίους ὀνομάσας αὐτοὺς παλατίνους.

ΠΑΛΑΤΙΟΝ.

Παλάτιον. *Palatium*. Thomas Magister. Βασίλεια κρεῖττον ἢ ἀνάκτορα, τὸ δὲ παλάτια ἀδόκιμον. In Encomio Pantaleonis Martyris.
Οἳ τοὺς νόσῳ κάμνοντας ἐν παλατίῳ
Θάλπων, προσαυδῶν, εὐμενῶς προσεννέπων.
Eusebius De vita Constantini lib. IV. Ἔνδον γάρ τοι ἐν αὐτῷ παλατίῳ κατὰ τὸ μεσότατον τῶν βασιλείων, &c. Codinus. Πεζεύει δὲ καὶ ἔτος ἐν τῇ τοῦ παλλατίου αὐλῇ. Glossae Graecolatinae. Παλάτιον. *Palatium*.

ΠΑΛΑΦΡΙΟΝ.

Παλαφρίον. Gallicum, *Palefroy*. *Paraveredus*. Anonymus De nuptiis Thesei.
Φαρία ἐκαβαλλίκεψαν καὶ τότε παλαφρία.

ΠΑΛΕΙΝ.

Παλεῖν. Luctari. Pro παλαίειν. Glossae Graecobarbarae. Παλαίει. παλεῖ. ἢ παλιόννει.

ΠΑΛΙΓΚΑΠΗΛΑΡΙΟΣ.

Παλιγκαπηλάριος. Vide Καμηλάριος.

ΠΑΛΙΚΑΡΑΚΗ.

Παλικαράκη, (a) pro παλικάριον. Iuvenis. Adolescens. Puer. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.
Γιατί το ναξαζόμενος τὸ νέον παλικαράκη.

ΠΑΛΙΟΝ.

Παλίον. Vide Γουάχιον.

ΠΑΛΙΟΝΝΕΙΝ.

Παλιόννειν. Luctari. Pro Παλαίειν. Glossae Graecobarbarae. Ἢ μάχεται. ἢ παλαίει. ἢ παλιόννει μὲ ἄλλον.

ΠΑΛΙΟΤΑΔΕΣ.

Παλιοτάδες. Luctatores. Glossae Graecob. Οἱ παλαισταί. οἱ παλιοτάδες.

ΠΑΛΙΟΥΡΟΚΟΚΚΟΝ.

Παλιουρόκοκκον. Paliuri granum. Orneosophion. Ἢ παλιουρόκοκκα τρίψον, καὶ δὸς μετὰ κρέατος.

(a) Παλικάρια. Graecis recentioribus sunt *calones* & *lixae*. *Donius*.

ΠΑΛΙΩΝ.

Παλίων. *Palus*. Mauricius Strateg. lib. XI. cap. III. Πρὸς δὲ τοὺς παλίωνας, ἤτοι ἐμβόλους, τοὺς προσαγομένους, ἅρπαγες πίσσα, καὶ πῦρ, &c.

ΠΑΛΛΙΟΝ.

Παλλίον. *Pallium*. Etymologici Auctor. Λέγεται δὲ ἀμπεχόνη ἀντὶ τοῦ περιβολῆς ἱματίου, ἤγουν παλλίον. Hesychius. Ῥήγεα, παλλία στρῶμα. Item. Τριβώνιον, παλλίον. περιβόλαιον. Suidas. Ἀμπεχόνιον, παλλίον, λεπτὸν ἱμάτιον. Gregorius Nazianzenus in Testamento. Βούλομαι αὐτῷ δοθῆναι κάμισον ἕν, στιχάριον ἕν, παλλία δύο. Glossae Graecolatinae. Παλλίον. *Pallium*. Accipiebant etiam pro stragulo. Basilicor. Eclog. II. Τῷ ὀνόματι τῆς στρωμνῆς πᾶσα ἐσθὴς περιέχεται, καὶ τὰ στραγλία, καὶ τὰ παλλία, καὶ πᾶν ὃ περιβαλλόμεθα. Epiphanius contra Meletianos. Ἱμάτιον ἐκπετάσας, τουτέστι λωδίκιον, εἴτ' οὖν παλλίον. Glossae Latinograecae. *Gausapa*. Βαρβαρικὸν παλλίον. Eutropius lib. IX. *Milites, qui eum sequebantur, foetore commoti, diductis lecticulae palliis, post aliquot dies mortem eius notam habere potuerunt*.

ΠΑΛΜΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Παλμουλάριος. *Palmularius*. Suidas. Παλμουλάριος, ὄνομα κύριον. Antoninus Imperat. Τῶν εἰς ἑαυτὸν lib. I. Παρὰ τοῦ τροφέως, τὸ μήτε πρασιανὸς, μήτε βενετιανὸς, μήτε παλμουλάριος, ἢ σκουτάριος γενέσθαι.

ΠΑΛΟΣ.

Πάλος. *Palus*. Glossae Graecolatinae. Πάλος. *Palus*. Martyrologium in Passione Acacii. Τότε θυμωθεὶς ὁ ἄρχων πρὸς τὴν τάξιν λέγει. πήξατε τέσσαρας πάλους, καὶ ἐκεῖ ἐνδήσαντες αὐτὸν νεύροις ὠμοῖς χρήσασθε. Harmenopulus in Leg. Georg. Ἐὰν τις βοῦς ἢ ὄνος θέλων εἰσελθεῖν ἐν ἀμπελῶνι, ἢ κήπῳ, ἐμπαρῇ ἐν τοῖς τοῦ φραγμοῦ πάλοις, ἀζήμιος ἔσω ὁ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ κήπου κύριος. Vel etiam *Pila*. Ex Italico, *Palla*. Glossae Graecobarbarae. Κάμνει, ἤγουν ποιεῖ τίτλες χωρὶς λαχνὸν, ἤγουν κλῆρον, ἢ πάλον, ἤτοι παλοτλαζίων. Et observa illic παλοτλαζίων, de quo supra in Μπαλοτιάζειν. Illic vide.

ΠΑΛΟΥΔΙΝ.

Παλοῦδιν, pro Παλούδιον. Saccarum cannarum. Achmes capit. CCXLIII. Εἰ δὲ τρώγει γλύκυσμα σαχαρικλωικὸν, τὸ λεγόμενον παλοῦδιν, εὑρήσει θλίψιν, καὶ νόσον. Usurpabant etiam pro palude. Vide locum Mauricii, quem Rigaltius produxit.

ΠΑΛΟΥΚΙΝ. ΠΑΛΟΥΓΗ.

Παλούκιν, sive παλούκιον. *Paxillus*. Parvus palus. Cyrillus in Lexico. Ῥόπαλον, παλούκιν, ἢ κοντοράβδιν. Gregorius Dialogus De Vitis Sanctorum lib. I. Καὶ ἰδὼν τὸν ὄφιν ἠπλωμένον φοβηθεὶς ἐκρεμάσθη ἀπὸ τοῦ ποδὸς τὸ παλούκιν.

λέκιν. Idem est παλύγη, apud Crusium in Turcograecia.

ΠΑΛΩΤΑΡΙΣΜΑ.

Παλωτάρισμα. *Ballottatio*. Italicum. Glossae Graecobarbarae. Ἡ ψῆφον, ἢ παλωτάρισμα.

ΠΑΝΑΓΙΑ. ΠΑΝΑΓΙΑΡΙΟΝ.

Παναγία. Panis sacer, a sacerdotibus consecratus. Et παναγιάριον, arcula in qua panis ille repositus. Codinus. Τὸ δὲ παναγιάριον ἐπὶ τῆς τραπέζης λαβὼν, ἐπάνω τίθησι τῆς τραπέζης, καὶ ὑψῶν παναγίαν δίδωσιν αὐτὴν τῷ δομεστίκῳ, ἔτος δὲ τῷ βασιλεῖ. Et paulo ante. Τοῦ δομεστίκου τοῦ δομεστικίου κομίσαντος ἄρτον ἐν παναγιαρίῳ, ὁ βασιλεὺς εὐθέως ἀνίσταται.

ΠΑΝΑΡΙΟΝ.

Πανάριον. *Panarium*. In Inscriptione librorum Epiphanii. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου κωνσαντίας τῆς κύπρου κατὰ αἱρέσεων ὀγδοήκοντα, τὸ ἐπικληθὲν πανάριον, εἴτ' οὖν κιβώτιον. Oecumenius ad epist. Iudae cap. I. Ἐκ τοῦ πεπονημένου τῷ μακαρίῳ τῷ κύπρου περὶ τούτων, ὃ καὶ πανάριον ἐκάλεσε, τὴν γνῶσιν εἰληφότες. Aretas ad Apocalypsim cap. III. Τίνος δὲ ἦσαν τὴν αἰσχρουργίαν, ἐπιφανίου τοῦ ἐκ κύπρου θέου ἀνδρὸς ἡ τῶν παναρίων αὐτοῦ βίβλος δηλώσει. Iterum cap. VI. Τίνα δὲ ταῦτα πολλάκις ἡμῖν εἴρηται τὴν τῶν παναρίων βίβλον παριςῶν.

ΠΑΝΔΕΚΤΟΝ.

Πάνδεκτον. Linteamen. In Lexico Stephani. Ὀθόνη, πάνδεκτον.

ΠΑΝΔΡΕΜΕΝΟΣ.

Πανδρεμένος. Nuptus. Corona pretiosa. Πανδρεμένος. *Nuptus*. μνηςός. Ioannes Glycas De Vanit. Vitae.

Παιδία, καὶ νέοι, καὶ γέροντες, κορίτζια, πανδρεμένες.

Saepe occurrit etiam in Glossis Graecobarbaris.

ΠΑΝΘΑΝΕΙΝ.

Πανθάνειν. Pati. Glossae Graecobarbarae. Ἐκεῖνος ὅπου ἔπαθε πολλά, ἢ πανθάνει. Iterum alibi. Πάσχουσιν, ἢ πανθάνουσι.

ΠΑΝΘΕΩΤΑΙ.

Πανθεῶται. Ministri Domestici mensae. Anonymus De Castrametat. Κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν ἀνατολικώτερον τοῦ τῆς τραπέζης οἱ πανθεῶται.

ΠΑΝΙΟΝ. ΠΑΝΟΝ. ΠΑΝΝΟΣ.

Πανίον. *Pannus*. Manuel episcopus Bellensis in Quaest. Ἐκ τοῦ πανίου τοῦ ὑποςρωθέντος καὶ περιειλήσαντος τὴν τράπεζαν. Demetrius Pepagomenus De Podagra cap. XL. Καὶ αὐτὸ τὸ ὕδωρ ψυχρὸν ἐπιτιθέμενον μετὰ πανίου, ἢ ὁμαλῶν. Fronto Geoponic. lib. XIX. Κύων δέ σοι ἀκολουθήσει, ἐὰν κυνὸς ἑτέρου χωρίον εἰς πανίον ἐνδύσας προσφαίνῃς αὐτόν. Apud Myrepsum lib. De Morb. Muliebr. cap. XXIII. πανίον σου πόσον legitur. Male. Fuchsius σπόγγον ἁπαλὸν, rescribit ex Paulo Aegineta. Non recte. Potius legerim, πανίον σπογγῶδες. *Panniculum spongosum*, id est, mollem. Et hoc minus abit a vestigiis priscae lectionis. Occurrit quoque apud Suidam, & Codinum. Etiam πανὸν dicebant. Nicetas in Andronico lib. II. Ἀπὸ δὲ τῶν γονάτων μέχρι καὶ τῶν ποδῶν ἐντετυλιμένον ἄσπρον πανὸν μετὰ λωρίων ἕως κάτωθεν γονατιζόμενον. Item πάννος. Dion De adpellatione Pannoniorum lib. XL. Ὀνομάζονται οὕτως ὅτι τοὺς χιτῶνας τοὺς χειριδωτοὺς ἐξ ἱματίων τινῶν ἐς πάννους ἐπιχωρίως πως καὶ κατατέμνοντες καὶ προσαγορεύοντες συῤῥάπτουσιν.

ΠΑΝΝΑΔΑ.

Παννάδα. Italicum, *Panada*. Aqua cum pane infriato. Maza. Glossae Graecobarbarae. Ἀναγεςρὶς, μάζα, σημηδία γρούτα, παννάδα.

ΠΑΝΟΠΡΑΤΗΣ.

Πανοπράτης. Qui vendit pannos. Nicetas in Alexio Angelo lib. II. Οὐ μόνον τοίνυν οἱ ἐν τριόδοις καὶ ἀγοραῖς, καὶ καταλλάκται, καὶ πανοπράται, σεβαςοὶ ἐτιμήθησαν, ἀλλὰ καὶ σκύθαι καὶ σύροι ὤνιον ἀργυρίων εὕραντο τὸ σεβάζεσθαι.

ΠΑΝΟΣ.

Πανός. *Panis*. Athenaeus lib. III. Πανὸς, ἄρτος. μεσσάπιοι καὶ τὴν πλησμονὴν πανίαν, καὶ πανία τὰ πλήσματα. Ineptit Florus Magister in Exposit. Missae, qui πανὸν puram Graecam dictionem censuit esse. Haec eius verba sunt. *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Qua petitione nostra sufficientiam quotidiani victus petimus, nomine panis totum significantes; quoniam* πανὸς *Graece, Latine dicitur* Totum *id sacramentum, quod in hoc quoque tempore necessarium est, non tamen ad huius temporis, sed ad illam aeternam felicitatem adsequendam.*

ΠΑΝΟΥΚΛΑ. ΠΑΝΟΥΚΛΙΟΝ. ΠΑΝΟΥΚΛΟΝ.

Πανοῦκλα, πανοῦκλιον, & πανοῦκλον. *Pannucula. Panniculus*. Glossae Graecolatinae. Πανοῦκλα. *Panicula*. Item Servii. *Panucla*. Πανούκλιον. Hesychius. Πηνίον, πανούκλιον, ἢ ἄτρακτος, εἰς ὃν εἰλεῖται ἡ κρόκη. Occurrit etiam apud Alexandrum Trallianum lib. IV. cap. II. & Myrepsum lib. De Emplastris cap. I. Sed & pro peste accipitur. Corona pretiosa. Πανούκλα. *Pestis*. λοιμός.

ΠΑΝΤΑ.

Πάντα. Corona pretiosa. Πάντα. *Continuo*. Συνεχῶς.

ΠΑΝ-

ΠΑΝΤΕΧΕΙΝ.

Παντέχειν. Obviare. Glossae Graecobarb. Ἀνατάντετον. ὁ μηδενὶ ἀπαντᾷ. ἐκεῖνο ὅπȣ δὲν ἀπαντᾷ κανενȣ̃. μηδὲ παντέχῃ κανένα.

ΠΑΝΤΟΤΙΝΟ.

Παντοτινὸ, sive παντοτινὸν. Corona pretiosa. Παντοτινό. *Perpetuum*. αἰώνιον. Glossae Graecobarbarae. Ἀένναον. ἀεὶ ὄν. διηνεκές. παντοτινόν. Hinc adverbialiter, παντοτινά. In iisdem Glossis. Τρέχοντα πάντοτε, ἢ παντοτινά. Iterum. Ἀεὶ ῥυετάων. διὰ παντὸς ὄντων· ἐκείνων ὅπου ἐνὶ παντοτινά.

ΠΑΝΤΟΥΡΙΖΕΙΝ.

Παντουρίζειν. Vagari. Glossae Graecobarb. Πλανᾶται, ῥέμβεται, παντουρίζει.

ΠΑΝΤΟΦΑΡΥΓΞ.

Παντοφάρυγξ. Gulosus. Vorax. Helluo. Eustathius ad Odyss. σ'. Ὥσπερ ἀπλήςȣ σκῶμμα ὁ γάστρις, ὅτω κ̀ ὁ γαστρίμαργος, κ̀ ὁ γαστερόπλης, κ̀ ὁ παντοφάρυγξ.

ΠΑΝΥΠΕΡΣΕΒΑΣΤΟΣ.

Πανυπερσέβαστος. Dignitatis nomen. Anna Comnena lib. VIII. Τὸν ἐμὸν καίσαρα νικηφόρον τὸν βρυέννιον τῷ τȣ̃ πανυπερσεβάστȣ τότε τετιμημένον ἀξιώματι, ἐζήτει θεάσασθαι. Origo ab Alexio Comneno est, qui primus ea ornavit Michaelem Taronitam. Zonaras testatur in vita eius. Τὸν μὲν ȣ̃ν ταρωνίτην τῇ πρώτῃ συνεζευγμένον τῶν ἀδελφῶν, πάνυ στεργομένη πρὸς τ̃ μητρὸς, κ̀ πρὸς αὐτῶν τιμωμένη, πανυπερσέβαστον ὠνόμασαν, κ̀ τȣ̃το καινίσαντες τὸ ἀξίωμα. Et fecit parem esse Caesari, idque permansit ad Andronicum usque iuniorem, qui Ioannem Cantacuzenum cum Magnum Domesticum creasset, Panypersebasto aequalem primo, mox quoque, mortuo avo Andronico seniore, inferiorem statuit. Codinus clare lib. De Offic. Aulae Constantinopol. Καὶ τȣ̃το δ' (τȣ̃ πανυπερσεβάστȣ) ἀξίωμα ȣ̓κ ἦν. ἀλλ' ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἀλέξιος πρῶτος ἐπινενόηκε. θέλων γὰρ ὡσαύτως τιμῆσαι κ̀ τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν αὐτȣ̃, μιχαὴλ τὸν ταρωνίτην, ἐποίησεν αὐτὸ ἰσοστάσιον κ̀ σύνθρονον τῷ καίσαρι, μήτε ὑποβιβάσας αὐτὸν τȣ́τȣ, μήτε ἀναβιβάσας. ὃ κ̀ μέχρι τινὸς ὅτω ἐπεκράτησεν, ἕως τῆς βασιλείας τȣ̃ δευτέρȣ ἀνδρονίκȣ τȣ̃ παλαιολόγȣ. ἔτος γὰρ δὴ ὁ βασιλεὺς τιμήσας τὸν καντακȣζηνὸν ἰωάννην (ὃς ἐγεγόνει κ̀ βασιλεὺς ὕστερον) μέγαν δομέστικον, πρῶτον μὲν ἰσοστάσιον τῷ πανυπερσεβάστῳ τȣ̃τον ἐποίησεν, ὕστερον δὲ μετὰ τ̃ θάνατον αὐτȣ̃ τȣ̃ πάππȣ ὑπεβίβασε τὸ ἀξίωμα τȣ̃ πανυπερσεβάστȣ, κ̀ ἔταξεν αὐτὸ εἶναι ὑπὸ τὸν μέγαν δομέστικον, ἀναβιβάσας τὸ τȣ̃ μεγάλȣ δομεστίκȣ ἀξίωμα. Andronicus autem senior etiam evexerat, & vestes ei atque calceos Imperatorios item cum ornamentis Imperialibus concesserat. Gregoras de eo lib. VII. Ἐτετιμήκει δὲ αὐτὸν εὐθὺς κ̀ τȣ̃ πανυπερσεβάστου ἀξιώματι, ὃ νῦν κ̀ αὐτὸ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν στοργὴν ἐνδοξότερον, ἢ πρότερον εἶχε, πολλῷ κατεστήσατο. ἐνδύμασι γὰρ κ̀ πεδίλοις αὐτȣ̃, κ̀ ὅσα καὶ τὸν ἵππον τȣ́τȣ κοσμεῖ κιῤῥοῖς τοῖς ἅπασι χρῆσθαι κεχάρισαι, ἵν' ᾖ διαστημότατος ἐν τοῖς περὶ τὸν βασιλέα εὐγενέσι.

ΠΑΝΦΟΡΕΜΑ. (a)

Πανφόρημα. Totum pallium Patriarchae. Reperitur apud Crusium in Turcograecia.

ΠΑΞΑΜΑΔΙΟΝ. ΠΑΞΑΜΑΣ.

Παξαμάδιον, sive παξαμᾶς. Buccellatum. Suidas. Παξαμᾶς, ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Et alibi. Δίπυρος ἄρτος, ὁ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενος παξαμᾶς. Isidorus in Glossis. *Paximatium, panis subcinericius*. Tzetzes Var. Hist. Chil. 11.

Μὴ γὰρ τὸ παξαμάτιον μάζαν ἀλλ' ἄζαν λέγε.

Luitprandus in Legat. *Soli mensulae adsident nudae, paximatium sibi adponentes*. Columbanus De Reg. Monach. cap. v. *Olera, legumina, farinae aquis mixtae, cum parvo pane paximate, ne venter oneretur, & mens suffocetur*. Vide illic Notas eruditissimi amici nostri, Melchioris Goldasti, & Glossarium Rigaltii.

ΠΑΟΝΙΟΝ.

Παόνιον. *Pavo*. Nicetas in Isaacio Angelo lib. III. Ἐπιδεικτικός τε ἦν ὥσπερ παόνιον τὸ φιλόκοσμον, ἢ ὥσπερ ἐκ παστȣ̃ νυμφίος, κ̀ ὡς ἐκ λίμνης περικαλλὺς ἥλιος πρωϊῆ καθεστάσιν τῶν ἀνακτόρων.

ΠΑΠΑΓΑΣ.

Παπαγᾶς. Italicum, *Pappagallo*. Corona pretiosa. Παπαγᾶς. *Psittacus*. ψιττακός.

ΠΑΠΑΔΙΑ.

Παπαδία. Sacerdotissa. Glossae Graecobarbarae. Ἅγον, ἱέρειαν, παπαδίαν, πρεσβυτέρισσαν. Iterum. Ἀγωγὸς, κ̀ παπαδία τῆς ἀρτέμιδος.

ΠΑΠΑΛΗΘΡΑ.

Παπαλήθρα. Papalis tonsura. Constantinus in epistola ad Silvestrum. Ὑπὲρ τ̃ στεφάνου, ἤτοι τὴν παπαλήθραν, ἣν εἶχε πρὸς δόξαν τȣ̃ θεȣ̃ κ̀ τȣ̃ ἁγίȣ πέτρȣ, ȣ̓κ ἤθελε βαστάζειν στεφάνην ἐκ χρυσίȣ, ἢ μαργαριτῶν. Balsamon ad Syn. in Trullo Can. XXI. Διορίζεται ὁ κανὼν κείρεσθαι κατὰ κληρικȣ̀ς τ̀ κεφαλὴν, ἤγȣν ἔχειν παπαλήθραν, κ̀ ἐνδύεσθαι σχῆμα μοναχȣ̃.

ΠΑΠΙΤΖΑ.

Παπίτζα. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Καὶ ὅσαις παπίτζες, κ̀ ὄρνιθες, χηνάρια κ̀ ἂν βρεθȣ̃σι,
Ὅλα σκοτόννω πνιγοτά. ———

ΠΑ-

(a) Παμφόρη vocant vestem exteriorem manicatam, quam plerique orientales gestant. Integrius Ἐπανωφόριον. *Donius*.

ΠΑΠΛΩΜΑ. [a]

Πάπλωμα. Teges. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΠΑΠΟΥΛΟΝ.

Πάπουλον. *Papula*. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. I. cap. XVIII. Ἐὰν ὁ ἱέραξ ἔχῃ καρφία, οὕτως αὐτὸν γνώσῃ. ἐν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ἔχῃ πάπουλα ὀξέα.

ΠΑΠΟΥΤΖΗ. ΠΑΠΟΥΤΖΙΟΝ.

Παπούτζη, & παπούτζιον. Solea. Calceus. Corona pretiosa. Παπούτζη. *Calceamentum*. Iterum. Παπούτζια. *Calceamenta*. Πέδιλα. Codinus. Ἔτι δὲ καὶ κάλτζας τοιαύτας μετὰ παπουτζίων μελάνων. Item. Προετοιμάζουσι πτωχοὺς δώδεκα, καὶ ἐνδύουσι τούτους ὑποκάμισα, ἤγουν χιτῶνας, κωρτζοβράκια (ita corrigendum supra monuimus) καὶ παπούτζια. Glossae Graecobarbarae. Ἀκρόσφυρα, ὑποδήματα γυναικεῖα, παπούτζια τῶν γυναικῶν. Iterum alibi. Τοῦ ὑποδήματος, ἤγουν τῶν παπουτζίων. Hinc compositum, πετρομαχασκοπάπουτζος, qui pedibus impositum lapidem eiaculans pugnat. Ioannes Tzetzes Chil. XI.

Πετρομαχασκοπάπουτζον, τζαγγάριον, ξυλόσουβλον.

ΠΑΠΠΑΣ.

Πάππας. *Papa*. Iustinianus Novell. CXXXI. Διὰ τοῦτο θεσπίζομεν διὰ τοὺς αὐτῶν ὅρους τὸν ἁγιώτατον πρεσβυτέρας ῥώμης πάππαν πρῶτον εἶναι πάντων τῶν ἱερέων. Iulius Metaphrastes in Vita Arsenii. Ὃς πάλιν τῷ προεδρεύοντι τῆς κατὰ ῥώμην ἐκκλησίας, πάππαν αὐτὸν σύνηθες ὀνομάζειν, ἐγχειρίζει τὴν ἔρευναν. Constantinus Manasses in Chronico.

Τῶν ἄλλων τε πρωτόαρχος τῶν ἱεροπόλων λέων
Πάπας καλονομάζεται τῇ τῶν ῥωμαίων γλώσσῃ.

Neque in ecclesia Latina tantum hoc nomen erat, sed in Graeca quoque. Itaque in Antholog. lib. III. epigramma legitur, cuius haec inscriptio. Σωφρονίου πατριάρχου ἱεροσολύμων εἰς τὸν τάφον ἰωάννου πάππα ἀλεξανδρέως [b]. Et notus est inter ecclesiastica Constantinopolitana officia ὁ πρωτοπαπᾶς, de quo nos infra.

ΠΑΠΠΙΑΣ.

Παππίας. Pater. Constantinus Lascaris Grammat. lib III. Τὰ εἰς ας καθαρὸν ἰσοσύλλαβα ἀλλὰ βαρύτονα κοινῶς εἰς ου ποιοῦσι τὸν γενικήν. οἷον ὁ αἰνέας, τοῦ αἰνέου. ὁ παππίας τοῦ παππίου. Palladius Hist. Laus. in Paulo Simplice. Καὶ δύνοντος τοῦ ἡλίου λέγει αὐτῷ ὁ ἀντώνιος. παπία θέλεις φάγωμεν ἄρτου κλάσμα. Paulus Monachus Collectan. lib. I. Μετὰ οὖν ἡμέρας τινὰς ὁρῶ τὴν παναγίαν θεοτόκον ἐλθοῦσαν πρός με, καὶ λέγουσάν μοι. τί λυπεῖς καὶ ἀδημονεῖς παπία. In aula Constantinopolitana erat quoque dignitatis nomen, & cum epitheto dicebatur ὁ μέγας. Sed haec desierat iam temporibus Codini, qui & incognitum se habere fatetur qualis fuerit, his verbis. Ὁ μέγας παππίας εἶχε μὲν πάλαι ὑπηρεσίαν ἀνεπίγνωστον, νῦν δὲ οὐδεμίαν. Nos tamen scimus; erat enim custos palatii. Constantinus Manasses in Chronico.

——— γυμνοὶ δὲ κεκρυμμένον
Πρὸς τὸν τῶν οἴκων φύλακα τὸν ἐν τοῖς ἀνακτόροις,
Παπίαν λέγομεν αὐτὸν κατὰ ῥωμαίων γλῶσσαν.

Itaque habitabat quoque in palatio. Observo ex Ioanne Curopalate in Michaele Rhancabe. Οἷς ἅπασι δειματούμενος ὁ βασιλεὺς ἐπάλλετό τε τῷ δέει, καὶ τὴν ψυχὴν ἐκυμαίνετο. διὸ καὶ ἄγρυπνος διετέλει παρ' ὅλην τὴν νύκτα. σοφώτερα τοίνυν ἢ βασιλικώτερα βουλευσάμενος, τὴν ἐπὶ τὸν παπίαν φέρουσαν πυλίδα διαῤῥήξας κατεσκόπει τὰ ἔνδον. Et erat inter dignitates primarias. Itaque Palaeologus aliquis, ex Imperatorum sanguine, Magnus Pappias legitur apud Cantacuzenum lib. II. cap. XXVI. Militiam quoque obibat, & copias ducebat. Ecce apud eumdem lib. II. cap. XXVII. *Dextrum cornu Protostator, sinistrum Zamplaco Magnus Pappias tenebat, medio agmine Imperator ipse emicabat.*

ΠΑΠΠΟΥΔΟΣ.

Παπποῦδος, pro πάππος, ut ἀρκοῦδος, pro ἄρκος. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Οὗτος ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ τῶν παππούδων αὐτοῦ, ὡς ἤκουσας, ὦ μουσουλμάνε.

ΠΑΠΥΛΑΙΩΝ.

Παπυλαιὼν, sive, παπυλεὼν. *Papilio*. Tentorium. Suidas. Παπυλαιῶνος, σκήνης, ἤτοι τέντας. Vrbicius. Βασαγαὶ παπυλαιώνων, ἀσχολίαι περὶ τὴν τούτων κατάπηξιν. Cedrenus. Βελισάριος δὲ ἐπεὶ τὸν πρεσβευτὴν ἐγγὺς ἐρχόμενον ἔγνω, τὸν παπυλεῶνα ἐπήξατο ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. Fasti Siculi. Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἀλέξανδρος αὔγουστος ὡς ἔστιν ὑπὸ τὸν παπυλεῶνα. Occurrit quoque apud Procopium Pers. lib. II.

ΠΑΡΑΒΑΛΜΑ.

Παράβαλμα. Excrementum. Orneosophion. Ἡ βλάβη τῶν ὀρνέων γίνεται διὰ τρεῖς αἰτίας. διὰ πολυφαγίαν, διὰ ἀσπαστρίαν παραβάλματος, καὶ διὰ χολὴν, ἤτοι κόπον.

ΠΑΡΑΒΑΝΔΙΤΑΙ.

Παραβανδῖται. Vide Κόμης.

ΠΑΡΑΒΟΛΑΝΟΙ.

Παραβολάνοι. Qui ad curandos aegros deputabantur. Vide *l. placet* 17. *& l. parabolanos* 18. *Cod. de Episc. & Cler.* In Codice autem Theodosiano *Legg.* 42. *&* 43. *Parabalani*, & *Parabaiani*, mendose editur.

ΠΑΡΑΓΑΔΗΣ.

Παραγάδης. Rete. Glossae Graecobarbarae. Σαγήνην, δίκτυον, παγίδα, παραγάδα, ἐργαλεῖον ἀλιευτικόν. ΠΑ-

(a) Vulgo *Coltre*, lodix gossypio farta. *Donius*.

(b) Hoc nomen Πάππας quum initio omnium episcoporum commune fuerit, tandem Episcopi Romani & Alexandrini peculiare evasit, ut ostendit *Renaudotius* in *Liturg. Oriental.*

ΠΑΡΑΓΑΥΔΙΣ.

Παραγαῦδις. Vestis genus. Fasti Siculi. Φορέσας σιχάριν ἄστρον, παραγαῦδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσᾶ πλουμμία. Vide Notas V. Cl. Isaacii Casauboni ad Trebellium. [a]

ΠΑΡΑΓΓΑΡΕΥΕΣΘΑΙ. ΠΑΡΑΓΓΑΡΕΙΑΙ.

Παραγγαρεύεσθαι. Parangariis onerari. Apud Iureconsultos Graecos. Sic παραγγαρέιαι. *Parangariae*. Apud eosdem.

ΠΑΡΑΓΙΑΛΙΝ.

Παραγιάλιν. Littus. Glossae Graecobarb. Αἰγιαλός. ἡ παραθαλασσία. τὸ παραγιάλιν. Iterum alibi. Ἀκτή. ἤγουν παραγιάλιν.

ΠΑΡΑΔΑΡΤΑΔΕΣ.

Παραδαρτάδες. Miseri. Glossae Graecobarbarae. Ταλαίπωροι, ὅπου κοπιάζουν πολλά. παραδαρτάδες.

ΠΑΡΑΔΕΙΧΙΟΝ.

Παραδέιχιον: Hortus. Glossae Graecobarb. Κῆποι. παραδέισια. παραδέιχια. περιβόλια.

ΠΑΡΑΔΕΡΝΕΙΝ.

Παραδέρνειν. Adfligi. Sphachanes in epist. ad Meletium Monachum. Ἐχάσαν τὴν ὁδὸν τὴν ἀληθινὴν, καὶ παραδέρνουν, καὶ ἔπεσον εἰς νόσημα ἀνίατον. Glossae Graecobarbarae. Ταλαιπώρους. παραδαρτάδες. ὅπου παραδέρνουν ἡμέραν καὶ νύκτα.

ΠΑΡΑΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Παραθηκάριος. Depositarius. Exstat apud Harmenopulum lib. I. Tit. IX. Eius Scholiast. Ὁ νόμος ἀπ' αὐτοῦ τοῦ παραθηκαρίου δηλαδὴ οὐκ ἀπαιτεῖ μεγάλην ἐπιμέλειαν.

ΠΑΡΑΘΗΚΑΡΕΙΟΝ.

Παραθηκαρεῖον. Repositorium. Glossae Basilicorum. Ῥεποσιτόριον. παραθηκαρεῖον.

ΠΑΡΑΘΥΡΙΤΖΗ. ΠΑΡΑΘΥΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Παραθυρίτζη, pro Παραθύριον. Anonymus De nuptiis Thesei.

Πεθυμισμένος ἄνοιξε μικρὸν παραθυρίτζη.

Idem est παραθυροποῦλον. Apud eumdem Auctorem.

Πολλαῖς φοραῖς ταμάτια τοῦ ἐσίκωνε καὶ θόριε
Πρὸς τὸ παραθυρόπουλον που τὸ οὐκὶ ἠκύθη.

ΠΑΡΑΚΑΜΠΑΝΙΣΜΑΤΑ.

Παρακαμπανίσματα. Iniustae ponderationes. Vide Καμπανός.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΜΑΤΑ.

Παρακαλέσματα. Rogationes. Corona pretiosa. Παρακαλέσματα. *Rogationes*. Αξιώσεις.

ΠΑΡΑΚΕΛΛΑΡΙΟΝ. ΠΑΡΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Παρακελλάριον. Minor cella grandiori alicui adiuncta, & παρακελλάριος, eius praefectus. Apud Graecum quidem Auctorem necdum inveni, sed video uti Anastasium Bibliothecarium aliquoties in Hadriano, Gregorio IV. & Zacharia.

ΠΑΡΑΚΕΛΛΟΝ.

Παράκελλον. Idem quod Παρακελλάριον, de quo antea. Balsamon ad Concil. VI. Can. XCVII. Καὶ διὰ κατασκευῆς παρακέλλων, ἤγουν μαγειρέων, ἢ ἄλλων τοιούτων.

ΠΑΡΑΚΕΡΚΕΤΑ.

Παρακέρκετα. *Adcircitationes*. Circitationes aliae post alias. Iulius Africanus De Adpar. Bell. Οὐδέποτε γὰρ ἅμα πάντες ὁμονοήσουσι πρὸς προδοσίαν οἱ φύλακες, οὐδὲ πάλιν ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ καιρῷ πρὸς βαθὺν ὕπνον κατενεχθῶσι. καὶ μάλιστα ἐὰν κέρκετα καὶ παρακέρκετα ἐπινοηθῇ, ἄλλα μὲν περὶ πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἄλλα δὲ περὶ δευτέραν, καὶ ἕτερα περὶ τρίτην. Occurrit quoque apud Heronem in Παρεκβολαῖς.

ΠΑΡΑΚΛΑΔΙΟΝ.

Παρακλάδιον. Constantinus De Administr. Imper. capit. IX. Κἀκεῖσε ἀναπαυσάμενοι πάλιν ἀποκινοῦντες ἔρχονται εἰς τὴν σελινὰν, εἰς τὸ τοῦ Δανουβίου. ποταμοῦ λεγόμενον παρακλάδιον. Nihil est aliud, quam quod *Divergium* adpellat. Siculus Flaccus De Condit. Agr. & Auctores De Limit.

ΠΑΡΑΚΟΙΜΩΜΕΝΟΣ.

Παρακοιμώμενος. Accubitor. Nicetas in Ioanne Comneno. Ὃν καὶ τῷ τοῦ παρακοιμωμένου τετίμηκεν ἀξιώματι. Frequens passim mentio nominis huius in Historia Constantinopolitana. Corrige Luitprandum De Reb Europ. lib. II. cap. VII. *Ad tuendum palatium, tutandamque rem privatam, ut istic moris est, eunuchum officio Paracimomenon dedit*. Non recte editur, *Parachimmenon*. Erant autem duo: hic τῆς σφενδόνης, idest, annuli Imperatorii; ille τοῦ κοιτῶνος, sive cubiculi, dicebatur. Sed dignitas maior priori, qui & absente Protostratore gladium Imperatoris ferebat; adeoque ipsi sanguine proximi Imperatori ea ornabantur. Clare apud Nicetam loco citato. Καὶ φροντιστὰς τῶν

(a) Item notas Cl. Salmasii. *Dorius.*

δημοσίων πρεβάλλετο ἐκ τῶν καθ' αἷμα οἱ προσεγγιζόντων, τὸν κομνηνὸν Ἰωάννην, ὃν καὶ τῷ τῶ παρακοιμωμένε τετίμηκεν ἀξιώματι, καὶ τὸν ταρωνίτην γρηγόριον ὄντα πρωτοβεςιάριον. De hac enim praefectura capienda ista verba sunt. Militaria autem munia quoque obibat, & cum exercitu quandoque mittebatur. Ecce apud eumdem Nicetam in Alexio Comneno lib. I. Pseudo Alexio Turbanti apud Ancyram obviam mittitur, τὶς ἐκτομίας, ᾧ τετίκλην ἠονοπολίτης, ἄρτι πρὸς βασιλέως παρακοιμώμενος τιμηθείς. Posterior reliquis cubiculariis praeerat, habens sub se quoque τὸν προκαθημένον τῶ κοιτῶνος, ut vocabant. Manebat autem intra palatium, & gladium item Imperatoris portabat, absente fundae Accubitore. Haec nos docet Codinus De Offic. Aulae pag. 61. 63. Ivo *Concubitores* interpretatur, lib. IV. De Privileg. & Dignitat. Roman. Eccles. *Quemadmodum Imperialis potentia diversis officiis cubiculariorum, nec non, & ostiariorum, atque omnium concubitorum ornatur*. Ita corrigo. Hodie editur, *ordinatur*. Xylander apud Cedrenum, Τὸν παρακοιμώμενον interpretatur, *Cubicularium*. Non satis circumspecte.

ΠΑΡΑΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Παρακοντάκιον. Non recte dixerim quid sit, etsi divinem. Vellem scire interpretationem Pigafettae, quam in suo Glossario laudat Rigaltius.

ΠΑΡΑΛΑΥΡΙΟΝ.

Παραλαύριον. AEdicula laurae adiuncta, Λαύρα autem quid sit, supra ostendimus. Germanus in Sancitis. Κἂν προάστειον, ἢ μοναστήριον, κἂν παραλαύριον, κἂν οἶκος εὐκτήριος. Iterum. Κἂν καὶ παραλαύρια τυχὸν τυγχάνωσι τῶν μονῶν, ἢ μετόχια.

ΠΑΡΑΜΑΝΤΙΟΝ.

Παραμάντιον. Diplois. In Lexico Cyrilli. Διπλοΐς, τὸ παραμάντιον.

ΠΑΡΑΜΗΡΙΟΝ.

Παραμήριον. Gladiolus in femore pendulus e Zona, unde *Parazonium* Isidoro dicitur. Iustinianus Nov. LXXXV. Ὠνεῖσθαι τόξα καὶ βέλη, σπάθας τε καὶ ξίφη, ἅπερ καλεῖν εἰώθασι παραμήρια. Hesychio est παραζώνη, & παραζωςρίς. Vide Glossarium Rigaltii.

ΠΑΡΑΜΟΝΑΡΙΟΣ.

Παραμονάριος. Administer Monasterii. Balsamon ad Concil. IV. Can. II. Οἱ δὲ οἰκονόμοι, οἱ χαρτουλάριοι, οἱ παραμονάριοι, καὶ ἕτεροι προβάλλονται. Gennadius in Epist. encyclia. Προβάλλοιτο ἐπὶ χρήμασιν οἰκονόμον, ἢ ἔκδικον, ἢ παραμονάριον, ἢ ὅλως τινὰ τῶ κλήρω, δι' αἰσχροκερδίαν οἰκεῖαν.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ.

Παραμονή. In Ecclesia vulgo *Vigilia* dicitur. Profestum. Codinus De Offic. Τῇ κδ' τῶ δεκεμβρίω μηνὸς, καθ' ἣν ἡ τῶν χριςογέννων παραμονὴ, τοῦ βασιλέως, &c. Vbi errat, ut saepe in isto opere explicando, Interpres, quum interpretatur *feriam statıvam*. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. XI. Εἰ τύχῃ ἡ παραμονὴ τῶν φώτων, σάββατον, ἢ κυριακή. In aula erat statio. Apud eumdem Codinum alibi. Ἐν τῇ αὐλῇ δὲ τῶ παλλατίου ςρατιῶται ὀνομαζόμενοι οὕτω παραμοναὶ, ἔχοντες ἄλογα. Et mox. Αἱ μέντοι παραμοναὶ μετὰ σκιαδίων.

ΠΑΡΑΜΠΡΟΣ.

Παραμπρός. Ante. Glossae Graecobarbar. Ἄγημα, τὸ προῖον τῶ βασιλέως τάγμα. ἡ κοντοςαβλία ὅπε πάγει παραμπρὸς τῶ βασιλέως.

ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΙΑ.

Παραπετάσια. AEdificii genus. In *l. aedificia* 39. *Cod. Th. de operib. public. AEdificia, quae vulgi more* παραπετάσια *nuncupantur, vel si qua alia opera publicis manibus, vel privatis, sociata cohaerent, ut ex his incendium, vel insidias vicinitas reformidet, aut angustientur spatia platearum, vel minuatur porticibus latitudo, dirui, ac prosterni praecipimus*. Corrige Codicem Iustiniani eodem Tit. lib. 13. ubi corrupte editur, *pararessia*.

ΠΑΡΑΠΕΤΟ.

Παραπέτο. Italicum. *Parapetto*. Phortius περὶ ςρατ. πραγματ. lib. I.

Μετ' ἄνω καβαλλαρίας,
Μετὸ παραπέτο μίας.

ΠΑΡΑΠΟΡΤΙΑ.

Παραπόρτια. Portae parvulae aliis maioribus adiunctae, quales in urbibus, ac arcibus videmus. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. Ὁ δέ γε πεπάκης τοὺς ἐν τοῖς τείχεσι διασυνβήσας, καὶ παραπόρτιον ἀναπεπταμένον εὑρὼν, δι' αὐτοῦ ἐξέθορεν εἰς τὸ ςράτευμα. Hero in παρεκβολ. Τῶ δὲ λαῶ κατὰ τὸ ἐχθρὸν ἐξορμῶντος εἴ τε διὰ τῶ παραπορτίων, εἴ τε διὰ τῶ ὑπονορίων, &c. Constantinus in Tacticis. Ἐχέτω δὲ τὸ περίφραγμα τῶ φοσσάτε πύλας τέσσαρας τὰς μεγαλωτέρας, καὶ δημοσίας, παραπόρτιά τε μικρὰ πλειςότερα.

ΠΑΡΑΣΙΜΟΣ.

Παράσιμος. Corona pretiosa. Παράσιμος. *Mutilatus*. Κολοβός.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Παρασκευή. Dies Veneris. Corona pretiosa. Παρασκευή. *Dies Veneris*. Synesius Epist. IV. Ἡμέρα μὲν ἦν ἣν, ἣν τινα ἄγουσιν οἱ ἰουδαῖοι παρασκευ-

ρασκευήν. Marcus Patriarcha Quaest. Can. LII. Ο' καταλύων διὰ κρεάτ@, τυρῦ, κ̀ ὠῦ, τὰς τετράδας κ̀ τὰς παρασκευὰς τῦ ὅλυ χρόνυ, συγγνωςέ@ ἐςὶ ἢ ὔ; Occurrit quoque apud Balsamonem, Codinum, Nicetam, alios. At dies crucifixionis Christi ἡ μεγάλη dicebatur. Codinus De Offic. Τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ ψάλλονται αἱ ὧραι μετὰ τῶν τροπαρίων. Vel ἁγία quoque. Theodorus Anagnosta Eclog. II. Αὐτοῦ μὴ δεχομένου τὸ σύμβολον ἅπαξ τοῦ ἔτους λεγόμϑμον πρότερον ἐν τῇ ἁγίᾳ παρασκευῇ τῦ θείυ πάθους.

ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΙΖΩ.

Παραςρατίζω. De strata, idest, via decedo. Exstat in Turcograccia Crusii. Vide infra, Στράτα. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Καὶ ὅλοι παρατίζυσι ταφέντι νὰ περάσῃ.

Anonymus De Vulpe, & Lupo.

——— Θύρις ϋ μπῦσυλά συ

Νὰ μὴ παραςρατήσομε.

Occurrit quoque dictio *Parastratica*, in Notis Tullii Tyronis, ac Senecae, Commentar. IV. cap. I.

ΠΑΡΑΣΥΝΑΓΩΓΗ.

Παρασυναγωγή. Falsa Synagoga. Illicitus Conventus. Nicetas De Fid. Orthod. lib. V. interprete Morello. *Id consequutus est, ut & martyrii corona exciderit, & a divis Patribus, qui Nicaeam convenerant, eo nomine condemnatus sit, quia seorsum parasynagogas convocaret.*

ΠΑΡΑΣΥΡΤΑΤΟΙ.

Παρασυρτάτοι. Equites Δικαβάλλοι, & Τρικάβαλλοι. Vide Συρτά.

ΠΑΡΑΤΙΤΛΟΝ.

Παράτιτλον, sive Παράτιτλ@. Summa rerum ad Titulos adposita. Commentarius. Explicatio. Iustinianus in Epistola ad Tribonianum, quae Pandectis praefixa legitur. *Sufficiat per indices tantummodo, & titulorum subtilitatem, quae* παράτιτλα *nuncupantur, quaedam admonitoria eius facere.* Iterum in alias ad Senatus, & omnes populos, quae illam sequitur. *Si qui forsitan per titulorum subtilitatem adnotare maluerint, & ea, quae* παράτιτλα *nuncupantur, componere.* Et est liber Photii, hoc titulo. Παράτιτλ@ φωτίου πατριάρχυ κωνςαντινυπόλεως, ἐκ τῆς πρὸς μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα βυλγάρων ἐπιςολῆς, περὶ τῶν ἑπτὰ οἰκυμϑμικῶν συνόδων. Exstat MS. in Bibliotheca Serenissimi Electoris Palatini. Firminus De Mutat. Aeris cap. I. *Supertitulum* adpellat. *Haec particula non est, nisi supertitulus tabulae praecedentis.* Claudius Taurinensis *supercapitulum* adpellat, in Apologetico adversus Theodemirum Abbatem. *Epistolam tuam, cum adiunctis supercapitulis, plenam garrulitate, atque stoliditate, per quemdam accepi rusticum portitorem.*

ΠΑΡΑΤΟΝ.

Παράτον. *Paratus.* Adparatus. Suidas. Παράτον, ἡ παρασκευὴ, παρὰ ῥωμαίοις. Iterum alibi. Παράτον γὰρ παρασκευὴ παρὰ ῥωμαίοις.

ΠΑΡΑΤΟΥΡΙΟΝ.

Παρατύριον. *Paratura.* Hesychius. Παρατύριον, ἀντιτάνον, κράσπεδον. Tertullianus De Virg. Vel. *Manifestae paraturae circumferunt totam mulieritatem.* VVarnefridus in Vita Caroli Magni. *Erat antiquorum ornatus, vel paratura Francorum, calceamenta forinsecus aureata.*

ΠΑΡΑΥΓΑΛΜΑ.

Παραύγαλμα. Oppositio. Comparatio. Glossae Graecobarbarae. Α'ντιπαράθεσις. ἀντίταξις. ἐναντίον παραύγαλμα.

ΠΑΡΑΦΟΣΣΑΤΕΥΕΙΝ.

Παραφοσσατεύειν. Castra iuxta metari. Theophanes in Chronographia. Κἀκεῖ παρὰ ϋ βαρδονάσων ποταμὸν παραφοσσατεύει.

ΠΑΡΔΟΒΑΛΛΟΙ.

Παρδόβαλλοι. Pardorum non curatores, ut volunt viri docti, sed venatores. Hoc ipsum nominis etymon loquitur. Martialis in Spectac. epigr. XV.

Et volucrem longo porrexit vulnere pardum.

Codinus. Ι'ςέον δὲ κ̀ τῦτο, ὡς οἱ παρδόβαλλοι, ὅπλιϛκα φέρουσι τοὺς πάρδους, ἱππόται εἰσέρχονται εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἱππόται ὁμοίως ἐξέρχονται.

ΠΑΡΕΙΝ.

Πάρειν. Rapere. Abducere. Glossae Graecobarbarae. Ε'πειδὴ νὰ τὸν πάρευσιν εἰς τὴν κρίσιν.

ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ.

Παρεκκλήσιον. Sacellum. Chronicon Constantinop. Ε'νέβαλον ἐν τῷ παρεκκλησίῳ μετὰ τῦ κιβωτίυ τοῦ ἐσφραγισμένυ.

ΠΑΡΕΠΟΝΕΜΕΝΟΣ.

Παρεπονεμέν@. Afflictus. Miser. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Πάντοτε κακορίζηκ@, κ̀ παρεπονεμέν@.

ΠΑΡΕΣΧΑΡΙΤΗΣ.

Παρεσχαρίτης. Ita in navi dicebatur, qui foci custos erat. Harmenopulus in Leg. Naval. Παρεσχαρίτυ μισθὸς, μέρ@ ἥμισυ. Eustathius ad Odyss. ζ'. Περὶ δὲ ἐσχάρας, ἧ παρώνυμ@ ὁ κοινῶς παρεσχαρίτης λεγόμϑμ@, δηλοῦται μὲν κ̀ ἐν ἄλλοις.

ΠΑΡΕΥΓΑΣΙΣ.

Παρεύγασις. Vide Εὔγασις.

ΠΑΡΘΕΝΕΙΑ. ΠΑΡΘΕΝΩΝΕΣ.

Παρθενεῖα. Monasteria Virginum. Moschopulus, Παρθένος. παρθενεύω. παρθενία, παρθενεῖα δὲ, τὰ μοναστήρια. Quae totidem verbis Basilius περὶ γραμματ. γυμνασ. Item παρθενῶνες. Theodorus Studita in Canone Epinicio. Ἀνοιγέσθω νῦν τὰ ἀσκητήρια, καὶ οἱ παρθενῶνες καλλωπίζεσθε τὰ λείψανα. Agathias libro v. Οἱ δὲ καὶ ἐς ταύτας ἐξύβριζον ἀφαιρούμενοι τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, καὶ ἀπρεπῶς αὐταῖς πρὸς βίαν ξυγκυλινδούμενοι.

ΠΑΡΙΠΠΑΡΙΑΤΟΙ.

Παριππαριάτοι. Equisones. *Parafrenarii*, vulgo. Nicephorus περὶ παραδρομῆς πολέμου. cap. xi. Τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς παριππαριάτους καταλιμπάνων μετὰ τοῦ στρατηγοῦ. Iterum cap. xv. Τοὺς παριππαριάτους καὶ ἐνταγιστράτους διαχωρίζων. Corrige cap. xxii. Καὶ τοὺς μὲν παριππαριάτους, καὶ τὰς τογὰς τῶν ἵππων ἐπιφερομένους, μήκοθεν ἀποστέλλειν ἐν ὀχυρῷ τόπῳ. Perperam est in MS. Τοὺς μὲν παριπαράτους.

ΠΑΡΚΑΤΕΥΑΖΕΙΝ.

Παρκατευάζειν. Considerare. Attendere. Glossae Graecobarbarae. Παρκατευάζεται. λογιάζει. ἐννοιάζεται. Vel etiam minuere. Demere. Eaedem Glossae alibi. Νὰ μιζύνται, νὰ ἐλατοῦσι, καὶ νὰ παρκατευάζουσι τὴν ῥυπαρέαν, καὶ ζοῦραν.

ΠΑΡΚΑΤΩΤΕΡΟΣ.

Παρκατώτερος. Minimus. Glossae Graecobarbarae. Ἐπὶ μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον. εἰς τὸν ὕπνον τὸ παρκατώτερον.

ΠΑΡΜΗ.

Πάρμη. *Parma*. Polybius. Καὶ τοῖς μὲν νεωτάτοις παρήγγειλαν μάχαιραν φορεῖν, καὶ γρόσφους, καὶ πάρμην. ἡ δὲ πάρμη καὶ δύναμιν ἔχει τῇ κατασκευῇ, καὶ μέγεθος ἀρκοῦν καὶ πρὸς ἀσφάλειαν. Suidas. Πάρμαι, δερματινοὶ θυρεοί. Et Auctor apud eum innominatus. Τῇ δυνάμει τῆς πάρμης καὶ τῶν λιβυστικῶν θυρεῶν ἀντεῖχον ἐῤῥωμένως οἱ ῥωμαῖοι.

ΠΑΡΟΦΘΑΛΜΙΣΤΗΣ.

Παροφθαλμιστής. Praestigiator. Nicetas in Man. Comneno lib. iii. Ἀνὴρ τῆς ἀγαρ ἀπόγονος, ὃς ἐδόκει μὲν παροφθαλμιστὴς τὸ πρῶτον, ὡς δ' ὕστερον ἔδειξε, ταλάντατος ἀνθρώπων.

ΠΑΡΠΑΤΕΙΝ.

Παρπατεῖν, pro Περιπατεῖν. Glossae Graecobarbarae. Ἀεροβατεῖν. εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν. νὰ περιπατῇ εἰς τὸν ἀέρα. νὰ παρπατῇ εἰς τὸν ἄνεμον.

ΠΑΣΙΑΣ.

Πασίας. *Bassa* Turcarum. Vide Μπασίας.

ΠΑΣΤΑΖΙΕΣ.

Παστάζιες. Panes dulciarii. Galli dicunt, *Pastés*. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΠΑΣΤΕΛΙΟΝ.

Παστέλιον, sive Παστέλιν. Quod alii incorruptius Παστίλος, & πάστιλλος dixerunt. *Pastillus*. Demetrius Constantinopolit. Hieracosophi lib. ii. cap. cxxx. Ὄροβον ἓν λειώσας, καὶ φυράσας μέλιτι, καὶ ὡς παστέλιον ποιήσας, δὸς αὐτῷ. Apud Myrepsum lib. De Mal. Muliebr. cap. ii. pro καὶ ποιήσας πατέλιν, rescribas, κ. π. παστέλιν. Nam quod Fuchsius vult restituendum, καὶ ποιήσας παντελῶς, non est nauci.

ΠΑΣΤΙΛΟΣ, ΠΑΣΤΙΛΛΟΣ. ΠΑΣΤΙΛΛΟΥΝ.

Παστίλος, sive Πάστιλλος. *Pastillus*. Photius in Bibliotheca. Ἐν θρόνῳ ἀποδύεται, καὶ ἐνδύεται, καὶ παστίλον τρώγει. Pelagonius Hippiatric. lib. i. cap. vii. Καὶ ποίησον παστίλους, εἶτα μέλι, καὶ ἕψημα, καὶ ὠὰ μίξας, ἐν ταύτῃ τῇ μίξει τοὺς παστίλους βάψας ἐπὶ τρίσιν ἡμέραις δίδου. Iterum cap. xxii. Κόψον, καὶ ποίησον παστίλους ὡσεὶ ὠά. Alexander Trallian. lib. i. cap. xiii. Καλῶς μὲν οὖν κινοῦσι καὶ οἱ πάστιλλοι διαμασσώμενοι, οἱ ἔχοντες ὑσσώπου, καὶ γλήχωνος, ἢ πεπέρεως. Corrigendus est Demetrius Constantinopolit. Hieracosophii lib. ii. capit. ci. Καθάρας τὸν ἱέρακα διὰ τῆς συνεχοῦς δόσεως τοῦ παστίλου, πρὸς τὸ ἀποῤῥιφῆναι πᾶσαν ῥυπαρίαν τὴν ἐγκειμένην. In MS. perperam est, παθίλου. Atque hinc παστιλοῦν, apud Alexandrum Trallianum lib. v. cap. iv. Εἶτα τὸ μέλι παστιλώσας ἕνωσον, καὶ ποιήσας κοκκία, δίδου πρωῒ καὶ ὀψέ.

ΠΑΣΤΡΙΚΟΣ.

Παστρικός. Corona pretiosa. Παστρικός. *Mundus*. Καθαρός.

ΠΑΣΧΑΛΙΚΟΣ.

Πασχαλικός. Qui libenter festum colit. Marcus Hieromonachus in Resp. Εἰ δέ τις ἴσως λίαν ἐστὶ πασχαλικὸς καὶ φιλέορτος, εἰ βούλεται καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς, τὸν τοιοῦτον κανόνα ψαλλέτω.

ΠΑΤΕΛΙΣ.

Πατελίς. Genus ostrei. Scholiastes ad Oppiani Halieut. lib. i. Λεπάδες εἰσὶ ζῶα ἐλάττονα τῶν ὀστρέων, ἃ φασὶ πατελίδας.

ΠΑΤΕΛΛΑ. ΠΑΤΕΛΛΙΟΝ.

Πατέλλα. *Patella*. *Patina*. Iulius Pollux lib.

lib. VI. cap. XII. Τὰς δὲ καλυμένας πατέλλας λεκανίδας ὀνομαςέον, εἰ καὶ ἐξ ἀργύρυ εἶεν. Glossae Graecolatinae. Πατέλλα, *Patina*. Dicebant etiam Πατέλλιον. Eustathius Iliad. β'. Ἐκ δὲ τ̃ ὁμηρικῶν πετάλων ϗ ποτήρια ἐκπέταλα, τὰ πλατέα, ὁποῖα τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα πατέλλια. Pollux libro citato cap. XIII. Εἴη δ' ἂν ἡ πατάνη λοπάδιον ἐκπέταλον, ὃ νῦν ἴσως ἀπὸ τούτυ καλῦσι πατέλλιον. Recentiores πατέλλιν scribebant, ut infinita talia. Alexander Trallianus lib. v. cap. IV. Ἐπίβαλλε ἀπὸ τῦ ὕδατος εἰς μέγα καθαρὸν πατέλλιν.

ΠΑΤΕΡΑΣ.

Πατέρας, pro Πατήρ. Corona pretiosa. Πατέρας. *Pater*. Πατήρ. Glossae Graecobarb. Ἀβραάμ. περάτης. διαβάτης. ἢ πατέρας ὑψηλός. Graeci recentiores in ηρ desinentia in ερας, vel ηρας resolvunt. Sic σοτήρας infra, pro σωτήρ. Et θῆρας pro θὴρ scribitur apud Polyaenum lib. I. Ἡρακλῆς τὴν ἀλκὴν τῦ ἐρυμανθίυ συὸς φοβηθεὶς δόλῳ τ̃ θῆραν εἷλεν.

ΠΑΤΕΡΙΖΑ.

Πατερίζα. Sceptrum Patriarchae. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΠΑΤΖΟΣ.

Πατζός. Curtus. Oppiani Scholiastes Halieut. I. Σιμοὶ, μικροὶ, πατζοὶ τὴν ἡλικίαν. Et vestigium vocis exstat in Λαπατζᾶς.

ΠΑΤΖΟΥΝΑΡΙΟΝ.

Πατζυνάριον. Vasis genus, instar acini. Moschion De Morb. Muliebr. cap. CXVI. Ἐνίοτε ὕδωρ, οἶνον πολλάκις, εἰς ἀγγεῖον ὑέλινον ὁμοιότητα ῥαγὸς πεπλασμένον ϗ τετρημένον, ὅπερ οἱ ἄγροικοι ςαφυλίδα προσαγορεύυσιν, ἢ πατζυνάριον.

ΠΑΤΙΦΡΕΣ.

Πατίφρες. Duo illa ligna, quae pedibus texentis calcantur. Reperitur apud Crusium in Turcograecia.

ΠΑΤΟΣ.

Πάτος. Gaza. Thesaurus. Apud Nicetam in Alexio Duca, pro ὥσπερ καὶ πλῦτος ἅπας ὁ ἱερός. Codex Barbarograecus habet, ὥσπερ καὶ πάτος ἅπας ὁ ἱερός. Et mox pro τὸν τοῦ βήματος θρίγκον, in eodem est, τὸν θεῖον πάτον. In Querolo. *Si dives fueris, patus adpellaberis; sic nostra loquitur Graecia*.

ΠΑΤΟΥΝΑ.

Πατῦνα. In Canonio Mathematico Adespoto. Ἡ πατῦνα, εἰς εὐτυχίαν. Iterum. Ἡ πατῦνα, εἰς ὑγείαν.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Πατριάρχης. Huius summa in Ecclesia Orientali erat dignitas, ut in Occidentali Pontificis. Simocatta Histor. Mauric. lib. VIII. capit. IX. Ἐπέσκωπτέν τε καὶ τὸν ἱεράρχην τὸν τηνικαῦτα καιρῦ, ὃν πατριάρχην σύνηθες ῥωμαίοις ἀποκαλεῖν. Et erant numero quatuor: Alexandrinus, Antiochenus, Ierosolymitanus, & Constantinopolitanus, qui inter reliquos primas tenebat, & οἰκυμενικὸς dicebatur. Haec est observare ex Codino. Isidorus Orig. lib. VII. capit. XII. tres tantum recenset, Ierosolymitano omisso. Constantinopolitanus autem confirmari necesse habebat a Metropolitano Heracleensi; idque factum iam a temporibus Severi Imperatoris, qui Byzantium Heracleae subiecit. Glycas Annal. lib. IV. *Usus obtinuit, ut Patriarchae Constantinopolitani confirmatio ad Heracleae spectet antistitem*. Barlaam De primatu Papae capit. VII. Ἕκαστος γὰρ τ̃ πατριαρχῶν ἐψηφίζετο μὲν ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπισκόπων, ἐχειροτονεῖτο ἢ ὑφ' ἑνὸς αὐτῶν, ὅπερ ϗ μέχρι τ̃ σήμερον οὕτω γίνεται. οἷον ὁ μὲν ἡμέτερος πατριάρχης (intelligit Constantinopolitanum,) ὑπὸ τοῦ μητροπολίτυ ἡρακλείας, ὁ δὲ ἱεροσολύμων, ὑπὸ τοῦ καισαρείας. ὁμοίως ϗ οἱ λοιποί. Balsamon ad Concil. II. Can. III. Ἡ πόλις αὕτη τῦ βύζαντος ὐκ εἶχε τιμὴν ἀρχιεπισκόπυ, ἀλλὰ παρὰ τοῦ μητροπολίτου ἡρακλείας ἐχειροτονεῖτο ποτὲ ἐπίσκοπος ἐν αὐτῇ. Eo demortuo, & sede vacante, faciebat Caesariensis. Narrat ibidem Balsamon. Εὕρηται δὲ ἐν τῷ χρονικῷ τῦ σκυλίτζη, ὅτι ἐχειροτονήθη πατριάρχης ςέφανος σύγκελλος ὁ ἀδελφὸς τῦ βασιλέως κυρῦ λέοντος τῦ σοφῦ παρὰ τοῦ καισαρείας, διὰ τὸ προτελευτῆσαι τὸν ἡρακλείας. Sed an per totum Orientem ius Ecclesiae dixit Constantinopolitanus? Non. Nam ecce Archiepiscopi Bulgariae, & Cypri, aliique nonnulli Metropolitani, eum non recognoscebant, ut supra tradidimus in αὐτοκέφαλοι. In Armenia quoque Episcopus non ab eo ordinabatur, sed ab Archiepiscopo Caesareae Cappadociae primum, deinde labente Imperio ab Amera Syriae. Nicon De Relig. Armen. *Quum magnus Gregorius, qui fuit Armeniae Episcopus, cavisset Armeniae Episcopum a nullo alio esse ordinandum, quam ab illius temporis Caesareae Cappadociae Archiepiscopo, uti ipse quoque ordinatus est, & horrendae exsecrationes, & anathema sit intentatum, qui aliter faciunt, haec quidem illi transgrediuntur; a Syriae autem Amera universalis eorum Episcopus ordinatur*. De primatu autem contentio fuit inter Romanum Pontificem, & Patriarcham Constantinopolitanum, sed decidit Iustinianus, & Romae Constantinopolim subiecit. Patet ex Novell. CXXXI. Θεσπίζομεν κατὰ τὺς αὐτῶν ὅρους τὸν ἁγιώτατον τ̃ πρεσβυτέρας ῥώμης πάπαν πρῶτον εἶναι πάντων τῶν ἱερέων. τὸν δὲ μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον κωνςαντινυπόλεως τῆς νέας ῥώμης δευτέραν τάξιν ἐπέχειν μετὰ τὸν ἁγιώτατον ἀποστολικὸν θρόνον τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης. Quae verba profert etiam Nilus De primatu Papae lib. II. Fecit idem Phocas rogante Bonifacio. VVarnefridus De Gest. Longobard. lib. IV. capit. XXXVII. *Focas, rogante Papa Bonifacio, statuit Sedem Romanae, & Apostolicae Ecclesiae caput esse omnium Ecclesiarum*,

rum, quia Ecclesia Constantinopolitana primam se omnium Ecclesiarum scribebat. Denuo sub Balduino Flandro, capta Vrbe. Exstat apud Godefridum Monachum in Annalibus Epistola Comitis de S. Paulo, & in ea hac de re ista verba. *Hoc equidem vos scire volo, quod eo usque in negotium Salvatoris processimus, quod Orientalis Ecclesia, cuius olim Metropolis erat Constantinopolis, cum Imperatore, & universo Imperio eius capiti suo Romano Pontifici, sicut fuit antiquitus renodata, Romanae Ecclesiae sese esse filiam recognoscit, & vult de cetero eidem more solito humiliato capite devotus obedire. Ipse etiam eiusdem Ecclesiae Patriarcha huic adspirans operi, & adplaudens, suae dignitatis pallium a summo Pontifice recepturus Romanam Sedem ulterius adibit.* Atque hoc accidit anno MCIII. Hac ipsa de re sunt ista quoque verba Georgii Logothetae in Chronico. Ἠνάγκαζε τὺς πάντας τῇ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ὑποκύψαι ὑποταγῇ. ἐντεῦθεν καθείργνυντο μοναχοὶ, ἱερεῖς ἐδεσμῦντο, κὴ ναὸς ἅπας ἐγκέκλειςο. καὶ ἦν ἐν αὐτῷ δυοῖν θάτερον. ἢ ὁμολογήσειν, κὴ λέγειν, κὴ πιςεύειν, τὸν πάπαν πρῶτον ἀρχιερέα, κὴ τύτυ τὴν μνήμην ἐν ἱεροτελεςείαις ἐκφωνεῖν, ἢ θάνατον εἶναι τῷ μὴ ἐξεπραξαμένῳ τὸ ἐπιτίμιον. Sed statim dissiluit haec concordia, quam tamen resarcierunt paulo post in Concilio Romano, anno MCCXV. Vide eumdem Godefridum, loco citato. Verum iterum per aemulationem postea excutere iugum, & primatum sibi vindicare, Constantinopolis voluit, duravitque ea contentio ad tempora usque Michaelis Palaelogi, sub quo unitae denuo Ecclesiae, etsi neque ista unio perseveravit. Capita vero eius tria erant: primum, ut in hymnodiis Papae cum quatuor Patriarchis mentio fieret; alterum, ut liceret cuivis Romam veterem provocare; tertium, ut illi in omnibus principatus deferretur. Phranzes Chronici lib. I. cap. VI. *Michael, quum quid ageret non videret, ad Alexandrum IV. Pontificem super Ecclesiarum pacificatione legatos ire iussit, modo is Caroli expeditionem impediret. Pontifex legationem benigne admisit, & quod peteretur facturum spopondit. Concordia capitibus tribus circumscripta, ac definita est. Primum fuit, ut in sacris hymnodiis Papa cum quatuor Patriarchis nominaretur; alterum, ut esset integrum Romam tamquam maius tribunal adpellare; postremum, ut Papae in omnibus concederetur principatus.* Gregoras lib. V. Γέγονεν ἡ κοινωνία ἐφ' ὅρῳ τριῶν κεφαλαίων. ἑνὸς μὲν, τοῦ ἐν ταῖς ἱεραῖς ὑμνῳδίαις τὸν πάππαν εἰς τὰ δίπτυχα μνημονεύεσθαι ὁμῦ τοῖς ἑτέροις τέτταρσι πατριάρχαις. δευτέρυ δὲ ἐκκλήτυ, τῦτο δέ ἐςι, ἐξεῖναι τῷ βυλομένῳ καθάπερ εἰς μεῖζον κὴ ἐντελέςερον ἀνατρέχειν δικαςήριον τὸ τῆς παλαιᾶς ῥώμης. κὴ τρίτυ, τῦ πρωτεύειν ἐν ἅπασι. Vide quoque Pachymerium Hist. lib. V. & Manuelem Calecam contra Graecos, lib. IV. cap. V. Ad primum caput, quod attinet, eius meminit Bessarion in Epist. Εἶναι χρεῖα νὰ πρωσέχωνται εἰς τῦτο, νὰ μηδὲν φεύγωσιν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν λατινικὴν διὰ τὸ μνημόσυνον τῦ πάπα. Patriarchae autem Graecanici designandi ritum omnem disces ex Codino De Offic. pag. 211. Malaxo in Hist. Patriarch. & Phranze Chron. lib. III. cap. XIX. Sed & in Occidentali Ecclesia antiquitus fuerunt, primo unus tantum, isque Aquileiae; at mox sub Phoca etiam Gradis ordinatus alter, ceperuntque ita duo esse. Vide VVarnefridum De Gest. Longobard. lib. IV. cap. XXXIV. Deinde vero etiam additus Foroiuliensis, cuius meminerunt Annales Francici Fuldenses anno DCCCI. & VValafridus Strabo De Reb. Eccles. capit. XXV. Postremo nunc quartus quoque accessit Moscoviae, ut notum est. Primitus eis dignitas par cum Cardinalibus; itaque in consessu publico locus inter illos promiscue habitus, sed postea imminuta est, & post eos collocati sunt, ante Episcopos. Vide librum Caeremon. Roman. Ecclesiae lib. I. Sect. III.

ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

Πατρίκιος. *Patricius*. Non nobilitatis tantum nomen, ut apud veteres Romanos, sed etiam dignitatis, & praefecturae. Apud Suidam in γραμματείδιον, Auctor innominatus. Καὶ γραμματεῖα βασιλικὰ τὴν τῶν πατρικίων τιμὴν δωρέμενα. Procopius De Bello Vandal. lib. I. Καὶ μὲν λέγυσιν ἰυςινιανῷ βυλομένῳ εἶναι, εἴς τε βυλὴν ἀνάγραπτόν σε ποιήσασθαι, τιμῆς μεταλαχόντα τῆς ἀνωτάτω, ἣν δὲ πατρικίων καλοῦσι. Malchus in Byzanticis. Ἀδαμάντιος ὁ τῶν τῦ βασιλέως τιμῶν ἀνεμίμνησκε, κὴ ὅτι πατρίκιον καὶ ςρατηγὸν αὐτὸν ποιήσας, ἃ τοῖς πλεῖςα καμῦσι παρὰ ῥωμαίοις γέρα ἐςὶ, κὴ τῶν ἄλλων δωρεῶν, κὴ πλύτυ ἐνέπλησεν. Dixi etiam praefecturae nomen, & hoc verum est. Ecce, Victor Tunnunensis in Chronico. *Stuzas Tyrannus gentium multitudine ordinata, Solomoni magistro militiae, ac patricio Africae, ducique, Romanae militiae ducibus illico occurrit.* VVarnefridus De Gest. Longobard. lib. III. cap. III. *Amalus patricius provinciae, qui Guntramno Francorum Regi parebat, contra eos exercitum duxit.* Hericus Monachus De Vita S. Germani, lib. VI.

Volusianus erat praecelso nomine quidam,
Vrbis patricio, toti dilectus & urbi.

Origo dignitatis huius a Constantino Magno. Nicephorus Gregoras in Vita Sancti Theophanis Imperator. Ἐπεὶ δὲ κωνςαντῖνος ὁ μέγας μετὰ τῆς βασιλείας, κὴ τὰς ἐκεῖθεν ἀξίας εἰς βυζάντιον μετενήνοχε πάσας, ἤνεγκεν ὁμῦ καὶ τὸ τῶν πατρικίων ἀξίωμα. Atque hic primus ea ornavit Optatum. Zosimus lib. II. Συναναιρεθῆναι τύτῳ καὶ ὀπτάτον παρασκευάσας, ὃς παρὰ κωνςαντίνυ τῆς ἀξίας τετυχήκει τοῦ πατρικίυ, πρώτυ ταύτην ἐπινοήσαντος τὴν τιμὴν, καὶ προκαθῆσθαι τὺς ταύτης ἠξιωμένυς τῶν τῆς αὐλῆς ἐπάρχων νομοθετήσαντος. Sedebat vero patricius supra praetorii praefectum, ut discimus ex citatis Zosimi verbis, & in Ecclesia Episcopis quoque praeponebatur. Luitprandus in Legat. *Bulgarorum ille Apostolus, quamquam, ut dicis, & verum est, tonsus, illotus, & catena aenea cinctus sit, patricius tamen est, cui Episcopum praeponere, Francorum praesertim, nefas decernimus.* Imo ipsis

Pa-

Patriarchis pares censebantur, quippe proximi ab Imperatoribus. VValafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. XXXI. *Comparetur Papa Romanus Augustis, & Caesaribus; Patriarchae vero Patriciis, qui primi post Caesares in Imperiis fuisse videntur.* Itaque, ut Imperator ἐπιστημονάρχης dicebatur, & Ecclesiae praeerat, rebusque Ecclesiasticis, veluti supremum caput; ita Patricius aliquis eius locum tenebat, & ὑπεκκλησίων hac de re adpellabatur. Accipimus ex Disput. Gregentii. Ο' δὲ βασιλεὺς ὡς εὐπρεπέστατον καὶ λογιώτατον θεασάμενος τὸν ἑρβὰν, ἀνάδοχος αὐτοῦ γενόμενος ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, καὶ λέοντα μετωνομάσας, ἕνα τῆς συγκλήτου αὐτοῦ τοῦτον ἀπέφηνεν, ὑπεκκλησίονα αὐτοῦ ποιήσας, ὃν οἱ ῥωμαῖοι πατρίκιον καὶ κανικλέονα προσαγορεύουσι. Patriarcha tamen, aut si quis Archiepiscopus, per honorem, & reverentiam, etsi in pari dignitate, prior nominabatur. Observo apud Nicetam Paphlagonem in Vita Ignatii Patriarchae. Ε'ντεῦθεν ὑπογραφαὶ καὶ φωναὶ κανονικῶν τε προσώπων καὶ πολιτικῶν, μητροπολιτῶν καὶ πατρικίων. Item Cancellarios quoque suos habebat. Clare videmus apud Cassiodorum in Instit. Divin. Lect. *Hunc subsequutus est suprascriptus Marcellinus Illyricianus, qui adhuc patricii Iustiniani fertur egisse cancellos.* Et de Narsete patricio narrat Agathias lib. I. Ναρσῆς δὲ ἐπὶ ῥάβεννάν ἰὼν, μόνους ἐπήγετο τοὺς ἀμφ' αὐτὸν θεραπευτάς τε καὶ δορυφόρους, καὶ ὅσοι τῆς ἀρχῆς ὑπηρέται ἐτύγχανον ὄντες. οἷς δὲ τὰ ἀρχεῖα ἐπεφρόντιστο τῆς ἄλλης εὐκοσμίας πέρι, καὶ ὅπως μὴ χύδην ἅπασι τοῖς βουλομένοις ὡς αὐτὸν ἐσιτητέα εἶναι. τούτους γὰρ ἔθος ῥωμαίοις ἐκ τῶν κιγκλίδων ἐπονομάζειν. Et posteriore quoque aevo, ab hac eorum tanta dignitate Imperatoriae proxima, Occidentales *Patricios Romanorum* dixerunt, quos nunc *Reges* adpellare mos est. Observo ex VValthramo De Investit. Episcop. *Hadrianus Papa, collaudantibus Romanis, & plena Synodo primatum, Archiepiscoporum, Abbatum, Ducum, & Principum adclamante. Carolo Magno, eiusque successoribus futuris, sub anathemate concessit patriciatum Romanum.* Item ex Anastasio in Vita Hadriani. *Cupiens divisionem in Regno Francorum immittere, ipsumque beatissimum Pontificem a caritate, & dilectione Excellentissimi Caroli Regis Francorum, & patricii Romanorum, separare.* Atque clarissimus locus est apud Adelmum in Annalibus Francicis, in rebus Caroli Magni, anni DCCCI. quum Imperator renuntiaretur. *Leo Papa coronam capiti eius imposuit, cuncto Romanorum populo adclamante,* KAROLO AVGVSTO A DEO CORONATO MAGNO ET PACIFICO IMPERATORI ROMANORVM VITA ET VICTORIA. *Post quas laudes a Pontifice more antiquorum principum adoratus est; ac deinde omisso* PATRITII *nomine* IMPERATOR, *&* AVGVSTVS, *adpellatus.* Et in Chronico Laurishamensi. *Otto, Dei gratia Rex Francorum, & Longobardorum, ac patricius Romanorum.* Hinc illud Metelli in Quirinalibus, de Quirino, qui Caesare patre natus seculo renuntiaverat.

Margarita nitens, & precio bona,
Sprevit patricii munia nominis.

Decrevit autem id Stephanus Papa, quum patrocinium postularet a Pippino adversus Haistulfum Regem Longobardorum. Venericus, sive VValthramus est, in Apologia Henrici IV. *Legitur Stephanum Papam venisse ad Regem Pippinum, & postulasse patrocinium eius contra Haistulfum Regem Longobardorum, ac ipsius patrocinii gratia decrevisse, quemlibet deinceps Regem Francorum esse patricium Romanorum.* Sed ut ad Orientale Imperium revertar; non semper ibi illis sua dignitas constitit, quippe quum aliquando ante eos fuerit Magister Officiorum, ut ostendi in μάγιστρος. Theodosius iunior legem tulit, ne cui eunucho haec dignitas conferretur. Cedrenus de eo. Νόμον ἐξέθετο, μὴ ἀσέρχεσθαι εἰς πατρικίου ἀξίαν εὐνοῦχον. Apud Suidam in Εὐνοῦχος. Auctor innominatus. Ο' βασιλεὺς θεοδόσιος ὁ μικρὸς ὀργῇ τῇ πρὸς ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον ἐξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. Sed non obtinuit; nam ecce iterum apud eumdem Cedrenum in Basilio Macedone. Εὐνοῦχός τε ἦν, καὶ σκύθης, καὶ τῇ τῶν πατρικίων ἀξίᾳ τετίμητο. Luitprandus in Legat. ad Nicephorum Phocam. *Quumque Constantinopolim venirem, Christophorus patricius eunuchus, qui Nicephori vicem eodem gerit, mihi mandavit, non posse me tunc recedere.* Et horum liberos torqueri, aut puniri a carnifice illicitum, nisi iussu Imperatoris. Martyrologium in Passione Mamantis. Ο' δὲ κολάζειν ἕτοιμος ὢν ὑπὸ τοῦ τῶν πατέρων εἴργετο ἀξιώματος. οὐ γὰρ ἐφίετο πατρικίων παῖδας ὑβρίζειν, εἰ μὴ βασιλεὺς ἐπιτρέψειεν.

ΠΑΤΡΙΚΙΟΤΗΣ.

Πατρικιότης. *Patriciatus.* Iustinianus Novell. XXXVIII. Κατὰ τὴν τῶν μεγίστων ἀξιωμάτων κτῆσιν, πατρικιότητός τε, καὶ ὑπατείας, καὶ ἐπαρχότητος. Constantinus Manasses in Annal.

Τὴν τῆς πατρικιότητος χαλαπλούτων ἀξίαν.

ΠΑΤΡΙΜΟΝΙΑΛΙΚΙΟΝ.

Πατριμονιαλίκιον. *Patrimonialitium.* Glossae Basilicorum. Πατριμονιαλίκιον, πατρικὴ οὐσία.

ΠΑΤΡΙΜΩΝΙΑΛΙΟΣ.

Πατριμωνιάλιος. *Patrimonialis.* Apud Iureconsultos Graecos.

ΠΑΤΡΙΜΩΝΙΟΝ.

Πατριμώνιον. *Patrimonium.* Cedrenus. Τὰ δὲ λεγόμενα πατριμώνια τῶν ἐν ῥώμῃ ναῶν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων. Iustinianus Novell. CII. Μήτε τῷ θείῳ πατριμονίῳ, ἢ τοῖς θείοις ἡμῶν πριβάτοις, ἢ αὐτῷ τῷ θείῳ ἡμῶν οἴκῳ. Et Iustinus Novell. I. Η῎ καὶ τῶν θείων ἡμῶν θησαυρῶν ἱερωτάτου ἡμῶν ταμείου, ἢ τοῦ θείου πατριμωνίου. Vide supra in Λαργιτίωνες.

ΠΑ-

ΠΑΤΡΟΚΛΟΝ.

Πάτροκλον. *Patrocinium*. Excusatio. Praetextus. Nicetas in Isaacio Angelo lib. I. Καὶ ἄλλοτε μὲν κατὰ ῥωμαίων ἐμεγαλαύχησαν, τότε δε πρόφασιν εὑρηκότες, ὃ δὴ λέγεται πάτροκλον, τὴν τῶν οἰκείων θρεμμάτων ἀπαγωγὴν καὶ κάκωσιν ἑαυτῶν, εἰς ἀποστασίαν λαμπρὰν ἀνεσκίρτησαν. Constantinus Manasses in Annal.

Πάτροκλον δῆθεν πρόφασιν εὔλογον εὑραμένη. Zonaras in Basilio Macedone. Ἐκείνε ζῶντος, τῦ θώκε τῦ θέιε ἐπιβατεύσαντος, πάτροκλον τῦτο πρόφασιν προβαλλόμενος. Occurrit quoque apud Annam Comnenam lib. III. semel iterumque, sed corrupte πρόκλον, pro πάτροκλον. Id, quod observavit quoque Hoeschelius. Incorruptum exstat ibidem lib. VIII. Οἱ δὲ ἀνθρώπων αἵματι λαφύξαι ἱμέρομενοι, καὶ κρεῶν ἀνθρωπείων ἐμφορηθῆναι, καὶ λέιαν πολλὴν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἐπισυνάξαι, πάτροκλον τῦτο εὑρηκότες, κατὰ τῶν ῥωμαίων πανστρατὶ χωρῆσαι ἐβελεύοντο. Censeo originem esse a proverbio, πατρόκλειος πρόφασις. De quo Diogenianus Centur. VII. Proverb. XLVII. Inde corruptum postea, πάτροκλος πρόφασις, & simpliciter quoque deinde πάτροκλον.

ΠΑΤΡΟΚΟΛΟΣ.

Πατροκόλος. Iulianus in epistola ad Byzantios. Τὺς βυλευτὰς πάντας ὑμῖν ἀποδεδώκαμεν, ϗ τὺς πατροκόλυς, εἴτε τῇ γαλιλαίων ἑαυτὺς ἔδοσαν θρησκέιᾳ, εἴτε ὅπως ἄλλως πραγματεύσαιντο διαδράναι τὸ βυλευτήριον.

ΠΑΤΡΩΝ.

Πάτρων. *Patronus*. Hesychius. Πάτρωνες, οἱ πρῶτοι τῶν ἀξιωθέντων τῆς ῥωμαίων πολιτέιας ὑπὸ ῥωμύλυ ἑκατὸν ὄντες, ὥσπερ δευτέρων πατέρων τάξιν ἐχόντων, ϗ ἐκ τρίτυ οἱ κρινόμενοι βοηθοὶ παραγινόμενοι. Theophilus ad Autolycum lib. III. Μέχρις τελευτῆς τῦ ἰδίυ πάτρωνος αὐτοκράτορος ὄντος. Occurrit saepe in Iurisconsultorum Graecorum libris, & Veteribus Inscriptionibus.

ΠΑΤΡΩΝΕΥΩ.

Πατρωνεύω. *Patrocinor*. Glossae veteres.

ΠΑΤΡΩΝΙΣΣΑ.

Πατρώνισσα. *Patronissa*. Glossae, & Harmenopulus lib. V. Tit. III.

ΠΑΤΡΩΝΙΚΙΟΝ.

Πατρωνίκιον. *Patronicium*. In Nov. Tiberii. Καὶ προστασίαν αὐτοῖς ἀπονέμειν, ἢ τὸ λεγόμενον πατρωνίκιον ἀπὸ χωρίων τινῶν ἐλευθερικῶν.

ΠΑΤΡΩΝΙΚΟΝ.

Πατρωνικῶν. Quod ad patronum attinet. Πατρωνικὸν δίκαιον. Iuspatronatus. Suidas. πατρωνικὸν δίκαιον, τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον. Obvium est apud Iureconsultos Graecos.

ΠΑΥΓΕΙΝ.

Παύγειν, pro Παύειν. Glossae Grecobarbarae. Ἀπόληγε. παύου. παύε. παύγε. κατάπαυε.

ΠΑΥΣΑΝΑΙ.

Παυσάναι. Induciae. Luitprandus in Legat. *Pausanas exigit, quas nec te exigere, neque nos concedere ratio ipsa compellit.*

ΠΑΦΙΛΟΣ.

Πάφιλος: Acus ligulae. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΠΑΧΙΑΤΙΚΟΝ.

Παχιατικόν. Tributi genus, quod pro adipis ponderatione datum. Occurrit in Diplomate Andronici iunioris apud Phranzen lib. III. cap. XXIV. Verba protuli in βίγλα illic videbis.

ΠΑΧΝΙΖΕΙΝ.

Παχνίζειν. Pinguem reddere. Orneosophion. Ἡ ὑρὰ αὐτῦ ἀπλωμιστὴ, ϗ ὡς ἂν παχνισμένη.

ΠΑΧΥ.

Παχύ. Corona pretiosa. Παχύ. *Pinguedo*. Λίπος.

ΠΑΨΑΔΙΟΝ.

Παψάδιον. Chronicon Constantinopolitan. Ὑποκάτω δὲ τῦ κιόνος τῦ φόρου ἐτέθη καὶ τὸ παψάδιον στοιχέιον, καὶ ἕτερα σημειοφορικὰ πολλά. Investigandum quid sit.

ΠΕΓΝΕΡΑΤΙΚΙΟΣ.

Πεγνερατίκιος. *Pignoratitius*. Glossae Basilicorum. Πεγνερατικία. ἀγωγὴ περὶ ἐνεχύρων.

ΠΕΓΝΗΔΙΟΝ.

Πεγνήδιον, pro Παιγνίδιον. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ τότες ἀρχιμήσας, τρουμπέτες, καὶ πεγνήδια.

ΠΕΔΑΤΟΥΡΑ.

Πεδατῦρα. *Pedatura*. Mauricius Strateg. XI. Εἰ δὲ δῆμος ἐστιν ἐν τῇ πόλει δέον κἀκεῖνον συμμίξαι ἐν ταῖς τῦ τέιχυς πεδατύραις τοῖς στρατιώταις. Glossarium Rigaltii.

ΠΕΔΕΝΕΣ.

Πέδενες. Pedissequae. Ancillae. Glossae Grae-

Graecobarbarae. Ἀ'ϐραι, νέαι, δȣ̃λαι, πέδενες, σκλάβες. Idem est, Παίδενες, de quo supra.

ΠΕΔΙΚΛΟΝ.

Πέδικλον. *Pedicula*. *Pedica*. Mauricius. Λωρόσοκκον, πέδικλον, σελοπύγιν. Exstat quoque apud Leonem. Hinc πεδικλȣ̃ν. Impedire, pedicas immittere. Bartholomaeus Monachus in Elencho Agareni. Ο' δὲ κυρέσης εἶχε φοράδα πάνυ θαυμασὴν, προτρέχȣσαν μετὰ τȣ̃ ἀνέμου, μετὰ δύο ζυγίων σιδήρων πεπεδικλωμένην.

ΠΕΔΟΥΚΛΟΝ.

Πέδȣκλον. *Pedungula*. Vngula pedis. Achmes in Introduct. in Mathem. Μορφὴ ὡς συάγρȣ, ὀδόντες ὡς τρίβολοι, ἔχων πέδȣκλα ἀλόγων.

ΠΕΔΟΥΛΙΟΝ.

Πεδȣ́λιον. *Pedulis*. Glossae Benedicti. Πεδȣ́λια, ποδῶν καλύμματα. τινὲς δὲ ἀρτάρια ἑρμήνευσαν. Interpres Iuvenalis Sat. I. *Pedules novos in braccis, quos pedones dicunt*. Glossae Isidori. *Pedana, pedulis novus, qui caligae adsuitur*.

ΠΕΖΕΣΤΕΝΗ.

Πεζεςένη. Forum pretiosissimarum vestium. Malaxus in Histor. Eccles. Λέγοντες, ϗ βοῶντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ. τὸ ποῦ παζάρη (a) καὶ τὸ, καὶ τὸ πεζεςένη.

ΠΕΖΕΙΝ.

Πέζειν, pro Παίζειν. Ludere Glossae Graecobarbarae. Α'γελαίας. ἀγραύλȣς. ἐκεῖναις ὅπου μαζώνȣν εἰς τȣ̀ς κάμπȣς. ἢ ὅπȣ πέζȣν τὸ τηδιάβλιν. Huic Πέζιμον, de quo infra.

ΠΕΖΟΥΛΙΟΝ.

Πεζȣ́λιον. *Pessulus*. Glossae Graecobarb. Α'γυιάτιδες, αἱ πρὸ τῶν θυρῶν θεραπεῖαι. ἢ δȣλευσις ὁπȣ̃ ἔνι εἰς τὸ ξωπόρτιν, ἴσως τὰ πεζȣ́λια. Gennadius in Explicat. Rhamplii. Η' εἰς μεγάριον, ἢ εἰς πεζȣ́λιον κτησμένον, ϗ εἰς τόπον ὅμοιον φȣσκȣλαρίȣ.

ΠΕΖΟΥΝΙΟΝ.

Πεζȣ́νιον. Pullus. Glossae Graecobarbarae. Α'ηδόνος νεοσσός. πεζȣ́νιον.

ΠΕΘΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Πεθανίσκειν. Mori. Glossae Graecobarbar. Α'θάνατοι. ὅπȣ δὲν γεύονται τὸν θάνατον. ὅπου δὲν πεθανίσκȣσιν.

ΠΕΘΕΡΟΣ.

Πεθερὸς, pro Πενθερὸς. Corona pretiosa. Πεθερὸς. *Socer*. Iterum. Πεθερά. *Socrus*. Πενθερά.

ΠΕΚΟΥΛΙΟΝ.

Πεκȣ́λιον. *Peculium*. Glossae Graecolatin. Πεκȣ́λιον, ȣ̓σία ὑπεξȣσίȣ, ἢ δȣ́λȣ. *Peculium*. Gregorium Nazianzenum in Testamento. Τȣ̀ς ὃν οἰκέτας, ȣ̀ς ἠλευθέρωσα, βȣ́λομαι καὶ νῦν ἐπ' ἐλευθερίας μένειν, ϗ τὰ πεκȣ́λια αὐτοῖς πάντα μένειν βεβαίως. Mandatum Vicariorum. Μήτε θελήμασιν οἰκείοις ἀκολȣθȣ̃ντας, μήτε τῇ ἰδίᾳ κτήσει, ἢ τοῖς λεγομένοις πεκȣλίοις, προσέχοντας. Passim occurrit in libris Iurecconsultorum Graecorum.

ΠΕΛΑΓΟΛΙΜΗΝ.

Πελαγολιμὴν. Leo Tactic. Constitut. xx. Ι'ςορήσω σοι καὶ ἕτερον ναυτικȣ̃ ςόλȣ ςρατήγημα. ὅταν γὰρ εἰς τόπȣς λιμένας μὴ ἔχοντας καὶ ψαμμώδεις τὴν ἀπόβασιν μέλλῃς ποιήσασθαι, ἐὰν ȣ̓̃τω τύχῃ ἐν καιρῷ ναυτικῆς ςρατείας, σάκκȣς πολλοὺς γεμίσας ἄμμου, καὶ τοῖς σχοινίοις προσδήσας, ἀπὸ ἑκάστου δρόμωνος ἐκκρεμάσεις τοὺς ἀρκȣ̃ντας, οἱονεὶ σιδηρᾶς ἀγκύρας· ϗ οὕτω τὸν λεγόμενον πελαγολιμένα ποιήσας, εὐκόλως κατὰ τὸν τόπον τῆς νυκτὸς ἐπελθὼν, τὴν βεβȣλημένην σοι καταδρομὴν ποιήσεις. Anna Comnena lib. IV. Συναρτίσαντες τὰ μείζονα τῶν πλοίων, καλωδίοις τε δεσμήσαντες, καὶ τὸν λεγόμενον πελαγολιμένα συνκαταρτίσαντες. Et lib. VI. Περὶ τὸν λιμένα τ̃ κορυφῷ τὸν λεγόμενον πελαγολιμένα συναπαρτίσαντες, τὰ μικρὰ τούτων σκάφη εἰς μέσον ἤλασαν.

ΠΕΛΑΘΗΚΗ.

Πηλαθήκη, sive Πελατίκη. Clava Turcica. Exstat in Turcograecia Crusii. Censeo depravatum ex ἀπελατίκιον. Vide illic.

ΠΕΛΑΡΠΑΚΙΣ.

Πελάρπακις. Beglierbegus. Dignitatis nomen. Georgius Logotheta in Chronico. Τῷ μεγίςῳ ςρατοπεδάρχῃ τῶν περσικῶν ςρατευμάτων, ὃν πελάρπακιν οἴδασι παρακαλεῖν, ξυνήει κατὰ τὴν ὁδόν. In Chronico Constantinopol. scribitur, μπεγλερμπεϊς. Vide supra.

ΠΕΛΕΓΡΙΝΟΣ.

Πελεγρινός. Ex Italico, *Pellegrino*. *Peregrinus*. Hadrianus Papa in epistola ad Basilium Imperat. quae exstat in Synod. Constantinopol. VIII. Act. VII. Παρὰ τὰς τ̃ ἀποςόλων φλιὰς ὡς ἀπόδημος καὶ πελεγρινὸς ἔζησε. Anonymus De bello sacro.

Θρῆνος καὶ θλῖψις ἐγίνετον εἰς ὅλȣς τȣ̀ς πελεγρινούς.

ΠΕΛΕΚΑΝΙΚΟΣ.

Πελεκανικός. Fabrilis. Glossae Graecobarbarae. Πρωτόμαςρος τ̃ πελεκανικῆς, ἤγȣν τ̃ τεκτονικῆς τέχνης.

ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ.

Πελεκᾶνος. Faber. Glossae Graecobarbar. Τεκτο-

(a) Bazar, Turcis emporium. *Denius*.

Τεκτονικὸν ἐργαλεῖον, ἀργαλεῖον τοὺς πελεκάνους. Et alibi iterum, Αʼρχιτέκτων. ὁ πρῶτ@, ἢ ἡ ἀρχὴ τῆς τέκτονας. ἤγουν τῆς πελεκάνας.

ΠΕΛΕΛΑΔΑ. ΠΕΛΕΛΟΣ.

Πελελάδα. Stultitia. Corona pretiosa. Πελελάδα. *Insania*. Μωρία, & Πελελός. Stultus. Eadem Corona. Πελελός. *Fatuus*. Σκαιός, Anonymus De Nuptiis Thesei.

—— ἐπιβλεψεμὴ κρίση
Στὴν ὄρεξιν τὴν πελελὴν τῦ πονεμὴν ἀρκήτα.

Scribitur πελλὸς in Glossis Graecobarbaris. Αʼβέλτερ@. μωρός. λωλός. πελλός. Atque inde πελλάρα, quae πελελάδα, in Corona Eaedem Glossae. Αʼβελτερία. μωρία. πελλάρα. λωλάρα.

Π Ε Λ Λ Α.

Πέλλα. Inter instrumenta navalia ponit Constantinus De Administr. Imp. Τὰ παλαιὰ αὐτῶν μονόξυλα καταλύοντες, ἐξ αὐτῶν βάλλουσι καὶ πέλλας καὶ σκαρμὲς εἰς αὐτὰ, καὶ λοιπὰς χρέας.

ΠΕΛΛΑΝΕΙΝ, ΠΕΛΛΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Πελλάνειν. Stultescere. Glossae Graecobarbarae. Μωραίνει. νὰ μωραίνει. νὰ λωλάνει. νὰ πελλάνει. νὰ γένη μωρός. Item. Πελλανίσκειν. Eaedem Glossae alibi. Μωρίζει. ἀφορμίζει. λωλανίσκει. πελλανίσκει.

ΠΕΛΛΟΝ, ΠΕΛΛΟΡΑΦΟΣ.

Πέλλον. *Pellis*. Hesychius. Καρβατίνη, μόνη, πέλλον. Hinc πελλοράφ@. *Pellarius*. Sutor. Glossae Latinograecae. *Pellarius*. Πελλοράφ@.

Π Ε Λ Λ Ο Σ.

Πελλός. Stultus. Vide Πελελός. Inde Πελλάρα. Ibidem.

Π Ε Μ Π Ι Ν Ε Λ Ε.

Πεμπινέλε. *Pimpinella*. Sideritis. Herbae genus. Occurrit apud Myrepsum De Antid. cap. IC.

Π Ε Μ Π Τ Η.

Πέμπτη. Dies Iovis. Nicephorus Homologeta in Can. Οὐ δεῖ ἐργάζεσθαι τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινισίμου, οὔτε τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμου ψάλλειν τὸν ἄμωμον, οὐδὲ τὰς πέμπτας φυλάττειν. Et Ηʼ μεγάλη πέμπτη dicebatur, quae Pascha antecedebat. In Liturgia Basilii Magni. Εἰ δέ ἐστιν ἡ μεγάλη πέμπτη, ψάλλ. Codinus. Καὶ τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ ἀναγινώσκονται τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

Π Ε Ν Θ Ε Κ Τ Η.

Πενθέκτη. Quintosexta. Ita Synodus dicebatur, quae in Trullo habita. Balsamon De Privileg. Patriarch. Ωʼρισεν ἡ ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ μεγάλου παλατίου συστᾶσα θεία καὶ οἰκουμενικὴ ἁγία σύνοδ@, ἡ καὶ πενθέκτη λεγομένη, ταῦτα ῥητῶς. Phranzes lib. III. cap. XIX. *Monachas porro eodem loci incolentes, ad sanctissimi Prophetae, & Praecursoris, Monasterium in Trullo recedere voluit, ubi imperante Iustino Rhinotmeto sancta Synodus quintosexta celebrata est*. Simpliciter ἕκτη apud Zonaram in Scholio ad Can. Apost. V. Ηʼ ἐν τῷ τρούλλῳ σύνοδ@, ἡ λεγομένη ἕκτη. Iteratque eadem ad Canones LX LXXX. & in Orat. Πρὸς τοὺς τὴν φυσικὴν τῆς γονῆς ἐκροὴν μίασμα ἡγουμένους.

ΠΕΝΘΟΣ. ΠΕΝΘΙΜΟΣ.

Πένθ@, & Πένθιμ@. Significatio nota. Sed notandum discrimen, quod statuunt Iureconsulti Graeci posterioris aevi; quibus aliud est, ἐν τῷ πένθει τεκεῖν, aliud ἐν τῷ πενθίμῳ. Prius enim de mulieribus honoratis, aliud de non honoratis, usurpant. Scholiastes Basilicor. Eclog. XXVIII. Τὸ μὲν πένθ@, ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἐντίμων ἀνδρῶν λέγεται. τὸ δὲ πένθιμ@, ἐπὶ τῶν ἀτίμων. ἡ μὲν οὖν γυνὴ τοῦ ἀτίμου, ἐφʼ ἧς ὁ πένθιμ@ χρόν@ λέγεται, μετὰ τὸ τεκεῖν οὐ κωλύεται γαμεῖσθαι. οὐ γὰρ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ τελευτήσαντ@, πρὸ τοῦ γεννῆσαι, ἐκωλύετο αὐτὴ γαμεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ τὴν τῆς γονῆς σύγχυσιν. ἡ δὲ τοῦ ἐντίμου γυνὴ, ἐφʼ ἧς τὸ πένθ@ λέγεται, κἂν τέκῃ, ἀλλʼ οὖν τὸν χρόνον ὀφείλει φυλάξαι, ἐπεὶ οὐ διὰ μόνην τὴν σύγχυσιν τῆς γονῆς κωλύεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ τετελευτηκότ@.

Π Ε Ν Ν Ο Ν.

Πέννον. *Penna*. Hesychius. Πέννα, πτερά.

ΠΕΝΟΛΗΣ. ΠΕΝΟΛΙΟΝ.

Πενόλης. Penula. Glossae veteres Graecolatinae. Sic Οʼρνόλης. *Urnula*, & talia. Item πενόλιον. Fasti Siculi. Εʼκρυσεν αὐτῷ κατὰ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ στήθους, ὥστε τὸ πενόλιον αὐτοῦ καὶ τὴν τόγαν τρηθῆναι.

ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΟΦΥΛΑΞ.

Πεντηκοντοφύλαξ. Vide Φύλαξ.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ.

Πεντηκοστάριον. Gennadius περὶ ἀπολαυσ. τῶν ἁγίων cap. IV. Αʼδονται μετὰ μελῳδιῶν καθʼ ἡμέραν καὶ μινιαῖα, καὶ τριῴδια, καὶ λόγοι, καὶ μεταφραστὴς, καὶ πεντηκοστάρια, καὶ στιχηρὰ, καὶ τροπάρια. Et in Ecclesia Graeca liber est, cui Titulus, πεντηκοστάριον, περιέχον πάσας τὰς αὐτῷ πρεπούσας καὶ ἀναγκαίας ἀκολουθίας, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ζωηφόρου μεγάλης κυριακῆς τῆς ἐγέρσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ, μέχρι τῆς αὐτῆς ἑορτῆς τοῦ τιμίου σώματ@ καὶ αἵματ@ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.

Π Ε Ν Υ Σ.

Πένυς, pro Πένης. Pauper. Gregorius Lecapenus De Construct. Ιʼστέον ὅτι ἄλλο ἐστὶ τὸ βαρ-

τὸ βαρβαρίζειν, καὶ ἕτερον τὸ σολοικίζειν. καὶ τὸ βαρβαρίζειν μὲν γάρ ἐςι, τὸ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν, εἴτε περὶ τόνον, περὶ γραφὴν, &c. γραφὴν, ὡς ὅταν τις τὸ πένης διὰ τοῦ υ γράφῃ, ὀφέλων διὰ τοῦ η γράψαι.

ΠΕΞΙΜΟΝ.

Πέξιμον. Luxus. Glossae Graecobarbarae. Αὔλησις μαλακὴ τῦ ἀγάθωνος. πέξιμον τῦ πηδιαελίυ (a) τῦ ἀγάθωνος.

ΠΕΞΟΝ.

Πεξόν. *Plexum*. Glossae Latinograecae. *Prosa, pexa tunica*. Πεξὸν ἱμάτιον.

ΠΕΡΒΟΛΙΝ.

Περβόλιν. Idem, quod Περιβόλιον. Septum. Hortus. Glossae Graecobarbarae. Ο' κῆπος. τὸ περιβόλιν. ἢ περβόλιν.

ΠΕΡΓΟΥΛΑ.
ΠΕΡΓΟΥΛΟΝ.

Πέργυλα. *Pergula*, sive Πέργυλον. Glossae Basilicorum. Πέργυλα, ὑπερῷον. Hesychius. Πέργυλον, ὀρνιθάριον.

ΠΕΡΔΙΒΕΛΑ.

Περδιβέλα. Planulae. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΠΕΡΔΙΚΟΠΙΑΣΤΗΣ.

Περδικοπιάςης. Perdicum venator. Anonymus De Vulpe, & Lupo.
Γιατὶ ἔναι μέγας κυνηγὸς, μέγας περδικοπιάςης.

ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΣ.

Περεγρῖνος. *Peregrinus*. Glossae Basilicorum. Περεγρῖνος, πάροικος, ξένος, παρεπίδημος.

ΠΕΡΗΝΟΣ.

Πέρηνος. *Perennis*. In Inscript. veteri.

ΠΑΣΙ
ΚΡΑΤΗΣ. ΚΑΙ. ΜΗ
ΝΟΔΩΡΟΣ. ΤΙΟΙ.
ΑΥΤΟΥ. ΠΗΡΗΝΟΙ
ΜΝΗΜΗ. ΤΗ. ΧΑ.

Vbi, Περῆνοι μνήμη, nihil aliud est, quam quod in Latinis epitaphiis, *Perenni memoriae*. Περήνοι autem, pro Περήνῳ est, corrupto posterioris aevi more, quo ο, & ω, confundebant, ι, subscribendum adscribebant.

ΠΕΡΙΒΟΛΑΙΟΝ.

Περιβόλαιον, sive Περίβολος: Hortus, & septum, cui inclusae ferae ad venationem. Moschopulus. Κῆπος, ὁ τῶν λαχάνων, καὶ τῶν δένδρων. ἤγυν ὁ παράδεισος, ἢ τὸ νῦν κοινῶς λεγόμενον περιβόλιον. Achmes cap. CLI. Διετάξατο ἐκριζῶσαι δένδρα τῶν περιβόλων αὐτῦ. Luitprandus in Legat. *Nicephorus in eadem coena me interrogavit, si vos perivolia, idest, briolia, vel si in perivoliis onagros, vel cetera animalia haberetis. Cui quum vos briolia, & in brioliis animalia exceptis onagris habere adfirmarem; ducam te, inquit, in nostrum perivolium, satis magnum, montuosum, fructuosum, omnino amaenum.*

ΠΕΡΙΓΙΑΛΙΟΝ.

Περιγιάλιον. Ora maritima. Vide Γιαλός.

ΠΕΡΙΘΑΛΑΣΣΟ.

Περιθάλασσο. Littus. Corona pretiosa. Περιθάλασσο. *Littus*. Ακτη.

ΠΕΡΙΚΛΟΥΒΙΖΕΙΝ.

Περικλυβίζειν. Vide Κλῦβον.

ΠΕΡΙΟΔΕΥΤΗΣ.

Περιοδευτής. Lustrator. Circitor. Ita vocabatur, cuius munus esset circumire per omnes universae regionis Ecclesias, & inquirere de illarum statu. Gennadius in Encyclio. Ιδι τοίνυν τὰ πάντα θεοσεβέςατε, πάντα τὸν ὄντινα ὖν ἁλισκόμενον ἐπὶ τοιύτῳ τινὶ ἐπίσκοπον, ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ περιοδευτὴν, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, &c. Et observa locum illi in ordine Ecclesiasticorum post chorepiscopum. Synod. Laodic. Can. LVI. Οὐ δεῖ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν ταῖς χώραις καθίςασθαι ἐπισκόπυς, ἀλλὰ περιοδευτάς. Sed nimis generale hoc, & laxum. Strictius, & proprie Ioannes Episcopus Citri post τὸν νομοδότην recenset. Locus est in eius Resp. ad Cabasilam. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα ὀφφίκια, ἅπερ μάλιςα τοῖς ἱερεῦσιν ἁρμόζυσιν. ὁ ἐπὶ τῶν κατηχήσεων, ὁ ὀρφανοτρόφος, οἱ τέσσαρες ἔκδικοι, ὁ ἄρχων τῶν φώτων, ὁ νομοδότης, καὶ ὁ περιοδευτής. Balsamon in Commentar. ad Synod. Laod. Περιοδευταὶ δέ εἰσιν οἱ σήμερον προβαλλόμενοι παρὰ τῶν ἐπισκόπων ἔξαρχοι. ὗτοι γὰρ περιοδεύυσι. καὶ ἐπιτηρῦσι τὰ ψυχικὰ σφάλματα, καὶ καταρτίζυσι τὺς πιςούς. Mirum est Codinum in Catalogo officiorum Ecclesiasticorum nullam omnino huius mentionem facere.

ΠΕΡΙΠΛΟΚΑΣ.

Περιπλοκάς. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XLIV. Μαςίχην, καὶ λίβανον ἀρρενικόν. ἄνθος περιπλοκάδος. ἐκ πάντων ἀνὰ ὐγγίαν μίαν.

(a) Rectius πηδαλίυ. Donius.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Περιστερόπυλον. Columbae pullus. Columba. Rhazes de Peste cap. IV. Καὶ τὰ θερμὰ ἀρτύματα, ϗ τὰ δαυκία, ϗ τὰ περιστερόπυλα, ϗ τὰ ὗεια κρέα. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. VIII. Καὶ θρέψεις περιστερόπυλον ζεστὸν, ἢ ποντικὸν.

ΠΕΡΙΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙΝ.

Περιτριγυρίζειν. Vide infra Τριγυρίζειν.

ΠΕΡΙΤΗΣ.

Περίτης. Avis venaticae genus. Orneosophion. Ο᾽ περίτης ὀφείλει εἶναι κοντοπόδης, μακροδάκτυλος, μακρόλαιμος.

ΠΕΡΙΦΟΡΑΡΙΟΣ.

Περιφοράριος. Circumforaneus. Agyrta. Circulator. Glossae Latinograecae. *Circumlator*. Περιφοράριος. Et Graecolatinae. Περιφοράριος. *Regula* [a].

ΠΕΡΙΧΑΡΟΣ.

Περίχαρος. Corona pretiosa. Περίχαρος. *Facetus*. Εὐτράπελος.

ΠΕΡΙΧΕΡΙΟΝ.

Περιχέριον. Veteres. Περίχειρον dicebant. Glossae Latinograecae, *Armillae*. Περιχέρια.

ΠΕΡΙΧΥΤΗ.

Περικυτή. Lucta. Photius in Nomocan. cap. XXIX. Μόνον δὲ παίζειν ἔξεστι μονόβολον, καὶ κοντομονόβολον, ϗ κυνταρὸν κόντακα χαρὶς πόρπης, ϗ περικυτήν. Balsamon in Scholiis. Περιχυτὴ, ἡ πάλη.

ΠΕΡΝΕΙΝ.

Πέρνειν. Ferre. Pro Φέρειν. Glossae Graecobarbarae. Α᾽γγαρος, σκευοφόρος, φορτηγός. ὁπῦ βαστᾶ τ᾽ ἀγκεῖα. ὁπῦ βαστᾶ ϗ πέρνει τὸ φορτίν. Ioannes Glycas de Van. Vitae.

> Καὶ τῆς ζωῆς τὸν πλέον καιρὸν περνῦσιν μὲ τὰ μαῦρα.

ΠΕΡΝΙΑ.

Περνιά. Ilex. Gloss. Graecobarbarae. Α᾽κυλον. ὁ τῆς πρίνυ καρπὸς. ὁ καρπὸς τῆς πρινιὰς, ἡ περνιάς.

ΠΕΡΣΕΚΟΥΤΙΩΝ.

Περσεκυτίων. *Persequutio*. Iustinianus Novell. CXXXV. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῶν χρημάτων πέπονθε περσεκυτίωνος ἐπιδίδοσθαι λιβέλλυς τ᾽ οἰκείων πραγμάτων αὐτῦ.

[a] Forte Rabula. *Donius*.

ΠΕΡΣΙΜΟΥΛΟ.

Περσίμυλο. Petroselinum [b]. Corona pretiosa. Περσίμυλο. *Petrosillum*. Πετροσέλινον.

ΠΕΡΣΟΝΑΛΙΑΙ.

Περσοναλίαι, sc. ἀγωγαί. *Personales* actiones. Novell. CXXXVI. & Iureconsulti Graeci passim.

ΠΕΡΤΖΗΝΗ.

Περτζηνή. Gallicum, *Pertuisane*. Hasta velitaris. Tragula. Cyrillus in Lexico. Σαρομάσιν, κοντάρια μετὰ ἀκρίφια, ἤως περτζηνή.

ΠΕΣΙΜΟΝ.

Πέσιμον. Casus. Vide Εὔγαρμαν.

ΠΕΣΚΕΣΙΟΝ.

Πεσκέσιον. Tributi genus, quod Imperatori Turcico solvunt Patriarchae Constantinopolitani. Chronicon Constantinop. Δὸς πεσκήσιον φλωρία χιλιάδας δύο. Tamen Amurathes capta Vrbe immunitatem concesserat. Phranzes Chronici lib. III. cap. XIX. *Dedit etiam litteras Patriarchae cum subscriptione auctoritatis regiae, quibus illi a vexationibus cavit, rebellari vetuit, & quicquam tributi nomine ab eo exigi, vim a quoquam adversario, & inimico inferri interdixit, & ut a vectigalibus, & publicis contributionibus ipse, omnesque successores, subiectique Episcopi in perpetuum vacarent mandavit*. Primus dedit Simeon Hieromonachus Trapezuntius, ut Patriarchatu potiretur; eratque florenorum quingentorum; postea vero ad tria usque millia excrevit. Mox tamen iterum ad duo reductum fuit, ut discimus ex Malaxo in Histor. Patriarch.

ΠΕΣΟΣ.

Πεσός. Vide Πισός.

ΠΕΤΑΛΟΝ.

Πέταλον. Lamina aurea, quam in fronte Pontifex gestabat. Glossarium Arabicolatinum. *Petalum, aurea lamina, in fronte Pontificis*. Eusebius Hist. Eccles. lib. III. cap. XXXI. Ι᾽ωάννης ὁ ἐπὶ τὸ στῆθος τῦ κυρίυ ἀναπεσὼν, ὃς ἐγχυνήθη ἱερεὺς, τὸ πέταλον πεφορηκὼς, ϗ διδάσκαλος. Iterum lib. IV. cap. XXIV. iisdem verbis. Arnoldus abbas Bonaevallis. *Praeter haec laminam auream, quem petalum vocant, fronti habebat insertam*. Beda De Tabernac. lib. III. cap. III. *Et lamina aurea super cidarim, quae titulo nominis Domini ceteris altior omnibus eminebat*. Et capit. IX. *Induatur faeminalibus lineis, tunica linea, superhumerali, rationali, baltheo, tiara, petalo aureo*. Inscriptum autem erat nomen

[b] Florentinis, *Prezzemolo*. *Donius*.

men Dei, ut videmus in priore loco Bedae, quem produxi, & ex Anthea De LXXII. Interpretibus. Ἐπὶ δὲ ταύτης τὴν ἀμίμητον μίτραν, τὸ καθηγιασμένον βασίλειον, ἐκτυπῶν ἐπὶ πετάλῳ χρυσῷ γράμμασιν ἁγίοις τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, κατὰ μέσον τῶν ὀφρύων δόξῃ πεπληγωμένον.

ΠΕΤΖΙΜΕΝΤΑ.

Πετζιμέντα. *Impedimenta*. Sarcinae Constantinus De Administr. Imper. Καὶ οὕτως ῥίπτοντες αὐτὰ (τὰ μονόξυλα) εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ τὰ πετζιμέντα αὐτῶν ἐμβληνσκόμενοι, εἰσέρχονται, καὶ αὖθις ἀποπλέουσιν.

ΠΕΤΖΙΟΝ.

Πετζίον, five Πετζίν. Italicum *Pezzo*. Pellis. In Diplomate Andronici, quod exstat apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. Διὰ προσφαγίων πασῶν, ἢ χμερίων, ἢ πετζίων, ἢ πανίου, ἢ λινοκόκκου. Nicetas in Alexio Comneno libro III. Οἱ μὲν τοίνυν τὰ πλοῖα φέροντες ἔστησαν κατέναντι τῶν πετρίων, βοείοις πετζίοις φραξάμενοι ταῦτα, ὡς εἶεν πυρὶ ἀλώτα. Gloff. Graecobarbarae. Ἐπιτεμεῖν τὸ ἐπικεφάλαιον δέρμα, σὺν θριξί. νὰ κυρεύσῃ. τὸ πετζὶν ὅπου ἔνι ἀπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν, μὲ ταῖς τρίχαις.

ΠΕΤΗΝΑΡΙΟΝ.

Πετηνάριον, five Πετηνάριν. Volucris. Avis. Glossae Graecobarbarae. Πουλλὶν, ἤτοι πετηνάριν.

ΠΕΤΙΤΕΤΕΙΝ.

Πετιτεύειν. *Petere*. Glossae Basilicor. Ἐπετίτευσεν· ἀπήτησεν.

ΠΕΤΙΤΟΝ.

Πετίτον. Regio. Via. Eustathius Iliad. ύ. Τόποι λιβυκοὶ νομοὶ ἐγχωρίως λέγονται, καθὰ τὶς ἂν εἴποι ῥεμῶνες, ἢ τόρμαι, ἢ ἐνορίαι, ἢ πετίτα. Iulianus in Orat. De Regno. Οἰκεῖται δὲ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τῶν ἄλπεων. ὄρη δὲ ἐστὶ ταῦτα παμμιγῆ (*f.* παμμεγέθη) καὶ ἀπορρωγῆ. ἐν αὐτοῖς πέταιτα (five πέτρα) μόλις ἁμάξῃ μιᾷ καὶ ὀρικῷ (l. ὀνικῷ) ζεύγει τὴν ὑπέρβασιν βιαζομένοις ξυγχωροῦντα.

ΠΕΤΡΑΡΕΙΑ.

Πετραρεῖα. *Petraria*. Vide Τετραρεῖα.

ΠΕΤΡΙΤΗΣ. ΠΕΤΡΙΤΑΡΙΟΣ.

Πετρίτης. Avis venatricis genus. Anonym. De nuptiis Thesei.

Εἰς τέτοιον τρόπον πήχενε ἐμηλία κυνεγόντας.
Πετρίτην ἐς τὸ χέριν της βαστόντας ἢ κυρλέσα.

Iterum alibi.

Εἶχαν γεράκια, καὶ σκυλία, πετρίτας ὅσους θέλων.

Hinc πετριτάριος. Occurrit apud Nicetam libro III. De rebus Alexii Angeli.

ΠΕΤΡΟΚΟΛΛΑ.

Πετροκόλλα. Gloff. Graecobarbarae. Ἀσαλμαλίτης, λίθου κόλλα. πετροκόλλα.

ΠΕΤΡΟΧΕΛΙΔΩΝ.

Πετροχελιδών. Eustathius ad Odiff. δ'. Χελιδόνας τινας, ἃς οἱ ἰδιῶται πετροχελιδόνας φασὶν ἐκεῖνοι καλοῦσιν ἄποδας.

ΠΕΤΚΙΑ.

Πεύκια. Tapetes. Aulaea. Corona pretiosa. Πεύκια. *Aulaea*. Τάπητες.

ΠΕΦΤΕΙΝ.

Πέφτειν. Pro Πίπτειν. Cadere. Gloff. Graecobarbarae. Πίπτει, ἢ πέφτει.

ΠΗΓΑΔΗ.

Πηγάδη. Puteus. Cisterna. Corona pretiosa. Πηγάδη. *Cisterna*. Φρέαρ. Gloff. Graecobarbarae. Εὐγάλλει, ἢ σύρνει, καὶ γεμένει νερὸν, ἤγουν ὕδωρ, ἀπὸ τὸ φρέαρ, ἢ λάκκον, ἢ πηγὴν ἢ πηγάδιν. Theodosius Zigomala Theomatoepist. XXIII. Καὶ γλυκορότερα ἤθελε λείψειν νερὸν ἀπὸ τὸ πηγάδη, καὶ ἀπὸ ταῖς βρύσαις, παρὰ ἀπὸ ἐσέναν ὕλη τῶν λόγων.

ΠΗΓΑΝΕΛΑΙΟΝ.

Πηγανέλαιον. Oleum rutae. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. capit. XLIV. Πηγανελαίου κοχλιάρια δύο.

ΠΗΓΕΛΒΙΟΝ.

Πηγέλβιον. Simeon Sethi De Facult. Cib. Τὸ ἄμπαρ ἐν διαφόροις τόποις βλύζει. εἰσὶ δὲ τούτου πηγαὶ, καθάπερ πηγελβίου, καὶ ἀσφάλτου, καὶ θείου.

ΠΗΓΟΤΝΑ.

Πηγῦνα. Pro Πωγών. Barba. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Καὶ τὸ πηγύνη τοβρέξε με ὄρεξιν μεγάλη.

Sed legendum Πογύνη. Vide Πογύνιον.

(a)ΠΗΔΙΑΒΛΙΟΝ.

Πηδιάβλιον. Tibia. Glossae Graecobarbarae. Αὔλησις μαλακὴ τοῦ ἀγάθωνος. πρέξιμον τοῦ πηδιαβλίου τοῦ ἀγάθωνος. Iterum alibi. Ἀγλευκὲς, αὐλὸς, πηδιάβλιν. Et occurrit illic pluries.

ΠΗΚΤΗΣ.

Πήκτης. Structor. Quadratarius. In l. *Artifex*. I. C. de Excus. Artific. *Quadratarii, quos Graeco vocabulo* Πήκτας *adpellant, Structores*. Zonaras Annal. III. Ἑτέρα δ' αὖθις ἐπιβολὴ μηνύεται τῷ βασιλεῖ, ἣν ἐμελέτα ὁ πήκτης

[a] Ἀπὸ τοῦ πυθαύλου. Donius.

κτης βασίλει@. Sed illic esse legendum, ἐπέκτης, supra docuimus ex Cedreno,

ΠΗΜΕΝΤΑΡΙΟΣ.

Πημεντάριος. *Pigmentarius*. Olympiodorus in Platonis Gorgiam capit. I. Ὁ μὲν ἰατρὸς ἐπιτάττει, ὁ δὲ πημεντάριος διακονεῖ τὰ πρὸς τὴν χρείαν εὐτρεπίζων. Et occurrit semel iterumque mox capit. XLII. Glossae Basilicorum. Πημεντάριος, προπετῶς διδοὺς τὸ κώνειον, ἢ σαλαμάνδραν. Balsamon a Concil. VI. Can. XCI. Κατέχεται τῷ περὶ ἀνδροφόνων νόμῳ καὶ ὁ πημεντάριος προπετῶς διδούς τινι κώνειον. Eadem idem ad Photii Nomocan. Tit. VII. cap. XXV. In Lexico Stephani. Μυρεψὸς, πιμενταρίου.

ΠΗΝΙΟΝ.

Πηνίον. *Penus*. Glossae Gracolatinae. Πηνίον. *Penus, haec Penucula*.

ΠΗΡΟΥΝΙΟΝ.

Πηρούνιον. Fibula. Glossae Graecobarbarae. Ἀέτας, πόρπας, περόνας, πηρούνια, πρότζες.

ΠΙΑΝΝΕΙΝ, ΠΙΑΣΜΕΝΟΣ.

Πιάννειν. Prehendere. Capere. Theodosius Zygomala Themato epist. V. Ἀπὸ τόρα πιάνοντας τὸ κοντίλη σὸ χέρη, ἔχέρισα νὰ σε γράψω. Glossae Graecobarbarae. Λαμβάνουσιν, ἤτοι πιάννουσιν, τὰ σῦκα. Hinc πιασμένος. Corona pretiosa. Πιασμένος. *Deprehensus*. Εἰλημένος.

ΠΙΑΝΟΝ.

Πίανον. Pro Πήγανον. Ruta. Glossae Graecobarbarae. Ἄγονον. πίανον. πήγανον.

ΠΙΓΑΔΙ.

Πιγάδι. Idem quod πηγάδη. Corona pretiosa. Πιγάδι. *Puteus*. Φρέαρ.

ΠΙΓΚΕΡΝΗΣ.

Πιγκέρνης, *Pincerna*. Item Πικέρνης. Glossae Graecolatinae. Πιγκέρνης. *Pocillator*. Codinus. Τὰ τοῦ πικέρνη πάντα οἷα τὰ τοῦ μεγάλου πριμμικηρίου, ἄνευ δὲ δικανικίου. καὶ τὰ τοῦ κουροπαλάτου ὅμοια τοῖς πικέρνη, καὶ ἄνευ δικανικίου. Observa obiter Imperatoris pincernam dignitate supra Curopalatem fuisse, quod & clare adparet ex alia eiusdem recensione, quam facit pag. 13. Ὁ μέγας δηλαδὴ δομεστικὸς μετὰ τὸν καίσαρα ἀρχὴ, καὶ καθεξῆς οἱ λοιποὶ ὁ πανυπερσέβαστος, ὁ πρωτοβεστιάριος, ὁ μέγας δοὺξ, ὁ πρωτοστράτωρ, ὁ μέγας στρατοπεδάρχης, ὁ μέγας πριμμικήριος, ὁ μέγας κοντοσταῦλος, ὁ μέγας λογοθέτης, πρωτοσέβαστος, ὁ πικέρνης, ὁ κουροπαλάτης, ὁ παρακοιμώμενος τῆς σφενδόνης. Vides ordinem. Nec circa pocula tantum occupabatur, sed copias quoque ducebat, & militare munus obibat. Ecce apud Cantacuzenum libro II. cap. XXIX. *Imperator pincerna Philantropaeno ad Mitylenem pedestri, & equestri manu* A *obsidendam relicto, Phocaeam cursum intendit*. Et cap. XXXIA. *Ioannem Pincernam, & Monomachum illic cum copiis contendere iussit*.

(a)ΠΙΔΕΞΙΟΣΥΝΗ.

Πιδεξιοσύνη. Dexteritas. Solertia. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ σκόπα γὰρ τὰ πράγματα μὲ τὴν πιδεξιοσύνη.

Glossae Graecobarbarae. Ὑψηλά. ψηλοκοπημένα μὲ πιδεξιοσύνην.

B

ΠΙΘΑΜΗ.

Πιθαμὴ. Pro Σπιθάμη. Corona pretiosa. Πιθαμή. *Palmus*. Σπιθάμη.

ΠΙΤΙΚΙΟΝ.

Πιθίκιον. Athenaeus De Mach. Bell. Δεῖ οὖν ἐν τῇ ἐσχάρα τῇ ἐπερειδομένῃ ταῖς ὁλκάσιν ἁρπάζειν μέσον τὸ λεγόμενον πιθίκιον.

C

ΠΙΚΝΑΔΕΣ.

Πικνάδες. Corona pretiosa. Πικνάδες. *Lenticulae*. Φακοί.

ΠΙΚΟΥΤΖΟΥΛΟΝ.

Πικούτζουλον. Pro Ἐπικούτζουλον. Camasus. Psellus De Grammatica.

Κάμασον, τὸ πικούτζουλον, κέπφος, εἶδος ὀρνέου.

D

ΠΙΚΡΑ.

Πίκρα. Corona pretiosa. Πίκρα. *Anxietas*. Περιαλγέα.

ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ.

Πικραμένος. Amarus. Acerbus. Tristis. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Πάντα μ᾽ ἀνασεναγμὰτα, μὲ δάκρυα, μὲ πόνους,
Πέρνουν τὴν δολερὴν ζωὴν καὶ πικραμένους χρόνους.

E

ΠΙΚΡΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Πικρανίσκειν. Indignari. Aegrae ferre. Offendi. Gloss. Graecobarbarae. Ὅπου πικρανίσκουσιν, ἤγουν πικραίνονται.

ΠΙΚΡΟΥ.

Πικρόν, Corona pretiosa. Πικρόν. *Amarum*. Πικρόν.

F

ΠΙΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Πιλατίκιον. Sceptrum Imperatoris, ad instar pili, atque inde nomen. Itaque falluntur viri docti, qui etymon ab Oriente petunt. Codinus. Ὁ πρωτοβεστιάριος πλατίκια, ἤτοι σκῆπτρα, κρατῶν ἀπηωρημένα γε ὄντα κατὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα αὐτοῦ. Iterum. Ὁ πρωτοβεστιάριος ἐμφανίζει αὖθις τὰ πλατίκια, τὴν τοῦ βασιλέως

[a] Ἐπιδεξιοσύνη. Donius.

λέως δεικνύων ἑτοιμασίαν. Et tertio. Μετὰ γοῦν τὸ ἑτοιμασθῆναι τὸν βασιλέα, καὶ σαθῆναι, ὁ πρωτοβεστιάριος ἐμφανίζει πάλιν ἐκ τρίτου τὰ ἐπιλουτίκια. Manifesto legendum, τὰ πλατίκια. Hoc autem, ut alia quaedam a Medorum rege adsumserat Imperator, habebatque cum Iudicibus commune. Erat vero contextum e corallio, fimbriatumque, & ex collo gestabatur. Idem Codinus alibi. Ἐπὶ δὲ τραχήλου τῶν κριτῶν ἐκρέμαντο δύο τινὰ διὰ σιτανίων πλατίκια λεγόμενα, ἅπερ εἰσὶ μαργέλλια μετὰ σύρματος, τὸ μὲν μῆκος σπιθαμῆς ἔλαττον, τὸ δὲ πλάτος παλαμιαῖον. ἅτινα ὁ τῶν μήδων ἐφόρει βασιλεὺς, ὁμοίως καὶ οἱ κριταί.

ΠΙΛΟΣ.

Πίλος. *Pilum*. Suidas. Ἔστι δὲ πίλος καὶ τάγμα, πρῶτος πίλος καλούμενος.

ΠΙΛΟΦΟΡΟΣ.

Πιλοφόρος. *Pilifer*. Pilanus. Pilum gestans. Petrus. Patric. De Legat. Δεκέβαλος πρὸς Τραϊανὸν ἔπεμψε πρέσβεις [a] πιλοφόρους. οὗτοι γάρ εἰσι παρ' αὐτοῖς οἱ τιμιώτεροι. πρότερον γὰρ κομήτας ἔπεμπον, εὐτελεστέρους παρ' αὐτοῖς δοκοῦντας εἶναι.

ΠΙΓΜΕΝΟΣ.

Πιγμένος. Firmus. Stabilis. Glossae Graecobarbarae. Βέβαιος, πιγμένος, ἢ ἐμπιμένος, ἢ στερεός.

ΠΙΝΑ.

Πῖνα. Fames. Corona pretiosa. Πῖνα. *Fames*. Λιμός. Item, *Penna*. Demetrius Constantinop. Hieracosophii libro I. capit. CLI. Τὰς γεμούσας πίνας τρύπα, καὶ μετὰ οἴνου παλαιοῦ ἀπόπλυνε τὸν τόπον. Item cap. CLXII. Ἔπειτα πλύξας εὐφυῶς τὸν ἱέρακα, τέμε αὐτοῦ προσεχῶς τοῦ κλασθέντος πτεροῦ τὴν πίναν.

ΠΙΝΑΚΙΟΝ.

Πινάκιον. Quadrans medimni. Zonaras in Michaele Ducae F. Σίτου γινομένης ἐνδείας ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως τούτου, ὡς μὴ ὅλον μέδιμνον εἰς νόμισμα ἀποδίδοσθαι, ἀλλὰ παρὰ πινάκιον, ὅ ἐστι μεδίμνου τὸ τέταρτον.

ΠΙΝΝΕΙΝ.

Πίννειν. Pro Πίνειν. Bibere. Glossae Graecobarbarae. Γεύεται, ἢ γεύεται, ἢ πίννει κρασίν. Iterum alibi. Πίννει, ἢ βρέχεται.

ΠΙΝΟΛΙΑ.

Πινόλια. Pinus. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΠΙΝΣΟΣ.

Πινσός. *Pinsus*, vel *Pisus*. Sed non est leguminis genus, ne quid erres. Codinus in Orig. Constantinop. Τῶν δὲ πινσῶν ὑψωθέντων, καὶ τῶν μεγάλων κιόνων σαθέντων, ἔμελλεν μετ' αὐτῶν καὶ τοὺς ῥωμαίους κίονας στῆσαι. Iterum. Καὶ ἀναλαβόντες εἰς τοὺς πινσοὺς μέχρι τῶν κατηχουμένων, προσέταξε στρατηγὸς ὁ μάγιστρος, &c. Cedrenus. Συνιδὼν οὖν ὁ βασιλεὺς ἤγειρεν ἄλλους πινσούς, καὶ ἐδέξατο τὸν τροῦλλον, καὶ οὕτως ἐκτίσθη. Scribitur etiam πισός. Suidas. Πισὸς, καὶ πινσός. πεσὸς δὲ παρὰ Προκοπίῳ. Locus autem Procopii est lib. De Aedific. Iustin. Κατὰ δὲ τὰ τοῦ νεὼ μέσα λόφοι χειροποίητοι ἐπανεστήκασι τέσσαρες, οὓς καλοῦσι πεσούς. Apud Harmenopulum est πισσός, lib. II. Tit. IV. §. 40. & 50. Vbi valde aestuant viri docti. Glossae Graecolatinae. Πισσός, *Pisus*. Errat autem vehementer interpres Harmenopuli, qui interpretatur, *Bitumen*. Procopius clare ostendit quid fuerit, nec alio interprete opus est.

ΠΙΝΤΟΝΝΕΙΝ.

Πιντόννειν. Abundare. Glossae Graecobarbarae. Πλεονάζομαι. πολλυνίσκομαι. πιντόννομαι. Vel Portare. Eaedem Glossae. Νὰ φέρνει. νὰ πιντόννει. Occurrit illic pluries.

ΠΙΟΤΟΝ.

Πιοτόν. Pro Ποτόν. Poculentum. Glossae Graecobarbarae. Τὰ ποτὰ σιτία δεχομένη. ὅπου δέχεται καὶ λαμβάνει τὰ φαγιὰ καὶ τὰ πιοτά. Occurrit etiam alibi in illis ipsis Glossis.

ΠΙΠΠΙΛΛΙΖΕΙΝ.

Πιππιλλίζειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀντλεῖ. πιππιλίζει. γεμώνει. γεμίζει.

ΠΙΡΙΟΝΗ.

Πιριόνη. Serra. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΠΙΡΟ.

Πίρο. *Spina*. Apud Crusium in Turcograecia.

ΠΙΣΙ.

Πίσι. Pro Πίστις. Fides. Simeon Cabasilas in Epist. Τούτων δὲ (τῶν διαλέκτων) ἁπασῶν ἡ τῶν ἀθλιωτάτων χείριστη. βουλόμενοι γὰρ εἰπεῖν, ἰδοὺ πίστις, ὑπακοή, καὶ ἑλλήνων δικαιοσύνη, λέγουσιν ἀντὶ τούτων ἰπᾶ πίσι, ἰπᾶ σολή, ἰπᾶ ῥωμαϊκὴ κρίσι.

ΠΙΣΚΙΝΑ.

Πισκίνα. *Piscina*. Basilic. Eclog. XIX. Οἱ δὲ ἐν ταῖς πισκίναις ἰχθύες οὐκ εἰσὶ τοῦ οἴκου, ἢ τοῦ ἀγροῦ, ὥσπερ μηδὲ τὰ λοιπὰ ζῶα. Iterum LVIII. Λέγει ὁ πραίτωρ μὴ κωλύεσθαι τὸν ἄνευ αἰτίας χρησάμενον ἐν τούτῳ τῷ ἔτει τῷ ὕδατι τῆς πηγῆς, ἢ τοῦ ὑδοσασίου, ἢ τοῦ φρέατος, ἢ τῆς πισκίνας, ὡσαύτως κεχρῆσθαι. Glossae. Πισκίνα, κιστέρνα, ἰχθυοτροφεῖον, κολυμβήθρα. Moschopulus. Κρήνη, ἡ κοινῶς πισκίνα. Scribitur φυσκήνα. apud Ano-

[a] Hic iure πιλοφόρους esse pileatos potius, quam Pilanos. *Donius*.

Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorroes,

Ἡ κόρη τὸν καλλίμαχον ὡς εἶδε πολεμῶντα.
Καὶ κόψαντα τ' κεφαλὴν τοῦ δράκοντος εἰς τέλος,
Δράπτει ξυστὴν ὁλόχρυσον ὑπάμπρος τὴν φυσκήναν.
Νερὶ νὰ φέρῃ πρὸς αὐτὸν, τὰς χεῖρας τοῦ νὰ νιψῇ.

Alibi quoque βισκήνα scribitur pro eodem in illo ipso Poemate.

ΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Πίσκοπος. Pro Ἐπίσκοπος. Anonymus De bello sacro,

——— εἰς ὅλα τὰ ῥήγατα
Καρδιναλέους ἀπέδηλεν λεγάτους κ) πισκόπους
Στὸν ῥῆγαν τῆς Φράντζας τε, κ) τόπους τοὺς ἑτέρους.

Et alius De Vulpe, & Lupo.

Καὶ γίνομαι καλόγερος, τὰ ῥοῦχαμου μαυρίζω,
Καὶ πάγω σὰν ἡγούμενος, σὰν πίσκοπος γυρίζω.

ΠΙΣΤΑΚΕΛΑΙΟΝ.

Πιστακέλαιον. Oleum pistacinum. Simeon Sethi De Cib. Facult. Εἰ δὲ βούλεται φασίτιος ἐλαίῳ αἰλυ'δαλελαίου ἢ πιστακελαίου γεῦσιν περιθεῖναι, τὸ ἔλαιον ἑψησάτω μεθ' ὕδατος τριπλασίου.

ΠΙΣΤΟΣ.

Πίστος. *Pistus*. Panis genus. Mauricius Strateg. lib. 11. Ἑτέρας ἁμάξας ὡσεὶ δέκα ἢ εἴκοσι βαστάζούσας πίστους, ἢ βουκελάτα. Iterum libro VI. Εἰς τὴν τένταν, ἤτοι καμάρδαν, ἔχειν κ) δαπάνην βουκελάτου, ἢ πίστου, ἢ ἄλλου τινὸς εἴδους ἐλαφροῦ. Leo Constitut. x. Δαπάνην ἔχειν ἢ παξαμαδίου, ἢ πίστου, ἢ ἄλλου τινὸς εἴδους ἐλάφρου. Viri docti putant legendum, εἴδους ἀλεύρου. Sed nihil omnino mutandum. Vides enim eadem dicere verba Mauricii, ac Leonis. Et in Glossario veteri, Βουκελάτου, ἄρτου ἐλαφροῦ, ὃς λέγεται πολλίκιον.

ΠΙΣΩ.

Πίσω. Pro Ὀπίσω. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τὸ τί με μέναν ἔποικες εἰς τὸν καιρὸν τὸν πίσω

ΠΙΤΕΡΑ.

Πίτερα. Pro Πίτυρα. Glossae Graecobarbarae. Λίτος, κ) πάχος, κ) πίτυρα. ἤγουν πίτερα. Occurrit mox iterum.

ΠΙΤΖΟΣ.

Πιτζός. Orneosophion. Τὰ φαλκώνια τὰ ἐξωπίτικα κρέτ'τονα παρ' ὃ τὰ πωλότροφα. ὀφέλει ϡ εἶναι πιτζά.

ΠΛΑΓΙΑΡΙΟΣ.

Πλαγίαριος. *Plagiarius*. Glossae Graecolatinae. Πλαγιάριος. *Plagiarius*. *Fragana*. Glossae Basilicorum. Πλαγιάριος, ψυχαγωγὸς, ἀνδραποδιστής.

ΠΛΑΓΙΑΥΛΙΖΕΙΝ.

Πλαγιαυλίζειν. Eustathius ad Iliad. σ'. Ἦν δέ τις κ) πλαγίαυλος. ὅθεν ἡ κοινὴ γλῶσσα τὸ πλαγιαυλίζειν εἴληφε·

ΠΛΑΚΟΠΙΤΤΑ.

Πλακοπίτ'τα. Placenta. Vide. Μαρσαπᾶς.

ΠΛΑΚΟΥΝΤΑΡΙΟΣ.

Πλακουντάριος. *Placentarius*. Glossae Graecolatinae. Πλακουντάριος. *Placentarius Dulciarius*.

ΠΛΑΝΤΑΣΣΕΙΝ.

Πλαντάσσειν. Rumpere. Nicetas in Isaacio Angelo lib. 11. Πολλοὶ δὲ κ) ἄνοπλοι κ) ἄνιπποι εἰς τὸ στρατόπεδον ἐπανέλθεσαν, τῇ συντονίᾳ τοῦ δρόμου πλαξάντων σφίσι τῶν ὀχημάτων.

ΠΛΑΤΥΓΟΣ.

Πλατυγός. Pro Πλατύς. Latus. Gloss. Graecobarbarae. Φάραγγες, ἢ τόποι πλατεῖς. φαράγγια, ἢ πλατγοὶ τόποι.

(a) ΠΛΑΤΖΑ.

Πλάτζα. Locus. Ex idiomate Alemannico, & Gallico. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἐδῶ στὴν πλάτζαν τούτη γὰρ ἔβαλαν οἱ θεοί μας.

ΠΛΑΤΖΑΡΙΟΣ.

Πλατζάριος. Idem quod πλατιάριος. Anonymus De Arte Persica. Σημαίνει ϡ κ) σπεκουλάτορα, κ) πλατζαρίους, κ) μάστιγας. In Glossis Basilicorum invenio. Πλατζάριος, κομμερκιάριος. Et mox, πλατιάριος.

ΠΛΑΤΙΑΡΙΟΣ.

Πλατιάριος. Commerciarius. Glossae Basilicorum. Πλατιάριος. κομμερκιάριος.

ΠΛΑΤΟΝΙΟΝ.

Πλατόνιον. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ μυζηθρίταις; κ) λαγοὺς, πλατόνια μαγειρμένα.
Λαφόπουλα, κ) ἄλλα ζῶ ἐκεῖσε μαζομένα.

ΠΛΕΜΕΝΟΝ.

Πλεμένον. Pro, Πεπλεγμένον. Glossae Graecobarbarae. Ἀβλαβήνιον σιρὰ πλεκομένη. ἅλυσις πλεμένη. Anonymus De nuptiis Thesei.

Μαλία του ὁλόξανθα, στγοῦρὰ, λισσοπλεμένα.

ΠΛΕΜΟΝΗ.

Πλεμόνη. Pulmo. Corona pretiosa. Πλεμόνη. *Pulmo*. Πνεύμων.

ΠΛΕ-

(a) Ital. *Piazza* a platea. *Donius*.

ΠΛΕΞΙΔΑ.

Πλεξίδα. Capillus. Corona pretiosa. Πλεξίδα. *Crinis*. Πλόκαμος. Occurrit quoque apud Crusium in Turcograecia. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ὁ λοχρυσάχε τὰ μαλία ἐκᾶνα δωπλομένα
Ἀπάνω σὸ κεφάλλω της χωρὶς καμία πλεξίδα.

ΠΛΕΞΙΜΟΝ.

Πλέξιμον. Catena. Torques. Glossae Graecobarbarae. Ἀλύσιον, τὸ περὶ τὸν τράχηλον πλόκιον. τὸ πλέξιμον ὅπε βάλλεν εἰς τὸν λαιμόν. ἀλυσίδιον ἀργυρὸν, ἢ χρυσόν.

ΠΛΕΡΩΜΑΝ.

Πλέρωμαν. Merces. Vide Πληρωμή.

ΠΛΗΓΑΤΟΙ.

Πληγάτοι. *Plagati*. Vulnerati. Ruffus in Legg. Milit. Εἰ δέ τινας αὐτῶν μαχομένυς συμβῇ γῳέσθαι πληγάτυς, ἐλευθέρυς τὺς τοιέτυς φυλάττεσθαι τοῦ τοίυτου ἐπιτιμίυ. Iterum. Εἰ δὲ συμβῇ τινας ἐξ αὐτῶν, ὡς ἀνδὸς πληγάτυς ἐν αὐτῇ τῇ συμβολῇ γῳέσθαι, ἐκείνους ἐλευθέρυς εἶναι τῦ τοιέτυ ἐγκλήματος.

ΠΛΗΓΟΜΑΤΙΑ.

Πληγοματιά. Vulnus. Glossae Graecobarbarae. Βασανισμῶν. πληγοματιῶν. κορτοματιῶν.

ΠΛΗΓΟΝΕΙΝ.

Πληγόνειν. Percellere. Ferire. Vulnerare. Glossae Graecobarbarae. Ἀνεπίπληκτον. ὅπου ποτὲ δὲν πληγόνεται. ἄκακον. Iterum. Ἄτρωτος. ὅπε δὲν πληγόνεται.

ΠΛΗΘΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Πληθυνίσκειν. Pro Πληθύνειν. Glossae Graecobarbarae. Πληθυνίσκει. πολυνίσκει.

ΠΛΗΝΑΡΙΟΝ.

Πληνάριον. *Plenarium*. Basilic. Eclog. LVI. Ὑπὲρ δὲ τῶν δημοσίων συντελειῶν τὰς ἀποχὰς, ἤτοι ἀμεριμνίας μερικάς τε καὶ πληναρίας πᾶσι τρόποις παρὰ τῶν τὰ δημόσια ὑποδεχομένων γίνεσθαι διορίζομεν. In edicto Iustiniani XIII. Καὶ τὴν ὑπ' αὐτῷ πληναρίαν παρ' αὐτῦ πραχθῆναι.

ΠΛΗΡΩΜΗ.

Πληρωμή. Merces. Glossae Graecobarbarae. Ἀθήτευτος. ὁ μηδενὶ ἐπὶ μισθῷ δυλεύων. ὅπε δὲν δυλεύει κανένος ἀνθρώπε διὰ πληρωμὴν, ἢ πλέρωμαν.

ΠΛΕΤΓΕΙΝ.

Πλήτγειν Pro Πλήττειν. Vt multa talia. Demetrius Chalcondyles in Erotematis. Πλήσσω, ἢ πλήττω, ἢ πλήτγω, πλήξω, πέπληγα.

ΠΛΙΘΘΑΡΙΟΝ.

Πλιθθάριον. Later. Gloss. Graecobarbarae. Φραγμοὶ πλατεῖς ἀπὸ πλίνθυ. φραγμοὶ πλατεῖς περισεφανωμένοι ἤγυν τριγυρισμένοι μὲ πλιθθάρια.

ΠΛΙΣΣΕΙΝ.

Πλίσσειν. Dolere. Tristari. Glossae Graecobarbarae. Νὰ λυπεθῶμεν. μακάρι νὰ θέλαμεν πλίξειν. ἢ νὰ ἐθέλαμεν θλιβᾶν. Iterum alibi. Ἀνιᾶσθαι. λυπεῖσθαι. νὰ θλίβεται. νὰ πλίσσει.

ΠΛΟΚΑΔΙΑ.

Πλοκάδια. Crates. Inter instrumenta bellica. Laonicus Chalcondyles lib. VII. Ἐστρατοπεδεύετο καὶ τηλεβόλυς τε καὶ πλοκάδια παρασκευαζόμενος ἐπὶ ἡμέρας τινάς.

ΠΛΟΥΜΑΚΙΟΝ.

Πλυμάκιον. *Plumacium* [a]. Glossae Graecolatinae. Πλουμάκιον, πλουμμίον. *Plumacium*. Gotfridus Viterbiensis Cron. Part. IX.

Vltimus Assyriae rex nomine Sardanapala
Fecerat ex pluma plumacia clausus in aula.

Anastasius in Sergio. *In quo intertus plumacium ex holoserico super positum, quod Staurakis dicitur, invenit*. Gulielmus Brito circumloquitur. Philippeid. lib. III.

——— *plumisque tumentia ditis*
Ornamenta thori, diversorumque colorum
Ridentes panni. ———

ΠΛΟΥΜΒΑΤΙΖΕΙΝ.

Πλυμβατίζειν. Plumbatis vincire, ac caedere. Basilic. Eclog. VII. Τῆς τιμωρίας τὸ εἶδος, ἵνα μολίβδῳ πανταχόθεν περισφιγγόμενος, τελέσι κλοιοφορῶν, ἢ πλυμβατιζόμενος, διηνεκῶς εἰς τὸ μέταλλον ἐκπέμπηται. Corrige Glossas. Πλυμβατίζεται, ὀξυτάτοις βέλεσι λατασίζεται. Male editur, πλυμματίζεται. Exponit praeter mentem Basilicorum, sed tamen etiam recte. Vide πλυμβάτον.

ΠΛΟΥΜΒΑΤΟΝ.

Πλυμβάτον. *Plumbata*. Flagellum, cuius lora plumbum in extremo innexum habebant. Suidas. Πλυμβάτοις, μολίβδοις, κατὰ γλῶτταν. Onomastichum Vetus. *Plumbatae*. Μολιβδωταί. Psellus, περὶ γραμματικῆς, corrigendus est.

Πλυμβάτον, τὸ μολίβδινον. τὸ σήπομαι, πλαδέω.

Perperam erat in Manuscripto πλύμτον, τὸ μολίβδιον. Anastasius in Cornelio. *Decius iracundia plenus iussit os beati Cornelii cum plumbatis caedi*. In l. *Nemo* 2. C. de Exact. Trib. *Nemo carcerem, plumbatarumque verbera aut pondera expavescat*. Iterum in l. *Quilibet* 40. C. de Decur. *A iudicibus ordinariis plumbatarum ictibus subiiciatur*. Honorius Serm. de S. Laurentio. *Quum invictus Christi miles hoc supplicio non superaretur, immo de poenis, ut de epulis gratularetur, plumbatis caeditur*. Ite-

[a] Ital. *Piumaccio*. *Donius*.

Iterum Serm. de S. Caecilia. *Et ipse Deo credidit, & mox iussu praefecti plumbatis caesus pro Christo occubuit*. Sed sciendum est, plumbatas duplices fuisse; nam aliae flagella erant, & de iis iam diximus; aliae collaria, & compedes plumbo graves. Hinc nimirum in l. *Nemo* quam citavi, *plumbatarum pondera*, nam complectitur utrumque genus; & ad prius *verbera* referri oportet. Eodem modo *plumbea pondera* dixit Ammianus lib. XXIX. *Intenduntur equulei, expediuntur pondera plumbea, cum fidiculis, & verberibus, resultabant omnia truculentae vocis horroribus, inter catenarum sonitus tene, claude, comprime, abde, ministris officiorum tristium clamitantibus*. Et de iisdem loquuntur Basilica. Μολίβδῳ πανταχόθεν περισφιγγόμενος, τουτέστι κλοιοφορῶν, ἢ πλουμβατιζόμενος. Vide supra πλουμβατίζειν, illic locum integrum adscripsimus. Porrò plumbatae pertinebant ad homines genere, aut dignitate praestantes, ut equuleus ad plebem. Prudentius in Romano.

Incensus bis Asclepiades iusserat
Eviscerandum corpus equuleo eminus
Pendere, & uncis vinculisque crescere.
Adparitores sed furenti suggerunt,
Illum vetusta nobilem prosapia,
Meritisque multis esse primum civium.
Iubet amoveri noxialem stipitem,
Plebeia clarum poena ne damnet virum.
Tundatur, inquit, terga crebris ictibus.
Plumboque cervix verberata extuberet.
Persona quaeque competenter plectitur,
Magnique refert vilis an sit nobilis.
Gradu reorum forma tormentis datur.

ΠΛΟΥΜΒΟΣ.

Πλόμβος. *Plumbum*. Glossae Basilicorum. Πλόμβος (ita corrigo, pro πλοῦμος) ὁ μόλιβδος.

ΠΛΟΥΜΜΑΡΙΚΟΝ.

Πλουμμαρικόν. *Plumaricum*. Plumis variegatum. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem. Τοὺς ἁπλῶς βεβαμμένους διὰ πολλῶν βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους, καὶ πλουμαρικοὺς λέγει. Id quod *Plumans* dicit Vopiscus. *Laneas tunicas purpura micantes, & plumante difficultate per nobiles*.

ΠΛΟΥΜΜΙΖΕΙΝ.

Πλουμμίζειν. Inde πλούμμισμα, & πλούμμισμαν. Glossae Graecobarbarae. Ἱμάτιον διπρόσωπον. ἀποκάμισον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ πλούμισμαν ἔχει καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη τὴν αὐτὴν θεωρίαν.

ΠΛΟΥΜΜΙΟΝ. ΠΛΟΥΜΜΙΝ.

Πλουμμίον, sive Πλούμμιν. *Pluma*. Glossae Basilicorum. Πλουμία, ποικιλτὰ ὑφάσματα. Glossae Latinograecae. *Pluma*. Πτίλον, πλούμμιν. Neque mutare quicquam viri docti debebant; utroque enim modo scribebant, ut infinita talia. Fasti Siculi. Φορέσας στιχάριν ἄστρον, παραγαῦδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσᾶ πλουμμία βασιλικά. Vbi attende, πλουμμία βασιλικά. Procopius illustrat sub initium lib. III De Aedific. Iustiniani. Χιτῶν ἐκ μετάξης ἐγκαλλωπίσμασι χρυσοῖς πανταχόθεν ὡραϊσμένοις, ἃ δὴ νενομίκασι πλουμμία καλεῖν. Dicebant etiam πλούμμον. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. cap. XLIIX. Τίμον τὰ πτερὰ αἱμάσει, πλούμον δὲ εὑρίσκεις ἔχοντα περὶ τὰς ῥίνας αὐτοῦ.

ΠΛΟΥΜΙΣΜΑΝ.

Πλούμισμαν. Vide Πλουμίζειν.

ΠΛΟΥΜΜΙΣΤΟΝ.

Πλουμμιστόν. *Plumatum*. Plumis refertum. Ornatum. Gennadius in Explicat. Ramplii Οἱ πλουμμιστὴν παλαιὰν καὶ τὴν χροιὰν καινοῦραν. ὁ πλουμμιστὴν καὶ σύμμορφον. Glossae Graecobarbarae. Ἀβάκχευτον, μανίκιν λινὸν πλουμμιστόν. Item πλουμισμένον. Ibidem. Εὖ πεποικιλμένον, καλὰ πλουμισμένον, καὶ καλλωπισμένον. Anonymus De nuptiis Thesei.

Κιαπετὴν ἄλλη τουμερία ἐμιλία πλουμισμένη.

ΠΛΟΥΜΜΩΔΙΑ.

Πλουμμωδία. Fimbriae ornatus, & variegatio. Occurrit in Turcograecia Crusii.

ΠΛΟΥΤΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Πλουτινίσκειν. Ditescere. Glossae Graecobarbarae. Καλοριζηκεύεις, καὶ πλουτίζεις, ἢ πλουτινίσκεις.

ΠΛΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Πλυνίσκειν. Pro Πλύνειν. Lavare. Glossae Graecobarbarae. Νὰ λούει. νὰ πλυνίσκει.

ΠΛΥΝΟΚΟΛΟΣ.

Πλυνοκόλος. Qui nates lavat. Vide Κόλος.

ΠΛΩΡΑ.

Πλῶρα. Pro Πρῶρα. *Prora*. Mutatur ρ in λ, ut in pluribus talibus. Constantinus De Administrat. Imper. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν οἱ μὲν πλῶραν, οἱ δὲ μέσον, οἱ δὲ καὶ εἰς τὴν πρύμναν μετὰ κονταρίων κοντευόμενοι. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ πρὸς τὴν σίτζαν ἔδειξαν ταῖς πλώραις τῶν κατέργων.

Et alter De Mulo, Vulpe, ac Lupo.

Καὶ θέλησαν ἡ πλῶρα μας μέσα στὴν τρεμουντάνα.

Hinc compositum, ὀρθόπλωρος. Constantinus, quem citavi. Ἐν τούτῳ οὖν τῷ φραγμῷ σκαλώνουσιν ἅπαντα εἰς τὴν γῆν ὀρθόπλωρα.

ΠΝΕΥΜΑΚΑΡΗΣ.

Πνευμακάρης. Suspiriosus. Ἀσθματικός. Occurrit apud Mirepsum De Antidotis cap. I. Sed corrigendum, πνευμακάραις, pro πνεῦμα καρ-

καρδίας. Eadem forma dicebant φοβικιάρης, & talia.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ.

Πνευματικός. Presbyter auricularius. Vulgo *Confessarius*. Corona pretiosa. Πνευματικός, *Confessor*. Ἐξομολογιστής. In Synodo Florentina. Ἔτι δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ πνευματικὸς αὐτοῦ ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος κύρις γρηγόριος. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Κράζουσιν τοὺς πνευματικοὺς, συνάσουν τοὺς παπάδες.

ΠΝΙΜΕΝΟ.

Πνιμένο. Pro Πεπνιγμένον. Corona pretiosa. Πνιμένο. *Subfocatum*. Πνικτόν.

ΠΝΙΞΙΜΟΝ.

Πνίξιμον. Laqueus. Glossae Graecobarbar. Ἀγχόνη. πνιξετός. πνίξιμον. φῦρκα.

ΠΟΓΝΙΖΑ.

Πόγνιζα. Lagena. Reperitur in Turcograecia Crusii.

ΠΟΓΟΥΝΙΝ.

Πογένιν. Barba. In Canonio Mathematico Adespoto. Τὸ πογένιν, ἀγαθὸν τέλος. Iterum. Τὸ πογένιν, εἰς μανδάτα. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Καὶ τὸ πογμένη τὸ βρέξε με ὄρεξιν μεγάλη.

Ita corrigo. Perperam editur, πηγύνη.

ΠΟΔΑΛΙΑ.

Ποδάλια. *Pedalia*. In Etymologico Suidae. Πέδιλα, ποδαλιά τινά.

ΠΟΔΑΡΟΥΛΙΟΝ.

Ποδαρέλιον. Scabellum pedum. Nicetas De reb. post excid. Vrbis. Τὰ δὲ τοῦ χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων θεῖα ἐκάσματα εἰς ποδαρούλια καὶ σταπέζια κατεσκεύαζον. Eustathius ad Odyss. ή. Παραδέδοται ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἡ παρὰ τῷ σοφίᾳ αἴθρακος, ἢ καὶ ἀνδράχλη, ὡς ἐκεῖνος λέγει. δηλοῖ δὲ, τὸ ἰδιωτικῶς γυναικεῖον ποδαρέλιον.

ΠΟΔΕΑ.

Ποδέα. Ministerium. Vtensilia. Nicetas in Isaacio Angelo lib. I. Οἰκήματα κατήρειψαν, τὸν ἔνδον πλοῦτον περιεβάλλοντο, ἱερὰ ἀνηρεύνησαν φροντιστήρια, ποδέας ἀφείλοντο τῶν ἁγίων. Iterum libro III. Καὶ τὸν ἐν ἀνακτόροις περιώνυμον ναὸν, ὃς νέα μονὴ κικλήσκεται, θείας πάσης ποδέας ἐψίλωσε. Apud Codinum in nono quinario officiorum ecclesiasticorum invenitur, ὁ ἐπὶ τῆς ποδέας.

ΠΟΔΗΜΑΤΑ.

Ποδήματα. Pro Ὑποδήματα. Calcei. Glossae Graecobarbarae. Ἀσκέραι, ὑποδήματα, ἀττικὰ, ποδήματα, ἢ ποδήσια, ἢ ποδηχιὰ ἀθηνῶν. Iterum alibi. Ὑποδήματα κοῖλα. ποδήματα στρογκύλα.

ΠΟΔΗΧΙΑ.

Ποδηχιά. Calceamentum. Glossae Graecobarbarae. Ἀλλόδημα, ὑπόδημα, ποδηχιὰ, ὑποδησία.

ΠΟΔΙΓΗΣΙΟΝ.

Ποδιγήσιον. Glossae Basilicorum. Ποδιγήσιον, νόμισμα ὑπὸ γῆς ἐστρωμένον.

ΠΟΔΙΝΟΝ.

Πόδινον. Pedule. Calceus. Glossae Graecobarbarae. Τῶν πατυτζίων, ἢ ποδίνων.

ΠΟΔΟΚΟΙΛΟΝ.

Ποδόκοιλον. Concavitas pedis. Gloss. Graecolatinae. Ποδόκοιλον. *Aqualegellae* (a). Sed quid dictio ista Latina sibi velit, non video.

ΠΟΔΟΛΟΥΡΑ.

Ποδόλουρα. *Pedum lora*. Pedicae. Achmes cap. CCLXXXVII. Ὁμοίως ἐὰν ἴδῃ, ὅτι ὁ ἱέραξ αὐτοῦ καταμιπὼν τὰ ποδόλουρα ἀπωλέσθη, ὁμοίως ἀποβήσεται αὐτῷ.

ΠΟΔΟΠΑΝΑ.

Ποδόπανα. *Pedum panni*. Glossae Basilicorum. Ὀθονάρια (ita supra monui legendum, non ὀβδονάρια) τὰ περιαπτόμενα τοῖς ποσὶν ὑφάσματα, λέγεται ποδόπανα.

ΠΟΔΟΡΤΙΟΝ.

Ποδόρτιον. Vestis ad pedes usque demissa. Ποδήρης. Achmes cap. CCXVII. Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι περιεβάλετο ποδόρτια νέα, εὐωδίαν ἔχοντα, μισθοποιήσει πτωχοῖς ἐκ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. Et passim illo capite. Interpres Iuvenalis Satir. I. *Pedules novos in braccis, quos pedortes dicunt*. Hodie illic editur, *pedornis*.

ΠΟΔΟΨΕΛΛΟΝ.

Ποδόψελλον. Pedica Glossae Graecolatinae. Ποδόψελον. *Pediculum*. Vide Glossarium Rigaltii.

(b) ΠΟΔΥΜΩΤΑΝ.

Ποδύμωταν. Calcei. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΠΟΘΕΝΕΙΝ.

Ποθένειν. Mori. Gloss. Graecobarbar. Ἀθάναλοι. ὅτε δὲν γεύονται τὸ θάνατον. ὅπε δὲν ποθένεσιν.

(a) Aquale cellae. *Donius*.
(b) Potius Ποδήματα. *Donius*.

ΠΟΙΕΙ.

Ποιῆ. Italicum, *Poi*. Poſtea. Anonymus De bello ſacro.

Ποίει ςὴν ντένταν ἔρχονται ὀπῦ ἔβλεπαν τὸ σκῆπτρον.

Τῦ βασιλέως ἀδελφῦ τῦ μεγαδομεςίκυ.

ΠΟΙΝΑΛΙΖΕΙΝ.

Ποιναλίζειν. *Punire*. Poena adficere. Cedrenus. Ὑποτάξας δὲ τοὺς ἀρμξνιακοὺς πολέμῳ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ἐποινάλιζεν. In Παρεκβολαῖς Heronis. Καὶ ἐὰν παραχωρῶσί τινα οἱ τοιοῦτοι ἄρχοντες ἐκ τῶν ὡρισμένων σκυλεύειν, ἵνα ποιναλίζονται.

ΠΟΙΝΑΛΙΟΣ.

Ποινάλιος. *Poenalis*. Apud Iureconſultos Graecos paſſim occurrit.

ΠΟΙΟΥΛΚΟΣ.

Ποιόλκος. Iulius Africanus De Appar. Belli. Ὕπτιον εἰς ποιόλκυς ἐμβάλλεται, καὶ εἰς παράταξιν κύφοις ἀνδράσι δίδοται.

ΠΟΚΑΜΙΣΟ.

Ποκάμισο. Vide Ὑποκάμισον.

ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΔΕΣ.

Πολεμιςάδες. Bellatores. Gloſſae Graecobarbarae. Καὶ κυνηλάτες, καὶ πολεμιτάδες. Iterum alibi. Ἀγωνιςάς. πολεμιςάς. πολεμιςάδες.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Πολιτική. Meretrix. Corona pretioſa. Πολιτική. *Amaſia*. Ἑταῖρα. Gloſſae Graecobarbarae. Exſtat quoque in Turcograecia Cruſii. Δύο ἑταῖραι, δύο ἦσαν ἢ ἦτον πολιτικαί. Conſtantinns in Hiſt. Apollonii Tyrii.

Καὶ ἀνεῖχε λύπη ἡ πολιτικὴ, νὰ μεχεξεπαλήσῃ.

ΠΟΛΛΑΡΟΣΤΗΤΟΣ.

Πολλαρόςητος. Valetudinarius. Gloſſ. Graecobarbarae. Νοσώδης· πολλαρόςητος. ὅπȣ ἀροςᾶ συχνά.

ΠΟΛΛΟΦΗΜΙΣΤΟΣ.

Πολλοφήμιςος. Celebris. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀγακλυτά. ἄγαν ἔνδοξα. πολλαδοξασμένα, πολλοφήμιςα.

ΠΟΛΛΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Πολλυνίσκειν. Abundare. Gloſſae Graecobarbarae. Πλεονάζομεν· πιντόννομεν. πολλυνίσκομεν.

ΠΟΛΛΥΞΕΥΤΡΟΣ.

Πολλύξευρος. Aſtutus. Verſipellis. Gloſſae Grecobarbarae. Πολλύξευρον. παράσυλον.

ΠΟΛΛΥΠΟΔΙΝ.

Πολλυπόδιν. Polypus. Gloſſ. Graecobarbarae. Ὁ θαλάσσιος πολύπυς. τὸ πολλυπόδιν τῆς θαλάσσου.

ΠΟΛΟΜΑΝ.

Πολομᾶν. Facere. Laborare. Gloſſ. Graecobarbarae. Ἄπρεπα κάμνεις. κακὰ ποιεῖς, ἢ πολομᾶς.

ΠΟΛΠΙΖΕΙΝ.

Πολπίζειν. Pro Ἀπελπίζειν. Deſperare. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Δὲν εἶναι αὐτοὶ πολπίζαμεν νὰ μᾶς γηροθροφήσυν.

ΠΟΛΥΒΕΡΓΙΑ.

Πολυβέργια. Vide Βέργη.

ΠΟΛΥΕΛΕΟΣ.

Πολυέλεος. Menologium. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς ςιχολογίας καθίσματα ἀναςάσιμα μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν, ὁ ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ, ὁ πολύελεος, καὶ καλίσματα τῦ ἁγίυ. Typicum Sabae cap. IV. Προςιθέαμεν δὲ καὶ τὸν πολυέλεον εἰς τὴν ἀγρυπνίαν.

ΠΟΛΥΚΑΝΔΗΛΑ.

Πολυκάνδηλα. Candelabra templorum, in quibus multae candelae collocari poſſunt. Cedrenus. Δισκοποτήριον γὰρ προσήνεγκε τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ πολυκάνδηλα τὰ πρῶτα λίαν ὑπερελάσαντα. Ita legendum, non πολυκάνδυλα. nam κάνδυλα edulii genus ſunt. Arithmetica Adeſpota. Πολυκάνδηλον εἶχεν ὑάλια ιβ'. εἶχε δὲ καὶ ἡ ἡμέρα ὥρας ιβ'. Anaſtaſius in Leone III. *Et polycandelum porphyreticum pendentem in pergula ante confeſſionem in catenulis aureis*. Landulphus Sagax in Heraclio. *Accepit etiam eccleſiae magnae multas candelas ferentia, ſimul & alia vaſa miniſtratoria*, Interpretatur, *multas candelas ferentia*, quae in Graeco textu πολυκάνδηλα invenerat.

ΠΟΛΥΚΟΜΠΙ.

Πολυκόμπι. Equiſetum. Exſtat apud Cruſium in Turcograecia.

ΠΟΛΥΚΤΩΡ.

Πολύκτωρ. Qui pollucebat. Suidas. Πολύκτωρ, ὄνομα κύριον. Sed errat, & vocem Latinam non intellexit.

ΠΟΛΥ-

ΠΟΛΥΣΤΑΥΡΙΟΝ.

Πολυςαύριον. Vestis patriarchalis, cui multae cruces intertextae, unde nomen. Idem quoque φαινόλιον dicebatur. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. XXXVII. Οὐ δοθείη ἐπισκόπῳ τινὶ τὰ τοῖς πατριάρχαις φιλοτιμηθέντα διὰ ἐνδυμάτων χαρίσματα, σάκκος δηλονότι, καὶ πολυςαύριον. τούτους γὰρ ὑπὸ τούτων κυδαίνεσθαι δέδοκται, ὡς καὶ ἀναφερομένους εἰς τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. Malaxus in Hist. Patriarch. Ἔκαμε δὲ καὶ ἱερὰ πολύτιμα καὶ λαμπρὰ πολυςαύρια φαιλόνια, ςιχάρια, ὠράρια. Sed hae cruces intertextae tantum penulae albae, quamvis postea etiam nonnulli purpureae facere inceperint; quod damnatum. Inde Constantinus Cabasilas in Quaesitis. Εἰ δέον ἐςὶ καὶ ἐν τοῖς πορφυροῖς ἀρχιερατικοῖς ἐσθήμασι τιθέναι καθάπερ ἐν τοῖς λευκοῖς, ἐν μὲν τῷ ςιχαρίῳ τοὺς ποταμοὺς, ἐν δὲ τῷ φαινολίῳ ςαυρούς. Demetrius Comatenus in Resp. Τὸ ἔθος τῆς ἐκκλησίας τὰ πορφυρᾶ ἀρχιερατικὰ θεῖα ἐσθήματα ἁπλᾶ βούλεται εἶναι, καὶ χωρὶς προσθήκης τῶν εἰρημένων ποταμῶν καὶ ςαυρῶν.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΝ.

Πολυχρόνιον. Imprecatio vitae diuturnae, quae fiebat Imperatori Constantinopolitano. Codinus. Εἰσέρχονται καὶ οἱ ψάλται, καὶ πολυχρονίζουσι, ψάλλοντες καὶ μετ' αὐτὸ τὸ κοντάκιον, ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει. καὶ πάλιν τὸ πολυχρόνιον. Ita autem haec interpretatio dicebatur a prima voce formulae, quae erat. Πολυχρόνιον ποιήσει ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σας εἰς πολλὰ ἔτη. Codinus iterum. Καὶ οὐ ψάλλεται μὲν ἐκ δευτέρου τὸ τροπάριον, ἀναγινώσκεται δὲ ὑπὸ τοῦ κανονάρχου, πολυχρόνιον ποιήσει ὁ Θεὸς τὴν θεοπρόβλητον, καὶ θεοφρούρητον, κραταιὰν, καὶ ἁγίαν βασιλείαν σας εἰς πολλὰ ἔτη. εἶτα ἐπευφημίζειν ἡ παράςασις λέγουσα, πολυχρόνιον ποιήσει ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σας εἰς πολλὰ ἔτη. Atque hoc est, quod πολυχρονίζειν, & πολυχρόνισμα vocatur aliquoties apud eumdem Scriptorem. Sed haec in liturgia dumtaxat, & salutatione aliqua solemni obtinebant; at in processibus, & acclamationibus, simpliciter dicebant, πολλὰ ἔτη. Luitprandus in Descriptione Legationis suae ad Nicephorum Phocam, ubi de processu. *Et cantabatur*, μέδοντι, *id est*, *principi*, νικηφόρῳ πολλὰ ἔτη, *id est*, *plures anni sint*. Cedrenus. Εὐφήμησαν οὖν τὰ μέρη, ἀναςασίας αὐγούςης πολλὰ τὰ ἔτη. Nec Imperatoribus tantum, aut Augustabus, haec acclamabant, sed & Patriarchis. Evagrius lib. II. cap. XLVII. Λέοντος πολλὰ τὰ ἔτη. πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη. Cedrenus. Ἔφη μεγάλῃ τῇ φωνῇ, κωνςαντίνου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη.

ΠΟΜΟΝΗ.

Πομονὴ, pro ὑπομονή. Tolerantia. Patientia. Simeon Hieromonachus in epist. Καὶ τόρα δὲν ἔχω τὶ πὶ, μόνω δόξα τὸ Θεῷ, καὶ νὰ μου δίδη πομονῶν.

ΠΟΜΠΗ.

Πομπή. *Pompa*. Comitatus, qui pompae ac magnificentiae causa cum Imperatore progrediebatur. Gregorius Dialogus epist. II. ad Leonem Isaurum. Ἐάν τις ἄρῃ ἐκ σοῦ τὰς βασιλικὰς ἐνδύσεις, τὴν πορφύραν, τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς, τὴν ἀλουργίδα, τὰς τάξεις τῶν πομπῶν, ὄντως μέλλεις θεωρεῖσθαι παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἄσχημος, καὶ ἄμορφος, καὶ οὐδαμινός. Gotfridus Viterbiensis Chron. Parte XIV.

Vidit, & obstupuit rex, totaque pompa suorum.

Ionas De Cultu Imag. lib. II. *Imperatorem regalis pompa praecedit*. Et praefectus hic aliquis, qui scilicet observaret, ne quis ordine & loco non suo incederet praeter dignitatem. Ecce apud Agathiam lib. I. Εἵπετο δὲ οἱ καὶ ζανδαλᾶς ὁ τῶν οἰκοτρίβων ὀπαδῶν πρωτοςάτης. Atque hic postea κόμης τῆς πομπῆς dici coepit. Idem Gregorius epist. I. ad eumdem Leonem. Νεζεύξιος γὰρ ὁ τότε κόμης τῆς πομπῆς αὐτοῦ πληροφορηθεὶς ἐκ τῶν σικελίας ἐπισκόπων, ὅτι αἱρετικὸς ἐςιν, ἔσω εἰς τὸ ἱερὸν τὸν τάφον αὐτοῦ ἐποιήσατο. Ordinem autem in comitatu, & dignitatem fuisse, certum est; & cognoscitur clare ex illo loco Constantini Them. Orient. IV. Ὀφίκιον γὰρ ῥωμαϊςὶ λέγεται ὅπερ σημαίνει τῇ ἑλλήνων φωνῇ τοὺς προπορευομένους ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως ἐπ' εὐταξίᾳ καὶ τιμῇ.

ΠΟΜΠΙΑΖΕΙΝ. ΠΟΜΠΙΑΣΜΑ.

Πομπιάζειν. Vide infra Πουμπεύζειν. Inde πομπίασμα. Glossae Graecobarbarae. Πομπαῖς. ἀτιμίαις. ἀτιμασίαις. πομπιάσματα. ἀτιμάσματα.

ΠΟΝΤΗΣ.

Πόντης. *Pons*. Procopius De AEdific. Iustiniani lib. IV. Πόντην τὴν γεφύραν ῥωμαίοι τῇ λατίνων καλοῦσι φωνῇ.

ΠΟΝΤΙΖΕΙΝ. ΠΟΝΤΙΣΜΑ.

Ποντίζειν. Inquinare. Maculare. Hinc πόντισμα. Glossae Graecobarbarae. Μολυσμός. μιασμὸς. μαγάρισμα. πόντισμα. ζύρωμα. Occurrit illic pluries.

ΠΟΝΤΙΚΙΝ. ΠΟΝΤΙΚΟΠΑΓΙΔΑ.

Ποντίκιν, sive ποντίκιον, & ποντικός. Mus Ponticus. Moschopulus. Μῦς, ὁ κοινῶς ποντικός. Rhuzanus in Paraph. Vaticin. Ἔφαγε τὸ μιαρὸν ποντίκιν τὸ βαςάγιν τῆς κανδήλας, καὶ ἐτζακίςην ἡ κανδήλα. Corona pretiosa. Ποντικοί. *Mures*. μύες. Alexius Rharturus Doct. XIV. Τὸ ψωμὶ, ἕως εἶναι εἰς τὸ σεντούκιον, κινδυνεύει καὶ ἀπὸ κλέπτην, καὶ ἀπὸ ποντικούς. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. VIII. Καὶ θρέψεις περιςερόπουλον ζεςὸν, ἢ ποντικόν. Hinc ποντικοπάγιδα. Muscipula. Apud Crusium in Turcograecia.

ΠΟΝΤΙΛΙΟΝ. ΠΟΝΤΙΛΟΝ. ΠΟΝΤΙΛΟΥΝ.

Ποντίλιον, & πόντιλον. *Ponticulus*. *Pons*. Glossae Graecolatinae. Ποντίλιον. *Pontem*. Leo Constitut. xv. Α'ντίκεινται δὲ ταῖς τοιαύταις βολαῖς κιλίκιαι κρεμάμεναι ἔξωθεν τῶ τείχους κατὰ τοὺς προμαχῶνας, ἢ σάρκινα, ἢ σχοινία εἰλιγμένα, ἢ πόντιλα, ἤτοι ξύλα κρεμάμενα. Totidem poene verbis Mauricius Strateg. lib. xi. cap. iii. Hinc ποντιλοῦν. Ponte sternere. Mauricius lib. i. capit. ii. Ποντιλῶσαι, ἤτοι καταστρῶσαι, πάντων ἐν ἑτοίμῳ ὄντων τῶν τε σχοινίων, καὶ τῶν ποντίλων.

ΠΟΝΤΟΓΕΦΥΡΑ.

Ποντογέφυρα. Pons e pontonibus constructus. Mauricius lib. i. cap. ii. Εἰ μὲν γεφυρῶσαι χρέα, τουτέστι ποντογέφυραν ποιῆσαι, δέον ἀπὸ τῆς ἰδίας ὄχθης ἄρξασθαι. Locum produxit in Glossario suo Rigaltius.

ΠΟΠΙΝΑ.

Ποπίνα. *Popina*. Harmenopulus lib. vi. Tit. ii. Εἰ δέ τις εὕροι αὐτὸν συντυγχάνοντα τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γαμετῇ, εἰ μὲν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, ἢ τὸν ταύτης τῆς γυναικὸς, ἢ τοῦ μοιχοῦ, ἢ ἐν ποπίναις, ἢ προαστείοις, εἶναι ἄδειαν τῷ ἀνδρὶ τὸν οἰκείαις χερσὶ τοῦτον ἀνελεῖν. Vide totidem verba Nov. cxvii. Sed utrobique mendose legitur, προπίναις. Glossae Basilicorum. Ποπίνα, καπηλεῖον.

ΠΟΡΑΛΕΤΡΟ.

Ποράλευρο. Farina ex vinaceis. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΠΟΡΔΟΚΟΠΑΝ.

Πορδοκοπᾶν. Pedere. Glossae Graecobarbarae. Οὐδ' ἀσενακτὶ πορδόμενος οἴκοι μένεις. πορδοκοπᾶς ἢ κλάννεις μὲ ἀναστέναγμαν, μὰ διὰ τοῦτον δὲν θέλεις μένειν εἰς τὸ σπήτιν.

ΠΟΡΙΑΤΙΚΟΝ.

Πορiατικὸν. Tributum, quod pro mercibus solvebatur, ubi evehebantur. In Diplomate Andronici iunioris apud Phranzen lib. iii. cap. xxiv. Α'πό τε τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ κομερκίου, τοῦ διαβατικοῦ, καὶ τοῦ ποριατικοῦ. Et postea. Μηδὲ ἕνεκεν ποριατικοῦ διδόντες τὸ τυχόν.

ΠΟΡΙΚΟ. ΠΟΡΙΚΟΠΩΛΙΣΣΗΣ.

Πορικό. Fructus. Corona pretiosa. Πορικό. *Fructus*. καρπός. Depravatum ex ὀπωρικόν. Hinc πορικοπωλίσσης, qui fructus in foro vendit. Nicetas in Isaacio Angelo lib. iii. Καὶ τὰς ἀρχὰς προὔβαλεν εἰς ἐξώνησιν, ὡς τὰς ὀπώρας οἱ πορικοπωλῖσαι.

ΠΟΡΝΟΝ.

Πορνόν. Mane. Glossae Graecobarbarae: Πρωΐ. ταχιά. πρωνόν. ἄλλοι πορνόν.

ΠΟΡΤΑ.

Πόρτα. *Porta*. Etymologici Auctor. Πόρτα, παρὰ τὸν πόρον τηρεῖν. Vide ineptiam Graeculi magistri. Nicetas in Man. Comneno lib. v. Τὰς πόρτας ἀσφαλίσαντες, καὶ μετ' ἀτβέσου κτίσαντες. Mauricius lib. vii. cap. ix. Καὶ ἐν μὲν βάνδον μετ' αὐτῶν ὀφείλον σκουλκεύειν, καὶ τὰς πόρτας τοῦ φοσσάτου φυλάττειν. Leo Constitut. xi. Δεῖ τοὺς χρησίμους τῶν τριβούνων μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ταγμάτων, εἰς τὰς πόρτας τοῦ φοσσάτου ἀφορίζεσθαι. Postea ita quoque vocati sunt stipatores Imperatorum Turcicorum. Chronicon Constantinopol. Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὡς ἀδεῶς βούλεται βασιλεῦσαι, καὶ ἀκοντὶ τοῦ πατρὸς, ἐξῆλθε τῆς πόλεως μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, οὓς λέγουσι πόρτας. Et alibi. Ἐγένετο δὲ μέγας ἀφανισμὸς εἰς τοὺς ἀγαρηνούς. ἔμεινε δὲ ὁ αὐθέντης μετὰ τῆς πόρτης τοῦ μόνης. Occurrit autem illic pluries. Instituit id Othomannus I. circiter annum cIↃ. ccc. Tradit Laonicus Chalcocondyles lib. i.

ΠΟΡΤΑΡΙΟΝ.

Πορτάριον. *Portula*. Ianua. Glossae Graecobarbarae. Πυλῶνα, θυρωρὸν, ῥομανίσιν, ξωπόρτιν, πορτάριον.

ΠΟΡΤΑΡΙΟΣ.

Πορτάριος. *Portarius*. Constantinus in epistola ad Silvestrum. Διὰ πολλῶν ὀφφικίων κεκοσμηται, ἤτοι κουβικουλαρίων, πορταρίων, ἐξκουβιτόρων. Anonymus De bello sacro.

Καὶ τὸν πορτάρη πιέζετε, καὶ ῥίψατε τὸν ἔξω.

Item alius De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes.

Πορτάρις εἰς τὴν πόρταν τοῦ κανεὶς οὐδὲν ἔθηκεν.

ΠΟΡΤΟΜΟΡΦΟΣ.

Πορτόμορφος. Qui imaginem fert, aut signum. Imaginarius. Signifer. Glossae Latinograecae. *Imaginarius*. Πορτόμορφος. Hodie editur, προτόμορφος. In veteri Onomastico est. *Imaginarius*. Σημειοφόρος. Hoc emendationem nostram confirmat.

ΠΟΡΤΟΣ.

Πόρτος. *Portus*. Clemens De reb. gest. S. Petri. Εἰς πόρτον καταβὰς πυκνότερον ἐπυνθάνετο, πῶ τις ἴδοι ἢ ἀκούσαι ἐντὸς τεσσάρων ἐνιαυτῶν ἀπαντήσαν ναυάγιον. Et mox. Αὐτὸς δακρύων εἰς πόρτον κατῆλθε, καὶ εἰς πλοῖον ἐμβὰς, εἰς ἐπιζήτησιν ἐκείνων ἐξέπλευσε. Cedrenus. Εἰσῆλθε πλοῖον ἀπὸ ἀλεξανδρείας εἰς τὸν πόρτον ῥώμης. Ita corrigo. Male hodie editur, εἰς τὸν πόρτην. Ioannes Tzetzes Chil. viii.

Καὶ βαρβησόλας ποταμὸς, καὶ πόρτος δέ. ——

Hesychius. Ῥέας πόρτος, παρὰ τὸν ἀδριακὸν κόλπον.

Mar-

Marcianus in Periplo. Καταλήγει δὲ πρὸς μεσημβρίαν, ὡς ἐπὶ τὸν προειρημένον ναὸν τῆς ἥρας, ἤτοι βελῶνα τὴν πόλιν, ἢ πόρτον μάγνον. Occurrit etiam apud Sozomenum lib. IX. capp. VI. VIII. & Nicephorum Callistum Hist. Eccles. lib. IV. cap. XXXI. Sed & pro πόλτος, sive pulte, usurpabant. Glossae Graecobarbarae. Πόρτος, ἢ πόλτος. Et alibi. Σιτόπολτος, σιταρόπορτος.

ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΗΣ.

Πορφυρογέννητη. In purpura genitus, patre iam Imperatore. Clarum ex Zonara in Constantino Duca. Τὴν μὲν βασιλείαν αὐτοῦ καταλέλοιπε τρισὶν υἱέσιν, οὓς αὐτῷ ἡ σύνευνος εὐδοκία ἐγείνατο, τοὺς μὲν δύο τὸν μιχαὴλ καὶ τὸν ἀνδρόνικον ἰδιωτεύοντι ἔτι, τὸν δὲ κωνσαντῖνον βασιλεύσαντι, καὶ αὐτῇ αὐγούστα ἀναῤῥηθείσῃ. ὅθεν οὗτος μόνος πορφυρογέννητης ἦν, ὃν αὐτίκα καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις ἐκόσμησεν. Nicetas in Man. Comneno lib. V. Τῆς δὲ δεσποίνης πρὸς τὸ τεκεῖν ἐλθούσης, ᾠκονομίσθη μὲν ἡ πορφύρα, καὶ ηὐτρεπίσθη πρὸς τὴν ὑποδοχὴν τῆς γεννήσεως. Themistius Orat. VI. quae est ad Valentinianum iuniorem. Πρῶτος γὰρ δὴ τέως τῆς εὐδαίμονος οἰκίας ἐσπαργανώθης ἐν ἁλουργίδι. Et Cantacuzenus in epistola ad Nilum, de Constantino, quem πορφυρογέννητον vocant. Καὶ κωνσαντῖνον τὸν ἐν τῇ πορφύρᾳ τεχθέντα. Alii a domo deducunt, cui πορφύρα nomen. Anna Comnena lib. VI. Τὴν βασιλίδα κατὰ τὸ ἀφωρισμένον πάλαι ταῖς τικτούσαις τῶν βασιλίδων οἴκημα ἐπὶ ταῖς ὠδῖσιν εὐφυκῶς, πορφύραν τοῦτο ἀνέκαθεν ὀνομάζουσιν, ἐξ οὗ καὶ τὸ τῶν πορφυρογεννήτων ὄνομα εἰς τὴν οἰκουμένην διέδραμε. Luitprandus De Reb. Europ. lib. I. capit. II. *Constantinus Imperator Augustus, ex cuius nomine Constantinopolis est sortita vocabulum civitas, domum istam aedificari iussit, cui Porphyra nomen imposuit, voluitque successuram nobilitatis suae sobolem istic in lucem prodire, quatenus qui suo ex stemmate nascerentur luculenta hac adpellatione Porphyrogeniti adpellarentur.* Meminit quoque palatii τῆς πορφύρας Constantinus Manasses in Annalibus.

ΠΟΣΚΑΔΑ.

Ποσκάδα. Italicum, *Imboscata*. Insidiae. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΠΟΣΤΑΤΙΚΟ.

Ποσατικό. Possessio. Corona pretiosa. Ποσατικό. *Possessio*. κτῆμα.

ΠΟΣΤΕΛΙΝΟ.

Ποσέλινο, sive μποσέλινο. *Postilena*. Vide illic.

ΠΟΣΤΟΥΜΟΣ.

Ποσοῦμος. *Postumus*. Glossae Basilicorum. Ὁ ποσοῦμος, ὁ μεταγενέστερος. Eaedem alibi corrigendae sunt. Καὶ τότε μᾶλλον ὅτε ἐν τοῖς κληρονόμοις, καὶ ποσοῦμος εὑρίσκεται, καὶ ἄδηλον εἰ τεχθῇ καὶ κληρονομήσῃ. Hodie editur, καὶ ποσοῦμος. In iisdem quoque πομσοῦμβος scribitur. Πομσοῦμβος, ὁ μετὰ τὴν τελευτὴν τεχθείς.

ΠΟΤΑΓΗ.

Ποταγή, pro ὑποταγή. Subiectio. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ κάμασιν εἰς ποταγὴν τινὸς νὰ μηδὲν εἶναι.

ΠΟΤΕΣΤΑΤΟΣ.

Ποτεσάτος. *Potestatus*. Praetor. Italicum, *Potestà*. Codinus De Offic. Ὁ δέ γε ποτεσάτος τῶν γεννουϊτῶν, καὶ οὗτος εἰς τὸν καιρὸν τῆς προκύψεως σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ἄρχουσι μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων εὑρισκόμενος προσκαρτερεῖ μέχρι καὶ τῆς τραπέζης. Iterum. Καὶ δίδωσι ἀπὸ χειρὸς τῷ ποτεσάτῳ κολίκιον, καὶ ἀπέρχεται. Nicephorus Gregoras lib. IV. Οἵ γε μέν τοι κατὰ χρόνους τακτοὺς ἀρχὴν ἀποσελλόμενοι τούτων, ὁ μὲν ἐκ βενετίας καλεῖται μπαΐουλος. ὁ δὲ ἐκ πίσσης, κόνσουλος. ὁ δὲ ἐκ γενούας ποτεσάτος. Iterum lib. VII. Ἦκε δ' ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ τῶν ἐν τοῖς γαλάτου λατίνων ποτεσάτος παρὰ τὸν ἑλλήσποντον αὐτόκλητος ῥωμαίοις σύμμαχος. Georgius Logotheta in Chronico. Οἱ δὲ ἀπελθόντες εἰς δαφνουσίαν λατῖνοι καὶ ὁ ποτεσάτος, ἔτι μή τι δράσαι ὅλως ἰσχύοντες, &c. Radevicus De reb. Frid. I. Imp. lib. II. cap. X. *De principibus quoque ad ordinandos in civitatibus consules seu potestates alium alio dimittit*.

ΠΟΤΗΡΙ.

Ποτήρι. Corona pretiosa. Ποτήρι. *Calix*. Ποτήριον.

ΠΟΥΒΛΙΚΙΖΕΙΝ.

Πουβλικίζειν. *Publicare*. Detegere. Corrigendus est Leo in Tacticis Constit. XVIII. Vide illic meas Notas. Mauricius Strateg. lib. II. cap. IX. Χρὴ, ἐὰν ὀλίγος ἐστὶν, ὁ στρατὸς, μὴ ἐπιτηδεύειν διὰ τόπων οἰκουμένων παράγειν αὐτὸν, μηδὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ μηδὲ ἐν τῇ πολεμίᾳ, ἵνα μὴ διὰ κατασκόπων ἔκδηλος γενόμενος τοῖς ἐχθροῖς πουβλικευθῇ, ἀλλὰ δι' ἑτέρων τόπων παρέρχεσθαι. Falluntur viri docti, qui censent, idem esse, quod publica quasi pugna, & universis copiis confligere. Hinc compositum, προπουβλικίζειν. Leo in Tacticis. Ἄπερ προπουβλικίζεσθαι ἐν ταῖς γυμνασίαις οὐ συμφέρει.

ΠΟΥΒΛΙΚΟΝ.

Πούβλικον. *Publicum*. Ruffus in Leg. Milit. Οἱ ἐπὶ μοιχείᾳ, ἢ ἐν ἄλλῳ ἐγκλήματι πουβλίκῳ κατακριθέντες, οὐκ εἰσὶ δεκτοὶ, βουλόμενοι στρατευθῆναι. Et apud Iureconsultos Graecos passim.

ΠΟΥΓΓΗ. ΠΟΥΓΓΙΟΝ.

Πουγγὴ, & πουγγίον. Sacculus. Crumena. Gallicum, *Poche*. Glossae Graecobarbarae. Μάρσιππος πλεκτὸς, πουγκὴν πλεκτόν. Iterum. Ἀσκοπήρα, μαρσύπιον, σακκοπάθνιον, πουγκήν. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. II.

Πλησ-

Πλησμένυ δὲ τῦ πυΓκίυ
Μπύλτερης νὰ τὸ κυλίσης.
Πρῶτον δὲ νὰ ἐγροικήσῃς
Τὸ πυΓκίον νὰ γεμήσῃς·

Cyrillus in Lexico. Μαρσίπιον. σενδύκιν, ἢ πυΓκίν. Balſamon ad Concil. VI. Can. LXI. Φυλακτήριοι δὲ λέγονται οἱ κατ' ἀπάτην δαιμονικὴν διδόντες τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἀπατωμένοις δόγματά τινα ἐκ σηρικῶν νημάτων ὑφασμένα, καὶ πυΓγία λεγόμενα, ἔχοντα ἔσωθεν ποτὲ μὲν γραφὰς, ποτὲ δὲ ἕτερα ψεύδη τινὰ τὰ περιτυχόντα. Et legendum erit πῦκκον, pro πῦκλον, apud Cantacuzenum lib. I. capit. XLVIII. fortaſſe etiam πύκκυς, pro ποιύλκυς, apud Iul. Africanum De Appar. Bell. Vide locum ſupra in ποῦλκ☉. Obſerva autem, per Γγ, & Γκ ſcribi, nam & Γ & κ indifferenter ponunt recentiores Graeci. Sic σκαράμαΓγον, σκαράμαΓκον, de quo infra. ΣαράΓκης, pro σαράΓγης, apud Polyaenum lib. I. Non monerem hoc, niſi viderem viros magnos diſputare.

ΠΟΥΛΑΡΙΝ.

Πυλάριν. Pullus equinus. Gloſſae Graecobarbarae. Αἰτναῖα πῶλ☉. ἡ μεγάλη ἵππ☉. τὸ μεγάλον πυλάριν. In l. Salica Tit. XL. *Poledrus* dicitur.

ΠΟΥΛΒΙΝΑΡΙΟΝ. ΠΟΥΛΒΙΝΟΝ.

Πυλβινάριον. *Pulvinarium. Pulvinar.* Gloſſae Servii. *Pulvinus.* Πυλβινάριον. Item, πύλβινον. Arrianus ad Epictetum lib. III. cap. XXIII. Δεῖ τιθῆναι χίλια βάθρα, καὶ παρακληθῆναι τὺς ἀκυσομένυς, καὶ ἐν κομψῷ σολίῳ ἢ τριβωνίῳ ἀναβάντα ἐπὶ πύλβινον διαγράφειν πῶς ἀπέθανε. Corrige Erotianum in Lexico Hippocratis. Σκύτιον ὑποκεφάλαιον, δερμάτινον προσκεφάλαιον, ὅπερ καὶ πύλβινον. Male hodie editur, πύλϐιον.

ΠΟΥΛΙΑ. ΠΟΥΛΛΟΙ.

Πυλία. *Pulli.* Occurrit in Gloſſis Graecobarbaris non ſemel. Et πῦλλοι. In Lexico Stephani. Νεοσσοῖς. τοῖς πύλλοις. τοῖς τέκνοις. In Demetrio Conſtantinopol. Hieracoſophii lib. I. cap. XLII. inſcribitur. Διάχρισμα προφυλακτικὸν πύλων ἱεράκων.

ΠΟΥΛΠΕΡ.

Πῦλπερ, ſive πύλβερ, & πύλβερις. *Pulvis.* Vide ſupra Μπύλτερ. Ioannes Tzetzes Chil. V.

Αὐτὴν λέγω τὴν ἄσβεσον ἢ πᾶσι θρυλλυμένην.
Πύλβεριν δὲ τὴν ἄσβεσον ἐκ τῶν χαλασμάτων.

In Hippiatricis lib. II. cap. CXXIX. Lemma eſt, πυβὲλ κυδριγάριον. Corrige, πύλβερ. Notus eſt, *Pulvis Quadrigarius*, ex Libris Mulomedicorum.

ΠΟΥΛΠΙΤΟΝ.

Πύλπιτον. *Pulpitum.* Gloſſae veteres Graecolatinae. Πύλπιτον. *Pulpitum. Pavimentum.*

ΠΟΥΜΠΟΥΡΙΖΕΙΝ.

Πυμπυρίζειν. Sonare. Praedicare. Gloſſae Graecobarbarae. Αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ. τῦτος ἤγυν πηδιαυλίζει τὸν ἑαυτῦ. ἢ διαλαλεῖται, ἢ πυμπυρίζεται, ἢ τομπιάζεται καὶ κυδυνίζεται.

ΠΟΥΝΙΑΛΩ.

Πυνιάλω. *Italicum, Pugnale.* Corona pretioſa. Πυνιάλω. *Pugio.* Ξιφίδιον.

ΠΟΥΠΙΛΟΣ.

Πύπιλ☉. *Pupillus.* Frequens eſt apud Iureconſultos Graecos.

ΠΟΥΡΝΟΣ.

Πῦρν☉. Dies. Anonymus De nuptiis Theſei.

Ἕνα πῦρνον ταχιῦτζικα ἐγέρθηκεν ἡ κόρη.

Anonymus De Vulpe & Lupo.

Πᾶσα πῦρνον ἐφόρτονε τὸν γάδαρον ἐκεῖνον.

ΠΟΥΤΑΝΑ.

Πυτάνα. Italicum, *Puttana.* Corona pretioſa. Πυτάνα. *Meretrix.* Πόρνη. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Καὶ δὲν μυ λέγεις κήσυνε πυτάνα καὶ μεθύσρα.

ΠΟΥΤΖΙΝΔΟΡΟΝ.

Πυτζινδόρον. Navigii genus apud Venetos *Bucentoro*. In Syn. Florent. Ἦλθεν ὁ δὲξ μετὰ τιμῆς μεγάλης, μετὰ ἀρχόντων καὶ συμβύλων αὐτῦ, καὶ ἑτέρων ἀρχόντων πλείσων, ἐντὸς τῦ εὐτρεπισμένυ πυτζινδόρυ, ὃ ἦν ἐσκεπασμένον ἐρυθροῖς σκεπάσμασι, καὶ χρυσᾶ λεοντάρια ἐν τῇ πρύμνῃ εἶχε.

ΠΟΥΧΟ.

Πῦχο. Pulviſculum palearum. Reperitur apud Cruſium in Turcograecia.

ΠΟΧΕΡΟΣ.

Πόχερ☉, Pro, ὑποχέριος. Subditus. Anonymus De nuptiis Theſei.

Καὶ μὲ τὰ σεντυκόπυλα μησέβυν οἱ ποχέροι,
Καὶ πρὸς τὸ μέγα θέατρον ἐπήγασι τῆς ὥρας.

ΠΡΑΕΒΑΡΙΚΑΤΩΡ. ΠΡΑΕΒΑΡΙΚΑΤΕΥΕΙΝ.

Πραεβαρικάτωρ. *Praevaricator.* Gloſſae Baſilicor. Πραεβαρικάτωρ, ὁ τὴν ἰδίαν αἰτίαν προδιδύς. Male πραεγαϊκάτωρ ſcribit Balſamon De incenſis Patriarchae die Catecheſ. explicans dictionem βαΐον. Καὶ πραεβαϊκάτορας λέγομεν τὺς ποικιλλομένυς κατὰ τὴν ἶριν συνεργὺς, καὶ προδιδόντας τὺς προσφύγας. Hinc πραεβαρικατεύει. Gloſſae citatae. Πραεβαρικατεύει. τὰ ἀληθῆ ἐγκλήματα ἀποκρύπτει.

ΠΡΑΙ-

ΠΡΑΙΔΑ:

Πραῖδα: *Praeda*. Basilius Magnus De Exercit. Grammat. Πραῖδα, ἡ λῃστεία. Etymologici Auctor. Λεῖα, ἡ λαφυραγωγία, ἡ πραῖδα. Achmes cap. CCLXXVI. Ἐχθροὶ τοιοῦτοι ἐλεύσονται ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ἀναλόγως τὴν πραῖδας διαφθερεῖ αὐτόν. Constantinus Porphyrogenneta Novell. VIII. Ἀλλὰ τυχὸν ἀναίσχυντος ἀναρχία, ἢ πραῖδα, ἢ ἁρπαγή, ἤ τι τῶν τοιούτων ἐπράχθη.

ΠΡΑΙΔΕΥΕΙΝ.

Πραιδεύειν. *Praedari*. Basilic. Eclog. LVII. Ἐάν τις συμφρατριάζῃ βαρβάροις εἰς τὸ πραιδευθῆναι ῥωμαϊκὸν ἔδαφος, ἢ μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν πραῖδαν διέληται μετ' αὐτῶν, ζῶος καιέσθω. Etymologici Auctor. Ληϊστοί, οἱ ἐκ λείας ἢ λῃστείας κτητοί, ἀπὸ τοῦ ληΐζω, τὸ πραιδεύω. Hesychius corrigendus est. Ἀπρονόμευτος, οὐ πραιδευθείς. ἡ προνομὴ γὰρ ἡ ἐπὶ τῆς χώρας ἁρπαγή. Hodie editur mendose. Ἀπρονομὴ γάρ. Item Constantinus Tacticis. Ἵνα παραγγέλλῃς ἑνὸς ἑκάστου τάγματος ἄρχοντα ἵστασθαι, καὶ φυλάττειν, πρὸς τὸ μὴ πραιδευθῆναι τοὺς τοιούτους τόπους, ἕως ἂν ὁ λαὸς διαβῇ. καὶ τότε ὀφείλεις παραδιδόναι οὕτως ἀπραιδεύτους τοὺς τόπους τῷ ἐρχομένῳ ὀπίσω αὐτοῦ ἄρχοντι. Perperam in MS. Οὕτως ἀπραιδεύτους. Et Cantacuzenus adversus Saracenos Apolog. I. Ἐπεὶ γοῦν εἰδωλολατροῦντες ἦσαν, καὶ παροργίζοντες τὸν θεόν, παρεδίδου μὲν αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν, καὶ πραιδεύσεις, διὰ τὰ κατὰ αὐτῶν. Hodie editur, καὶ παιδεύσεις.

ΠΡΑΙΚΟΥΛΑ.

Πραίκουλα. Machina. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. Ἐπὶ δὲ τούτοις τὴν τάφρον ἐμπλήσας ἀφυστελοῦ διὰ τὴν τῶν λίθων στέρησιν, τάς τε πετροβόλους πραικούλας περιστήσας (τέσσαρες δ' ἦσαν αὗται) τὰ τείχη καλασείειν ἐπέταττεν.

ΠΡΑΙΠΟΣΙΤΟΣ.

Πραιπόσιτος. *Praepositus*. Theophylactus Simocatta Histor. Mauric. lib. IV. cap. XV. Εὐνοῦχον εἰς τὴν βασιλικὴν δορυφορίαν συντεταγμένον κορυφαιότατον (ὃν πραιπόσιτον εἴθιστο ῥωμαίοις ἀποκαλεῖν) ἀνὰ τὴν μαρτύρων πόλιν ἐξέπεμψε. Himerius. Νάρκισσος ὁ πραιπόσιτος δίδωσι ῥάπισμα, εἰπών, τῷ ἡλίῳ ὡς ἡλίῳ ἀποκρίνου σκότος ὑπάρχων. Constantinus Them. Orient. I. Καὶ ἄλλη ἄλλως ὠνομασμένη, ὑπὸ δοῦκα καὶ ἡγεμόνα τυγχάνουσα, πολλάκις δὴ πραιπόσιτον. Moschopulus. Πραιπόσιτος, ἀξίωμα. De dignitate autem elegans locus est apud Harmenopulum lib. IV. Tit. περὶ ἀξιωμάτων. Οἱ πραιπόσιτοι τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἐξουσίαν ταῖς γενομένοις ἐπάρχοις πραιτωρίων, ἢ πόλεων στρατηλάταις, καὶ ἐν ταῖς προσκυνήσεσι τῆς βασιλικαῖς γινομέναις, καὶ ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς ἑορταῖς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἄλλαις τάξεσιν, ἵνα κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμόν, ὃν ὁ χρόνος δίδωσι, προτιμῶνται.

ΠΡΑΙΣΕΝΤΟΝ. ΠΡΑΙΣΕΝΤΑΛΙΟΝ.

Πραίσεντον. *Praesens*. Cohortes aliquot hoc nomine. Evagrius lib. IV. cap. III. Καὶ τῷ δόλῳ προσωπεῖον ἀνεξέλεγκτον περιθείς, στρατηγὸν αὐτὸν ἑνὸς τῶν καλουμένων πραισέντων ἀναδείκνυσιν. Iustinianus Novell. XXII. Ἐγράφη τὸ ἰσότυπον τζίτζα τῷ ἐνδοξοτάτῳ στρατηγῷ τοῦ θείου πραισέντου. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. lib. I. cap. VII. Διά τοι τοῦτο καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος αὖθις χειροτονηθεὶς ἀποστέλλεται, καὶ ῥωμαϊκαῖς ἀξίαις λαμπρύνεται, τήν τε τοῦ πραισέντου τὴν παρὰ ῥωμαίοις λεγομένην ἔνοπλον ἡγεμονίας τιμὴν ἀποφέρεται. Marcellinus Comes in Chronico. *Pacatus magisterque Praesentis militiae factus, Consul quoque designatus, creditam sibi ripensis Daciae partem Maesiaeque cum suis satellitibus pro tempore tenuit.* Erant autem equites pariter & pedites, dispositique per Orientem & Occidentem, ut discimus ex Notitia Imperii. Hinc πραισεντάλιοι, milites qui ἐν τῷ πραισέντῳ merebant. In Iustiniani Edicto XIII. Καὶ τὸν ἐνδοξότατον στρατηγὸν τῶν πραισενταλίων. Et inter domesticos numerabantur. Adparet ex l. *lege*. 4. C. de Domest. & Protect. *Si quis virorum fortium praesentalium domesticorum in schola equitum primicerii locum adeptus diem inter ea supremum clauserit.*

ΠΡΑΙΣΙΔΟΣ.

Πραίσιδος. *Praeses*. Non recte Moschopulus. Πραίσιδος, ὄνομα κύριον. Sic quoque Basilius De Exercitat. Grammat.

ΠΡΑΙΤΕΡΙΤΕΥΕΙΝ.

Πραιτεριτεύειν. *Praeterire*. Glossae Basilic. Καὶ λέγουσιν ἀδίκως (ita scribo, non ἀδίκους.) ἑαυτοὺς ἐξερεδάτους γενέσθαι, ἤγουν ἀποκλήρους ἢ πραιτεριτευθῆναι. Iterum alibi. Πραιτεριτευθῆναι, ἤγουν ἀμνημονεύτους ἐαθῆναι.

ΠΡΑΙΤΕΝΤΟΥΡΑ.

Πραιτεντοῦρα. Vide Πρετεντοῦρα.

ΠΡΑΙΤΕΞΤΑ.

Πραιτέξτα. *Praetexta*. Theophilus in Institut. Tit. de Iniuriis. Corrigendae obiter Glossae Basilicor. in quibus perperam editur, πραιτεξτάτα, φόρεμα ῥωμαϊκόν. Scribe, πραιτέξτα.

ΠΡΑΙΤΟΥΡΑ.

Πραιτοῦρα. *Praetura*. Olympiodorus in Hist. Μάξιμος εἷς τῶν εὐπόρων εἰς τὴν τοῦ υἱοῦ πραιτοῦραν τεσσαράκοντα κατεβάλλετο κεντηνάρια. Invenies quoque apud Suidam.

ΠΡΑΙΤΩΡ.

Πραίτωρ. *Praetor*. Moschopulus. Πραίτωρ, ἀξίωμα ῥωμαϊκόν. Anonymus in Aristotelis Rhetoric. lib. I. Ἐν δὲ ῥώμῃ καῖσαρ αὔγουστος, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν εὐγενῶν ὕπατοι καὶ πραίτωρες. Socrates lib. V. cap. VIII. Ἦν δέ τις νεκτάριος ὄνομα. συγκλητικοῦ μὲν γένους, ἐπιεικὴς δὲ τὸν τρόπον, δι' ὅλου θαυμαζόμενος, καί τοι τὴν τοῦ πραι-

πραίτωρος χωρίζων ἀρχήν. Duplex erat; Thematis, & populi. De priore Leo in Tactic. Ὁ γὰρ πρωτονοτάριος τοῦ θέματος, καὶ ὁ χαρτουλάριος, προσέτι δὲ καὶ ὁ πραίτωρ, ἤγουν ὁ τοῦ θέματος δικαστής, &c. Posterior sub postremis Imperatoribus desiit. Codinus De Offic. Ὁ πραίτωρ τοῦ δήμου οὐδ᾽ οὗτος ἔχει ὑπηρεσίαν τινά.

ΠΡΑΙΤΩΡΙΑΝΟΣ.

Πραιτωριανός. *Praetorianus*. Paeanius in Metaphrasi Eutropii lib. VIII. Ἀλλ᾽ ὀγδοηκοστῇ τῆς βασιλείας ἡμέρᾳ στρατιωτῶν ὑπεξήγαγε στάσις τῶν καλουμένων πραιτωριανῶν.

ΠΡΑΙΤΩΡΙΟΝ. ΠΡΑΙΤΩΡΙΔΙΟΝ.

Πραιτώριον. *Praetorium*. Ioannes Patriarcha Ierosolym. De Azymis. Πρωῒ ὁ Ἰωάννης εἴρηκεν, ὅτι καὶ αὐτὸς οὐκ εἰς τὸ πραιτώριον. Georgius Hamartolus in Michaele Imp. Προστάξει τοῦ βασιλέως ἀπέκλεισεν ὁ ὕπαρχος ἐν τῷ πραιτωρίῳ. Phlegon De Mirab. & Long. Φαῦστος καίσαρος δοῦλος ἐκ σαβίνων ἀπὸ πραιτωρίου παλλαντιανοῦ ἔτη ρλς'. ὃν καὶ αὐτὸς ἐθεασάμην ἀδριανῷ τῷ καίσαρι ἐπιδειχθέντα. Hinc πραιτωρίδιον. *Praetoriolum*. Arrianus in Epictetum lib. III. cap. XXII. Οὐ γυνή, οὐ παιδία, οὐ πραιτωρίδιον, ἀλλὰ γῆ μόνον, καὶ οὐρανός, καὶ τριβωνάριον.

ΠΡΑΙΦΕΚΤΟΙ.

Πραίφεκτοι. *Praefecti*. Erant numero duodecim, & consulibus operam navabant in legendo extraordinario milite. Suidas. Πραίφεκτοι, δώδεκα ἄρχοντες προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων, οἱ τοῖς ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον τοὺς ἐπικαλουμένους ἐκτραορδιναρίους, ὃ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους. Quae totidem quoque verbis Glossae Basilicorum. Polybius. Ἀθροισθέντων δὲ καὶ τῶν συμμάχων ὁμοῦ τοῖς ῥωμαίοις, τὴν μὲν οἰκονομίαν καὶ τὸν χειρισμὸν ποιοῦνται, τούτων αὐτῶν οἱ καθεστάμενοι μὲν ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἄρχοντες, προσαγορευόμενοι δὲ πραίφεκτοι, δώδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντες. Vetus inscriptio.

ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΣΠΕΙΡ. Β. ΟΥΛΠ.. ΝΑ
ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΣΠΕΙΡ. Δ. ΓΑΛΛΩΝ
ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΣΠΕΙΡ. ΔΑΡΔΑΝΩΝ.
ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΕΞΠΛΩΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ.

ΠΡΑΙΦΕΚΤΩΡΙΑ.

Πραιφεκτωρία. *Praefectura*. Iustinianus Novell. XXXVIII. Πραιφεκτωρίας γὰρ τὰς στρατηγίας ὁ νόμος ἐπίσταται.

ΠΡΑΚΤΕΙΟΝ.

Πρακτεῖον. Glossae Basilicor. Στατίονες, τὰ πρακτεῖα τῶν δημοσίων τελῶν.

ΠΡΑΜΑ.

Πράμα. Opus. Glossae Graecobarbarae. Πράγμα, ἢ πράμα, ἢ ἔργον. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καλάπει ὅτι ἐσκεύδηκεν ἐκεῖ θαυμάσιον πράμα.

Constantinus in Hist. Apollonii Tyrii.

Διατὶ ὁ καιρὸς τὰ πράματα καθημερινῶς τὰ διόχνει.

ΠΡΑΜΑΤΕΥΤΗΣ. ΠΡΑΜΑΤΙΑ.

Πραματευτής. Corona pretiosa. Πραματευτής, *Mercator*. ἔμπορος. Sic πραματία. Ibidem. Πραματία. *Merces*. ἐμπορία.

ΠΡΑΝΔΙΟΠΡΑΤΑΙ. ΠΡΑΝΔΙΟΝ.

Πρανδιοπράται. Prandiorum venditores. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandr. Resp. XXIV. Καταλλάκται τυχὸν γενόμενοι, ἢ πρανδιοπράται, ἢ οἰνοπράται. Iam πράνδιον est Lorum, Fascia, aut Cingulum. Glossae Isidori. *Prandeum*, *genus Zonarum*. Constantinus De Administ. Imp. Δῆλον ὅτι λαμβάνοντες παρὰ τῶν χερσωνίτων τὴν συμπεφωνημένον μισθὸν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης διακονίας, κατὰ τὸ συνῆκον τῆς δουλείας, καὶ τοῦ κόπου αὐτῶν, οἷον βλάττια, πράνδια, χαρέρια, σημέντα. Landulphus Sagax in Iustiniano De Avaribus. *Habebant enim retrorsum comas prolixas valde, atque perplexas, vinctas prandeis*. Ita rescribo: hodie editur, *iunctas*. Monachus Sangallensis de Carolo Magno lib. II. *Tenuissimas illas pediculas, vel tenuiores brandeas, extrahere coepissent*. Sigebertus in Chronico. *Et sic brandeum altaris, quo consecratum corpus Domini involuerat, particulatim dividebat*. Sed ut dicam quod sentio, puto πρανδιοπράτας apud Balsamonem potius esse caupones, qui convivia vendunt adventantibus: addit enim, ἢ οἰνοπράται. Lector arbitrabere.

ΠΡΑΞΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Πραξαπόστολος. Liber D. Lucae De Actis Apostolorum. Typicum Sabae. Μετὰ δὲ τὴν πλήρωσιν τοῦ ψαλμοῦ ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς λέγων, εὐλογία κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. καὶ εὐθέως ἀνάγνωσιν εἰς τὸν πραξαπόστολον. Et alibi. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ πραξαποστόλου εὐλογοῦντος τοῦ ἱερέως, ἀπαρχόμεθα τοῦ ἐξαψάλμου. Triodium. Καὶ γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸν πραξαπόστολον, εἰς τὸν ὄρθρον.

ΠΡΑΤΖΟΣ.

Πράτζος. *Brachium*. Vide Μπράτζος.

ΠΡΑΤΙΚΑΡΕΙΝ.

Πρατικάρειν. Italicum, *Conversare*. Versari. Conversari. Glossae Graecobarbarae. Ἀγοράζειν. ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. νὰ διατρίβῃ εἰς τὴν ἀγοράν. νὰ πρατικάρῃ. Iterum alibi. Ἀϊδάνης. διατρίβων. πρατικάροντας.

ΠΡΕΒΕΔΟΥΡΟΣ.

Πρεβεδοῦρος, sive προβεδοῦρος. Exoticum, *Provedidor*. Provisor, Curator. Anonymus De bello sacro.

Πρωτοβεστιάριν ἔβαλεν, ὁμοίως καὶ τρεζουριέριν, (a)
Καὶ

(a) *Tresorier*. *Donius*.

Καὶ πρεβεδῦρον τῶν κάστρων.

Ioannes Bonapheus in epistola ad Theodosium Zygomalam. Ο᾽ ἁγιώτατος πατριάρχης ἀλεξανδρείας τῶν φιλυμένων ἀξιθμεῖται τῷ καθαρωτάτῳ προβεδώρῳ ζακύνθυ μισὲρ λεονάρδῳ ἔμῳ.

ΠΡΕΒΕΛΕΝΤΖΙΟΝ.

Πρεβελέντζιον. *Privilegium*. Anonymus De bello sacro.

Τὰ ψιχηκὰ τὰ ἔχυσιν μετὰ πρεβελεντζίων.

ΠΡΕΔΙΚΑΤΟΡ.

Πρεδικάτωρ. *Praedicator*. Demetrius Cydonius interpres Ricaldi [a] contra Mahometem. Ε᾽γὼ τοίνυν, ὁ ἐν τῇ τάξει τῶν πρεδικατόρων ἐλάχιστος, τῆς τοσαύτης συμφορᾶς συναλγῶν τοῖς ἠπατημένοις, &c. Itaque malim rescribere apud Ioannem Cantacuzenum Contra Mahometem Orat. I. Τὶς τῆς τάξεως τῶν πρεδικατόρων, ἤτοι τῶν κηρύκων, ῥίκαλδος ὄνομα αὐτῷ, ἀπελθὼν εἰς τὴν βαβυλῶνα, ἔνθα τὸ μυσεῖον καὶ τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας ἐνεργεῖται, καὶ φιλοπονήσας εἰς ἄκρον, ἐξήσκησε τὴν τῶν ἀῤῥάβων διάλεκτον. Hodie editur, τῶν περδικατόρων.

ΠΡΕΙΟΤΑΤΟΣ.

Πρεϊάτος. *Privatus*. Vide Πριβάτος.

ΠΡΕΚΟΚΚΙΑ.

Πρεκόκκια [b]. *Praecocia* mala. Aetius lib. I. Μηλέα ἀρμενιακή. ταύτης καὶ τὸ δένδρον καὶ τὸν καρπὸν πρεκόκκια καλῦσιν. Dicebant etiam βερίκοκκα. Vide supra.

ΠΡΕΠΑΤΩΡΕΣ.

Πρεπάτωρες. Antecessores. Mauricius lib. II. cap. XII. Δεῖ ἀφορίζειν καὶ ἀντικένσωρας, ἤτοι πρεπάτωρας, τοσύτυς τὺς ὀφείλοντας προλαμβάνειν, καὶ τὰς ὁδὺς προγιγνώσκειν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄπληκτα ὁδηγεῖν τὸν στρατόν.

ΠΡΕΣΑ.

Πρέσα. Italicum, & Gallicum, *Presa*, *Presse*. Multitudo. Turba. Anonymus De nuptiis Thesei.

Α᾽πτὴν πρέσαν τὴν πολλὴν, κὲκ τὺς πολλὺς τὺς κόλπυς,

Οἱ δύο τὺς ἐχορήσασι ὁ παλαμῶν κιαρκήτας.

Et mox iterum.

Οὗτοι ὀρδινία εἴχασι, μόνον ἐτέχαν ὅλοι

Στὸν τόπον ὅπυ ἔβλεπαν τὴν πρέσαν τὴν μεγάλην.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ. ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΟΝ.

Πρεσβύτερος. Sacerdos. Malchus in Byzanticis. Η῎δη δὲ ὁρμωμένοις, ὁ παρὰ τοῖς ἀδαμαντίυ προαπεσαλμένος ἱππεὺς ἀπαντᾷ, τὸν τῶν βαρβάρων ἔχων ἱερέα, ὃν οἱ χριστιανοὶ καλῦσι πρεσβύτερον, ὡς πίστιν τῆς ἀδείας αὐτῷ ἀποθήσοντα. Synesius ad Theotimum epist. LXVI. Τῇ δὲ ἡλικίᾳ συμπροϊύσης τῆς μοναδικῆς κατὰ τὸν βίον ἐνστάσεως ἠξιώθη μὲν ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. ἠξιώθη δὲ τῦ πρεσβύτερος εἶναι. Ammianus lib. XXXI. *Et dum necessaria parabantur ad decernendum, Christiani ritus presbyter, ut ipsi adpellant, missus a Fritigerno legatus, cum aliis humilibus venit ad castra principis.* Hinc πρεσβυτέριον, ipse ordo. Ignatius in epistola ad Trallianos. Α᾽λλ᾽ ὑποτάσσεσθαι καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς ἀποστόλοις ἰησῦ χριστῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ἐν ᾧ διάγοντες ἐν αὐτῷ εὑρεθησόμεθα. Apud Suidam legitur, πρεσβυτερεῖον. Presbyterorum autem in magna Ecclesia Constantinopoli numerus erat sexaginta. Vide Iustiniani Novell. III. Sed non obtinuit. Nam ecce sub Heraclio legitimus numerus LXXX. Vide eius Novellam, quae est de Num. Cleric. In templo Blachernarum erant XII. Constat ex eadem Novella. Et legitimum illis obeundi muneris tempus anni quatuor, ex constitutione Synodi Constantinopol. VIII. Can. V. Προβιβασθήτω εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην, ὥστε ἐν τῷ βαθμῷ τῦ ἀναγνώστυ ἐνιαυτὸν πληρῶσαι, ἐν δὲ τῷ τῦ ὑποδιακόνυ δύο, καὶ ἐν τῷ τῦ διακόνου τρεῖς, καὶ τέσσαρας ἐν τῷ τῦ πρεσβυτέρυ.

ΠΡΕΤΕΝΤΟΥΡΑ.

Πρετεντῦρα. *Praetentura*. Glossae Basilicor. Πρετεντῦρα. παράστασις. Ammianus lib. XXVIII. *Castro limitesque vigiliis tuebatur, & praetenturis*. Et lib. XXIX. *Ibique inventum casu Romanum leniter adloquutus misit ad vigilias ordinandas & praetenturas*. Glossae Latinograecae. *Praetentura*. Προβολή. ἐπιτείχισμα.

ΠΡΙΒΑΤΑΡΙΟΣ.

Πριβατάριος. Cedrenus in Basilio Romani F. Ε᾽πινεύσαντος δὲ τῦ βασιλέως ἡρμόζατο γυναῖκα τὴν θυγατέρα τῦ πρώτυ τῶν πριβαταρίων τῦ ναοῦ τῦ ἀθλοφόρυ δημητρίυ, καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς ἔσχε δύο. Adpellat πριβαταρίυς, quos Latini *Praebendarios*.

ΠΡΙΒΑΤΟΝ.

Πριβάτον. *Privatum*. AErarium Imperatoris. Item πριυάτον scribebant. Suidas. Πριβάτον, ῥωμαϊκὴ λέξις. Malchus in Byzanticis. Α᾽λέξανδρον δὲ ποιεῖ τῶν πριβάτων κόμητα. Theodoretus Hist. Eccles. lib. III. cap. XII. Κόμητα πριβάτων τὸν τοιῦτον προσαγορεύειν εἰώθασι ῥωμαῖοι. Inscriptio Vetus.

ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΕΞΠΛΩΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ
ΕΠΙΤΡΟΠΩ. ΠΡΕΙΟΥΑΤΗC.

Etiam ergasterium significat. Hesychius. Πριυάτον, τόπος ἐργαστηρίυ. Ponitur quoque pro balneo. Prochorus De reb. gest. S. Ioannis Evangelistae. Η῏ν δὲ πριβάτον ἀνὰ μέσον τῆς ὁδῦ, καὶ εἷς ἐκ τῶν ἱερέων, εἰσελθὼν ἐν τῷ πριβάτῳ λύσασθαι, ἀπεπνίγη. Vide supra in Λαργιτίωνες.

(a) Riculdi. Riculdus de Monte Crucis. *Donius*.

(b) Vulgo *Albercoche*. *Donius*.

ΠΡΙΒΙΛΙΓΙΑ.

Πριβιλίγια. *Privilegia*. In Rescripto Valentiniani ad Nicomediensis. Ἡ περὶ τὰ πριβιλίγια τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας πάλαι ὑπάρχουσα ἀρχαῖα συνήθεια φυλαχθήσεται. Glossae Basilic. magis Latinae per ε scribunt. Πριβιλέγια. προνόμια.

ΠΡΙΓΓΙΠΑΔΕΣ.

Πριγγιπάδες. *Principes*. Vt ῥεγάδες, δουκάδες, κοντάδες, & talia. Anonymus De bello sacro.

Ἐνταῦθα ἑνώθη ὁ βασιλεὺς μετὰ τοὺς πριγγιπάδας

Τοὺς κεφαλάδας, καὶ ἀρχηγοὺς τοῦ φραγγικοῦ φουσάτου.

ΠΡΙΓΓΙΠΑΤΟΝ.

Πριγγιπάτον. *Principatus*. Anonymus De bello sacro.

Ὅπου ἐκράτησαν οἱ ῥωμαῖοι μέγα εἰς τὰ πριγγιπάτα.

Constantinus De Administr. Imp. Τὸ δὲ σαλερινὸν ὠκίσθη ἐπὶ τοῦ σικάρδου, ὅτε διεμέρισαν οἱ λογγοβάρδοι τὰ πριγγιπάτα. Sic *Principatum* tunc Latini quoque neutro genere efferebant. Observo apud Glabrum Rodulphum Hist. lib. I. cap. v. *Illorum quippe ducaminis principatum fuit metropolis civitas Rhotomagorum*.

ΠΡΙΓΓΙΠΙΣΣΑ.

Πριγγίπισσα. *Principissa*. Apud Cantacuzenum lib. II. cap. XXXIII. Εἰς τὴν τάραντος κρατοῦσαν πριγγίπισσαν.

ΠΡΙΓΚΙΨ.

Πρίγκιψ, sive πρίγγιψ. *Princeps*. Suidas. Πρίγκιψ, ὁ ἔξαρχος τῆς τάξεως. Constantinus Porphyrogenn. Them. Orient. I. Ὑπὸ δὲ τῶν ῥωμαίων βασιλέων γενόμενοι εἰς ἐπαρχίας διῃρέθησαν, καὶ ἡγεμονίας, καὶ δουκάτα, καὶ τοὺς καλουμένους κονσιλαρίους, τουτέστι βουλευτὰς, ἦσαν δὲ καί τινες αὐτῶν πρίγγιπες. Nicetas in Ioanne Comneno. Τοῦτο αἰτησαμένου τοῦ τῆς ἀντιοχείας πρίγγιπος. Et Basilicor. Eclog. VI. Titulus est περὶ πρίγκιπος καὶ μαγιστριανοῦ, καὶ ἑτέρων τινῶν στρατευομένων. Datus autem hic titulus fuit hereditarius Peloponnesi regulo a Constantino Magno, teste Gregora lib. VII. Itaque observare est apud Phranzen Chron. lib. I. cap. IV. Τὸν τῆς σικελίας ῥῆγα μαφρὲ, καὶ τὸν τῆς πελοποννήσου καὶ ἀχαΐας πρίγγιπα. Sed accipitur quoque pro praefecto carceris. Martyrologium in Passione Glyceriae. Εἶπεν ὁ ἡγεμὼν τῷ πρίγκιπι, δεξάμενος τὸν δακτύλιον τοῦτον ἀπελθὼν σφράγισον τὴν φυλακὴν ὅπου ἐστὶν ἡ μάγος ἐκείνη. Et in Pass. Mocii. Θαλάσσιος δὲ ὁ πρίγκιψ τοῦ ἀνθυπάτου θυμομαχήσας κατ' αὐτοῦ ἀπέθετο αὐτὸν ἐπὶ τῆς εἱρκτῆς. Dicebant etiam πρίγκιπος. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. Οὐαί σοι τὸ ἔθνος τῆς λουμπαρδίας, ὅτι οἱ πρίγγιποι σου ἀποθανοῦνται. Item. πρίντζιπος. Vide ἀμπασαδόρος.

ΠΡΙΕΚΙΟΝ.

Πριέκιον. Serra. Constantinus in Tacticis. Δρέπανα, ἀξινάρια, φαλκίδια, πριέκια, σκέπαρνα, βιβλία ἀποδεδεμένα μετὰ σφηκωμάτων. Nisi legendum, πελέκια, quod magis censeo.

ΠΡΙΚΑ.

Πρίκα, pro προῖκα. προίξ. Dos. Nicanor in epist. Ἡ γυνὴ αὐτοῦ πορευθεῖσα πᾶσαν τὴν πρίκαν, καὶ τὴν προγαμιαίαν δωρεὰν, ἐξωτερικῶς ἔλαβεν.

ΠΡΙΜΑ.

Πρίμα, pro πρύμνα. Puppis. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τὸν δρόμον ἀρχινήσασι, κοπὰν εἰς τὴν ἀθήνα

Τὸν πλέον καιρὸν τὰ κάτεργα, ἄνεμον εἶχαν πρίμα.

Et alius De Vulpe & Lupo.

Εὐθὺς ἐκάμαν ἄρμενα, τὸ πέλαγος εὐγίκαν,

Καὶ μαζόντικαν, καὶ οἱ ῥεῖς τὴν πρίμαν ἀνεβήκαν.

ΠΡΙΜΙΓΓΙΛΙΟΝ, ΠΡΙΜΙΓΓΙΛΙΟΣ.

Πριμιγγίλιον. Suidas. Πριμιγγιλίων, τιμῶν, ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν, ἢ προνομίων. Sed legendum censeo, πριμιλιγίων: nam *Primilegium* etiam Latini dicebant, quod tamen reprehendit Caper De Verb. Dub. *Privilegium quod privet legium: non Primilegium*. Nisi indifferenter ita protulisse volumus, ut φελόνης, φενόλης, & talia. Certe etiam in Glossis Basilicorum invenio. Πριμιγγίλιος, ὁ πρῶτος, ἢ ὁ πλήρης.

ΠΡΙΜΙΛΑΡΙΟΣ.

Πριμιλάριος, sive πριμοπιλάριος. *Primipilarius*. Suidas. Πριμοπιλάριος, ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ ῥωμαίοις. Basilicorum Eclog. LVI. Ὁ ἐξαργυρισμὸς τῶν εἰδῶν παρεχομένων τῷ πριμιπιλαρίῳ κατὰ τὴν τῶν ἄλλων εἰδῶν πρᾶσιν γινέσθω. Phlegon de Mirab. & Long. Ἰουλία μοδεστίνα, πόλεως κορσιόλων, πριμοπιλαρίου ἀπελευθέρα, καθ' ἡμᾶς ἔτι οὖσα, ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι.

ΠΡΙΜΙΠΙΛΟΣ.

Πριμίπιλος. *Primipilus*. Basilic. Eclog. IX. Τὸ χρεωστούμενον εἰς πριμίπιλον πάντων τῶν ἰδιωτικῶν χρεῶν προτιμᾶται. Harmenopulus lib. III. Tit. V. Καὶ καλῶς εἶπεν ἀπὸ μόνου τοῦ πριμιπίλου κατέχεται.

ΠΡΙΜΙΤΙΒΟΣ.

Πριμίτιβος. *Primitivus*. Et inter nomina propria. Dositheus lib. III. Οὐρβικοῦ λέγοντος, πριμίτιβον ἐλευθερῶσαι θέλοντα.

ΠΡΙΜΜΙΚΗΡΙΟΣ.

Πριμμικήριος. *Primicerius*: id est, primus in ceram & tabulas relatus, primumque locum obtinens. Hoc nomine dictus, quisquis ordinis sui primus. Suidas. Πριμμικήριος,

ριος, ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχέσης. Moschopulus. Πριμμικήριος, ἄρχων τις. In Constitut. Heraclii. Μηδενὸς ἑτέρε, πλὴν τ ἐν ἑκάςῳ τάγματι λεγομένων πριμμικηρίων Adelmannus in epistola ad Berengarium. *Sciens familiarum tuum dominum Paulinum Metensem primicerium tibi propriorem, tibique aliquando viciniorem esse.* Apud Codinum legitur, primicerius aulae, Lectorum, Bardariotarum, tabulariorum, Barangorum, notariorum, &, qui supra omnes, ὁ μέγας. Hanc dignitatem Boeotiae Thebarumque princeps hereditariam accepit a Constantino Magno, teste Gregora lib. VII. Atque inde sub postremis Imperatoribus truncato eum nomine μέγαν κήριον adpellarunt. Idem Gregoras loco citato. Τὸν γάρ τοι τῆς βοιωτίας καὶ θηβῶν ἀρχηγὸν ἀντὶ μεγάλε πριμμικηρίε μέγαν κήριον ὀνομάζεσι νῦν, ἐς τῦτο παρενεχθέντες ἐκ τῦ παρενεχθῆναι τὴν πρώτην συλλαβήν. Ita corrigo, nam mendose hodie est, μέγαν κύριον. Iterum postea eodem libro. Ο' τήν τε τῶν ἀθηνῶν καὶ θηβῶν διέπων ἀρχὴν, καὶ τὴν χώραν ἐκείνην ἔχων ἅπασαν, ὃς δὴ καὶ μὲν, ὡς ἀνωτέρω εἰρήκαμεν, ἐπωνόμαστο πριμμικήριος. τῆς δὲ λέξεως ὑπὸ τῦ δήμε διαφθαρείσης μέγας ἐλέγετο κήριος. Perperam illic quoque editur, κύριος. Sed caute legendus hic locus, ne te impediat: distinguendus enim Athenarum & Thebarum princeps, quorum postremo tantum magni Primicerii, vel Cerii nomen convenit, quum Athenarum Magnus Dux diceretur, ut ex eodem Gregora alibi docemus.

ΠΡΙΜΟΛΟΚΑΡΙΟΣ.

Πριμολοκάριος. *Primolocarius*. Suidas. Πριμολοκάριος, ὁ τὴν ἀκρότατον βαθμὸν τ̃ ςρατιᾶς ἔχων, ὕςατος δὲ τῇ τιμῇ.

ΠΡΙΜΟΣ.

Πρῖμος. *Primus*. Glossae veteres. Α'μαρτῦρα πρίμα, μελέτη πρώτη. Theophilus lib. III. Tit. XVII. Μετὰ δὲ τὴν πάντων ἐπερώτησιν ὁ ἐπερωτώμενος ἐὰν εἴπῃ τὸ ὁμολογῶ, οἷον πρῖμος ἐπερώτησέ με, ὁμολογεῖς διδόναι ἑκατὸν νομίσματα, ὁμοίως καὶ σεκῦνδος.

ΠΡΙΜΟΣΚΟΥΤΑΡΙΟΣ.

Πριμοσκυτάριος. *Primoscutarius*. Glossae Basilicor. Πριμοσκυτάριοι, ὑπερασπιςαὶ, οἱ νῦν λεγόμενοι προτίκτορες.

ΠΡΙΜΟΣΚΡΙΝΙΟΣ.

Πριμοσκρίνιος. *Primoscrinius*. Glossae Basilicorum. Πριμοσκρίνιος, ὁ πρῶτος τῆς τάξεως.

ΠΡΙΝΤΖΗ.

Πρίντζη. Eleutherius Zebelenus De Significat. Eclips. Οἷον πρίντζη, καὶ τῶν ὁμοίων, καὶ πλῆθος σάκχαρος.

ΠΡΙΝΤΖΙΠΟΣ.

Πρίντζιπος. *Princeps*. Vide Α'μπτασάδορος.

ΠΡΙΟΝΗ.

Πριόνη, pro πρίων. Corona pretiosa. Πριόνη. *Seca*. (a) πρίων.

ΠΡΙΟΡΕΣ.

Πρίορες. *Priores*. Dignitatis nomen. Iustinianus Novell. CXII. Η᾽ διʼ ἄλλε οἱεδήποτε προσώπε πρὸς τὲς πρίορας τῦ ἀριθμῦ, καὶ τὲς χαρτυλαρίες. Basilicor. Eclog. XXIX. Εἰ μὴ πρότερον ἢ διʼ ἑαυτῆς, ἢ διʼ ἄλλε οἱεδήποτε προσώπε, τὲς πρίορας τῦ ἀριθμῦ, καὶ τὲς χαρτυλαρίες, &c. Eustathius De Temp. Intervall. Μεθʼ ὁ ἐπὶ πράξεως ὑπομνημάτων ὀμόσωσιν οἱ πρίωρες τῦ ἀριθμῦ ὅτι ἐτελεύτησεν.

ΠΡΙΟΥΑΤΟΣ.

Πριυᾶτος. *Privatus*. Vide Πριβᾶτος.

ΠΡΙΧΟΥ.

Πριχῦ. Priusquam. Glossae Graecobarb. Ε'γένετο προτίτερα παρὰ νὰ ἔνι ὁ νόμος. ἢ πρὶν τῦ νόμε. ἢ πριχῦ τῦ νόμε.

ΠΡΟΑΜΒΟΥΛΟΝ.

Προάμβυλον. *Praeambulum*. Hesychius. Προαύρια, τὰ προαυλήματα, ὥσπερ προάμβυλα, τὰ προκιθαρίσματα. Corrige, προαύλια, τὰ π.

ΠΡΟΒΑΤΟΜΑΝΔΡΗ.

Προβατομάνδρη. Ovile. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΠΡΟΒΑΤΟΡΙΟΣ.

Προβατόριος. *Probatorius*. In Edicto Iustiniani XIII. Ε'πειδὰν ἡ τάξις καταςῇ, μηδένα τῶν αὐγεςαλιανῶν γίνεσθαι, χωρὶς τῶν προβατορίων.

ΠΡΟΒΕΑ.

Προβέα. (b) Pellis ovina. Membrana. Pergamena charta. Nicetas in Isaacio Angelo lib. I. Εἰς γραμματιςῦ φοιτῶντα ἐξ ἁπαλῶν ἔτι ὀνύχων, (c) καὶ προβέαν μετὰ καλαμαρίε ἔχοντα. Iterum in eodem, lib. III. Α'ρμόδιος ὃν πρὸς τὸ κρατεῖν πινακίδιον, καὶ προβέαν, καὶ εἰς σχόλιον πρὸς τὸ μανθάνειν ἀπέρχεσθαι.

ΠΡΟΒΕΔΩΡΟΣ.

Προβεδῶρος. Vide Πρεβεδῦρος.

ΠΡΟΒΕΝΤΖΙΑΛΙΟΣ.

Προβεντζάλιος. *Provincialis*. Synodus Florenti-

(a) Ital. *Sega*. *Donius*.
(b) Quasi Προβατία. *Donius*.
(c) A teneris unguiculis. *Donius*.

rentina. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξήτησεν ὁ γαληνότατος κύριος ὁ βασιλεὺς ἀκοῦσαι περὶ τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας, καὶ περὶ τῶν ἀζύμων, ἐξελεξάμεθα τοὺς παρόντας δύο διδασκάλους, τόν τε προβεντζιάλιον φρὰ ἰωάννην, (a) καὶ τὸν φρὰ ἀμβρόσιον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

Πρόεδρος. In Imperio Orientali οἱ πρόεδροι erant non unius generis; nam illi ecclesiastici erant, hi palatini: & illorum quidem nomen antiquius. Codinus. Ὁ ἡρακλείας, πρόεδρος τῶν ὑπερτίμων, καὶ ἔξαρχος πάσης θράκης καὶ μακεδονίας. Musalon in Sancitis. Βασιλέως δικάσαντος ἡμῖν καὶ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ περὶ τοῦ συναλλάγματος τοῦ προέδρου βάρδα τοῦ ξηροῦ. Tarasius in epistola ad Hadrianum Pontificem. Ἀναγγέλλομεν τοῖς προέδροις πᾶσι τῶν κατ' ἡμᾶς ἐκκλησιῶν ἵνα μετὰ παρρησίας, κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον, εἴπωμεν, &c. Achmes cap. XXVIII. Πρὸς τοὺς προέδρους τοῦ ναοῦ μυστήριον ἀναθήσει ὁμοίως, καὶ τὸν θεὸν θεραπεύσει. Michael Syngelus in Encomio S. Dionysii. Προκεχειροτονημένους προέδρους. Sed palatini non alii erant, quam praesides consilii sanctioris, in quo res status tractabantur. Itaque plurimum apud Imperatores poterant; saepe vero etiam omnia, maxime Imperatoribus in inferiori adhuc aetate constitutis. Observo apud Ioannem Curopalatem in Basilio & Constantino. Σχῆμα μὲν οὖν καὶ ὄνομα μόνον τοῖς βασιλεῦσι περιετέθειτο, ἡ δὲ μεταχείρησις τῶν πραγμάτων παρὰ τοῦ προέδρου ἐνεργεῖτο βασιλέως, διὰ τὸ νεάζον τῆς ἡλικίας τῶν βασιλέων, καὶ ἁπαλὸν καὶ μήπω βεβηκὸς τοῦ φρονήματος. Primus instituit hanc dignitatem Nicephorus Phocas, eaque ornavit Basilium Accubitorem. Cedrenus. Εὐθὺς οὖν βασίλειον τὸν παρακοιμώμενον, ὃν νικηφόρος ὁ βασιλεὺς, οὐ μικρὰ συμβαλλόμενον αὐτῷ πρὸς τὴν τῆς βασιλείας κατάσχεσιν, πρόεδρον τετίμηκε, μήπω πρότερον ὄντος τοῦ ἀξιώματος, πρώτου δὲ αὐτοῦ τοῦτο ἐφευρηκότος, νυκτὸς μεταπεμψάμενος κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς προσελάβετο. Et erant in illa dignitate plures uno; & qui primas tenebat, ὁ πρωτοπρόεδρος dicebatur: cuius frequens mentio apud Cedrenum, & Zonaram.

ΠΡΟΕΙΣΟΔΙΚΟΝ.

Προεισοδικόν. Vestibulum. Palladius Hist. Laus. in Ioanne Lycopolita. Ὃ δὴ ὕστερον. ἀπελθόντες οὖν εὗρον αὐτοῦ κεκλεισμένον τὸ προεισοδικὸν ὕστερον γὰρ προσῳκοδόμησαν οἱ ἀδελφοὶ προεισοδικὸν μέγιστον, ἐν ᾧ ἐχώρουν ἄνδρες ὡς ἑκατόν.

ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΜΑΙΟΣ.

Προελευσιμαῖος. Officialis, qui iudici aliquo proficiscenti subservit. In Novella quadam Constantini Porphyrogennetae. Τοῖς δὲ προελευσιμαίοις ἐφίεμεν μετὰ τῆς ἄλλης ἧς ἀπολαύουσιν ἐξκουσσείας, φοσσάτων τε καὶ πολέμων ἀπηλλαγμένοις, ἔχειν καὶ τὰ τῶν ἐκπλαγιατικῶν.

ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ.

Προέλευσις. Festa processio. Codinus in Orig. Καὶ διερχομένου τοῦ βασιλέως εἰς προέλευσιν τῶν ἁγίων, ἐπήντησεν αὐτῷ ἑκάστε, αἰτῶν λόγον συμπαθείας τοῦ μὴ φοβηθῆναι. Luitprandus in Legat. *Secunda, inquit Nicephorus, hora transiit;* προέλευσις, *id est, processio nobis celebranda est.* In illa optimates tunicis laceris induti, vulgus vero discalceatum incedebat. Sed operae pretium est videre totam descriptionem Luitprandi, cuius haec sunt verba. *Non pigeat me* προέλευσιν *ipsam describere, & Dominos meos audire. Negotiatorum multitudo copiosa ignobiliumque personarum ea solemnitate collecta, ad susceptionem, & laudem Nicephori, a palatio usque ad S. Sophiam, quasi pro muris viae margines tenuit, clypeolis tenuibus satis, & spiculis vilibus dedecorata. Accessit, & ad dedecoris huius augmentum, quod vulgi ipsius potior pars ad laudem ipsius nudis processerat pedibus. Credo sic eos putasse, sanctam eos potius ornare* προέλευσιν. *Sed & optimates sui, qui cum ipso per plebeiam, & discalceatam multitudinem ipsam transierant, magnis & nimia vetustate rimatis tunicis erant induti. Satis decentius quotidiana veste induti procederent. Nullus est cuius atavus hanc novam haberet. Nemo ibi auro, nemo gemmis ornatus erat, nisi ipse solus Nicephorus, quem imperialia ornamenta, ad maiorum personas sumta, & composita, foediorem reddiderant. Per salutem vestram, quae mihi mea carior exstat, una vestrorum pretiosa vestis procerum centum horum, & eo amplius, pretiosior est.* Balsamon ad Concil. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἐν ταῖς ὁπωσδήποτε γινομέναις προελεύσεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς θείαις τούτων ἱεροτελεστείαις, διὰ βασιλικοῦ λώρου τὴν κεφαλὴν καλύπτεται. Imperatores vero (monebo hoc per occasionem) suscepto imperio in processu festo ibant ad templum Sanctae Sophiae, ibique ab armigero sagitta ponebatur cui inscriptum nomen Imperatoris, & annus initii imperii: atque inde sciebat posteritas quo quisque anno imperare coepisset. Luitprandus loco citato. *Igitur falsidicis illis inflatus naeniis S. Sophiam ingreditur Dominis suis Imper. se a longe sequentibus, & in pacis osculo ad terram usque adorantibus. Armiger huius sagitta calamo immissa aeram in Ecclesia ponit, quae prosequitur, quo nimirum tempore imperare caeperit, & sic aeram, qui id non viderunt, intelligunt.* Et hic processus habebatur die Pentecostes. Observo ex eiusdem Luitprandi verbis. *Septimo autem, id est, ipso videlicet sancto Pentecostes die, in domo quae dicitur* Στεφάνα, *id est, Coronaria, ante Nicephorum sum deductus.* Neque hic tantum, sed & alii ex more solemni. Cedrenus. Συνήθους δὲ προελεύσεως γινομένης κατὰ ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μωκίου, &c. Sic corrigo, male enim hodie editur. Προελάσεως γινομένης. Neque ad Sanctam Sophiam semper ibant, sed nonnumquam ad alia quoque templa. Et ecce de S. Mocii legimus in citatis Cedreni verbis. Et hora quidem processui propria secunda. Haurio ex eodem Luitprando. *Secunda, inquit Nicephorus, hora iam transiit:* προέλευσις, *id est, processio nobis celebran-*

(a) Frater Ioannes. *Donius.*

lebranda est. Video vero antiquum procedendi morem, & in primitiva iam ecclesia usitatum. Tertullianus ad Vxorem lib. II. *Vt, si statio facienda est, maritus de die condicat ad balneas: si ieiunia observanda sunt, maritus eadem die convivium exerceat; si procedendum erit, numquam magis familiae occupatio adveniat.*

ΠΡΟΕΡΕΔΕΓΕΡΙΤΕΥΕΙΝ.

Προερεδεγεριτεύειν. *Pro herede gerere*. Theophilus Institut. lib. II. Tit. XIX. Ὁ ἐξτράνεος γραφεὶς κληρονόμος, ἢ ἐξ ἀδιαθέτου ὡς λεγίτιμος κληρονόμος δύναται προερεδεγεριτεύειν.

ΠΡΟΖΥΜΗ.

Πρόζυμη. Corona pretiosa. Πρόζυμη. *Fermentum*. Ζύμη.

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΟΙ.

Προηγιασμένοι. Praesanctificati panes. Ioannes episcopus Citri in Resp. Αἱ τοιαῦται παννυχίδες γίνονται μὲν καὶ ἐν ἄλλοις καιροῖς, ἐξαιρέτως δὲ ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν μετὰ τὴν τῆς ἱερουργίας τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν. Nicephorus Homologeta in Can. Μετὰ τὴν τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν ἐσθίειν τυρόν. Manuel Patriarcha in Sancitis. Οἱ πταίσαντες ἱερεῖς οἱ τοὺς προηγιασμένους θείους ἄρτους πεποιηκότες τοὺς ὑπὸ κυνῶν, &c. Horum liturgia celebrabatur tantum in Quadragesima, ut discimus ex Typico Sabae, Ioanne Episcopo Citri in verbis iam statim citatis, & libro, cui titulus, Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων. In illo haec verba. Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων λέγεται ἐν ταῖς τῆς τεσσαρακοστῆς νηστίμοις ἡμέραις μόνον. Sed eximii erant dies sabbati, dominicae, & Annuntiationis: idque ex decreto Synodi in Trullo habitae. Eius Canon. LII. Δι' ὅλης τῆς τεσσαρακοστῆς, πλὴν σαββάτου, καὶ κυριακῆς. καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ εὐαγγελισμοῦ, ἡ τῶν προηγιασμένων λειτουργία τελείσθω.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ.

Πρόθεσις. Dicam per occasionem de templis Graecorum, quae in tres partes distincta fuisse sciendum est; in βῆμα, sive ἱερατεῖον, in ναὸν, in πρόναον. Iam βῆμα erat elatior pars templi, sive chorus, nomen habens a gradibus quibus in illud adscendebatur, quod solis sacerdotibus intrare licebat. Ναὸς erat ipsum templum: πρόναος vestibulum templi. Τὸ βῆμα partim tabulato, in quo ostia erant duo; unum ad dextram, alterum ad sinistram; partim velis in utroque ostio interiectis secludebatur: atque ibi sacra peragebat sacerdos. Porro duo in eo erant altaria; hoc in medio maius, & ἁγία τράπεζα: illud minus, ad sinistram eius, & πρόθεσις dicebatur. Haec omnia docet nos Simeon Archiepiscopus Thessalonicen. lib. de Templ. Sacerd. & Mystagog. De priori altari clare videmus apud Codinum de Offic. pagin. 155. Ἦν μὲν οὖν πάλαι συνήθεια, κατὰ τὸν τοιοῦτον ἑσπερινὸν εἰσέρχεσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, καὶ θυμιᾶν τὴν ἁγίαν τράπεζαν, διδόσθαι τε τοῖς κληρικοῖς ἀπὸ τοῦ βεστιαρίου κατὰ δωρεὰν χρυσίου λίτρας ἑκατόν. Vbi viderint viri docti, quam recte vertant, *sacrum tribunal.* Et frequens passim est mentio, ut & secundi altaris, de quo proprie nunc agimus. In eo sacra sacerdos praeparabat. In Liturgia Chrysostomi. Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὴν πρόθεσιν νίπτουσι τὰς χεῖρας. Codinus. Ἐρχόμενοι οἱ ἐντιμώτεροι τῶν διακόνων τῆς ἐκκλησίας προσκαλοῦνται τὸν βασιλέα. ὁ δὲ διέρχεται μετ' αὐτῶν εἰς τὴν λεγομένην πρόθεσιν, ἔνθα κεῖται τὰ ἅγια. Quae totidem verbis habes apud Cantacuzenum lib. I. cap. XLI. Vtrumque τοῦ βήματος altare complectitur Ioannes Episcopus Citri in Resp. Ὁπότε ἀναφέρεται εἰς τὸν ἄμβωνα πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ τῶν ἁγίων δώρων ἔν τε τῇ εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν εἰσόδῳ, καὶ ἐν τῇ εἰς τὴν πρόθεσιν ἐπανόδῳ.

ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΙ.

Προκαθημένοι. Nemo debet putare τοὺς προέδρους eosdem esse, qui οἱ προκαθημένοι; nam etsi eadem sit vocis notio, non tamen eadem usurpatio. Qui fuerint οἱ πρόεδροι paulo ante diximus; nunc dicemus περὶ τῶν προκαθημένων. Invenio inter officia aulica quatuor: nempe, sacri cubiculi, vestiarii, magni palatii, & Blachernarum. Codinus omnes recenset. Prioris mentio exstat etiam apud Cantacuzenum libro I. cap. XIX. Καλλικρήνην τὸν τοῦ κοιτῶνος προκαθημένον. Extra aulam erant quoque in urbibus. Codinus, quem citavi. Εἰσὶ καὶ προκαθημένοι πόλεων κατ' ἀξίαν αὐτῶν. Et hi non alii quam iudices. Iustinianus Novell. XIII. Δεῖ τὸν τῶν τηλικούτων προκαθημένων ἄνδρα εἶναι πανταχόθεν σεμνόν τε καὶ ἀνεπίληπτον. Anastasius Sinaita de Var. Mod. Sal. & Poenit. Λέγει τότε ὁ προκαθημένος πρὸς τὸν παῖδα, εἰπέ μοι, νεώτερε, δοῦλός μου εἶ. Anna Comnena improprie posuit Alexiad. lib. I. Καὶ ταῦτα τοῦ πρώτου ἀρχιερέως καὶ ταῦτα προκαθημένου τῆς οἰκουμένης ἁπάσης.

ΠΡΟΚΑΣΙΑ.

Προκασία. Italicum *Porcacchia*. Portulaca. Glossae Latinograecae. *Portulaca*. Ἀνδράχνη. προκασία. Ita restituendum. Ineptum est quod editur, Ἀνδράχνη. ὀνροστασία.

ΠΡΟΚΑΣΤΡΙΟΝ.

Προκάστριον. *Procestrium*. Glossae Basilicor. Προκάστρια, οἰκήματα ἐκ τῶν παρεμβολῶν.

ΠΡΟΚΑΥΤΑ.

Πρόκαυτα. *Praecauta*. Hesychius. Πρόκαυτα. προεξῃρημένα, προκεκαυσμένα.

ΠΡΟΚΕΝΣΟΝ. ΠΡΟΚΕΣΣΟΝ.

Πρόκενσον. *Processus*. Vt Ἀντικένσωρ. *Antecessor*. Hoc viri docti non animadverterunt.

Ioan-

Ioannes Curopalates in Romano Lacapeno. Προκένσυ ἢ γινομένυ ἐν τῷ τριβυναλίῳ, αἰφνίδιον οἱ βασιλεῖς εἰς τὸ παλάτιον ὑποςρέφυσιν, ἐπιβυλῆς μίωυθείσης αὐτοῖς. Cedrenus. Καὶ πρόκένσυ γενομένυ ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἀπώλεσαν οἱ βεςιαρῖται τὸ ςέμμα τῦ βασιλέως. Atque haec in Iustiniano; iterum in Iustino Curopalate. Αὖθις δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ πρόκενσον προϊόντ☉ πλέονες ἐπεβόων. Corrige Chronicon Constantinop. Ο' ἅγι☉ ἰωάννης κ) ἀρκαδιαναὶ παρὰ ἀρκαδίυ ἐκτίϑη ἐπιλεξαμένυ κ) ἐκ τῶν πολιτῶν χιλιάδας ἓξ ὀψίκιον εἰς τὰ πρόκενσα αὐτῦ. In Manuscripto male est; εἰς τὰ πρόκενα. In Fastis Siculis per σ scribitur. Καὶ φοβηϑεὶς λέων ὁ βασιλεὺς ἐξελϑεν πέραν εἰς τὸν ἅγιον ναμᾶν, κ) ἐποίησεν ἐκεῖ πρόκεσσον μῆνας ἕξ. Apud Suidam reperitur vox inexplicata, quales aliae nonnullae, πρόκευσον. Sed πρόκενσον legendum censeo. Sic Σύκενσ☉. *Successus*. Apud Ioannem Damascenum De Fide Orthod. cap. LVIII. Ο' μακάρι☉ κύριλλ☉ ἐν τῇ πρὸς σύκενσον δευτέρᾳ ἐπιςολῇ. Quod vix est ut monuissem, nisi viderem errasse interpretando eruditum virum, Iacobum Fabrum Stapulensem, dum vertit: *Ad sui simulatorem*. Debebat, *Ad successum*.

ΠΡΟΚΛΑΣΤΑΙ.

Προκλάςαι. Cursores. Leo Constitut. VII. Ε'τέρα ἢ κίνησις, ὥςε ἐπιδιώκειν, ὅτι μὲν σὺν ἐλασίᾳ, ὡς κούρσωρας, ὓς οἱ νῦν προκλάςας λέγυσι. Vide Glossarium Rigaltii.

ΠΡΟΚΟΜΙΣΑΡΙΟΣ.

Προκομισάρι☉. *Procommissarius*. Suidas. Προκομισάρι☉, ὁ ἐκ προαιρέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφϑεὶς διαιτητής. Sed inciderit ille sine dubio in codicem mendosum; nam transpositis litteris legendum est, κομπρομισάρι☉. *Compromissarius*. Vide supra in illa dictione.

ΠΡΟΚΟΥΡΑΤΩΡ.

Προκυράτωρ. *Procurator*. Synod. Cartagin. Can. XVI. Ο'μοίως ἤρεσεν ἵνα ἐπίσκοποι, κ) πρεσβύτεροι, καὶ διάκονοι, ἐκλήπτωρες μὴ γίνωνται, ἢ προκυράτωρες. Et passim occurrit in libris Iureconsultorum Graecorum.

ΠΡΟΚΥΨΙΣ.

Πρόκυψις. Nicetas in Alexio lib. I. Τῆς γὰρ γενεθλίυ ἐπιςάσης ἡμέρας χριςῦ, αὐτός τε τὴν διάλιϑον ςολὴν ἠμφιάσατο, κ) τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἐπετετάχει τὰς χρυσοϋφεῖς περιδέδϑαι κ) πλατυσήμους ἐσϑῆτας, κ) ἔςη ἐπάνω τόπυ ὑψηλῦ ἐξαίφνης φανεὶς, ποιήσας τὴν νῦν λεγομένην πρόκυψιν. Codinus De Offic. Ε'χοντας ἐκ πλαγίων κατὰ τὰς κνήμας, κ) ἐπὶ τῶν ταρσῶν, ἀετὺς διὰ λίϑων καὶ μαργάρων, ἅτινα κ) φορεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς τε τοὺς περιπάτυς, κ) τὰς προκύψεις. Iterum. Α'νέρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς προκύψεως. Et illic aliquoties occurrit. Videant autem viri docti, an recte *Adorationem*, & *Oratorium*, sint interpretati.

ΠΡΟΛΗΓΑΤΑ.

Προληγάτα. *Praelegata*. Glossae Basilicor. Προληγάτα, ἀντιληγάτα.

ΠΡΟΜΑΡΙΣ.

Προμάρις. Glossae Basilicor. Προμάρις, κῆπος. Sed legendum, πωμάρις. *Pomarium*. Vide infra Πωμάριν.

ΠΡΟΜΕΤΩΠΙΟΝ.

Προμετώπιον. Vide supra Μετώπιον.

ΠΡΟΜΗΤΑΤΩΡΕΣ.

Προμητάτωρες. *Prometatores*. Iustinianus Novell. CXXX. Τὺς ἢ προμητάτωρας κ) τιμωρίας καὶ ἐξορίαν ὑπομένειν. Anonymus contra Armenios. Σέργιός τις διδάσκαλ☉ τῆς ἀρμενιακῆς αἱρέσεως γενόμεν☉, εἶχε κυνία καλέμενον ὕτω ἀρτζιβύτζιν. δηλοῖ ἢ ἡ λέξις τὸν προμητάτωρα.

ΠΡΟΜΙΣΚΟΝ.

Προμίσκον. *Promiscuum*. Glossae Basilicor. Προμίσκον. Ε'πίκοινον. Ita corrigendum censeo. Hodie editur, προμίασκον. Perperam.

ΠΡΟΜΩΤΗΣ.

Προμώτης. *Promotus*. Suidas. Προμώτης, προκόπτων, παρὰ ῥωμαίοις. Erant autem equites, & quidem varii. Passim occurrit in Notitia Imperii.

ΠΡΟΜΩΤΙΩΝ.

Προμωτίων. *Promotio*. Etymologici Auctor. Προμῶτ☉, ῥωμαϊκή ἐςιν ἡ φωνὴ, καὶ δηλοῖ τὸν προκόψαντα. ὅϑεν καὶ προμωτίωνες, αἱ προκοπαί. Lampridius in Diadumeno. *Habete igitur commilitones, & promotiones solitas, sed geminatas*.

ΠΡΟΞΙΜΟΣ. ΠΡΟΞΙΜΟΤΗΣ.

Πρόξιμ☉. *Proximus*. Pro vicario, & optione. Anonymus De Castramet. Οἱ ἢ δυκάτωρες μετὰ τῦ προξίμυ ἔςωσαν ἢ μεϑ' ἑτέρυ, εἰς ὃν ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγι☉ πληροφορίαν ἔχει. Iterum alibi. Ο' ἢ πρόξιμ☉, καὶ ὁ κόμης τῶν ϐυκκίνων, σὺν τοῖς μαγκλαβίταις ςηκέτωσαν. Atque hoc in Militia. In palatio ita dicebatur, qui sub Magistris. Sic Proximi scriniorum, memoriae, epistolarum, ac libellorum. Multa de illis Cod. Iustin. lib. XII. Tit. XIX. & Theodos. lib. VI. Tit. XXVI. Et *Proximus admissionum*, apud Ammianum lib. XXII. *Mamertino ludos edente circenses, manumittendis ex more inductis per admissionum proximum ipse lege agi dixerat, ut solebat*. Hinc μελλοπρόξιμοι, qui hanc dignitatem expectabant. Inscriptio Vetus.

D. M.

D. M.
M. AVRELIO. AVG.
LIB. ISIDORO. MEL
LO PROXIMO. A RATIO
NIBVS. AVRELI.

Et in l. *hac* XIII. C. De Prox. Sacr. Scrin. *Pro tempore viris clarissimis proximis, & melloproximis, aut eorum adiutoribus, absentiae caussa vel offerre de suo proprio, aut ex annonis seu stipendiis quidquam relinquere cogendis*. Vbi & hoc observa; inter clarissimos censeri. Hinc προξιμότης. Glossae Basilicorum. Προξιμότης, ἐγγύτης.

ΠΡΟΟΙΚΟΣ.

Πρόοικος. Gallis vulgo, *Maior domus*. Clarissimus ex Cedreno in Leone Iconomacho, ubi de regni Gallici statu. Ἱστόρηται δὲ ὅτι ἔθος ἦν τὸν ῥῆγα Φραγγίας κατὰ γένος ἄρχειν, καὶ μηδὲν διοικεῖν πλὴν ὅτι ἀλόγως ἐσθίειν καὶ πίνειν, κατὰ δὲ τὸν μάϊον μῆνα προκαθέζεσθαι ἐπὶ παντὸς τοῦ ἔθνους, καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς, καὶ ἀντιπροσκυνεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, δωροφορεῖσθαι τε κατὰ συνήθειαν, καὶ ἀντιδιδόναι αὐτοῖς, ἔχειν δὲ πρόοικον γνώμην αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους εἰς τὸ διοικεῖν πάντα τὰ πράγματα. In Constantinop. imperio πρόοικοι per urbes erant, qui in Gallia, Britannia magna, & quibusdam Belgii urbibus, *Maiores*. Constantinus Them. Orient. XII. Ὁ γοῦν Θωμᾶς ἐκεῖνος, ὁ πρόοικος τῆς αὐτῆς πόλεως, τηλικοῦτος ἦν ἐπὶ βοσκήμασι πλέσιος, οἷον τὸν μακάριον Ἰὼβ ἡ θεία παρίστησιν ἱστορία. Vbi loci non se explicat V. Cl. Bonaventura Vulcanius.

ΠΡΟΟΡΔΙΝΕΥΕΙΝ.

Προορδινεύειν. *Praeordinare*. Leo in Tacticis Constitut. XVII. Χρὴ μετὰ σκοποῦ τάτε δάση καὶ τὰς δυσχωρίας προσέχειν καὶ διερευνᾶσθαι, καὶ οὕτως προορδινεύειν τὰ βάνδα.

ΠΡΟΠΟΥΒΛΙΚΙΖΕΙΝ.

Προπουβλικίζειν. Vide Πουβλικίζειν.

ΠΡΟΣΘΕΤΤΕΙΝ.

Προσθέττειν. Vide Θέττειν.

ΠΡΟΣΙΝΑΣ.

Προσινάς. Anonymus De nuptiis Thesei.
Ὦ φίλε μου μυριάκριβε καὶ πολυγαπημένε,
Πρὸς τὸ παρ' ἀνεξύπνησες ἐδῶ σὴν προσινάδα.

ΠΡΟΣΚΛΑΙΕΙΝ.

Προσκλαίειν. Hoc dicebatur de poenitentibus, qui stantes extra ecclesiam ingressuros orabant ut preces pro se funderent. Basilius Magnus Can. LVIII. Ὁ μοιχεύσας, πεντακαιδεκαετίαν· τέσσαρα μὲν ἔτη προσκλαίων. Scholiastes. Ἤγουν, ἔξω τῆς ἐκκλησίας ἱστάμενος, καὶ τῶν εἰσιόντων δεόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ εὔχεσθαι. Quam explicationem sumsit ex eiusdem Can. LVI. Iterum occurrit apud eumdem Can. LXXVI. LXXVII. Gregorius Nyssenus Can. I. Ἀφηγίσχρισος διὰ βίου προσκλαιέτω.

ΠΡΟΣΚΟΥΛΚΕΥΕΙΝ.

Προσκουλκεύειν. Vide σκοῦλκα.

ΠΡΟΣΜΟΝΑΡΙΟΣ.

Προσμονάριος. Mansionarius. Balsamon ad Marcum Patriarcham Resp. XXVIII. Καὶ χειροτονήσει ἐπὶ χρήμασιν ἐπίσκοπον, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ ἕτερόν τινα τῶν τῷ κλήρῳ κατηριθμένων, ἢ προβάλλοιτο ἐπὶ χρήμασιν οἰκονόμον, ἢ ἔκδικον, ἢ προσμονάριον, ἢ ἄλλως τινὰ τοῦ κανόνος. Gregorius Dialogus De Vita Sanct. lib. III. Ὁ δὲ ἀπόστολος φανεὶς αὐτῇ κατ' ὄναρ εἶπε πρὸς αὐτήν, ἄπελθε εἰς τὸν προσμονάριον τῆς ἐκκλησίας, τὸν λεγόμενον σαβῖνδιον τὸν μανσιονάριον, καὶ αὐτὸς δώῃ σοι τὴν ὑγείαν. Menologium. Λίθον δὲ μέγαν ποιήσας περιπατῆσαι ἔβαλε τὸν προσμονάριον τῶν ἰδώλων.

ΠΡΟΣΟΨΙΟΝ.

Προσόψιον. Faciale. Nicetas De Reb. post Excid. Vrbis. Καὶ τὰ χρυσοϋφαντα σεντόνια, σάβανα, καὶ προσόψια. Homilia Scholastica Vetus. Κατάγετε σάβανα εἰς τὸ βαλανεῖον, ξύστραν, προσόψιον, ποδεκμάγιον, λήκυθον.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ.

Προσφορά. Oblatio. Tales in re divina erant quatuor. Prima in memoriam Servatoris nostri; secunda in beatae Mariae; tertia in Ioannis Baptistae, Apostolorum, Hierarcharum, Stephani protomartyris, & aliorum martyrum: quarta in Archiepiscopi eius loci. Licet videre in Liturgia Chrysostomi. Dicebatur etiam ἄρτος, & εὐλογία, & ἀπαρχή. Germanus in Hist. Eccles. Ἡ προσφορά, ἡ καὶ ἄρτος, καὶ εὐλογία, καὶ ἀπαρχὴ λεγομένη.

ΠΡΟΣΦΩΝΑΡΙΟΝ.

Προσφωνάριον. Fiscella. Sportula. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Καὶ μετὰ μικροῦ ἀπέστειλεν αὐτὴν βόσκειν τοὺς καμήλους κατὰ τὴν τῶν ἀῤῥάβων συνήθειαν, ἐπιφερομένην τὸ ὀψώνιον αὐτοῖς ἐν προσφωναρίῳ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτῆς. Iterum postea. Καὶ λαβοῦσα ἐν τῷ προσφωναρίῳ κατὰ τὸ σύνηθες ἐσπέρας τὴν τῶν καμήλων κόπρον, καὶ ἄνωθεν τὸν μουχαμὲτ, ἦλθεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κυρίου αὐτῆς.

ΠΡΟΣΧΕΙΡΙΑΡΙΟΣ.

Προσχειριάριος. Minister. Opera. Codinus in Orig. Constantinop. Ὑπῆρχον δὲ μαΐστορες τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν, ἔχοντες ἀνὰ ἑκατὸν μισθίους προσχειριαρίους.

ΠΡΟΤΖΕΣ.

Πρότζες. Fibulae. Vide Πηρούνιον.

ΠΡΟΤΙΚΤΩΡ.

Προτίκτωρ. *Protector*. Glossae Basilicorum. Πριμοσκουτάριοι, ὑπερασπισταὶ, οἱ νῦν λεγόμενοι προτίκτορες. Menander De Legat. [Ο' δέ γε τῶν μεθορίων λεγόμενος προτίκτωρ (δηλοῖ δὲ παρὰ ῥωμαίοις τὸν εἰς τοῦτο καταλεγόμενον ἀξίας, τὸν βασίλειον προσκεπαστήν) οὗτος δέ γε ὃν κατεσκεύασε καλύβας, &c. Suidas. Προτίκτωρ, εἶδος ἀξιώματος ῥωμαϊκοῦ. Occurrit saepe apud Cedrenum, Zonaram, & alios. Erant igitur προτίκτορες non alii quam stipatores Imperatoris. Et legebantur ex his, ac delegabantur, qui militem vagum inquirerent. Vide Cod. Theodos. lib. VII. Tit. XVII. l. X. Instituti autem sunt a Gordiano iuniore, ut auctor est Cedrenus. Μετὰ δὲ τοῦτον ἐβασίλευσεν ἰουνίωρ μῆναι τρεῖς, ὃς πρῶτος ἐποίησε κανδιδάτον, καὶ προτίκτορας.

ΠΡΟΤΙΤΛΟΥΝ.

Προτιτλοῦν. Vide infra Τιτλοῦν.

ΠΡΟΤΙΤΤΕΡΑ.

Προτίττερα. Prius. Glossae Grecobarbarae. Ἐγένετο προτίττερα παρὰ νὰ ἔνι ὁ νόμος. ἢ πρὸ τοῦ νόμου.

(a) ΠΡΟΥΜΝΟΝ. ΠΡΟΥΝΟΝ.

Προῦμνον, sive Προῦνον. *Prunum*. Alexander Trallianus lib. IV. cap. I. Ἐν ὀπωρίᾳ δὲ τούτων, καὶ ἀχράδων, καὶ μεσπίλων, καὶ βραβύλων, καὶ κρανίων, καὶ πρύνων. Achmes cap. CCXLIII. Εἰ δὲ προῦμνα, εὑρήσει φόβον, καὶ νόσον, καὶ δυσκολίαν ἐν πᾶσιν. Aetius lib. I. Ὀνομάζεται δὲ κατὰ τὴν ἀσίαν τὸ φυτὸν τοῦτο προῦμνον.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΟΝ.

Προφητεῖον. Templum in honorem Prophetae cuiuspiam erectum. Theodorus Anagnosta Eclog. II. Ἐπὶ ἀττικοῦ πατριάρχου ἀσυνέχθη ἐν κωνσταντινουπόλει τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου σαμουὴλ, καὶ ἀπετέθησαν ἐν τῷ προφητείῳ αὐτοῦ πλησίον τοῦ ἑβδόμου. Menologium. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ ἁγίου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου, πλησίον τῆς κινστέρνης τῆς μωκισίας. Vel etiam textus e prophetarum aliquo desumtus, ac legi in ecclesia solitus. Vide Nicolaum Cabasilam de Expos. Liturg. capit. XVII.

ΠΡΟΦΩΝΗΣΙΜΟΣ.

Προφωνήσιμος. Septimanae nomen. Marcus Hieronomachus in Resp. Ὑπεξαιροῦνται δὲ τῶν νησίμων αἵ τε τριάδες καὶ παρασκευαὶ, αἵ τε δηλαδὴ τῆς διακαινισίμου ἑβδομάδος, αἱ τοῦ δωδεκαημέρου, αἱ τῆς λεγομένης προφωνησίμου ἑβδομάδος, καὶ αἱ τῆς τυροφάγου. Et mox. Κατὰ τὴν προφωνήσιμον δὲ οἱ αὐτοὶ νεστεύουσιν ἀρτζιβουρίου. Anastasius Caesariensis episcopus De Artziburio. Λελυμέναι ἀπὸ τῶν κανόνων ἓξ ἑβδομάδαι εἰσὶν ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ, ἤγουν ἡ προφωνήσιμος, ἣν καὶ ἀρτζιβούριν ὀνομάζομεν. ἡ τυροφάγος. ἡ διακαινίσιμος. ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ τὸ δωδεκαήμερον. Quae vero fuit haec septimana? Anastasius dicit etiam ἀρτζιβούριον vocatam. Et erat illa quae τὴν ἀποκρέω antecedebat. Clare Nicolaus Patriarcha ad Anastasium Sinaitem De Ieiuniis.

Τὴν ἑβδομάδα οὐ λαλῶ τὴν πρὸ τῆς ἀπόκρεω,
Ἣν καὶ ἐπονομάζομεν τὴν τοῦ ἀρτζιβουρίου.

Atque haec alias vocabatur ἡ τυροφάγος, sive ἡ τυρινή. Sed aperte pugnat ipse Anastasius, quem citavimus, qui utramque diversam nominat.

[a] In Vet. Lexico Ιατρικῷ Bibl. Reg. Galliae. Κοκκυμῆλα τὰ προῦμνα. ἕτεροι φασὶ πάντα τὰ δαμάσκηνα. *Donius*.

ΠΡΟΧΕΙΡΑΡΙΟΣ.

Προχειράριος. Amanuensis. Glossae Latinograecae. *Amanuensis*. Προχειροφόρος. προχειράριος.

ΠΡΩΘΥΠΝΙΟΝ.

Πρωθύπνιον. Prima vigilia noctis. Primi somni tempus. Palladius De Mon. Aegypt. in Apollo. Οὕτω διαιτηθέντες ἐκάθηντο ἀκούοντες διδάσκοντος πάσας τὰς ἐντολὰς ἄχρι τοῦ πρωθυπνίου.

ΠΡΩΝΟΣ.

Πρωνὸς. Vide Πορνόν.

ΠΡΩΤΑΛΟΓΑΤΩΡ.

Πρωταλογάτωρ. Praefectus generalis equitum, quo tamen maior erat, ὁ ἄρχων τοῦ ἀλογίου. Sed vide ἀλλαξιμάριον.

ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΕΙΟΝ. ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΣ.

Πρωτεκδικεῖον, & Πρωτέκδικος. Vide Ἔκδικος.

ΠΡΩΤΕΛΛΑΤΟΝ.

Πρωτελλάτον. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. I. cap. IV. Καὶ ἐὰν τὰ βασιλισκάρια μακρὰ ἔχῃ ἴσα τῶν πρωτελλάτων.

ΠΡΩΤΙΝΟΣ.

Πρωτινός. Priscus. Gloss. Graecobarbarae. Οἱ παλαιοὶ, ἢ πρωτινοί.

ΠΡΩΤΟΑΠΟΣΤΟΛΑΡΙΟΣ.

Πρωτοαποστολάριος. In Ecclesia Orientali doctores erant, qui populo Apostolorum scripta exponerent, atque illi οἱ διδάσκαλοι τῶν ἀποστόλων dicti. Codinus. Διδάσκαλος τοῦ ἀποστόλου, ἑρμηνεύων αὐτόν. Horum primarius πρωτοαποστολάριος indigetabatur, & prophetas quoque praelegendi ius habebat. Idem Codinus. Τὴν προφητείαν καὶ τὸν ἀπόστολον ἀναγινώσκει

νώσκε ὁ πρωτοαποσολάρι@. Et Hippolyti Metropolitani Chii Epiſtola quaedam inſcribitur inter cetera, τῷ νομοφύλακι, καὶ δικαιοφύλακι, τῷ πρωτονοταρίῳ, καὶ πρωτοαποσολαρίῳ, φιλτάτοις.

ΠΡΟΤΟΑΣΗΚΡΗΤΙΣ.

Πρωτοασηκρῆτις. *Primus a ſecretis*. Codinus in Orig. Conſtantinop. Και τὰς μὲν ὀκτὼ κίονας τὰς ῥωμαίας, καθὼς φησὶ πλύταρχ@ πρωτοασηκρῆτις καὶ ἐπισολογράφ@ ἰυςινιανῦ, μετὰ σχεδίων ἀπεστάλησαν παρὰ γυναικὸς χήρας. Nicetas in Andronico Comneno lib. II. Καὶ δὴ τόμ@ εὐθὺς ἐδέχετο τὰ ὑποτυπούμενα, ὑπαγορεύοντ@ τῦ πρωτοασεκρῆτις. Luitprandus in Legat. *Sederunt cum eo ad diſceptationem veſtram, ſecundum eorum traditionem, ſapientiſſimi viri, Attico pollentes eloquio, Baſilius Paracoemomenus, Protoaſecretis, Protoveſtiarius, & Magiſtri duo*. Dicebant etiam πρωτοασηκρῆτης. Et πρωτοασηκρήτης. Synodicum cap. CXLVIII. Καὶ ἐν τῷ παλατίῳ σύνοδον ἀφελῆ ποιησάμενοι, τὸν πρωτοασηκρῆτιν φώτιον προεχειρίσαντο. Codinus loco citato. Καθὼς ἱσορῦσιν εὐτύχι@ πρωτοασηκρήτης ὁ γραμματικὸς, καὶ εὐτρόπι@ ὁ σοφιςής. Sed corrigendum eſſe eum cenſeo lib. De Offic. Τὸ τῦ πρωτοασηκρῆτις ὑπηρέτημα δῆλον καὶ ἀπ' αὐτῦ τῦ ὀνόματ@, πρῶτ@ γὰρ τῶν σεκρέτων λέγεται. Hodie editur, πρῶτ@ γὰρ τῶν κριτῶν. Conſtantinus Anagnoſta in Hemi iambis.

Δόξῃ κατακόσμητε,
Λόγῳ περιβόητε,
Κεκοσμημένε φρονήσει,
Τῶν σεκρέτων πρώτισε.

ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Πρωτοβεσιάρι@. Primus praefectus veſtiarii. Georgius Logotheta in Chronico. Φονεύεται ὁ παῖς τῦ ἰσαακίυ ἀλέξι@ παρ' ἀλεξίυ τῦ δυκᾶ, ὃν πρωτοβεσιάριον ἔτ@ τετίμηκεν. Nicetas in Ioanne Comneno. Καὶ τὸν ταρωνίτην γρηγόριον ὄντα πρωτοβεσιάριον. Occurrit paſſim. Vide Βεσιάριον. Et πρωτοβεσιαρία, eius uxor. Anna Comnena lib. VI. Πολλὰ δὲ ὡς ἔλεγεν ἡ πρωτοβεσιαρία καὶ μητὴρ αὐτῆς καταμεμψαμένη, ἔφη μετ' ὀργῆς.

ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΤΗΣ.

Πρωτοβεσιαρίτης. Vide Βεσιάριον.

ΠΡΩΤΟΓΕΡΟΣ.

Πρωτόγερ@. Dignitatis Eccleſiaſticae nomen. Calliſtus Metropolitanus Rhodi in Epiſt. Ο' παπᾶς ἀντώνι@, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὃς ὑπάρχει πρωτόγερ@, καὶ ἄλλοι τινὲς, βύλονται ἰδιοποιηθῆναι τὰ τῦ ςαυροπηγίυ πράγματα.

ΠΡΩΤΟΘΥΡΟΝ.

Πρωτόθυρον. Exterior ianua. Chronic. Conſtantinop. Α'πέφραξε δὲ καὶ τὰς σκάλας ἀπὸ τοῦ πρωτοθύρυ μέχρι τῦ καμαλαύχη, καὶ ὕτως ἐτίθυν τὰ νεκρὰ σώματα.

ΠΡΩΤΟΙΕΡΑΚΑΡΙΟΣ.

Πρωτοϊερακάρι@. Venationis in aula Conſtantinopolitana duo erant magiſtri: ille avibus praeerat, hic canibus. Prior πρωτοϊερακάρι@, alter πρωτοκυνηγὸς dicebatur. Codinus. Ο' πρωτοϊερακάρι@ ἄρχει τῶν φερόντων ὄρνεα κυνηγῶν. De canum praefecto ſtatim infra dicturi ſumus. Sed eſtne ſcire, quo numero falcones eorumque curatores habuerint Imperatores Graeci, maxime extremis temporibus? Non certo quidem de omnibus conſtat; nam alter altero plures paucioreſve habuit, prout venationi addictus fuit. Et Andronicum iuniorem habuiſſe plures mille quadringentis ſcimus, & totidem fere miniſtros, qui curarent. Auctor Phranzes lib. I. cap. XII. *Fuit Andronicus venationis cupidiſſimus, alebat canes amplius mille quadringentos: aves ſive accipitres, ſupra mille quadringentos: quos qui curarent propemodum totidem numerabantur*. His itaque omnibus praepoſitis ὁ πρωτοϊερακάρι@.

ΠΡΩΤΟΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Πρωτοκαγκελλάρι@. *Protocancellarius*. Conſtantinus Porphyrogenneta Novell. X. Παρέχεσθαι νόμισμα ἐν τῷ πρωτοκαγκελλαρίῳ, ἕτερον νόμισμα ἐν καὶ τοῖς δυσὶ νοταρίοις ἀνὰ ἥμισυ τῦ νομίσματ@. Huius quoque partes erant cum Aprocriſiario curare clerum palatii. Hincmarus Epiſt. III. cap. XVI. *Apocriſiarius autem, quem noſtrates Capellanum, vel palatii cuſtodem adpellant, omnem clerum palatii ſub cura, & diſpoſitione ſua regebat. Cui ſociabatur ſummus Cancellarius, qui Aſecretis olim adpellabatur*.

ΠΡΩΤΟΚΑΝΟΝΑΡΧΟΣ.

Πρωτοκανόναρχ@. Primus praefectus Canonum. Vide Κανονάρχης.

ΠΡΩΤΟΚΑΡΑΒΟΣ.

Πρωτοκάραβ@. Gubernator navis. Zonaras in Conſtantino Duca. Προωκονόμητο δ' αὐτοῖς, μὴ εἶναι τὴν βασιλικὴν τριήρη ἐκεῖ, καὶ τὰς ἐκείνυ οἰακοςρόφους, οὓς πρωτοκαράβους ἡ δημώδης λέγει φωνή. Baſilius in Naumachicis. Ναύαρχ@ δ' ἂν ὀνομάζοιτο ὁ παρ' ἡμῖν πρωτοκάραβ@. Conſtantinus De Adminiſtr. Imper. Διὰ τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῆς θαλάσσης, ἐποίησεν αὐτὺς πρωτοκαράβυς.

ΠΡΩΤΟΚΕΝΤΑΡΧΟΣ.

Πρωτοκένταρχ@. Primus centurio: id eſt, ipſe centurio; quem primum vocabant, quia ſecundus erat vicarius, ſive optio, quem πρόξιμον κένταρχον adpellabant. In Baſil. Porphyrogennetae Novell. II. Οὗτ@ γὰρ καὶ αὐτὺς τὺς σχολαρίυς δυνατὺς ὠνόμασεν. ἡμᾶς δὲ λέγομεν καὶ τύτυς δυνατὺς, προστίθεμεν δὲ καὶ πρωτοκεντάρχυς.

ΠΡΩΤΟΚΛΕΦΘΗΣ.

Πρωτοκλέφτης. Primarius fur, qui diu furta exercuit. Glossae Graecobarbarae. Α'ρχικλοπ☉. ὁ ἀρχαῖ☉ κλέπτης. ὁ παλαιὸς κλέπτης. ὁ ἀρχιοκλέπτης. ὁ πρωτοκλέφτης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ.

Πρωτόκολλον. Liber in quo acta a tabulariis perscribebantur. Basilic. Eclog. XXII. Τὸ μὴ ἕτερον χάρτην τὰς συμβολαιογράφους γράφειν συμβόλαιον, εἰ μὴ εἰς τὸν ἔχοντα προκείμενον τὸ λεγόμενον πρωτόκολλον. Iustinianus Novell. XLIV. Εἰς ἐκεῖνον ὃς προκείμενον τὸ λεγόμενον πρωτόκολλον ἔχει. Et postea. Ταῦτα δὲ περὶ τῆς ποιότητ☉ τῶν χαρτῶν ἡμῖν διωρισμένα, καὶ τῆς ἀποτιμήσ τῶν καλυμένων πρωτοκόλλων, κρατεῖν ἐπὶ τῆς εὐδαίμον☉ ταύτης πόλεως μόνον βυλόμεθα.

ΠΡΩΤΟΚΟΜΗΣ.

Πρωτοκόμης. Vide Κόμης.

ΠΡΩΤΟΚΟΥΡΣΩΡ.

Πρωτοκέρσωρ. Cursorum praefectus. Landulphus Sagax in Phoca. *Quum enim misisset Protocursorem, & interrogaret eos, quo praecipiente hoc fecerint*, &c. De cursoribus autem dictum est in Κύρσωρ. Illic vide.

ΠΡΩΤΟΚΥΝΗΓΟΣ.

Πρωτοκυνηγός. Canum venaticorum praefectus, sicuti avium πρωτοϊερακάρι☉. Quo autem numero Imperatores Graeci canes aluerint, non proprie scimus; sed de Andronico Iuniore legimus, habuisse supra mille quadringentos: & ministros, qui curarent, fere totidem. Accipimus ex loco Phranzae, quem produxi in πρωτοϊερακάρι☉. Huius quoque munus erat, equum conscensuro Imperatore stapiam tenere; & vestes, quae in venatione fere alicuius sanguine resperfae erant, dono accipiebat. Codinus. Ο῾ πρωτοκυνηγὸς ἔχει μὲν ὑπηρεσίαν ταύτην ὅτι τοῦ βασιλέως τὸν ἵππον ἀναβαίνοντ☉ τὴν σκάλαν κατέχει εἰ μὴ μόν☉ ὗτ☉ ὁ παρὼν εὑρίσκεται. ἄρχει δὲ τῶν κυνηγῶν τ῀ λεγομένων σκυλομάγγον. εἰ δὲ ποτὲ κυνεγῦντ☉ τῦ βασιλέως αἱμαχθῆναι συμβῇ τι τ῀ ἱματίων αὐτῦ, λαμβάνει τῦτο κατ' εὐεργεσίαν. Itaque lego apud Cantacuzenum libro I. capit. IV. *De qua impressione advocatum Contophrem Mesotheniae praefectum venatorum principem consuluit.* Non dubitamus, quin, *venatorum principem*, in Graeco textu fuerit, πρωτοκυνηγόν. In Imperio Occidentali πρωτοκυνηγοὶ erant quatuor, ἱερακάρι☉ unus. Hincmarus epistola III. capit. XVI. *Post eos vero sacrum palatium per hos ministros disponebatur: per Camerarium videlicet, & Comitem palatii, Senescalcum, Buticularium, Comitem stabuli, Mansionarium, Venatores principales quatuor, Falconarium unum.* Vide mox iterum eadem epist. cap. XXIV.

ΠΡΩΤΟΚΩΜΙΤΗΣ.

Πρωτοκωμίτης. Princeps pagi. Palladius De Mon. AEgypt. in Paphnutio. Καὶ πάλιν φωνή τις γέγονε πρὸς αὐτὸν θεία λέγυσα. ἔοικας τῷ τ῀ πλησίον κώμης πρωτοκωμίτῃ.

ΠΡΩΤΟΜΑΝΔΑΤΩΡ.

Πρωτομανδάτωρ. *Protomandator*. Primus mandatorum. Cedrenus. Υ῾πηρέτει ἢ τούτῳ τὴν τῦ πρωτομανδάτωρ☉ πληρῶν ἀρχήν.

ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΡΟΣ. ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΩΡ.

Πρωτόμαστρ☉. Primarius magister. Glossae Graecobarbarae. Πρωτόμαστρ☉ τῆς τελεκανικῆς, ἤγυν τεκτονικῆς τέχνης. Idem πρωτομάστωρ quoque dicebatur. Nicetas in Balduino. Πρωτομάστωρα καὶ ἐργάτην τῶν μηχανῶν πεπομφότες ἐκεῖσε, τὸν τῆς πετεύνης κόμητα ;κόνωνα.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ.

Πρωτονοτάρι☉. Primus notariorum. Erant vero duo genera: hic palatinus, ille ecclesiasticus. In palatio rursus duo erant; ὁ τοῦ θέματ☉, & ὁ τῦ δρόμυ. De priore Leo Constitut. III. Ο῾ πρωτονοτάρι☉ τοῦ θέματ☉ τῆς πολιτικῆς ἐςὶ διοικήσεως ἄρχων. Posterioris meminit Nicetas in Man. Comneno. Ecclesiasticus autem primus erat ordinis Ecclesiastici totius post Exocatacoelos, & pittacia curabat. Codinus. Ο῾ πρωτονοτάρι☉ θύρα τ῀ ἐξωκατακοίλων, καὶ εἰς τὰ πιττάκια.

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΙΚΙΟΝ.

Πρωτοπαπαδίκιον. Munus protopapae: ut Α'ποςολίκιον, ἀρχοντίκιον, & talia. Neophytus in epistola ad Zygomalam. Τὰ γὰρ πάλαι διὰ χρυσοβύλλων καὶ σιγιλλίων καλῶς διακριθέντα τε καὶ τυπωθέντα πρωτοπαπαδίκια ἀποσπᾶσαι πειρᾶται. Balsamon ad Concil. I. Can. XV. Ε'πεχείρησε τὸν θρόνον τῆς δέρκου μεταγαγεῖν εἰς τῦ φιλέα πρωτοπαπαδίκιον.

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ.

Πρωτοπαπᾶς. Protopapa. Primus Papa. Metrophanes in epist. ad Dionysium Patriarcham. Οὐκ οἶδ' ὅπως τις παπᾶς ἰωάννης γαβαλᾶς, ὁ λεγόμεν☉ πρωτοπαπᾶς, δολίως καὶ καλίχ φερόμεν☉ κατὰ τῦ πλησίον παρέπεσε τ῀ σὴν παναγιόντα. Hic princeps erat tribunalis ecclesiastici, & secundas Patriarchae tenebat. Codinus. Ο῾ πρωτοπαπᾶς, ἔκδικ☉ καὶ πρῶτ☉ τῦ βήματ☉, καὶ φέρων τὰ δευτερεῖα τῦ ἀρχιερέως. In coronatione Imperatoris legebat primum Evangelium: & in die Lotionis Imperatore pauperes loturo peluim consecrabat, teste Codino. Erat vero in ecclesiae pariter atque Imperatoris clero. Idem Codinus. Ε'χει μὲν γὰρ ὁ βασιλεὺς πρωτοπαπᾶ εἰς τὸν κλῆρον αὐτῦ, ἔχει δὲ καὶ ἡ ἐκκλησία. Et qui in Imperatoris clero, faciebat consecrationem in festo Epiphaniae coram Imperatore, si nimirum

rum Patriarcharum nemo ad manum esset. Vide Codinum pag. 129. Et ad hunc ipsum pertinebant itidem illae actiones, quas initio commemoravi. Item quum Patriarcha creatus de manibus Imperatoris pedum accepisset, benedictionem pronuntiabat. Phranzes lib. III. cap XIX. *Hoc modo e manibus Imperatoris futurus Patriarcha pedum accipiebat, sedente eo super solio regio, & tota procerum corona nudatis capitibus circumstante, Magnus Protopapas palatii benedictionem pronuntiabat*. Observa quod adpellat, *Protopapam palatii*. Idem Cedrenus facit. Ἀποςαλεὶς ὁ πρωτοπαπᾶς τῦ παλατίυ μετὰ τῶν τιμίων ξύλων παρεσκεύασε προσκυνήσαντας πάντας. Zonaras Annal. III. Καὶ ὁ πρωτοπαπᾶς δὲ τῶν βασιλέων ςυλιανὸς, ὃς ἐλέγετο πρῶτος κῆρυξ τ' φήμης ταύτης γίνεσθαι, ἐπὶ συνόδυ μήτ' ἰδεῖν μήτ' εἰπεῖν περὶ τύτυ πρός τινας ἐξωμότατο. Postea magni quoque cognomento ornatus est, ut licet haurire ex loco Phranzae, quem citavi.

ΠΡΩΤΟΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

Πρωτοπατρίκιος. Primarius inter patricios. Malchus in Hist. Byzant. Καὶ τόγε ἦ αἴσχιςον ὄνειδος τῶν ῥωμαίων, ὅτι καθέδρας τῶν πρωτοπατρικίων ἀποδοθῆναι ἐκέλευσε. Marcellinus Comes in Chronico. *Aspar primus patriciorum cum Arnabure, & Patritiolo, filiis spadonum, ensibus in palatio vulneratus interiit.*

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ.

Πρωτοπρεσβύτερος. Primus presbyter. Phothius in Paratitlo. Καὶ δὴ πέτρον τὸν εὐσεβέςατον πρωτοπρεσβύτερον τῆς κατὰ ῥώμην ἐκκλησίας. Euchologium. πρῶτον πρεσβύτερον adpellat. Ἔτι δὲ ἀπολύυσιν αὐτὸν οἱ διάκονοι, καὶ λαμβάνυσιν αὐτὸν δύο πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτος, καὶ ὁ δεύτερος.

ΠΡΩΤΟΠΡΟΕΔΡΟΣ.

Πρωτοπρόεδρος. Primarius praesul. Musalon in Sancitis. Συνεδριαζόντων συγκλητικῶν ἀρχόντων καὶ πολιτικῶν δικαςῶν, ἰωάννυ τῦ μεγάλυ δρυγγαρίυ τῆς βίγλας, γεωργίυ πρωτοπροέδρυ τῦ μαγγίκη, ἰωάννυ πρωτοπροέδρυ τῦ σολομῶντος, καὶ θεοφιλεςάτων μητροπολιτῶν ἱκανῶν. Dicitur πρωτόεδρος in Epigrammate, quod praefixum Eustratii Comment. in lib. II. Analytic. Post.
Εὐςρατίοιο πόνος τά δε πρωτοέδροιο νικαίης.

ΠΡΩΤΟΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΠΡΩΤΟΣΕΒΑΣΤΙΑΡΙΟΝ.

Πρωτοσέβαςος. Prim-Augustus. Zonaras in Alexio Comneno. Ἦςην δ' αὐτοῖς καὶ ἕτεροι διτλῶ ἀδελφῶ νεωτέρω τὴν ἡλικίαν, ὧν τ' μὲν πρωτοσέβαςον ἐτίμησεν καὶ μέγαν δομέςικον τὸν ἀδριανὸν, τὸν νικηφόρον ἦ σεβαςὸν καὶ τῦ ςόλυ δρυγγάριον. Anna Comnena lib. III. Καθ' ἐκεῖνο δὲ καιρῦ τετίμηται καὶ ὁ ταρωνίτης, καὶ γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τῦ βασιλέως, πρωτοσέβαςός τε καὶ πρωτοβεςιάριος, μετ' ὐ πολὺ δὲ καὶ πανυπερσέβαςος ἀναδείκνυται. Hic ministerium nullum habuit sub postremis Imperatoribus. Codinus. Ὁ πρωτοσέβαςος ὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Id est, honorarium tantum titulum habebat, neque ullo munere fungebatur. Nam ecce sub Ioanne adhuc Palaeologo Man. F. viginti circiter annis ante captam Constantinopolim commemorat Phranzes lib. II. cap. IX. *Misit Imperator legatos Protosebastum Nicolaum Choniaten, & Francopulum Protostratorem, qui haec ei renuntiarent.* Alexius Comnenus honorem hunc Venetorum quoque duci contulit. Anna de eo lib. VI. Καὶ αὐτὸν τὸν δῦκα βενετίας τῷ τῶν πρωτοσεβάςων ἀξιώματι μετὰ τῆς ῥόγας ἐτίμησεν. Dignitate erat proximus magno Logothetae, ut adparet ex ordine, quo recenset Codinus, & licet colligere quoque ex Cantacuzeno lib. III. cap. XXII. *Ex quo huius sui erga Imperatricem studii praemium Protosebasti, postea Magni Logothetae dignitatem accepit.* Hinc πρωτοσεβαςιάριον, dignitas Protosebasti. Codinus. Ὁ βασιλεὺς μιχαὴλ τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος, ἀπὸ τῦ πρωτοσεβάςυ τὰ πράσινα φορέματα ἀφελὼν, ἐφόρεσε ταῦτα τὸν ἀνεψιὸν αὐτῦ μιχαὴλ τὸν ταρχανειώτην τιμήσας πρωτοσεβαςιάριον.

ΠΡΩΤΟΣΗΚΡΗΤΗΣ.

Πρωτοσηκρήτης. Vide Πρωτοασηκρῆτις.

ΠΡΩΤΟΣΚΡΙΝΙΑΡΙΟΣ.

Πρωτοσκρινιάριος. *Protoscriniarius*. Qui etiam πριμισκρίνιος, de quo supra. Regino in Chronico. *Legati Romanorum, Azo videlicet Protoscriniarius, & Marinus Sutriensis ecclesiae episcopus.*

ΠΡΩΤΟΣΠΑΘΑΡΙΟΣ.

Πρωτοσπαθάριος. *Primispatharius*. Harmenopulus lib. IV. Tit. II. Δεῖ τὰς ἐν ἀξιώματι, μέχρι καὶ τῦ πρωτοσπαθαρίυ, γάμυς μὴ συναλλάσσειν, εἰ καὶ μὴ προικῶα συγγράψειεν συμβόλαια. Adelmus in Annal. Franc. *Cum quibus, & suos legatos direxit Michaelem Episcopum, & Arsaphium atque, Theognitium, Protospatharios.* Dignitas iis magna, & inter *Magnificos* censebantur. Eclog. LL. Leonis, & Constantini Tit. X. Θεσπίζομεν τὰς περιφανεςάτυς ἡμῶν πατρικίυς, καὶ δὴ καὶ τὰς μεγαλοπρεπεῖς πρωτοσπαθαρίυς, δι' ἐντολέως τὰς χρηματικὰς ἀγωνίζεσθαι δίκας. Glossae Basilicorum *illustres* nominant. Ἰλλύςριοι. πρωτοσπαθάριοι. Nicolaus I. in epistola ad Michaelem Imper. *Gloriosos* indigetat. *Antequam Michael gloriosus Protospatharius Legatus vester Romam veniens epistolam nobis claritatis vestrae detulisset.* Gerebant etiam aliquando praefecturas provinciarum. Phranzes lib. I. cap. XXXV. *Michael Imperator paulo post per Photium Protospatharium, & praefectum certior factus, quae illic a Saracenis agitarentur*, &c. Ioannes Curopalates in Michaele Rhancabe. Τῷ πρωτοσπαθαρίῳ φωτεινῷ τῶν ἀνατολικῶν ςρατηγῦντι τὰ τῆς κρήτης ἅπαντα ἀνατίθησι. Sed haec quoque dignitas postea intercidit. Codinus. Ὁ πρωτοσπαθάριος λέγεται, ὅτι ἦν κατὰ μὲν τὸ παλαιὸν πρῶτος τῶν σπαθαρίων παραμονῶν. νῦν ἦ ὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Ita legendum, non, πρῶτον.

ΠΡΩΤΟΣΤΡΑΤΟΡΙΣΣΑ.

Πρωτοστρατορίσσα. Vxor Protoſtra.oris. Phranzes lib. III. cap. III. *Statimque cum Manuele Palaeologo Cantacuzenae Protoſtratoriſſae conſobrino egis, eumque ad Serviae Deſpotam miſit.*

ΠΡΩΤΟΣΤΡΑΤΩΡ.

Πρωτοστράτωρ. Codinus. Ὁ πρωτοστράτωρ ὀπίσω τούτων εὑρισκόμενος διαφενδεύει τούτους, ἐὰν ἄρα πόλεμον εὕρωσιν. διὰ τοῦτο γὰρ πρωτοστράτωρ καλεῖται. διὰ τὸ προηγεῖσθαι παντὸς αὐτὸν στρατοῦ. Vbi obſerva eius munus. Hodie *Mareſchallus* adpellatur. Nicetas in Balduino, de Iofredo loquens. Μαρίσχαλκος ἦν ταξίωμα ὁ ἀνὴρ, δηλοῖ δὲ καθ' ἕλληνας ἡ φωνὴ τὸν πρωτοστράτωρα. Praeerat item equiſonibus Imperatoris. Zonaras Annal. III. Τοῖς οἰκείοις ἱπποκόμοις ἐκεῖνον ἐπέστησε. πρωτοστράτωρα τοῦ τὸν εἶδεν ὀνομάζειν ἡ διάλεκτος ἡ κοινή. Ioannes Curopalates in Theophilo. Τοῦ πρὸ αὐτοῦ μιχαὴλ ἱπποκόμων ὁ πρῶτος γενόμενος. πρωτοστράτορα τοῦτόν φασι. Itaque & Imperatore equum conſcenſuro, freno eum prehendens, deducebat ad quartam, aut quintam uſque partem aulae palatii. Codinus. Ὅτε οὖν ὁ βασιλεὺς μέλλει τὸν ἵππον προβήσεσθαι, ὁ πρωτοστράτωρ ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ λαβὼν, σύρει τὸν ἵππον μέχρι τοῦ τετάρτου ἢ πέμπτου τῆς τοῦ παλλατίου αὐλῆς μέρους. Immo ubique id faciebat. Et obſervo apud Nicetam in Alexio Comneno lib. I. Ἐξιὼν δὲ τοῦ νεὼ, καὶ μέλλων ἐπιβῆναι τοῦ ὀχήματος, ὁ μὲν ἵππος προσάγεται παρὰ τοῦ πρωτοστράτορος, ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ ἑλκυσθείς. Praeterea abſente magno Domeſtico geſtabat Imperatoris ſpatham. Codinus. Ὁ πρωτοστράτωρ τοῦ μεγάλου ἀπόντος, φέρει τὴν τοῦ βασιλέως σπάθην. Sic venabulum item exeuntis venatum. Obſervo ecce apud Cedrenum. Κυνηγεσίας δέ ποτε γενομένης τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ Φιλοπάτιον, προεπορεύετο τοῦτο ὁ πρωτοστράτωρ ἔφιππος, ἐπιφερόμενος ἐπὶ ζώνης καὶ τὸ βασιλικὸν βαρδούκιον. Et dignitas haec ſane inter primarias. Zonaras Annal. III. Καὶ προϊὼν καὶ πρωτοστράτορα τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν, ἡ δὲ ἀξία τῶν ἐπισήμων, καὶ τῶν οἰκειωμένων τῷ βασιλεῖ. Praeficiebatur etiam urbibus. Cantacuzenus lib. II. cap. XV. *Domeſticus Calamanum Laſcarim Byzantium ad Protoſtratorem praefectum ſuper ſtatu Imperatoris ſignificando miſit.* Iterum cap. XXVI. *Principio Protoſtratorem Synadenum Meſembriam pro praefecto mittit.* Nec urbibus tantum, ſed provinciis quoque, ut Gregorae non uno loco diſcimus. Vnde ſub extremis Imperatoribus pro Praeſide quoque, & Gubernatore provinciae accipiebatur. Vides in Chronico Conſtantinop. Ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τούτῳ ἀπεκτάνθη καὶ ὁ χὰς μουράτης, ὁ πρωτοστράτωρ τῆς ἀνατολῆς. Ergo Imperatoris quoque proſapia ea dignitate ornabatur. Et ecce tibi aliquem e Palaeologis, apud Phranzem Chronici lib. I. cap. IX. *Manum comparat, cui quum ipſe non adeſſet, ducem Philen Palaeologum Protoſtratoris honore prius inſignitum praeponit.* Iterum lib. II. cap. VIII. *Marcus Palaeologus Iagrus, qui & poſtea Protoſtrator creatus eſt, tunc Protoveſtiarii dignitate fungebatur.* Et Magni quoque titulum accepit. Apud eumdem Phranzem libro citato capit. XVIII. *Francopulus Protoſtrator, filius ſororis Magni quondam Protoſtratoris Nicephori Meliſſeni, Conſtantinopolin venit.*

ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΝ.

Πρωτοσύγκελλον. Protoſyncellus. In Sancito Michaelis Patriarchae. Τῇ αὐτοχείρῳ ὑπογραφῇ τοῦ πρωτοσυγκέλλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας πιστωθέν. Codinus. Μηδέ γε ἀρχιμανδρῖται, καὶ πρωτοσύγκελλοι, ἀλλὰ δὲ καὶ καθηγούμενοι τῶν ἐντίμων μοναστηρίων. Habuerunt praeſidem, & primarium praeſidem. Ecce enim πρωτοπρόεδρον invenio apud Ioannem Curopalatem in Michaele Parapinacio. Προσελάβετο δὲ διὰ τοῦτο ἰωάννην τὸν σίδης μητροπολίτην εἰς τὸ τὰ κοινὰ διοικεῖν, εὐνοῦχον μὲν τὴν φύσιν, δραστήριον δὲ καὶ ἀμφιδέξιον, πρωτοπρόεδρον τῶν πρωτοσυγκάνοντα, ἄνδρα πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς σεμνυνόμενον. Et hic erit qui Magni titulum ſub extremis Imperatoribus accepit. Obſervo apud Phranzem libro II. capit. IX. *Eodem praeterea menſe ab Imperatore Ioanne ad Papam Martinum legati redierunt, Marcus inquam, Iagrus, & Stratopedarcha, & Magnus Protoſyngelus.* Qui autem σύγκελλοι fuerint, inter quos hic primus infra ſuo loco a nobis dicetur.

ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ.

Πρωτοψάλτης. Primus pſaltarum, qui magno numero, & ad viginti quinque redacti a Iuſtiniano. Verba eius haec ſunt Nov. III. Θεσπίζομεν μὴ περαιτέρω μὲν ἑξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τὴν ἁγιωτάτην μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι, ἀναγνώστας δὲ ἑκατὸν δέκα, καὶ ψάλτας εἴκοσι πέντε. Apud Latinos vocatur, *primicerius ſcholae cantorum*. Benno in Vita Hiltebrandi. *Ioannes primicerius ſcholae cantorum cum omnibus ſuis.* Codinus primum eum collocat in ſeptimo quinario officiorum Eccleſiaſticorum. Cenſebatur vero inter Lectores. Ioannes Epiſcopus Citri in Reſponſis. Ἀναγνωστῶν δὲ ὀφφίκια ταῦτα. ὁ δομέστικος τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, ὁ δομέστικος τοῦ ἀριστεροῦ, λαοσυνάκτης ὁμοίως, ὁ παρά τινων λεγόμενος πρωτοψάλτης. Munus eius, redigere in ordinem, & numerum cantiones, ac cantores; item in univerſalibus vigiliis initium facere, dicendo ad antiſtitem, vel ſacerdotem praeſentem, εὐλόγησον δέσποτα. Idem Epiſcopus alibi in iisdem Reſp. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ λόγον κἂν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς τάξεσι δομέστικος λέγεται, εἴτ' οὖν ἀρχῳδὸς καὶ ἐπιστάτης τῶν μελῳδιῶν τε καὶ μελῳδῶν, οἷα εἰς ῥυθμὸν καὶ τάξιν καθιστῶν αὐτούς τε καὶ τὰ μελῳδήματα, ἐνέργειαν δὲ ἔχει αὐτό τε τοῦτο, καὶ τὸ ἐν ταῖς καθολικαῖς παννυχίσι τὰς ἐνάρξεις ποιεῖν ἐν τῷ ἐκφωνεῖν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, ἢ τὸν παρόντα ἱερέα, τὸ εὐλόγησον δέσποτα. Signo quoque dato in quibusdam locis populum ad Eccleſiam convocabat. Hinc illud in verbis citatis. Λαοσυνάκτης ὁμοίως, ὁ παρά τινων λεγόμενος πρωτοψάλτης. Erat autem tantum in Clero Imperatoris, & Principem illic locum

cum tenebat. Zonaras in Leone Armenio. Ἠγρίαινε γὰρ τοῦτον αὐτὸς Θεόδοτ☉, κ̀ ὁ τῶν τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι κεκληρωμένων ἡνικαῦτα ὢν χορολέκτης, ἢ χοράρχης, ὃν πρωτοψάλτην παρέλαβε καλεῖν ἡ συνήθεια. Vbi loci falluntur insigniter viri docti, qui τοὺς τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι κεκληρωμένους, interpretantur *Cubicularios Imperatoris*; debuerant, *Clerum Imperat.* Codinus. Οὐδὲ πρωτοψάλτην ἔχει ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ δομέστικον, ὁ δὲ βασιλικὸς κλῆρ☉ κ̀ ἀμφοτέρους. καὶ ὁ μὲν πρωτοψάλτης τοῦ βασιλικοῦ ἔξαρχ☉ κλήρου, ὁ δέ γε δομέστικ☉ τοῦ δεσποινικοῦ. Scito itaque discrimen. Qui in Imperatoris Clero πρωτοψάλτης, hic in Imperatricis, & Ecclesiae Clero, δομέστικ☉ τῶν ψαλτῶν, nominabatur. Atque hoc est, quod dicere vult Episcopus Citri in verbis citatis, in quibus observa obiter dextrum, & sinistrum chorum psaltarum. Auctor eius rei Flavianus Antiochiae Episcopus, qui ita divisit anno Constantii XXIII. Cedrenus. Τῷ κγ' ἔτει τοῦ κωνσταντίου φλαβιανὸς ὁ ἀντιοχείας τοὺς τῶν ψαλτῶν χοροὺς διελὼν ἐκ διαδοχῆς τὴν δαβιτικὴν ἐδίδαξε πρῶτ☉ ᾄδειν μελῳδίαν. Sunt, qui Flaviano adiungant Diodorum. Vide Ἀντίφωνα.

ΠΤΕΡΝΙΣΤΗΡΟΛΟΥΡΟΝ.

Πτερνιστηρόλωρον. Calcarium lorum, sive corrigia. Codinus. Τὰ σιδηρᾶ τῶν πτερνιστηρολώρων αὐτοῦ, οἷα καὶ τὰ βασιλικά. τὰ δὲ πτερνιστηρόλωρα διβολέα.

ΠΤΩΧΕΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Πτωχενίσκειν. Mendicare. Glossae Grecobarbarae. Νὰ πτωχενίσκῃ. νὰ μηδὲν ἔχῃ νὰ τρώγῃ.

ΠΤΩΧΙΚΑ.

Πτωχικά. Reliqua redituum Episcopalium. quae ut superflua mendicis distribuebantur, Balsamon ad Can. Apost. LIX. Ὁ ἐπίσκοπ☉ ὀφείλει μετὰ τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῦ δαπάνην, καὶ τὴν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν κληρικῶν συνήθη οἰκονομίαν, τὰ περιττεύοντα ἐκ τῶν εἰσόδων τῆς ἐκκλησίας διαδιδόναι πρὸς πένητας. πτωχικὰ γὰρ καλοῦνται. Et ibidem Zonaras. Τὰ τῶν ἐκκλησιῶν πράγματα ἡ γραφὴ πτωχικὰ ὀνομάζει, καὶ δεῖ ταῦτα διαδίδοσθαι τοῖς πτωχοῖς.

ΠΥΡΑΖΕΙΝ.

Πυράζειν. Corona pretiosa. Πυράζειν. *Perturbare*. Ἐνοχλεῖν.

ΠΥΡΑΜΙΣ.

Πυραμίς. Pileus acuminatus Orientalium. Georgius Logotheta in Chronico. Καὶ τὰ μὲν ἐρυθρὰ πέδιλα ἀπεβάλλετο, καὶ τὴν περιμάργαρον πυραμίδα, εἰς ἣν κ̀ λίθ☉ ὑπερκάθηται κόκκινος. ἃ βασιλικὰ σύμβολα. Iterum alio loco. Ἐντεῦθεν ἐφυσιώθη τὸ τῶν βουλγάρων γέν☉, λείαν πολλὴν ἐκ τῶν βουλγάρων εἰληφός. ἀλλὰ δὴ κ̀ ἐκ τῶν βασιλικῶν παρασήμων τὰ καιριώτερα. τάς τε γὰρ τοῦ βασιλέως πυραμίτας ἀνελάβοντο, κ̀ φιάλας τῶν ἐπισήμων.

ΠΥΡΟΝΝΕΙΝ.

Πυρόννειν. Vrere. Glossae Graecobarbarae. Ὑπὸ ἥλιον θέρεσθαι. νὰ πυρόννεται εἰς τὸν ἥλιον.

ΠΥΡΟΣΤΑΤΗΣ.

Πυροστάτης. Olla. Lebes. Scholiastes Sophoclis ad Aiacem. Χυτρόπους, ὁ κοινῶς πυροστάτης, ὃ κ̀ λάσανον λέγεται. Et corrigendus est Demetrius Triclinius. Τρίποδ' ἀμφίπυρον. ἤγουν χυτρόπουν, τὸν κοινῶς πυροστάτην, ὃ κ̀ λάσανον λέγεται. Male editur, ὃ καὶ λόβανον λ. Eustathius ad Odyss. ρ'. Ἐπίστατ☉, ὁ καὶ πυρίστατ☉ καλούμεν☉, ὃν δηλαδὴ πυροστάτην οἱ ἀγροικότερον λέγουσι.

ΠΥΣΚΑΛΙΖΕΙΝ.

Πυσκαλίζειν, sive Πυσκαλίζειν. Convocare. Glossae Graecobarbarae. Μαζόνει. συγκροτεῖ. πυσκαλίζει. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Τὸν μισθαρνὸν τοῦ κηπουροῦ τοῦτον ἐπυσκαλίζει.

ΠΩΛΑΡΙ.

Πωλάρι, pro Πωλάριον. Pullus equi. Equus. Cyrillus in Lexico. Πῶλ☉, τὸ πωλάρι, ὁ ἵππ☉. Et mox iterum. Πῶλ☉. πωλάρι. κ̀ ἵππ☉.

ΠΩΜΑΡΙΝ.

Πωμάριν, pro Πωμάριον, ut plurima talia. *Pomarium*. Anastasius Sinaita De Etymolog. Πωμάριν, ῥωμαϊστί ἐστιν ἡ λέξις. πωμάρια γὰρ λέγουσι τὰ κηπία.

ΠΩΜΗΡΙΟΝ.

Πωμήριον. *Pomerium*. Suidas. Πωμήριον, τὸ τοῦ τείχους ἀκόνισμα. Dio lib. XLIII. Ταῦτά τε ἐποίει, κ̀ νόμους ἀπέφερε, τό τε πωμήριον ἐπὶ πλεῖον ἐπεξήγαγε. Occurrit iterum apud eumdem in Oratione funebri, quam Caesari dicit Antonius.

ΡΑΓΑΖΙΟΝ.

Ῥαγάζιον. Italicum *Ragazzo* (a). Puer. Famulus. Scholiastes Euripidis ad Orestem. Δόναξ, κάλαμ☉ λεπτὸς ἐν τοῖς ἕλεσι φυόμεν☉. τινὲς δέ φασι τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς ῥαγάζιον.

ΡΑΙΔΑΡΙΟΣ.

Ῥαιδάρι☉. *Rhedarius*. Carrucarius. Auriga. Arethas, ad Apocalyps. capit. XVIII. Ῥαίδη, ἀφ' οὗ κ̀ τὸ ῥαιδάρι☉ τέτριπται.

ΡΑΙΔΙΟΝ.

Ῥαίδιον, sive Ῥέδιον, & Ῥέδα. *Rhedium*. *Rheda*. Glossae Graecolatinae. Ῥαίδιον. *Rheda*.

(a) Lege locum Scholiastae; alia enim significatione ibi sumitur Ῥαγάζιον, quam apud Italos, *Ragazzo*. *Donius*.

da. Suidas. Ῥαιδίον, τὸ φορεῖον, ῥαιδίων, ἁρμάτων. Et iterum alibi. Ῥηδίων, καρούχων, ῥαδίων. Corrige, Ῥαίδιων. Ioannes Theologus Apocalypſ. cap. XVIII. Καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν. Arethas in illum locum. Ἵπποις δὲ, καὶ τοῖς διὰ τούτων ὀχήμασι, ἃ ἡ παλαιὰ μὲν φωνὴ ἀγάρους. ἡ δὲ τῶν ἑλλήνων δημοσίους ἱπποστάθμους, ἡ δὲ τῶν ῥωμαίων ῥαίδη, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ῥαιδάριον τέτριπται.

ΡΑΙΚΕΝΤΑΤΟΝ.

Ῥαικεντάτον, & Ῥεκεντάτον. *Recentatum*. Apud Alexandrum Trallianum lib. IX.

ΡΑΙΚΤΩΡ.

Ῥαίκτωρ. *Rector*. Suidas. Ῥαίκτωρ, ῥαίκτωρος. εἶδος ἀξιώματος. Cedrenus. Ἰωάννην τινὰ ἀγύρτην, καὶ μηδενὸς ἄξιον λόγου, λατάρης τούτῳ ἐπώνυμον, ῥαίκτωρα πεποίηκεν. Constantinus De Administr. Imper. Δι' ὑπομνήσεως τοῦ κληρικοῦ ἰωάννου καὶ κατὰ συγχώρησιν θεοῦ ῥαίκτωρος γεγονότες.

ΡΑΙΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΣ.

Ῥαιφερενδάριος, ſive Ῥεφερενδάριος. *Referendarius*. Inter Eccleſiaſtica officia erat. Iuſtinianus Novell. VI. Διὰ τῶν καλουμένων ῥαιφερενδαρίων τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας. Munus eius tradit Codinus. Ὁ ῥαιφερενδάριος, εἰς τὸ ἀποστέλλεσθαι εἰς τὸν βασιλέα, καὶ εἰς μέγαν ἄρχοντα. Corrigendus eſt Suidas. Ῥαιφερενδάριος, ἀξίωμα ῥωμαϊκὸν, ἤγουν ὁ ἀναφορεύς. Male hodie editur, Ῥαιφενδάριος. Etiam Codinus pag. 197. Αὖθις τὸν πατριάρχην ὁ βασιλεὺς προσαγορεύσας, ἀποδύεται ὅνπερ εἴπομεν μανδύαν. ἐπαίρειν δὲ αὐτὸν σύνηθες τὸν τῆς ἐκκλησίας ῥαιφερενδάριον. Nam illic quoque Ῥαιφενδάριον, editur. In Synodo Florentina Ἀνέστη ὁ ῥεφερενδάριος τοῦ πατριάρχου διάκονός τις, καὶ ἤρξατο λέγειν. Primitus ſextus erat in ordine Eccleſiaſticorum axiomaticorum poſt Exocatacoelos, de quibus ſupra ſuo loco diximus. Ioannes Epiſcopus Citri oſtendit in Reſp. Κατὰ τοὺς ἐξωκατακοίλους δὲ πρῶτός ἐστιν ὁ πρωτονοτάριος. δεύτερος, ὁ ὑπομνηματογράφος. τρίτος, ὁ λογοθέτης. τέταρτος, ὁ κανστρίσιος. πέμπτος, ὁ ἱερομνήμων. ἕκτος, ὁ ῥαιφερενδάριος. Poſtea immutatus ordo eſt, & quartus fuit, ut ὁ λογοθέτης ſecundus, ὁ κανστρίσιος tertius, ὁ ὑπομνηματογράφος quintus, ὁ ἱερομνήμων ſextus. Videmus ex recenſione Codini, quae exſtat pag. 5. Nec in Eccleſia quidem dumtaxat hoc officium erat, ſed & in palatio, magna itidem cum dignitate; ſiquidem inter *Spectabiles* habebantur. Baſilic. Eclog. II. Ἄγραφον κέλευσιν, ἢ κατάθεσιν, ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι πόλει παρὰ τῶν περιβλέπτων ἡμῶν ῥαιφερενδαρίων, ἢ ἑτέρου τινὸς διατυπῶσαν. Vide etiam Iuſtiniani Novell. CXIII. Erant vero plures, adeoque ſub Iuſtiniano quatuordecim numerabantur, qui compeſcuit, vetuitque novos ſuffici, donec ad octavum uſque demortui eſſent, eumque numerum ratum habens excedi in poſterum prohibuit. Verba eius inter cetera haec ſunt Novell. XI. Μένειν μὲν αὐτοὺς (τοὺς τεσσαρεσκαίδεκα) θεσπίζομεν καθάπερ εἰσὶ σχῆμα, μηδένα δὲ προστιθέναι παντάπασιν ἕως ἂν εἰς ὀκτὼ ἀνδρῶν τὸ τούτων περιστείη μέτρον, αὐτοὺς διηνεκῶς ὀκτὼ καθεστάναι. Sed non obtinuit, & iterum exceſſerunt, donec Heraclius corrigeret, qui ad duodecim redegit. Ex eius Conſtitutione haec verba ſunt. Ταυτὸν δὲ ψάναι, τοὺς μὲν θεοφιλεῖς εἰς δύο τὸν ἀριθμὸν περιστάντας, καγκελλαρίους δὲ εἰς δώδεκα, ἐκδίκους δὲ εἰς δέκα, ῥαιφερενδαρίους δὲ εἰς δώδεκα.

ΡΑΜΜΑΤΟΝ.

Ῥάμματον, pro Ῥάμμα. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀγαθὶς. δέσμη ῥάμματος. δίμμαν τοῦ ῥάμματου, καὶ τοῦ στήμονος.

ΡΑΟΥΣΙΟΝ.

Ῥαύσιον. Talea. Chronicon Conſtantinop. Οἱ γὰρ ἀγαρηνοὶ ἦσαν ἀγράμματοι, καὶ ἀμαθεῖς πολλὰ, ὥστε κόπτοντες καὶ χαράκια ποιοῦντες διὰ ξύλων ἠρίθμουν, ὡς ἔτι, ὡς λέγεται, φαίνονται ἐν τοῖς ταμιείοις, ὅπου οἱ θησαυροὶ αὐτῶν. λέγουσι δὲ τὰ ξύλα ταῦτα, ἅπερ ἠρίθμουν, καὶ ἀντὶ ἀριθμητικῆς εἶχον καὶ λογαριασμοῦ (ὡς καὶ νῦν ἔτι οἱ ἀρτοποιοὶ αὐτῶν χρῶνται καὶ ἄλλοι ἀσάρκων) ῥαύσια, ἤτοι λογιαστήριον.

ΡΑΠΑΝΟΝ.

Ῥάπανον. *Raphanus*. Corona pretioſa. Ῥάπανον. *Raphanus*. Ῥαφανίς.

ΡΑΠΑΤΙΟΝ.

Ῥαπάτιον, ſive Ῥαπάτιν. Vox nondum mihi intellecta, neque alibi adhuc lecta. Conſtantinus De Adminiſt. Imp. Τὸ κάστρον τὸ ἀρδανούτζιν ὀχυρόν ἐστι πάνυ, ἔχει δὲ καὶ ῥαπάτιν μέγα ὡς χωρόπολιν.

ΡΑΠΗ.

Ῥάπη. Palea. Exſtat in Turcograecia Cruſii.

ΡΑΣΑ.

Ῥάσα. *Raſa*. Italicum, *Raſo*. Veſtis genus. Nicetas in Man. Comneno libro VII. Τὸ μοναδικὸν σχῆμα ᾔτησε, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὅθεν εὑρόντες τινὸς μοναχοῦ ῥάσα περιδύουσι μὲν αὐτὸν, καὶ ἀπεκδύουσι τὰ μαλακὰ καὶ ἀρχικὰ ἀμφία. Conſtantinus in Tacticis. Τὰ δὲ ἱμάτια τῶν στρατιωτῶν, κἂν τε ἄλλα τινὰ ὦσι, κἂν τε ῥάσα, κἄν τε ἄλλα τινὰ, πρέπει εἶναι πλατέα, ἵνα μὴ ἐμποδίζωνται ἐν τῷ καββαλικεύειν. Euchologium. Ἀκολουθία γινομένη εἰς τὸ φορέσαι τινὰ ῥάσον μόνον, καὶ μὴ καμιλαύχιον.

ΡΑΣΑΦΟΡΕΙΝ.

Ῥασαφορεῖν. Raſa geſtare. Nicetas in Iſaacio Angelo lib. III. Καὶ ῥασαφορῶν δέ τις, ἐκ κομιδῶν ἕλκων τὸ γένος, τὴν αὐτὴν τοῖς εἰρημένοις βαδίσας, καὶ ἐκ τοῦ παραχρῆμα συσχεθεὶς, ἀπεστέρηται τοῦ φωτός. Et in Euchologio ἀκολουθία exſtat, εἰς τὸν ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα.

PA-

ΡΑΤΙΟΝΑΛΙΟΣ.

Ρ'ατιωνάλι☉. *Rationalis*. Rationum praefectus. Glossae Basilicorum. Ρ'ατιωνάλιοι, οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῶν βασιλικῶν πραγμάτων προνοοῦντες.

ΡΑΥΓΕΙΝ.

Ρ'άυγειν, pro Ρ'άπτειν. Glossae Graecobarbarae. Α'κέστρια, ἡ γυνὴ ὅπου ῥάπτει, ἢ ῥαύγει.

ΡΑΥΔΗ.

Ρ'αυδὴ, pro Ρ'άβδ☉. Corona pretiosa. Ρ'αυδὴ. *Baculus*. Ρ'άβδ☉.

ΡΑΦΘΗ. ΡΑΦΘΗΣ.

Ρ'άφτη, pro Ρ'άπτειν. Corona pretiosa. Ρ'άφτη. *Sarcire*. Ρ'άπτειν. Sic Ρ'άφτης, pro Ρ'άπτης. Eadem Corona. Ρ'άφτης. *Sutor*. Ρ'άπτης.

ΡΑΧΗ.

Ρ'άχη. Deorsum. Corona pretiosa. Ρ'άχη. *Deorsum*. Μετάφρενον.

ΡΕΒΕΣΤΙΖΕΙΝ.

Ρ'εβεστίζειν. *Revestire*. Induere. Anonymus De Bello sacro.

Α'γάνει τὸ χερόφτιν του μὲ αὐτὸν τὸ ῥεβεστίζει.

Iterum alibi.

Καὶ ὁ ῥῆγας ἐρεβέστιζεν ἐκεῖνον τὸ ζαχατέαν
Ω'ς κληρονόμ☉ φυσικὸς στόλον τὸ πριγκιπάτον.

ΡΕΒΗΘΙΑ.

Ρ'εβήθια. Cicer. Detortum est ex ἐρέβιν☉. Maximus in epistola ad Zygomalam. Τὰ ῥεβήθια ἔλαβον ἀπὸ τὸν πάτα κύριον νικολάον τον σκυλοπτρὴν, τὸν λογοθέτην. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Χλωρῶν ῥεβιθῶν εἶχασι φλοῦδες εἰς τὰ κεφάλαια.

ΡΕΓΕΝΔΑΡΙΟΣ.

Ρ'εγενδάρι☉. *Regendarius*. Glossae Basilic. Ρ'εγενδάριοι, οἱ τὸν δημόσιον δρόμον ἰθύνοντες.

ΡΕΓΕΣΤΑ.

Ρ'έγεστα. *Regesta*. Glossae Basilic. Κώδικα, καὶ ῥέγεσταν, τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἀρχαίων.

ΡΕΓΕΩΝ.

Ρ'εγεὼν. Apud Suidam invenio vocem solitariam, Ρ'εγεῶν☉. Achmes cap. CLII. Ε'ὰν ἴδῃ τις ὅτι ἵππ☉ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον, ἢ ἀγρὸν, ἢ ῥεγεῶνα, ἀγνώριστ☉ καὶ ἀχάλιν☉, ἐλεύσεται ἐκεῖσε ἐξουσιαστὴς μέγιστ☉, ἀναλόγως τοῦ ἵππου. Balsamon De Chartoph. & Proecd. Ρ'εγεὼν τῆς βασιλευούσης πόλεως ἡ περαῖα ταύτης ἐστί. Cedrenus. Πέμψας καθ' ἕκαστον ῥεγεῶνα τὴν αὐτὴν φωνὴν ἀνέκραζον.

ΡΕΓΕΩΝΑΡΙΟΣ.

Ρ'εγεωνάρι☉. *Regionarius*. Hesychius. Ρ'εγεωνάρι☉. γειτονιάρχ☉.

ΡΕΓΕΩΝΑΡΧΗΣ.

Ρ'εγεωνάρχης. Regionis praefectus; idem, qui Ρ'εγεωνάρι☉, quem recte Γειτονιάρχον interpretatur Hesychius. Codinus in Orig. Constantinopol. Τῇ ἑ. τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς ἐχόρευον οἱ ῥεγεωνάρχαι ἐν τῷ αὐγουσταίῳ. Rescribo τῇ ιέ. Suidas mihi auctor est in Αὔγουστ☉, apud quem ita legitur, αὐγουστεῖον ἐκλήθη, διότι τῇ ιέ. τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς οἱ ῥεγεωνάρχαι καὶ σεβαστοφόροι ἐχόρευον ἐν τῷ αὐγουστείῳ.

ΡΕΔΑ.

Ρ'έδα. *Rheda*. Glossae Basilicorum. Ρ'έδα. ἅρμα. καροῦχα.

ΡΕΔΗΜΗΤΟΡΙΑ.

Ρ'εδημητόρια. *Redimitoria*. Glossae Basilicor. Ρ'εδημητόρια. κόσμησις.

ΡΕΔΙΟΝ.

Ρ'έδιον. *Rhedium*. Cassianus De Reg. Caenob. AEgypt. Τριβοῦνοι τινὲς δύο μετὰ πολλοῦ κόμπου εἰσεληλύθεισαν, ῥέδιον ἔχοντες ὁλόχαλκον, καὶ χρυσοχαλίνους ἵππους. Scribitur etiam Ρ'αίδιον. Vide supra.

ΡΕΚΑΥΤΟΝ. (a)

Ρ'έκαυτον. *Recautum*. Acceptilationis species. Iustinianus Novell. CXXX. Τὰ δὲ ἐξ ἴσου ῥέκαυτα γίνεσθαι παρὰ τῶν ὀπτιόνων τοῖς ὑποτελέσιν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν δαπανωμένων, κινδύνῳ τῶν σὺν αὐτοῖς ὄντων ἐξάρχων, &c. Itaque corrigendus est Suidas. Ρ'έκαυτον, παρὰ ῥωμαίοις ἀποχῆς εἶδ☉. Hodie editur. Ρ'έκαυδον. Item Glossae Basilic. Ρ'έκαυτον, ἀποχῆς εἶδ☉. Hodie est, Ρ'έκαυδον. Corippus *Cautum* dixit, lib. II.

Tunc posita ratione palam, populoque vidente,
Debita persolvit genitoris, cauta recepit.

ΡΕΚΟΥΠΕΡΑΤΩΡ.

Ρ'εκουπεράτωρ. *Recuperator*. Glossae Basilicorum. Ρ'εκουπεράτορες, ἐξεταστοὶ ἀνάληψιν δι' ἑαυτῶν ποιούμενοι.

ΡΕΚΟΥΜΕΝΤΑΣ.

Ρ'εκουμεντάς. *Recommendatus*, ut vulgo loquuntur, *Commendatus*. Sbirus in epist. ad Zygomalam. Καὶ παρακαλοῦμεν τὴν ἀφεντίαν σου νὰ εἶναι ῥεκουμεντάτα σου.

(a) Hinc *Recaudo* Hispanice. *Donius*.

ΡΕΛΙΓΙΟΣΣΟΝ.

Ῥελιγίοσσον. *Religiosum*. Balsamon ad Photii Nomocan. Tit. 11. cap. 1. Ἅγια ἐνταῦθα μὴ τὰ ἰδιωτικὰ ἅγια εἴπῃς, ἀλλὰ τὰ μνημεῖα, τὰ καὶ ῥελιγίοσσα λεγόμενα.

ΡΕΜΑΤΙΑΡΗΣ.

Ῥεματιάρης. Anonymus De bello sacro,
Ἀθενίαν ἤχεν φοβερὴν ἤτον καὶ ῥεματιάρης.

ΡΕΜΕΣΙΩΝ.

Ῥεμεσιών. *Remissio*. Glossae Basilicorum, Ῥεμεσιών. ἄφεσις. συγχώρησις.

ΡΕΜΠΕΛΟΣ.

Ῥεμπέλος. *Rebellis*. Corona pretiosa. Ῥεμπέλος. *Rebellis*. Ἀποστατικός.

ΡΕΜΠΙΤΟΣ.

Ῥεμπιτός. Erro. Glossae Graecobarbarae, Ἀλαός. ῥεμπιτός. πλανημένος. τυφλός. μάταιος.

ΡΕΝΤΕΝΑ.

Ῥέντενα (a). Teli genus. Anonymus De nuptiis Thesei.
Στὸ ἕνα χέρη βάσταζε σαΐτα μ' ἀγκωνάρη,
Κὰς τὸ τερον τὰ ῥέντενα βαστᾷ με τὸ δοξάρη.

ΡΕΝΤΕΣ.

Ῥέντες. Reditus. Gallicum, *Rentes*. Glossae Graecobarbarae, Ἄλλοι ῥέντες. ἕτεροι ἠντράδες.

ΡΕΠΑΝΙΟΝ. ΡΕΠΑΝΙΣ.

Ῥεπάνιον, sive Ῥεπανίς, pro Ῥαφανίς. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. II. cap. XVI. Ῥίζαν σινήπεως, καὶ ῥεπανίου. Exstat quoque apud Myrepsum, lib. De Drosatis cap. XLV. Glossae Graecobarbarae. Ῥαφανίδες. ῥεπανίδες. Apud Alexandrum Trallianum, lib. VII. cap. XX. Ῥεφάνον, scribitur.

ΡΕΠΕΤΙΤΕΥΕΙΝ.

Ῥεπετιτεύειν. *Repetere*. Iureconsultis Graecis usitatissimum est.

ΡΕΠΛΙΚΑΤΙΩΝ.

Ῥεπλικατίων. *Replicatio*. Glossae Basilicor. Ῥεπλικατίων. ἀναπλοκή. ἀνάλυσις.

ΡΕΠΟΥΔΙΑΤΕΥΕΙΝ.

Ῥεπουδιατεύειν. *Repudiare*. Glossae Basilicor. Ῥεπουδιατεύει. ὑποχωρεῖ ἀφίσταται. Iureconsulti Graeci passim utuntur.

(a) Imo ῥέντενα videntur hic intelligendae habenae, fraeni. Italice, *Redini*. *Donius*.

ΡΕΠΟΥΔΙΟΝ.

Ῥεπούδιον. *Repudium*. Iustinus Martyr Apolog. 1. Τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν ῥεπούδιον δοῦσα ἐχωρίσθη. Quem locum citat etiam Eusebius Hist. Eccles. lib. IV. cap. XVII. Iustinianus Novell. XXII. Εὐλόγως ἡ γυνὴ τὸ ῥεπούδιον στέλλει. Balsamon ad Photii Nomocan. Tit. IX. cap. XXV. Εὐλόγως ὁ ἀνὴρ, εὑρίσκων τὴν αὐτοῦ γαμετὴν, ῥεπουδίῳ λύει τὸν γάμον. Glossae Basilicorum. Ῥεπούδιον. διαζύγιον. χωρισμὸς γάμων διὰ πιττακίων.

ΡΕΤΖΗΝΗ.

Ῥετζήνη. *Resina*. Corona pretiosa. Ῥετζήνη. *Resina*. Ῥητίνη. Anonymus De Nupt. Thesei.
Καὶ μετὰ τοῦτο ῥήχνασι πίσσα μὲ τὸ σαπούνη,
Καὶ ἀσβέστο πρὸς τοὺς ἔλλωας σμικτὰ μὲ τὸ ῥετζήνη.

ΡΕΟΥΞΟΡΙΑ.

Ῥευξορία. *Res uxoria*. Glossae Basilicor. Ῥευξορία, ἀγωγὴ περὶ τῶν τῆς γυναικὸς πραγμάτων. Item. Ῥὲς οὐξορία, ἡ μετὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία. Apud Suidam scribitur, Ῥευζωρία. Corrige.

ΡΕΦΑΝΙΟΝ.

Ῥεφάνιον. Vide Ῥεπάνιον.

ΡΕΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΣ.

Ῥεφερενδάριος. Vide Ῥαιφερενδάριος.

ΡΕΦΟΥΓΙΟΝ.

Ῥεφούγιον. *Refugium*. Apud Hesychium est, Ῥεφύγια, ῥεπτά.

ΡΗΓΑΣ.

Ῥήγας. *Rex*. Sic Δουκᾶς. *Dux*. Et talia. Synodus Florentina. Ἐζήτει τὸν πάπαν ὁ βασιλεὺς σύνοδον οἰκουμενικὴν γενέσθαι οὐ μόνον τῶν ἐπισκόπων, ἀλλὰ καὶ τῶν ῥηγάδων, καὶ τῶν δουκῶν. Bessarion in epist. quae exstat apud Phranzen lib. III. cap. XXVII. Καὶ μηδὲν τὸ ἔχωσιν ἐν τροπὴν ὅτι μεγάλοι ῥηγάδες καὶ βασιλεῖς τὸ ποιοῦσιν.

ΡΗΓΑΤΟΝ.

Ῥηγάτον. Regnum. Ut Δουκάτον, πριγκιπάτον, & talia. Synodus Florentina. Εἰς ὅλους τοὺς τόπους, καὶ εἰς ὅλα τὰ ῥηγάτα τῶν χριστιανῶν ὅπως ἔλθωσι πάντες. Constantinus De Administr. Imper. Οὗτος ὢν ὁ καρῦλος ἦν μονοκράτωρ πάντων τῶν ῥηγάτων. Iterum. Καὶ τότε ἐκράτησεν ὅλον τὸ ῥηγάτον ὁ ῥοδῦλφος.

ΡΗΓΕΑ.

Ῥήγεα. Vestes purpura tinctae. Hesychius. Ῥήγεα, πάλλια βαπτὰ ὑπὸ ῥωμαίων. βεβαμμένα ἱμά-

ἱμάτια. ῥηγᾶς γὰρ οἱ βαφεῖς. Apud Manuelem Palaeologum legitur, Εἶρ⊕ εἰκὼν ἐν ὑφαντῷ περιπετάσματι ῥηγικῷ. In Lexico Stephani perperam est, ῥητέα, βαπτὰ ἱμάτια. Corrige. Sed Romanis Hesychius adsignat, itaque inquiramus. An igitur, Ῥῆγ⊕, est *Roga?* Cod. Theodos. lib. XIV. Tit. x. l. 3. *Intra urbem Romam nemo ragis, vel tzancis utatur.* At profecto error est; nam *Roga*, sive *Raca*, est *Bracca;* quemadmodum Ῥάκη, & Βράκη dicunt Graeci; estque in l. 2. eiusdem Tituli. *Vsum tzangarum, atque bracharum intra urbem venerabilem nemini licet portare.* Viden? *Ragae* illic sunt, quae hic *Brachae.* Apud Suidam mentio nulla Romanorum, simpliciter enim dicit, Ῥηγεῖς, οἱ βαφεῖς. καὶ ῥῆγ⊕, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον. Iterum Ῥῆγ⊕, τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον. Atque pura puta Graeca dictio est. Etymologici Auct. Ῥῆγ⊕, τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον. ῥέξαι γὰρ, τὸ βάψαι, καὶ οἷον μεταποιῆσαι. ὅτι δὲ ῥεγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς, καὶ ῥέγ⊕ τὸ βάμμα, σαφὲς ἀνακρέων ποιεῖ, ἀλιπόρφυρον ῥῆγ⊕. καὶ παρὰ ἰβύκῳ, ποικίλα ῥέγματα. Quid igitur censebimus? Nihil aliud, quam esse hanc explicationem ab alio aliquo, qui augere doctissimum illud, & praestantissimum Hesychii Lexicon voluit. Nam esse in eo libro non pauca, quae auctorem mentiuntur, nobis constat; quemadmodum, & in collectaneis Suidae. Certe Hesychius in huius vocis explicatione numquam Romanos in partem vocasset, quippe maior fuit viri eruditio. Tamen estne quidquam, quo tueri hoc commentum, quicumque tandem eius auctor sit, possimus? Cogitemus. Fortassis in animo habuit speciem trabeae, quae *Regia* dicebatur, ad discrimen *Trossulae*, & *Quirinalis*. In Isidori eius quoque Glossis est. *Limbus clavus in veste regia.* Vel hinc, vel ex simili aliquo loco, ille sciolus errandi ansam adripuerit. Ventilandus erat hic locus Hesychii non Hesychii, & ille alter e Codice Theodosiano illustrandas per occasionem.

ΡΗΓΕΝΑ.

Ῥήγενα, sive Ῥήγινα. *Regina*. Anonymus De belo sacro.

> Τοσοῦτον γὰρ ὁ ῥήγευσεν, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Φραντζαν,
>
> Ηὗρεῖο ῥῆγαν σο παρὴς, ἢ ῥήγεναν ὁμίως.

Alius De nuptiis Thesei.

> Εἶπαν τὸ πῶς ἐν ἀδελφή, κυρὰς γὰρ τῆς ῥήγινας
>
> Ἐμίλια λέγων τὄνομα. ———.

ΡΗΓΛΑ.

Ῥῆγλα, sive Ῥίγλα. *Regula*. Hesychius. Ῥῆγλαι. σίδηρα ὡς ῥάβδοι. Moschopulus. Σκυτάλη. ἡ ἀτομάκτρα, ἣν οἱ κοινοὶ ῥίγλαν λέγουσι. Arithmetica Adespota. Ἡ ῥίγλα ὀφέλε εἶναι στρογύλη χειρομένη καὶ πύξιν⊕. Iterum. Τοῦ σταλίου καμπανου, καὶ τοῦ θαλασσίου, τῆς ῥῆγλας. VVarnefridus De Gest. Longobard. lib. III. cap. IV. *Multos in itinere negotiatione deceperunt, venundantes regulas aeris, quae ita* nescio quomodo erant coloratae, ut auri probati, atque examinati speciem praeberent.*

ΡΗΖΗΚΑΡΗΣ.

Ῥηζηκάρης. Vide Ῥίζικον.

ΡΗΜΑΖΕΙΝ.

Ῥημάζειν, pro Ἐρημοῦν. Vastare. Anonymus De Nuptiis Thesei.

> Ἐκεῖ περνόντας ἔβλεπε ἐκεῖνο τὸ βασίλειο
>
> Ἀπέτους καλουμένους ὅλοτης ῥημασμένο.

Iterum alibi.

> Κέκτους πολέμους τοὺς κακοὺς ὅλοτης ῥημασμένους.

ΡΗΞ.

Ῥήξ. Minus erat, quam Βασιλεύς, & per contemtum a Constantinopolitanis dicebatur. Luitprandus in Legat. *Ipse enim vos non Imperatorem, idest, βασιλέα, sua lingua, sed ob indignationem* Ῥῆγα, *idest, Regem nostra vocabat.* Evagrius Histor. Eccles. lib. II. cap. XVI. Μεθ' ὃν ὀδόακρ⊕ τὰ ῥωμαίων ἐπικαρίζεται πράγματα, τῆς μὲν βασιλέως προσηγορίας ἑαυτὸν ἀφελὼν, ῥῆγα δὲ προσειπών. Helmoldus Chron. Slav. lib. II. cap. XV. *Est enim quaedam detestabilis consuetudo Regi Graecorum, qui etiam propter nimium fastum divitiarum suarum* IMPERATOREM *se nominat.* Gulielmus Bibliothecarius in Hadriano II. *Graecis non esse in Synodo de laude Imperatoris, sed de solius Dei tractandum altisone respondentibus, nomenque Imperiale nostro Caesari penitus invidentibus.* Per *Imperiale* nomen intelligit vocabulum hoc βασιλεύς. Itaque Ῥήξ tantum dicebatur, & Imperator Occidentalis, & quivis alius Rex, nomine communi, excepto solo Bulgaro, qui pariter atque Constantinopolitanus Βασιλεὺς indigetabatur, ut supra docemus in Βασιλεύς. Nicetas in Man. Comneno lib. I. Ὡς ἐκ τῶν ὤτων ἀναρτῆσαι, καὶ κατὰ τοὺς ἀμφορέων διακόνους, τὸν ὑψηλόφρονα ῥῆγα, καὶ σύσσιτον παραλαμβάνειν. Et lib. VII. ubi De Frederico Imperatore loquitur. Ἰταλιώτας οὖν πολλάκις κατὰ τοῦ ῥηγὸς ἀλαμανίας τοῦ Φρεδερίκου ἀνθώπλισεν. Codinus. Ὁ μέγας λογοθέτης διατάττει τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποστελλόμενα προστάγματα καὶ χρυσόβουλλα πρός τε ῥῆγας, σουλτάνους, καὶ τοπάρχας. Suidas. Ῥήξ, ῥῆγ⊕, ὁ τῶν Φράγγων ἀρχηγός. Constantinus Manasses in Annal.

> Καὶ πανταχόθεν ἀπογνοὺς προσφεύγει τῷ καρούλῳ.
>
> Ἦν δὲ τῶν φράγγων φύλαρχ⊕ ὁ κάρουλ⊕ ἐκεῖν⊕.
>
> Ῥῆγας τοὺς σφῶν κατάρχοντας οἴδασι φράγγοι λέγειν.

Guitmondus De Verit. Eucharistiae lib. I. *Lege epistolam Leodiensis Episcopi contra Berengarium ad Henricum Francorum Regem.* Siciliae Princeps hoc nomen hereditarium accepit a Constantino Magno, ut testis est Gregoras lib. VII.

ΡΗΤΛΙΑΝ.

Ρ'ητλιᾶν. Germanicum, Ritlen Agitare. Concurrere. Proprie de mensuris. Epiphanius De Pond. & Mens. Πλήσας δὲ τὸ μέτρον, καὶ ῥητλιάσας, ὁμολογεῖ ὅτι πεπλήρωμαι.

ΡΗΤΩΡ.

Ρ'ήτωρ. Qui Scripturas instar Oratoris Ecclesiastici interpretabatur. Codinus De Off. Ο' ῥήτωρ, εἰς τὸ ἑρμlωεύειν τὰς γραφάς. Et De Orig. Constantinop. Καὶ ὁ ἐπισολογράφΘ κωνςαντῖνΘ, ἐλεύσιός τε διάκονΘ, ὁ φιλόσοφΘ, κ) τρῶϊλΘ ὁ ῥήτωρ. Nicetas in Man. Comneno lib. VII. Ο' τῆς θεσσαλονίκης μιχαὴλ τὸν ῥητορικὸν θρόνον κοσμῶν, καὶ τὸν εὐαγγελικὸν ἀναβαίνων ὀκρίβαντα. Ioannes Coreses in Epist. ad Metrophanem. Προσφρήσθω μοι καὶ θεοδόσιΘ ὁ ῥήτωρ, καὶ ἅπαντες οἱ τῆς σῆς πανασιότητΘ οἰκεῖοι. Polybius Episcopus De Vita Epiphanii. Ἦν δέ τις κληρικὸς ἀπὸ ῥητόρων, τὔνομα φίλων, ἀνὴρ ὅσιΘ. Erant autem plures, primasque inter hos tenebat, ὁ μαΐςωρ τῶν ῥητόρων. Meminit huius Demetrius Chomatenus in Resp. Τῦ κατὰ φλῶρον διακόνυ ὄντΘ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ μαΐςορΘ τῶν ῥητόρων εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν λυκίων μυρέων ψηφισθέντος. Et hunc ipsum intelligit Codinus in istis verbis. Καὶ καλεῖ κατ' ὄνομα, τόν τε πρωτοψάλτlω, τὸν δομέςικον, τὸν λαμπαδάριον, κ) τὸν μαΐςορα. Item in istis. Ο' μέν τοι πρωτοψάλτης, κ) δομέςικΘ λευκά. ὁ λαμπαδάριΘ δὲ κρατῶν τὸ χρυσῦν διβάμπυλον, ὁ μαΐςωρ, καὶ πάντες οἱ ψάλται πορφυρᾶ. Ita vero simpliciter illum adpellat, quia alius nemo in toto ordine Ecclesiastico τῦ μαΐςορΘ nomen habebat. Et hic quoque μέγας ῥήτωρ adpellabatur. Itaque Hermodori Lestarchi Epistola quaedam inscribitur, ἰωάννῃ τῷ μεγάλῳ ῥήτορι.

ΡΙΒΓΕΙΝ.

Ρ'ίβγειν, pro Ρ'ίπτειν. Iacere. Glossae Graecobarbarae. Κρατεῖ ἀπάνω, κ) δὲν ῥίπτει. ἢ ῥίβγει κάτω. Inde compositum, ἀπορίβγειν. In iisdem Glossis, Ρ'ίπτω. ἀπορίπτω. ἀπορίβγω.

ΡΙΓΛΑ. ΡΙΓΛΟΥΝ.

Ρ'ίγλα. *Regula*. Vide Ρῆγλα. Hinc Ρ'ιγλῶν. Regula, sive hostorio mensuram impletam aequare. Chronicon Constantinop. Ο'ρίσθη δὲ τὸ μόδιον κόμβλον πιπράσκεσθαι. εἰς δὲ τῶν ἐμπόρων πέπρακέ τινι σῖτον ῥιγλωτὸν μόδιον. Ita corrigendum censeo. Hodie est in Manuscripto, Ρ'ίγλον τὸν μόδιον.

ΡΙΖΙΚΟΝ. ΡΙΖΙΚΑΙΟΣ. ΡΙΖΙΚΑΡΗΣ.

Ρ'ίζικον, sive Ρ'ίζηκον. Fortuna. Periculum. Italicum, *Risico*. Glossae Graecobarbarae. Αἶσα. μοῖρα. τύχη. ῥίζικον. Anonymus De Bello sacro.

Καὶ ὐδὲν ἔχυν ῥίζικον νὰ ἔχυν καλὸν αὐθέντι.

Item alius De Nuptiis Thesei.

—— πάντοτε θέλυ ἦσεν

Τὸ ῥίζηκό μυ τὸ κακὸν, πολλὰ νὰ τ' ὀνειδίζω.

Hinc ῥιζικαῖΘ. Periculosus. Constantinus De Administr. Imper. Μέσον δ' αὐτῦ εἰσι πέτραι ῥιζηκαῖαι, ὑψηλαὶ, νησίων δίκlω ἀποφαινόμεναι. Ita corrigo. Male est in Manuscripto, Ρ'ιζημαῖαι. Et Ρ'ιζικάρης, sive Ρ'ιζικάριΘ, pro quo Ρ'ηζηκάρης etiam scribitur. Temerarius, Audax, & qui fortunam experitur. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Α'λήθεια κεῖ πυ βρισκόμυν πρότερον ῥηζηκάρης.

ΡΙΖΟΚΡΙΚΕΛΛΟΝ.

Ρ'ιζοκρίκελλον. Gennadius in Explicatione Rhamplii. Ο'μαύρlω παλαιὰν μετὰ χαλκῶν ῥιζοκρικέλλων.

ΡΙΜΑΔΑ.

Ρ'ιμάδα. *Rhythmus*. Ρ'υθμός. Constantinus in Inscriptione Historiae Apollonii Tyrii. Διήγησις ὡραιοτάτη ἀπολλωνίυ τῦ ἐν τύρῳ, ῥιμάδα (*a*).

ΡΙΜΝΕΣ.

Ρ'ίμνες. Idest, Ρ'ύμαι. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Οἱ ῥίμνης, καὶ τὰ ξόςεγα, καὶ οἱ ψηλοὶ τρικλίονες.

ΡΙΟΜΠΑΡΜΠΑΡΟΝ.

Ρ'ιομπάρμπαρον. *Rhabarbarum*. Alexius Rharturus Doct. VI. Τὶ ὠφέλειαν λαμβάνει ὁ ἄνθρωπΘ ὁ ἄῤῥωςΘ ἐὰν μασεῖ τὸ ῥιομπάρμπαρον, κ) τὸ πτύει ἔξω ἑαυτῦ.

ΡΙΠΕΝΣΙΟΣ.

Ρ'ιπένσιΘ. *Ripensis*. Apud Paeanium exstat in Metaphrasi Eutropii.

ΡΙΠΤΑΡΙΟΝ.

Ρ'ιπτάριον. Missile. Iaculum. Oppiani Scholiastes Halieut. lib. I. Αἰγανέα, εἶδΘ ῥιπταρίυ ἐπιτήδειον εἰς ἄγραν αἰγῶν. Vide Glossarium Rigaltii. Hinc,

ΡΙΠΤΑΡΙΣΤΗΣ.

Ρ'ιπταριςής. Iaculator. Constantinus in Tacticis. Εἶχε δὲ κ) ψιλὺς, ἤγυν τοξότας, κ) ῥιπταριςὰς, κ) σφενδοβολιςάς. Iulius Africanus De Adpar. Bell. Ο'φέλυσιν εἶναι ἔμπροσθεν οἱ κονταράτοι, ἔπειτα οἱ σπαθάτοι, κ) οἱ ῥιπταρισαί.

ΡΙΤΖΟΣ.

Ρ'ίτζΘ. Italicum, *Ricco* (*b*). Dives. Suidas in Etymologico. Ζάλακας. μισόβλεπτΘ. μιαρός. μισητός. παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν. σημαίνει δὲ κ) τὸν ῥίτζον.

(*a*) Ipse crediderim esse nostrum *Rimata*, hoc est, *in rima*.

(*b*) Germanica origo *Ryk*. *Donius*.

ΡΙΦΙΟΝ. ΡΙΦΟΣ.

Ρ'ιφιόν, & Ρίφ@-, pro Ε'ρίφ@-. Haedus, Glossae Graecobarbarae. Εἰς τὴν ὁποῖαν ἐβάλλωνται τὰ πόδια ἢ ποδάρια τῶν ῥιφιῶν, διὰ νὰ μηδὲν περιπατῶν. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Καὶ τότε ῥίφως κατάστρως, ὁπόταν διδυμάρια, Ε'σιάλεξαν, κηφάλράνδης. ———

ΡΙΨΙΜΟΝ.

Ρ'ίψιμον. Excrementum. Orneosophion. Τὸ ῥίψιμον αὐτῦ ἔνι καθαρόν. τὰ ὀμμάτια αὐτῦ ἔνι καλά. Et mox. Τὸ ῥίψιμον αὐτῦ ἔνι θολὸν, τὰ ὄμματα αὐτῦ ἔνι χαυνισμένα, κὶ δακρύουσιν.

ΡΟΒΕΛΕΤΕΙΝ. (a)

Ρ'οβελεύζν. *Rebellare*. Anonymus De Bello sacro.

Ο' δρόγγ@- γὰρ ὁ μελίγι ἐκεῖνοι ἐροβέλευσαν.

Iterum.

Ε'κεῖ εἰς τὴν σκλαβουνίαν ῥοβελεμένη εὑρίσκετο.

ΡΟΒΙΝ.

Ρ'όβιν. Ervum, pro Ο'ροβ@-. Glossae Graecobarbarae. Ι'ός. Φαρμάκιν. καὶ ὄροβ@-. ῥόβιν.

ΡΟΓΑ. ΡΟΓΑΤΩΡ. ΡΟΓΕΤΕΙΝ.

Ρ'όγα (b), pro Ρ'άξ. Stellio. Achmes Onirocrit. cap. CCLXXXV. Τῇ αὐτῇ κρίσεί κρίνεται κὶ ἡ σαῦρα, κὶ ἡ ῥάξ, ἤτοι ἡ λεγομένη ῥόγα, καὶ τὰ ἕρπετὰ τῆς γῆς. Est quoque *Roga*, Donativum. Honorarium. Stipendium. Suidas. Ρ'όγα, ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια, καὶ ἡ φιλοτιμία. Cedrenus. Τὴν συνήθη διανομὴν τὰς ῥόγας κελεύσασα χενέσθαι τῶν ςρατευμάτων. Bessarion in epistola apud Phranzem lib. III. cap. XXVII. Εἰς ῥόγαν τῶν αὐτῶν κὶ εἰς ἐνδύματα ὑποχρέων τῶν αὐθεντοπύλων. Landulphus Sagax in Tiberio II. *Duxit Anastasiam uxorem suam, & coronavit eam Augustam, & iactavit rogam multam*. Hinc Ρ'ογάτορες. Stipendiarii. Codinus De Offic. Ο' τῆς αὐλῆς λογαριαςὴς λογίζεῖ τὰς ἐν τῇ αὐλῇ εὑρισκομένας ῥογάτορας. Crebro occurrit apud Nicetam. Corrigendus est insignis locus in Glossis Basilicorum. Α'ννόνα σημαίνεί παροχὴν, ῥόγαν, κὶ τὴν ἐτήσιον διανομὴν. Iterum. Α'ννόνα παροχὴ, ῥόγα. Perperam editur, Α'γοράν, & Α'γορά. Item Ρ'ογεύειν. Stipendia facere. *Erogare*. Codinus. Εἰς δόλευσιν ὑπὲρ ὧν ἐρογεύθη. Chronicon Constantinop. Τὸν ςρατὸν αὐτῦ ἐκάσε ἐρόγευσε διπλῆν ῥόγαν τὸν ἕνα χρόνον. Achmes cap. CCLI. Εἰ δὲ ῥογεύσεί σάκχαρ πλωχοῖς, λόγω κὶ ἔργω νυθετήσεί, κὶ διδάξεί ἀνθρώπυς. Hinc Ρ'ογεμέν@-, in Corona pretiosa, Ρ'ογεμέν@-. *Stipendiarius*. Μισθοφόρ@-.

ΡΟΓΑΛΙΑ.

Ρ'ογάλια. *Rogalia*. Dies quibus rogae ab Imperatore, & Patriarcha populo dabantur. Balsamon De Incens. Patriarchae die Catechel. Η' συνήθως διδομένη ῥόγα κατὰ τὴν κυρίως ἀπόκρεω, εἰς τὴν ἐτησίως προβαίνουσαν ἐκκλησιαςικὴν ῥόγαν κατὰ τὴν μεγάλην τρίτην κατέπεσε, καθὼς τὰ παλαιὰ λαλῦσι ῥογάλια.

ΡΟΓΟΣ.

Ρ'όγ@-. Italicum, *Rogo*. Rogus. Pyra. Anonymus De nuptiis Theseis.

Λοιπὼν ἴδε κὶ ἄναψαν ὁλοτελὴς οἱ ῥόγοι.

Iterum alibi.

Τὸν ἕνα ῥόγον ἄναψε διὰ τ̃ ἀρχήταν πάλι.

In Glossis Graecolatinis Ρ'αγίον scribitur, sed transpositis vocibus Latinis. Hodie editur, Ρ'υτίς. *Ruga*. *Rogus*. Ρ'ωγίον. Sed vindicandus ordo est, scribendumque Ρ'υτίς. *Ruga*. Ρ'ωγίον. Rogus.

ΡΟΔΑΚΙΝΟ.

Ρ'οδάκινο. Corona pretiosa. Ρ'οδακίνο. *Malum persicum*. Μῆλον περσικόν.

ΡΟΔΟΣΤΑΜΑΤΑ.

Ρ'οδοςάματα. Aqua rosacea. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Πῦ εἶναι τὰ ῥοδοςάματα, καὶ πῦ εἶναι ἡ μυροδέες σας.

Exstat etiam in Turcograecia Crusii.

ΡΟΘΕΣΙΟΝ. ΡΟΘΕΣΙΑΖΕΙΝ.

Ρ'οθέσιον, pro Ο'ροθέσιον. Terminus. Glossae Graecobarbare. Α'κρινοί, ὅροι, ὀροθέσια, ῥοθέσια. Hinc Ρ'οθεσιάζειν. Terminare. Finire. Alibi eaedem Glossae. Ε'κεῖνοι ὁπῦ ὁρίζυν κὶ ῥοθεσιάζυν διὰ ὄνομα τυς ἢ δια λόγυ τινὸς τὰ δίκαια.

ΡΟΙΔΕΑ.

Ρ'οϊδέα. Malus punica. Moschopulus. Ρ'οά. παρ' ἀττικοῖς, ἡ κοινῶς ῥοϊδέα.

ΡΟΘΕΧΙΟΝ. ΡΟΘΕΧΙΑΖΕΙΝ.

Ρ'οθέχιον. Idem, quod Ρ'οθέσιον. Glossae Graecobarbarae. Περὶ ὅρων γῆς. εἰς τὰ ὀροθέσια. ἢ ῥοθέχια τῆς γῆς. Inde etiam, Ρ'οθεχιάζειν. In iisdem Glossis alibi. Ο'ροθεσιάζει. ἢ ῥοθεσιάζει. ἢ ῥοθεχιάζει.

ΡΟΚΚΑ.

Ρ'όκκα. Italicum, *Rocca*. Colus. Glossae Graecobarbarae. Α'ντίον γυναικέιυ ἱςῦ. ἢ κατὰ πρόσωπα τῦ ὑφαντικῦ ξύλυ τῦ γυναικισίμου, ἴσως τῆς λεκάτης, ἢ τ̃ ῥόκκας. Vide Δυλάττιν. Cyrillus in Lexico. Κερκίδες, ῥόκαι γυναικῶν. Corona pretiosa. Ρ'όκα. *Colus*. ἠλακάτη.

(a) Ita nos *Rubello*. *Rubellare*.
(b) *Roga* ab *erogando*. *Donius*.

ΡΟΜ-

ΡΟΜΦΑΙΑΙ. ΡΟΜΦΑΙΟΚΡΑΤΩΡΕΣ.

Ῥομφαῖαι. Haſtae, quas tenebant Principes honoratiſſimi ad latus Imperatoris ſtantes, qui numero quatuor erant, ex utroque nimirum latere bini; & Ῥομφαιοκράτορες dicebantur. Codinus De Offic. Δεῖ δὲ γινώσκειν καὶ τοῦτο, ὅτι ὁπηνίκα φορεῖ τὸ ἑαυτοῦ στέμμα ὁ βασιλεὺς, ἢ ἐν προβλήσει πατριάρχου, ἢ δεσπότου, ἢ καθ' οἵαν δή τινα χρείαν ἄλλην, συνήθειά ἐστι παρίστασθαι τούτῳ τέσσαρες ἀπὸ τῶν ἐντιμοτέρων ἀρχόντων τῆς πολιτείας, ἀνὰ δύο ἐξ ἑκατέρου μέρους, φοροῦντας μὲν ἐπιλώρικα χρυσᾶ, σκαράνικα κόκκινα. κατέχονται δὲ ἐν χερσὶν ἕκαστοι ἀσπίδα στρογγύλην γεγραμμένον τὸν βασιλέα ἔχουσαν ἔφιππον, καὶ κοντάριον, ἤγουν δόρυ, κεχρυσωμένον ἔχοντα (lego, ἔχον τὸ) ξύλον. τὰ μὲν οὖν κοντάρια ἤγουν δόρατα ταῦτα ὀνομάζονται ῥομφαῖαι· οἱ δὲ κατέχοντες, ῥομφαιοκράτορες. Obſervare quoque eſt apud Annam Comnenam Alexiad. lib. I. Ὁρᾷ τὸν ἱπποκόμον τοῦ βρυεννίου ἵππον ἐπισυρόμενον, τῇ τε ἀλουργῷ ἐφεστρίδι κεκοσμημένον, καὶ κατάχρυσα τὰ φάλαρα ἔχοντα, καὶ δὴ καὶ τοὺς κατέχοντας τὰς ἐξ ἔθους τοῖς βασιλεῦσι παραπεμπομένας ῥομφαίας, ἐκεῖθεν αὐτῷ παραθέοντας. Et mox. Καὶ τὰς παρ' ἑκάτερα τοῦ βασιλικοῦ σώματος στρεφομένας ῥομφαίας.

ΡΟΣΑΤΟΝ.

Ῥοσάτον. *Roſatum*. Apud Alexandrum Trallianum lib. IX.

ΡΟΤΖΑ.

Ῥότζα. *Rocha*. Rupes. Italicum. *Roccia*. Gloſſae Graecobarbarae. Τόπους πετρώδεις, ἤγουν ὅπου ἔχουσιν ὀλλίγον χῶμα εἰς τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω ἔνι ῥότζα, ἤγουν πέτρα. Diodorus Euchyon Polychemiae lib. I. cap. XVII. *Oleum commune, nucum, terebinthinae, cerae, thuris, colophoniae, aluminis rochae, gummi Arabici*. Et occurrit illic ſaepius. Helias Monachus De Lap. Philoſoph. *Tere in mortario aereo cum tanto aluminis albi, vel rochae*.

ΡΟΥΒΑΙΟΥΒΟΣ.

Ῥουβαίουβος. Suidas. Ῥουβαίουβος, παρὰ ῥωμαίοις ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός. Sed non dubito quin in mendoſum Codicem inciderit; nam Συβαίουβος. potius dicebatur, ideſt, *Subadiuva*. in Reſcripto Impp. Gratiani, Valentiniani, & Theodoſii. *Quod in poſterum cuſtodiendum ita ratum ſit, ut periculum ſe & adiutor, & ſubadiuvae adituros eſſe cognoſcant*. Exſtat Codice Theodoſ. Titulo De Agent. in Rebus. Syneſius epiſtola CXLV. Ἀρποκρατίων τίς ἐστὶ τῶν ἡρακλειανοῦ δορυφόρων, τάξιν ἔχων τοῦ βοηθοῦ βοηθεῖν. ἡ γὰρ συβάδιουβα λέξις τοῦτο ἑρμηνεύειν πιστεύεται. Quo loco graviter labitur, ut non raro, Interpres Neagorgus. Metaphraſtes in Actis Porphyrii Martyris. Ἰλάριός τις συβάδιουβα τοῦ μαγιστριανοῦ. In Collat. Carthag. III. *Navigio adiutore numerorum, & Peregrino adiutore ſubadiuvarum officii Domini Viri Clariſſimi, & ſpectabilis Vicarii*. Saepe occurrit in Notitia Imperii.

ΡΟΥΓΑ.

Ῥοῦγα. *Ruga*. Vicus. Platea. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Μίαν οὖν τῶν ἡμερῶν ἦλθεν ζεκχέτης τις, τουτέστιν ἡσυχαστής, εἰς τὴν ῥούγαν τινὶ τῶν χαλεπιτῶν, καὶ λέγει αὐτῷ. Gloſſae Latinograecae. *Ruga*. Ῥύμη. Eſt autem e Gallico, *Rue*, ut a *Lieve*: *Leuca*, ſive *Leuga*. Λεύγη, a *Treve*, *Treuga*, Τρεύγα. (a)

ΡΟΥΔΙΟΝ.

Ῥούδιον. Piſcis genus. In Scholiis ad Oppiani Halieut. lib. I. Φυκίδες, λιπῖναι, ῥόδια.

ΡΟΥΘΟΥΝΙΑ.

Ῥουθούνια. Vide Ῥωθώνια.

ΡΟΥΚΑ. (b)

Ῥοῦκα. Corona pretioſa. Ῥοῦκα. *Ruca*. Εὔζωμος.

ΡΟΥΚΑΝΙΖΕΙΝ.

Ῥουκανίζειν. *Runcare*. Gloſſae Graecobarb. Ἀγραμύζειν. καλαξέσειν. νὰ ῥουκανίσει.

ΡΟΥΚΛΟΝ.

Ῥοῦκλον. *Ruculum*. Repagulum. Cornix ianuae. Gloſſae Servii. *Repagulum*. Κόραξ· τὸ ῥοῦκλον. Iterum alibi. *Ruculum*. Σκυτάλη.

ΡΟΥΜΑΣΤΟΝ.

Ῥουμαστόν. Maturum. Exſtat in Turcograecia Cruſii.

ΡΟΥΝΤΕΛΛΕΣ.

Ῥουντέλλες. Circuli. Orbiculi. Ex Gallico, *Rondelle*. Gloſſae Graecobarbarae. Τὰ εἴδη, ἤγουν οἱ ῥουντέλλες τοῦ τέντας.

ΡΟΥΣΑΛΙΑ.

Ῥουσάλια. Panegyris poſt Paſcha celebrari ſolita. Balſamon ad Concil. VI. Can. XLII. Τοιαύτη πανήγυρίς ἐστι καὶ τὰ λεγόμενα ῥουσάλια, τὰ μετὰ τὸ ἅγιον πάσχα ἀπὸ κακῆς συνηθείας ἐν ταῖς ἔξω χώραις γινόμενα.

ΡΟΥΣΙΟΣ. ΡΟΥΣΙΩΔΗΣ.

Ῥούσιος. *Ruſſus*. Nonnus Hiſtor. libro I. Φαλλὸς δέ ἐστιν ἐκ δέρματος ῥουσίου σχῆμα αἰδοίου ἀνδρός. Achmes cap. XLVIII. Καὶ ἐὰν ἐστὶ ῥούσιον, ἡ χαρὰ τῆς χαρᾶς ἔσται. Iterum cap. CCXXVI. Εἰ γὰρ λευκὸν, ἔσται εὐφδής. εἰ δὲ ῥούσιον, τῆς χαρᾶς ἔσται. Gloſſae Graecolatinae. Ῥούσιον φάρος. *Vexil-*

[a] Ipſe contrarium puto, & a *Treuga* *Treve*, a *Ruga* *Rue* derivari arbitror.

(b) Ital. *Ruchetta*. *Donius*.

Vexillum. Excidit vox, *Russum*. Anthologiae lib. v. extat epigr. cuius hoc initium.

Ἰουλιανὸς ὅτ© ἄρμα ῥουσίου
Εἶχεν, ἐνίκα τὰς ἐναντίους δρόμῳ.

Hinc Ῥουσιδῆς. *Subrussus*. Scholiastes Homeri, qui Didymi nomen falso praefert, Odyss. ιx. Μίλτ©, πηλὸς ῥουσιάδης.

ΡΟΤΤΑ.

Ῥοῦτα. *Ruta*, vel *Rutta*. Manipulus militum. Itali *Rotta*. Alemani Rotte dicunt. Nicetas in Balduino Flandro. Ἀμέλει καὶ μοῖραν τοῦ κατὰ σφᾶς στρατεύματ© προεκπέμψαντες, ἣν ῥοῦτταν ὠνόμαζον, πᾶν τὸ πρὸς ἰσχύ© ἀνεπεικλήτως ἐᾶν ἐκδεδώκασιν ἐν τῷ τὰς πόλεις ἐπιέναι τὰς ἀποστάτας. Gulielmus Neubrigensis lib. ii. cap. xxvii. *Rex stipendiarias Bribantionum copias, quas rutas vocant, adcersivit*. Corrigendus est insignis locus apud Guillermum Britonem Philippeid. lib. vii.

Accipe selectos equites Guillelme trecentos.
Et famulos in equis tria millia sunt clientes,
Mille quater pedites, tecum Lupicarica rutta
Fac eat, ite simul tenebrosae noctis in umbra.

Nihili est, quod hodie editur, *secum lupicarica rupta*. Nam Lupicarus unus est e praefectis. Ecce ibidem lib. viii.

Verum burgenses, & praecipue Lupicarus,
Cui patriae curam dederat rex Anglicus omnem,
Elegere magis, &c.

Ergo clara, & certa emendatio est.

ΡΟΤΦΗΜΑΝ.

Ῥούφημαν, pro Ῥόφημα. Sorbitio. Haustus. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Καὶ μὲ ποτήριν λίθινον σμαράγδινον ὀκάτι
Νερὸν ὡς μόνον ῥούφημαν οὐδὲν τὶ πλέον τούτου.

ΡΟΤΦΙΑΝΟΣ.

Ῥουφιανός. Italicum, *Ruffiano*. Leno. Ganeo. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Ἕνας ῥουφίαν© ἔστηκεν ἕτοιμ©, καὶ ἀνεβάζει
Τὴν πραγματίαν τῆς τέχνης, κεῖς μίαν τὴν ἀγοράζει.

Et mox iterum.

Μακάρειον ἐλέγασιν ἐκεῖνον τὸ ῥουφίανον.

Occurrit illic pluries.

ΡΟΤΧΑΡΕΙΟΝ.

Ῥουχαρεῖον. *Rucharium*. Codinus. Ὁ πρωτοβεστιάρι© λαμβάνων ἀπὸ τῶν τοῦ ῥουχαρείου ὑπηρετῶν δίδωσι τῷ βασιλεῖ. Synodus Florentina. Ἐν τῷ ῥουχαρείῳ τοῦ βασιλέως ὑπεγράψαμεν τοὺς τόμους. Et differebat a vestiario. Discimus ex Codino. Ἡ μέντοι σπάθη τοῦ βασιλέως ἀεὶ εἰς τὸ ῥουχαρεῖον εὑρίσκεται· τὰ δὲ ὑποδήματα εἰς τὸ βεστιάριον.

ΡΟΤΧΙΟΝ.

Ῥουχίον, sive Ῥοῦχον. *Ruchum*. Ex idiomate Germanorum. Rock. Codinus. Τὸ κόκκινον ἱμάτιον, ἤως τὸ ῥοῦχον αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ τὸ βασιλικόν. Nicetas in Andronico lib. ii. Φοροῦντα ῥοῦχον σχιστὸν μέχρι καὶ τῶν γονάτων. Iterum in Isaacio lib. i. Φραγγικὰ ῥοῦχα φορέσαντες, καὶ τζέφερα. Et pluries illic. Addit i. Capit. Carolin. Tit. xxii. *Et pedules paria quatuor, ruceum unum, pelliceas usque ad talos duas*. Ibi *Ruceum* est Ῥουχίον. Helgaldus in Vita Regis Roberti. *Et exuens se vestimenta purpureo, quod lingua rustica dicitur rocus, utroque genu fixo in terram, toto de corde ad Deum supplicem fudit precem*. Vel *Rochetum*, ex Italico. Liber Caerem. i. cap. iv. *Vtuntur croceis obscuris, & subtus parvo caputio supra rochetum*. Et saepissime illic occurrit.

ΡΤΓΙΤΗΣ.

Ῥυγίτης. Vermiculus. Euchologium in Orat. Tryphonis pro hortis, vineis, & arvis. Μύρμηξ, φθεῖρα, ῥυγίτης, ψυλλίτης, καυλοκόπ©, ἐρυσίβη.

ΡΤΤΗ.

Ῥυτή. *Ruta*. Demetrius Constantinopolit. Hieracosophii lib. i. cap. cxxxii. Τοῦτο δίδοσθαι αὐτῷ οἶνον ἀμίναῖον, μετὰ ῥυτῆς βοτάνης λελειωμένης.

ΡΩΓΙΟΝ.

Ῥώγιον. *Rogus*. Glossae Graecolatinae. Ῥωγίον. *Rogus*. Ita restituo. Vide Ῥόγ©.

ΡΩΘΟΤΝΙΑ.

Ῥωθούνια, sive Ῥωθώνια. Corona pretiosa. Ῥωθώνια. *Nares*. Μυκτῆρες. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Κατινὸς ἐν τὰ ῥουθούνια τους σὰν ἀποσίαν μεγάλη.

Demetrius Zenus in Batrachom.

Εὐθὺς ἐκ τὰ ῥουθούνιά του ἔμευσαν τὰ μυαλά του.

ΡΩΜΑΝΙΑ. (a)

Ῥωμανία. Imperium Orientale, sicuti Constantinopolis, imperii caput. Ῥώμη. Apud Theorianum in Legat. Armen. Παρακαλῶ τὴν μεγάλην ἁγιωσύνην σου μεταγραφῆναι τὴν συγγραφὴν ταύτην, καὶ δοθῆναί μοι, ἵνα ἐξελληνισθεῖσαν ἐν Ῥωμανίᾳ ἔχοιμεν αὐτήν.

ΡΩΜΑΝΙΣΙΟΝ.

Ῥωμανίσιον. *Romanense*. Obex. Vectis, quo fores obserantur. In Novella quadam Zenonis. Ἔτι δὲ θεσπίζομεν τὰ καλούμενα σολάρια μετὰ τὸν παλαιὸν νόμον μὴ ἐκ μόνων ξύλων τε καὶ

(a) Proprie Romania dicitur Thracia, ubi est Constantinopolis. *Donius*.

τε κ̧ σανίδων γίνεσθαι. ἀλλὰ τῷ τῶν λεγομένων ῥωμανισίων οἰκοδομεῖσθαι σχήματι. Glossae Graecobarbarae. Τὸν μοχλὸν ἀφαιρουμένους, ἢ σικόννοντας τὸ ῥωμανίσιν τ̃ πόρτας. Iterum alibi. Λόρον, μοχλὸν, πυλῶνα, θυρωρὸν ῥωμανίσιν. Occurrit quoque Basilic. Eclog. LVIII.

ΡΩΠΑΚΙΟΝ.

Ῥωπάκιον. Suidas. Διαρωπηΐα, τὰ παρ' ἡμῖν ῥωπάκια. Iterum alibi. Ῥῶπαξ. ῥώπακος. τὰ ῥωπάκια παρ' ἡμῖν. Moschopulus. Ῥῶψ, τὸ κοινῶς ῥωπάκιον.

ΡΩΤΑ.

Ῥωτᾷ, pro Ἐρωτᾷν. Rogare. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ ἄρχησε νὰ τοὺς ῥωτᾷ παθέρχονται καὶ ποίναι.

Constantinus in Hist. Apollonii Tyrii.

Ἐσήμωσε κ̧ ῥώτηξε ἕναν ὁ Γιαναμάθη.

ΣΑΒΑΘΙΝ.

Σαβάθιν. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. II. cap. LIV. Vide Χλωροσαῦρα.

ΣΑΒΑΚΑΘΙΟΝ.

Σαβακάθιον. Sudarium. Suidas. Κεκρύφαλον σαβακάθιον, σουδάριον. Hesychius. Κεκρύφαλος, εἶδος κοιλίας τῶν μηρυκαζομένων ζώων. σαβακάθιον δεσμόθριχον. Glossae Graecobarbarae. Ἄμπυκας, κεκρύφαλον, κόσμον γυναικῶν, ζαβακάτιον.

ΣΑΒΑΝΟΝ.(a)

Σάβανον. *Sabanum*. Linteum. Hierocles ἱππιατρ. lib. I. cap. XXXIV. Εἰσαγαγόντες εἰς βαλανεῖον, κ̧ ποιήσαντες ἱδρῶσαι, καταμάσσουσιν ἔνδον ξηροῖς σαβάνοις. Gregorius in Dialog. ad Petrum. Ἐξερχομένου δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν θερμῶν τὰ σάβανα αὐτοῦ ἐπεδέδωκε. Quae verba profert etiam Gennadius De Purgat. cap. III. Theodorus Priscianus lib. II. cap. IX. *Etsi adbuc doloris molestia perseveraverit, Phlebotomum adbibebo, perseverando tamen fricationibus manibus, vel sabanis calidis*. Apitius De Re Culin. lib. II. *Quum cocta fuerit, savano calido involves gruem*. Victor De Persequut. Vandal. lib. III. *Illa, quibus eum suscipiens de fonte dudum texerat, sabana baiulabat*. Et corrigendus est Aldhelmus De Laud. Virg. *Qui in sabanis, & sindonibus baiulabantur aegroti, sanctorum meritis sospites, & vel compotes salubriter abscedunt*. Hodie editur, *in subanis*. Interpres Historiae Apollonii Tyrii. *Vidit per plateam puerum nudum currentem, oleo caput unctum, sabano praecinctum*. Bonifacius epistola x. *Partem thymiamatis, & sabanum pro benedictione*. Vide Auctarium nostrum, ad Librum De Gloria cap. XXXII.

(a) Apud Aetium videtur esse pannus asperior (*un canovaccio*) defricandis a balneo corporibus idoneus. *Donius*.

(b) Ita nos Itali *Saetta*.

ΣΑΒΟΥΡΑ. ΣΑΒΟΥΡΑΤΟΝ.

Σαβοῦρα. *Saburra*. Arabes, *Sauourra*. Turcae, *Safra* dicunt. Glossae Graecobarbarae. Ἀνερμάτιστος ναῦς, κούφη σαβούρας, ἐλαφρὴ διὰ τ̃ σαβούρας. Gregorius Dialogus De Vita Sanct. lib. I. Λαβὼν δὲ τοῦτο, κ̧ ποιήσας εὐχὴν, δέδωκε πρὸς τοὺς συναδελφοὺς αὐτῶν· ἀπέλθετε, κ̧ ἀπὸ τοῦ τοιούτου βάλλετε εἰς ὅλα τὰ πιθάρια κἂν σαβουρά εἰσι. Hinc σαβουράτων, sive σαβουρωθὸν. *Saburratum*. Harmenopulus in Leg. Naval. Ἐὰν τὸ ἐν πλοίῳ συμβῇ τι παθεῖν ἢ σαβουράτον, ἢ πεφορτωμένον. Glossae Graecobarbarae. Ἀνερμάτιστος ναῦς, καράβιν ἀσαβούρωτον.

ΣΑΓΑΛΙΝΟ.

Σαγάλινο. Vox ignota apud Arrianum in Periplo maris rubri. Πλοῖα μεγάλα χαλκοῦ κ̧ ξύλων σαγάλινο, καὶ δοκῶν, καὶ κεράτων, καὶ φαλάγγων.

ΣΑΓΓΑΡΟΝ.

Σάγγαρον. Navigii Barbarici genus. Vide Κολανδιόφωντον.

ΣΑΓΗΝΗ.

Σαγήνη. Navigii genus. Constantinus De Admin. Imp. Οὔτε αἱ σαγῆναι τ̃ τοιούτων χωβάτων, οὔτε αἱ κονδοῦραι, οὐδέποτε κατά τινος πρὸς πόλεμον ἀπέρχονται.

ΣΑΓΙΟΝ. ΣΑΓΙΣΜΑ.

Σαγίον. *Sagum*. Amiculum quodvis. Phaemon Cynosophii cap. XLVIII. Καὶ ῥίψας ἱππείας ἐκ τῶν ὀπισθίων ποδῶν καύσας, ἄτμησον αὐτὸν ἐκ λίτων, μετὰ σαγίου σκεπάσας, ἄχρις οὗ ἱδρώσῃ. Et σάγισμα. Instratum equi. Nicetas in Man. Comneno lib. V. Ἄλλα αὐτῶν ἁρμαλιώματα μετὰ κεφαλαρίων κ̧ σαγισμάτων λωρικαινῶν. Et in Andronico lib. I. Σάγισμα ἀλόγου φορῶν, κ̧ τὰ περισσότερα τῶν μελῶν ἀνάρμοστα ἔχον. Codinus. Ὁ δὲ πατριάρχης ἀπέρχεται ἱππότης εἰς τ̃ ἁγίαν σοφίαν, τοῦ ἵππου αὐτοῦ περισκεπομένου σαγίσματι ἐκ πανίου λευκοῦ μέχρι κ̧ κεφαλῆς.

ΣΑΓΙΤΑ.

Σαγίτα. *Sagitta*. Suidas. Ὀϊστὸς, βέλος, σαγίτα. Achmes cap. CCXLIX. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι συνάγει βέλη, ἤτοι σαγίτας, κατὰ ἀνθρώπων θάνατον μελετήσει. Malaxus in Hist. Patriarch. Ἐκάμαμεν εἰς αὐτοὺς βομβάρδαις, κ̧ μὲ τὰ τυφέκια, κ̧ μὲ ταῖς σαγίταις. Leo Constitut. VI. Ἑτέρας ἁμάξας ἐχέτωσαν τοξοβαλίστρας καὶ σαγίτας αὐτῶν. Postea etiam σαΐτα (b) dicere coeperunt. Vide locum Anonymi De nuptiis Thesei in Καρδίτζα.

ΣΑΓΙΤΤΟΒΟΛΟΝ.

Σαγιττόβολον. *Sagittae iactus*. Leo in Tacticis. Καὶ ὑποχώρει σὺν ἐλασίᾳ ἕως ἓν ἢ δὲ ἕτερον σαγιττόβολον. Occurrit illic pluries.

ΣΑΓ-

ΣΑΓΜΑΡΙΑ.

Σαγμάρια, vel Σαμάρια. Impedimenta. Sarcinae. Suidas. Ἀποσκευή. ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδή. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦρδον, τὰ σαγμάρια. Glossae Graecobarbarae. Ἀποσκευή. καλάστημα τοῦρδον. σαμάριον.

ΣΑΓΜΑΡΙΟΣ.

Σαγμάριος, vel Σαμάριος. *Sagmarius*. Sellam, aut instratum ferens. Apud Achmetem Onirocrit. cap. CCXXXVII. inscriptio est. Περὶ καμήλων δρομαίων σαμαρίων. Vide Rigalt. Glossar. Corrige vero Rigordum in Vita Philippi Augusti. *Ex improviso de nemoribus egressus, militum caterva armatorum stipatus non modica, sagmarios regis Philippi cum denariis & argento multo & varia suppellectile potenter abduxit*. Hodie non rectum est, quod editur, *saginarios regis*.

ΣΑΓΜΑΤΟΓΗΝΗ.

Σαγματογήνη. Arrianus in Periplo maris rubri. Καὶ σαγματογῆναι, καὶ περιζώματα, καὶ γαυνάκαι. Et mox ibidem. Καὶ ἡ σαγματογήνη, καὶ περιζώματα, καὶ μέλι τὸ καλάμινον, τὸ λεγόμενον σάκχαρι.

ΣΑΓΜΟΣΕΛΛΙΟΝ.

Σαγμοσέλλιον. *Sagma sellae*. Anonymus De Castramet. Ἀναλαμβάνειν σε δεῖ ἐπὶ σιτισμὸν τοῦ λαοῦ, καὶ ταγὰς τῶν ἵππων δύο ἡμερῶν ἢ τριῶν βασταζομένας εἰς ταχέως ἡμιόνους ἢ καὶ ἵππους ἐν τοῖς σαγμοσελλίοις. Vide Gloss. Rigaltii.

ΣΑΓΩΝΗ.

Σαγώνη. Corona pretiosa. Σαγώνη. *Gena*. Σιαγών.

ΣΑΖΕΙΝ.

Σάζειν. AEquare. Pro, ἰσάζειν. Glossae Graecobarbarae. Ὁμαλίζειν. ἰσάζειν. νὰ σάζῃ. νὰ ἰσόννει.

ΣΑΙΤΑ.

Σαΐτα. Vide Σαγίτα.

ΣΑΚΑ.

Σάκα. Equitum genus. Anonymus De Castramet. Καὶ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐπακολουθοῦντα ἄρχοντα ἐχέτω μεθ' ἱππέων, οὓς δὴ σάκαν ὀνομάζουσι. Quae totidem verbis habes apud Nicephorum περὶ παραδρ. πολ. cap. XII. Vide Glossarium Rigaltii.

ΣΑΚΕΛΗ. ΣΑΚΕΛΙΟΝ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Σακέλη, sive σακέλιον, aut σακκέλλη, & σακκέλλιον (indifferenter enim scribitur) *Sacculus*. Hesychius. Σακέλλα, ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται. σακέλλιον ὁμοίως. Gildas De Excid. Brit. *Si iustificabitur in statera iniquus, & in sacello pondera dolosa, ex quibus divitias suas in impietate repleverunt*. Caesarius Homil. II. De Eleemos. *Non de cellario, non de horreo, vel de sacello, sed de cordis thesauro profertur*. Greg. Nazianzenus in Iulianum Orat. I. Πῶς οὖν ὁ κερδῷος αὐτοῖς στάθησεται, καὶ τὸ σακέλλιον προβληθήσεται. Ecloga LL. Leonis & Constantini. Ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν σακκελλίου ὁριζόμενον τῷ τε ἐνδοξοτάτῳ κοιαίστωρι, τοῖς ἀντιγραφεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐπὶ δικαστικοῖς κεφαλαίοις καθυπουργοῦσι, τοὺς μισθοὺς παρέχεσθαι. Salvianus ad Eccles. Cathol. lib. I. *Non pecuniarios thesauros, nec graves metallo aureo saccos, habentes quidem multum ponderis, sed plus tamen iniquitatis*. Atque hinc σακελλάριος, sive σακκελλάριος. *Sacellarius*. *Saccularius*. Sacculi praefectus. Suidas. Σακέλλιον, βαλάντιον, μαρσίπιον, ἐξ οὗ καὶ σακκελλάριος. Anastasius Sinaita ex Syriaco deducit. Εἰδέναι μέν τοι ἐχρῆν, ὅτι τινα ὀνόματά εἰσιν ἀλλόγλωσσα, ἅπερ οὔτε δύνανται ἐτυμολογηθῆναι, οἷον σακελλάριος Σύρον ἐστί. σάκκελλα γὰρ τὸ δέχεσθαι εἴρηται. Balsamon De Chartoph. & Protecd. Παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις σάκελλον παρὰ τὸ διοικεῖν καὶ φυλάττειν ἐστὶν, καὶ ἡ τοὺς κακούργους δὲ φυλάττουσα πατριαρχικὴ σακέλλη ἐντεῦθεν καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν μετωνόμασται. Et observa, ita dictum etiam carcerem Patriarcharum. Sed agam de priore significatione. Sacculus igitur hic intelligendus est aerarium, quo eleemosynas adservabant: & Imperatores suo item aerario hanc vocem applicarunt; itaque supra in Eclogis Leonis & Constantini. Ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν σακελλίου ὁριζόμενον τοὺς μισθοὺς παρέχεσθαι. De sacculo autem eleemosynarum est locus apud Feliciarium De Eleemos. *Interim sacculis, id est, in visceribus pauperum reponamus, quia manus pauperis gazophylacium Christi est*. Et erat duplex: hic maior, ille minor. Maiori praefectus, ὁ ἐπὶ τῆς μεγάλης σακέλλης, vel, μέγας σακελλάριος, dicebatur; qui minori, ὁ ἐπὶ τῆς μικρᾶς σακέλλης, vel σακελλάριος simpliciter: & prior secundus inter Exocatacoelos, alter quintus erat. Ioannes episcopus Citri in Resp. Ἀπὸ μὲν παλαιᾶς παραδόσεως πρῶτος μὲν ἐστιν ὁ μέγας οἰκονόμος. δεύτερος ὁ ἐπὶ τῆς μεγάλης σακέλλης, ἤγουν ὁ μέγας σακελλάριος. τρίτος, ὁ μέγας σκευοφύλαξ. τέταρτος, ὁ ἐπὶ τῆς μικρᾶς σακέλλης, ἤγουν ὁ σακελλάριος. Praeterea ὁ μέγας curam habebat monasteriorum omnium tam virilium quam muliebrium; id est, eleemosynas curabat, quae monasteriis dabantur; puta testamenta, legata, donationes & talia. Monasteria autem intelligo tam illa quae intra ipsam Constantinopolim sita, quam quae Perae, ex adverso Vrbis; etsi ea, inter istius etiam regiones, & quidem decima tertia censebatur. Discimus hoc ex Balsamone libro citato. Τῶν κατὰ πόλιν, καὶ τῶν περατικῶν μοναστηρίων τὴν μέριμναν (τρισκαιδέκατος γὰρ ῥεγεὼν τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων ἡ περαία ταύτης ἐστὶν) ὁ μέγας ἔχει σακελλάριος. Quem locum non intelligentes viri docti graviter in interpretatione sunt lapsi. Atque substitutum hic si bi habebat, τὸν ἄρχοντα τῶν μοναστηρίων. Co-

dinus docet. Ὁ μέγας σακελλάριος, κρατῶν τὰ ἀνδρῶα ϗ γυναικεῖα μοναστήρια. ἔχων ὑπουργὸν εἰς τοῦτο τὸν ἄρχοντα τῶν μοναστηρίων. Minor vero eccleſias obſervabat, & eleemoſinas, quae ibi in privatorum pauperum uſum dabantur, ſacculo ſuo recondebat. Idem Codinus. Ὁ τοῦ σακελίου, κρατῶν τὰς καθολικὰς ἐκκλησίας, ϗ τὸ σακέλιον. Balſamon emphyteuſis addit. Τῶν καθολικῶν ἐκκλησιῶν, πρὸς δὲ ϗ τῶν ἐμφυτεύσεων τὴν διοίκησιν ἔχει ὁ σακελίου.

ΣΑΚΕΛΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Σακελιστήριον. Colum. Moſchopulus. Τρύγοι πῶς, τὸ κοινῶς σακελιστήριον. Oppiani Scholiaſtes Halieut. I. Ἤθη, τὸ σακελιστήριον.

ΣΑΚΕΡΔΩΣ.

Σακέρδως. *Sacerdos*. Etymologici Auctor. Σακέρδως, ῥωμαϊστὶ ἱερεύς. σάκρα γὰρ παρ' αὐτοῖς λέγεται τὰ ἱερά. σακέρδος οὖν ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων. Mirum eſt, quod dictioni mere Latinae etymon petierit e ſua Graecia. Libet ridere ineptiam.

ΣΑΚΗ.

Σακή. *Saccus*. Corona pretioſa. Σακή. *Saccus*. Σάκκος. Alexius Rharturus Doct. III. Ὁ ἥλιος θέλει γένει φησὶν ὡσεὶ σακὴ τρίχινο μαβρὸς, ϗ ἡ σελήνη ὡσὰν αἷμα.

ΣΑΚΙΤΖΑ.

Σακιτζά. Depopulatio. Ex idiomate exotico. Apomaſar in Myſteriis. Δηλοῖ σακιτζὰν ϗ ἔχθραν, καὶ θραῦμα κακόν. Itali *Sacco* dicunt; Galli *Sac*.

ΣΑΚΚΟΠΑΘΝΙΟΝ.

Σακκοπάθνιον. Pera. Mantica. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀσκοπέρα. μαρσίπιον. σακκοπάθνιον. Apud Etymologici Auctorem σακκοπάθιον ſcribitur. Πέρα, τὸ σακκοπάθιον. ἤτοι σακκίον μικρόν. Sed Gloſſarum lectionem defendit Suidas in ἀσκοπήρα.

ΣΑΚΚΟΡΑΦΙΝ.

Σακκοράφιν. Subula. Gloſſae Graecobarb. Σουβλίον. σουγλήν. σακκοράφιν. Etymologici Auctor. Ἀκέστρα, ἡ βελόνη ἡ μείζων, ἣν νῦν σακκοράφιον καλοῦσιν.

ΣΑΚΚΟΣ.

Σάκκος. *Saccus*. Codinus. Ὅτε ὁ βασιλεὺς τὸ στέμμα φορεῖ, εἰ μὴ τὸν σάκκον, ϗ τὸ διάδημα. Iterum. Κατὰ δὲ ταύτην οὐδὲν ἄλλο φορεῖ, εἰ μὴ τὸ στέμμα ϗ τὸν σάκκον. Erat etiam veſtis Patriarchae, qui hanc ſumebat tribus tantum temporibus; in Feſto nempe Paſchatis, Pentecoſtes, & Nativitatis Dominicae. Demetrius Chomatenus in Reſp. Ὁ σάκκος ἐν τρισὶ μόναις τοῦ ἔτους λαμπραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς τὴν ἑαυτοῦ χρῆσιν παρέχει. ἤγουν ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ πάσχα κυριακῇ, ἐν τῇ πεντηκοστῇ, ϗ ἐν τῇ γεννήσει τοῦ χριστοῦ. Atque ad ſolos Patriarchas ex omni eccleſiaſtico ordine pertinebat. Balſamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Reſp. XXXVII. Ὁ δοθείη ἐπισκόπῳ τινὶ τὰ τοῖς πατριάρχαις φιλοτιμηθέντα διὰ ἐνδυμενίας χαρίσματα, σάκκος δηλονότι ϗ πολυσταύριον. Dixi antea uſum illius non fuiſſe, niſi tribus illis feſtis primariis, & hoc verum eſt: ſumebant tamen etiam in ieiuniis & memoriis mortuorum, ſed purpurei coloris. Atque hoc diſcrimen fuit. Demetrius Chomatenus loco citato. Αὐτὸ γοῦν τοῦτο πληροφορεῖν ἐξαρκεῖ ὡς οὐ χρεὼν εἶναι σάκκον πορφύρεον. ϗ ἅμα ὅτι πένθους εἰσὶ τὰ πορφυρᾶ τοιαῦτα ἐσθήματα σήμαντρον. ἐν μόναις γὰρ νηστίμοις ἡμέραις, καὶ ἐν μνημοσύνοις ἀπελθόντων. Nihilominus nonnulli purpureum faciebant, praeter eccleſiae morem, & decorum. Hinc eſt illud in Conſtantini Cabaſilae Quaeſtionibus. Εἰ δεῖ ϗ πορφύρεον γενέσθαι σάκκον. Meminit etiam ſacci Chronicon Conſtantinop. Τῆς δὲ θυγατρὸς αὐτοῦ τοὺς κόσμους ἔδωκαν ἐν τῷ πατριαρχείῳ, ἐξ ὧν ἐστι ϗ ὁ σάκκος ὁ ἀρχαῖος, ἕως τοῦ νῦν. Malaxus in Hiſt. Patriarch. Καὶ ἔνδυσαν αὐτοῦ κατὰ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων τῶν ἀρχιερατικῶν, τοῦ τε πολυτίμου σάκκου, ϗ ὠμοφορίου, ϗ τῶν ἐπιλοίπων. Myſticam eius ſignificationem accipimus ex Balſamone De Privileg. Patriarch. Οἱ σάκκοι δοξάζουσι τὴν χλαῖναν τῆς ὕβρεως.

ΣΑΚΚΟΥΛΟΝ. ΣΑΚΚΟΥΛΙΟΝ.

Σάκκουλον. *Sacculus*. Demetrius Conſtantinopolit. Hieracoſophii lib. II. capit. XLIX. Ἀψίνθιν ἄγριον μετὰ ἀξουγγίου χοιρείου ῥίψας, καὶ ποιήσας σάκκουλον δέρματος ἁπαλοῦ, τὰ ἐπιγεγραμμένα μαλάγματα ἀναγεμίσεις. Dicebant etiam σακκέλιον. Moſchopulus. Πήρα, τὸ σακκούλιον. Balſamon De Chartophyl. & Protecd. Καὶ ἡ τοὺς κακούργους δὲ φυλάττουσα πατριαρχικὴ σακέλλη ἐντεῦθεν ϗ οὐκ ἀλλαχόθεν μετωνόμασται, ὥσπερ δὴ ϗ τὸ σακκούλιον. Ioannes Diaconus ad Scutum Heſiodi. Περιεῖχε δὲ τὴν κεφαλὴν σακκούλιον ἀργυροῦν. Et paulo poſt. Ἐκρέμαντο δὲ ἀπὸ τοῦ σακκουλίου κροσσωτοὶ χρυσοί.

ΣΑΚΟΥΛΑΚΗΣ.

Σακουλάκης. *Sacculus*. Ioannes Maximus in Epiſtola ad Theodoſium Zygomalam. Τὰ ῥεβήθια ἔλαβα ἀπὸ τὸν πάπα κύριον νικόλαον τὸν σκουλουμπρὴν, τὸν λογοθέτην, μέσα εἰς ἕνα σακουλάκην.

ΣΑΚΡΑ.

Σάκρα. *Sacra*. Reſcriptum, ſive epiſtola Imperatoris. Irenaeus Comes in Epiſt. ad Orientales. Καὶ ἡ γραφεῖσα δι' αὐτοῦ πρὸς τὴν σύνοδον σάκρα, καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Theodotus Epiſcopus in Homilia in Natalem Chriſti. Ταύτην τὴν σάκραν τὴν λεγομένην τῇ ἰταλῶν φωνῇ, ὑποδεχέσθω ἄπιστός τε ϗ τῆς πόλεως ἐχθρός. Cedrenus. Παρεσκεύασε τὸν βασιλέα γράψαι πρὸς κύριλλον σάκραν. Menander De Legat. Ἐστέρχθη δὲ, ὥστε τὰς λεγομένας τῇ λατίνων διαλέκτῳ σάκρας ἐξ ἀμφοῖν τοῖν βασιλέοιν αὐτοῦ ἐπικομισθῆναι.

Oc-

Occurrit illic pluries. Landulphus Sagax in Iustino II. *Cum autem suscepisset Imperatoris sacram, osculatus est signaculum.* Et Basilic. Eclog. VII. Titulus est, περὶ συνηθῶν διδομένων παρὰ τῶν ἐπαρχιωτῶν τοῖς διακομίζουσι καὶ ἐμφανίζουσι τὰς ἐκ βασιλέως ἀποστελλομένας σάκρας, ἤτοι ἐπαναγνωστικά.

ΣΑΚΤΟΣ.

Σάκτος. *Sanctus.* Glossae Basilicorum. Σάκτον. ἅγιον.

ΣΑΚΧΑΡΙ.

Σάκχαρι. *Sacchar.* Arrianus in Periplo maris rubri. Καὶ μέλι τὸ καλάμινον, τὸ λεγόμενον σάκχαρι.

ΣΑΛΑΡΙΟΝ.

Σαλάριον. *Salarium.* Theodorus Prodromus in Lexico. Σαλάρια, ὀψωνάρια. Glossae Basilicorum. Σαλάριον, δαπάνη, δῶρον ἡμερέσιον, ἢ μηνιαῖον, ἢ ἐνιαύσιον. κυρίως δὲ τὸ διδόμενον ἀξιωματικόν. Vide Ἀλλάριον.

ΣΑΛΙΒΑ.

Σαλίβα. Teli genus. Codinus. Φέρει δὲ οὗτος ἀπὸ ἀριστεροῦ μέρους τῆς ζώνης σπερομάστιν, ὃν κοινῶς καλοῦσι σαλίβαν. Leo in Tacticis. Μαρζιμάβουλον, ἐλέγετο, ἢ νῦν σαλίβα. Anonymus De bello sacro.

Σαλίβας ἤχαν τυρκικὰς, ὁμοίως ἀπελατίκια.

Vide Glossarium amicissimi nostri Rigaltii.

ΣΑΛΙΒΑΡΙΟΝ.

Σαλιβάριον. *Salivarium.* Lupatum. Quia salivam equis moveat. Glossae veteres Graecolatinae. Σαλιβάριον. *Lupa.* Potius, *Lupatum.* Anonymus De Invent. S. Crucis. Καὶ δὴ μετακαλεσαμένη ἄνδρα πιστὸν καὶ ἐπιστήμονα, ἔφη πρὸς αὐτὸν, βασιλέως ἔνταλμα καὶ μυστήριον φύλαξον. λάβε τοὺς ἥλους τούτους, καὶ ποίησόν μοι σαλιβάριον ἐν τῷ χαλινῷ τοῦ ἵππου, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς καθέζεται. Georgius Hamartolus in Chron. Τῶν δὲ ἥλων τοὺς μὲν εἰς τὴν ἰδίαν περικεφαλαίαν ἐχάλκευσε, τοὺς δὲ ἀνέμιξε τῷ σαλιβαρίῳ αὐτοῦ. Hodie σαλυβάρι dicunt. Corona pretiosa. Σαλυβάρι. *Capistrum.* Ἡνία. Anonymus De bello sacro.

Με τ' ἄλλο χέρι βάσταζε τὸ σαλιβάρη κόρη.

ΣΑΛΙΓΓΑΣ.

Σαλίγγας. Coclea. Corona pretiosa. Σαλίγγας. *Coclea.* κοχλίας.

ΣΑΛΙΞ.

Σάλιξ. *Salix.* Hesychius. Σάλιξ, ἰτέα ῥωμαῖοι.

ΣΑΛΜΗΤΡΙΟΝ.

Σαλμήτριον. Italicum, *Salnitro.* Nitrum. Phortius περὶ στρατ. πραγμ. lib. I.

Κάρβουνον, καὶ σαλμήτριον,
Μπεῦτζαν, καὶ χαλκὸν, καὶ θεῖον.

ΣΑΛΜΠΗΓΓΗΟΝ.

Σαλμπήγγιον, pro Σάλπιγξ. Anonymus De bello sacro.

Ἔδωκαν τὰ σαλμπήγγια, τὰ φλάμπουρα ἐξαπλῶσαν,
Καὶ ἀλάγια ἐχόθησαν πέζη καὶ καβαλλάρη.

ΣΑΛΟΣ. ΣΑΛΙΟΝ.

Σάλος. Saliva. Moschopulus. Σίελος, τὸ κοινῶς σάλος. Hinc σάλιον. Glossae Graecobarbarae. Πτύνει πολὺν αἷμα μὲ τὸ σάλιον.

ΣΑΛΤΖΑ.

Σάλτζα. Italicum, *Salsa.* Gallicum, *Saulce.* Embamma. Intinctus. Nicetas De rebus post excid. urbis. Ὥσπερ καὶ ἡ ἐκ σκορόδων σάλτζα τε, καὶ σύνθεμα ἐξ ἄλλων χυμῶν δριμυσσόντων τὴν αἴσθησιν.

ΣΑΛΤΖΕΜΕ.

Σαλτζέμε. *Salis gemmae.* Apud Myrepsum De Antidotis cap. XXIX. Latinum *G* resolvunt in τζ Graecobarbari. Sic ibidem capit. CCCCXLV. Νίτζελας. *Nigellus.* Vel *C* quoque. Ita pro *Toxicum* reperies τόσιτζον. Ibidem.

ΣΑΛΥΒΑΡΙ.

Σαλυβάρι. Vide Σαλιβάριον.

ΣΑΜΑΝ.

Σάμαν. Impedimentum. Sarcina. Glossae Graecobarbarae. Ἀποσκευὴ, κατάστημα, τοῦρδον, σαγμάριον, σάμαν.

ΣΑΜΑΡΔΑΚΟΣ.

Σαμάρδακος. *Samardacus.* Morio. Homo ridiculus. Chrysostomus ad Ephesios Homil. XVIII. Οὐχ ὁρᾷς τοὺς γελωτοποιοὺς, σαμαρδάκους, οὗτοι εἰσιν οἱ εὐτράπελοι. Quem locum indicavit mihi Cl. V. Theodorus Canterus. Alias terminus bifurcus dicebatur. Latinus lib. De Terminis. *Terminus, si bifurcus fuerit, samardacus dicitur.* Vocatur etiam *Samartia*, in iisdem libris.

ΣΑΜΑΡΙΟΝ.

Σαμάριον. Vide Σαγμάριον.

ΣΑΜΙΑΤΩΡ.

Σαμιάτωρ. *Samiator.* Cotiarius. Mauricius.

Σαμιάτωρας, τοξοποιὺς, σαγιτοποιὺς, κὴ τὺς λοιπὺς. Vide Glossarium Rigaltii.

ΣΑΜΙΟΤΝ.

Σαμιῦν. *Samiare*. Acuere. Subigere. Constantinus in Tacticis. Σαγίτας μετὰ κυκύεῳν, σπαθία ἠκονημένα κὴ σισαμιωμένα.

ΣΑΝ.

Σάν. (a) Cum. Quando. Tamquam. Anonymus De nuptiis Thesei.

Σὰν ὁ Θησεὺς ἐγρίκησε ἐκεῖνο τὸ πτάκη,
Στὺς ἄρχοντάς τυ γύρησε. ———

Iterum alibi.

Εὐμόρφη σὰν ῥιαντάφιλο, κὴ ὡς τὸ βαμένο ῥόδον.

Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Ἡ κόρη ὄντα ἄκυσε τὸ βάλετε νὰ κάμη,
Ἐχάθηκεν τὸ αἷμα της, κὴ ῥίμὴ σὰν καλάμη.

ΣΑΝΙΔΑΣ.

Σανίδας, pro σανίς. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Ἀλλὰ κὴ σανίδας ἐςὶ σοιβασία ἄνωθεν, κὴ γύρωθεν τῦ μασγιδίυ σανίδας, εἰς ἀπόθεσιν τῶν σανδαλίων ὑμῶν.

ΣΑΝΟΣ.

Σανός. Foenum. Corona pretiosa. Σανός. *Foenum*. χλοή. In Turcograecia Crusii scribitur σανόν.

ΣΑΞΙΜΟΔΕΞΙΜΟΝ.

Σαξιμοδέξιμον. Cedrenus. Βυλόμενος βάθρα κὴ τὴν φιάλλω κλῖσαι, εἰς τὸ τελεῖσθαι ἐκεῖ τὸ σαξιμοδέξιμον. Sed quid fuit? an locus publicus, in quo repositi omne genus gladii; nam *Saxae*, sive *Saxi* dicebantur breves gladii. Gotfridus Viterbiensis Chron. Parte xv.

Ipse brevis gladius apud illos saxa vocatur.

Ita corrigo; nam perperam editur, *saxo*. Galfridus Moremutensis De Orig. & Gest. Britann. lib. III. cap. III. *Commilitonibus suis praecepit, ut unusquisque longum cultrum intra caligas absconderet, & quum colloquium securius tractarent Brittones, ipse eis hoc daret signum*, nimet oure saxas, *unde quisque paratus adstantem Brittonem audacter occuparet, atque abstractis cultris ocyus ipsum iugularet*. Witichindus Hist. lib. I. *Fuerunt autem & qui hoc facinore nomen illius inditum tradant, cultelli enim nostra lingua sabs dicuntur*. Fredegarius Chronici capit. LXIV. *Heraclius equum calcaneo vehementer urgens, extrahens saxum, caput Patricii Persarum truncavit*. Male hodie legitur: *extrahens uxum*. Et habes compositum. *Scramasaxus*, apud Gregorium Turonensem lib. II. capit. L. *Duo pueri cum cultris validis, quos vulgo scramasaxos vocant, infectis veneno, maleficatis a Fredegunde regina, quum aliam causam se gerere simularent, utraque ei latera feriunt*.

(a) Quasi Ὡς ἄν. *Donius*.

ΣΑΠΙΝΙΣΚΕΙΝ.

Σαπινίσκειν, pro σήπειν. Vide Μαρανίσκειν.

ΣΑΠΙΟΣ.

Σάπιος. Corona pretiosa. Σάπιος. *Putris*. Σηπόμενος.

ΣΑΠΩΝ. ΣΑΠΩΝΙΟΝ.

Σάπων. *Sapo*. Glossae Graecolatinae. Σάπων. *Sapo*. Theomnestus Hippiatr. lib. I. cap. XX. Σάπωνος γαλλικῦ λίτραν μίαν, ἀξυγίυ παλαιῦ λίτρας δύο. Item σαπώνιον. Moschopulus. Νίτρον, τὸ κοινῶς σαπώνιον. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Ἀπενζέτω εἰς τὸ ἱμάτιον αὐτῦ, κὴ ἐὰν ἔςαξεν εἰς αὐτὸ ἀπὸ τοῦ οἴνυ, πλυνέτω μετὰ σαπωνίυ καὶ ὕδατος. Apud Demetrium Constantinop. Hieracosophii lib. II. capit. CXLII. scribitur σαπώνιν, & capit. CXLIV. σαπόνιν.

ΣΑΡΑΓΙΟΝ.

Σαράγιον. (b) Palatium. Chronicon Constantinop. Μόνον δὲ τὸν νεώτερον υἱὸν αὐτῦ ἰσπάκιον ἔβαλεν ἐν τοῖς βασιλείοις, ἐν τῷ σαραγίῳ αὐτῦ. Et mox. Ἐπαναςρέψας ᵹ πάλιν ὁ αὐθέντης ἐν τῇ πόλει, ἤρξατο τὸ παλαιὸν κτίζειν σαράγιον, κὴ καλλωπίζειν πολλὰ τῆς πόλεως. Malaxus in Histor. Patriarch. Εἶχαν δὲ υἱὺς μέσα εἰς τὸ σαράγη τῦ συλτάνυ. Phranzes Chron. lib. III. capit. XXI. *Captiva in saraio sive palatio Amerae, annos nata quatuordecim, & menses quinque*.

ΣΑΡΑΚΙΝΟΝ.

Σαράκινον. Genus cucumeris. Citrulum officinis. Exstat apud Myrepsum De Antidotis cap. XXXII.

ΣΑΡΑΚΟΣΤΟΣ.

Σαρακοςός, pro τεσσαρακοςός. Biron in Mechanicis. Ὅτε πεντηκοςὸς κανὼ, κὴ ὁ σαρακοςὸς, ἐχέτωσαν κόρακας σιδηρῦς ἀδιαιρέτως παντὶ ἔργῳ ςερεμνίυς.

ΣΑΡΑΝΤΑ.

Σαράντα. Corona pretiosa. Σαράντα. *Quadraginta*. τεσσαράκοντα. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Ἀκύει, βλέπει, κὴ μακρὰ σαράντα μεροςράτα.

ΣΑΡΑΠΤΑΡΗΣ.

Σαραπτάρης, sive σαραπτάριος. Pincerna. Laonicus Chalcocondyles Hist. lib. V. Καὶ οἱ οἰνοχόοι λεγόμενοι παρ' αὐτῶν σαραπτάριοι. Iterum alibi. Ἐνταῦθα πυθόμενος ἀμυράθης παρὰ ἀλιάζεω τῦ σαραπτάρη τήν τε διατριβὴν τῦ παιδὸς ἐν τῇ πόλει, &c.

ΣΑ-

(b) Vulgo *Il Serraglio del Gran Signore*. *Donius*.

ΣΑΡΑΧΟΡΙΔΕΣ.

Σαραχόριδες. Milites Turcici. Laonicus Chalcocondyles Hist. lib. VII. Οἱ σαραχόριδες καλόυμενοι ὁ ἀρχαῖος λοιπὸς ὅμιλος τῦ λαῦ. Et mox. Τότε μὲν δὴ ὡς ἐτάχθησαν οἱ σαραχόριδες ἐς τοὺς ἕλληνας, ἐπεῤῥῶντε τε αὐτῶν, καὶ ἐμάχοντο.

ΣΑΡΚΑ.

Σάρκα, pro σάρξ. Corona pretiosa. Σάρκα. *Caro*. σάρξ.

ΣΑΡΚΙΝΟΝ.

Σάρκινον. *Sarcina*. Mauricius lib. IX. cap. III. Ἀντίκεινται ταῖς τοιαύταις βολαῖς κιλίκια κρεμάμενα ἔξωθεν τῦ τέιχυς κατὰ τὰς προμαχῶνας σάρκινα, σχοινία εἰλιγμένα, πόντιλα κρεμάμενα. Leo Constitut. XV. Ἢ σάρκινα, ἢ σχοινία εἰλιγμένα, ἢ πόντιλα, ἤτοι ξύλα κρεμάμενα.

ΣΑΡΜΑΝΙΖΑ.

Σαρμανίζα. Cunae. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΣΑΣΜΟΣ.

Σασμὸς, pro ἰσασμὸς. Glossae Graecobarb. Καὶ ὅρος. καὶ ῥοθέσια. καὶ ἰσασμὸς, ἢ σασμός.

ΣΑΤΑ.

Σατᾶ, pro σύ. Tu. Theodosius Zygomala in epist. Ἄμη σὸν ἀβυκάτον σε, καὶ εἴπε σε κονσιγιάρη, σατᾶ κάμε τό.

ΣΑΥΤΡΙΑ.

Σαυτρία. *Satureia*. Cunila. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XLVIII. Ἐὰν ὁ ἱέραξ ἀπ' ὀφθαλμῦ πάσχη, λάβε βοτάνην τὴν λεγομένην σαυτρίαν, καὶ ὀποβάλσαμον, κάπνισον, καὶ τὸ κακὸν ἀπελᾶς.

ΣΑΧΑΡΙΚΗΝΟΝ. ΣΑΧΑΡΙΚΗΝΙΚΟΝ.

Σαχαρικηνόν. *Sacchar Cannarum*. Hinc σαχαρικηνικὸν, quod ex eo confectum est. Achmes cap. CCXLIII. Εἰ δὲ τρώγει γλύκυσμα σαχαρικηνικὸν, τὸ λεγόμενον παλῦδιν, εὑρήσει θλῖψιν καὶ νόσον, διὰ τὸ χεῦμα καὶ τὸ πῦρ, ἀνάλογον τῆς βρώσεως. Sed corrigendus est locus, rescribendumque, καὶ τὸν πυρόν.

ΣΑΧΑΡΟΠΟΥΓΓΙΟΝ.

Σαχαροπύγγιον. Iecur. Laonicus Cretensis ad Batrachom. Ἧπατα λευκοχίτωνα, σαχαροπύγγια λευκά.

ΣΓΑΦΦΕΙΝ.

Σγάφφειν, pro σκάπτειν. Fodere. Vide Ἀξανασγάφφειν.

ΣΓΟΜΠΟΣ.

Σγομπὸς. Ex Italico, *Gobbo*. Gibbosus. Corona pretiosa. Σγόμπος. *Gibbosus*. Ἐπίκυρτος.

ΣΓΟΥΡΟΣ.

Σγυρὸς. Italicum, *Scuro*. Obscurus. Contortus. Ioannes Tzetzes Chil. XIII.

Τέσσαρα δὲ τοῖς παλαίοις τὸ ὅλον δηλοῖ τάδε.
Τὸ ὑγιὲς, ὁλόκληρον, ὀλέθριον, σγυρὸν τε.

Vbi labitur vehementer interpres, qui putat esse Italorum, *Verdescuro*; sive *Viride obscurum*. Nostram autem interpretationem tuentur Grammatici veteres. Ex iis unum Hesychium dabo. Οὖλον ποτὲ μὲν τὸ μαλακὸν καὶ ἁπαλὸν, ποτὲ δὲ τὸ ὑγιὲς, καὶ ὁλόκληρον, καὶ τὸ ὀλέθριον, κυρίως δὲ τὸ συνεστραμμένον. Sed τὸ συνεστραμμένον metaphorice pro obscuro ponunt, (a) atque hinc illa dictionis notio. Iterum occurrit postea apud eumdem Tzetzen.

Τὸ ὑγιὲς, ἀκέραιον, ὀλέθριον, σγυρὸν τε.

Invenio quoque inter cognomina. Nicetas in Balduino Flandro. Ὀψὲ δὲ καὶ μόλις περὶ τὰς θερμοπύλας λόχον ὁ σγυρὸς λέων ὑποκαθίσας, μηδέν τι καὶ δράσας γενναῖον, φυγὰς ἐκεῖθεν εἰς τὸν ἀκροκόρινθον ᾤχετο. Truncate autem σγουρὸν, *Obscurum* dixerunt; ut μῦλτον, *Tumultus*. Hinc porro compositum, σγυροπῦλος. Et est inter epistolas Planudis una inscripta, τῷ σγυροπύλῳ κυρῷ δημητρίῳ. Item, σγυρομάλλης. Et legitur ita cognominatus aliquis ex Palaeologis apud Phranzen Chron. lib. III. cap. XXV. Item σγυροπῦλος, in epistola Smaragdae quadam. Et σγυρίτζης, equi nomen apud Annam Comnenam lib. III. Invenio itidem σγυρότης. *Obscuritas*. Oppiani Scholiastes Halieut. II. Ἴυλος, ἡ σγυρότης, ἡ ἐξάνθησις τῶν γενέιων. Et apud Studitam Catechesi LXXXVIII. Σγυροειδὴς est, qui fuscum colorem habet: ubi loci magnae tenebrae sunt, nec mirum, eruditissimo viro, Ioanni Livineio.

ΣΔΟΥΛΟΣΥΝΗ.

Σδυλοσύνη, pro ἐς δυλοσύνην. Anonymus De nuptiis Thesei.

Πῶς γιανὰ ἔμπη σῦ θησίυ τὸ πήτη σδυλοσύνη.

ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΩΡ.

Σεβαστοκράτωρ. Hic proximus a Despota, ab Imperatore tertius: & de eo quoque loquentes dicebant, ἡ βασιλέα αὐτῦ; id est, *Maiestas eius*. Ad nullum autem ministerium tenebatur, sed summis tantum principatibus & praefecturis destinabatur, uti Despota, ac Caesar. Codinus De Offic. Ὁ δεσπότης μὲν, ὁ σεβαστοκράτωρ, καὶ ὁ καῖσαρ, ὑδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχυσιν, ἐὰν μὴ ταχθῶσιν εἰς ἡγεμονίας. Et plures simul hoc titulo erant ornati. Ecce apud Nicetam in Ioanne Comneno. Τὸν δὲ μετ' αὐτὸν ἀνδρόνικον, ἰσαάκιόν τε τὸν ἐπὶ τῷ γ', καὶ τὸν ἐφεξῆς τέταρτον μανυὴλ σεβαστοκρατορεῖ ταῖς ὑπεξαι-

(a) Videtur potius positum pro Crispo. *Donius*.

πεξαίρει τιμαῖς. Coronae autem ius quoque habebant. Observo apud eumdem Nicetam in Alexio Comneno lib. v. Μήτιν⊛ διαταράζοντ⊛ τὴν κόλυρον μῦλαν, ἡ ἐποχ⊛ ἦν, τὸν σεβαστοκρατορικὸν ἀπεβάλετο στέφανον, ἀνατρέπεντα τ̃ κορυφῆς, κ̧ αὐτομάτως καταπεσόντα εἰς ἔδαφ⊛. Idque instituerat Alexius Comnenus. Anna lib. III. ubi de eo. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ στέμμασιν ἐν ταῖς πανδήμοις ἡμέραις αὐτὸς στεφανοῦσθαι προσέταττε τόν τε σεβαστοκράτορα κ̧ τὸν καίσαρα. Dignitatem hanc hereditariam accepit a Constantino Magno princeps Thessaliae, ut discimus ex Gregora lib. VII. obtinuitque usque ad tempora Andronici Palaeologi, sub quo defecit. Gregoras loco citato. Εἶχε γὰρ ἀσθενῶς ἡνίκαῦτα τὰ περὶ Τετταλίαν πράγματα, τοῦ διέποντ⊛ ἐκεῖ τὴν ἀρχὴν νέου τε ὄντ⊛ τὴν ἡλικίαν, καὶ ἀπείρως ἔχοντ⊛ εἰς πραγμάτων μεγάλων διοίκησιν, κ̧ ἄλλως νόσῳ δαπανωμένου μακρᾷ, κ̧ ὅσον οὐδέπω τεθνήξεσθαι μέλλοντ⊛, καὶ ἅμα αὐτῷ καταλύσειν τὴν μέχρις αὐτοῦ διαδοχὴν τ̃ τῶν προγόνων καὶ σεβαστοκρατόρων ἀρχῆς. Atque is, in quo defecit, erat Ioannes Ducas, ut discimus ex eodem Gregorae libro, sub finem. Tamen Zonaras in Alexio Comneno auctor est, eum hoc nomen tamquam novum dedisse fratri Isaacio, his verbis. Εἶτα ὁ μὲν ἀλέξι⊛ βασιλικὸν ἀναδέται διάδημα, τῷ δ' ἰσαακίῳ τὰ δευτερεῖα νενέμηται τῆς τιμῆς, καινοῦ αὐτοῦ ἐπιφημισθέντ⊛ ὀνόματ⊛, σεβαστοκράτωρ γὰρ ἐπεκλήθη, καὶ ὑπερεῖχε τοῦ καίσαρ⊛. Et fuse Codinus. Μέχρι τῆς βασιλείας ἀλεξίου τοῦ κομνηνοῦ τὸ τοῦ σεβαστοκράτορ⊛ ἀξίωμα οὐκ ἦν, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸν βασιλέα πρῶτον πάντων ἦν τὸ τοῦ καίσαρ⊛· οὗτ⊛ δὲ ἐπὶ τὸν μελισσηνὸν νικηφόρον τὸ καίσαρ⊛ ἀξίωμα τετίμηκεν. ἦν δ' αὐτῷ κ̧ ἀδελφὸς αὐτοῦ, κ̧ πρῶτ⊛ κατὰ τὸν χρόνον, ὁ κομνηνὸς ἰσαάκι⊛. ἔχρην δὲ τοῦτον μείζονι τιμηθῆναι ἀξιώματι. ἕτερον δὲ ἀξίωμα οὐκ ἦν (ὡς ἔφθημεν εἰπόντες) πλὴν τὸ τοῦ καίσαρ⊛, ἀνομαλοποιήσει δὲ νέον ἀξίωμα συνθεὶς αὐτὸ ἀπὸ τοῦ σεβαστοῦ, κ̧ τοῦ αὐτοκράτορος. κ̧ ἐφηρμόσατο τῷ ἀδελφῷ, τὸ τοῦ σεβαστοκράτορ⊛ δηλαδὴ ὄνομα. δεύτερον οἱονεὶ βασιλέα τοῦτον πεποιηκώς. κ̧ ὑπεβίβασε τοῦτο τ̃ καίσαρα. Eadem Glycas, & Anna Comnena lib. III. Vnde ergo a Constantino? inquies. Solvam nodum. Dedit ille primus hereditarium Thessaliae principi, sicut alia aliis; sed in palatio inter proceres, circa Imperatorem, nullus hoc nomine. Alexius itaque introduxit in palatium, & fratrem Isaacium eo ornavit.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ.

Σεβαστός. Dignitatis genus. Anna Comnena Alexiad. lib. I. Ὧν ἁπάντων γέρας ἀπέλαβε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορ⊛ τὴν τοῦ σεβαστοῦ ἀξίαν, σεβαστὸς ἀναῤῥηθεὶς ἐκ μέσης συγκλήτου. Institutum ab Alexio Comneno patre narrat Anna lib. III.

ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΟΣ.

Σεβαστοφόρ⊛. Dignitatis nomen. Ioannes Curopalates in Constantino iterum Imperatore. Ἐξευνούχισε δὲ κ̧ ῥωμανὸν τὸν τοῦ στεφάνου υἱὸν, τὸν μετέπειτα σεβαστοφόρον γενόμενον.

ΣΕΒΕΝΙΝΟΝ.

Σεβένινον. Paulus Monachus Collect. lib. I. Οἱ πατέρες ἡμῶν, κ̧ ὁ ἀββᾶς παμβὼ, παλαιὰ πολύῤῥαφα ἐφόρουν, κ̧ σεβένινα, νῦν δὲ πολύτιμα φορεῖτε. Vestimenta σεβένινα sunt τὰ ἐκ σεβεννίου. Est autem σεβέννιον illud corticosum, quod in summa palmula enascitur. Hesychius. Σεβέννιον, τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες γενόμενον.

ΣΕΓΟΥΡΟΣ.

Σεγοῦρ⊛. Vide Σιγοῦρ⊛.

ΣΕΔΑ.

Σέδα. *Sedes*. Suidas. Σέδας, καθέδρας. Eadem Hesychius. Scaurus De Orthographia. *Extremo, quod proprium est litterarum, quod propinquitate sociari, & invicem succedere, ut cum Fusuos Furuos dicimus & Seddam Sellam.*

ΣΕΔΕΤΟΝ.

Σέδετον. Fossatum. Suidas. Σέδετον, τὸ φοσσάτον. Theophilus De Testam. Milit. Ἐν ἑτέροις διατρίβουσι τόποις, ἢ ἐν τοῖς λεγομένοις αὐτοῖς σεδέτοις. Ruffus in Leg. Milit. Στρατιώτης ἐν παραχειμαδίῳ, ἢ κατὰ πάροδον, ἢ εἰς τὰ σέδετα. Glossae Basilicorum exponunt non tantum φοσσάτον, sed etiam καθέδραν, & προάστειον.

ΣΕΙΡΑΔΙΟΝ.

Σειράδιον. Eustathius ad Odyss. χ. Ὥσπερ δειρὰ δέρη, οὕτω κ̧ σειρὰ σέρα τὸ ἰδιωτικόν. κ̧ τὸ κοινῶς δὲ λεγόμενον σηράδιον, τ̃ ὁμηρικῆς ἐστι κόμμα τι σηρᾶς.

ΣΕΙΡΙΚΟΝ.

Σειρικόν. Intibum. Suidas. Σέῤῥεις, εἶδ⊛ λαχάνου, τὰ παρ' ἡμῖν σηρικὰ λεγόμενα.

ΣΕΙΡΟΜΑΣΤΙΣ.

Σειρομάστις, vel σηρομάστης, aut σηρομάστιξ. Hesychius. Σιρομάστης, σκεῦός τι σιδηροῦν, ὅπερ οἱ τελῶναι, πρὸς ἔρευναν ἔχουσι λαβὴν ξυλίνην ἔχον. Iterum. Σιρομάστης, λόγχη, δόρυ, ῥομφαία. Eunapius. Ὥστε ὁ σιρομάστης μᾶλλον εὐδοκίμει τοῦ δόρατος. Georgius Pisides in Hexaemero.

Καὶ πᾶς μὲν ἵππ⊛ σηρομάστιγα βρέμει.

Plenissime exponit Ioannes Tzetzes Chiliad. XIII.

Πολλοὶ μὲν τὸ ἀκόντιον καλοῦσι σηρομάστην,
Κυρίως δὲ σιδήριον τῶν τελώνων ὑπάρχει,
Ὡς μέγας ὀβελίσκ⊛ τις, ᾧ πλήττοντες τοὺς σάκκους
Τὰ κλεπτοτελωνούμενα νοοῦσι κ̧ κρατοῦσι.

ΣΕΙΣΑ.

Σεισά, pro σηρά. Catena. Glossae Graecobarbarae. Τὴν σισὰν, ἤγουν ἅλυσιν.

ΣΕΙΤΙΔΕΣ.

Σάτιδες. Monachorum genus. Laonicus Chalcocondyles Hist. lib. VII. Καὶ τὴν μὲν ὢν ἀρχὴν ἀποδεχόμενος, μετὰ ζιχίδων τῶν παρ' αὐτῶν ναζηραίων, καὶ σιτίδων, καὶ τῶν τὸ γένος σοφῶν, πολλὰ διέτριβεν.

ΣΕΚΟΥΝΔΙΚΗΡΙΟΣ.

Σεκουνδικήριος. *Secundicerius*. Menologium. Ὁ μὲν σέργιος πριμμικήριος ἦν τῆς σχολῆς τῶν γεντηλίων, ὁ δὲ βάκχος σεκουνδικήριος τῆς αὐτῆς σχολῆς.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΣ.

Σεκοῦνδος. *Secundus*. Leo in Tacticis. Σεκοῦνδος δὲ, ὁ δεύτερος τῆς ἀκίας, ὁ λεγόμενος ἐπιστάτης. Et alibi in iisdem. Καὶ στρεφόμενοι οἱ σεκοῦνδοι, τουτέστιν οἱ ὑπὸ τὸν δέκαρχον τεταγμένοι ἐπιστάται ἐξέρχονται διαστήματα ἄχρι τῶν βημάτων. Suidas in Etymologico. Σεκοῦνδος, δεύτερος. Vtitur quoque Theophilus Antecessor.

ΣΕΚΟΥΡΙΟΝ.

Σεκούριον, siue σεκούρις. *Securis*. Glossae veteres Graecolatinae. *Secur*. Σεκουρᾶν. Corrige, *Securis*. σεκούριον. Item dicebant, τζεκούριον, τζαχούριον. Sed de his infra.

ΣΕΚΡΕΤΑΡΙΟΣ.

Σεκρετάριος. *Secretarius*. Evagrius Histor. Eccles. lib. II. Ἀνέγνω κωνσταντῖνος σεκρετάριος ἀπὸ σχέδους ἐπὶ λέξεως ταῦτα. Ioannes Curopalates in Michaele Parapinacio. Εἰς τάξιν σεκρεταρίου τῷ πατρὶ τοῦ μιχαὴλ ὑπηρετησάμενος. Dacryanus in Spec. Mon. *Statim alios diiu dicare & despicere incipiunt, se sanctos iam, deisque secretarios existimant*. Et hic idem est cum eo, qui ἀσηκρῆτις alias dicebatur.

ΣΕΚΡΕΤΙΚΟΙ.

Σεκρετικοί. *Secretici*. Secretorum ministri, qui secretariis a manu erant, & operam illis in scribendo navabant. Meminit eorum Constantinus Porphyrogenneta Novell. II. Ἢ ἐκ τῶν εὐτελεστέρων πρὸς τοὺς μικρόν τι ὑπερέχοντας, οἷον ἀπὸ τῶν ἀστρατεύτων πολιτῶν πρὸς σχολαρίους, ἢ σεκρετικούς. Balsamon De Chartoph & Protecd. Πόσους ἕκαστος τούτων ἔχει χαρτουλαρίους τοῦ κόρτου συμμεριστὰς, καὶ πόσους σεκρετικοὺς διακονητὰς, οὐκ ἔστι λέγειν καιρός.

ΣΕΚΡΕΤΟΝ.

Σέκρετον. *Secretum*. Apud Suidam invenies σέκρετον, sine ulla interpretatione. Et opus certe non habebat, itaque vocem recensuisse tantum contentus fuit. Harmenopulus lib. III. Tit. IV. Βεβαιούσθω ἡ πρᾶσις ἐπὶ σεκρέτῳ. Apud Hesychium est σεκρέτων. Corrige, σέκρετον. Constantinus Porphyrogenneta Novell. II. Κἂν σχολάριος ἐστιν, ἢ σεκρέταις ὑπηρετούμενος.

Ac primitus quidem secularium principum dicebatur. Primus nomen transtulit Paulus Samosatenus episcopus, quod ei inter damnationis capita obiectum olim fuit a Synodo Antiochena, cuius epistola exstat apud Eusebium Hist. Eccles. lib. VII. cap. XXX. In illa haec verba. Σήκρητον δὲ, ὥσπερ οἱ τοῦ κόσμου ἄρχοντες, ἔχων τε καὶ ὀνομάζων. Invenio autem secreta varia: rerum privatarum nempe, & publicarum. Secreti privatarum mentio est in Constitut. quadam Alexii Comneni. Ὁ μὲν γὰρ δημόσιος διὰ τοῦ σεκρέτου τῶν οἰκειακῶν τὸ τοῖς συμβολαίοις ἐγκείμενον ἐξ ἐπερωτήσεως, &c. Et in altera Man. Comneni. Ἀπαιτηθησομένων ἀσυμπαθῶς ἐξ αὐτοῦ παρὰ τοῦ σεκρέτου οἰκειακῶν, ἐκ προελεύσεως τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας. Balsamon ad Marcum Patriarcham Resp. XXIX. Κατασφραγισθὲν ἐν τῷ σεκρέτῳ τῶν οἰκειακῶν κατὰ μῆνα νοέμβριον. Atque hic adservabantur cum alia instrumenta, tum iura quoque Vrbis. Clarum est ex Niceta in Alexio Man. F. Σὺν οἷς καὶ τὸ τοῦ πανδεχοῦς θεοδώρου περικαλλὲς οἴκημα, ἐπάρχου ὄντος τῆς πόλεως, καὶ τὸ τῶν οἰκειακῶν διέποντος σέκρετον, τῷ δικαιοδοτικῷ τε θρόνῳ ἐμπρέποντος, καὶ αὐτὸς μὲν ἐξήλυξε δρασμῷ τῷ πεσεῖν. τὰ δ' ἐνόντα διηρπασάμενοι, οὐ δ' αὐτῶν τῶν δημοσίων τόμων ἀπέσχοντο, οἱ τὰ δίκαια τῆς πολιτείας παρὰ τῶν πάλαι βασιλέων ἔχουσιν ὑπογεγραμμένοι. Secreti publicarum meminit Cedrenus. Χάριν τῶν λαμβανόντων ὀφφίκια καὶ ἀξιώματα ἀτελῶν, κατέστρωται εἰς τὰ δημοσιακὰ σέκρετα πρόσταγμα τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως. Balsamon de Privileg. Patriarch. Κατὰ τὸν νοέμβριον μῆνα τῆς δευτέρας ἐπινεμήσεως ἀπολυθεῖσα, καὶ τοῖς δημοσιακοῖς, καὶ ἐκκλησιαστικοῖς σεκρέτοις κατασφραγισθεῖσα. Atque hoc est, quod τοῦ γενικοῦ σέκρετον adpellat Ioannes Curopalates in Leone Basilii F. Μετὰ θάνατον γὰρ τοῦ λέοντος τυραννήσας ὁ κωνσταντῖνος ἀνῃρέθη ἐν τῷ τοῦ γενικοῦ σεκρέτῳ. Et hic servabantur publica Imperii. Sed haec Imperialia: venio iam ad Patriarchalia, quae item duo. Illud *Sanctius*, hoc *Minus* dicebatur. Prius citatur in Sancito quodam Michaelis Patriarchae. Τοῦτο δὲ τὸ ἴσον πατριαρχικῶς συνοδικῶς ἐκτεθέντος γράμματος ἐκ τῶν ἀποκειμένων κωδικίων τῷ εὐαγεῖ σεκρέτῳ ἐκβληθὲν, &c. Atque hic custodiebantur decreta Synodalia. De minori locus est in Sancito Xiphilini. Προκαθημένων ἰωάννου τοῦ ἁγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τῷ μικρῷ σεκρέτῳ, &c. Item apud Cedrenum. Νικήτας ὁ ψευδώνυμος πατριάρχης τὰς ἐν τῷ μικρῷ σεκρέτῳ τοῦ πατριαρχείου εἰκόνας διὰ ψηφίδων οὔσας ἔξεσε. Et hoc destinatum chartis Patriarchalibus. Praeter duo autem illa Patriarchalia: erant quinque alia ecclesiastica: unum magni Oeconomi, alterum Sacellarii magni, tertium magni Scevophylacis, quartum Chartophylacis, quintum minoris Sacellarii. Accipimus ex Balsamone De Chartoph. & Protecd. Ἔδοξε τοῖς τὰ τῆς ἐκκλησίας ὁροθετήσασιν ὀρθοδόξοις ἡμῶν αὐτοκράτορσι καταμερίσαι τὰ ἐκκλησιαστικὰ δίκαια ταῦτα πρὸς πέντε σεκρέτων εὐαγῆ λογοθέσια, καὶ ἀναθεῖναι τὴν τούτων διοίκησιν διακονηταῖς. οὐδὲ γὰρ ἔδει τὸν πατριάρχην οὕτως ἀγακλεῶς ἐν πᾶσι νυμφοστολούμενον περὶ σκυτάλην ἀσχολεῖσθαι, καὶ δούλων χορτάσματα. ἐκ τότε γοῦν καὶ μέχρι τοῦ νῦν παρὰ πέντε προκαθημένων, τῆς ἐξωκατακοι-

τακοίλων ἀρχόντων φημὶ, ὡς ἀπὸ πέντε αἰσθήσεων ταυτὶ διεξάγονται, ἤγυν τῦ μεγάλυ οἰκονόμυ, τοῦ μεγάλυ σακελλαρίυ, τῦ μεγάλυ σκευοφύλακ☉, τῦ χαρτοφύλακ☉, καὶ τῦ σακελλίυ. Sed est monendum, quod turbare alias graviter posset; quia duplex primitus munus sustinebat Chartophylax; iudex enim erat in caussis ecclesiasticis, in caussis vero cleri defensor; duplex etiam Secretum habuit: eorumque alterum τῦ χαρτοφυλακίυ, sive χαρτοφυλακικὸν; alterum τῦ ἐκδικείυ adpellabatur. Mentionem τῦ χαρτοφυλακικῦ facit Ioannes Episcopus Citri in Resp. Ἀντ' ἐκείνυ ἀνῆπται τῷ ὑπομνηματογράφῳ ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τῦ χαρτοφυλακικῦ σεκρέτυ ὑπομνηματισμῶν. Item Germanus in Sancito quodam. Ἐπιγνωσθήτω τοίνυν ὁ παρὼν ὁρισμὸς τῆς ἡμῶν μετριότητ☉ τῷ σεκρέτῳ τῦ ἱερῦ χαρτοφυλακίυ, κ἟ ἀντιγραφήτω. At vero τῦ ἐκδικείυ mentio est apud Balsamonem De Chartoph. & Protecd. Πρὸς δὲ χρῆσ κ἟ ῥήμασι τῦ ἀποκειμένυ βιβλίυ ἐν τῷ σεκρέτῳ τῦ ἱερῦ ἐκδικείυ. Postea diremta fuerunt haec munera, & primum Chartophylaci mansit, alterum in Protecdicum translatum, qui additus est sextus quinque Exocatacoelis. Atque ita ex quinque secretis sex deinde facta sunt.

ΣΕΛΑ. ΣΕΛΑΡΙΟΝ.

Σέλα. *Sella*. Theomnestus Hippiatric. lib. I. cap. XXVI. Καὶ αὐτὴν τὴν σέλαν τῷ ἵππῳ ἐπίθες, ὥστε μίαν ἡμέραν κ἟ νύκτα ὕτω μένειν. Occurrit apud Suidam, Codinum, & alios passim. Item Σελάριον dicebant. *Sellare*. Achmes cap. CLV. Τὰ σελάρια τῶν βασιλέων εἰς πρόσωπον τῶν γυναικῶν αὐτοῦ κρίνονται, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῶν. Cap. CCXXXII. Καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν ὀλίγῳ, πάντα τὰ σελάρια τοῦ βασιλέως κατ' ὄναρ θεωρέμενα, εἰς γυναῖκας αὐτοῦ κρίνονται. Suidas. Σέλλαι, σελλάρια, σωτηρίαι, ἕδραι. Anastasius in Stephano III. *Et vice stratoris usque in aliquantum locum iuxta eius sellarem properavit*.

ΣΕΛΕΝΤΙΟΝ.

Σελέντιον. Vide Σιλέντιον.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΑ.

Σεληνοδρόμια. Libri, in quibus de lunae cursu, eiusque prognosticis tractantur, quod de nomine licet colligere. Vsi sunt iis posterioribus temporibus in ecclesia Orientali nonnulli, sed reiecti ac prohibiti fuerunt, ut impii. Nicephorus Homologeta in Can. Τὴν ἀποκάλυψιν τῦ παύλυ, κ἟ τὰ λεγόμενα βροντολόγια, κ἟ σεληνοδρόμια, ἢ καλανδολόγια, ὐ χρὴ δέχεσθαι, βέβηλα γὰρ πάντα.

ΣΕΛΙΝΑΙΟΝ.

Σελιναῖον. (a) Leo Constitut. V. Λωρόσοκκα, πέδικλα, σελιναῖα σιδηρᾶ. Videtur idem esse cum selli pungio, sive sellae marsupio, in quo necessaria sibi equites reponebant. Idem Leo Constitut. VI. Λωρόσοκκον, πέδικλον, σελοπύγγιον. Ecce, isto loco ponit nunc σελοπύγγιον, quo antea σελιναῖον. Et Mauricius Strateg. lib. I. Ἔχειν δὲ κ἟ εἰς τὰς σέλας σκάλας σιδηρᾶς δύο, λωρόσοκκον, πέδικλον, σελοπύγγιν. In Papia invenio. *Selaniis, tibiis, vel tubis*.

ΣΕΛΙΝΑΤΟΝ.

Σελινάτον. Apiatum. Glossae Latinograecae. *Apiatum*. Σελινάτον. Dicebant quoque ἀπιάτον, ut supra ostendimus.

ΣΕΛΙΟΝ.

Σελίον, sive σελλίον. *Sella*. Achmes capit. CCLXI. Τὸ σελίον εἰς ἀξίαν κ἟ γυναῖκα κρίνεται. Himerius. Ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ εἴδωλα πολλὰ ἐκ τῆς ῥώμης ἥκοντα γεγόνασι. καθεζομένη γυνὴ ἐν σελλίῳ χαλκῷ ἀθήνη. Eustathius ad Iliad. β'. Σέλμα γὰρ ἡ καθέδρα, ἐξ ὗ καὶ τὸ σελλίον ἔοικε λέγεσθαι. Sed errat, dum Latinae vocis etymon in sua Graecia quaerit. Polybius episcopus in vita Epiphanii. Ἐπιφανίυ παριόντ☉ διὰ τῦ τόπυ ὗ ἦσαν ἅπαντες οἱ πλύσιοι καθημένοι ἐπὶ σελλίων. Etymologici Auctor. Ἐξ ὗ κ἟ σέλλα, κ἟ σελλίον.

ΣΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Σελλάρι☉. *Sellarius*. Etymologici Auctor. Κέλης δέ ἐστιν ἵππ☉ ὁ μονάμπυξ, κ἟ δρομικὸς, ὁ νῦν σελλάρι☉ λεγόμεν☉. Eustathius ad Iliad. ὁ. Τὸν ἄζευκτον ἵππον, κ἟ κατά τινας τὸν μονάμπυκα, ὃς νῦν φασι σελλάρι☉ λέγεται. Suidas. Κέλης, ὁ σελλάρι☉.

ΣΕΛΛΑΣΤΡΩΣΙΣ.

Σελλάστρωσις. Glossae Graecolatinae. Σελλάστρωσις. *Sellisternium*.

ΣΕΛΟΠΟΙΟΣ.

Σελοποιός. *Sellarius*. Hero in παρεκβολ. Χαλκεῖς, σελοποιοὺς, χαλινοποιοὺς, τζαγγαρίους, ῥάπτας.

ΣΕΛΟΠΟΥΓΓΙΟΝ.

Σελοπύγγιον. (b) Constantinus in Tacticis. Σφενδοβόλα μεγάλα, σελοπύγγια μεγάλα, πυρέκβολα, κ἟ ὕσκας. Vide Σελιναῖον.

ΣΕΛΟΧΑΛΙΝΟΝ.

Σελοχάλινον. Sella, & Frenum. Balsamon ad Photii Nomocan. Tit. VIII. capit. I. Ἀμφιέννυνται δὲ κ἟ ἀληθινὰ ὑποδήματα, κ἟ καβαλλικεύει μετ' ἀληθινῦ σελοχαλίνυ. Ecloga LL. Leonis & Constantini Tit. XVII. Ἐπαίρειν τὸ στρατιώτου ἐξαιρέτως τὸ ἱππάριον αὐτοῦ, σὺν τῷ σελλοχαλίνῳ.

ΣΕ-

(a) Immo σελιναῖον est Equestris solea, sic dicta quod lunata sit. *Donius*.

(b) *Vn carniere*: *bulga de sella suspendi solita*. Πυρέκβολον; aut *Vn fucile*. *Donius*.

ΣΕΜΕΝΑ.

Σεμένα, pro εἰς ἐμέ. Anonymus De nuptiis Thesei.

Χαρὰ σεμένα τιαπεδὰ, ἐγλήτωσε ἡ ζωή μυ.

ΣΕΜΝΟΣ.

Σεμνὸς. Hymnus ita dictus a prima voce qua inchoabatur; quemadmodum, ἄγιος, ἄμωμ☉, ἄξι☉, & tales. Codinus. Α'ρχομένυ δὲ ψάλλεσθαι τῦ ἐπὶ τῇ μεγάλῃ εἰσόδῳ σεμνῦ, ἔρχονται οἱ ἐντιμότεροι τῶν διακόνων τῆς ἐκκλησίας προσκαλῦνται τὸν βασιλέα.

ΣΕΝΑΤΟΝ.

Σένατον, sive Σίνατον. *Senatus*. Codinus. Τὸ σένατον, ὡς οἶμαι, λέγυσιν εἶναι τ̃ κωδικέλλων φυλακτήριον. ἐκεῖσε γὰρ οἱ πατρίκιοι ἐλάμβανον αὐτὺς ἕως κωνςαντίνυ. Cedrenus. Ε'πειδὴ ἐν τῷ φόρῳ πλησίον τῦ λεγομένυ σινάτυ ἐγένετο τ̃ γαςρὸς ῥηξάσης αὐτόν. Zonaras. Καὶ κατέκαυσε πρὸς τοῖς ἄλλοις, τόν τε ἐν τῷ σενάτῳ καλέμδυον μέγιστον εἶναι.

ΣΕΝΑΤΩΡ.

Σενάτωρ, vel Σηνάτωρ, & Σινάτωρ. *Senator*. Indifferenter his omnibus modis scribitur. Suidas. Σινάτωρ, εἶδ☉ ἀξιώματ☉. Procopius De AEdific. Iustiniani. Ω'ς ἥκιςα τῷ ἀρχαγγέλῳ ἀνεῖσθαι πρέπον πρὸς σενάτορός τιν☉, &c. Nicephorus Xanthopulus in Append. Synopſ. S. Script.

Μεθ' ὃς οἱ σεννάτορες ἦρξαν εἰς χρόνον.

ΣΕΝΔΟΥΚΗ.

Σενδύκη. Vide Σεντύκιν.

ΣΕΝΤΟΝΗ. ΣΕΝΤΟΝΙΟΝ.

Σεντόνη, & Σεντόνιον. *Sindon*. Linteamen. Corona pretiosa. Σεντόνη. *Linteamen*. Ο'θόνη. Glossae Graecobarbarae. Νὰ ἁπλώσῃ, ἢ νὰ ἀπομαζώσῃ τινὰς τὰ σιτάρια, ἢ τὰ ἀλεύρια, εἰς τὸ σεντόνιν. Nicetas De Reb. post Excid. Vrbis. Καὶ τὰ χρυσοΰφαντα σεντόνια, σάβανα, κ̀ πεσσόψια.

ΣΕΝΤΟΥΚΙΝ. ΣΕΝΤΟΥΚΟΠΟΥΛΟΝ.

Σεντύκιν, sive σεντύκιον. Arca. Scrinium. Glossae Graecobarbarae. Α'νοίγειν κιβωτὸν, νὰ ἀνοίγει σεντύκιον. Iterum alibi. Λαρνάκιν ξυλίνον ἤγυν χαντάκιν, ἢ σεντύκιν. Cyrillus in Lexico. Μαρσίπιον, σεντύκιν, ἢ τυςγίν. Corona pretiosa. Σεντύκη. *Arca*. Λάρναξ. Arithmetica Adespota. Α'νθρωπός τις εἶχεν υἱὺς ὅσυς ἂν εἶχεν κ̀ πρᾶγμα ὅσυ ὑπῆρχεν, κ̀ εἶπεν αὐτοῖς. υἱοί μυ ὑπάγετε εἰς τ̀ σενδύκιν μυ, &c. Hinc σεντυκόπυλον. Anonymus De nuptiis Thesei.

Κεὶς τέφραν τὺς ἐποίκαμε, ἀπέσω βαλαμέν τυς.
Εἰς σεντυκόπυλα μικρὰ πολλὰ εἰς λίγον τῦτον.

Arabes *Sandock*, Turcae *Sondock* dicunt. Vides itaque originem.

ΣΕΝΤΥΝΑ.

Σέντυνα. *Sentina*. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Καὶ ςὴν σεντύνα ἐδιάβηκε ςοβερόμον κ̀ καθίζει.

ΣΕΡΑ.

Σέρα. *Sera*. Claustrum. Eustathius ad Odyss. χ'. Ε'φυλάχθη δὲ ἡ λέξις κ̀ παρὰ τοῖς ὕςερον. σέραι τοίνυν ἐλέγοντό τινες πεπληγμέναι διὰ σχίνων, φυτῶν δηλαδή. ἐντεῦθεν δὲ εἰλῆφθαι δοκεῖ κ̀ ἡ ἰδιωτικῶς σέρα, ἡ τὰς θύρας κλείυσα.

ΣΕΡΓΕΝΤΗΣ.

Σεργέντης. Italicum, *Sergente*. Stator. Anonymus De bello sacro.

Μόνον δύο καβαλλαρίυς, κ̀ δώδεκα σεργέντας,
Μὲ κάτεργον ἐπέρασεν. ———

Iterum alibi.

Τὰ ὀφίκια ὅλα ἄλλαξεν, πρῶτον τὺς κασελλάνυς,
Καὶ τὺς σεργέντας τῶν κάςρων, κ̀ ἔβαλεν ἐδικύς τυ.

ΣΕΡΜΩΝ.

Σέρμων. Navis genus. Anna Comnena Alexiad. lib. III. Δρόμωνας δὲ τριήρεις ἑτοιμάζων, κ̀ διήρεις, κ̀ σέρμωνας, κ̀ φορταγωγὺς ἑτέρας παμπληθεῖς ναῦς ἐκ τῶν παραλίων εὐτρεπίζων χωρῶν.

ΣΕΣΕΝΑ.

Σεσένα, pro εἰς σέ. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ε'γὼ νὰ ποίσω ταπεινὴ θυσία καλὴ σεσένα.

ΣΕΣΚΛΟ.

Σέσκλο. Corona pretiosa. Σέσκλο. *Beta*. Σεῦτλον. Demetrius Zenus in Batrachom.

Καὶ ἀπὸ σέσκλα τρυφερὰ ἐκάμασι λερίκια.

ΣΕΣΚΟΥΠΟΝΔΙΑ.

Σεσκυπόνδια. *Sesquipondia*. Glossae Basilic. Σεσκυπόνδια, παρὰ ῥωμαίοις ςρατιωτικὰ ἐφόδια. Vide divinationem nostram in ἐσκυπονδίαι.

ΣΕΥΤΛΟΡΙΖΟΝ.

Σευτλόριζον. Betae radix. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. II. cap. XXVI. Καὶ σευτλόριζον μετὰ σινάπεως τρίψας, κ̀ ἀποπιέσας, ἐξ αὐτῦ τὰς ῥίνας κ̀ τὸν ὐρανίσκον ἐπάλειφε. Occurrit illic pluries.

ΣΗΛΕΚΤΟΣ.

Σήλεκτ☉. *Selectus*. [a] Hesychius. Σήλεκτ☉. χαμαιδικαςής. Occurrit etiam apud Suidam.

(a) Hesychius confundit Iudices Selectos & Pedaneos. Dorvius.

ΣΗΜΑΔΙ. ΣΗΜΑΔΕΥΕΙΝ.

Σημάδι. Pignus. Corona pretiosa. Σημάδι. *Pignus*. ἐνέχυρον. Vel etiam Signum. Glossae Graecobarbarae. Ἀντακές. σημεῖον. ζημάδιν. Et Σημαδεύειν. Oppignerare. Anonymus De bello sacro.

Τὸν τόπον τὸν ἐσημάδδωσιν, ὑπέρπυρα ἐδανείσθω.

Item alius De nuptiis Thesei.

Καὶ παρθένους ἠκούσηκεν, κ) γνωρίσει σημάδη.

Ponitur etiam pro Signare. Inde, σημάδευμα. Signum. Nota. Glossae Graecobarbarae. Τὰς χαράξεις τῶν τροχῶν. τὰ σημαδεύματα τῶν τρεξημάτων. Et ἀσημάδευτ☉. Qui notam non habet. Eaedem Glossae alibi. Ἀνήμυκτος. ἀχάρακτ☉. ἀσημάδευτ☉, ὅπου δὲν ἔχῃ χάραγμα, ἢ σημάδημαν.

ΣΗΜΑΙΝΕΙΝ. ΣΗΜΑΝΤΡΟΝ.

Σημαίνειν. Signum dare sono nolae, aut campanae. Occurrit saepe in Ritualibus Graecorum. Et in Typico Sabae cap. v. est περὶ τοῦ πῶς χρὴ σημαίνειν καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Occurrit illic saepe. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. XXXIV. Περὶ δὲ τὴν ὥραν πρώτην τῆς νυκτὸς σημαίνει τὰς βαρείας τὸ μέγα, κ) τὸ σιδηροῦν. Et σήμαντρον. Pulsatio nolae, campanaeve. Ibidem. Ὁ οὖν εἰρημέν☉ κανδηλάπτης, βαλὼν τὴν ἐξ ἔθους μετάνοιαν τῷ ἡγουμένῳ, ἀπέρχεται, κ) σημαίνει τὸ μέγα σήμαντρον. Triodium. Ὁ δὲ κανδηλάπτης βαλὼν τὴν συνήθως μετάνοιαν τῷ προεστῶτι ἀπέρχεται, κ) κρούει τὸ σήμαντρον.

ΣΗΜΕΙΟΦΟΡΟΣ.

Σημειοφόρ☉. Signifer. Vexillifer. Glossae Graecolatinae. Σημειοφόρ☉. *Signifer*. Iacobus Diaconus in Vita Pelagii. Καὶ λέγει μοι ὁ σημειοφόρ☉, πατὴρ ἡμῶν κ) ἐπίσκοπ☉. Iterum. Ἡ δὲ διάκον☉ ἔκλαιεν αὐτήν. ὁ δὲ σημειοφόρ☉ ἔλεγεν αὐτῇ, μὴ κλαῖε, ἀλλὰ μᾶλλον εὐθύμει. Gregorius Dialog. De Eleemos. Orat. & Oblat. Ὁ δὲ σημειοφόρ☉ ἡμῶν πατὴρ βενέδικτ☉ ταῦτα ἀκούσας περὶ τῶν παρθένων, ἐδήλωσεν αὐταῖς, λέγων.

ΣΗΜΕΝΤΟΝ.

Σήμεντον. *Segmentum*. Constantinus De Adminiſt. Imp. Λαμβάνοντες παρὰ τῶν χερσωνιτῶν τὸν συμπεφωνημένων μισθὸν ὑπὲρ τοιαύτης διακονίας, κατὰ τὸ συνήθον τῆς δουλείας, καὶ τοῦ κόπου αὐτῶν, οἷον βλαττία, πράνδια, χαρέρια, σήμεντα, πέπεριν.

ΣΗΜΗΔΙΑ.

Σημηδία. Vide Γρῦτα.

ΣΗΣΑΜΟΤΥΡΟΝ.

Σησαμότυρον. Idem quod Σησαμίς. Laonicus Cretensis ad Batrachomyom. Σησαμίδα, σησαμότυρον.

ΣΗΣΤΕΡΤΙΟΝ.

Σηστέρτιον. *Sestertium*. Didymus Claudius De Analog. Rom. Τὰ δὲ χίλια σηστέρτια ποιεῖ διακόσια πεντήκοντα δηνάρια ἀργυρᾶ, κ) δέκα χρυσᾶ.

ΣΙΓΑΝΑ.

Σιγανά. Tacite. Clam. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ σιγανὰ ἐγράφηκε ἔσω σὸν παλαμόνη.

Et mox iterum.

Καὶ μετ' αὐτὸν ἐδιάβηκε σὸ παραθύρη κάν☉.

Πολλὰ κρυφὰ κ) σιγανὰ γιὰ τὴν θεὰν νὰ δῶσι.

Glossae Graecobarbarae. Ἀκλω. ἡσύχως. σιγανά. Occurrit illic pluries.

ΣΙΓΑΝΟΣ.

Σιγανός. Tacitus. Glossae Graecobarbarae. Τάττεται τοῦτο τὸ ὄνομα ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν, καὶ ὑπερσέμνων, κ) σιωπηλῶν. διδέται τοῦτο τὸ ὄνομα εἰς τοὺς ὑποκριτὰς, κ) ὑπερηφάνους, καὶ μελλωτὰς, ἢ σιγανούς.

ΣΙΓΓΙΛΙΟΝ. ΣΙΓΙΛΛΙΟΝ.

Σιγγίλιον, & σιγίλλιον. *Sigillum*. Methodius in Epist. ad Zygomalam. Τὰ γὰρ πάλαι διὰ χρυσοβούλλων κ) σιγιλλίων καλῶς διακριθέντα τε καὶ τυπωθέντα πρωτοπαπαδίκια ἀποσπᾶσαι πράττεται. In Constitut. Isaacii Comneni. Καθὼς κ) ἐν τοῖς σιγιλλίοις τῶν παλαιῶν ἀναγράφονται. Constantinus De Administr. Imp. Ἐν ᾗ ὁ πρωτόκλητ☉ κ) μαθητὴς τοῦ χριστοῦ τὸν τῆς ἀθλήσεως διήνυσεν ἀγῶνα, δεδωκὼς περὶ αὐτῶν κ) σιγίλιον ἐν τῇ αὐτῇ μητροπόλει. Moschopulus. Σιγίλλιον, λατινικῶς ἡ σφραγίς.

ΣΙΓΙΛΛΙΩΝ.

Σιγιλλίων. *Singilio*. Gregorius Nazianzenus in Testamento. Ἐλαφίῳ τῷ νοταρίῳ, εὐτρόπῳ ὄντι, βούλομαι δοθῆναι κάμασον ἓν, σιχάρια δύο, παλλία τρία, σιγιλλίωνα ἕνα. Trebellius in Claudio. *Singiliones Dalmatenses decem, chlamydem Dardanicam mantuelem unam*. Vir magnus legit *Singiliones*; & interpretatur parvum cingulum, quo utebantur equites Dalmatae. Non possum probare. Certe *Singiliones* nihil aliud sunt quam ἁπλοΐδες.

ΣΙΓΙΣΤΡΟΝ.

Σίγιστρον. Arca. Eustathius ad Iliad. ν'. Ζύγαστρον. ἡ ξυλίνη σορὰς, παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι οἷον κοίλῳ ζυγάστρῳ. ἐξ οὗ παρέφθαρται τὸ κοινολεκτούμενον σίγιστρον.

ΣΙΓΝΟΝ.

Σίγνον. *Signum*. Suidas. Σημαῖαι, σίγνα, προτομαί. Iterum alibi. Σημαῖαι, τὰ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα. Scholiastes Nazianzeni in Iulianum Orat. I. Τὰ καλούμενα παρὰ ῥωμαίοις σίγνα κ) βάνδα, ταῦτα ὁ ἀττικίζων συνθήματα κ) βάνδα καλεῖ. Cedrenus. Μέσον τῶν ἱππέων

πέων ἦν ἐν τῷ σίγνῳ. Constantinus in epistola ad Silvestrum. Καὶ πάντα τὰ σίγνα, καὶ βάνδα, καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήματα. Macarius Homil. xv. Γίνεται υἱὸς θεοῦ λαμβάνων τὸ οὐράνιον σίγνον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

ΣΙΓΝΟΦΟΡΟΣ.

Σιγνοφόρος. *Signifer*. Glossae Graecolatinae. Σιγνοφόρος. *Manipularius*.

ΣΙΓΝΟΧΡΙΣΤΟΝ.

Σιγνόχριστον. *Signum Christi*. S. Crucifixi. Fasti Siculi. Καὶ τὸ σιγνόχριστον τοῦ καπετωλίου πεσεῖν, καὶ πολλὰ πλοῖα παθεῖν.

ΣΙΓΟΥΡΟΣ.

Σιγοῦρος, & Σεγοῦρος. *Securus*. Corona pretiosa. Σιγοῦρος. *Tutus*. Ἀσφαλής. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Κὰς σὲ λιμιόνα γύρεψε σιγοῦρον νὰ μᾶς βάλῃς.

ΣΙΔΕΡΕΝΟΣ.

Σιδερένος. Ferreus. Glossae Graecobarbarae. Θώραξ ἔνι ἄρματον, ἤγουν ἱμάτιον, ἢ ῥοῦχον σιδερένον.

ΣΙΔΕΡΕΤΙΝΟΣ.

Σιδερέτινος. Idem quod, Σιδερένος. Ferreus. Glossae Graecobarbarae. Ἄλογχον δόρυ. τὸ ἀσίδηρον δόρυ. κοντάριν ὅπου δὲν ἔχει ξιφάριν σιδερέτινον.

ΣΙΔΕΡΟ.

Σίδερο, pro Σίδηρος. Corona pretiosa. Σίδερο. *Ferrum*. Σίδηρος.

ΣΙΔΕΡΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Σιδερόπουλλον. Ferrum. Glossae Graecobarbarae. Ἀκίδες, τὰ σιδέρια τοῦ βέλους. τὰ σιδερόπουλλα τῆς σαγίττας.

ΣΙΔΗΡΟΠΕΔΑΙ.

Σιδηροπέδαι. Ferreae compedes. Ioannes Curopalates in Michaele Rancabe. Ὁ δὲ Μιχαὴλ τῆς ἐκ τοῦ παλατίου φρουρᾶς ἀναχθεὶς ἔτι τοὺς πόδας ἐν σιδηροπέδαις ἔχων καλεσχημένους, διὰ τὸ τὴν κλεῖν τῶν σιδήρων ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ λέοντος φυλάττεσθαι, οὕτως ὡς εἶχε μετὰ τῶν σιδήρων ἐπὶ τὸν βασίλειον ἐκάθισε θρόνον.

ΣΙΖΕΙΝ.

Σίζειν, pro Σείειν. Quatere. Glossae Graecobarb. Σείει, ἢ σίζει, τὴν ἀσπίδα. Iterum alibi. Σέονται ἢ σίζονται ἀπάνω καὶ κάτω.

ΣΙΚΑ.

Σίκα. *Sica*. Glossae Basilic. Ἡ σίκα, σιδηρᾶ μάχαιρα. Ita corrigo, nam perperam hodie editur, ἄσικα, σ. μ.

Meursii Tom. IV.

ΣΙΚΑΛΙΣ.

Σίκαλις. *Secale*. Moschopulus. Ὄλυρα, εἶδός τι τῶν σπορίμων, ἢ καὶ ζεᾶ καλουμένη, ἢ κοινῶς σίκαλις.

ΣΙΚΑΡΙΟΝ.

Σικάριον. *Sica*. Theodorus Prodromus in Lexico. Σικάριον, ἡ μάχαιρα. Cedrenus. Σικαρίους δὲ αὐτοὺς ὠνόμασαν ἀπὸ τῶν σικαρίων, ἅ ἐστι μαχαίρια, ἃ ἐπεφέροντο κρυφῇ.

ΣΙΚΑΡΙΟΣ.

Σικάριος. *Sicarius*. Suidas. Σικάριοι, λῃστῶν γένος. D. Lucas Act. cap. xxi. Ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων. Oecumenius in Comment. Σικάριοι λέγονται λῃσταὶ ξιφιδίοις χρώμενοι. Isidorus Pelusiota lib. iii. epist. cxix. Οἱ περὶ Θευδὰν καὶ Ἰούδαν τὸν Γαλιλαῖον, καὶ τὸν αἰγύπτιον, τὸν τῶν σικαρίων προστάντα. Nicephorus Xanthopulus in Append. Synops. S. Scripturae.

Ἐντεῦθεν ἀνέρρωσεν εἰς μέγα πάλιν.
Σικαρίων ὄλεθρος.

ΣΙΚΛΟΝ.

Σίκλον. Glossae Basilic. Σίκλον, τὸ ἔδαφος.

ΣΙΚΟΝΝΕΙΝ.

Σικόννειν. Tollere. Auferre. Ferre. Portare. Glossae Graecobarbarae. Ἄγαγος, σκευοφόρος, φορτηγὸς, ὅπου βαστᾷ τὰ ἀλκεῖα, ὅπου σικόννει τὸ γομάριν. Et occurrit ibidem pluries. Constantinus De Administrat. Imperii capit. xxxviii. Ὃν καὶ ἄρχοντα κατὰ τὸ τῶν χαζάρων ἔθος καὶ ζάχανον πεποιήκασιν σικώσαντες αὐτὸν εἰς σκουτάριον. Bessarion in Epist. Καὶ ἀπέκει ὅταν τοὺς εἰπῇ ἐκεῖνος, νὰ συκωθοῦσιν. Detortum ex σηκοῦν, quae vox reperitur apud Scholiasten Homeri Iliad. ι. Eius verba ista sunt. Ἐπάειρας. ἐπάρας, σηκώσας.

ΣΙΚΩΤΙΟΝ.

Σικώτιον, pro συκωτόν. Iecur. Cyrillus in Lexico. Λοβὸν ἥπατος, ἄκρον σικωτίου. Corona pretiosa. Σικότι. *Iecur*. Ἧπαρ. Glossae Graecobarbarae. Μέρος τι τοῦ ἥπατος μερτικὸν τι τοῦ φλαγγίου, ἤγουν σικοτίου.

ΣΙΚΡΙΚΙΟΣ.

Σικρίκιος. Cursor. Eleutherius Zebelenus De Form. & Constitut. Corp. Καὶ οἱ πέρσαι τὸν ἥλιον μόνον λέγουσι δηλοῦν τοὺς μεταλλικοὺς, τοὺς ἐργαζομένους τὰ κανίκια, καὶ μεγαράδια, τὴν δὲ σελήνην εἰς τοὺς πεζοδρόμους, καὶ σικρικίους, ἤγουν ταχυδρόμους, μανδατοφόρους, καὶ ἀποκρισιαρίους.

ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΗΣ. ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣ.

Σιλεντιάρης, sive Σιλεντιάριος. *Silentiarius*. Horum duo ordines. prior vilior, atque idem

idem cum eo, qui in patriarchalibus secretis ὁ ἐπὶ τῶν σεκρέτων dicebatur, & silentium ac quietem populo indicebat. Hinc est in Glossis veteribus Graecolatinis. Ἡσυχοποιός *Silentiarius*. Agathias τοὺς ἐπιστάτας τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς adpellat lib. V. Ὃς δὴ τὰ πρῶτα τελῶν ἐν τοῖς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάταις, γένους τε κοσμούμενος δόξῃ. Salvianus De Provid. lib. IV. *Paverit quippe actores, paverit silentiarios, paverit procuratores*. Procopius De bello Pers. lib. II. Ἔφασκε δὲ καὶ οἱ αὐτῷ τὸ δημόσιον συντάξεις ὀφείλων ἐνιαυτῶν δέκα, ἐπεὶ ἐν τοῖς σιλεντιαρίοις ἐν παλατίῳ ταττόμενος, οὐδὲν κεκομισμένος ἐνθένδε εἴη, ἐξ οὗ δὴ εἰς γῆν τὴν κολχίδα χοσρόης ἦλθε. Constantinus De Administr. Imp. Διὰ τῶν βήλων ὑπὸ τῶν σιλεντιαρίων συρομένων. Alter ordo erat longe honoratior, praeeratque secretis Imperatoris. Procopius De Aedific. Iustin. lib. IV. Ἐνταῦθα Θεόδωρος τῷ βασιλεῖ τὴν ὑπουργίαν παρέσχετο, σιλεντιάρης τὴν ἀρχὴν, συνετὸς μάλιστα. Malchus in Byzanticis. Ὁ αὐτὸς λέων βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ἐν τῇ Θράκῃ βαρβάρους πρεσβευτήν τε λόγιον τὸν σιλεντιάριον. Evagrius Histor. Eccles. lib. III. cap. XXIX. Ἀναστασίῳ τὸν στέφανον περιτίθησιν οὔπω μὲν ἥκοντι εἰς γερουσίαν, ἐν δὲ τῇ λεγομένῃ τῶν σιλεντιαρίων σχολῇ καταλεγομένῳ. Itaque necessario mendum est apud Zonaram, ubi de hoc ipso Anastasio. Ἡ ἀριάδνα τὸν δικόρον ἀναστάσιον σιλεντιάριον ὄντα (τῶν χαμαιζήλων δὴ τοῦτο ἀξιωμάτων) εἰς τὴν βασιλείαν ἀνήγαγε. Corrigo. Τῶν χαμαιζήλων μὴ τοῦτο. Dorotheus Doct. XXIII. Ἐν τῷ παλατίῳ εἰσὶ μεγάλαι καὶ λαμπραὶ στρατιαὶ, ὑπόθου τὴν σύγκλητον, τοὺς πατρικίους, τοὺς στρατηλάτας, τοὺς ἐπάρχους, τοὺς σιλεντιαρίους. εἰσὶ γὰρ αὗται πολύτιμοι στρατιαί. Inter clarissimos recensentur in l. *Iubemus*. 5. Cod. De Silent. & Decur.

ΣΙΛΕΝΤΙΟΝ.

Σιλέντιον, sive Σελέντιον. *Silentium*. Pro dissertatione utebantur. In Disput. Gregentii. Ἐξενέστη οὖν ὁ βασιλεὺς, καὶ διελύθη τὸ ζελέντιον. Nicetas in Man. Comneno lib. VII. Οὐ λαμυρῶς ἐπέστελλε μόνον, ἀλλὰ καὶ κατηχητηρίους ὤδινε λόγους, οὓς φασι σελέντια, καὶ εἰς κοινὴν ἀνέπτυσεν ἀκοήν. Zonaras in Leone Philosopho extremo. Νοσήσας δὲ ὁ λέων τὸ κοιλιακὸν νόσημα, τοσοῦτον κατηργάσθη τὴν δύναμιν, ὡς μηδὲ δυνηθῆναι διαλεχθῆναι τῇ συγκλήτῳ περὶ νηστείας τὴν συνήθη διάλεξιν, ἣ καλεῖται σελέντιον. Cedrenus. Ἅμα αὐτῇ καθεσθεὶς ἐν τῇ μαγναύρᾳ σιλεντίου γινομένου, τὴν εὐθυμίου καθαίρεσιν ἐποιήσατο. Corrige hac ipsa in re Ioannem Curopalatem, apud quem male scribitur, σεντίου γινομένου. Landulphus Sagax in Leone. *Silentium contra sanctas ac venerabiles celebravit*.

ΣΙΛΗ.

Σίλη. *Sil*. Demetrius Constantinopolit. Hieracosophii lib. II. cap. XX. Χειμῶνος δὲ ὄντος, πρὸ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἐλθεῖν εἰς θήραν, διδόναι αὐτῷ σίλην.

ΣΙΛΙΓΝΙΟΝ. ΣΙΛΙΓΝΙΣ. ΣΙΛΙΓΝΙΤΗΣ.

Σιλίγνιον, & σιλίγνις. Siligo. Glossae Graecolatinae. Σιλίγνιον. *Siligo*. Ioannes Damascenus De iis qui in fide obdorm. Ἐν ἐκστάσει αὐτοῦ γεγονότος, καὶ τὰς οἰκείας πράξεις σταθμιζομένας θεασαμένου, κατιδεῖν λέγεται σιλίγνιον ἓν ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ ζυγοῦ πλάστιγγι. Palladius Hist. Laus. in Apollonio. Ἐβάσταζεν δὲ σταφίδας, ῥοὰς, ὠὰ, σιλίγνιαν, ὧν ἐπιδέονται οἱ ἀῤῥωστοῦντες. Auctor Anonymus apud Etymologicographum. Καὶ φθοῖς, τυρὸν ἐκπιέσας τρίβε. καὶ ἐμβαλὼν εἰς κόσκινον χάλκεον, διήθει. εἶτα ἐπίβαλον μέλι καὶ σιλίγνεως ἡμίσειαν, ὅ ἐστιν ἥμισυ μέτρου, καὶ συμμάλαξον εἰς ἕν. Hinc panis σιλιγνίτης. *Siligineus*. Occurrit apud Alexandrum Trallianum libb. I. IX. Simeonem Sethi De Facult. Cib. & Actuarium περὶ πνεύμ. ψυχ lib. II. cap. V. Videndus quoque Eustathius ad Odyss. ξ'.

ΣΙΛΦΗ.

Σίλφη. Navigii genus. Suidas. Ναξιουργὴς κάνθαρος. πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα, κάνθαροι ἐν νάξῳ γενόμενοι·. ὡς νῦν σίλφας λέγουσί τινα ἀκατίων εἴδη.

ΣΙΜΑ.

Σιμά. Prope. Glossae Graecobarbarae. Ἐγγὺς τῆς γῆς. σιμὰ τῆς γῆς. Saepe illic occurrit.

ΣΙΜΙΚΙΝΘΙΟΝ.

Σιμικίνθιον. *Semicinctium*. D. Lucas Act. XIX. Καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια. Nicetas Paphlago in Vita Ignatii. Καὶ διὰ τῶν σουδαρίων καὶ σιμικινθίων ἐκείνων τὰ θαυμασιώτατα δρᾶν. Cyrillus in Catechesi XVIII. Σουδάρια καὶ σιμικίνθια τὰ ἔξωθεν ὄντα τῶν σωμάτων ἁπτόμενα τῶν νοσούντων ἤγειρε τοὺς ἀσθενεῖς. Suidas. Σιμικίνθια, φακεώλια, ζωνάρια.

ΣΙΜΟΝΝΕΙΝ. ΣΙΜΟΚΟΝΤΕΥΕΙΝ. ΣΙΜΟΚΟΝΤΕΥΓΕΙΝ.

Σιμόννειν, & σιμοκοντεύειν. Adpropinquare. Glossae Graecobarbarae. Πλησιάζει, σιμόννει, σιμοκοντεύει. Iterum. Πλησίασε, σίμωσε, σιμοκόντευσε. Etiam dicebant. Σιμοκοντεύγειν. Eodem Glossae alibi. Σιμοκοντεύει του. ἢ σιμοκοντεύγει του. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Ἐγὼ δὲ μόνος καὶ με τρεῖς ἄλλους καβαλλαρίους
Ἔλθω σιμόσω πρὸς αὐτὸ ὡς δυνηθῶ τὸ κάστρον.

Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Βλέποντα σίμωσ' ὁ καιρὸς, κ' ἡμέρες ἐκόντεψαν.

ΣΙΜΟΧΡΥΣΟΛΙΘΑΡΟΝ.

Σιμοχρυσολίθαρον. Gemma auro contra aestimanda. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τὰ σιμοχρυσολίθαρα, καὶ τὰ κριβὰ στολίδια.

ΣΙΜ-

ΣΙΜΠΛΙΚΟΣ.

Σίμπλικ☉. *Simplex*. Apud Myrepſum lib. De Antidotis cap. LXXIII. Σιμπλικη ὀραΐαία.

Σ Ι Ν Α Τ Ο Ν.

Σίνατον. Vide Σέινατον.

Σ Ι Ν Δ Ο Ν Α.

Σινδόνα. Pro Σινδών. Vt Εἰκόνα, ἀκών. Et plura talia. Arrianus in Periplo maris rubri. Καὶ περιζώματα, ϗ γαυνάκαι, ϗ μολόχινα, ϗ σινδόναι ὀλίγαι.

Σ Ι Ν Ι Φ Ο Σ.

Σίνιφ☉. Anonymus De Arte Perſica. Αἱρετικὺς, ϗ κακοποιὺς ἀνθρώπυς, ϗ μαλενδίτυς, ϗ διερρηγμένυς, ϗ σινίφυς.

ΣΙΝΟΠΙΔΙΟΝ.

Σινοπίδιον, ſive Ϛινοπίδιν. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophii lib. II. capit XIII. Σινοπίδιν ὀλίγον, τυτέςι μέλαψιν. Iterum cap. L. Σχίνυ λίτρας έ. ϗ σινοπίδιν ὑγίας γ'.

ΣΙΝΤΖΙΦΙΟΝ.

Σιντζίφιον. Zizyphum. Ioannes Maximus in epiſtola ad Theodoſium Zygomalam. Περὶ δὲ τὰ ἄλλα πράματα, ὅπυ ἔφηκες νὰ μυ δώσῃ ὁ πάτα κύρι☉ μιχάλης ὁ ἐλεαβέρχ☉, σιντζίφια, ϗ ἄλλα, δὲν μυ ἔδοκον τίποτες.

Σ Ι Π Ο Τ Σ.

Σιπῦς. Onomaſticon Vetus. *Saepius*. Σιπῦς.

ΣΙΡΟΜΑΣΤΗΣ.

Σιρομάςης. Vide Σιρομάςις.

ΣΙΣΤΕΡΝΟΝ.

Σίςερνον. Gloſſae Vetere Latinograecae. *Arca*. Σίςερνον. An detortum ex *Ciſterna*.

ΣΙΤΑΝΙΟΝ.

Σιτάνιον. Cingulum. Codinus. Ἐπὶ δὲ τραχήλυ τῶν κριτῶν ἐκρέμαντα δύο τινὰ διὰ σιτανίων πιλατίκια λεγόμενα, ἅπερ εἰσι μαργέλλια μετὰ σύρματ☉. Sed ſcribendum eſt, διὰ γαϊτανίων. Vide Γαϊτάνιον.

ΣΙΤΑΡΙΣ.

Σιταρίς. Pica. Suidas. Σίτλη, ἡ νῦν οἶμαι λεγομένη σιταρίς.

ΣΙΤΑΡΟΠΟΡΤΟΣ.

Σιταρόπορτ☉. Puls ex frumento; nam πόρτ☉, pro πόλτ☉ dicebant. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀθάρη, πυρίνη, πλιτάνη, σιτόπολτ☉, σιταρόπορτ☉.

Σ Ι Τ Λ Α.

Σίτλα. *Situla*. Suidas in Etymologico. Σίτλα, σκύφ☉, κρατὴρ, κισσύβιον. Vlpianus in Orat. Κατὰ μέσίυ. κάδ☉, γυναικεῖον ἄγγεῖον, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς ἀρύσεις τῶν ὑδάτων. ἢ τὰς νῦν σίτλας. Corrige Gregorium Dialogum de Vitis Sanct. lib. I. Τῦ ὕδατ☉ ὃν πληρωθέντ☉ ἀπῆρε τὸ ἀνδράποδον αὐτῶν ὕδωρ μετὰ ξυλίνης σίτλας. Perperam eſt in Manuſcripto Σίκλας(*a*). Alexander Trallianus lib. I. cap. II. Λαμβανέσθωσαν δὲ σίτλας εὐκράτυ θερμῦ. In Lexico Stephani Κρατῆρες, αἱ σίτλαι, οἱ σκύφοι.

Σ Ι Φ Α Ρ Ο Σ.

Σίφαρ☉. Species tibiae. Arrianus in Epictetum libro III. capit. II. Βυθιζ μένυ δὲ τῦ πλοίυ, σύ μοι παρελθὼν ἐπαίρεις τὺς σιφάρυς, ἀλό☉ αὐλοῦ.

ΣΙΦΩΝΑΤΩΡ.

Σιφωνάτωρ. *Siphonator*. Qui ſiphoni ad proram praeerat. Leo in Tacticis Conſtit. XIX. Τῶν δὲ πρωρέων ἐλατῶν οἱ τελευταῖοι δύο ὁ μὲν ἔςω σιφωνάτωρ, ὁ δὲ ἕτερ☉ ἀγκύρας βάλλων κατὰ θάλασσαν.

ΣΚΑΛΑ. ΣΚΑΛΙΑΤΙΚΟΝ.

Σκάλα. *Scala*. Suidas. Κλίμαξ, ἡ κοινῶς σκάλα. Heſych. Σκάλα, κλίμαξ, ἀνάβασμα. Pollux lib. II. cap. IX. Ἀποβάθρα, ϗ διαβάθρα, ἣν σκάλαν καλῦσιν. In Synodo Florentina. Καὶ σκάλα μία ἐν τῇ πρύμνῃ, ϗ μία ἐν τῇ πρώρᾳ, τῦ ἀνέρχεσθαι ϗ κατέρχεσθαι τὺς ὑπηρέτας αὐτῆς. Chronicon Conſtantinop. Ἐποίησαν πάλιν σκάλας μετὰ βυτζίων ϗ σανίδων. Hinc ἐπλασκάλον Conſtantinopoli. Ioannes Curopalates in Baſilio Macedone. Καὶ τὸν μάρτυρ☉ ἀκακίυ (ναὸν) ἐν τῷ ἐπλασκάλῳ πλῶσιν ἀπειλοῦντα ἐπισκευάσας τῦ πλώμαλ☉ ἥρπασε. Significat quoque ſcopulum ſub aquis latentem. Ioannes Tzetzes Chil. VII.

Ἡ κρυπτομένη κύμασι πέτρα δ' ἐπιπολαίως.
Ἐν ᾗ ϗ προσαράττονται προσκρύοντα τὰ σκάφη,
Ὕφαλ☉ ἕρμα λέγεται, σκάλα παρ' ἰδιώταις.

Item navale. Moſchopulus ad Iliad. libro I. Ὅρμ☉, τὸ μέρ☉ τοῦ λιμέν☉ εἰς ὃ ἑλκόμεναι αἱ νῆες δέδενται. ὃ οἱ κοινοὶ σκάλαν λέγυσι. Atque ita intelligi debet in Novell. CLV. Μετὰ τῶν ὄντων ἐν αὐτῇ πραιτωρίων, καὶ σκαλῶν πασῶν. Et in Diplomate Andronici Iunioris, apud Phranzen lib. III. cap. XXIV. Εἰς ὃ τὺς λοιπὺς πάντας τόπυς, ϗ χώρας, ϗ σκάλας τῆς βασιλείας μυ, διαμένωσιν ἀν ἕτεροι ἀπαιτήσεως κομερκίυ παντελῶς. Et occurrit illic ea notione bis ter. Erant autem ſcalae tales Conſtantinopoli numero tres. Deſcriptio Vrbis Conſtantinop. *Auguſteum*, *Capitolium*, *Monetam*, *Scalas maritimas tres*. Et harum una Timaſii dicebatur, eratque in regione Vrbis quarta; altera

(*a*) Apud S. Iſidorum legitur *Sicla*, ſive *Sicula*, unde Ital. *Secchia*. *Donius*.

tera Chalcedonensis in quinta, tertia Sycaena in sexta. Discimus id ex eadem Descriptione. Invenio porro etiam veterem Hebraicam, apud Annam Comnenam libro VI. Atque hinc σκαλιατικὸν, portorium, quod pro statione navium solvebatur. In Diplomate Andronici statim citato, Καθελκόμενοι εἰς ἀπαιτήσεις καμπανισικῦ, ζυγασικῦ, μετριατικῦ, παχιατικῦ, γομεριατικῦ, ὀψωνίυ, σκαλιατικῦ, βιγλιατικῦ.

ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Σκαλιςήριον. Sarculum. Theocriti Scholiastes Idyll. x. Σκαλὶς, ἐργαλεῖον γεωργικὸν, τὸ κοινῶς λεγόμενον σκαλιςήριον.

ΣΚΑΛΟΜΑ.

Σκάλομα. Corona pretiosa. Σκάλωμα, *Ripa*. Ὄχθη.

ΣΚΑΛΟΥΝΙΑ.

Σκαλένια. Corona pretiosa. Σκαλένια, *Gradus*. Βαθμοί.

ΣΚΑΛΟΒΑΤΗΣ.

Σκαλοβάτης. Hero in παρεκβολ. χαλινοποιὺς, τζαγγάριυς, ῥάπλας, σκαλοβάτας κωποποιύς. Sed legendum, καλαφάτας. Vide Καλαφάτης.

ΣΚΑΛΠΕΤΟΝ.

Σκαλπέτον. Italicum *Scarpetta*. Vdo. Calceus. Apud Nicetam. Στενὰ σκαλπέτα φορῦντες λατῖνοι.

ΣΚΑΛΩΝΕΙΝ.

Σκαλώνειν. Adpellere. Exscendere. Nicetas in Isaacio Angelo lib. I. Τὸ γὰρ σικελικὸν ναυτικὸν εἴποτε κατὰ χέρσον προύκυψεν, ἢ ἐσκάλωσεν, εὐθὺς τοῖς βέλεσιν ὡς ὕδατι σαγόσιν εὐθὺς πάντοθεν καταντλέμενον, ὡς κῆλυφος χελῶναι τὰ τῶν νηῶν ὑπέτρεχε καταςρώματα. Constantinus de Administr. Imper. Ἐν τούτῳ οὖν τῷ φραγμῷ σκαλώνουσιν ἅπαντα εἰς τὴν γῆν ὀρθόπρωρα (ita corrigo, male ὀρθόπρωρα est in Manuscripto) καὶ ἐξέρχονται οἱ ὡρισμένοι ἄνδρες φυλάττειν τὴν βίγλαν μετ' αὐτῶν. Hinc ἀποσκαλώνειν. Conscendere navem. Discedere. Apud eumdem Constantinum alio loco. Ἡνίκα δὲ γένηται ταρὸς (lego, καιρὸς) ἐπιτήδειος, ἀποσκαλώσαντες ἔρχονται εἰς τὸν ποταμὸν τὸν ἀπολεγόμενον ἄσπρον.

ΣΚΑΜΑΡΕΙΣ.

Σκαμάρεις. Praedones. Menander de Legat. Τῶν ἀβάρων ἀπεςαλμένων, καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων, οἱ σκαμάρεις ἐγχωρίως ὀνομαζόμενοι ἐνεδρεύσαντες ἀφείλοντο ἵππους τε, καὶ ἄργυρον, καὶ ἀποσκευήν. Eugippius in vita Severini capit. X. *Ipse quantocius Istri fluenta praetermeans latrones properanter insequitur, quos vulgus Scamares adpellabat*. Papias. *Scamares, spiones legis*.

ΣΚΑΜΝΑΓΙ.

Σκαμνάγι. Sellula. Reperitur apud Crusium in Turcograecia.

ΣΚΑΜΝΕΙΟΝ. ΣΚΑΜΝΙΟΝ. ΣΚΑΜΝΟΣ.

Σκαμνεῖον, vel Σκαμνίον. *Scamnum*. Basilic. XLIV. Τυτέςι τὰ κινητὰ ἄψυχα, οἷον τράπεζα, τραπεζοφόροι οἱ τὰς τραπέζας ἔχοντες, δελφῖνες, πυβσέλλια, σκαμνία, κλίναι. Thomas Magister. Λέγεται δὲ σκίμπυς καὶ τὸ σκαμνεῖον. Dicebant etiam σκάμνος. Suidas. Σκίμπυς, κράβατος, ἢ σκάμνος. Cedrenus. Οὗτος ξιφήρη τὸν ἄνθρωπον εἰσιόντα ἰδὼν, ὑπέδυ σκάμνον τινὰ, τὴν πληγὴν βυλόμενος ἐκφυγεῖν. In Synodo Florentina. Ἐκάθισε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δῦκα ἐξ ἀριςερῶν αὐτῦ παρομοίως τῷ σκάμνῳ τῦ δεσπότυ.

ΣΚΑΝΤΑΡΗ.

Σκαντάρη. Cingulum virile. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΣΚΑΠΟΥΛΙΟΝ.

Σκαπύλιον. *Scapula*. Corrige Codinus De Offic. Αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ σαγίσματος τῶν τῦ ἵππυ σκαπυλίων ἐπικειμένυ μέχρι καὶ τῦ ἡμισείας σκέποντος σέλας, οὕτω καβαλλικεύειν. Et iterum alibi. Καὶ ὄπισθεν τῆς σέλας ἐπάνω σκαπυλίων. Male hodie utrobique viri docti legunt. Κατυλίων. Vel *Scapulare* quoque designat. Chronicon Constantinopol. φέρουσα ἐπὶ ὤμων σκαπύλιον (ita lego, non πατύλιον.) καὶ πλῦον ἐν τῇ χειρί.

ΣΚΑΡΑ.

Σκάρα. Corona pretiosa. Σκάρα. *Craticula*. Ἐσχάρα. Occurrit quoque apud Crusium in Turcograecia.

ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΟΝ.

Σκαράμαγκον, sive Σκαραμάγκιον, & Σκαραμάγκιν, nam ita indifferenter scribunt. Vestis genus est. Achmes cap. CXXXI. Εἰ δὲ ἔδωκεν αὐτῷ καββάδιν, ἤτοι σκαραμάγκιν, ταχὺ ἀποθανεῖται ἡ γυνὴ αὐτῦ. Iterum cap. CLVIII. Ἐφόρει κάμβα, ἢ τὸ λεγόμενον σκαραμάγκιον σηρικόν. Et corrige eumdem cap. CCLXVIII. Γυνὴ ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόρει καββαδίκιν, σκαραμάγκιον, ἢ φακεώλιον ἀνδρὸς, χαρίσεται ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. Male editur, καββαδίκιν σκαραμαγκίυ. Diaconus in Heraclio. *Loricam ipsius auro contextam, & scaramangin ipsius detulerunt cum capite ipsius*. Cedrenus. Τὰ βραχιόνια αὐτῦ, καὶ τὴν σέλαν, πάντα ὁλόχρυσα, καὶ τὸ σκαραμάγγιον αὐτῦ. Apud Codinum male semper Σκαράνικον legitur: restitue ubique, σκαράμαγκον. Sic in Lexico Cyrilli. Τρίβωνες, περιβλήματά τινα. τῶν μὲν ῥητόρων ἐρυθροί τε καὶ φοινικοί, φαιοὶ δὲ τῶν φιλοσόφων. παράσημον δὲ τῦτο ἦν αὐτοῖς καθ' ἕκαςον φορέμενον, ὡς τοῖς πολιτευομένοις τὸ νυνὶ σκαράμαγκον. Perperam est in Manuscripto. Σκαράμαγλον.

ΣΚΑΡ-

Σ Κ Α Ρ Δ Α.

Σκάρδα. Excubiae. Custodes. Ex Italico, *Guardia*. Glossae Graecobarbarae. Κουστωδία. συντροφία ξένων, ἤγουν κοντοσαβλία. σκάρδα.

Σ Κ Α Ρ Ι Ο Ν.

Σκαρίον. Pro Ἐσχάριον, ut Σκάρα, pro Ἐσχάρα. Vide infra Σχαρίον.

Σ Κ Α Ρ Μ Ο Σ.

Σκαρμὸς. Pro Σκαλμὸς. Apud Constantinum De Administr. Imper. Vide Πέλλα.

(a) Σ Κ Α Ρ Ο Λ Α Χ Α Ν Ο Ν.

Σκαρολάχανον. Vulgatum, *Scariola*. Indutus sativus. Occurrit apud Myrepsum de Drosatis cap. LXXI.

Σ Κ Α Ρ Φ Ι Ο Ν.

Σκαρφίον. Constantinus De Administr. Imper. Ῥίπτουσι δὲ καὶ σκαρφία περὶ τῶν πετεινῶν, εἴτε καὶ φαγεῖν, εἴτε καὶ σφάξαι αὐτοὺς καὶ ζῶντας ἐᾶσαι.

(b) ΣΚΑΤΑ. ΣΚΑΤΟΠΑΜΠΟΥΛΟΝ.

Σκατά. Corona pretiosa. Σκατὰ. *Stercus*. Σκύβαλον. Hinc compositum, Σκατοπάμπουλον. Ampulla, sive vas ad excipienda alui excrementa. Glossae Graecobarbarae. Αἰτνaῖον κάνθαρον, τὸν μέγαν. σκατοπάμπουλον τὸν μεγάλον.

Σ Κ Α Υ Τ Η Σ.

Σκαύτης. Corona pretiosa. Σκαύτης. *Fossor*. Σκάπτης.

Σ Κ Ε Β Ρ Ι Ο Ν.

Σκέβριον. *Scebrum*, sive *Sceurum*. Granarium. Horreum. Ex Alemannico, Scheur. Maximus Cent. II. cap. LXXXIV. Συνέπιπτον δὲ τῇ μνήμῃ τοῦ χρυσίου καὶ ἡ μνήμη τοῦ βαλλαντίου, καὶ τοῦ σκεβρίου, καὶ τοῦ κουβουκλείου, καὶ τῶν ἑξῆς. καὶ ἡ μὲν μνήμη τοῦ χρυσίου ἦν σύνθετος, εἶχε γὰρ τὸ πάθος· ἡ δὲ τοῦ βαλλαντίου, καὶ τοῦ σκεβρίου, καὶ τῶν ἑξῆς, ἁπλῆ. οὐ γὰρ εἶχε πρὸς αὐτὰ πάθος ὁ νοῦς. Ingulphus in Hist. *Coepit, largiente Domino, bonis omnibus abundare, ut tamen in thesauris, ac sceuris, quam in terris, ac tenementis ei pro primis amissis postmodum duplicia redderentur.* Ita rescribo. Hodie editur, *scauris*. Anastasius Bibliothecarius in Sergio. *Missus in locellum, quod scebrum carnale* (lego *chartale*, cum magno Baronio) *vocitatur, in hanc Vrbem Romanam ad confirmandum.* Item dicunt *scuria*. Lex Alemannorum Tit. LXXXI. *Scuriam, vel graneam, servi si incenderit, cum* vi. *sol. componat, & similem restituit.* Sed de hoc, & talibus, locus quoque erit in Glossario Latino-barbaro, quod adorno.

[a] In Lexico Ἰατρικῷ Bibl. Paris. Σκαρολάχανον. τὸ παρθενόδιν. *Donius*.

[b] Gr. Veteres Σκατ. *Donius*.

Σ Κ Ε Δ Ο Π Ο Λ Η.

Σκεδοπόλη. Glossae Latinograecae. *Pedical*. Παγίς. σκεδοπόδη.

Σ Κ Ε Θ Θ Ε Ι Ν.

Σκεθθεῖν. Stimulare. Verberare. Glossae Graecobarbarae. Κέντρον ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντοῦσι, ἢ σκεθθὶν μὲ τὸ ὁποῖον σκεθθοῦσιν ἐκεῖνοι ὅπου ἀροτριάζουσιν τὰ βόδια.

ΣΚΕΘΘΙΝ. ΣΚΕΘΘΟΒΕΓΙΟΝ.

Σκέθθιν. Aculeus. Stimulus. Glossae Graecobarbar. Τὸ σκέθθιν, τὸ κέντρον τοῦ φλαγγίου. Iterum alibi. Ἄκαινα, κέντρον ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντοῦσιν. ἢ σκέθθιν, μὲ τὸ ὁποῖον σκεθθοῦσιν ἐκεῖνοι ὅπου ἀροτριάζουσιν τὰ βόδια. Et hinc compositum, σκεθθοβέργιον. Virga aculeata. Alibi in iisdem Glossis. Βούκεντρον. βουκέντριν. βουκεντροβέργια. σκεθθοβέργια.

Σ Κ Ε Θ Θ Ο Τ Ο Ν.

Σκεθθοτόν. Acuminatum. Glossae Graecobarbarae. Δυνατὸν ξύλον, ἢ σκεθθοτόν.

Σ Κ Ε Ν Δ Υ Λ Ι Ο Ν.

Σκενδύλιον. Teli genus. Hero in Βελοποιϊκοῖς. καὶ ἐσχισμένος ἔσω ἐκ τοῦ ἐπικεκαμμένου ἄκρου, ὥστε δίχηλον γίνεσθαι, καθάπερ τῶν καλουμένων σκενδυλίων.

Σ Κ Ε Υ Ο Φ Υ Λ Α Ξ.

Σκευοφύλαξ. Qui sacra ecclesiae vasa custodiebat. Theodorus Anagnosta Eclog. II. Προχειρίζεται δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐπίσκοπον Μακεδόνιόν τινα τῆς ἐκκλησίας πρεσβύτερον, καὶ σκευοφύλακα. Vnus inter illos dignitate excellebat, qui ὁ μέγας dicebatur. Codinus. Ὁ μέγας σκευοφύλαξ, κρατῶν τὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας. Balsamon De Charthoph. & Protecd. Τῶν ἱερῶν κειμηλίων ἐπιμέλειαν ἔχει ὁ μέγας σκευοφύλαξ. Et de hoc capienda inscriptio epistolae cuiusdam Photianae. Εὐλαμπίῳ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ σκευοφύλακι. Designabatur hic ab Imperatore usque ad tempora Isaacii Comneni, qui ius illud omne in Patriarcham transtulit. Zonaras in eius vita. Μέχρι τότε τοῦ μεγάλου οἰκονόμου προχειριζομένου παρὰ τοῦ βασιλεύοντος, ἀλλὰ μὲν καὶ τοῦ σκευοφύλακος, ἐκεῖνος δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τὴν τοῦ πατριάρχου ἔθετο ἐξουσίαν, ἀποξενώσας ἀμφοῖν τὸ δημόσιον. Erat vero tertius in ordine τῶν ἐξωκατακοίλων, ut discimus ex Codino, & Ioanne Episcopo Citri. Sed simplicium Sceuophylacum tres ordines erant: hi enim presbyteri, illi diaconi, isti lectores. Atque e presbyteris quidem quatuor, e diaconis sex, e lectoribus duo. In Constitut. Heraclii. Σκευοφύλακας πρεσβυτέρους μὲν τέσσαρας· διακόνους δὲ ἕξ, ἀναγνώστας δὲ δύο. De Sceuophyla-

ce

ce presbytero ecce, & in Theodori Anagnostae verbis citatis, & in Catalogo Patriarcharum. Τιμόθεος πρεσβύτερος κωνσαντινυπόλεως, κ̀ σκευοφύλαξ ἐπὶ ἀνασασίυ κ̀ ἰουςίνυ. De diacono in eodem Κωνςαντῖνος διάκονος τ̃ αὐτῆς ἐκκλησίας, κ̀ σκευοφύλαξ. Porro, & inter palatinas dignitates aliquis hoc nomine in exercitu Imperatoris. Balsamon loco citato Οὕτω κ̀ νομοφύλαξ καλεῖται, κ̀ σκευοφύλαξ τυ̃ βασιλικυ̃ ςρατοπέδυ.

ΣΚΗΝΙΟΝ.

Σκηνιόν. Pro Σχοινίον. Funis. Gloss. Graecobarbarae. Κρίκοι δὲ ὧν οἱ κάλοι διαδέχονται. κρικέλλια ἢ κρικήλλια διὰ τῶν ὁποίων διαβαίνυν τὰ σχοινία, ἢ σκηνιά.

ΣΚΙΑΔΗ.

Σκιάδη. Pro Σκιάδιον. Corona pretiosa. Σκιάδη. *Pileus*. Σέγαςρον.

ΣΚΙΑΚΟΝ.

Σκιακόν. Vmbrosum. Tenebrosum. Glossae Graecobarbarae. Α'νήλια χωράφια, ὅπυ δὲν τῶν κρύῃ ὁ ἥλιος. σκιακά.

(a)ΣΚΙΓΚΟΣ.

Σκιγκός. Perna. Ex idiomate Francorum, sive Alemannorum, Schincke. Nicetas in Imperio Andronici lib. II. De crocodili posteriori crure usurpavit per catachresin. Α'πὸ ζώυ κροκοδείλυ κατασκευαζόμενον σκιγκὸν λεγόμενον. Theodorus Priscianus lib. II. cap. xI. *Reparatum est & pipere, satyrio, & scinco, & erucae semine*. Hinc compositum, *Friscinga*. Sed de hoc in Glossario Latinobarbaro.

ΣΚΙΝΟΣΑΠΩΝΟΝ.

Σκινοσάπωνον. Demetrius Constantinopol. Hieracos. lib. I. cap. CXXXIII. Καὶ ἀκατίδας, ἤγυν κυβαρίδας φρίξας, κ̀ τρίψας, κ̀ μίξας, εἶτα σκινοσάπωνον. Est genus saponis, ut adparet.

ΣΚΙΠΙΩΝ.

Σκιπίων. *Scipio*. Glossae Latinograecae. *Scipio*. Σκιπίων.

ΣΚΛΑΒΑ.

Σκλάβα. Serva. Ancilla. Ex idiomate exotico. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Α'σεβὴς κ̀ κακόδοξος ὑπῆρχεν, κ̀ λαβὼν γυναῖκας δέκα, κ̀ σκλάβας ἐκκαίδεκα.

ΣΚΛΑΒΙΑ.

Σκλαβία. Servitus. Gloss. Graecobarbarae. Αἰχμαλωτίζοντα, ἐκεῖνον ὁπῦ φέρῃ εἰς σκλαβίαν τ̃ ἄνθρωπον δυναςικῶς. Iterum alibi. Α'γγαρεία, δυλεία, σκλαβία.

ΣΚΛΑΒΙΝΑ.

Σκλαβίνα. Italicum. *Schiavina*. Teges. Corona pretiosa. Σκλαβίνα. *Stragulum*. Σισύρα. Glossae Graecobarbarae. Ι'μάτιον. ἢ ῥῦχον. ἢ ἀπεύκλω. ἢ καρπετιά. ἢ σκλαβίνα.

ΣΚΛΑΒΙΝΙΑ. ΣΚΛΑΒΙΝΙΣΚΙΟΝ.

Σκλαβινία, sive Σκλαβλωία. Ensis genus. Incertus Auctor apud Etymologicographum. Ε'κεῖνοι δὲ ὀλίγοι ὄντες, ἀνοίξαντες ἑτέρας πύλας ἔφερον τὰς σκλαβλωίας. Hinc diminutum, σκλαβινίσκιον. Mauricius. Εηρύτλας, ἠτοι λακίδια, σκλαβινίσκια. Vide Α'κλίδια. Nihil aliud est, quam Italorum, *Spada schiavonesca*.

ΣΚΛΑΒΙΣ.

Σκλάβις. Vide Σκλάβος.

ΣΚΛΑΒΟΝΝΕΙΝ. ΣΚΛΑΒΟΥΝ. ΣΚΛΑΒΟΓΕΝΗΣ.

Σκλαβόνειν, & Σκλαβῦν. In servitutem redigere. Glossae Graecobarbarae. Αἰχμαλατίζοντα, ὁπῦ τὸν σκλαβόνῃ ςανικῶς. Constantinus Them. Occident. VI. Ε'σκλαβώθη δὲ πᾶσα ἡ χώρα, κ̀ γέγονε βάρβαρος, ὅτε ὁ λοιμικὸς θάνατος πᾶσαν ἐβόσκετο τὴν οἰκυμένlω. Ita corrigo; nam mendosum est id quod editur, ἐθλαβώθη. Occurrit mox ibidem iterum corruptum. Sic σκλαβογενὴς, apud Annam Comnenam Alexiad. lib. II. Καὶ μᾶλλον τῶν εἰρημένων δύο βαρβάρων σκλαβογενῶν, τοῦ τε Βορίλου φημὶ, κ̀ τυ̃ γερμανυ̃. Hodie itidem mendose illic editum est, θλαβογενῶν.

ΣΚΛΑΒΟΣ.

Σκλάβος, sive Σκλάβις. Servus. Italicum, *Schiavo*. Gallicum, *Esclave*. Glossae Graecobarbarae. Δῦλαι, πέδενες, σκλάβες. Iterum alibi. Οἰκέτης, δῦλος δυλευτής, σκλάβος, κόπελλος. Nicetas in Man. Comneno libro IV. Καὶ ὡς ἀνδραπόδοις χρῆσθαι τοῖς ἐλευθέροις, κ̀ ὡς σκλάβοις ἀγοραςοῖς τοῖς ἀξιωτέροις ἐνίοτε ἀρχὴν προσφέρεσθαι. Malaxus in Hist. Patriarch. Καὶ τὸν ἔκοψαν, ὅταν τὸν ἐπῆραν σκλάβον ἐδῶ εἰς τὴν κωνςαντινύπολιν. Iterum. Καὶ τῆς ὥρας εὐγῆκε καδδῆς κ̀ σκλάβος ἀπάνω τυ.

ΣΚΝΙΘΘΕΣ.

Σκνίθθες. Vrticae. Glosse Graecobarbarae. Κνίδαι. κνίθθες. σκνίθθες.

ΣΚΟΝΤΑΠΤΕΙΝ. ΣΚΟΝΤΗΛΕΙΝ.

Σκοντάπτειν, & Σκοντηλεῖν. Errare Peccare. Glossae Graecobarbarae. Α'πταιςος. ὅπυ δὲν ἔπταισεν. ὅπυ δὲν ἐσκόνταψεν. ὅπυ δὲν ἐσκοντήλησεν. ἢ ὅπυ δὲν ἔσφαλεν. ἢ ἐφακίζσεν.

(a) Scincus, animal est simile Crocodilo. *Donius*.

ΣΚΟΡ-

ΣΚΟΡΔΑΡΙΣΜΕΝΟΝ.

Σκορδαρισμένον. Corona pretiosa. Σκορδαρισμένον. *Redemtum*. Εἰσπραττόμενον.

ΣΚΟΡΔΟ.

Σκόρδο. Corona pretiosa. Σκόρδο. *Allium*. Σκόροδον.

ΣΚΟΡΔΟΡΑΣΑΡΙΝ.

Σκορδοράσαριν. Scordium. Trixago palustris. Myrepsus lib. De Antid. cap. XXVII. Σκορδοράσαριν, τὸ λεγόμενον ἰταλικῶς ἄτα φέτιδα.

ΣΚΟΡΠΙΩΝ.

Σκορπίων. *Scorpio*. Machina bellica. Onomasticon Vetus. *Archubalista*. Σκορπίων. In Lexico Stephani. Σκόρπιοι, ἤτοι σκορπίδια, ταῦτα εἴδη ἐστὶν ὅπλων πολεμικῶν. Vide descriptionem apud Ammianum lib. XXII. & Vitruvium lib. X. cap. XV. Caper sagittam esse ait libro de Orthographia. *Scorpio bellica res est, id est, sagitta, at Scorpius animal.* Pro flagello quoque usurparunt. Honorius Serm. de S. Laurentio. *Victima Christi in catasta extenditur, cum scorpionibus, id est, flagellis in modum scorpionum aculeatis caeditur*. Sed illa verba, *id est, flagellis in modum scorpionum aculeatis*, merum glossema sunt, itaque tollenda. Lectionale a flagellis distinguit. *Cum comminata sibi ab Imperatore tormenta nihili penderet, item scorpionibus, debinc fustibus adgressus, exinde flagellis dire caeditur*. Et est terminus quandoque, ex congerie lapidum. Siculus Flaccus. De Condit. Agror. *Alii congeries lapidum pro terminis observant, & scorpiones adpellant*. Et mox. *Congeries lapidum acervatim congestae sunt, quos scorpiones adpellant*. Apud Auctores de Limitibus scribitur, *Scorofiones*.

ΣΚΟΤΕΙΝΟΤΡΑ.

Σκοτεινοῦρα. Caligo. Obscuritas. Tenebrae. Gloss. Graecobarbarae. Σκοτεία. σκότος. σκοτεινοῦρα. σκοτινίασμα.

ΣΚΟΤΗ.

Σκότη. Iecur. Exstat in Turcograecia Crusii. Detortum est ex συκώτιον, de quo supra.

ΣΚΟΤΟΜΟΣ.

Σκοτομός. Caedes. Glossae Graecobarbar. Ἀνδροφονίαι. φονικὰ, καὶ θάνατοι, καὶ σκοτομοὶ τῶν ἀνθρώπων.

ΣΚΟΤΟΤΛΑΤΟΣ.

Σκουτλάτος. *Scutulatus*. Arrianus in Periplo maris rubri. Φορτία δὲ εἰς αὐτὴν προχωρεῖ, πορφύρα διάφορος, καὶ χυδαία, καὶ ἱματισμὸς ἀραβικὸς χειριδωτὸς, ὅτε ἁπλοῦς, καὶ ὁ κοινὸς, καὶ σκουτλάτος, καὶ διάχρυσος.

ΣΚΟΤΩΝΕΙΝ.

Σκοτώνειν. Occidere. Nicetas in Man. Comneno lib. VI. Οἱ δὲ τοῦτον σκοτώσαντες πέρσαι, ὡς εἶδον παριόντα τὸν αὐτοκράτορα (οὐδὲ γὰρ ἦν λαθεῖν) συγκροτηθέντες εἰς σπεῖραν, ὡς εἰς θήραμα μέγα τὸν βασιλέα ἐτήρουν. Et in Isaacio Angelo lib. II. Οἱ δὲ ἠγγέλλοντο παρὰ τῶν ὀπτήρων τὰ περὶ τὸν λαρδέαν καταρρήγνυσθαι χωρία, καὶ πλείους μὲν σκοτῶσαι, οὐκ ἐλάττους δὲ συνειληφέναι. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.
Ἔξελθε σύντομα τοργὰ σκοτώσῃς τὸ θηρίον.

ΣΚΟΤΒΙΤΩΡ.

Σκουβίτωρ. *Excubitor*. Glossae Basilicorum. Σκουβίτορες. οἱονεὶ φύλακες ἄγρυπνοι.

ΣΚΟΤΛΙΚΗ.

Σκουλίκη. Pro Σκώληξ. Corona pretiosa. Σκουλίκη. *Aerugo*. Σῆς. Iterum alibi. Σκουλίκη. *Vermis*. Σκώληξ.

ΣΚΟΤΛΚΑΙ. ΣΚΟΤΛΚΕΤΕΙΝ.

Σκοῦλκαι. *Sculcae*. Quasi *Exculcitae*. Excubiae. nam Κοῦλκα est *Culcita*: ut supra docuimus. Theophylactus Simocatta Histor. Mauric. lib. VI. cap. IX. Τῇ παροινίᾳ τὰς εὐπραξίας νοθεύσαντες τῆς διαφρουρᾶς κατημέλησαν, ἣν σκοῦλκαν σύνηθες τῇ πατρίῳ φωνῇ ῥωμαίοις ἀποκαλεῖν. Leo Constitut. XVII. Οὐ δέον, ὦ στρατηγὲ, εἰς ἀπείρους τῶν τοιούτων ἀνθρώπους τὰς σκούλκας, ἤγουν τὰς διὰ τῶν κατασκόπων τῶν σῶν διακρίσεις καταπιστεύειν. Occurit illic pluries. Et videtur proprie equitum fuisse. Hinc Papias. *Sculca, in lege pro cabalcada*. Hinc Σκουλκεύειν. Explorare. Leo in Tacticis. Ἵνα σκουλκεύωσι καὶ γινώσκωσι μήποτε ἐγκρύπτωνται εἰς ὄλεθρον. Ita emendo. Perperam erat in Manuscripto. Ἵνα καὶ ἐκουλκεύονται γινώσκουσι μήποτε. Et compositum, προσκουλκεύειν. Idem Leo alibi. Δεῖ γὰρ καὶ αὐτοῖς τοὺς εἰς ἔγκρυμμα ἀπερχομένους προσκουλκεύειν ἀσφαλῶς, καὶ οὕτως ἁρμόζεσθαι τῇ τῶν ἐχθρῶν ἐπιθέσει.

ΣΚΟΤΛΚΑΤΟΡΕΣ.

Σκουλκάτορες. Truncate, pro ἐξκουλκάτορες. *Exculcatores*. Excubitores. Constantinus De Administrat. Imper. Γνώμην τοῦτο διὰ τῶν σκουλκατόρων ἡμῶν. πάντας ὑμᾶς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου κατασφάζομεν. Occurrit quoque apud Leonem Constitut. XVII.

ΣΚΟΤΛΛΑΡΙΚΙΑ.

Σκουλλαρίκια. Pro Σκολαρίκια. Inaures. Achmes in Introduct. in Astrolog. Δηλοῖ πάλιν κοκκία δριμέα, καὶ ἐγκόσμια, δακτυλίδια, βραχιάλια, σκουλλαρίκια, καὶ τὰ ὅμοια. In Turcograecia Crusii est. Σκουλλαρίγια.

ΣΚΟΥΛΟΥΚΙΝ.

Σκυλύκιν. Pro Σκωλήκιον. Vermis. Glossae Graecobarbarae. Σκώληξ. σκυλύκιν.

ΣΚΟΥΛΟΥΠΑΝΔΡΟΣ.

Σκυλύπανδρος. Scolopendra. Gloss. Graecobarbarae. Ζῶον ὅπου ἔχει πολλὰ πόδια, ἢ ποδαρια, τὸ ὁποῖον καλεῖται σκυλύπανδρος, ἢ κολόπανδρος.

ΣΚΟΥΛΤΑΙ.

Σκοῦλται. *Auscultae* [a]. Auscultationes. Excubiae. Vulgo *Sentinellam* adpellamus. Truncata autem vox est, ut μῦλτον. *Tumultus*. Στῦρος. *Obscurus*: & talia. Mauricius Strateg. lib. VI. cap. 11. Ἐν μὲν τοῖς κούρσωρσιν, ἢ σκούλταις, ἀναγκαῖον ἔχειν τὰ ἀδέξαλα τοὺς στρατιώτας.

ΣΚΟΥΛΤΑΤΩΡΕΣ.

Σκουλτάτωρες, *Auscultatores*. Excubitores. Mauricius lib. IX. Ὁ ἐν πείρᾳ σκουλτάτωρ δύναται ἔκ τινων σημείων, καὶ πρὶν ἢ τοὺς πολεμίους θεάσηται, κατανοῆσαι τὸ μέτρον τοῦ πλήθους αὐτῶν. Vide Glossarium doctissimi Rigaltii.

ΣΚΟΥΠΑ.

Σκοῦπα. *Scopae*. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem, Ὀφελτρεύωσι, σαρώσωσι. σαρὸν γὰρ, καὶ ὄφελτρον, καὶ ὄφελον, καὶ ὄφελμα, ἢ σκοῦπα λέγεται.

ΣΚΟΥΡΙΑΖΕΙΝ.

Σκουριάζειν, *Obscurare*. Denigrare. Anonymus De nuptiis Thesei.

Οὐδὲ πολλὰ ἀλάρματα λαμπρὰ, ἢ σκουριασμένα.

ΣΚΟΥΡΔΟΥΛΙΟΝ.

Σκουρδύλιον, sive Σκορδύλιον. Piscis genus, qui σκόδυλος, & σκορδύλη alias. Orneosophion. Καὶ πάλιν μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ δὸς ἀπὸ σκορδυλίου αἴγινα πέντε. Et mox iterum. Τὰ ὅλα δὲ σκουρδύλια δοθήτωσάν αὐτῷ μετὰ κρέατος ἡψημένα.

ΣΚΟΥΡΤΖΙΑ.

Σκουρτζιά. *Scortea*. Flagellum e scorto, id est, corio. Glossae Graecobarbarae. Ἄρδης. μάστιξ. βύνευρος. μύνεβρος. σκουρτζιά.

ΣΚΟΥΤΑΡΑΤΟΣ.

Σκουταράτος. *Scutatus*. *Scutarius*. Constantinus in Tacticis. Εἶχε δὲ καὶ ψιλοὺς ἤγουν τοξότας, καὶ ῥιπταριστὰς, καὶ σφενδοβολιστὰς, τοὺς ἡμίσεις τῶν σκουταράτων. Occurrit illic pluries.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΝ.

Σκουτάριον. *Scutum*. Glossae Graecolatinae. Σκουτάριον. *Cetra*. Suidas. Θυρεὸς, ὅπλον, τὸ παρ' ἡμῖν σκουτάριον. Occurrit passim.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΣ.

Σκουτάριος. *Scutarius*, *Scutatus*. Marcus Antoninus. Τῶν εἰς ἑαυτὸν lib. I. Παρὰ τοῦ τροφέως τὸ μήτε πρασιανὸς, μήτε βενετιανὸς, μήτε παλμουλάριος, ἢ σκουτάριος γενέσθαι.

ΣΚΟΥΤΕΛΑ. ΣΚΟΥΤΕΛΙΟΝ. ΣΚΟΥΤΕΛΛΟΝ. ΣΚΟΥΤΛΟΝ.

Σκουτέλα. *Scutella*. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Καὶ χρεία ἀνένει που πέ τες δὲν τρέχω στὴν σκουτέλα.

Corona pretiosa. Σκουτέλα. *Paropsis*. Τρυβλίον. Item σκουτέλιον, & σκούτελλον. Codinus. Καὶ ὁ πιγκέρνης αὐτίκα τὸ τοῦ οἰνοχόου φέρει σκουτέλιον. Nicetas in Murtzuflo. Τὰ μὲν δίεδρανον, καὶ τοὺς ἐγκειμένους κόσμους ἐνεκολπίζοντο, τὰ δὲ εἰς σκουτέλλια καὶ πινάκια ταῖς ἑαυτῶν τραπέζαις παρέφερον οἱ τοῦ ἀντιχρίστου πρόδρομοι. Glossae Graecolatinae. Σκούτελλον. *Scutella*. Et Graecobarbarae. Ἄλυσον. τρυβλίον. σκουτέλλιν. Etiam dicebant σκοῦτλον. Invenio in Glossis Graecolatinis, quas citavi. Σκοῦτλον. *Scutella*. Apud Crusium in Turcograecia legitur, Σκουτέλι. *Orbiculus*.

ΣΚΟΥΤΕΡΗΣ. ΣΚΟΥΤΕΡΙΟΣ.

Σκουτέρης, sive Σκουτέριος. Cave confundas cum scutario: nam hic longe alius erat, & ferebat scutum, ac labarum Imperatoris. Codinus De Offic. Ὁ σκουτέριος βαστάζει τὸ διβέλλιον, καὶ τοῦ βασιλέως σκουτάριον. Vide Διβέλλιον. Planudes in epistola ad Melchisedec. Δέδοται δι' αὐτῷ καὶ πρὸς τὸν ὁμότιμον ὑμῖν φίλον τὸν σκουτέριον ἐπιστολή. Habebat autem dignitatem marchionis. Gregoras lib. VII. Ὅπερ ἐν τοῖς ῥωμαίων στρατεύμασιν ὁ τὴν βασιλικὴν κατέχων σημαίαν, τοῦτο παρὰ λατίνοις μαρκέσιος.

ΣΚΟΥΤΕΥΕΙΝ.

Σκουτεύειν. Scuto defendere. Mauricius libro I. cap. XX. Τρεῖς ἢ τέσσαρας μὲν ψιλοὺς ἀκοντιστὰς, ἐπιφερομένους καὶ τὰ σκουτάρια αὐτῶν, ἵνα εἰ χρεία γένηται, καὶ σκουτεύωσι καὶ ἀκοντίζωσιν οἱ αὐτοί. Immo simpliciter pro *Defendere* ponit Constantinus in Tacticis. Πλὴν ἵνα περιπατῶσι παρέξω τῆς παραταγῆς, πρὸς τὸ φυλάττεσθαι καὶ οἰνεὶ σκουτεύεσθαι ὑπ' αὐτῶν τὴν παραταγήν.

ΣΚΟΥΤΛΟΝ.

Σκοῦτλον. Vide Σκουτέλα.

ΣΚΟΥΦΙΑ.

Σκουφία. Galericulus. Italicum, *Cuffia*. Codinus

(a) Gallice, *Escoultes*, sive *Escoutes*. *Donius*.

dinus De Offic. Ἐκτὸς ἢ φορῦσι τὰς τοιαύτας ϛκαφίας μετὰ κατασίων. Corona pretiosa. Σκυφία. *Capitium*. Κυνῆ. Papias. *Cidaris*, *mitra*, *tiara*, *pileus sacerdotalis*, *cuphia*. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ὡς χιμήτελαι φάλκονας ὅταν ξέβῃ κτὴν σκύφια.

ΣΚΡΙΒΑΣ. ΣΚΡΙΒΩΝ.

Σκρίβας, sive Σκρίβων. *Scriba*. Sed triplex est huius vocis notio. Aut enim scribam significat, aut praefectum satellitum Imperatoris, aut medicum castrensem, qui exercitum sequebatur, militesque in acie vulneratos curabat, atque olim διποτάτ☉ etiam dicebatur. De scriba Glossae Basilicorum. Σκρίβα. γραφεύς. Et Constantinus Porphyrogenneta Novell. XI. Ἐπειδὴ ὁ ϛκρίβας ὐκ ἔϛι δικαι☉ δικαϛὴς, ἀλλὰ καὶ τῶν θεματικῶν κριτῶν, καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιγραφέων ὑποβέβηκε. Harmenopulus lib. V. Tit. XI. Σὺν ἀκριβείᾳ δὲ καὶ αὐτὸς ποιεῖν ἀπογραφὴν παρόντ☉ καὶ σκρίβα, ᾧ ἡ ἐπὶ τύτων φροντὶς ἐπιτέτραπλαι. De satellitum praefecto auctor est Suidas. Σκρίβων κατὰ λατίνυς σωματοφυλάκων ὑπερφερόμϑ☉. Quae totidem paene verbis habes in Glossis Basilicorum. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. libro I. cap. IV. Ξυνωρικεύυσι δ' αὐτῷ καὶ κομβυτίολον, ἄνδρα τ̃ σωματοφυλάκων τῦ βασιλέως ὑπερφερόμϑυον, ὃν σκρίβωνα τῇ λατινίδι φωνῇ ῥωμαῖοι κατονομάζυσι. Iterum libro VII. capit. III. Ἕνα τινὰ τῶν τοῦ βασιλέως σωματοφυλάκων, ὃν σκρίβωνα ῥωμαῖοι κατονομάζουσι, εἰς τ̃ ἑαυτῦ σκηνὴν μετάκλητον ποιησάμϑ☉. Et hac notione accipi debet apud Anastasium in Vigilio. *Quo audito Augusta misit Anthemium scribonem cum iussionibus suis*. Et in Theodoro. *Omnes, qui in consilio cum ipsis fuerant imboiatos misit Ravennam per manus Maurini scribonis, & Thomati chartularii*. De medico autem castrensi locus est in Leonis Tacticis. Δαιποτάτοι προσηγορεύοντο τὸ παλαιὸν οἱ νῦν λεγόμενοι ϛκρίβωνες, οἵ τινες παρακολουθῦντες τῇ παρατάξει τὺς ἐν τῇ μάχῃ τραυματιζομένυς ἀναλαμβάνονται ὡς ἰατροὶ, καὶ περιποιῶνται.

ΣΚΡΙΜΙΔΟΡΟΣ.

Σκριμιδόρ☉. Gladiator. Italicum, *Schermitore*. Corona pretiosa. Σκριμιδόρ☉. *Gladiator*. Ὁπλομάχ☉.

ΣΚΡΙΝΙΑΡΙΟΣ.

Σκρινιάρι☉. *Scriniarius*. Suidas. Σκρινιάριος, ὁ χαρτουλάρι☉ τῦ ἐπάρχου, ὁ αἴρων τὸ σκρίνιον, ἤτοι τὸ κιβώτιον. Etymologici Auctor. Σκρινιάρι☉ τῆς δικικῆς ὑπάρχων τάξεως, λατίνων φωνῇ. ὅ ἐϛι νοτάρι☉ ἑλληνικῶς, ἢ χαρτοφύλαξ. ϛκρινίον γὰρ τὴν δυφακτικὴν λάρνακα οἱ ῥωμαῖοι καλῦσι. Sed errat, quod χαρτοφύλακα dicat; debuisset χαρτυλάριον. Vt Suidas. Infra ostendemus errorem. Basilicorum Eclog. VI. Δίκαιον ϛρατιωτικῦ πεκυλίυ ἔχυσι καὶ οἱ σκρινιάριοι, καὶ οἱ ἐξσκέπτωρες τῦ ἐπάρχυ πραιτωρίων. Corrupte apud Constantinum Them. Orient. I. legitur, γηρινιάριοι, id quod ante me monuerunt viri docti.

ΣΚΡΙΝΙΟΝ.

Σκρίνιον. *Scrinium*. Glossae Basilicor. Σκρίνια, αἱ ἄρκλαι. Iulianus in epistola ad Commune Iudaeorum. Καὶ πυρὶ παρέδωκα τὰ βρέβια τὰ καθ' ὑμῶν ἐν τοῖς ἐμοῖς σκρινίοις ἀποκείμϑυα. Evagrius lib. III. cap. XXXIX. Καὶ τῶν καλυμένων ἰδικῶν σκρινίων τυχεῖν, καὶ τ̃ τὰ τοιαῦτα διαψηφιζόντων. In Notitia Consuetudinum. Μετὰ τῶν τεσσάρων σκρινίων τῦ θείυ λατερκύλυ. Et observa illic, μετὰ τῶν τεσσάρων σκρινίων. Nam tot erant numero. Notitia Imperii. *Magistri scriniorum quatuor*, *memoriae*, *epistolarum*, *libellorum*, *epistolarum Graecarum*.

ΣΚΡΙΠΤΟΝ. ΣΚΡΙΠΤΟΦΟΡΟΣ.

Σκριπτόν. *Scriptum*. Glossae Basilicorum. Σκριπτόν. τὸ γεγραμμένον. Hinc σκριπτοφόρος. Scriniarius. Chartularius. Eaedem Glossae. Σκρινιάριοι, σκριπτοφόροι, ἤγουν χαρτουλλάριοι. Ita emendandum censeo: nam nauci est, quod editur. Σκρινιάριοι, σκηπτροφόροι. ἢ χαρτυλάριοι.

ΣΚΡΟΦΕΣ. ΣΚΡΟΦΕΙΟΝ.

Σκρόφες. *Scrophae*. Glossae Graecobarbarae. Ἀμαράσαι, αἱ χοῖροι. αἱ σκρόφες. Hinc σκρόφιον, sive σκρώφιον, f. κρέας. *Scrofina*. Porcina. Glossae veteres Latinograecae. *Scrofina*. Σροφέα. Non recte editur, Σκρώφεα.

(a) ΣΚΥΒΑΛΑ.

Σκύβαλα. Magna palea. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΣΚΥΛΗ.

Σκυλή. Corona pretiosa. Σκυλή. *Canis*. Κύων.

ΣΚΥΛΟΜΑΓΓΟΣ.

Σκυλόμαγγ☉. Mango canum. Codinus de Offic. Ἄρχει ἢ καὶ τῶν κυνηγῶν τῶν λεγομένων σκυλομάγγων. Glossae Latinograecae. *Mango*. Κυνοτρόφ☉.

ΣΚΥΛΟΠΟΥΛΟΝ.

Σκυλόπουλον. Canis. Catellus. Demetrius Constantinop. Hieracosophii libro II. capit. LXXIII. Ἀπὸ σκυλύλυ μικρῦ, ἢ ἀπὸ γυρουνίου, διὰ τριῶν ἡμερῶν αὐτὸν θρέψῃς.

ΣΚΥΝΘΙΛΙΑ.

Σκυνθίλια. *Scintillae*. Chronicon Constantinopol Ἐκάει ἔκαμνον τὰ καρφία τὰ μικρὰ, τὰ βαταλαρικὰ, ἅπερ λέγυσι σκυνθίλια.

ΣΚΩΛΗΚΟΚΑΜΠΗ.

Σκωληκοκάμπη. Vermis genus. Euchologium in Orat. pro hortis, vineis, & arvis. Κάμ-

[a] Σκύβαλα exponuntur rudera. *Donius*.

Κάμπη, σκώληξ, σκωληκοκάμπη, σκάνθαρος, βροῦχος, ἀκρίς.

ΣΚΥΤΑΡΙΟΝ.

Σκυτάριον. *Scutum.* Hesychius. Ἀσπίδα, σκυτάριον. ἢ ὅπλον.

ΣΜΑΡΙΔΕΣ.

Σμαρίδες. Mulieres furiosae, Moschopulus. Μαινίδες, αἱ κοινῶς σμαρίδες.

ΣΜΑΧΗ.

Σμάχῃ. Pro εἰς μάχην. In pugna. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἐκάνῃ τοῦ τοὺς ἔδωκα ὅταν τοὺς ἦβρα σμάχῃ. (a)

ΣΜΙΜΕΝΟΣ.

Σμιμένος. Mixtus. Glossae Graecobarbar. Συγκεραμένον. σμιμένον. ἢ σμιχτόν.

ΣΜΙΟ.

Σμίο. Subito. Exstat in Turcograecia Crusii. In Corona pretiosa legitur, ἰσμίο.

(b) ΣΟΒΡΑΚΩΜΗΣ.

Σοβρακώμης. Gubernator. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΣΟΒΣΙΔΙΑΡΙΟΣ.

Σοβσιδιάριος. *Subsidiarius.* Glossae Basilicorum. Σοβσιδιαρία. ἡ ἁρμόζουσα τοῖς νέοις κατὰ τοῦ σκρίβα. Ita corrigo. Male editur. Σοβσιάρεια. Iterum alibi. Ἔστι δὲ σοβσιδιαρίου, καὶ ἐντὸς δύο ἐνιαυτῶν συναπτῶν καὶ πληροῦται. Etiam illic editur, σοβσιάρια.

ΣΟΖΑΤΟΣ.

Σοζάτος. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἐποίκε κεῖ στὴν δούλευσιν εἰς χρόνον γὰρ σοζάτον.

Μὲ πόνους κατασκευαγμοὺς σοῦ βασιλέως τὴν κόρτην.

Iterum alibi.

Οὐδὲν ἦτον πολλὰ μακρὰ ἀπετὴν χόρα ἡ στράτα,

Τρία μίλια τὸ διάστημα, ἀκέρια καὶ σοζάτα.

ΣΟΖΥΓΟΣ.

Σόζυγος. Pro Ἰσόζυγος. Glossae Graecobarbarae. Ἂν τίρροπον. ἰσοβαρές. ἢ ἰσοδύναμον. ἢ ἰσόβαρον. ἄλλοι χιόβαρον. ἢ σόζυγον. ἤγουν ἰσοζυγον.

ΣΟΚΑΜΙΛΑΥΧΟΝ.

Σοκαμίλαυχον. Truncatum, pro Ἐσωκαμίλαυχον. Pileolum interius, quale sub pileo gestant senes. Malaxus in Hist. Patriarch. Καὶ τὰ καμιλαύχια ἡμῶν, καὶ τὰ σοκαμίλαυχα, ἔρρηξαν κατὰ γῆς.

[a] Ita *Stambul* pro εἰς τὴν πόλιν. *Sathini*, pro εἰς Ἀθήνας. Vide inferius Σόλον.

ΣΟΛΑΡΙΟΝ.

Σολάριον. Vide Σωλάριον.

ΣΟΛΔΑΝΟΣ.

Σολδάνος. Vide Σουλτάνος.

ΣΟΛΔΑΟΣ.

Σολδάος. *Solidus.* Italicum, *Soldo.* Theonas in epistola ad Zigomalam. Στέλλουσί μοι ἐκεῖθεν μετὰ τοῦ ἡμετέρου καλογήρου σολδάοι πέντε. Henricus Monachus De Vita S. Germani lib. v.

Bis centum promunt instructo munere soldos.
Dona viro, ———

ΣΟΛΔΑΤΟΣ.

Σολδάτος. Vide Σουλδάδος.

ΣΟΛΔΙΟΝ.

Σολδίον. Stipendium. Ex Italico, *Soldo.* Glossae Graecobarbarae. Λαμβάνουσι τὰ στάμενα, ἢ καρτζᾶ, ἢ σολδία, ἤγουν χρήματα. Iterum alibi. Ἀπὸ στάμενα, ἢ ἀπὸ σολδία, ἢ ἀπὸ καρτζᾶ.

ΣΟΛΕΜΝΙΟΣ.

Σολέμνιος. *Solemnis.* Suidas. Σολέμνιος, ἡ παρὰ βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλησίαις. Neque ecclesiis dumtaxat, sed & militibus. Iustinianus Novell. cxxviii. Ἐπικοινοῦν τοῖς χρήμασιν ἅτινα τοῖς ἔργοις καὶ σιτωνικοῖς τῶν πόλεων, ἤτοι ἀγωγοῖς τῶν πόλεων, ἢ ἄλλως οἱοισδήποτε σολεμνίοις ἢ σαλαρίοις ἀφωρίσθησαν. Et Edicto xii. Προφάσει λογοθεσίων πολιτικῶν πόρων, ἤτοι τῶν καλουμένων σολεμνίων. Ecloga LL. Leonis, & Constantini. Ὅσα ἐκ βασιλικῆς ῥόγας, ἀννόνων τε, καὶ σολεμνίων τούτοις προσενεμέθησαν. Tertullianus De Coron. Mil. *Est & in alia militia regiarum familiarum: nam & castrenses adpellantur, munificae, & ipsae solemnium Caesareanorum.* Immo, & pro quovis honorario ponebant. Gloss. Basilicor. Σολέμνιον, σύνηθες τὸ διδόμενον παιδευταῖς, ἰατροῖς, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Arator lib. ii.

——— *solemnia nobis*
Cur, precor, ista datis, fragili quos corpore constat
Terrena sub lege premi? ———

ΣΟΛΗ.

Σολή. Pro Στολή. Theodosius Zygomala in epist. Τὰ σῦκα σοῦκα λέγουσι· τὸν βάτραχον, τακακᾶν· καὶ ἄλλα γελοῖα· ὡς καὶ τὴν στολήν, σολήν.

ΣΟΛΙΟΝ.

Σόλιον. *Solium.* Glossae Graecolatinae. Σόλια. *Soli.* Scribe *Solia.*

ΣΟΛΟΝ.

[b] Sopracomito. *Donius.*

ΣΟΛΟΝ.

Σόλον. Pro Εἰς ὅλον. Anonymus De bello sacro.

Ὡς κληρονόμ@ φυσικὸς σόλον τὸ τριγ[illegible]άτον.

Item alius De nuptiis Thesei.

Ε'γὼ νὰ σόλον τὸν κερὸν χεράμ[illegible] σὸν κόσμον
Οὐδέποτε τὴν δόξαν νὰ μὲν κατηγορήσω.

ΣΟΠΕΡΦΕΤΖΙΑΡΙΟΣ.

Σοπερφετζιάρι@. *Superficiarius*. Gloss. Basilicorum. Ι'ν ρὲμ βεκτιγάλια ἐτ σοπερφετζιάρια, ἡ διδομένη τοῖς ἐμφυτεύταις εἰς ἐκδίκησιν.

ΣΟΠΟΛΙΟΝ.

Σοπόλιον. Suburbium. Theodosius Zygomala in epist. Τὰ ἔξω τῆς πόλεως προαύλια, ἃ ἐξωπόλια ἐδῶ λέγειν, σοπόλια λέγουσιν.

ΣΟΠΡΑΒΕΣΤΑ.

Σοπραβέστα. Italicum. *Sopraveste*. Vestis superior. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Καὶ παρ τὴν σοπραβέστα μου μετζορδινίαις ἐκείναις.

ΣΟΡΤΙΑΖΕΙΝ.

Σορτιάζειν. Aptare. Glossae Graecobarbar. Α'ρμόζων. ἐκεῖν@ ὅπου σορτιάζει, κ̀ τεργιάζει, ἕνα μετ' ἄλλον.

ΣΟΤΑΛΙΟΣ.

Σουάλι@. Arithmetica. Adespota. Τοῦ σουαλίου καμπανοῦ, κ̀ τοῦ θαλασσίου, τῆς ῥίγλας.

ΣΟΤΒΑΙΟΤΒΟΣ.

Σουβαίουβ@. *Subadiuva*. Glossae Basilicor. Σουβαίουβ@, ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός. Vide Ρ'ουβαίουβ@.

ΣΟΤΒΛΑ. ΣΟΤΒΛΙΟΝ. ΣΟΤΒΛΙΖΕΙΝ.

Σοῦβλα. *Subula*. Etymologici Auctor. Ο'βελισκὸς οἱονεὶ ὀφελισκός τις ὢν ὁ εἰς μῆκ@ ὀφελλόμεν@. ὀφέλλειν γὰρ τὸ αὔξειν, κ̀ ὀβελός. σημαίνει δὲ ἀμφότερα τὰς σούβλας. Nectarius De Eleemos. Φλογισμοὶ πυρὸς πολυειδεῖς καὶ κακοτεχνοὶ, ἐσχάραι κ̀ λέβητες, σοῦβλαί τε κ̀ τήγανα, κ̀ ὅσα πότε ὄργανα θανάτου τοῖς χριστιανοῖς ἐπετίθεντο. Cedrenus. Ε'τέρους ἢ ἐπὶ σούβλαις προσαναρτήσαντες ἐπὶ πυρὸς ὤπτησαν. Etiam dicebant. Σουβλίον. Leo Constitut. v. Λωρόπικκα, πέδικλα, σεληναῖα σιδηρᾶ μετὰ καρφίων αὐτῶν, ῥινία, σουβλία. Suidas. Ο'πήτιον, τὸ σουβλίον, τὸ τὰς ἱμὰς ἐμποιοῦν. Iterum alibi. Η'πήτριον, σουβλίον, ᾧ ῥάπτουσι τὰ βυρσάρια. Moschopulus. Περόνη, τὸ σουβλίον. Glossae Graecolatinae. Σουβλίον. *Subula*. Atque hinc Σουβλίζειν. Suidas. Ε'πήρειν, ἐσούβλιζεν. Iterum alibi. Πείρω, τὸ ἀπόπειραν ποιοῦμαι. πείρω δὲ, τὸ σουβλίζω, κ̀ κεντῶ. Rursum. Πεπαρμέν@. ἐσουβλισμέν@. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. III. Πείροις, σούβλιζε.

ΣΟΤΒΛΟΠΟΤΛΟΝ.

Σουβλόπουλον. *Subula*. Est ὑποκοριστικόν. Qua forma multa talia efferebant. Glossae Graecobarbarae. Α'κροπόρους, τοὺς ὀβελίσκους, σουβλόπουλα, σουβλόπουλα.

(a)ΣΟΤΒΡΙΚΙΟΝ.

Σουβρίκιον. *Subricula*. Glossae Veteres Graecolatinae.

ΣΟΤΒΣΕΛΛΙΟΝ.

Σουβσέλλιον. *Subsellium*. Basilic. Eclog. XLIV. Σουβσέλλια, σκαμνία, κλίναι, κἂν ὦσιν ἐγγυρωμέναι, στρώματα, προσκεφάλαια.

ΣΟΤΓΕΣΤΙΟΝ.

Σουγέστιον. *Suggestio*. Relatio Glossae Basilicorum. Σουγέστιον. ἀναφορά.

ΣΟΤΓΛΑΡΙΟΝ.

Σουγλάριον. *Sigillarium*. Glossae Basilicor. Σουγλάριον. ἐργαλειοθήκη.

ΣΟΤΓΛΗ. ΣΟΤΓΛΟΠΟΤΛΟΝ.

Σούγλη, & Σουγλόπουλον. *Subula*. Non semel occurrit in Glossis Graecobarbaris. Vide Σουβλόπουλον.

(b)ΣΟΤΔΑ. ΣΟΤΔΑΤΟΝ.

Σοῦδα. Fossa. Leo Constitut. XIV. Περιβαλοῦ σοῦδαν βαθεῖαν, κἂν εἰς μίαν μόνην ἡμέραν, ὡς εἴρηται, ὀφείλεις ἀπληκεύειν. Constantinus in Tactic. Ο'ρυσσε ἔξωθεν σοῦδαν πλάτ@ μὲν ποδῶν ε' ἢ κ̀ ς'. βάθ@ δὲ ποδῶν ζ' ἢ κ̀ η'. Item De Administr. Imper. Ε'ν ᾧ κ̀ σοῦδαν οἱ παλαιοὶ ποιησάμενοι διεβίβασαν τὴν θάλασσαν. Apud Nicetam est, σοῦδαν ποιεῖν, pro διαταφεύειν. Galterus Alexandridos libro VI. *Sudem* pro ligone posuit.

Quippe inter primos galeato vertice primus
Fulminat in muros, nunc grandia saxa volutans,
Nunc sude suffodiens, nunc frangens ariete portas.

Et Wippo De vita Chonradi Salici. *Nequaquam, nisi securibus, & sudibus, de terra in circuitu gelata evelli potuissent*. Vel etiam exponi potest, *Sudes:* ut Σοῦδα. *Sedes*. Inde Σούδατον. *Sudatum*. Vrbicius. Βασαγαὶ παπυλαιώνων, ἀσχολίαι περὶ τὴν τούτων καλφάπηξιν, φοσσάτων ἢ σουδάτων ἐργασίαι. Est autem σουδάτον, munimentum e valli, e sudibus fieri solitum. Nam sudibus muniri valla consuevisse, & olim & nunc, est notissimum. Ammianus lib. XXXI. *Ibi vallo sudibus fossaque firmato, Gratianum impatienter oppertens, Richomerem comitem domesticorum susce-*

(a) Sobriquet. *Donius*.
(b) Scholiastes Eurip. Phoeniss. ad illud. Καὶ τάφρου πέλας, exponit, πλησίον τῆς σούδας. *Donius*.

suscepit. Beda Hist. Anglic. lib. I. cap. VI. *Vallum vero, quo ad repellendam vim hostium castra muniuntur, fit de cespitibus, quibus circumcisis e terra vellut murus exstruitur altus super terram, ita ut inante fiat fossa, de qua levati sunt cespites, supra quam sudes de lignis fortissimis praefiguntur*. Hodie *Palissade* vocatur Gallico vocabulo, quo etiam nos utimur. Guillermus Brito Philippeidos lib. VII. *Palicium nominat*.

Paliciumque triplex, quod erat gaillardica subtus
Moenia, quadratis palis, & robore duro
Vsque sub extremas protensum fluminis oras.

ΣΟΥΔΑΡΙΟΝ.

Σουδάριον. *Sudarium*. Suidas. Κεκρύφαλον, σιμικίνθιον, σουδάριον. Aristophanis Scholiastes ad Plutum. Ἡμιτύβιον ἀντὶ τοῦ σουδαρίου. Athanasius Homil. in S. Parasceven. Ἴδωμεν τοὺς δωροφοροῦντα τὸν ἰωσὴφ, καὶ τὸν νικόδημον συστρέχοντα σινδόνι καθαρᾷ, καὶ ὀθονίοις, καὶ σουδαρίῳ περιειλίσσοντας τὸν τοῦ παντὸς κύριον. Iul. Pollux lib. II. capit. XVI. Εἴη δ' ἂν κατὰ τὸ ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ καψιδρώτιον καλούμενον, ὃ νῦν σουδάριον ὀνομάζεται. Vtitur quoque Nonnus in Paraphrasi. Et occurrit passim.

ΣΟΥΚΕΣΩΡΙΟΣ.

Σουκεσώριος. *Successorius*. Glossae. Δὲ ἐδίκτῳ σουκεσωρίῳ. περὶ διαδοχῆς κληρονόμων. Ita corrigo. Hodie editur, δεεδίκτως, οὐ κεσωρία. De *Edicto successorio*, est in Pandectis Tit. IX. lib. XXXVIII.

ΣΟΥΚΕΣΤΩΡ. ΣΟΥΚΟΥΣΤΡΑΡΙΟΣ.

Σουκέστωρ, sive Σουκουέστωρ. *Sequester*. Glossae Basilicorum. Σουκέστορι, μεσίτῃ. Hinc Σουκουεστράριος. *Sequestrarius*. In iisdem Glossis alibi. Κινεῖται δὲ αὕτη καὶ σουκουεστραρίως, ἤγουν μεσιτικῶν. Ita corrigo. Hodie editur, σουκουασεστράριος.

ΣΟΥΚΙΝΟΝ.

Σούκινον. *Succinum*. Suidas. Σούκινοι, καὶ ἐλεφάντινοι δακτύλιοι ταῖς γυναιξὶν εἰσι σύμφοροι. Artemidorus Onirocrit. libro II. capit. V. Σούκινοι δὲ, ἐλεφάντινοι, καὶ ὅσοι ἄλλοι δακτύλιοι γίνονται, γυναιξὶ μόναις συμφέρουσι. In Glossis Basilicorum legitur. Σούκινος, ὁ εὐνοῦχος.

ΣΟΥΚΟΝ.

Σοῦκον. Pro Σῦκον. Ficus. Vide supra. Πακακᾶς.

ΣΟΥΛΔΑΔΟΣ.

Σουλδάδος, sive Σολδάτος. Miles. Ex Italico, *Soldato*: quasi *Solidatus*, aut *Solidarius*. Malaxus in Hist. Patriarch. Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν νοπετζίδες, τουτέστι γκίτζαροι, φραγγικὰ λέγονται σουλδάδοι. Glossae Graecobarbarae. Ἀλλότριος. πολέμιος. πολεμικός. ξένος. ἤγουν σολδάτος. μισθωτός. Thwrocz in Chronic. Hung. *Quotidie armati Teutonici soldati Lodovvici de Tarento*. Sigebertus. *Capitales Barones suos cum paucis secum duxit, solidarios vero milites innumeros*. Schaffnaburgensis in Hist. German. *Omnia, quae habuit in Thuringia, ad eum locum dedit monitu Trutmanni solitarii*.

ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ.

Σουλτάνος. *Sultanus*. Codinus. Διατάττει τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποστελλόμενα προστάγματα καὶ χρυσόβουλλα πρός τε ῥῆγας, σουλτάνους, καὶ τοπάρχας. Valens in Astronomicis. Καὶ αἱ ληφθήσονται παρ' αὐτῶν ἀφεθήσονται πόλεις. ὁ δὲ σουλτάνος τῶν περσῶν ἀπολεῖται. Saepe occurrit apud Nicetam. Apud Cedrenum σουλδάνος scribitur. Indifferens est. Fredericus II. Imperat. De arte Ven. lib. I. cap. XXIII. *De hoc enim genere unam misit nobis Soldanus Babyloniae albam pennis, & plumis superioribus*. Pontificale Romanum. *Circa Pontificem, aliquando ante, aliquando post, equitabat marescallus, sive soldanus curiae*. Est ex idiomate Arabico, & Turcico.

ΣΟΥΛΦΑΡΑ.

Σούλφαρα. *Sulphur*. Exstat apud Myrepsum lib. De Antidotis cap. CCCIV.

ΣΟΥΜΜΑΡΙΟΙ.

Σουμμάριοι. *Summarii*. Milites cohortis Comitianae. Vide Iustiniani Novell. XXX. XLIV. Et Iulianum Antecessorem Constitut. LVIII.

ΣΟΥΜΜΟΣ.

Σοῦμμος. *Summus*. Agathias in Epigramm.

Ἑπτὰ μὲν ἕκτος ἔχεν, μίαν εἴνατος. αὐτὰρ ὁ σοῦμμος.
Διστὰς ἀμφιέπων ἴσος ἔην δεκάτῳ.
Ὃς δ' ἔτελει μετὰ σοῦμμον, ἔχεν δύο.

ΣΟΥΜΠΕΡΙΟΝ.

Σουμπέριον. Malleus. Morbus iumentorum. Apsyrtus Hippiatric. lib. I. cap. II. Ἔστι δὲ τὸ πάθος ὃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ μάλιν, τινὲς δὲ κατάρρουν, ῥωμαϊστὶ δὲ σουμπέριον. ἔστι δὲ ἡ ἀρθρῖτις. Sed legendum illic est, σουσπέριον. Id est, *Suspirium*. Vegetius Mulomed. lib. I. cap. IV. ubi de malleo arido. *Hunc Suspirium vocant, & insanabilem, nisi ab initio festina curatione subveneris*. Observa autem obiter dissidium. Vegetius malleo arido attribuit, quod Absyrtus articulari.

ΣΟΥΝΑΡΕΙΝ.

Σουνάρειν. *Suonare*. Canere. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Ἐκράτειεν εἰς τὴν χέραν της μία ἅρπα, καὶ σουνάρη.

Ὁ' ἐή-

Et mox iterum.

Ο᾽ μέγας ὄνταν ἄκεσε πρᾶμα πυδὲν ἐθάρη,
Τὴν ἄρπαν εἰς τὸ χέρι τον τῦ δ.δι νὰ σουνάρῃ.

ΣΟΥΠΕΡΦΙΚΙΑΡΙΟΣ.

Σουπερφικιάριος. *Superficiarius*. Glossae Basilicorum. Σωπερφικιαριος, ἔχων οἴκημα ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει.

ΣΟΥΠΕΡΦΙΚΙΟΝ.

Σουπερφίκιον. *Superficies*. Glossae Basilicor. Σουπερφίκιον, ὑπερῷον.

ΣΟΥΠΠΕΔΙΟΝ.

Σουππέδιον. *Suppedium*. Scabellum pedum. Nicetas in Alexio Comneno. Ἐπί τινος μετεώρου σουππεδίου κατὰ τὸν μάκρωνα παρευρεθέντος σὰς αὐτὸς, καὶ περιςήσας τὺς παρεσκευασμένους εἰς πόλεμον, ἔφησε τοιάδε. Et in Isaacio Angelo. Οὐχ ὗτοι δὲ μόνοι, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸ γένος παρ᾽ ἐκείνοις ἐπίδη μοι καὶ παρενηνεγμένων σουππεδίων τοῖς βασιλεῦσι συνέδριζον ἅπαντες. Iterum De Reb. post. Excid. Τὰ δὲ τῦ χρισοῦ καὶ τῶν ἁγίων θεῖα εἰκάσματα εἰς ποδαρέλια καὶ συπτέδια κατεσκεύαζεν. Scribebant etiam σωπέδιον, & σοπέδιον. In Synodo Florentina. Ἐκάθισεν ἐν σωπεδίῳ ὁ τῦ βασιλέως ἀδελφὸς, κύρις δημήτριος, εἶτα οἱ ἄρχοντες, ὐκ ἐν σωπεδίοις, ἀλλ᾽ ἐν τῷ πατώματι. Et corrigendus est Codinus. De Offic. Ο᾽ δὲ πατὰ σοπέδιον τῶν τῷ βασιλεῖ κατὰ γένος προσηκόντων νέων ἀπὸ τῶν ἀσκεπῶν τις δραμὼν ἀμφοτέραις κατέχει χερσὶν, ὥςε τὸν βασιλέα ἑδραίως πατεῖν. Minus recte hodie editur, πατεῖ ἰσοπέδιον. In Papia invenio. *Suppedium*. *Refugium*. In Onomastico Vetere. *Suppedaneum* dicitur. *Suppedaneum*. Υ᾽ποπόδιον. Et Inscriptio Vetus.

SVPPEDANEVM HOC CVM
RISV POS.

Helgaldus in Vita regis Roberti. *Vidit quemdam eorum mole carnis gravatum pedes suos dependere, ab alta pietate ductus, a longe quaerens suppedaneum repperit unum, quod manibus Deo, & hominibus carus adprehendens, illud tanto pontifici offerre non recusavit, & sub pedibus eius ponere non est dedignatus*.

ΣΟΥΡΓΟΥΝΙΔΕΣ.

Σουργούνιδες. Coloni. Chronicon Constantinopol. Ἀνθρώπων δὲ χωρὶς, καὶ ἀοίκου, εἰπεῖν, μειναση τῆς πόλεως, ἐπρόσαξε, καὶ ἔφερον σουργύνιδας λεγομένυς, ἤτοι μετοίκυς, ἢ παροίκους. Et alibi iterum. Καὶ τὸ μέρος ἄταν οἰκέμενον ἐξ ὧν ἤνεγκεν ξένων σουγουνίδων, ἤτοι παροίκων. Phranzes lib. III. cap. XIX. *Paulo post etiam colonias, quas Turcae sua lingua Surgunides nominant, e Capha, Trapezunte, Synopia, Asprocastro ei deduxit*. Malaxus in Histor. Patriarch. Διότι ἔφεραν σουργύνιδες ἀπὸ ἄλλα κάςρη, καὶ τὺς ἐκατοίκησαν ἐκεῖ.

ΣΟΥΡΛΑΔΕΣ.

Σουρλάδες. Sorulorum sonitus. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ τότες ἐσχλιάσασι τρυμπέτες, καὶ πεγνήδια.
Σουλάδες, κι᾽ ἄλλα τύμπανα.

Ab eadem origine σουρουλιςαὶ, de quibus infra.

ΣΟΥΡΟΝ.

Σουρόν. *Sura*. Metaphorice etiam in quadrupedis. Hierocles Hippiatr. lib. II. capit. LXXXVII. Ἅτινα γίνεται ἐν τοῖς κυνόποσιν, ἢ σουροῖς λεγομένοις. Nisi legendum potius ζφυροῖς. Absyrtus libro II. cap. CXV. Προφέρουσι τὰς ἁπλᾶς εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τῶν κυνοπόδων, ἢ λεγομένων ζφυρῶν. Ita censeo.

ΣΟΡΟΥΛΙΟΝ. ΣΟΥΡΟΥΛΙΣΤΑΙ.

Σουρούλιον. Instrumentum musicum. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἔβλεπαν τὰ ζωγραφιςὰ σουρούλια νὰ σημαίνυν,

Hinc σουρουλιςαί. *Surulistae*. Codinus. Ι᾽ςανται πάντες οἱ λεγόμενοι παιγνιῶται, ἤτοι σαλπιγταὶ, βουκινάτορες, ἀνακαριςαὶ, καὶ σουρουλιςαί, οὗτοι καὶ μόνοι.

ΣΟΥΡΦΙΚΙΟΝ.

Σουρφίκιον. *Sulphureum*. Glossae Basilicor. Σουρφίκιον, θειαφικόν.

ΣΟΥΣΑΝΙΟΝ.

Σουσάνιον. Vide Σωσάνιον.

ΣΟΥΦΡΑΓΕΝΑ.

Σουφράγενα. *Suffragines*. Absyrtus Hippiatric. lib. I. cap. LII. Ρ᾽εύματα ἐμπίπτει εἰς τὺς πόδας. ἃ τινες εἶπον σφέρας. ἕτεροι δὲ χιράματα. ῥωμαϊςὶ δὲ λέγεται σουφράγινα.

ΣΟΥΦΡΑΓΙΟΝ.

Σουφράγιον. *Suffragium*. Iustinianus Novell. VIII. Οὐδ᾽ ὁτιῦν διδόντες ὐδὲ προφάσει τῶν καλουμένων σουφραγίων. Et occurrit illic iterum. Glossae Basilicorum. Σουφράγιον, ἀποςροφὴ, βοηθός.

ΣΠΑΘΑΡΙΟΣ.

Σπαθάριος. *Spatharius*. Satelles. Cedrenus. Σπαθάριος ὁ σωματοφύλαξ ἐςίν. Iulius Metaphrastes in vita Arsenii. Σπαθάριον ἔν τινα τὸν ὑπηρετύμενον ἔχων, ὃς καὶ εὔνους αὐτῷ ἐδόκει, καὶ τῶν ἀποῤῥήτων κοινωνός. Mauricius Strateg. lib. II. cap. IX. Ο᾽πισθεν δὲ αὐτῦ εὐθὺς τὺς σπαθαρίους. Constantinus Porphyrogenneta Novell. II. Τὰ δὲ εὐτελέςερα τῶν μοναςηρίων, καὶ ὅσοι ἀπὸ σπαθαρίων τῶν ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ πόλει διατριβόντων, &c. Adelmus in Annal. *Irene Imperatrix e Constantinopoli misit legatum nomine Leonem spatharium, pacis confirmandae gratia inter Francos, & Graecos*.

cos. Alcuinus epist. IX. ad Nicephorum Imp. *Audito adventu memorati legati dilectionis tuae, Arsacii gloriosi spatharii, magnopere gavisi sumus*. Vbi observa, *gloriosum* adpellari.

ΣΠΑΘΑΡΟΚΑΝΔΙΔΑΤΟΣ.

Σπαθαροκανδιδᾶτος. *Spatharocandidatus*. Qui nimirum & *Spatharius* erat, & *Candidatus*. Gregorius Dialogus in epistola ad Leonem Isaurum. Τὰ γράμματα τῆς ὑμετέρας θεοφρουρήτου βασιλείας καὶ ἀδελφότητος ἐδεξάμεθα διὰ αὐγουσταλίου σπαθαροκανδιδάτου. Et mox. Ἀπέστειλας μοι τὸν ἰουβῖνον τὸν σπαθαροκανδιδᾶτον εἰς τὰ χαλκοπράτια. Constantinus De Administr. Imper. Τιμηθεὶς κατὰ διαφόρους καιροὺς κανδιδᾶτος, στράτωρ, σπαθάριος, σπαθαροκανδιδᾶτος. Inter epistolas Photii duae sunt cum hac inscriptione. Θεοδότῳ σπαθάρῳ, κανδιδάτῳ. Corrigendum censeo, σπαθαροκανδιδάτῳ.

ΣΠΑΘΑΡΟΚΟΥΒΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Σπαθαροκουβικουλάριος. *Spatharius cubicularius*. In Synodo Constantinop. VIII. Act. IV. Ἀπὸ δὲ τῶν τῆς συγκλήτου γρηγόριος σπαθαροκουβικουλάριος.

ΣΠΑΘΑΣ.

Σπαθᾶς. Qui gladios facit. Glossae Graecobarbarae. Ξιφιστής, σπαθᾶς, μαχαιροποιός.

ΣΠΑΘΑΤΟΣ.

Σπαθᾶτος. *Spathatus*. Spatha armatus. Iul. Africanus De Adpar. Bell. Μαχόμενοι δὲ ὅτε μὲν ἐπιμάκουσιν ὀφείλουσιν εἶναι ἔμπροσθεν οἱ κονταράτοι, ἔπειτα οἱ σπαθάτοι, καὶ οἱ ῥιπταρισταί.

ΣΠΑΛΙΩΝ.

Σπαλίων. Pluteus. Agathias extremo libro III. Οἱ ῥωμαῖοι ἐκ τῆς διώξεως ἐπανελθόντες τούς τε σπαλίωνας ἐνέπρησαν, καὶ ὁπόσα ἄλλα περσικὰ μηχανήματα ἀμφὶ τὸ τεῖχος ἐλέλειπτο. Suidas. Σπαλίωνες, πλέγματα μηχανικά. Vide quae apud eum plura.

ΣΠΑΝΟΔΡΟΜΟΣ.

Σπανοδρόμος. Hispanicus cursor. Mercator, qui in Spaniam, id est, Hispaniam excurrit, negotiandi caussa. Palladius Hist. Laus. in Paesio, & Elaia. Ἕτερός τις καὶ παΐσιος καὶ ἠσαΐας οὕτω καλούμενοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον πατρὸς ἐμπόρου σπανοδρόμου.

ΣΠΑΝΤΙΟΝ.

Σπαντίον. Achmes in Introduct. in Astrolog. Δηλοῖ χρυσίον, καὶ ἀργύριον, καὶ κοκκία δριμέα, σπαντίον τε καὶ πέπερι, καὶ τὰ ὅμοια.

ΣΠΑΡΤΖΑΜΙΑ.

Σπαρτζάμια. Nihil aliud sunt, quam σπάρτοι, sive Lineae. Apud Nicetam in Man. Comneno lib. VII. Σπαρτζάμια μετὰ κωδωνίων.

ΣΠΑΣΤΡΕΥΕΙΝ.

Σπαστρεύειν. Verrere. Comere. Ornare. Glossae Graecobarbarae. Μηδὲ καλλωπίζεται, μηδὲ σαρώνεται, μηδὲ σπαστρεύεται. Iterum. Ἀκαλλώπιστος, ἀσάρωτος, ἀσπάστρευτος.

ΣΠΑΦΗ.

Σπαφή. Gladius. Occurrit in Turcograecia Crusii.

ΣΠΑΧΙΔΕΣ.

Σπάχιδες. Filii principium in aula Turcica ministrantes. Laonicus Chalcondyles Histor. lib. V. Τούτων δ' αὖθις ἔχοντες οἱ σπάχιδες καλούμενοι ἀμφὶ τοὺς διακοσίους. οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ τῶν ἀρχόντων παῖδες. ὧν τοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ κοιτῶνος ἐκβαλὼν εἰς ταύτην αὐτοὺς καθίστησι τὴν χώραν, τοὺς δὲ ἐπιλεξάμενος ἐνταῦθα ἔχει ὡς ἀνδρῶν παῖδας ἀγαθῶν γενομένους. Corrigendus est Malaxus in Hist. Patriarch. Ἀγάδες, φλαμπουράρεοι, σπάχιδες, καὶ ἄλλοι πολλοί. Perperam editur σπάϊδες. Chronicon Constantinop. Μετὰ στρατευμάτων, γιανιτζάρων, σπαχίδων, καὶ πεζῶν τοξότων.

(a) ΣΠΑΧΟΓΛΑΝΟΙ.

Σπαχογλάνοι. Inter excubitores erant aulae Turcicae. Laonicus Chalcondyles Histor. lib. IX. Τὴν δὲ τραπεζοῦντα εἰς μοίρας διελόμενος, τὸ μὲν παρ' ἑαυτῷ κατεκράτησε, ποιήσας σιλικταρίους καὶ σπαχογλάνους, ὕστερον εἰς τὰς θύρας αὐτοῦ.

ΣΠΕΚΛΑΡΙΟΣ.

Σπεκλάριος. *Specularis*. Basilius Magnus in Hexaemeron Homil. III. Ὁποία ἐστιν ἥτε τοῦ κρυστάλλου λίθου, ὃν δι' ὑπερβάλλουσαν τοῦ ὕδατος πῆξιν μεταποιεῖσθαί φασιν, καὶ ἡ τοῦ σπεκλαρίου φύσις ἐν μετάλλοις συνισταμένη.

(b) ΣΠΕΚΛΟΝ. ΣΠΕΚΛΟΠΟΙΟΣ.

Σπέκλον. *Speculum*. Suidas. Σπέκλον ὑέλιον, τὸ σπέκλον. Basilic. Eclog. XLIV. ὥσπερ τὰ ἐμβλήματα τῶν ἀργυρέων σκευῶν, καὶ τὰ σπέκλα τοῦ οἴκου. Hierocles Hippiatr. lib. II. cap. LXX. Ῥοδοδάφνης, χαλκάνθης, σπέκλου, ἰοῦ ἀνὰ λίτραν μίαν. Sed hic legendum censeo. Φέκλου, non σπέκλου. Iam φέκλον illi est, quae aliis φέκλη. De qua voce infra. Glossae veteres Graecolatinae. Σπέκλον, *Speculum*. Hinc σπεκλοποιός. Eaedem Glossae. Σπεκλοποιός. *Specularius*.

ΣΠΕ-

(a) Spacoglan. *Donius*.
(b) In Lexico Ἰατρικῷ. Biblioth. Parisien. Σπέκλον τὸ τοῦ φεγγίτου ὑέλιον. *Donius*.

ΣΠΕΚΟΥΛΑΤΩΡ.

Σπεκουλάτωρ. *Speculator*. In Evangelio D. Marci cap. IV. Εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Theophylactus in Comment. Σπεκουλάτωρ ὁ δήμιος λέγεται στρατιώτης, ὃς πρὸς τὸ φονεύειν τέτακται. Martyrologium in Passione Christophori. Ταῦτα ἀκούσας ὄπισθεν ἔδωκεν ἑαυτὸν, καὶ λέγει τῷ σπεκουλάτωρι, δεῦρο τέκνον, ποίει τὸ κελευσθέν σοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Suidas. Σπεκυλάτωρος, τοῦ δορυφόρου.

ΣΠΕΚΤΑΒΙΛΙΟΣ.

Σπεκταβίλιος. *Spectabilis*. Iustinianus Novell. XX. Οἷα σπεκταβιλίου, καὶ τὸ τῶν θείων ἀκροτηρίων σχῆμα. Et mox. Ἃς οὐ σπεκταβίλιοι δικασταὶ κρίνουσιν, ἀλλὰ συνήγοροι μόνον. Et passim.

ΣΠΕΡΑ.

Σπέρα. Pro Ἑσπέρα. Corona pretiosa. Καλὴ σπέρα. *Bonus vesper*. Καλὴ ἑσπέρα.

ΣΠΕΤΖΙΑΛΙΟΣ.

Σπετζιάλιος. *Specialis*. Glossae Basilicorum. Αὕτη ἁρμόζει δύο μεριδικοῖς δεσπόταις ἀναλόγως τῷ ἑκάστῳ ἁρμόζον διεκδικοῦσα διὰ τῆς σπετζιαλίας ἰν ῥὲμ διάστιξιν. Alibi in iisdem Glossis scribitur, Σπεκιάλιος.

ΣΠΕΤΛΟΝ.

Σπέτλον. Dorotheus Doctr. III. Ὥσπερ λύχνος φαίνων διὰ σπέτλων. Sed legendum censeo, διὰ σπεκλων. Intelligit, *Specularia*.

ΣΠΗΤΑΛΕΙΟΝ.

Σπηταλεῖον. Idem quod Σπιτάλη. *Hospitale*. Xenodochium. Anonymus De bello sacro.

Καὶ ἀφέντη, τὸν ἔλεγαν τοῦ ἁγίου ἰωάννου
Τοῦ σπηταλείου. ——

ΣΠΗΤΙΟΝ.

Σπήτιον, pro Ὀσπήτιον. *Hospitium*. Domus. Glossae Graecobarbarae. Ἀδινὰ, τὰ μικρὰ πράγματα τοῦ σπητίου. Iterum alibi. Ἡ οἰκία. ὁ οἶκος. τὸ σπήτιν.

ΣΠΙΓΟΝ. (a)

Σπίγον. Vox ignota, apud Myrepsum, lib. De Purgat. cap. XI.

ΣΠΙΝΑΚΙΟΝ.

Σπινάκιον. Italicum, *Spinace*. Teutlomache. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Καὶ φόρτονέ με λάχανα, σέλινα, καὶ αὐτίδια,
Σπινάκια, καὶ μαρούλια, ῥάπανα, καὶ κρεμμύδια.
Meursii Tom. IV.

(a) Forte Italicum *Spigo*, ita nardus. *Donius*.

ΣΠΙΟΛΗΣ.

Σπίολης. Glossae Benedicti. *Babylonicum*. Σπιόλης.

ΣΠΙΡΗ.

Σπιρή. Corona pretiosa. Σπιρή. *Granum*. Κόκκος.

ΣΠΙΤΑΛΗ.

Σπιτάλη. *Hospitale*. Ex Alemanico Spitael. Corona pretiosa. Σπιτάλη. *Hospitium*. Ξενικόν.

ΣΠΙΤΗ.

Σπίτη. Detortum ex Ὀσπίτιον. De quo supra. Corona pretiosa. Σπίτη. *Domus*. Οἶκος.

ΣΠΙΤΙΚΟΣ.

Σπιτικός. Corona pretiosa. Σπιτικός. *Familiaris*. Οἰκεῖος.

ΣΠΛΗΝΑ.

Σπλήνα. Corona pretiosa. Σπλήνα. *Lien*. Σπλήν.

ΣΠΛΗΝΟΔΑΠΑΝΟΝ.

Σπληνοδάπανον. Herbae genus, quae alias Ἄσπληνον dicitur. Occurrit apud Myrepsum lib. De Drosatis, cap. LXXXII.

ΣΠΟΓΓΙΤΟΤΡΑΠΕΖΟ.

Σπογγιτοτράπεζο. Penicillum. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΣΠΟΡΤΟΥΛΛΟΝ.

Σπόρτουλλον. *Sportula*. Aristophanis Scholiastes ad Nubes. Πρυτανεῖα, τὰ νῦν καλούμενα παρὰ ῥωμαίοις σπόρτουλλα. Basilic. Eclog. VI. Ὡς παρ' αὐτῶν ζημιωθέντες κατὰ πρόφασιν τυχὸν τῶν λεγομένων σπορτούλλων. In Constitut. Heraclii. Ἐπί τε τῷ μέτρῳ τῶν σπορτούλλων αὐτοῖς φυλαττομένων ἀτρώτων. Glossae Latinograecae corrigendae sunt. *Concessiones*. Τὰ σπόρτουλλα. Hodie editur, *Concussiones*. Occurrit quoque apud Hesychium, & Suidam. Et hinc κανίσκια, voce quidem pure Graeca, sed significatione Barbara usurparunt. Glossae Graecobarbarae. Ἀδωροδόκητος ὁποῦ δὲν λαμβάνει δῶρα. ὁποῦ δὲν δέχεται κανίσκια. Et occurrit illic pluries. Apud Nicetam in Alexio Angelo lib. III. Κανίσκειον scribitur. Καὶ ταῦτα παραδοὺς τοῖς πρὸς αἷμα ἀπαξιοῦσιν ὁμοφύλων μετὰ καὶ μοίρας αἰχμαλώτων ῥωμαίων ὥσπερ κανίσκιον καὶ ἀπόδοσμα τῷ ἄρχοντι τῆς ζαγορᾶς ἰωάννῃ. Constantinus De Administrat. Imper. Διὰ τὸ καὶ πρῶτον ἄνθρωπον ἀποστεῖλαι μετὰ μεγάλου κανισκίου τὸν βασιλέα. Balsamon

ad Can. Apost. IV. Ο῞πως δὲ τὰ ἐπὶ ταῖς μνήμαις τῶν ἁγίων ϗ τῶν κατοιχομένων προσφερόμενα, καὶ κανίσκια λεγόμενα, διὰ πολυειδῶν ὀπωρῶν κοσμούμενα τῷ θυσιαστηρίῳ προσφέρονται. Inde Κανισκεύειν. Donare. Glossae Graecobarbar. Α᾿πὸ τὺς ὁποίυς μηδένας ἔδωκε δέκατον. ὁπῦ δὲν κανισκεύυν. Iterum alibi, Θεοῖς ἀνακείμενον. ἀφιερωμένον τοῖς θεοῖς. κανισκεμένον εἰς τὺς θεὺς.

ΣΠΟΤΡΓΗΤΑΣ.

Σπούργητας. Corona pretiosa. Σπούργητας. *Passer*. Στρουθός. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τότες ἀπάνω ςὸν ναὸν εἶδε νὰ ξαπετούσι.
Σπυργήταις, περιςέρια.

ΣΠΡΙΖΕΙΝ. ΝΑ ΣΠΡΙΖΗ.

Σπρίζειν, sive Νὰ σπρίζῃ, pro Α᾿σπρίζειν. Albicare. Anonymus De nuptiis Thesei.

Αὐγίτζα ςὴν ἀνατολὴν ἀρχήνιζε νὰ σπρίζῃ.

ΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ.

Σσαρακοςή. Corona pretiosa. Σσαρακοςή. *Quadragesima*. Τεσσαρακοςή.

ΣΣΟΦΟΡΙΝ.

Σσοφόριν. Peplus muliebris. Glossae Graecobarbarae. Α᾿ναχαλῶσα τὸν πέπλον, καὶ τὸν μαςὸν δεικνύυσα. ἐκείνη ὄπυ σύρῃ ἀπάνω τὸ ςῆχον τῆς, ἢ ὄπυ σύρνῃ τὸ σσοφόριν τῆς, ϗ δείχνει τὰ βύζιάτης.

Σ Τ Α.

Στὰ, pro Εἰς τὰ. Occurrit passim apud Scriptores Graecobarbaros.

ΣΤΑΒΑΡΟΝ.

Στάβαρον, sive Σταύαρον. Seps. Munimentum. Hero in παρεκβολ. Ο῞τε εἶχεν ἀπληκεῦσαι, τὰς ὁδοὺς τὰς ἐπὶ τὸ ἄπληκτον φερούσας τὰς μὲν ἀπέσκαπτε, τὰς δὲ ςαβάροις ἀπέφρασσε. Eustathius Iliad. ώ. Σταυροὶ, οἱ σκόλοπες, καὶ, ὡς ἀλλαχῦ ἐῤῥέθη, τὰ κατὰ φθορὰν λεγόμενα ςαύαρα, οἷς ὅσα ϗ ἑρκίῳ τοίχῳ αὐλὴ φράττεται. Iterum Odyss. ξ'. Σταυροὶ, ὀρθὰ ϗ ἀποξυμμένα ξύλα τὰ ϗ ςαύαρα παρὰ τοῖς μὴ λαλῦσιν εὐγενῶς. Vide Glossarium Rigaltii.

ΣΤΑΒΛΙΟΝ. ΣΤΑΒΛΟΣ.

Στάβλιον. *Stabulum*. Florentinus Geoponic. XV. Τῦ γὰρ ςαβλίυ κατὰ καιρὸν τὸν ἀέρα μὴ λαμβάνοντος, ὥσπερ πνιγμῷ διόλλυνται. Item Στάβλος. Hesychius. Καρνοςάσιον, ςάβλος ὅπυ τὸ κάρνον ἵςαται. Theomnestus Hippiatr. lib. I. cap. XXXIV. Ε῞ςησα αὐτὸν ἐν ςάβλῳ μικρῷ, ϗ ἐν κύκλῳ αὐτῦ περιέκαυσα ἄκαπνα.

ΣΤΑΒΟΤΛΑΡΙΟΣ.

Σταβυλάριος. *Stabularius*. Caupo. Glossae Basilicorum. Σταβυλάριος, ὁ τὸν ςάβλον ἤγουν καπηλεῖον ἐκγυμνάζων.

ΣΤΑΓΓΟΣ.

Στάγγος. Corona pretiosa. Στάγγος. *Stannum*. Κασσίτερος.

ΣΤΑΓΙΟΝ.

Στάγιον. Credo idem esse, quod Ε᾿ξάγιον. Natus erit error ex compendio, scribendo, ς'. pro ἐξ. Anonymus De Pond. & Mens. Τὸ ἀσσάριον, δινάριον ἤτοι ςάγιον ἐν ἥμισυ.

Occurrit illic saepe.

ΣΤΑΓΝΟ.

Στάγνο. *Stannum*. Apud Crusium in Turcograecia.

ΣΤΑΓΝΟΝ.

Στάγνον. *Stagnum*. Procopius Vandalic. lib. I. Τὸ δὲ ςάγνον ἐφαίνετο σφίσιν ἐν καλῷ κεῖσθαι. μέτρῳ γὰρ τεσσαράκοντα ςαδίων καρχηδόνος διέχει, ἐμπόδιόν τε ὐδὲν εἶναι ἐν αὐτῷ, καὶ πρὸς τὸν ςόλον ἅπαντα ἱκανῶς πεφυκέναι.

ΣΤΑΚΤΗ.

Στάκτη. Corona pretiosa. Στάκτη. *Cinis*. Τέφρα.

ΣΤΑΛΑΜΑΤΙΔΑ.

Σταλαματίδα, sive Σταλαματιά. Corona pretiosa. Σταλαματίδα. *Gutta*. Θρόμβος. Glossae Graecobarbarae. Πηγὴν ςαγόνων. βρύσιν ςαλαματιῶν. Obvium illic plus semel est.

ΣΤΑΛΑΜΑΤΙΖΕΙΝ.

Σταλαματίζειν. Stillare. Glossae Graecobarbarae. Στάσσυσιν. ἢ ςαλάσσυσιν. ςαλαματίζουσιν.

ΣΤΑΛΗ.

Στάλη. Ex Italico, *Stalla*. Stabulum. Hesychius. Στάλη, ταμεῖον κτηνῶν.

ΣΤΑΜΑΝ.

Στάμαν. Statio. Domicilium. Glossae Graecobarbarae. Οἱ ςάσιν ϗ οἴκησιν μὴ ἔχοντες. ἐκεῖνοι ὁπῦ δὲν ἔχυν ςάσιμον, ἢ ςάμαν, ϗ κατοικίαν.

ΣΤΑΜΑΤΙΖΕΙΝ.

Σταματίζειν. Anonymus De Nupt. Thesei.

Ε᾿γύριζεν τὰ δῶ ϗ κεῖ σαντὴν ἐσαματίζαν.

ΣΤΑ-

ΣΤΑΜΑΤΙΚΟΣ.

Σταματικός. Anonymus De bello facro.
Σταματικὸς εἰς μίξιν ὅλους μετὰ κονδάρια.

ΣΤΑΜΕΝΑ.

Στάμενα. Pecuniae. Gloffae Graecobarb. Ἀσσάρια, ὀβολοὶ, νομίσματα, στάμενα. Occurrit faepe ibidem. Corona pretiofa. Στάμενον. *Nummus*. Νόμισμα. Iterum alibi. Στάμενα. *Moneta*. Νομίσματα. Anonymus De nuptiis Thefei.

Ὁμοίως πάλι ἐσκόρπισε στάμενα γιαναδώση
Τῶν φυλακάρων. ———

ΣΤΑΜΙΟΝ.

Σταμίον, pro Στάμνος. Vrna. Hydria. Gloffae Graecobarbarae. Τὰ κεραμικὰ ἀγγεῖα, ἤγουν σταμία, κορίτια. λαγήνια. πιθάρια.

ΣΤΑΝΙΚΟΝ.

Στανικόν. Violentum. Gloffae Graecobarb. Δυναστικῶς στανικῶς. Occurrit illic plurics. Malaxus in Hiftor. Patriarch. Καὶ στανικῶς αὐτοῦ ἔκαμαν αὐτὸν πατριάρχην. Conftantinus in Hiftoria Apollonii Tyrii.

Εἴτονε χρεία τὸ θέλημα νὰ φύση τὸ δικό της,
Καὶ τὸ θέλει ὁ κύρις της νὰ κάμη στανικό της.

ΣΤΑΡΗΣ.

Στάρης. Corona pretiofa. Στάρης. *Triticum*. Πυρός.

ΣΤΑΣΕΙΣ.

Στάσεις. Partes tres, in quas a Graecis dividitur pfalmus CXVIII. Licet videre in Pfalterio. Typicum Sabae. Ψάλλομεν τὰ προλεχθέντα, καὶ τὸ, ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ. καὶ τὸ, ΚΥΡΙΕ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ. καὶ ἐν τῷ τέλει στάσιν μίαν, μετανοίας δώδεκα. Euchologium. Καὶ ψάλλεται ἡ πρώτη στάσις τοῦ ἀμώμου εἰς ἦχον πλαγίου ά. Vel quoque intervalla quaelibet. Euchologium alibi. Ὑπέρχεται ὁ κανδηλάπτης, καὶ κρούει τὰς βαρέας ἐπὶ τὸν σίδηρουν, ποιῶν στάσεις τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΔΙΟΝ.

Στασίδιον. Locus. Typicum Sabae cap. II. Ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τοῦ κανδηλάπτου ἐξελθὼν τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, καὶ ποιήσας μετανόιαν κατενώπιον τῶν ἁγίων θυρῶν, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς χοροὺς πρὸς μίαν, ἀπερχόμενος ἵσταται εἰς τὸ στασίδιον αὐτοῦ. Marcus Hieromonachus De Dubiis Typic. cap. C. Ὀφείλει τοίνυν ὁ ἱερεὺς, ὁ πότε μέλλει διακονεῖν, πρότερον ποιεῖν μετάνοιαν ἐν τῷ στασιδίῳ τοῦ προεστῶτος. Corrigi debet locus Triodii. Καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγίας εἰκόνας ἐν τοῖς στασιδίοις ἡμῶν, ὡς συνήθως. Perperam editur, ἐν τοῖς σταδίοις.

ΣΤΑΤΑΡΙΑ.

Σταταρία. *Stataria*. Gloffae Graecobarb. Ἅμαξις, γένος σταφυλῆς, ἀπὸ ἀναδενδράδος. γένος σταφυλίου, ὅπου γίνεται ἢ γινώσκεται εἰς τὴν κλημματερὴν, ἤγουν σταταρίαν.

ΣΤΑΤΕΡΗ.

Στατέρη. Corona pretiofa. Στατέρη. *Statera*. Σταθμός.

ΣΤΑΤΙΩΝ.

Στατίων. *Statio*. Balfamon ad Photii Nomocan. Tit. XIII. cap. II. Ὁ μὲν συμβολαιογράφος ὁ τὸ ἀῤῥαβωνικὸν σύμβολον ἐκτιθέμενος τῆς ἰδίας στατίωνος μετακινηθήσεται. Iuftinianus Novell. XLIV. Εἰ παρὰ ταῦτά τι πράξειεν, ἐκπεσοῦνται πάντως τῶν καλουμένων στατιώνων. Hefych. Συνέδρα, ἡ στάσις, ἣν νῦν στατίωνα λέγουσι. Gloffae Graecolatinae. Στατίων. *Statio*. Et Latinograecae. *Officina*. Συνέργιον. ἐργαστήριον. στατίων. περιποίησις.

ΣΤΑΤΟΥΤΟΝ.

Στατοῦτον. *Statutum*. Iuftinianus Nov. XVI. Καὶ εἰ μὲν οὕτω τὸ τῶν κληρικῶν ἠλαττώθη μέτρον, ἀλλ' ἔτι πλεονάζουσιν ὅσον πρὸς τὸ ἄνωθεν ὡρισμένον, καὶ τὸ καλούμενον στατοῦτον, μηδεμίαν γίνεσθαι ἀντ' αὐτοῦ χειροτονίαν, μέχρις ἂν ὁ ἀριθμὸς εἰς ἑαυτὸν ἀποκαταστῇ. εἰ δὲ ἠλάττωται τὸ πλῆθος, ὥστε ἀνάγκην εἶναι, διὰ τὸ μὴ ἐλλεῖψαι τὸ στατοῦτον, ἕτερον ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος εἰσαχθῆναι, &c.

ΣΤΑΥΑΡΟΝ.

Σταύαρον. Vide Στάβαρον.

ΣΤΑΥΛΙΣΙΑΝΟΣ.

Σταυλισιάνος. *Stabularius*. In Syn. Conftantinop. VIII. Act. IX. Καὶ ἕτεροι πολλοὶ, οἷδα, εἰσὶν, οἷον βελονάδες, σταυλισιάνοι, ἱπποϊατροὶ, καὶ ὅμοιοι.

ΣΤΑΥΛΟΚΟΜΗΣ.

Σταυλοκόμης. *Stabuli comes*. Anonymus De Caftrament. Μετὰ δὲ τὴν στάσιν τῶν τοῦ σταύλου ἀρχόντων, καὶ τῶν σταυλοκομήτων, ἡ μεγάλη ἑταιρεία πρὸς ἀνατολὰς ἀπληκευέτω.

ΣΤΑΥΛΟΝ. ΣΤΑΥΛΟΣ.

Σταῦλον, five Σταῦλος. *Stabulum*. Thomas Magifter. Σταθμοὶ καὶ αἱ τῶν θυρῶν παραστάδες, καὶ οἱ κοινῶς λεγόμενοι σταῦλοι. Mofchopulus. Τοὺς τοιούτους οἴκους καλοῦσι νῦν ἱππῶνας, καὶ ἱπποστάσεις. τινὲς δὲ καὶ σταύλους. Bafilic. Eclog. LVII. Εἰ μὴ ἄρα ὁ στρατιώτης ἐν τῷ ἐπιλέγοντι παρ' αὐτοῦ τρίτου μέρει οὐκ ἔχει σταῦλον. Harmenopulus lib. II. Titul. VI. Εἰ δὲ σταῦλον εἴη τὸ γινόμενον οἴκημα, ἐν παραλλαγῇ ἀνοίγειν τῆς τοῦ γείτονος θύρας, &c.

ΣΤΑΥΡΟΠΑΤΗΣ.

Σταυροπάτης. Periurus. Qui fidem ſcripto conſignatam, & crucis ſigno firmatam fallit; vel, qui iuſiurandum propoſita cruce datum tranſgreditur. Synodus Conſtantinopolit. VIII. Οἱ σταυροπάται τοὺς ἰδίους σταυροὺς ἠθέτησαν.

ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ.

Σταυροπήγιον. Dioeceſis univerſa Epiſcopi, in qua ille crucis figendae ius habebat; & ipſa quoque fixio crucis. Germanus in Sancito quodam. Καταπιάζεται ἅρπαγα χεῖρα τοῖς ἐπισκοπικοῖς αὐτοῦ μοναστηρίοις ἐπιβαλόντα, ἐστὶ δὲ οἷς καὶ οἰκεῖα πήξαντα σταυροπήγια, προφάσει τοῦ καὶ τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐν τῇ ἐνορίᾳ κειμένην τῆς Ἄρτης, παρ' ἐγχωρίου ἐπισκόπου ἀνεγερθεῖσαν ἐπὶ σταυροπηγίῳ ἐκτίθεσθαι. Calliſtus Metropolitanus Rhodi in epiſt. ὧδε ὑπάρχει σταυροπήγιον ἓν τῆς σῆς πανταγιότητος, ὅπερ ἀκούει καμμιρίδιον. Ecloga LL. Leonis, & Conſtantini Tit. III. Τῷ κωνσταντινουπόλεως προέδρῳ ἔξεστι καὶ ἐν ταῖς τῶν ἄλλων θρόνων ἐνορίαις, ἐν οἷς οὐκ ἔστι προκαθιέρωσις, ναοῦ σταυροπήγια διδόναι. Ioannes Metropolitanus Naupacti in Confeſſ. Ὡς συστάσης ἐπὶ τῷ σταυροπηγίῳ ἐμῷ. Iterum. Ἐξέβαλε καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ σταυροπήγια ἀπὸ τῶν μοναστηρίων μου. Sed haec plenius ſunt explicanda. Sciendum nulli aedificare Templum, vel Monaſterium ullum licuiſſe, niſi advocato prius loci Epiſcopo, qui extenſis ad Coelum manibus oratione conſecraret locum Deo, defigens inibi ſignum crucis. Iulianus Anteceſſor Conſtitut. LXI. *Nullus audeat aedificare Eccleſiam, vel Oratorium, antequam Civitatis Epiſcopus veniat, & ibi vota faciens ſanctiſſimam Crucem infixerit, in eodem loco publice procedens, & rem omnibus manifeſtam faciens*. Baſilic. Eclog. IV. Τὸν οἰκοδομεῖν βουλόμενον μοναστήριον, προσκαλεῖν δεῖν φασι τὸν ἐπίσκοπον, καὶ ποιεῖν σταυροπήγιον. Theophylactus in Epiſt. Ἐνορία τίς ἐστι τῇ καθ' ἡμᾶς ἀρχιεπισκοπῇ διαφέρουσα, ἐν ᾗ τῶν τις μοναχῶν ἀνεγείρων οἶκον εὐκτήριον, ἐκωλύθη παρ' ἡμῶν, ὡς παρὰ γνώμην ἡμετέραν τοῦ ἔργου ἀρξάμενος, καὶ μήτε τοῖς κανόσι, μήτε τοῖς τῆς πολιτείας νόμοις ἐγνωσμένα ποιῶν, ὁ δὲ σταυροπήγιον πατριαρχικὸν λαβὼν, ἔφησε καὶ οὕτω τοῦ ἔργου ἄρξασθαι. Sed libet ritum omnem plene oſtendere ex Euchologio. Τὸ δὲ σταυροπήγιον γίνεται οὕτως. ἀναφέρεται τῷ πατριάρχῃ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ, καὶ γίνεται γράμμα προτρεπτικὸν, ἢ πρὸς τὸν ἔξαρχον αὐτοῦ, ἢ πρὸς τινα τῶν ἀρχιερέων, ἐπὶ τῷ θεμελιωθῆναι, καὶ καθιερωθῆναι, καὶ τὸν ναὸν τελεσθῆναι ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ. κελεύει δὲ γενέσθαι καὶ σταυρὸν ξύλινον, ἐν ᾧ γράφουσιν οἱ πατριαρχικοὶ γραμματικοὶ, ἐν τῷ ἑνὶ μέρει, οὕτως ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ, ΑΓΙΑΣΘΕΝ ΕΠ' ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥΔΕ, ΕΝ ΤΗ ΘΕΟΣΩΣΤΩ ΠΟΛΕΙ ΤΗΔΕ, ΕΝ ΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΔΕ. ΕΝ ΤΩ ΙΔΙΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ, ΠΑΡΑ ΤΟΥΔΕ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ μέρει. ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΗΜΩΝ, ΤΩΝ ΔΕ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ, ΤΟΝ ΔΕ. ΕΝ ΕΤΕΙ, ΤΩΔΕ. καὶ πέμπεται ὁ σταυρὸς ἐν ᾧ ναὸς μέλλει οἰκοδομηθῆναι. εἶτα ὁ προσδεξάμενος ποιεῖ τὴν ἄνωθεν ἀκολουθίαν ἐπὶ τῷ θεμελίῳ. ὅταν δὲ ποιήσει τὴν καθιέρωσιν, πήγνυσι καὶ τὸν σταυρὸν ὄπισθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, προευτρεπισθέντος τινὸς ἀνωφεροῦς οἰκοδομήματος, λάκκον ἔχοντος, ἢ διὰ λίθων, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκοῦ, ὡς ὁρᾶται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. His peractis dicebatur haec precatio. Κύριε ὁ θεὸς, ὁ παντοκράτωρ, ὁ προτυπώσας τὴν ῥάβδον τοῦ μωϋσέως εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν τοῦ ἀγαπητοῦ σου υἱοῦ, κυρίου δὲ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ ἁγίασον τὸν τόπον τοῦτον τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀχράντου ξύλου τοῦ σταυροῦ, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων καὶ παντὸς ἐναντίου. φύλαττον καὶ τὸν τόπον, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τὰς ἐνοικούσας ψυχὰς τῶν ἐνταῦθα κατοικούντων, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς. καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Vide quoque Iuſtiniani Nov. V. & CXXIII.

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΣ.

Σταυροφόρος. In Synod. Florent. Ἐκλεξάμενοι οὖν τόν τε ῥωσίας, καὶ τὸν νικαίας, καὶ δύο σταυροφόρους, τόν τε μέγαν χαρτοφύλακα, καὶ τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην, ἀπεστείλαμεν αὐτοὺς. Et alibi ibidem. Συνήλθομεν οὖν οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ σταυροφόροι, οἱ ἡγούμενοι, καὶ ἁπλῶς οἱ ἀνατολικοὶ πάντες ἡμεῖς.

ΣΤΑΦΙΔΑ.

Σταφίδα. Corona pretioſa. Σταφίδα. *Uva paſſa*. Σταφίς.

ΣΤΑΦΥΛΟΠΑΣΤΟΝ.

Σταφυλόπαστον. Inſtrumenti genus. Nonus De Morb. Curat. cap. CXXII. Ξηρὰ δὲ διὰ σταφυλοπάστου ποιοῦσιν αἱματίτης λίθος λεῖος, ἡ γῆ σαμία, ἢ λημνία, ἢ βῶλος.

ΣΤΕΙΛΕΙΑΡΙΟΝ.

Στειλειάριον. Foramen ſecuris, per quod manubrium inſeritur. Euſtath. Odyſſ. lib. V. Στειλειὸν οὐδετέρως, τὸ ἐνιέμενον ξύλον εἰς τὴν θηλυκῶς λεγομένην στειλειὰν, ἤγουν εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ σιδήρου. καὶ φυλάσσεται μέχρι τοῦ νῦν ἡ λέξις, στειλειάριον λεγομένη παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἣν στειλειὰν, ἤγουν ὀπὴν, οἱ μὲν παλαιοὶ, καὶ τρῆμα ἑρμηνεύουσι.

ΣΤΕΚΕΙΝ.

Στέκειν. Stare. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀγυιεύς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. τὸ θυσιαστήριον ὁποῦ στέκει ἔμπροσθεν τοῦ ζωπορτίου εἰς σχῆμαν τοῦ κιονίου. Beſſarion in ep. Καὶ ἂς στέκωνται μετὰ εὐλαβείας, καὶ προσοχῆς, χωρὶς γέλωτος. Ioannes Glycas De Vanitate Vitae.

Ὅτι σε μας δὲν στέκεται, χρόνος νὰ μακρύνῃ,
Στέκει στεκεῖνον τὸν κριτὴν ὁποῦ μας θέλει κρίνει.

ΣΤΕΛΕΝΕΙΝ. ΣΤΕΛΝΕΙΝ.

Στελένειν, & Στέλνειν. pro Στέλλειν. Mittere. Simeon Hieromonachus in epist. Στελένω τὴν αὐθεντίαν σου μίαν κάτταν νευτίαν. Stamatius in epist. Στέλνω τὴν ἀφεντίαν σου διὰ τὴν ὥραν σιβέξυλα τζέκκια πέντε. Hinc compositum, ἀποσέλνειν, pro ἀποστέλλειν. Sophronius Patriarcha in epist. Πλὴν αὐτόθι ἀποσέλνομεν τὰς ἡμετέρας, τόν τε ὁσιώτατον ἱερομόναχον καὶ πνευματικὸν, κύριον διονύσιον, μετὰ τοῦ γεράσιμον.

ΣΤΕΛΙΟΝΑΤΟΝ.

Στελιονάτον. *Stellionatus*. Harmenopulus lib. VI. Tit. XV. Καὶ ὁ καταδικασθεὶς τὸ σελιονάτον, καὶ ἡ πλασαμένη ἐγκυμονεῖν.

ΣΤΕΜΜΑ.

Στέμμα. Pro corona usurpabant, & diademate. Codinus. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ὅπερ καλεῖται νῦν στέμμα, ὠνομάζετο πάλαι διάδημα. Balsamon. Δικαιοῦται ὁ πάπας ῥώμης διὰ πάντων τοῖς βασιλικοῖς προνομίοις μεγαλύνεσθαι ἄνευ μόνου τοῦ στέμματος. Achmes capit. CCXLVII. Τὸ στέμμα εἰς πρόσωπον βασιλέως κρίνεται καθόλη. Constantinus Manasses.

Τί μοι ἐσθὴς πολύχρυσος, ποῦ τὰ στεμμάτων κάλλη.

Landulphus in Mauricio. *Cum Constantina Mauricii coniuge stemma constructum adtulerant Imperatori*. Corrigendus est Ioannes Biclariensis in Chronico. *Aramundarus Saracenorum Rex Constantinopolim venit, & cum stemmate suo Tiberio Principi cum donis Barbariae occurrit*. Perperam hodie editur, *cum Stbemate*.

ΣΤΕΜΜΑΤΟΓΥΡΙΟΝ.

Στεμματογύριον. Coronae genus, quae propria Despotarum. Codinus, ubi de designatione Despotae solenni. Ἀναστάντος οὖν ὁ βασιλεὺς παρατίθησιν εὐθυχέρως τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ στέφανον διὰ λίθων καὶ μαργάρων, ἔχοντα καμάρας μικρὰς τέσσαρας ἔμπροσθέν τε, καὶ ὄπισθεν, καὶ ἐκ πλαγίων, εἰ ἄρα ὁ χειροτονηθεὶς βασιλέως υἱός ἐστιν. εἰ δὲ γαμβρὸς τύχοι ἂν, ἔμπροσθεν μόνον. ὃς δὲ στέφανος καλεῖται καὶ στεμματογύριον.

ΣΤΕΡΑ.

Στέρα, pro Ὑστέρα. Vterus. Glossae Graecobarbarae. Εὐγάλλει ἔξω ἀπὸ τὴν στέραν, ἤτοι τὴν μάναν. Iterum alibi. Ἄμφικας. ὑστέρας. ἢ στέρας.

ΣΤΕΡΕΜΟΣ.

Στερεμός. Privatio. Glossae Graecobarbar. Ἀποστέρησις μισθοῦ. στερεμὸς, ἢ στερέψιμον τοῦ πλερώματος.

ΣΤΕΡΕΥΓΕΙΝ.

Στερεύγειν. Privare. Auferre. Glossae Graecobarbarae. Ἀφαιρεῖται. λαμβάνει. στερεύει. στερεύγει. παίρει. πιάνει.

ΣΤΕΡΕΥΕΙΝ.

Στερεύειν. Privare. Vide Στερεύγειν. Vel etiam Tardari. Morari. Posteriorem esse pro Ὑστερεύειν. Glossae Graecobarb. Ὑστερίζουσας. βραδυνούσας. ἐκεῖνες ὅπου στερεύουνται τοῦ καιρόν.

ΣΤΕΡΕΨΙΜΟΝ.

Στερέψιμον. Privatio. Glossae Graecobarb. Ἀφαίρεσις, ἤγουν στερέψιμον τινὸς πράγματος. Iterum alibi. Ἀποστέρησις μισθοῦ. στερεμὸς, ἢ στερέψιμον τοῦ πλερώματος.

ΣΤΕΡΙΟΝ.

Στέριον, pro Ἀστέριον. ἀστήρ. Stella. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καιρὸς γὰρ ἦτον ἄτυχος, καὶ τῆς νυκτοῦ τὰ στέρια.
Ἀκόμη ἐφαινόντησαν στὸν οὐρανὸν ἀπάνω.

ΣΤΕΦΑΓΝΑ. (a)

Στεφάγνα. Circulus. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΣΤΕΦΑΝΟΝΝΕΙΝ.

Στεφανόννειν, pro Στεφανοῦν. Coronare. Glossae Graecobarbarae. Ἀβέλλει. στέφει. στεφανόνει.

ΣΤΗΘΑΙΟΝ.

Στηθαῖον. Proiectum. Moschopulus. Γεῖσον, καὶ γεῖσσωμα, τὸ προῦχον τοῦ ὑπερθύρου, ἤγουν τὸ κοινῶς στηθαῖον.

ΣΤΗΘΑΡΙΟΝ.

Στηθάριον. Pectorale. Armatura pectoris equorum. Constantinus in Tacticis. Vide Μετώπιον.

ΣΤΗΘΟΚΟΡΥΖΑ.

Στηθοκόρυζα. Vide Λαθροκόρυζα.

ΣΤΗΜΙΑΖΕΙΝ.

Στημιάζειν, sive Στιμιάζειν. Italicum. *Stimare*. AEstimare. Glossae Graecobarbarae. ἄξιον ἡγεῖσθαι, ἤγουν ὅπου λογίζεται, ἢ λογιάζει, ἢ λογαριάζει, ἢ νομίζει, ἢ ψηφίζει, ἢ στημιάζει ἄξιον. Iterum alibi. Θέλει με ψηφίζειν, ἢ θέλει με στιμιάζειν προτιμοτέραν ἀπὸ ταῖς ἄλλαις.

ΣΤΗ-

(a) Corona. *Donius*.

ΣΤΗΜΙΑΣΤΑΔΕΣ.

Στημιαςάδες. AEstimatores. Censores. Glossae Graecobarbarae. Ἀποτιμηταὶ. ςεμιαςάδες.

ΣΤΗΝ.

Στὴν, pro Εἰς τὴν. Occurrit passim apud Scriptores Graecobarbaros.

ΣΤΙΑ.

Στία. Focus, pro Ἑςία. Glossae Graecobarbarae. Τὸ μόνον πρὸς τὸ πῦρ ςῆναι. νὰ ςαθῇ μοναχὰ κοντὰ εἰς τὸ λαμπρὸν. ἢ εἰς τὴν ςίαν, ἢ νιςιάν. ἤγουν ἑςίαν.

ΣΤΙΑΤΑ.

Στίατα. Ossa. Ioannes Glycas De Vanit. Vitae.

Καὶ τ' ἄλλα ςίατα πῦ εἶναι αὐτῦ, δὲν εἶναι ὀςᾶ κορμία τῦς.

Exstat quoque in Turcograecia Crusii.

ΣΤΙΛΒΟΝΝΕΙΝ.

Στιλβόννειν. Splendere, pro Στίβλειν. Glossae Graecobarbarae. Στίβλει· λάμπει. ςλιβόννει. ἤγουν ςιλβόννει.

ΣΤΙΛΙΚΙΔΙΟΝ.

Στιλικίδιον. *Stillicidium*. Glossae Basilicorum. Στιλικίδιον, ςαγὼν, ὅ ἐςιν ἀπὸ κεράμων ςαλαγμός.

ΣΤΙΛΙΠΙΠΙΣ.

Στιλιπιπίς. Passer troglodytes. Occurrit apud Myrepsum De Antidotis cap. LX.

ΣΤΙΛΛΟΝΝΕΙΝ.

Στιλλόννειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀγερίφων. ὁ ἐπαίρων τὰς ὀφρῦς. ὅπυ ψιλόννει τὰ φρύδιά του. ἢ ὅπυ τὰ ςιλλόννει. ἢ ὅπυ τὰ σικόννει.

ΣΤΙΝΝΕΙΝ.

Στίννειν, pro Ἱςάναι. Glossae Graecobarb. Τὰ λῖνα, ἃ ἱςᾶσι πρὸς ἄγραν τῶν λεόντων. ἤγουν, τὰ νήματα, ὅπῦ ςίννυσιν νὰ κυνηγήσυν καὶ νὰ πιάσυν τῦς λιόντες.

ΣΤΙΟΞΥΛΟΝ.

Στιόξυλον. Ligum cremium. Stamatius in Epistola Στέλνω τὴν ἀφεντία συ δὶὰ ὥραν στιόξυλλα τζεκήα πέντε μὲ τὸν παρὸν καραβοκύρη.

ΣΤΙΠΕΝΔΙΟΝ.

Στιπένδιον. *Stipendium*. Glossae Basilicor. ςιπένδιον, τὸ τριβῦτον.

ΣΤΙΠΟΥΛΟΝ.

Στιπῦλον. Glossae Basilicorum. Στιποῦλον, τὸ ἰςχυρόν. Inde *Stipulari*.

ΣΤΙΧΑΡΙΟΝ.

Στιχάριον. *Stica*. Ita enim Latini adpellabant. Glossae Isidori. *Stica*, *tunica*. Glossae veteres Graecolatinae. Στικάριον. *Tunica*. Glossae Servii. *Allix*. Στιχάριον. Erat autem vestis sacerdotalis. In Lyturgia Chrysostomi. Ἐλθόντες δὲ (ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος) εἰς τὸ ἱερατεῖον, λαμβάνυσιν ἕκαστος ἐν ταῖς χερσὶ τὸ στιχάριον ἑαυτῶν. Lucas Patriarcha in Sancitis. Λέγων ἀνένδεκτον εἶναι, τὺς μετὰ φαινολίων καὶ στιχαρίων τὰ ἅγια μελαχρίζομένυς κοσμικὰς στολὰς ἐνδιδύσκεσθαι. Et subinduebatur penulae. Ecce apud Codinum. Περὶ τὸ τέλος φέρει τὸν σταυρὸν ἀπὸ τῆς τῦ παλλατίυ ἐκκλησίας μετὰ τῶν ψαλτῶν ὁ ἀρχιδιάκονος, φορῶν μὲν τὸ σύνηθες αὐτῷ στιχάριον, φορῶν δ' ἐπ' αὐτοῦ καὶ φελόνιον. Color vero illi albus. Accipio ex Fastis Siculis. Φορέσας στιχάριον ἄσπρον, παραγαῦδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσᾶ πλυμμία. Germanus in Histor. Ecclesiast. Πρῶτον μὲν τὸ στιχάριον λευκὸν ὂν τῆς θεότητος τὴν αἴγλην ἐμφαίνει, καὶ τῦ ἱερέως τὴν λαμπρὰν πολιτείαν. Habes ecce rationem coloris. Et forma quidem undulata. Constantinus Cabasilas docet in Quaest. ad Demetrium Chomatenum. Εἰ δέον ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς πορφυροῖς ἀρχιερατικοῖς ἐσθῆναι, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς λευκοῖς, ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ τὺς ποταμοὺς, ἐν τῷ φαινολίῳ σταυρὺς. Et hoc est, quod μανδύον μὲ ποταμὺς adpellat Codinus in istis verbis. Καὶ οἱ μὲν ἀρχιεροῖς εἰς τὸν προσκύνησιν τῦ βασιλέως, ὡς εἴρηται, ἐρχόμενοι μετὰ τῶν ἐχόντων μανδύον μὲ ποταμὺς (ita lego) προσκυνῦσιν αὐτὸν. Malaxus in Hist. Patriarc. Ἐχάριζε κατάσιον ἐνδυμιὸν, μὲ τὸν καμυχὰν, καὶ μανδὴ μὲ τοὺς ποταμοὺς, καὶ ἄλογον ἄσπρον. Et duplex quidem hic color, siquidem significabatur sanguis, & aqua, quae rivuli instar e latere Christi effluxissent. Gregoras lib VI. cap. I. Οἱ ἀρχιερεῖς βάστυν εἰς τὰ μαντία τὺς ποταμὺς κοκκίνυς καὶ ἄσπρυς, διότι ἔρρευζεν ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῦ χριστοῦ αἷμα καὶ νερὸν ἀντάμα. Balsamon De Privileg. Patriarch. Τὰ μετὰ πολαμίων στιχάρια δοξάζυσι τὺς κρυνὺς τῦ αἵματος, τὺς ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς ἀποστάξαντας. Erant quoque trianguli multi intertexti, sive figurae literae Γ, sed in solis Patriarchalibus, Balsamon loco citato. Καὶ ῥάβδος, καὶ σάκκος, καὶ πολυσταύριον, καὶ διὰ γραμμάτων στιχάριον, τὴν πατριαρχικὴν καὶ μόνην δοξάζυσιν ἁγιότητα. Rationem huius rei reddit ipse postea. Τὰ μετὰ ποταμίων στιχάρια δοξάζυσι τὺς κρυνὺς τῦ αἵματος καὶ τῦ ὕδατος, τὺς ἐκ τ' θείας πλευρᾶς ἀποστάξαντας. τὰ ἐν τύτοις τριγώνια, τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ διεστῶτα συνάψαντα. Ita totum locum male divulsum coniungo; non enim possunt τῷ φαινολίῳ, sive τῷ πολυσταυρίῳ tribui. Est & alter locus eiusdem ibidem, qui hoc evincit. Οὔτε γὰρ σάκκυς, ὔτε πολυσταύρια ἐνδιδύσασκονται. ὔτε μετὰ γαμμάτων καὶ τριγωνίων στιχάρια. Item alius. Ἐνδιδύσκονται σάκκυς, καὶ μετὰ ποταμίων καὶ τριγωνίων

νίων σἰιχάριᾳ. Has autem triangulas figuras, literam Γ, prae se ferentes, ex re γαμμαδια adpellabant. Vide supra in Γάμμα. Erant quoque lora diversa; haec in manu, illa transversa. Prima designabant vincula Christi, in quibus ad Caipham, & Pilatum perductus fuit; altera sanguinem, qui in Cruce ex latere eius fluxit. Germanus in Histor. Ecclesiast. Τὰ λωρία τῦ σἰιχαρίυ τὰ ἐν τῇ χειρί ἐςὶν ἐμφαίνοντα τ̃ δεσμὸν τῦ χριςοῦ. δήσαντες γὰρ αὐτὸν ἀπήγαγον πρὸς καιάφαν τὸν ἀρχιερέα, ϗ τὸν πιλάτον. τὰ λωρία τὰ εἰς τὰ πλάγια, ἐςὶ, τὸ αἷμα τὸ ῥεῦσαν ἐκ τῆς πλευρᾶς τῦ χριςῦ ἐν τῷ ςαυρῷ. Sed plenius distinguendum est. Erat ςιχάριον, & Diaconorum, & Sacerdotum, & Patriarcharum, ut adparet ex locis iam citatis. Diaconorum, & Sacerdotum, erat album; sed tamen Quadragesimae tempore, excepto festo Adnuntiationis, Palmarum, & magno Sabbato, purpureum item gestabant. Codinus. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ὑπὲρ ὅλης τῆς ἁγίας ϗ μεγάλης τεσσαρακοςῆς οἱ ἱερεῖς τε ϗ οἱ διάκονοι πορφυρᾶ ςιχάρια ϗ φελόνας φορῦσι, πλὴν τῆς τῦ εὐαγγελισμῦ, ἑορτῶν βαΐων, ϗ τῦ μεγάλυ σαββάτυ. Cuius rei haec ratio. Quadragesima Christianis quasi tempus luctus est, itaque sticharium tunc purpureum ferebant, quia color ille signum luctus. Clare Demetrius Chomatenus in Respons. πένθυς εἰσὶ τὰ πορφυρᾶ τοιαῦτα ἐνδύματα (loquitur de sacco, & hoc ipso sticharIo) σήμαντρον. Festo autem Adnuntiationis, Palmarum, & magno Sabbato, qui dies laetitiae erant, non sumebant purpureum. Atque hoc observa obiter. Patriarchae vero purpureum gestabant, & in illis non luctus signum habebatur purpura, sed principatus; quemadmodum item in Imperatore erat. Id ipsum quoque lector attentus ex locorum iam citatorum collatione deprehendet. Praeterea Diaconorum, & Sacerdotum erat fluviatum, sive undulatum, ut initio dixi; Patriarcharum autem non item. Constat ex Demetrio Chomateno in Resp. Τὸ ἔθος τῆς ἐκκλησίας τὰ πορφυρᾶ ἀρχιερατικὰ θεῖα ἐνδύματα ἁπλᾶ βύλεται εἶναι, καὶ χωρὶς προσθήκης τ̃ εἰρημένων ποταμῶν.

ΣΤΙΧΗΡΑ.

Στιχηρά. Cantica certa in Ecclesia. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἁγίων cap. IV. Καὶ πεντηκοςάρια, ϗ ςιχηρὰ, ϗ τροπάρια, ϗ ἰδιόμελα, ϗ κοντάκια. Cedrenus. Καὶ τὸ ςιχηρὸν δὲ τὸ κατὰ τὴν βαϊοφόρον. Zonaras in Annal. III. Τὸ κατὰ τὴν τ̃ βαϊοφόρυ ἑορτὴν ᾀδόμενον ςιχηρόν. Et varia erant. Invenio ecce in Typico Sabae. Ἀποςολικὰ, ἀναςάσιμα, μαρτυρικὰ, ἀνατολικὰ, κατ' ἀλφάβητον, sive τοῦ ἀλφαβήτυ, τῦ ςίχυ, τῦ μιναίυ.

ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΟΙ.

Στιχοπλόκοι. Apomasar in Mysteriis. Χαλοσύνην γυναικῶν, εὐνέχων, ςιχοπλόκων, καὶ παιγνιωτῶν, χαροκόπων ἀνδρῶν. Et mox. Εὐεξίαν τ̃ ςιχοπλόκων, θάνατον μεγάλων ἀνθρώπων.

ΣΤΑΙΒΟΝΝΕΙΝ.

Στλιβόννειν. Nitere. Splendere. Vide, Στιλβόνειν.

ΣΤΟΑ. ΣΤΟΙΔΙΟΝ.

Στοά. Suffossio. Porticus subterranea. Vulgo Gallis, & nobis Belgis, a similitudine, *Galerie*. Biton in Mechanicis. Οὔ τ' ἂν ἡ γερροχελώνη, οὔ τ' ἂν ςοὰ, ὡς χελώνη ῥᾳδίως προσαχθείη. Procopius Gothic. lib. II. Τινὰς δὲ ἐκέλευσεν ἐν τῷ ὁμαλῷ τὴν ἀπὸ τῶν ῥάβδων ἐπάγειν ςοάν. οὕτω γὰρ καλεῖν τ̃ μηχανὴν νενομίκασι ταύτην. οἱ δὲ αὐτῆς ἐντὸς ὑπεδυνίες ἐβάδιζόν τε, καὶ τὴν ςοὰν ἔφελκον τὺς πολεμίους λανθάνοντες. Et an scribendum *Stois*, apud Turpinum capit. IX. *Septimo mense aptatis iuxta murum petrariis, & manganellis, & stois*. Hodie editur, *& troiis*. Arbitrare Lector. Apud Athenaeum De Mach. Bell. est ςοΐδιον. Haec eius verba sunt. Περὶ δὲ τῶν ὑπορύξεων ϗ ςοϊδίων κατασκευῆς, ϗ τ̃ περὶ αὐτὰ πραγματείας, ὃν τρόπον δεῖ γίνεσθαι, γέγραφότ@ πύρρυ ἐν τοῖς πολιορκετικοῖς, ὐκ ἔκρινα τοῖς καλῶς εἰρημένοις ὑπ' αὐτῦ ἀντιλέγειν.

ΣΤΟΜΑΝ.

Στόμαν, pro Στόμα. Glossae Graecobarb. Νὰ ἀναπνεῖ, νὰ πέρνῃ ὀπνὰν ἀπὸ τὸ ςόμαν.

ΣΤΟΜΑΧΗ.

Στομάχη. Corona pretiosa. Στομάχη. *Stomachus*. Στόμαχ@.

ΣΤΟΜΟΜΑΝΙΚΟΝ.

Στομομάνικον. Velum muliebre, quo os velatur. Theophilus Protospatharius De Hum. Corp. Fabr. lib. IV. Ἔοικε ϗ τὸ μυῶδες πλάτυσμα γυναικείῳ φιαλίῳ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ ςομομανίκῳ.

ΣΤΟΝ.

Στόν, pro Εἰς τόν. Frequentissimum est apud Scriptores Graecobarbaros.

ΣΤΟΡΙΑ. ΣΤΟΡΙΣΜΑ.

Στορία, pro Ἱςορία. Anonymus De nuptiis Thesei.
Στὸ ὁποῖον ἐφαίνετον ςορία τῦ ἀθλαγκάδε,
Ὅταν ἐγίνετον βοσκὸς, ϗ γέλασε τ̃ ἄργον.
Item ςόρισμα, pro eodem. Ibidem.
Ὡς ἔδειχνε τὸ ςόρισμα σεκεῖνο τὸ σκυτάρη.

ΣΤΟΥΠΡΟΝ.

Στῦπρον. *Stuprum*. Glossae Basilicorum. Στῦπρον. πορνεία.

ΣΤΟΥΡΑΚΙΟΝ.

Στυράκιον. Pampinus. Corimbus. Moschopulus.

pulus. Ἕλιξ, ὄνομα κύριον, καὶ τὸ κατὰ κύκλον στρεφόμενον, ὡς τὰ κοινῶς στουράκια ἕλικες λέγονται,

ΣΤΟΥΣ.

Στούς, pro Εἰς τούς. Obvium, ubique est apud Scriptores Graecobarbaros.

ΣΤΡΑΒΑΡΑ. (a)

Στραβάρα. Luscitio. Vitium oculorum. Glossae Graecobarbarae. Ἀλαοσκοπιή, τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν· στραβάρα τῶν ὀμματίων. Iterum alibi. Τυφλάραν, στραβάραν.

ΣΤΡΑΒΟΚΑΜΠΟΥΡΑ.

Στραβοκαμποῦρα. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. Constantinop.

Ἦλθε δὲ καὶ ἡ μάμη του ἡ στραβοκαμποῦρα πάλι.

ΣΤΡΑΒΟΚΟΛΙΖΕΙΝ.

Στραβοκολίζειν. Ineptire. Nugari. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Τί τζαμπουνίζης γάδαρε, καί τι στραβοκολίζης.

ΣΤΡΑΒΟΜΑΤΙΑ.

Στραβοματία. Curvatura. Flexus. Glossae Graecobarbarae. Ἀγκῶνος. τῆς καμπῆς τοῦ τείχους. τῆς στραβοματίας τοῦ τοίχου.

ΣΤΡΑΒΟΜΟΥΤΖΟΥΝΟΙ.

Στραβομούτζουνοι. Qui labra habent distorta. Glossae Graecobarbarae. Ἀγκυλόχειλοι. στραβόχειλοι. στραβομούτζουνοι.

ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟΝ.

Στραβόξυλον. Glossae Graecobarbarae. Ἀμφιμήτρια· τὰ μετὰ τὴν τρόπιν τῆς νεὼς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπιτιθέμενα. στραβόξυλα.

ΣΤΡΑΒΟΧΕΡΑΣ.

Στραβοχέρας. Qui curva manu est. Glossae Graecobarbarae. Ἀγκυλόχειρ. στραβοχέρας.

ΣΤΡΑΓΛΙΟΝ.

Στραγλίον. *Stragulum*. Basilic. Eclog. II. Τῷ ὀνόματι τῆς στρωμνῆς πᾶσα ἐσθὴς περιέχεται, καὶ τὰ στραγλία, καὶ τὰ παλλία, καὶ πᾶν ὃ περιβαλλόμεθα, τῷ ὀνόματι δὲ τῆς τροφῆς ἡ ἐσθής, οὐ μὲν τὰ στραγλία περιέχεται.

ΣΤΡΑΠΗ.

Στραπή. Fulgur, pro Ἀστραπή. Glossae Graecobarbarae. Ἀστραπή, στραπή. Occurrit haec vox, sed alia notione, etiam apud Lactantium Statii Interpretem ad Theb. XII. *Exuviis hostium exstruebatur regibus mortuis pyra, quem ritum sepulturae hodie quoque barbari servare dicuntur, quam strabas* [b] *dicunt lingua sua.*

ΣΤΡΑΠΟΠΕΛΕΚΙΝ.

Στραποπελέκιν. Securis anceps. Glossae Graecobarbarae. Ἀμφῆκες. στραποπελέκιν. ἡ σπαθήν. ἤγουν μάχαιρα. Accipitur etiam pro fulmine. Eaedem Glossae alibi. Ἀργής. ὁ κεραυνός. τὸ στραποπελέκιν.

ΣΤΡΑΠΤΕΙΝ.

Στράπτειν, pro Ἀστράπτειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀστεροπητής. ὅπου ἀστράπτει. ἡ στράπτει.

ΣΤΡΑΤΗ.

Στράτη. *Strata*. Platea. Glossae Graecolatinae. Λεωφόρος. *Strata*. *Itiner*. Malaxus in Histor. Patriarch. Καὶ ἔρριπτον πέτραις ἀπὸ ταῖς στράταις, καὶ ἀπὸ τοὺς φόρους. Iterum. Καὶ ψάλλοντες αὐτὴν ἔκλαιον ἀπὸ ταῖς στράταις. Sugerius in Vita Ludovici Grossi. *Hugo de Pompona, miles strenuus, Castellanus de Gortraco* (lego *Gornaco*) *castro super fluvium Matronae sito, mercatorum in regia strata equos ex insperato rapuit, & Gornacum adduxit*. VVarnefridus De Gest. Longobard. lib. V. cap. XVII. *Quum equestri exercitu per stratam, quae antiquitus per mare facta fuerat, introivit*. Balsamon in Epistola. Νὰ μηδὲν φεύγωσιν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, διὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ πάπα, ὡσὰν τὸ ἐποίησαν εἰς τὴν στράταν ὅπου ἤρχεσθε. Burchardus De Excid. Mediolan. *Clausis per hiemem stratis, quum illi fortiter iam arctarentur, animos principum callidis propositionibus attentabant*. Hinc παραστρατίζω. *De strata*, sive via, *decedo*. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΙΚΙΑ.

Στρατηλατίκια. Insignia militaria ducum. Codinus. Τὸ κόκκινον ἱμάτιον, ἢ τὸ ῥοῦχον αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ τὸ βασιλικόν, μετὰ ῥιζῶν, ἄνευ τῶν στρατηλατικίων. Viri docti interpretantur, *Lemniscos*.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ.

Στρατιῶται. Milites stationarii cum equis, quibus praeerat, ὁ ἀλογάτωρ. Codinus. ἐν τῇ αὐλῇ δὲ τοῦ παλλατίου στρατιῶται ὀνομαζόμενοι οὕτω παραμοναὶ ἔχοντες ἄλογα, ἐφ' ὧν καὶ ἀλογάτωρ. Gregoras lib. VIII. Τῶν περὶ τὸν βασιλέα πελεκυφόρων, καὶ στρατιωτῶν, καὶ ξιφηφόρων καταδαρθάνειν μελλόντων. Dicti autem, στρατιῶται ab equis, quos στρῶσα adpellabant, ut infra dicemus.

ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΣ.

Στρατοκόπος. Viator. Glossae Graecobarbarae. Ἄλλος ὁδίτης. ἄλλος διαβάτης. ἡ στρατοκόπος.

(a) Caecitas. *Donius*.

[b] Haec vox occurrit etiam apud *Iornandem*, & ex ea *Iustus Fontaninius* vocem Italicam *Stravizzo* deducit.

A.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑΡΧΗΣ.

Στρατοπεδάρχης. Praefectus copiis. Quinque erant numero. Primus τῶν μονακαβάλλων, secundus τῶν τζαγγρατόρων, tertius τῶν μυρτάτων, quartus τῶν τζακόνων, quintus ὁ μέγας. Quatuor priores suas quisque copias curabant; at quintus universum exercitum, eique de alimentis, instrumentis bellicis, omnibusque necessariis prospiciebat. Disces ex Codino De Offic. pagg. 59. 81. Postremus tantae erat dignitatis, ut ad adfinitatem quoque Imperatoris admitteretur. Itaque apud Cantacuzenum lib. I. cap. XVII. Manuel Tagaris legitur duxisse Theodoram Asaninen, Imperatoris consobrinam. Et dabatur quoque Titulus quibusdam honorarius, puta consanguineis Imperatorum, aut alioqui proceribus Imperii; ideoque apud eumdem Cantacuzenum libro citato leguntur magni Stratopedarchae, hic, quem dixi, Tagaris, & quidam Palaeologus.

ΣΤΡΑΤΟΡΙΚΙΟΝ. (a)

Στρατορίκιον. Gallis, *Le Montoir*. Locus editior, e quo Imperatorem in equum sublevabat strator. Codinus. Οὕτω καβαλλικεύειν ἀπερχόμενος ἀλλαχοῦ μὲν ὁδαμῶς, ἕως δὲ καὶ μόνου στρατορικίου.

ΣΤΡΑΤΟΥΡΙΑ.

Στρατούρια. *Stratoria*. Stragulae equestres. Cyrillus in Lexico. Σάγματα, στατούρια ἀλόγων.

ΣΤΡΑΤΩΡ.

Στράτωρ. *Strator*. Qui Imperatorem in equum sublevabat. Suidas. Στράτωρ, εἶδος ἀξιώματος. Vetus Inscriptio.

ΒΑСΙΛΕΟΥ. СΤΡΑΤΩΡΟС. ΚΕ.
ΔΡΟΥΓΓΑΡΙΟΥ. ΓΕΓΟΝΟΤΟС.

Et Basilic. Eclog. VI. Titulus est, περὶ στρατόρων, καὶ ἑτέρων τινῶν στρατευομένων. Ivo lib. IV. De Dignitat. & Privileg. Eccles. Romanae. *Tenentes frenum equi ipsius pro reverentia beati Petri stratoris officium illi exhibuimus.* Quae Constantinus Magnus ad Silvestrum sic Graece extulerat. Καὶ κρατοῦντες τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου αὐτοῦ, στράτορος ὀφφίκιον ἐποιήσαμεν. Cedrenus. Κωνσταντῖνος δέ τις στράτωρ τοῦ Ἀρταβάσδου, ἰδὼν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἑστῶσαν, λαβὼν, ἔρριψε κατ' αὐτῆς. VVarnefridus De Gest. Longobard. lib. II. cap. XXVII. *Eius equus in portae medio concidens, quamvis hinc inde ab stratore verberibus caesus, non poterat elevari*. Iterum lib. IV. cap. XXVII. *A Foca, qui fuit strator Prisci Patricii, occiditur*. Primus in hoc ordine erat, ὁ πρωτοστράτωρ, de quo supra diximus suo loco.

Meursii Tom. IV.

(a) Itali *Stradiottos* vocant equites Graecos, Epirotas, Illyrios, Dalmatas.

ΣΤΡΑΦΤΕΙΝ.

Στράφτειν, pro Ἀστράπτειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀστεροπήλης. ὅπου ἀστράπτει. ἢ στράπτει. ἢ στράφτει.

ΣΤΡΑΧΥΔΙΟΝ.

Στραχύδιον. Arista. Spica. Glossae Graecobarbarae. Τὸ εἰς τὸν στάχυν τοῦ σίτου ἄνω ὡς κέντρον. ἐκεῖνον ὅπου στέκεται ἀπάνω τοῦ στραχυδίου τοῦ σιταρίου ὡσὰν κέντρον, ἤγουν σχεθεῖν. Iterum alibi. Ἐπὶ τῶν ἀσταχύων. εἰς τὰ στραχύδια.

ΣΤΡΕΜΦΥΛΟΝ.

Στρέμφυλον, pro Στέμφυλον. Moschopulus. Στέμφυλα, τὰ κοινῶς στρέμφυλα.

ΣΤΡΙΓΓΙΖΕΙΝ.

Στριγγίζειν. Clamare. Vocare. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Κράζει δοκῶ καλλίμαχον, καλλίμαχον στριγγίζει.

Et occurrit illic pluries. Item alius De Amor. Lybistri, & Rhodamnes.

Ἐστρίγγιζα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐλάλουν εἰς νέφη.

ΣΤΡΙΚΤΟΣ.

Στρικτός. *Strictos*. Suidas. Στρικτὸν, οὕτω καλεῖται παρὰ ῥωμαίοις τὸ ἐστενωμένον καὶ ἀπλατὲς ἐπὶ παντὸς εἴδους, κυρίως δὲ ἐπὶ ὑποδήματος. Glossae Basilicorum. Στρικτὰ, στερεὰ, ἀναμφίβολα.

ΣΤΡΙΦΟΚΑΜΗΛΟΣ.

Στριφοκάμηλος. Corona pretiosa. Στριφοκάμηλος. *Struthio*. Στρουθός.

ΣΤΡΟΥΜΠΑ.

Στροῦμπα. Trochus. Pindari Scholiastes ad Olympion. Od. XIII. Ῥόμβος, ἡ κοινῶς στροῦμπα, ἥτις καὶ βόμβιξ λέγεται, καὶ στρόμβος. Laccapenus in Schedis Grammaticis. Ἐλαύνει τὸν στρόμβον, ἤτοι ὃ κοινῶς λέγειν στροῦμπαν ἐπὶ παιδιᾶς.

ΣΤΡΟΥΦΝΙΣΜΑ.

Στρούφνισμα. Glossae Graecobarbar. Στρουφνίσματα, καὶ στεφανώματα, καὶ ἱστάσματα.

ΣΤΡΩΣΙΑ.

Στρώσια. Equi strati, paratique ad excipiendum sessorem, qui Imperatori numero septem. Codinus. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἔθος ἐστὶ καθ' ἑκάστην ἑτοίμους εἶναι ἵππους ἑπτὰ, οἱ καὶ καλοῦνται στρώσια, ἐκδεχομένους τὸν βασιλέα, καβαλλικεῦσαι οἷον ἂν ἐκ τούτων βούλοιτο.

ΣΤΡΩΤΗ.

Στρωτή. Sella equestris. Glossae Graecolati-

latinae. Στρωτή. *Strata*. Iam autem *Strata*, illic nihil aliud est, quam ephippium. Glossae aliae Latinograecae. *Strata*. Ἐπίπτωιον.

ΣΤΥΒΗΣ.

Στύβης. *Stuppa*. Glossae Latinograecae. *Stuppa*. Κάνναβις, στύβης. ἄγΓαθα.

ΣΥΒΑΛΤΑΡΕΑ.

Συβαλταρέα. *Subalterna*. Alternatim. Codinus. Τὸ δὲ δικανίκιν αὐτοῦ ὁ πρῶτος μὲν κόνδυλος χρυσοῦς, τὸ δὲ ἐφεξῆς, συβαλταρέα χρυσοκόκκινα. Iterum. Τὸ δὲ δικανίκιον αὐτοῦ χρυσοπέρανον συβαλταρέα.

ΣΥΒΑΛΤΗ.(a)

Συβάλτη. Constantinus in Tacticis. Πρὸς δὲ καιροπολέμους ἔχε μαγγανικὰ διάφορα, καὶ σκάλας ξυλίνας συβάλτας, καὶ ἄλλα μηχανικὰ ἔργα ὅσα ἐπινοήσῃς.

ΣΥΒΒΑΛΜΑ.

Σύββαλμα. Glossae Graecobarbarae. Ἀλλήκα· χλαμύδα. οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδος ἀλληλοχέρευ. χιτὼν ἢ χλαμὺς πορφυρᾶ, ἢ ἱμάτιον χειμερινὸν, ῥοῦχον κόκκινον. ἄλλοι σύββαλμα τοῦ κοκκίνου. Anonymus De nuptiis Thesei.

> Ἀμὴ ἔτζη τὰ συββάλματα ὑπᾶν τοῦ κόσμου τούτου.

ΣΥΓΚΕΛΛΟΣ.

Σύγκελλος. Proximus hic antiquitus Patriarchae erat, & successor quoque mortuo, quod tamen sub posterioribus Imperatoribus non obtinuit. Cedrenus. Ἀνεπλήρωσε δ' αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα πρεσβείαν ὁ λεγόμενος παρ' αὐτοῖς σερίφος. δύναται δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα πρὸς τὸν παρ' αὐτοῖς χαλυφᾶν, ὅπερ ὁ παρ' ἡμῖν σύγκελλος πρὸς τὸν πατριάρχην πάλαι. ἐκείνου γὰρ ἀποθανόντος ἐκεῖνος εὐθὺς εἰς τὸν τούτου θρόνον ἐγκαθιδρύετο. Zonaras Annal. III. Ἐκπέπομφε δὲ κἀκεῖνος πρέσβυν πρὸς βασιλέα, ὃν ἐκάλουν ἐκεῖνοι σερίφην. οὗτος δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς, ὅπερ πάλαι ἦν παρ' ἡμῖν ὁ λεγόμενος σύγκελλος. ὡς γὰρ ὁ σύγκελλος τοῦ πατριάρχου θανόντος εἰς τὸν ἐκείνου τόπον ἀντικαθίστατο, οὕτω καὶ ὁ σερίφης τοῦ χαλυφᾶ φθαρέντος τὸν τελευτήσαντα διαδέχεται. Ita restituo illum locum valde hodie luxatum; editur enim, Οὗτος δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πάλαι ἥνπερ ὅπερ ἡμῖν ὁ λεγόμενος σύγκελλος. Atque erant numero plures, sed Heraclius ad duos redegit. In eius Constitut. haec sunt verba. Τοὺς μὲν θεοφιλεῖς συγκέλλους εἰς δύο τὸν ἀριθμὸν περιστάντας. In conventibus publicis sedebant ante metropolitas; sed litem iis illi moverunt sub Constantino. Ioannes Curopalates in eius Vita. Ἐγένετο δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς ταραχὴ διὰ τὴν καθέδραν ἐν τῇ λιτουργίᾳ, μὴ καταδεξαμένων τῶν μητροπολιτῶν προκαθίσαι αὐτῶν τοὺς συγκέλλους ἐν τῷ συνθρόνῳ. Horum primus πρωτοσύγκελλος dicebatur. Scribebant autem etiam σύγγελος, sive σύγγελος, indifferenter. Exstatque μιχαὴλ συγγέλου καὶ πρεσβυτέρου ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον διονύσιον. Sic in composito, πρωτοσύγγελος, de quo supra. Σύγγελλος, vero est *Congellus*, apud Notkerum Balbulum in Martyrologio. *Cum plurimos discipulos, vel socios sanctitatis suae suppares habuisset, unum tamen, congellum scilicet Latine, Fausti nomine illustrem, praeceptorem beatissimi Columbani, magistri domini, & patris nostri Galli, virtutum, ac meritorum suorum quasi unicum, exemplo Isaac, reliquit heredem*. Falluntur Viri eruditi, qui *Congellus*, nomen proprium censent. Vides commutationem κ, & γ. Sic Σαράγκης, est apud Polyaenum, qui aliis Σαράγγης. Sic *Emigranea*, apud Michaelem Scotum Physiogn. cap. 11. quae ἡμικρανία Graecis, *Contingit*, inquit, *dolor capitis, qui dicitur soda, sive emigranea*. Et infinita talia.

ΣΥΓΚΟΥΡΑΤΩΡ.

Συγκουράτωρ. *Concurator*. Basilic. Ecl. XVII. Οὐκ ἀναγκάζεται ὁ κουράτωρ τῷ συγκουράτωρι τοὺς λόγους ἀποδοῦναι τῆς ἰδίας διοικήσεως.

ΣΥΓΚΟΥΡΙΟΝ.

Συγκούριον. Avis venaticae genus. Orneosophion. Τὰ συγκούρια τὰ μιτυλληναῖα κρείττονα τῶν ἄλλων.

ΣΥΓΝΟΦΟ.

Σύγνοφο. Corona pretiosa. Σύγνοφο. *Nubes* Νεφέλη.

ΣΥΓΧΑΡΙΑ· ΣΥΓΧΑΡΙΚΕΙΑ.

Συγχάρια. Praemia ob nuntiatam publicam laetitiam dari solita. Basilic. Eclog. LVI. Vel munera congratulatoria. Cedrenus. Τότε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰνδῶν πέμπει συγχάρεια τῷ βασιλεῖ μαργαρίτας καὶ λίθους πολλούς. Theophanes in Chronographia συγχαρίκια adpellat. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰνδῶν πέμπει συγχαρίκια τῷ ἡρακλείῳ ἐπὶ τῇ τῶν περσῶν νίκῃ. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

> Ὡς εἶδον ἀνετώτατον τὸν τῆς δεσποίνης ὕπνον
> Οἱ πρώτιστοι τῷ βασιλεῖ, καὶ φύλακες τῆς κόρης,
> Καὶ τὴν τῶν θρήνων καὶ κλαυθμῶν κατάπαυσιν ἐκείνων,
> Τὸ συγχαρίκιν γράφουσιν ὡς πρὸς τὸν βασιλέα.
> Πέμπουσι ταύτην τὴν γραφὴν μετὰ σπουδῆς μεγάλης.

ΣΥΓΧΛΟΣ.

Σύγχλος. Herbae genus. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. I. capit. CLXXI. Λαβὼν βοτάνην σύγχλον καλουμένην, καὶ ζέσας τῷ ὕδατι, κατάντλει τοὺς τόπους τοῦ κλάσματος ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά.

(a) Balta. Donius.

ΣΥΚΑΜΙΝΟΝ.

Συκάμινον. Aristoph. Scholiast. ad Ranas. Σῦκον, εἶδος παθήματος, ἀεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ σώματος, ὃ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον.

ΣΥΛΙΚΤΑΡΙΔΕΣ.

Συλικτάριδες. Erant inter excubitores aulae Turcicae. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. v. Μετὰ δὲ συλικτάριδες ἕνεισι τῶν βασιλέως θυρῶν ἀμφὶ τῶν τριακοσίων, οἱ ἱππεῖς ὄντες ἀπὸ τῶν νεηλύδων ἐπὶ ταύτην παραγίνονται τὴν χώραν. Apud eumdem in fine lib. VIII. scribitur, σιλικτάριδες, & lib. IX. σιλικτάριοι.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΤΩΡ.

Συμβουλάτωρ. Corona pretiosa. Συμβουλάτορες. *Consiliarii*. Σύμβουλοι.

ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΟΣ.
ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΙΑ.

Συμπένθερος. Consocer. Codinus. Ἐπὶ τοῦ κανικλείου ἦν ὁ συμπένθερος τοῦ βασιλέως. In cuius loci interpretatione errant viri docti. Hinc συμπενθερία. Nicetas in Isaacio Angelo lib. I. Τὸν ὕπαιθρον καὶ ἥττηλον ἀνταλλάξασθαι διὰ συμπενθερίαν.

ΣΥΜΠΕΣΜΑ.

Σύμπεσμα. Accidens. Casus. Anonymus De nuptiis Thesei.

Γιατὸ λοιπὸν τὸ σύμπεσμα ἄθλιον τοῦ ἀρκήτα
Ἡ νύκτα ἐκατέβαλεν, ἐκρίβετον ἡμέρα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΑ.

Συναξάρια. Vitae Sanctorum, ac Martyrum in compendium redactae, quae in Ecclesia coram populo legebantur. Gennadius περὶ ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων. cap. IV. Καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια, καὶ οἶκοι, καὶ συναξάρια, καὶ ἐξαποστειλάρια. Idem De Primatu Papae cap. v. Τοῦτο ἐν τῷ συναξαρίῳ τοῦ ἁγίου μαξίμου γέγραπται, καὶ ἀναγνώσκεται ὁ βουλόμενος τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ αὐγούστου. Saepe est observare in Menologio. Duplicia vero erant, & haec Xanthopuli dicebantur; illa Triodii. Observo ex ipso Triodio. Πρόλογος ἐν ἐπιτόμῳ τῶν συναξαρίων τοῦ ξανθοπούλου, εἰς τὰ τοῦ τριῳδίου συναξάρια.

ΣΥΝΑΠΤΗ.

Συναπτή. In Ecclesia Orientali variae erant precationum formulae a Diacono pronuntiari solitae, quae quia connectebantur, & simul pronuntiabantur, συναπταὶ simpliciter vocabantur. Et hae duplices erant, τῶν εἰρηνικῶν nimirum, καὶ τῶν αἰτήσεων. Irenicae vero rursus duae, & earum una, ἡ μεγάλη, altera ἡ μικρὰ dicebatur. Maioris meminit Philotheus De Institutione Diacon. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν λέγει τὴν μεγάλην συναπτήν. Pentecostarium. Ὁ διάκονος ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν συναπτὴν μεγάλην τῶν εἰρηνικῶν. Minoris mentio exstat ibidem. Καθεκάσῃ ᾠδῇ ποιοῦμεν συναπτὴν μικρὰν, λέγοντες καὶ μίαν εὐχήν. Et apud Philotheum loco citato. Μετὰ δὲ τὴν ἐννάτην ποιεῖ ὁ διάκονος μικρὰν συναπτήν. Formulae exstant in Euchologio, quas hic transscribam. Prior istis verbis concipiebatur.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ, κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν τοῦδε, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ad finem singulorum versuum chorus respondebat, κύριε ἐλέησον, ad penultimum, σοὶ κύριε, ad ultimum, ἀμήν. Atque ita habebat irenicorum connexio maior: iam minor haec ista erat.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ad priores duos versus chorus, κύριε ἐλέησον, respondebat; ad reliquos, idem quod in magna. Et hanc quidem connexionem, ab eius initio, τὴν συναπτὴν ἔτι καὶ ἔτι, saepe nominari videbis. Venio nunc ad τὴν τῶν αἰτήσεων. Eius mentio itidem in Pentecostario. Καὶ ταύτης τῆς ἀναγνώσεως πληρωθείσης, ψάλλομεν τὸ χριστὸς ἀνέστη. γʹ. καὶ γίνεται ἡ ἐκτενὴς, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς, καὶ τὰ λοιπά. εἶτα ἡ συναπτὴ τῶν αἰτήσεων. Atque ea quidem ista erat.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ad singulos versus respondebat chorus παράσχου κύριε, exceptis penultimo, & ultimo; illic eadem erat responsio, quae τῶν εἰρηνικῶν, supra.

ΣΥΝΔΙΜΜΑΝ.

Σύνδιμμαν. Glossae Graecobarbarae. Σύνδεσμος. ἢ σύνδιμμαν.

ΣΥΝΕΙΣΑΚΤΟΣ.

Συνείσακτος. Mulier adscititia. Eusebius Histor. Eccles. lib. VII. cap. XXX. Τὰς δὲ συνεισάκτους αὐτοῦ γυναῖκας ὡς οἱ ἀντιοχεῖς ὀνομάζουσι, &c. Syn. Nic. Can. III. Ἀπηγόρευσε καθόλου ἡ μεγάλη σύνοδος, μήτε ἐπισκόπῳ, μήτε πρεσβυτέρῳ, μήτε διακόνῳ, μήτε ὅλως τινὶ τῶν ἐν κλήρῳ, ἐξεῖναι συνείσακτον ἔχειν. Epiphanius contra Orig. Κατηγοροῦσι δὲ δῆθεν τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὰς ἀγαπητὰς λεγομένας, συνεισάκτους γυναῖκας κεκτημένων. Dionysius Monachus in Quaest. Δεύτερον τοιοῦτον τὸ ἐρώτημα, εἰ δεῖ τῷ μέχρις ἐσχάτης ἐκπνοῆς συνεισάκτῳ γυναικὶ συμφθειρομένῳ μεταδιδόναι τῶν θείων ἁγιασμάτων, ἢ μή. Photius in Bibliotheca. Ὁ μέγας χρυσόστομος παραινῶν τοὺς ἔχοντας συνεισάκτους τοῦ ἔθους ἐξέκοψε.

ΣΥΝΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Συνεπίσκοπος. Coepiscopus. Capreolus in Epist. ad Synodum Ephesinam. Τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης ἀδελφοῦ ἡμετέρου καὶ συνεπισκόπου αὐγουστίνου τὴν παρουσίαν ἰδικῶς ᾐτήσει.

ΣΥΝΕΣΤΩΤΕΣ.

Συνεστῶτες. Stantes. Ita dicebantur poenitentes, qui orantes quidem in Ecclesia stabant, necdum tamen ad Sacramentorum communicationem admittebantur. Basilius Magnus Can. LVIII. Ὁ μοιχεύσας, πεντεκαιδεκαετίαν. τέσσαρα μὲν ἔτη προσκλαίων, πέντε δὲ ἀκροώμενος, τέσσαρα ὑποπίπτων, καὶ ἓν συνεστὼς, ἤγουν τοῖς πιστοῖς συνευχόμενος, τῶν ἁγιασμάτων δὲ μήπω ἀξιούμενος, εἰ μὴ μετὰ τοῦτο. Iterum Can. LXXVII. Ὁ τὴν ἰδίαν ἀφεὶς, καὶ ἑτέραν λαβὼν, ἐνιαυτὸν προσκλαιέτω, διετίαν ἀκροάσθω, τριετίαν ὑποπιπτέτω, εἶτα ἐνιαυτὸν συνεστὼς τῆς κοινωνίας ἀξιούσθω.

ΣΥΝΗΒΑΣΜΟΣ.

Συνηβασμός. Corona pretiosa. Συνηβασμός. *Pactum*. Συνθήκη.

ΣΥΝΗΘΕΙΑ.

Συνήθεια. Salarium, vel donum ordinarium. Basilic. Eclog. XXIII. Μὴ ἐξεῖναι τε τοῖς δανείσασι λαμβάνειν παρὰ τῶν δανειζομένων τινὰ, προφάσει τῶν λεγομένων κερατίων, ἢ συνηθειῶν. Mauricius. Χορηγουμένας αὐτοῖς χρυσικὰς συνηθείας. Et exstat Novella Isaacii Comneni. Περὶ τῶν ὑπὲρ χειτονίας διδομένων συνηθειῶν. Ansegisus, *Consuetudines* adpellat, lib. IV. cap. XLVII. *De iniustis occasionibus, & consuetudinibus noviter institutis, sicut sunt tributa, & tholonei in media via*. Glossae veteres Latinograecae. *Salarium*. Ὀψώνιον. παροχή. συνήθεια. ἁλατικόν.

ΣΥΝΘΡΟΝΟΝ.

Σύνθρονον. Subsellium [a]. Ioannes Curopalates in Constantino. Ἐγένετο δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ταραχὴ διὰ τὴν καθέδραν ἐν τῇ λειτουργίᾳ, μὴ καταδεξαμένων τῶν μητροπολιτῶν προκαθῆσθαι αὐτῶν τοὺς συγκέλλους ἐν τῷ συνθρόνῳ. Euchologium. Καὶ τῆς συνήθους εὐφημίας τελουμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ σύνθρονον.

ΣΥΝΙΠΠΙΑ.

Συνιππία. Glossae Graecolatinae. Συνιππία. ἀγέλη ἵππων. *Equicium*.

ΣΥΝΤΕΚΝΟΙ.

Σύντεκνοι. Patres spirituales. Vulgo *Compatres*. Constantinus Cabasilas in Quaest. Ἐπὶ

[a] Potius exhedra est locus in templo; vulgo dicitur, *il Coro*. *Donius*.

Ἐπὶ τούτοις οὐ δύναται τοῦ συντέκνυ αὐτῦ θυγατέρα, αὐταδελφὴν ὖσαν ἀναδεξιμαίω [a] αὐτοῦ, ἀγάγεσθαι νύμφlω υἱῷ αὐτῦ· ἢ ἀδελφόπαιδι, ἢ πρωτεξαδέλφῳ. Synodicum cap. CXLI. Σχολάζων δὲ πολυτρόπως ἐφιλιώθη τῷ αὐτοκράτορι, καὶ σύντεκνος αὐτῦ ἐχρημάτισε τῷ τῦ βυζαντίυ ἀρχιεπισκόπῳ. Cedrenus. Καὶ συντέκνος ἐκ τοῦτε χρηματίζει αὐτῷ. Euchologium. Εἶτα ἀλλάσσυσιν οἱ παράνυμφοι, ἤγυν οἱ κοινῶς λεγόμενοι σύντεκνοι, τὰ δακτυλίδια τ̃ νεονύμφων. Ergo notum eſt, quod ſit συντεκνία apud Theodorum Studitam in Teſtamento. Negotium faceſſit locus iſte doctiſſimo interpreti.

ΣΥΝΤΟΝΑΡΙΟΣ.

Συντονάριος. Gloſſae Latinograecae. *Pedicularius*. Συντονάριος.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ.
ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ.

Σύντροφος. Comes. Corona pretioſa. Σύντροφος. Comes. Συνοπαδός. Inde, Συντροφία. Comitatus. Beſſarion in Epiſtola. Διότι θέλυσιν ἔχειν τὰ παιδία πλέονα συντροφίαν, καὶ πλέονα δυλοσύνην.

ΣΥΡΕΜΒΟΛΟΣ.
ΣΥΡΙΓΓΟΕΜΒΟΛΟΝ.

Συρέμβολος, ſive Συριγγοέμβολος. Canalis ſubterraneus. Euſtathius Iliad. τ'. Ἰστέον δὲ ὅτι (σύριγξ) ὁ ῥηθεὶς ὑπόνομος, ὁ καὶ ἔμβολος, συντεθεὶς, ποιεῖ μὲν συριγγοέμβολον. συγκοπεὶς δὲ διὰ τὸ δύσφωνον, λέγεται τοῖς κοινολεκτῦσι συρέμβολος.

ΣΥΡΝΕΙΝ.

Σύρνειν, pro Σύρειν. Trahere. Gloſſae Graecobarbarae. Ἐξατλόνει. τανρίζει. σύρει. σύρνει. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Καὶ πρὸς τὸν ἄδην μὲ σπουδὴν μας σύρνουσιν οἱ χρόνοι.

ΣΥΡΤΑ.

Συρτά. Ad huius vocis explicationem recitandus eſt mos Aulae Conſtantinopolitanae. Quotidie ſternebantur ſeptem equi, & ex ea re ςρώσια dicebantur. Horum quem vellet Imperator conſcendebat, reliqui ſex, quocumque iret, circumducebantur, & συρτὰ inde adpellabantur, etymo evidenti. Codinus. Ἔθος ἐςὶ καθεκάςην ἑτοίμυς εἶναι ἵππυς ἑπτὰ, οἱ καὶ καλῦνται ςρώσια, ἐνδεχομένους τὸν βασιλέα, καβαλλικεῦσαι οἷον ἂν ἐκ τύτων βύλοιτο. οἱ δὲ λοιποὶ ἵπποι ἀκολυθῦσιν, οἱ καὶ καλῦνται συρτά. Aliquoties apud eumdem occurrit haec dictio. Inſtitutus autem hic mos primum ſub Theophilo. Vide rem, & cauſam apud eumdem Codinum pag. 53. Sed non Imperatorii tantum equi ita dicebantur; imo generaliter omnes alii quorumvis equitum, non τῶν μονοκαβάλλων, qui uno tantum equo utebantur in militia, ſed τῶν δικαβάλλων, καὶ τρικαβάλλων, qui duos, aut tres ſemper circumducebant. Conſtantinus in Tacticis. Καὶ τὰ σαγμάρια, καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὰ συρτὰ, ἵνα καταλιμπάνης μετὰ τῦ τύλδυ. καὶ γὰρ εἰς μὲν τὰ κοῦρζα, καὶ τὰς ἄλλας ἐπιδρομὰς, ἔχυσιν οἱ ςρατιῶται τὰ συρτὰ μετ' αὐτῶν. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chryſorrhoes.

Καὶ μετὰ τῶν ἀλόγων μας καὶ τῶν συρτῶν μας μόνον
Ὡς ἄνδρες ἀναδράμωμεν ὀρνοπετροβούνιν.

Vnde, & παρασυρτάτοι, famuli, qui equos illos ducebant. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. XI. Ἀναλαμβάνεσθαι τὸν λαὸν αὐτῦ, καὶ τὺς παρασυρτάτες, καὶ ὁρμᾷν πρὸς τ̃ ὁδὸν καθ' ἣν οἱ πολέμιοι διέρχονται.

ΣΥΡΤΟΘΗΛΕΙΑ.

Συρτοθήλεια. Laqueus. Gloſſae Graecobarbarae. Ὅπου κάμνη συρτοθήλειαν, ἤγουν βρόχον, καὶ πνίγει.

ΣΥΣΚΟΥΤΟΝ.

Σύσκυτον [b]. Scutorum coniunctio. Leo Tactic. Conſtitut. XIX. Μήποτε οἱ ἐναντίοι σύσκυτα ποιήσαντες, καὶ τὰς βολὰς ὁπωσῦν δεξάμενοι, εἶτα τούτων πληρωθέντων, καὶ τῶν βαλλόντων ἀποκαμόντων, ἀθρόοι ἀναςάντες ταῖς σπάθαις καὶ τοῖς μὲν αὐλοις (legitur, μεναύλοις) ἀμύνασθαι. Et corrigendus idem eſt Conſtitut. XVIII. Καὶ μετὰ τῶν βαλλομένων κατ' αὐτῶν καταπλήκωσιν τὰ σύσκυτα ποιῦντες καρτερῦσι. Perperam hodie eſt, ἃ συσκόνυτα ποιῦντες.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑΙ.

Συςατικαί. Literae commendatitiae. Balſamon ad Concil. VI. Can. XVII. Χρεία ἐςὶ παντὶ κληρικῷ ἔξω χειροτονητῳ διττὰς γραφὰς ἐπιφέρεσθαι, συςατικὴν δηλαδὴ καὶ ἀπολυτικὴν, ὡς ἂν τῇ μὲν χρήσηται εἰς ἐπισύςασιν τῦ λεγομένυ προσάναι αὐτῷ βαθμῦ, τῇ δὲ εἰς τὸ απαρεμποδίςως ἀφ' ἑτέρας ἐκκλησίας κλήρῳ συγκαταλεγῆναι. Vide quoque Can. Apoſtol. XXXIII. & Zonaram ibidem. Concil. Chalced. Can. XIII. Ξένυς κληρικὺς, καὶ ἀγνώςους (ita recte emendat Vir magnus Petrus Pithoeus,) ἐν ἑτέρᾳ πόλει δίχα συςατικῶν γραμμάτων τῦ ἰδίυ ἐπισκόπυ μηδόλως μηδαμῦ λειτυργεῖν. Zonaras in Commentar. Συςατικαὶ δὲ ἐπιςολαὶ λέγονται αἱ ἐγχειριζόμεναι κληρικοῖς ἢ λαϊκοῖς ἀφορισμένοις, ἢ ἀγνώςως παντάπασιν ἐν ἑτέρᾳ πόλει ἀπιῦσι, καὶ συνιςῶσαι τῷ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐπισκόπῳ τοὺς ἄνδρας, ὡς λυθέντας τῶν ἐπιτιμίων, ἢ πιςὺς ὄντας. Ingulphus in Hiſtor. *Literam viaticam* adpellat. *Quod ſi abſque viatica litera Abbatis loci veſtri talis fugitivus repertus fuerit, iuxta demerita legali ſupplicio ſubiacebit.*

ΣΦΑΚΤΟΝ.

Σφακτόν. Capra. Gloſſae Graecobarbarae.

Αἰ-

[a] ΑΝΑΔΕΞΙΜΑΙΟΣ. *Donius*.

(b) Veteres vocabant συνασπισμόν: Latini *Teſtudinem*. *Donius*.

Αἶγες· σφακλά. Hinc compositum, ἀγριόσφακλον, de quo supra.

ΣΦΑΛΑΓΚΗ.

Σφαλάγκη. Corona pretiosa. Σφαλάγκη. *Aranea*. Ἀράχνης.

ΣΦΑΜΕΝΟΣ.

Σφαμένος. Interfectus. Glossae Graecob. Σκοτωμένοι. ἢ θανατωμένοι. ἢ σφαμένοι.

ΣΦΕΚΛΗ.

Σφέκλη. Vide Φήκλη.

ΣΦΕΝΔΟΒΟΛΙΣΤΗΣ.

Σφενδοβολιστής. Funditor. Constantinus in Tacticis. Εἶχε δὲ καὶ ψιλοὺς, ἤγουν τοξότας, καὶ ῥιπταριστὰς, καὶ σφενδοβολιστὰς, τοὺς ἡμίσεις τῶν σκουταράτων.

ΣΦΕΝΔΟΒΟΛΟΝ.

Σφενδόβολον. Quidquid funda eiicitur. Mauricius. Εἰς τὸ ῥίψαι μακρόθεν βηρύτλας, καὶ σφενδόβολα. Hinc σφενδοβολίζειν, & σφενδοβολιστής. De quo iam dictum ex Constantino. Et quidem σφενδοβολιστής est *Fundibularius* apud Radevicum De Reb. Frederici I. Imp. lib. I. cap. XXXVI. *Fundibularia instrumenta* dixit Sugerius in vita Ludovici Grossi. *Machinas impugnatorias, manganella & fundibularia incboat instrumenta*. Ita corrigo. Pessime hodie editur, *mangumella & fundi baluria*.

ΣΦΙΚΑ.

Σφίκα. Corona pretiosa. Σφίκα. *Vespa* Σφήξ.

ΣΦΙΚΤΟΥΡΙΟΝ.

Σφικτούριον. Vestis aliqua interior, quae adstringi solebat. Codinus in Orig. Constantinopolit. Καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ τὸ ὑποκαμισόβρακιον, καὶ τὸ σφικτούριον, καὶ τὸ φακεώλιον αὐτοῦ λαβὼν, συνέδησεν αὐτά. Achmes cap. CCXXXII. Εἰ δὲ κοντὰ, καὶ δίκην σφικτηρίων χαρὰν ἐλπίζει μεγάλην, καὶ ἐλάττονα εὑρήσει ἀναλώσεως. Corrige, δίκην σφικτουρίων. Ioannes Tzetzes ad Heliodi ἔργ. β'. Χλαῖνα δὲ, καὶ χλανίσκιον, τὸ νῦν καλούμενον σφικτούριον. καὶ πᾶν παχὺ ἱμάτιον. Idem videtur quod ἀναξυρίς.

ΣΦΙΚΤΡΑ.

Σφίκτρα. Vis. Necessitas. Glossae Graecobarbarae. Ἐξ ἀνάγκης. ἀπὸ βίαν, ἀπὸ σφίκτραν. Iterum. Ἀνάγκη. βία. σφίκτρα.

ΣΦΟΓΚΑΡΙΟΝ.

Σφογκάριον. Spongia. Stamatius in Epist. Ἔλαβα καὶ τὸ ζυνάρι, ὅπου μας ἀπόστειλες, καὶ τὸ χταπόδι, (a) καὶ τὰ σφογκάρια, καὶ εὐχαριστῶ τὴν ἀφεντίαν σου πολλά.

ΣΦΡΑΓΙΖΕΙΝ. ΣΦΡΑΓΙΣ.

Σφραγίζειν. In Patriarchae creatione *Vocare* significabat; & σφραγὶς, *Vocatio*. Et erat ea duplex; una μικρὰ, altera μεγάλη. Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἀρχιερεῖς χειροτονοῦντες σφραγιζόμενοι ἐκ δευτέρου, καὶ τὴν μὲν πρώτην σφραγίδα καλοῦσι μικράν, τὴν δὲ δευτέραν, μεγάλην. Licebit *Confirmationem* vocare. Malaxus μήνυμα adpellat: vide supra. Porro sciendum duplicem σφραγῖδα in Patriarchae tantum creatione obtinuisse; nam in reliquis praesulibus & antistitibus unica tantum erat. Observo ex eodem Codino. Οἱ δὲ ἀρχιμανδρῖται καὶ πρωτοσύγγελοι, ἀλλὰ δὴ καὶ κατηγούμενοι τῶν ἐντίμων μοναστηρίων, μετὰ τὸ τὴν σφραγῖδα παρὰ τοῦ πατριάρχου λαβεῖν, ἀπέρχονται. Praeterea etiam σφραγίζειν ponunt pro, *Cruce signare*. In Euchologio in Ordinat. Lectoris. Καὶ εἶτον τὴν τούτου κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα. Iterum alibi. Ὁ δὲ ἱερεὺς σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον, τὸ στόμα, καὶ τὸ στῆθος. Postea clarius dicitur. Καὶ κλινάσης αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν τοῦ σταυροῦ σφραγῖδα. Typicum Sabae cap. v. Τῇ δὲ μεγάλῃ μ' σφραγίζει ὁ προεστὼς ἐξυπνιστὴν ἐν ἐκκλησίᾳ. Anthologium. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης ἑκατοντάδος, τοῦ, κύριε ἐλέησον. σφραγίζοντος τοῦ ἱερέως ταῖς ἐνάρξεσι μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ τρίς. Pro eodem κατασφραγίζειν usurpabant. Occurrit pluries in Ritualibus Graecorum.

ΣΦΡΑΝΤΖΗΣ.

Σφράντζης. *Franciscus*. Nomen proprium. Exstat apud Cantacuz. lib. II. cap. XXV. & Gregoram lib. X. Nuper quoque prodiit Chronicon, cuius auctor hoc nomine indigetatur; quod utinam Graece, itidem ut Simocattam, nobis dedissent viri docti; maiores longe gratias illis & deberemus, & ageremus.

ΣΧΑΙΩΜΑΤΑ.

Σχαιώματα. Ornamenta equorum Imperatorum, e margaritis, & gemmis, circum collum, & pone sellam ab illis gestari solita. Codinus. Ἦν δὲ πρότερον μὲν συνήθεια φορεῖν τὸν τοῦ βασιλέως ἵππον ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρει περὶ τῶν τράχηλον, καὶ ὄπισθεν τῆς σέλας ἐπάνω τῶν σκαπουλίων (ita legendum supra monui.) ἅπερ ὀνομάζεται σχαιώματα, ἐκ μαργάρων καὶ λίθων συγκείμενα.

ΣΧΑΡΙΟΝ.

Σχαρίον, sive σκαρίον. Pro ἐσχάριον. Basis. Nam ἐσχάρα Graecis basis dicitur, ut testatur Vitruvius lib. X. capp. XVII. & XX. Athenaeus De Mach. Bell. Γίνεται τὸ μὲν μῆκος τοῦ χαρίου πηχῶν μϛ'. πλάτος δὲ, κη'. τὰ δὲ σκέλη τὰ ἐπὶ τοῦ χαρίου πηγνύμενα ιϛ'. τίθενται. Et

(a) *Polypus*: Pesce calamaro. *Donius*.

Et occurrit illic pluries. Apollodorus in Poliorceticis. Κατὰ δὲ τὰς ὀρθοςάτας ἀπὸ τῶν διπλῶν ἐπὶ τὰ διπλᾶ ἐπιτίθενται ἕτερα ξύλα τετραγωνίζοντα τὸ σχῆμα, κ᾽ τὸ χαρίον συμπληρῦντ. Accipitur quoque pro machina, qua recens exstructae naves in mare pertrahuntur. Eustathius ad Odyss. η. Α᾽θηναῖ@ δὲ κ᾽ ἐσχάριον παραγώγως οἶδε, δι᾽ ὧ καθέλκονται νῆες εἰς θάλασσαν, ὅθεν ἡ ἀπεριέργ@ γλῶσσα παραφθέρουσα, τὸ καινὸν πλοῖον ἀπὸ σκαρίη εἶναί φησι, βυλομένη πάντως ἀπὸ ἐσχαρίυ εἰπεῖν.

ΣΧΑΤΗΣ.

Σχάτης. Palladius Hist. Lauſ. in Eulogio. Καὶ λοιδορίαις λοιπὸν πλύνειν τὸν ἄνδρα, ἐπιλέγων αὐτῷ. σχάτα, γλύτον, φαγοκύρι, ἀλλότρια, χρήματα ἔκλεψας. Sed omnino, σκαλογλύτον. legendum censeo. Et est, σκαλογλύττου Palladio, qui σκατοφάγ@ Aristophani.

ΣΧΙΔΑΡΙΟΝ.

Σχιδάριον, ſive χηδάριον. *Schedarium*. Armarium reponendis ſchedis proprium. Glosſae Basilicorum. Σχιδάριον, ἀρμάριον. Suidas explicat, δέλτον, πινακίδιον τιτλάριον.

ΣΧΙΝΗ.

Σχινή. Restis. Laqueus. Corona pretioſa. Σχινή. *Laqueus*. Α᾽ρπεδόνη. Alibi ibidem rectius ſcribitur, χοινή. (a)

ΣΧΙΣΜΑΔΑ.

Σχισμάδα. Segmentum. Phortius περὶ ςρατ. πραγματ. lib. II.

Καὶ τοίσε χισμάδαν μίαν,
Νὰ ἦ κεντόσον μακρίαν.

ΣΧΟΙΝΗ.

Σχοινή, pro χοινίον. Corona pretioſa. Σχοινή. *Funis*. κάλως.

ΣΧΟΙΝΟΠΛΟΚΙΟΝ.

Σχοινοπλόκιον. Funiculus plexus. Codinus. Ο᾽ δὲ τέταρτ@ κατὰ τὸν δεύτερον ἐντετυλιγμέν@ χοινοπλοκίῳ ἀργυρῷ.

ΣΧΟΛΑΡΙΚΙΟΝ.

Σχολαρίκιον. Inaurus. Moschopulus. Ε᾽νώτια. κόσμ@ γυναικεῖ@. ἤγυν τὰ κοινῶς χολαρίκια. In Lexico Cyrilli. Ε᾽νώτια, χολαρίκια. Constantinus De Administr. Imp. Προσέθηκην εἰς τὰς τεσσαράκοντα λίτρας κ᾽ χολαρίκια ζυγὴν μίαν, ἐκτιμηθεῖσαν λίτρας ἐννέα. Et mox. Α᾽νελάβετο τὰς τεσσαράκοντα λίτρας, κ᾽ τὴν ζυγὴν τὰ χολαρίκια. Suidas in Etymologico. Ε᾽λλόβια, τὰ ἐνώτια. ὅ ἐςι χολαρίκια.

ΣΧΟΛΑΡΙΟΙ.

Σχολάριοι. *Scholares*. Basilicor. Eclog. LIV. Titulus est, περὶ ἀννόνων διδομένων τῇ κωςαντινεπόλει, κ᾽ τοῖς χολαρίοις. Constantinus Porphyrogenneta Novell. II. Κἂν χολάριος ἐςιν, ἢ σεκρέτοις ὑπηρετύμεν@. Basilius etiam Porphyrogenneta Novell. II. Οὗτ@ γὰρ κ᾽ αὐτὺς τὺς χολαρίυς δυνατὺς ὠνόμασεν. Et paſſim fit eorum mentio. Erant autem tamquam custodes Imperatores, & noctu atque interdiu in aula verſabantur; magnificentiae & ornatus cauſſa comitantes in publicum prodeuntem. Agathias lib. VI. Η᾽σαν δὲ ὁ μάχιμοι ὡς ἀληθῶς, ὐδὲ μετρίως γῦν τὰ τοιαῦτα πεπαιδευμένοι, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν ταγμάτων ἐκείνων, οἱ ἐς τὸ διημερεύειν τε κ᾽ διανυκτερεύειν ἐν τῇ αὐλῇ ἀποκέκριντο, ὓς δὴ χολαρίυς ἀποκαλῦσιν. ὗτοι δὲ ςρατιῶτ μὲν ὀνομάζονται, κ᾽ ἐγγεγράφαται τοῖς τῶν καταλόγων βιβλίοις. εἰσὶ δὲ οἱ πολλοὶ ἀςικοί τε κ᾽ φαιδροείμονες, κ᾽ μόνον ὅπως τῦ βασιλέως ἕνεκα, καὶ τῆς ἐν ταῖς προόδοις μεγαλαυχίας ἐξευρημένοι. Et primitus quidem hic ordo dabatur ſolis militiae peritis, exercitatiſque, praemii loco. Poſtea vero cum Zeno Iſaurus tribulibus quibusdam ſuis & familiaribus dediſſet, quorum nulla virtus, aut meritum, nundinatio irrepſit: & emit hunc honorem ignaviſſimus quiſque. Haec pluribus tradit ille ipſe Agathias loco citato, quo Lectorem studioſum remittimus. Cedrenus auctor est inſtitutos eos a Gordiano; ſed nos errare cum oſtendimus ſupra in κανδιδάτ@. Corrigendum autem obiter Lectionale. *Armatam militiam in adoleſcentia ſequutus, inter ſcholares alas ſub rege Conſtantino, deinde ſub Iuliano Caeſare militavit*. Mendoſe editur, *inter ſcalares*.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ.

Σχολαςικὸς. Leontius Mechanicus De Arati Sphaera. Ε᾽τύγχανον γὰρ κ᾽ τοιαύτην τινὰ σφαῖραν ἐργαζόμεν@ ἐπιτηδίῳ τῷ χολαςικῷ ἀνδρὶ ἀξιολόγῳ ὁμῦ κ᾽ φιλομαθεῖ. Suidas. Α᾽γαθίας, χολαςικὸς σμυρναῖ@, ὁ γράψας τὴν μετὰ προκόπιον ἱςορίαν τὸν καισαρέα. Viri docti numerant inter eccleſiaſtica officia; & putant eumdem fuiſſe, quem hodie Protonotarium adpellamus: ſed horum error refutatione non eget. Alii autem volunt eſſe advocatum, & patronum cauſarum. Atque hoc verum est. De Agathia dicit Suidas fuiſſe χολαςικόν. Et ipſe Hist. lib. I. teſtatur artem ſuam his verbis. Α᾽γαθίας μὲν ὄνομα, μύρινα δὲ πατρὶς, μεμνόνι@ πατήρ. τέχνη δὲ τὰ ῥωμαίων νόμιμα, κ᾽ οἱ τῶν δικαςηρίων ἀγῶνες. Iterum lib. III. Ε᾽γὼ γε ἥμην@ ἐν τῇ βασιλέως ςοᾷ βιβλίδια πολλὰ δικῶν ἀνάπλεα κ᾽ πραγμάτων ἐξ ἑωτινῦ μέχρι καὶ ἐς ἥλιον καταδύντα ἐκμελετῶν, καὶ ἀνελίττων. Syneſius epiſt. CV. Γενῦ δὲ τῦ τὺς χολαςικοὺς εἰδέναι ταῦτα, κ᾽ πρὸς ἐκεῖνον ἐξαγγέλλειν. Et ſic per provincias quoque hoc nomine Iudices dicebantur. Sigebertus in Chronico. *Franco ſcholaſticus Leodicenſium & ſcientia litterarum, & morum probitate claret*. Walafridus Strabo De Reb. Eccleſ. cap. XXV. *Quales compoſuerunt Ambroſius, Hilarius, & Beda Anglorum pater, & Prudentius ſcholaſticus Hiſpaniarum*. Vide etiam Syneſii epiſtolas CLV. CLVI. ad Domitianum Scholaſticum.

(a) Qui ſcribunt σχινή, non pronuntiant σχοινή. *Donius*.

cum. Licet inde quoque haurire. Papias. *Togiforium*, *locum*, *locus ubi scholastici disputant*.

ΣΩΒΑΡΙΟΝ.

Σωβάριον. *Supparium*. Abolla. Achmes capit. CLVIII. Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι φορεῖ ἀναβόλιν, ἤτοι σωβάριον, εὑρήσει γυναῖκα καλὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν σῆξιν αὐτοῦ. Errat interpres, qui *Sabanum* transtulit, quod aliud erat, ut nos supra ostendimus;

ΣΩΛΑΡΙΟΝ.

Σωλάριον. *Solarium*. Suidas in Etymolog. Σωλάριον, ἡλιακόν. Basilicorum Eclog. LVIII. Καὶ τὸ ἐμβαλεῖν ξύλα τῷ τοίχῳ τοῦ γείτονος, καὶ τὸ ποιῆσαι σωλάριον. In Novella quadam Zenonis. Ἔτι δὲ θεσπίζομεν τὰ καλούμενα σωλάρια μετὰ τὸν παρόντα νόμον μὴ ἐκ μόνων ξύλων τε καὶ σανίδων γίνεσθαι. Vel etiam tributum erat, quod pro solo pendebant, qui in publico aedificassent. In citata Ecloga Basilicorum. Εἰ δὲ μὴ βλάπτει τὸ κτισθὲν, φόρον ἐπιτίθησιν αὐτῷ, ὃ λέγεται ἀπὸ τοῦ ἐδάφους σωλάριον. Ergo duplex est huius vocis significatio, quam oportet observare.

ΣΩΛΕΑΣ.

Σωλέας. *Solium*. Codinus. Τὸ δὲ μῆλον, καὶ τὰ κρῖνα, καὶ τὸν σταυρὸν τοῦ κιβωρίου, ὁλόχρυσα, καὶ ὁ ἄμβωνα, καὶ τὸν σωλέαν χρυσοῦ. Occurrit pluries apud illum. Cedrenus. Ἡ τρούλλα (a) τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας φουρνικὴ (b) οὖσα ἔπεσε, τόν τε ἄμβωνα, καὶ τοὺς σωλέας ἐξ ὀνυχίτου λίθου ὄντας συνέτριψε, καὶ εἰς χοῦν ἀπετέλεσε. Euchologium. Ἐξελθόντες δύο διάκονοι ἐκ τοῦ ἁγίου βήματος, λαμβάνουσι τὸν χειροτονεῖσθαι μέλλοντα διάκονον, ἐσῶτα ἐν τῷ σωλέᾳ.

ΣΩΛΗΝΑΡΙΟΝ.

Σωληνάριον. Theca oblonga, ac fistulae instar, in qua sagittae recondebantur. Mauric. Σκουτάρια μικρὰ, σωληνάρια μετὰ μικρῶν σαγιτῶν. Constantinus in Tacticis. Σωληνάρια μετὰ μικρῶν σαγιτῶν, καὶ τῶν κουκούρων αὐτῶν. Suidas. Σωλὴν, σωλῆνος, τὸ παρ' ἡμῖν σωληνάριον. Moschopulus. Σωλὴν, τὸ σωληνάριον.

ΣΩΝΝΕΙΝ.

Σώννειν. Servare. Theodosius Zygomala Themato ep. XLVI. Ἀλλὰ, ἂν ἐσὺ ἦσε γερὸς, καὶ τὰ χρυσᾶ παιδία, καὶ ἡ καλὴ μάνα αὐτῶν, σώννει μας καὶ τοῦτο. Glossae Graecobarbarae. Σώζει. ἐλευθεροῖ. σώννει. ἐλευθερώννει.

ΣΩΠΕΔΙΟΝ.

Σωπέδιον. Vide Συπτέδιον.

ΣΩΠΑΝ. ΣΩΠΕΝΝΕΙΝ.

Σωπᾶν, & σωπέννειν. Tacere. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes. Σώπα τὸν λέγει βασιλεῦ, ἀπάρτι μὴ μερίμνα. Item alius De nuptiis Thesei. Ἀφ' ὧν ἔπαυσε ὁ Θησεύς, καὶ σώπασε τοὺς λόγους. Glossae Graecobarbarae. Σωπᾷ, μουλλώννει. σωπέννει.

ΣΩΡΕΥΓΕΙΝ.

Σωρεύγειν. Cumulare. Glossae Graecobarb. Συνάγω, σωρεύω. σωρεύγω.

ΣΩΣΑΝΙΟΝ.

Σωσάνιον, sive σουσάνιον; utroque enim modo scribebant, ut λώρικον, λώρικον, & talia. Significat autem loricam. Moschopulus. Θώραξ, μέρος τοῦ σώματος, καὶ τὸ φολιδωτὸν ὅπλον, καὶ τὸ ἐξ ἁλύσεων. ὃ κοινῶς ἀπὸ τῆς τῶν λατίνων γλώττης σωσάνιον καὶ λωρίκιον λέγεται. Ioannes Diaconus ad Scutum Hesiodi. Θῆκε δὲ εἰς τοὺς ὤμους αὐτοῦ σωσάνιον, καὶ τοξοθήκην ἐκρέμασεν εἰς τὰ στήθη αὐτοῦ. Corrigendus est insignis locus in Vita Caroli Magni. *Adelfonsus rex Galliciae & Asturiae praedata Vlyssipona, ultima Hispaniae civitate, insignia victoriae suae, sosanias, mulos, captivosque Mauros domno regi Carolo per legatos suos Troiam & Basiliscum hiemis tempore misit*. Editur hodie, *boanosos*, (c) *mulas*. Fulcrum emendationi nostrae ab Adelmo in Annal. Franc. *Venere de Hispania legati Adelfonsi regis, Basiliscus & Troia, munera deferentes, quae ille de manubiis, quas victor apud Olysiponam civitatem a se expugnatam ceperat, regi mittere curavit. Mauros videlicet septem, cum totidem mulis, atque loricis*. Et alii Annales incerti Auctoris. *Hadosinis quoque supradictus rex praedata Olysipona Hispaniae civitate, insignia victoriae suae, loricas, mulos, captivosque Mauros, per Troiam & Basiliscum legatos suos misit*. Vides eamdem Historiam, & in ea consensum Scriptorum; ergo recte emendavimus, litteris leviter transpositis, & mutatis.

ΣΩΤΗΡΑΣ.

Σωτῆρας. Corona pretiosa. Σωτῆρας. *Servatores*. Σωτήρ.

ΣΩΤΗΡΙΑ.

Σωτηρία. Sella. Suidas. Ἕδραι λέγονται καὶ αἱ σέλλαι, σελλάρια, σωτηρίαι. Et alibi rursum. Σέλλαι, σελλάρια, σωτηρίαι, ἕδραι. Constantinus in Tacticis. Ἀδύνατον (scribo, εἰ δυνατὸν) ἵνα σκεπέσθωσαν καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν διὰ μικρῶν ἀποκρεμασμάτων ἀπὸ τῶν ἀφελτέρων τῆς σωτηρίας. Et mox iterum. Κρεμάσθω καὶ τὸ τοιοῦτον τζικούριον μετὰ θηκαρίου δερματίνου εἰς τὴν σωτηρίαν.

ΣΩΦΙ-

(a) *Hemisphaerium*. *Donius*.
(b) *Fornicatum*. *Donius*.
(c) Quid si *Bonasos* scribere oporteat? *Donius*.

ΣΩΦΙΚΑ.

Σωφικὰ. Viſcera. Occurrit in Turcograecia Cruſii.

ΤΑΒΕΛΛΙΩΝ.

Ταβελλίων. *Tabellio*. Suidas. Ταβελλίων, ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια. Nicetas in Iſaacio lib. II. Ἀντὶ μὲν τῶν κριττῶν τῆ βίβλῳ ταβελλίωνας ἔςελλον ὄφιδας. Conſtantinus Cabaſilas in Quaeſt. Τὶ σημαίνει τὸ μὴ ἐλευθεροβοᾶν (a) τὸν δῦλον, ὅπερ τοῖς δυλικοῖς ὠνητηρίοις οἱ ταβελλίωνες ἐγγράφειν εἰώθασι. Auctor incertus apud Suidam in πρίσκ&. Ἕκαςον αὐτῶν ἐπισφραγίζων αὐτοῖς οἰκείοις γράμμασιν, ὅνπερ ταβελλίωνα καλῦσι ῥωμαῖοι. Frequens eſt apud Iureconſultos Graecos.

ΤΑΒΕΡΝΑ.

Ταβέρνα. *Taberna*. In Lexico Stephani. Ταβερνῶν, πανδοχείων. D. Lucas Act. capit. XXVIII. Ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις ἀππίου φόρυ, καὶ τριῶν ταβερνῶν. Atque inde Euthalius De Peregrinat. Pauli. Κἀκεῖθεν πεζὸς ἀνῆλθεν εἰς ῥώμην, ἀπαντησάντων αὐτῷ τῶν ἀδελφῶν ἀππίου φόρον, καὶ τρεῖς ταβέρνας. Scaevola in l. XXXIV. D. De Pign. & Hipoth. Οἶδας γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι καὶ ἡ ταβέρνα, καὶ οἱ δῦλοι μυ, ὐδενὶ κατέχονται. Gloſſae Baſilicorum. Ταβέρνα, ἐργαςήριον.

ΤΑΒΕΡΝΑΡΗΣ.

Ταβερνάρης, ſive ταβερνάρι&. (b) *Tabernarius*. Anonymus De bello ſacro.

Διωρεὰ ἔχετε πολλὰ, ὥστε τῷ ταβερνάρῃ,
Ἐπάρατε πολὺν κρασὶ, καὶ πίνετε μετ᾽ αὐτῦς.

ΤΑΒΕΡΝΕΙΟΝ. ΤΑΒΕΡΝΕΙΟΣ.

Ταβερνεῖον. *Taberna*. Suidas. Ταβερνεῖα, καπηλεῖα, πανδοχεῖα. Et ταβερνεῖον. *Tabernarius*. Caupo. Theodorus Prodromus in Lexico: Ταβερνεῖοι, οἱ κάπηλοι.

ΤΑΒΛΑ.

Τάβλα. *Tabula*. Suidas. Τάβλα, ὄνομα παιδιᾶς. Gloſſae Graecolatinae. Τάβλα. *Tabula*. Iterum alibi. Μονόχωρ& ἐν τάβλᾳ. *Adunatus*. Apollonius contra Phryges. Προφήτης φιλοκοσμεῖ; προφήτης τάβλαις καὶ κύβοις παίζει; Vel etiam ταῦλα ſcribitur. Cedrenus. Οὗτός ἐςι παλαμήδης, ὁ καὶ τὴν ταῦλαν ἐφευρών. Malaxus in Hiſt. Patriarch. Καὶ ἔπαιζαν τὰ ζάρια, ἤγυν τὸ ταυλῆ. Iſmenius. Τῇ λεγομένῃ ταύλᾳ βασιλεὺς ἐδέχετο τὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν δυνάςας. Corrigendus eſt per occaſionem Florus in Exhortat. ad Moduinum epiſcopum Auguſtodunenſem.

Flammea cornuto vibrantum lumina vultu,
Geſtantemque ſacris iura ſuperna tablis.

Male hodie editur, *tabulis*. Grammaticuli putantes τὸ *tablis* non eſſe ſatis Latinum, non viderunt ſe facere aliquid contra rationem metri.

ΤΑΒΛΙΖΕΙΝ.

Ταβλίζειν. Tabula ludere. Heſychius. Κυβεῦσαι. ταβλίσαι. Etymologici Auctor. Πεττεύειν δὲ, καὶ τὸ ταυλίζειν. Baſilicor. Eclog. III. Ἀπαγορεύομεν δὲ τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις, καὶ πρεσβυτέροις, καὶ διακόνοις, καὶ ὑποδιακόνοις, καὶ ἀναγνώσταις, καὶ παντὶ ἄλλῳ οἱωδήποτε εὐαγοῦς τάγματ& ἢ σχήματ& καθεςῶτι, ταβλίζειν. Moſchopulus. Ἐπικράτησε δὲ ἰδίως λέγεσθαι κύβυς τὰ ἐςιγμένα ὀςᾶ, οἷς χρῶνται οἱ ταυλίζοντες. Male hodie apud Thomam magiſtrum legitur. Κύβοι λέγονται τὰ ἐςιγμένα ὀςᾶ, οἷς χρῶνται οἱ τραυλίζοντες. Vides manifeſto corrigendum eſſe οἱ ταυλίζοντες.

ΤΑΒΛΙΟΝ.

Ταβλίον. *Tabula*. Baſilius De Grammat. Exercitat. Κύβος, τὸ ταυλίον. Nicetas in Iſaacio & Alexio. Συνεμέθυε δὲ μετ᾽ αὐτῶν, καὶ δύο ἡμέρας πολλάκις ἐποίει παίζων ταβλία. Sed quid ſunt ταβλία (c) apud Cedrenum pag. 15. Φορῦντας χλαμύδας ἐχύσας ταβλία ῥύσια, καθάπερ οἱ ἀπὸ τῆς ἰσαυρίας χώρας. Et poſtea. Ταβλία χρύσεα. Iterum. Ταβλία πορφυρᾶ. Item in Faſtis Siculis. Φορέσας ςέφανον ῥωμαίων, καὶ χλανίδιν ἄσπρον ὁλοσηρικὸν, ἔχων ἀντὶ πορφυρῦ χρυσῦν βασιλικὸν ταῦλιν. An κλαβία legemus, & *Clavos* interpretabimur? Sic in Gloſſis Iſidori invenimus. *Clavia, borda*. Sed malumus nihil mutare. Ecce lucem ab Anaſtaſio in Pelagio II. *Eodem tempore inveſtivit corpus beati Petri Apoſtoli argenteis deauratis*. Et in Hormiſda. *Pallia olobera blattea cum tabulis auro tectis de chlamyde vel ſtola Imperiali*. In Leone III. *Et aliam veſtem habentem tabulas chryſoclavas tres*. Et alibi *orbiculos* interpretatur. Atque hinc eſt illud apud Tertullianum De Pallio. *Tunicam longiorem cinctu arbitrante ſuſpenditis, & pallii iam teretis redundantiam tabulata congregatione fulcitis*.

ΤΑΒΛΙΟΠΗ.

Ταβλιόπη. Ita per luſum dicta aleatorum Dea, ἀπὸ τῆς τάβλας nimirum. Palladas in epigramm. Antholog. lib. II.

Πάντων μυςοπόλων ἡ καλλιόπη θεός ἐςι,
Σοὶ δὲ καλλιόπη ταβλιόπη λέγεται.

ΤΑΒΛΙΣ.

Ταβλίς. Vannus. Gloſſae Servii. *Vannus*. Ταβλίς.

ΤΑΒΛΙΣΤΗΣ.

Ταβλιςής. *Tabuliſta*. Aleator. Gloſſae veteres Graecolatinae.

Meurſii Tom. IV. Fff TA-

(a) Proclamare ad libertatem. *Donius*.
(b) Taverniere. *Donius*.
(c) Vide Cl. Salmaſii notas ad Vopiſcum. *Donius*.

TABΛΟΠΑΡΟΧΟΣ.

Ταβλοπαρόχος. Qui tabulam luforibus exhibet. Occurrit in Glofsis Graecolatinis.

TABOΛETA.

Ταβολέτα. Pugillares. Italicum eft, *Tavoletta*. Exftat in Turcograecia Crufii.

TABOTΛAPIOΣ.

Ταβυλάριος. *Tabularius*. Metrophanes Archiepifcopus Conftantinopolit. in epiftola. Ο' ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς αὐτῦ χρησιμώτατος κύρις μιχαὴλ ὁ παυλιώτης, ἤχη τὸ τῦ ταβυλλαρίυ ὀφφίκιον. Infcriptio Vetus.

ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ. ΣΕΒΒΒ
ΑΠΕΛΕΥΘ. ΤΑΒΟΥ
ΛΑΡΙΟΣ. ΤΟΝ. ΕΑΥΤΟΥ
ΠΑΤΡΩΝΑ

Eufebius Hift. Eccleſ. lib. VIII. Τὺς ἐν ἁπάσαις πόλεσι λογιςὰς ἅμα ςρατηγοῖς ἢ ταβυλλαρίοις ἐπίσπερχον τὸ βασιλικὸν εἰς πέρας ἄγειν πρόςαγμα. Gloffae Graecolatinae. Ταβυλλάριος. *Tabularius*. Occurrit quoque apud Iureconfultos Graecos.

TABOTΛION.

Ταβύλιον. Italicum, *Tamburo*. [a] Tympanum. Anonymus De nuptiis Thefei.

Α'ρματα, βύκινα, φωναῖς, ταβύλια, ἢ τρυμπέταις.

TAΓHNON.

Τάγηνον. Gloffae Graecobarbarae. Καθέδραν. καθίσιω. κάθισμα. σκαμνίν. τάγινα. τηγάνια.

TABPIZEIN. TABPIΣΜΟΣ.

Ταβρίζειν, five ταυρίζειν. Violente tractare. Vim inferre. Gloffae Graecobarbarae. Τένει. ἐξαπλοῖ. ἐξαπλώννει. ταυρίζει. σύρει. σύρνει. Hinc, ταβρισμός. Violatio. Stupratio. Apud Nicetam in Murzuflo. Α'νδρῶν, οἰμωγαὶ, γυναικῶν ὀλολυγαὶ, ταβρισμοὶ, διαχωρισμοὶ, ἑλκυσμοὶ, ἀνδραποδισμοί. Eft autem ταβρισμὸς, pro ταυρισμὸς, mutato υ in β, ut in pluribus talibus. Evidens eft ratio nominis iis qui fciunt quid fit ταῦρος, & ἀταύρωτος virgo apud Ariftophanem.

TAΓIZEIN.

Ταγίζειν. Guftare. Edere. Gloffae Graecobarbarae. Πρόβατον γεγευμένον ποᾶς. πρόβατον ταγισμένον χόρτα. βοσκημένον βότανα.

TAΛIEPH.

Ταλιέρη. Orbis. Italicum, *Tagliere*. Corona pretiofa. Ταλιέρη. *Orbis ligneus*. κύκλος ξύλινος.

TAMOTTZA.

Ταμύτζα. Simia. Exftat in Turcograecia Crufii.

TAMΠAPION.

Ταμπάριον, pro ταππάριον, five, ταβζάριον: ut μαμπάριον, μαππάριον. ὀμφίκιον, ὀφφίκιον. Italicum, *Tabarro*. Penula. Chlamys. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. Καὶ τῷ μὲν ταμπαρίῳ τῦ σώματος περιέλησε τὸν λύγον, τὸν δ' ἐπὶ κρατὸς πῖλον ἐπέθηκεν ἄνωθεν. Occurrit item apud Codinum De Offic.

TANA.

Τάνα. Anouymus De nuptiis Thefel.

Ο'ταν τὴν θάλασσα φθάσε, ἢ σέβηκε τ τάνας.

Et alius De Vulpe & Lupo.

——— νὰ πᾶμε εἰς τὴν τάνα,

Καὶ θέλησαν ἡ πλόρι μας μέσα σὴν τρεμυντάνα.

In codice Nicetae Barbarograeco τάνα exponitur φάσις.

TANAΛIA.

Τανάλια. Forceps. Italicum, *Tanaglia*. Corona pretiofa. Τανάλια. *Forceps*. Πυράγρα.

TANTZA.

Τάντζα. Italicum, *Danza*. Chora. Conftantinus in Hiftoria Apollonii Tyrii.

Καὶ πιάνει ὁ ἀπολλώνιος, ἢ ἀρχήνησε τ τάνζα,
Με τὴν γυνέλα τῦ ψαρᾶ.

TAΞATIΩN.

Ταξατίων. *Taxatio*. Apud Iureconfultos Graecos. Sed alia fignificatione apud Cedrenum. Τὺς ἐχθρὺς τρέψας ἐδίωξε, ἢ ἅπαντα τῆς ἀφρικῆς τὰ κάςρα ἠλευθέρωσε, ἢ καταλιπὼν ταξατίωνα ἴδιον, τῷ βασιλεῖ ταῦτα ἐδήλωσε. Certe Xylander non fatis bene *Legatum* interpretatur. Debuerat potius, *Praefidium*. Sic apud Conftantinum De Adminiftr. Imper. Κρατῦντος τῦ ἀβιμέλεχ ἐπεςράτευσαν οἱ ἄραβες τῇ ἀφρικῇ, ἢ ταύτιω παρέλαβον· ἢ ἐκ τῦ οἰκείυ ςρατῦ ταξατίωνα ἐν αὐτῇ κατέςησαν.

TAΞATOΣ.

Ταξάτος. Miles praefidiarius. Conftantinus De Adminiftrat. Imper. Καὶ ὁ κύρις ῥωμανὸς ἢ αὐτὴ ἡ βασίλισσα ἐπεζήτησε τὸ κάςρον τὸ κετζέον τῦ ἀναλαβέσθαι αὐτὸ, ἢ εἰσαγαγεῖν ταξάτυς. Landulphus Sagax lib. XX. *Anno tertio imperii Leontii acie Arabes in Africam mota banc obtinuerunt, & ex proprio exercitu taxatos in ea quosdam conftituerunt*.

TAΞEIΔAPIOΣ.

Ταξειδάριος. Idem quod ταξάτος. Achmes in

[a] Forte Hifpanice *Atabales*. *Donius*.

in Introduct. in Astrolog. Δηλοῖ δολιότητας τῶν χαραγμάτων, καὶ τῆς χημίας, φόβον ταξειδαρίων, πολλὴν ὄχλησιν, καὶ πολέμους. Apomasar in Mysteriis. Πλῆθος κλεπτῶν, καὶ λῃστῶν, κῦρος ταξιδαρίων.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ.

Ταξείδιον. Praesidium urbibus aut munitionibus impositum. Basilius Porphyrogenneta Novell. 11. Διερχόμενοι τὰ θέματα τῆς βασιλείας ἡμῶν καὶ πρὸς τὰ ταξείδια ἀπερχόμενοι. Achmes cap. CLX. Καὶ ἐὰν ἔχῃ ταξείδιον, ἀνατρέψει αὐτό. Occurrit apud illum Scriptorem. Vide etiam Glossarium Rigaltii.

ΤΑΞΙΔΕΥΕΙΝ.

Ταξιδεύειν. Peregre ire. Glossae Graecob. Ἀπεδήμησεν. ἐπορεύθη, ἐταξίδευσεν. Et occurrit illic pluries. Achmes cap. CLVIII. Ἀπόδημος ἔσται, καὶ ταξιδεύων, ἐπὶ τοσοῦτον ὅσον ἐρρυτώθη. Cap. CLXI. Εἰς τὸ πλοῦτον ἑαυτοῦ θαρρῶν ταξιδεύσει. Significat quoque, *In Praesidio esse*. Anonymus De Castramet. Ὅπως γνωσθῶσιν ὅσοι μὲν πρὸς τὸ ταξιδεῦσαι σύνεσιν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ βασιλείᾳ. Constantinus in Tacticis. Δεῖ ἐξοπλισθῆναι τοὺς στρατιώτας διὰ τῶν ἰδίων ἀρχόντων, καὶ ἑτοιμάζειν τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸν καιρὸν, ἄν τε παραχειμάσαι μέλλῃ που τὸ φοσσάτον, ἄν τε ταξιδεῦσαι.

ΤΑΞΙΩΤΗΣ.

Ταξιώτης. Glossae Graecolatinae. Ταξιώτης. *Adparitor*. *Officialis*. Theognostus De caussa Ignatii. Ἕτερον δὲ ταξιώτης ἦν, καὶ ἐκ λαϊκοῦ τάγματος. Iustinianus Novell. V. Ἐν τοῖς ταξιώταις τοῦ λαμπροτάτου τῆς ἐπαρχίας ἄρχοντος τελάξεται. Illic sunt *Cohortales*. Et passim in Novellis.

ΤΑΠΕΙΝΩΝΝΕΙΝ.

Ταπεινώννειν, pro ταπεινοῦν. Humiliare. Glossae Graecobarbarae. Μαλάσσουσι. μαλακτιανίσκουσι. ταπεινώννουσι.

ΤΑΠΙΣ.

Τάπις. Vide Γονάχιον.

ΤΑΠΛΑΡΑ.

Τάπλαρα. *Tabularia*. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. Ὅτε ἔλθῃ ὁ σταχείτζης, καὶ συντρίψῃ τάπλαρά του.

ΤΑΠΥΡΑ.

Τάπυρα. Nicetas in Isaacio Angelo lib. 1. Οἴνῳ προκατελήφθησαν οἱ καὶ ταπύρων οἰνοβαρέστεροι.

ΤΑΡΓΑ.

Τάργα. Clypeus. Italicum, & Hispanicum, etiam Gallicum. Glossae Graecobarbarae. Ἀσπίδων, ἤγουν σκουταρίων, ἢ ὅπλων, ἢ ἁρμάτων, ἢ τάργων. Iterum alibi. Τὸ μανίκιν τοῦ σκουταρίου, ἤγουν τάργας.

ΤΑΡΓΙΚΑ.

Ταργικά. Clypeatim. Glossae Craecobarb. Ἀσπίδων. ταργικά. μὲ ταῖς τάργαις.

ΤΑΡΙΔΕΣ.

Ταρίδες. Dromones. Apud Nicetam.

ΤΑΡΙΟΝ.

Ταρίον. [a] Genus ponderis incogniti, apud Myrepsum De Emplastris cap. XCIV.

ΤΑΡΚΑΣΙΟΝ.

Ταρκάσιον. Pharetra. Italicum, *Tarcasso*, sive *Carcasso*. Glossae Graecobarb. Ἄρδις, πληθυντικῶς φαρέτρας, ταρκάσια, ἰσοδίκας, βηλοθήκας. Corona pretiosa. Ταρκάση. *Pharetra*. φαρέτρα. Anonymus De nuptiis Thesei.

——— κ' εὐγάναν ταῖς σαΐταις
Ἐκ τὰ ταρκάσια τ' ἄμορφα, καὶ μετ' αὐταῖς δοξίβουν.

ΤΑΡΚΑΣΟΔΟΞΑΡΟΝ.

Ταρκασοδόξαρον. Idem quod ταρκάσιον. Pharetra. Anonymus De nuptiis Thesei.
Ἄλλοι ταρκασοδόξαρα γεμάτα ταῖς σαΐταις.

ΤΑΣΙΝΑΡΙΑΙ.

Τασιναρίαι. Viri egregii, & selecti speculatores. Anonymus De Castramet. Ἐπιλέγεσθαι γυναίους καὶ ἀνδρείους, οὓς οἱ ἀρμένιοι τασιναρίας καλοῦσι. Et corrigendus ille idem est in istis verbis. Τοὺς τραπεζίτας ἀποστέλλειν, ἤτοι τασιναρίας, καὶ καλασκόπους πλείστους. Male hodie legitur, ἤτοι τὰ σινάκια. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. V. Χρὴ τὰς κινήσεις τῶν φοσσάτων ἀναμανθάνειν, καὶ τραπεζίτας ἐπιλέγεσθαι γυναίους, οὓς οἱ ἀρμένιοι καλοῦσι τασιναρίας. Male est itidem cap. X. Ἐν τῷ τοιούτῳ τοίνυν καιρῷ, ὅτε ἡ συνάθροισις τοῦ φοσσάτου μέλλει γίνεσθαι, συνεχέστερον τοὺς τραπεζίτας ἀποστέλλειν, ἤτοι τὰ σινάκια, καὶ κατασκόπους πλείστους τῶν χρησίμων, καὶ πιστῶν. Vide Gloss. Rigaltii in Τραπεζίτης.

ΤΑΤΑΣ.

Τατᾶς. *Tata*. Nomen dignitatis in aula; cuius nullum munus erat iam tempore Codini. Ὁ μέγας ἄρχων οὐδὲ ἓν ὑπηρέτημα κέκληται. καὶ ὁ τατᾶς τῆς αὐλῆς ὡσαύτως. Mentio est apud Georgium Logothetam in Chronico. Ἀφῆκε Θεόδωρον καλαμπάκην, ὃν καὶ τατᾶν τῆς αὐλῆς κατωνόμαζεν.

ΤΑΥΛΑ.

Ταῦλα. *Tabula*. Vide Τάβλα.

[a] Tari, genus nummi Neapolitani continens fere duos denarios Romanorum veterum. *Donius*.

ΤΑΥΛΙΖΩ.

Ταυλίζω. Idem quod Ταβλίζω.

ΤΑΥΛΩΜΑΤΑ.

Ταυλώματα. *Tabulamenta*. Ariſtophanis Scholiaſtes ad Equites. Τὲς δρυφάκτες, τὰ νῦν ταυλώματα καλέμενα. Et alibi ad Veſpas. Ἐνταῦθα δὲ τὰ ταυλώματα τȣ̃ δικαςηρίȣ.

ΤΑΥΛΩΣΕΙΣ.

Ταυλώσεις. *Tabulationes*. Calliſthenes in vita Alexandri. Ἐξῆλθον αἱ ταυλώσεις τῶν ἵππων, ἠνοίγησαν δὲ ἀφετῆρες τῶν καγκέλλων προεπήδησαν πάντες ὀξεῖ ἅρματι χρησάμενοι.

ΤΑΥΛΩΤΟΝ.

Ταυλωτόν. *Tabulatum*. Suidas. Δρύφακτοι, ξύλινοι θώρακες· τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιτειχίσματα, ἢ κιγκλίδες, περιφράγματα, τὰ νῦν ταυλωτὰ καλέμενα, τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα. Quae totidem verbis Ariſtophanis Scholiaſtes ad Veſpas. Agathias pro ipſa tabula luſoria uſurpavit; exſtatque Anthologiae lib. I. eius Epigramma, Εἰς ταυλωτὰ ζήνωνος τȣ̃ βασιλέως. Hodie mendoſum eſt quod editur, εἰς τὰ λυτὰ ζήνων⊗ τ. β.

ΤΑΥΡΑΙΑ.

Ταυραῖα. *Taurea*. Tympanum, quia e pelle taurina. Mauricius Strateg. lib. I. cap. XVI. Σημαίνει βυκίνῳ, ἢ τῇ ταυραίᾳ ὁ καμπιδύκτωρ, ἢ τῇ φωνῇ.

ΤΑΥΡΙΑΡΙΟΣ.

Ταυριάρι⊗. *Taurearius*. Gloſſae Latinograecae. *Pilae*. Ταυριάριοι. ταυροκαθάπται.

ΤΑΥΡΙΖΕΙΝ.

Ταυρίζειν. Vide Ταβρίζειν.

ΤΑΦΑΤΑ.

Ταφαλά. Veſtis ſerica. Exſtat in Turcograecia Cruſii.

ΤΑΧΙΑ.

Ταχιά. Mane. Gloſſae Graecobarbarae. Πρωΐ. ταχιά.

ΤΑΧΙΟΥΤΖΙΚΑ.

Ταχιέτζικα, pro τάχα. Anonymus De nuptiis Theſei.

Ἕνα πȣ̃ρνον ταχιέτζικα ἐγέρθηκεν ἡ κόρη.

Iterum alibi.

Ἀρκήτας κ̀ ὁ παλαμὸν καθε πυρνῷ πορχέτον
Ταχιέτζικα μὲ τ᾽ αὐγὴν τὲς λογισμὲς γεμάτοι.

ΤΑΨΙ.

Ταψί. [a] Patina. Occurrit apud Cruſium in Turcograecia.

ΤΕΑΦΙΝ. ΤΕΑΦΙΚΟΣ.

Τεάφιν, pro θεάφ⊗. Sulphur. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophii lib. II. cap. XXIII. Καὶ ἀφοδεύει ὡς τεάφιν κ̀ φαίνεται ὡς ἀμαντάριν. Hinc τεαφικός. Sulphureus. Gloſſae Baſilic. Συρφίκιον. τεαφικόν.

ΤΕΙΧΟΜΑΧΙΟΝ.

Τειχομάχιον. Machina bellica, ad muros oppugnandos facta. Nicetas in Andronico Comneno. Τειχομάχια ἴσων, βελοςάσιά τε, κ̀ ὀρυκτῆρας ἐπιτεχνύμεν⊗.

ΤΕΛΕΙΩΝΝΕΙΝ.

Τελειώννειν. Perficere. Abſolvere. Gloſſae Graecobarbarae. Ἄλεκτον. ἀκατάπαυςον. ὅπου δὲν καταπαύει, ἤγυν δὲν τελειώννει.

ΤΕΜΠΛΟΝ.

Τέμπλον. *Templum*. Malaxus in Hiſt. Patriarch. Ὅλον τὸ τέμπλον μὲ τὰ ἅγια θύρη, τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο, τὸ σεσαθρωμένον, τὸ εὔγαλε, καὶ ἔκαμεν αὐτὸ νεόν. Et mox. Καὶ κάτωθεν τοῦ τέμπλȣ ἡ εἰκόνα αὐτȣ̃ κυρίȣ ἡμῶν ἰησȣ̃ χριςȣ̃, μεγάλη κ̀ λαμπροτάτη. Anonymus De bello ſacro.

Μητροπολίτας, ἀρχιερεῖς, τὸ τέμπλο, τὸ σπήλαιη.

ΤΕΝΑΝΤΙΟΝ.

Τενάντιον. Torques. Occurrit apud Nicetam in Alexio Angelo lib. I.

ΤΕΝΔΑ. ΤΕΝΤΟΝΝΕΙΝ.

Τένδα, ſive τέντα. *Tenta*. Tentorium. Suidas. Παπυλαιῶν⊗, σκηνῆς. ἤτοι τένδας. Iterum alibi. Τένδα παρ᾽ ἡμῖν, οἰκία ἐκ λίνου. Gloſſae Baſilicor. Τένδα, τὸ σφαιρικὸν διατεταμένον ὕφασμα. Malaxus in Hiſtor. Patriarch. Καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν τέντα τȣ̃ συλτάνȣ. Occurrit paſsim apud Codinum, Leonem, Nicetam, alios. Corrige per occaſionem Florentinum Monachum De Expugnat. Accon.

Bacchanalis Africus? mare perturbabat,
Evulſa tentoria cuncta laniabat.
Si confratres mei tunc ibidem fuiſſent,
Et tenere dentibus me tendam vidiſſent,
Horum quidam, reputo, ſuper me riſiſſent:

Hodie editur, *me tandem v.* Hinc τεντόννειν, Tentoria ponere. Anonymus De nuptiis Theſei.

Ἐτȣ̃ ὅρισε κ̀ τέντωσαν ταῖς τένταις ὁ θησέ⊗.

Ioannes Glycas De Vanit. Vitae.

Δὲν εἶναι αὐτοὶ ὁπȣ̃ τὸ συχνὼ εἰς τὺς κάμπυς ἐτεντόναν.

TEP-

[a] Vulgo *Vn tondo. Donius.*

ΤΕΡΓΙΑΖΕΙΝ.

Τεργιάζειν. Consonare. Convenire. Concordare. Glossae Graecobarbarae. Νὰ συμφωνήσουν, νὰ τεργιάσουν, νὰ ὁμοφωνήσουν. Iterum alibi. Σύμφωνον. τεργιασμὸν. Et compositum, ἀτεργιασμὸν. Ibidem. Α᾽πρεπα, ἀτεργιαστά. ἀνάρμοστα.

ΤΕΡΜΙΝΟΝ. ΤΕΡΜΕΝΟ.

Τέρμινον, & τέρμενο. *Terminus*. Glossae Basilicorum. Προθεσμία, ἡ ῥητὴ καὶ τεταγμένη ἡμέρα εἰς τὸ δέ τι, ἤγουν συμπεφωνημένη, ἡ παρ' ἰταλοῖς λέγεται τέρμινον. Anonym. De nuptiis Thesei.

Μέσα σε τοῦτο κόντεβε τὸ τέρμενο κ' ἡμέρα,
Ο᾽που τοὺς ἔδωσε Θησεύς.

ΤΕΡΝΕΜΕΝΤΑ.

Τερνεμέντα. *Torneamenta*. Hastiludia. Occurrit apud Cantacuzenum lib. I. cap. XLII.

ΤΕΡΠΩΝ.

Τέρπων. Arrianus in Periplo maris rubri. Παραγίνονται σὺν γυναιξὶν καὶ τέκνοις, βαστάζοντες φορτία μεγάλα τέρπονας, ἀμαμπελίνων παραπλήσια. Et postea. Καὶ ἁρπάζουσιν ἐπί τινας ἡμέρας, ὑποστρώσαντες ἑαυτοῖς τὰς τέρπονας, καὶ ἀπαίρουσιν εἰς τὰ ἴδια εἰς τοὺς ἐσωτέρους τόπους.

ΤΕΡΤΕΡΙΑΖΕΙΝ.

Τερτεριάζειν. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. LXII. Ι῾έραξ ὅταν ἄρξῃ τερτεριάζεσθαι, οὕτως αὐτὸν περιποιήσῃ.

ΤΕΡΤΙΑ.

Τερτία. *Tertia*. Hesychius. Τερτία, ἡ τρίτη. Ita correxi: nam male hodie editur, τέρτα.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΡΙΟΙ.

Τεσσαρακοντάριοι. Milites, quorum stipendium erat aureorum quadraginta. Cedrenus. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνήρ τις πολεμικὸς, καὶ φρονήσεως καὶ ἀγχινοίας οὐκ ἄπορος, τὸ ἐπώνυμον δρύφας, στρατόν τινα προσάξας ἀθροίσας βασιλικῇ, τεσσαρακοντάριον τότε καλούμενον, ἐκ τοῦ διανεμηθῆναι αὐτοῖς ἀνὰ τεσσαράκοντα χρυσίνους.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΑ.

Τεσσαρακοστά. Quadragesima. Dies quadragesimi a morte sanctorum, qui celebrari solebant. Palladius Histor. Laus. in Eulogio. Καὶ συνέβη τοῦ μὲν μακαρίου εὐλογίου τὰ τεσσαρακοστὰ ἐπιτελεσθαι, τοῦ δὲ λελοβημένου τὸ σῶμα τὰ τρίτα παρὰ τοῦ ἀδελφότητος. Typicum Sabae cap. XXX. Τὰ δὲ τεσσαρακοστὰ αὐτοῦ γίνονται, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ πληρωθῇ. Vide loca Damasceni, quae citamus infra in Τριτεννάτα.

ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΙΤΑΙ.

Τεσσαρεσκαιδεκατῖται. Ita dicti Sabbatiani, quod non die Dominica, ut reliqui Christiani, sed quarta decima luna, Pascha cum Iudaeis celebrarent. Harmenopulus De Sectis. Οἱ περὶ τὸν σαββάτιον καὶ τεσσαρεσκαιδεκατῖται καλοῦνται, ὅτι μὴ κατὰ τὴν κυριακὴν, ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τῆς σελήνης τὸ πάσχα κατὰ ἰουδαίους τελοῦσι.

ΤΕΣΣΕΡΑΡΙΟΣ.

Τεσσεράριος. *Tesserarius*. Plutarchus. Ε᾽ν δὲ τούτοις οὐετέριος, καὶ βάργιος. ὁ μὲν ὀπτίων, ὁ δὲ τεσσεράριος. οὕτω δὲ καλοῦνται οἱ τῶν διαγγέλων καὶ διοπτήρων ὑπηρέσια τελοῦντες.

ΤΕΣΤΑ.

Τέστα. Euchologium. Ω῾ν δὲ ψαλμῶν λεγομένων κομίζει ὁ σκευοφύλαξ μύσας τε, καὶ δισκάρια τὰ κοινῶς λεγόμενα, καὶ τέστα ὃ λέγεται λεκάνη.

ΤΕΣΤΑΜΕΛΙ.

Τεσταμέλι. Parvum mantile. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΤΕΤΑΡΑΓΜΙΑ.

Τεταραγμία. Ioannes Curopalates in Basilio & Constantino. Καὶ τοὺς διακρινομένους ἤνωσε διὰ τὴν τεταραγμίαν.

ΤΕΤΑΡΤΗΡΟΝ.

Τεταρτηρόν. Numismatis genus a Nicephoro Phoca excogitatum. Cedrenus. Η᾽λάττωσε δὲ καὶ τὸ νόμισμα, τὸ λεγόμενον τεταρτηρὸν ἐπινοήσας.

ΤΕΤΙΟΣ.

Τέτιος. Talis. Anonymus De nuptiis Thesei.

Εἰς τέτιον τρόπον ὁ Θησεὺς μῆνας πολλοὺς ἐστάθη.

ΤΕΤΡΑΒΗΛΑ.

Τετράβηλα. *Tetravela*. Anastasius in Leone III. *Tetrabela rubea alethina quatuor habentia cruces cum gammadiis, & in circuitu periclysin de Tyrio*. Erant autem vela quadruplicia, quod ipsa vox loquitur, quorum usus in sacris. Occurrit saepe apud eumdem Anastasium.

ΤΕΤΡΑΓΓΟΥΡΟΝ.

Τετράγγουρον. Cucumis. Suidas. Σικύα, τὰ τετράγγουρα. Simeon Sethi De Facult. Cib. Α᾽γγούρια τὰ λεγόμενα σίκυα. κατὰ κοινὴν δὲ τετράγγουρα. Moschopulus. Σίκυα, οἱ νῦν ἰδίως πέπονες, καὶ τὰ κοινῶς τετράγκουρα. Achmes capit. CCXLIII. Εἰ δὲ τετράγγουρα, μείζων ἡ κρᾶσις, καὶ πιστοτέρα. Et est nomen quoque proprium loci.

loci. Constantinus De Administrat. Imper. Τέτράγυρον δὲ καλεῖται, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ μικρὸν δίκην ἀγύρου.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΑΚΗΣ.

Τετραγωνάκης. Quadrangulus. Vide Κομαστήρης.

ΤΕΤΡΑΔΑ.

Τετράδα, pro τετράς. (a) Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. xix. Κατὰ ἡ ἐκτενὴ, εἴ ἐςι τετράδα, ἢ παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι τρεῖς μετανοίαι, κ̀ ἀπόλυσις ὡσαύτως κ̀ ἐις τὸ ἀπόδειπνον, κ̀ ἐις τὸ μεσονυκτικὸν, εἴ ἐςι τετράδα, ἢ παρασκευή. Et ita pluries illic occurrit. Anastasius Caesareensis episcopus De Artziburio. Τὰς δὲ δύο ἡμέρας ἵνα φυλάξωμεν ὡς καὶ πάντων, ἤως τετράδα, κ̀ παρασκευήν.

ΤΕΤΡΑΔΕΣ.

Τετράδες. Quartae feriae septimanarum, sive dies Mercurii. Balsamon in Respub. Κατὰ δὲ τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινισίμου (ita emendandum supra monui) ἀκινδύνως κρεωφαγήσομεν κατὰ τῆς αὐτῆς τετράδα καὶ παρασκευήν. Iterum paulo post. Κατὰ τὰς τετράδας κ̀ παρασκευὰς ξηροφαγοῦντες. Nicetas in Man. Comneno lib. ιγ. Ὡς καὶ τὰς νηςίμους τῶν ἡμέρων τετράδα φημὶ κ̀ παρασκευὴν, κρεωβόρον αὐτῷ παρατίθεσθαι τράπεζαν. Vel etiam τετάρται dicebantur: & ἡ μεγάλη τετάρτη, quae antepaschalis, Apud Codinum.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ.

Τετράδια. Excubiae, quae constabant ex militibus quatuor. Nicetas in Man. Comneno lib. I. Ἁλύσεσι διτταῖς κακουχούμενος, καὶ τέσσαρσι τετραδίοις ςρατιωτῶν φρουρούμενος. D. Lucas Act. cap. XII. Ὃν κ̀ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις ςρατιωτῶν φυλάττειν αὐτόν. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. capit. IX. Ἀποςέλλειν δὲ, κ̀ τέσσαρα ἕτερα τετράδια ἵςασθαι, ἐφίππους κ̀ αὐτὸς, ἔνθεν κἀκεῖθεν τοῦ φοσσάτου ἀπ' ἀλλήλων διακεχωρισμένα. Vide Glossarium Rigaltii.

ΤΕΤΡΑΔΙΤΑΙ.

Τετραδῖται. Ita dicti Sabbatiani, quod in festo Paschatis ieiunarent, ceu quarta feria. Vide Harmenopulum De Sectis.

ΤΕΤΡΑΕΥΑΓΓΕΛΟΝ.

Τετραευάγγελον, sive τετραευαγγέλιον. Liber quatuor Evangeliorum. Menologium. Καὶ τὰς ἀναγνώσεις τοῦ τετραευαγγέλου, καθὼς ἔχωμεν ἔθος τῇ πρώτῃ ἑβδομάδι τῆς τεσσαρακοςῆς. Typicum Sabae cap. XXXVIII. Ἀναγινώσκεται δὲ κ̀ τὸ τετραευαγγέλιον τῇ δευτέρᾳ τῇ τρίτῃ, κ̀ τῇ τετάρτῃ, κ̀ πληροῦται. Et mox. Εὐτρεπισθέντος τοῦ ἀναλογίου μετὰ βλατίου, κ̀ τεθέντος ἐν αὐτῷ τοῦ τετραευαγγελίου, καὶ πάντων ἱςαμένων ἀσκεπῶν γίνεται ἀνάγνωσις. Marcus Hieromonachus De dub. Typ. cap. XXXVIII. Τελεσθείσης δὲ ταύτης ψάλλονται αἱ ὧραι, μετὰ τῆς ςιχολογίας αὐτῶν, κ̀ τῶν ἀναγνώσεων τοῦ τετραευαγγελίου.

(a) Feria 4. sive dies Mercurii. *Donius*.

ΤΕΤΡΑΚΕΡΑΤΟΝ.

Τετρακέρατον. Nummus pendens siliquas quatuor. Zonaras Annal. III. Τοὺς ἐκ κωνςαντινουπόλει ἐπισήμους ταυκλήρους συναγαγὼν, δέδωκεν ἐπὶ τόκῳ τετρακέρατον τὸ νόμισμα.

ΤΕΤΡΑΠΟΔΙΟΝ.

Τετραπόδιον. Mensa quadrupes. Philotheus De Institut. Diacon. Καὶ τὸ μὲν μανουάλια τίθενται παρ' ἑκάτερα τοῦ προευτρεπισθέντος τετραποδίου, ἐν ᾧ κεῖται μετὰ σίτου κ̀ πέντε ἄρτων δίσκος, ὧν ἔχομεν ἔθος προσφέρειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Euchologium. Ἵςαται ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν τετραπόδιον μετὰ ἐνδυτῆς, ἄνωθεν δὲ τοῦ τετραποδίου τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. Typicum Sabae. Καὶ λαβὼν ἐπὶ χεῖρας τὸν τίμιον ςαυρὸν γυμνὸν μετὰ βασιλικῶν κλάδων, ἵςαται ἔμπροσθεν τοῦ τε τετραποδίου βλέπων κατὰ ἀνατολάς.

ΤΕΤΡΑΡΕΙΑ.

Τετραρεία, sive τετραρεία. Machinae bellicae genus. Nicetas in Man. Comneno lib. V. Αἵ τε γὰρ τετραρεῖαι, κ̀ τὰ μαγγανικὰ ξύλα, ὑπ' αὐτῶν ἐπυράθησαν γνώμης ἄτερ τοῦ ςρατηγοῦντος. In παρεκβολαῖς Heronis. Οἱ δὲ μηχανοποιοὶ περὶ τὰς μηχανὰς κινοῦντα ἔργα, οἷον τετραρείας μαγγανικὰς, κ̀ τὰς λεγομένας ἠλακάτας. Sed aut ego valde fallor, aut apud Nicetam πετραρεῖαι, apud Heronem πετραρείας rescribendum. Estque πετραρεία, nihil aliud quam *Petraria*. Godefridus Monachus in Annal. *Nec esset aliquis inter eos, qui milites ad stipendia & sariantos ad solidum detineret, vel qui petrarias faceret protrahi, nec alia instrumenta bellica produci*. Et occurrit pluries apud alios.

ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ.

Τετράρχης. Vide Φύλαξ.

ΤΕΤΡΑΣΣΑΡΟΝ.

Τετράσσαρον. Vide Ἀσσάριον.

ΤΕΤΡΑΦΥΛΛΟΝ.

Τετράφυλλον. Genus pilei Imperialis. Codinus de Imperatore loquens. Φορεῖ δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δοκοῦν αὐτῷ φόρεμα, ἤως ἢ κρινωνία, ἢ τετράφυλλον, ἢ ἕτερόν τι ὅμοιον τούτοις.

ΤΕΤΡΑΩΔΙΟΝ.

Τετραῴδιον. Hymnus magno sabbato cani solitus: ita dictus quod quatuor partibus constaret, quas ᾠδὰς adpellabant, ut alibi docui. Hunc antea a Patriarcha Thoma inceptum implevit Marcus Monachus. Cedrenus. Ὁ σοφώτατος μοναχὸς μάρκος, οἰκονόμος

μος ὢν τῆς τοιαύτης μονῆς, ὁ τὸ τετραώδιον τοῦ μεγάλου σαββάτου ἀναπληρώσας τοῦ κυροῦ Θωμᾶ, πολλὰ καλεδενήθη τοῦ βασιλέως. Ita corrigo; nam perperam hodie editur, κυροῦ κοσμᾶ: uti etiam apud Ioannem Curopalaten, qui ex mendoso Cedreni codice verbo tenus exscripsit. Certe illud κοσμᾶ, rectum esse non potest; nam Cosmae quidem nomine Patriarchae duo fuere, sed uterque post haec tempora: prior Ierosolymitanus, sub Michaele Duca, Nicephoro Botoniate, & Alexio Comneno; posterior Atticus, sub Manuele Comneno. Et proclivis error ac lapsus est ex nomine Θωμᾶ in κοσμᾶ. Sed & Thoma duo fuere; alter sub Phoca Mauricii successore, alter sub Constante Heraclii nepote. Vtri adsignabimus? Hunc Cedreni locum non bene intellexerunt viri eruditi.

ΤΕΥΤΕΝΤΕΡΗΣ.

Τευτεντέρης. Quaestor Imperatoris Turcici. Chronicon Constantinop. Οὐ γὰρ ἠθέλησεν ὁ τευτεντέρης λαβεῖν φλωρία χίλια, ὅτι εὑρέθησαν γεγραμμένα χιλιάδες δύο τοῦ διονυσίου. Et mox. Εἶτα γνώμη τοῦ τευτεντέρη, τοῦ λογαριασοῦ τῆς βασιλείας ἐκάθησε διὰ τὸ δῦναι τὸ τέλος. Malaxus in Hist. Patriarch. Μόνον μὲ τὸν λόγον τοῦ τευτεντέρη, διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ χαράτζιον.

ΤΖΑΓΑΝΟΣ.

Τζαγανός. Cancer. Hispanicum, *Zangano*. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. I. Καρκῖνοι, ἰδιωτικῶς τζαγανοί.

ΤΖΑΓΓΑΙ. ΤΖΑΓΓΙΑ.

Τζάγγαι, & τζαγγία. *Tzangae*. [a] Glossae Basilicor. Τζάγγα, τὸ ὑπόδημα. Isidorus. *Zanga, pellis*. Erant calcei proprie Imperatoris. Codinus. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερον γένος ὑποδημάτων, ἃ καλοῦνται τζαγγία. ἔχοντες ἐκ πλαγίων κατὰ τὰς κνήμας, καὶ ἐπὶ τῶν ταρσῶν, ἀετοὺς διὰ λίθων καὶ μαργάρων, ἅτινα καὶ φορεῖ ὁ βασιλεὺς εἴς τε τοὺς περιπάτους, καὶ τὰς προκύψεις. Codex Theodosii lib. XIV. Tit. X. *Vsum tzangarum atque braccarum intra urbem venerabilem nemini liceat usurpare*. Et postea. *Intra urbem Romam nemo vel ragis vel tzancis utatur*. Synodus Aurelianensis Can. XXII. *Monacho orarium in monasterio, vel zancas habere non liceat*. Ornabantur vero aquilis & margaritis. Clare Codinus in verbis citatis, & Phranzes Chron. lib III. cap. XVIII. *Corpus exanime invenerunt, idque ex Imperatoriis calceis agnoverunt, in quibus, ut Imperatoribus consuetum erat, aquilae aureae depictae visebantur*. Fasti Siculi. Τὰ τζαγγία, αὐτοῦ ἦν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτοῦ ῥουσαῖα περσικῷ σχήματι, ἔχοντα μαργαρίτας. Et margaritas quidem primus addidit Diocletianus. Paulus Diaconus Hist. Miscellae lib. X. in eius Vita. *Ornamentum gemmarum vestibus calceisque indidit*. Color illis russus, vel purpureus. De russo intelleximus ex Fastis Siculis, & est videre apud Gregoram lib. III. ubi De Alexio. Ὃς ἐπειδὴ γονῆς ἄρρενος αὐτὸς ἐκ ἠυμοίρει, ταύτῃ ἐρυθροῖς ὑποδεδέσθαι κρηπῖσι προσέταξεν, ἵν' εἴη αὐτή τε καὶ ὁ ταύτῃ συζευχθησόμενος τῆς βασιλείας διάδοχος. Basilius Imp. Paraenetic. ad Leonem F. cap. LXIII. Πορφύρα δέ σε κοσμήσει, ἐὰν ἡ σωφροσύνη ταύτῃ συνεπαινεθήσει. καὶ τῶν ποδῶν σε τὸ ἐρυθρὸν τιμήσει ὑπόδημα, ἐὰν αὐτοῖς τὴν φλόγα τοῦ τύφου καταπατήσεις. De purpureo Procopius nos docet De AEdific. Iustin. lib. III. Ὑποδήματα μέχρι ἐς γόνυ φοινικοῦ χρώματος, ὃ δὴ βασιλέα μόνον ῥωμαίων τε καὶ περσῶν ὑποδεῖσθαι θέμις. Zonaras Annal. III. Ἐδίδου αὐτῷ τὰ φοινικόχροα πέδιλα, καὶ πεισέταττεν ὑποδήσασθαι, καὶ βασιλεία ἀνῆπτε. Nicetas in Ioanne Comneno lib. III. Τοὺς πόδας εἰς ἑτοιμασίαν τυραννίδος φοινικοβαφὲς ἀμφιέννυσι πέδιλον. Et observa in verbis Procopii ad genua usque pertigisse. Habebant quoque ius huiusmodi calceorum reges Bulgariae, Ioannes Curopalates in Tzimisce. Τὰ παράσημα τῆς βουλγαρικῆς βασιλείας ἐπ' ὄψει τῶν πολιτῶν τὸν βορίσην ἀποδιδύσκει. τὰ δ' ἦν, στέφανος ἐκ χρυσοῦ, καὶ τιάρα νενησμένη ἐκ βύσσου, καὶ πέδιλα ἐρυθρά. Georgius Logotheta in Chronico. Ἔτι δὲ καὶ βουλγάρων κεχαραγμένων, πορφυρίδα τε ὑποδύεται, καὶ πέδιλα ἐρυθρά. Vsurpare quoque Patriarcha voluit sub Isaacio Comneno, sed Patriarchatu propterea ab ipso fuit deiectus. Ioannes Curopalates in eius Vita. Ἐπεβάλλετο δὲ (ὁ πατριάρχης) καὶ κοκκοβαφῆ περιβαλεῖν πέδιλα, τῆς παλαιᾶς ἱερωσύνης φάσκων εἶναι τὸ τοιοῦτον ἔθος, καὶ δεῖν τοῦτο κἂν τῇ νέᾳ κεχρῆσθαι τὸν ἀρχιερέα· ἱερωσύνης γὰρ καὶ βασιλείας τὸ διάφορον οὐδὲν ἢ καὶ ὀλίγον εἶναι ἔλεγεν. ἐν δὲ τοῖς τιμιωτέροις καὶ τὸ πλέον τάχα καὶ ἐντιμον. ταῦτα δὲ ὁ βασιλεὺς ἐνωτιζόμενος ὑπ' ὀδόντα λαλούμενα, ἔσπευδε μᾶλλον δρᾶσαι ἢ παθεῖν, &c. Dixi autem antea aquilas fuisse intertextas; & has Despotae quoque habebant, sed in calceis sanguinei albique coloris. Codinus. Τὰ δὲ ὑποδήματα τοῦ δεσπότου χρώματος ὀξέως καὶ λευκοῦ, ἔχοντα ἀετοὺς μαργαριτάρινους. Gesserunt quoque Sebastocratores, sed in calceis caeruleis. Idem Codinus. Τὰ ὑποδήματα τοῦ σεβαστοκράτορος γεράνεα ἔχοντα ἀετοὺς συρματέινους. Atque illic & hoc nota; sine margaritis fuisse, fimbriasque tantum habuisse. Dedit hoc illis Michael Palaeologus, ut discimus ex Gregora lib. IV. Ὁ δὲ καῖσαρ ἅμα τῷ πενθερῷ τοῦ δεσπότου εἰς τὸ τοῦ σεβαστοκράτορος ἀνάγεται ἀξίωμα. ἐποίει δὲ ἐπίσημον τὴν ἐκ τοῦ πενθεροῦ διαφοράν, ὅτι ἐν τοῖς κυανοῖς πεδίλοις καὶ χρυσοϋφεῖς αὐτῷ ἐνηρμόζοντο ἀετοί. Erant ergo tzangae propriae Imperatoris, Despotarum, Sebastocratoris, & Caesaris. Coeperant olim alii quoque usurpare, sed noluerunt Imperatores cum populo formam hanc calceorum communem habere: itaque vetuerunt Arcadius & Honorius Augusti Rescriptis duobus, uno ad Populum, altero ad Flavianum Praefectum Vrbis. Vtriusque principium ex Codice Theodosiano, iam ante recitavimus. Sed neque in Constantinopolitana aut Bulgarica tantum aula distincti calcei: quin etiam in Bohemica invenio. Ecce apud Cosmam Pragensem in Chron. Bohem. *Post haec indutus veste principali, & calceamento regali, acrem adscendit equum*.

[a] *Cothurni. Domius.*

ΤΖΑΓΓΑΡΙΚΗ.

Τζαγγαρική. Apud Nicetam. Τζαγγαρική, ϗ ῥαπτική, ϗ βαλμαδική. Michael Patriarcha in Epist. Εὑρίσκεται εἷς χριστιανὸς ἄνθρωπος, ὄνομα γεώργιος, ὃ τὸ ἐπίκλην ἅγιος, ἐκ πόλεως παλαίας πάτρας ἐκ τῆς πελοποννήσου, ϗ τζαγγαρικὴν τέχνην ἐπίσταται.

ΤΖΑΓΓΑΡΙΟΣ. ΤΖΑΓΚΑΡΗΣ.

Τζαγγάριος. Calcearius, qui zangas pararet. Codinus. Ο᾽ ταῦτα (τὰ τζαγγία) ποιῶν οὐ τζαγγάριος, ἤγουν σκυτεὺς, ὡς ἕτεροι, ἀλλὰ τζαγγᾶς ὀνομάζεται. Ita corrigo: male hodie editur, τζαγμάριος. Moschopulus. Σκυτοτόμος παρ᾽ ἀττικοῖς ὁ σκυτεὺς, ἤγουν ὁ κοινῶς τζαγγάριος. Hesychius. Σκυτεὺς, σαγγάριος, καλιγάριος. Vbi σαγγάριος pro ratione scribendi est, τζαγγάριος, nam τζ pro σ scribebant & ζ. Ioannes Tzetzes Chiliad. XI.

Πετρομαχασκοπάπουτζον, τζαγγάριον, ξυλόσουβλον. Corona pretiosa. Τζαγκάρης. *Cerdo*. Σκυτεύς. Atque hinc τζαγγαρικός. Michael Patriarcha in Epist. Καὶ τζαγγαρικὴν τέχνην ἐπίσταται.

ΤΖΑΓΓΑΣ.

Τζαγγᾶς. Calcearius Imperatoris, quum alii τζαγγάριοι dicerentur. Vidimus in verbis Codini citatis in τζαγγάριος. Occurrit & alibi apud eumdem. Ε῎θος δέ ἐστι κατὰ τὰς γινομένας ἐν τοῖς μοναστηρίοις ἑορτὰς, καθὼς εἴρηται, τὸν τοῦ βασιλέως τζάγκαν φέροντα τὸ διβέλλιον πλὴν σκευερίου ἐπὶ τῶν ὤμων πλάγιον ἀκολουθοῦντων ϗ τινῶν τῆς αὐλῆς προαπέρχεσθαι. Et postea. Ο᾽ δὲ λόγος περὶ τοῦ, πῶς ὁ τζάγκας φέρει τὸ διβέλλιον, ϗ οὐκ ἄλλος, ἀγνοεῖται.

ΤΖΑΓΓΟΣ.

Τζαγγός. Italicum, *Zanco*. Sinister. Occurrit in Scholiis ad Oppianum.

ΤΖΑΓΓΡΑ.

Τζάγγρα. Arcus. Vide Τζάγγρος.

ΤΖΑΓΓΡΑΤΩΡ. ΤΖΑΓΓΡΟΤΟΞΟΤΗΣ.

Τζαγράτωρ. Sagittarius, a tzangris, sive arcubus. In Syn. Florent. Εἶτα οἱ τζαγράτορες ἐφόρουν ἄλλης θέας φορέματα ϗ σημασίας. Nicetas in Man. Comneno lib. II. Φραξάμενοί τε, ὡς εἶχον τὰ τείχη τοξόταις ϗ τζαγκράτορσι. Eruditissimus Wolphius interpretatur, *Funditores*; Iunius, *Spatharios*: Neuter recte. Erant, quod dixi, sagittarii. Discimus id ex Cantacuzeno; & ipse quoque Nicetas clare docet, cum τζαγγροτοξότας vocat in Alexio lib. III. Οἱ δὲ τειχεσιπλήκτην κριὸν κρατυνάμενοι, ϗ τοὺς τζαγγροτοξότας πολλαχῇ περιστήσαντες, ὡς ἀφ᾽ ἑνὸς συνθέματος ποιοῦνται τὴν σύῤῥηξιν. Phranzes Chron. lib. II. cap. XIV. *Zangratores, genus sagittariorum, alterius generis vestes & insignia habebant*. Mendum est apud Codinum. Τὰ τοῦ στρατοπεδάρχου τῶν τζαγγατόρων ὁμοίως τοῖς τοῦ πρὸ αὐτοῦ. τὰ τοῦ στρατοπεδάρχου τῶν μυριάτων, οἷα τὰ τοῦ στρατοπεδάρχου τῶν τζαγγατόρων. Iterum alibi. Ο᾽ τῶν τζαγγατόρων στρατοπεδάρχης φροντίζων ὡσαύτως, ϗ ἐπιμελούμενος τούτων. Rescribo, τζαγγρατόρων.

ΤΖΑΓΓΡΟΣ.

Τζάγγρος. Arcus. Cantacuzenus lib. I. cap. XXXVI. *Supra domum turrem ligneam addit, habentem tabulata quinque, in quorum singulis octo starent, qui e Latinis arcubus, tzangros vocant, sagittis iacendis propugnatores a muro fugarent*. Nicetas in Man. Comneno lib. IV. Οἱ γὰρ ἐκηβόλοι ῥωμαῖοι μετὰ ζάγγρων, ϗ ἑτέρων ὅπλων, ϗ τὸ ἄλλο ἅπαν ὁπλιτικὸν ὡπλισμένοι τούτους ἐξέκρουσαν. Phranzes Chron. lib. II. cap. VII. *De summo autem castelli, sive arce, tzangris petebamur quidem infeste, sed non laedebamur tamen*. Apud Annam Comnenam lib. VIII. Τζάγγρα scribitur aliquoties. Inde μαγγανότζαγγρα, apud Heronem in βελοποιϊκοῖς.

ΤΖΑΓΙΟΣ.

Τζάγιος, pro ἅγιος. Constantinus in Histor. Apollonii Tyrii.

Μ᾽ αὐτὸς ἐκείνην τὴν φορὰν θεοῦ δὲν ἐθυμάτον,
Για τὴν κακήν του ὄρεξιν ὅλους τζαγίους ἀρνάτον.

ΤΖΑΚΚΙΖΕΙΝ.

Τζακκίζειν. Itali, *Saccheggiare*, & Galli, *Saccager*. Praedari. Populari. Rhuzanus in Paraphr. Vaticin. Ε῎φαγε τὸ μικρὸν ποντίκιν τὸ μασάγιν τῆς κανδήλας, ϗ ἐτζάκισεν ἡ κανδήλα. Chronicon Constantinop. Ο᾽ δὲ βασιλεὺς βασίλειος ἐτζάκισεν αὐτόν. Alexius Rharturus Doctr. VIII. Διότι ὅταν ὁ ἄνθρωπος τζακίζῃ τὸ βασιλικὸν κόκαλον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ, χρεία ἔναι ὀδηγοῦ νὰ τὸν κομίζῃ εἰς τὸ σπήτι του. Hinc τζάκκισμα. Glossae Graecobarbarae. Κατάγμα, τζάκκισμα, κλέμμα, κλεψιά. Iterum. Α῎γμοις, παραθραύσεις, κατατζακκίσματα. Et saepe alibi in iisdem Glossis.

ΤΖΑΚΟΝΕΣ.

Τζάκονες. Stationariorum militum septem erant genera. Barangi, Bardariotae, Cortinarii, Murtati, Spatharii, Stratiotae, Tzacones. De singulis suo loco diximus, sed soli hactenus Tzacones nobis indicti: nunc itaque operis propositi ordo iubet ut dicamus. Erant autem hastati. Cedrenus. Εἶτα εὑρίσκονται οἱ ὀνομαζόμενοι τζάκονες φέροντες ϗ οὗτοι ἀπελατίκια. Gestabantque cuculiones & clibania caerulea, quae in tergo ac pectore habebant leones albos contra sese erectos. Idem Codinus. Αἱ μέντοι παραμοναὶ μετὰ σκιαδίων, οἱ τζάκονες δὲ μετὰ καπασίων, φοροῦντες ϗ ἐπάνω κλίβανα ἠεράνεα, λέοντας περὶ τὸ στῆθος ἔχοντα ἱσταμένους λευκοὺς, ὁρῶντας ἀντικρὺ κατὰ πρόσωπον, ὡσαύτως ϗ ὄπισθεν. Corrigendus obiter Luitprandus in Legat. *Nec infirmiori animo, eadem confirmati lectione, haud multo post Magistro Tzaconitae occurrunt, quem* dum

dum in fugam verterent, eius copias omnibus modis contriverunt. Corrupte editur, *Exacontae occurrunt.* Simili modo apud Phranzen in Chronico alibi *Examplaco* scribitur, quod rectius *Tzamplaco* lib. III. cap. XXIII. Porro *Magister Tzaconita* a Luitprando dicitur, qui στρατοπεδάρχης τ̃ τζακόνων Constantinopolitanis. Custodiebant vero Imperatorem quum in castris esset. Iterum disce ex Codino. Ὁ στρατοπεδάρχης τῶν τζακόνων ἐπιμελεῖται τῶν εἰς τὰ κάστρα εὑρισκομένων φυλάξεων, οἵτινες τζάκωνες ὀνομάζονται. Sed, inquiet aliquis, Cortinariorum statio in castris fuit. Scio, & distinguo. Cortinarii solam curtem & tentorium Imperatoris custodiebant, at Tzacones prodeuntem per castra deducebant, custodes corporis eius. Haec differentia est, quam observa. Erant vero Lacones, corrupta pronuntiatione. Gregoras clare lib. IV. Συνῆν δὲ τούτοις καὶ στρατὸς ἐν τοῖς ὅπλοις θαλάττιος, λάκωνες ἄρτι προσελθόντες ἐκ πελοποννήσου τῷ βασιλεῖ, οὓς ἡ κοινὴ παραφθείρουσα γλῶσσα τζάκωνες μετωνόμασε. Neque audiendi viri docti, qui Ebraeam esse vocem putant.

ΤΖΑΚΟΣ.

Τζάκος. Vide Τζῦκος.

ΤΖΑΚΩΜΑΝ.

Τζάκωμαν. Gennadius in Explicat. Ramplii. Οὗτοι πρᾶγμα φανερὸν ἄσχημον ὅτοι τζάκωμαν, κέμπλιω, καὶ πλήρωμα τοῦ ζητουμένου ἔργου. Ita corrigo; nam male est in MS. Κέπλιω. Vide Κόμπλη.

ΤΖΑΜΑΝΔΑΣ.

Τζαμανδᾶς. Pera, in qua vestes includebant. Thomas Magister. Φάσκωλος, ὁ ἐκ δέρματος, ὁ ἐκ λεγόμενος ἰδιωτικῶς τζαμανδᾶς, ἐν ᾧ τὰ ἱμάτια φέρομεν.

ΤΖΑΜΠΙΟΝ.

Τζαμπίον. Italicum, *Zampa.* Lexicon Cyrilli. Ἐπιφυλλίδες, τὰ τζαμπία.

ΤΖΑΜΠΟΥΝΙΖΕΙΝ. ΤΖΑΜΠΟΥΝΙΣΤΗΣ.

Τζαμπουνίζειν. Corona pretiosa. Τζαμπουνίζειν. *Nugari.* ληρεῖν. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Τί τζαμπουνίζεις γάδαρε, καὶ τι στραβοκολίζης.

Hinc τζαμπουνιστής, Eadem Corona. Τζαμπουνιστής. *Nugator.* φλυαρός.

ΤΖΑΜΠΡΑ. ΤΖΑΜΠΡΕΛΙΑΝΟΣ.

Τζάμπρα. *Camera.* Cubiculum. In Lexico Cyrilli. Λαλαμητόκον, τζάμπρας δοῦλον. Et mox iterum. Θάλαμος. οἶκος. οἰκήτων. (lego ὁ κοιτών.) ἡ τζάμπρα. Corona pretiosa. Τζάμπρα. *Thalamus.* Θάλαμος. Anonymus De bello sacro.

Καὶ νὰ τὴν δώσῃ τζάμπραν τοῦ, νὰ κήτε 'τε ἐκεῖσε.

Et alius De nuptiis Thesei.

Εἰς τὸ παλάτη ἔσωθεν τοὺς ἔβαλαν ἐκείνους
Εἰς τζάμπραν μίαν ὁλοχρυσῆ.

Hinc τζαμπρελιάνος. Camerarius. Anglicum *Chamberlain.* Auctor De bello sacro.

Νὰ τὸν δεχθῇ εἰς τὸ κάστρο τὸ μὲ ἕναν τζαμπρελιάνον.

ΤΖΑΝΝΟΣ.

Τζαννός. Stultus. Italicum, *Zano.* Eustathius ad Odyss. ξ'. Οὐ τὸν εὐήθη ἁπλῶς δηλοῖ, ἀλλὰ τὸν μωρὸν, ὃν ἴσως ἡ κοινὴ γλῶσσα τζαννὸν λαλεῖ.

ΤΖΑΞΙΡΙ. (a)

Τζαξίρι. Ocreae. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΤΖΑΟΥΣΙΟΣ.

Τζαούσιος. Stipator. Satelles. Apomasar in Mysteriis. Ζητητέον παρὰ σωματοφυλάκων καὶ τζαουσίων, τί βουλητέον. Constantinus Porphyrogenneta in Novell. Ζεύγνυται ζωῇ τῇ θυγατρὶ τοῦ τζαουτζᾶ σουλιανοῦ. Augerius Busbequius in epist. *Budam venienti pauci Turcae ex eo genere, quos Chiausos vocant, obviam fuerunt; hi vicem accensorum adparitorumque implent, & mandata pleraque omnia seu principis Turcarum seu Bassarum ferunt; estque in primis bonorificum apud eam gentem officium.* Qui praefecti huic ordini, μεγάλοι dicebantur, & comitatum Imperatori in ordinem cogebant magno primicerio subiecti. Codinus. Οἱ μεγάλοι τζαούσιοι εὑρίσκονται εὐτακτοῦντες τὴν τοῦ βασιλέως σύνταξιν, ὑπὸ τὸν μέγαν πριμμικήριον ὄντες. Malaxus in Hist. Patriarch. Καὶ ἔδραμε τῆς ὥρας μετὰ τῶν κληρικῶν, καὶ μετὰ τοῦ μεγάλου τζαούτζη τοῦ βασιλέως. Nimirum Barbaro & Orientali nomine ita adpellari postea coepit, qui primitus κόμης τῆς πομπῆς, de quo nos supra in πομπή.

ΤΖΑΠΑΡΙΚΟΣ.

Τζαπαρικός. Vide Τζαπίον.

ΤΖΑΠΙΟΝ. ΤΖΑΠΠΑ.

Τζαπίον, & τζάππα. Ligo, ex Italico, *Zappa.* Theocriti Scholiastes Idyll. IV. Σκαπάνη ἐστὶ δίκελλα, σκαφίον, τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον. Moschopulus ad Hesiodi ἔργ. β' Κρατῶν μακέλλω, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς τζαπίον. Glossae Graecobarbarae. Δίκελλα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἀργαλοιὸν τοὺς γεωργούς. τζάππα. Hero in Parecbol. Δεῖ ἐπιφέρεσθαι τὸν στρατηγὸν τζάπια, καὶ πτυάρια, δι' ἐργασίαν ὁδοῦ. Glossae Isidori corrigendae sunt, *Sappa, quasi sarcula.* Male editur, repetitis litteris, *Sappappa.* Hinc τζαπαρικός. Fossilis. Apud Rhazen de Peste cap. XI. Εἰσὶ τοίνυν νίτρον γαγγραινόν, ἅλας τζαπαρικὸν, ἀδάρκη, χαρκῖνος κεκαυμένος.

(a) *Bracbae.* Gall. *chausses,* femoralia & tibialia simul consuta, Turcicum vocabulum. *Donius.*

ΤΖΑΡΧΟΙ.

Τζαρχοί, Arcubaliſtae. In παρεκβολαῖς Heronis. Δεῖ μελετᾶν πάντα πῶς δεῖ κτίζειν (lego ἀκοντίζειν) μετὰ τῶν τοξοβολιστρῶν, ἤτοι τῶν τζαρχῶν. Niſi tamen quis cenſeat corrigendum, τζαγγρῶν. In quam ſententiam eſt ut inclinem.

ΤΖΑΤΖΙΟΙ. (a)

Τζάτζιοι. Achmes in Introd. in Aſtrolog. Εἰ δὲ ἐστιν ὁ ἥλιος, δηλοῖ δύναμιν βασιλέων, καὶ μεγιστάνων τῶν ὑψηλῶν, ἀπώλειαν τῶν κακῶν καὶ φθοροποιῶν, πλῆθος τζατζίων, καὶ μυρεψῶν.

ΤΖΕΚΗΟΝ.

Τζηκήον, pro ζυγίον. Stamatius in Epiſt. Στέλνω τὴν ἀφεντία σου διὰ τὴν ὥραν στιόξυλλα τζεκήα πέντε μὲ τὸν παρὸν καραβοκύρη. Vbi hoc obſervandum ligna cremia, quae veteres adpellabant, Conſtantinopoli poſterioribus temporibus ad libram vendi ſolita.

ΤΖΕΚΟΥΡΙΟΝ.

Τζηκούριον. Vide Τζικούριον.

ΤΖΕΛΥΜΟΙ.

Τζέλυμοι, Solymi, Ieroſolymi. (b) Euſtathius ad Iliad. β'. Δῆλον δὲ ὅτι μέχρι καὶ νῦν μέρος Λυκίας ὑποτλεύονται καὶ οἱ σόλυμοι, ἐρυμνὸν μὲν χωρίον ἔχοντες, βαρβαρικώτερον δὲ τζέλυμοι ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλούμενοι. Eadem iterat ad Iliad. ζ'.

ΤΖΕΝΙΑΖΩ. ΤΖΕΝΙΑΣΤΗΣ.

Τζενιάζω, Illudo. Decipio. Gloſſae Graecobarbarae. Ἀπατῶ. γελῶ. τζενιάζω. Hinc τζενιαστής. Planus. Impoſtor. Eaedem Gloſſ. Ἀπατεών. γελαστής. πλάνος. τζενιαστής.

ΤΖΕΝΤΟΓΑΛΗ.

Τζεντογάλη. *Centrum gallinae.* Vulgo, ſalvia ſilveſtris. Occurrit apud Myrepſum lib. De Vnguentis cap. LXII.

ΤΖΕΠΟΥΝΗ.

Τζεπούνη. Italicum, *Giubbone*. Corona pretioſa. Τζεπούνη, διπλοΐς.

ΤΖΕΡΓΗ.

Τζέργη. Gallicum, *Charge*. Invaſio. Apomaſar in Myſteriis. Δύναμιν τῶν ἐνοικούντων εἰς τὰς τζέργας καὶ χαρκάδας τῶντε ταρτάρων καὶ τούρκων.

ΤΖΕΡΜΑ.

Τζέρμα. Vitii vel morbi genus in avibus. In Orneoſophio caput eſt, quod inſcribitur. περὶ τζέρματος.

ΤΖΕΣΤΟΣ.

Τζέστος. *Ceſtus*. Pro κέστος. (c) Gloſſae Graecobarbarae. Αἰγυλὶς, λυγός. φυτῶν ἱμαντῶδες. ἴσως τὸ πλόκιν, ὁποῦ πλέκουν μετὰ του τοὺς κέστους, ἤγουν τζέστους.

ΤΖΕΥΔΙΖΕΙΝ.

Τζευδίζειν. Balbutire. Nicetas in Iſaacio Angelo lib. III. Ὡς καὶ κώμῳ διευθετίζειν κατὰ τὴν ἐκείνου ὑποξανθίζουσαν, καὶ τὸν τῆς γλώττης τοῦ παιδὸς καὶ βασιλέως σχηματίζεσθαι τζευδισμόν.

ΠΖΕΦΕΤΟΝ.

Πζεφέτον, vel ζεφέτον. *Zibethum*. Aromatis genus. Nicetas in Iſaacio lib. I. Φραγγικὰ ῥοῦχα φορέσαντες, καὶ τζιφέτα. Legitur & ζαπέτια apud eumdem in eodem Iſaacio lib. III. Καὶ ἠλείφετο μυρίσματα ῥοδοσταγμάτων παντοῖα, μόσχους, ζαπέτιο, ὄμπαρ, καὶ ἐξωπλίζετο, καὶ ἐκαλλωπίζετο πλεκόμενος. Itidem in Actuario. Trotulas De Paſſ. Mul. cap. IV. *Super omnia melior eſt iniunctio facta cum Zibeto.*

ΤΖΕΧΟΙ.

Τζέχοι. Bohemi. Laonicus Chalcocondyles Hiſt. lib. v. Μετὰ δὲ καὶ πρὸς τοὺς τζέχους τοὺς βοεμίους καλουμένους ἐπὶ συχνόν τινα χρόνον τὸν πόλεμον διαφέροντες μεγάλα κακὰ ἐποίουν ἀλλήλους.

ΤΖΗΓΑΡΙΖΕΙΝ.

Τζηγαρίζειν. Sagam eſſe. Incantare. Vnde ἐκτζηγαρίζειν. Anonymus De Amor. Callimachi & Chryſorrhoes.

Ἀνάθημα καὶ τὸν καιρὸν, ἀνάθεμα τὴν ὥραν,
Ὅταν αὐτὴν τὴν δέσποιναν εἰς τοῦτο τὸ παλάτιν
Ἀπήρασιν ἐφέρασιν τὰ μαγικὰ τῆς γραίας,
Αὐτὴν ἐξετζηγάρισεν, ἡμεῖς ἀγανακτοῦμεν.

Item alter De Amor. Lybiſtri & Rhodamnes.

Τὸ πόσα μ' ἐτζηγάρισεν ἐκ ἔλαθέ σ' ὁ πόθος. (d)

ΤΖΗΚΑΛΗ.

Τζηκάλη, ſive τζηκάλιν. Olla. In Canonio Mathematico Adeſpoto. Τὸ τζηκάλιν, ἢ τὸ χάλκωμα, ὅταν ἐξάψῃ. Corona pretioſa. Τζηκάλη. *Olla*. χύτρα. Exſtat in Turcograecia Cruſii. Apud Demetrium Zenum in Batrachomyomachia ſcribitur τζουκάλιον.

Οὐδ' ἄλλα ἴσα φαγητὰ πουβράξουν μὲ τζουκάλια.

Hinc vox compoſita, τζικαλολάγινον, apud Nicetam in Man. Comneno lib. IV. Ἔτυχε γοῦν ποτὲ ἀπὸ μετεώρου τῶν βασιλείων βλέπων εἰς θάλασσαν, κατήγετο δὲ ἁλιὰς τζουκαλολάγινα ἔχουσα τὰ ἀγώγιμα.

ΤΖΗ-

(a) Hinc forte deductum eſt verbum *zazeare*. *Donius*.
(b) Non video ab *Euſtathio* agi hic de Ieroſolymis.
(c) *Ciſta*. *Donius*.
(d) Hinc forte vox *Zingara* aut *Zingana*; niſi e contra.

TZHΛΗΠΟΥΡΔΕΙΝ. (a)

Τζηλητυρδεῖν. Anonymus De Mulo, Lupo, & Vulpe.

Οἱ σκύλοι σαν γρικήσωσι, τζηλητυρδῶ κ̀ φεύγω,
Καὶ δὲν τὺς χρίζω τίποτες μὰ τρέχοντας χορεύγω.

Et mox.

Κ' εἰς τὰ ψηλητυρδίσματα, κ' εἰς τ̀ πιδεξιοσύνη.

ΤΖΗΝΤΖΙΚΑΣ.

Τζήντζικας. Corona pretiosa. Τζήντζικας. *Cicada*. τέττιξ.

ΤΖΗΝΤΟΥΑΡ.

Τζήντυαρ. Vulgatum, *Zedoaria*. Demetr. Pepagomenus De Podagra cap. xxxiii. Α'γαρικὸν, ζίν, τζίντύαρ⊛, ἀνὰ γράμματα. ἕξ.

ΤΖΙΑ.

Τζία. Tibiae. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Κνκία χλωρὰ ἐσχίσασι, κ̀ σκίπαζαν τὰ τζία τὺς.

ΤΖΙΒΙΚΙΟΝ.

Τζιβίκιον. Ricinus. Didymus, ut male vulgo inscribitur ad Odyss. xvii. Τινὲς δὲ λέγυσιν ἄλλα ζῶα ἐγίνεσθαι, ἃ λέγε) κυνοραῖςαί. ῥαίυσι γὰρ τὺς κύνας πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν. εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ καλέμθυα τζιβίκια.

ΤΖΙΒΟΥΔΑ.

Τζιβῦδα. In Chronico Constantinopolit. Ε'κ τῶν κελέργων ἐβάλησαν τ̀ τζίβυδαν. Crusius interpretatur, *celocem*.

ΤΖΙΚΗΤΖΙΠΗ.

Τζικητζιπή. Vox ignota. Exstat apud Myrepsum lib. De Morb. Muliebr. cap. xxiii.

ΤΖΙΚΝΑ.

Τζίκνα. *Cinis*. Glossae Graecobarbarae. Τζίκνα. κόνις. τέφρα. κονιορτός.

ΤΖΙΚΝΕΑ.

Τζικνέα, sive τζυκνέα. Cygnus. Orneosophion. Τὺς γηταύρυς, τὸν τζικνέαν, τὴν αἴθυιαν, κ̀ τὰ τοιαῦτα, ὀφείλεις ἵνα προσέχης αὐτά. Iterum alibi. Τζυκνέα σάρκας, ἢ πελαργῦ, ἢ γηταύρυ, ἢ αἰθυίας, μὴ πολὺ παραβάλλης ὀρνέῳ.

ΤΖΙΚΟΛΟΣ.

Τζίκολ⊛. *Siculus*. Bessarion in epistol. Νὰ διαβῆτε νὰ ὑπάγετε εἰς ἄλλω χώραν τὴν λέγουσι τζικολὸν, ὁποῦ ἔναι καλὸς ἀνήρ. Et mox. Τὸ τζίκολον εἶναι ἐνοχία του.

ΤΖΙΚΟΥΡΙΟΝ.

Τζίκύριον. Item. Τζηκύριον, & τζηκύρη. *Securis*. Corona pretiosa. Τζηκύρη. *Securis*. Πέλεκυς. Leo Constitut. v. Ρ'ικτάρια, τζηκύρια, κ̀ ἕτερα τζηκύρια ἀμφίσομα. Constitut. vi. Η' τζικούρια ἢ βαρδύκια ἔχοντας. Anonymus De nuptiis Thesei.

Λοιπὸν αὐτὸς μὲ συντροφία τῦ ἄγριυ τυ ταρμένυ
Βαρία τζεκύρια ἐπίασαν, κ̀ με θυμὸν μεγάλον.

Apud Nicetam Τζουχύρια quoque scribitur in Alexio lib. ii. Δέδωκε κ̀ τζυχύρια ἀ.ὰ χῆρας ὥςε κόπ7ειν τὰ ξύλα, κ̀ ἑςίας ἅπ7ειν, κ̀ θερμαίνεσθαι.

ΤΖΙΜΒΛΑ. ΤΖΙΜΒΛΟΣ.

Τζίμβλα, τζίμπλα. Glaucoma. Cyrillus in Lexico. Λήμη. τζίμπλα. Suidas in Etymologico. Λήμη, ἡ τζίμβλα. Et Τζίμβλ⊛. Suidas ibidem. Λημαλέ⊛, τζίμβλ⊛. Item. Πτίλος, ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις, ὁ τζίμβλ⊛. In Lexico Stephani. Ο'λλος, τζίμβλ⊛. Scribitur quoque per ύ.

ΤΖΙΜΟΥΡΙΟΝ.

Τζιμύριον. Nonnus De Curat. Morb. capit. xliii. Α'νατπάσας ταύτας, πρῶτον τζιμουρίυ αἷμα ἐπίχριε.

ΤΖΙΝΑ.

Τζίνα. Fraus. Glossae Graecobarbarae. Δέλεαρ. δόλ⊛. ἀπάτη. τζίνα.

ΤΖΙΝΤΖΕΥΡΟ.

Τζιντζεύρο. *Zingiber*. Italicum. *Zenzero*. Corona pretiosa. Τζιντζεύρο. *Zingiber*.

ΤΖΙΠΑΤΑ.

Τζιπάτα. In Parecbolis Heronis. Ε'πὶ τέλους καλασκιάζειν κ̀ τζιπάτα ἐκτὸς τῶν ταφρῶν.

(b) ΤΖΙΠΠΑ.

Τζίππα. Glossae Grecobarbarae. Τὰ τονήματα ἐπῦ ἔρχονται ὑποκάτω τῦ λόκοῦ τῦ ὀφθαλμῦ ὕτως τὰ λέγυσιν. ἤγουν τζίππαν.

ΤΖΙΡΕΜΒΟΛΟΣ.

Τζιρέμβολ⊛. Canalis subterraneus, quo aqua in castella ducitur, quae res inventa maxime in usum obsessorum. Eustathius. Συμγέμβολ⊛, δι' ὃ ὡς ἐπὶ πολὺ ὕδωρ τορίζονται οἱ πολιορκούμθυοι, ὃν ἡ παράκοπ⊛ ὁμιλία τζιρέμβολον παραλαλεῖ.

ΤΖΙΤΑΡΙΟΝ.

Τζιτάριον. Citreum malum. Κιτρίον. Occurrit apud Myrepsum De Antid. cap. xciii.

[a] Pedere. Donius.

[b] Saepe pelliculam etiam significat. Donius.

ΤΖΙΤΖΙΛΙΑΝΟΣ.

Τζιτζιλιάν☉, *Siculus*. Ex idiotismo Italico, *Siciliano*, Glossae Graecobarbarae. Οἱ σικελοὶ, ἤγουν οἱ τζιτζιλιάνοι.

ΤΖΙΤΖΙΡΟΣ.

Τζίτζιρ☉, Nudus. Glossae Graecobarbarae. ἀνείμονες. μὴ ἔχοντες ἱμάτια. ἐκεῖνοι ὁπῦ δὲν ἔχουν ῥῦχα· γυμνοί. τζίτζιροι, E Gallico. *Deschiré*.

ΤΖΙΚΛΑ.

Τζίχλα. Pro Κίχλα, Corona pretiosa. Τζίχλα. *Turdus*, Κίχλα.

ΤΖΟΓΕ. ΤΖΟΓΙΟΝ.

Τζόγε. Res. Glossae Graecobarbarae. Τὰ πράγματα, ἤγουν τζόγες. Est Gallicum, *Chose*. Quae enim Galli per *ch*, Graecobarbari per τζ proferunt, ut Μαρτζάδες. *Marchands*, Τζάμπρα, *Chambre*, & talia. Sed & βραβεῖον explicant eaedem Glossae. Νικητήρια. τζόγες. βραβεῖα. Iterum. Α'ειθάλης. τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀεὶ θάλλον. ἢ τζόγια τῆς νίκης, ὁπῦ θάλλει πάντοτε. In Leg. Longobard. Rotharis Tit. CI. *Si quis fogas* [a] *fuerit furatus, de bove vinitorio, componat solid.* VI.

ΤΖΟΚΟΣ.

Τζόκ☉. In Παρεκβολαῖς Heronis. Δεῖ ἐπιφέρεσθαι τὸν ϛρατηγὸν τζαπία, κỳ ἀξινορύγια, κỳ πτυάρια δι' ἐργασίαν σῦδας, ὁμοίως κỳ τζόκους, διὰ τὰς κατὰ σύγκρισιν εὑρισκομένας πέτρας ἐν τῇ γῇ. Et iterum alio loco. Συναγαγὼν πλῆθ☉ λαῦ ἀπὸ τῆς χώρας μετὰ ἀξινῶν, κỳ τζάκων. Vides differentiam scripturae; & inquirendum utrum sit rectius, τζόκ☉, an vero τζάκ☉.

ΤΖΟΥΒΑΛΟΝ.

Τζύβαλον, Stola Persica. Nicetas in Man. Comneno lib. VI. Ἦσαν τζύβαλα, κỳ πήρας ἐντὸς οἷς πηγεσίμαλλ☉.

ΤΖΟΥΒΑΡΙΝ.

Τζουβάριν. Achmes in Introduct. in Astrolog. Δηλοῖ ἀνωμαλίαν γυναικῶν, πόμπην εἰς τὰς καρδίας πάντων.

ΤΖΟΥΚΑΛΙΟΝ. ΤΖΟΥΚΑΛΟΛΑΓΙΝΟΝ.

Τζυκάλιον. Olla. Hinc, τζυκαλολάγινον. Olla, & patina. Vide supra Τζυκάλη.

ΤΖΟΥΚΝΙΣ.

Τζυκνίς. Vrtica. Oppiani Scholiastes ad Halieut. II. Τὴν κνίδα, ἥν τινες τζουκνίδα. Corona pretiosa. Τζουκνίδα. *Vrtica*. Α'καλήφη.

[a] Videntur essem lora, voce deducta a scutica, unde Italicum *fugatto*, *scutica*. *Donius*.

(b) ΤΖΟΥΛΕΒΗ.

Τζυλέβη. Genus decocti. Constantinus Asynkitus in Viatico. Πιέτω τ' ὀμφακίνης ϛαφύλης ζυλάπιν κατὰ σάκχαρ, ἢ τζουλέβιν, ἢ ὑδρόμελι.

ΤΖΟΥΡΑΚΙΟΝ.

Σζυράκιον. Avis venaticae genus. Orneosophion. Τὰ τζουράκια ὠφέλυσιν εἶναι κονδόψια, τετράγωνα, πλατυκέφαλα. Et mox. Κρέτζονα δὲ τζυράκια τὰ μελενικιωτικὰ κỳ μεσιωτικά.

ΤΖΟΥΡΙΧΟΑΓΙΟΣ.

Τζουριχοάγι☉. Exsibilator, & irrisor sacrorum: nam pro συρίζειν, Graecobarbari τζουρίζειν dicebant, ut plura talia. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

Τηρεῖν, μὴ ὑποκλέπτεσθαι, κỳ ἀπατᾶσθαι δόλοις
Τοῖς τῶν κλεπτοαγίων τε κỳ τζυριχοαγίων.

Iterum.

Εἰ λίτρας κλεπταβδάσι τε κỳ τζουριχοαγίαις.
Ἐπὶ ἑνὶ τῷ μήλῳ τε δωρεῖσθαι, κỳ τῇ ῥοᾷ.

ΤΖΟΥΣΤΡΑ. ΤΖΟΥΣΤΡΟΝ. ΤΖΟΥΣΤΡΙΖΕΙΝ.

Τζύϛρον. Ludi equestris genus. Italicum, *Giostra*. Cantacuzenus lib. I. cap. XLII. *Proinde, & cum Imperatore venationes celebrabant, & tzustriam, ludi genus, & torneamenta, hoc est equestres concursus, ipsi Romanos ante id temporis penitus ignaros primi docuerunt*. Apud Crusium Turcograeciae lib. III. legitur. Τζοῦϛρα. Corrige Gregoram lib. X. Εἶτα κỳ ἀγῶνας ἐξετέλεσε δύο, οἳ δὴ τοῖς λατίνοις πάλαι ἐπινενόηνται γυμνασίας ἕνεκα σώματ☉, ὁπότε σχολὴν ἄγοιεν τῶν πολεμικῶν. τύτων ὁ μὲν εἰς νομομαχίας ἔνδειξιν ἔχει, κỳ τζῦϛρα παρὰ λατίνοις καλεῖται. Male hodie editur. Ε''χει, κιντζῦϛρα παρὰ λ. κ. Constantinus in Hist. Apollonii Tyrii.

Καθένας ὀρδινιάζεταν τὴν τζῦϛρα γιαναδώσῃ.

Anonymus De nuptiis Thesei.

Κονδάρια ὑκ εἴχασι οἱ δύο καλοὶ ϛρατιῶται,
Γιατῦτο ἐκ ἐδέκασι ὡς τζῦϛρα ϛὰ κονδάρια.

Hinc τζουϛρίζειν. Idem Auctor alibi.

Τὸν πλέον κερὸν οἱ νεότεροι ἐπαιζαν ἐτζυϛρίζαν.

Et Τζυϛράρειν. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Καὶ τότες ἀπολλώνι☉ θέλει ἔλθῃ νὰ τζυϛράρῃ.

ΤΖΟΥΧΟΥΡΙΟΝ.

Τζυχύριον. Securis. Ex Arabico [c], *Tchokor*. Nicetas in Alexio lib. II. Δέδωκε καὶ τζυχύρια ἀνὰ χεῖρας, ὥϛε κόπτειν ξύλα.

ΤΖΟΧΗ. ΤΖΟΚΑΡΙΚΗ.

Τζόχη. *Thoca*, sive *Toca*. Calculus. Occurrit apud Ioannem Tzetzen Chil. XII.

Ἡσίοδ☉ ὁ πρότερ☉ κατά τινας ὁμήρυ,
Κατὰ

[b] Ital. *Giulebbo*. *Donius*.
[c] Immo ex Latino *Securis*. *Donius*.

Κατα τινας δ' ἰσόχρονος, ὕστερος καθ' ἑτέρους.
Κατὰ ἡμᾶς τὸν τζέτζην δὲ, τὰς τζύχας μετὰ τὰς μίας
Ὀλίγον ὑστερότζικος χρόνοις τετρακοσίοις.

In Auctoribus De Limit. Agror. *Trifinium quam maxime quando constituimus cum signis, id est cineribus, aut carbonibus, & calce ibidem construximus, & superduximus, & super tocham monticellum constituimus*. Isidori Glossae. *Toca, is calculus dictus est, computo solo pilis quod sibi componunt. Calx enim est lapis, calculus diminutivum*. Sed locus depravatus est, & de emendatione cogitandum. An vero huc pertinet locus Cosmae Pragensis Chron. Bohem. lib. II. *Adornata lapidibus pretiosis, & Christallinis sachis*. Legendumque potius est? *tsochis*, vel *sochis*. Non existimo; nisi iterum corruptae alibi Isidori Glossae, in quibus est, *Saga, nomen gemmae*. Atque hinc τζοχαρική in Diplomate Andronici. Διὰ προσφαγίων πασῶν, ἢ γομερίων, ἢ πετζίων, ἢ πανίω, ἢ λινοκόκκου, ἢ τζοχαρικῆς.

ΤΖΥΚΑΛΑΡΑ.

Τζυκαλάρα. Chronicon Constantinop. Καὶ τ ξυλοπωλέων οἱ ὀκτὼ κίονες, κ) τῶν τζυκαλαρῶν τ χαλκῆς ἔχουσιν ἱστορίας πολλάς. Lego, τζυκαλαρέων. Iam τζυκαλαρεῖον nihil aliud est quam locus ubi ollae vendebantur. Τζυκάλη enim, sive τζηκάλη, aut τζεκάλη (nam tribus his modis scriptum invenio) *Olla* est. Vide supra.

ΤΖΥΚΑΝΙΖΕΙΝ. ΤΖΥΚΑΝΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Τζυκανίζειν. Pila ludere. Achmes cap. CLV. Ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι ἔφιππος ἅμα τῷ βασιλεῖ αὐτῶ, ἤτοι μεγίστῳ ἐλαύνῃ τὴν σφαῖραν, ἤτοι τζυκανίζῃ. εὑρήσῃ χαρὰν καὶ δόξαν παρ' αὐτῶν ἀναλόγως τῆς ἐπιτυχίας τῆς σφαίρας, κ) τῆς εὐθύτητος τῦ ἵππου. ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐτζυκάνιζεν, εὑρήσει ὀρθότητα. Et τζυκανιστήριον, locus in quo ludebant. Cedrenus. Καὶ μέρους ἐν τῷ ἱππικῷ προβαλλόντος, ἑτέρυ δὲ κατὰ τὰ ἐξκούβιτα, τοῦ δὲ λοιπῦ κατὰ τὸ τζυκανιστήριον. Constantinus De Administr. Imper. Ὁ δὲ τέτυ φραγμὸς τοσῦτόν ἐστι στενὸς, ὅσον τὸ πλάτος τῦ τζυκανιστηρίυ. Itaque emendandus est Codinus in Orig. Constantinop. Ὁ μὲν εἰς ἤχετο ἀπὸ τῦ τζυκανιστηρίυ, κ) τῶν μεγάλων, κ) τῆς ἀκροπόλεως. Male hodie editur, εἰσήρχετο ἀπὸ τούτζη κανιστηρίυ. Ludebant autem in equis. Achmes clare ingerit. Ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ὁ ἵππος αὐτοῦ ὠλίσθαινεν ἐν τῷ παιγνίῳ τύτῳ, εἰ μὲν ἔπεσεν, ὀξέως νοσήσει. Et in verbis citatis. Ἔφιππος ἅμα τῷ βασιλεῖ αὐτῦ ἤτοι μεγίστῳ ἐλαύνει τ σφαῖραν, ἤτοι τζυκανίζει. Immo toto illo capite.

ΤΖΥΚΝΕΑ.

Τζυκνέα. Vide Τζικνέα.

ΤΖΥΜΒΛΑ. ΤΖΥΜΒΛΩΤΤΕΙΝ.

Τζύμβλα. *Glaucoma*. Inde, τζυμβλώττειν. Moschopulus. Λήμη, ἡ κοινῶς τζύβλα. ἀφ' ῦ λεμμᾶν, τὸ τζυμβλώττειν. Et apud Demetrium Constantinop. Hieracosophii libro II. capit. LXXV. inscriptio est, Εἰς ὀξύμπλαν.

ΤΗΝΙΟΛΙΑ.

Τηνιολία. *Tineola*. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XIII. Ὅταν ἴδῃς τὸν ἱέρακα, ὅτι τὴν κοιλίαν αὐτῦ μαδίζει, καὶ τὸ κῶλον αὐτοῦ, ἤδη δεῖ σε νοεῖν, ὅτι τηνιολίας ἔχει.

ΤΗΡΩΝ.

Τήρων. Vide Τίρων.

ΤΙΓΝΟΝ.

Τίγνον. *Tignum*. Suidas, & Hesychius. Πετάβρα [a], τίγνα. Theophilus De Rer. Divis. Ἀλλα γὰρ κ) εἰ λίθον, ἢ βήσαλον, ἢ κίονα. τῇ γὰρ τοῦ τίγνου προσηγορίᾳ ἅπασα ὕλη σημαίνεται.

ΤΙΜΑΡΑΤΟΙ.

Τιμαράτοι. Honorati [b]. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VIII. Ὕπαρχοί τε, κ) ἄρχοντες, κ) στρατηγοὶ, κ) τιμαράτοι καλέμϑυοι, μεγίστην ἀποφέρυσι τὴν πρόσοδον.

ΤΙΜΑΣΙΑ.

Τιμασία. Pro Ἀτιμασία, sive Ἀτιμία. Opprobrium. Gloss. Graecobarbarae. Ὄνειδος. ατιμία. ἀτιμασία. τιμασία.

ΤΙΜΟΝΗ.

Τιμόνη. Clavus. Temo. Italicum, *Timone*. Corona pretiosa. Τιμόνη. *Gubernaculum*. Πηδάλιον.

ΤΙΝΑ.

Τινά. Pro Τίς. Aliquis. Glossae Graecobarbarae. Νὰ παραλογίζῃ τινάν.

ΤΙΠΟΤΕΣ.

Τίποτες. Corona pretiosa. Τίποτες. *Nihil*. Οὐδέν. Vel *Aliquid*. Glossae Graecobarbarae. Οἱ ἐκ διαγωγῆς τι πράττοντες. ὅπυ καμνυν τί ποτες ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τυς.

ΤΙΡΩΝ. ΤΙΡΩΝΙΚΟΝ.

Τίρων, τήρων, sive Τύρων. *Tiro*. Macarius Homil. XLIII. Λοιπὸν προβάλλονται οἱ τίρωνες, κ) οἱ πένητες, κ) οἱ ἰδιῶται, κ) συμβαίνῃ ὅτι νίκην συνεργάζονται κατὰ τῶν πολεμίων. Man. Comneno Novell. De feriis. Ἡ ζ' τῦ Φεβρυαρίυ, διὰ τὴν μεγαλομάρτυρα στρατηλάτην Θεόδωρον. ἡ ιζ', διὰ τὸν ἀθλοφόρον Θεόδωρον τήρωνα. Sed scribendum, ἡ η. Nam octava, Theodoro sacra

[a] Πίταυρα. Donius.
[b] Falsa interpretatio. Timarati enim, seu Timarriotae apud Turcas sunt qui vulgo vocantur *Commendatarii*. Donius.

sacra erat, septima Parthenio episcopo, ut adparet ex Kalendario Graecorum. Menologium. Ἄρτι δὲ τῇ στρατείᾳ τῶν τυρώνων καταλεγεὶς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τοῦ πραιποσίτου βράγκα τυγχάνων, παρ' αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν κατέστη. Hic βρίγγας vocatur in Triodio. Hinc Τιρωνικὸν, *Tironicum*. Tributum, quod exigebatur in stipendia tironum. Synesius ad Anastasium epist. LXXIX. Ὃν ἐπὶ τῶν δεσμωτῶν ὄντα ταῖς ἀπαιτήσεσιν ἔταξε τοῦ στρατιωτικοῦ χρυσίου τοῦ καλουμένου τιρωνικοῦ. Et Τιρωνικὸν τάγμα, in Triodio. Ἐπιπέμπει τὸν μέγαν αὐτοῦ ἀθλοφόρον Θεόδωρον, τὸν ἀπὸ τοῦ τιρωνικοῦ τάγματος τίρωνα ἐπονομαζόμενον.

ΤΙΤΛΑΡΙΟΝ.

Τιτλάριον. *Titularium*. Titulus. Index. Suidas. Τιτλάριον, δέλτος, σχεδάριον, πινακίδιον. Arrianus ad Epictetum lib III. cap. XXII. Ἄγε πρὸς γραμματιστὴν ἀποστεῖλαι πινακίδια ἔχοντα γραφεῖα, τιτλάρια, καὶ τούτοις κραββάτιον ἐστοιμάσαι.

ΤΙΤΛΟΣ.

Τίτλος. *Titulus*. Moschopulus. Τίτλος, ἡ ἐπιγραφή. Suidas. Τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. Hesychius. Τίτλος, πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχον. Cedrenus. Τίτλος, κυρίως ἐπιγραφὴ τῶν ἀξιωμάτων καλεῖται. Euthymius Zygabenus Panopl. Dogmat. Tit. XXVIII. Ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεὸς ἀπεδεξάμεθα ἐν τῷ κατὰ τῶν μασσαλιανῶν τίτλῳ. Nicephorus Xanthopulus in Append. Synops. S. Script.

Ὁ σταυρὸς, ἧλοι, καὶ γραφῆς τίτλος ἄνω.

Vtitur quoque Nonnus in Paraphrasi.

ΤΙΤΛΟΥΝ.

Τιτλοῦν. Titulum facere. Inscribere. Vnde compositum, προτιτλοῦν. Eustathius ad Iliad. μ'. ὅτι πρὸς μὲν ἡρώων μέτρον ἐπιγραφὴ τῆς ῥαψῳδίας ταύτης αὐτή.

Μῦ δὲ μάχη πρὸς τεῖχος, ὁ δ' Ἕκτορε φαίδιμος ἔκτωρ.

ἄλλως δὲ διὰ μιᾶς λέξεως ἐπιγράφεται, τειχομαχία γὰρ, οὕτω προτιτλωσαίτων τῶν παλαιῶν.

ΤΟΓΑ.

Τόγα. *Toga*. Fasti Siculi. Ἔκρυσεν αὐτῷ κατὰ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ στήθους, ὥστε τὸ πενόλιον αὐτοῦ καὶ τὴν τόγαν τρηθῆναι.

ΤΟΙΧΑΡΜΑΡΙΝ.

Τοιχαρμάριν. Armarium ad parietem positum. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Καὶ τὸ κλειδὶν ἀναλαβὼν ἀπὸ τῶν προσκεφάλων.
Ἐκεῖνο τὸ τοῦ δράκοντος βλέπεις τὸ ταχαρμάριν,
Τὸ τοιχαρμάριν ἄνοιξε. ———

ΤΟΛΛΑΜΠΡΟΝ.

Τολλαμπρόν. Pro Τὸ λαμπρόν. Ignis. Exstat in Turcograecia Crusii. Constantinus in Tacticis. Θέμων μεθακινῆσαι ἐκ τοῦ ἀτρήκτου αὐτοῦ, ἐποίησε τοῦτο οὕτω, καὶ ἧψε λαμπρὰ πολλά. Glossae Graecobarb. Τόπος ὅπου λαμπρὸν, ἤτοι πῦρ.

ΤΟΛΟΙΠΟΝΙΝ.

Τολοιπονίν. Pro Τολοιπόν. Glossae Graecobarbarae. Λοιπόν. Ἰολοιπόν. Ἰολοιπονίν.

ΤΟΜΑΡΗ. ΤΟΜΑΡΕΝΟΝ.

Τομάρη. Corona pretiosa. Τομάρη[a]. *Cutis*. Δέρμα. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Τὸν ἔδωκες καὶ ἐγίνετον λάφη με τὸ Ἰομάρη.

Hinc Ἰομαρένον. Quod e pellibus confectum. Glossae Graecobarbarae. Σκεπαστήρια ἐκ δέρματος, ἤγουν τὰ τομαρένα σκεπάσματα.

ΤΟΞΟΖΩΝΙΑ.

Τοξοζώνια. Zonae e quibus arcus gestabant. Vide Glossarium Rigaltii.

ΤΟΞΟΦΑΡΕΤΡΟΝ.

Τοξοφάρετρον. Arcus cum pharetra. Constantinus in Tacticis. Δεῖ δὲ ἀναγκάζεσθαι πάντας τοὺς νεωτέρους ῥωμαίους, ὅσοι οὐκ ἔτι διέβησαν τὰ τεσσαράκοντα ἔτη, φορεῖν τὰ τοξοφάρετρα, κἂν τε καλῶς οἴδασι τοξεύειν, κἂν τε μή. Ita corrigo. Perperam est in Manuscripto. Τὰ τόξα φαρώτερα. Mauricius Strateg. lib. II. cap. II. Τοξοφάρετρα ἐπὶ τῶν ὤμων ἀναβασταζόμενα, ἔχοντα κούκουρα μεγάλα.

ΤΟΠΙΚΟΝ.

Τοπικόν. Quod vestibuli nomine dabatur. Michael Attaliates Pragmat. Tit. XCV. Ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ἐποχῶν παρ' ἐκείνου νενομοθέτηται, ἵνα ὁ νομισθεὶς ἀλλότριον προθύριον δι' ἐποχῶν ἐπὶ δέκα ἐνιαυτοὺς παρόντος τοῦ δεσπότου τοῦ τόπου, εἴκοσι δὲ ἀπόντος, μὴ ἐκδιώκηται. πλὴν μηδὲ τὸν δεσπότην ὑστερεῖσθαι τοῦ προθυρίου κέρδους, ἀλλὰ λαμβάνειν τὸ ἐπιλαγχάνον αὐτῷ τοπικόν. Corrigendus est Cantacuzenus Hist. lib. II. cap. I. *In sumtus eius, & familiae de publicis vectigalibus quam* τοπικὴν *vocant, ferentem in annos singulos duodena aureorum millia, & alterum tantum e fisco decrevit*. Hodie editur, *quam* πίκλω *vocant*. Rectius apud eumdem lib. IV. cap. XLII. *De publicis Byzantii vectigalibus Topicam nominatam paulo plus dena aureorum millia in annum ferentem attribuit*.

ΤΟΠΙΤΖΙΝ.

Τοπίτζιν. Pro Τόπος. Locus. Anonymus De Amor. Callimachi, & Chrysorrhoes.

Εἰς τὸν ἀφρόδιτον καλλὸν τοπίτζιν ἐκοιμᾶτο
Ὁ μισθωτός.

ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ.

Τοποτηρητής. Locum tenens. Vicarius. Glossae Graecolatinae. Τοποτηρητής. *Vicarius*. Suidas.

[a] *Tomaro*, vulgo significat obstragulum calcei. *Donius*.

das. Τοπολιρητής, εἶδ☉ ἀξιώματ☉. Iustinianus Novell. VIII. Οὐδενὶ ᾗ ἄρχοντι παντελῶς ἐφίεμεν, ὔτε πολιτικῷ, ὔτε στρατιωτικῷ, ἐκπέμπειν ἐν ταῖς πόλεσι τῆς ἐπαρχίας, ἃς ἄρχει, τὺς καλυμένυς τοποτηρητάς.

ΤΟΡΑ.

Τόρα. Corona pretiosa. Τόρα. *Nunc*. Νῦν. Alexius Rharturus Doctr. II. Εἰ δὲ καὶ ἕως τόρα ἐζήζαμεν ξένον ζωὴν κ̀ ἄγνωστον. Et mox. Τόρα ὅτε πλησιάζει ἔγγυς αἱ ἅγιαι αὗται ἡμέραι. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Καὶ τόρα λέγεις, ὐκ οἶδα αὐτόν. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Καὶ τόρα ἄλλα περισσὰ γεμίζω τὴν κοιλία μυ.

Occurrit frequens in Glossis Graecobarbaris.

ΤΟΡΑΤΖΗ.

Τοράτζη. Pro Τόρα ἔτζη. Ita, nunc. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τοράτζη ἐν ὐκ ἐμπορῆ ὀπίσω νὰ διαγύρη.
Εἴτι κ̀ ἂν ἐγίνετον μοιπὸν εἰς τέτιον τρόπον.

ΤΟΡΜΗ.

Τόρμη. Regius. Eusthatius ad Iliad. ω. Καὶ τῦτοι λιβυκοὶ νόμοι ἐγχωρίως λέγονται, καθὰ τις ἂν εἴποι ῥεγεῶνες, ἢ τόρμαι, ἢ μᾶλλον ἐνορίαι. Apud Constantinum De Administrat. Imper. Τέρμα scribitur. Ο᾿ ὖν δαβὶδ ὁ μέγας τὴν ἑαυτῦ χώραν ὐκ ἐδίδυ τ̄ βασιλέα, κ᾿ἂν τάχα συνορῇ εἰς τὴν τέρμαν τῦ τικαμφῆ.

ΤΟΡΜΟΝ.

Τόρμον. Occurrit saepe apud Heronem De Chiroboliftra, & in Βελοποιϊκοῖς.

ΤΟΡΝΕ.

Τόρνε. Gallicum, *Tournay*, sive *Tournoy*. Nicephorus Gregoras lib. X. Εἶτα κ̀ ἀγῶνας ἐξετέλεσε δύο, οἱ δὴ τοῖς λατίνοις πάλαι ἐπινενόηνται γυμνασίας ἕνεκα σώματ☉, ὁπότε σχολὴν ἄγοιεν τῶν πολεμικῶν. τύτων ὁ μὲν εἰς μονομαχίας ἐνδεξιν ἔχει, κ̀ τζῦστρα (ita corrigendum iam supra ostendimus.) Παρὰ λατίνοις καλεῖται. ὁ ᾗ ἕτερ☉ τῶν ἀγώνων τόρνε προσαγορεύεται. Cantacuzenus lib. I. cap. XLII. adpellat τερνεμέντα, id est, *Tornamenta*, sive *Torneamenta*. Albertus Argentinensis in Chronico. *Quum enim ad tornamenta, vel probamenta alia venirent, & multitudine egrediebantur, dicebant*. Sed haec in Glossario Latinobarbaro nostro.

ΤΟΡΝΕΜΕΝΟΣ.

Τορνεμέν☉. Pro Τετορνευμέν☉. *Tornatus*. Glossae Graecobarbarae. Ποτήριον τετορνευμένον. ποτήριν τορνεμένον.

ΤΟΡΝΕΣΙΟΝ.

Τορνέσιον. Gallicum, *Tournois* [a]. Glossae Graecobarbarae. Χρήματα, ἢ στάμμα, ἢ τορνέσια, ἢ καρτζά. Theonas in epistola. Στέλλυσί μοι ἐκεῖθεν μετὰ τῦ ἡμετέρυ καλογύρυ στολάδια πέντε, ἅ τινά εἰσι πολιτικὰ τορνέσια ἕξ. Bessarion in epist. Καὶ ὐ μόνον καταγινώσκονται τῶν ἃ μὴ ὐδὲ βύλονται νὰ ἐξωδιάζωσιν ἕνα τορνέσιον πλέον. Apud Myrepsum lib. De Drosatis cap. CXVI. τύρνεσιον scribitur, Fuchsio interpreti non intellectum.

ΤΟΡΤΑ.

Τόρτα. Italicum *Torta*. Placenta. Corona pretiosa. Τόρτα. *Placenta*. Πλακῦς. Scribebant etiam τύρτα. Vide infra.

ΤΟΡΤΖΑ.

Τόρτζα. Fax. Gallicum, *Torche*. Italicum, *Torcia*. Zygomala in explicatione epistolae cuiusdam. Τόρτζαι, φῶς ποιῦσαι· κηροὶ τέσσαρες ἅμα κεκολλημένοι.

ΤΟΣΙΤΖΟΝ.

Τόσιτζον. *Toxicum*. Vide Λασατίζ☉.

ΤΟΥΒΑ. ΤΟΥΒΑΤΟΡ.

Τῦβα. *Tuba*. Inde Τυβάτωρ, *Tubator*. Tubicen. Vide Glossarium Rigaltii.

ΤΟΥΒΙΑ.

Τυβία. *Tubuli*. Tibialia. Achmes cap. CCXLIV. Εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἔβαλε τυβία νέα, εὑρήσει νέαν χαρὰν ἐν τῷ πλέτω αὐτῦ, διὰ τὴν ἀπ᾿ αὐτῶν σκέπην τῶν σκελῶν. Et passim toto illo capite. Iterum CCLVIII. Ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόρει τυβία, ἢ ὑποδήματα ἀνδρὸς, τὰ τυβία εἰς τέκνον ἄρσεν, τὰ δὲ ὑποδήματα εἰς δύλας κρίνεται. Latini βαρβαρίζοντες etiam *Tubulos* dicebant. Ecce in Querolo. *Aestum vestitis genibus, brumam nudis cruribus, in soccis hieme, cancros in tubulis age*. Et observandum est: utebantur iis in hieme. Iterum ibidem. *Occurrat non venientibus, utaturque in aestu tubulis angustis, & novis*. Porro ita quoque dicebantur metaxae rubrae, quae equo Imperatoris circum talos adligabantur. Codinus. Ἦν δὲ πρότερον μὲν συνήθεια φορεῖν τὸν τῦ βασιλέως ἵππον ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρει περὶ τὸν τράχηλον, κ̀ ὄπισθεν τῆς σέλλας ἐπάνω τῶν σκαπυλίων (ita enim legendum supra monuimus.) ἅπερ ονομάζονται σχαιώματα, ἐκ μαργάρων κ̀ λίθων συγκείμενα. μικρὸν δ᾿ ἄνωθεν τῶν ἀστραγάλων περιδεδεμένας μετάξας ἐρυθρὰς, ἅπερ ὀνομάζονται τυβία. νῦν μὲν τὰ ἄλλα ὐκ εἰσὶ, τὰ δὲ τῶν τυβίων γίνεται. Quo loco male τυφία, & τυφίων restituere tentant viri docti· Hinc χαλκότυβα, de quibus infra.

ΤΟΥΒΟΥΛΟΝ. ΤΟΥΒΛΟΝ.

Τύβυλον, sive Τῦβλον. *Tubulus*. Sipho. Glossae Basilicor. Τύβυλα, σωληνάρια. Vel etiam, Later. Malaxus in Hist. Patriarch. Καὶ ἤφερεν ἀσβέστιν, κ̀ λιθάρια, κ̀ κεραμίδες, κ̀ τύβυλα. Moschopulus. Ο᾿πτὴ λίθ☉, τὸ τύβλον. γρά-

[a] Galli habent *le double Tournois*, Neapolitani *un Tornese*. *Donius*.

γράφεται δὲ κ̀ χῦς ὀςράκων τὸ αὐτό. Nicetas in Man. Comneno. lib. III. Παλαίταῖον καταγοήσας ὑπόνομον, καθ᾽ ὃν εἴργνυτο οἰκίσκον (τύρλ@ δὲ τῦλ@ ἦν ἐκ τέλλυ ἄπας) ὕπιςι τῦλον. Hodie τῦφλο dicunt. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΤΟΥΛΔΟΝ.

Τῦλδον. Iumenta sarcinas, & impedimenta vehentia. Suidas. Σαγμάρια, τὸ παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον, τὰ βαςάζοντα ἀποσκευήν, καὶ τὴν μεταχομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. libro II. capit. IV. Τήν τε περσικὴν ἀποσκευὴν ἐχυρώσατο, ἣν σύνηθες ῥωμαίοις τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ τῦλδον ἀποκαλεῖν. Apud Suidam in ἀποσκευὴ legitur τῦρδον. Ita enim verba eius sunt. Ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδὴ, τὸ παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενον τοῦρδον. Et sic in Glossis Graecobarbaris. Ἀποσκευὴ, καλάςημα, τῦρδον, σαμάριοι, σάμαν. Commutabant inter se λ. & ρ. ut est Observare in multis dictionibus: & nos aliquoties hic monuimus. Apud Harmenopulum lib. II. Tit. II. mendose τύφλοις editur, pro τούλδοις; ut recte observarunt Viri eruditi. Vide etiam Glossarium Rigaltii.

(a) ΤΟΥΛΟΥΠΑΝΙ.

Τυλυπάνι. Pileus Turcicus. Occurrit in Turcograecia Crusii.

ΤΟΥΜΠΕΣ.

Τῦμπες. *Tumbae*. Tumuli. Colles. Glossae Graecobarbarae. Ἀνώμαλον, τραχεῖαν, σκληρὰν τὴν γῆν ὅπου δὲν ἔνι ἴση, παρὰ μερτικὸν ψηλὴ, κ̀ μερτικὸν χαμηλὴ. ἤγουν τῦμπες, κ̀ λαξιές.

(b) ΤΟΥΜΠΙΚΕΣ.

Τύμπικες. Suidas. Τύμπικες, οἱ βασιλεῖς τῶν ῥωμαίων. Non invenio hanc in vocem in toto Latio. Investigemus amplius.

ΤΟΥΝΤΕΣΚΟΣ.

Τύντεσκ@. Teuto. Italicum. *Todesco*. Corona pretiosa. Τουντέσκ@. *Alemannus*. Γερμάν@.

ΤΟΥΡΔΟΝ.

Τῦρδον. Vide Τῦλδον.

ΤΟΥΡΜΑ.

Τῦρμα. *Turma*. Leo Constitut. VII. Εἰ δὲ τῦρμα γυμνάζεται μηδένα ἔμπροσθεν περιπατεῖν, εἰ μὴ τύρμαρχον καβαλλάριον. Occurrit passim.

ΤΟΥΡΜΑΡΧΑΤΟΝ.

Τυρμαρχάτον. Turmae praefectura. Constantinus De Administr. Imper. Ἐκράτησε δὲ κ̀ τὸ συντέσιον, ποιήσας αὐτὸ τυρμαρχάτον.

ΤΟΥΡΜΑΡΧΗΣ.

Τυρμάρχης, sive Τύρμαρχ@. Turmae praefectus. Occurrit passim.

ΤΟΥΡΜΕΝΙΟΝ.

Τυρμένιον. *Turma*. Constantinus in Tacticis. Προςάσσομεν δὲ ἵνα ἕκαςον τυρμένιον ἔχῃ καὶ δρέπανα, κ̀ ἀξινάρια, διὰ τὸ ἐξ ἀναγκαίυ εἶναι τὴν χρέαν αὐτῶν.

ΤΟΥΡΝΕΣΣΕΙΝ.

Τυρνέσειν. Itali, *Tornare*. Galli, *Tourner*. dicunt. Exstat apud Nicetam in codice Barbarograeco.

ΤΟΥΡΝΕΣΙΟΝ.

Τυρνέσιον. Vide Τορνέσιον.

(c) ΤΟΥΡΤΑ.

Τῦρτα. Italicum, *Torta*. Erotianus. Εἰκ@ δὲ λέγει (ἄρτον) τὸ ἐν θερμοσποδιᾷ ἐγκρυβέντα ὀπτηθῆναι, ὃν τῦρταν καλοῦσι. Scribebant etiam τόρτα Vide supra.

ΤΟΥΤΙΑ.

Τυτία. *Tutia*. Occurrit apud Rhazen libro De Peste cap. XI. Ἐβένυ τμῆμα, μαμηρὰ, τυτία, αἱματίτης. Diodorus Euchyon Polychemiae lib. I. cap. II. *Plumbi*, *stamni*, *ac achymiae*, *argenti*, *& auri*, *tutiae*, *storacis non liquidae*. Nil aliud est, quam lapis Lydius, ex idiomate Italico, Gallico, & Hispanico.

ΤΟΥΤΟΥΜΦΑ.

Τύτυμφα. Dolus. Fraus. Insidiae. Apud Annam Comnenam lib. II. Alexiad. Ἐπιμελῶς σὺν αὐτῷ ἐξεγερθέντες, ἐνέδραν κ̀ τουτοῦμφαν ἤδη ἐξέφερον, τὸ ὑπ᾽ ὀδόντα τέως κατὰ τῶν κομνηνῶν λαλούμενον.

(d) ΤΟΥΦΕΚΙΑ.

Τυφέκια. Tormenta bellica. Chronicon Constantinop. Εἶχον γὰρ μπομβάρδας κ̀ τυφέκια πολλά. Et mox. Καὶ ἀπὸ ταῖς βομβάρδαις, καὶ ἀπὸ τὰ τουφέκια, καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους τοῦ λαοῦ, ἐσκοτίνιασεν ὁ κόσμ@. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Λουμπάρδες νάχει μπρούντζινες, τουφέκια γεμισμένα.

ΤΟΥΦΙΑ.

Τυφία. *Tufae*. Vide Glossarium Rigaltii.

ΤΟΥ-

(a) Hinc flores vulgo dicti *Tulipani*, quod Turcarum *Pileos fastigiatos* referant. *Donius*.
(b) Τυμβικες. *Donius*.

(c) In Lexico Ιατρ. Τύρτα ὁ ἐκ φοινίκων κ̀ ἰσχάδων συντιθέμεν@ ἐγκρύφι@ ἄρτ@. *Donius*:
(d) Turcice, *Archibusi*. *Donius*.

ΤΟΥΦΛΟ.

Τοῦφλο. Vide Τέβυλον.

ΤΡΑΒΑΙΑ.

Τραβαῖα. *Trabea*. Suidas. Τραβαῖα, αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες παρὰ ῥωμαίοις. Codinus in Orig. Constantinop. Ἡ οἱ μετὰ τραβαίων ταύτης εἰώθασι χρῆσθαι. τραβαῖαι δὲ λέγονται αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες.

ΤΡΑΓΟΛΑΣ.

Τραγόλας. *Tragula*. Suidas. Τραγόλας, ὅπλον ᾧ χρησάμενος ὁ κότλας οὕτω βίαιον ἐφῆκε πληγήν, ὥστε τὸν βληθέντα διὰ τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι, καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι. Vide eumdem in κότλας.

(a) ΤΡΑΓΟΥΔΗ.

Τραγούδη, sive Τραγούδιον (a). Corona pretiosa. Τραγούδη. *Cantilena*. ᾠδή. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Τότε με λόγια δωνικὰ καὶ μὲ γλυκύα τραγούδια
Ἄλλαξαν ταῖς φωνίτζες τους. ———

Glossae Graecobarbarae. Τὰ τραγούδια, καὶ ὕμνοι, καὶ δοξολογήματα.

ΤΡΑΓΟΥΛΛΟΣ.

Τράγουλλος. Hircus. Caper. Glossae Graecobarbarae. Ὁ τράγουλλος, ἢ ἡ αἶγα.

(b) ΤΡΑΓΩΔΗΤΗΣ.

Τραγωδητής. Theocriti Scholiastes. Idyll. VII. Συρικτὴν λέγει, τὸν κοινῶς τραγωδητήν.

ΤΡΑΔΙΤΕΥΕΙΝ.

Τραδιτεύειν. *Tradere*. Frequens est apud Iureconsultos Graecos.

ΤΡΑΚΑΔΑ.

Τρακάδα. Strues lignorum. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΤΡΑΚΤΑΙΖΕΙΝ.

Τρακταΐζειν. *Tractare*. Musalon in Sancitis. Πρὸ γάμου δὲ δωρά, δι' ἣν καὶ τὴν μνηστείαν νενομοθέτηται γίνεσθαι μέσον τῶν ὁμοζύγων ἢ τῶν μερῶν αὐτῶν, οὐ τρακταϊσθήσεται. Menander De Legat. Ἡ ἀδελφότης τοῦ καίσαρος πέτρου μαγίστρου τῶν ῥωμαίων καὶ εὐσεβίῳ ἐκέλευσε καὶ ἐπέτρεψε καὶ ἐξουσίαν δέδωκε λαλῆσαι τρακταΐσαι. καὶ ὁ ζίχ, καὶ ὁ λεγόμενος· παρὰ ῥωμαίοις μάγιστρος, καὶ εὐσέβιος, τὰ περὶ τῆς εἰρήνης κοινῶς ἐλάλησαν, καὶ ἐτρακταΐσαν τὴν εἰρήνην πεντήκοντα ἐνιαυτῶν. Et saepe occurrit apud Iureconsultos Graecos. Nugatur autem ille Graeculus, qui ait: Τρακταΐζω, τὸ λευκαίνω, *Meursii Tom. IV.* καὶ κατασκάζω. Item alibi. Ἐπὶ τοῦ τρακτῆς γίνεται καὶ τρακταΐσαι, τὸ κακουργῆσαι. Hinc τρακταϊστὴς in Lexico Cyrilli. Τρακταϊστής. σκοπιστία. ἐξεταστία.

[a] Ἀπὸ τῆς τραγωδίας. *Donius.*
[b] Cantor. Schol. Eurip. ad Phoenifs. Τὸν τρισκαίον. Exponit. Τὸν τραγωδητήν. *Donius.*

ΤΡΑΚΤΑΤΟΝ.

Τρακτάτον. *Tractatum*. Glossae veteres Latinograecae. *Tractibus*. Τοῖς τρακτάτοις, καὶ δικαιολογίαις.

ΤΡΑΚΤΕΥΤΗΣ.

Τρακτευτής. *Tractator*. Iustinianus Novell. XXVIII. Τοσοῦτον μαρτυρεῖται τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχον, ὡς εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν ἑνὶ τρακτευτῇ τῶν δημοσίων φόρων τε καὶ διατυπώσεων χρῆσθαι τὰς χώρας ἀμφοτέρας. Et in edicto XIII. Τὸν κατὰ καιρὸν ἄρχοντα ταύτης τῆς ἀρχῆς καὶ τοὺς τε σχρινιαρίους, καὶ τρακτευτάς.

ΤΡΑΚΤΩΡΕΙΑ.

Τρακτωρεία. *Tractoria*. Mandatum, quod cursu publico iter facientibus dabatur a praefecto praetorii. Eustathius Antecessor De Temp. Intervall. Τρακτωρείαι ἐλέγοντο αἱ κελεύσεις αἱ παρὰ τῶν ἐπάρχων προφάσει ζώων δρομικῶν γινόμεναι. Glossae Basilicor. Τρακτωρία, κέλευσις ἐπάρχου, ἢ καὶ κομβίνα. ἤτοι σύνθεμα περὶ τῶν δρομικῶν ζώων.

ΤΡΑΝΑ.

Τρανά. Michael Attaliotes Pragmat. Tit. XCV. Καὶ εἰ ὑπώδη τὸ ἐν μέσῳ διάστημα ἀπὸ τράνας ἕως τράνας ὀργυιῶν τξέ.

ΤΡΑΝΣΛΑΤΕΥΕΙΝ.

Τρανσλατεύειν. *Transferre*. Glossae Basilicorum. Τρανσλατευόμενον. μετατιθέμενον.

ΤΡΑΝΤΑΡΙΑ.

Τραντaρία. Idem quod τριακάς. Nam τράντα est *Triginta*. Itali dicunt *Trenta*. Glossae Graecobarbarae. Τριακάδες δέκα, δέκα τραντaρίαις.

ΤΡΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ.

Τραντάφυλλον, & τριακοντάφυλλον. *Trantafullon*. Trigintafoliorum flos. Rosa. Chronicon Constantinop. Καὶ εὑρεθέντα ἐκεῖσε ἐπάνω τοῦ σταυροῦ κρίνα τε, καὶ φύλλα, καὶ βασιλικά, καὶ τριακοντάφυλλα, καὶ κόσυς, καὶ σάμψυχα, καὶ βάλσαμα, ἐφυτεύθησαν εἰς γάστρας. Ita corrigo. Male in Manuscripto erat, καὶ τριάκοντα φύλα, καὶ κόσυς. Glossae Graecobarbarae. Ἄβαγνα, ῥόδα, τραντάφυλλα. Anonymus De nuptiis Thesei.

——— ἔλαμπεν ὡς ἄστρας.
Καὶ τοῦ μαΐου τραντάφυλον, καὶ ῥόδον μυρισμένον.

ΤΡΑΠΕΖΑΡΕΙΟΝ.

Τραπεζαρεῖον. Paulus Monachus Collectan. lib. I. Μετὰ γοῦν τὸ παρελθεῖν τὸν καιρὸν τοῦ τρυγετῶν παραδίδοται ὀψώνιον εἰς τὸ τραπεζαρεῖον.

TΡΑΠΕΖΟΚΡΑΒΒΑΤΟΝ.

Τραπεζοκράββατον. Glossae Basilicorum. Γ'υ-στρουκτον. τραπεζοκράββατον. Ita corrigo. Hodie editur. ἰνστρέμητον.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΟΝ.

Τραπεζομάνδηλον. Vide Μεσάλη.

ΤΡΑΠΗΔΑΝ.

Τραπηδᾶν, sive Τραπποηδᾶν. *Tripudiare*. Saltare. Glossae Graecobarbarae. Α'γκωλιάζων. ἀλλόμενος τῷ ἑτέρῳ ποδί. τραπηδόντα μὲ τὸ ἕαν ποδίν. Iterum alibi. Α'θυρεύεσθαι. παίζειν. σκιρτᾶν. νὰ παίζειν. νὰ σμίγει. νὰ τραπηδᾶ.

ΤΡΑΠΠΑΓΑ.

Τράππαγα. Vide Κότυμβα.

ΤΡΑΤΑΡΕΙΝ.

Τρατάρειν. Italicum. *Trattare*. Tractare. Agere. Theodosius Zygomala Theomato-epistol. VI. Ε'χθὲς τὸ ταχὺ εἶχα ἔννοιαν μεγάλην διὰ λόγου σου, πῶς νὰ μὲ τρατάρεις. Iterum XXXVI. Σὺ δὲ δὲν ἠξεύρω πῶς με σρατάσεις, ὁπού οὐδὲ καμίαν γραφήν σου ἔλαβα.

ΤΡΑΦΟΣ.

Τράφος. Pro Τάφρος; ut Δρίφος, δίφρος. Fossa. Scholiastes Hermogenis. Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, ἐὰν τὴν τάφρον τράφον εἴπῃς, ἢ τὸν κα-χρυδίαν ἄρτον κεγχρυδίαν. Leo Constitut. XI. Α'σφαλίζεσθαι ἢ ὀρύγμασιν, ἢ πάλοις, ἢ ὁλοκλήρῳ τράφῃ, ὃ λέγουσι φόσσα. Iulius Africanus De Bell. Adpar. Ε'σωθεν δὲ τοῦ τράφου, εἰ μὲν εἰσιν ἅμαξαι, ἢ σάβαρα, ἢ ἕτερον οἰκοδόμημα ἐπισκευά-ζεσθαι. Corona pretiosa. Τράφος. *Fovea*. Βόθυνος.

ΤΡΕΒΑ.

Τρέβα. Induciae. Itali dicunt. *Tregua*. Galli *Trefue*. Anonymus de bello sacro.

Στὸ κάστρον ἐπλησίασαν, καὶ τρέβαν ἐζήτησαν.

Dicebant etiam τρεύα. Vide infra.

(a) ΤΡΕΖΟΥΡΙΕΡΗΣ.

Τρεζουριέρης. *Thesaurarius*. Anonymus De bello sacro.

Πρωτοβεστιάριν ἔβαλαν, ὁμοίως καὶ τρεζουριέριν.

ΤΡΕΜΟΥΝΤΑΝΑ.

Τρεμουντάνα. Italicum, *Tramontana*. Anonymus De Mulo, Lupo, & Vulpe.

Καὶ θέλει νὰν ἡ πλόριμαις μέσα στὴν τρεμουντάνα.

Alius De nuptiis Thesei.

Καὶ κάθεν με τὸ βόρισμα, καὶ με τὴν τρεμουντάνα,
Α'πετὸν τόπον μήσευσαν.

[a] A Gallico *Tresorier*. *Donius*.

ΤΡΕΜΟΥΧΙΑΖΕΙΝ. ΤΡΕΜΟΥΧΙΑΣΜΑ.

Τρεμουχιάζειν. Tremere. Glossae Graeco-barbarae. Νὰ τρέμει. νὰ τρεμουχιάζει. Iterum alibi. Πεφρίκασιν. ἐτρεμουχιάσασιν. Hinc τρεμου-χίασμα. Tremor in iisdem Glossis. Α'τρέμας ἠρέμα. ἡσύχως. χωρὶς τρεμουχίασμα.

ΤΡΕΝΑΙΤΙΟΝ.

Τρεναίτιον. Fibula. Nicetas in Man. Comneno lib. II. Τὸ δόρυ μετεωρίζων, χλαμύδα ἠθημένος ἀστοτέραν περὶ τὸν δεξιὸν ὦμον μετὰ τρε-ναιτίου ἤτοι βούκλας ἐσφαλισμένην.

ΤΡΕΝΣΙΕΡΑ.

Τρενσιέρα. Italicum. *Trinciera*. Loricula. Phortius. Περὶ στρατ. τέχν. lib. II.

Τοὺς τέχους νὰ σημειώσῃς,
Τρενσιέρας νὰ ἑτοιμάσῃς.

Et mox iterum.

Πόιησε καὶ τρενσιέρας
Μετὰ τὰς λουμπαρδιέρας.

(b) ΤΡΕΞΗΜΑ.

Τρέξημα. Curriculum. Glossae Graecobarbarae. Τὰς χαράξεις τῶν τροχῶν, καὶ ὁμοδρομίας. τὰ σημαδεύματα τῶν τρεξημάτων. τὰ τρεξήματα. ὅπου ἔτρεξαν ἀντάμα.

ΤΡΕΞΙΜΟΝ.

Τρέξιμον. Cursus. Glossae Graecobarbarae. Α'γάρροον. ἄγαν ῥώδη. ὁποῦ ἔχει δυνατὸν ῥεῦμα, ἢ τρέξιμον.

ΤΡΕΥΑ.

Τρεύα. Idem quod τρέβα, de quo paulo ante. Codinus. Οὐκ ἐποίησε διὰ τοῦτο ἀγάπην τελέιαν, ἀλλὰ τρεύαν, μέχρι τινὸς ὀλίγου καιροῦ. In Foedere Sancti Ludovici cum Raimundo Tolos. Com. *Nec pacem cum ipsis faciet, vel treugas, sine adsensu ecclesiae, & nostro.* Et occurrit illic bis terque. Frodoardus in Chronico. *Treugae, vel induciae belli inter regem Ludovicum, & Hugonem principem, usque ad Synodi tempus Ottone rege mediante disponuntur*. Simile omnino vocabulum est, *Guerra*. Alkindus De Mutat. Temp. capit. VIII. *Cum praefuerit illis Mars, vel Saturnus, & non adspexerint eos fortunae, significabunt multitudinem guerrae, & destructionem climatum*. Michael Scotus in Physiognomic. Prooemio ad Fredericum I. Imperat. *Duo sunt tempora homini viventi; scilicet tempus pacis, & tempus guerrae*. Sed haec propria Glossario nostro Latinobarbaro.

ΤΡΗΓΗΡΕΙΝ. ΤΡΗΓΗΡΟΝ.

Τρηγηρεῖν, & Τρήγηρον. Anonymus De bello sacro.

Τὸ κάστρον ἐτρηγύρησαν, ὡσαύτως καὶ τὴν χώραν,
Τὰ

[b] Cursus, rotae sunt vehiculi. *Donius*.

Τὰ τριμπουτζέτα ἔςησαν κατὰ πάντε τρηγύρε. Idem est, quod τριγυρίζειν, de quo infra paulo.

ΤΡΙΑΔΙΚΑ.

Τριαδικά. Hymni, sive troparia, in S. Trinitatem, qui semper echos claudebant cum theotociis. Licet haurire ex Horologio, & ceteris Ritualibus Graecorum.

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΦΥΛΛΟΝ.

Τριακοντάφυλλον. Rosa. Moschopulus. Ῥόδον, τὸ κοινῶς τριακοντάφυλλον. Recentiores, ut Ἰράντα dicebant, & τριάντα, pro τριάκοντα: sic quoque τραντάφυλλον, & τριαντάφυλλον.

ΤΡΙΑΝΤΑ.

Τριάντα. *Triginta*. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Σύρε νὰ φύγης ἀπεδῶ, πλέω σε μὴν ἀργήσῃς,
Καὶ τριάντα μέραις τέρμενο σε δίδω νὰ γυρίσῃς.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΙΛΟ.

Τριαντάφιλο. Rosa. Vide Τραντάφυλλον.

ΤΡΙΒΓΕΙΝ.

Τρίβγειν. Pro Τρίβειν. Terere. Gloss. Graecobarbarae. Ἄγμα. σύντριμμα πράγμαν ὅπε τρίβεται μὲ ἄλλον. πράμα ὅπου τρίβεται σμικτὸν μὲ ἄλλον.

ΤΡΙΒΟΥΝΑΛΙΟΝ.

Τριβουνάλιον. *Tribunalium*. *Tribunal*. Cedrenus. Ἐςέφθη κωνςαντῖνος ὁ καβαλλῖνος ὑπὸ λέοντος τοῦ πατρὸς αὐτε ἐν τῷ τριβουναλίῳ. Codinus in Orig. Constantinop. Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ τριβουνάλιον, ἐφάνησαν παλάτια ἀχειροποίητα θαυμαςὰ ἐκτισμένα. Himerius. Ἐν τῷ παλατίῳ τῷ τριβουναλίῳ εὐδοκίας γυναικὸς θεοδοσίε τε ἐκγόνου θεοδοσίε ἔνθα καὶ ὀρχήςῃς πλάσαι.

ΤΡΙΒΟΥΝΟΣ.

Τριβοῦνος. *Tribunus*. Etymologici Auctor. Τριβοῦνος, ὁ χιλίαρχης. Theodorus Anagnosta Eclog. I. Μαρκιανὸς, ἰλλύριος τὸ γένος, τριβοῦνος ὢς πρεσβευτικὸς ἐν ἡλικίᾳ, ἐν πολέμοις γεγονὼς ἄριςος, ἀναγορεύθη βασιλεύς. Mauricius lib. VII. cap. I. Τριβοῦνον γενναῖον καὶ φρόνιμον, καὶ κατὰ χεῖρα μάχεσθαι δυνάμενον. Et occurrit pluries in libris Iuris Graecanici.

ΤΡΙΒΟΥΤΟΝ.

Τριβοῦτον. *Tributum*. Glossae Basilicorum. Τριβοῦτον, φόρος. τέλος.

ΤΡΙΓΟΝΟΠΟΥΛΟΝ.

Τριγονόπουλον. Pro Τρυγών. Turtur. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ τότε τριγονόπουλα ἠφέραν καὶ σφάζετα.

ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙΝ.

Τριγυρίζειν. Circumire. Glossae Graecobarbarae. Ἀγραρεύεις. περίερχῃ. τριγυρίζεις. Anonymus De Mulo, Vulpe, & Lupo.

Καὶ με ζαγάρια καὶ σκυλία τὸ δάσος τριγυρίζῃ.

Hinc περιγυρίζειν. Nicetas in Ioanne Comneno. Τὸν ἐκεῖσε περιτριγυριζόμενον ποταμὸν διαβάντες. Et in Man. Comneno lib. II. Καὶ τὴν κερκυραίων πᾶσαν περιτριγυρίζων, οἱ προσβάλλει ἐπιμελῶς καλεσκέπτετο.

ΤΡΙΘΕΚΤΗ.

Τριθέκτη. *Trisexta*. In ecclesia canebantur horae novem; quarum tertiam, & sextam vocabant dictione composita τριθέκτην. In Liturgia Chrysostomi. Ἐνταῦθα ὁ χορὸς ψάλλει τὸ τρίτον ἀντίφωνον, ἢ τὴν τριθέκτην. Codinus. Ψάλλονται ἐν αἱ ὧραι, ὡς ἔθος, ἤτε πρώτη, ἡ τριθέκτη, καὶ ἡ ἐννάτη, μετὰ τῶν τροπαρίων.

ΤΡΙΘΥΡΟΝ.

Τρίθυρον. Macarius Homil. XXVII. Ὁ γὰρ πολύπλοκος διάβολος ἔχων μάγγανα, καὶ τρίθυρα, καὶ ποικιλίαν πολλὴν, κατέχῃ τὰς νομὰς τῆς ψυχῆς.

ΤΡΙΚΑΒΑΛΛΟΙ.

Τρικάβαλλοι. In Imperio Orientali erant agmina fossan certis locis per regiones distributa in Monocaballos, Dicaballos, Tricaballos, & Megaloalogitas. Codinus. Ἦσαν ἐν τοῖς κατὰ θέματα τόποις φοσσάτου τάγματα, οἱ μὲν μεγαλοαλογίται ονομαζόμενοι, οἱ δὲ τρικάβαλλοι, καὶ ἕτεροι μονοκάβαλλοι.

ΤΡΙΚΕΦΑΛΑ.

Τρικέφαλα. Quae populo die Paschatis in signum laetitiae ob resurrectionem Dei Trini a Patriarcha dabantur. Balsamon De incensis Patriarchae die Catechef. Παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου μετὰ τὴν κατήχησιν θυμιάματα δίδονται, κατὰ τὴν βαϊοφόρον ςαυροὶ καὶ κηρία καὶ αὖθις κατὰ τὴν μεγάλην τετράδα κηρία καὶ θυμιάματα, καὶ κατὰ τὸ ἅγιον πάσχα ἀσπασμοὶ καὶ τρικέφαλα.

ΤΡΙΚΛΙΩΝ.

Τρικλίων. Pro Τρικλίνιον. Anonymus De nuptiis Thesei.

Οἱ τζάμπρες οἱ ὁλόχρυσες, ὀπὄσαν μέσα σάντα
Τὰ παραθύρια τάμορφα, καὶ οἱ ψηλοὶ τρικλίονες.

Iterum alibi.

Οἱ ῥίμνες, καὶ τὰ ξόςερα, καὶ οἱ ψηλοὶ τρικλίονες.

(a) ΤΡΙΜΠΟΥΤΖΕΤΟΝ.

Τριμπουτζέτον. Machina bellica. Anonymus De bello sacro.

Τὰ τριμπουτζέτα ἔςησαν κατὰ πάντε τρηγύρε.

Iterum alibi.

Hhh 2 Ἐδο-

[a] Itali *trabocchetto*. Galli *trebuchet*. Danius.

Ἔδοσαν τὰ σαλπίγγια τὸν πόλεμον ἀρχῆσαν,
Τὰ τρομπουτζέτα ἰσύρασιν γύρωθεν εἰς τοὺς τοίχους.

ΤΡΙΟΥΜΒΙΡΑΤΩΡ. ΤΡΙΟΥΜΒΙΡΑΤΩΡΙΑ.

Τριυμβιράτωρ. *Triumvir*. Fasti Siculi. Καὶ ἐγένοντο οἱ τρεῖς τριυμβιράτορες. οἱ ἐδιοίκουν τὰ ῥωμαϊκὰ πράγματα ἕως θανάτου αὐτοῦ. Hinc τριυμβιρατωρία, *Triumviratus*. In iisdem Fastis. Διαδεχθεὶς τῆς ὑπατείας, ἤτοι τριυμβιρατωρίας, κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινοῦ τῆς συγκλήτου.

ΤΡΙΠΑ.

Τρίπα. Corona pretiosa. Τρύπα. *Foramen*. Ὀπή. Glossae Graecobarb. Αἱ τρῖπαι, ἤγουν ἡ τρίπες τοὺς ἀλυπούς.

ΤΡΙΠΑΓΙΝΟΝ.

Τριπάγινον. Quod in tres paginas distinctum est. Vide Παγίνη.

ΤΡΙΠΕΔΙΚΛΟΝ.

Τριπέδικλον. Gregorius Dialogus De Vit. Sanct. lib. II. Ὁ παμπόνηρος δαίμων ἐν σχήματι ἱππιατροῦ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ ἐξῆλθε, τὸ κέρας καὶ τριπέδικλον ἐπιφερόμενος.

(a) ΤΡΙΠΟΔΟΝ.

Τρίποδον. Incessus equi moderatus. Nos in nostro idiomate dicimus, Een Drieslach. Leo Constitut. VII. Μετὰ τῶν σκουταρίων ἐπελαύνειν εὐτάκτως τριπόδῳ μόνῳ, ἤγουν κινήματι συμμέτρῳ τῷ λεγομένῳ κάλτα, καὶ μὴ βιαίως τρέχειν. Corrige Pelagonium. Ἱππιατρ. libro I. capit. XXXIV. Καὶ ἀναβάτην ἐπικαθῆσαι ποιήσας, δρόμῳ διὰ κάλπης γύμναζε, ἤτοι τῷ λεγομένῳ τριπόδῳ. Hinc τριποδίζειν. Glossae Graecolatinae, Τριποδίζω. *Tripedo*.

ΤΡΙΠΟΥΛΙΑ, ΤΡΙΠΟΥΛΙΤΣΑ.

Τριπουλία. Phortius περὶ σπαλ. πραγματ. lib. II.
Μόνον ἐκ τὴν τριπουλίαν
Ὡς τὴν ὁμοιοβραδύαν.
Huius diminutivum, τριπουλίτζα. Apud eumdem, loco citato.
Καὶ ποίησε τοὺς μίαν κάτω.
Τριπουλίτζαν εἰς τὸν πάτον.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ.

Τρισάγιον. Trisanctum. Hymni genus. Codinus. Ὁ πρωτοπαπᾶς ἐκτὸς πρὸς τὴν θύραν εὑρισκόμενος ποιεῖ εὐλογητὸν, καὶ λέγει τὸ τρισάγιον. Haec erant verba. Ἅγιος ὁ Θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Malaxus in Histor. Patriarch. Παροιμιάζουν τοὺς θείους ἀγγέλους ὁποῦ στέκεται ἔμπροσθεν τοῦ φοβεροῦ θείου θρόνου τοῦ οὐρανίου, κλινόμενοι τὰς κεφαλὰς, καὶ λέγοντες τὸ, ἅγιος ὁ Θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, καὶ τὰ ἑξῆς. Et quidem, ἅγιος, ὁ Θεὸς, referebatur ad Deum Patrem, ἅγιος ἰσχυρὸς, ad Deum Filium, ἅγιος ἀθάνατος, ad Spiritum Sanctum. Ioannes Damascenus De Orthod. Fide cap. LVII. Τὸ ἅγιος ὁ Θεὸς, ἐπὶ τοῦ πατρὸς ἐκλαμβάνομεν, οὐκ αὐτῷ μόνῳ τὸ τῆς θεότητος ἀφορίζοντες ὄνομα, ἀλλὰ καὶ τὸν υἱὸν θεὸν εἰδότες, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ τὸ, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τίθεμεν, οὐκ ἀπαμφιεννύντες τῆς ἰσχύος τὸν πατέρα, καὶ τὸ ἅγιος ἀθάνατος, ἐπὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τάττομεν, οὐκ ἔξω τῆς ἀθανασίας τιθέντες τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. Fuse id etiam Germanus in Hist. Eccles. S. Maximus Mystagogiae cap. XXIV. mysticam significationem tradit. Διὰ δὲ τοῦ τρισαγίου, τὴν πρὸς τοὺς ἁγίους ἀγγέλους ἕνωσίν τε καὶ ἰσοτιμίαν, καὶ τὴν ἄπαυστον τῆς ἁγιαστικῆς δοξολογίας τοῦ θεοῦ σύμφωνον εὐλογίαν. Sed illustrandae universae rei causa historiam recitabo. Anno Theodosii iunioris quinto, vel trigesimo secundum Cedrenum, Landulphum, & Gotfridum Viterbiensem, magno exsistente terrae motu, & muris corruentibus, quia Amalechitae intra Vrbem habitarent, & adversus hymnum hunc blasphemias proloquerentur, preces, & supplicationes in campo tribunalis Theodosius cum Proclo Patriarcha instituit; quum vero, κύριε ἐλέησον, clamarent horis aliquot continuis, adolescentulus quidam in conspectu omnium in aerem sublatus est, audivitque angelos clamantes, ἅγιος ὁ Θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Quod quum mox demissus narrasset, omnes eodem modo Trisagium canere coeperunt, & cessavit terrae motus. Codinus in Origin. Constantinopol. Ὁ δὲ μικρὸς Θεοδόσιος εἰς τὸν πέμπτον χρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ σεισμοῦ γενομένου, καὶ τῶν τειχῶν καταπιπτόντων, διὰ τὸ τοὺς ἀμαληκίτας τοὺς χατζιντζαρίους οἰκῆσαι ἐν τῇ πόλει, καὶ βλασφημεῖν σφοδρῶς εἰς τὸ τρισάγιον, ποιήσας οὖν αὐτὸς βασιλεὺς πολλὴν ἱκεσίαν καὶ λιτὴν εἰς τὸν κάμπον τοῦ τριβουναλίου μετὰ τοῦ πατριάρχου πρόκλου, κραζόντων δὲ τὸ, κύριε ἐλέησον, ἐπὶ πολλὰς ὥρας, πάντων ὁρώντων ἡρπάγη παιδίον εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἤκουσεν ὁ παῖς τῶν ἀγγέλων μελῳδούντων καὶ ὑμνούντων, ἅγιος ὁ Θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. κατελθόντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ ὁ λαὸς οὕτως ἐμελῴδει, καὶ ἔστη ὁ σεισμὸς ἔκτοτε. Vide autem quam haec corrupta sint apud Gotfridum Viterbiensem Chron. Part. XVI. *Anno Imperii Theodosii iunioris trigesimo terraemotus horribilis Constantinopoli fuit: propter quem ibi divinae commutationis cantatum est primitus, Agios otheos biscriros eleison bimas: hoc est, sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis*. Narrat etiam Landulphus Sagax, dicitque accidisse hora tertia. Atque ex hac causa, quum antea Constantinopoli tantum cani soleret, Theodosius suasu Pulcheriae sororis statuit, ut ab illo tempore in omnibus imperii sui ecclesiis quotidie caneretur. Landulphus in Theodosio. *Porro beata Pulcheria super miraculo una cum fratre supra modum admirata, sanxit per universum orbem divinum hunc psallere hymnum. Et tunc receperunt omnes ecclesiae per singulos dies hunc canere Deo*. Gotfridus loco citato. *Hoc canticum dum a toto populo cum Proculo suo episcopo caneretur, illico terraemotus cessavit. Vnde ab Imperatore, & sorore eius Pulcheria tunc praeceptum*

[a] Vide Clar. Salmasii Notas ad Vopiscum. *Donius*.

ceptum est promulgatum, ut hoc canticum per totum orbem de cetero caneretur. Refert quoque Constantinus Manasses in Annalibus, & Marianus Scotus in Chronico; qui tamen reiicit in annum tertium Imperatoris Leonis. Et sic hymnum hunc cecinit quoque Synodus IV. Chalcedonensis; quae habita anno Martiani II. Damascenus loco citato. Καὶ ἐν τῇ ἁγία δὲ ϰ̀ μεγάλῃ καὶ οἰκουμενικῇ τετάρτῃ συνόδῳ, τῇ ἐν χαλκηδόνι φημὶ, οὕτως ὑμνηθῆναι ὁ τρισάγιος οὗτος ὕμνος παραδίδοται. οὕτω γὰρ τοῖς πεπραγμένοις τῆς αὐτῆς ἁγίας συνόδου ἐκφέρεται. Postea Imperator Anastasius addere voluit, ὁ σαυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν post τὸ, ἅγιος ἀθάνατος. Verum id cum magno malo, & & suo, & Constantinopolitanorum. Narrat Victor in Chronico. *Probo V. C. Cos. Anastasii Imperatoris praecepto, Plato civitatis praefectus, & Maximus pulpitum ecclesiae S. Theodori ascendentes, & hymno, quem Graeci* τρισάγιον *dicunt* ὁ σαυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν *noviter adponentes, dum per forum Constantini id psallentes ad magnam Ecclesiam pergunt, nubes ex improviso super eos cinerem pro pluvia emiserunt, totamque civitatem, atque provinciam contexerunt. Pro qua novitate multa mala Constantinopolitanae obvenerunt civitati; multique male sunt interemti. Prasinorum siquidem, simulque & Venetorum turbae adversum Anastasium Imperatorem unitae, inter mille iniurias, atque mala, incendium in urbem miserunt, combustaque est civitas* ἀπὸ τῆς κιλώνης, *quod vocant, usque ad forum Constantini, supra longitudinem plateae columnarum nonaginta quatuor*. Meminerunt huius quoque rei Evagrius lib. III. cap. XLIV. Constantinus Manasses, & Cedrenus. Theodorus Anagnosta Eclog. I. factum hoc Petro cuidam adscribit, ut alii. Felix Papa in epistola ad Zenonem Imperatorem. Πέτρος ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ διαβόλου ὁ ἀναξίως ἀσπηδήσας τῇ ἀντιοχέων ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ μιάνας τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἰγνατίου τοῦ μάρτυρος, τὴν τρισάγιον λιτὴν νοθεῦσαι βουληθεὶς, διὰ τοῦ θέσθαι ἐν αὐτῇ, ὁ σαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, μυρία ἄτοπα εἰργάσατο. Exstat apud Gennadium De primatu Papae capit. V. Et eius sectatores θεοπασχῖται dicti. Harmenopulus De Sectis. Τεοπασχῖται, οἱ περὶ πέτρον τὸν κναφέα τῷ τρισαγίῳ προστέθηκαν τὸ, ὁ σαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, παθητὴν τὴν ἀπαθῆ τοῦ θεοῦ ποιοῦντες θεότητα. Idem est apud Cedrenum. Et adripuerunt hoc Armeni. Nicon De Relig. Armen. *Adiiciunt autem sancto, atque sanctissimo hymno illud: Qui crucifixus es pro nobis*. Petri fullonis rabiem damnavit Synodus in Trullo habita. Eius Can. LXXXI. Ὁ τῷ τρισαγίῳ ὕμνῳ τὸ, ὁ σαυρωθεὶς, προστιθεὶς, ἀναθεματιζέσθω. Quare autem tolerari non possit, ostenditur in Harmenopuli verbis iam citatis. Et Theorianum item vide in Legat. Armen. Atque ex hac occasione Calandio quidam addidit χριστὲ βασιλεῦ, praemittens istis verbis, ὁ σαυρωθεὶς; ne ad Deum Patrem traherentur. Theodorus Anagnosta Eclog. II. Καλανδίωνα λέγει προσθῆναι τῷ τρισαγίῳ, χριστὲ βασιλεῦ, διὰ τοὺς προτεθεικότας, ὁ σαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Sed postea iterum sustulit ab exsilio Antiochiam reversus, teste Cedreno. Et haesit haec seditio in Ecclesia, Orientalesque, ὁ σαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, addebant: Constantinopolitani Occidentalesque omittebant: multis vero in locis pro iis verbis dicebant, ἁγία τριὰς ἐλέησον ἡμᾶς. Photius in Bibliotheca. Φησὶ δὲ ὁ ἐφραΐμιος τὴν τοιαύτην ὑμνολογίαν (loquitur de hoc trisagio) τοὺς μὲν ἀνατολὴν οἰκοῦντας εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἀναφέρειν, ϰ̀ διὰ τοῦτο μηδὲν ἐξαμαρτάνειν ἐπισυνάπτοντας τὸ, ὁ σαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς· τοὺς δὲ τὸ βυζάντιον ϰ̀ τὴν ἑσπέραν νεμομένους, εἰς τὴν ὑπερτάτην καὶ πανίερον πηγὴν τῆς ἀγαθότητος, τὴν ὁμοούσιον τριάδα, τὴν δοξολογίαν ἀνάπτειν. διὸ μηδ' ἀνέχεσθαι τούτους ἐπισυνάπτειν τὸ, ὁ σαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἵνα μὴ πάθος τῇ τριάδι περιάψωσιν. ἐν πολλαῖς δὲ ταῖς κατὰ τὴν εὐρώπην ἐπαρχίαις ἀντὶ τοῦ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸ, ἁγία τριὰς ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπάγειν. Hoc porro obiter monendum. Viri docti, τὸ τρισάγιον interpretantur *Cantilenam Sanctus, Sanctus, Sanctus*. Non recte. Debebant, *Trisanctum*. Nam proprii hoc omnino hymni genus fuit, debetque distingui ab Epinicio, in quo similiter ter ἅγιος canebatur hunc in modum ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος σαβαώθ. Discimus ex Germani Hist. Eccles. Ergo haec confundere non oportet, quod fit male interpretando. Idem error, ut iam recentiores taceam, ab Ansegiso quoque committitur libro I. cap. LXX. *Gloria patri cum omni honore apud omnes cantetur: & ipse sacerdos cum sanctis angelis, & populi Dei communi voce Sanctus, Sanctus, Sanctus decantet*. In fine Trisagii sigillum faciebat Patriarcha, quo innuebatur omnes de Christo prophetias esse impletas. Germanus in Histor. Eccles. Ἡ σφραγὶς ἣν ὁ ἀρχιερεὺς εἴωθε ποιεῖν ἐν τῷ τέλει τοῦ τρισαγίου, εἰς πλήρωσιν μὲν καὶ οἱονεὶ ἐκσφράγισμα τῶν περὶ χριστοῦ προηγορευμένων προφητικῶν χαρακτηρίζεται. Postea eo peracto legebatur liber Apostolicus, & dicebat diaconus, πρόσχωμεν. Idem Germanus loco citato. Μετὰ δὲ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναγινώσκεται βιβλίον ἀποστολικὸν, ϰ̀ λέγει ὁ διάκονος, πρόσχωμεν. Meminit autem τοῦ τρισαγίου etiam Leo Constitut. XI. Καὶ διπλοῦντας ψάλλειν τὸν τρισάγιον ὕμνον. Corrigo, Καὶ διπλοῦντας ψάλλειν. Idem Constitut. XII. Μετὰ τὸ δεῖπνον, ϰ̀ τὰς μίσας, τὸ τρισάγιον ψάλλεσθαι, ϰ̀ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν συνήθειαν. Mauricius Strateg. lib. I. capit. XXII. Καὶ τῆς τούβας τρισσάκις σημαινούσης περὶ ἑσπέραν παύεσθαι τῶν πόνων, ϰ̀ δηγνοῦντας ψάλλειν τὸ τρισάγιον. Atque haec de hymno Trisagio ubertim satis. Vsurpabant quoque pro S. Trinitate. Observo apud Simocattam Histor. Mauric. lib. I. capit. II. Πρὶν ἢ τελευτῆσαι αὐτὸν εἶδεν ὄψιν, λέγουσαν αὐτῷ. τάδε σοι τιβέριε τὸ τρισάγιον λέγει. οἱ τύραννοι τῆς ἀσεβείας ἐπὶ τῆς σῆς βασιλείας οὐ φοιτήσουσι χρόνοι.

ΤΡΙΤΕΝΝΑΤΑΙ.

Τριτεννάται. Memoriae mortuorum, quae celebrabantur tertio, & nono die. Sed altius hoc repetendum per occasionem. In vetere Ecclesia memorias defunctorum fidelium celebrabant die tertio, nono, quadragesimo, & anniversario. Ioannes Damascenus.

nus. Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμ. οὐ γὰρ ἂν ἡμῖν ἀφορμὴν ἐδεδώκει, τὸ μνήμην ἐπὶ τῆς ἀναιμάκτου θυσίας ποιεῖσθαι τῶν προλαβόντων, ϗ πάλιν τρίτα, ϗ ἔννατα, ϗ τεσσαρακοστὰ ϗ τὰς ἐτησίους μνήμας, ϗ τελετάς. Typicum Sabae cap. XXX. Χρὴ οὖν εἰδέναι, ὅτι ἐὰν γένηται ἀδελφὸν ἐκδημῆσαι πρὸς κύριον, ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, διὰ μέσης τῆς ἑβδομάδος, παννυχὶς οὐ γίνεται τῶν τρίτων αὐτοῦ, ἕως τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας· τότε γὰρ τελεῖται ἡ παννυχὶς αὐτοῦ. ὁμοίως ϗ τῷ σαββάτῳ ἡ λειτουργία αὐτοῦ. τὸ δὲ ἐπιὸν σάββατον γίνονται τὰ ἔννατα αὐτοῦ, κἂν λαγχάνῃ, κἂν τε μή. τὰ δὲ τεσσαρακοστὰ αὐτοῦ γίνονται, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ πληρωθῇ. Atque ex his quae tertio, & nono die celebrabantur, τριτεννάται dicebantur. Idem loco citato. Παύσονται δὲ ϗ αἱ περὶ τὰς διατυπώσεις τῶν πενήτων ἐγγραφόμεναι μοῖραι, ϗ σὺν ταύταις αἱ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν λειτουργίαι, ὑμνῳδίαι τε, ϗ ψαλμῳδίαι, τεσσαρακοστὰ, σὺν τριτεννάταις, ϗ ἐτήσιοι μνῆμαι, ϗ τελεταὶ, αἵ τινες οὐκ εἰς μάτην ἐπενοήθησαν. Celebrabant porro etiam quadragesimum diem, isque τεσσαρακοστὰ adpellabatur. Vide supra. Rationem explicatam invenio in Triodio. Ἐξιούσα μὲν οὖν ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος οὐδεμίαν φροντίδα τῶν ἐνταῦθα ἔχει, ἀλλὰ τῶν ἐκεῖσε ἀεὶ φροντίζει. τρίτα δὲ ποιοῦμεν, ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ ἄνθρωπος ἀλλοιοῦται τὴν ὄψιν. ἔννατα δὲ, ὅτι πᾶσα τότε διαῤῥεῖ ἡ πλάσις, σωζομένης μόνης τῆς καρδίας. τεσσαρακοστὰ δὲ, ὅτι ϗ αὐτὴ ἡ καρδία τότε ἀπόλλυται. ϗ ἡ γένησις οὕτω προβαίνει. τῇ γὰρ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἡ καρδία ζογραφᾶται. τῇ δὲ ἐννάτῃ πήγνυται εἰς σάρκα. τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ εἰς τελείαν ὄψιν διατυποῦται. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τῶν ψυχῶν μνείαν ποιοῦμεν.

ΤΡΙΤΖΕΡΙΟΝ.

Τριτζέριον. Triremis. Moschopulus. Τριήρης, ἡ τρεῖς ἐρεσίας ἔχουσα ναῦς. ἤγουν τὸ κοινῶς τριτζέριον. Nicetas in Alexio Angelo lib. II. Κάτεργα διτζέρια ϗ τριτζέρια πηξάμενος, ϗ πλοίοις στρογγύλοις φραξάμενος, τὰς παραθαλαττίους ἔκειρε πόλεις.

ΤΡΙΤΡΑΠΕΖΟΝ.

Τριτράπεζον. Triclinium. Corona pretiosa. Τριτράπεζον. *Coenaculum*. Τρικλίνιον.

ΤΡΙΦΘΙ.

Τρίφθι. Tyrocnestis. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΤΡΙΧΗΛΑΒΟΣ.

Τριχηλάβος. Volsella. Forpex. Marcellus Sidites in Iatricis.

Ἧπαρ δ' αὖτε χολή τε φιλοσκοπέλου θύννοιο
Οὐκ ἐᾷ ὄρνυσθαι θαμινὰς τρίχας ἐν βλεφάροισι
Νύσσουσας εὖτ' ἂν κε τριχηλάβῳ ἐξερύσῃς.

In Glossis Philoxeni, & Benedicti τριχολαβὶς scribitur, ut apud Aetium, ubi quoque τριχολάβιον invenio.

ΤΡΙΧΟΔΕΣΜΟΣ.

Τριχόδεσμος. Fascia crinalis. Glossae Graecobarbarae. Ἄμπυξ, χαλινός. τριχόδεσμος.

ΤΡΙΨΑΛΜΟΣ.

Τρίψαλμος. Typicum Sabae cap. XXXVIII. Συνάπτεται δὲ ϗ ἡ πρώτη ὥρα, ἥτις στιχολογίαν μὲν οὐκ ἔχει, ψάλλεται δὲ συνήθως τρίψαλμος. Triodium. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ πρώτη ὥρα, ϗ ἡ ἐννάτη, οὐ στιχολογεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδι, ἀλλὰ μόνον ψάλλεται τρίψαλμος, ἡ δὲ τριθέκτη στιχολογεῖται.

ΤΡΙΨΙΜΟΝ.

Τρίψιμον. Intritum. Farcimen. Glossae Graecobarbarae. Ἐπίτριμμα ἐκ πλειόνων κρεῶν τρίψιμον ἀπὸ πολλὰ κρέατα.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

Τριώδιον. Canticum divisum in tres partes, quas ᾠδὰς adpellabant. Gennadius. Περὶ τῆς ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων, cap. IV. ᾄδονται μετὰ μελῳδιῶν καθ' ἑμέραν ϗ μηνιαῖα, ϗ τριώδια, καὶ λόγοι. Rituale Graecorum. Ψάλλομεν τῆς ὀκτοήχου ἀναστάσιμα τρία, ϗ ἀνατολικὰ τρία, καὶ τοῦ τριωδίου ἰδιόμελα δύο. Menologium. Δεῖ εἰδέναι ὅτι τὸ προεόρτιον τριώδιον εἰς τὸ ἀπόδειπνον ψάλλεται. Sic διώδιον, quod duas ᾠδὰς contineret. Menologium. Ἕτερον διώδιον, ὁ ἦχος αὐτὸς, οὗ ἡ ἀκρόστιχις, τρίτητε.

ΤΡΟΓΙΑΝΟΣ.

Τρογιάνος. *Troianus*. Phryx. Gloss. Graecobarbarae. Παρὰ Φρυξίν. κοντὰ εἰς τοὺς τρογιάνους.

ΤΡΟΞΑΛΛΙΔΑ.

Τροξαλλίδα. Pro Τρωξαλλίς. Glossae Graecobarbarae. Ἀδιγόρ. τρωξαλλίς. τροξαλλίδα.

ΤΡΟΠΑΙΟΥΧΙΑ.

Τροπαιουχία [a]. Gestamen aliquod capitis proprium Imperatori Constantinopolitano. Codinus. Ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς φορήματα διάφορα, ποτὲ δὲ τὸ ὀνομαζόμενον στροπαιουγίαν, ποτὲ δὲ ἰουστινιάνιον.

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ.

Τροπάριον. In Ecclesia Orientali canebantur certis diebus certi canones, quas in troparia dividebant, plerumque triginta, & nonnumquam aliquando plura, excepto uno Magno Canone, qui ducenta, & quinquaginta complectebatur. Triodium hoc nos docet in descriptione Magni Canonis. Illic plenissime tota hac de re agitur, eoque Lectorem studiosum remittimus. In Liturgia Chrysostomi. Οἱ δὲ ψάλλοντες λέγουσι τὰ συνήθη τροπάρια, καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου, In

[a] Dictum scilicet ex eo, quod trophaea depicta haberet. *Donius*.

In Liturgia Praesanctificatorum. Εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ τὸ τροπάριον, λέγει ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως. Quid proprie fuerint, & unde dicta, explicat Zonaras ad Can. Anastasii Damasceni. Τροπάρια δὲ λέγονται, ὡς πρὸς τὰς ἁρμὰς τρεπόμενα, καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ μέλους πρὸς ἐκείνους ποιούμενα, ἢ καὶ ὡς τρέποντα τὴν φωνὴν τῶν ᾀδόντων πρὸς τὸ μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν τῶν ἁρμῶν. εἰ μὴ γὰρ πρὸς ἐκείνους ὁ τῶν αὐτὰ ψαλλόντων φθόγγος εὐθύνοιτο, οὐκ εὔρυθμον ἔσται τὸ μέλος, οὐδὲ ἐναρμόνιον, οὐδὲ μέλος λέγοιτο, ἀλλ' ἀπηχὲς καὶ ἀνάρμοστον καὶ ἄῤῥυθμον φώνημα. Canebant autem post Horas. Codinus. Ψάλλονται οὖν αἱ ὧραι, ὡς ἔθος, μετὰ τῶν τροπαρίων. Et paulo post. Τῶν ὡρῶν καὶ τῶν τροπαρίων ψαλλομένων, πάρεστι μὲν ὁ βασιλεύς. Nonnulla ex his erant, quae fecerant Anthimus, & Timocles. Theodorus Anagnosta Eclog. I. Ἄνθιμος καὶ Τιμοκλῆς, οἱ τῶν τροπαρίων ποιηταί, κατὰ φατρίας διηρέθησαν. Cedrenus tradit eos scripsisse anno VIII. Leonis Magni. Haec verba sunt in illius Vita. Τῷ ὀγδόῳ ἔτει Ἄνθιμος καὶ Τιμοκλῆς, οἱ τῶν τροπαρίων ποιηταί, ἐγνωρίζοντο. Eius vero, quod post secundum antiphonum canebatur, auctores credebantur antiquissimi Iosephus, & Nicodemus; alii ad Iustinianum originem referunt. Germanus in Histor. Ecclesiast. Τὸ δὲ τροπάριον, ὁ κατὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἀντιφώνου, ποίημά ἐστιν Ἰωσὴφ καὶ Νικοδήμου, ἀπαίροντες γὰρ τὸν κύριον πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι αὐτὸν, ἐμνήσθησαν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σώματος τοῦ κυρίου, καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἀχωρίστου θεότητος. ἔνιοι δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸ αὐτὸ τροπάριον ἐκπεφώνηται παρὰ τοῦ τῆς θείας λήξεως βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, σφόδρα καὶ αὐτὸ τοῖς συμβόλοις τοῦ χριστοῦ γεννήσεως ἐφαρμόζον.

ΤΡΟΠΟΔΕΜΕΝΟΣ.

Τροποδεμένος. Versutus. Callidus. Glossae Graecobarbarae. Πανοῦργος. πολύτροπος. τροποδεμένος. παράβολος.

ΤΡΟΥΛΙΟΝ.

Τρουλίον. *Trulla*. Hierocles ἱππιατρ. lib. II. cap. LXXIV. Καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς τὸ τρουλίον, ἐπίβαλλε τὴν ἄσφαλτον μὴ κινῶν αὐτήν.

ΤΡΟΥΛΛΑ. ΤΡΟΛΛΟΝ. ΤΡΟΥΛΛΟΣ.

Τροῦλλα. *Trulla*. Codinus. Περί τε τὸ ἄκρον τοῦ σκιαδίου, καὶ τὸν γύρον τῆς τρούλλας. Basilic. Eclog. LXIV. Κανδηλάβρα, λύχνοι, τροῦλλαι, χαλκᾶ σκευή. Glossae Graecolatinae. Τροῦλλα. *Trulla*. Dicebant etiam τροῦλλος, & τροῦλλον. Codinus in Orig. Constantinop. Ἐξ οὗ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν φέρεται λόγος, ὅτι ὁ τροῦλλος κισσάρινός ἐστιν. Et ibidem non semel. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. XIII. Δεκάτη Δαλισανδός, ἐν ᾗ τὸ σκευτάριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου ἐν τῷ τρούλλῳ (a) τοῦ ναοῦ αὐτοῦ ἀποκρέμαται. Metrodorus in Martyrio Sancti Dionysii. Τόπον εὔθετον ὀφείλοντα φυλάττειν τῶν ἁγίων μαρτύρων τὰ ὀστᾶ, πάσῃ ἐπιμελείᾳ καλεζήτησε, καὶ εὑροῦσα μέγα τροῦλλον, οἰκοδομὴν ἐσφράγισεν.

[a] Τροῦλλος, hic est hemisphaerium Templi. *Donius*.

ΤΡΟΥΛΛΩΤΟΝ.

Τρουλλωτόν. *Trullatum*. Chronicon Constantinopolit. Τὸν δὲ τρουλλωτὸν σαῦλον ἔκτισε Μιχαὴλ ὁ υἱὸς Θεοφίλου, κοσμήσας αὐτὸν, καὶ καμαρώσας πολυτελῶς.

ΤΡΟΥΜΠΕΤΑ. ΤΡΟΥΜΠΕΤΑΡΗΣ.

Τρουμπέτα. Italicum, *Trombetta*. Tuba. Corona pretiosa. Τρουμπέτα. *Tuba*. Σάλπιγξ. Anonymus De nuptiis Thesei. Καὶ τότε ἀρχινήσασι τρουμπέτες καὶ πεγνήδια. Et Τρουμπετάρης. *Trombettiere*. Eadem Corona. Τρουμπετάρης. *Tubicen*. Σαλπιγκτής.

ΤΡΟΥΠΑ.

Τρούπα. Praefurnium. Os furni. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ.

Τρυφερότητα. Mollities, pro Τρυφερότης. Vide Μαλακτοκοπία.

ΤΡΩΓΛΙΤΗΣ.

Τρωγλίτης. Passer. Eustathius ad Iliad. β'. Διαζωγραφεῖ τὸν στρουθόν. ἔοικεν αὕτη εἶναι, ὁ λεγόμενος ἰδιωτικώτερον τρωγλίτης.

ΤΡΩΝΝΕΙΝ.

Τρώννειν. Vulnerare. Glossae Graecobarb. Ἄτρωτος, ὅπου δὲν τρώννεται, ἢ πληγώννεται.

ΤΥΜΒΟΛΟΣ.

Τύμβολος. *Tumulus*. *Tumbula*. Chronicon Constantinopolit. Τότε λεγόμενον τριέξοδον τὸ εἰς τὰ κῦφα κάτωθεν τοῦ ἁγίου Μωκίου ὑπάρχον ἐπηρέθη, ἔνθα καὶ τύμβολοι ἑλλήνων καὶ ἀρειανῶν ὑπάρχουσι κεχωσμένοι.

ΤΥΜΠΑΝΙΑ.

Τυμπάνια. Pilea mulierum Constantinopolitanarum tympani formam referentia. Nicetas in Alexio Comneno lib. I. Προσεκάθητο λαμπρῶς διεσκευασμένη λίθοις τε καὶ μαργάροις τὸ τυμπάνιον ἀναδοῦσα. Iterum De Reb. Gest. post Excid. Urbis. Τὰ δὲ γυναικεῖα τυμπάνια, καὶ τὰ τῶν ὅλων καὶ λευκῶν τριχῶν ἐπικροτάφια καθέματα, τοῖς ἵπποις περιετέθεσαν. Strabo quoque de mulieribus Hispanis narrat lib. III. Τυμπάνιον περιχεῖσθαι, πρὸς μὲν τῷ ἰνίῳ περιφερὲς καὶ σφίγγον τὴν κεφαλὴν μέχρι τῶν παρωτίδων, εἰς ὕψος δὲ καὶ πλάτος ἐξυπτιασμένον κατ' ὀλίγον.

ΤΥΠΙΚΑ.

Τυπικά. Psalmi CII. & CXLV. quos per vices die Dominico in Officio Divino Chorus canebat. Et priorem quidem psalmum, τὰ πρώ-

τὰ πρῶτα τυπικὰ, alterum, τὰ δεύτερα adpellabant. In Liturgia Chrysostomi. Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικὰ, εἴ ἐστι κυριακή. Et postea. Μετὰ τὰ εἰρηνικὰ τὰ δεύτερα ψάλλει ὁ χορὸς τὸ δεύτερον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικὰ τὰ δεύτερα, εἴ ἐστι κυριακή. Triodium. Καὶ ἀναγινώσκονται κατὰ χήστες εἰς τὴν λειτουργίαν, τοπικά.

ΤΥΠΩΝΝΕΙΝ.

Τυπώννειν, pro Τυποῦν. Glossae Graecobarbarae. Τυπώννει καὶ εἰκονίζει τὴν δόξαν.

ΤΥΡΑΓΝΙΑ.

Τυραγνία, pro Τυραννίς. Cruciatus. Dolor. Anxietas. Anonymus De nupt. Thesei.

Φόβον μόνον καὶ κόλασι καὶ τυραγνία μεγάλη
Θησέος εἶχε ἀπ' αὐταῖς.

ΤΥΡΗ.

Τυρή. Corona pretiosa. Τυρή. *Caseus*. Τυρός.

ΤΥΡΙΝΗ.

Τυρινή. Septimana eadem, quae τυροφάγος. Typicum Sabae cap. IV. Τὰς δὲ δύο ἑβδομάδας τῆς τε ἀπόκρεω, καὶ τῆς τυρινῆς, στιχολογοῦνται εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα δύο.

ΤΥΡΟΒΟΛΙΟΝ.

Τυροβόλιον. Scholiastes Theocriti. Idyll. XI. Ταρσοὶ, τὰ κοινῶς λεγόμενα τυροβόλια.

ΤΥΡΟΓΑΛΟΝ.

Τυρόγαλον. Serum lactis. Moschopulus. Ὀῤῥὸς, τὸ κοινῶς καλούμενον τυρόγαλον.

ΤΥΡΟΦΑΓΟΣ.

Τυροφάγος. Septimana, quae sequebatur τὴν ἀπόκρεω. Nicon De Relig. Armen. *Septimana quoque* τῆς τυροφάγου *carne vescuntur, ieiunantes septimana, quae est ante* ἀπόκρεω, *intensis ieiuniis, praeter panem, & aquam nihil aliud gustantes.* Balsamon in Respons. ad Marcum Patriarcham Alexandrinum. Υπέξελέ μοι τὰς τετράδας καὶ τὰς παρασκευὰς τῆς ἀπόκρεω, τῆς τυροφάγου, τῆς διακαινισίμου, (ita legendum supra admonui) καὶ τοῦ δωδεκαημέρου. Anna Comnena Alexiad. lib. II. Νὺξ δ' ἦν ἡ τῆς τυροφάγου κυριακῆς, καθ' ἣν ὁ ἡμῶν πατὴρ ταῦτα ἐσκέπτετο. Tunc magnum ieiunium suum agebant Tetraditae. Idem Balsamon tradit paulo post. Κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς τυροφάγου νηστεύουσιν οἱ τετραδῖται οἱ αἱρετικοὶ νηστείαν μεγάλην. Neque alleluia hac septimana psallebatur, praeterquam feria quarta, & sexta. Triodium. Τῇ ἑβδομάδι τῆς ἀπόκρεω ἀλληλούια οὐ ψάλλομεν. ἐκκόπτομεν δὲ καὶ τὸ ἓν κοντάκιον τοῦ ψαλτηρίου ἀπὸ τοῦ ὄρθρου, καὶ λέγομεν αὐτὸ εἰς τὸν ἑσπερινόν. ὡσαύτως ποιοῦμεν ἐπὶ τῇ ἑβδομάδι τῆς τυρινῆς, ἄνευ τῆς τετάρτης, καὶ ἕκτης. ἐν γὰρ ταύταις ψάλλομεν ἀλληλούια, ποιοῦντες καὶ μετανοίας. Instituit Heraclius Imperator voti reus, bello cum Chosroe Persarum Rege feliciter peracto. Illud ipsum Triodium alibi. Περὶ μέντοι τῆς τυροφάγου φασί τινες τὸν βασιλέα ἡράκλειον ἐντάξαι, κρεωφάγον οὖσαν τὸ πρότερον. κατὰ χοσρόου γὰρ καὶ περσῶν ἐπὶ ἓξ ἔτεσιν ἐκστρατεύσας, ηὔξατο τῷ θεῷ, εἰ κατ' ἐκείνων ἰσχύσει, ταύτην μεταμεῖψαι, καὶ μεταξὺ νηστείας καὶ τρυφῆς καταστῆσαι. Porro esu casei, aut etiam ovorum, poenitentes solvebant ieiunium suum, puta si clerici essent; nam alii id carne faciebant. Nesteuta in Nomocane. *Pro communione participes exsistant sanctificationis illuminationum, & sic ieiunium solvunt, alii quidem caseo, & ovis, mundani vero carne.*

ΤΥΡΩΝ.

Τύρων. Vide Τίρων.

ΤΥΦΑ.

Τῦφα, sive Τοῦφα. *Tufa*. Zonaras in Basilio Porphyrogenneta. Τιάρα ταινιωθεὶς ὀρθία, ἣν τοῦφαν καλεῖ ὁ δημώδης. Ioannes Tzetzes Chil. VIII.

Ὕστερον ἐν ταῖς νίκαις δὲ ἡμῖν οἱ στεφηφόροι
Σφαῖς κεφαλαῖς ἐπέθεντο τιάρας, ἤτοι τύφας.

ΤΥΦΛΑΡΑ.

Τυφλάρα. Caecitas. Glossae Graecobarb. Στρέψιμον τῶν ὀμματίων. τυφλάραν. στραβάραν.

ΤΥΦΛΩΝΝΕΙΝ.

Τυφλώννειν, pro Τυφλοῦν. Occoecare. Glossae Graecobarbarae. Σχίζει. σπαράσσει. ἢ ὅπου τυφλώννει.

ΥΒΡΙΣΣΙΑ.

Ὑβρισσία. Corona pretiosa. Ὑβριστία. *Iniuria*. Ὕβρις.

ΥΓΡΟΠΙΣΣΟΝ.

Ὑγρόπισον, sive Ὑγρόπισσον. Liquida pix. Demetrius Constantinop. Hieracosoph. lib. II. cap. VIII. Ἰατρεύσεις δὲ οὕτως. ὑγρόπισον καθαρὸν μετὰ μέλιτος αὐτοῦ δώσεις πιεῖν ὀφὰ τρεῖς. Occurrit illic pluries, & varie scribitur, modo ὑγροπίσσα, modo ὑγροπίσιν, quoque. Scholiastes Nicandri ad Alexip. Ὡς ἡ μὲν ὀσμὴ ὁμοία ἐστὶ πίσσῃ χυτῇ, ὅ ἐστι, τῷ ὑγροπίσσῳ. ἡ δὲ γεῦσις, κεδρίσι.

ΥΔΡΟΜΥΣΤΗΣ.

Ὑδρομύστης. Qui aquae lustrali in vestibulo templi praefectus ineuntes, exeuntesque adspergebat. Est epistola Synesii CXXI. quae inscribitur, ἀναστασίῳ ὑδρομύστῃ.

ΥΔΡΟΣΑΤΟΝ. ΥΔΡΟΡΟΣΑΤΟΝ.

Υ῾δροσάτον, sive Υ῾δροροσάτον. Aqua rosea. Alexander Trallianus, Nonus, Simeon Sethi, & alii. Scribitur etiam truncate δροσάτον. Vide supra.

ΥΕΛΟΠΙΖΕΙΝ. ΥΕΛΟΠΗ.

Υ῾ελοπίζειν. Oculos quasi vitreos habere. Vitium in accipitribus. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. LXVII. Ε᾿ὰν ὁ ἱέραξ ὑελοπίσῃ τὺς ὀφθαλμὺς, ὕτως αὐτὸν νοήσεις. Ipsum vitium ὑελοπὴ dicitur, Et illud caput inscribitur, Εἰς ὑελοπὴν ὀφθαλμῦ.

ΥΙΟΤΗΣ.

Υ῾ιότης. Filiatio. Vox, qua adpellabantur laici, aut inferioris ordinis clerici. Basilius Achridenus in epist. ad Hadrianum Papam. Τὶ ὖν πρὸς ἡμᾶς ἡ παραβολὴ τῦ πλανηθέντος προβάτυ, ἁγιώτατε πάπα; τί δὲ ἡ εἰκὼν τῆς ἀπολωλυίας δραχμῆς; ἡμεῖς γὰρ ὔτε ἐκπεσόντας ἑαυτὺς τῶν σῶν κόλπων φαμὲν, ὔτε τὴν υἱότητα ἢ τὴν ποιμαντικὴν ἀποφεύγομεν, ἵνα κὴ ὕτως ὀνειδιζώμεθα. Gulielmus Bibliothecarius in Stephano VI. *Hac adloquutione Missam celebrans populum admonuit. Filiationem vestram, carissimi, commonemus, ut convenientes ad sacratissimum Dei templum id diligenter pertractare studeatis, ad quod venistis.*

ΥΠΑΓΚΩΝΙΟΝ.

Υ῾παγκώνιον. *Cubital*. Glossae Graecolatinae interpretantur, *Cervical*. Non satis recte, ut ipsa dictio loquitur. Romani delinquente Imperio, & cum eo quoque ipsa lingua *Succubitanam* dixerunt. Itaque lego apud Trebellium in Claudio. *Albam subsericam unam, cum purpurea succubitana*. Succubitanas autem intellige stragulas, qualibus hodie etiam uti magnates videmus, quorum subsellia iis instrata. Scio viros magnos aliter sentire de isto Trebellii loco, tamen licet mihi dissentire sine illorum offensa.

ΥΠΑΚΟΗ.

Υ῾πακοή. Menologium. Ο῾ ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ, ὁ πολυέλεος, κὴ καθίσματα τῦ ἁγίυ. Marcus Hieromonachus De Dub. Typ. cap. LXVI. Μετὰ τὸ τρισάγιον ὐ. λέγομεν τὴν ὑπακοὴν τῦ ἤχυ, ἀλλὰ τὸ προεόρτιον κοντάκιον, ἢ τῆς ἑορτῆς. Occurrit passim in Ritualibus Graec.

ΥΠΑΝΔΡΕΜΑΤΟΝ.

Υ῾πανδρέματον. Matrimonium. Coniugium. Glossae Graecobarbarae. Ω῎ραν γάμυ, καιρὸν ἐπιτήδειον τῦ ὑπανδρεμάτυ, κὴ ἁρμασίας.

ΥΠΑΝΤΗ.

Υ῾παντή, sive Υ῾παπαντή. Festum, *Occursus*, quod in Ecclesia Occidentali *Purificationis* adpellatur. Micrologus De Eccles. observat. cap. XLVII. Υ῾παντὴ *nuncupatur obviatio, quia venerabiles personae Simeon, & Anna, eo die obviaverunt Domino, dum praesentaretur in templo*. Codinus. Κατὰ τὴν τῆς ὑπαπαντῆς ἑορτὴν εἰς τὸν βλαχερνῶν ναὸν ἀκολουθύντων καὶ τῶν βαράγγων. Videndus quoque Amalarius De Eccles. Offic. lib. IV. capit. XXXIII. Celebrabatur postridie Kalend. Februarii. Clare ecce in Constitut. Man. Comneni. Η῾ δευτέρα τῦ φεβρυαρίυ, διὰ τὴν τῦ σωτῆρος ὑπαπαντήν. Itaque error est apud Phranzen Chron. lib. II. cap. X. *Discessimus Calendis Februarii hora prima post meridiem festi Dominici, quod* ὑπαπαντὴ *dicitur*. Sed puto culpam esse librarii, quam miror tamen non animadversam erudito illius interpreti, & editori, Pontano. Institutum vero hoc festum sub Iustiniano, Pontifice Pelagio. Siffridus Presbyter Epitomes libro I. *Sub Pelagio Papa, & Iustiniano Imperatore, sumsit initium apud Constantinopolim, ut* ὑπαντὴ *Domini, idest Purificatio Beatae Mariae Virginis solenniter celebraretur*. Et quidem anno Imperii eius decimoquinto. Landulphus Sagax in Vita eius. *Anno decimoquinto Imperii Iustiniani mense Octobri facta est mortalitas Byzantii. Et eodem anno Hypapante Domini sumsit initium, ut celebraretur apud Byzantium secunda die Februarii mensis*. Incidit autem hic annus XV. Iustiniani in Christi DXLII. Itaque cum Landulpho congruit Sigebertus, qui in Chronico suo factum hoc dicto Christi anno adscribit. Cedrenus seorsum abit, & originem reiicit in annum nonum, sive ultimum Iustini, cui Iustinianus successit. Vide eum pag. 300.

ΥΠΑΤΙΑ.

Υ῾πάτια. Nummi Consulares. Hic mos fuit. Consules initio Magistratus sui pecunias in populum spargebant. Graeci isti recentiores ὑπάτια sc. νομίσματα adpellabant. Nec Consules tantum, sed & Imperatores faciebant in Coronatione sua, vel perfecto aliquo opere insigni. Codinus in Orig. Constantinop. De Iustiniano, quum templum Sophiae absolvisset. Καὶ ἐποίησεν ὑπάτια, καὶ ἔδωκε κεντηνάρια τῷ λαῷ διὰ στρατηγίυ μαγίστρυ. Cedrenus ὑπατείας aliquoties nominat. Ad Consules, quod attinet, vide *L. Ordinem* 2. *C. de Coss. & non sparg. ab his pec.*

ΥΠΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

Υ῾πεκκλησίων. Qui Imperatoris partes in Ecclesiasticis rebus obibat. In Disputatione Gregentii. Ε῞να τῆς συγκλήτυ αὐτῦ τῦτον ἀπέφηνεν, ὑπεκκλησίονα αὐτοῦ ποιήσας. Vide Πατρίκιος.

ΥΠΕΡΠΑΣΙΔΙΟΝ.

Ὑπερπασίδιον. Quasi *Super passagium*. Locus per quem necessario transitur. Constantinus in Tacticis. Ὅταν δὲ μέλλης διαβαίνειν μετὰ τοῦ στρατοῦ εἰς ὀρεινοὺς τόπους καὶ στενοὺς, καὶ δύσκωλον χώραν, ἀναγκαῖόν ἐστιν τινὰ προπέμπης μέρος ἐκ τοῦ στρατεύματος, καὶ κρατῇς τὰ ὑπερπασίδια (a), καὶ κλεισούρας πρὸς τὸ μὴ προλαβεῖν τοὺς πολεμίους.

ΥΠΕΡΠΛΕΟΝ.

Ὑπέρπλεον. Respondet Gallico, *Surplus*. Est autem tributi genus ab Alexio Comneno excogitatum, exactumque. Zonaras. Ἐντεῦθεν ἀπογραφεῖς πανταχοῦ τῶν ἐν ἀγροῖς καὶ χωρίοις διαφερουσῶν τοῖς ὑπηκόοις ἐστέλλοντο κτήσεων, καὶ τὰ καινὰ τῶν ὀνομάτων ἐπινενόητο, τὸ ὑπέρτιμα λέγω, καὶ τὰ ὑπέρπλεα, καὶ ἄλλοτε ἄλλοι ἐπηρειῶν κατὰ τῶν ὑπηκόων εἰσήγοντο.

ΥΠΕΡΠΥΡΟΝ.

Ὑπέρπυρον. Viri docti interpretantur, velum coloris ignei, apud Codinum. Ἔνι δὲ καὶ τελαγμένον δίδοσθαι πρὸς τὸν μέγαν πριμμικήριον κατὰ κυριακὴν χάριν δικανικίου ὑπέρπυρον ἕν. Sed errant toto coelo; nam est nummi genus. Scholiastes Harmenopuli lib. I. Titulus XV. Καὶ ἐνταῦθα γὰρ ἄδηλόν ἐστιν, εἴ τε τῷ πέτρῳ παρ' ἐμοῦ ἠριθμήθησαν τὰ ρ' ὑπέρπυρα, εἴ τε ἐμοὶ παρ' ἐκείνου. Theorianus in Legat. Armen. Ἔστωσαν ὡς ἐν ὑποθέσει ἐνταῦθα ὑπέρπυρα τρία, μιᾶς ὄντα φύσεως, χρυσοῦ δηλονότι. Et mox iterum. Πόσα νῦν εἰσι ταῦτα τὰ ὑπέρπυρα. In cuius loci interpretatione labitur ibidem vir eruditissimus Ioannes Leunclavius, dum τὰ ὑπέρπυρα vertit modo, *igne potiora*, modo, *ignita*. Corrigendum autem est Chronicon Constantinopolit. quod ἀνέκδοτον penes me habeo. Ὅπερ λαβὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ θαυμάσας, δέδωκε τῷ κομίσαντι ὑπέρπυρα ἑκατόν. Male illic exaratum est, ὑπὲρ παρὰ ἑκατόν. Item Wilhelmus Tyrius De bello sacro lib. XVIII. cap. XII. *Dotis autem quantitas erat in centum millibus hyperpyrorum iusti ponderis, exceptis decem aliis eiusdem monetae millibus, quos dominus Imperator ad opus nuptialium expensarum liberaliter contulit; & excepto mundo virginali, in quo tam in auro, quam in gemmis, vestibus, & margaritis, tapetis, & holosericis, vasis quoque pretiosis, quadraginta millia iusta aestimatione poterant computari*. Mendose editur, *centum millibus hyperorum*. Et observa illic dotem filiae Imperatoris Constantinopolitani, nempe Isaacii Comneni. Hesychius alibi laminam esse dicit. Ἔλασμα, ὑπέρπυρον.

ΥΠΕΡΤΙΜΟΝ.

Ὑπέρτιμον. Tributi genus ab Alexio Comneno institutum, teste Zonara. Vide verba eius in Ὑπέρπλεον.

(a) Gallice dixeris, *les havos passages*. *Donius*.

ΥΠΕΡΤΙΜΟΣ.

Ὑπέρτιμος. Titulus Metropolitani. Sciendum autem Metropolitanorum duos fuisse ordines: quorum hi quidem ὑπέρτιμοι, & ἔξαρχοι dicebantur, hi vero tantum ὑπέρτιμοι. Videatur Codinus De Offic. Constantinop. pag. 229. & sequentibus. Alexius porro Comnenus Venetorum quoque Patriarcham, ὑπερτίμου titulo insignivit. Narrat Anna de eo lib. VI. Ὑπέρτιμον δὲ καὶ τὸν πατριάρχην σφῶν (βενετίκων) ἠξίωσε μετὰ τῆς ἀλόγου ῥόγας.

ΥΠΟΒΟΛΟΝ.

Ὑπόβολον. Glossae Basilicorum. Ὑπόβολόν ἐστι τὸ ἐπὶ τῇ ποσότητι τῆς προικὸς ὑποβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰς πλέον ἀναβιβαζομένης τῆς προικός. Vide Harmenopulum lib. IV. Tit. X. Suidas annulum interpretatur, ὑπόβολον, τὸ δακτυλίδιον. Intelligo istum, qui in sponsalibus arrabonis vicem dabatur. Et ita usurpabant. Non aliter acceperis in LL. Leonis, & Constantini. Ἐὰν οἱ συναλλάσσοντες νομίμως συναλλάσσωσι, καὶ μὴ ὦσιν ἐκ τῶν κεκωλυμένων, τουτέστι δι' ἀρραβώνων, ἤγουν ὑποβόλων, ἢ δι' ἐγγράφων. Item apud Attaliaten Pragmat. Tit. XXVII. Ἀζημίως λύεται ὁ γάμος, ἤδη ὑποβόλου διδομένου παρὰ τοῦ ἀνδρός.

ΥΠΟΓΟΝΑΤΙΟΝ.

Ὑπογονάτιον. Quod genibus substernebant preces facturi. In Liturgia Chrysostomi. Εἶτα τὸ ὑπογονάτιον λαβὼν, εἴ ἐστι πρωτοσύγκελλος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξιότητά τινα, καὶ εὐλογήσας αὐτὸ, καὶ ἀσπασάμενος, λέγει. Etiam ἐπιγονάτιον, & γονυκλινὲς nuncupabatur. Sed de his vocibus eiximus suo loco.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑΡΙΟΣ,

Ὑποδηματάριος. Glossae Graecolat. Ὑποδηματάριος. *Calceamentarius*. *Caligarius*.

ΥΠΟΔΟΚΑΡΙΟΣ.

Ὑποδοχάριος. Auxiliator. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. XI. Ἐὰν οὐχ εὑρήσωσιν ἐκεῖσε αὐτὸν, ἀλλ' ὑποδοχαρίους τοὺς παρ' αὐτοῦ καταλειφθέντες. Et mox. Ἑτέρους πάλιν ἀγαγεῖν ὑποδοχαρίους, τοῦ στρατηγοῦ ἴσως πάλιν μὴ κινήσαντος. Iterum cap. XXI. Καταλιμπανέτω δὲ ἐν ᾧ τόπῳ ηὐλίζετο ἓξ ἄνδρας, ἢ ὀκτὼ, τοὺς ὑποδοχαρίους καλουμένους, μετὰ καί τινος ἄρχοντος τῶν χρησίμων.

ΥΠΟΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Ὑποθηκάριος. *Hypothecarius*. Balsamon ad Concil. IV. Can. XVII. Πᾶσα ἀγωγὴ προσήκουσα σεπτῷ οἴκῳ, εἴτε προσωπικὴ, εἴτε ὑποθηκαρία ἐστὶν, οὐχ ὑπερβαίνεται τεσσαράκοντα ἔτη. Apud Suidam in πρίσκος, Auctor incertus. Ὁ νόμος ἐμποδὼν ἵστατο τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἁπάσας εἰς τριακοντοῦτιν παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δὲ

ἄτλας

ἄτλας κ̓ τὰς ὑποθηκαρίας πάσας τεσσαράκοντα ἐνιαυτῶν μήκει ἐκκρέων.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΒΡΑΚΙΟΝ.

Υ῾ποκαμισόβράκιον. Subfeminale. Codinus in Orig. Constantinop. Καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, κ̓ τὸ ὑποκαμισόβράκιον, κ̓ τὸ σφικτήριον, κ̓ τὸ φακεώλιον αὐτοῦ λαβὼν συνέδησεν αὐτά.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΝ.

Υ῾ποκάμισον. Subucula. Suidas. Ε᾽πενδύτης, τὸ ἐσώτατον ἱμάτιον, ὃ καὶ ὑποκάμισον λέγεται. Theophylactus Commentar. ad Matthaeum cap. v. Χιτὼν κυρίως τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον ὑποκάμισον. Codinus. Ε᾽νδύουσι τούτους ὑποκάμισα, ἤως χιτῶνας. Occurrit pluries apud Achmetem capp. CXXXI. CLVIII. CCXXX. Hodie ποκάμησο dicunt. Corona pretiosa. Ποκάμησο. *Interula*. Χιτών.

ΥΠΟΜΕΝΙΣΚΕΙΝ.

Υ῾πομενίσκειν, pro Υ῾πομένειν. Ferre. Gloss. Graecobarb. Ε᾽κεῖνος ὅπου ὑποφέρει, κ̓ ὑπομένει, κ̓ ὑπομενίσκει, ἢ ἀπομενίσκει.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Υ῾πομνηματογράφος. Hic perscribendis Commentariis vacabat, eratque duplex: in Palatio unus, alter in Ecclesia. Palatini mentio est in *l. si quos* 59. *Cod. De Decur.* & apud Procopium in Esaiam. Φασὶ δὲ, ὡς τοῦ προφήτου τοὺς παρὰ τοῦ Θεοῦ λόγους κηρύττοντος παρῆσάν τινες οἱ λεγόμενοι ὑπομνηματογράφοι τὰ λεγόμενα σημειούμενοι. Ecclesiasticus secundum post Exocatacoelos locum tenebat, ut didicimus ex recensione Ioannis Episcopi Citri, quae exstat in eius Responsis. Sed postea mutato ordine quintus factus est, ut cognoscimus ex indice Codini. Munus eius, quod diximus, & ipsum nomen satis clare loquitur, & Codinus describit. Ο῾ ὑπομνηματογράφος εἰς τὸ γράφειν τὰ ὑπομνήματα. Hic idem aegrotante, vel absente Chartophylace promulgabat etiam, & legebat Regesta. Ioannes Episcopus Citri in Resp. Νοσοῦντος μέν τοι τοῦ χαρτοφύλακος, ἢ ἀποδημοῦντος, ἀντ' ἐκείνου τῷ ὑπομνηματογράφῳ ἀνεῖται ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τοῦ τοῦ χαρτοφυλακικοῦ σεκρέτου ὑπομνηματισμῶν.

ΥΠΟΝΟΡΙΟΝ.

Υ῾πονόριον. Hero in παρεκβολ. τοῦ δὲ λαοῦ κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐξορμῶντος, εἴτε διὰ παραπορτίων, εἴτε διὰ τῶν ὑπονορίων.

ΥΠΟΝΥΜΦΙΣ.

Υ῾πονυμφίς. Paranympha. Suidas. Δημιουργοὺς ἐκάλουν τὰς νῦν λεγομένας ὑπονυμφίδας. Reperitur quoque in Scholiis Aristophanis.

ΥΠΟΠΙΠΤΕΙΝ.

Υ῾ποπίπτειν. Hoc facere dicebantur poenitentes, qui a communicatione exclusi stabant intra Ecclesiam post suggestum, & exibant cum Catechumenis. Basilius Magnus Can. LVIII. Ο῾ μοιχεύσας πεντακαιδεκαετίαν. τέσσαρα μὲν ἔτη προσκλαίων, πέντε δὲ ἀκροώμενος, τέσσαρα ὑποπίπτων, κ̓ ἐνὶ συνεστώς. Scholiastes. Υ῾ποπίπτων, ἤγουν ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ἱστάμενος ὄπισθεν τοῦ ἄμβωνος, κ̓ ἐξερχόμενος κατὰ τῶν κατηχουμένων. Theorianus in Legat. Armen. Εἶτα τί φησιν ὁ κανών; κ̓ ἑπτὰ ἔτη αὐτῷ πεσοῦνται. τοῦτο δέ ἐστιν, ἐντὸς μὲν τῆς ἐκκλησίας εἰσέρχεσθαι, ἐν δὲ τῷ ὄπισθεν μέρει τοῦ ἄμβωνος ἵστασθαι, κ̓ ἐξιέναι μετὰ τῶν κατηχουμένων. Nicetas Metropolitanus Thessalonicensis in Respons. Μετανοοῦντες δὲ οἰκονομοῦνται δι' ἑξαετίας, πενταετίας, τρία μὲν ἔτη ὑποπίπτοντες, καὶ τὰ λοιπὰ συνευχόμενοι μόνον χωρὶς προσφορᾶς. Synodus Ancyrana Can. XVI. Ο῾ ἀλογευσάμενος, ἀκροασθεὶς μὲν τελῶν πεντεκαιδεκαετίαν ὑποπιπτέτω. Gelasius in Syn. Nic. Δέκα ἔτη ὑποπιπτέτωσαν μετὰ τὸν τῆς τριετοῦς ἀκροάσεως χρόνον.

ΥΠΟΣΕΛΛΙΑΚΟΣ.

Υ῾ποσελλιακός. *Subsellaris*. Sellam portans Nicetas in Alexio Angelo lib. III. Καὶ αὐτὸς δὲ μὴ ὑποσελλιακῷ ἀλόγῳ ἐποχος ὢν ἐπιπαρίων ἐθεᾶτο τὰ δρώμενα.

ΥΣΚΑ.

Υ῾̓σκα. Hispanicum, *Hyesca*. Fomes. Ignitabulum [a]. Suidas. Υ῾̓σα, ἰσφάριον, καὶ ξύλον ἐν ᾧ ἅπτεται πῦρ. Constantinus in Tacticis. Σφενδοβόλα μεγάλα, πυρέκβολα, κ̓ ὕσκαι, Itali dicunt, *Esca*.

ΥΣΤΕΡΝΟ. [b]

Υ῾στερνό. Corona pretiosa. Υ῾στερνό. *Extremum*. Ε῎σχατον.

ΥΣΤΕΡΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Υ῾στερούτζικος. Posterior. Ioannes Tzetzes Chil. XII.

Ο᾽λίγον δ' ὑστερούτζικος χρόνοις τετρακοσίοις.

Tale est, μικρούτζικος. Parvus. Glossae Graecobarbarae. Μικρὸν, ἢ μικρούτζικον, ἢ μικρούλλικον.

ΥΨΙΣΤΑΡΙΟΣ.

Υ῾ψιστάριος. Sectae genus. Hesychius. Υ῾ψιστάριος, αἵρεσις ὥς φασι τῶν τὸν ὕψιστον σεβομένων. Gregorius Presbyter in Vita Gregorii Nazianzeni. Καὶ τὴν τῶν ὑψισταρίων ἀποσεισάμενος δεισιδαιμονίαν κ̓ πλάνην, γνήσιος μύστης ἀνεφάνη τῆς χάριτος. Et ipse Nazianzenus in Orat. Fun. in patrem. Υ῾ψιστάριοι τοῖς ταπεινοῖς ὄνομα.

[a] Seu potius *Igniarium*. *Donius*.

[b] Quasi ὑστερινόν. *Donius*.

ΤΥΩΝΝΕΙΝ.

Τ'ψώννειν, five Τ'ψόνειν. Elevare. Extollere. Glossae Graecobarbarae. Α'ρας. κυφίσας. ὑψώννοντας. ψιλόννοντας.

ΦΑΒΑ. ΦΑΒΑΤΟΝ.

Φάβα (a). *Faba*. Glossae Servii. *Faba*. Φάβα. Etymologici Auctor. Ε'τνος ὑδετέρως, ὃ νῦν φάβα καὶ ἰδιῶται καὶ ἀγροῖκοι ὀνομάζουσιν. Hesychius. Φάβα, μέγας φόβος, καὶ τὸ σύνηθες ὄσπριον. Pelagonius Hippiatr. lib. II. cap. CV. Φάβα ἑψήσας εἰς ὕδωρ λέιωσον μετὰ μέλιτος. Habes quoque apud Aristophanis Scholiast. ad Ranas. Hinc Φαβάτον. *Fabatum*. Phaemon Cynosophii cap. XXIV. Φαβάτυ λευκῦ τὴν α. ἐλαίυ ξέςlω α. ἀξυγίυ ἀλισῦ τὸ ἴσον. Cyrillus in Lexico. Ε'τνυς, φαβάτυ, ἢ ὀσπρίυ. Latinis Barbaris etiam *Fabana* dicitur. Anonymus in Vita S. Carulelphi. *Tantam fabanam coxit, ut per totam bebdomadam satis baberet*. Perperam est in Manuscripto *Fabianam*.

ΦΑΒΡΙΚΙΣΙΟΣ.

Φαβρικίσιος. *Fabricensis*. Vide Φαυρικίσιος.

ΦΑΒΡΙΞ.

Φάβριξ. *Fabrica*. Vt Κάλιξ, *Caliga*. Δέλφιξ, *Delphica*, & talia. Iustinianus Novella LXXXV. Συνείδομλυ τὸ τῆς ὁπλοποιΐας ἔργον μηδένα μὲν ἰδιώτlω ἐργάζεσθαι, μόνυς δὲ ἐκείνυς τὰ ὅπλα κατασκευάζειν τὺς ἐν ταῖς δημοσίαις καλαλεγομένυς φάβρικι. Et mox. Ε'ν τῷ σκρινίῳ τελαγμένυς τ̃ φαβρίκων.

ΦΑΓΕΝΗ.

Φαγένη. Dolium. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΦΑΓΗ.

Φαγή. Esca. Pabulum. Corona pretiosa. Φαγή. *Pabulum*. Βορά.

ΦΑΓΗΝ.

Φαγῆν. Mensa. Glossae Graecobarbarae. Τράπεζα. ταῦλα. Φαγῆν.

ΦΑΓΟΚΥΡΙΣ.

Φαγοκύρις. Dominus helluo. In convitio dicebatur. Palladius Hist. Lausi. in Eulogio. Καὶ ἤρξατο λέγειν κατ' αὐτῦ δύσφημα, ὡς λοιπὸν πλύνειν τὸν ἄνδρα, ἐπιλέγων αὐτῷ. σκατογλῦτlον (ita corrigendum supra monui) φαγοκύρι, ἀλλότρια χρήματα ἔκλεψας.

(a) In veteri lexico ἰατρικῷ Bibliothecae Reg. Galliae. Ε'ντος. τὸ φάβα. *Donius*.

ΦΑΓΥΛΙΟΝ. ΦΑΓΥΛΛΟΣ.

Φαγύλιον, five Φάγυλλος. *Phaculla*. Marsupium. Vber. Sumen. Hesychius. Φάγυλλοι, μασθοί, μάρσιπποι. Isidorus in Glossis. *Phaculla, perna, petaso*. Suidas. Φαγύλιον, μαρσύπιον. Corrige Cyrillum in Lexico, apud quem male est, φαγάλιον, μαρσύπιον. Hinc compositum, *Phagolidorus*, apud Ethelvverdum in Prologo lib. II. Chronic. *Hortamur in Domino, ne nostra spernantur a phagolidoris dicta, sed potius praeopimas regi Coelorum gratias reddant*.

ΦΑΙΝΟΥΚΛΟΝ.

Φαίνυκλον. *Faeniculum*. Suidas in Etymologico. Μάραθρον, ῥωμαῖοι λέγυσιν αὐτῷ φαίνυκλον, παρ' ὅτι φαιὸν ποιεῖ τὸν ὄχλον, ἤγυν τὸν ὀφθαλμόν. Sed libetne ridere ineptiam etymi?

ΦΑΚΑΡΙΣ.

Φάκαρις. Fulica. Glossae Latinograecae. *Fulica*. Λάρος, ἢ φάκαρις.

ΦΑΚΕΩΛΙΟΝ.

Φακεώλιον, five Φακεόλιον, aut Φακιόλιον. Pilei genus. Suidas. Τινὲς δὲ καὶ κίδαριν λέγυσι περικράνιον πῖλινον. ἢ ςέφανον, ἢ φακιόλιν, ἢ πῖλον βασιλικῶν περσῶν. Germanus in Histor. Ecclesiast. Τὸ περιτραχήλιόν ἐςι τὸ φακεώλιον μεθ' ὃ ἐπεφέρετο ὑπὸ τῦ ἀρχιερέως δεδεμένος, καὶ συρόμενος ἐπὶ τὸ πρόσθεν. Codinus De Offic. Constantinopol. Οἱ ἢ ἄρχοντες (φορῦσι) σκαράμαγκα, ita legendum, φακεώλια, καὶ καβάδια. Origo huius gestaminis a Medis est. Idem Codinus. Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς τῶν μήδων ἀρχῆς ἔλαβε (ὁ κῦρος) τότε φακιώλιον καὶ τὸ ἐπιλύρικον. Quale autem id fuerit videtur ex verbis istis Achmetis cap. CCXXVI. Ε'ὰν ἴδη τις ὅτι ἐφόρεσε φακεώλιον, εὑρήσει ἀξίωμα ςρατηγικὸν μέγιςον, ἀναλόγως τῦ τ̃ ἐκ μήκυς κυκλώσεως τῦ φακεωλίου.

ΦΑΚΙΑΛΙΟΝ.

Φακιάλιον. Palladius Histor. Lausi. Οὐκ ἐθέλω ἐφόρεσεν ἐκτὸς φακιαλίυ. Vide nostras illic notas.

ΦΑΚΛΗ.

Φάκλη. *Facula*. Suidas in Etymologico. Φάκλlω, διὰ τὸ φαίνειν καλεῖν. Sed infelix est in eruendo etymo.

ΦΑΚΡΗ.

Φάκρη. Cohortis Turcicae nomen. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VII. Καὶ ἰωάννης μὲν ὁ χωνιάτης ἔχων τὴν φάκρlω, τὺς βιτάξιδας καλυμένυς, ἐτήει ἐπὶ τὸν τῆς ἀσίας ςρατηγόν.

ΦΑΚΤΟΝ.

Φάκτον. *Factum*. Balsamon ad Marcum Patriarcham Responſ. LXII. Ο' μὲν φάκτον ἀγνοήσας, οἷος ἂν καὶ ἐςὶν, ἀξιῦται κατὰ νόμους συγγνώμης. Saepiſſime occurrit apud Iureconſultos Graecos.

ΦΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ.

Φακτυάριον. *Factuarium*. Gloſſae Baſilicor. Φακτυάριοι, ποιηταὶ, τεχνῖται.

ΦΑΛΙΑ.

Φαλιά. Error. Gloſſae Graecobarbarae. Α'μαρτία. σφάλμα. φαλιά.

ΦΑΛΙΑΖΕΙΝ. ΦΑΛΙΑΝ.

Φαλιάζειν, ſive Φαλιᾶν. *Fallere*. Errare. Ex Italico, *Fallire*. Gloſſae Graecobarbar. E'Φαλίασε, ἔσφαλε. Iterum alibi. Νὰ φαλιᾶ. νὰ σφάλλῃ. Sic *Fallire*, apud Latinos barbaros. Lex Salica Tit. XXIX. *Si quis voluerit alterum occidere, & colpus ei fallierit*, &c. Inde verbale, φαλίασμα. In iisdem Gloſſ. Α"βλεμα, φαλίασμαν, ἁμάρτημα, σφάλμα.

ΦΑΛΚΙΔΙΟΝ.

Φαλκίδιον. *Falcula*. Leo Conſtitutio VI. Κόφινον, κιλίκια, φαλκίδια, τζηκύρια, ματζύκια. Conſtantinus in Tacticis. Δρέπανα, ἀξινάρια, φαλκίδια, πελέκια, σκέπαρνα, τρίβόλια. Suidas in Etymologico. Φαλκίδιον, δρεπάνιον.

ΦΑΛΚΙΜΗΝΟΝ.

Φαλκίμηνον. *Farcimen*. Aliquoties monui in hoc noſtro Gloſſario poſteriores Graecos R, Latinorum in Λ convertere, & contra. Eſt autem *Farcimen*, & Φαλκίμηνον, morbi genus, in iumentis. Abſyrtus Hippiatric. lib. II. cap. XCVII. Περιτλώματα δὲ λέγεται, ἃ ῥωμαϊςὶ καλῦσι φαλκίμηνα, εἰσὶ δ' ἐκβολαὶ ἐν τῷ σώματι ὅμοιαι δοθιῆσι, ἢ μείζονες, ἢ πυῦνται, ἢ ἐκρήξιν λαμβάνυσιν αὐτόματα. Ita corrigo. Hodie editur, φαλκίνηνα, quae lectio nauci non eſt. Vide Vegetii Mulomedicinam libro I. capp. II. VII. XIV.

ΦΑΛΚΟΣ.

Φάλκος. *Falx*. Scholiaſtes Harmenopuli lib. V. Tit. X. Ε"ςι δὲ ἡ μίξις ῥωμαϊκὴ, ἢ δοκεῖ τισιν ἀπὸ τῦ φάλκυς, ὃ δηλοῖ τὴν δρεπάνην, καὶ τὴν τομὴν τὴν ἀπὸ τῆς δρεπάνης, παράγεσθαι.

ΦΑΛΚΩΝ. ΦΑΛΚΩΝΙΟΝ.

Φάλκων, & Φαλκώνιον. *Falco*. Suidas. Φάλκων, φάλκωνος, ὄνομα καὶ εἶδος ἱέρακος. Achmes cap. CCLXXXVII. Ο' ἱέραξ ἢ ὁ φάλκων εἰς δευτέραν ἐξυσίαν ἀπὸ τῦ βασιλέως κρίνεται. Conſtantinus De Adminiſtrat. Imper. Καὶ ἐκεῖνοι ἀντέδωκαν αὐτῷ χάριν ξενίων ψυχάρια δύο, φαλκώνια δύο, σκυλλία δύο.

ΦΑΛΣΟΝ. ΦΑΛΣΙΑ.

Φάλσον. *Falſum*. Gloſſae Baſilicor. Φάλσα. ψεῦδος. Iterum alibi. Δὲ φάλτζις, περὶ φαλσῶν. Ita corrigo. Hodie non recte editur, Δαφάλσεις. Iterum. Κορνήλιος δὲ φάλτζης, ἤγυν περὶ πλαςογραφίας. Hodie editur, Κορνήλιος δελφάτζης, ἤγουν π. π. Hinc φαλσία. *Falſitas*. Anonymus De nuptiis Theſei.

Ω'ς ἦναι φανερὸν σέμεν στὸν κόσμον μ' ἀληθείας.
Τῦ παιγνιδίυ ἀντύχημα γεμάτον τῆς φαλσίας.

ΦΑΛΣΕΥΕΙΝ.

Φαλσεύειν. *Falſare*. Corrumpere. Synodicum capit. XL. Τῆς διαθήκης φαλσευθείσης ὑπὸ εὐςαθίυ τῦ πρεσβυτέρυ ἢ ἐπιτρόπυ.

ΦΑΜΗΛΙΑ.

Φαμηλία, ſive Φαμιλία. Familia. Codinus. εὑρόντες δὲ ἢ τὰς φαμιλίας αὐτῶν, ἐξεπλάγησαν. Diophanes Geoponic. lib. II. Τὰ ὄμβρια συναγέσθω, τὰ εἰς ἡμετέραν καὶ πάσης τῆς φαμηλίας ἐξαρκῦντα χρῆσιν. Achmes cap. CLIX. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς φαμηλίας ἐν τῇ χύτρα εἰσι. In Conſtitutione quadam Romani maioris. Καὶ τῇ αὐτῦ φαμηλίᾳ, ὐ κατὰ τύχην, ἀλλ' ἐκ προνοίας δι' ἑαυτῶν ἢ τῶν προσηκόντων αὐτοῖς γεγονότες. Et paſſim apud Iureconſultos Graecos.

ΦΑΜΙΛΙΑΡΙΚΟΝ.

Φαμιλιαρικόν. Aes, quod familiae alendae nomine dabatur militibus. Mauricius Strateg. lib. II. cap. II. Χρὴ ἀναγκάζεσθαι τοὺς ςρατιώτας, ἢ μάλιςα τὺς τὰ Φαμιλιαρικὰ λαμβάνοντας, πάντως παῖδας αὐτοῖς ἐπινοεῖν, ἢ δούλυς, ἢ ἐλευθέρυς, κατὰ τὴν γινομένην διατύπωσιν. Rigaltius in ſuo Gloſſario.

ΦΑΜΙΛΙΚΟΣ.

Φαμιλικός. *Familiaris*, & Φαμιλικῶς. *Familiariter*. Cedrenus. Τὺς μὲν πρωτεύοντας χερσῶνος τεσσαράκοντα δύο ὄντας, φαμιλικῶς πρὸς τὸν βασιλέα ἐξαπέςειλαν. Errant viri docti, qui interpretantur, *addita cuſtodia*. Neque rectius cenſent, qui *cum familia*. Debuiſſent, *habitu familiari*, ſive *famulari*.

ΦΑΜΙΝΑΛΙΑ.

Φαμινάλια, ſive Φημινάλια, aut Φιμινάλια. *Feminalia*. Etymologici Auctor. Α'ναξυρίδας, φαμινάλια, βρακία. Heſychius. Α'ναξυρίδες, φημινάλια, βρακία βαρβαρικά. Apud Suidam ſcribitur, Φιμινάλια.

ΦΑΜΩΣΣΑ.

Φάμωσσα. *Famoſa*. Libelli famoſi. Apud Suidam in Ιοβιανὸς, Auctor incertus. Α'πέσκωπτεν ὖν αὐτὸν ᾠδαῖς, ἢ παρῳδίαις, καὶ τοῖς λεγο-

λεγομένοις Φαμώσσοις, διὰ τὴν τῆς νισίβιδ☉ προδοσιν Basilic. Eclog. xxxv. Ο᾽ ἄσωτ☉ οὔτε διατίθεται, ὔτε μαρτυρεῖν ἐν διαθήκη δύναται, οὔτε ὁ διὰ φάμωσον καταδικασθείς. Balsamon ad Photii Nomocan. Titul. ix. capit. xxxvi. Τραχύτερον κατὰ στρατιωτῶν κινεῖται, γνωικῶς περὶ τῶν ὑβριζόντων, ἢ τυπτόντων, ἢ ποιούντων φάμωσσα.

ΦΑΝΑΡΗ.

Φανάρη. Laterna, Corona pretiosa. Φανάρη. *Laterna*. Λαμπτήρ. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΦΑΝΑΡΙΟΝ.

Φανάριον. Speculum. Moscopulus. Ε᾽σοπτρον. τὸ κοινῶς φανάριον.

ΦΑΝΕΡΩΝΝΕΙΝ.

Φανερώννειν. Manifestare. Pro Φανεροῦν. Glossae Graecobarbarae. Α᾽ναφαίνειν. λέγειν. νὰ φανερώννυν.

ΦΑΝΤΙΝΑ.

Φαντίνα. Virgo. Anonymus De nuptiis Thesei.

Εἶπαν τὸ πῶς ἐν ἀδελφὴ κυρὰς γὰρ τῆς ῥηγίνας,
Ε᾽μίλια λέγυν τὄνομα ἐκείνης τῆς φαντίνης.

Iterum alibi.

Καὶ πρὸς τὴν τζάμπρα κίνησε ἡ ἔμορφη Φαντίνα [a].

ΦΑΡΑΓΓΙΖΕΙΝ.

Φαραγγίζειν. Praecipitare. Detrudere. Glossae Graecobarbarae. Ε᾽κβαλεῖν, ὠθῆσαι. φαραγγίσαι.

ΦΑΡΑΚΛΩΜΑ.

Φαράκλωμα, pro Φαλάκρωμα. Glossae Graecobarbarae. Φαλαρώματι. εἰς τὸ φαλάκρωμα ἢ φαράκλωμα.

ΦΑΡΑΣ.

Φάρας. Equus generosus. Purum putum Arabicum. Achmes cap. ccxxxiii. Ι῞ππος ὁ Φάρας, ὁ εὐγενής, εἰς ὕψ☉ καὶ ἀξίωμα καλὰ τὴν τῶν ὀνείρων ἐκρίθη κρίσιν. ὁμοίως καὶ ἡ ἵππ☉ ἡ φάρας εἰς εὐγενῆ γυναῖκα. Ita corrigo: male hodie editur, ἵππ☉ τὸ φάρας τὸ εὐγενές. Occurrit toto illo capite passim. Iterum clii. clix. ubi haec verba. Εἶδον κατ᾽ ὄναρ φάραν ξανθὸν ἄχρι μιλία ἐποχούμενον ἐμὲ ἐκεῖνον. Apud Nicetam quoque restituendum censeo in Isaacio Angelo lib. i. Θέλων γοῦν ὁ καῖσαρ τὴν ἑαυτοῦ νίκην ἀνακαλέσασθαι, ἡρματώθη, καὶ ἐκαβαλλίκευσεν ἀραβικὸν φάραν. Editur hodie, ἀραβικὸν φαρήν. Anonymus De bello sacro.

Εἶχεν φλαμέγγυς ἑξακοσίυς, καὶ τριακοσίυς φράγγυς.
Ο῞που ἦσαν ὅλοι ἐκλεκτοὶ ἐπάνω εἰς τὰ φαρία.

[a] Nos Itali etiam *Fantina*, puellam dicimus, uti virum *Fante*.

ΦΑΡΔΥΡΩΘΩΝΟΣ.

Φαρδυρώθων☉. Qui est latis naribus. Orneosophion. Μεγαλόμματ☉, μεγαλόστομος, φαρδόστηθ☉. φαρδυρώθων☉. Et mox. Φετράγωνα, πλατυκέφαλα, φαρδυρώθωνα, μεγαλόμματα.

ΦΑΡΔΥΣ.

Φαρδύς. Latus. Absyrtus Hippiatr. lib. ii. cap. xv. Δεῖ ταῦτα ἔχειν τὸν ἵππον. μακρὸν τράχηλον, μακρὸν κορμὶν, καὶ μακροὺς πόδας, φαρδὺ στῆθ☉, φαρδέα ἀναπνευστικὰ, καὶ φαρδεῖς ἁρμούς. Mauricius Strateg. lib. ii. Χρὴ κυνία, ἤγουν νευρικὰ, ἀπὸ κεντούκλων πλατέα πάνυ, ἔχοντα μανίκια φαρδέα ἐπινοῆσαι αὐτούς. Orneosophion. Φαρδέα τὰ ῥωθώνια αὐτῶν. τὸ στόμα. ἡ γλῶσσα μαύρη. Vide Gloss. Rig.

ΦΑΣΚΙΑ.

Φασκία. *Fascia*. Eustathius in Dionysium. Περιμήκης κατὰ τὰς παλαιὰς, ὡς ταινία, τυτέστι καθάπερ ὕφασμα τ☉ τμῆμα στενὸν καὶ μεμηκυσμένον, ὅπερ ἡμεῖς φασκίαν φαμέν. Moschion De Morb. Muliebr. cap. xxxiv. Καὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα, εἰ τῷ βάρει πλέον κρέμαται, φασκίαις ἐπιμελῶς ἐσφιγμένην παραδέχεσθαι. Helenus Hippiatric. lib. ii. cap. lxxvii. Καὶ εἰς ὀθόνιον ἐπιχρίσας ἐπιτίθει καὶ ἐπιδέσμει φασκίᾳ. Moschopulus. Κειρία, ὁ νηπίων δεσμός. ἤγυν ἡ κοινῶς φασκία. Occurrit passim.

ΦΑΣΚΙΟΝΝΕΙΝ.

Φασκιόννειν. *Fasciare*. Fasciis involvere. Moschion cap. lxii. Καὶ καθ᾽ ὀλίγον σφικτότερον τῇ χειρὶ αὐτὰς τὰς μαθὰς φασκιόννειν ἀρχόμεθα. Occurrit iterum ibidem cap. lxviii.

ΦΑΣΟΣΤΗΘΟΣ.

Φασόστηθ☉. Qui palumbi pectus habet. Orneosophion. Ο᾽ περίτης ὀφείλει εἶναι κονδοτόδης, μακροδάκτυλ☉, μακρυλάιμ☉, μικροκέφαλ☉, μεγαλόμματ☉, μεγαλόστομ☉, φασόστηθ☉.

ΦΑΤΡΙΚΗ.

Φαυρική. *Fabrica*. Anastasius Sinaita in Hodego. Καθ᾽ ἑτέραν κάθοδον συνήχθησαν εἰς διάλεξιν ὁμοίως ἐν τῇ φαυρικῇ τῇ δημοσίᾳ.

ΦΑΤΡΙΚΗΣΙΟΣ.

Φαυρικήσι☉, sive φαυρικίσι☉. *Fabricensis*. Cedrenus. Φαυρικίσιοι, οἱ τῶν ὅπλων δημιουργοί. Iustinianus Novell. lxxv. Εἴ τινες φανεῖεν ἢ δεσποτάται, ἢ φαβρικίσιοι διαπιπράσκοντες, προνοήσουσιν κατὰ τόπον ἄρχοντες τιμωρίαις τοὺς τοιούτους ὑποβάλλειν.

ΦΕΓΓΑΡΗ.

Φεγγάρη, sive Φεγγάριν, aut φεγκάριν. Luna. Corona pretiosa. Φεγγάρη. *Luna*. Σελήνη. Nicetas in Alexio Comneno lib. i. Πρὸς

ὅπερ τὸ

ὅπερ οἱ μὲν θεώμϑυοι ἐξηβόησαν, κὴ εἰς γέλων διεκινήθησαν, τὴν ἐγκρυφιαζομένην τῷ στεφάνῳ πρότερον φαλάκραν ὡς πλησίφωτον φεγγάριον τότε καταπλευκότης. Isidorus Metropolitanus Thessalonices in Ephemeridibus. Σκόπει ὧν ἀκριβῶς, ὅταν περάσωσιν χρόνοι δύο, κὴ μῆνες ἑπτά. τελειοῖ ἡ σελήνη φεγγάριν ἕν. Glossae Graecobarbarae. Α'ίδης, ἡ σελήνη παρὰ χαλδαίοις, τὸ φεγγάριν. Anonymus De nuptiis Thesei, & AEmyliae.

Καὶ πῶς ἐσωχνωχαίρομϑυ εἰς ἥλιον κὴ φεγκάριν.

ΦΕΔΟΥΛΑ.

Φεδοῦλα. Virgo. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ μεταλλίνην ἔρχετον μία ξελάμπρη φεδοῦλα,
Ε'μίλια ὀνομάζετον. ———

Et alibi iterum.

Θησέω πολλὰ ἄρεσε ἡ ἔμορφη φεδοῦλα.

ΦΕΔΟΥΡΑ.

Φεδοῦρα. Vas ligneum. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΦΕΚΛΑ.

Φέκλα. Vide Φήκλη.

ΦΕΛΕΤΡΟΝ.

Φέλετρον. *Feltrum*, sive *Filtrum*. Leo Constitut. VI. Α'πὸ τῶν λεγομένων φελέτρων τὸ σέλας. Ita corrigo: nam est Italicum, *Feltro*. In Leg. Baiuvar. cap. VI. *Si quis in exercitu aliquid furaverit, pastoriam, capistrum, frenum, feltrum, vel quaecumque involaverit, & probatus fuerit, si servus est, perdat manus suas. &c.* Hinringus Lector in Carta Investit. *Cavallos quinque cum saumis, & rufias, & filtros, cum stradura sua, ad nostrum iter ad Romam ambulandum*. Florentius Wigorniensis in Chronico. *Et omnis suppellex ad varios usus, ut sunt cortinae, stragula, tapetia, filtra, coria, sagmata*. Helmoldus Presbyter in Chron. Sclavorum. *Dedit etiam ei sex domos feltrinas, secundum morem terrae illius*. Diodorus Euchyon Polychemiae lib. III. cap. IV. *Refrigeretur, & per diem quiescat, postea per filtrum distilletur*. Ergo male est in Leone, τῶν λεγομένων ἀφελέτρων. Omnino corrigendum.

ΦΕΛΙΑΖΕΙΝ. ΦΕΛΙΑΣΤΟΣ.

Φελιάζειν. Congruere. Convenire. Glossae Graecobarbarae. Α'ρήρει. εὐήρμοσε. ἐτεργίασεν. ἐφελίασεν. Hinc φελιαστός. Conveniens. Eaedem Glossae. Α'ρηρός. εὐάρμοστον. καλοτεργίαστον. φελιαστόν.

ΦΕΛΟΝΗΣ. ΦΕΛΟΝΙΟΝ.

Φελόνης. *Penula*. Pallium sacerdotale. Moschopulus. Φελόνης, ἱερατικὸν ἔνδυμα. Detortum est ex Φαινόλης, transpositis & commutatis litteris. Codinus. Φορῶν μὲν τὸ σύνηθες αὐτῷ στιχάριον, φορῶν δ' ἐπ' αὐτῷ κὴ φελόνιον.

Occurrit quoque apud D. Paulum ad Timoth. epistol. II. capit. V. Item φελόνιον dicebant. Glossae Graecolatinae. Φαινόλης, τὸ φελόνιον. *Penula*. In Liturgia Chrysostomi. Εἶτα λαβὼν τὸ φελόνιον, κὴ εὐλογήσας, ἀσπάζεται. Germanus in Histor. Eccles. Τὸ δὲ ἀπεζωσμένους τοὺς ἱερεῖς περιπατεῖν φελονίοις, δείκνυσιν ὅτι καὶ ὁ χριστὸς ἐν τῷ σταυρῷ ἀπερχόμϑυος οὕτως εἴη βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Vides hic mysticam interpretationem, cui consentit Balsamon De Privileg. Patriarch. Τὰ διὰ πολυσταυρίων φαινόλια δοξάζουσι τοῦ τιμίου σταυροῦ τὴν παγκόσμιον δόξαν κὴ δύναμιν. Et aliam quoque ab ea adfert idem Germanus loco citato. Τὸ δὲ φελόνιον ἐμφαίνει τὴν ἀπὸ κοκκίνου πορφύραν, ἥνπερ τῷ ἰησοῦ οἱ ἀσεβεῖς ἐμπαίζοντες ἐφόρεσαν. Color vero eius purpureus, & albus. Constantinus Cabasilas in Quaest. Εἰ δέον ἐστὶ κὴ ἐν τοῖς πορφυροῖς ἀρχιερατικοῖς ἐσθήμασι τεθῆναι, καθάπερ κὴ ἐν τοῖς λευκοῖς, ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ τοὺς ποταμοὺς, ἐν δὲ τῷ φαινολίῳ σταυρούς. Sed distinguendum. Purpureus erat Patriarcharum, atque Episcoporum; albus sacerdotum, & diaconorum; qui tamen etiam purpureum gestabant tempore Quadragesimae, excepto festo Annuntiationis, Palmarum, & Magno sabbato. Codinus docet. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ὑπὲρ ὅλης τῆς ἁγίας κὴ μεγάλης τεσσαρακοστῆς οἱ ἱερεῖς τε κὴ οἱ διάκονοι πορφυρᾶ στιχάρια κὴ φελόνας φοροῦσι, πλὴν τῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ, ἑορτῶν βαΐων, κὴ τοῦ μεγάλου σαββάτου. Erant autem cruces intertextae, ut observare licet ex verbis Cabasilae. Primitus soli Romani utebantur, postea eius quoque ius impetrarunt Constantinopolitani. Fuse narrat Luitprandus in Legat. ad Nicephorum Phocam. *Videmus Constantinopolitanum episcopum pallio non uti, nisi sancti patris nostri permissu. Verum quum impiissimus Albericus, quem non stillatim cupiditas, sed velut torrens impleverat, Romanam civitatem usurparet, Romanus Imperator filium suum Theophylactum Eunuchum Patriarcham constituit: quumque eum Alberici cupiditas non lateret, missis ei muneribus satis magnis efficit, ut ex Papae nomine Theophylacto Patriarchae litterae mitterentur: qua auctoritate cum ipse, tum successores eius, absque Paparum permissu palliis uterentur. Ex quo turpi commercio vituperandus mos inolevit, ut non solum Patriarchae, sed etiam episcopi totius Graeciae palliis utantur*. Et in occidentali quidem ecclesia usus eius vetustus admodum, redimique solebat a Pontifice, donec hoc ius remisit Archiepiscopus Leo II. temporibus Constantini Pogonati. Anastasius in Vita eius. *Fecit constitutum, quod in archivo ecclesiae continetur, ut qui ordinatus fuerit Archiepiscopus, nullam consuetudinem pro usu pallii aut diversis officiis ecclesiae persolvere debeat*. Ita corrigo. Male hodie editur, *nulla consuetudine*. Vide συνήθεια. Nec licebat uti nisi intra provinciam, in ecclesia, solemniis missarum, & festis praecipuis. Pontificiale Pomanum. *Nec potest Archiepiscopus vel Patriarcha pallio uti extra suam provinciam vel patriarchatum, & non omni tempore, sed tantum in ecclesia, in missarum*

sole-

solemniis, in festis praecipuis, non in processionibus neque in missis pro defunctis.

ΦΕΜΕΛΙΟ,

Φεμέλιο. Fundamentum. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΦΕΝΟΥΛΙΝ.

Φενύλιν. *Foeniculum*. Occurrit apud Myrepsum lib. De Antid. cap. xxxiv.

ΦΕΝΤΙΑ.

Φεντία, pro ἀφεντία. αὐθεντία. Auctoritas. Anonymus De nuptiis Thesei.

Γιὰ τὴν ἐμηλίαν λέγοντας ὐδεκαμία φεντία
Κιαγάπη ὐ πρέπῃ γάρ ποτε, νὰ ἐν με συνφοφία.

Simeon Hieromonachus in epist. Καὶ διὰ τῦ το δέομαι, ϗ ἀντιβολῶ, ϗ ἀξιῶ τὴν φεντία συ, ἵνα μὴ ἀπαξιώσῃς τῆς ἡμῶν αἰτήσεως.

ΦΕΝΤΡΑ.

Φέντρα, pro ἀφέντρα. Domina. Anonymus De nuptiis Thesei.

Θυμάσαι φέντρα ϗ κυρὰ καιρὸν ἀπερασμένον.

ΦΕΡΕΖΕ.

Φερεζέ. Vestis Zauschi, sive τζαυσίυ, exterior. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΦΕΡΜΟΥΛΛΑ.

Φερμῦλλα. Vide Φορμῦλλα.

ΦΕΡΝΕΙΝ.

Φέρνειν. Ferre. Pro φέρειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀγάγας. ἀγαγών. φέρνοντα. φέρνοντας. Ioannes Glycas De Vanit. Vitae.

Καὶ ἄλλα ϗ ἄν μας τὺς φέρνυσιν ἐκεῖ ὅπῦ κατοικῦμεν.

ΦΕΡΟΥΛΛΑ.

Φέρυλλα. *Ferula*. Suidas in Etymologico. Φέρυλλα, ἡ κρύυσα. Quae totidem verbis Glossae Basilicorum.

ΦΗΚΑΡΙ.

Φηκάρι, sive θηκάρι. Theca. Vagina. Glossae Graecobarbarae. Ἀργυρὺς θήκη. ἀργυρὸν φηκάριν, ἢ θηκάριν. Occurrit quoque in Turcograecia Crusii.

ΦΕΥΓΙΟΝ.

Φευγιόν. Fuga. Exsilium. Glossae Graecobarbarae. Ἀειφυγία. τὸ ἀεὶ φυγαδεύεσθαι. τὸ παντοῖνὸν φευγιόν. Iterum alibi. Συστροφήν. φυγήν. φευγιόν. στρέμμον. στρέμμα.

ΦΗΚΛΗ.

Φήκλη, sive φέκλα. *Foecula*. Faex. Suidas. Φήκλη, τρὺξ κεκαυμένη. Corrige Alexandrum Trallianum lib. xi. Φέκλης, τυτέστι τρυγίας οἴνυ κεκαυμένης. Male editur, σφέκλης. Iulius Africanus De Adpar. Bell. Μίαν τε ἀψινθίυ ϗ τρυγὸς ὀπτήν, ἣν φέκλαν καλῦσι ῥωμαῖοι. Apud AEginetam male itidem σφέκλη scribitur.

ΦΗΜΙΝΑΛΙΑ.

Φημινάλια. *Feminalia*. Glossae Graecobarb. Βρακομένος, ὅπῦ φορεῖ φημινάλια, ἤγυν βρακία. Vide Φαμινάλια.

ΦΗΤΙΛΙΝ. [a]

Φητίλιν. In Canonio Mathematico Adespoto. Τῦ λιγνάζει τὸ φητίλιν ἐὰν κλιπῶς.

ΦΘΕΙΡΑ.

Φθεῖρα, pro φθεὶρ, ut χέρα, pro χεὶρ, ut talia. Vide Ῥυγίτης.

ΦΘΕΙΡΑΡΙΟΣ.

Φθειράριος. Glossae Graecolatinae. Φθειράριος, ἐπὶ ἀλόγυ ζώυ. *Ricinosus*. Corrige easdem alibi. Φθειράριος. *Pediculosus*. Hodie editur, φθειράφιος.

ΦΙΑΜΕΤΑ.

Φιαμέτα. Italicum, *Fiammetta*. [b] Flammula. Igniculus. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τυτὶ ἔναι κείνη ἡ εὔμορφη κ' ἡ ξελάμπρη φιαμέτα,
Πῦ τὴν καρδίτζα μυ σφάξε.

ΦΙΒΛΑ.

Φίβλα. *Fibula*. Suidas. Πόρπη, ἡ παρὰ ῥωμαίοις φίβλα. Hesychius. Φίβλα, πόρπη, φικίον, περόνη. Etymologici Auctor. Πόρπη, ἡ φίβλα. Glossae Graecolatinae. Φίβλα. *Fibula*. Et depravate, φίλα. Glossae Graecobarbarae. Πόρπαις. ἢ φίλαις. ἢ περόναις. ἢ ῥαφαῖς.

ΦΙΒΛΑΤΟΥΡΑ.

Φιβλατῦρα. *Fibulatura*. Constantinus De Administ. Imp. Παρέχομεν ἡμῖν ϗ ἡμεῖς ἀνδριάντα χρυσῦν μετὰ ϗ χλαμύδος βασιλικῆς, καὶ φιβλατύρας.

ΦΙΒΛΑΤΟΥΡΙΟΝ.

Φιβλατύριον. *Fibulatorium*. Suidas. Φιβλατύριον, περιβόλαιον περσικόν. Anastasius in Gregorio iii. *Amulas superauratas paria duo pendentes, fibulatoria numero quinque*. Et in Leone iv. *Fibulatoria maiora & minora quinque*.

[a] *Ellychnium*. *Donius*.

[b] *Fiammetta*, nomen est proprium. *Donius*.

que. Trebellius in xxx. Tyrannis profert epiſtolam Claudii, in qua haec. *Arcus Sarmaticos, & duo ſaga velim ad me mittas, ſed fibulatoria, quum ipſe miſerim de noſtris.*

ΦΙΒΛΙΟΝ.

φιβλίον. *Fibula*. Gloſſae Latinograecae. *Fibula*. Πόρπη. φιβλίον.

ΦΙΒΛΟΥΝ.

φιβλῶν. *Fibulare*. Suidas. Πορπῦσθαι. φιβλῦσθαι. Et corrige Heſychium. Ἐμπορπῦσθαι, φιλοῦσθαι. Hodie editur, ἐμποροῦσθαι. Palladius Hiſt. Lauſ. in Eulogio. Συνέβη δὲ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐλθεῖν τὸν μέγαν ἑσπέραν βαθεῖαν, ὡς κρόνιος διηγήσατο, ἐμπεφιβλωμένον χλαμύδα δερματίνην.

ΦΙΓΟΣΤΑΛΟΣ.

φιγόσταλος. Equile. Exſtat apud Cruſium in Turcograecia.

ΦΙΔΕΙΚΟΜΙΣΣΑ.

φιδεϊκόμισσα, ſive φεδικόμισσα. *Fideicommiſſa*. Suidas. Φιδεϊκόμισσα, παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος τελευτᾷν. Heſychius. Φ.δικόμισσος, ἡ διὰ μαρτύρων πίστις. Gregorius Nazianz in Teſtamento. Πλὴν ὧν ἂν ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μου τισὶν ἰδικῶς καταλίπω, λεγάτου ἢ φεδικομίσσου χάριν. Occurrit frequens in Iureconſultorum Graecorum libris.

ΦΙΔΕΙΚΟΜΙΣΣΑΡΙΟΣ.

φιδεϊκομισσάριος. *Fideicommiſſarius*. Paſſim apud Iureconſultos Graecos.

ΦΙΔΗ. ΦΙΔΙΟΝ.

φίδη, ſive φίδιον. Corruptum ex ὀφίδιον. Corona pretioſa. Φίδη. *Anguis*. ὄφις. Anonymus De nuptiis Theſei.

Καὶ σὰν ἠξεύρης πάντοτε τὸ δόντη τοῦ φιδίου
Πρῶτα δαγκάνη κάτινας. ———

ΦΙΚΑΡΙΟΝ.

φικάριον. Theca. Gloſſae Graecobarbarae. Ἐκεῖνα ὅπου τὸ ἀνασικόννουν ἀπάνω οἱ κρίκοι τῆς θήκης, ἢ τὰ κρικέλλια ἢ κιρκέλια τοῦ φικαρίου.

ΦΙΚΟΥΛΗ.

φικούλη. Furca tricuſpis. Apud Cruſium in Turcograecia.

ΦΙΛΑ. ΦΙΛΟ.

φιλά. Fibula. φιλό. Oculus cui fibula inſeritur. Exſtat utrumque in Turcograecia Cruſii. Vide φίβλα.

ΦΙΛΕΥΓΕΙΝ.

φιλεύγειν. Gloſſae Graecobarbarae. Νὰ φιλοξενεῖ, νὰ φιλεύγῃ. να ὑποδέχεται.

ΦΙΛΟΚΑΛΕΙΝ.

φιλοκαλεῖν. Ornare. Comere. Verrere. Apud Nicetam in codice Barbarograeco σεσαρωμένη exponitur φιλοκαλημένη. Poſtea dixerunt etiam φ.οκαλεῖν. φρυκαλεῖν, & φυρκαλεῖν. De quibus ſingulis infra ſuo loco.

ΦΙΛΟΛΒΙΟΝ.

φιλόλβιον. Vide φόλβιον.

ΦΙΜΙΝΑΛΙΑ.

φιμινάλια. *Feminalia*. Suidas. Φιμινάλια, ἀναξυρίδας, βρακία.

ΦΙΟΛΑ.(a)

φιόλα. Corona pretioſa. Φιόλα. *Ampulla*. φιάλα.

ΦΙΣΚΟΣ.

φίσκος. *Fiſcus*. Gloſſae Graecolatinae. Φίσκος ὁ συνήγορος. (b) *Fiſcia*. Corrige, *Fiſci A.* id eſt, *Advocatus*. Pſellus in Schol. ad Attaliatae Pragmat. Tit. XLVIII. καὶ τὸ μὲν τετραπλάσιον τῷ φίσκῳ προσκυροῦται. τὸ δ' ἄλλο τετραπλάσιον ὁ ναυαγήσας ἔχει. Vetus inſcriptio.

ΕΙ. ΔΕ. ΤΙϹ
ΕΚΒΑΛΗ. ΤΗΝ. ΜΤΡ
ΤΑΛΗΝ. ΔΩϹΕΙ
ΤΩ. ΦΙΣΚΩ

Occurrit apud Iureconſultos Graecos, & Grammaticos paſſim. Hinc ἀποφισκοῦν. *Confiſcare*. Doſitheus Sentent. lib. III. Διὰ βιβλιδίου λέγοντός τινος πατέρα ἴδιον ἀποτεφισκῶσθαι. Sed confiſcationis qui ritus? Libet dicere per occaſionem. Aedibus praediiſque, quae fiſco addicerentur, tabella imponebatur, pannuſque ſubpurpureus. Pannus ipſo colore vindicabat illa Imperatori, tabella vero cauſas legendas praetereuntibus exhibebat. Eſt ſuper hac re inſignis locus apud Agathiam lib. v. Ἔνιοι τοῦ ὁμίλου διεθρύλλουν ὡς ἄρα ἐνδικώτατα εἴη ἀνῃρημένος, ἄδικός τε ἐς τὰ μάλιστα γεγονὼς, καὶ πολλοὺς ὅσους τῶν οἰκείων ἀφῃρημένος, ὅτι τε αἱ γραπταὶ σανίδες ἐκεῖναι καὶ τὰ ῥάκη τὰ ὑποπόρφυρα ἐς τόδε αὐτῷ ἀπετελεύτησαν, ἃ δὴ πολλὰ τοῖς τῶν εὐδαιμόνων οἴκοις θαμὰ ἐπέβαλλε, τὴν ἐς βασιλέα εὔνοιαν προϊσχόμενος, καὶ ταύτῃ ἅπαντα ἐσφετερίζετο, βιαζόμενος μὲν ἀνέδην καὶ αναρηγνὺς τὰ βουλεύματα απαχομένων, χαίρειν δὲ πολλὰ λέγων τοῖς νόμοις, οἳ δὴ τοὺς παῖδας κληρονομεῖν ἐθέλουσι τῆς τῶν φυσάντων περιουσίας.

(a) Galli *Fiole*.

(b) Leg. φισκοσυνήγορος, ut paulo poſt. *Danius*.

ΦΙΣΚΟΣΥΝΗΓΟΡΟΣ.

Φισκοσυνήγορος. Fisci advocatus. Hesychius. Φισκοσυνήγορος, ὁ ταμείων συνήγορος. Qui etiam φίσκος simpliciter dicebatur; [a] in qua notione Glossarii locum paulo ante correximus. Primus hunc instituit Hadrianus. Testis Spartianus in eius Vita.

ΦΙΣΤΟΥΛΑ.

Φίστουλα. *Fistula*. Apud Myrepsum De Antid. capp. II. x. Κασίας φίστουλα.

ΦΙΤΖΟΠΑΙΓΝΙΔΟΝ.

Φιτζοπαίγνιδον. Pythiorum ludus. Anonymus De nuptiis Thesei.

Οὔτε στὸ φιτζοπαίγνιδον ἀπὸ τῆς δάφνης κλόνους,
Ἢ ἐκ τὸ σελινομόρφου στεφάνη στοὺς νέμεους.

ΦΙΤΥΛΟΓΛΩΣΣΟΣ.

Φιτυλόγλωσσος. Orneosophion. Τὰ τζουράκια ὀφείλουσιν εἶναι κοντόψια, τετράγωνα, πλατυκέφαλα, φαρδυρώθωνα, μεγαλόμματα, φιτυλόγλωσσα

ΦΚΕΡΕΙΝ, ΦΚΕΡΕΝΝΕΙΝ.

Φκερεῖν. Stillare. Fluere, Glossae Graecobarbarae. Σταλάσσουσιν. ἢ σταλαματίζουσι, καὶ φκεροῦσι, καὶ φκερέννουσι. Dicebant etiam φκερέννειν. Patet in verbis citatis, & alibi in iisdem Glossis Graecobarbaris. Α᾽ένναος. διαῤῥὴς ἀεί. ὅπου τρέχει πάντοτε καὶ δὲν στέχει, ἢ δὲν φκερέννει. Iterum alibi. Α᾽ποπατεῖ. νὰ φκερέννει, ἢ νὰ ἀφίννει.

ΦΛΑΒΑ.

Φλάβα. Demetrius Constantinopolit. Hieracosophii lib. II. cap. LXIV. Τὰς μὲν ἀπὸ τοῦ καπνοῦ γινομένας φλάβας θεραπεύσῃς ῥαδίως.

ΦΛΑΒΕΛΛΙΟΝ.

Φλαβέλλιον. *Flabellum*. Athenaeus lib. XIV. Ε᾽ὰν δὲ μὴ ἢ κοσκίνια, φλαβελλίοις καινοῖς χρῶ, ἐν οἷς τὸ πῦρ ῥιπίζεται.

ΦΛΑΓΕΛΛΙΟΝ.

Φλαγέλλιον. *Flagellum*. Hesychius. Σκυτάλαι, βακτηρίαι, καὶ αἱ ἱππικαὶ ἶλαι, καὶ ὄφεων εἰσὶ φλαγέλλια, λῶροι.

ΦΛΑΓΕΛΛΟΥΝ.

Φλαγελλοῦν. *Flagellare*. Simeon Metaphrastes De Vita S. Theclae. Ε᾽΄παθεν οὖν τὴν ψυχὴν καὶ ὁ ἡγεμὼν ἐκτόπως, καὶ τοῖς ὅλοις ἀπορηθεὶς, τὸν μὲν παῦλον φλαγελλώσας ἐκβάλλει τῆς πόλεως, θέκλαν δὲ πυρίκαυστον γένεσθαι καθαδικάζει.

[a] Hoc melius esset probandum. *Donius*.

ΦΛΑΓΚΙΟΝ.

Φλαγκίον, sive φλαγγίον. Itali, *Fianco*; Galli, *Flanc*. Glossae Graecobarbarae. Α᾽κρῶα, σπλάγχνα, φλαγκία, ἔντερα. Occurrit iterum alibi in iisdem Glossis.

ΦΛΑΜΕΓΓΟΣ. ΦΛΑΜΙΩΝ.

Φλαμέγγος. *Flander*. Italicum, *Fiammingo*. Anonymus De bello sacro.

Εἶχεν φλαμέγγους ἑξακοσίους, καὶ τριακοσίους φράγγους.

Sic φλαμίων, pro eodem. Nicetas in Isaacio, & Alexio. Τινὲς τῶν φραγγίσκων (οὗτοι δέ εἰσιν οἱ πάλαι φλαμίονες κικλησκόμενοι) πισσαίων καὶ βενετίκων μοίρων προσειληφότες, &c.

ΦΛΑΜΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Φλαμουλάριος. *Flamularius*. Signifer. Vide Glossarium Rigaltii.

ΦΛΑΜΟΥΛΙΣΚΙΟΝ.

Φλαμουλίσκιον. *Flammulum*. Constantinus in Tacticis. Ὁμοίως φλάμουλα μεγάλα, φλαμουλίσκια τῶν κονταρίων, βάνδα ἔχοντα διαφόρους χροάς. Leo Constitut. VI. Κατὰ δὲ τῶν μήλων, ἤτοι τῶν ὤμων τῆς ζάβας, φλαμουλίσκια μικρά.

ΦΛΑΜΟΥΛΟΝ.

Φλάμουλον. Idem quod φλαμουλίσκιον, nisi quod illud est ὑποκοριστικόν. Suidas. Σαυρίων, εἶδος σημαίας, ἢ φλαμούλου. Codinus. Τούτων γὰρ μήτε τάξιν ἐχόντων, μήτε φλάμουλον ἴδιον, ἀλλ᾽ ἀτάκτως οὕτως ἀπολυμένων, &c. Nicetas in Isaacio Angelo lib. I. Καὶ τὰ φλάμουλα, ἅ τινα καὶ ἐνεδύσαντο καὶ ὁ πέτρος, καὶ ὁ ἀσὰν, προπορευόμενοι ἔμπροσθεν τοῦ στρατοῦ αὐτῶν. Occurrit apud eumdem pluries.

ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΕΟΣ. ΦΛΑΜΠΟΡΙΑΡΗΣ.

Φλαμπουράρεος. Item φλαμπουριάρης. *Flammularius*. Malaxus in Hist. Patriarch. Α᾽γάδες, φλαμπουράρεοι, σπαῖδες, καὶ ἄλλοι πολλοί. Sed σπάχιδες illic esse legendum monui supra. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ε᾽μεταστράφη στὸν δριὰν ὁπου τὸν φλαμπουριάρης.

ΦΛΑΜΠΟΥΡΟΝ.

Φλάμπουρον. *Flammulum*. Moschopulus. Σημαία, τὸ φλάμπουρον. Codinus. Καὶ οἱ μὲν εἰς τὰ ἕτερα εὑρισκόμενοι ἄρχοντες, ὡς κεφαλαὶ, ἱστῶσι τὸ σύνηθες βασιλικὸν φλάμπουρον. Sed scribendum est, ἄρχοντες, ἤως κεφαλαί.

ΦΛΑΣΚΗ. ΦΛΑΣΚΙΟΝ. ΦΛΑΣΚΩΝ.

Φλάσκη. Arabicum, *Flaska*. Italicum, *Fiasco*. Corona pretiosa, Φλάσκη. *Oenophorum*. οἰνοφόρον. Papias in Glossis. *Flascae Graece pro recondendis fialis primum factae sunt, unde & dicuntur*. Idem est φλασκίον. Leo Con-

Constitut. XII. Χρὴ δὲ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πολέμου ἕκαστον στρατιώτην ἐν ταῖς σέλλαις αὐτῶν ἐπιφέρεσθαι ὕδωρ εἰς τὰ λεγόμενα φλασκία. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. II.

Ξέσας ἔτι καὶ φλασκία
Πηλινὰ μὲν καὶ ῥογία.

Gregorius Dialogus De Vitis Sanct. lib. II. Ἔπεμψε πρὸς αὐτοὺς μετὰ ἀνθρώπου αὐτοῦ οἴνου φλασκία δύο. Item φλάσκων dicebant. Ioannes Tzetzes Chil. XIII.

Οὐ βικονα καὶ φλάσκωνα ποιῶν ὁ τζέτζης λέγῃ. Thvvrocz in Chron. Hungar. cap. LXXXVIII *Propter timorem hostium fecit illum includi per artem tornatoriam in flasconem.* Andreas Presbyter in Chron. Bavar. *Ignorans quod calliditate quadam geminus potus in eodem flascone sibi offerretur, confidenter bibens, letale virus suscepit.* Et corrigendus est Hesychius. Ἀρυβάσταλον, κοτύλη, ἢ φλάσκων. φλάσκων δὲ εἶδος ποτηρίου. Hodie editur, φάσκων. Item Florentius Wigorniensis in Chronico. *Flasconemque vino a se benedicto plenum dedit, praecipiens ut tam longe ad bellum procederet, quamdiu illi & suis illud vinum non deficeret.* Perperam editur, *Flaxonemque.*

ΦΛΕΒΑ. ΦΛΕΓΑ.

Φλέβα, sive φλέγα. Corona pretiosa. Φλέβα. *Vena.* φλέψ. Glossae Graecobarbarae. Αἱματίτης. ἡ φλέψ. ἡ φλέβα, ἡ φλέγα.

ΦΛΙΜΕΛΙΟΝ.

Φλιμέλιον. *Flemen.* Apsyrtus Hippiatric. lib. I. cap. LI. Ἀναγκαῖον καὶ τοῦτο εἰδέναι, ῥεύματα εἰς τὰ γόνατα ἐμπίπτοντα, ἅ τινα ῥωμαϊστὶ λέγονται φλιμέλια, οὐ δεῖ τέμνειν. Hierocles. Ἐμπίπτει τῷ γόνατι ῥεῦμα, καλοῦσι δὲ αὐτὸ ῥωμαϊστὶ φλιμέλιον, ὃ οὐ δεῖ τέμνειν.

ΦΛΟΚΑΛΕΙΝ.

Φλοκαλεῖν. Verrere. Comere. Ornare. Glossae Graecobarbarae. Μηδὲ καλλωπίζεται, μηδὲ σαρώνεται, ἤγουν φλοκαλεῖται, ἢ φρυκαλεῖται, ἢ φυρκαλεῖται. Occurrit item in Turcograecia Crusii.

ΦΛΟΚΤΙΣ.

Φλοκτίς. Pustula. Glossae Graecolatinae. Φλοκτίς. *Papula, Pusilla, Pesulla.* [a] Glossae Graecobarbarae. Φλυκταίνας. καυσίματα. φλοκτίδες.

ΦΛΟΤΔΑ.

Φλῶδα. Circulus latus vimineus. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΦΛΟΤΜΠΕΤΤΑ.

Φλυμπέτζα. Fibula. Corona pretiosa. Φλαμπέτζα. *Fibula.* περόνη.

[a] Forte *Pusula.* Donius.

ΦΛΩΡΙΟΝ.

Φλωρίον. *Florenus.* Italicum, *Fiorino.* Bessarion in epistola, quae exstat apud Phranzen Chron. lib. II. cap. XXVII. Τότε θέλετε ἰδεῖν τὸ ὑπόλοιπον πόσον εἶναι, καὶ πόσον ἀπομένει ἀπὸ τὰ χίλια διακόσια φλωρία. Chronic. Constantinopolit. Ὑπέσχετο δοθῆναι τῷ βασιλεῖ φλωρία χίλια χάριν τοῦ παλριαρχεύσαι. Macarius Hieromonachus in Epistol. Καὶ ἔλαβε φλωρία ἑβδομήκοντα διὰ τῶν ἱερῶν τὴν ὑπόθεσιν. Malaxus in Hist. Patriarch. Αὐτὸς ἔδωκε πεσκέσιον φλωρία χίλια. Hodie φλωρὶ dicunt. Corona pretiosa. Φλωρί. *Aureus nummus.* χρυσὸν νόμισμα. Albertus Argentinensis in Chronico. *Annuatim debent praesentare ad cameram Papae unum marmotinum, hoc est, denarium aureum, qui bene noscitur a curia, & est minoris valoris quam parvulus florenus de Florentia.*

ΦΟΒΕΡΑ.

Φοβέρα. Minae. Terror. Glossae Graec. Ἀπειλή. ὀργή. θυμός. φοβέρα. φοβέρισμα.

ΦΟΒΙΚΙΑΡΗΣ.

Φοβικιάρης, sive φοβικκιάρης. Vtroque modo scribitur. Timidus. Meticulosus. Glossae Graecobarbarae. Ἀβλεμής. ἄτολμος. δειλός. φοβικιάρης. ἄχαρος. χαμηλοπτεριασμένος. κακός.

ΦΟΒΙΚΙΑΣΜΑ.

Φοβικίασμα, sive φοβικκίασμα. Timor. Glossae Graecobarbarae. Ἡ δειλία. ὁ φόβος. ἡ φοβικκίασμα.

ΦΟΙΔΕΡΑΤΙΚΟΝ.

Φοιδερατικόν. *Foederaticum.* Stipendium foederatorum. Novell. Iustiniani CXLVII. & Iustini I.

ΦΟΙΔΕΡΑΤΟΙ.

Φοιδεράτοι. *Foederati.* Militum genus. Zonaras Annal. III. Τουρμάρχην τοῦ τάγματος τῶν φοιδεράτων προεχειρίσατο. Harmenopulus lib. IV. Tit. XII. Εἴτε στρατιῶται εἶεν, εἴτε φοιδεράτοι, ἤγουν ὑπόσπονδοι, εἴτε σχολάριοι. Basilicor. Eclog. LVII. Τοῦ μή τινα στρατιώτην, ἢ φοιδεράτον, ἔν τισιν ἰδιωτικαῖς χρείαις ἀπασχολεῖσθαι. Vide Iustiniani Novell. CXVI. Sidonius lib. II epistol. VIII. *Student pilae senes, aleae iuvenes, armis eunuchi, litteris foederati.* Corrigendus est Ioannes Curopalates in Michaele Rancabe. Ὁ μὲν λέων τοῦ τῶν φοιδεράτων ἡγεμὼν ἀνεδέχθη τάγματος. Iterum postea. Ἄνδρα νέον καὶ ὁρμητίαν τουρμάρχην ἀνέδειξε τοῦ φοιδεράτων τάγματος. Vtrobique perperam scribitur, φοιβεράτων. Erant autem Gothi. Malchus in Eclog. De Legat. Ἐπὶ Ζήνωνος πρέσβεις ἦλθον ἐκ Θράκης τῶν ὑποσπόνδων γότθων, οὓς δὴ καὶ φοιδεράτους οἱ ῥωμαῖοι καλοῦσιν. Numerus eorum

eorum quadraginta millia, datumque nomen a Constantino Magno. Rem, & causam, tradit Iordanus De Reb. Get. *Dum famosissimam in suo nomine (Constantinus) conderet civitatem, Gothorum interfuit operatio, qui federe inito cum operatore, quadraginta suorum millia illi in solatia contra gentes varias obtulere. Quorum & numerus & millia usque ad praesens nominantur in republica, id est, Foederati.* Et renovatum postea hoc nomen est a Theodosio. Idem Scriptor ibidem. *Cunctus exercitus in servitio Theodosii imperatoris perdurans, Romano se imperio subdens cum milite velut unum corpus effecit, milliaque illa dudum sub Constantino principe Foederatorum renovata, & ipsi dicti sunt Foederati.*

ΦΟΛΑ. ΦΟΛΛΑ. ΦΟΛΗΣ. ΦΟΛΛΙΣ.

Φόλα, sive φόλλα. *Follis*. Obolus. Glossae Graecobarbarae. Ο῎μοιος ὀβολός. ὁμοιαςὴ φόλλα. Harmenopulus in Legg. Georg. Παρεχέτω ὑπὲρ αὐτῦ ἡμερέσιον κεράτιον ἕν, ἤγυν φόλας δώδεκα. Iterum ibidem. Ζημιωθῶσαν κατὰ τὴν ποσότητα τῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ κλέμμα ἐγένετο, κατ' ἑκάςlω ἡμέραν δώδεκα φόλας. Scribebant quoque φόλης, & φόλις, sive φόλλις, indifferenter. Suidas. Ο'βολοὶ εἰσιν ἃς καλοῦσι φόλλεις. Moschopulus. Ο'βολὸς, ἡ φόλις. Cedrenus. Κέρατα ϗ αἱ δώδεκα φόλλεις ὀνομάσθησαν. Vide Epiphanium De Mens. & Pond. Marcellinus Comes in Chronico. *Nummis quos Romani Teruntianos, Graeci follerales vocant, Anastasius suo nomine figuratis, placabilem plebi commutationem distraxit.* Ita lego. Hodie editur, *Romani Terentianos*. Dicebatur porro etiam φόλλις, tributum a Constantino Magno impositum, quod pro facultatibus suis solvebant viri clarissimi. Sozomenus lib. II. Α'πεγράψατο δὲ τὰς τῶν λαμπροτάτων ὐσίας, τέλος ἐπιθεὶς, ᾧ τινι φόλλιν αὐτὸς ἐπέθηκεν ὄνομα.

ΦΟΛΒΙΟΝ.

Φόλβιον. Herbae genus. Demetrius Constantinopolit. Hieracosophii lib. II. capit. I. Φολβίυ βοτάνης, κόςυ, σμύρνης, ἀῤῥενικῆς, ςάχυς ἰνδικῦ, &c. Occurrit illic pluries. Alibi etiam φιλόλβιον scribitur, ut cap. V. Φιλόλβιον, πέπερι, λίβανον ἀῤῥενικὸν, κόςον, ςάχυν ἰνδικὸν, κρόκον, &c. Sed prius rectius arbitror, & ea constantior scriptura est. Ac sane videtur esse Italorum, *Foglia molle*, quae Latinis Beta. Corrigendus quoque Georgius Logotheta in Chronico. Οἱ δὲ ἰατροὶ ἀμυχὰς τοῖς ποσὶν ἐποίυν, ϗ φόλβιον ταῖς ἀμυχαῖς ἐνέβαλλον. Hodie legitur, ϗ ἐφόλβιον.

ΦΟΝΔΩΜΑΤΑ.

Φονδώματα. *Fundi*. Reperitur apud Crusium in Turcograecia.

ΦΟΝΕΜΕΝΟΣ.

Φονεμένος. Interfectus. Glossae Graecob. Σκοτωμένοι. ἢ θανατωμένοι. ἢ φονεμένοι.

ΦΟΝΙΑΔΕΣ.

Φονιάδες. Homicidae. Glossae Graecobarb. Α'νδροφόνοι. φονιάδες.

ΦΟΡΑΙ.

Φοραί. Vices. Corona pretiosa. Μία φορά. *Semel*. ἅπαξ. Iterum. Πόσαις φοραῖς. *Quoties*. ποσάκις. Glossae Graecobarbarae. Α'γρέμων. ἐπιδήμιος. ὅπυ θυσιάζῃ μίαν φορὰν τὸν μῆνα. Anonymus De nuptiis Thesei & Aemyliae.

Πολλαῖς φοραῖς εἰς θύμησιν με φέρνη ὁ λογισμός μυ.

ΦΟΡΑΚΙΣ.

Φορακίς. Vide Κυτάλοι.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ. ΦΟΡΕΣΙΑΙ.

Φορέματα. Gestamina. Vestes. Codinus. Α'πὸ τῦ πρωτοσεβαςῦ τὰ πράσινα φορέματα ἀφελὼν ἐφόρεσε ταῦτα τὸν ἀνεψιὸν αὐτῦ. Occurrit illic saepe. Item φορεσίαι. Apud Suidam in ἀντωνῖνος auctor innominatus. Ω'ς ϗ συμμάχυς παρ' αὐτῦ λαβεῖν, ϗ τῦ σώματος φρυρὰς, ϗ ταῖς φορεσίαις αὐτῶν χρῆσθαι. Phortius περὶ ςρατ. πραγματ. lib. I.

Δεῖ σε ἔχειν φορεσίαν
Τετράχρυν ϗ ποικιλίαν,
Τυρνίναν ϗ πορφυρίαν.

Corona pretiosa. Φορεσία. *Habitus*. Σχῆμα.

ΦΟΡΜΑΡΙΑ.

Φορμάρια. *Formula*. Sententia mortis. Suidas. Φορμάρια, παρὰ ῥωμαίοις ἀπόφασις θανάτυ. Ammianus lib. XIV. *Oblato pretioso reginae monili, id adsequuta est, ut ad Honoratum, tum comitem Orientis, formula missa, letali odio, scelere nullo contactus idem Clematius, nec hiscere nec loqui permissus, occideretur.*

ΦΟΡΜΟΥΛΛΑ.

Φορμῦλλα. *Formula*. Glossae Basilicorum. Φορμῦλλα. τύπος. Ita corrigo: non rectum est, quod editur, Φερμῦλλα, τύπον.

ΦΟΡΟΣ.

Φόρος. *Forum*. Glossae Latinograecae. *Forum*. ἀγορά. φόρος. Suidas. Φόρος, τὸ πωλητήριον. ὁ τόπος ἐν ᾧ πωλῦνται τὰ ὤνια. Oppiani Scholiastes Halieut. II. Α'γορά. τὸ πλῆθος. ὁ τόπος εἰς ὃν καθέζονϳ. ὁ φόρος. Occurrit aliquoties apud Codinum.

ΦΟΡ-

ΦΟΡΤΙΚΟΣ.

Φορτικὸς. Corona pretiosa. Φορτικὸς. *Coactus*. βεβιασμένος.

ΦΟΡΤΩΝΕΙΝ.

Φορτώνειν. Onerare. Corona pretiosa. Φορτώνειν. *Onerare*. φορτίζειν. Exstat quoque apud Nicetam.

ΦΟΣΣΑ. ΦΟΣΣΙΟΝ.

Φόσσα. *Fossa*. Basilicorum Eclog. LVIII. Ἔξεστι τῷ γείτονι ποιεῖν παράχωμα, ἢ φόσσας. Iulius Aphricanus De Bell. Adpar. Ἔξωθεν δὲ τῦ τοιύτυ τάφρυ κατασπείρειν τριβόλυς συνδεδεμένυς, ἢ φόσσας μικρὰς ἐχύσας ἔνδοθεν σκόλοπας, ποδάγρας, ἢ ποδοκλάςας. Glossae Basilicorum. Κάςρον, τυτέςι φόσσαν, ἣν ἡμεῖς καλῦμεν κατῦναν. Dicebant etiam φοσσίον. Schol. Demosth. in Orat. Chersones. Σιρὺς ἐκάλυν οἱ Θρᾶκες καὶ οἱ Λίβυες, ἃ νῦν φοσσία ἰδιωτικῶς.

ΦΟΣΣΑΝ.

Φοσσᾶν. *Fossare*. Fossam facere. Apomasar in Mysteriis. Θεμελιατέον, ἐφοπλιςέον, φοσσατέον. Iterum. Κυνηγητέον, φοσσατέον, ἑτοιμαςέον.

ΦΟΣΣΑΤΕΥΕΙΝ.

Φοσσατεύειν, sive φυσατεύειν. Exercitum ducere. Bellum gerere. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Ἰδόντες ὁ λαὸς τὸν μυχαμὲτ νικήσαντα, ἐμαζώθη πολὺς λαὸς, καὶ ἐφυσάτευσεν ἐκ νέων ὁ μυχαμὲτ κατεπάνω τύς.

ΦΟΣΣΑΤΙΚΩΣ.

Φοσσατικῶς. Instar exercitus. Militariter. Constantinus De Administr. Imper. Ἀπῆραν πάντες φοσσατικῶς, καὶ κατὰ τῆς σαλῶνος ὥρμησαν.

ΦΟΣΣΑΤΟΝ.

Φοσσάτον. *Fossatum*. Exercitus. Castra fossa munita. Moschopulus. Φοσσάτον, ὁ ςρατὸς. Basilius De Exercitat. Grammat. Φοσσάτον, ὁ ςρατὸς, καὶ τὰ ὅμοια. Achmes cap. CCC. Πλῆθος φοσσάτυ ἀβλαβῶς ἐλεύσεται ἐκεῖσε. Annales Francici. *Alter Saracenus de Africa legatus Amirali Abraham, qui in confinio Africae in fossato praesidebat*. Occurrit passim. Proprie autem ipsam fossam significat. Robertus De Monte in Chronico ita usurpat. *Rex Henricus fecit fossata alta & lata inter Franciam & Normanniam, ad praedones arcendos*. In Foedere S. Ludovici cum Raimundo Com. Tholos. *Nec pacem vel treugas sine adsensu ecclesiae & nostro cum eis faciet, donec diruantur muri, & impleantur fossata*. Andreas Presbyter in Chron. Bavar. *Ratisponae a porta S. Petri usque ad portam occidentalem fossatum exterius in toto perficitur*. Postea etiam φυσσάτον dixerunt, ut λωρικον, λώρικον, & talia. Chronicon Constantinopol. Ἦλθεν ὁ χαλκηταςίας μετὰ φυσσάτου ἐκ τῦ δυτικῦ μέρυς τῆς χώρας τῦ ἀσωμάτυ. Iterum alibi. Ἀφανίσαντος τὰ φυσσάτα δύσεως καὶ ἀνατολῆς. Glossae Graecobarbarae. Ἄγορος, ἄθροισις, σύρευσις, ςρατὸς, φυσάτον, ςράτεια.

ΦΟΤΕΙΑ.

Φοτεία. Corona pretiosa. Φοτεία. *Ignis*. πῦρ.

ΦΟΤΙΝΓΕΣΤΗ.

Φοτινγέςη. Glossae Latinograecae. *Plagiola*. Φοτινγέςη.

ΦΟΥΑΛΙΚΛΟΝ.

Φυάλικλον. Genus lusus. Suidas. Φυάλικλον, εἶδος παιδιᾶς. Apud Hesychium invenio, φῦαι. ἀλώπεκες. Et an inde ludo nomen? Ergo fuerit lusus (a) aliquis, in quo sese mutuo deciperent veluti astu vulpino.

ΦΟΥΓΝΑ.

Φῦγνα. Gena. Etymologici Auctor. Παρειάς, παρὰ τὸ πεφυσιωμένας ἔχειν τὰς γνάθυς, ἤγυν τὰς παρειὰς, αἱ καὶ φῦγναι λέγονται.

ΦΟΥΔΥΛΑ.

Φυδύλα. Ancilla. Virgo. Anonymus De Amor. Lybistri & Rhodamnes.

Καὶ κάναν τύχῃ κατ' ἐμῦ νὰ ἐργάζεται ἡ φυδύλα.

Et occurrit illic pluries. Apud Auctorem De nuptiis Thesei semper scribitur φεδύλα.

ΦΟΥΚΑΡΟΝ.

Φύκαρον. *Fucus*. Hesychius. Ἀγχυσίζεται. ἐντρίβεται ταῖς παρειαῖς οἱονεὶ φυκάριον.

ΦΟΥΚΑΣ.

Φυκᾶς. Potus genus. Simeon Sethi De Facult. Cib. Ὁ λεγόμενος φυκᾶς, ἁπλῶς μὲν κατασκευαζόμενος, ψυχρὸς ἐςι, σύνθετος δὲ, ξηρὸς, καὶ θερμός.

ΦΟΥΚΤΑ. (b)

Φῦκτα. Mensurae gens. Arithmetica Adespota. Ὁ θαλάσσιος μόδιος ὀφείλει χωρεῖν σίτυ καθαρῦ καὶ ἀσπόρυ λίτρας τεσσαράκοντα, ἢ φῦκτας εἴκοσι ἕξ. ἡ γὰρ φῦκτα, ἢ κύμινθος, ἡ λεγομένη ἀντλητὴ, ἴσησι λίτρας, &c. Alexander Trallianus lib. IV. cap. I. Πιτύρυ σίτυ φῦκτην μίαν, ῥόδα ξηρὰ ὀλίγα, νικολάυς φοίνικας πέντε.

ΦΟΥΛΚΑ. ΦΟΥΛΚΙΖΕΙΝ.

Φῦλκα. Laqueus. Cyrillus in Lexico. Ἀγχόνη, βρόχος, καὶ πνιγμονὴ ἡ διὰ σχοινίυ, ὡς φῦλκα. Hinc φυλκίζειν, quod male viri docti

(a) Ariolaris. *Donius*.

[b] Quantum una manu capere possumus. *Donius*.

cti interpretantur. *In furcam agere.* Nam hoc est φυρκίζειν. In eodem Lexico. Ἀπήγξατο, διὰ σχοινίου ἐφυλκίσθη. Cedrenus. Οὓς ὁ βασιλεὺς δι' ἀδάμαντος ἐφύλκισε, καὶ ἀπεκεφάλισε. Et occurrit apud eum pluries. Balsamon ad Photii Nomocan. Tit. IX. capit. XXV. Τῇ κεφαλικῇ τιμωρίᾳ περιείχετο καὶ τὸ καίεσθαι, καὶ τὸ ἀποτέμνεσθαι, καὶ τὸ φυλκίζεσθαι. Nihil aliud est quam *Strangulare:* cave itaque confundas cum φυρκίζειν.

ΦΟΥΛΚΟΝ.

Φοῦλκον. Germanicum, Volck. Iulius Africanus. Δεῖ κατασοχάζεσθαι τοῦ καιροῦ, καὶ τῆς ὥρης, καὶ φοῦλκα προεξάγειν τοῦ κάστρου. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. XI. Ὑποστρεφόντων πρὸς τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰ φοῦλκα τούτους φυλάττοντα. Macarius Xinus adversus Saracenos. Εἰσάγει τὸν θεὸν αὐτοῦ τοιοῦτον ὅρκον ὀμνύοντα. μὰ φουλκὶ τῶν φουλκῶν. Vide Glossar. Rigaltii.

ΦΟΥΛΛΕΥΕΙΝ.

Φουλλεύειν. Ferire. Obterere. Calcare. E Gallico, *Fouller*. Glossae Graecobarbarae. Νὰ πληγώσῃ. νὰ κρούσῃ. νὰ σαρώσῃ. νὰ φουλλεύσῃ.

ΦΟΥΜΙΖΕΙΝ. ΦΟΥΜΙΣΤΟΣ.

Φουμίζειν. Celebrare. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ διὰ τοῦτο ἄρχησε, λέγει ὦ ἀμφιόνη,
Τέτιαν τὴν ἐκατάντησες τὴν φουμισμένην Θήβαν,

Hinc Φουμιστός. Clarus. Celebris. Occurrit ibidem pluries.

ΦΟΥΜΩΣΟΣ.

Φουμῶσος. *Fumosus*. Athenaeus lib. III. Ἐπειδὰν δ' ἐμβληθῇ εἰς τὸν φοῦρνον, ὑποτάσσεται τῷ κεράμῳ χόνδρος τις, καὶ τότε ἐπιτίθεται ὁ ἄρτος, καὶ ἕλκει χρῶμα ἄριστον, οἷον τῷ φουμώσῳ τυρῷ.

ΦΟΥΝΔΑ.

Φοῦνδα. *Funda*. Ventrale. Glossae Latinograecae. *Ventralis*. Κοιλιόδερμος. φοῦνδα. Item. *Ventrile*. Φοῦνδαν. Vel etiam marsupium. Scholiastes Dionis Chrysostomi Orat. VII. Φασκώλια, ταινιοειδῆ βαλάντια, ἐξ ὑφασμάτων λινέων. ἃ καὶ τοῖς βραχίοσιν ἔσθ' ὅτε καὶ ταῖς ζώναις περιελίσσουσι. καὶ δὴ καλοῦσιν ὡς βαρβαρικώτερον φοῦνδας. S. Bonaventura in Vita S. Francisci cap. VII. *Invenit in via bursam magnam, quasi plena esset denariis tumescentem, quam usitato vocabulo fundam adpellant*. Et mox. *Reversus est ergo ad fundam cum fratre, & iuvene quodam, qui erat in via*. Macrobius Saturnal. lib. II. cap. IV. *Quumque accessisset ad sellam, demissa in pauperem fundam manu paucos denarios protulit, quos principi daret*.

ΦΟΥΝΔΟΣ.

Φοῦνδος. *Fundus*. Iureconsulti Graeci utuntur.

ΦΟΥΡΔΟΥΛΛΗΣΙΝ.

Φουρδουλλῆσιν. Purum putum Gallicum, *Fleur du lis*. Lilium. Graeci pronuntiabant incuriosius λ omisso. Glossae Graecobarbarae. Ἄνθος (ita dicebant, pro ἄνθος, ut supra monui suo loco) μαῦρος καὶ μαλακτός, ἴσως φουρδουλλῆσιν. Sed ille Graeculus ignoravit lilium in lingua Gallica, numquam enim alias dixisset esse florem nigrum.

ΦΟΥΡΚΑ.

Φοῦρκα. *Furca*. Apud Suidam in ἰλλοῦστον auctor innominatus. Εὑρὼν δὲ ἰλλοῦστον φθορέα ἐκρέμασεν ἐπὶ διδύμου ξύλου, τουτέστιν εἰς φοῦρκαν. Harmenopulus lib. VI. Tit. VIII. Οἱ πρὸς τοὺς πολεμίους αὐτομολοῦντες, καὶ τὰς ἡμετέρας βουλὰς ἀπαγγέλλοντες, εἰς φοῦρκαν ἀναρτῶνται, ἢ καίωνται.

ΦΟΥΡΚΑΛΕΙΝ.

Φουρκαλεῖν. Vide φλοκαλεῖν.

ΦΟΥΡΚΑΤΑ.

Φουρκάτα. *Furcata*. Phortius περὶ στρατ. πραγμάτ. lib. II.

Ἔτι νὰ ὀρδινιάσεις
Φουρκάτας, τὰ ἑτοιμάσεις.

ΦΟΥΡΚΗΣΙΣ.

Φούρκησις. Furcae supplicium. Apud Achmetem cap. LXXXVIII. Titulus est, ἐκ τῶν Ἰνδῶν, περὶ ἀνασκολοπήσεως, ἤτοι φουρκήσεως.

ΦΟΥΡΚΙΖΕΙΝ.

Φουρκίζειν. In furcam agere. Furcae supplicio adficere. Harmenopulus lib. VI. Tit. VI. Οἱ ἐπίσημοι λησταὶ ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς ἐπλημμέλησαν φουρκίζονται. Et in Legg. Georg. Ἐάν τις δοῦλος θέλων ἐν νυκτὶ κλέψαι, ἀπελάσῃ ἐκ τῆς μάνδρας τὰ θρέμματα, καὶ θηριάλωτα γένωνται, φουρκιζέσθω ὡς φονεύς. Ecloga LL. Leonis & Constantini Tit. XXVIII. Οἱ λησεύων, καὶ ἐνέδρας ποιῶν, ἐν ᾧ κρατεῖται τόπῳ φουρκιζέσθω. Corona pretiosa. Φουρκίσαι. *Suspendere*. κρεμάσαι. Et mox iterum. φουρκισμένος. *Suspensus*. Ἠρτημένος.

ΦΟΥΡΚΙΟΝ.

Φουρκίον. *Furcilla*. Etymologici Auctor. Δίκρος, τὸ φουρκίον.

ΦΟΥΡΝΑΞ.

Φοῦρναξ. *Fornax*. Epiphanius contra Ebionaeos. Καμίνους τοίνυν ἔξωθεν τῆς πόλεως πολλὰς προσέταξε γενέσθαι τάχα τὸν ἀριθμὸν ἑπτά, φούρνακας

νικας δὲ ἐπιχωρίως ταύτας καλοῦσιν. Et mox. Καὶ ῥαίνει ἑκάστῳ φύρνακι ἐκ τοῦ ὕδατος.

ΦΟΥΡΝΑΡΗΣ. ΦΟΥΡΝΑΡΙΟΣ.

Φουρνάρης, sive φουρνάριος. *Furnarius*. Pistor. Corona pretiosa. Φουρνάρης. *Pistor*. ἀρτοποιός. Occurrit apud Harmenopulum quoque, & in Eclogis Basilicorum.

ΦΟΥΡΝΙΚΙΟΣ.

Φουρνίκιος. Furno coctus. Eustathius Iliad. XVI. Ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ τόπῳ καὶ φοῦρνον ἐκεῖνος φησι κοινότερον, οὗ παρώνυμον ἱστορεῖ φουρνίκιον ἄρτον, καθὰ τοῦ κλιβάνου τὸν κλιβανίκιον. Hausit ex Athenaeo.

ΦΟΥΡΝΙΚΟΝ.

Φουρνικόν. Furni instar habens (a). Laqueatum. Cameratum. Cedrenus. Ἡ τροῦλλα τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας φουρνικὴ οὖσα ἔπεσε.

ΦΟΥΡΝΟΣ.

Φοῦρνος. *Furnus*. Erotianus in Lexico Hippocratis. Ἴπνῳ, καμίνῳ. οἱ δὲ φούρνῳ. καὶ γὰρ ὁ φοῦρνος ἴπνος λέγεται. Ioannes Tzetzes Chiliad. VI.

Ἀφάντω μύλων διάλεσμα, καὶ φοῦρνον κολοζῶσαι.

Athenaeus lib. III. Ἐπειδὰν δ' ἐμβληθῇ εἰς τὸν φοῦρνον, ὑποτάσσεται τῷ κεράμῳ χόνδρος τις. Pelagonius Hippiatric. lib. I. cap. IV. Βάλλε εἰς φοῦρνον, καὶ μετὰ τὸ ὀπτηθῆναι καλῶς, ἐν ὅλμῳ κόψας ξηρίον ποίει. Occurrit passim.

ΦΟΥΣΚΑ. (b)

Φοῦσκα. *Fusca*. (c) Moschopulus. Φύσκη, ἡ κοινῶς φοῦσκα. Alexander Trallianus lib. XI. Πάρεχε δὲ αὐτῷ πρὸ ἡμέρας εὐτέκτῳ ὄντι, ἢ εἰς ῥοσάτον, ἢ εἰς φοῦσκαν. Phaemon Cynosophii cap. 7. Εἰ δὲ πάνυ καυματούμενος ἔλθῃ ἀπὸ τῆς θήρας, φοῦσκαν μετὰ γλήχωνος συμμίξας ῥάνε εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. Φοῦσκα δέ ἐστιν ὄξος καὶ ὕδωρ θερμὸν, καὶ ὠὰ δύο. Illic habes quid sit. Corona pretiosa *Vesicam* interpretatur. Φοῦσκα. *Vesica*. Κύστη.

ΦΟΥΣΚΟΛΟΓΟΙ.

Φουσκολόγοι. Glossae Graecobarb. Κατήγοροι. καταλαληταί. καταλαλητάδες. ἢ φουσκολόγοι. ἢ κακολόγοι.

ΦΟΥΣΚΟΥΛΑΡΙΟΝ.

Φουσκουλάριον. Gennadius in Explic. Ramplii. Ἢ εἰς μεγάριον, ἢ εἰς πεζούλιον κτισμένον, καὶ εἰς τόπον ὅμοιον φουσκουλάριον.

ΦΟΥΣΚΩΝΕΙΝ.

Φουσκώνειν. *Fuscare*. Offuscare. Alexius Rharturus Doctr. VII. Διὰ τί γοῦν ὦ λαὲ τοῦ χριστοῦ φρονεῖς ὑπέρογκα, καὶ φουσκώνεσαι ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς σαρκός. In Turcograecia Crusii legitur, ἐφούσκωσεν ἡ θάλασσα. *Intumuit mare*. Anonymus De nuptiis Thesei.

——— ὁ ποσειδῶν δὲν κάμνη

Ὅπου φουσκόνη θάλασσαν. ———

Glossae Graecobarbarae. Ἀπ' ἔσω ἢ ἀπὸ μέσα καμένος, ἢ φουσκομένος.

ΦΟΥΣΣΑΤΟΝ.

Φουσσάτον. Vide Φοσσάτον.

ΦΟΥΣΤΑΝΗ.

Φουστάνη. Italicum, *Frustagno*. Gallicum, *Fustaine*. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

Καὶ φόρεμα ἐποίησα κατάλευκο φουστάνη.

Anonymus De nuptiis Thesei.

Μὲ φουστάνα καὶ ξάμιτον.

Occurrit quoque in Turcograecia Crusii, explicaturque vestis interior muliebris. Andreas Abbas De Vita Othonis episcopi Bambergensis lib. I. cap. XLV. *Quidquid ex privata pecunia fustani, & purpurae coemere poteris, bis iumentis in Pomeraniam diriges*.

ΦΟΥΣΤΙΣ.

Φοῦστις. Biremis. Italicum & Turcicum, *Fusta*. Malaxus in Hist. Patriarch. Καὶ ἀρμάδα ἔκαμε, κάτεργα καὶ φοῦστες διακόσια πενήντα.

ΦΟΥΤΑ.

Φοῦτα. Codinus. Τὸ δὲ σκαράνικον αὐτοῦ ἐνδεδυμένον κόκκιον χάρδιον (legendum χάσδιον) ut infra ostendam) ἔχον ἐπὶ κορυφῆς μικρὰν φοῦταν ἐρυθράν. Viri docti interpretantur, *Puellam*. An legendum erit φοῦκαν. Vt sit illud quod *Fugium* adpellat Sugerius in Vita Ludovici Grossi. *Circumdantes capiti eius fugium, ornamentum Imperiale instar galeae circulo aureo concinnatum imponunt*. Nugae. Corrige, μικρὰν τοῦφαν, & in Sugerio, *Frigium ornamentum Imperiale*. Glossae Isidori. *Frigium, mitra*. Sed quando in Sugerium incidimus, libet per occasionem emendare eumdem in Vita Ludovici F. Grossi. *Tympanis, & anacaris, & aliis similibus, instrumentis horribiliter resonabant*. Male editur, *Tympanis, & macariis*. Vide supra ἀνάκαρα. Cum verbum illud explicaremus non veniebat in mentem huius loci.

ΦΟΥΤΡΕΥΣ.

Φουτρεύς. Carnifex. Gallicum, *Bourreau*. Corona pretiosa. Φουτρεύς. *Carnifex*. Δήμιος.

ΦΟΥ-

(a) Fornicatum. *Donius*.

(b) Φοῦσκα aliud significat in Vet. lexico Ἰατρ. Bib. Paris. Φλυκτὶς ἡ ἀπὸ τῆς καύσεως ἐγηγερμένη φοῦσκα. *Donius*.

(c) *Fusca* dicitur corrupto vocabulo *posca* seu *pusca*. Forte quod sit potio *fusca*. *Donius*.

ΦΟΥΧΤΑ.

Φῦχτα. Manubrium. Glossae Graecobarb. Κώπη, ἡ λαβὴ τῦ ξίφυς. ϗ κυπὶν, τὸ πίασμαν, ἤγυν ἡ φῦχτα τῦ σπαθίυ. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ εἰς τὴν φύχταν τῦ σπαθίυ πάντα ϔ χέρον τύχε.

ΦΡΑ.

Φρᾶ. Italicum, *Fra*. Frater. Gennadius in Orat. De Spiritu Sancto. Δαλιάσας ἐξέκλινε, τυ μὲν προσδιαλεγομένυ φρὰ ἰωάννυ βοῶντ☉, φέρετε τὸν ἐφέσυ ὧδε. Synodus Florent. Ἐξελεξάμεθα τὺς παρόντας δύο διδασκάλυς, τόν τε προβεντζιάλιον φρὰ ἰωάννην (*a*), καὶ τὸ φρὰ ἀμβρόσιον.

ΦΡΑΓΓΕΛΙΖΕΙΝ.

Φραγγελίζειν. *Flagellare*. Basilic. Eclog. LX. Καὶ οἱ μὲν δῦλοι φραγγελιζόμενοι τοῖς δεσπόταις ἀποδίδονται.

ΦΡΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Φραγγέλιον, sive φραγγέλλιον. *Flagellum*. D. Ioannes Evangelii cap. II. Καὶ ποιήσας φραγγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τῦ ἱερῦ. Chrysostomus in Orat. De Circo. Λάβε ϗ τὴν κασσίδα τῦ σωτηρίυ, ϗ τὸ φραγγέλλιον ἐν τῇ χειρί σε. Basilicorum Eclog. LVII. Οἱ ἵπποι οἱ ἀφωρισμένοι τῷ δημοσίῳ δρόμῳ, ὐδὲ ξύλοις, ὐδὲ ῥοπάλοις τύπτονται, ἀλλὰ μόνον φραγγελίοις ἐλαύνονται. Zonaras ad Canon. Apostol. XXVII. Τὺς ἐν τῷ ἱερῷ ἐμπορευομένυς, ὡς εἰς τὸ θεῖον ἁμαρτάνοντας, τῷ φραγγελίῳ τύπτων ἐκεῖθεν ἐξήλασε. Occurrit passim.

ΦΡΑΓΓΕΛΙΤΗΣ.

Φραγγελίτης, sive φραγελίτης. Lictor. Ῥαβδῦχ☉. Georgius Alexandrinus in Vita Chrysostomi. Ἀνελθὼν ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ κελεύει ἀσφαλισθῆναι τὰς θύρας αὐτῦ, ϗ τηρηθῆναι ταύτας ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν ϗ φραγελιτῶν τῆς ἐκκλησίας.

ΦΡΑΓΓΕΛΟΥΝ.

Φραγγελῦν. *Flagellare*. D. Matthaeus Evangel. cap. XXVII. Τὸν δὲ ἰησῦν φραγγελώσας παρέδωκεν ἵνα ςαυρωθῇ. D. Marcus cap. XV. Ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαῤῥαβᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν ἰησῦν φραγγελώσας, ἵνα ςαυρωθῇ. Etymologici Auctor. Φραγγελῶ, ἐκ τῦ φραγγέλιον, ὃ σημαίνει σειρὰν ἐκ σχοίνυ πεπλεγμένην. Maximus Planudes in Orat. De Sepult. Dom. Ἐφραγγελώθης, ἐγὼ δ' ἐμαυτὴν ὅλην κατέξανα.

ΦΡΑΜΟΣ.

Φραμὸς. Sepes. Glossae Graecobarbarae. Αἵσονες. φραγμοί. φραμοί.

(*a*) Frater Ioannes. *Donius*.
(*b*) *Boccacius* habet *Friere* in *Milesia Ghini de Tacco*. Provinciales etiamnum dicunt *Friero*.

ΦΡΑΝΤΖΑΖΕΙΝ.

Φραντζάζειν. Scabie Gallica laborare. Anonymus De Vulpe & Lupo.

Καὶ δέν μου λέγεις κῆσυνε πυτάνα, ϗ μεθύσρα,
Καὶ φραντζασμένη, ϗ λοβὴ, ϗ μία κακὴ μαυλίσρα.

ΦΡΑΤΖΑΤΟΣ.

Φρατζάτος. Anonymus De nuptiis Thesei.

Λέγει τὺς ποίσετε μοναῖς, ϗ τίνες, καὶ φρατζάτυς.

ΦΡΑΧΘΗ.

Φράχθη. Idem quod φραμός. Corona pretiosa. φράχθη. *Sepes*. φραγμός.

ΦΡΑΥΔΑΤΩΡ.

Φραυδάτωρ. *Fraudator*. Glossae Basilicor. Δίδοται δὲ κατὰ τῦ φραυδάτωρ☉, ἤγυν τῦ ὑποσερητῦ, ἐντὸς δὲ ἐνιαυτῦ ἀποκαθίςησι τὸ πρᾶγμα μετὰ τῶν οἰκείων τόκων ϗ καρπῶν, ὓς ἠδύνατο λαβεῖν ὁ φραυδάτωρ, ὑπολογιζομένων τῶν ἀναγκαίων δαπανημάτων.

ΦΡΕΜΗΝΟΡΑΙΟΣ.

Φρεμινοραῖ☉. Italicum, *Frate Minore*. Minorita. Anonymus De bello sacro.

Φρεμινοραίυς ἔςηλεν ϗ δύο καβαλαρίυς
Στὸν πάπαν τὴν ἁγιώτατον ἐκεῖσε εἰς τὴν ῥώμην.

ΦΡΕΝΕΣΙΣ.

Φρένεσις, pro φρόνησις. Prudentia, Glossae Graecobarbarae. Ἐπινόησιν. ἢ γνῶσιν. ἢ σύνεσιν. ἢ φρόνησιν. ἢ φρένεσιν.

ΦΡΕΝΙΜΟΣ.

Φρένιμ☉. Prudens. Glossae Graecobarb. Συνετός. φρόνιμ☉. φρένιμ☉.

ΦΡΕΝΤΖΑΤΟΝ.

Φρεντζάτον. Vide φροντζάτον.

ΦΡΕΝΩΝΗ.

Φρενώνη. Crassum cribrum. Apud Crusium in Turcograecia.

ΦΡΕΡΙΟΣ. (*b*)

Φρέρι☉. Gallicum, *Frere*. Frater. Nicetas in Andronico Comneno lib. I. Ὀψὲ δὲ πρὸς τῶν ἱεροσολυμιτῶν λυθεὶς, ὓς φρερίυς φασὶν, ἔσχεν ἔνθετον τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον. Gregoras lib. V. Τὸ ἐνδόσιμον εἰληφότες ϔ φρερίων τινὲς ἐλειτύργησαν ἅπαξ ἐν τῷ ναῷ τῶν βλαχερνῶν, διὰ χειροτονίαν τινὸς τῶν οἰκείων.

ΦΡΙΔΗ.

Φρίδη. φρίδιον, pro ὀφρύδιον. Corona pretiosa. Φρίδη. *Supercilium*. Ὀφρύς. Anonymus De nuptiis Thesei.

Τὰ φρίδια τῦλα μαλιαρᾶ ἐμίαζαν ἀγριάνθρωπον.

ΦΡΟΝΗΜΑΔΑ.

Φρονημάδα. Corona pretiosa. Φρονημάδα. *Prudentia*. Φρόνησις.

ΦΡΟΝΟΣ.

Φρόνος, pro θρόνος. Sella. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΦΡΟΥΝΤΖΑΤΟΝ. (a)

Φρυντζάτον. Anonymus De Amor. Callimachi & Chrysorrhoes.

Φρυντζάτον θέλω εὔμορφον νὰ ποίσετε εἰς τὸν κῆπον,

Καὶ τὸ νερὸν ἐκ μηχανῆς τρίγυρον τῦ φρυντζάτυ.

Et alibi.

Τῦτο ὁ τόπος τὸ δένδρον, κ τὸ φρυντζάτον τῦτο,

Καὶ τὸ νεροκυβάλισμαν (b) ἔπαυσεν ἀπὸ τότε.

Occurrit illic pluries: scribitur autem indifferenter φρυντζάτον & φρεντζάτον.

ΦΡΥΑΡΙΑ.

Φρυαρία. Herbae genus. Demetrius Constantinopolit. Hieracosophii lib. II. cap. XL. ἰοτάνην τὴν λεγομένην φρυαρίαν τρίψας, κ μίξας μετὰ οἴνυ παλαιῦ, κ ἐμβάψας κρέας χοίρειον ζεστὸν δώσεις τῷ ἱέρακι.

ΦΡΥΔΙΟΝ.

Φρύδιον, pro ὀφρύδιον. Supercilium. Glossae Graecobarbarae. Ἀβρῦτες. ὀφρῦς. φρύδια. Iterum. Ἀγεσίφρων. ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπαίρων. ὅπῦ ψηλόνει τὰ φρύδιά τυ. Hinc detortum φρίδη, de quo paulo ante.

ΦΤΕΡΝΑ.

Φτέρνα. (c) Corona pretiosa. Φτέρνα. *Perna*. πτέρνη.

ΦΤΕΡΝΙΣΤΗΡΙ.

Φτερνιστῆρι. Corona pretiosa. Φτερνιστῆρι. *Calcar*. πτερνιστήρ. In Turcograecia quoque Crusii invenio, φθερνιστήρια. *Calcaria*.

ΦΤΕΡΟ.

Φτερό. Corona pretiosa. Φτερό. *Penna*. πτερόν.

ΦΤΕΡΟΥΓΙΕΣ.

Φτερύγιες. Corona pretiosa. Φτερύγιες. *Alae*. πτέρυγες.

ΦΤΗΝΙΑ.

Φτηνία. Corona pretiosa. Φτηνία. *Abundantia*. Εὐπορία.

ΦΤΙΟΝ.

Φτίον. Auris. Glossae Graecobarbarae. Ἀνήκοον, ἄνευ ἀκοῆς, χωρὶς ἀκοὴν κ φτία, ἤγουν ὦτα. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἀνήκυστη γὰρ εἰς τὰ φτία τ' ἀφέντη τῦ Θησέυ.

ΦΤΙΑΝΝΕΙΝ. ΦΤΙΑΖΕΙΝ.

Φτιάννειν, sive φτιάζειν. Facere. Parare. Glossae Graecobarbarae. Ποιεῖ, ἢ κάμνει, ἢ πράσσει, ἢ πράττει, ἢ φτιάννει, ἢ φτιάζει. Corona pretiosa. Νὰ φτιάσει. *Praeparare*. Κατασκευάζειν. Glossae citatae. Ἄβλης. νεοςγής. νοςὰ φτιασμένος.

ΦΤΙΑΣΙΔΙ.

Φτιασίδι. Corona pretiosa. Φτιασίδι. *Fucus*. Φῦκος.

ΦΥΑΛΙΟΝ.

Φυάλιον. *Velum*. Hesychius. Ἄρμενον. φυάλιον. Ita scribo, non φιάλιον. Sed alibi vice versa. Χρυσίς, ποτήριον. οἱ δὲ φυάλη χρυσῆ. Rescribe, φιάλη. Et apud Theophilum Protospatharium De Hum. Corp. Fabr. lib. II. Ἔοικε δὲ τὸ μυῶδες πλάτυσμα γυναικείῳ φυαλίῳ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ ςομομανίκῳ. Editur itidem mendose, φιαλίῳ. Apud Codinum semper φυάλιν leges, qui tunc erat mos scribendi, (d) ut iam aliquoties notavimus. Καὶ ὅτε μὲν ταῦτα, ὅτε δὲ ἐπιλυρίκιον κ φακεωλίδα φορεῖ, ἄλλοτε καββάδιον, κ φυάλιν. Iterum. Εἰ δὲ μή, τὸ σύνηθες ἱμάτιον αὐτῦ, ἤγυν ἔνδυμα, κ ἐπ' αὐτὸ τὸ λεγόμενον φυάλιν. Et alibi. Εἰ δὲ μή, στέφανον κ φυάλιν, ὡς προείπομεν. Viri docti interpretantur. *Vitreum carbasum*; tamquam esset, ἐφυάλον. Non adsentior: φυάλιον recentiores Graeci crassiore pronuntiatione & πλατυάζοντες efferebant *Velum* Latinorum.

ΦΥΛΑΓΕΙΝ.

Φυλάγειν. Custodire. Cavere. Glossae Graecobarbarae. Αὐλίζεται. φυλάττει, ἢ φυλάττεται. φυλάγει, ἢ φυλάγεται. Bartholemaeus Monachus in Elencho Agareni. Φύλαγε μὴ ἀποτρίψω τὴν αἰδῶ τῆς ἀναςροφῆς, κ φονεύσω σε.

(a) Videtur esse Gallicum *fronse*. *Crispatum*, sive *frondosum*. *Donius*. Nos *fronzuto* dicimus. *Lamius*.
(b) Aquae latio. *Donius*.
(c) *Calcar*. *Donius*.
(d) Corrupta scilicet veteri & sincera pronuntiatione τῦ υ & versa in sonum τῦ ι. *Donius*.

ΦΥΛΑΚΑΡΗΣ.

Φυλακάρης. Custos carceris. Anonymus De nuptiis Thesei.
Καὶ ὁρισμὸν ἐποίησε ἐκεῖ τοῦ φυλακάρη
Α'παντὸν νάχουσι τιμὴν καλὰ νὰ τοὺς φυλάγη.
Iterum alibi.
Ο'μοίως πάλι ἐσκότεσε σάμψια γιαναδώση
Τῶν φυλακάρων πούχασι ἐκεῖνον νὰ φυλάγουν.

ΦΥΛΑΚΟΝΝΕΙΝ.

Φυλακόννειν. Carceri includere. Anonymus De nuptiis Thesei.
Καὶ μέσα τὸ σερξ' ἀληθῶς τοῦ νὰ τοὺς φυλακόση
Εἰς φυλακὴν παντοτινή. ———

ΦΥΛΑΚΤΑΔΕΣ.

Φυλακτάδες. Custodes. Glossae Graecob. Γεωργοί. ἢ φύλακας. ἢ φυλακτάδες.

ΦΥΛΑΞ.

Φύλαξ. Hic in militia erat postremus exercitus, & quasi eius custos, & τετράρχης quoque, & οὐραγὸς, dicebatur. Leo in Tact. Τετράρχης ἐστὶν ὁ καὶ φύλαξ, ὁ λεγόμενος οὐραγὸς, καὶ τελευταῖος ἱστάμενος τῆς ἀκίας. Corrige Anonymum De Castramet. Κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος πηγνύσθω ἡ τοῦ ἀβεσιαρίου σκηνὴ, κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν, τοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· ὄπισθεν δὲ τοῦ ἀβεσιαρίου, ἡ τοῦ φύλακος, καὶ καθεξῆς κοιτωνιτῶν καὶ ἀβεσιαρίων. Male hodie est, ἢ τοῦ φύλακος. Non enim idem est ὁ ἀβεσιαρίου, qui φύλαξ, quod temere existimarunt viri docti. Nominabatur item ὀπισθοφύλαξ. Vrbicius. Τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγὸν, οὐρὰ, καὶ οὐραγία. καὶ οὐραγὸς, ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ. ἡ συνήθεια πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ. Vocatur etiam ταγματοφύλαξ in Novella Alexii Comneni.

ΦΥΛΛΕΡΕΑ.

Φυλλερέα. Tilia. Pro, φίλυρα. Demetrius Constantinopol. Hieracosophii lib. II. cap. XX.
Ο' δὲ κόντος ἔσω ἐκ φυλλερέας, ὁμαλος, μήτε λίαν παχὺς, μήτε λίαν λεπτός.

ΦΥΛΑΧΤΟΚΟΥΛΑΡΟ.

Φυλαχτοκούλαρο. Theca cochlearia. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΦΥΛΟΝ.

Φύλον, pro φύλλον. Folium. Phortius περὶ ςρατ. πραγματ. lib. II.
Ποίησον καὶ ἀπὸ ξύλον
Λάμαν δὴ ψιλὴν ὡς φύλον.

ΦΥΣΙΚΕΥΕΙΝ.

Φυσικεύειν. Est φυσιολογεῖν. Leontius De Sphaera Arati. Ο' γὰρ ἡσιοδος φυσικευόμενός φησιν.
Ε'ννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιὼν, δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο.

ΦΥΣΙΜΑΝ.

Φύσιμαν, pro φύσημα. Glossae Graecobarb. Πνεῦμα. φύσιμαν. ἄνεμον.

ΦΥΣΚΗΝΑ.

Φυσκήνα. Depravatum ex πισκίνα. *Piscina*. Vide illic.

ΦΥΤΙΛΙΟΝ.

Φυτίλιον. Codinus. Α'πὸ δὲ τῶν κυρσευομένων πάντα τὰ ποικίλα, ἃ ὀνομάζονται φυτίλια, ἔθος ἐστὶ λαμβάνειν τὸν πρωτοστράτορα. Viri docti interpretantur, *Futilia*. Sed puto illos falli. Primum, ἀπὸ δὲ τῶν κυρσευομένων, non est, *a cursoribus*, quod existimant, sed, *ex rebus in praeda abductis*. Quae sequuntur autem, ἃ ὀνομάζεται φυτίλια: amplius de iis inquirendum censeo.

ΦΥΤΡΟΥΝ.

Φυτροῦν. Torquere. Cruciare. Delere. Occidere. Nicetas in Isaacio Angelo lib. III. Καὶ ἄλλοι ἄλλοτε πάλιν, καὶ οὐκ ἔστιν ὁσάκις εἰπεῖν, ἐπανέστησαν, ἢ καὶ ὡς σπαρτοὶ ἐφυτρώθησαν γίγαντες. Vides vestigium in φυτρεὺς, sive φυῖρεὺς, quod carnificem interpretatur Corona pretiosa.

ΦΩΚΑΔΙΟΝ.

Φωκάδιον. Myrotheca. Glossae Graecobarbarae. Α'λάβαςρον. φωκάδιον. μυροθήκη. καννίον. καννίν.

ΦΩΛΗΤΖΑ.

Φωλήτζα. Nidus. Anonymus De nuptiis Thesei.
Ε'βλεπε πού ἐκτίζασι φωλήτζες τὰ πουλία.

ΦΩΝΑΞΙΜΟΝ.

Φωνάξιμον. Strepitus. Clamor. Glossae Graecobarbarae. Α'νειμένη βοή. ψηλωμένη φωνή. ἢ κραυγὴ ἀπολελυμένη. ἤγουν φωνάξιμον μεγάλον.

ΦΩΝΗΤΖΑ.

Φωνήτζα, pro φωνή. Vox. Anonymus De nuptiis Thesei.
——— καὶ με γλυκύα τραγούδια
Α'λαξαν ταῖς φωνήτζες τους.

ΦΩΤΑΓΩΓΑΡΙΟΝ.

Φωταγωγάριον. Preces pro illuminatione. Adscribemus eas ex Horologio Graecorum.
Λέγε τὰ φωταγωγάρια ταῦτα κατὰ τὴν ὀκτώηχον. ΗΧΟΣ Α.
Ο' τὸ φῶς ἀνατέλλων κύριε τὴν ψυχήν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. ΗΧΟΣ Β.
Τὸ φῶς

Τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον ἐξαπόστειλον χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου. ΗΧΟΣ Γ.
Ἐξαπόστειλε τὸ φῶς σου χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου. ΗΧΟΣ Δ.
Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον. ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΥ Α.
Φωτοδότα κύριε ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου. ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΥ Β.
Φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.
Διέγερόν με κύριε πρὸς τὴν ὑμνῳδίαν, καὶ δίδαξόν με ποιεῖν τὸ θέλημά σου ἅγιε. ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΥ Δ.
Φῶς ὑπάρχων χριστὲ φώτισόν με ἐν σοί.

ΦΩΤΙΖΕΙΝ. ΦΩΤΙΣΜΟΣ.

Φωτίζειν. Baptizare: & φωτισμός. Baptiſmus. Iuſtinus Martyr Apolog. II. Καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ λουτρὸν φωτισμὸς, ὡς φωτιζομένων τὴν διάνοιαν τῶν ταῦτα μανθανόντων.

ΧΑΒΑΛΑΔΑΙ.

Χαβαλάδαι. Apomaſar in Myſteriis. Δύναμιν χαβαλαδῶν, καὶ ἐμφόβων ἀνθρώπων.

ΧΑΒΙΑΡΙ. (a)

Χαβιάρι. Salſamentum. Arſenius in Epiſt. Τὸ χαβιάρι, ὅπερ ἔδωσες του γιάκουμου τοῦ καλαφάτου, ἐλάβαμέ το, καὶ εὐχαριστοῦμε τὸ περισσά.

ΧΑΒΟΣ.

Χάβος. Capiſtrum. Frenum. Moſchopulus. Κημὸς, ὁ κοινῶς χάβος, ὁ περιτιθέμενος τῷ στόματι τῶν ἵππων. Iterum alio loco. Φιμὸς, ὁ λεγόμενος κημὸς, ἤγουν ὁ κοινῶς χάβος. Ariſtophanis Scholiaſtes ad Equites. Κημὸς, ὁ χάβος, ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις. Legitur *Chamus* apud Honorium Serm. De Invent. Crucis. *Conſtantinus itaque eccleſiae impugnator acerrimus illo tempore monarchiam tenuit, quem divina pietas in chamo & freno conſtringens ſibi adpropinquare compulit.* Et ſic in Martyrologio, in Paſſione Timothei & Maurae. Λύσατε αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, καὶ δήσαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας χάμον περίθετε αὐτῷ κρεμάσαντες κατὰ κεφαλῆς ἐπὶ τοῦ κίονος. Et mox. Ἀποκρίνασθαι οὐκ ἐδύνατο, διὰ τὸ περικεῖσθαι αὐτῷ τὸν χάμον.

ΧΑΛΑΣΜΕΝΟΣ.

Χαλασμένος. Corona pretioſa. Χαλασμένος. *Deſtructus*. Κατεργασμένος.

ΧΑΛΙΦΑΣ.

Χαλιφᾶς. Dignitatis genus inter doctores Turcarum. Ioannes Cantacuzenus Contra Mahometem Orat. I. Καὶ ἐκ τῶν διδασκάλων αὐτῶν, οἷς χαλιφᾶς τὸ ἀξίωμα. Et mox. Καὶ κατανοήσαντες ὅτι κεκρυμμένος χριστιανὸς ἦν, οὐκ ἐθάψαν αὐτὸν ἐν ᾧ τόπῳ ἔθαπτον τοὺς χαλιφάδας, ἀλλ' ἐν ἑτέρῳ χωρίς.

ΧΑΛΚΙΑΣ.

Χαλκίας. Corona pretioſa. Χαλκίας. *Faber*. χαλκεύς.

ΧΑΛΚΟΤΟΥΒΟΝ.

Χαλκότουβον. AEneum tibiale. Leo Conſtitut. VI. Ἔχειν δὲ χειρομάνικα τὰ λεγόμενα μανικέλλια, (b) καὶ χειρόψελλα σιδηρᾶ, ἢ ξύλινα, καὶ περικνημίδας ὁμοίως ἃ λέγεται ποδόψελλα, ἢ χαλκότουβα. Conſtantinus in Tacticis. Κλιβάνια, καὶ κασίδας, καὶ μανικέλλια, καὶ χαλκότουβα, καὶ κοντάρια μακρότερα. Vide quae ſupra in Τουβία.

ΧΑΜΑΙΖΙΚΙΟΝ.

Χαμαιζίκιον. Inſtrumenti Muſici genus. Nicetas in Man. Comneno lib. II. Τοῦτο γὰρ ὢν ἀεὶ ἐν τοῖς γάμοις καὶ χαμαιζικίοις προσέβαλλε, καὶ ἦν καὶ τῷ βασιλεῖ εὐαπόδεκτος. Iterum lib. VII. Ἔχαιρε καρυκείαις βρωμάτων, καὶ τοῖς πρὸς λύριον καὶ κιθάραν καὶ χαμαιζίκιον ᾠδῶν ἦχοις οὐκ ἀπηχθάνετο.

ΧΑΜΑΙΚΕΡΑΣΙΑ.

Χαμαικερασία. Suboles ceraſi. Exſtat apud Myrepſum lib. De Droſatis, capit. LXXXI.

ΧΑΜΙΚΗΛΑΔΕΣ.

Χαμικηλάδες. Avium genus. Nicetas in Iſaacio Angelo lib. III. Ὁ μὲν τὰ μιμηλὰ τῶν στρουθίων, ἤγουν κίσσας, χαμικηλάδας, ψιττακοὺς, καὶ ἕτερα κρατήσας.

ΧΑΜΙΛΟΝ.

Χαμιλόν. Corona pretioſa. Χαμιλόν. *Imum*. χθαμαλόν.

ΧΑΜΙΛΟΠΤΕΡΙΑΣΜΕΝΟΣ.

Χαμιλοπτεριασμένος. Vide Φοβισμιάρης.

ΧΑΜΟΒΟΥΝΙΟΝ.

Χαμοβούνιον. Colliculus. Anonymus De nuptiis Theſei.
Που κοντὰ στὴν θάλασσάν σε χαμοβούνια πάνω.
Iterum alibi.
Ἄλλοι ἐδυναμόσασι τὸ χαμοβούνη κεῖνο.

ΧΑΜΟΓΕΛΩΝ.

Χαμογέλων. Subridens. Anonymus De nuptiis Theſei.
Σὰν ὁ θησεὺς ἐγγίκησε ἐκεῖνο τὸ πιττάκη,
Στοὺς ἄρχοντάς του γύρισε χαμογελόντας μέγη.

(a) Caviale. *Donius*.

(b) *Manopole*. *Donius*

ΧΑΜΟΣ.

Χάμος. Vide Χάβος.

ΧΑΝΙΑΖΕΙΝ.

Χανιάζειν. Diducere. Aperire. Orneosophion. Πλύνε βαμβάκιον μετὰ οἴνου καλοῦ, καὶ βάλλε ἐντὸς τοῦ βαμβακίου θηριακὴν ξυλόκοκκον ἕν, καὶ χανιάσας τὸ ὄρνεον βάλλε τὸ βαμβάκιον. Et mox. Κάθισον αὐτὸ ἵνα πίῃ νερὸν, καὶ ἐκ τότε χανίασον αὐτὸ, καὶ βάλλε καντίον κομμάτια δύο. Et corrigi debet ibidem. Τὰ ἵμματα αὐτοῦ ἔνι χανιασμένα, καὶ δακρύουσιν. Hodie editur, χαυνισμένα. Occurrit illic pluries.

ΧΑΝΤΑΚΙΟΝ.

Χαντάκιον. Arca. Scrinium. Glossae Graecobarbarae. Λαρνάκιν ξυλένον, ἤγουν χαντάκιν, ἢ σεντούκιν. Nicetas in Alexio lib. III. Τετράπλευρον συντίθησι μηχανὴν ἴσην τοῦ χαντακίου, συμμηκιζομένην τῷ εὔρει τῆς τάφρου. Iterum in Balduino Flandro, & pro Glossa ponit. Στρατοπεδεύεται περὶ αὐτὴν, χάρακά τε βαλὼν, καὶ βαθὺ χαντάκιον ὀρωρυχώς. Sic in Glossis Graecobarbaris. Τὰ βάθη καὶ χαντάκια. Anonymus De nuptiis Thesei.
Τὸν κάμπον ἐδυνάμωσαν μὲ πάλους, μὲ χανδάκια.

ΧΑΝΤΡΕΣ.

Χάντρες. Murenulae in margaritis. Exstat in Turcograecia Crusii.

ΧΑΟΥΝ.

Χαοῦν. In chaos convertere. Obscurare. Confundere. Sphachanes in epist. ad Meletium Monachum. Ἐσχάωσαν τὴν ὁδὸν τὴν ἀληθινὴν, καὶ παραδέρνουν, καὶ ἔπεσον εἰς νόσημα ἀνίατον. Occurrit aliquoties apud Achmetem in Orinocritico, & Nicetam in Isaacio Angelo lib. I. & Alexio Angelo lib. II.

ΧΑΡΑΓΜΑ.

Χάραγμα. Moneta. Pecunia. Achmes capit. CCXX. Εὑρήσει πλοῦτον διὰ χαράγματος, ἀνάλογον τοῦ πλήθους. Iterum capit. CCXVIII. Εὑρήσει πλοῦτον διὰ χαράγματος, κατὰ τὴν δασύτητα καὶ τὴν πῆξιν αὐτῆς. Codinus in Orig. Constantinopol. Καὶ ὁρῶντος τὰ κτίσματα, ἐφάνη αὐτῷ εὐνοῦχος ὡραῖος εἰρηκὼς αὐτῷ, τί λυπῇ περὶ χαράγματος; δός μοι τινὰς αὔριον πρωῒ ἐκ τῶν μεγιστάνων σου, καὶ κομίσω σοι χάραγμα ὅσον ἂν βούλοι. Et mox. Καὶ ἦν τὸ ἔδαφος πεπληρωμένον χρυσίου χαράγματος. Anna Comnena lib. VIII. Εἰς τοὔδαφος κατέστρωσε παντοίους εἴδους χρημάτων, καὶ ἀμφίων, χαράγματός τε χρυσίου, καὶ ἀργύρου, καὶ τοὺς κατωτέρας ὕλης.

ΧΑΡΑΤΖΙΟΝ.

Χαράτζιον. Tributi genus. Hieremias Patriarcha in epistola quadam. Καὶ ἀδικεῖ καὶ τὴν ἡμῶν μετριότητα, χρεωστῶν ἤδη χαράτζια τρία, καὶ προσέτι καὶ φλωρία ἑκατὸν ἕτερα. Chronicon Constantinopolit. Τελεσθέντος δὲ τοῦ χρόνου, καὶ μὴ δυνηθέντος δοῦναι τὸ χαράτζιον, οὐδενὸς ὄντος τοῦ βοηθοῦντος αὐτῷ, οὔτε τῶν κληρικῶν, οὔτε τοῦ λαοῦ, ἐνέβαλεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ. Occurrit ibi pluries. Gregorius Metropolitanus Prusae in Epistol. Καὶ στέλνω τὸ χαράτζιον μου τὸν δεσπότη μας, τὸν οἰκουμενικόν. Eleutherius Zebelenus De Significat. Eclyps. Δῆλοι καῦμα τε τῶν χωραφίων, καὶ στενοχορίαν ἀνθρώπων, ζήτεσίν τε χαρατζίου παρὰ βασιλέως.

ΧΑΡΒΑΛΟΝ.(a)

Χάρβαλον. Nicetas De Reb. post Excid. Τὰ χάρβαλα ταῦτα ἐσχισμένα ῥοῦχα. Inquiramus quid sit.

ΧΑΡΕΡΙΟΝ.

Χαρέριον. Constantinus De Administ. Imp. Βλαττία, πράνδια, χαρέρια, σήμεντα, πέπεριν. Sed legendum censeo, χηράρια. Et erant, quae περιχέρια adpellant Glossae, id est, armillae. Vide infra, suo loco.

ΧΑΡΖΑΝΙΟΝ.

Χαρζάνιον, sive χαρτζάνιον. *Scartanea*. Lorum. Achmes cap. CCXXI. Ἐὰν αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς ἔτυψέ τινα μαγκλαβίῳ, ἢ χαρζανίῳ, εὑρήσει ἐξ αὐτοῦ περίφημον καὶ μέγιστον ἀξίωμα ὑπὲρ καύχημα. Iterum cap. CCXLIX. Ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρε χαρζάνιον, εὑρήσει ἐξουσίαν ἐλάττονα τοῦ μαγκλαβίου. Thvvrocz in Chron. Hung. capit. XCIX. *Tandem antedicti trini dextrarii solennes cum armis & operimentis omnibus ipsorum gloriosissimis, seu attinentiis, cum scartanea, curru, seu mobili, aut ostilario regnali, &c.*

ΧΑΡΙΣΤΙΚΑΡΙΟΣ.

Χαριστικάριος. Praebendarius. In Constitut. Alexii Comneni. Εἰ μέν ἐστιν ἡγούμενος, ἵνα ἐκδιώκηται ἀπὸ τῆς ἡγουμενείας. εἰ δὲ χαριστικάριος, ἀπὸ τῆς μονῆς. Et postea. Ἔξεστι γὰρ ἀκώλυτον ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης τὸ τάσσειν ἤπερ οἱ χαριστικάριοι κἂν ὑπομνήματα ἔχωσι. Balsamon ad Concil. VII. Canon. XIX. Ὁ δὲ εὑρισκόμενος λαμβάνων. ἢ καὶ διδοὺς, εἰ μέν ἐστιν ἡγούμενος, ἵνα ἐκδιώκεται ἀπὸ τῆς ἡγουμενείας, εἰ δὲ χαριστικάριος, ἐκδιωχθήσεται ἀπὸ τῆς μονῆς.

ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ.

Χαριστική. Praebenda. Achmes capit. XXV. Ἐάν τις ἴδῃ ὅτι χαριστικὰς ἔλαβε παρ' αὐτοῦ βασιλέως εὑρήσει πλοῦτον καὶ σωτηρίαν ψυχῆς. Male viri docti interpretantur *Donativum*: nam de praebenda ecclesiastica capiendum esse locum facile persuadent illa postrema verba. Εὑρήσει σωτηρίαν ψυχῆς.

ΧΑΡ-

(a) Fissum, rimosum. *Donius*.

ΧΑΡΚΑΔΑ.

Χαρκάδα. (a) Apomasar in Mysteriis. Δύναμιν τῶν ἐνοικούντων εἰς τὰς τζέργας καὶ χαρκάδας τῶν τε ταρτάρων καὶ τούρκων. Et mox iterum. Δυλοσύνην πραγματευτῶν, ταξιδαρίων, φόβον τοῦ ἔθνου, δύναμιν τῶν εἰς τὰς χαρκάδας.

ΧΑΡΤΑΡΙΟΝ.

Χαρτάριον. Gallicum, *Quartier*. Scutulum quadratum. Exstat apud Codinum De Offic. Aulae Constantinop.

ΧΑΡΤΙΑΤΙΚΟΝ.

Χαρτιατικόν. Tributum pro chartis institutum a Nicephoro Logotheta. Cedrenus. Τρίτη καινόνοια ὑποπτεύεσθαι πάντας, καὶ ἀναβιβάζεσθαι τὰ τούτων δημόσια τέλη, παρέχοντας καὶ χαρτιατικοῦ ἕνεκα ἀνὰ κεράτια β'. Zonaras Annal. III. Ἀπαιτεῖσθαι δὲ καὶ ὑπὲρ χαρτιατικοῦ (ἐθέσπιζε) ἐπὶ τῷ νομίσματι δύο κεράτια.

ΧΑΡΤΙΟΝ.

Χαρτίον. Idem quod χαρτάριον. Codinus. Καὶ ἡ τέντα αὐτοῦ ὅμοια, οἷα καὶ ἡ τοῦ σεβαστοκράτορος, μετὰ χαρτίων ἠεραινῶν ἄνευ ἀετῶν. Anastasius in Sergio. *Trullum vero eiusdem ecclesiae fusis chartis plumbis cooperuit, atque munivit*. Et in Gregorio III. *Tectum vetusta incuria demolitum purgari fecit ad purum, & cum calce abundantissima seu chartis plumbeis a novo restauravit*.

ΧΑΡΤΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Χαρτόπουλλον. *Chartula*. Harmenopulus lib. V. Tit. VIII. Καὶ λέγεται τοῦτο κωδίκελλος, ἤγουν μικρὸν χαρτόπουλλον, ἢ βιβλίδιον.

ΧΑΡΤΟΥΛΛΑΡΙΟΣ.

Χαρτουλλάριος. *Chartularius*. Onomasticon Vetus. *Scriniarius*. Χαρτουλλάριος. Balsamon De Chartoph. & Protecd. Πόσους ἕκαστος τούτων ἔχει χαρτουλλαρίους τοῦ νότου συμμεριστὰς, καὶ πόσους σεκρετικοὺς διακονητὰς, οὐκ ἔστι λέγειν καιρός. Basilicor. Eclog. III. Τοῖς δὲ οἰκονόμοις, καὶ διοικηταῖς, καὶ χαρτουλλαρίοις τῶν ὁπουδήποτε ὄντων εὐαγῶν οἴκων, &c. Erat autem chartulariorum ordo triplex. Hic in ecclesia, ille in palatio, iste in exercitu, occupabatur. In ecclesia iterum quinque erant, pro numero τῶν ἐξωκατακοίλων, qui singuli proprium habebant. Adparet ex verbis Balsamonis citatis. Qui in palatio, ὁ μέγας dicebatur, dignitatemque habebant proximam Protostratori, praefectus cum eo equisonibus Imperatoris. Zonaras in Leone Isauro. Παῦλον τὸν τῶν βασιλικῶν ἵππων ἐπιστατοῦντα (χαρτουλλάριον ἡ ῥωμαίων οἶδε τοῦτον λέγειν φωνή) πατρίκιον τιμήσας, καὶ στρατηγὸν σικελίας ὀνομάσας, στέλλει κατὰ τοῦ ἀποστάτου. Nicetas in Isaacio Angelo lib. III. Σταλεὶς δὲ κατ' αὐτοῦ ὁ σεβαστὸς κύριος Θεόδωρος ὁ Χοῦμνος, χαρτουλλάριος ὢν τῶν ἱπποστάσεων, ἤτησέ τε τὸν πόλεμον συγκροτήσας, καὶ συνειληφὼς ἀπέκτεινεν. Gotfridus Viterbiensis Chron. Part. XX. *Rege Alboino adhuc in Italia manente, Narses praefectus Italiae, & Chartularius imperialis, vocat ipsum Alboinum cum omnibus Lombardis in Italiam*. Vide de eius munere quae Codinus De Offic. Aulae Constantinop. Erat etiam ὁ τῶν θείων κοιτώνων, cuius mentio exstat in Ecloga LL. Leonis & Constantini Tit. VII. & Iustiniani Nov. VIII. Isque Imperatori erat a codicillis. Novella citata. Παρόντος δὲ καὶ τοῦ κατὰ καιρὸν μεγαλοπρεπεστάτου χαρτουλλαρίου τῶν θείων ἡμῶν κοιτώνων, τοῦ τοῖς συμβόλοις τούτοις τοῖς παρ' ἡμῖν ὑπηρετουμένου. Nec unus ille, sed tres. Ecce in Notitia Consuetudinum. Τοῖς τρισὶ χαρτουλλαρίοις τοῦ θείου ἡμῶν κουβουκλείου νομίσματα ἐννέα. Et saepissime illic. Nov. XXV. Δεῖ δὲ αὐτὸ παρέχειν προφάσει συμβόλων οὕτως, τοῖς περιβλέπτοις χαρτουλλαρίοις τρισὶ τοῦ θείου κουβουκλείου νομίσματα ὀκτώ. Qui in exercitu erat, is militem conquirebat, conscribebatque. Leo Constitut. III. Ὁ χαρτουλλάριός ἐστι πρὸς τὴν τοῦ στρατοῦ καταγραφήν τε καὶ ἀναζήτησιν. De hoc ipso Constantinus in Tacticis. Ὁ γὰρ πρωτονοτάριος τοῦ θέματος, καὶ ὁ χαρτουλλάριος.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ.

Χαρτοφύλαξ. Hunc Glossae, & viri docti, cum Chartulario confundunt. Non recte. Nam sigilli Patriarchalis custos erat, quod etiam in pectore gestabat. Balsamon De Chartoph & Protecd. Τὸ πατριαρχικὸν βουλλωτήριον τὸ παρὰ τῷ στήθει τοῦ χαρτοφύλακος ἀπῃωρημένον, ὡς εἴωθε. Sub se habebat τὸν ὑπομνηματογράφον, qui illo vel absente, vel morbo impedito, signabat. Ioannes Episcopus Citri in Resp. Τὸ σημειοῦσθαι τὰ περεμπίπτοντα τῷ χαρτοφυλακικῷ ἀξιώματι ἀπαρεγχειρήτως ἐγκεκόλαπται, ὅθεν καὶ παρόντος μὲν αὐτοῦ οὐκ ἔξεστιν ὅλως τῷ ἀρχιερεῖ ἑτέρῳ ἀναθεῖναι σημειῶσιν οἱανδήτινα, εἰ μήποτε ἐπείγει διὰ μακρᾶς ἐδοῦ γίνεσθαι σημειῶσιν, διά τινα κατὰ τόπον ἀναφυεῖσαν ὑπόθεσιν. τηνικαῦτα γὰρ ὃν ἐκλέξεται ὁ ἀρχιερεὺς ἀποστέλλει δικαίῳ αὐτοῦ τηρήσοντα καὶ σημειωσόμενον τὴν ὑπόθεσιν. νοσοῦντος μέν τοι τοῦ χαρτοφύλακος, ἢ ἀποδημοῦντος ἀντ' ἐκείνου τῷ ὑπομνηματογράφῳ ἀνεῖται ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τοῦ χαρτοφυλακικοῦ σεκρέτου ὑπομνηματισμῶν. Eius munus in partem describit Codinus. Erat nimirum chartis praefectus ad iura ecclesiastica pertinentibus, ecclesiasticarum quoque caussarum omnium iudex, cognoscens de caussis matrimonialibus, & clericorum in ceteris defensor. Haec eius verba sunt. Ὁ χαρτοφύλαξ, κρατῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ χαρτῷα δικαιώματα. κριτὴς τῶν ὅλων ὑποθέσεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἔχει τὰς γαμικὰς ὑποθέσεις. ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν κληρικῶν ὑποθέσεσιν ἔκδικος, ὡς δεξιὰ τοῦ ἀρχιερέως χείρ. Balsamon De Chartoph. & Protecd. Οὐ καταστῶσι προθέλυμνον, οὐδ' ἐξ ἀπὸ σπάδος οὐδ' ἐκ φλοιοῦ τὴν κατὰ πάντων τῶν ἱερωμένων δικαιοδοσίαν τοῦ χαρτοφύλακος. Et postea. Ὁ χαρτοφύλαξ κατευθύνει μονομερῶς τὰ τῷ πατριάρχῃ δικαίῳ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀνήκοντα. Adpellabaturque dextera Patriarchae, ut vidimus in iam citatis Codini verbis. Balsamon addit etiam os. Ὁ χαρτοφύλαξ σεμνολογεῖται πανευκλεῶς, καὶ καλεῖται τοῦ πατριάρχου στόμα καὶ χείρ. Erant vero Chartophylaces duo. Prior Patriar-

(a) Ab Italico, *Caricare*. Gall. *Charge*. Impressio. *Donius*.

triarchicus, & ecclesiae archiva servabat, sicuti iam diximus; alter oeconomeio inserviebat, & tabulas ecclesiasticorum redituum expensarumque conficiebat, ac curabat. Est mentio huius in Catalogo Patriarch. Constantinop. Ἰωάννης διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ τοῦ οἰκονομείου. Ad priorem, quod attinet, apud illum quoque testimonia deponebantur, quae scripta de iis qui sacris initiari vellent, item hierologiae. Nonnulli quidem τῷ ἱερομνήμονι has partes tribuerunt, sed per errorem. Ioannes Episcopus Citri in Resp. Τινὲς δὲ τῶν ἀρχιερέων ἐξ ἀπειρίας τὰς ἐγγραφὰς τῶν μαρτύρων γινομένας περὶ τῶν ἱερᾶσθαι θελόντων ἀνατιθέασι τῷ ἱερομνήμονι, καὶ λανθάνουσι προφανῶς ἀδικοῦντες τὸν χαρτοφύλακα. τῷ τούτου γὰρ ὀφφικίῳ ἐμπέπηκται καὶ ἡ τῆς τοιαύτης διακονίας ἐνέργεια, καὶ οὐδαμῶς ἐκ τούτου αὕτη παρασαλεύεται, ὥσπερ δὲ καὶ ἡ τῶν ἱερολογιῶν. Dignitas eius erat longe maxima, & in supplicatione SS. Notariorum eius habebat conscendendi equi Patriarchalis, aureamque in capite tiaram, quae in Chartophylacio adservabatur, gestabat, veluti Cardinalis Patriarchicus. Balsamon ad Photii Nomocan. Tit. VIII. cap. I. Ὁ κατὰ καιροὺς χαρτοφύλαξ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἰδικοῦ δικαιοῦται καβαλλικεύειν κατὰ τὴν λιτὴν τῶν ἁγίων νοταρίων τὸ πατριαρχικὸν ἄλογον μετὰ ὀθονίου λευκοῦ. ἔδει δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς καρδηναρίου πατριαρχικοῦ, σκέπεσθαι μετὰ τῆς χρυσῆς τιάρας, ἥτις καὶ ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἀπόκειται. Et ius quoque habebat episcopi Constantinopolitani. Balsamon ad Concil. VII. Can. IX. Ἐπισκοπεῖον δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ πατριαρχεῖόν ἐστιν. ἐπὶ δὲ τὸ μεγαλεῖον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου διάφορα μὲν σεκρέτα ἔχει ὑφ' ἑαυτῷ. ἰδικῶς δὲ ἀφωρίσθησαν τῷ σεκρέτῳ τοῦ χαρτοφυλακείου τὰ ἐπισκοπικὰ δίκαια. καὶ ὁ κατὰ καιροὺς χαρτοφύλαξ ἐνεργεῖ δικαίῳ τοῦ κατὰ καιροὺς ἁγιωτάτου πατριάρχου πάντα τὰ τούτῳ ἀνήκοντα ὡς ἐπισκόπῳ, ἀφορίζειν γὰρ καὶ διορθοῦν τὰ ψυχικὰ σφάλματα, διακόνους καὶ ἱερεῖς ἐπιτρέπει χειροτονεῖσθαι, τὰ τῶν ἱεροτελεστικῶν πιττάκια ἐκτίθεται, καὶ ἄλλα τοιαῦτά τινα. Sic dat potestatem figendae crucis in exstructione novi templi ex auctoritate Episcopali. Balsamon ibidem ad Can. XVII. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐν μὲν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων ἄλλως σταυροπήγιον παρὰ τοῦ κατὰ καιροὺς χαρτοφύλακος οὐ δίδοταί τινι ἔξω τῆς πόλεως ταύτης ἀνεγεῖραι θέλοντι ναὸν, εἰ μὴ κατὰ τὸν πρῶτον κανόνα. In electione episcopi, eligendo, a dextra sacrae mensae per tres praesules producto, ipse a sinistra veniens scriptum ei quoddam porrigebat, mox a praesule legendum. Euchologium. Καὶ προσάγεται τούτῳ παρὰ τῶν συμπαρόντων τριῶν ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους (τῆς ἁγίας τραπέζης) ὁ δὲ χαρτοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται, εἰ μὲν πατριάρχης ἐστὶν ὁ χειροτονῶν, ταῦτα. ΨΗΦΩ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΤΑΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΣΙΩΤΑΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ. εἰ δὲ μητροπολίτης, ταῦτα. ΨΗΦΩ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΣΙΩΤΑΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ. Η ΘΕΙΑ ΧΑΡΙΣ, Η ΠΑΝΤΟΘΕ ΤΑ ΑΣΘΕΝΗ ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΣΑ, ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ ΑΝΑΠΛΗΡΟΥΣΑ, ΠΡΟΧΕΙΡΙΖΕΤΑΙ Ο ΔΕΙΝΑ ΤΟΝ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΣΩΣΤΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣΔΕ. ΕΥΞΩΜΕΘΑ ΟΥΝ ΥΠΕΡ ΑΥΤΟΥ, ΙΝΑ ΕΛΘΗ ΕΠ' ΑΥΤΟΝ Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. In congregationibus extra Synodum sessionem habebat ante reliquos omnes antistites. Balsamon ad Concil. I. Can. XVIII. Ὁ κατὰ καιρὸν χαρτοφύλαξ τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας προκάθηται ἐν ταῖς ἔξω τῆς συνόδου συνάξεσιν οὐ μόνον τῶν ἱερέων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρχιερέων, ἀπὸ προστάξεως τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ ἀλεξίου τοῦ κομνηνοῦ. Et huius rei quaestio illi mota fuit sub Alexio Comneno, qui pristinae eum dignitati adseruit. Exstat super hac re Constitutio eiusdem Imperatoris, in qua haec verba. Ἐπεὶ δὲ νῦν ἡ βασιλεία μου μάθοι ὥς τινες τῶν ἀρχιερέων ἀντιφιλοτιμούμενοι πειρῶνται τὸ τοῦ χαρτοφύλακος ὑποβιβάσαι προνόμιον, καὶ κανόνας εἰς μέσον προφέροντες, διὰ τοῦτο φιλονεικοῦσι μὴ προκαθῆσθαι αὐτὸν τῶν ἀρχιερέων, ὁπηνίκα δέοι τούτους συνέρχεσθαι κατά τινα χρείαν καὶ συνεδριάζειν κατὰ ταυτὸν πρὸ τῆς εἰς τὴν ἁγιωσύνην σου εἰσελεύσεως, οὐκ ἀνασχετὸν τῇ βασιλείᾳ μου ἔδοξε πρᾶγμα, διὰ τοσούτου χρόνου βασανισθὲν καὶ τοῖς πρὶν πατριάρχαις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρχιερεῦσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτοῖς τοῖς νῦν οὐκ ἐπ' εὐλόγῳ ὁρίζουσι πράγματι, διὰ τῆς πολυημέρου δεχθὲν σιωπῆς κατὰ τὸ παρέλκον ἀθετηθῆναι, καὶ ὥς τι τῶν ἠμελημένων παρασυρῆναι. Atque hoc est quod Balsamon indicat in postremis verbis loco proxime citato. Ad extremum Magni quoque cognomento honestatus est ab Andronico iuniore. Cantacuzenus Hist. libro II. cap. I. *Chartophylaci, quia maiores (honores) capessere nolebat, munus effecit splendidius, Magnumque Chartophylacem nominavit, quod epitheton Chartophylaci usque hodie manet.*

ΧΑΣΔΙΟΝ.

Χάσδιον. Viri docti interpretantur, Pilum. Achmes cap. CCXXVI. Εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι τὸ φακεώλιον ἀπὸ χασδίου ἦν, εὑρήσει πλοῦτον πλείονα. Occurrit illic pluries, & iterum cap. CCXLIX. Sed cap. CCXX. Χασέδιον scribitur. Τὰ δὲ ἀπ' ἐρίων γαστρὸς, ἢ τῶν ἄλλων, ἤτοι χασέδια λωρωτὰ, εἰς πλείονα καὶ μείζονα τούτων πάντων τοῦτο κρίνεται. Synodus Florentina. Ἐκαθέζετο ἐφ' ἵππου ὡραιοτάτου μέλανος καὶ εὐτρεπισμένου μετ' ἐρυθροῦ καὶ χρυσοϋφάντου χασδίου. Anonymus De nuptiis Thesei.

Μὲ χάσδια χρυσοράντιστα, πλούσια ὑπὲρ μέτρον,
Ἀρχοντικὰ, καὶ ἔμορφα.

ΧΑΣΚΑΧΙΑΖΕΙΝ.

Χασκαχιάζειν. Hiare. Glossae Graecobarbarae. Διακεχυμένως γελᾷν. νὰ γελᾷ χασκοχιασμένα. ἤγουν χασκούμενος.

ΧΑΣΝΑΤΑΡΙΣ.

Χασνατάρις. Aerarii praefectus. Chronicon Constantinop. Ὁ πλοῦτος αὐτοῦ, ἐπεὶ ζῶν οὐδὲν ᾠκονόμησεν, ἐγένετο αὐθεντικοῦ, γινώσκοντος τοῦ χασνατάρι ἀγαρηνῶν ὅτι κληρονόμον οὐκ εἶχεν. Et occurrit mox iterum.

ΧΑΤΟΥ-

ΧΑΤΟΥΝΑΔΕΣ.

Χατυνάδες. Achmes in Introduct. in Astrologiam. Τὰ περὶ τῶν χατυνάδων, παιγνιωτῶν τε, καὶ εὐνούχων, ἐκ τῆς ἀφροδίτης.

ΧΕΙΜΟΝΙΑΤΙΚΟΣ.

Χειμονιατικὸς. Hiemalis. Gloss. Graecobarbarae. Ἱμάτιον χειμερινόν. μάνδυσμα, ἢ μαντισμα χειμωνιατικόν.

ΧΕΙΡΑ.

Χεῖρα. Pro Χείρ. Manus. Anna Comnena Alexiad. lib. I. Καὶ γὰρ τὼ ἄνδρε τούτω καὶ ἄμφω ἤστην καλὼ καὶ γεννναίω, καὶ τά γε εἰς χεῖραν καὶ πεῖραν ἴσοι, ὥσπερ ἐπὶ τρυτάνης ἰσόμενοι. Leo in Tacticis Constitut. XVIII. Ἐπὶ τούτοις στήσεις καὶ τὰ λεγόμενα κέρατα κατὰ χεῖραν, καὶ ἔμπροσθεν τῆς πρώτης τάξεως.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΙΣΤΡΑ.

Χειροβολίστρα. Balistae genus. Constantinus De Administr. Imper. Καὶ τειχομαχήσαντες ἀπὸ ὄρθρου ἕως ὥρας τρίτης ἐτεκμήραντο τοῦ φυγεῖν, μὴ προσδέξαντες τὰς ἐν τοῖς ἅρμασι κατασκευασμένας χειροβολίστρας. Et mox. Ταῖς χειροβολίστραις τοὺς διώκοντας ἀνήλισκον. Glossae Graecolatinae. Χειροβαλίστρα. *Falarica*.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΟΝ.

Χειρόβολον. Manipulus. Moschopulus. Ἔστι δὲ τὸ δράγμα, τὸ κοινῶς χειρόβολον. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem. Ἀμάλη λέγεται τὸ χειρόβολον τῶν ἀσταχύων. In Lexico Cyrilli. Δράγματα, χειρόβολα, δεμάτια.

ΧΕΙΡΟΛΑΒΕ.

Χειρολάβη. Manubrium. Hero De Chirobalistra. Καὶ τετρήσθω ἡ α' β' γ' δ' χειρολάβη. Et occurrit illic pluries.

ΧΕΙΡΟΜΑΓΓΑΝΟΝ.

Χειρομάγγανον. Machinae genus. Hero in Parecb. Καὶ τὰς λεγομένας ἠλακάτας, καὶ χειρομάγγανα.

ΧΕΙΡΟΜΑΝΙΚΟΝ.

Χειρομάνικον. Manica. Etymologici Auctor. Χειρὶς σημαίνει τὸ χειρομάνικον. Vide Glossarium Rigaltii.

ΧΕΙΡΟΜΥΛΟΝ.

Χειρόμυλον. Manualis mola (a). Constantinus in Tacticis. Σύναγε δὲ καὶ πριόνια, καὶ χειρόμυλα, καὶ ἐρύγια, σφυρὰς, πτυάρια, κοφίνους, κιλίκια. Vocatur, χειρομύλη apud Xenophontem Cyropaed. lib. VI. & χειρομύλων apud Dioscoridem lib. V.

[a] Mola trusatilis Catoni. *Donius*.

ΧΕΙΡΟΣΙΦΩΝΟΝ.

Χειροσίφωνον. Manualis sipho, ad iaculandum ignem. Leo Constitut. XIX. Χρήσασθαι δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ μεθόδῳ, τῶν διὰ χειρὸς βαλλομένων μικρῶν σιφώνων, ὄπισθεν τῶν σιδηρῶν σκουταρίων παρὰ τῶν στρατιωτῶν κρατουμένων, ἅπερ χειροσίφωνα λέγεται, παρὰ τῆς ἡμῶν βασιλείας ἄρτι κατεσκευασμένα. ῥίψουσι γὰρ αὐτὰ ἐσκευασμένου πυρὸς κατὰ τῶν προσώπων τῶν πολεμίων. Et observa illic, siphones istos esse ab aevo, & inventione Leonis Imperatoris.

(b) ΧΕΙΡΟΣΤΙΟΝ.

Χειρόστιον. Codinus. Ὁ πρωτοϊερακάριος ἄρχων τῶν φερόντων ὄρνεα κυνηγῶν, φέρει δὲ καὶ χειρόστιον ἐπὶ ζώνης. Viri docti interpretantur, *manicam*. Sed legendum est, χειρόρτιον, ut ποδόρτιον. Nicetas in Alexio Angelo libro III. Ἡ δ' αὐτὴ καὶ χειρόρτιον χρυσόπαστον ἔχουσα διεσχισμένην εἰς δάκτυλον κονητίναν εἶχεν ὄρνιθα.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ.

Χειροτονία. Zonaras Can. Apost. I. Νῦν μὲν χειροτονία καλεῖται, ἡ τῆς καθιερώσεως τοῦ ἱερᾶσθαι λαχόντος τελεσιουργία τῶν εὐχῶν, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπίκλησις, ἀπὸ τοῦ τὸν ἀρχιερέα τείνειν τὴν χεῖρα εὐλογοῦντα τὸν χειροτονούμενον. πάλαι δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ψῆφος χειροτονία ὠνόμαστο. Et quae sequuntur. Passim occurrit.

ΧΕΙΡΟΨΕΛΛΟΝ.

Χειρόψελλον. Inter arma navalia ponit Basilius in Naumach. Δόρατά τε, καὶ δρέπανα, καὶ χειρόψελλα.

(c) ΧΕΛΑΝΔΙΟΝ.

Χελάνδιον. Navigii genus. Cedrenus. Ἀπέστειλεν ἐπὶ ἀγχίαλον χελάνδια βχ'. βορρᾶ δὲ πνεύσαντος ἀπώλεσαν πλὴν ὀλίγων. Constantinus De Administrat. Imper. Καὶ βασιλικοῦ ἀποστελλομένου κατὰ χελανδίων δύναται καὶ χωρὶς τοῦ εἰς χερσῶνος ἀπελθεῖν. Paulus Diaconus in Iustiniano. *Omnes naves, dromones videlicet, trieres, scaphas, chimaeras, & lintres, usque ad chelandia collegit*. Luitprandus in Legat. *Interea Grimzonem Adelberti nuntium se adire iussit, quem cum navali suo exercitu redire praecipit; fuerunt chelandia viginti & quatuor*. Corrige eumdem De Reb. Europ. lib. V. cap. IV. *Rogans Imperatorem Romanum, ut naves sibi cum Graeco igne transmittat quas chelandia patrio sermone Graeci cognominant*. Hodie editur minus recte, *chelandria*. Occurrit iterum ibidem corruptum ter quater cap. IV. eiusdem libri. Et emendandus fortassis etiam Interpres Iuvenalis Sat. VI. *Canna, genus navis, quae chelandia dicitur: ut sit, chelandia Micipsarum*. Hodie editur, *gandeia*.

XENON-

[b] Chirotheca. *Donius*.
[c] Gall. *Chaland*. *Donius*.

XENONNEIN.

Χενόννειν. Fundere. Glossae Grecobarbar. Χύννισιν. ἢ χενόννισιν.

XEPA. XEPION.

Χέρα. Pro Χέρ. Manus. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ εἰς τὴν φοῦχλαν τοῦ σπαθίου πάντα τὴν χέραν τοῦχε.

Occurrit passim apud illos Mixobarbaros. Item, χέριον. Macarius Hieromonachus in Epist. Καὶ ἄλλα πράγματα, ὅσα ὑπῆρχον ἐκ τοῦ μητροπολίτου εἰς τὰ χέρια τῆς ζωῆς, ἔλαβεν αὐτά. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Τὰ χέρια κὴ τὰ πόδια μας τὴν δύναμιν ἔχασαν.

XEPAPION.

Χεράριον. Armilla. Glossae dicunt περιχέριον. Constantinus De Administr. Imper. Βλαττία, πράνδια, χεράρια. Ita corrigendum puto. Hodie in Manuscripto est πράνδια, χαρέρια.

XEPBOΛIA, XEPBOΛIAZEIN.

Χερβολιά. Idem quod, χερόβολον, de quo paulo ante. Glossae Graecobarbar. Δράγματα. δέσμη τῶν ἀσταχύων. ἀγκάλη. χερβόλια. Hinc χερβολιάζειν. Eaedem Glossae. Τὸ σώρευμα, ἢ σώρεμαν, ἢ βοῦνομαν, ἢ βουνάρομαν, ἢ βουνάριν τῶν χερβολιῶν, ἤγουν τῶν δραξημάτων, ὅπου πιάννει τὸ χέριν, κὴ χερβολιάζει.

XEPMANTIΛO.

Χερμάντιλο. Mantile. Exstat in Turcograecia Crusii.

XEPNIBOΞEΣTON.

Χερνιβόξεστον. Malluvium politum. Nicetas in Isaacio Angelo lib. III. Ω'χει δὲ καὶ τοῖς δακτύλοις κατὰ πότον τὰ ἐν τάφοις βασιλέων ἡωρημένα κυτελλοφθῆ τῷ θεῷ ἀναθήματα ἐκ λίθων τιμαλφῶν κὴ χρυσίου ἀπέφθου ἐσκευασμένα, κὴ χερνιβόξεστα περιεφέροντο. Ioann. Curopalates in Theophilo. Δέδωκε δὲ κὴ σκεύη πρὸς τούτοις δύο ἐκ χρυσοῦ τε κὴ λίθων πολυτελῶν κατεσκευασμένα, ἅπερ ἡ κοινολεξία καλεῖ χερνιβόξεστα. Euchologium. Κελεύει δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ἀποδύσασθαι τοῦτον τὸ φελόνιον, ἢ τὸ μανδίον, κὴ ἐνδύσασθαι στιχάριον, κὴ ζώσασθαι. κομισθῆναι δὲ χερνιβόξεστον, κὴ μανδύλιον.

XEPOTΛI.

Χερῦλι. Manubrium. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

XETIKEPON.

Χετίκερον. Pro Γιδίκερον. Faenum Graecum. Veteres dicebant, αἰγόκερας. Glossae Latinograecae. *Faenum Graecum*. Τῆλις. χετίκερον.

XHBAΔION.

Χηβάδιον. Ostrei genus. Moschopulus. Χήμη, εἶδος ὀστρέου, ἤγουν τὸ κοινῶς χηβάδιον. Oppiani quoque Scholiastes Halieut. v. verbum poetae, χήμησι, interpretatur, χηβαδίοις.

XHNA.

Χῆνα. Corona pretiosa. Χῆνα. *Anser*. Χήν.

XHNEA.

Χήνεα. Herbae genus. Simeon Sethi De Facult. Cib. Καὶ μηδεὶς θαυμαζέτω εἰ εὐθὺς τῷ ὕδρῳ μεταδίδωσι τῆς ἰδίας ποιότητος. ἰδοὺ γὰρ χήνεα ἐρυθρὰ οὖσα, κὴ ταῖς χερσὶν ἐπιθεμένη μεταβάλλει τὸ ὕδρον ἐπὶ τὸ ἴδιον χρῶμα.

XHNOΠΛOTMATON.

Χηνοπλουμάτον. Lectus anserinis plumis refertus. Chrysostomus Homil. in Herodiadem. Οὔτε ἄρτον εἶχεν, οὔτε οὐ τράπεζαν, οὐ δὲ κλίνην τὴν τῶν ἡδονῶν ὑπηρέτιν, οὐ τὰ μαλακὰ χηνοπλουμάτα, ἐκλύοντα, κὴ χαυνῶντα τῶν ἀνδρογύνων τὰ σώματα.

XINOΣ.

Χῖνος. Pro Ε'χῖνος. Echinus. Glossae Graecobarbarae. Εἶδος ἐχίνων θαλασσίων. θεορία, ἢ ἰδέα χίνων τῆς θάλασσης.

XIΛIONTAΣ.

Χιλιοντάς. Pro Χιλιοστύς. Millenarius numerus. Andreas Hierosolymitanus De rat. inven. circ. sol. Κράτει τὰ κάτω τῶν χιλιοντάδων, κὴ ἑκατοντάδων, τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Et occurrit mox iterum.

XIOBAPOΣ.

Χιόβαρος. Qui est aequalis ponderis. Vide Σόζυγος.

XIOTXAΣ.

Χιοῦχας. Aquila. Glossae Graecobarbarae. Α'ϊτὰρ. ἀετός. ἀϊτὸς, ἢ χιοῦχας.

XΛHMHTPIZEIN.

Χλημητρίζειν. Pro Χρεμετίζειν. Anonymus De nuptiis Thesei.

Οὐδὲν ἐχλημητρίζασι τὰ ἄλογα ὡς πρέπει.

Occurrit illic pluries.

XΛIANIΣKEIN.

Χλιανίσκειν. Pro Χλιαίνειν. Glossae Graecobarbarae. Α'ναφλύει. ἀνάζει. ἀξαναβράζει. ἢ χλιανίσκει.

ΧΛΙΑΡΟΨΥΧΙΟΝ.

Χλιαροψύχιον. Glossae Graecobarb. Χλιαροψύχιον. *Tepidarium*.

ΧΛΩΡΟΣΑΥΡΑ.

Χλωροσαῦρα. Lacerta. Scholiastes Theocriti Idyll. II. Σαῦραν, τὴν κοινῶς λεγομένην χλωροσαῦραν. Iterum Idyll. VII. Καὶ ὁ σαῦρ☉, ἡ κοινῶς λεγομένη χλωροσαῦρα, ἐπὶ τοῖς φραγμοῖς ὑρεμεῖ. Demetrius Constantinop Hieracosophii lib. II. cap. LIV. Χλωροσαύρας ζώσας, ἤτοι μύρους, ἢ σαβάθιν, ἢ ποντικὰς, ἢ πελαργὸν, ἢ τρυγόνα δώσῃς αὐτῷ διὰ τριῶν ἡμερῶν.

ΧΝΑΡΟΝ. ΧΝΑΡΙΟΝ.

Χναρὸν, sive Χναριόν. Planta pedis. Fastigium. Pro ἰχνάριον, sive ἰχνίον. Gloss. Graecobarbarae. Ἀκροβημάτιζε. ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμασιν ἵστασι. εἰς τὰ ἀκρόχναρά σου στάθου. ἢ εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἰχνίωνσου, ἤτοι χναριῶν σου στάσου.

ΧΝΟΥΔΙΝ.

Χνοῦδιν. Pro Χνοῦς. Glossae Graecobarbarae. Ὁ χνοῦς καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων, τὸ χνοῦδιν, καὶ τὸ ὑψηλότατον τῶν καρβούνων.

ΧΟΙΡΟΜΑΝΔΡΙΟΝ. ΧΟΙΜΑΝΔΡΗ.

Χοιρομάνδριον. Hara. Basilius Magnus De Grammat. Exercitat. Συφεὸς, τὸ χοιρομανδριον. Θυρεὸς, τὸ ὅπλον. ἐριφεὸς, ἡ ἀγρία συκῆ. Moschopulus περὶ σχεδῶν corrigendus est. συφεὸς, τὸ χοιρομάνδριον. Hodie editur, τὸ χειρομάνδριον. Nicetas in Isaacio Angelo lib. II. Ὡς εἰς χοιρομάνδριον οἱ συφορβοὶ τὰς σῦς ἀταξαπάσας εἰσελῶσιν. Apud Crusium in Turcograecia scribitur, χοιμάνδρη.

ΧΟΛΙΑΖΕΙΝ.

Χολιάζειν. Irasci. Corona pretiosa. Χολιασμέν☉. *Iratus*. Ὀργιζόμεν☉.

(a) ΧΟΝΤΖΕΤΙΟΝ.

Χοντζέτιον. Ratio. Italicum. *Conto*. Gallicum, *Compte*. Hieremias Patriarch. in epist. Καὶ ἔκρυψε καὶ τὸ χοντζέτιον τῶν δύο ἀμπελίων, ἅτινα ἠγόρασεν αὐτός. Et postea. Ὅθεν ἀποφαινόμεθα παραινέσατε αὐτῇ, δῶναι τὸ χοντζέτιον αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Smaragda in epist. Ὅτε ἤθελα ἀγοράζειν ἀπὸ αὐτὸν χρόνοι περασμένοι μὲ χοντζέτιον τοῦ τότε καδῆ.

ΧΟΝΤΖΙΑΣ.

Χοντζίας. Praeceptor. Chronicon Constantinop. Τὴν δὲ θυγατέρα αὐτοῦ οὐκ ἔλαβεν, ἀλλ' ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς τὸν χοντζίαν αὐτοῦ.

ΧΟΝΤΡΟΣ. ΧΟΝΤΡΟΣΥΝΗ.

Χοντρός. Crassus. Hebes. Corona pretiosa. Δάκτυλο χοντρό. *Pollux*. Ἀντίχειρ. Proprie *Digitus crassus*. Sic, Χοντρὸν μίτο. *Crassum filum*. Apud Crusium in Turcograecia Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἔποικαν σὴν παραγιάλια, ἕνα χοντρὸν ἀκάγη.

Glossae Graecobarbarae. Ἀπαίδευτ☉. χοντρός. ἄγροικ☉. ἀνήξευρ☉. Hinc Χοντροσύνη. Crassities. Theodosius Zygomala Themato epist. XXXIII. Τὸ ὁποῖον καὶ ἀδίκας καὶ χοντροσύνης ἐνι σημάδη.

ΧΟΡΑΦΗ.

Χοράφη. Corona pretiosa. Χοράφη. *Campus*. Ἀγρός.

ΧΟΡΗΣ.

Χόρης. Pro Χωρίς. Sine. Anonymus De nuptiis Thesei.

Ἐλεημοσύνη νὰ ἐβρῶ χόρης κανένα βάρ☉.

(b) ΧΟΡΜΑΤΙΟΝ.

Χορμάτιον. Apomasar in Mysteriis. Μεγαλεῖον τῶν μὴ ἐχόντων χορμάτια τῆς αὐθεντίας.

ΧΟΡΤΑΝΝΕΙΝ.

Χορτάννειν, & Χορτέννειν. Pro Χορτάζειν. Implere. Saturare. Glossae Graecobarbarae. Πληροῦσθαι. νὰ γεμίζῃ. νὰ γεμώνῃ. νὰ χορτέννῃ. νὰ χορτάννῃ.

ΧΟΡΤΑΡΑΚΙΟΝ.

Χορταράκιον. Gramen. Anonymus De nuptiis Thesei.

Εἰς χορταράκια τρυφερὰ, εἰς δένδρον ἀποκάτω.
Εἰς λουλοῦδια ἔμορφα. ———

ΧΟΡΤΕΝΝΕΙΝ.

Χορτέννειν. Vide Χορτάννειν.

ΧΟΣΙΑΡΙΟΣ.

Χοσιάρι☉. Effossor parietum. Latro. Praedo. Harmenopulus lib. I. Tit. IV. Ἡ διάταξις βούλεται τοὺς λῃστὰς, καὶ τοὺς ἰσαύρους, ἅρπαγας, φονεῖς, καὶ οὓς χοσιαρίους φασὶ, καὶ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ, καὶ ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα ἐξετάζεσθαι, καὶ βασάνοις ὑποβάλλεσθαι. Glossae Basilicorum. Ἴσαυροι, οἱ ἅρπαγες, οἱ φονεῖς, καὶ οἱ χοσιάριοι.

ΧΟΤΖΑΣ.

Χοτζᾶς. Tripes. Ioannes Diaconus ad Aspida. Hesiodi. Ἔστι δὲ τρίπους κρατὴρ μέγας, τρεῖς πόδας ἔχων, ὁ νῦν βαρβάρως λεγόμενος χοτζᾶς.

[a] Gall. *Conge*; non est igitur *compto*, *conto*. *Denius*.

[b] Decretum Iudicis, Turcice *mandatum*, sive *diploma*. *Denius*.

A

ΧΟΥΖΙΟΝ.

Χυζίον. Fundibula. Machinae bellicae genus. Rigaltius in Glossario suo profert locum ex Mauricio. Illic vide.

ΧΟΥΜΕΛΗ.

Χυμέλη. Potio ex melle. Zonaras ad Can Apost. III. Σικέρα δέ ἐστι πᾶν τὸ ἄνευ οἴνου μέθην ἐμποιοῦν, οἷα εἰσιν ἃ ἐπιτηδεύουσιν ἄνθρωποι, ὡς ἡ λεγομένη χυμέλη, καὶ ὅσα ὁμοίως σκευάζονται.

B

ΧΟΥΧΙΑΡΗ. ΧΟΥΧΙΑΡΙΟΝ.

Χυχιάρη, sive Χυχιάριον. Italicum *Cucchiaro*. Corona pretiosa. Χυχιάρη. *Cochlear*. Δοίδυξ. Theophanes Hieromonachus in Epist. Διὰ μικρᾶ δὲ ἐνθύμησι στέλνω σοι χυχιάρια τριάντα.

C

(a) ΧΟΧΛΑΖΕΙΝ.

Χοχλάζειν. Movere. Concutere. Turbare. Glossae Graecobarbarae. Ἀναβεβρασαένη. ἀνακεκινημένη. ἀνακατομένη. χοχλασμένη. Iterum alibi. Ἀνέζεινεν. ἀνέβραζεν. ἐχόχλαζεν.

(b) ΧΟΧΛΑΣΤΙΣ.

Χοκλάστις. Fuligo. Glossae Graecobarbarae. Μέλαιναι καὶ πομφόλυγες. μαύρες καὶ χοχλάστες ὅπου νὰ σικόνουσιν ἀπάνω φλοκτίδες.

D

ΧΟΧΛΙΟΣ.

Χοχλίος. Corona pretiosa. Χοχλίος. *Limax*. Κοχλίος.

ΧΡΑΔΙΟΝ.

Χράδιον. Color. Glossae Graecobarbarae. Χρωμάτων κρίσις. χώρισματα. χράδια.

E

ΧΡΕΙΑΚΟΣ.

Χρεϊακός. Qui usui est. Minister. Arrianus in Periplo maris rubri. Καὶ πέμπουσιν εἰς αὐτὴν ἐφόλκια, τὰ πλείονα κυβερνήταις καὶ χρειακοῖς ἄραψι χρώμενοι τοῖς κατὰ συνήθειαν καὶ ἐπιγαμβρίαν ἔχουσιν, ἐμπείροις τε οὖσιν τῶν τόπων, καὶ τῆς φωνῆς αὐτῶν.

ΧΡΙΑΖΟΜΕΝΟΣ.

F

Χριαζόμενος. Vtilis. Glossae Graecobarb. Χρήσιμος. χριαζίμενος.

ΧΡΟΝΙΚΟΝ.

Χρονικόν. Salarium, quod cuiusque ecclesiae sacerdotibus certae domus iis deputatae solvunt. Occurrit in Turcograecia Crusii.

[a] Proprie significat ebullire. *Donius*.
[b] Χοχλάστις est ampulla, quales ebulliendo aqua facit. *Donius*.

A

ΧΡΟΝΟΣ.

Χρόνος. Annus. Elias Metropolitanus Cretae in Resp. ad Dionysium Monachum. Τρισκαιδέκατον ἐλαύνουσα χρόνον βούλεται νομίμως ἀνδρὶ ἑτέρῳ συναφθῆναι, καὶ ἱερολογηθῆναι. In Novell. v. Nicephori Phocae. Ἡ τῶν τεσσαράκοντα χρόνων παραδρομὴ ἀνέγκλητος μὲν καὶ ἀνεκφώνητος παραδραμοῦσα τὸ δίκαιον ἐπεβράβευε. Philes in Histor. Animal.

B

Συλλαμβάνει τὸ πνεῦμα, καὶ τρίτου χρόνου.
Στρουθοὺς πτερωτοὺς ἀρ' ἀπὸ μέτρος ἄγει.

Constantinus Cabasilas in Quaest. Αὐτῆς προσκαρτερησάσης τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἄφιξιν χρόνους τρεῖς. Et occurrit passim apud posterioris istius aevi Scriptores. Sic *Tempus* quoque usurpavit Sedulius Carm. Pasch. lib I.

Aulica depasto mutans convivia foeno,
Pronus ab amne bibit, septenaque tempora lustrans
Omnibus hirsutus silvis, & montibus errat.

C

ΧΡΥΣΑΚΟΝΙΟΝ.

Χρυσακόνιον. Lapis Lydius. Moschopulus. Λυδία, καὶ ἡ διακριτικὴ τοῦ χρυσοῦ λίθος, ἡ καὶ βάσανος λέγεται. καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς χρυσακόνιον.

ΧΡΥΣΑΡΓΥΡΟΝ.

Χρυσάργυρον. Tributi genus, quod pro suis pariter, & brutorum animalium excrementis dare homines cogebantur. Homines quidem pro se nummum argenteum unum; pro bubus, mulis, & equis alterum; pro cane, atque asino folles sex numerabant. Zosimus lib. II. auctorem facit Constantinum Magnum. Οὗτος καὶ τὴν εἰσφορὰν ἐπήγαγε χρυσίου τε καὶ ἀργύρου πᾶσι τοῖς ἁπανταχοῦ γῆς μετιοῦσι τὰς ἐμπορίας, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι παντοπωλίαν προτιθεῖσι, μέχρι καὶ τῶν εὐτελεστάτων. οὐδὲ δυστυχεῖς ἑταίρας ἔξω ταύτης ἐάσας τῆς φθορᾶς. ὥστε ἦν ἰδεῖν, μέλλοντος τοῦ τετραετοῦς ἐνίστασθαι χρόνου, καθ' ὃν ἔδει τοῦτο τὸ τέλος εἰσφέρεσθαι, θρήνους ἀνὰ πᾶσαν πόλιν καὶ ὀδυρμούς. ἐνστάντος δὲ, μάστιγας καὶ βασάνους ἐπιφερομένας τοῖς σώμασι τῶν διὰ πενίας ἐσχάτης ζημίαν ὑπενεγκεῖν μὴ δυναμένων. ἤδη δὲ καὶ μητέρες ἀπέδοντο τοὺς παῖδας, καὶ πατέρες ἐπὶ πορνείου θυγατέρας ἐστήσαντο, ἐκ τῆς τούτων ἐργασίας ἀργύριον, τοῖς τοῦ χρυσαργύρου πράκτορσιν εἰσενεγκεῖν ἐπειγόμενοι. Sed omnino negat, & calumniae hunc Zosimum insimulat Evagrius lib. III. cap. XI. Pendebatur autem singulis quadrienniis. Zosimus testis est loco citato. Evagrius lib. III. cap. XXXIX. & Cedrenus pag. 294. Nemo plenius describit Constantino Manasse.

Ἦν δὲ τὸ περικόσμενα τοῦ παρανομωτάτου
Ἡ πρόσριζος ἀναίρησις εἰσπράξεως κιβδήλου,
Ἡ λέγεται χρυσάργυρον ἀνδράσι φιλολόγοις.
Τὶ δὲ, καὶ ποῖον τὸ τεχθὲν, ὁ λόγος ἱστορήσει.
Ἅπας ἀνήρ τε, καὶ γυνὴ, παῖς, κόρη τε, καὶ βρέφος,
Προσαίτης, ἀπελεύθερος, οἰκέτης, οὐκ οἰκέτης,
Ὑπὲρ σκυβάλου κοπρηροῦ καὶ δυσοσμίας οὔρου
Ἓν ἐξ ἀργύρου νόμισμα παρεῖχε τῷ ταμείῳ.
Τουτὶ δὲ καὶ τοῖς κτήνεσιν ἐπέκειτο τὸ βάρος.

Βουσὶ,

βυσὶ, τοῖς ἡμιόνοις τε, κ̀ μέν τοι κ̀ τοῖς ἵπποις. Ὑπὲρ ἑκάςυ δὲ κυνὸς, ὑπὲρ τῶν ὀναρίων,

Ἐξ φόλλεις κατεβάλλετο τοῦ κτήνους ὁ δεσπόζων. Sustulit Anastasius Dicorus. Theodorus Anagnosta Hist. Eccles. Eclog. II. Ἀναςάσιος ἀνέςειλε τὸ χρυσάργυρον, κ̀ τὰ κυνήγια ἔπαυσεν. Et in eo consentiunt omnes Historici. Fecit vero permotus legatione monachorum Hierosolymitarum, & Tragoedia Timothei Gazaei. Cedrenus. Πρέσβεις τοίνυν δεξάμενος ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἐν ἱεροσολύμοις μοναχῶν, καὶ τιμοθέου τοῦ γαζαίου, ἀνδρὸς τὰ πάντα σοφοῦ, τραγῳδίαν ποιήσαντος ὑπὲρ τοῦ τοιούτου, ταῦτα ἐξέκοψε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον κ̀ περίβλεπτον φιλοτιμίαν τῆς πολυταλάντου κ̀ πανώλους εἰσφορᾶς τοῦ καλουμένου τετραετηρικοῦ χρυσαργύρου κατέλυσεν ὁ βασιλεὺς καὶ πυρὶ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ἐναντίον πάντων κατέκαυσε τὰ τοιάσδε συντελέας κατάγραφα. Quod ad Timothei tragoediam attinet, de ea testatur quoque Suidas. Τιμόθεος, γαζαῖος, γραμματικὸς, γεγονὼς ἐπὶ ἀναςασίου δικόρου, ὃς εἰς ὃν κ̀ τραγῳδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου.

ΧΡΥΣΑΦΗ.

Χρυσάφη. Aurum. Corona pretiosa. Χρυσάφη. *Aurum*. Χρυσός. Phortius lib. I.

Καὶ σίδερον, κ̀ βολήμιν.
Καὶ χρυσάφη, κ̀ ἀσήμιν.

ΧΡΥΣΕΨΗΤΕΙΟΝ.

Χρυσεψητεῖον, sive Χρυσοεψητεῖον. Fornax in qua aurum coquitur, & conflatur. Suidas. Χρυσοεψητεῖον, ἔνθα χωνεύουσι κ̀ ἕψουσι τὸν χρυσόν. Georgius Logotheta in Chronico. Ἔχειν τῶν κομερκίων ἡμίσειαν μερίδα, κἂν τοῦ χρυσεψητείου ὡσαύτως, κ̀ λοιπῶν μεγάλων προσόδων. Vbi obiter observandum, auro flando tributum impositum fuisse ab Imperatoribus Constantinopolitanis.

ΧΡΥΣΙΝΟΣ.

Χρύσινος. Aureus. Nummus. Gloss. Graecolatinae. Χρύσινος. *Solidus*. Nicetas in Isaacio Angelo lib. I. Μὴ εὐπορεῖν δὲ λέγων χρυσίνων, ἐκ τῶν βασιλικῶν ταμιείων ἀργύρεα σκεύη ἀνελόμενος, παρακατέθετο ταῦτα τοῖς χρυσίου εὐποροῦσι τεμένεσι. Theodorus Abucaras in Dialogo ad praefectum cursus Emeseni. Εἰ γὰρ εἶχον εἰληφὼς παρά σου χρυσίνους ἑκατὸν, ἔθελοιμι δέ σοι τούτους ἀποδοῦναι τῷ ζυγῷ ᾧ σαθμισάμενος εἴληφα. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

Τῷ καθ' ἑνὶ ἐλάμβανον δώδεκα τῶν χρυσίνων.

Occurrit passim.

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΝ.

Χρυσόβουλλον. Aurea bulla. Frequentissime ubique occurrit. Himerio χρυσαῖ δέλτοι dicuntur in ea Ecloga, quae est e Propemptico Flaviani. Ἔγνω ταῦτα βασιλεὺς, κ̀ χρυσαῖ παραχρῆμα δέλτοι τὴν γνώμην ἔφθανον. Sic Wippo De vita Cunradi Salici, *aureas litteras* adpellat. *Negationis* (ita lego, non *legationis*) *tamen caussam postea Imperator* Graecorum aureis litteris Imperatori Chonrado rescripsit. Vide Χρυσόβουλλον.

ΧΡΥΣΟΓΑΙΤΑΝΟΝ.

Χρυσογαΐτανον. Vide Γαϊτάνιον.

ΧΡΥΣΟΓΡΑΦΟΣ.

Χρυσογράφος. Aurifcriptor. Cedrenus. Οὗτος ἦν κ̀ χρυσογράφος.

ΧΡΥΣΟΕΨΗΤΕΙΟΝ.

Χρυσοεψητεῖον. Vide Χρυσεψητεῖον.

ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΟΝ. ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΑΡΙΚΑ. ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΑΡΙΟΝ.

Χρυσόκλαβον. Aureis clavis ornatum. Anastasius in Leone III. *Super altare maius fecit tetravela holoserica alithina quatuor cum astillis, & rosis chrysoclabis*. Et in Benedicto III. *Camisias albas sigillatas holosericas cum chrysoclavo*. Papias. *Chrysoclavus, aurata purpura*. Hinc Χρυσοκλαβαρικόν. Codinus. Ὁ ἀὴρ αὐτοῦ ἔχει ὀνόματα τοῦ φοροῦντος αὐτὸ χρυσοκλαβαρικὰ. συρματεῖνα. Iterum. Τὸ δὲ τοῦ σκαρανικοῦ αὐλοῦ βλάτιον χρυσοκίτριον, χρυσοκλαβαρικὸν, συρματεῖνον. Ita corrigendum est. Male hodie editur, χρυσοκλαδαρικὰ, & χρυσοκλαδαρικόν. Ergo χρυσόκλαβον est *Auriclavum*, quod veteres Glossae purius χρυσόσημον interpretantur. Iuvenalis Sat. VI.

Aut latum pictae vestis considerat aurum.

Ad quae verba Scholiastes, *Auro clavas vestes miratur*. Viri docti rescribunt, *auro clavatas*. Tu sine scrupulo corrige *auriclavas*. Sed tamen etiam dicebant, *Auroclavatus*. Vopiscus in Tacito. *Vxorem gemmis uti non passus est. Auroclavatis vestibus item interdixit*. Item in Bonoso. *Tunicam auroclavatam subsericam librilem unam*. Idem est χρυσοκλαβάριον, quod χρυσοκλαβάριν pro aevi more scribitur in Lexico Cyrilli. Γεωργικὸν, χρυσοκλαβάριν.

ΧΡΥΣΟΞΥΛΟΝ.

Χρυσόξυλον. Scholiastes Aristophanis ad Vespas. Θάψος, ὅπερ παρ' ἡμῖν χρυσόξυλον λέγεται. Et Theocriti Idyll. II. Καὶ τὸ σῶμα μου ὅμοιον ἐγένετο θάψῳ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ χρυσοξύλῳ. Et postea. Θάψος ἐςὶ ξύλον τι ὃ καλεῖται σκυθάριον. ἔςι δὲ τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον χρυσόξυλον.

ΧΡΥΣΟΠΟΛΙΣ.

Χρυσόπολις. Herbae genus. Io. Tzetzes.

Πόαν καλοῦσι δέ τινα χρυσόπολιν τῇ κλήσει,
Ἣ τὸν χρυσὸν τὸν καθαρὸν χεόμενον τοῖς φύλλοις,
Δέχεται, καὶ χρωννύεται πρὸς βάθος βεβαμμένη.
Ἂν δ' ἐςὶ κίβδηλος χρυσὸς, οὐ δέχεται τοῖς φύλλοις.

Aristaenetus lib. I. epist. X. Ὥσπερ δὴ χρυσόπο-

σόπολις ἡ· πόα τῷ χρυσῷ μέρακι συνήπλετο προσφυῶς.

X Υ M A.

Χύμα. Typicum Sabae cap. v. Εἰ δὲ τύχῃ ἀλληλέια, ἐ ψάλλεται χύμα. Triodium. Ἰςέον ὅτι τὸ, Θεοτόκε παρθένε, ϗ τὰ λοιπὰ μετὰ μέλυς ψάλλεται ἐν ὅλαις ταῖς τῆς ἁγίας τεσσαρακοςῆς κυριακαῖς. ὡσαύτως δὲ ϗ ἐν τῇ παρέσῃ. τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης ἑβδομάδ@ χύμα λέγεται. Marcus Hieromonachus De Dub. Typic. cap. iv. Οὔτε ςιχολογεμένα, ὔτε τροπάρια ψάλλομεν μετὰ μέλυς. ἀλλὰ πάντα τὰ τροπάρια, ϗ τὰ Θεοτόκια, ϗ τὸ, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, χύμα, ϗ ἄνευ μέλυς λέγομεν· Ita autem adpellabatur adloquutio latronis ad Christum in Cruce facta. Adparet ex eodem Marco, cap. xxxix. Ὡσαύτως ϗ ἐν τῇ ἐννάτῃ, ἄνευ τ' ςιχολογίας, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ τυπικὰ, χύμα, ἤγυν τὸ, μνήσθητι ἡμῶν κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλέιᾳ συ. Iterum clare occurrit ibidem capp. xl. & xli.

ΧΥΝΝΕΙΝ.

Χύννειν. Fundere. Glossae Graecobarbarae. Χέει. ἢ χύννει.

Χ Ω Ν Η.

Χωνή. Infundibulum. Exstat apud Crusium in Turcograecia.

ΧΩΡΑΦΟΒΡΥΣΙΣ.

Χωραφόβρυσις. Fons rurestris. Glossae Graecobarbarae. Ἀγροπηγή. χωραφόβρυσις. βρύσις τε χωραφίε.

ΧΩΡΓΙΑΤΗΣ. ΧΩΡΙΑΤΗΣ.

Χωργιάτης, sive Χωριάτης. Rusticus. Glossae Graecobarbarae. Ἀγριεὺς, ἀγροῖκ@, χωργιάτης. Iterum alibi. Χωρικὸς, χοργιάτης, ἐργάτης. Anonymus De Mulo, Lupo, & Vulpe.

Μηδὲν ξυλοσοφῆς πολλὰ ὅτι χωριάτης ἦσε.

ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Χωρεπίσκοπ@. Episcopus regionalis. Damasus epist. iv *Villanum Episcopum* interpretatur. Gennadius in Encyclio. Ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ περιοδευτὴν, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, ἢ ἄλλον ὅν τινα δήποτε τε κανόν@. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. xxviii. Καὶ χειροτονήσει ἐπὶ χρήμασιν ἐπίσκοπον, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ ἕτερόν τινα τῶν ἐν τῷ κλήρῳ κατηριθμένων. Erant autem Archidiaconi. Sigebertus in Chronico. *Damasus Papa decrevit, ne quid contra Episcopos praesumant Archidiaconi, qui dicuntur Chorepiscopi, idest; regionum, vel villarum Episcopi.* Postea ἔξαρχοι dici coeperunt. Scholiastes ad Can. ix. Concilii Antiocheni. Χωρεπίσκοποι, οἱ νῦν λεγόμενοι ἔξαρχοι, εἴτε πατριάρχυ εἰσὶν, εἴτε μετροπολίτυ. Licebat autem illis ordinare Lectores, Subdiaconos, & Exorcistas; sed non Presbyteros, aut Diaconos. Concil. Antioch. Can. x. Τὺς ἐν ταῖς κώμαις, ἢ ταῖς χώραις, ἢ τὺς καλυμένυς χωρεπισκόπυς, εἰ ϗ χειροθεσίαν εἶεν ἐπισκόπων ειληφότες, ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ εἰδέναι τὰ ἑαυτῶν μέτρα, καὶ διοικεῖν τὰς ὑποκειμένας αὐτοῖς ἐκκλησίας, καὶ τῇ τύτων ἀρκεῖσθαι φροντίδι καὶ κηδεμονίᾳ, καθιςᾶν δὲ ἀναγνώςας, ϗ ὑποδιακόνυς, ϗ ἐξορκιςὰς, καὶ τῇ τύτων ἀρκεῖσθαι προαγωγῇ, μήτε δὲ πρεσβύτερον μήτε διάκονον χειροτονεῖν τολμᾶν, δίχα τῦ ἐν τῇ πόλει ἐπισκόπυ ᾗ ὑπόκεινται αὐτός τε ϗ ἡ χώρα. Idem statuit Concilium Ancyranum Can. xiii. Hac ipsa de re loquitur Capit. Carolin. ix. lib. i. *In eodem* (*Antiocheno*) *Concilio, simul & in Ancyranensi,* (*decretum est*) *ut Chorepiscopi cognoscant modum suum, & nihil faciant absque licentia Episcopi, in cuius Parochia habitant.* Poterant quoque dare literas εἰρηνικὰς, si irreprehensibiles essent, & inculpati. Concilii citati Can. viii. Τὺς δὲ ἀνεπιλήπτυς χωρεπισκόπυς διδόναι εἰρηνικάς.

ΧΩΡΙΑΤΟΣΥΝΗ.

Χωριατοσύνη. Rusticitas. Glossae Graecobarbarae. Ἀγρῦ πλέων. ἀγροικίας πλήρης. γεμάτ@ χωριατοσύνης.

ΧΩΡΙΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Χωριόπυλλον. Regiuncula. Vicus. Glossae Graecobarbarae. Ἀγρίδιον, κωμάριον, χωρίον, χωριόπυλλον.

Ψ Α Λ Ι Δ Ι.

Ψαλίδι. Corona pretiosa. Ψαλίδι. *Forceps* [a]. Ψαλίς.

ΨΑΡΑΓΓΙΟ. [b]

Ψαραγγίο. Piscarium. Occurrit apud Crusium in Turcograecia.

ΨΑΡΑΣ. ΨΑΡΑΡΗΣ.
ΨΑΡΗ. ΨΑΡΑΚΗ.

Ψαρᾶς. Piscator. Corona pretiosa. Ψαρᾶς. *Piscator,* Ἁλιεύς. Item Ψαράρης, sive Ψάραρις. Glossae Graecobarbarae. Ἁλιεύς. ψαράρης. Iterum alibi. Τὰν ἁλιέων χώρα. χώρα τὺς ψαράριδες. Et Ψάρη, sive Ψαρία. Pisces. Eadem Corona. Ψάρη. *Piscis.* Ἰχθύς. Iterum. Ψαρία. *Pisces.* Ἰχθύες. Alexius Rharturus Doctr. xiv. Καὶ ἔμεινεν γυμνὸς ἐκ τῆς χάριτ@ τε χριςῦ, καὶ εὐθὺς ἐψυχράνθη, ὡσὰν τὸ ψάρι ἔξω τε ὕδατ@. Glossae Graecobarb. Ἄδωνις. ἰχθὺς θαλάσσι@. ψάριν τῆς θαλάσσης. Item. Ψαράκη. Constantinus in Historia Apollonii Tyrii.

Ἐπίασαν διχοςὰ ψωμὴ, ϗ φάγαν τὸ ψαράκη.

ΨΑΡΕΜΑΤΟΝ.

Ψαρέματον. Piscatio. Glossae Graecobarb. Δόρατα θαλάσσια. κοντάρια τοῦ γιαλῦ. καμάκια τῦ ψαρέματε. ἤγυν ὅπυ μὲ κεῖνα ψαρεύεσιν.

ΨΑ-

(a) Potius *Forfex. Donius.*
(b) Ἐχῖτλιν, *Poissoniere,* quasi ψαραγγεῖον. *Donius*

ΨΑΡΕΥΕΙΝ.

Ψαρεύειν. Piscari. Vide Ψαρέματον.

ΨΑΡΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Ψαρόπυλλον. Pisciculus. Glossae Graecobarbarae. Ἰχθύες πολλοὶ μικροί. ψαρόπυλλα πολλά.

ΨΕΜΑ. ΨΕΜΑΤΑΡΗΣ. ΨΕΜΑΤΙΝΟΣ.

Ψέμα, sive Ψέμαν. Corona pretiosa. Ψέμα. *Mendacium*. Ψεῦδος. Anonymus De Vulpe, & Lupo.

Ὀμνέω σας ἀλήθεια, κὶ δὲν σας λέγω ψέμα.

Glossae Graecobarbarae. Νὰ τὸ σιμιάσῃ μάταιον κὶ ψέμαν. Hinc Ψεματάρης. Eadem Corona. Ψεματάρης. *Mendax*. Glossae Graecobarbarae. Ψεύστης. Ψεματάρης. Et Ψεματαρηνὸς. Anonymus De bello sacro.

——— Νὰ τὸν καταπατήσῃ.
Διὰ λόγυς ψεματαρηνὸς. ———

Item Ψεματινός. Glossae citatae. Πολύ. μεγάλον. βαρετόν. ἀνεχάριστον. ψεματινόν.

ΨΕΝΕΙΝ.

Ψένειν. Vide Ψήνειν.

ΨΕΥΔΟΠΑΤΙΟΝ.

Ψευδοπάτιον, sive Ψευδόπατον. In Novella Zenonis. Φωταγωγὰς δὲ ποιήσει ἀπὸ ἓξ ποδῶν τῦ πάτε εἰς ὕψος, μηδαμῶς τὸ καλέμενον ψευδόπατον ποιεῖν ἐν τῷ αὐτῷ οἰκήματι τολμήσαντες. Et mox iterum. Πάλιν αἱ φωταγωγοὶ διὰ τοῦ ψευδοπάτυ παρακυπτικὴν πληρώσωσι χρέαν, καὶ τὸν γείτονα βλάψωσιν. Leo Constitutio. XIX. Ἄνωθεν δὲ τῦ τοιύτυ σίφωνος ψευδοπάτιον ἀπὸ σανίδων, καὶ αὐτὸ περιτετειχισμένον σανίσιν, ἐν ᾧ σήσονται ἄνδρες πολεμισαί. Rigaltius interpretatur, *Faulx planche*.

ΨΕΥΔΟΦΟΡΟΝ.

Ψευδόφορον. *Falsae fores*. Galli, *Faulse porte*. Sulpitius De Vita S. Martini. *Vidi praeterea ad pseudoforum Monasterii adductum energumenum, & priusquam ad limen adtigerat, fuisse curatum*. Purius est Ψευδόθυρον, quod depravate *Seudotyrum* scribitur apud Freculphum Chron. Tom. II. lib. I. capit. XIII. *AEgre per seudotyrum in palatium refugiens furorem excitatae plebis evaserit*. Iterum illic, lib. IV. cap. III. *In sinum eius, dum in deo deos quaerit, tamquam in seudotyrum inducitur*. Corruptissime editur per *Scudo Tyrum*.

ΨΗΛΟΣ. ΨΗΛΩΝΝΕΙΝ.

Ψηλός, pro Ὑψηλός. Glossae Graecobarb. Τὴν γῆν ὅπῦ δὲν ἔνι ἴση, παρῦ μαρτικὸν ψηλή, καὶ μαρτικὸν χαμαλή. Anonymus De Nuptiis Thesei.

Ἀπέκει ἐξέβην ὁ Θησεὺς κεὶς τὸ ψηλὸν παλάτι,
Ἐδέβη με ἡ συντροφία τῦ γέρυ τυ πατρός τυ.

Inde Ψηλώννειν, pro Ὑψηλῦν. In iisdem Glossis alibi. Ὑψῦται, ψηλώννεται. Et Ψήλωμα. Ibid. Ὕψωμα, ἦγυν, καύχημα, ψήλωμα.

ΨΗΜΟΠΟΡΟ.

Ψημόποτο. Corona pretiosa. Ψημόποτο. *Autumnus*. Ὀπώρα.

ΨΗΝΝΕΙΝ.

Ψήνειν, sive Ψένειν. Coquere. Glossae Graecobarbarae. Βρῶμα διὰ πυρῶν, κὶ γάλακτος ἑψημένον, μαγίρεμαν ὅπυ ψήννεται μὲ τὸ σιτάριν, κὶ μὲ τὸ γάλα. Iterum alibi. Ἐνοιάσην κὶ ηὗρεν τὸν φῦρνον διὰ νὰ ψήννυν τὰ ψωμία. Ioannes Glycas De Van. Vitae.

Κἀκεῖ ὅπου ψένει τὸ ψωμὶν ὁ ἥλιος, ὡς ἂν τὸ λέγουν.

ΨΗΦΙΟΝ. ΨΗΦΙΝ.

Ψηφίον, sive Ψηφίν. Rostrum avis. Orneosophion. Κεφάλιν μικρὸν κὶ πλατύ. ἡ μίτη αὐτῦ λεπτή. χρῶμα δὲ μαῦρον, ἢ κὶ ξανθὸν, ἔχον ψηφίον λεπτὸν, τὸ κρεῖττον. τὸ γὰρ κόκκινον καὶ κιχλάτον τὸ ψηφὶν, ἀδόκιμον. Iterum alibi. Μαύρη ἡ γλῶσσα αὐτῶν. τὸ ψηφὶν λεπτὸν.

ΨΙΚΕΥΕΙΝ. ΨΙΚΕΥΜΑ.

Ψικεύειν, pro Ὀψικεύειν, de quo supra. Inde, Ψίκευμα. Glossae Graecobarbarae. Ὑποκόρισμα. τὸ κολάκευμα. ἢ κολάκεμα. ἢ κολάκεμαν. ἢ ψίκευμα.

ΨΙΚΙΟΝ.

Ψίκιον, pro Ὀψίκιον, de quo supra. Georgius Logotheta in Chron. Τότε γὰρ ἦπαν θέμα ψικία, κὶ αἰγαίυ, κὶ αὐτὸ τὸ ἀτραμύτιον, τ ἰταλῶν ἐγεγόνει.

ΨΙΛΟΚΑΜΟΜΕΝΟΝ.

Ψιλοκαμομένον. Tenuiter laboratum. Tenue Glossae Graecobarbarae. Λεπτυφῆ ἐνδύματα. ἱμάτια λεπτοσκευασμένα. ῥῦχα ψιλοκαμομένα.

ΨΙΛΟΝΝΕΙΝ.

Ψιλόννειν, sive Ψηλόννειν, pro Ὑψηλῦν. Adtollere. Glossae Graecobarbar. Ὀπὰς ὀφρῦς ἐπαίρων. ὅπυ ψιλόννει τὰ φρύδιά τυ.

ΨΙΜΕΝΟ.

Ψιμένο. Corona pretiosa. Ψιμένο. Tostum. Ὠπτημένον.

ΨΙΡΙΖΕΙΝ.

Ψιρίζειν. Orneosophion. Ψιρίζει τὴν κατάβασιν αὐτοῦ συχνὰ, τρώγει πολλὰ, καὶ χωνεύει σύντομον.

ΨΟΥΜΟΠΟΥΛΙΟΝ.

Ψωμοπυλίον. Locus in quo panes venduntur.

tur. Glossae Graecobarbarae. Ἀρτοπώλιον, ἐν ὁ τόπ⊗ ὅπου πωλῦνται τὰ ψωμία. ἤγυν ψωμοπωλίον.

ΨΟΥΜΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Ψωμόπυλλον. Panis exiguus. Glossae Graecobarbarae. Ἀρτίδιον. μικρὸς ἄρτ⊗. μικρὸν ψωμίον. ἢ ψωμὶν. ψωμόπυλλον.

ΨΥΛΛΙΤΗΣ.

Ψυλλίτης, pro Ψύλλα. Vide Ῥωγίτης.

ΨΥΧΑΡΙΑ. ΨΥΧΑΓΩΓΟΣ.

Ψυχάρια. Animalia. Servuli. Constantinus Porphyrogenneta, Novell. v. Ὑπὲρ ἀπολωλότ⊗ ψυχαρίυ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θέματι εὑρεθέντ⊗, παρέχῃ ὁ δεσπότης νόμισμα ἕν. Et postea. Εἰ δὲ ϗ τῶν δώδεκα μηνῶν παρελθόντων ὐκ ἀναζητηθῇ τὸ ἀπολωλὸς ψυχάριον παρὰ τῦ κυρίυ, τότε ἐξεῖναι τῷ εὑρηκότι διαπιπράσκειν αὐτὸ εἰς ἐμφανὲς πρόσωπον. Item De Administ. Imper. Τὰ ψυχάρια διὰ τῦ ξηρῦ διαβιβάζυσι μιλία ἓξ ἕως ἂν διέλθωσι τὸν φραγμόν. Anonymus De Arte Persica. Ἡ θλίψις σημαίνει ἰυδαίυς, ψυχάρια. μαύρυς, ϗ λοιπύς. Sic Latini quoque usurpabant *Animalia*. Isidorus Orig. lib. xx. cap. xII. *Basterna, vehiculum itineris, quasi viaeterna, mollibus stramentis est posita, a duobus animalibus deportatur*. Vide Βαςέρνιον. Hinc Ψυχαγωγὸς, pro plagiario. Glossae Basilicorum. Πλαγιάρι⊗, ψυχαγωγὸς. ἀνδραποδιςής.

ΨΥΧΗΤΖΑ.

Ψυχήτζα, pro Ψυχή. Anonymus De nuptiis Thesei.

Καὶ τότες ἡ ψυχήτζα τυ ἐξέβη μὲ πικρία.

ΨΥΧΙΚΟ.

Ψυχικό. Eleemosyna. Exstat in Turcogr. Crusii.

ΨΩΜΗ.

Ψωμὴ, sive Ψωμί. Panis. Corona pretiosa. Ψωμή. *Panis* ÷ Ἄρτ⊗. Alexius Rharturus Doctr. xIv. Νὰ μὴ σᾶς τὰ κλέψῃ ὁ ἐχθρὸς, διότι τὸ ψωμὶ ἕως ἔναι εἰς τὸ σεντέκιον κινδυνεύῃ ϗ ἀπὸ κλέπτην ϗ ἀπὸ ποντικύς. Anonymus De Lupo, & Vulpe.

Ὁπῦ ψωμὴ δὲν βρίσκεται ὐ δέναι ὐδὲ βρύση.

ΩΜΟΝΝΕΙΝ.

Ὠμόννειν. Iurare, pro Ὀμνύειν. Glossae Graecobarbarae. Ἀρδήττ⊗, τόπ⊗ ἀθήνησιν, ἐν ᾧ πάντες ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμνυον τὸν ὅρκον τ ἡλιαςικόν. τόπ⊗ εἰς ταῖς ἀθήναις, εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ ἀθηναῖοι ὠμόννασιν φανερὰ τὸν ὅρκον τὸν δικαςικόν.

ΩΜΟΦΟΡΙΟΝ.

Ὠμοφόριον. Humerale. Vestis Patriarcharum, & Episcoporum (a). Codinus. Καὶ μετὰ τῦτο ἔρχεται ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων, τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ κατέχων θυμιατὸν, τῇ δὲ ἑτέρᾳ τὸ λεγόμενον ὠμοφόριον τῦ πατριάρχυ. Malaxus in Histor. Patriarch. Ἐλειτύργῃ μετὰ τῦ ἱερῦ ὠμοφορίυ, ὡς μητροπολίτης. Corrigendus est Theodorus Anagnosta lib. II. Ἐπαινετόν τι σκεψάμεν⊗ ἐν τῷ βαπτιςηρίῳ τοῦ εὐφημίυ ὄντ⊗, τὸ ὠμοφόριον, τὸ ἐπισκοπικὸν ἑαυτῦ ἀφαιρεθῆναι ὑπὸ τῦ διακόνυ προσέταξε. Hodie editur, τὸ ὀμοφόριον. Hildebertus De Offic. Missae, vertit *Humerale*.

——— scapulas humerale tegebat
Praesulis intrantis interiora sacri.

Referebat autem figuram agni. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Respons. xvI. Ἐπιτρέποντα καὶ τοῖς ἀρχιερεῦσι τὸ μὲν ἐπωμάδιον ὠμοφόριον τὸ εἰς τύπον τοῦ ἀμνοῦ καλλιτεχνηθὲν ἀποτίθεσθαι, μεταχειρίζεσθαι δὲ τοῦ ἀληθῶς καὶ ζωοποιῦ τὸ μυςήριον. Plenius apud Ioannicium Hieromonachum in libro, qui Ἄνθ⊗ inscribitur. Τὸ ὠμόφορον, ὅπερ βαςᾷ ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸν ὦμον ὐ, δηλοῖ τὸ πρόβατον τὸ πεπλανημένον, ὅπυ ὁ χριςὸς ἐκέρδησεν, ϗ ἔβαλέτο ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτῦ, ϗ ὑπάρετο εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ϗ διὰ τῦτο ἔναι τὸ ὠμόφορον ἀπὸ τῦ μαλλῦ τῦ προβάτυ τῦ πεπλανημένυ. Aliter Balsamon De Privileg. Patriarch. Τὰ ὠμοφόρια δοξάζυσι τὴν ἐκ τῦ ᾅδυ πρὸς ὐρανὸν τοῦ πρωτοπλάςυ μετάβασιν. Sed profecto video hic nimiam confusionem inter Graecos illos Doctores. Distinguendum autem est. Nam aliud erat Patriarchale, aliud Episcopale. Priori designabatur stola Aaronis, altera ovicula perdita; habebatque etiam cruces intertextas, quae ita imitandum esse Christum innuerent. Clarissime Germanus in Hist. Eccles. Τὸ ὠμοφόριόν ἐςι τῦ ἀρχιερέως, κατὰ τὴν ςολὴν τῦ ἀαρὼν, ἥνπερ ἐφόρυν οἱ ἐν νόμῳ ἀρχιερεῖς, συδαρίοις μακροῖς τ εὐώνυμον ὦμον περιτιθέντες, κατὰ τὸν ζυγὸν τῶν ἐντολῶν τῦ χριςῦ. τὸ δὲ ὠμοφόριον ὃ περιβέβληται ὁ ἐπίσκοπ⊗, δηλοῖ τ τῦ προβάτυ δορὰν, ὅπερ πλανώμενον εὑρὼν ὁ κύρι⊗ ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῦ ἀνέλαβε, ϗ σὺν τοῖς μὴ πεπλανημένοις ἠρίθμησεν. ἔχῃ δὲ ϗ ςαυρὺς, διὰ τὸ ϗ τὸν χριςὸν ἐπὶ τῶν ὤμων βαςάσαι τὸν ςαυρὸν αὐτῦ. ἔτι δὲ ϗ οἱ θέλοντες κατὰ χριςὸν ζῆν ἐπὶ τῶν ὤμων αἴρυσι τὸν ςαυρὸν αὐτῦ, ὅ ἐςιν ἡ κακοπάθεια. σύμβολον γὰρ τῆς κακοπαθείας ὁ ςαυρός. Aliter explicat Nicolaus Cabasilas De sacra Veste. Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων τιθέμεν⊗ μετὰ τὸν φελώνην τοῖς ἀρχιερεῦσιν, ὃς ϗ ὠμοφόριον λέγεται τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν ἐπισκοπὴν τῶν ὑπὸ χεῖρα σημαίνῃ, ἣν ὑπέρχονται οἱ ἐπίσκοποι, καθάπερ ἀνέχοντες τοὺς ἀρχομένυς ταῖς φροντίσιν, ὥσπερ τὰ παιδία αἱ μητέρες, ἃ μὴ δυνάμενα δι' ἑαυτῶν βαδίζειν, αὗται πορεύυσιν, ἀναιρύμεναι, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων κομίζουσαι.

(a) Est id, quod vocant *Pallium* Latini; & est verbis Patriarcharum, & Archiepiscoporum. Episcopis etiam quibusdam privilegio concessa est.

ΩΟΤΟΣ.

Ὠοτός. Corona preciosissima Irenes, quam ei coniux Ioannes Ducas Imperator ex ovorum proventu dabat. Gregoras libro II. Οἱ ταῖς τῶν ὀρνίθων ἀγέλαις ἐπιςατῦντες ὁπόσα τίκτοιεν ἂν τὰ ὠὰ πᾶν συναθροίσαντες ἔτ⊗ ἐπίπρασκον, ὡς ὀλίγον χρόνον πρὸς τῶν συναχθέντων ἐνθεῦτεν χρημάτων ςέφανον κατασκευασθῆναι τῇ βασιλίδι λίθοις ϗ μαργάροις πολυτελέσι διηυτισμένον, ὃν ϗ ὠοτὸν ὁ βασιλεὺς ἐπωνόμασε, διὰ τὸ ἐκ τῆς τῶν ὠῶν πράσεως κατασκευάσθαι αὐτόν.

ΩΡΑΙ.

ΩΡΑΙ.

Ὧραι. Horae Ecclesiasticae. Codinus. Ψάλλονται ἦν αἱ ὧραι, ὡς ἔθος, ἤγε πρώτη, ἡ τριθέκτη, καὶ ἐννάτη, μετὰ τῶν τροπαρίων. Hieronymus in Epistola ad Eustochium. *Horam Tertiam, Sextam, Nonam. Diluculum quoque, & Vesperam nemo est, qui nesciat.* Et in alia ad eamdem Eustochium in epitaphio Paulae. *Mane, hora Tertia, Sexta, Nona, Vespere, noctis medio per ordinem Psalterium cantabant.* Achmes cap. LXXII. Ὁ μέγας τῶν δακτύλων, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ ὄρθρου. ὁ δεύτερος, ἤτοι ὁ λειχνὸς, κρίνεται εἰς τῆς τρίτης ὥρας τὴν εὐχήν. ὁ μέσος, τῆς ἕκτης ὥρας. ὁ ἀπ' αὐτοῦ, ἤτοι ὁ τέταρτος, τῆς ἐννάτης ὥρας. ὁ ἐλάχιστος, τῆς ἑσπερινῆς ὥρας. Caussas ob quas institutae singulae, tradit Zonaras ad Can. Anastasii Damasceni. Ἐννέα δέ εἰσιν αἱ ᾠδαὶ, ὅτι τῶν ἐν οὐρανοῖς ἱεραρχίας καὶ ὑμνῳδίας εἰκόνες εἰσί. κατὰ γὰρ τὸν μέγαν ἱερομάρτυρα Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην ἐννέα τάγματα ἡμῖν ἐγνώσθησαν τῶν ἀγγέλων, &c. Ioannicius Hieromonachus in libro, qui Anthos inscribitur. Ac primum De Matutina. Τὸν ὄρθρον ψάλλομεν, διατὶ εἶναι χρεόστης πᾶς χριστιανὸς ὄρθρου βαθέως νὰ δοξάζει καὶ ὑμνήσῃ τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν. Postea particulatim de singulis. Ψάλλεται ἡ πρώτη ὥρα, διατὶ εἶναι ἀρχὴ τῆς ἡμέρας καὶ δείχνει μᾶς τὸ φῶς ἐκεῖνο, ὅπου μᾶς ἐχάρισεν ὁ θεὸς, καὶ εὔγαλε μᾶς ἀπὸ τὸ σκότος, καὶ ἔβαλε μᾶς εἰς τὸ φῶς, καὶ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ἡ τρίτη, διατὶ ἐν αὐτῇ ἐκατέβει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς τοὺς ἁγίους μαθητὰς, καὶ ἐφώτισέ τους. καὶ ἄλλαξαν ταῖς γλώτταις τους, διὰ νὰ ὑπᾶν, νὰ κηρύξουν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. ἡ ἕκτη, διατὶ τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν τὸν ἔβαλαν εἰς τὸν σταυρὸν τὴν ἕκτην ὥραν, καὶ ἴσαθα ἕως εἰς τὰς ἐννέα, εἶτα ἔδωσε τὸ πνεῦμα εἰς τὸν θεὸν καὶ πατέρα. ἡ ἐννάτη, διατὶ ἐν αὐτῇ ἔδωσε τὸ πνεῦμα ὁ ἰησοῦς. Vide item Rupertum Tuitiensem De Divin. Offic. lib. I. Initium autem his ab hymnis Alexandrinorum, institutaque earum distinctio circa tempora Theodosii senioris. Walafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. XXV. *Testis etiam Philo primitivam apud Alexandrinos Ecclesiam inter alia bona hymnos ante galli cantus lucanos celebrasse. Ex his itaque & similibus intelligimus, apud multos Horas, quae nunc celeberrimae sunt, observatas; sed non ea distributione Psalmorum, vel Orationum, qua nunc utimur. Quam & circa tempora Theodosii senioris incohoatam, ac deinceps expletam, multis animadvertimus caussis.* Habebant autem singulae sua μεσώρια, de quibus supra. Licet plene videre in Horologio.

ΩΡΑ ΜΑΙ.

Ὧρα μάϊ. Italicum, *Or mai*. Iam. Theodosius Zygomala Themato epistola XXXVI. Οὐδὲ καμίαν γραφὴν σου ἔλαβα ὥρα μάϊ ἐναγρόνον.

ΩΡΑΡΙΟΝ.

Ὠράριον, *Orarium*. Diaconi erat, & Sacerdotis. Hesychius. Σιμικίνθια, φακιόλια, ζωνάρια, ὠράρια τῶν ἱερέων. Germanus in Hist. Eccles. Οἱ δὲ διάκονοι εἰς τύπον τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων ταῖς λεπταῖς τῶν ὠραρίων πτέρυξιν ὡς λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα προτρέχουσι. Codinus. Περὶ τὸ τέλος φέρει τὸ σταυρὸν ἀπὸ τῆς τοῦ παλλατίου ἐκκλησίας μετὰ τοῦ ψαλτῶν ὁ ἀρχιδιάκονος, φορῶν μὲν τὸ σύνηθες αὐτῷ στιχάριον, φορῶν δὲ ἐπ' αὐτοῦ καὶ φελόνην, οὐ μὴν καὶ ἐπιτραχήλιον, ἀλλ' ὠράριον. Vbi graviter falluntur viri docti, qui *Psalmum oratorium* interpretantur. Atqui nihil aliud est, quam *Orarium*, ab ore deducta adpellatione, idest, ἐκμαγεῖον τοῦ προσώπου, quod quia etiam χειρόμακτρον dicunt Graeci, Isidorus quoque vertit, *Manuale*. Sic enim in Glossis eius legitur: *Manuale, orarium*. Gestabatur autem in humero, & eo quidem sinistro. In Liturgia Chrysostomi. Εἶτα ὑποχωρεῖ ὁ διάκονος καθ' ἑαυτοῦ εἰς ἓν μέρος τοῦ ἱερατείου, καὶ ἐνδύεται τὸ στιχάριον, καὶ τὸ μὲν ὠράριον ἀσπαζόμενος ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ. Subdiacono vero gestare non licebat. Cann. XXI. & XXII. Syn. Laodic. Ὑποδιάκονος ἱερῶν σκευῶν μὴ ἅπτεσθαι, μηδὲ ὠράριον φορεῖν. Neque Lectori item, aut Cantori. Eiusdem Syn. Can. XXIII. Ἀναγνώστης, ἢ ψάλτης, ὠράριον μὴ φορείτω.

ΩΡΔΟΝ.

Ὧρδον. Chronicon Constantinopol. Ἔνθα ἵστατο καὶ μόδιος χαλκεὺς, καὶ ὧρδον, καὶ δύο χεῖρες χαλκαῖ ἐπὶ ἀκοντίων. Inquirenda est significatio.

ΩΡΕΙΑΡΙΟΣ.

Ὡρειάριος. *Horrearius*. Basilic. Eclog. VI. Titulus est, περὶ ὡρειαρίων τῶν καὶ ὑποδεκτῶν καλουμένων.

ΩΡΕΙΟΝ. (a)

Ὡρεῖον. *Horreum*. Glossae Servii. *Penus*. Ὡρεῖον. Moschopulus. Ὡρεῖον, τὸ σιτοδοχεῖον. Basilic. Eclog. VIII. Ὁ δὲ αὐτὸς χρεώστης μισθούμενος ὡρεῖα βασιλικὰ ἐχρεώστησε. Et Ecl. LVI. Titulus est, περὶ συνωνῆς τῆς ἐν ὡρείοις ἀποκειμένης. Cedrenus. Καὶ ἐποίησεν ἐκκλησίαν, καὶ ὡρεῖα, καὶ κινστέρνας. Achmes capit. CCXCIX. Εἰ δὲ ἴδῃ τις ἐν ἅλωνι, ἢ ὡρείῳ αὐτοῦ μύρμηκας, εὑρήσει θλίψιν, καὶ πτωχείαν. In Glossis Graecolatinis per ο scribitur, ὀρεῖον. *Horreum*. Occurrit quoque apud alios plures.

ΩΣΓΙΟΝ.

Ὥσγιον. Veluti. Quemadmodum. Glossae Graecobarbarae. Οἱονεί. ὥσγιον. ὥσπερ.

(a) Vocabulum est Graecum minime ex Latino flexum, ut probat Salmasius. *Donius*.

FINIS.